

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
ΜΙΧ. ΑΡΝΙΩΤΟΥ
ΕΒ ΑΘΗΝΑΙΣ

5000 01267

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

4000 12
*Αριθ. εισ.

~~517~~ 257 394 B

ΔΩΡΕΑ ΤΕΟΔΩΡΟΥ

137

RF=

Handwritten signature

Αθανάσιος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

**ΛΕΞΙΚΟΝ
ΛΑΤΙΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ.**

144

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΗΘΝΙΕ

1111111111

ΛΕΞΙΚΟΝ ΛΑΤΙΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΝ ΜΕΝ

ὑπὸ

ΕΡΡΙΚΟΥ ΟΥΛΕΡΙΧΟΥ

Τακτικοῦ ποτε καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου,

ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΘΕΝ ΔΕ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΛΑΤΙΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΤΟΥ Φ. Α. ΕΪΝΙΧΙΟΥ

ΙΔΙΑ ΕΙΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΦΟΙΤΩΝΤΩΝ ΝΕΩΝ

ὑπὸ

Π. ΚΟΥΠΙΤΩΡΗ

πρ. γυμνασιάρχου.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΕΠΟΙΣ ΑΝΔΡ. ΚΤΕΝΑ (Α-Ι) καὶ ΑΓΓ. ΚΑΝΑΡΙΩΤΟΥ (J-Z),

1873.

Δημόσιο Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας
Αρ. 616 394

ΛΕΞΙΚΟΝ ΝΑΤΙΟΒΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΚΡΕΤΤΑΝ ΟΥΛΕΤΤΟΙ

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Πολλοὶ τῶν μαθητῶν ἐν πολλοῖς τῶν Γυμνασίων τῶν τε δημοσίων καὶ τῶν ιδιωτικῶν, ἐν οἷς εἰκασαετίαν ὅλην διδάσκω καὶ τὰ λατινικά, ἐστεροῦντο λατινοελληνικοῦ λεξικοῦ, διότι τὸ μόνον παρ' ἡμῖν τοιοῦτον λεξικὸν τοῦ Οὐλερίχου ἦτο βαρύτιμον καὶ ὀγκῶδες. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο συνετάχθη, ἵνα ἐπαρκέσῃ τῇ χρεῖᾳ παντὸς μελετῶντος τὰ λατινικά, φέρει, ὡς εἰκός, καὶ πολλὰ τὰ περιττά, αὐξάνοντα ὅμως ὑπὲρ τὸ διπλάσιον τὴν τιμὴν τοῦ βιβλίου καὶ δυσπρόσιτον καθιστώντα αὐτὸ τοῖς ἀπορωτέροις τῶν μαθητῶν. Ὅθεν διὰ νέου λατινοελληνικοῦ λεξικοῦ πλήρους ἅμα καὶ εὐωνήτου, πρῶριζμένου ὑπὲρ τῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων, ἐπεχείρησα νὰ θεραπεύσω τὴν ἑλλειψιν ταύτην, διαγράφων μὲν ἐκ τοῦ Οὐλεριχείου τὰ τοῖς μαθηταῖς τῶν Γυμνασίων ἄχρηστα, προστιθεὶς δ' ἄλλα χρησιμώτατα αὐτοῖς καὶ ἀναγκαιότατα. Ὁ δὲ τρόπος οὗτος τοῦ καταρτίζειν μικρότερον λεξικὸν ἐφάνη μοι ὁ κρᾶτιστος· διότι ἀποβάλλων τὰ ἀδόκιμα καὶ περιττά, διακρατεῖ ἀκέραια καὶ πλήρη τὰ παραδείγματα καὶ τὰς λέξεις καὶ τὰς σημασίας τῶν δοκιμωτάτων συγγραφέων, περὶ οὓς πᾶσα τῆς μαθητικῆς νεότητος ἡ μελέτη καὶ ἡ διδασκαλία. Εὖρον δὲ τότε καὶ κάλλιστον λατινογερμανικὸν λεξικὸν (α) σοφοῦ Γερμανοῦ, ὅστις προσέειπεν μοι τὴν ὁδὸν καὶ προωδοποίησε τὴν ἐργασίαν. Καὶ τοῦτο προστησάμενος ὁδηγὸν ἐξεπένησα τὸ ἑμὸν εἰς χρῆσιν ἰδίᾳ

(α) Τοῦ Ἐνιγίου τὴν πρώτην ἔκδοσιν τοῦ 1861 τοῦ ἔτους ἐν Λειψίῳ.

τῶν εἰς τὰ Γυμνάσια φοιτῶντων νέων, παρασχὼν οὕτως αὐτοῖς ἐν τῷ ἡμίσει τῆς τιμῆς τοῦ μεγάλου λεξικοῦ τοῦ Οὐλερίχου ὁμοίως πλήρες τὸ ἔργον.

Εἰ δὲ τοῦ τοιοῦτου λεξικοῦ ἡ σύνταξις ἐκρίθη ἀναγκαία ἐν αὐτῇ τῇ παντοίων λατινικῶν λεξικῶν πλουτούσῃ Γερμανίᾳ, πολὺ ἀναγκαιοτέρα ἐφαίνετο παρ' ἡμῖν τοῖς ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν ἐν καὶ μόνον λατινοελληνικὸν λεξικὸν πρὸς πᾶσαν χρείαν κεκτημένοις. Διότι λεξικὸν περιέχον μόνον τὰς λέξεις καὶ σημασίας τῶν δοκιμωτάτων συγγραφέων, τῶν ἐν τοῖς Γυμνασίοις διδασκομένων, καθοδηγεῖ εὐχερέστερον τὸν μαθητὴν εἰς εὐρεσιν τοῦ ζητουμένου ὡς δοκίμου ἐν τοῖς δοκίμοις, ἐλλειπόντων τῶν ἀδοκίμων, ἢ μέγα λεξικὸν ἀμάρτυρα φέρον τὰ πάντα τὰ τε ἀδόκιμα καὶ τὰ δόκιμα.

Ὅθεν ὁ Φ. Α. Ἐνίχιος ἀφορῶν ἰδίᾳ εἰς τὴν χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων συνέταξε τὸ ἑαυτοῦ λεξικὸν καὶ τὸ δεύτερον ἐξέδωκε (α) στηριχθεὶς ἐπὶ τῶν δοκιμωτάτων συγγραφέων, τῶν ἐν τοῖς γερμανικοῖς Γυμνασίοις διδασκομένων,

πεζῶν μὲν

ΚΙΚΕΡΩΝΟΣ, ΚΑΙΣΑΡΟΣ, ΣΑΛΛΟΥΣΤΙΟΥ, ΝΕΠΩΤΟΣ, ΛΙΒΙΟΥ, ΚΟΥΡΤΙΟΥ, ΠΛΙΝΙΟΥ τοῦ νεωτέρου (αἱ ἐπιστολαί), ΚΟΥΝΤΙΑΙΑΝΟΥ (τὸ 10 βιβλίον), ΤΑΚΙΤΟΥ, ΣΟΥΗΤΩΝΙΟΥ (6), ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ, ΑΥΡΗΛΙΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ καὶ ΕΥΤΡΟΠΙΟΥ,

ποιητῶν δὲ

ΠΛΑΥΤΟΥ, ΤΕΡΕΝΤΙΟΥ, ΚΑΤΟΥΛΛΟΥ, ΟΥΪΡΓΙΛΙΟΥ, ΟΡΑ-

(α) Ἐκδόσις 6^η ἐν Λειψίᾳ 1870.

(6) Ὁ Σουητώνιος ἠλλοίπει ἐκ τῆς πρώτης ἐκδόσεως.

ΤΙΟΥ, ΤΙΒΟΥΛΛΟΥ, ΠΡΟΠΕΡΤΙΟΥ, ΟΒΙΔΙΟΥ (α) καὶ ΦΑΙΔΡΟΥ, παραλιπὼν τοὺς ἄδοκίμους, τοὺς γραμματικούς, τὰς ἐπιγραφὰς καὶ εἴτι τοιοῦτον. Εἰ δὲ τῇ εἰς τὰ Γυμνάσια τῆς Γερμανίας φοιτῶσιν νεολαία ἀρκούσιν οἱ συγγραφεῖς οὗτοι, κατὰδὲλον ὅτι παρ' ἡμῖν καὶ περισσεύουσιν.

Μεταρρυθμισθέντος λοιπὸν καὶ διασκευασθέντος τοῦ ἀνὰ χεῖρας λεξικοῦ κατὰ τὸ ἄρτι μνημονευθέν τοῦ Ἑνιχίου, διεγράφησαν μὲν τῶν ἄδοκίμων αἱ λέξεις καὶ σημασίαι, ἐβεβλήθησαν ὅμως καὶ ἐπλουτίσθησαν τὰ λοιπὰ, τῶν δοκιμωτάτων δηλονότι συγγραφέων αἱ λέξεις καὶ σημασίαι, καὶ προσετέθησαν ἄλλα ὠφελιμώτατα τοῖς μαθηταῖς τῶν Γυμνασίων. α'. ἐπὶ πάντων τῶν ἐπιθέτων καὶ τῶν ἐν ἐπιθετικῇ σημασίᾳ μετοχῶν καὶ τῶν ἐπιρρήμάτων τῶν ἔχόντων συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν ἢ συγκριτικὸν μόνον ἢ μόνον ὑπερθετικόν, προσετέθη αὐτὸ τοῦτο τὸ μ. σ. κ. ὑπ. ἢ μ. σ. ἢ μ. ὑπ. Εἰ δὲ τὸ ἕτερον τούτων ἢ καὶ ἀμφότερα καὶ ἀρχαϊκὸν ἐστὶν ἢ ποιητικὸν ἢ μεταγενέστερον, καὶ τοῦτο δεδῆλωται. β'. λέξεις ὁμοίως μὲν γραφόμεναι, διάφορον δ' ἔχουσαι σημασίαν καὶ ἴδια ἄρθρα ἀποτελοῦσαι, ἠριθμῆθησαν διὰ τοῦ 1. 2. 3. ἐν ἀρχῇ προτασσομένου, ὅπως ὁδηγῆται ὁ μαθητὴς ὅτι καὶ ἄλλη ὑπάρχει ὁμοιόγραφος λέξις. γ'. εἰς σπανίας ἢ ἀρχαϊκὰς ἢ μοναδικὰς συντάξεις παρενέβαλον ἐνίοτε καὶ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως. δ'. τύποι ἀνώμαλοι ἢ συγκεκομμένοι παρενετέθησαν πολλαχοῦ ἐν ἀρχῇ τῶν ῥημάτων. ε'. ἐσημειώθησαν καὶ εἴτινες λέξεις κατὰ συνίζησιν λαμβάνονται παρὰ τινι τῶν ποιητῶν ἢ παρὰ πᾶσιν. ς'. τῶν μὲν ποιητικῶν λέξεων προὔτάχθη ἀστερίσκος, αἱ δὲ

(α) Τούτων ἀπεκλείσθησαν τὰ ἐρωτικά ποιήματα.

μετέγκριτοι ἐδηλώθησαν διὰ σταυριδίου, αἱ δ' ἀπ' αὐτῶν λεγόμεναι διὰ σταυροῦ ἐν ἀρχῇ, ὧν ἐν τέλει προστίθεται ὡς τὰ πολλὰ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως· τὰ σημεῖα ταῦτα τάσσονται ἐνίοτε καὶ μεταξὺ τῶν ἀρθρῶν εἰς δῆλωσιν τῶν παραδειγμάτων καὶ τῶν σημασιῶν. ζ'. προσετέθησαν οἱ μεταβάλλοντες ῥίξαν ἀνώμαλοι παρακείμενοι, καὶ διὰ τοῦτο δυσεύρετοι, πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἀπειροτέρων· ὁμοίως καὶ τὰ πληθυντικὰ τῶν ὀλίγων ἀνωμάτων οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων. η'. εἰς τινὰς δυσκαταλήπτους φράσεις παρενέθηκα καὶ ἐρμήνευμα τῆς καθωμιλημένης· ὁμοίως καὶ εἰς τινὰ οὐσιαστικὰ τὸ τῆς συνηθείας ὄνομα διὰ τοῦ κοιν. ἢ κοινῶς. θ'. ἔστιν ὅπου καὶ συνώνυμα προσέθηκα ὀλίγα καὶ παραδείγματα καὶ ὀνόματα κύρια ἐλλείποντα, σπανιώτατα δὲ καὶ σημασίαν ἢ λέξιν ἐλλείπουσαν. ι'. ἔτυμολογίας πολλὰς παρενέθηκα νέας τὰς μὲν προφανείς, τὰς δ' ἥττον τοιαύτας, χρησιμωτάτας δὲ τοῖς Ἑλλήσι μαθηταῖς τῶν Γυμνασίων. ια'. ἡ διάταξις τῶν λέξεων εἴτε οἰκονομία μετεῤῥυθμίσθη συμφώνως πρὸς τὸ τοῦ Ἐϊνιχίου καὶ τὰ διάσημα τῶν Γερμανῶν λατινικὰ λεξικά, ἐξ οὗ αἱ σημασίαι ἐχουσιν ἐπιθετικὴν μετοχὰν καὶ τὰ ἐκ τούτων οὐσιαστικὰ ἐλάβον τὴν προσήκουσαν ἀλφαριθμητικὴν τάξιν ὡς καὶ παρ' αὐτοῖς. ιβ'. γραφὴν τῶν λέξεων παρεδέχθη τὴν τοῦ Ἐϊνιχίου, ὡς νεωτάτην καὶ σύμφωνον πρὸς τὰ τῆς στερεοτύπου ἐκδόσεως κείμενα τῶν συγγραφέων, ἅτινα συνήθως ῥυθμίζονται κατὰ τὰς ἀκριβεστέρας τῶν χειρογράφων ἐρεύνας καὶ τὰς ἐμυθεστέρας τῆς φιλολογίας μελέτας· μετεβλήθη δὲ καὶ ἐκ τούτου πολλὰ τοῦ ἢ ἀλφαριθμητικῆς τῶν λέξεων τάξης. ιγ'. ἄρθρα τινὰ ἡνωμένα παρὰ τῷ Οὐλερίῳ ἐχωρίσθησαν κατὰ τὸν Ἐϊνιχιον εἰς δύο, ἢ κεχωρισμένα τοῦναντίον ἡνώθησαν εἰς ἓν ἄρθρον. ιδ'. ἔστιν ὅτε

ἐτροποποιήθη καὶ ἡ προσῳδία (πλὴν τῆς τῶν κοινῶν συλλαβῶν, ὧν διὰ τὴν τυπογραφικὴν δυσχέρειαν τοῦ παρ' Ἑϊνιχίῳ διπλοῦ σημείου, βραχέος τε καὶ μακροῦ, διετηρήθη τὸ τοῦ Οὐλερίχου βραχὺ) ἢ ἡ σύνταξις ἢ τὰ παραδείγματα, σπανιώτατα δὲ ἡ ἐρμηνεία. ἰ.ε. εἰλημμένον μὲν ἐκ τοῦ Freund, ἐπεξεργασμένον δὲ καὶ μεθρμωσμένον πρὸς τὸ ἀνά χειρας λεξικόν, προσέθηκα ἐν τέλει καὶ πίνακα τῶν ἀξιολογωτέρων καὶ μᾶλλον δυσγνωρίστων διὰ τὴν μεταβολὴν τῶν γραμμάτων γαλλικῶν λέξεων τῶν ἐκ τῆς λατινικῆς παραγομένων χάριν τῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων τῶν καὶ τὴν γαλλικὴν ἄμα διδασκομένων.

Καὶ ταῦτα πάντα ἐπιτετέχθεται μοι ἐν βραχυλογίᾳ καὶ συντομίᾳ καὶ μετ' ἀποκοπῆς τῶν ὀνομάτων, εἰ δέ τι ἔχρηζε τῆς διὰ πλειόνων ἢ διὰ μακρῶν ἀναπτύξεως, τούτου ἀπέσχον, ὥς ἀπάγοντός με τοῦ προκειμένου.

Ἀλλὰ μετενεγκὼν τὰ καλὰ ταῦτα ἐκ τοῦ Ἑϊνιχίου οὐ μετένεγκον καὶ μικρά τινα ἐλλείμματα αὐτοῦ, οὐδ' ἀπέβαλον, ὅτι ἡ τιμὴν εἶχεν ὁ Οὐλερίχος, οἷον, τὰς μετοχὰς τοῦ παρακειμένου, τοὺς ἀρχικοὺς χρόνους τῶν μετὰ προθέσεων συνθέτων ῥημάτων καὶ εἰ τι ἄλλο, ἀλλὰ καὶ πληρέστερον ἐξέθηκα, μὴ πεισθεὶς τῷ Ἑϊνιχίῳ παραλείποντι ταῦτα. Ἠκολούθησα δὲ τῷ Ἑϊνιχίῳ καὶ τοῖς ὀγκωδέστερα συντάξαι λεξικὰ εἰς τὰς ἀντιμῖτους τοῖς μαθηταῖς καὶ εὐνοήτους ἐπιτομὰς ταύτας, ὅτι ἂν οὐ προσέθηκα τὸ *sum* τῇ τοῦ παρακειμένου μετοχῇ ἐν ταῖς ἀρχικοῖς χρόνοις τῶν παθητικῶν καὶ ἀποθετικῶν ῥημάτων χάριν συντομίας. β'. οὐκ ἐπανέλαβον διλογράφως ἐν ταῖς παραδείγμασι καὶ ταῖς σημασίαις τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν ῥημάτων, ἀλλ' ἐδήλωσα αὐτὸ διὰ τοῦ ἀρχικοῦ γράμματος· ὁμοίως διὰ τοῦ ἀρκτικοῦ γράμματος ἐπαναλαμβάνονται ἐντὸς τῶν ἀσθρῶν

χάριν συντομίας καὶ οὐσιαστικὰ καὶ ἐπίθετα καὶ ἐπιρρήματα καὶ πᾶν μέρος λόγου.

Τῆς δὲ δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ λεξικοῦ τοῦ Ἑϊνιχίου βραδύτερον περιελθούσης εἰς χεῖράς μου, ὅτε ἦσαν ἤδη τετυπωμένα τὰ πρῶτα τυπογραφικὰ φύλλα τοῦ τε πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου μέρους, ἡ κατὰ ταύτην τὴν ἔκδοσιν διασκευὴ ἤρξατο μετὰ τὰ πρῶτα στοιχεῖα ἑκατέρου τοῦ μέρους.

Ἄλλ' ἡ τελειότερα αὕτη 6'. ἔκδοσις τοῦ Ἑϊνιχίου καὶ ἐπληρωμένη δι' ἄλλα τε καὶ διότι περιέλαβε καὶ τὸν Σουητῶνιον, ἐπληύξησε καὶ τὸ λεξικὸν τοῦτο εἰς 29 τυπογραφικὰ φύλλα ἀντὶ τῶν ἀναγγελθέντων 25. Ἄλλ' ἀποβλέποντες ὡς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν ὠφέλειαν τῶν μαθητῶν μᾶλλον ἢ εἰς τὸ κέρδος, οὐκ ἐπαυζάνομεν καὶ τὴν τιμὴν τοῦ βιβλίου, καίπερ αὐξηθέντος κατὰ 4 τυπογραφικὰ φύλλα, ἀλλ' ἐῴμεν αὐτὴν ὡς ἐν τῇ ἀγγελίᾳ ὠρίσθη εἰς δραχμὰς 8.

Ἐπληρωμένον δ' οὕτω τὸ πῶνυμα τοῦτο καὶ τελειότερον ἢ ὡς ἀνηγγέλθη παραδιδόμενον εἰς τὰς χεῖρας τῶν εἰς τὰ Γυμνάσια φοιτῶντων νέων, εἴθε ν' ἀποφέρῃ μείζονα αὐτοῖς καὶ τὴν ὠφέλειαν, ἣν ἀπ' ἀρχῆς ἐσκοποῦμεν, καὶ κριτὴν εὖρη χρηστὸν καὶ εἰλικρινῆ καὶ τὰ καλὰ τῆς διασκευῆς δικαίως ἐκτιμῶντα καὶ εἴ τι πρὸς τὸ τέλειον λείπεται εὐμενῶς ὑποδεικνύοντα.

Ἐν Ἀθήναις, μηνὸς Ἰουλίου ἐθίνοντος, ἔτους 1878ου.

Π. ΚΟΥΠΙΤΩΡΗΣ

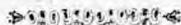
πρ. Γυμνασιάρχης.

ΠΙΝΑΞ ΕΞΗΓΗΤΙΚΟΣ

Τῶν σημείων καὶ τῶν κατ' ἀποκοπὴν γεγραμμένων λέξεων.

•	ἔχουν	ποιητικόν.	ἐναρ.	ἦτοι ἐναρχτικόν.
†	•	μετέγκριτον, (ἤτοιλέ- ξις, σημασία, σύντα- ξις κ.τ.λ. Κουρτίου, Ηλινίου τοῦ νεω- τέρου [τῶν ἐπιστο- λῶν], Κοϊντιλιανοῦ [τοῦ 10ου β.θλίου], Γακίτου).	ἐνεργ. ἐπιθ. ἐπιθ. ἐπίρ. ἐπίρ.	• ἐνεργητικῶς. • ἐπίθετον-τικῶς. • ἐπὶρῆμα, -ματικῶς.
+	•	ἅπαξ λεγόμενον.	ἐπιτ. ἐπιφών.	• ἐπιτατικόν. • ἐπιφώνημα.
*†	•	* καὶ † ἅμα, ἃ ἴδε.	ἐρωτ. Εὐτρ. εὐχρ.	• ἐρωτηματικῶς. • παρ' Εὐτρεπίω- • εὐχρηστον.
=	•	ταὐτὸ τῷ, ἀντί τοῦ.	ἐφετ. ζ. Ἰσουχ. ἢ Ἰσχ- θ. θαμ- θέμ. ἴδ. Ιουστ. ἰχθ. κ.τ.τ. ἢ κττ.	• ἐφετικόν. • ζῶον. • παρ' Ίουχίφ. • θηλυκόν. • θαμιστικόν. • θέμα. • ἴδε. • παρ' Ίουστίνω. • ἰχθύς. • καὶ τὰ τοι- αῦτα.
ἄ.	ἦτοι	ἀρσενικόν.	κ.τ.λ. ἢ κτλ.	• καὶ τὰ λοιπά.
αἰτ.	•	αἰτιατική.	Καίς.	• παρὰ Καίσαρι.
ἄκλ. ἢ ἱκλιτ.	•	ἄκλιτον.	Κατ.	• Κατούλλω.
ἀμφ. γρ.	•	ἀμφίβολος γραφῇ.	Κικ.	• Κιτέρωνι.
ἀναφ.	•	ἀναφορικῶς.	κοιν.	• κοινῶς.
ἄπ.	•	ἄπαξ.	Κοῖντ.	• παρὰ Κοῖντι- λιανῷ.
ἀπαρεμφ.	•	ἀπαρέμφατον.	Κουρτ.	• Κουρτίω.
ἀπηρχ.	•	ἀπηρχαιωμένον.	Κωμ.	• Κωμικοῖς (Πλαύτῳ καὶ Τερεντίῳ).
ἀπροσ.	•	ἀπροσώπως.	λ.	• λέξις.
ἀρχ.	•	ἀρχαϊκόν.	Λιδ.	• παρὰ Λιδίῳ.
Δύρ. Βίκτ.	•	παρ' Δύρηλίου Βίκτωρι.	λογ.	• λογική.
ἄφ. ἢ ἀφαίρ.	•	ἀφαιρετική.	μ.	• μετά.
ἄχρ.	•	ἄχρηστον.	μεταδ.	• μεταδατικῶς.
β. ἢ βοτ.	•	βοτάνη.		
γεν.	•	γενική.		
δ.	•	δένδρον.		
δηλ.	•	δηλαδῆ.		
δοτ.	•	δοτική.		
ἐγκλ.	•	ἐγκλιτικόν.		
ἐλλειπτ.	•	ἐλλειπτικόν.		

μεταγ. ἢ μετγ.	ἤτοι	μεταγενέστε- ρον, (καὶ κατ' ἐξοχὴν παρ' Ιουστίνω, Αὐ- ρηλίῳ Βίχ- τωρι, Εὐτρο- πίῳ).	πτ. β. ῥητ ἢ ῥητορ. σ. ἢ συγκρ. Σαλλ. τημ., Σημ. Σουητ. σπ. ἢ σπάν. σπτρ. σπτε. σύνδ. συνήθ, συνηθτρ. σχ. τ. ἔ. Ταχ. Τερ. Τιβ. τριτοπρ. τρ. ἢ τρεπ. ὑποκ. ὑπον. ὑποτ. φ. Φαίδρ.	ἤτοι	πιπνόν. » ῥῆμα. » ῥητορικὴ. » συγκριτικόν. » παρὰ Σαλ- λουστίῳ. » σημαίνει, Ση- μείωσις. » παρὰ Σουη- τωνίῳ. » σπάνιον. » σπανιώτερον. » σπανιώτατα. » σύνδεσμος. » συνήθως, -θέ- στερον. » σχῆμα. » τούτέστιν. » παρὰ Τακίῳ. » » Τερεντίῳ. » » Τιβούλλῳ. » τριτοπρόσωπον. » τροπικῶς. » ὑπερθετικόν. » ὑποκοριστικόν. » ὑπονείηται. » ὑποτακτικὴ. » φυτόν. » παρὰ Φαίδρῳ.
μεταφ. ἢ μετφ.	»	μεταφορικῶς.			
μετγ.	»	μετοχῇ.			
μετων.	»	μετωνομικῶς.			
Νέπ.	»	παρὰ Νέπωτι.			
Οβ.	»	» Οβιδίῳ.			
Ὁρ.	»	» Ὁρατίῳ.			
ὀρθτρ.	»	ὀρθότερον.			
οὐ., οὐδ.	»	οὐδέτερον, -ρως.			
Οὐίργ.	»	παρ' Οὐίρ- γίλιῳ.			
οὐσ.	»	οὐσιαστικῶς.			
παθ.	»	» παθητικῶς.			
παροιμ.	»	» παροιμιακῶς.			
πλ.	»	» πληθυντικῶς.			
Πλ.	»	παρὰ Πλαύ- τῳ.			
Πλιν.	»	» Πλινίῳ.			
ποιητ.	»	» ποιητικόν.			
πρβ.	»	» παράβαλε.			
πρόθ.	»	» πρόθεσις.			
Προπ.	»	παρὰ Προ- περτίῳ.			

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Πολλοὶ τῶν μαθητῶν ἐν πολλοῖς τῶν Γυμνασίων τῶν τε δημοσίων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν, ἐν οἷς εἰκασαετίαν ὅλην διδάσκω καὶ τὰ λατινικά, ἐστεροῦντο λατινοελληνικοῦ λεξικοῦ, διότι τὸ μόνον παρ' ἡμῖν τοιοῦτον λεξικὸν τοῦ Οὐλερίχου ἦτο βαρύτιμον καὶ ὀγκῶδες. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο συνετάχθη, ἵνα ἐπαρκέσῃ τῇ χρείᾳ παντὸς μελετῶντος τὰ λατινικά, φέρει, ὥς εἰκός, καὶ πολλὰ τὰ περιττά, αὐξάνοντα ὅμως ὑπὲρ τὸ διπλάσιον τὴν τιμὴν τοῦ βιβλίου καὶ δυσπρόσιτον καθιστῶντα αὐτὸ τοῖς ἀπορωτέροις τῶν μαθητῶν. Ὅθεν διὰ νέου λατινοελληνικοῦ λεξικοῦ πλήρους ἅμα καὶ εὐωνήτου, προωρισμένου ὑπὲρ τῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων, ἐπεχείρησα νὰ θεραπεύσω τὴν ἑλλειψιν ταύτην, διαγράφων μὲν ἐκ τοῦ Οὐλεριχείου τὰ τοῖς μαθηταῖς τῶν Γυμνασίων ἄχρηστα, προστιθείς δ' ἄλλα χρησιμώτατα αὐτοῖς καὶ ἀναγκαιότατα. Ὁ δὲ τρόπος οὗτος τοῦ κατάρτιζεν μικρότερον λεξικὸν ἐφάνη μοι ὁ κράτιστος* διότι ἀποβάλλων τὰ ἀδόκιμα καὶ περιττά, διακρατεῖ ἀκέραια καὶ πλήρη τὰ παραδείγματα καὶ τὰς λέξεις καὶ τὰς σημασίας τῶν δοκιμωτάτων συγγραφέων, περὶ οὓς πᾶσα τῆς μαθητικῆς νεότητος ἡ μελέτη καὶ ἡ διδασκαλία. Εὗρον δὲ τότε καὶ κάλλιστον λατινογερμανικὸν λεξικὸν (α) σοφοῦ Γερμανοῦ, ὅστις προελέανέ μοι τὴν ὁδὸν καὶ προωδοποίησε τὴν ἐργασίαν. Καὶ τοῦτο προστησάμενος ὁδηγὸν ἐξεπόνησα τὸ ἐμὸν εἰς χρῆσιν ἰδίᾳ

(*) Τοῦ Εἰληχίου τὴν πρώτην ἐκδοσιν τοῦ 1864ου ἔβουε, ἐν Λειψίᾳ.

τῶν εἰς τὰ Γυμνάσια φοιτῶντων νέων, παρασχὼν οὕτως αὐτοῖς ἐν τῷ ἡμίσει τῆς τιμῆς τοῦ μεγάλου λεξικοῦ τοῦ Οὐλέριχου ὁμοίως πλήρες τὸ ἔργον.

Εἰ δὲ τοῦ τοιούτου λεξικοῦ ἡ σύνταξις ἐκρίθη ἀναγκαία ἐν αὐτῇ τῇ παντοίων λατινικῶν λεξικῶν πλουτούσῃ Γερμανίᾳ, πολὺ ἀναγκαιοτέρα ἐφαίνετο παρ' ἡμῖν τοῖς ἀπὸ τριάκοντα ἔτων ἐν καὶ μόνον λατινοελληνικὸν λεξικὸν πρὸς πᾶσαν χρεῖαν κεκτημένοις. Διότι λεξικὸν περιέχον μόνον τὰς λέξεις καὶ σημασίας τῶν δοκιμωτάτων συγγραφέων, τῶν ἐν τοῖς Γυμνασίοις διδασκομένων, καθοδηγεῖ εὐχερέστερον τὸν μαθητὴν εἰς εὖρεσιν τοῦ ζητουμένου ὡς δοκίμου ἐν τοῖς δοκίμοις, ἑλλειπόντων τῶν ἀδοκίμων, ἢ μέγα λεξικὸν ἀμάρτυρα φέρον τὰ πάντα τὰ τε ἀδόκιμα καὶ τὰ δόκιμα.

Ὅθεν ὁ Φ. Α. Εἰνίχιος ἀφορῶν ἰδίᾳ εἰς τὴν χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων συνέταξε τὸ ἑαυτοῦ λεξικὸν καὶ τὸ δεύτερον ἐξέδωκε (α) στηριχθεὶς ἐπὶ τῶν δοκιμωτάτων συγγραφέων, τῶν ἐν τοῖς γερμανικοῖς Γυμνασίοις διδασκομένων,

πεζῶν μὲν

ΚΙΚΕΡΩΝΟΣ, ΚΑΙΣΑΡΟΣ, ΣΑΛΛΟΥΣΤΙΟΥ, ΝΕΠΩΤΟΣ, ΛΙΒΙΟΥ, ΚΟΥΡΤΙΟΥ, ΠΛΙΝΙΟΥ τοῦ νεωτέρου (αἱ ἐπιστολαί), ΚΟΪΝΤΙΛΙΑΝΟΥ (τὸ 10 βιβλίον), ΤΑΚΙΤΟΥ, ΣΟΥΗΤΩΝΙΟΥ (6), ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ. ΑΥΡΗΛΙΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ καὶ ΒΥΤΤΡΟΠΙΟΥ,

ποιητῶν δὲ

ΠΛΑΥΤΟΥ, ΤΕΡΕΝΤΙΟΥ, ΚΑΤΟΥΛΛΟΥ, ΟΥΪΡΓΙΛΙΟΥ, ΟΡΑ-

(α) Ἐκδόσις 6'. ἐν Λειψίᾳ 1870.

(β) Ο Σουητώνιος ἑλλεῖπει ἐκ τῆς πρώτης ἐκδόσεως.

ΤΙΟΥ, ΤΙΒΟΥΛΛΟΥ, ΠΡΟΠΕΡΤΙΟΥ, ΟΒΙΔΙΟΥ (α) και ΦΑΙΔΡΟΥ, παραλιπών τους άδοκίμους, τους γραμματικούς, τας επιγραφάς και εἴτι τοιούτον. Εἰ δὲ τῇ εἰς τὰ Γυμνάσια τῆς Γερμανίας φοιτώσῃ νεολαίᾳ ἀρκοῦσιν οἱ συγγραφεῖς οὗτοι, κατάδηλον ὅτι παρ' ἡμῖν καὶ περισσεύουσιν.

Μεταρρύθμισθέντος λοιπὸν καὶ διασκευασθέντος τοῦ ἀνὰ χειρας λεξικοῦ κατὰ τὸ ἄρτι μνημονευθέν τοῦ Ἑνιχίου, διεγράφησαν μὲν τῶν ἀδοκίμων αἱ λέξεις καὶ σημασίαι, ἐβελτιώθησαν ὁμῶς καὶ ἐπλουτίσθησαν τὰ λοιπὰ, τῶν δοκιμωτάτων δηλονότι συγγραφέων αἱ λέξεις καὶ σημασίαι, καὶ προστεθήσαν ἄλλα ὠφελιμώτατα τοῖς μαθηταῖς τῶν Γυμνασίων. α'. ἐπὶ πάντων τῶν ἐπιθέτων καὶ τῶν ἐν ἐπιθετικῇ σημασίᾳ μετοχῶν καὶ τῶν ἐπιρρήμάτων τῶν ἐχόντων συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικὸν ἢ συγκριτικὸν μόνον ἢ μόνον ὑπερθετικὸν, προστέθη αὐτὸ τοῦτο τὸ μ. σ. κ. ὑπ. ἢ μ. σ. ἢ μ. ὑπ. Εἰ δὲ τὸ ἕτερον τούτων ἢ καὶ ἀμφότερα καὶ ἀρχαῖκόν ἐστίν ἢ ποιητικόν ἢ μεταγενέστερον, καὶ τοῦτο δεδῆλωται. β'. λέξεις ὁμοίως μὲν γραφόμεναι, διάφορον δ' ἔχουσαι σημασίαν καὶ ἴδια ἄρθρα ἀποτελοῦσαι, ἠριθμύθησαν διὰ τοῦ 1. 2. 3. ἐν ἀρχῇ προτασσόμενου, ὅπως ὁδηγῆται ὁ μαθητὴς ὅτι καὶ ἄλλη ὑπάρχει ὁμοιογράφος λέξις. γ'. εἰς σπανίας ἢ ἀρχαϊκὰς ἢ μοναδικὰς συντάξεις παρενέβαλον ἐνίοτε καὶ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως. δ'. τύποι ἀνώμαλοι ἢ συγκεκομμένοι παρενετέθησαν πολλαχοῦ ἐν ἀρχῇ τῶν ῥημάτων. ε'. ἐσημειώθησαν καὶ εἴτινες λέξεις κατὰ συνίζησιν λαμβάνονται παρὰ τινι τῶν ποιητῶν ἢ παρὰ πᾶσιν. ς'. τῶν μὲν ποιητικῶν λέξεων προὔτάχθη ἀστερίσκος, αἱ δὲ

(α) Τούτου ἀπεκλείσθησαν τὰ ἐρωτικά ποιήματα.

μετέγκριτοι ἐδηλώθησαν διὰ σταυριδίου, αἱ δ' ἅπαξ λεγόμεναι διὰ σταυροῦ ἐν ἀρχῇ, ὧν ἐν τέλει προστίθεται ὡς τὰ πολλά καὶ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως· τὰ σημεῖα ταῦτα τάσσονται ἐνίοτε καὶ μεταξὺ τῶν ἄρθρων εἰς δήλωσιν τῶν παραδειγμάτων καὶ τῶν σημασιῶν. ζ'. προσετέθησαν οἱ μεταβάλλοντες ρίζαν ἀνώμαλοι παρακειμένοι, καὶ διὰ τοῦτο δυσεύρετοι, πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἀπειροτέρων· ὁμοίως καὶ τὰ πληθυντικά τῶν ὀλίγων ἀνωμάλων οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων. η'. εἰς τινὰς δυσκαταλήπτους φράσεις παρενέθηκα καὶ ἐρμηνεῦμα τῆς καθωμιλημένης· ὁμοίως καὶ εἰς τινὰ οὐσιαστικά τὸ τῆς συνηθείας ὄνομα διὰ τοῦ κοιν. ἢ κοινῶς. θ'. ἔστιν ὅπου καὶ συνώνυμα προσέθηκα ὀλίγα καὶ παραδείγματα καὶ ὀνόματα κύρια ἐλλείποντα, σπανιώτατα δὲ καὶ σημασίαν ἢ λέξιν ἐλλείπουσαν. ι'. ἐτυμολογίας πολλὰς παρενέθηκα νέας τὰς μὲν προφανεῖς, τὰς δ' ἥττον τοιαύτας, χρησιμωτάτας δὲ τοῖς Ἑλλήσι μαθηταῖς τῶν Γυμνασίων. ια'. ἡ διάταξις τῶν λέξεων εἴτε οἰκονομία μετερρύθμισθη συμφώνως πρὸς τὸ τοῦ Ἐϋνιχίου καὶ τὰ διὰσημα τῶν Γερμανῶν λατινικά λεξικά, ἐξ οὗ αἱ σημασίαι ἐχρῶσαι ἐπιθετικὴν μετοχὰν καὶ τὰ ἐκ τούτων οὐσιαστικά ἐλάβον τὴν προσήκουσαν ἀλφαριθμητικὴν τάξιν ὡς καὶ παρ' αὐτοῖς. ιβ'. γραφὴν τῶν λέξεων παρεδέχθη τὴν τοῦ Ἐϋνιχίου, ὡς νεωτάτην καὶ σύμφωνον πρὸς τὰ τῆς στερεοτύπου ἐκδόσεως κείμενα τῶν συγγραφέων, ἅτινα συνήθως ρυθμίζονται κατὰ τὰς ἀκριβοστεράς τῶν χειρογράφων ἐρεύνας καὶ τὰς ἐμυριβοστεράς τῆς φιλολογίας μελέτας· μετεβλήθη δὲ καὶ ἐκ τούτου πολλὰ τοῦ ἡ ἀλφαριθμητικῆς τῶν λέξεων τάξις. ιγ'. ἄρθρα τινὰ ἠνωμένα παρὰ τῷ Οὐλερίῳ ἐχωρίσθησαν κατὰ τὸν Ἐϋνίχιον εἰς δύο, ἢ κεχωρισμένα τούναντίον ἠνώθησαν εἰς ἓν ἄρθρον. ιδ'. ἔστιν ὅτε

ἐτροποποιήθη καὶ ἡ προσωδία (πλὴν τῆς τῶν κοινῶν συλλαβῶν, ὧν διὰ τὴν τυπογραφικὴν δυσχέρειαν τοῦ παρ' Ἑνιχίω διπλοῦ σημείου, βραχέος τε καὶ μακροῦ, διετηρήθη τὸ τοῦ Οὐλερίχου βραχὺ) ἢ ἡ σύνταξις ἢ τὰ παραδείγματα, σπανιώτατα δὲ ἡ ἑρμηνεία. ἰ. εἰλημμένον μὲν ἐκ τοῦ Freund, ἐπεξεργασμένον δὲ καὶ μεθρυσμένον πρὸς τὸ ἀνὰ χειρὰς λεξικόν, προσέθηκα ἐν τέλει καὶ πίνακα τῶν ἀξιολογωτέρων καὶ μᾶλλον δυσγνωρίστων διὰ τὴν μεταβολὴν τῶν γραμμάτων γαλλικῶν λέξεων τῶν ἐκ τῆς λατινικῆς παραγομένων χάριν τῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων τῶν καὶ τὴν γαλλικὴν ἅμα διδασκομένων.

Καὶ ταῦτα πάντα ἐπιτετήδευταί μοι ἐν βραχυλογίᾳ καὶ συντομίᾳ καὶ μετ' ἀποκοπῆς τῶν ὀνομάτων, εἰ δέ τι ἐχρηζέ τῆς διὰ πλείονων ἢ διὰ μακρῶν ἀναπτύξεως, τούτου ἀπέσχον, ὥς ἀπάγοντός με τοῦ προκειμένου.

Ἀλλὰ μετενεγκὼν τὰ καλὰ ταῦτα ἐκ τοῦ Ἑνιχίου οὐ μετένεγκον καὶ μικρά τινα ἑλλείμματα αὐτοῦ, οὐδ' ἀπέβαλον ὅ,τι χεῖρισμον εἶχεν ὁ Οὐλερίχος, οἷον, τὰς μετοχὰς τοῦ παρακειμένου, τοὺς ἀρχικοὺς χρόνους τῶν μετὰ προθέσεων συνθέτων ῥημάτων καὶ εἰ τι ἄλλο, ἀλλὰ καὶ πληρέστερον ἐξέθηκα, μὴ πευθθεὶς τῷ Ἑνιχίῳ παραλείποντι ταῦτα. Ἠκολούθησα δὲ τῷ Ἑνιχίῳ καὶ τοῖς ὀγκωδέστερα συντάξασι λεξικά εἰς τὰς ἀζημίους τοῖς μαθηταῖς καὶ εὐνόητους ἐπιτομὰς ταύτας, ὅτι ἂ. οὐ προσέθηκα τὸ *sum* τῇ τοῦ παρακειμένου μετοχῇ ἐν τοῖς ἀρχικοῖς χρόνοις τῶν παθητικῶν καὶ ἀποθετικῶν ῥημάτων χάριν συντομίας. β'. οὐκ ἐπανέλαβον ὀλογράφως ἐν τοῖς παραδείγμασι καὶ ταῖς σημασίαις τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν ῥημάτων, ἀλλ' ἐδήλωσα αὐτὸ διὰ τοῦ ἀρχικοῦ γράμματος ὁμοίως διὰ τοῦ ἀρκτικοῦ γράμματος ἐπαναλαμβάνονται ἐντὸς τῶν ἀρθρῶν

χάριν συντομίας καὶ οὐσιαστικῶς καὶ ἐπίθετα καὶ ἐπιρρήματα καὶ πᾶν μέρος λόγου.

Τῆς δὲ δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ λεξικοῦ τοῦ Ἐϊνιχίου βραδύτερον περιελθούσης εἰς χεῖράς μου, ὅτε ἦσαν ἤδη τετυπωμένα τὰ πρῶτα τυπογραφικὰ φύλλα τοῦ τε πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου μέρους, ἡ κατὰ ταύτην τὴν ἐκδοσιν διασκευὴ ἤρξατο μετὰ τὰ πρῶτα στοιχεῖα ἑκατέρου τοῦ μέρους.

Ἄλλ' ἡ τελειότερα αὕτη 6'. ἐκδοσις τοῦ Ἐϊνιχίου καὶ ἐπληρωμένη δι' ἄλλα τε καὶ διότι περιέλαβε καὶ τὸν Σουητῶνιον, ἐπληύξησε καὶ τὸ λεξικὸν τοῦτο εἰς 29 τυπογραφικὰ φύλλα ἀντὶ τῶν ἀναγγεληθέντων 25. Ἄλλ' ἀποβλέποντες ὡς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν ὠφέλειαν τῶν μαθητῶν μᾶλλον ἢ εἰς τὸ κέρδος, οὐκ ἐπαυξάνομεν καὶ τὴν τιμὴν τοῦ βιβλίου, καίπερ αὐξηθέντος κατὰ 4 τυπογραφικὰ φύλλα, ἀλλ' ἐῴμεν αὐτὴν ὡς ἐν τῇ ἀγγελίᾳ ὠρίσθη εἰς δραχμὰς 8.

Ἐπληρωμένον δ' οὕτω τὸ πόνημα τοῦτο καὶ τελειότερον ἢ ὡς ἀνηγγέλθη παραδιδόμενον εἰς τὰς χεῖρας τῶν εἰς τὰ Γυμνάσια φοιτῶντων νέων, εἴθε ν' ἀποφέρῃ μείζονα αὐτοῖς καὶ τὴν ὠφέλειαν, ἣν ἀπ' ἀρχῆς ἐσκοποῦμεν, καὶ κριτὴν εὖρη χρηστόν καὶ εἰλικρινῆ καὶ τὰ καλὰ τῆς διασκευῆς δικαίως ἐκτιμῶντα καὶ εἴ τι πρὸς τὸ τέλειον λείπεται εὐμενῶς ὑποδεικνύοντα.

Ἐν Ἀθήναις, μηνὸς Ἰουλίου φθίνοντος, ἔτους 1873ου.

Π. ΚΟΥΠΙΤΩΡΗΣ

πρ. Γυμνασιάρχης.

ΠΙΝΑΞ ΕΞΗΓΗΤΙΚΟΣ

Τῶν σημείων καὶ τῶν κατ' ἀποκοπὴν γεγραμμένων λέξεων.

+	ἔχουν	ποιητικόν.	ἐναρ.	ἦτοι	ἐναρκτικόν.
†	"	μετέγκριτον. (ἤτοι λέ- ξεις, σημασία, σύντα- ξις κ.τ.λ. Κουρτίου, Μιλινίου τοῦ νεω- τέρου [τῶν ἐπιστο- λῶν], Κοϊντιλιανοῦ [τοῦ 10ου βιβλίου], Γακίτου).	ἐνεργ.	"	ἐνεργητικῶς.
+	"	ἅπαξ λεγόμενον.	ἐπιθ. ἐπιβ.	"	ἐπίθετον-τικῶς.
†	"	* καὶ † ἅμα, ἃ ἴδε.	ἐπίρ. ἐπιρ.	"	ἐπὶ ῥήμα, -ματικῶς.
=	"	ταυτό τῷ, ἀντί τοῦ.	ἐπιτ.	"	ἐπιτατικόν.
			ἐπιφών.	"	ἐπιφώνημα.
			ἐρωτ.	"	ἐρωτηματικῶς.
			Εὐτρ.	"	παρ' Εὐτρεπίῳ.
			εὐχρ.	"	εὐχρηστον.
			ἐφετ.	"	ἐφετικόν.
			ζ.	"	ζῶν.
			Ἡσυχ. ἢ Ἠσχ.	"	παρ' Ἡσυχίῳ.
			θ.	"	θηλυκόν.
			θαμ.	"	θαμιστικόν.
			θέμ.	"	θέμα.
			ἴδ.	"	ἴδε.
			ἰουστ.	"	παρ' Ἰουστίνῳ.
			ιχθ.	"	ιχθύς.
			κ.τ.τ. ἢ κττ.	"	καὶ τὰ τοι- αῦτα.
ἀ.	ἦτοι	ἀρσενικόν.	κ.τ.λ. ἢ κτλ.	"	καὶ τὰ λοιπά.
αἰτ.	"	αἰτιατικῇ.	Καίς.	"	παρὰ Καίσαρι.
ἄκλ. ἢ ἔκλιτ.	"	ἄκλιτον.	Κατ.	"	" Κατούλλῳ.
ἀμφ. γρ.	"	ἀμφίδολος γραφῇ.	Κικ.	"	" Κικέρωνι.
ἀναφ.	"	ἀναφορικῶς.	κοιν.	"	κοινῶς.
ἄπ.	"	ἄπαξ.	Κοϊντ.	"	παρὰ Κοϊντι- λιανῷ.
ἀπαρεμφ.	"	ἀπαρέμφατον.	Κουρτ.	"	" Κουρτίῳ.
ἀπηρχ.	"	ἀπηρχαιωμένον.	Κωμ.	"	" Κωμικοῖς (Πλαύτῳ καὶ Τερεντίῳ).
ἀπροσ.	"	ἀπροσώπως.	λ.	"	λέξεις.
ἀρχ.	"	ἀρχαῖκόν.	Λιβ.	"	παρὰ Λιβίῳ.
Δύρ. Βίκτ.	"	παρ' Δύρηλίου Βικτωρι.	λογ.	"	λογικῇ.
ἀφ. ἢ ἀφαιρ.	"	ἀφαιρετικῇ.	μ.	"	μετά.
ἄχρ.	"	ἄχρηστον.	μεταδ.	"	μεταδοτικῶς.
β. ἢ βοτ.	"	βοτάνη.			
γεν.	"	γενικῇ.			
δ.	"	δένδρον.			
δηλ.	"	δηλαδῇ.			
δοτ.	"	δοτικῇ.			
ἐγκλ.	"	ἐγκλιτικόν.			
ἐλλειπτ.	"	ἐλλειπτικόν.			

μεταγ. ἢ μετγ.	ἤτοι	μεταγενέστερον, (καὶ κατ' ἐξοχὴν παρ' Ἰουστίνῳ, Αὐρηλίῳ Βίκτωρι, Εὐτροπίῳ).	πτ.	ἤτοι	πτηνόν.
			ρ.		ῥῆμα.
			ῥητ. ἢ ῥητορ.		ῥητορικὴ.
			σ. ἢ συγκρ.		συγκριτικόν.
			Σαλλ.		παρὰ Σαλλουστίῳ.
			σημ., Σημ.		σημαίνει, Σημείωσις.
μεταφ. ἢ μετφ.	»	μεταφορικῶς.	Σουητ.		παρὰ Σουητωνίῳ.
μετγ.	»	μετοχή.			σπάνιον.
μετων.	»	μετωνύμικῶς.	σπ. ἢ σπάν.		σπανιώτερον.
Νέπ.	»	παρὰ Νέπωτι.	σπτρ.		σπανιώτατα.
Οδ.	»	» Οιδίδιῳ.	σπττ.		σύνδεσμος.
Ορ.	»	» Ορατίῳ.	σύνδ.		συνήθως, -θέστερον.
ὀρθτρ.	»	ὀρθότερον.	συνήθ, συνηθτρ.		σχῆμα.
οὐ., οὐδ.	»	οὐδύτερον, -ρως.	σχ.		τούτέστιν.
Οὐίργ.	»	παρ' Οὐίργιλιῳ.	τ. ἔ.		παρὰ Τακίτῳ.
οὐσ.	»	οὐσιαστικῶς.	Τακ.		» Τερεντίῳ.
παθ.	»	παθητικῶς.	Τερ.		» Τιβούλλῳ.
παροιμ.	»	παροιμιακῶς.	Τιβ.		» τριτοπρόσωπον.
πλ.	»	πληθυντικῶς.	τριτοπρ.		» τρεπικῶς.
Πλ.	»	παρὰ Πλαύτῳ.	τρ. ἢ τροπ.		» ὑπερθετικόν.
Πλιν.	»	» Πλινίῳ.	ὕπ. ἢ ὑπερθ.		» ὑποκοριστικόν.
ποιητ.	»	ποιητικόν.	ὕποκ.		» ὑπονοεῖται.
πρβ.	»	παράβαλε.	ὕπον.		» ὑποτακτικὴ.
πρόθ.	»	πρόθεσις.	ὕποτ.		» φυτόν.
Προπ.	»	παρὰ Προπετίῳ.	φ.		» παρὰ Φαίδρῳ.
			Φαίδρ.		

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

 συντόμως, σημ. τὸ πρῶτον μίον Aulus, Δύλος. 2) ἐπὶ τῶν ψήφων ἐδῆλου· ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις τὸ antiquo, ἀκυρῶ, ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις τὸ absolvo, ἀπολύω. 3) a. d. σημ. ante diem. 4) A. V. C., anno urbis conditae, ἢ ab urbe condita.

ā, āh, āhs (a πρὸ συμφώνου, ah πρὸ συμφώνου, φωνήεντος καὶ τοῦ δασείος· h, abs σπ. πρὸ τῶν c, q, i.) πρὸθ. μετ' ἀφ. τοπικῶς· ἀπὸ οὗ τινος, παρὰ τινος, ἔκ τινος. ab Aegina Megaram versus navigare, ἀπ' Αἰγίνης ἐπὶ Μεγάρων πλεῖν. a rege venio, παρὰ τοῦ βασιλέως ἔρχομαι. lux refulget ab aqua, τὸ φῶς ἀντιλαμβάνει ἀπὸ τοῦ ὕδατος. usque a Capitolio, ἀπὸ τοῦ Καπιτωλίου μέχρις ἐνταῦθα. procul a patria, πόρρω ἀπὸ τῆς πατρίδος. prope a Sicilia, πλησίον Σικελίας. Marathon ab Athenis abest decem millia passuum, ὁ Μαραθῶν ἀπέχει τῶν Ἀθηνῶν δέκα χιλιάδας βημάτων (ὅγδοηκοντα στάδια). non a ro est, οὐκ ἀπὸ σκοποῦ, οὐκ ἀλλοτριὸν ἐστίν. non ab nulla ratione videtur, οὐκ ἀπαικῶς δοκεῖ. a morbo liberari, ἐλευθεροῦσθαι ἀπὸ τῆς νόσου. ἀπαλλάττεσθαι τῆς νόσου. exipare aliquid a scelere, καθαιρεῖν τινα τοῦ κακοῦργήματος. se ab hoste defen-

(ΜΕΡΟΣ Δ').

dere, ἀμύνεσθαι τὸν ἐχθρόν. orbus a liberis, ἔρημος τέκνων impedio aliquid a scribendo, κωλύω τινὰ τοῦ γράφειν. metuo ab illo, φοβοῦμαι μὴ τι πάθω ὑπ' ἐκείνου. a fundamentis, ἔκ θεμελίων. a tergo, ἐπισθεν. a fronte, κατὰ πρόσωπον. a latere, ἔκ πλαγίου. a dextera, ἔκ δεξιᾶς. stare ab alio στήναι μετὰ τινος, συστήναί τινα. sentire ab alio, φρονεῖν τὰ τινος. Turnus ab Aricia, ὁ ἐξ (ἀπ') Ἀρικίας, ὁ Ἀρικηνὸς Τύρνος. nostri illi a Platone, οἱ ἡμέτεροι ἐκεῖνοι οἱ ἀπὸ Πλάτωνος, οἱ Πλατωνικοί. 2) ἐπὶ αἰτίου, μάλιστα ἐπὶ τοῦ ἐμφύχου ποιητικοῦ αἰτίου κ. τ. τ. ὑπὸ τινος, παρὰ τινος, ab hoste interfectus est, ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἐφονεύθη. a patre laudor, ὑπὲρ, παρὰ τοῦ πατρὸς ἐπαινούμαι. ab hoste interiit, ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀπώλετο. ab ense mori, ἔχει ἀπεθανεῖν. a bestiis morsus, ἡ ὑπὸ θηρίων δόξης. amicus ab amando appellatus est, ὁ φίλος ἀπὸ τοῦ φιλεῖν ὠνομάσθη. ab alio disco, παρὰ τινος μαθηθῆναι, ab alio accipere aliquid, παρὰ τινος λαμβάνειν τι. doleo ab animo, πονῶ τῇ ψυχῇ. laboro ab oculis, κάμνω τοὺς ὀφθαλμούς. ab ira, ὑπ' ὀργῆς. ab odio, ἀπὸ μίσους, ὑπὸ μίσους. a se, ἀπ' ἑαυτοῦ, 3) χρονικῶς· ἀπὸ τινος, ἔκ τινος, μετὰ τινα. ab

hora tertia, ἀπὸ τῆς τρίτης ὥρας. a mane ad noctem, μέχρι γυκτὸς ἐξ ἐω-
θινοῦ. ab Urbe condita, ἀπὸ κτίσεως
Ῥώμης. inde a principio, εὐθὺς ἐξ ἀρ-
χῆς, ἀπ' ἀρχῆς. omnes usque a Ro-
mulo, πάντας ἐφεξῆς ἀπὸ Ῥωμύλου. a
pueris, ἀπὸ παιδων, ἐκ παιδων. or-
dior ab alio, ἄρχομαι ἀπὸ τινος. a
rege secundus, ὁ μετὰ τὸν βασιλέα
διώτατος. 4) ἐπὶ τινος. Narcissus ab
epistolis, Νάρκισσος ὁ ἐπὶ τῶν ἐπι-
στολῶν. a manu, ὁ γραφεύς. servus
a pedibus, δοῦλος ὁ ἀκόλουθος. Σημ.
ἐν συνθέσει ἢ ὡς σημαίνει ἀπόστασιν,
χωρισμόν, στέρησιν. ἐν δὲ τοῖς au-
fero καὶ aufugio ἐγένετο αὐ.

Abactus, ο, um, ἴδ. abigo.

Abactus, i. ἄ. ὁ ἄδαξ, 2) τραπέζιον
ἐπιδεικτικόν. [λοτριώτης.

Ab-aliēnatio, ōnis, θ. ἀπαλ-

abā-līno, avī, atum, ate, alqd, ἀ-
παλλοτριῶ τι. alqm ὡς alio, τινά
τινος.

Abantēus, ο, um, Ἀβάντειος, Aban-
tiādes, ae, ἄ. ὁ Ἀβαντιάδης, υἱὸς ἢ
ἀπόγονος τοῦ Ἀβαντος.

Abas, antis, ἄ. ὁ ἄδας. [γονος.

Ab-āvus, i, ἄ. ἀπόπαππος, 2) πρὶ-

Abdēra, ae, θ. καὶ συννητερ.-τα, orum,
ῶ. τὰ Ἀδδῆρα, πόλεις τῆς Θράκης.

Abdērīta εἴτε -tes, ae, ἄ. ὁ Ἀ-
δδῆρίτης.

Abdicatio, ōnis, θ. ἀποκήρυξις,
π. χ. υἱοῦ. 2) ἀτάθεσις, κατάθεσις
ἀρχῆς.

1. ab-dīco, avī, atum, ate ἀπαρνοῦμαι.
2) alqd, ἀποκυρῶ, ἀναιρῶ τι. 3) alqm,
ἀποκηρύττω τινά, ἀποκήρυκτον, ἄ-
κληρον ποιεῦμαι τινά. 4) se re, π. χ.
magistratu, παύεσθαι τῆς ἀρχῆς, ἀ-
ποτίθεσθαι, ἀποκηρύττειν τὴν ἀρχήν.
Σημ. abdicato magistratu, παυσάμε-
νος τῆς ἀρχῆς.

2 ab-dīco, xi etum, ūte, ἀποδοκί-
μω. 2) ἀποκρίνω, ἀπαρνοῦμαι.

ἐπὶ δημοπρασίαις. res a me abūt, οὐ λαμβάνω τὸ πρᾶγμα.

āberrātio, ōnis, ō. ἀνεσις.

āb-erro, avi, atum, are, ἀραρυρτά-
νω, ἀποπλανῶμαι. a proposito, ἀπο-
ποπλανῶμαι: τῆς ὑποθέσεως, πέρβω
γίγνομαι τοῦ προκειμένου. a regula,
ἐκτρέπομαι τοῦ κανόνος. 2) a. a mi-
seria, ἀπαλλάττομαι πῶς τῆς ταλαι-
πωρίας, ἐπιλαμβάνομαι τῶν πόνων.

abſure, abſurem, abſuturns, id
abſum.

ab-hinc, ἐπὶ, ἐπὶ παρελθόντων ἤδη,
πρὸ, πρὸ abbinc annos εἴτε annis
novem, πρὸ ἑννέα ἐτῶν, ἑννατον ἔτος
τούτῃ.

ab-horreo, ui, ūre, ab aliq re, ἐ-
νδοτε κ. alqd ἢ aliq, ἀποστρέφομαι,
μισῶντομαι, δυσχεραίνω τι. animus
abhorret a nuptiis, ὁ νοῦς ἀποστρέ-
φεται τὸν γάμον. a scribendo, δυσχε-
ραίνω τὸ γράφειν. 2) ἀπὲξω τινος,
πέρβω τινός εἰμι, διαφέρω τινός· a
suspicione abhorret, πέρβω τῆς ὑ-
ποψίας ἐστὶν temeritas non procul
ab insania abhorret, ἢ προπέτεια οὐ
πολύ τῆς παραφροσύνης διαφέρει. ab-
horreas, διάφορος, ἀνέμφοστος, ἀ-
πεικώς. [ἰταλινός.]

abſegnus, (*κ. abſegnus)a, um.

abſeus, ennalis, μετ. τοῦ abeo.

abſēs, ūtis, ū. ἐλάτη. ἐλατίνη νῆς,
ἰταλινὸν δόρυ, ἐλάτινον πινάκιον, ἐ-
πιστολὴ.

abſigo, ūgi, actum, ūre, (ab-ago)
ἀπελάυνω, gregem, ἀπάγω ἀγέλην.
uxorem, ἀποπέμπω τὴν γυναῖκα.
partum, ἀποφθείρω τὸ ἔμβρυον.

abſitio, ūis, ū. ἀποχώρησις, ἀ-
πέλευσις.

abſitus, ūs, a = abſitio. 2) ἔξοδος

abſecte, ἐπὶ. μ. σ. (abſectus) ἀθύ-
ρωσις, ταπεινός. abſectius nātus, ἀ-
γενέστερος.

abſectio. ōnis, ū. (abſicio) ἀπὶ-

θέλη. animi, ἀθυμία.

abſectus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (ab-
ſicio.) ἀθῶμος, ταπεινός, φαῦλος.

abſicio, ūgi, actum, ūre, (ab-jacio)
ἀποβάλλω, ἀποβρίπτω. scutum, ῥί-
πτω τὴν ἀσπίδα. se ad pedes aleſe,
προσπίπτειν τοῖς γόνασι τινος me-
moriam beneficiorum abſecit, τὴν
μνήμην τῶν εὐεργετημάτων ἀπέβα-
λεν. a. agros, ἀποβάλλω τοὺς ἀγρούς,
τούτέστι· πάντα εὐρίων πωλῶ τοῖς
ἀγροῦς. a. versum, ἁμέσως λίγω τὴν
σπίχυν. abſiciamus ista, ταῦτα ἐμψεν.
2) ταπεινῶ, auctoritatem aleſe, τα-
πεινοῦν τὸ ἀξίωμα τινος. se abſicere,
ταπεινοῦσθαι, κατασχέειν ἑαυτόν.

ab-jūdico, avi, atum, are, alqd ab
aliq εἴτε aliq alieni, ἀποκρίνω τινί
τινός, sibi libertatem abjudicat, ἑα-
τὸν ἀπεκρίνει τῆς ἐλευθερίας.

ab-jungo, ūgi, actum, ūre, ἀποζέ-
γωμαι, χωρίζω. me a te, χωρίζομαι
τινός, ἀφῆμαι τι.

ab-jūro, avi, atum, are, alqd, ἀπό-
μνημι, ἐνέρκως ἀννοῦμαι τι.

ablātus, a, um, id. aufero.

ablēgatio, ōnis, ū. ἀπόπεμψις. 2)
ἔξορισμός.

ab-lūgo, avi, atum, are, ἀποπέμπω,
ἀποστέλλω.

ab-ligūcio, ūgi, ūum, ūre, ἀπολείγω,
ἀπολάπτω. patria bona, καταλα-
γῶσθαι, καταλιγεῖν τὴν πατρίαν
οὐσίαν.

— ab-lūdo, ūgi, sum, ūre, ἀπα-
δο, ἀπέοικα

ab-lūo, lui, lūtum, ūre, ἀπὸ λούω,
ἀπενίπτω, ἀποκλύζω.

ablūtus, a, um, id. abluo.

ab-nēgo, avi, atum, are, ἀπαρνέ-
μαι. aleui rem, ἀναγῶς τινί τι.
nec (su) comitum abnegat, οὕτως ἀ-
παρνέται ὁπαδός οἱ εἶσεσθαι.

Abnoba, ae, a. τὰ Ἀβνόβα, Ἑρρε-
Γερμανία. √

abnormis, e, (ab-norma) ἀνορμος, ἀτεταγμένος, εὐμεταβλητὸς τῶν ἄλλων κανόνων.

ab-nūo, nūi, nūum, ēre, alqd ἢ esse alqd, ἀπονεύω, ἀνενεύω, ἐπενεύω, ἀρνέομαι! τι ἢ μὴ εἶναι τι. nihil abnūit voluntas tua studio meo, οὐδὲν ἀνενεύει ἢ οὐ θέλει σε τῇ ἐμῇ σπουδῇ. a. imperium, οὐ δέχομαι τὴν στρατηγίαν. locus abnūit impetus, ὁ τόπος οὐ προδίδεται ἐπιδόσει. metonam sibi naturam abnūit esse, ἀρνεῖται μὴ εἶναι αὐτῷ αἰώνιον φύσιν. abnūitur ita fuisse, οὐ φάναι οὕτω γενέσθαι.

ab-nūto, nūti, atum, are, (ἀρχ.) ἀνανεύω, ἀπονεύω, νεύω, ἐπινεύω.

ab-olēo, olēi, olum, olē, ἀφανίζω, καταλύω, ἀναιρῶ. memoriam, ἀφανίζω τὴν μνήμην. alicui magistratum, καταλύω τινά τῆς ἀρχῆς. aholeor, καταλύω τὸν βίον, ἀποθνήσκω. 2) a. viscera, καθαίρω τὰ σπλάγγνα.

ab-olēresco, olēi, olē, (abolēo) φθίνω, ἀφανίζομαι.

† ab-olūtio, olūis, th. ἀντίρροπος, ἀκρόωσις, ἀφανισμός. facti, ἀμνηστία.

ab-omīnor, olus, ari, (ἀρχ. x. -no, are) ἀπειωνίζομαι, μισώτομαι, ἀπεύχομαι, quod abominor! ὃ μὴ γίνωτο!

Ab-olīgīnes, um, olī, ἀβorigίνες, οἱ αὐτόχθονες, ἢ οἱ ἀρχαῖοι τῆς Λατίνης κατὰ τοὺς οἱ τῶν Ρωμαίων πρόγονοι.

ab-ortio, olis, th. (aborior) ἀμβλωσις, ὠκυτοκία, ἐκτρώσις.

ab-ortīens, s, um, ἐκβολιμαῖος, ἐκτρωματιζός.

ab-ortus, us, s. (aborior) ἐξάμβλωσις, ἐκτρώσις. 2) ἐξάμβλωμα, ἐκτρώμα.

ab-rādo, asi, asum, ēre, ἀπεξῶ, ἀποξύρω, harbam, ἀποξύρω, ἀπικαίρω τὸ γένειον, μεταξ. a. alqd ab-

alqd, ἀπικαίρω, παντοίως τρεῖς ἀπικαίρωμαι τί τινα.

abrāsus, a, um, id. abrado.

ab-rāpio, rāpi, reptum, ēre.

captio alqm ab (de) alqd, ἀρᾶπαι ἀποσπῶ τινα ἀπὸ τινος. a. alqm quāstionem, ἀπάγω τινά τις ἐξέσιν. a. me, εἰσάγωμαι φερόμενος, φεύγω.

ab-rūgātio, olis, th. ἀντίρροπος, ποκώρσις νέμου.

ab-rūgo, avi, atum, are, legem ποκώρῶ, ἀκώρην ποιῶ, ἀναιρῶ νόμον.

aleui magistratum, παύω τινά ἀρχῆς. fidem aleui, ἀπικαίρωμαι τὴν πίστιν, ἐλαττω τὸ ἐξιοπίστευον.

† ab-rūdōnum, i, ol. σπινθ. -num, a. ἀβρότερον, ὃ κρινῶς ἡδυοσμάριον.

ab-rumpo, rūpi, ruptum, ēre, ἀρήνωμι. vincula, τὸν δεσμόν. fas, ραδίζω τὸ ὅσιον. sermonem, παύω τὸν λόγον. a. me, χωρίζομαι, ἀποσπῶμαι. a. vitam, γίνομαι αὐτίχειρ. a. venas, ἀποτῶ τὰς φλέδας.

† abruptio, ēpi, ἀπικαχωρισμός. 2) ἀποτομὴς. [διάλυσις]

abruptio, olis, th. (abrumpe) ῥή.

abruptus, a, um, μ τ σ. κ.† (abrumpe) ἀπορῥῶξ ἀπότομος. a. mū, ἀπότομος, οὐντομος λόγος.

abs, id. n. ab.

abs-cūdo, cessi, cessum, ēre, χωρῶ, ἀναχωρῶ, ἀπαλλάττομαι, φρίσταιμι. incepto, παύομαι τοῦ χειρῆματος.

† abscessio, olis, th. ἀποτομὴς, χωρισμός.

abscissus, us, s. (abscedo) ἀπικαίρω, ἀπόσαςσις, ἀπουσία.

abscīdo, idi, isum, ēre, (abs-e) ἀποτῶ, ἀποκόπτω.

ab-scīdo, scīdi, scissum, ēre, ἀπικαίρω.

abscissus, s, um, id, abscīdo.

abscisus, a, um, μ. σ. (abscido) ἀπότομος, δυσότοτος.

abscondite, ἐπίρ. (απ.) κρυφίως, ἀποκρυμμένως, 2) ἄφαντος.

absconditus, a, um, (abscondo) ἀποκρυμμένος, κρυμμένος.

abs-condo, condi (con) condidi, conditum, ere, ἀποκρύπτω, κρύπτω, 2) α. locum, ἀποκρύπτω τόπον, δηλ. ἀναχωρῶντί μοι οὐκ εἶμι καταφαινεταί ὁ τόπος.

absens, ntis, (absum,) ἀπών, με absente, εἰμὶ ἀπόντος, absens in Lucanis, ἀπεδημῶν ἐν Λευκανίᾳ.

absentia, ae, θ. ἀπουσία.

ab-similis, e, ἀπεικώ, ἀνόμοιος.

† absis εἴτε opis, idis, θ. ἀψίς, τόξον, καμάρα.

ab-sisto, stiti, ere, re εἴτε ab re, ἀρίσταμαι, ἀποχωρῶ τινος. 2) re εἴτε facere εἴτε faciendo παύομαι τινος, παύομαι ποιῶν τι, ἀπαπαύομαι τοῦ ποιεῖν τι.

ab-solūto, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὅπ. τελέως, ἐντελῶς. 2) ἀπλῶς, συντόμως.

ab-solūtio, ōnis, θ. ἀπόλυσις, ἀθώωσις. 2) τελείωσις, ἀπάρτισις.

ab-solūtus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ. (μ. γ. τοῦ absolvo,) τελείος, ἐντελής. 2) ἀπόλυτος.

ab-solvo, vi, ūtum, ere, alqm re εἴτε a re, ἀπολύω, ἀπαλλάττω, ἀπρίμμι τινά τινος. 2) alqm re εἴτε rei, ἀπολύω τινά τινος (ἐγκλημάτος, αἰτίας). judex absolvit injuriam eum, ὁ δικαστής ἀπέλυσεν αὐτὸν τῶν ἀδικιῶν, (τῆς αἰτίας τῶν ἀδικιῶν). α. alqm suspicionē regni, ἀπολύω τινά τῆς ὑποψίας τῆς τυραννίδος. 3) α. alqd, ἀποτελώ, ἐπὶ τέλος ἄγω, τελειουργῶ, ἀνύω τι. paucis α. alqd, συντόμως διελλείν τι. promissa absolvit, οὐ ψεύδεται ὑποσχόμενος.

absolvus, a, um, ἀπηχός, ἀσύμφωνος, δύσφωνος, ἀπάθων, absouum fi-

dei εἴτε a fide, τὸν ἀπίπιστον, ἀσύνωλον.

ab-sorbeo, hui, ptum, ere, ἀπορρόφω, καταπίνω, λαμβάνω.

abs-que, πρόθ. μετ. ἀφ. ἀνευ, χωρὶς τινος, absque argumento, ἀνευ ὑποθέσεως. α. sententia, παρὰ γνώμην. 2) α. non esset, εἰ μὴ ἦν ἐγώ, α. id esset, nunquam ad solem occasum viverem, εἰ μὴ σὺ ἦσθα, οὐδέποτε ἂν μέχρις ἡλίου δυσμῶν ἔζων.

abs-temius, a, um, (temum=αἶθυ) ἄσινος, εἴνευ ἀπεχόμενος, μεταφ. νη-πάλιος, ἐγκρατής. 2) νήπιος.

abstentus, a, um, id abstineo.

abs-tergeo, rsi, rsum, ere, ἀπομάτω, ἀποψώ, manus sibi, ἀπεμαρτεσθαι τὰς χεῖρας, α. lacrimas, ἀπεμάρτυναι τὰ δάκρυα, μεταφ. dolorem, ἀπεμάρτυναι, ἐξαλείφω τὴν λύπην. 2) α. remos, κατακλῶ τὰς κώπας.

abs-terreo, ui, itum, ere, alqm a re εἴτε re, πρόσθ' ἀπαρτίπτω τινά τινος, δυσωπῶ τινά. 2) aleni rem, ἐπαρροῦμαι τινά τι. alqd, ἐκποδῶν πεισῶμαι τι.

abstersus, a, um, id abstergeo, abstimens, ntis, μ. σ. κ. ὅπ. (abstinco) ἐγκρατής.

abstinenter, ἐπίρ. ἐγκρατῶς.

abstinentia, ae, θ. (abstinco) ἀπόσχισις, ἐγκράτεια.

abstineo, ui, tentum, ere, (abstineo) me re εἴτε a re, ἀπέχωμαι τινος manus ab alienis, ἀπέχωμαι (τὰς χεῖρας) τῶν ἀλλοτρίων. α. alqm, ἀπέχω, κατέχω, κωλύω τινά. 3) οὐδ. a re, (alejs rei) ἀπέχωμαι τινος, abstinet injuriā, ἀπέχεται τῆς ἀδικίας. abstinet, no (quin) scribat (κ. μετ' ἀπαρεμφ.) ἀπέχεται τοῦ γράφειν.

† absto, ore, ἀπέχω, ἀφέστηκα.

abs-traho, xi, ctum, ere, alqm ab (de, ex) alqd, ἀποσπῶ, ἀφελκῶ τινά

ἀπό τινος. a bono in pravam abstrahi, ἀπὸ τοῦ καλοῦ ἐπὶ τὸ φαῦλον ἀρελευέσθαι. s. a sollicitudine, ἀπαλλάττω τῆς μερίμνης.

abs-trūdo, ūsi, ūsum, ēre, ἀπωθῶ, ἀποκρύπτω. a. me, ἀποκρύπτουμαι.

abstrūsus, s, um, μ. σ. (abstrūdo) ἀπόκρυπτος, ἄδηλος, homo a, ἄνθρωπος κρυφίνους.

ab-sum, absui εἴτε absui, ābesse, ἄπειμι, οὐ πάρειμι. 2) āτειμι, ἀπέχω, διεστῆκα. castra absque bidui, τὸ στρατόπεδον ἀπέχει δύο ἡμερῶν ὁδόν. multum, paulum a. a loco, πολὺ, μικρὸν ἀπέχω ἀπὸ τόπου. prope abest, ἐγγὺς ἀπέχει, ἐγγύς ἐστιν. loca, quae a leundisio propius absumi, οἱ τόποι οἱ ἀπέχοντες ἐγγύτερον τοῦ Βρενταίου. 3) tantum abest, ut fiat, τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ γενέσθαι. tantum abest ab officio, ut nihil magis officio possit esse contrarium, τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ καθήκοντος, ὥστε οὐδὲν μᾶλλον δύνασθαι ἐναντίον εἶναι τῷ καθήκοντι. multum abest, ut me defendam, πολλοῦ διαπολογεῖσθαι ὑπὲρ ἐμοῦ. tantum abest, ut merito lauderis, ut a plurimis vitupereris, τοσοῦτου δέεαι ἀξίως ἐπαινεῖσθαι, ὥστε ψέγη ὑπὸ τῶν πλείστων. 4) a. ab aliquo, ἄπειμι, ἀπήλλαγμα, ἀπέχουμι τινος. s. a multis molestiis, ἀπήλλαγμα πολλῶν ταλαιπωριῶν. s. a culpa, ἄπειμι τῆς αἰτίας, ἀναίτιος εἶμι. abest a periculo, ἀπέχεται τοῦ κινδύνου. 5) a. ab aliquo, ἄπειμι, διαφέρω τινός. longe a pulchris abes, πολὺ διαφέρει τῶν καλῶν, πολὺ ἀποδέει τῶν καλῶν. multis nostris moribus abest a principis persona, ὃ μουσικῇ κατὰ τὰ ἡμέτερα ἦθη ἀλλοτριῶς ἔχει πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ ἡγεμόνος. 6) aliqui, ἀπεινᾷ τινι, ἐλλείπειν τινι. abest historia litteris no-

πλούτων περισσὸν ἔχει, πλούτω περι-
ρρέζεται. abundant opibus, χρημά-
των εὐποροῦσι· χρημᾶτα περισσεύει
αὐτοῖς.

Abūsiō, ōis, 0 (abutor) καταχρη-
σις (σχῆμα ῥητορικόν).

Ab-usque, πρόθ. μετ' ἐφ. —us
ημε ab, συνεχῶς ἀπὸ τινος. Oceanus
abusque, καὶ ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ αὐτοῦ
(μέχρις ἀπὸ τοῦ Ὠκεανῆος). a. monte,
μέχρις ἀπὸ τοῦ ὄρους.

Ab-usus, ūs, ἄ. καταχρησις, δαπάνη.

Ab-ūtor, ūsus, i, re, (ἀρχ.) rem,
καταχρῶμαι τι, χρῶμαι τι, κατα-
ναλίσκω τι. 2) καταχρῶμαι τι, πα-
ραχρῶμαι, κακῶς χρῶμαι τι. Plu.
abutor, καταναλίσκομαι, κακῶς δια-
χειρίζομαι.

Ab-ūdous, a, um, ἄβουδης, Ἀβυδus
i, 0, ἡ Ἀβυδος, πόλις Ἑλλησπόντου.
2) τῆς Αἰγυπτιακῆς Θυγαίδος.

ab, (δ.) alique,

Acadēmīa, ēite -mīa, ac, 0. Ἀκαδη-
μία, Ἀκαδημία, γυμνάσιον ἐν Ἀ-
θήναις. 2) Ἀκαδημία, δηλ. οἱ τοῦ
Πλάτωνος διδασκοὶ καὶ ἡ Ἀκαδη-
μαϊκὴ φιλοσοφία. 3) μίξ τῶν τοῦ
Κικέρωνος ἐπαύλειων. Acadēmicus,
a, um (Ἀκαδημαῖος) Ἀκαδημαῖος.
Acadēmūs, i, ἄ. Ἀκαδημος.

acanthus, idis, 0. ἀκανθῆς (π.)

Acamas, amis, ἄ. Ἀκάμας.

acanthus, idis, 0. ἀκανθῆς (π.) κ. δ.

acanthus, i, ἄ. κ. 0. ἀκανθῆς (δ.) κ. 8)

Acanthus, i, 0, ἡ Ἀκανθῆς, πόλις
Μακεδονίας.

Acaroon, ānis, ἄ. Ἀκαρών. Acar-
uōis, e, 0. Ἀκαρνεύς.

Acastus, i, ἄ. Ἀκάστες.

Acca Larentia, ae, 0. Ἀκκα Λαρεν-
τία, ἡ Ρωμύλου τερψίς.

ac-cēdo, cessi, cassum, ere ad ἢ in,
προσχωρῶ, προσέρχομαι πρὸς τινα,
πρὸς τι, εἰς τι. a. ad utas, προσέρ-
χεται πρὸς βωμὸν, ἐρχομαι ἐπὶ βω-

μὸν in senatum, προσέρχομαι, πά-
ραιμι εἰς τὴν βουλὴν. ad bellorum
pericula, πρόσσεμι τοῖς τῶν πολέμων
κινδύνοις. accedit ad rempublicam,
προσέρχεται πρὸς τὰ πράγματα, πρὸς
τὸ κοινόν, ἀπτεται τῶν κοινῶν, τῆς
τῶν κοινῶν ἐπιμελείας. Ποιτ. (συ-
χνόν δὲ καὶ παρὰ Σαλλουστίῳ) a.
alqd, π. γ. fontes, προσέρχομαι ταῖς
πηγαῖς. 2) ad alqm εἴτε alcui, ἐγ-
γὺς τινὸς εἰμι. homines ad deos
(dis) nulla re propius accedunt,
quam, οἱ ἄνθρωποι οὐδενὶ πράγματι
πλησιέστερον τῶν θεῶν (θεοῖς) τοῖς
θεοῖς γίνονται, ἢ. 3) alcui, ἐ-
πέρχομαι τι, nobis accedit incom-
modum, συμφορὰ ἐπέρχεται ἡμῖν.
Cassio animus accedit, τῷ Κασσίου
βιάριος ἐγγίγνεται. 4) a. alcui ἢ ad
rem, προσχωρῶ τι, προστίθεμαι τι.
ad virtutis summam accedere nihil
potest, πρὸς τὸ τῆς ἀρετῆς σύνολον
οὐ δύναται οὐδὲν προστεθῆναι. a. alcui
εἴτε ad sententiam alcjs, προσχωρῶ,
προσθεσθαι τινί, τῇ γνώμῃ τινός, ὅ)
accedit, quod ἢ ut, πρὸς τούτοις. ad
senectutem accedebat etiam, ut cæ-
cus esset, πρὸς τῷ γῆρᾳ καὶ τυφλὸς
ἐτύγχανεν ὢν. accedit, quod patrem
amo, εἴτε δὲ πρὸς τούτοις τὸν πατέρα
ἀγαπῶ. 6) alqm ἢ alqd, προσβάλλω
τινί ἢ πρὸς τι. hostes nos accedunt,
οἱ ἐχθροὶ ἡμῖν προσέουσιν, ἡμῖν προσ-
βάλλουσιν. a. miros, προσβάλλω τῷ
τείχει, πρὸς τὸ τεῖχος.

ac-cētero, avi, alum, are, alqd, i-
πιταχύνω, ταχύνω, ἐπιίγω τι 2) οὐδ.
επισπεύδω, σπεύδω, ταχύνω, ἐπιί-
γομαι.

accondo, ndi, nsum, ore, (ad-candeo)
alqd, ἀνάπτω, ἀνακαίω, ἐμπύρηνμι.
μεταφ. alqm, ἐξάπτω τινά. coria-
men, ἐξάπτω ἀγῶνα. a. alqm ad
alqd, παρορμῶ τινά ἐπὶ τι, παρορμῶ
τινά πρὸς τι.

ac-censeo, usui, nsum, ūre, προσγράφω, προσεπιγράφω, προσκαταλέγω.

1. accensns, i, ā. (accensso,) περιτιός
γεοσύλλεκτος, υπέρσελης στρατιώτης.

2) δημοσίος υπηρέτης, κλητήρ.

2. accensus ἰδ., accendo x. accenseo.
acceptio, οἰς, ἡ. (accipio) ἀποφίς,
ἐπιδορυγ.

accipio, ἀνί, aiunt, acc, [ἀγ, κ, μ, τ, ν.] (accipio) λαμβάνω, παρα-
λαμβάνω, περιδέχομαι.

acceptor, ὁciz, ἄ. (accipio) (ἀρχ.) ἄ.
ἀποδεδωμένος, συναινέτης. (παρα).

+ acceptrix, icis, 0. δεκτρις (λῆ-
acceptus, a, um, μ. σ. κ. ἴ. ὁ π. (μτχ.
τῷ acceptio) δεκτός, ἀρεστός, κεχα-
ρισμένος.

accessio, ὀνίσις, θ. (accedo) πρόσθεσις, προσέλευσις, febris, παροξυσμός. 2) πρόσθεσις, ἐπίδοσις, αὐξησις. 3) προσθήκη, πρόσθημα.

accessus, ἡσ.α. πρόσθοδος, προσέλευ-
σις, dare accessum alicui, δίδωμι τινί
πρόσθετον. 2) πρόσθοδος, εισόδος. om-
nem accessum illustrare, πᾶσαν πρό-
σθετον ἐξετάζειν. 3) πλημυρία, βαχίς
τῆς θαλάσσης.

1. *accido, cidi, ēre, (ad-cado)* προσπίπτω, ad genua eius genibus altis προσπίπτω τοῖς γόνασι τινος, ad terram, γαμὰ πίπτω, nota res ad oves eius auribus accidit, νέον πρᾶγμα ἔρχεται εἰς τὴν ἀκοήν· ἀκούεται. 2. *alci, συμβαίνει, συμβαίπω τινι.* Accidit mihi alqd, συμβαίνει μοι τι. 3. *quid (humanitas) accidat, εἰς τὸ πάθω, εἴ τι πάθωμαι.* accidit huic quod ceteris mortalibus, ὥστε ἐπαυταῦτὸ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις, accidit ei (sc. quod) shessent, συνέβη αὐτοῖς ἀπείναι, ἐτυχον ἀπόντες. bene accidit, καλῶς ἐπέβη.

2. accīdo, īdi, īaum, ēre, (ad-cædo
ἐπιτίμνω, ἐπικόπτω, περικόπτω, μα-
ταί. ἀνυλίσχω, accisus, a. um, συν-

ΕΣΤΑΛΙΑΝΕΣ, ΚΑΤΑΤΕΤΟΥΓΜΕΝΕΣ, Α-
 ΣΘΕΝΩΣ ΘΙΣΚΕΜΕΝΟΣ, ACCISM ROS, ΚΑ-
 ΚΩΣ ΕΥΟΝΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ.

ac-cingo, nxi, nctum, ēro, ἀνα-
ζώννυμι, περιζώννυμι, accingor ense,
περιζώννυμαι: τὸ ξίφος. 2) accingor
ēte me accingo ad alqd, ἀναζωολο-
γίζω, παρασκευάζομαι πρὸς τι, εἰς τι.
accinctus, a, um, παρασκευασμένος,
ἐτοίμος

ac-cio, tñi, ñum, ire. προσκλῶ,
ἐπιστάμεσθαι, ἐπάγομαι.

accipio, cēpi, ceptum, ēre, (ad-
cipio) λαμβάνω, παραλαμβάνω, ac-
cipere et dare fidem, δύναι καὶ
λάβειν πίστιν, caute manus vestras
measque accipite, δότε τὰς ὑμετέ-
ρας χεῖρας καὶ τὰς ἐμὰς λάβετε. α.
donum ab aliquo, λαμβάνω ὄφρον
παρὰ τινος. praelatum accipimus
α majoribus morem. λαμπρὸν εἶδος
παρελήφμεν παρὰ τῶν προγόνων.
2) δέχομαι, προσδέχομαι. α. donum,
δέχομαι τὸ ὄφρον. nullam conditio-
nem α., οὐδεμίαν συνθήκην δέχομαι.
α. legem, ἀποδέχομαι νόμον. 3) α.
aliquid δέχομαι, ὑποδέχομαι. ἐνέτι-
τινι. indignis modis α. aliquid, ἀνε-
ξίως δέχομαι τινα, κακῶς χρωσά-
μινι. 4) μεταφ. α. aliquid, παραλα-
βάνω, μανθάνω, ἀκούω τι. 5) ἀπο-
δέχομαι, ἐκδέχομαι, ἐκλαμβάνω, ἱ-
σχυομαι. non recte accipis, οὐ-
ὀρθῶς ἀποδέχῃ. ad contumeliam ο
moia accipiunt. εἰς ὕδριν πάντα ἀ-
ποδέχονται. acceptum, οὐ. τὸ λήμμα
acceptum refero, καταγράφω τ
λήμμα.

accipiter, iris, d. (acci-piter, ὄψων
πέτης) ἱέρως (ἱερπέτης). μεταφ.
ἡσπερας

accūsus, a, um, *vō.* accūdo.

1. accūs, a. um. ^v8. accio,

2. accūs, ūs, ā. (accio) [μόνος
κατ' αὐτ.] παράκλησις. μετὰπεισμός

Accius, ἴδ. Attius.

acclāmatio, ōnis, θ. ἐπιδόσεις, ἐπιφωνήσεις, εὐφημία. 2) ἐπὶ μέμψως· ἐπιδόσεις, ἀντιφωνήσεις.

ac-clāmo, avi, atum, are, alcuī, ἐπιβοῶ, ἐπιφωνῶ, προσφωνῶ τινί. acclāmanti eum servatorem, ἀναβοῶσιν, ἀναγορεύουσιν αὐτὸν σωτῆρα.

ac-clāro, avi atum, are, (ἀπτηρ.) δηλῶ.

*acclīnis, e, (acclino) alcuī ἐπικλινῆς, ἐπιβρέπης πρὸς τι.

acclīno, avi, atum, are, alqd alcuī, προσκλινῶ τί τινι. me a. in εἴτε ad, προσκλινόμαι, προσκλινῶ τινί.

acclīvis, e, εἴτε (σπ.) acclīvus, a, um, (ad-clivus) ἀνωφερῆς, προσάντης, ἀγάντης.

acclīvitas, ātis, θ. (acclivis) ἀγωφεία, τὸ πρὸς αὐαντες, ἀγαντες.

accolā, ae, ā. (accolo) πρόσσοιχος, πάροικος. accola fluvius, γαίτων ποταμός.

ac-cōlo, cōlui, cultum, ēre, alqd ἢ alcuī, πρόσσοικῶ, παροικῶ τι ἢ τινί.

accommodāte, ἐπὶρ. μ. σ. κ. ὑπ. ἐφθαρμομένως, ἐπιτηδεύως.

accommodātiō, ōnis, θ. ἐφάρμοσις, ἐφαρμογή. 2) προθυμία.

accommodātus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (accommodo) ἀρμόδιος, ἐπιτηδεύς.

ac-commēdo, avi, atum, are, alqd alcuī ἢ ad, ἐφαρμόζω, προσαρμόζω τί τινι. orationem audientibus, ἐφαρμόζω τὸν λόγον τοῖς ἀκροαταῖς.

ἀρμόδιον τὸν λόγον τοῖς ἀκροαταῖς ποίω. me alcuī, χαρίζομαι τινί. 2) προσαρμόζω, προστίθημι τί τινι. vim accommodavit ad eloquentiam, τὴν δεινότητα προσήρμοσε, προσέθηκε τῇ εὐπειᾷ. a. me ad rempublicam, ἐπιχειρῶ τοῖς πολιτικοῖς. a. curam horis, ἐπιμέλειαν τῶν κήπων ποιῶμαι.

(ΜΕΡΟΣ Δ')

ac-commōdus, a, um, εὐάρμοστος, ἐπιτηδεύς [ἐπισυνάγω.

— ac-congero, gessi, gestum, ēre,

ac-crēdo, didi, ditum, ēre, alcuī alqd, πιστεύω τινί τι.

ac-creō, crevi, cretum, ēre, i-pauzānomai, αὐξάνομαι, προστίθεμαι, ἐπίδοσιν λαμβάνω.

+ accretio, ōnis, θ. (accreasco) ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.

accubitiō, ōnis, θ. (accubo) κατάκλισις [ἐπὶ δειπνου].

ac-cūbo, ui, tum, are, alcuī, παρὰκειμαι τινί. 2) ἐπὶ δειπνου· παρὰκειμαι, κατακίλμαι. a. alcuī εἴτε apud alqm in convivio, παρακατάκειμαι τινί ἐν τῷ συμπόσιῳ.

accumbo, cūbui, cūbitum, ēre, (cubo) κατακλινόμαι. μάλιστα ἐπὶ τῶν δειπνούντων· a. epulis εἴτε in epulis, κατακλινόμαι ἐπὶ δειπνόν. 2) κατὰκειμαι, κατακίλμαι ἐν δειπνῳ. a. apud alqm, παρακατάκειμαι τινί, παρακλίτης τινός εἰμι.

ac-cūmulo, avi, atum, are, ἐπισσρεύω. eadem cuedi, φόνον φόνῳ.

accūgale, ἐπὶρ. μ. σ. κ. ὑπ. ἀκριδῶς, ἐπιμελῶς.

+ accūgatiō, ōnis, θ. ἐπιμέλεια, ἀκριδεια.

accūgatus a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (μυχ. τοῦ accūgo) ἀκριδής.

ac-cūro, avi, atum, are, alqd, ἐπιμελοῦμαι τινός.

ac-curgo, curri (σπ. cūcursi), cursum, ēre, προσθέω, προστρέχω.

*accursus, ūs, ā. (accurgo) προσδρομή.

+ accūsābillis, e, (accuso) ἄξιός κατηγορίας, ἐγκλητέος.

accūsatiō, ōnis θ. (accuso) ἐγκλησις, κατηγορία, γραφή.

accūsātor, ōris, ā. κατηγορός, δ. διώκων. 2) μηνυτής.

accūsātoris, ἐπὶρ. κατηγορικῶς.

accūsātoris, ἐπὶρ. κατηγορικῶς.

accūsātoris, ἐπὶρ. κατηγορικῶς.

accūsātorius, α, um, κατηγορικός, τοῦ κατηγοροῦ.

†accūsātrix, ἱcis, θ. ἡ κατηγοροῦσα, αἰτιωμένη.

accūsō, avi, atum, are, (ad-causa) αἰκν, αἰτιῶμαί τινα, κατηγορῶ τινος, μέμφομαί τινι, ψέγω τινά. me accusas de epistolarum negligentia, μάρφη μοι, ἐγκαλεῖς μοι τὴν τῶν ἐπιστολῶν ἀμέλειαν. α. superbiam alejs, κατηγορῶ τινος τὴν ὑπερηφάνειαν. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ δίκης. α. αἰκν alejs reί, κατηγορῶ τινός τι, ἐγκαλῶ τινί τι, διώκω τινά τινος, γράφομαί τινά τινος. Miltiades proditoris accusatus est, ὁ Μιλτιάδης προδοσίας ἐγγράφει. α. αἰκν inter sicarios, γράφομαί τινα δολοφονίας. α. αἰκν αἰκο crimine, ἐγκαλῶ τινι αἰτίαν τινά. de vi, αἰτιῶμαί τινα περιβίας. capitis, διώκω τινά θανάτου. accusatus, α. ὁ κατηγορηθεὶς, ὁ φεύγων.

Acco, es θ. ἄκη, εἶτα Πτολεμαίς, πόλις Γαλιλαίας, ἡ νῦν Λατν.

†acer, es, ου, (ἄκη, ἄκρος) ὁ σπένδωνος.

acer, cris, cre, μ. σ.κ.ὕπ. (ἄκρος) δριμύς, dulcibus cibis peres et acutos miscere, τοῖς γλυκύσι σίτοις τὰ δριμύα καὶ ὀξέα μιγνύντι. α. nidor, δριμύς κνίσσα, δριμύς καπνός. α. tibia, ὀξύφωνος αὐλός. 2) μεταφ. δριμύς, πικρός, χαλεπός, δεινός. α. ira, δριμύς, δεινὴ ὀργή. α. dolor, πικρὰ λύπη. α. hiems, χαλεπός, βαρὺς χειμῶν. 3) δριμύς, χαλεπός, ὀξύθυμος, δεινός. α. amor, ὁ δεινός ἔρως. dominus, χαλεπός, ὀξύθυμος κύριος. acerrimum bellum, δριμύτατος, δεινότατος πόλεμος. 4) καὶ ἐπὶ καλοῦ. δριμύς, σφοδρής, ὀξύς. vir asci ingenuus, ἀνὴρ δριμύς τὴν ψυχὴν. σονετός, ἐπινεητικός. α. miles σφοδρής, ἄσκητος, γοργός στρατιώτης. α.

ἰδίως Ἑλλάδος χώρας τινάς, τὴν Ἀττικὴν, Βοιωτικὴν κτλ.

Acharnae, arum, θ. αἱ Ἀχαρναί, Ἀττικὸς δῆμος. Acharnanius, a, um, Ἀχαρνεύς, Ἀχαρνικός.

Acharnates, ae, ā, Ἀχάρτης.

Achelaïas, ādis, κ. -lāis, īdis, θ. ἡ Ἀχελώϊς. -ōius, a, um, Ἀχελώϊος. -lūs, i, ā, ὁ Ἀχελῷος.

Acheron, ontis, ā, ὁ Ἀχέρων, ποτ. τῆς Ἑλλάδος. 2) ποτ. τῆς Βρετανίας. 3) μυστικὸς ποτ. τοῦ ᾄδου.

Acherontia, ae, θ. πολέμιον Ἀπολλῶνα.

Acheruns, untis, ā, κ. θ. ἀρχ. Acheron, ὁ Ἀχέρων, ὁ ᾄδης.

-ticus, a, um, Ἀχερόντιος.

Acherūsia, a, um, Ἀχερούσιος, τοῦ Ἀχέροντος, τοῦ ᾄδου.

Achilles, is, κ. ποιητ. Ὀϊ, ā, Ἀχιλλεύς. Achilleus, a, um, Ἀχιλλεύς.

Achillides, ae, ā, Ἀχιλλεΐδης.

Achivas, a, um, Ἀχαιοί. Achivi, orum, ā, Ἀχαιοί, Ἕλληνες.

Acholla κ. Acilla, Aeylla, ae, θ. ἡ Ἀχόλλα, πόλις Διούνης.

Achradina, ae, θ. ἡ Ἀχραδινή, μέρος τῶν Συρακουσῶν.

Acidalia, ae, θ. Ἀκιδάλια, ἐπικλησις τῆς Ἀφροδίτης ἀπὸ τῆς ἐν Ὀρχομενῷ Ἀκιδάλιας κρήνης.

acidus, a, um, μ. ὑπ. (aceo) ὀξύς, ἔξυον, ἔξυρος. μεταφ. πικρὸς, χαλεπός.

acies, ei, θ. ἡ ἀκμή, ἀκμὴ, ὁ ἄθλος. 2) ἡ λήνη, κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ. μεταφ. θρασύς, ὀψίς, ὀυδέρκεια. 3) ἀγχινοία, ὀξύτης τοῦ νού, 4) παρτάξις. aciem instruo, παρατάττω τὸν στρατόν. prima a, ἡ πρώτη τάξις. cado in acie, πίπτω ἐν παρατάξει, ἐν μάχῃ, a. Pharsalica, ἡ ἐν Φαρσάλῳ μάχῃ.

[Περσικόν.

*Acinaces, is, ā, ἀκινάκης, ξίφος. actus, i, ā, κ. actum, i, ō, ὁ

ἄκινος, ἡ ῥαβδ. 2) πυρὴν, κόκκος. acipenser, oris, ā, ἄκιπσιος, πολυτελὲς ὀψάριον (κοινῶς μουρώνα ἢ ἔξυρῶνιον).

*Acis, īdis, ā, Ἀκίς, ποτ. Σικελίας, τανὺν Chiaci. [ῥος Ἀκιντίου.

*acis, īdis, θ. ἡ ἀκυλῖς, εἰς Acmonenses, ium, ā, οἱ Ἀκμονεῖς ἐν Φρυγίᾳ. [κώδης Βοτ.)

acomatia, i, ō, ἀκόντιον (φάρμακον). acor, oris, ā, (aceo) ἡ ἔξυτης, τὸ ἔξυον.

ac-quiesco, ōvi, etum, ēre, ἀναπαύομαι. λαγεται καὶ ἐπὶ ὕπνου καὶ θανάτου. 2) in re eite re, ἀγαπῶ,

στέργω τινί, εἴτε ἐπὶ τινί, ἀριστομαί τινι. nulla est respublica, in qua acquiescam, οὐδεμία πολιτεία ἐστίν,

ἐν ᾗ ἀγαπῶν ἄν. uno solatio acquiescens, μιᾷ παραγορίᾳ, ἐπὶ μιᾷ παραγορίᾳ στερῶν.

acquiro, quīsīvi, quīsītum, ēre, (ad-quæro) alqd εἴτε mihī alqd, προσκτώμαι, προσπορίζομαι τι. 2) κτῶμαι, περιζῶμαι. acquirunt amicos, κτῶνται φίλους. s. mihī famam, κτῶμαι δόξαν. a. alteri alqd, περιζῶ τι ἑτέρῳ.

Acraeus, a, um, Ἀκραίος, ἐπίθ. τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας.

Acrægas, antis, ā, εἴτε Acrigenium, i, ō, ὁ Ἀκράγας, πόλις τῆς Σικελίας, τανὺν Girgenti.

acratophorum, i, ō, τὸ ἀκρατοφόρον, σκεπὸς ἀκράτου εἶναι.

*acredula, ae, θ. ἡ ὀλοφυγὼν ἢ ὁ αἰγώλιος. (πτ.)

acriculus, a, um, (ὕπακ. τοῦ acer) δριμύλος.

acrinola, ae, θ. (acer) δριμύτης, ὀξύτης. μεταφ. ὀξύτης, σφοδρότης, δεινότης.

*Acrysiōne, ōs, θ. Ἀκρυσίωνη. Acrisiōneus, a, um, Ἀκρυσίωνιος. Acrisiōnides, ae, ā, Ἀκρυσιονιδής,

*Acrisius, i, d. Ἀκρίσιος.

aceriter, επίρ. μ. σ. κ. ὑπ. (acer)
δριμέως, ὀξείως. 2) γαλεπῶς, πικρῶς.
3), ἠμπαθῶς, σποδρῶς, δεινῶς, ἐντόνως.
acrobama, ἄλῖς, οὐ, ἀκρόμα, (τὸ
τὸ πρᾶγμα καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὁ παρί-
χων τὸ ἀκρόμα).

acrobasis, ἰς, θ. ἀκρόβσις.

Acerocōraunia, orum, οὐ, τὰ Κε-
ραύνια, Ἀκροκεράυνια, ὄρη τῆς
Ἑπείρου. [κροκόρινθος.

Acerocōrinthus, i, θ. ὁ κ. ἡ Ἀ-
ακία, αε, θ. ἀκτὴ, αἴριος, τερπνὸς
αἰγιαλός.

acta (x. acta publica), ōrum, οὐ.
(ago) ἡ ἀναγραφή τῶν χρηματισμῶν,
αἱ δημόσιαι πράξεις, (τὰ πρακτικά).
actum, i, οὐ. (σπ.) αἱ δημόσιαι πρά-
ξεις, ὁ χρηματισμός.

Actaeon, ōnis, ἄ. ὁ Ἀκταίων.

Actaeus, u, um, Ἀκταῖος (Ἀττικός).

Acte, ēs, θ. Ἀκτὴ, ἀρχαῖον τῆς
Ἀττικῆς ὄνομα.

Actiācus, a, um, (Actium) Ἀκτια-
κός. Δ. victoria, ἡ ἐν Ἀκτίῳ νίκη.

Actias, ādis, θ. Ἀκτιάς, ἀκτιακή.
2) Ἀτθίς, Ἀττική.

actio, ōnis, θ. (ago) πράξις, ἐνέρ-
γεια (ιδιωτικὴ καὶ δημοσία). n. vi-
ctio, ἐνέργεια τοῦ βίου. gratiarum, ἀ-
πόδοσις χάριτος. de pace, ἡ περὶ εἰ-
ρήνης πράξις. 2) ἀγωγή, δίκη, γρα-
φή. n. furti, δίκη κλοπῆς. a. de re-
perundis, γραφή περὶ παρνόμου εἰς-
πράξεως. 3) κατηγορία, ὁ πρὸς τοὺς
δικαστὰς λόγος. 4) ὑπόκρισις, ἀ-
παγγελία, ἥθος, σῆμα τοῦ ῥήτορος
ἢ ὑποκριτοῦ.

actio, ago, (ago) πραγματεύομαι.
causas, δίκας, mimos, ὑποκρίνομαι
μίμους.

actium, i, οὐ. Ἀκτιον, ἀκρωτήριο
Ἀκαρναντίας ἐν τῷ Ἀμβρακικῷ κόλπῳ.
2) λιμὴν Κερκύρας.

*Actius, a, um = Activus.

*Actio) μ.

actio

πράκτ.

τῆγορ.

πράκτ.

(ἐν θεῷ)

*Acti

acti

ἐπακτρ.

1. a

τος. a.

2. a

2) γρα

acti

1. a

2. a

ἐλασις.

σις. 3

του). Δ

δίας (

acti

acti

τρώδη.

acti

κέντησ.

acti

κωκή,

(ἐσθ' ὁ

acti

ὠλήγ.

acti

ad elq

ἐπὶ τ.

acti

ricius

μεταρ

στοχά

acti

μεταρ

acti

ἀγγλιν

acti

ῥέος,

ἀγγλιν

Ἄδ, πρὸς. μετ' αὐτ. ἐπὶ τοπικῆς κινήσεως· πρὸς, ἐπὶ τινι ἢ τι, παρὰ τινι, ὡς τινι, εἰς τι. ad urbem accedit, πρὸς τὴν πόλιν προσέρχεται. manus ad caelum tollit, τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν αἶρω. urbs ad meridiem versa, πῆλξ πρὸς μεσημβρίαν τετραμμένη. venit ad amicum, ἔρχεται παρὰ φίλον. omnis ad me, ὡμην παρ' ἐμέ, εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον. ad Veneris (ὕπνον. eodem), εἰς Ἀφροδίτης (ναὶν). ad Capuam rediit, εἰς Καπυὴν ἐπανήλθεν. ad eam vocare ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν. via quae ad summum montem fert ἡ ὁδὸς ἢ ἐπὶ τὴν ἄκρην φέρουσα. 2) ἐπὶ τοπικῆς στάσεως· πρὸς τινι, ἐπὶ τινι. adiat ad ostium, ἐστῆκε πρὸς τῇ θύρᾳ. pugna ad Trebiam, ἡ ἐπὶ τῷ Τρεβίᾳ μάχη. pugna ad Manlium, ἡ ἐν Μαντινείᾳ μάχη. ad urbem esse, πρὸς τῇ πόλει εἶναι. ad laevam, παρὰ τὴν ἀριστεράν, ἐν ἀριστερᾷ. sepultus ad quartum lapidem, πρὸς (ἐπὶ) τῷ τετάρτῳ μιλιαρίῳ ταφείς. ad iibicinem canere, πρὸς αὐλὸν φθεῖν. ad hoc εἶτε ad hoc, πρὸς τούτῳ, πρὸς τούτοις. ad omnia, ἐπὶ πᾶσι. 3) ἐπὶ χρόνου καὶ ἀριθμοῦ. πρὸς τι, εἰς τι. ad vesperum, πρὸς ἑσπέραν. ad senectutem, εἰς γῆρας, μέχρι γῆρας. usque ad hanc aetatem, εἰς ἡμᾶς, μέχρι τούτου τοῦ χρόνου. pecuniam ad diem solvere, ἀργύριον εἰς ῥητὴν ἡμέραν ἀποδοῦναι. virgis ad necem εἶτε usque ad necem cedere, ῥάδδοις μέχρι θανάτου πληττεῖν. venire ad tempus, εἰς καιρὸν, ἐν καιρῷ, ἐγκαίρως εἰσεῖν. ad praesens, πρὸς το παρὸν. ad quadraginta, εἰς τεσσαράκοντα, ὡς τεσσαράκοντα. omnes ad unum idem sentiunt, ἅπαντες ἕως ἑνὸς ταῦτὸ φρονεοῦσιν. 4) τίθεται ἐπὶ σκοπεῦ, συγκρίσεως καὶ ἄλλων σχέσεων· πρὸς τι, ἐπὶ τι, εἰς τι, κατὰ τι.

ad Iacinos juvenentem incendere, παρορμᾶν τὴν νεολαίαν ἐπὶ τὰ κακουργήματα. alere canes ad venandum, τρεφῖν κύνας πρὸς θήραν. comparare hunc ad illum, παραβάλλειν τοῦτον πρὸς ἐκεῖνον. idoneus ad alqd, ἐπιτήδεις πρὸς τι. recte facere satis est ad bene vivendum, τὸ ὀρθῶς πράττειν ἐξαρκεῖ πρὸς τὸ καλῶς ζῆν. ut se habet animus tuus ad nuptias, ὅπως ἔχει ἡ ψυχὴ σου πρὸς τὸν γάμον. magna vis est fortunae vel ad secundas res vel ad adversas, μετὰ ἡ δύναμις τῆς τύχης εἶτε πρὸς εὐπραγίαν εἶτε πρὸς δυσπραγίαν. ad isiorum normam sapiens, κατὰ τὸν ἐκείνων κανόνα σοφός. ad modum, κατὰ τρόπον, ὡς. ad extremum perditus, ἰσχάτως διεφθαρμένος.

adactio, ὄνις, θ. (adigo) jurisjurandi, ὀρκισμός.

adactus, v, um, ἴδ. adigo.

ad-aequo, ἐπὶ. ἐπίσης, παρομοίως, οὕτως.

ad-aequo, avi, atum, ate, ἰσάζω, ἐξισάζω. fortunam virtuti εἶτε cum virtute adaequavit, τὴν τύχην τῇ ἀρετῇ ἴσην κατέστησεν, ἰσώσεν. a domum solo, οἶκον καταπαρίζω. 2) aliqui (sc. alicui) ἴστω τινι, ἰσοῦμαι τινι, ἴσος τινὶ εἶμι ἢ γίνομαι. virtus majorum famam adaequali, ἡ τῶν προγόνων ἀρετὴ ἴση τῇ φήμῃ ἴσotin, ἰξικνεῖται τῆς φήμης, οὐκ ἀπολείπεται τῆς φήμης.

*adamanis εἶτε *ἄ-ἴμος, a, um, ἁδ α μ ἄ ν τ ι ν ο ς, λίαν σκληρός.

*adamas, antis, a. (αἰτ. adamantia) ἁδ α μ α ς, χάλυψ. μεταφ. τὸ ἀδάμαστον, τὸ ἀμετάτρεπτον.

ad-ambulo, are, περιπατῶ παρὰ ἡ πρὸς τι.

ad-amo avi, atum, ate, ἀρχομαι ἔρχω καὶ ἐρω. aliqui ἡ aliqud, ἐρωτῶ τι—

νος λαμβάνομαι. adamini alqd, ἡρώσθην τινός, ἐρώ τι, ἐρώ τινος. Antisthenes patientiam adamarat, ὁ Ἀντισθένης ἥρα τῆς ὑπομονῆς.

Ad-aperio, rui, rium, ire, d-voigw, εἰς-voigw. capui. ἀνακαλύπτω τὴν κεφαλὴν.

+ Ad-aperillis, e, ἀνοικτός, δυνάτις ἀνοικθῆναι. [ομαι.

+ Ad-aquor, atus, ari ὀδρεῖσθαι. Adau-tus, a, um ἰδ. adangeo.

Ad-augeo, xi, etum, ere, alqd, ἐπαυξάνω, προσαυξάνω.

Ad-augescō, ēre, (adaugeo) ἐπαυξάνομαι, ἐπιθροῖν λαμβάνω.

Ad-bibo, bibi, bibi um, ere, πίνω, ἐμπίνω, (κυρίως καὶ μεταφ.)

Ad-biſto, ere προσδίδωμι.

Ad-—, τὰ εὐτως ἀρχόμενα ἰδ. are—.

Ad-deo, ere, alqm, ἐπιτρέπει, πρέπει, προσκαί τινι. [ουκινῶ.

Ad-denseo, ere, εἰς-ensō, are, ἱππιδ-isco, xi, etum, ere, καταγράφω, καταγράφω. 2) aleni alqd, προσηκρῖνω, ἐπιδικάζω τινί τι. bona aleni, ἐπιδικάζω τὰ κατὰ τινί. addictus

in servitutem, ἐδουλεύων τινί πρὸς χρητῶν δούλος. 3) κατακρούτω, ἐκδίδωμι, πωλῶ τινί τι. aleni aedes mea, κατακρούτω τινί τὸν οἶκόν μου. 4) ἀνατίθηναι, ἀφιστάω τινί τι. agros deo, τοὺς ἀγρούς τῇ θεῇ. a me aleni, ἐκδίδωμι ἑαυτὸν τινί.

addictus factioni aleis, προσανακείμενός τινι, ὅλος φρονῶν τὰ τινος.

+ addictio, ōnis, ō. προσκρίσις.

addictus, a, um, ἴδ. addico.

Ad-disco, didici, ere, προσηκρῖναι, μαθήσθαι.

+ addidamentum, i, ō. (addo) προσθήκη, πρόσθημα.

additus, a, um, ἴδ. addo.

Ad-do, didi, ditum, ere, alqm ἢ alqd aleni, ἢ ad alqd, προστίθηναι τινά (τί) τινί (πρὸς τι). hanc labo-

rem ad quotidiana opera εἴτε quoti-

dianis operibus addebant, τὸν πο-

νόν τούτων ταῖς καθημεριναῖς ἐργοῖς προστίθεσαν. custodem ei addidi-

τὸν φύλακα αὐτῷ προσέθηκεν, ἐπίστησεν.

addimani diviti, addunt pauperi, ἀ-

φαιροῦσι μὲν τῷ πλουσίῳ, προστι-

θεσσι (διδίχασι) δὲ τῷ πένητι. a-

alcui matum, ποδὸν προστίθηναι τινί.

ἐμπαιῶ τινί. a. gradum, ταχύνω τὸ

ὁδόν. a. in spatio, ἐπιταχύνω τὸν

δρόμον. adde εἴτε adde huc, addu-

quod, πρόσθε, πρὸς δέ, πρὸς δ' ἐπι-

θέτω ἢ ἀγνοοῦντος ἐγινετο.

Ad-dūco, xi, etum, ere, alqm

(alqd) ad ἢ in, προσάγω τινά εἰς

ἐπὶ τι, exercitum in Italiam, προσ-

άγω τὸν στρατὸν εἰς τὴν Ἰταλίαν.

alqm in judicium, ἄγω τινά εἰς δίκ-

ην. alqd ad finem, ἐπὶ τέλος ἄγω

τι. alqm ad credendum, κινῶ, ἐπιφέρω

ἀναπαίθω τινά πιστεύσαι. mocus a-

alqm, ἐρχομαι ἄγων τινά. 2) ἐπάγω

ἐλκω, ἀνασπῶ. arcum ἢ nervum

ἐπάγω, ἐλκω τὴν ναυράν. frontem

ἀνσπῶ τὸ μέτωπον, σκυθρωπάω

adductus, ἐπιβ. εὖχρ. ἐν τῷ συγ-

μαί τινη. ad Marcum adierunt, προσήλθον, παρεγένοντο τῷ Μάρκῳ. α. ad fundum, πρόσκειμαι, πάρεμαι ἐπὶ τὴν ἐπαυλίαν, provinciam, εἰς τὴν ἐπαυλίαν παραγίγνομαι. alqm per epistolam, προσφέρωμαι τινι δι' ἐπιστολῆς. α. hostem, προσβάλλω, πρόσκειμαι τῷ πολέμῳ. μεταφ. α. periculum, εἰς ad periculum, ἐπιχειρῶ κινδύνῳ. hereditatem, ἐμδαπέδω εἰς κληρονομίαν. πάρεμ. α. manum alcuī, ἐξαπατῶ τινα.

ad-ού, ἐπίρ. εἰς τοσοῦτον, εἰς τοῦτε, τοσοῦτον, οὕτως. nunc α. fortis est, ut non militemere possit, οὐδαίς οὕτως ἀγρίος ἐστίν, οὐδαίς εἰς τοσοῦτον ἀγριότητις ἦλθεν, ὥστε ἡμερῶ-υῆναι· μὴ δύνανται. haec dicta α. nihil moverunt quomquam, ut, εἰ λόγος οὕτοι τοσοῦτου ἐδείξαν κινήσαι τινα, ὥστε. adeone ignarus es, ut nescias, οὕτως ἀμαθής εἶ, ὥστε ἀγνοεῖν. α. infelix, ut ego sum, οὕτω δυστυχής, ὥσπερ ἐγώ εἰμι. non α. ut non, οὐχ οὕτως, ὥστε μὴ. quaquam adeo, quin, οὐδὲποτε τοσοῦτον ὥστε μὴ. 2) τοσοῦτον χρόνον. usque α. in periculo fuit, dum, (donec, quoad), τοσοῦτον χρόνον ἐν κινδύνῳ ἦν, ἕως. 3) γα. ego adeo, ἔγωγε, ipse α., αὐτός γε. nunc α., νῦν γε. id α., considerato, τοῦτό γε σκοπεῖτε. ducom hostium intra mœnia atque α. in senatu videmus, τὸν ἡγεμόνα τῶν ἐχθρῶν ἐντὸς τῶν τειχῶν καὶ δὴ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ βουλῇ ὀρώμεν. ad quaesitum, sive α. ad praedam, πρὸς κέρδος, μᾶλλον δὲ πρὸς λείαν. ne locuta quidem uerbis, α. publicum consilium nunquam aditu, οὐδὲ πρὸς τὰς τῆς πόλεως στήλας, μὴ τι γε πῶποτε τῇ κοινῇ βουλῇ προσῆλθον.

adips, ipis, α. (ἀλπει, ἀλειψαρ) πινελή, μεταφ. παχύτης, ἀρτία.

adipia, suis, θ. (adipiauit) ἐπι-

ταύσει, ἐπιτοχίει.

adepius, α. um, ἴδ. adipiscor.

ad-equito, avi, atum, are, aleni ἢ ad, ἰδ. προσπιπύω, προσδαίω (ἵππῳ).

adēsus, α. um, ἴδ. adedo.

adl—, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδ. aff—.

adg—, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδ. agg—.

ad-haereo, haesi, haesum, ēre, ad alqd, in alqo ἢ alcuī, προσέχεμαι, προσαρτῶμαι, προσπέπηγά τινη. vineis silva adhaeret, ταῖς ἀμπέλαις ὅλη προσερχῆς ἐστίν. μεταφ. alcuī, προσαρτῶμαι, προσκollῶμαι τινι. lateri alcjs, ἐπὶκειμαι τινι. adhaerens tempus, προσερχῆς χρόνος.

ad-haeresco, haesi, haesum, ēre, (adhaereo) ad, in alqd ἢ alcuī, προσαρτῶμαι, προσέχεμαι, προσπύγνυμαι, προσκollῶμαι τινι. α. in loco, διαμένω ἐν τόπῳ. oratio adhaerescit, ὁ λόγος ἐξέστηκεν.

† ad-haeso, suis, θ. προσκλήσας.

Adherbal, ālis, α. Ἀτάρδας, Ἀδάρδαλ.

adhibeo, ui, ium, ēre, (adheo) alqm (alqd) alcuī εἴτε ad alqm (ad alqd), προσέχω. προσφέρω τί τινι, animum ad rem εἴτε τοῖ, προσέχω τὸν νοῦν τῇ πράγματι. preces ālis, προσφέρω θεήσεως τοῖς θεοῖς. manus medicas ad vulnera, προσφέρω ἱατρικὴν χεῖρα τοῖς τραύμασι. vincula captis, ἐπιτίθημι δεσμὰ τοῖς αἰχμαλώτοις. sic se adhibet, οὕτω προσφέρεται, οὕτω παρέχει ἑαυτὸν. α. medicum aegrotis, ἱατρὸν τῷ κείμενῳ εἰσάγω. 2) χρῶμαι τινι πρὸς τι, εἰς τι. α. diligentiam ad convalescendum, χρῶμαι ἐπιμελείᾳ, ποιεῖται ἐπιμελείαν πρὸς ἀνάρρωσιν. α. modum, medicum, μετρώ, ἱατρῷ χρῶμαι, alqm in consilio, εἴτε ἀπλῶς alqm, χρῶμαι τινι συμβούλῳ, παροχλαμδαίνω τινι ἐπὶ συμβούλῳ. πᾶ

cenae adhibet, δειπνίζει με.

adhibitus, a, um, ἴδ. adhibeo.

ad-hinnio, ἴνι (ἡ), ἴtum, ire, χρεματίζω πρὸς τι. μεταφ. ἀσελγῶς ἐπὶ καὶ τινος.

ad-hortatio, ὁπίς, παραινέσις, παρακλήσμός, προτροπή.

ad-hortator, ὁρίς, ἄ. παραινέτης, παρακλευστής.

ad-hortor, aius, ari, alqm ad ἢ in alqd, προτρέπω τινα εἰς τι, ἐπὶ τι, παρακλεῖσθαι, παραινῶ τινι ποιῆν τι. α. alqm ad bellum faciendum, εἴτε ut bellum faciat, παραινῶ τινι, προτρέπω τινα ποιήσασθαι πόλεμον. α. milites, παρακλεῖσθαι τοῖς στρατιώταις.

ad-huc, ἐπὶ μέχρι τούτου, μέχρι τοῦδε, μέχρι τοῦ νῦν, adhuc nōn, οὐπω, nihil adhuc, οὐδὲν μέχρι τοῦδε, οὐπω οὐδέν. α. stertis? εἰσέτι ῥέγκας; 2) προσέει, εἴτι, unam rem α. adjiciam, ἐν εἴτι προσθήσω. 3) μετὰ συγκριτικῶν, εἴτι, adhuc difficilior, εἴτι χαλεπώτερον. 4) ἀρχ. ἐπὶ τόπου, μέχρις ἐνταῦθα. μεταφ. erat adhuc insperans, ἦν οὕτως ἀναίδης, εἰς τοσοῦτον ἀναδείας ἤλθεν.

† Adhābene, οα, κ.—na, α, θ. Ἀδιαβηνή, χώρα τῆς Ἀσυρίας. Adhābēnus, α, um, Ἀδιαβηνός.

† Adhātorix, ἰγίς, ἄ. Ἀδ. ατόριξ, ἐπολεῖς τῶν Κομάνων.

ad-igo, ēgi, actum, ēre, (ad-ago) alqm (alqd) alcuī εἴτε ad. arbitrum, προσάγω, προσκλῶ δικαιοτήν. pectus, προσάγω, προσελαύνω ποίμνιον. solum adigi non potest, βέλος οὐκ ἐξικνεῖται. enssem pectori εἴτε in pectus adigit, τῷ ξίφει πληττεται το στήθος. α. vulnus, ἐμβάλλω πληγὴν, τραυματίζω. 2) διάζομαι, ἀναγκάζω τινα, ad mortem, εἰς θάνατον. in insaniam, προάγω τινα εἰς μανίαν. 3) α. alqm ad jusju-

candum εἴτε jurejurando (sacramento) εἴτε in verba, ἐρκίζω τινα, ἐξορκίζω τινα. 4) εὐδ. mare adigit ad locum, ἡ θάλασσα προσκλύζει τόπον.

Adimo, emi, emptum, ēre, (ad-emo) alcuī alqd, ἀφαιρῶ τινὶ τι, τινός τι, ἀφαιρούμαι τινὶ τι, τινός τι, τινὰ τι. mihi res adempta est, ἀφῆρέθη τὸ πρᾶγμα.

Adipatus, a, um, (adeps) πιμῆλις, πιμῆλδης. α. oratio, ἀομψος λόγος.

Adipiscor, deptus, sci, (ad-aspiscor) alqd (sc. alqm) ἐξικνεῖμαι τινος, καταπραττω τι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω τινος, magistratum, καταπραττω, λαμβάνω ἀρχὴν, τυγχάνω ἀρχῆς. Καὶ μετὰ γεν. rerum adeptus est, τῶν ἔλων κυρίου γεγονεν. adeptus, α, um, ἐνεργ. καταπράξας, τυχών, λαβών, παθ. καταπραχθεὶς, ληφθεὶς.

Adiutis, e, (adiutus) εἰσέτηρος cœna, εὐωχία, ἣν οἱ ἀρχοντας εἰς τὴν ἀρχὴν παριόντες ἐτελούν.

Adiuto, ὁπίς, θ. (adeo) προσέλευσις.

Adiutus, a, um, ἴδ. adeo.

Adiutus, us, ἄ. (adeo) πρόσδοσις, πρόσδοσις, εἰσδοσις. homo tavi adiutus, δυσπρόσδοσις ἄνθρωπος. α. ad causam, εἰσδοσις, προσιμίων (ἐν τοῖς δικανικοῖς λόγοις).

ad-jaceo, cui ēre, alcuī εἴτε alqd, παρακείμεαι τινι. gens mare adjacens, ἔντος προσοικεῖν τῇ θαλάσσῃ.

ad-jecio, ὁπίς, πρόσθεσις, προσθήκη.

adjectus, a, um, ἴδ. adjicio.

adjicio, jeci, jectum, ēre, (ad-jacio) alqd alcuī, εἴτε ad, ἐπιβάλλω, ἐπιτίθημι τινι. manus alcuī, ἐπιβάλλω τὰς χεῖρας τινι. 2) προστίθημι τινὶ τι. ad bellicam laudem ingenii gloriam, τῷ πολεμικῷ ἐπαίνῳ τὴν τοῦ νοῦς δόξαν. 3) τράπω, animum ad novum consilium εἴτε novum con-

silio adjecit, ἐπράπετο εἰς νίαν βου-
λὴν. ad omnia oculos adjicit, πρὸς
πάντα ἀποβλέπει. adjice, πρόσθε.

ad-jūdicō, avi, atum, are, alicui
alqd, προσκρίνω, ἐπιδικάζω τινί τι.

adjūmentum, i, ō. (adjungo) βοή-
θημα, ἐπικουρημα, ἐπικουρία.

ad-junctio, ōnis, ō. (adjungo) ἐπι-
ξυψις, σύξυψις, προσθήκη. Εν τῇ
ῥητορ. συμπλοκή. [προσθέτης].

+adjunctor, ōris, ἄ. ὁ προστιθείς.

adjunctus, a, um, m. σ. (μτχ. τοῦ
adjungo) συνημμένος, προσέκων.

adjuncta, ō. τὰ ἐπισυνημμένα.

ad-jungo, nxi, nctum, ere, alqd ἢ
alqm alicui ἢ ad, ἐπιξεύγωμαι τὶ (τινί)
τινι, προσξεύγωμαι τὶ τινι. Iuvenis a-
rauro, τοὺς ταυροὺς τῷ ἀρότρῳ. 2)
προσάπτω, προστίθωμι τὶ τινι. a.
alqm mihi, προστίθεται, φιλιῶ τινα.
me alicui, προστίθεται τινι, ἀκολουθῶ
τινι. animum ad studium, τρέπομαι
εἰς σπουδὴν.

ad-jūro, avi, atum, are, ἐπόμεναι,
ἐκνυμαι. a. id me non esse facturum,
δένυν (ἢ μὴν) οὐ ποιήσιν ἐκείνη.
per omnes tibi a. deos, ἐκνυμί σοι
τοὺς θεοὺς πάντας. 2) προσέκνυμαι.

adjūto, avi, avi, atum, are, (ad-
jūno) alqm, (σπ alicui) βοηθῶ τινι,
συμπράττω τινί.

adjutor, ōris, ἄ. (adjuro) συνερ-
γός, βοηθός. 2) ὑπηρετής, ὑπουργός,
παραστάτης.

adjūtor, ōis, ō. (adjuro) ὑπηρε-
τής, συμπράττουσα, συνεργός. legio-
nes a., ἐπικουρικοὶ λεγεῶνες.

adjūtor, a, um, īd. adjūno.

ad-jūno, jūvi, jūtum, are, alqm
ἢ alqd, συμπράττω, συνεργῶ, βοηθῶ,
ἐπικουρῶ τινι, ὠφελῶ τινα. a. te in
hac re, συμπράττω σοι τοῦτο τὸ πρᾶγ-
μα. a. procos alicui, συμπράττω τινι
διορίων. ad colendam virtutem ad-
juvamus litteris, εἰς ἀσκησιν ἀρετῆς

(ΜΕΡΟΣ Δ')

ὠφελοῦμεθα τοῖς γράμμασιν. hoc ad-
juvat ad verum probandum, τοῦτο
συμβάλλει πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀ-
ληθείας.

ad—τὰ εὖτως ἀρχόμενα īd. all—.

+ ad-māituro, are, ἐπιταχύνω.

ad-mensur, a, um, īd. ad-metior,

ad-metior, ensus, īci, ἐπιμετρῶ,
προσμετρῶ.

Admētus, i, ἄ. ἄδμητος.

+ admīnistrātor, atus, aei, alqm
ἢ alqd, ὑπερίδω, ὑποστηρίζω. vitem,
χαρὰν τὴν ἀμπελον.

admīnistrātor, i, ō. (manus) στή-
ριγμα, χάραξ. 2) μεταφ. στήριγμα,
ἐπικουρία, βοήθεια.

ad-mīnister, tri, ἄ. (manus) ἐπὶ-
ρέτης, ὑπουργός, συνεργός.

ad-mīnistrātor, ae, ō. συνεργός, ὑπηρετής.

admīnistratio, ōnis, ō. ὑπηρεσία.

2) διοίκησις, διαχείρησις, ἐπιμέλεια.

admīnistrātor, ōris, ἄ. διοικητής.

ad-mīnistro, avi, atum, are, alicui,

ὑπηρετῶ τινι. 2) alqd, διοικῶ, διαχει-
ρίζω τι. rempublicam, bellum, τὴν

πολιτείαν, τὸν πόλεμον. domum, rem

familiarem, διοικῶ, οἰκονομῶ τὸν οἶ-
κον. diligenter a. alqd, ἐπιμελοῦ-

μαι τινος.

ad-mīrābilis, e, m. σ. κ. ὑπ. θαυ-
μαστός, θαυμάσιος, παράδοξος.

admīrābilis, ātis, ātis, ō. θαυμασί-
της, τὸ θαυμάσιον. [παράδοξος.

admīrābiliter, ἐπὶ. θαυμασίως, πα-

admīrātio, ōnis, ō. θαυμασμός.

+ admīrator, ōris, ἄ. θαυμαστής.

ad-mīror, atus, ari, alqd ἢ alqm,

θαυμάζω, ἀγαμαι τι (τινί). magnitu-

dinem alicui iui, ἀγαμαι σου τὴν

μεγαλοψυχίαν. a. alqm in te, θαυ-

μάζω τινά ἐπὶ πράγματι. 2) alqd ἢ

de re ἢ quod, θαυμάζω τι, θαυμάζω,

ὅτι, αἰ. a. quo ratio effugerit, θαυ-

μάζω, ὅπως (ὅτῳ πρὸς πρόπῳ) διέ-

φυγεν. admirati sumus, quid esset,

θαυμάζομεν, τί ποτε εἴη. admiratus, a, um, θαυμαστός, ἄγαστος.

ad-misceo, cui, ixtum (σπ. ixtum), ēre, alicui rem, προσμίγνυμι τινί τι, μίγνυμι τινί τι. aquae admiscetur calor, τῷ ὕδατι μίγνυται θερμότης. a. alqd re, μίγνυμι τί τινι. aer miscetur calore, ὁ αἶρ μίγνυται θερμότητι. me a., ἀναμίγνυμαι. admixtus, a, um, ἐπιμικτός.

admissarius, ii, ē. (admitto) ἀναδότης, ὀχυρτής. μεταφ. ἀσελγήτης, λαγνός. [μέλημα, ἀμάρτημα.

admissum, i, ō. (admitto) πλημ-
admissus, a, um, ἴδ. admitto.

ad-mitto, isi, issum, ēre, alicui alicui ἢ ad alicui, in alicui, προσίημι, παρίημι τινα πρὸς τινα, τινά εἰς τι. alicui in cubiculum, παρίημι, εἰσδέχομαι τινα εἰς τὸν ὑπάλαμον. legatos, εἰς εἰσελθεῖν τοῖς πρέσβεις. alicui ad conspectum meum, παρίημι τινα εἰς τὴν ὄψιν μου. a. alicui ad honores, εἰς, παρίημι τινα πρὸς τὰς τιμὰς. a. amicis ad me, προσίημαι, προσδέχεσθαι φίλον. a. precationem, εἰσακούω δέησιν. 2) a. alqd. εἰς, συγχωρῶ τι. rem a., συγχωρῶ τὸ πρᾶγμα. a. alicui admittunt, αἱ οἰωνοὶ αἰσίοι εἰσιν. 3) a. equum, ἀνίημι τὸν ἵππον, εἰς τρέχειν. 4) a. alqd εἰς a. alqd in me, (ἐπὶ πονηρῶν καὶ ἀδίκων πράξεων) προσίημαι, πράττω, ποιῶ τι. facinus, κακουργημα. injuriam in me non a., οὐ προσίημαι ἀδικίαν, οὐ χρεῖσθαι ἀδικίᾳ, οὐ ποιῶ ἀδικα.

ad-mixtio, ōnis, b. πρὶςμιξις, ἐπιμιξις.

admixtus, a, um, ἴδ. admisceo.

admodum, ἐπιρ. (ad-modum) ἐπιεικώς, μέλα, πάνυ, κομῶδῃ, adolescentulus a., μειράκιον κομίδῃ. a. saevus εἰς a. quam saevus est, μέλα τοι ἄγριός ἐστιν. a. delector, μέλα ἡδύμαι. non a. multū, εὐ πάνυ πάλ-

λοῖ. a. nihil, ὅλως οὐδέν. 2) ἐπὶ συμβητικῶν μέλιστα. mille a, χίλι μέλιστα. 3) ἐν ἀποκρίσεσιν· πᾶς μέλιστα, πάνυ γε, μέλιστα γε.

ad-molior, ius, iri μηχανῶμαι, manus alicui, ἐπιδάλλω χειρὰς τινί.

ad-moneo, ui, itum, ēre, alicui alicui ἢ de alicui re, ἀναμνησκώ τι. admoner alicui, ἀναμνησκώ τι. de moribus civitatis tempus monuit, περὶ τῶν ἥθων τῆς πολιτείας ὁ καιρὸς ἀνέμνησεν, ὑπέμνησεν. me admonuit, ut scriberem, ὥς κ. ἀπαρεμάρτω κ. *† ὑποτακτικῶς ἀπλῶς, σπ. δὲ κ. τῇ προθέσει μετὰ γερουνδίου.

admonitio, ōnis, b. (ad-moneo) νάμνησις, ὑπόμνησις. 2) παραίνεσις, νοουσία. 3) ἐπιπληξις.

admonitior, ōris, ē. παραινέω, νοουσιᾶται. 2) ὁ ὑπομνησκων.

+ admonitrix, icis, b. παραινέουσα ἢ παραινουσα.

+ admonitum, i, ō. (ad-moneo) παραινέσις, ὑπόμνημα.

admonitus, a, um, ἴδ. admonitio, ōnis, b. κατ'ἀφ. μάστιγος (ad-moneo) ὑπόμνησις, παραινέσις. ad-mordeo, mordi, morsum, ἐπιδάκνω, περιτρώω.

admorsus, a, um, ἴδ. admordeo.

+ admonitio, ōnis, b. (ad-moneo) προσαγωγή.

admotus, a, um, ἴδ. admoveo.

ad-moveo, mōvi, mōtum, alqd alicui ἢ ad, προσκινῶ, προβάλλω, προσάγω, προσφέρω τί τι. exercitum ad urbem, προσέλαβον τὸν στρατὸν πρὸς τὴν πόλιν. Est in ὅτε καὶ ἀπολύτως. jam advenit res, ἥδη προήγιν ὁ βασιλεὺς. manus alicui, προσφέρω χειρὰς τινί, stimulus alicui, παροτρύνω τινα.

auscula, πρὶν τῷ στόματι, προσέθῃμι
= στόμα τῷ στόματι. aures, παρ-
έλλω τὰ ὦτα. oculus ad alqd, ἀπο-
ελεῖω πρὸς τι. mentem ad voces, πρὸς
τὸν νοῦν ταῖς φωναῖς. a. precor
χρῆμαι δέησαι. a. terrorem
aleui, τρέμον τινι ἐμδέλλω.

* ad-mūgio, īl, īre aleui, μολώ-
μαι πρὸς τινα.

admurmuratio, ōnis, ὁ ψιθυρισμός.

ad-murmūro, avi, atum, are, προσ-
ψιθυρίζω.

ad-mūllo, avi, atum, are, φανα-
κίζω, ἀπατῶ, παρακρούω τινα.

adn—τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδ. ann—

ad-aleo, ōleni, ūtum, ēre, alqd,
κνισσῶ, θυμῶ, κτῶ τι. iura, θυμῶ.
allaria, κνισσῶ τὸς δωκούς. deos,
ταῖς θεοταῖς σέβω, τιμῶ τὸς θεούς.
viscera tauri flammis a., κνισσῶ, κτῶ
τὰ σπλάγχνα τοῦ ταύρου. hostiam to-
tam adolevit, ὥλοκαύτησε τὸ ἱερεῖον. 2)
εὐδ. εὐσομῶ, uinguentia adolenti, αἱ
ἀλοιφαὶ εὐσομοῦσιν.

adulescens, ntis, μ. σ. (μτχ. τοῦ
adolesco) νέος. adolescensior, νεώ-
τερος. 2) α. κ. ὁ δ καὶ ἡ ἐν ἡλικίᾳ,
ἐκμάζων, ἐκμάζουσα, νέος, νεανί-
σκος, νεάνις. (Σημ. τῆς προσηγορίας
adolescens ἐτύγχανον παρὰ Ῥωμαί-
οις καὶ οἱ τεσσαρκαγοντούσις καὶ
τι πρὸς.)

adulescentia, ae, ὁ. (adolescens)
ἡδῃ, νεότης, ἀκμή τῆς ἡλικίας.

adulescentulus, ī, α. νεανίσκος,
ματράκιον. -la, ae, ὁ. νεάνις.

1. ad-olesco, ēre, (adoleo) κτιό-
μαι, κνισσῶμαι.

2. ad-olesco, ēvi, ntum, ēre, ἀ-
δύνομαι, ἀξάνομαι, ἐπαυξάνομαι.

Adoneus, ēi εἴτε eos, α. ὁ Ἄδω-
νεύς ποιητ. ἀντὶ Adonis, is κ. Idis,
α. ὁ Ἄδωνις.

ad-ōpērio, rui, rtum, īre, ἐπι-
καλύπτω, ἐπικρύπτω.

ad-optatio, ōnis, ὁ. ἴδ. adoptio.
adoptio, ōnis, ὁ. υἱοθεσία, υἱοποίη-
σις (ἰδίως μάλιστα ἐπὶ παιδὸς ἀνῆλι-
κος καὶ οὐχ ἑαυτοῦ ὄντος).

adoptivus, a, um, ὁσός, εἰσποικη-
τός, ε. ἡ. τὸ δὲ υἱοθεσίας γενόμενον
ἢ περιελθόν εἰς κτῆσιν.

ad-opto, avi, atum, are, αἰρούμαι,
προσκαίρουμαι. alqm mihi patrōum,
τινὰ προστάτην, πάτρωνα αἰρούμαι.
me a. alcui, ἐνδίδωμαι τινι, προστίθι-
μι τινι. 2) a. alqm εἴτε alqm fili-
um, υἱοθετῶ, υἱοποιῶμαι, εἰσποι-
νῶμαι τινα, ποιῶμαι τινα υἱόν. 3)
a. alqd, ἐπονομάζω τι τῷ ὀνόματι μου.

ador, (μόνον κατ' ὄν. κ. αἰτ.) εὐ.
(ἀδάρη) εἶδος ζέας.

ad-oreus, a, um, (ador) τῆς ζέας.

ad-ortus, ortus, īri, alqm, προσ-
ερχομαι τινι. hostem, προσβάλλω
τῷ ἐχθρῷ, ὄρμῶ ἐπὶ τὸν ἐχθρόν. 2)
rem, ἐπιχειρῶ τινι. facere, ποιεῖν τι.

ad-orno, avi, atum, are, ἐπικο-
σμῶ, παρασκευάζω. facta verbis a.,
τὰς πράξεις τῷ λόγῳ κοσμῶ.

ad-oro, avi, atum, are, populum,
προσπαροῦμαι τὸν λαόν. alqm, λατρεύω
τινὰ. alqd, περὶ τινος. deos, προσκυ-
νῶ τὸς θεούς.

adorius, a, um, ἴδ. adorior.

adr—τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδ. arr—

adr—τὰ πλείστα τῶν οὕτως ἀρχο-
μένων ἴδ. arr—.

[ἐπικείρω.

ad-rado, si, sum, ēre, ἐπιξέω,
Adramyttium, īi, (κ. -ittium, -
ittos) εὐ. Ἀδραμυττειον, πόλις τῆς

Ἀσίας. -itēna, a, um, Ἀδραμυττηνός.

Adrana, ae, ὁ. ὁ Ἀδράνας, ποτὶ
τῆς Ἀσίας ἐν Γερμανίᾳ, τανῶν Ἑδερ-
Adrastus, ī, α. Ἀδραστος.

Adria, ae, 1) ὁ. Ἀδρία, πόλις τῆς
Πικαντινῆς, τανῶν Atri, καὶ πόλις τῆς
Εὐετιακῆς, τανῶν Adria, 2) α. Ἀδριακὴ,
Ἀδριατικὸς κόλπος.

Adriacus, a, um, Ἀδριακός, Ἀδρια-

τικός. *Adriānus*, a, um, Ἀδριανός, τῆς Ἀδρίαν. *Adriāticus*, Ἀδριατικός. *sinus*, κόλπος.

ads—τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδ. *ase*—

adi—τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδ. *all*—

Aduālicī, orum, οἱ Ἀδουατικοί, ἔθνος τῆς Βελγικῆς.

adūlans, ntis, μ.σ. (μτχ. τοῦ *adulor*), κολακευτικός, θωπαιτικός.

adūlātio, ōnis, θ. κολακεία, θωπεία, προσκύνησις.

adūlātor, ōris, ἄ. κόλαξ, θώψ. *adulatores*, οἱ πρόσκυνας. [τικός.

† *adūlātōrius*, a, um, κολακευ-
adulescens, ἴδ. *adolescens*.

adūlor, atus, arī, κ. (σπ.)—*lo, are*, aliqui ἢ *alciui*, κολακεύω, σπίνω, θωπεύω, προσκυνῶ τινά.

1. *adulter*, ĕra, ĕrum, μοιχικός.

2) κέδδηλος, ὑποβολιμαῖος.

2. *adulter*, ĕri, ἄ. μοιχός, ἑταιριστής, ἱραστής. 2) ὁ κέδδηλεύων.

adultera, ae, θ. μοιχαλὶς, ἑταίρα.

adulterīnus, a, um, κέδδηλος, νόθος, ὑποβολιμαῖος. a. *clavis*, ἡ ἀντίκλεις.

adulterium, ii, οὐ. μοιχεία, 2) κέδδηλεία.

adulterō, avi, atum, are, (*adulter*) μοιχεύω, μοιχεύομαι. aliquam, γυναικά τινά. *faciem*, μεταβάλλω μορφήν.

adultus, a, um, (*adulesco*) ἐπίδοσιν λαβών, ἀδρός. *virgo* a., ἀκραιά παρθένος. a. *aestate*, τοῦ θερούς ἀκμαζόντος. a. *nocte*, ὅψις τῆς νυκτός.

adumbrātio, ōnis, θ. σκιαγράφημα, σκίχγραφία.

ad-umbro, avi, atum, are, ἐπισκιάζω. 2) σκιαγραφῶ. *adumbrata* *lucis*, πλαστική εὐθυμία. [πότης.

aduncitas, atis, θ. γαμφύτης, γρυ-

ad-uncus, a, um, γρυπός, γαμφός. a. *nasus*, γρυπὴ ρίς. *adunci ungues* γαμποὶ ὄνυχες.

† *ad-ūno*, avi, atum, are, ὀνῶ.

ad-urgeo, si, ĕre, ἐπικάμναι, ἔ-

ἀντίπαλος. κ. τ. λ. 2) adversaria (scripta), τὸ ἡμερήσιον (βιβλίον).

† adversio, ōnis, θ. προσεχῆ. adversor, atus, ari, alcuī, (σπ. alqm), ἐναντιοῦμαι τινι.

1. adversus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ (ad-vertō) ἐναντίας, ἀντίος. ventus, ἐναντίος ἄνεμος. hostis, ὁ ἀντιπρόσωπος ἐχθρὸς. a. vulnus, τὸ ἐκ τοῦ πρόσθεν τραῦμα. a. mons, τὸ πρόσθεν τοῦ ὄρους, τὸ ἀντίον τοῦ ὄρους μέρος. res adversa, θ. κ. adversa, οὐ. αἱ συμφοραί. omen a., ἀπαίσιος οἶωνός. solem adversum intueri, ἀντιδλεῖν εἰς τὸν ἥλιον. in os adversum vulneratur, ἀνταῖαν πληγὴν εἰς τὸ στόμα λαμβάνει. Pluvium adverso, ἀνὰ τὸν ποταμὸν, ἀντίος τῷ ποταμῷ. ex adverso, ἐκ τοῦ ἐναντίου.

2. adversus εἶτε -sum, α) πρὸθ. μετ' αἰτ. ἀντίον, ἐναντι, ἐπέναντι, κατέναντι. 2) πρὸς τινα, πρὸς τι. justitia adversus deos, ἡ πρὸς τοὺς θεοὺς δικαιοσύνη. utor excusatione a. alqm, χρῶμαι ἀπολογία πρὸς τινα. me gero a. alqm, προσφέρωμαι τινι. ingratus a. merita, ἀχάριστος πρὸς τὰς εὐεργεσίας. 3) ἐχθρικῶς πρὸς τινα, ἐπὶ τινα. duco exercitum a. hostes, ἄγω τὸ στράτευμα ἐπὶ τοὺς πολεμίους. quos adversum ierai, ἐφ' οὓς ἐπαυέθη. 5) ἐπὶ. ire adversum, ἔναι ἀντίον. venire a., ἐρχομαι ἀντίον, ὑπαντῶν.

ad-vertō, ti, sum, ἔρο, στρέφω πρὸς. oculum in locum, τὰ ὄμματα πρὸς τινα τόπον στρέφω, προσβλέπω εἰς τι. proras terrae, στρέφω, κάμπτω τὰς πρῶρας πρὸς τὴν γῆν. gemitus advertit (ὅπν. ad se) oculos militum, ὁ στεναγμός ἐπιγίνεται τὰ ὄμματα τῶν στρατιωτῶν. 2) animum ad rem κ. alcuī rei, προσέχω τὸν νοῦν τινι. συνηθρ. animadverto. 3) προστρέπω, προτρέπω. Σπ. animo εἶτε a-

nimis advertio.

ad-verspūrascit, āvit, ἔρε, ἐσπέρα γίγνεται, πρὲς ἐσπέραν ἐστίν.

ad-vigilō, āvi, atum, are, φυλάττω ἐπὶ τινι. φυλακὴν ποιοῦμαι. 2) μεταφ. ἐπυγρῶν τινι.

ad-vocātio, ōnis, θ. συνηγορίη, συναγόμεναις. 2) οἱ συνηγοροί, σύνδικοι. 3) ἀναβολὴ δίκης πρὸς παράκλησιν συνηγορῶν. 4) ἀναβολή.

advocātus, i, ā, ὁ σύνδικος, ὁ παρὰ κλητος (ὅς ἐπὶ τὴν δίκην παρακαλεῖται σύμβουλος ἢ μάρτυς). 2) συνηγορός (ὅς συνηγορεῖ τινι ἐν τῇ δίκῃ) = patronus.

ad-voco, āvi, atum, are, alqm alcuī ἢ ad, in, προσκαλῶ, παρακαλῶ. concionem, συγκαλῶ ἐκκλησίαν. advocor gaudiis, καλοῦμαι ἐπὶ χαράν. 2) mihi alqm, παρακαλῶ τινα σύνδικον, μεταφ. secretis a. arces, ἀπορρήτοις χρῶμαι τέχναις. vires apas, παρακαλεῖν τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις.

ad-volo, āvi, atum, are, alcuī κ. ad, in, ἐπιπίπτωμαι, προσπίπτωμαι. Σπ. μετ' αἰτ. Calo rostra advolat, ὁ Κῆτων σπαυδὶ πρὸς τοὺς ἑμβόλους.

*† ad-volvo, vi, lūtum, ἔρο, προσκυλινδῶ. arborem focis, κυλινδῶ δένδρον πρὸς τὰς ἐσχάρας. 2) advolvo genibus κ. genua, προσπίπτω πρὸς τὰ γόνατά τινος, προσπίπτω τινι. adversum, adversus, advertito, ἴδ. adversum, adversus, advertito.

* ad-vertim, i, cū, τὸ ἄδωτον.

Aea, ae, θ. Aīa, χαρρόνησος ἐν Κόλχοις.

Aeācidēs, a, um, διακιδής. Aeācides, ae, ā, ὁ διακίδης.

Aeācus, i, ā, ὁ διακός.

Aeaea, ae, θ. ἡ Διάη, νῆσος. Aea-cus, a, um, Διάκος.

aedēs εἶτε aedis, is, θ. (αἶθ-ουσα) ναός, οἶκος θεοῦ. 2) aedes, ium, πλ. οἶκος, οἰκία ἀνθρώπου. a. domi, τα εἰ-

κήματα. α. sacrae, divinae ἢ Deorum, ναοί (πλείονες ἑμοῦ λαμβανόμενοι).

aedicula, αο. ναίδιον. 2) οἰκημάτων.

3) πλ. οἰκίσκος, οἰκίδιον.

aedificatio, ὄνις, ὁ. οἰκοδομή. 2) οἰκοδόμημα. [οἰκοδόμημα.

† aedificatiuncula, αο, ὁ. μικρὸν aedificator, ὄνις, ὁ. οἰκοδομος.

mundi, δημιουργός τοῦ κόσμου. 3) φιλοοικοδομος. [οἰσμομα.

aedificium, ἡ, εὐ. οἰκοδόμημα,

aedifico, αῖν, αἰον, arc, (aedes-facio) οἰκοδομῶ. 2) κτιζῶ, κατα-

σκευάζω, δημιουργῶ.

aedificius, α. um, ἀγορανομικός, ἀστυνομικός. α (vir) ὁ γενόμενος (ἤτοι πρῶτος) aedilis, ἀγορανομικός.

aedilis, is, ὁ. (aedes) ἀγορανόμος, ἀστυνόμος. οὕτως ἐκαλοῦντο ἐν Ῥώμῃ

οἱ ἐπὶ τῶν οἰκοδομημάτων, δημοσίων τε καὶ ἰδιωτικῶν, τῶν ὁδῶν, ἀγορῶν

κ. τ. τ. Οὗτοι ἐν ταῖς δημοτατείαις ἐργαίε εὐετούργουν, θεῖα καὶ παρ-

χοντες τῷ λαῷ. [στυνομία.

aedilitas, atis, ὁ ἀγορανομία, ἀ-

aedilitius, i. ὁ. (aedes-tueor) ἱερο-

φύλαξ, νεωκέρως. ἦσαν δὲ οὗτοι καὶ ἐξηγηταὶ καὶ περιηγηταὶ τῶν ξένων.

Aedui εἴτε Haedui, ὄνις, ὁ. Αἰ-
δουοί, ἔθνος Γαλλικόν.

Aeetes εἴτε Aeëta, αο, ὁ. Αἰήτης.

Aeëtiās, ādis, -tino, es, -tis, idis, ὁ. Αἰητιάς, Αἰητήνῃ, Αἰητής, ἢ Μῆδεια.

Aegae α. Aegaeae, aegum, ὁ. Αἰγαί

κ. Αἰγαίαι.

Aegaeon, ὄνις, ὁ. Αἰγαίων, εἰς τῶν γιγάντων. 2) θαλάσσιος τις θεός.

Aegaeum (mare, aequor) Αἰγαίον (πύλας, πόντος). 2) Aegaeus, α, um, Αἰγαίος.

Aegates, ium, ὁ. πλ. ὕπον, insulae, νησία δυτικῶς τῆς Σικελίας κείμενα, αἱ Αἰγούσαι.

aeger, gra, geum, ἀρρώστος. ἐπί-
ναστος, ναστών. aegro corpore sum,

νασῶ. αο, est arbor, τὸ δένδρον νασεῖ.

aegri mortales, δειλοί, εἰς ὅροι θάνατο.

2) μεταφ. νασῶν τὴν ψυχὴν. ani-

mus aeger avaritia, ψυχὴ νασοῦσα

πλεονεξίᾳ. aeger consilii, ἀβουλός, ἀ-

μήχανος. αο. oculus, βίσκαλον ὄμμα.

aeger animi δυσθυμός, βαρύνυμος.

alqd mihi aegrum est, χαλεπῶς πέ-

ρω τι, λυπηρὲν μοι ἐστίν. aegra est

respublica, ἡ πόλις νασεῖ, στασιάζει.

Augens, ὄν, ὁ. Αἰγύς.

Augileus, εἰ, ὁ. Αἰγιαλεύς.

Augides, αο, ὁ. Αἰγίδης.

Aegius, αο, ὁ. Αἰγίον. Aegipeta,

αο, ὁ. ὁ Αἰγινήτης. [Μακεδονίας.

Auginium, ἡ, εὐ. Αἰγίνιον, πόλις

aegis, Idis, ὁ. αἰγίς, ἄσπς τοῦ

Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς. 2) μεταφ.

προβολή, σκέπη.

Aegisthus, i. ὁ. Αἰγισθος.

Aegium κ. -ion, ἡ, εὐ. Αἰγίον, πό-

λις Ἀχαΐας. [μοί.

Aegros flumen, εὐ. οἱ Αἰγρός ποτα-

aegre, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὕπ. νασεῖ, δυσ-

θυμῶς, ἀθύμῶς, βαρέως, λυπη-

ρῶς. 2) χαλεπῶς. αο. me tenui, χα-

λεπῶς, μόλις κατέσχον ἐμαυτὸν. αο

conficisc alqd, χαλεπῶς, μετὰ πόνου,

μόλις ἀνῶται. τίς aegreque, μόλις

καὶ χαλεπῶς. aegerrime, παννυ χαλε-

πῶς, μάλα μόλις.

*† aegresco, ὄν. (aeger) νασῶ,

περιπίπτω νόσῳ. μεταφ. χαλεπαί-

νομαι, λυπούμαι.

aegritudo, αο, ὁ (aeger) βαρύνυ-

μία, δυσθυμία, λύπη, κέρμιννα.

aegritudo, ἡ, εὐ. ἀρρώστια, ἀσθέ-

νεια, νόσος. 2) βαρύνυμία, δυσθυμία,

λύπη, κέρμιννα, νόσος τῆς ψυχῆς.

aegritatio, ὄνις, ὁ. ἀσθενήμα, ἀρ-

ρώστημα (τοῦ σώματος) τὸ δὲ aegri-

tudo μᾶλλον τῆς ψυχῆς τὴν νόσον

ἐμφαίνει).

aegrotio, αῖν, αἰον, arc, (aegrotus)

ἀσθάνω, ἀρρώστω, νασῶ (ἐπὶ σώματι,

ψυχῆς καὶ ἄλλων). animi vitiis, νοσῶ
πονερὰ. mores boni aegrotant, τὰ
καλὰ ἤθη νοσεῖ, ἐκ αἵματός, ὑπὸ τινος
πράγματος νοσῶ.

aegrotus, a, um, (aeger) ἀσθενής,
ἀρρώστος, νοσερὲς, νοσῶν (ἐπὶ σώμα
τος, ψυχῆς, πόλεως κ. τ. τ.)

Aegyptus, i, θ. ἡ Αἴγυπτος. Aegy-
ptius, a, um, Αἰγύπτιος.

Aeliānus, a, um, Αἰλιανός.

Aelius, a, um, Αἴλιος.

* Aëlio, ūs, θ. Ἀελλῶ.

Aemiliānus, a, um, Αἰμιλιανός.

Aemilius, a, um, Αἰμίλιος. Ae-

nis, ἡ Αἰμιλία ὁδός. Ae. pons, ἡ Αἰ-

μιλία γέφυρα. Aemilius, a, ὁ Αἰμίλιος.

aemulatio, ōnis, θ. (aemulor)

ἀμιλλή, ζῆλος, ζηλοτυπία, δυσ-
ζηλία.

aemulātor, ōris, a. ζηλωτής.

aemulātor, ūs, a. ζήλος.

aemulor, aius, ari, (aemulus) αἶμα,

ἡ αἶμα, ζηλῶ τινα ἢ τι. Pindarum,

ζηλῶ τὸν Πίνδαρον, διώκω τὰ αὐτοῦ

ἔργα, virtutem, διώκω τὴν ἀρετήν. 2)

aleui, ζηλοτυπῶ τινα, φθονῶ τινα.

aemulus, a, um, aleus ἢ aleui, (ἐπὶ

καλῷ καὶ κακῷ) ζηλωτής, ζηλοτυ-

πος, ἀνταγωνιστής. Caesar ac. sym-

mis oratoribus, ὁ Καῖσαρ τοῖς μεγί-

στοις δημηγόροις ἐξάμιλλος. lahra

aemula rosis, χαίλη ἐξάμιλλε, ὁ-

μοια ῥόδους. [τῆς Καμπανίας.

Aenāria, ad, θ. Αἰνάρια, νῆσος πρὸ

Αενεάδος, αἶ. Αἰνεάδης.

Aenēas, av, a. Αἰνείας.

Aenēis, idis κ. idos, θ. ἡ Αἰ-

νείας, Αἰνής, ἔπος Ηιερκλίου.

Aenēius, a, um, Αἰνείας, τοῦ Αἰνείου.

ἄενους εἶτε ἀιονεύς, a, um, (as)

χαλκοῦς. 2) χαλκοῦς τὸ χρῶμα.

Aenēia κ. Aenēā, av, θ. Αἰνεία, πόλις

τῆς Χαλδικοῦ. Aeneates, tum a. ὁ

Αἰνεάτης.

Aeniānes, num, a. Αἰνιάνες.

aenigma, ātis, cū. αἰνίγμα.

* aenīpes, pedis, χαλκοῦς.

āenus, a, um, χαλκοῦς.

Aenus, i, θ. ἡ Αἶνος, πόλις Θρά-

κης. 2) ποτ. τῆς Γαλτίας, τανὼν Ιου.

Aeōles, um, a. Αἰολεῖς. Aeōlia,

ae, θ. Αἰολία. Aeōlidos, ae, a. Αἰ-

Αεώλις, ἰδης, θ. Αἰολίς. [Ἰδης.

Aeōlius, a, um, Αἰόλιος. Aeōlius, i,

a. Αἰόλος.

aequābilis, e, m. σ. παραβλητός.

παραπλήσιος. ae. partitio, ἰσομοίρα.

motus ae., κίνησις ἀπὸ τῆς αὐτῆς. Plu-

vius ae., ποταμὸς ἑκαλῶς ῥέων. jus

ae., τὸ ἴσον δίκαιον.

aequābilis, ātis, θ. ἰσότης.

aequābiliter, ἐπὶ. μ. σ. παραπλη-

σίως, ἴσως, ὁμοίως. [ὁμῆλις.

* aequaeuus, a, um, (aequus-a-um),

aequālis, e, (aequus) αἰουί, ἵππος

τινὶ, ἰσομεγέθης. ae. ei par, ἴσος καὶ

ὁμοῖος. 2) ὁμαλός, ἰσοπέδος. 3) ὁμῆ-

λις. 4) σύγχρονος.

aequālis, ātis, θ. ἰσότης, ὁμαλῶ-

της. 2) ἰσοτιμία. 3) ὁμῆλικία.

aequāliter, ἐπὶ. μ. σ. ἴ. ἴσου, ἐν

ἴσῳ, ὁμαλῶς. [ἰόνια.

aequālitās, ātis, θ. εὐμενία.

aequālio, ōnis, θ. ἰσώσεις, εἰσώσεις.

aeque, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὅπ. ἐπίσης,

ἴσον. aeque tecum scio, ἐπίσης σοὶ

ἐπίσταμαι. ae. atque εἴτε no tu gau-

deo, ταῦτά σοι χαίρω, ἴσα καὶ οὐ

χαίρω. ae. nocet pueris senibusque,

ἴσον θλάπτει παῖδας καὶ γέροντας.

ae. omnibus suavis, ἐπίσης πᾶσι

γλυκύ. non ae. valet, οὐ ταῦτόν ισχύει.

aeque ac si bonum esset, ὥστερ' ἂν

εἴ καλὸν ἦν.

Aequi, κ. Aequicūli, osum, a.

Αἰκουεῖ, Αἰκουεῖ, Αἰκουεῖ, ἴσους

Ἰταλικῶν. Aequicūlus, a, um, Αἰ-

κουικός. -ius, i, a. Αἰκουεῖς. Aequicū-

us, um, Αἰκουικός.

+ aequilibras, ātis, θ. ἰσονομία,

ἡ κατ' Ἐπίκουρον.

Aequimelium (-maelium), ii, cū. Δίκυμῆλιον, πλατεῖα τις ἡ ἀγορὰ ὑπὸ τῷ Καπιτωλίῳ. [ισσημερία.

Aequinoctium, ii, z. (aequus - noct) aequinotāthilis, o, παραδλητός, παραδλητής.

aequiperat, avi, aiunt, are, (aequiperat) alqm alcuī ἢ alqd cum alqo, ἔξισω, ὁμοιω, παραδᾶλλω τί τινι. 2) cūδ. alqm alqa re ἢ alqm ἴσος εἶμι, ἔξισοῦμαι τινι, ἔξισοῦμαι τι, καθι-
κνοῦμαι τινος.

aequitas, ātis, 0. ἰσότης, συμμε-
τρία. 2) ἀπεικεία. 3) σωφροσύνη, ἀ-
πάθεια, ἀταραξία ψυχῆς.

aequo, avi, aiunt, are, (aequus) alqm (alqd) alcuī ἢ cum, ἴσω, ἰσᾶζω, ἔξισω τί (τινά) τινι. temprium solo, κατεδαφίζω ναόν. Hannibali Philip-
pum, παραδᾶλλω Φίλιππον πρὸς Ἀν-
νίβαν, plantilium agri, ἐμμελίζω τὸν
ἀγρόν. 2) alqm (sc. alcuī), ἴσος εἶμι
τινι, ἔξικνοῦμαι, καθικνοῦμαι τινος.
ae, cursum alcja ἢ alqm cursu, cūδαν
δρόμῳ τινὸς λείπομαι. ae. gloriam
alcja, ἔξικνοῦμαι τῆς δόξης τινός.

aequor, oris, cū. (aequus) ἰσοπέδον,
ὁμαλὸν πεδίον, ἐπιπέδον, ἐπιράνεια.
2) ἐπιράνεια τῆς θαλάσσης (τῆς γα-
ληνῆς μάλιστα), πέλαγος, θάλασσα.

aequoreus, a, um, (aequor) θα-
λάσσιος, πέλαγος.

aequus, a, um, m. s. x. ὄπ. (εἰκός)
ὁμαλός, ἴσος. ae. ei rianus locus, ὁ-
μαλὸς καὶ πεδινὸς τόπος, in aequum
locum eo demittere, κατεδαίνειν εἰς
τὸ ἰσοπέδον. in aequo loco pugnare,
ἐν ἰσοπέδῳ μάχεσθαι. locum non ae-
quum positum videro, ὅρῳ τῶν τόπων
τοῖς ἡμετέροις οὐκ ἴσον, οὐκ ἐπιτή-
δειον. aequo tempore, ἐν ἐπιχειρίῳ,
ἐπιτήδειῳ χρόνῳ. aequo Marcia nu-

iso. aequa condicione, ἐπὶ τῇ ἴσῳ.
aequum me omnibus praebere, πα-
ρίγω ἑμαυτὸν ἐπισεικῇ πᾶσιν. aequum
est, εἰκός ἐστί. aequum ei iustum, εἰ-
κός καὶ δίκαιον. aequus animus, a.
mens, ἀπάθεια, πραότης, ἀταραξία
ψυχῆς. aequo animo ferro, tolero
alqd, πρῶτως φέρω τι. aequi bonique
facere alqd, ἐπὶ τὸ καλὸν λαμβά-
νω τι, στέργω τινι.

ae, aeris, d. ἀήρ * aer summus
arboris, ἡ ἀέρσις τοῦ δένδρου κερυφῆ.
aerarium, ii, cū. (aes) τὸ ταμεῖον
τῶ δημοσίου, τὸ κοινόν, τὰ δημόσια
χρήματα. κυρίως ἐκαλεῖτο aerarium,
ὁ ἐν τῷ τοῦ Κρόνου ναῷ θησαυρὸς,
cūπερ ἐφυλάττετο τὰ δημόσια χρῆ-
ματα καὶ συμβόλαια.

aerarius, a, um, (aes) χαλκεός,
χαλκευτικός. ae. metallum, χαλκω-
ρυχείον. ae. tribunus, ταμίας στρα-
τιωτικός ἢ μισθοδότης. Eri. tribuni
aerarii, τάς τις τις τρίτη δικαστῶν,
κατὰ τὸ τέμμημα ἧστων τῆς τῶν βου-
λευτῶν καὶ τῆς τῶν ἵππέων. aerarius,
(faber) χαλκεύς, χαλκουργός. 2) ae-
rarius (civis), πολίτης τῆς ἰσχάτης
καὶ πανεστᾶτης τοῦ δήμου τάξεως,
ὁ μὴ ψηφίζομενος, καὶ τελῶν μόνον
τὸ ἐπικεφάλαιον, τὰ πλ. αὐτοῦ.

aerālus, a, um, (aes) χαλκήρης,
κατάχαλκος, χαλκήλατος, 2) πλουσι-
ώτατος, πολύχαλκος. [χαλκήλατος.

aerēus, a, um, (aes) χαλκεύς,
† aerifer, ut, erum, ὁ φέρων
χαλκὸν κύμβαλον.

* aeripus, edis, χαλκώπους.
* aerius x. -reus, a, um, ἀέρσιος.
Aerore, es, 0. Δερόπη.

aerugo, ipis, 0. (aes) ὁ ἔξος (σκα-
ρία) τοῦ χαλκοῦ. 2) μεταφ. φθόνος,
φασκαρία, πλεονεξία.

aerumina p. 0. ὁ μόνος ταλπωρικός

aes, æris, ὤ. χαλκός. Cyprium, Κύπριος χαλκός. aes fundo, conflo. χωνεύω. 2) χαλκοῦν σκεῦος, χαλκός, χαλκίον, χαλκωμα, χαλκοῦν ἀγαλμα, ἔπλον κ. τ. λ. 3) χρήματα, χαλκοῦν νόμισμα, χαλκός, χαλκίον. 4) aes alienum, χρέος, ἐρείλημαι. aes alienum contrahere, facio, δανειζομαι, λαμβάνω χρέος. pro alieno surripiendum esse, βεβαπτιοῦν ἐπλήμασιν, ὑπερχρῶς εἶμι. aes alienum dissolvere, ἀποδίδωμι, διαλύω τὸ χρέος. 5) æris, τίθεται ἀντὶ τοῦ assium, π. χ. quatuor millia æris, τετρακισχίλια ἀσάρια, τετρακισχίλια που Ἀττικά δραχμαί. 6) miseros τοῦ στρατιώτου, πρᾶτεια. 7) æra, πλ. αἰ ψηφίδες τῆς ἀριθμήσεως, ὡς καὶ τὰ μερικά ποσὰ ἐξ ὧν τὸ ὅλον (ἢ summa) σύγκειται.

Aesacus, ἰ. ἀ. Ἀἰακός.

Aesar, æris, ἰ. Αἰσαρος, ποτ. τῷ μεγάλῃς Ἑλλάδος.

Aeschylus, is, ἀ. Αἰσχίνης.

Aeschylus, ἰ. Αἰσχύλος. Aeschylus, a, um, Αἰσχύλειος.

Aesculapius, ii, ἀ. Ἀσκληπίος.

*† aesculetum, ἰ. οὐ. δρυμὸς φηγῶν, ὁ φηγῶν.

*aesculeus, a, um, φηγίνος.

*† aesculus, ἰ. οὐ. ἡ φηγίς, αἰδος δρυός.

Aesernia, æ, θ. Αἰσερνία, πόλις τῆς Σαυνιτιδίας, τανῶν Sergius. Aeserninus. Αἰσερνός, Αἰσερνικός.

Aesis, is, ἀ. Αἰσίς, ποτ. κ. πόλις τῆς Ὀμβρικῆς.

Aeson, ōis, ἀ. Αἰσών.

Aestivus, ἰ. ἀ. Αἰσώπος.

aestas, ætis, θ. (aestus, αἶψα) θέρος. adulta, ἡ τοῦ θέρους ἀκμή. ineunte aestate, ἀρχομένου τοῦ θέρους. exakta aestate, τέλευτησαντος τοῦ θέρους. aestate, θέρους, ἐν θέρει. 2) τὰ τοῦ θέρους θάλαττα, τὸ θέρος.

* aestifer, æra, ærum, (aestus-fero)

(ΜΕΡΟΣ Δ')

καυματηρός, καυματώδης.

aestimabilis, v. ἀξιότιμος, τίμιος.

aestimatio, ōis, θ. τίμησις, διατίμησις, ὁ διὰ χρημάτων ἐρισμός τῆς ἀξίας πραγμάτων. 2) μεταφ. τιμή, δικαίτησις τῆς ἀξίας ἀνθρώπου τινός. 3) τιμή, ἀξία. (τιμητής.

aestimator, ōis, ἀ. διατιμητής.

aestimatio, avi, atum, are, τιμῶ, διατιμῶ. ae. frumentum tribus denariis, τιμῶ τὴν σίτην τριῶν δηνarioῶν. aliqd nulli, pluris, τιμῶ τὸ πολλοῦ, πλείονος. ae. possessiones, καθίστημι τὴν τιμὴν τῶν κτημάτων.

2) τιμῶ, διατιμῶ ἄνθρωπον ἢ πράγματα (κατὰ τὴν μὴ χρηματικὴν ἀξίαν). ae. aliquid magni, περί πολλοῦ ποιεῖσθαι, ἐν μεγάλῃ τίθηναι, πολλοῦ τιμῶ τινα. pluris, quam multum pecuniae, τιμῶμαι τινα ἀντὶ πολλῶν χρημάτων. maxime, πλείονος. ae. similitudo non ex re, sed ex commodo μετρώ τὰς φιλίας οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸ συμφέρον.

aestivus, a, um, (aestas) θερινός. ae. castra aëta aestiva, τὰ θερινὰ, τὸ θερινὸν στρατόπεδον καὶ ἡ θερινὴ στρατία. 2) aestivo, orum, οὐ. τόπος, ἐν ᾧ θερίζουσι τὰ κτήνη, καὶ αὐτὰ τὰ θερίζοντα κτήνη.

aestuarium, ii, οὐ. ἀνάχουσις τῆς θαλάσσης, θαλασσωδὲς ἕλος. 2) ποιητὰ λίκυαί θαλασσοῦ ὕδατος πρὸς ἰχθυοτροφίαν.

aestuo, avi, atum, are, (αἶψα) ἀναχέω φλόγας, ignis aestuat, τὸ πῦρ ἀναχέει φλόγας. 2) θερμαίνωμαι, καυσιοῦμαι. 3) ἐπὶ ὕδατος κυμαίνω, πλεγμαίνω, ἀναπλύω, μεταφ. πλέγω, desiderio, invidia, πλέγω, πλεγμαινὼ διὰ πόθου. εὐίνω· κυμαίνω πόθῳ, εὐίνω αἶτα ἐκ τοῦ εὐίνου. aestui inhabitatio, ἀμφιοδετή. senectutis aestuat, ἡ γυνὴ ἀσταταὶ μαλίστα.

*aestuōse, ἐπίρ. μ. σ. κυματῶσας.
aestuōsus, α, um, κυματωδής,
φλέγων, κυμαίνων.

aestus, ūs, ἄ. (αἶθος) καύμα, καύ-
σωμα, θάλλπος, φλέγμα. 2) κυμαναίς
(ὕδατος), ζέσις. 3) παλιρροία. 4) διά-
πυρον ψυχῆς πάθος, θάλλπος, φλεγ-
μονή. 5) ἀκαταστασία ψυχῆς, ταραχή.

Aestus, ōrum, ἄ. Αἰστούς, ἐπιθα-
λάσσιον ἔθνος τῆς ἑσῆς Γερμανίας,
οἱ τανῦν Αἰστώνες.

Aestula, ae, ō. Αἰσούλα, πόλις μα-
κροτέρων Τιβούρων κείμενη. Aesulānus,
α, um, τῆς Αἰσούλης. Aesulanī, ōrum,
ἄ. οἱ Αἰσούλεις.

aetas, ātis, ō. (συνγρ. ἐκ τοῦ aevi-
tis) ἡλικία, αἰαῖς Ποι, ἀκμή ἡλικίας,
βίον, propter aetatem expers belli,
διὰ τὴν (νεαράν) ἡλικίαν ἀμέτοχος
τοῦ πολέμου. jam aetate gravis, ἡδὴ
βαρὺς τῇ (προδεσφικῇ) ἡλικίᾳ. 2)
ὁ τοῦ βίου χρόνος, ὁ ἀνθρώπινος αἰών-
omnem aetatem in tranquillitate de-
gere, πάντα τὸν αἰῶνα ἐν ἡσυχίᾳ διά-
γειν. hanc aetatem aetatis, βραχύς
τοῦ αἰῶνος ὁ χρόνος. cōtern aetatem,
κατατρίβω τὸν αἰῶνα. 3) αἰών, χρό-
νος. hereditis aetatis, κατὰ τοῦς ἡ-
ρῶϊκούς χρόνους. usque ad hanc aeta-
tem, μέχρι τοῦ αἰῶνος τούτου. impia
aetas, ὁ ἀσεβὴς χρόνος, οἱ ἀσεβεῖς τοῦ
χρόνου τούτου ἄνθρωποι. 4) ἀρχ. αἰτα-
tem, πάντα τὸν βίον, συνεχῶς, πᾶν
χρόνον. in aetate, διὰ χρόνου, ἐν ὅτε.
aetātula, ae, ō. (aetas) νεαρὰ ἡ-
λικία, νεότης.

aeternitas, ātis, ἀίδιότης, ἀθανασία.
aeternus, α, um, (συνγρ. ἐκ τοῦ
aeviternus) αἰδιός, αἰώνιος, ἀδιέλαι-
πτος, ἀτέλειστος. in aeternum, εἰς
αἰῶνα. aeternum εἴτε aeterno, ἀδι-
λείπτως, τὸν αἰετὶ χρόνον.

aether, ētis, ἄ. αἰθήρ.

Aethiopia, ae, ō. Αἰθιοπία.
Aethiops, ōpis, ἄ. Αἰθίοψ.

Aethon, ōnis, ἄ. Αἰθών.

Aethra, ae, ō. Αἰθήρα.

Aetna, ae, ō. Αἶτνη, ὄρος κ. πόλις,
Aetnaeus, α, um, Αἰτναίος. Aetnensis,
e, Αἰτναίος (τῆς πόλεως Αἰτνῆς).

Aetolia, ae, ō. Αἰτωλία. -Ieus, α,
um, Αἰτωλικός. Aetolia, ūdis, ō. Αἰ-
τωλῖς. Aetolius, κ. Aetolus, α, um,
Αἰτωλός. Aetola, urbs, Αἰτωλὶς πό-
λις. Aetolus, ἄ. Αἰτωλός. [aetas.

aevitas, ātis, (aevum) ἀπηρχ. ἀντι-
aevum, ἰ, ου. αἰών, ὁ αἰδιός, ὁ
ἐνναιός χρόνος. 2) ὁ ἀνθρώπινος αἰών,
ὁ τοῦ βίου χρόνος. breve est omne
aevum, πᾶς βίος βραχύς ἐστι. Pos
aevi, ἡ ἀκμή τῆς ἡλικίας. 3) αἰών,
χρόνος. nostrum aevum, ὁ καθ' ἡ-
μᾶς χρόνος.

aevus, i, ἄ. ἀρχ. κ. σπ. ἀντὶ aevum.
Afer, fra, frum, Αἰθουός. Afra
avis, Αἰθουή ὄρνις. Afer, fri, ἄ. Αἰθός.

affabilis, e, (affor) εὐπροσέγγητος.
+ affābilitas, ātis, ὁ εὐπροσηγορία.
+ affābre, ἐπίρ. τεχνικῶς, ἐντέ-
χνως, εὐτέχνως.

affātim, ἐπίρ. (ad-fatim) ἄδην, ἀρ-
κούντως. mihi copiarum a. est, ἄδην
δυναμέων ἔχω. a. onustus, ἀρκοῦντως
πεφορτωμένος. [ρησις.

+ affatus, us, ἄ. προσηγορία, πρόσ-
+ affectatio, ōnis, ō. ἔφρασις, ἀντι-
ποίησις, ἐπιθυμία. 2) ῥητορικὴ ἐπι-
δειξις. [ἀντιποιούμενος.

+ affectator, ōris, ἄ. ὁ ἐπιέμενος,
affectio, ōnis, ὁ. διάθεσις (σώμα-
τος καὶ ψυχῆς). vitius est a. animi
cōnveniens, ἀρετὴ ἐστὶ διάθεσις ψυ-
χῆς σύμφωνας ἑαυτῇ. 2) στοργή.

affectio, avi, alium, are, (afficio)
alqd, ἐπιθυμῶ, ἐπιέμαι, ἐρέγομαι,
ἀντιποιεῖμαι τινας. regnum, ἐπιέμαι
τῆς βασιλείας. famam clementiae, ἐ-
ρέγομαι, ἀντιποιεῖμαι τῆς δόξης τῆς
πραότητος. urbem, ἐπιθυμῶ πόλιν
τινας. a. viam, iter ad alqd, ἐρέγο-
μαι τὴν ἐπὶ τῇ δόξῃ. affectatus, (ἐν

τῷ ἡρώτι.) ἀπειταυδούμενος, κατα-
σπουδασόμενος, ἐσπουδασόμενος.

affectus, a, um, ἴδ. afflicto.

affectus, us, a. (afficio) πάθος,
πίσημα, διέθεσις. (τῆς ψυχῆς μάστι-
σις.) 2) ἐπιθυμία, ἀγάπη, στοργή.
3) οἱ προσφιλεῖς, τὸ προσφιλὲς πράγμα.

affero, attuli, allatum, afferre,
(ad-fero) προσφέρω, ἐπιφέρω, φέ-
ρω. litteras alicui, φέρω τινὶ ἐ-
πιστολὴν. a. me in locum, με-
ταβαίνω, ἐρχομαι εἰς τόπον. ani-
mum ad scribendum, προσέχω τῷ
γράφειν, ἐπιμελοῦμαι τοῦ γράφειν.
cum alicui, διασχομαι τινά, manus ai-
cui, προσφέρω τινὶ τὰς χεῖρας. 2)
φέρω τι, φέρω ἀγγέλιον. mihi affec-
tur aliquid, ἀγγέλλεται μοι τι. 3) πα-
ρέχω, φέρω. melum alicui, εὖδον πα-
ρέχω τινί. detrimentum, φέρω τινὶ
ἀπώλειαν. voluptatem, παρέχω τινὶ
ἡδονήν. 4) προσφέρω, ἐναιφέρω, μνη-
σκόω. causam, rationem, προσφέρω,
ἀπορρίπτω τὴν αἰτίαν, τὸν λόγον. 5)
συμφέρειν, πρόσφέρειν. nihil affert,
οὐ συμφορὴν ἔστιν.

afficio, feci, ectum, ere, (ad-facio)
αἴσχω, οὕτω διατίθημι τινά. vulnus
eum affecit, τὸ τραῦμα οὕτω διέθεκεν
αὐτόν. afficiat, οὕτω διατίθεται. vo-
luptatis affectus sum, ἄφ' ἡδονῆς οὕτω
διακίμαι. ita affectus sum, ut, οὕτω
διετέθη, οὕτω διάκειμαι, ὥστε, aliter
affectus animo sum, ἄλλως διακίμαι·
τὴν ψυχὴν παθαίνομαι. 2) a. aliquid
alicui, περιάπτω τινὶ τι, περιβάλλω
τινὰ τινί, ποῶ τινα τι. honore me
afficit, περιάπτει μοι τιμὰς. aliquid
calamitatis, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς,
morte, θανάτῳ. malis, περιβάλλω τινὰ
κακοῖς. beneficiis, ποῶ τινὰ ἀγαθόν
τι, εὖ ποῶ τινά. injuria, ἔδικον τινά.
laetitia, εὐραΐνω τινά. laude, ἐπαινῶ

tale affectus sum, ἐπαθὼν συμφορὰν.
ita affectus sum ab alio, τοιαῦτα πι-
ποῦθα ὑπὸ τινός. gravi morbo afficior,
βαρεῖα νόσῳ περιπίπτω. affectus, πά-
σχω. male affectus respublicus, πολί-
ταις κακῶς διακυβεύη. simillimam
affectus sum, ἔχω ὁμοίαν μορφήν. af-
fectus honore, τιτυμεμένος. injuria,
ἡδικημένος. sapiens, eodem modo af-
fectus est erga amicum, quo in se
ipsum, ὁ σοφὸς οὕτω διακίται πρὸς
τὸν φίλον, ὅπως πρὸς ἑαυτόν. affectus,
ἐπὶ χρόνῳ προδέθηκα. aetate affec-
ta, προδεηκυῖα ἡλικία. aetate affe-
ctus, ὁ προδεηκώς ἐν αὐτῷ.

afflictus, a, um, ἴδ. affligo.

af-fligo, xi, cum, ere, aliquid rei
x. ad rem, προσπλήγωμι, προσάπτω,
προσπλῶ. afflicus, προσπατηγμένος.
af-flingo, ixi, lectum, ere, aliquid
rei, προσπλάττω, προστίθημι τι τινί.
af-flinis, e, πρόσφορος. 2) κηδεστής,
προσκόων. 3) μέτοχος, συμμέτοχος.
afflictus, alicui, u. κηδεστής 2) κη-
δεσται. 3) μετοχῇ, κοινωνεί.

— affirmare, επιρ. βεβαιῶ, κα-
ταπρατικῶς. (διαβεβαιῶσις.

affirmare, omis, u. βεβαιῶσις.
affirmo, avi, atum, are, βεβαιῶ,
διαβεβαιῶμαι, διισχυρίζομαι.

affligo, a, um, ἴδ. affligo.

afflatus, us, a. πρόσπνευσις, ἐπι-
πνοία.

[ψις, ἀλγυδών.

— afflictatio, omis u. (afflicto) ὀλι-
afflicto, avi, atum, are, (affligo)
ὀλίθω, ἀνίκω, ταλαίπωρῶ. [λυν.

— afflictor, oris, a. ὁ καταβάλ-
afflictus, a, um, ἴδ. affligo.

af-fligo, xi, cum, ere, aliquid
ἢ aliquid alicui, προσπαράτω τινά ἢ τὸ
τινί. aliquid terrae εἰς ad terram,
ἀράσσω τινά πρὸς τὸ ἔδαφος, καταρ-
άπτω καταλόγω, καταβάλλω τινά.

ρίπτειν, ἀρῖναι τὴν δίκην, afflictus, καταβεβλημένος, καταπληγείς, κατατρυφεμένος, ταλαίπωρος. 2) ἀποβεβλημένος, ἀποβλητός, ταπεινός. afflo, avi, atum, are, alqm (alqd) ἢ alcuī, ἐπιπνέω, προσπνέω, προσφυῶ τινι. 2) divino spiritu afflor, θεῷ πνεύματι ἐπιπνέομαι, ἐνθουσιάζω.

affluens, ntis, μ. σ. κ. ὕπ. (affluo) aliqua, εὐπορός, ἀφρονός, πλούσιος. ex affluentī, ἀφρόνως.

affluenter, ἐπίφ. μ. σ. ἀφρόνως δαΐλως. [σεία, ἀφρονία.

affluentia, ae, θ. ἐπίφροθ, περισσ. afflo, xi, xum, ēre, προσρέω, ἐπιφρέω. anni ffuentes, οἱ ἐπερχόμενοι ἐνιαιστοί. multitudo affluit, ὄχλος πολὺς ἐπιφρέει, ἐβροίεσται. opes affluunt, τὰ ἀγαθὰ ἐπιφρέει. 2) aliqua, εὐπορῶ, ἀφρονίαν ἔχω τινός. affluit voluptatibus, ἀφρόνους ἔχει τὰς ἡδονάς.

affor alus, xri, alqm, προσερχομῶ, προσφωνῶ τινι.

afforem, affore=affuturus essem, affuturum esse, ἴδ. assum.

affulgeo, ulsi, ēre, ἐπιλάμπω. *† affundo, fudi, fūsum, ēre, ἐπιχέω, προσχέω. 2) affundere se εἰς affundi, προσπίπτω, καταπίπτω.

afforem, affore=abforem, abfore, ἴδ. absum. [Afranius, Ἀφράνιος.

Afraniānus, a, um, Ἀφρανιάκος. Africa, ae, θ. ἡ, Λιβύη. Africānus, x. Africus, a, um, Λιβυκός.

*† Africus, a. (ventus) δ Λιβ. Agamēdes, is, a. Ἀγαμέδης.

Agamemnon, ōnis, a. Ἀγαμέμνων. -mōnias, a, um, Ἀγαμέμνωνιος.

Agaiippe, es, θ. Ἀγανίπη. agāo, ōnis a. (ago) ὀνηλάτης, ἱπποκόμος.

Agathocles, is, a. Ἀγαθοκλῆς. Agathyrna, ae, θ. ἡ Ἀγάθυρνα, πῖλος Σικελίας.

Agathyrzi, ornū, a. οἱ Ἀγάθυρσοι. Agāus, es, θ. Ἀγαύη. [Σκῦθαι.

Agēlastus, i, a. ἀγέλατος. Agellus, i, a. ἀγρίδιον. [ἄγρημα.

Agēma, ātis, ō. τὸ παρὰ Μακεδόσιν Agēndicū, i, ō. τὸ Ἀγένδικον, πόλις τῆς Αὐγδουνησίας Γαλλίας, ἡ καὶ Senones μετέπειτα, ὅθεν τὸ νῦν ὄνομα Sens.

Agēnor, ōnis, a. Ἀγήνωρ. Agēnōrēus, a, um, Ἀγήνωρείος. Agēnōridēs, ae, a. Ἀγήνωρίδης.

ager, xri, a. ἄγρος. 2) χώρα. a. Hirpions, ἡ Ἰρπινή χώρα. a. Thuringius, ἡ Θουρίνη χώρα, ἡ Θουρία. a. Noricus, ἡ Νωρικὴ, τὸ Νωρικόν. a. publicus, δημοσία χώρα. sacer, ἱερὰ χώρα, ἱερὰ γῆ. 3) agri, τὰ ἔξω τῆς πόλεως, οἱ ἄγροι, τὰ χωρία.

Agēsilaus, i, a. Ἀγησίλαος. * ag-gēmo, ēre, ἐπισταναίω.

agger, ēris, a. (aggero) χοῦς γῶμα. 2) * σωρός, βουνός, ὄρος, πυρὰ, κλύδων. 3) βῆμα, ἔρ' ὃ ἀνέβαινον οἱ στρατηγοί. 4) viae agger εἴτε agger, λεωφόρος. [σώρευμα.

aggērātio, ōnis. θ. σώρευσις, *† 1. aggēro, avi, atum, are (agger) χώννυμι, ἐπιχώννυμι, σωρεύω.

2. ag-gēro, essi, estum, ēre, προσκομίζω, συγκαμίζω, σωρεύω, ἐπισωρεύω.

aggestus, a, um, ἴδ. 2. aggero, aggestus, us, a. προσκομίζω, συγκαμίζω, ἐπιφρόσας, ἐπίχωσας.

* ag-glōmēro, avi, atum, are, se, προστίθεμαι, συντάττομαι τινι, ἔχομαι τινος. [κολλῶ.

ag-glūfio, avi, atum, are, προσ-ag-grāvesco, ēre, (ἀρχ.) βαρύνομαι, βαρύνω. [βαρύνω.

ag-grāvo, avi, atum, are, ἐπι-aggrēdio, ēre, σκ. ἀντι aggrēdiur.

aggrēdiur, essus, ēdi, (ad-gradior) aqm, alqd ἢ ad προσέρχομαι, προσ

Agathyrzi, ornū, a. οἱ Ἀγάθυρσοι. Agāus, es, θ. Ἀγαύη. [Σκῦθαι.

Agēlastus, i, a. ἀγέλατος. Agellus, i, a. ἀγρίδιον. [ἄγρημα.

Agēma, ātis, ō. τὸ παρὰ Μακεδόσιν Agēndicū, i, ō. τὸ Ἀγένδικον, πόλις τῆς Αὐγδουνησίας Γαλλίας, ἡ καὶ Senones μετέπειτα, ὅθεν τὸ νῦν ὄνομα Sens.

Agēnor, ōnis, a. Ἀγήνωρ. Agēnōrēus, a, um, Ἀγήνωρείος. Agēnōridēs, ae, a. Ἀγήνωρίδης.

ager, xri, a. ἄγρος. 2) χώρα. a. Hirpions, ἡ Ἰρπινή χώρα. a. Thuringius, ἡ Θουρίνη χώρα, ἡ Θουρία. a. Noricus, ἡ Νωρικὴ, τὸ Νωρικόν. a. publicus, δημοσία χώρα. sacer, ἱερὰ χώρα, ἱερὰ γῆ. 3) agri, τὰ ἔξω τῆς πόλεως, οἱ ἄγροι, τὰ χωρία.

Agēsilaus, i, a. Ἀγησίλαος. * ag-gēmo, ēre, ἐπισταναίω.

agger, ēris, a. (aggero) χοῦς γῶμα. 2) * σωρός, βουνός, ὄρος, πυρὰ, κλύδων. 3) βῆμα, ἔρ' ὃ ἀνέβαινον οἱ στρατηγοί. 4) viae agger εἴτε agger, λεωφόρος. [σώρευμα.

aggērātio, ōnis. θ. σώρευσις, *† 1. aggēro, avi, atum, are (agger) χώννυμι, ἐπιχώννυμι, σωρεύω.

2. ag-gēro, essi, estum, ēre, προσκομίζω, συγκαμίζω, σωρεύω, ἐπισωρεύω.

aggestus, a, um, ἴδ. 2. aggero, aggestus, us, a. προσκομίζω, συγκαμίζω, ἐπιφρόσας, ἐπίχωσας.

* ag-glōmēro, avi, atum, are, se, προστίθεμαι, συντάττομαι τινι, ἔχομαι τινος. [κολλῶ.

ag-glūfio, avi, atum, are, προσ-ag-grāvesco, ēre, (ἀρχ.) βαρύνομαι, βαρύνω. [βαρύνω.

ag-grāvo, avi, atum, are, ἐπι-aggrēdio, ēre, σκ. ἀντι aggrēdiur.

aggrēdiur, essus, ēdi, (ad-gradior) aqm, alqd ἢ ad προσέρχομαι, προσ

Agathyrzi, ornū, a. οἱ Ἀγάθυρσοι. Agāus, es, θ. Ἀγαύη. [Σκῦθαι.

Agēlastus, i, a. ἀγέλατος. Agellus, i, a. ἀγρίδιον. [ἄγρημα.

Agēma, ātis, ō. τὸ παρὰ Μακεδόσιν Agēndicū, i, ō. τὸ Ἀγένδικον, πόλις τῆς Αὐγδουνησίας Γαλλίας, ἡ καὶ Senones μετέπειτα, ὅθεν τὸ νῦν ὄνομα Sens.

Agēnor, ōnis, a. Ἀγήνωρ. Agēnōrēus, a, um, Ἀγήνωρείος. Agēnōridēs, ae, a. Ἀγήνωρίδης.

ager, xri, a. ἄγρος. 2) χώρα. a. Hirpions, ἡ Ἰρπινή χώρα. a. Thuringius, ἡ Θουρίνη χώρα, ἡ Θουρία. a. Noricus, ἡ Νωρικὴ, τὸ Νωρικόν. a. publicus, δημοσία χώρα. sacer, ἱερὰ χώρα, ἱερὰ γῆ. 3) agri, τὰ ἔξω τῆς πόλεως, οἱ ἄγροι, τὰ χωρία.

Agēsilaus, i, a. Ἀγησίλαος. * ag-gēmo, ēre, ἐπισταναίω.

agger, ēris, a. (aggero) χοῦς γῶμα. 2) * σωρός, βουνός, ὄρος, πυρὰ, κλύδων. 3) βῆμα, ἔρ' ὃ ἀνέβαινον οἱ στρατηγοί. 4) viae agger εἴτε agger, λεωφόρος. [σώρευμα.

aggērātio, ōnis. θ. σώρευσις, *† 1. aggēro, avi, atum, are (agger) χώννυμι, ἐπιχώννυμι, σωρεύω.

2. ag-gēro, essi, estum, ēre, προσκομίζω, συγκαμίζω, σωρεύω, ἐπισωρεύω.

aggestus, a, um, ἴδ. 2. aggero, aggestus, us, a. προσκομίζω, συγκαμίζω, ἐπιφρόσας, ἐπίχωσας.

* ag-glōmēro, avi, atum, are, se, προστίθεμαι, συντάττομαι τινι, ἔχομαι τινος. [κολλῶ.

ag-glūfio, avi, atum, are, προσ-ag-grāvesco, ēre, (ἀρχ.) βαρύνομαι, βαρύνω. [βαρύνω.

ag-grāvo, avi, atum, are, ἐπι-aggrēdio, ēre, σκ. ἀντι aggrēdiur.

aggrēdiur, essus, ēdi, (ad-gradior) aqm, alqd ἢ ad προσέρχομαι, προσ

δίνω, προσείμι, (προσείνα:) τινί.
2) alqm, προσέρχομαι, έντογγάνω
τινι. alqm precibus, προσέρχομαι
τινι δέόμενος. 3) alqm, προσβάλλω,
προσφέρωμαι τινι (εχθρῷ). inermes,
προσφέρωμαι ἀσπλοίς. regionem,
εἰσβάλλω, ἐμπίπτω χώρᾳ τινὶ εὐνοῖο
granaum, ἐπιτίθεμαι τῷ ὑπνοῦντι. 4)
ἐπιχειρῶ τινι. ad dicendum, ἐπιχειρῶ
λεγειν. ad crimen, τῷ κακούργῳ ματι.
ad rem publicam, τοῖς πράγμασιν.
magnum opus, μεγάλῳ ἔργῳ ἐπι-
χειρῶ, μεγάλου ἔργου ἀπτομαι. Isth-
mum perfolere adgressus, ἐπιχειρῶ-
σας διασκάπτειν τὸν Ἴσθμον.

aggrego, avi, atum, are, (ad-grex)
προσάθροίζω, ἐπαγείρω, προστίθημι.
a. imo, προστίθεμαι.

aggressio, ōis, θ. (aggredior) εἰς
αἰωγῇ, ἐπιχείρημα (ἐν τῇ ῥήτορ.).
2) προσβολή.

aggressus, a, um, ἴδ. aggredior.
āgilis, θ, (ago) κινήτος, εὐκίνητος,
ταχύς, εὐστροφος. 2) πρᾶκτικὸς, ἐνε-
ργῆς, δραστήριος. [στροφία.

āgilitas, ālis, θ. εὐκίνησις, εὐ-
Agis, idis, α. ἄγίς.

+ āgilābilis, e, εὐκίνητος.

āgilatio, ōis, θ. κίνησις, δόνησις,
σάλος. mentis, κίνησις τῆς ψυχῆς.

āgilatio, ōis, α. ἐλατήρ, aselli, ὀνη-
λάτης. equorum, ἱππηλάτης.

āgilo, avi, atum, are, (θαι. τοῦ
ago) ἐλαύνω. gregem, ἀγέλην. equum,
ἵππον. feras, διώκω, θηρῶ τὰ θηρία.
ventus agitat pinus, ὁ ἄνεμος δονεῖ
τὰς πίτας. aura agitat capillos, αὔρα
ἀίσσει τὴν κόμην. agitarifluctibus,
σαλεύειν. μεταφ. injuriis agitur
populus, τὸ ἔθνος δονεῖται ὑπὸ ἀδικιών.
alqm vorhis, διασύρω τινά, χλευάζω.
cupido agitat mentem, ἡ ἐπιθυμία
δονεῖ τὴν ψυχὴν. timore agitor, σα-
λεύω. 2) ἐπιμελοῦμαι τινος, ἐπιτε-
λῶ τι. festos dies, ἐπιτελῶ ἑορτάς.

a. pacem, ἐπιμελοῦμαι τῆς εἰρήνης.
imperium agítabant, ἐχρῶντο τῇ ἀρχῇ,
ἤρχον. multa agítat, πολλά πράττει,
πολλοὺς ἐπιχειρεῖ. a. vitam, διαίτω
τὸν βίον. a. alicubi, διαίτω που. 3) a.
animo, in animo, mecum aliqd εἶτα
de alqtro, διανοοῦμαι, διαλογίζομαι,
διαλογίζομαι τι. 4) διαλέγομαι, πραγ-
ματεύομαι.

Aglaōrphos, ontis, α. Ἀγλαορφῶν.
Aglauros, i, θ. Ἀγλαυρος.

agmen, inis, οὐ (ago) τὸ ἄ γ η μ ε,
τὸ πορευόμενον στρατεύμα, ἡ στρατιά,
καὶ ἡ πορεία αὐτῆς. a. primum, τὸ
πρῶτον τάγμα, ἡ προπορεία. a. extre-
mum, novissimum, ἡ τῆς στρατιᾶς
οὐρά, ἡ οὐραγία. lento agmine, βαρ-
δείᾳ πορεία. 2) a. avium, ἀγίλη ὀρνιθων.
hominum, ὄχλος παρευόμενος, πολὺς
ὄχλος. 3) a. nubium, ἡ φορὰ τῶν
νεφελῶν. fluminis, ἡ ῥεῦσις τοῦ πο-
ταμοῦ. aquarum, καταφορά ὕδατων,
ὄμβρος.

* Agnālis, iam, = Agonalis.

agnascor, natus, nasci, (ad-nascor)
προσφύομαι, παραφύομαι. 2) ἐπιγεν-
νῶμαι (μετὰ τὴν διαθήκην).

agnatio, ōis θ. (agnascor) ἡ πρὸς
πατρὸς συγγένεια.

agnātus, i, α. (agnascor) ὁ πρὸς πατρός
συγγενής, ὁ προσήκων τῷ γένει τοῦ
πατρός. 2) τέκνον, γειγεννημένον μετὰ
τὴν διαθήκην τοῦ πατρὸς.

* + agnīnus, a, um, ἀμναῖος. α.
(caga) ἀρνείον κρέας.

agnitio, ōis, θ. ἀνάγνωσις, γινῶσις,
agnitus, a, um, ἴδ. agnosco.

agnosco, nōvi, nūtum, ēre, (ad-no-
sco), ἀναγινώσκω, ἀναγνωρίζω, ἐπι-
γινώσκω. 2) γινώσκω, συνίημι, κατα-
μανθάνω, ἐννοῶ. 3) ἀναγνωρίζω, ἀ-
ποδίδχομαι.

agnus, i, α. ἄ μ ν ο c.

āgo, āgi, actum, āgēre, ἄ γ ω, ἰ-
λαύνω. agit per devia rura capellas,

ἀγει τὰς αἰγας δι' ἀδάτων ἀγρῶν. vincitum agebat ho ninem, δάσας ἄγε τὸ ἀνθρώπων. a. praedam, ἄγω λείπν. ferro ei agere, φέρω καὶ ἄγω. canes agunt cervum, οἱ κύνες ἐλαυνουσι, δώσουσι τὴν ἐλαπυν. a. machinas ad oppidum, ἄγω τὰς μηχανὰς πρὸς τὸ πῦλινμα. a. capicolum a., ἐρύττω, τέρμω ὑπόμενον. a. navem, ἐλαυνώ, ἄγω πλεῖον. arbor radices agit, τὸ δένδρον ἄγει ῥίζας, ῥιζοδολεῖ. agor in gloriam, φέρομαι πρὸς δόξαν. a. qui eum mens in facibus, τῷ θυμῷ φέρεται πρὸς τὸ κακουργημα. a. scintillas, ἀπινθιρίζω. animum a., ἐσχάτως ἔχω, ἐκπνέω, ψυχμαχῶ. 2) ἄγω, ὑπἄγω, so agere alio, χωρεῖν, ἀπινεῖναι ποι. is so primus agere, οὗτος πρῶτος ἐβάδιζε, προπερεύετο. 3) πράττω. quid agis? τί πράττεις; nihil agi, οὐδὲν πράττει, οὐδὲν καταπράττει. a. de re, διακοροῦμαι τι, gratias tibi a., ὁμολογῶ σοι χάριτας (φέρω χάριν): custodiam a., φυλάττω, iriumphum agi, ἤγαγεν, ἐπατέλεσε θρίαμβον. convenium a., ποιοῦμαι ἐκκλησίαν. 4) μετὰ χρονικῆς σημασίας. a. betalem, vitam, διάγω τὸν βίον. aliter mensis agebatur, ἥδη καθίστατο ὁ δεύτερος μῆν. aeta est vox, ἐτελεύτησεν ἡ νόξι. annum decimum a., δέκατον ἔτος ἄγω. 5) ἐπὶ διαφόρων ἐνεργειῶν. a. bellum πολεμῶν ποιοῦμαι. a. de pace, πράττω περὶ εἰρήνης. a. causam, διαδικάζωμαι, δικολογῶ, προμαρτυροῦμαι. a. cum populo, χορηματίζω τῷ δήμῳ. a. cum alio de re, διελέγομαι τινα, κοινοβουλοῦμαι εἰναι περὶ τοῦ πράγματος. bene cum alio a., προσφέρομαι τινα καλῶς. male mecum actum est, τὴ ἐμὴ κακῶς ἔγει. cum illo actum est praeciae, κάλλιστα ἐκένεσε ἐπραξεν, ἠδεδιμόνησε. Tros Tyriusque milii nullo discrimine agitur, ἐν τῇ αὐτῇ τελεῇ ἔσται παρ' ἑαυτὸν ὁ Τρώς καὶ

ὁ Τύριος. a. rom et jura, διαδικάζωμαι. agitur salus amicorum, οἱ φίλοι κινδυνεύουσι περὶ σωτηρίας. libertas agitur, ἡ ἐλευθερία κινδυνεύει. 6) ἐπὶ ῥητορικῆς καὶ δραματικῆς μιμήσεως. orator agit cum dignitate, ὁ ῥήτωρ πρεπέντως ἔχει λέγων, οἰηματίζεται. saevius ἐν τῷ λέγειν. a. partes, ὑποκρίνομαι πρῶτον. Chaeam, ὑποκρίνομαι τὸ πρόσωπον τοῦ Χαιρίου. fabulam, διδάσκω, ὑποκρίνομαι δράμα. id agunt, ut vici homi videamur, οὕτω ποιεῖσιν, ὥπως καλοὶ ἄνδρες εἶναι δοκῶσιν. id agebatur, ut rons dissolveretur, ἐσχόπουν, διενεούγντο διαλύσαι τὴν γέφυραν. hoc agite, προσέχετε. age, agite, ἄγε, φέρε, ἄγετε. agendum, ἄγε δέ. age, da veniam fillo, ἄγε, δός συγγνώμην τῷ υἱῷ. ago, audiamus, ἄγε, ἀκούσωμεν. — agens, πράκτικος ἐνεργής.

† agon, ὄνις, ἄ. ἀγών.

Agonialis, ἄ. ἔθεν Agonalia, ium, ὡν. ἑορτὴ τοῦ ἱανου ἐν Ρώμῳ.

* Agōia, iorum, = Agonalia. 2) τὰ ἱερὰ, τὰ πράγια.

Agōianthus, i, ἄ. ἀγορανόμος.

Agraci, ōrum, ἄ. ἡγεῖται, ἔθνος διτωλίας.

agratias, a, um, (ager) ὁ ἀποδίδων τὴν δημοσίαν χώραν καὶ τὴν ταυτῆς κληρουσίαν. a. lex, ὁ πρὸς χώρας νόμος, κληρουγικός. 2) agrarii, iorum, ἄ. οἱ κληροῦχοι.

agrestis, e, (ager), (ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ), ἄ γ ρ ὠ σ τ η ς, ἄγριος, ἄγρικός.

agricola, ae, ἄ. ἀger-colo) γεωργός, γεωπίρος. 2) κύρ ὄν. ἀγρικόλας.

agricultio, ōis, θ. γεωργία, γεωπονία. (πόνος.

ag-iculus, ōis, ἄ. γεωργός, γεωagricultura, ae, θ. γεωργία γεωπονία. [Agrigentum, Ἀκραγαντίνος.

Agrigentum i, ὄνις ὁ Ἀκραγας. A-

agripeta, ae, i. (ager-peto) ὁ ἐπι-
βομῶν κληρονομία.

Agrippa, ae, i. Ἀγρίππας.

Agrippina, ae, u. Ἀγριππίνα.
Colonia Agrippinensis (-pina), Ἀ-
γριππίνη Κολωνία ἐν Γερμανίᾳ, ἣ
νὺν καλεσμένη Κολωνία, Cöln.

*Agyteus, ei, x. eos, i. Ἀγυτεύς
(Ἀπύλλων).

Agylla, ae, u. Ἀγύλλα, πόλις Τυρ-
ρήνικος. Agyllini, i. Ἀγύλλαῖοι.

Agvrium, ii, o. Ἀγύριον, πόλις
Σικελίας. Agyrensens, i. Ἀγυριναῖοι.
*ah! i! a! o!

Ahala, ae, i. Ἀΐλας. [ῥονίας.
Aharui, ae, u. ἡ Ἀαρία, πόλις Τυρ-
ρήνικος, id. aeneus.

Ajax, acis, i. Αἴας, (Αἰαξ).

ajo, ῥήμα ἄλλειπει. φημι, κατὰ-
φημι, ut ajunt, ὡς φασιν. aju-
aene? ἄλληθε; ἢ γὰρ; ὄντως; quid
ais? τί σὺ φησ; πῶς; πῶς τοῦτο
λέγεις;

Ajus, Locutius (Loquens), θεὸς τις
τῶν Ρωμαίων εἰτε δαίμων, πρὸ τῆς
τῶν Γαλατῶν εἰσβολῆς φωνήν φηγ-
ξάμενος, ἐφ' ᾧ Κάμιλλος Φήμητος καὶ
Κληδόνος ναὸν ἱδρύσατο.

ala, ae, u. (ἐντὶ ἀλ-ἰα ἐκ τοῦ ἀκχ-
ος=ᾠμος, Πούχ.) πτερὸν, πτέρυξ. 2)
μασχάλη. 3) τὸ κέρα (τῆς παρατά-
ξεως), τὸ κέρα εἶχον οἱ Ῥωμαῖοι
ἱππεῖς καὶ οἱ τῶν συμμαχῶν, ὅθεν ala
καὶ τὸ τῶν ἱππέων τάγμα σημαίνει.
alas praefectus, ἱππαρχος.

Alabanda, ae, u. κ. -da, orum, o. ἡ,
τὰ Ἀλαβάνδαι, πόλις Καρική.

Alabarches, ae, i. ἀλαβάρης, τε-
λωνάρχης, ἐν Αἰγύπτῳ μάλιστα.

alacer, cris, cre, m. σ. εὐθυμός,
πρόθυμος, γοργός. (μία, γοργότης.

Alacritas, alis, u. εὐθυμία, προθυ-
μία.

*Alapa, ae, u. κ. ὁ λαφρός, ῥα-
πισμα. (ραπὴ ἔχων, ἱππικός.

alarius, a, um, op, -ris, o, ὁ τὸ κί-

* alatus, a, um, (ala) πτερωτός.
Alauda, ae, u. κορυδαλός. 2) λεγέων
τις τοῦ Καίσαρος.

* Alazon, dais, i. ἀλάζων.

Alba, ae, u. Ἀλβα, ἔνομα πόλεων
τινῶν. A. Longa, ἡ Μακρὰ Ἀλβα,
ἡ Ἀλβα. Albani, i. Ἀλβανοί. A. Fu-
centia, Ἀλβα Φουκεντία, πόλις τῆς
Σαυνιτιδος. Albensis, e, Ἀλβήντις.

Albania, ae, u. Ἀλβανία, χώρα παρὰ
τὴν Κασπίαν θάλασσαν. Albani, o-
rum, i. Ἀλβανοί.

Albanus, a, um, Ἀλβανός. i. Mons,
τὸ Ἀλβανὸν ὄρος. A. lacus, ἡ Ἀλβανή
καὶ Ἀλβανίς λίμνη. [χεύμων.

albatus, a, um, λευκοφόρος, λευ-
albeo, ui, ere, (albus) λευκός εἶμι,
λευκανθίζω, λευκαίνωμαι. albento
conlo, ὑπορωσκούσης ἡμέρας.

albescō, lui, ere, (albus) γίγνομαι
λευκός, λευκαίνωμαι.

Albianus, a, um, (Albius) Ἀλβιανός.
* albico, avi, atum, are, (albus)

λευκαίνω. 2) λευκαίνωμαι.

* albīdus, a, um, m. σ. κ. ὑπ.
ὕπολευκος.

Albi(n)gaunum, i, o. Ἀλδιγγαυ-
νον, πόλις τῆς Αἰγυπτιακῆς, ἡ τανὺν
Albengo.

Albinovanus, i, i. Ἀλβινουανός.
Albious, i, i. Ἀλβίνος.

Albis, is, i. ὁ Ἀλβίς, ποτὶ Γερ-
μανίας, τανὺν Elbe.

Albius, ii, i. Ἀλβίος. [ῥονομα.

Albula, ae, u. ἀρχαῖον τοῦ Τιβερίου
albulus, a, um, (ὅπου. τοῦ albus)

λευκαίνόμενος, λευκός, ὑπόλευκος.

album, i, o. λευκωμα, πῖναξ λευ-
κός πρὸς ἀναγραφὴν συμβάντων, προ-
ταγμάτων, ὀνομάτων κ. τ. τ.

Albunna, ae, u. κρήνη ἐν Τιβού-
ροις. 2) ἡ Τιβουρτίνη Σιδυλλὰ.

Alburnus, i, i. Ἀλβερνον, ὄρος
ἐν Λευκαδίᾳ.

albus, a, um, (ὁ λευκός) λευκός, ἡ-

χρoυς. 2) ὥχρος. 3) αἴσιος, λευκός. a. dies, αὐτοῦτης ἡμέρας. *λευκὸν ἡ-
μαρ. a. stella, αἴσιον ἄστρον.

Alcaeus, i, ἄ. Ἀλκαῖος.

Alcāmēnes, is, ἄ. Ἀλκαμένης.

Alcāthōē, ēs, θ. Ἀλκαθῆς.

Alcāthōus, i, ἄ. Ἀλκάθοος.

Alcē, ēs, θ. Ἀλκη, πῆλις τῆς Ταρ-
ρακωνησίας.

alcēdo, īnis, θ. ἡ ἀλκύνω. πτ.
ἔθεν alcēdōnia (ὑπον. tempora), īo-
rum, οὐ. αἱ ἀλκυσινίδες ἡμέραι, κ.
μεταφ. γαλήνη, νηηνμία.

Alceus, ēi, ἄ. Ἀλκίους.

Alcibiādes, is, ἄ. Ἀλκιβιάδης.

Alcīdāmas, ae, Ἀλκιδάμας.

Alcīdes, ae, ἄ. Ἀλκείδης.

Alcīmēdon, ntis, ἄ. Ἀλκιμέδων.

Alcīnōus, i, ἄ. Ἀλκίνοος.

Alcis, īdis, θ. Ἀλκίς, ἐπινύμιον
τῆς Ἀθηνᾶς. 2) Alcīs, ἄ. Ἀλκίς ἡ Ἀλ-
κος, θεοῦ τις τῶν Γερμανῶν.

Alcmaeon, ōnis, ἄ. Ἀλκμαίων.

Alcmēna, ae, (κ.-ne), θ. Ἀλκμήνη.

* † alcyon, (halec.) ὄνις, θ. ἡ
ἀλκυὼν.

Alcȳōne, (halec.) ēs, θ. Ἀλκυώνη.

alcȳōnēus ἡ -īus, a, um, ἀλκυό-
νιος, alcȳōnēum, ēi (-nīum, īi), οὐ.
ἀλκυόνιον, ζωφύτων εἶδος.

ālēa, ae, θ. κύβος. jacta alea esto,
ἐρρίφθω κύβος. ludere aleā εἴτε a-
leam, κυβεῖω. in alea perdere aliquid,
κατακυβεῖω τι. dare summam rerum
in aleam, διακυβεῖω τὰ ὅλα. alea lu-
est rei, κυβεῖα, κίνδυνος ἔνεστι τῷ
πράγματι.

ālēator, ōris, ἄ. κυβευτής.

ālēatōrius, a, um, κυβευτικός.

ālēc (allec εἴτε halec), ēcis, οὐ. ἀλ-
μαία, ζωμός ἰχθυός.

Allecto, ūs, θ. Ἀλλεκτώ.

* † Alēius εἴτε Alēus campus, τὸ
Ἀλγίον πεδίον.

Alemanni, orum, ἄ. οἱ Ἀλεμαννοί,
ἔθνος τῆς Γερμανίας.

Alēmon, ōnis, ἄ. Ἀλτμών.

Alēmōnides, ae, ἄ. Ἀλημονίδης.

ālea, ītis, (ēla) πτερωτός. a. equus.
ὁ πτερωτός ἵππος, ὁ Πήγασος. 2) ἄ.
κ. θ. τὸ πτηνόν, ἡ ὄρνις. a. albus, ὁ
κύωνος. 3) θ. ἡ ὄρνις, ὁ εἰωνός, bona
alite nihil. γαμῆται ἐπὶ αἰσίοις εἰω-
νοῖς, αἰσίοις χρωμένη εἰωνοῖς.

Alēsia, ae, θ. Ἀλεσία, Ἀλεξία, πό-
λις Γαλλίας, τανῦν Alise.

Alētrium, īi, οὐ. Ἀλέτριον, πό-
λις τῆς Λατίνης, τανῦν Alatri. Ale-
trinātes, īum, ἄ. οἱ Ἀλετρίται.

Alexander, dri, ἄ. Ἀλέξανδρος.

Alexandria (κ.-ēa) ae, θ. Ἀλε-
ξάνδρεια. Alexandrinus, a, um, Ἀ-
λεξανδρινός.

Alfēus, īi, ἄ. Ἀλφῆνος.

Alfius, īi, ἄ. Ἀλφιος.

alga, ae, θ. τὸ φύκος, φυκίον.

algēo, alsi, ēre, (ἀλγέω) ῥιγῶ,
ὑποφέρω ψυχρός. algens, κρυερός, ψυχρός.

Algīdum, ī, οὐ. Ἀλγίδον, πολιτισμ-
τικὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἀλγίδου. [ῥος.

Algīdis, ī, ἄ. (mons) τὸ Ἀλγίδον.

* algīdus, a, um, κρυερός, ψυχρός.
algor, ōris, κ. [ἀργ-] algus, us, ἄ.
τὸ ῥιγῶν, ψυχρός.

ālīas, ἐπὶ ἄλλοτε. a. beatus est,
a. miser, ἄλλοτε εὐδαίμων ἐστίν, ἄλ-
λοτε πύλιος, τότε μὲν εὐδαίμων, τότε

δὲ πύλιος. a. minore, plerumque
maiore cum foenore, ἄλλοτε μὲν μετὰ
ἐλάττονος, τὰ δὲ πλεῖστα μετὰ πλείο-
νος τόκου. a. aliter, ἄλλοτε ἄλλως.

saepe a. hoc feci, εἰ nunc, καὶ ἄλ-
λοτε πολλάκις ἐποίησα τοῦτο, καὶ νῦν
μέλιστα. 2) ἄλλοτε, ἄλλως. 3) non

alias, quam (εἴτε nisi) sua manu
subscriptum, οὐκ ἄλλως, εἰ μὴ τῇ
αὐτοῦ χειρὶ ὑπογεγραμμένον.

ālībi, ἐπὶ ἄλλοτε. nusquam a.
quam in Macedonia, ἄλλοτε οὐδαμῶν,

Alicubi—Aliqui.

ἐν Μακεδονίᾳ. 2) ἐν ἄλλοις. 3) ἄλλως.

Aliubi, ἐπὶ. π. π., ἐν τόπῳ τινί, ἐσθ' ὅπου. hic u. i. ἐνταῦθα π. π.

Alio unde, ἐπὶ. π. π., ἐστὶν ὅπου, ἀποθεν.

Alioquin, ὅτις, ὅ. ἀλλοτρίως, ἀπαλλοτρίωσι, ἀλλοτρίωσι. 2) παρὰ τὸν ὅτις. [λιτῶρος.

Alioquin, ae, ē. ἀλλογενής, ἀλλο-
Alieno, ἀνί, aium, are, ἄλλοιω. 2) ἀλλοτρίω τι. a. alqm ab alio, ἀλλοτρίω τινα τινος. 3) ἐξίστημι. alui mentem, ἐξίστημι τινα τοῦ φρονεῖν. mento alienatus, ἡλλοιωμένος, ἐξίστημι.

Alienus, a, um, m. σ. κ. ὅπ. (alius) ἀλλοτρίος, in alienas aedes, εἰς ἄλλοτρίους (τῶν ἄλλων) οἰκούς. a. puerum ei suum, ἀλλοτρίον παῖδα καὶ τὸν ἑαυτοῦ. a. ues, χρεῖς, ὀφειλόμενα. alienus est ab nobis, ὁ προσήκει ἡμῖν. alieno animo sum, ἀλλοτρίως, ὁ φιλικῶς διακείμεναι. alienum est a suis moribus, ἀλλοτρίον ἐστὶ τοῦ ἑαυτοῦ τρόπου. humani nihil a me alienum puto, οὐδὲν ἀνθρώπινον ἄλλοτρίον ἑμαυτοῦ ἡγοῦμαι. alieno loco pugnat, ἐν ἀνεπιτηδείῳ τόπῳ μάχεσθαι. alieno tempore, ἐν ἀνεπιτηδείῳ χρόνῳ. aliena rei, τὰ ἄλλοτρία ὑπὲρ, τῶν ἀλλοτρίων, τῶν διαφορῶν ἐρίεται. aliena mens, παραφροσύνη, ἐκστασις.

* Aliger, era, erum, (ala-gere) περὶ τοῦ ὀρέου.

Alimentarius, a, um, τῆς τροφῆς, περὶ τροφῆς. π. χ. lex, νόμος.

Alimentum, i, ō. τροφή. κυρ. κ. μεταφ. 2) τὰ τροφία, ὀρεπτήρια.

Alio, ἐπὶ. ἄλλως. sermonem a. transfero, πρὸς ἄλλο τι μεταφέρω τὸν λόγον. a. spectat, πρὸς ἄλλο σκοπεῖ, (πρὸς ὅσον ἢ πρᾶγμα).

Alioqui εἴτε alioquin, καὶ ἄλλως. a. egregius, ἄλλως δὲ ἔξοχος, τὰ δ' ἄλ-
(ΜΕΡΟΣ Δ')

λα ἔξοχος. a. validus, καὶ ἄλλως ἰσχυρ-
ος, καὶ πρὸς τούτοις ἰσχυρός. mors ejus quum a. miserabilis fuit, cum quod, ἡ αὐτοῦ θάνατος ἄλλως τε ἐλεεινός ἦν καὶ ὅτι. 2) ἄλλως. nondum eum vidisti: alioqui parassess, οὐπω εἶδες αὐτὸν ἄλλως ἔλεγεσθαι.

Aliorsum εἴτε -sus, ἄλλῃ, ἀλλὰ-
χθ, ἐπ' ἄλλον τόπον. 2) ἄλλως, κατ' ἄ-
λλον τρόπον. [aliorsum.

Alioersum, ἐκ τούτου συνήρηται τὸ
* Alires, edia, (ala-res) πτεροπούς,
+ alipies, ae, ē ἀλειπής. [ταχός.

Aliqua, ἐπὶ. π. π., διὰ τινος ἔδου, ἐστὶν ὅπου. 2) πως, τῶν ὅπου τινί, πῶ.

Aliquam -diu, ἐπὶ. ἐπὶ τινα χρό-
νον, χρόνον τινά. 2) πολὺν τινα χρό-
νον, συγγέν χρόνον.

Aliquam-multus, a, um, πολὺς τις.
aliquam multū, πολλοί τινες. aliquam multum, πολὺ τι.

Aliquando, ἐπὶ. ποτέ, ἐστὶν ὅτε, ἐνίστε. a. totum, a. partes, ποτέ μὲν τὸ ὅλον, ποτέ δὲ τὰ μέρη. a. ut vin-
cat, ludit assidue aleam, ἔπως ποτέ (ἔπως τέλος) νικήσῃ, κυβεῖται συνεχῶς.
tandem aliquando, τέλος δῆ.

+ Aliquantillum, πάνυ ἐλάχιστον τι.
aliquantisper, ἐπὶ. ἐπὶ πρὸς, χρόνον τινά, διὰ χρόνου τινός.

Aliquantulum, ἐλάχιστον τι.

Aliquantulus, a, um, ὀλίγος τις.

Aliquantus, a, um, ποσός τις per

aliquantum spatium sequi alqm, ἐπὶ διαστήμα τι διώκειν τινά. aliquantam pecuniam debeo, ἀργύριον τι ὀφείλω.

aliquantum noctis, μερὸς τι τῆς νυκτός.

2) aliquantum εἴτε aliquanto, ἐπὶ. π. π., terra -to specie differt, ἡ γῆ διαφέρει τι τὸ σχῆμα. -tum acquiesco,

ἀναπαύομαι τι. -to lubentius abeo,

ἡδὴ τινά ἀπέρχομαι. -to amplius, μᾶλ-

λόν τι. -to melius dicat, καλλίον πως

λέγει.

Aliqui (ἐπιθ.) κ. -quis, (ὡς ἐπὶ τῇ

8

πολύ οὐσ. ἀλλὰ καὶ ἐπιθ.) -qua, (οὐσ. κ. ἐπιθ.), -quid (οὐσ.) κ. -quod (ἐπιθ.) [alius-qui], τις, τι. tres aliqui aut quatuor, τρεῖς τινες ἢ τέσσαρες. aliqua alia pars, ἄλλο τι μέρος. ad unum aliquem confugiebant, πρὸς ἓνα τινά κατέφυγον. puto hoc posse aliquem nostrum, οὐκ, de nobis, ἡγοῦμαι τοῦτο δύνασθαι τινα ἡμῶν. aliquis est Romae, qui, ἔστι τις ἐν Ῥώμῃ. es, est istuc quidem, Laeli, aliquid, ἔστι γάρ τι καὶ τοῦτο, Laelice. dicit aliquid, λέγει τι, λέγει τι ἄξιον λόγου. unus aliquis, εἷς τις. aliquis casus, συμφορά τις. aliquod malum, κακόν τι. ostaculum aliquod, χρησμός τις. falsi aliquid, ψευδές τι. aliquid monstri, τέρας τι.

Aliquo, ἐπίρ. ποι, εἷς τινα, ἐπὶ τινα τόπον. 2) ἄλλοσε ποι.

Aliquos, ἀκλιτ. ἐπίρ. τινές, τινά, ἔνιοι (ἐπὶ ἀριθμοῦ).

Aliquodis, ἐπίρ. ἐνίοτε, ἔστιν ὅτε

Aliso, ὄνις, ἀ. τὸ Ἀλίσσον, φρούριον Γερμανίας.

Alier, ἐπίρ. ἄλλως. a. sentis, ac (aique) ego, ἄλλως φρονεῖς ἢ ἐγώ. non a. ac (quam) si bellum esset, ὥσπερ πολέμου ὄντος. non est faciendum a., ἄλλως πως οὐ πρακτέον. rerum longo a. est, ἀλλὰ πᾶν διαφερόντως ἔχει.

Alius, a, um, ἰδ. αλο.

Aliunde, ἐπίρ. ἄλλοθεν. alqd a. peio, ἄλλοθεν περιζομαι τι. non a. quam ex Hispania, οὐκ ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς Ἰσπανίας.

Alius, a, um, ἄλ λ ο ς. alius est nunc, atque olim, ἄλλος ἐστὶ νῦν ἢ (καὶ ἄλλος) τότε. aliud mihi ac tibi videtur, ἄλλο ἔμοι γ' οὐ δοκεῖ. erat historia nihil aliud nisi annalium collectio, ἦν ἡ ἱστορία οὐδὲν ἄλλο ἢ σύνταξις χρονικῶν. quis a. quam ille, τις ἄλλος, πλὴν ἐκείνου. μετ' αὐτ. uī

hil aliud libertate (quam libertatem) quaerit, οὐδὲν ἄλλο ἢ τὴν ἐλευθερίαν (τῆς ἐλευθερίας) ζητεῖ. alii vincuntur, alii vincunt, οἱ μὲν νικῶνται, οἱ δὲ νικῶσι. aliud est servum esse, aliud servire, ἄλλο μὲν ἐστὶ τὸ δοῦλον εἶναι, ἄλλο δὲ τὸ δουλεύειν. alii proeliantur, pars muros obruunt, ἄλλοι μὲν μάχονται, μέρος δὲ ὑποσκάπτουσι τὰ τείχη. alia ei alia petit, ἄλλων καὶ ἄλλων ἐπ' ἐστὶ. alius super alium, ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ. alius alium incitant, ἐκτρέφουσιν ἄλλος ἄλλον, ἄλλήλους.

Alius-modi, ἄλλοιτε, ἄλλου εἶδους.

al-labor, arsus, i, alciui ἢ aliqd, προσπίπτω, ἐπιπίπτω, προσφέρωμαι, προσοκίλλω, προσέρω τινί.

* al-lābōro, avi, atum, are, προσπονώ, πονώ.

* al-lacer(ā)mans, utis, ἐπιδακρύων.

1. allapsus, u, um, ἰδ. allabor. (εὐελθ.)

2. allapsus, es, ē, (allabor) προσ-

al-lātro, avi, atum, are, alqm,

προσυλακτῶ.

allatus, a, um, ἰδ. aufero.

allectio, avi, atum, are, (allicio)

alqm, ἐπιγόμεναι, θέλω, δεσέζω τινά.

allectus, a, um, ἰδ. allēgo κ. allicio.

allegatio, ōnis, ō, (allego) ἀπο-

στολή, προσεία.

1. al-lēgo, ēgi, ectum, ēre, alqm,

ἐπιλέγω, ἐκλέγω, προσαιρούμαι τινά.

2. al-lēgo, avi, atum, are, alqm,

ἐπιπέμπω, ἀποστέλλω τινά. allegati,

οἱ ἀποστέλλόμενοι. 2) aliqd, προσφέρω,

ἀναφέρω. ἀποφαίνω τι. [φίσιμα.]

+ al-lēvāmentum, i, ōn. ἀνακού-

al-lēvatio, ōnis, ō, ἀνακούφισις.

al-lēvo, avi, atum, are, alqm ἢ

aliqd, ἀνακουφίζω, ἐπικουφίζω, αἶρω,

ἐπαίρω τι. manum, ἐπαίρω τὴν χεῖρα.

suum, αἶρω τὴν ἀσπίδα. supercilium,

ἀνασπῶ τὰς ὀφρὺς, μεταφ. ἀνακουφί-

ζω, ἐπικουφίζω, παραμυθούμαι τινά.

Allia, ae, ō. ἡ Δάλια, ποταμὸς τῆς Δαλτίας.

allicio, lexi, lectum, ēre, (ad-lacio)

ἐπαγωγαι, ἐφέλω, δελεάζω.

allico, lxi, lsum, ēre, (ad-lacio)

alqm ἢ alqd alcuī ἢ ad, in alqd, προσκρούω, προσρήγνυμι τί τινα.

Alliensis, e. A. pugna, ἥτα ἢ Ἀλίας, ἢ ἐπ' Ἀλίας μάχη, dies A, ἢ Ἀλίας ἡμέρα.

Allifae, arum, θ. αἱ Ἀλλίφαι, πόλις τῆς Σαυνίτιδος. Allifanus, a um, Ἀλλίφατος.

al-ligo, avi, atum, are, alqm ἢ alqd, alcuī ἢ ad, προσδίδω, ἐπίδω τινα (τι) τινι. 2) ἀναρτῶμαι τινα. Beneficio alligor, εὐαργεσίᾳ κατέχεται.

al-lino, lēvi, lnum, ēre, ἐπιχρίω, ἐπαλείφω, περιάπτω.

allius, a, um, ἴδ. allido.

allium, ii, οὐ. σκόρδον.

Allubrox, ōgis, ε. Ἀλλόδροξ. Al-lubroxes, Ἀλλόδρογες, ἔθνος Ἀελτικόν. -gicus, a, um, Ἀλλόδρογικός.

* Allucutio, ōnis, θ. (alloquor) προσφωνήσεις, πρόσρησις. 2) παραμυθία, παρηγορία.

allucutus, a, um, ἴδ. alloquor.

alluquium, ii, οὐ. (alloquor) πρόσρησις, παρακλήσεις. 2) παραμυθία, παρηγορία.

al-luquor, cūtus, i, alqm, προσαγορεύω. 2) παρηγορῶ, παραμυθούμαι τινα. 3) παρακλεύομαι τινι.

alludo, ūsi, ūsum, ēre, alcuī ἢ ad, προσπαίζω τινί, παίζω μεταρ. προσπαίζω τινί. 2) τρ. προσκλύζω τινί, κλύζω τι. [τινι, κλύζω τι.

alluo, uī, ēre, alqd. προσκλύζω alluvies, iēi, θ. (alluo) πρόσκλυσις ἀνάγκη. 2) πρόσκλυσις, πρόσκλυμα ποταμώχωτος γῆ.

alluvio, ōnis, θ. =alluvies.

* almus, a, um, (alo) τρώμιος, θρεπτικός. a. Venus, πότις Διουρίτις. almae Musae, ποτιναι Μούσαι.

almus, i, θ. ἡ κληθρα, (δενδρον).

ποιητ. ἢ νῦν.

ālo, alui, altum κ. (μεγ.) ἄλισσι, ēre, (ΔΛΩ, ἀλδαίνω) τρέφω, ἀνατρέφω, αὐξάνω.

Alōeus, ēi κ. ēos, ε. Ἀλωεύς.

Alōidae, arum, ε. εἰ Ἀλωεῖδαι.

Alōpe, ēs. θ. Ἀλόπη, πόλις τῶν Ὀπουντιῶν Ἀκαρῶν.

Alpes, ium, θ. αἱ Ἀλπεις, τὰ Ἀλπεια ὄρη, τὸ Ἀλπινόν ὄρος.

Alphēus ēite Alphēus, ēi, ε. Ἀλφειὺς ποταμός. -phēus, a, um, Ἀλφειῖος. -phēias, iadis, θ. Ἀλφειῖος (νομῆ).

Alpīcus, a, um, Ἀλπειος.

Alpīus, a, um, Ἀλπειος, Ἀλπινός.

Alsionensis, e. Ἀλσιονίος. Alsion, ii, οὐ. Ἀλσιον, πόλις Μακεδονίας.

altare, is, οὐ. συνήθως altaris, ium, πλ. εσχάρη, ἐπίθεμα βωμοῦ.

altaribus argenteis praeferebatur ignis, πῦρ ἐπ' ἐσχάρης ἀργυρῆς ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν φέροντες. * δωμάς.

alto, epir. μ. σ. κ. ὑπ. ὑψηλῶς.

2) ἐξῴως, 3) ἄνωθεν, μακρόθεν.

alter, ūra, ūrum, γεν. alterius, (* κ.

-ius) δοτ. alteri, ἑτέρος, ε ἑτέρος, alteri

dimicant, alteri victorem iument, εἰ

μὲν μάχονται, οἱ δὲ ἑτέροι προσδύνται

τὸν νικητὴν. quorum alter te scientia

augere potest, altera exemplis, ὧν ε

μὲν σε ἐπιστήμῃ ὠφελεῖν δύναται, ἡ

δὲ παραδειγματίζειν. alter (secundus)

dies, ἡ ἑτέρα (δευτέρα) ἡμέρα, unus

et alter, εἷς καὶ ἕτερος, alterum ton-

ium, ἕτερον τσσόντων, ἕτερον τσσον.

verrus, alter Orcus, ε Οὐέρρης, ἄλ-

λος Πλούτων, γῆς Πλούτων. alter

ego, ἄλλος ἐγώ, ταυτέστιν, εἰκατέτα-

τοι. fortasse utraque erit, alternum

certo, ἴσως ἀμφοτέρων ἔσται, τὸ δὲ ε

τερον βεβαίως 2) ε πέλαις, ε πλαιοίον,

ἑτέρο, τις. nihil alterius causa facit,

οὐδὲν τοῦ πέλας ἐνεκα ποιεῖ.

altercatio, ōnis, θ. ἔρις, ἐλιγνικία,

καὶ μάλιστα ἡ ἀγενεσιτέρα. [νεῖκος.
altercator, ōris, ᾧ, ἐριστής, φιλό
altercor, ntus, arī (κ. ἀπαξ -co,
are), [alter] ἐρίζω, φιλονεικῶ cum
aliquo, ἐρίζω πρὸς τινα. altercamur
inter nos, ἐρίζομεν πρὸς ἀλλήλους,
διεμρισησθητοῦμεν πρὸς ἀλλήλους.

* alternus, avi, atum, are, aliquid,
ἀμειβω, ἐπαλλάττω τε.

alternus, a, um, (alter) ἀμειβάτης,
ἐπαλλήλους. alternis, (ὅπεν. vicibus)
ἐναλλάξ, ἐπαλλάξ.

alter-uter, alterutrum, alterūtrum
(γεν. alterutrius, ὅτε -utri) ὁ ἕτερος,
ἑκατέρωθεν. [ὀυζωνος.

† alticinctus, a, um, ὑψιζωνος, θα-
* † altiss, e, (alo) σιτευτός, σιτι-
στός, τροφίας. 2) τρ. πολυσιτός. 3)
ὀρεπτικός. [ὀυζληχός.

* altissimus, a, um, ὑψηλῶφωτος,
* altitudinans, ntis, ὑψιδρεμέτης, ὑ-
ψιδρομος.

altitudo,inis, θ. ὕψος, animi, ὑψη-
λοφροσύνη. 2) βάθος. maris, βάθος
θαλάσσης, animi, βαθύτης ψυχῆς. al-
titudine animi, κρυψίνως (κρυψινώως)
altor, ōris, ᾧ. (alo) τροφεύς.

altitrix, tris, θ. (alo) ὀρέπτειρα, τροφίς.

1. altus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (alo)
ὑψηλός. a. arbor, ὑψηλὸν δένδρον.
alta monte praedictus, ὑψηλῶφρων.
altiore animo, ἐξέχων τὴν ψυχὴν. a.
Aeneas, ὁ σεμνὸς Αἰνεΐας. alta voce
clamare, μεγάλη φωνὴ εἶπεν. altum
mare εἶπε altum, τὸ πέλαιγος.—altum
τὸ ὑψηλόν, τὸ ὕψος. ex alto κ. alto re-
petere aliquid, ἀνωθεν ποιεῖσθαι τὸν λό-
γον περὶ τινος. 2) βαθύς. alta radix,
βαθεῖα ῥίζα. a. somnus, βαθύς ὕπνος.
2. altus, a, um, ἰδ. alo.

altissimor, ntis, ōri, (άλω) ἑλακκῶς,
πλανῶμαι (τῇ διανοίᾳ), παραπαῖω.

altipnus, i, ᾧ. κ. -ni, ae, θ. (alo,
aiomenos) ὁ κ. ἡ τρέξιμος, πᾶς, τὸ
εὐθύμα.

Aluntium, ii, ō. * Ἀλουντίον, πόλις
Σικελίας. Aluntini, a. * Ἀλουντῖνοι.
Aluta, ae, θ. ὕρσα.

Alvearium, ii, (μετ. κ. -te, is,) ō.
κουφελί, σιμῶλον.

Alveolus, i, θ. ἡ σκαφίς. 2) μικρὸν
σκάφος, μικρὸν τι κοίλωμα ρεύματος.

Alveus, i, ᾧ. (alvus) σκάφη. 2)
κοίλωμα πλείου. σκάφος νεώς, καὶ
σκάφος, πλοῖον. 3) ἑλυστρον εἰς
κοίλωμα ποταμοῦ, χαράδρα.

Alvus, i, θ. κοιλία, alvum exone-
ro, ἀποπαῖω.

Alvantes, is, εἴτε ῥι, ᾧ. * Ἀλυάντης.
Amabilis, e, μ. σ. κ. ὑπ. ἀγαπη-
τός, ἀφιχαπνητός, ἐρασιμικός, ἀξίερατος.

Amabilitas, alis, θ. τὸ ἀγαπητὸν,
τὸ ἐρασιμὸν. [πητός, ἐρασιμῶς.

Amabiliter, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὑπ. ἀγα-
Amabilia, ae, θ. Ἀμάλθεια.

Amandatio, ōnis, θ. ἀποπαιψίς,
ἀποπομπή.

Amando, avi, atum, are, ἀποπέμπω.

Amans, ntis, μ. σ. κ. ὑπ. (amo)
αἰεῖς, φίλος τινός. patriae, veritatis,
φιλοπατρίας, φιλαλήθειας. amantius no-
men, φιλαίτερον ὄνομα, amantissima
verba, φιλικώτατα ῥήματα.

Amanter, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὑπ. φιλικῶς.

Amantia, ae, θ. Ἀμαντία, πόλις
Ἰλλυρίας. Amantiāni, a. Ἀμαντιείς.

Amānus, i, ᾧ τὸ Ἀμανὸν ὄρος. A-
manicae pylae, αἱ Ἀμαντικαί, Ἀμανί-
δες πύλαι. Amantiones, ium, ᾧ. εἰ
Ἀμανεῖ.

Amargus, i, ᾧ. κ. θ. κ. -cum, i,
οὐ ἀμάρ(α)κ(ος)κον(κον.μαντισυράνα).

Amaranthus, i, ᾧ. ἀμάραντος. φ.

Amare, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὑπ. πικρῶς.

* amarus, ei, θ. πικρότης.

† amāritudo,inis, θ. πικρότης, πι-
κρία. 2) τραχύτης φωνῆς.

* amātor, ōris, ᾧ. πικρότης, πικρία.

Amarus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. πικρὸς
(τὴν γεῖναι). κ. amarus, τραχύς, εἴς:

ἄχος. α. casus, πικρὴ συμφορά. dicitur amara, πικροὶ λόγοι. α. senex, πικρός, σκυθρωπὸς γέρον.

Amārynthus, i. θ. ἡ Ἀμαρύνθος, κόμη Εὐβοίας, ἐξ ἧς Diana Amarynthis (Idis), Ἀρτεμὶς Ἀμαρυνθία.

Amāsēnus, i. α. Ἀμασηνός, ποτάμιον τοῦ Λατίου.

Amāta, ae, θ. Ἀμάτα, ἡ Λατίνου γυνή.

Amātiūs, unis, θ. ἡ Ἀμαθούτι.

Amāthūsia, ae, θ. Ἀμαθουσία.

Amathusiācus, α. Ἀμαθουσιακός.

Amātio, ōnis, θ. ἡ ἔρωτις, ὁ ἔρωτ.

Amātor, ōris, α. ἐραστής. 2) ὁ ἐγαπῶν, φίλος.

Amātor iē, ἐπίρ. ἐρωτικῶς.

Amātor ius, a, um, ἐρωτικός. -rium, ii, ō. φίλων. [ράστρια.

Amātrix, icis, θ. ἐράστρια, φιλέ.

Amāxon, ōnis, θ. Ἀμαξών. -nī-us, α. Ἀμαξωνικός. -nis, Idis, Ἀμαξονίτις.

Amāzōn. -nīus, a, um, Ἀμαξόνιος.

amb, am, an (ἀντί ambī, ἀμφί) εὐχρηστα ἐν μὲν τῇ συνθέσει.

ambāges, umi, θ. πλ. ἐν τῷ ἐν μόνῃ ἢ ἀφ.—ge, eūx(e). [ambīgo] ἔλιγμός.

viagum, ἔλιγμοι ὁδῶν. 2) λοξοὶ λόγοι, λοξοὶ χρησμοί, εἰνίγματα. per amba-

ges, σκελῆς. [θνας Γαλλίας.

Ambarri, ōrum, α. Ἀμβαρροι ἐ—† amb ēdo, edī, ēsum, ēre, πε-

ριτρώγω, κατατρώγω.

ambēsus, a, um, ἔδ. ambedo.

Ambiāui, ōrum, α. Ἀμβιανέ, ἐπιθαλάσσιον ἔθνος τῆς Γαλλίας.

Ambiānum, i, ō. Ἀμβιανόν, πῆλις Γαλλίας, ἡ τινὸν Amiens.

ambīgo, ō-e, (amb-ago) ἀμφισβη-τῶ, ἐρίζω, φιλονεικῶ. ius, quod am-

bigitur, τὸ ἀμφισβητητὸν εἶτε ἀμφισ-

βητὴ ἡμεον δίκαιον. 2) περισπορευμαι.

ambīgne, ἐπίρ. ἀμφιβολῶς.

ambīguūtas, ālis. θ. ἀμφιβολία.

ambīguus a, um, (ambīgo) ἀμ-

φίβλος, ἀμφίλογος, ambiguus futuri,

ἀδιέβαιος τοῦ μέλλοντος.

ambio, īvi, εἶτε ii, itum, īre, (amb-eo) περιέχω, κυκλῶ. mare am-biit insulam, ἡ θάλασσα περιέβριε τὴν νήσον. α. populum, μεταπορεύομαι ἀρχήν, περιπορευομαι τὸν δῆμον ζι-τῶν ἀρχήν. α. mihi magistratum, σπουδαρχῶ. pauper fortunam ambiit, ὁ πένης ζητεῖ, μνησιτύει τὴν τύχην. ambio, ne fiat, σπουδαίω μὴ γανέ-σθαι τι. ambire alqm connubiis, με-τιέναι, μετέρχεσθαι τινα γάμος.

ambitio, ōnis, θ. (ambio) τὸ με-ταπορεύεσθαι ἀρχήν, ἡ ζήτησις ἀρχῆς. 2) ἀρεσκεία, κολακεία. 3) φιλοτιμία, φιλοδοξία, κενδοξία. 4) περίοδος, κύκλωσις.

ambitiōse, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὅπ. κολακευτικῶς. 2) φιλοτιμῶς, φιλεδόξως, κενδοξῶς α. curare, φιλοτιμεῖσθαι.

ambitiōsus, a, um, περιεπιτῶμε-νος, περιπλεκόμενος. 2) ἄρεστος, κολακευτικός. 3) φιλέτιμος, φιλεδόξος, κενδοξός.

ambitus, a, um, ἔδ. ambitio.

ambitus, ue, α. (ambio) περιέλευ-σις, περίοδος, ἔλιγμός. 2) κύκλος πε-ρίβολος. aedium, ὁ περιδρόμος τοῦ οἴκου. 3) σπουδαρχία, ἡ ἄνομος διὰ δικασμοῦ, ἀπειλῶν εἶτε ἄλλως πῶς γιγνόμενη ζήτησις ἀρχῆς. 4) φιλο-τιμία, φιλεδοξία, ἐπιδοξίς. 5) verborum, ἡ περίοδος λόγου.

Ambivāitii, ōrum, α. Ἀμφιουά-ρητοι, ἔθνος Γαλλίας.

Ambivāritii, ōrum, α. Ἀμφιευά-ρητοι, ἔθνος Γαλλίας.

Ambivēus Turpio, α. Ἀμβιεύσις Τυρπίων, ὑποκριτὴς τις ἐν Ῥώμῃ ἢ μίμης.

ambo, ae, ὁ, ἀριθμ. ἄ μ ε ω, ἀμ-

Ambraēcia, ae, θ. Ἀμβρακία. -ci-enses, ium, α. Ἀμβρακίωςται. -ciens, a, um, Ἀμβρακικός.

Ambroūes, um, α. Ἀμβρωνεῖς, Κελ-

τιχόν ἔθνος.

ambrosia, α, θ. ἀμβροσία. *ambrosius, α, um, ἀμβρόσιος.

ambrosus i, θ. ἡ Ἀμβροσος.

ambubāja, αε, θ. Συρικὴ αὐλητρίς.

ambulatio, οῖς, θ. περιπάτησις, περιπάτος.

ambulatiuncula, αε, θ. μικρὰ περιπάτησις, μικρὸς περιπάτος.

ambulo, ανί, atum, are, (ἀμ π ο λ ω) περιπατῶ, πορεύομαι, βαδίζω. viam, πορεύομαι ἐδόν. maria, διαπορεύομαι τὰς θαλάσσας.

ambulo, ussi, ustum, ἔρε, περικαίω, περιφλέγω, κατακαίω. ambustum, τὸ κατακαυμα. 2) ἐπὶ ψυχούς, freigus ambussit multorum animas, τὸ ψυχὸς ἀπέκαυσε πολλῶν τὰ μέλη.

amellus, i, α. τὸ νῦν ἀστὴρ καλούμενον πορφυροῦν ἀνθος. [Σικελίας.

Amēnānus, i, α. Ἀμενανός, ποτ.

ā-mens, ntis, μ. σ. κ. ὅπ, ἔκφρων, παράφρων, ἐξεστηκώς.

amēnālius, α, um, (amēntum) ἀγκυλωτός. α. hasta, τὸ μεσάγκυλον (δόρυ). [ἑκοταίος φρενῶν.

amēntia, αε, θ. παρὰφροσύνη,

amēntum, i, οῦ. ἡ ἀγκύλη τοῦ δόρατος ἢ ἀκοντίου. 3) ἡ ἰμάς τοῦ ἀπρόσηματος.

Amēria, αε, θ. Ἀμερία, πόλις Ὀμβριεῆς. -tūnus, α, um, Ἀμερίνος.

Amēriola, αε, θ. Ἀμερίον, πόλις Σαβίνης.

amos, ntis, α. ἡ κάμαξ, σχαλίς (ξύλοι ὀρθοί, ὃ ἀνέχει τὸ δίκτυον).

Amostratus, i, θ. ἡ ἀμνηστράτος, πόλις Σικελίας. -tūnus, α, um, Ἀμνηστράτινος.

amfractus, α, um, ἴδ. anfractus.

āmīca, αε, θ. ἡ φίλη. 2) ἱταίρα.

āmīce, ἐπίθ. φιλικῶς, φιλίως.

āmīcio (īcuī εἴτε īxi, ἀγγρεα) īrtum, īre, (ām-jacio) περιβάλλω, ἀμφιέννυμι. me a. pallio, ἀμφιέννυμαι, πε-

ριβάλλομαι χλαῖναν, toga amictus, περιβεβλημένος, ἡμφισομένος τὴν τήδεσσιν.

āmīcīer, ἐπίθ. ἀρχ.—amice.

āmīcīlia, αε, θ. φίλια.

āmīcius, us, α. περιβεβλη ἱματίου.

2) περιβέλαιον, ἱμάτιον, ἀμφισμα.

āmīcula, αε, θ. τὸ φιλάτιον, ἡ ἑρωτις. [λαίον, ἱμάτιον.

āmīcūlum, i, οῦ. (āmīcio) περιβ-

āmīcūlus, i, α. φιλάτιον.

āmīcus, α, um, (amo) αἰού, φίλων τινα, εὐνοος, φιλόφρων πρὸς τινα.

tribuni plebis sunt nobis amīci, οἱ δημαρχοὶ φιλοφρόνως πρὸς ἡμᾶς ἐχουσιν. α. venius, οὐριος ἀνεμος. amica luto sus, ἡ οὗς φιλεῖ τὸν θόρ-

θον. nec diis amicum est nec mihi, οὔτε τοῖς θεοῖς φίλον ἐστὶν οὔτ' ἐμοί.

+ ā-mīgro, are, μετακίω, μετακί-ζομαι, μετανίσταμαι.

Amīleat, ἴδ. Hamīleat.

Amīnāus, -nēus, -nūs, α, um, Ἀμινάιος, Ἀμίνεος.

Amīsia, αε, θ. εἴτε -sius, ἴι, α. Ἀμασίας κ. Ἀμάσιος, ποτ. Γερμανίας,

ταυῶν Ems. 2) Ἀμισία κ. Ἀμάσια, πόλισμα ἢ φρούριον ἐπ' αὐτῇ.

āmīssio, οῖς, θ. ἀποβολή, στήρισις.

āmīssus, α, um, ἴδ. amitto.

+ āmīssus, us, ἴδ. amissio.

Amīsus, i, θ. κ. -isum, i, οῦ. ἡ Ἀμισός.

āmīta, αε, θ. πρὸς πατρός ὁσία πατραδέλφη. [α, um, Ἀμντερνίνος.

Amīternum, i, οῦ. Ἀμντερνόν.—nēus ā-mitto, īsi, issum, ἔρε, ἀποπέμψω, ἀρίημι. 2) ἀποβάλλω, ἀπύλλομι τι, στέρομαι, στερεοῦμαι τινας.

Ammon (Hammon), οῖς, α. Ἀμμων.

+ amnīcola, αε, (amnīs-cola) παρποτάμιος.

+ amnīcūlus, i, α. ποτάμιον.

amnis, is, α. ποταμὸς (μάλιστα ὁ μέγας), 2) ῥεύμα, (τὸ σφοδρὸν μά-

στα καὶ καταπορικόν). 3) ῥέουσι, ῥέει.
4) * το ὕγρον.

Amo, aui, amum, are, αγαπω. cum
nou solum diligo, verum etiam amo,
οὐ μόνον φιλῶ αὐτέν, ἀλλὰ καὶ ἀ-
γαπῶ. su amai, φιλαυτίς ἐστιν.
ita me dii ament! (ἔτσι νὰ μ' ἀγα-
ποῦν εἰ θεοί) οὕτως ἐναίμην! di
te ament! ὄναις οὐγε! 2) a. mu-
lierem, ἐράω, ἐραμαι γυναῖκός. 3)
a. aliqu de uite in te, αγαμαι τινός
τι. amo te, quod hoc facis, αγαμαι
σου, ὅτι πράττεις τοῦτο. 4) φιλῶ, εἴωθα
ποιεῖν τι. 5) amabo=oro. quis hic,
amabo, esi? ἀλλὰ τίς εὗτος (παρακα-
λῶ) ἐστίν; amabo te audī, (παρακαλῶ
σε) ἄκουε δὴ. amabo te, ut hoc facias,
αἰτούμαι σε ποιῆσαι τοῦτο. [τερπνός.

† Amoenus, μ. ὑπ. ἐπὶ. χαρίεντος,
amoenitas, αἰς, θ. χαρις, τερπνό-
της, τερψίς. [ρίεις, τερνός.

Amoenus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. χα-
rā-molior, itus, iri, ἀποσκυάζω,
ἐκποδὼν ποιῶμαι, impedimentum,
ἐκποδὼν ποιεῖται τὸ κώλυμα. a. mo,
ἀπάγω ἐμαυτὸν, ἀπαλλάττομαι, ἐκ-
ποδὼν γίγνομαι. hinc vos amoli-
mini, ἀπαλλάττεσθε, ἀπάγετε! 2)
ἀποσκυάζω.

* Amotum, i, οὐ, ἀμωμέν (ποτόν).
Amor, oris, α. ἀγάπη, ἔρως. aleis
ēte in, erga aliqu, ὁ πρὸς τινά ἔρως,
ἔρως τινός. amore mulieris tabescere,
κατατῆκεσθαι ἔρωτι γυναικός. saucius
amore, ἐκπλαγείς ἔρωτι. a. aurī, ὁ ἔ-
ρως τοῦ χρυσοῦ, ἡ ἰσχὺς τοῦ χρυσοῦ
ἐπιθυμία. 2) τὸ ἀγαπημα, ὁ ἀγα-
πητός, ὁ ἐρωμένος, ἡ ἐρωμένη. Rom-
rejus, nostri amores, ὁ ἀγαπητός
ἡμῶν Πομπήϊος.

Amor, oris, α. ἔρως.
amotio, onis, θ. ἀποκίνησης.
amotus, a, um, ἴδ. amoveo.
amoveo, onī, otum, ere, ἀποκινῶ,
ἐκποδὼν ποιεῖται, ὕπαιρῶ. amoveor,

ἀποκινῶμαι, ἐκποδὼν γίγνομαι. a.
mo, ἀπαλλάττομαι, ἐκποδὼν γίγνε-
ται, ἀπέρχομαι.

Amphitrāus i, α. Ἀμφιτράος.
amphibolia, ae, θ. ἀμφιβολία.
Amphiclitones, um, α. ἀμψικλιτῶνες.
Amphilochia, ae, θ. Ἀμφιλοχία.
-lochi, otum, Ἀμφιλοχοί. Argos Am-
philochitum, Ἀργὸς τὸ Ἀμφιλοχικόν.
Amphilochus i, α. Ἀμφιλοχος.
Aphymedon, onis, α. Ἀμφιμέδων.
Amphion, onis, α. Ἀμφίων.
Amphipolis, is, θ. Ἀμφιπολις.
-litas, ἀμφιπολίτης.

Amphissa, ae, θ. Ἀμφισσα.
amphibētrum, i, ae, Ἀμφιβέτρον.
Amphitrite, es, θ. Ἀμφιτρίτη.
Amphitryon, onis, α. Ἀμφιτρυών.
-oniades, ae, α. Ἀμφιτρυωνιάδης.
amphōra, ae, θ. ἀμφορεύς.

Amphrysus, i, ἀμφρύσις, ποτάμιον
Θεσσαλίας.—sius, a, um, ἀμφρύσιος.
ample, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὑπ. ἀφθόνως,
δυσχελῶς, μεγαλοπρεπῶς, ἐπιφανῶς. 2)
amplius, πλέον. a. quam septem dies,
εἰτε a. septem dies sunt, πλέον ἢ ἑπτὰ
ἡμέραι εἰσίν. quinque a. dierum iter,
πλέον ἢ πέντε ἡμερῶν ὁδός. duas a.
horas mansit, πλέον ἢ δύο ὥρας ἔμει-
ναν. milites a. horis quatuor (quam
horas quatuor) pugnaverunt, εἰ στρα-
τιῶται πλέον τῶν τεσσάρων ὥρῶν
(πλέον ἢ τεσσάρων ὥρῶν) ἐμαρτίσαντο.
nou a. quindecim cohortes egeri, οὐδέν
πλέον ἢ δεκαπέντε σπεύρας συνήγαγον.
ego a. deliberandum censeo, ἔγωγε ἐτι-
σκεπτόμενος ἡγοῦμαι. haec cuncta fuere et
alia amplius, ἅπαντα ταῦτα ἦν καὶ ἐτι
ἄλλα. nihil a dico, οὐδέν ἐτι λέγω. eīst
hoc (eo) a., ἐτι δὲ πρὸς τοῦτοις. nihil
a. quam hoc, οὐδέν πλέον ἢ τοῦτο,
τοῦτο μόνον. nou amplius, οὐκέτι. ne
amplius, μηκέτι.

am-plector, exus, eei, περιβάλλω
aliqu a. et osculo, ἀσπάζομαι, περι-

εἰς αὐτὴν καὶ καταφυγῶ τινα. urbem
murus amplexitur, τείχος τῇ πόλει
περιβέβηται. aesiuarium amplexitur
insulam, ἡ ἀνάγκη περιέχει νήσον.
tollus ossa, ἡ χθὼν περικυλύπτει τὰ
ὀστᾶ. 2) animo a. alqd, περιλαμβάνω
τι τῇ διανοίᾳ. a. virtutem, ἀσπάζομαι
τὴν ἀρετὴν. me quotidie magis
amplexitur, εἰς μᾶλλον με ἀσπάζεται,
ἀγαπᾷ με.

amplexor, atus, ari, περιβάλλω, ἀσπάζομαι, θεραπεύω.

amplexus, us, a. περιπλοκή, περιβολή, ἀσπασμός.

amplificatio, ōnis, ō. ἐπαύξησις, αὐξήσις. 2) δεινώσις ἐν τῇ ῥήτορ.

amplificator, ōris, a. ἐπαυξάνων.

amplifico, epir. μεγαλοπρεπίζω.

amplifico, avi, atum, are, (amplius - facio) ἐπαυξάνω, πλατύνω, μεγαλύνω.

amplio, avi, atum, are, (amplius) ἐπαυξάνω, πλατύνω. 2) alqd εἴτε cau-

sam aleis, ἀναβάλλομαι τὴν κρίσιν.

amplitudo, ūnis, ō. εὐρύτης. ampli-

tudines honorum, ἀφθονία ἀγαθῶν.

2) a. animi, μέγας, μεγαλεῖς ψυ-

χῆς, ad summam amplitudinem per-

venire, ἐπὶ μεγίστου ἀξιώματος προ-

ελθεῖν. 3) ἐν τῇ ῥήτορ. a. orationis

εὐπερία λόγων, πλατύτης ἐρμηνείας.

amplius, ūs, ample.

amplius, a, um, m. σ. κ. ὁπ. εὐρύς,

εὐρύχωρος. 2) μέγας, ἀφθονός, ἐκτε-

νής, θαύματος, μεγαλοπρεπής. 3) ἐ-

πιφανής, εὐδοξός, a. homo, ἐπιφανής

ἀνθρώπος, hoc tibi amplum est, τοῦτό

σοι εὐδοξόν ἐστιν.

amplula, ae, ō. λεπτὸς. 2) τρ. ὁ

κόμπης, καλλωπισμός τοῦ λόγου.

amplullor, ari, λεπτωθίζω, κομπάζω.

amplulatio, ōnis, ō. περιτομή, πε-

ρικτομή, ἡ (τοῦ δένδρου) κλάδευσις.

amplulo, avi, atum, are, περιτεμνών,

ἐπιτεμνών. vitem, κλαδεύω τὴν ἄμπελον.

Amplexus, i, a. ἄμπελος.

Amplexus, a, a. ἄμπελος.

Amplexus, a, a. ἄμπελος.

Amsaneti lacus, ἄμψαντος, λοιμῶ-

δης τῆς Σαβίνης λίμνης.

Amulius, i, a. Ἀμούλιος, Ἀμύλιος.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

Amulius, a, um, Ἀμυλιάς.

τὸ κάλλιστον ἐν εἴῃ ingens eo die
res, αὐτὸ πρῶτον, αὐτὸ μακρὸν
αἶψα, ὑπερμέγας ἔργον καὶ, ἔδοξε
δοκεῖν, τὸ μέγιστον ἐπὶ αὐτῇ ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ. dubito an Tharsybulum
primum omniū rōnam, πρῶτον
πάντων ἔστιν ἂν τὸν Θεοστυβυλόν.

Anāces, tum, ἂν Ἀνάκες (ἐντὶ Ἀνα-
κτες), προσήγορα τῶν Διοσκουρων
Anāchorais, is, ἂν Ἀνάχορις.

Anacreon, ontis, ἂν Ἀνακρέων,
Anactōrium, ii, οὐ. Ἀνακτῆριον.
Anagnis, ae, ὁ. Ἀναγνίς, πόλις
Λατίου. Anagnīni, ἂν Ἀναγνῖνοι.

anagnosies, ae, ἂν ἀναγνώστης.
anāpaestus, a, um, ἀνάπαιστις.
pes, ὁ ἀνάπαιστος (ποῦς).

Anāphe, es, ὁ. Ἀνάφη.

Anāpus, i, ἂν Ἀνάπης, is, ἂν Ἀ-
ναπος, ποτ. Σικελίας.

Anartes, tum, ἂν Ἀναρτες (Ἀνά-
ται), ἔθνος Δακτίας.

Anas, ae, ἂν Ἀναξ, ποτ. Ισπανίας,
ὁ τανὸν Guadiana.

ānas, ātis, ὁ. ἡ ὑπὲρ α.

anāstōla, ae, ὁ. ἀναστόλις.

anāstōliasmus, i, ἂν ἀναστολισμός.

Anaxāgōrias, ae, ἂν Ἀναξαγόρας.

Anaxarchus, i, ἂν Ἀναξάρχος.

Anaxīander, dri, ἂν Ἀναξίμανδρος.

Anaximēnes, is, ἂν Ἀναξίμενης.

Ancaeus, i, ἂν Ἀγκαῖος.

Ancalites, um, ἂν Ἀγκάλιτες (Ἀγ-
καλίται), ἔθνος Βοστανίας.

anceps, cīpi is, (am carui) ἀμφι-
κέφαλος, δικεφαλός. Janus, ὁ δικε-
φαλός Ιανός. a. acumen montis, δι-
κέφαλος ἄκρᾳ ὄρους. a. ferrum, δι-
κέφαλος, ἀμφίτομος σίδηρος. a. fa-
ciendi dicendique sapientia, ἡ διττὴ
τοῦ πράττειν καὶ λέγειν σοφία. 2) ὁ
ἐκτερώθων. a. melius, ὁ ἐκτερώθων
φύσος, ὁ ἐκτερώθων φύσος. ancipitia
colla, τὰ ἐκτερώθων βαλλόμενα βέλη.
ancipitia munimenta, τὰ ἐκτερώθων

ὄχυράματα. 3) ἀμφίβολος. sententia,
ἀμφίβολος γνώμη oraculum, ἀμφί-
βολος χρησμός. spes, ἀμφήρτοτος ἐλ-
πίς profectum, ἀμφιδύτης μάχη. an-
cipiti Martis pugnare, ἀγνώμαλᾳ ἀ-
γωνίζεσθαι, ἐπαμύλλον κίνδυνον ποιεῖ-
σθαι. jus a., τὸ ἀμφισβήτητον, ἀμφί-
λογον δίκαιον. adulatio moribus cor-
ruptis anceps est, ἡ κολῶν ἐπικίν-
δυνος ἐστὶ τοῖς διεφθαρμένοις ἥθεσιν.
in ancipiti res publica erat, ἐν ἀμ-
φίβῳ ἦν, ἐπικινδύνως εἶχε τὰ τῆς
πολιτείας.

Anchīālos, i, ὁ. Ἀγχίαλος.

Anchises, ae, ἂν Ἀγχισιεύς. -scus,

Ἀγχισιεύς. -siādes, ae, ἂν Ἀγχισιάδης.

ancilla, is, οὐ. ἂν ἀνὴρ ἡ ἡ, εἶδος

πέλτης. ancilla, ἐκαλεῖτο καὶ ἡ οὐρα-
νοπατὴς ἀσπίς, ἡ ἀνέκειτο μετὰ ἐν-
δεκα ἑκατόνων ἐν τῷ τοῦ Ἀρείου ναφί.

ancilla, ae, ὁ. ἀνὰ πείνα, δμῶν.

δούλη.

ancillāris, e, δμῶν, δουλικός.

ancillula, ae, ὁ. ἀνὰ πείνα.

ancipes, ἀπὸ ἀνὴρ, ἀντὶ ἀνέρος.

Ancon, ontis, ὁ. ἂν Ἀνκόνα, ae, ὁ. ἂν

Ἀγκών, πόλις Ἰταλίας. Anconitānus,

Ἀγκωνίτης.

ancora, ae, ὁ. ἂν ἀγκύρα. ancoram

jacio, ἀγκυροβολῶ. consistere ad an-
coram, ἐν ἀγκύρᾳ, στήναι ἐπ' ἀγκύρας.

ancoram solvo, ἀνασπῶ τὴν ἀγκύραν.

tollo, αἶρω. praecido, ἀποκόπτω. ul-
tima ancora, ἡ τελευταία ἀγκύρα, ἡ

τελευταία ἐλπίς. [νίον].

ancorale, is, οὐ. τὸ ἀγκύριον, (σχοι-
+ ancorarii funes, τὰ ἀγκύρια

(σχοινία). [ἀγκυράριος].

Anchōn, ae, ὁ. Ἀγκύρα. -anchōn,

ἀνὰ πείνα, ae, ἂν εἶδος μονομάχων,

οἷον μινδρα μαχημένων.

Andania, ae, ὁ. Ἀνδανία.

Andegāni, ontis, ἂν Ἀνδεγαυοί,

ἡ Ἀνδεγαυοί, ἔθνος Γαλλίας.

Andraemon, ontis, ἂν Ἀνδραίμων.

- Andriscus, i, á. Ἀνδρίσκος.
 Andrius, a, um, Ἀνδρίος.
 Andrögēus, ēi, á. Ἀνδρόγεως.
 Andrōmāche, ēs, θ. Ἀνδρομάχη.
 Andrōmēde, ēs εἶτε -ēda, ae, θ.
 Ἀνδρομέδα.
 Andrōnīcus, i, á. Ἀνδρόνικος.
 Andros, i, θ. Ἄνδρος.
 ānellus, i, á. (anus) δακτυλίδιον.
 āpēthum, i, οὐ. ἄνηθον.
 anfractus, us, á. περίκλασις, πε-
 ρικαμπή, ἐλιγμός, ὁδοῦ, σκολιότης
 λόγου κττ. [στενωπός.
 angīportus, us, á. κ. -tum, i, οὐ. ἡ
 Angītia, ae, θ. Ἀγγιτία.
 Angli, orum, á. Ἀγγλοι (ἔθνος
 Γερμανίας).
 ango, nxi, nctum, ēre, ἄ γ χ ω,
 πνίγω. angor, μεταφ. ἄγχωμαι, ἀδη-
 μονῶ, πνίγεμαι.
 angor, ōris, á. ἀγχόνη, πνίξις-
 μεταφ. ἀγχόνη, ἀδημονία. aestus ei
 angor, καῦμα καὶ πνίγος.
 * anguīcōmus, a, um, ἰριόπλοκαμος.
 † anguīcūlis, i, á. ὀρίδιον.
 * anguīfer, ēra, ērum, ὀφιοῦχος,
 ὀφίοεις.
 † anguīgēna, ae, á. ὀφιογενής.
 anguilla, ae, θ. (anguis) ἡ ἑγγέλως.
 * anguīnēus εἶτε -guīnus, a, um,
 ὀφιώνεος, ὀφιοειδής.
 † anguīpes, ēdis, ὀφίοπους.
 anguis is, á. κ. θ. δράκων.
 anguīnēns, ntis, á. ὀφιοῦχος.
 † angūlātus, a, am (angulus) γω-
 νιαῖος. [2) μυχός, φωλεός.
 angūlus, i, á. (α γ κ ὀ λ ο ς) γωνία.
 anguste, ἐπὶ ῥ. μ. σ. κ. ὀπ. στε-
 νοχώρως, συντόμως, μὲλις.
 angustiae, arum, θ. πλ. (σπτε ἐν
 τῷ ἐν.-τία, ae, θ.) τὰ στενά, ἡ στενοχω-
 ρία, αἱ πύλαι. temporis, στενοχωρία,
 βραχύτης χρόνου. aerarii, ἀπορία τα-
 μτίου. verborum, στενολεσχία. rectio-
 nis, μικροψυχία.

πνεύς, ἀνρ, ἄνεμος. aurae animae, τὸ πνεῦμα τῆς αὔρας.

Animadversio, ōis, ὅ. κατανόησις, αἰσθησις, παρατηρησις, 2) ἐπιτίμησις, κατὰγνωσις, κόλασις.

+ Animadversor, ōris, ἄ. παρατηρήτης, ἐπιτιμητής.

Animadvertio, ti, sum, ēre, (ἐκ τοῦ animon adverto) alqm εἴτε alqd, προσέχω (τὸν νοῦν) τινί, πρὸς τινα, πρὸς τι 2) κατανοῶ τι, αἰσθάνομαι τι. 3) animadvertio in alqm, ἐπιτιμῶ τινί, καταγινώσκω τινός, κολάζω τινά. facinus, καταγινώσκω, κολάζω τὸ κακούργημα.

Animālis, ālis, ōs, τὸ ἐμψυχον, ζῶον.

Animālis, e, āterios 2) ἐμψυχος, ζωός. | ζωός, ζῶν.

Animans, ntis, ἐμψυχός, ἐμπνους,

+ Animālio, ōis, ὅ. = animal

Animālis, a, um, ἐμψυχός. 2) διὰ θεοῖν ἔχων ποιάν, καλὴν ἢ κακὴν. bene e., εὐψυχός.

Animio, eñi, alium, are, ἐμψυγῶ, ἐμπνέω. | λοψύχω, θυμωδῶ.

Animōse, ēpīr, εὐψύχω, μεγα-

4. Animōsus, a, um, (anima) πολὺ πνους, ἀνεμώδης. 2) ζωηρός, ζωτικός. animosa aīga, ζωτικά ἀγάλματα.

2. Animōsus, a, um, μ. σ. κ. ὁπ. (animus) εὐψυχός, θυμωδός, θαρραλέος, μεγαλόφρων.

Animūla, ae, ὅ. ψυχάριον.

Animūlus, i, ἄ. ψυχάριον. mi animule! (ψυχούλά μου!).

Animus, i, ἄ. (anima) ψυχή. a. immortalis est, ἡ ψυχὴ ἀθάνατος ἐστὶ. humanus a. decerptus est ex meum divina, ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ μέρος ἐστὶ τοῦ θεοῦ νοός. sordidus et animi parvi, ῥυπαρὸς καὶ μικροψυχός, bono animo in alqm sum, καλῶς διακείμει τὴν ψυχὴν πρὸς τινα. anime mi! ψυχὴ μου! 2) θυμὸς, ἐπιθυμητικόν. vince animos isamque tuam, νικάς τὸν

θυμὸν καὶ τὴν ὁργὴν σου. illud animi causa fecit, χαρίζομενος τῷ θυμῷ ἐπραξεν ἐκείνο. 3) θάρρος. animum alicui addo αὐξάνω τὸ θάρρος τινός, θαρρύνω τινά. bono animo sum, θαρρῶ 4) φρόνημα, μέγα φρόνημα. sublati animi sunt, ἐπήρθησαν τὰ φρονήματα. capio animum, μέγα φρονῶ. 5) νοῦς, non valet tantum animus, ut sese ipse videat, ὁ νοῦς οὐκ ἰσχύει τοσοῦτον, ὥστε αὐτὸς ἐαυτὸν ὁρᾶν. in animo habeo alqd, ἔχω τι ἐν νῷ. est mihi animus facere alqd, διανοοῦμαι ποιεῖν τι. eum relinquit animus, ἔξω φρενῶν γίγνεται.

Anio (ἀρχ. κ. σπ. Anien), enis, ἄ.

ἢ Ἀνίων κ. Ἀνίης (ποτ.).

Anius, i, ἄ. Ἀνίος.

Anna, ae, ὅ. Ἄννα. 2) A. Poronna, θεὰ τις τῶν Ῥωμαίων.

annālis, e. (annus) ἐτήσιος, ἑταίρος.

2) lex a., ἢ περὶ ηλικίας τῶν ἀρχόντων νόμος. 3) annalis (iber) κ. συνήθως annales, ium, ἄ. πλ. (libri) βιβλος χρονικῶν, τὰ χρονικά.

an-nāli, are, (ἀρχ. κ. μετ.) alicui, προσνήχομαι, παραινῶ πρὸς τι.

annālis, a, um, ἰδιαίστερος.

an-ne, id. an.

an-nexio, exui, exum, ēre, alqd alicui ἢ ad, προσπλέκω, προσδίδω, ἐπιδίδω, ἐπιτυνᾶπτω τί τινι.

+ an-nexus, us, ἄ. ἐπίδεσις, σύνδεσμος, συναφή. | Ἄννιου.

Annānus, a, um, Ἀννιανός, τοῦ

Annibal ἱδ. Hannibal.

Annio, id. id. um, ἄ. Ἀννικέριος.

annicūlus, a, um, ἑταίρος.

annīsus, a, um, ἱδ. annitor.

an-nitor, nīsus εἴτε nīxus, i, alicui ἢ ad, προσπειδόμεναι, ἐπεπειδόμεναι τινι.

2) μεταφ. e. de re, ad, ut, ἐντείνομαι, διατείνομαι, σπουδάζω. a. ad obtinendum decus εἴται οὐκίνησθαι decus,

διατείνομαι πρὸς τὸ δόξαν λαβεῖν,

σπουδάζω δεῖξαν λαβεῖν η. de re, σπου-
δάζω περί τι, περί τινος. ριγ αἴθο,
προθυμοῦμαι ὑπέρ τινος.

Annius, ii, α. Ἄννιος.

annūversarius, α, ηη, ἐνιαύσιος,
ἐπέτειος.

annixus, α, ηη, ἴδ. annitor.

an-nō, age, προσνήχομαι, προσνάω.

ānnōus, ηε, θ. (annus) αἱ κατ' ἑ-
τος πρόσοδοι, τὰ ἐπέτεια. 2) σῖτος,
τροφή, σιτηρέσιον. annonas vilitas,
εὐωνία σίτου. caritas annonas, σιτο-
δεία. miles annonam pariter ei arma
portat, ὁ στρατιώτης τὸν σῖτον ἐπίσης
καὶ τὰ ὅπλα φέρει. 3) τιμὴ σίτου καὶ
τῆς ἄλλης τροφῆς. annona est gravis,
ἡ τιμὴ τοῦ σίτου βαρεῖά ἐστίν, ὁ σῖ-
τος τίμιος, βαρύτιμος ἐστίν. vilis a-
nnonarum est annona, εὐωνοὶ εἰσιν οἱ
φίλοι.

* † annōsus, α, ηη, πολυετής.

† annōlātio, ὄνις θ. annolo) ἐπι-
σημειώσις, σημειώσις. [ρυνικός.

† annōlītus, α, ηη, (annus) πι-

an-nōlio, ἀνί, αηη, age, αἴθο, ἐπισχ-
μαιῶ, σημειῶ, ἀναγράφω τι. 2) πα-
ρατηρῶ τι. 3) haec litiora pisco an-
nolantur, εἰ αἱ ταῖ αὐταὶ ἰχθύϊ ἀπίστυ-
μοὶ εἰσιν, ἐξέχουσιν.

an-nūmēro, ἀνί, αηη, age, αἴθο a-
licui, προσκριθῶ, ἀκριθῶ τί τινι.
2) ἐπικριθῶ, προστίθῃμι τί τινι.

an-nuo, υἱ, ἔρε, αἴχο, προσνεύω τινί,
νεύω. 2) αἴχοι αἴθο, κατνεύω, κα-
τάφημι, ὑπισχνέομαι τινί τι. 3) νεύ-
ματι δηλῶ τι ἢ τινά.

annus, i, ἔ ν ν ο ς) ἐνιαυτός, ἔτος.
annos sexaginta natus est ἔτη ἑξή-
κοντα γέγονεν, ἑξακοντούτης ἐστίν. anno
invenit, exenit. ἀρχομένου, τελευ-
τῶντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. annum, ἐνιαυ-
τόν, ἕνα ἐνιαυτόν. in annum, εἰς (ἕνα)
ἐνιαυτόν. ad annum, εἰς νέωτα. dif-
fers in annum, ἀναβάλλεις (εἰς ἔτος)
ἐπὶ πολλὸν χρόνον. annus est, (ἔτος)

Iendae Decembres, ἀντί τοῦ die decimo ante Calendas, τῇ πρὸ δεκά Καλανδῶν, εἴτε τῇ δεκάτῃ πρὸ τῶν Καλανδῶν τοῦ δεκαμβρίου (τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ Νοεμβρίου), ante diem quartum Nonas Majas, πρὸ ἡμερῶν τεσσάρων Nonῶν Maiou (ἐπιγρ.) εἴτε τῇ τετάρτῃ τοῦ Maiou μηνός. Ὁμοίως in ante diem quinti τοῦ in diem, εἰς τὴν δεῖνα ἡμέραν, in ante diem octavum Calendas Octobres, εἰς τὴν οἰκοστὴν δευτέραν τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός.

2. ἀντῆ, ἐπὶ. ἐπὶ τόπου· πρόσθεν, ante circumque, πρόσθεν καὶ περὶ. 2) ἐπὶ χρόνου· πρότερον, paullo ante venit, ἔλκεν πρότερον ἤλθεν. multo a., πολλῶ χρόνῳ (πολύ) πρότερον. a. aliquanto, quam in patria es, χρόνῳ τινὶ πρότερον, πρὶν σὲ γενέσθαι. neque a. dimisit eum, quam lidum dedit, οὔτε πρόσθεν (πρότερον) ἀπέπεμψε αὐτόν, πρὶν (ἢ) πιστὴν ἔδωκε γραφεῖν καὶ ἀπολείπειν π. χ. antequam de hac re dicam, πρὶν ἂν εἴπω περὶ τούτου.

αὐτῆ, ἐπὶ. πρότερον, πρόσθεν, ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. 2) = ante hac. 3) antea quam, σπ. = antequam.

antē-cānis, is, i, ὁ προκύων (ἄγρον). antē-cārio, cēri, certum, ἔρε, προλαμβάνω, προκαταλαμβάνω.

antē-cēdu, essi, essum, ἔρε, aliqui, aliqd a. alcuī, προβαίνω, προχωρῶ. magnis iniuriis u., μεγάλαις περιαις προβαίνω, προχωρῶ. excedere cibum debet, τὴν ἀσκήσιν προηγεῖσθαι δεῖ τοῦ εἰνέναι. 2) προέχω. natura hominis peculiaribus antecedit, ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου τῶν κτηνῶν προέχει. usu nauticarum rerum relictos antecediunt, τῇ περὶ τὰ ναυτικὰ ἐμπειρίᾳ τῶν ἄλλων προέχουσιν. astute antecedit, τῇ ἡλικίᾳ προέχει.

antē-cello, ἔρε, aliqui aliqd re x. al-
*ci in re x. ἀπλῶς re, προέχω, ὑπερέχω. ἑξέχω καὶ ἀπολύτως.

antē-cessio, ōnis, θ. προήγησις. πρόσδος. 2) τὸ προηγούμενον.

† antē-cessor, ōris, ἄ. πρίδρομος. speculatores et antecessores agminis, οἱ σκοποὶ καὶ πρίδρομοὶ τοῦ στρατοῦ. antē-cursor, ōris, ἄ. πρίδρομος.

antē-ēo, īvi x. ii, ire, aliqui x. alcuī, προεἶμι, προβαδίζω, προπορεύομαι τινος. lictores consulibus anteeunī, ράβδοχοι προπορεύονται τῶν ὑπατῶν. 2) προέχω· virtutes omnibus rebus antecit, ἡ ἀρετὴ προέχει πάντων. aetate illia antecit, τῇ ἡλικίᾳ ἐκείνων προέχει. eum nemo his antecibat virtutibus, ἐκείνον οὐδεὶς ταῖς ἀρεταῖς ταύταις προεἶχε. grave est a deterioribus honore anteciri, χαλεπὸν ἐστὶ τῶν χειρόνων ἐν τιμῇ ἡττιᾶσθαι. 3) προλαμβάνω.

antē-fēro, tūli, lātum, ferre, προπορεύομαι φέρων τι. 2) συνηθ. aliqui alcuī, προτιμῶ τινά τινος. omnibus a. Demosthenem, προτιμῶ πάντων τὸν Δημοσθένην. nemo hunc honore antefertur, οὐδεὶς τούτου προτιμᾶται. 3) consilio a. aliqd, προλαμβάνω τι τῇ διανοίᾳ.

antē-fixus, a, um, προπεπηγμένος, antelixa, orum, οὐ. τὰ ἀκρωτήρια (προσπύγματα, προσπύγματα).

antēgrēdior, essus, edi, (ante-gra-dior) προπορεύομαι.

antē-hac, ἐπὶ. πρὸ τοῦδε, προτού, ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

antē-ideā, ἀπηρλ. ἀντὶ antea.

antē-lātus, a, um, ἴδ. anteforo.

antē-lūranus, s, um, (lux) ὄρηριος. a. lempus, ὁ ὄρηρος.

antē-nierīdianus, a, um, ὁ πρὸ μεσημβρίας.

† antē-milio, īsi, īssum, ἔρε, προέμπω.

Antemnae, arum, θ. Ἀντιμναί, πόλις τῆς Σαδίνης. Antemnales, um, ἄ. εἰ Ἀντιμναταί.

antenna ae, θ. κεραία, ἐπίκραν.
 * Antenor, θris, α. Ἀντήνωρ.
 -nōrīdes, ae, α. Ἀντηνορίδης.

antē-occipitio, ōnis, θ. πρόσθης,
 προκατάληψις.

* antē-pes, ōdis, α. δ. πρόσθιος ποῦς.
 antē-pilani, orum, α. κυρίως οἱ πρό-
 τῶν τὸ pilum ἔχόντων (pilani) τρια-
 ρίων τεταγμένοι ἀσπῆται (basilii) καὶ
 πρίγκιπες (principes).

antē-rōno, sui, solum, ēre, τίθημι
 πρόσθεν τινός. prandium alicui, παρα-
 τίθημι τινι: γεῦμα. 2) προτίθημι.
 aliquid alicui, τινά τινος. amicitiam o-
 mnibus rebus humanis α., τὴν φιλίαν
 πάντων τῶν ἀνθρωπίνων προτιμῶ,
 τὴν φιλίαν ἀντὶ τῶν πάντων προαι-
 ροῦμαι.

antēquam, ἴδ. ante ἐπὶ.

Anteros, ōtis, α. Ἀντέρως.

antēsīgnāus, i, α. δ. τῆς σημαίας
 πρόμαχος. -gnāni, orum, οἱ πρόμαχοι,
 οἱ ἐν τῇ μάχῃ προκινδυνεύοντες.

ante-sto, stēti, are, aliquid α. alicui,
 προέχω τινός. virtute ceteris ante-
 stabat, τῇ ἀρετῇ τῶν ἄλλων προεῖχεν.

an-teslor, alius, ari, (ἐκ τοῦ ante-
 testor), ἐπιμαρτύρομαι, προδιαμαρτύ-
 ρομαι, μαρτυρεῖται ποιοῦμαι τινε.

antē-tēnio, enī, entum, ire, aliquid
 α. alicui, προλαμβάνω. exercitum Me-
 telli antevēni, τὸν τοῦ Μετέλλου στρα-
 τὸν προσέλαβον. per virtutem nobilita-
 tem antevēniit, διὰ τῆς ἀρετῆς τὴν εὐ-
 γένειαν ὑπερέχει. 2) προβαίνω, ὑ-
 περέχω.

ante-vertio, rti, rsum, ēre (κ. ἀπαξ
 -ior, i) προτρέπομαι, προπορεύομαι. 2)
 alicui α. rem, προλαμβάνω. damnatio-
 nem veneno, προλαμβάνω δηλητηρί-
 ον τὴν κατάγνωσιν. u. huic, προβαίνω
 τούτῳ. id ipsum cum tecum agere
 conaror, Fannus antevertiit, ἐπιχει-
 ροῦντά με αὐτὸ τοῦτο σοὶ διαλέγεσθαι,
 εἶπὼν δ. Φάννιος.

Antevorta, ae, θ. θιά τις, εἰσὸς
 Μνήμη ἡ Μνημοσύνη.

Anthedon, ōnis, θ. Ἀνθηδών.

Anthēnūsias, ādis, θ. Ἀθηναί-
 σιας, πόλις Μεσοποταμίας.

antēcipitio, ōnis, θ. πρόσθης.

antēcipio, an, atum, are, (ante-ca-
 pio) aliquid, προλαμβάνω, προκαταλα-
 βάνω τι, προεργάζομαι.

Anticla, ae, θ. Ἀντίκλαια.

Antēcyra, ae, θ. ἡ Ἀντίκυρα, κ.
 Ἀντικίρρα.

antideo, antideo, antediac, ἀρχ.
 ἀντὶ ante, anteco, antehac.

Antigōne, es, θ. Ἀντιγόνη.

Antigōnēa, ae, θ. Ἀντιγόνηα. -nen-
 sis, e, Ἀντιγονικός. -nenses, ium, Ἀν-
 τιγονεῖς.

Antigōnus, i, α. Ἀντίγονος.

Antilbānus, i, α. Ἀντιλβανός.

Antilochus, i, α. Ἀντίλοχος.

Antimachus, i, Ἀντίμαχος.

Antiochensis, e, Ἀντιοχειαίς. -nses,
 α. Ἀντιοχειαίς. Antiochēa, ae, θ. Ἀν-
 τιχειαίς. Antiochianus, a, um, Ἀντιό-
 χιος. Antiochus, i, α. Ἀντίοχος.

Antiope, ae, θ. Ἀντιόπη.

Antipater, tri, α. Ἀντίπατρος.

Antipatria, ae, θ. Ἀντιπατρία, πό-
 λις Μακεδονίας.

Antiphātes, ae, α. Ἀντιφάτης.

Antiphon, ōtis, α. Ἀντιφών.

antiquārius, ii, α. ἀρχαιογράφος,
 ἀρχαιολόγος, φιλάρχαιος.

* antiquē, ἐπὶ. ἀρχαίως.

antiquitas, ātis, θ. ἀρχαιότης, αἱ
 ἀρχαῖοι χρόνοι. -lates, ἡ ἀρχαιο-
 λογία. 2) τὸ ἀρχαῖον, ἡ ἀρχαία χρη-
 σιότης καὶ καλοκάγαθια. [χαιρέειν.

antiquitus, ἐπὶ. τὸ ἀρχαῖον, ἀρ-
 χαιότατον, ἀντι, atum, are, παλαιῶ,
 ἀκρωτῶ, ἀναιρωτῶ. legem, παλαιῶ νόμον.

antiquus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (ante)
 ἀρχαῖος. redigere in antiquam con-
 cordiam, ἐπαναγεῖν εἰς τὴν ἀρχαίαν

μόνοισιν. antiqui, πρῶτον, οἱ ἀρχαῖοι.
 cetera tantum et antiqua miror, τὰ
 παλαιὰ μόνον καὶ τὰ ἀρχαῖα θαυμάζω.
 homo antiqua virtute et fide, ἀνθρώ-
 πος ἀρχαῖος τὴν ἀρετὴν καὶ πίστιν.
 antiquioris mortis, ἡ turpitudine ha-
 bes, πρεσβύτερον (προτιμότερον) ἡ-
 γροῦμαι τὸν θάνατον τοῦ αἵσχους. πῶ
 hui antiquius habeo, οὐδὲν πρεσβύτε-
 ρον (ἰερώτερον) ἔχω, οὐδὲν πρεσβυ-
 τέρως τιμῶ, οὐδὲν προὔργιστον ποιε-
 οῦμαι. antiqua terra, ἡ πρὸς βίβρα
 γῆ. 2) = vetus, παλαιός.

antistes, Ἰλῖς, ἄ. κ. θ. προστάτης,
 προστάτης. 2) ἄ. ἀρχιερεὺς, ἱερεὺς.
 θ. ἱερεὺς, πρὸς ἡμῶν. 3) καθηγητής.

Antisthenes, ἰ, ἄ. Ἀντισθένης.

antistita, αἰ, θ. = antistes.

Antium, ἰ, οὐ. Ἀντίον, πόλις τῆς
 Λατίνης. Antius, ἄλῖς, ἄ. Ἀντιεύς,
 Ἀντιάτης.

Antiochianus, α, um, Ἀντιωνιάδος.

Antiochius, ἰ, ἄ. Ἀντιωνίος.

Antiochus, α, um, Ἀντιωνίος, Ἀν-
 τινιάδος. Antonius, ἄ. Ἀντωνίος.

Antro, ὄνῖς, θ. Ἀντρον, πόλις
 Θεσσαλίας.

aitium, ἰ, οὐ. ἄντρον, κοίλωμα.

Antibis, Ἰλῖς, ἄ. Ἀννουβίς.

Antilarius, ἰ, ἄ. δακτυλιουργός.

Antilus, ἰ, ἄ. (anus) δακτύλιος. 2)
 κρίκος.

1. anus, ἰ, ἄ. πυχὴ, πρῶτος.

2. anus, us, ἡ. γραῦς, γραῖα, γραιδίον.

anxia, ἐπίρ. ἀδημόνως, περιεδόως.

anxietas, ἄλῖς, θ. ἀδημονία. 2) πε-
 ριργία, ἀκριβολογία.

* anxios, ἔνα, ἔνυμ, ὁ φέρων εἴτε
 παρέχων ἀδημονία.

anxiōdo = anxietas.

anxius, α, um, (ango) ἀδύμων, πε-
 ριρροβός, περιρρύντιστος. anxius sum
 gloriā εἴτε δὲ gloriā, φοβοῦμαι περὶ
 τῆς δόξης. vitae, ὅπῃ τῆς ζωῆς. sui
 anxius, φοβούμενος ὅπῃ ἑαυτοῦ, δι-

δοικῶς περὶ ἑαυτοῦ.

Ankur, ἰνῖς, ἄ. = Anxurus. 2) οὐ.
 Ἀγκῶρ, ἀρχαῖον ὄνομα τῆς Ταρράκιν-
 νης. Anxurus, ο, um, Ταρράκινιος.
 Anxurus, ἄλῖς, ὁ Ταρράκινιτης.

Anxurus, ἰ, ἄ. Ἀγκῶρος, Οὐλο-
 σικὸν ὄνομα τοῦ Διός.

Anxius, ἰ, ἄ. Ἀνυτός.

Ānus, um, ἄ. Ἄνες Ἀδρία, αἰ,
 θ. Ἀνία. Ānus, Idis, θ. Ἀνίς.

Ānus, α, um, Ἀννίος.

* Aornos, ἰ, ἄ. Ἀορνος. Ἰδ. Avernus.

Āus, ἰ, ἄ. Ἄως. [ἀπαγε!]

ārago (= abige) εἴτε arago το
 Arāmes, αἰ, θ. Ἀράμεις. -mē,
 ōrum, ἄ. ἀπαμείς. -mensis, ο, -mē-
 nus, Ἀπαμειακός. [ἄ. Ἀπελλῆς.

Arella, αἰ, ἄ. Ἀπελλῆς. Arulles, ἰς,

* Aruiniūcōla, αἰ, ἄ. ὁ κατοικῶν

τὸν Ἀπεννίνον. Aruiniūcōla, αἰ,

οἶον Ἀπεννίνουγενής. Aruiniūcōla, ἰ,

ἄ. ὁ Ἀπεννίνος, τὰ Ἀπεννίνα ὄρη.

āper, arē, ἄ. κ. ἄ. π. ο. οὐαγρος.

Arerantia, αἰ, θ. Ἀπεραντία. -itū,

ōrum, ἄ. Ἀπεραντίοι, ἔθνος Ἀιτωλίας.

āperio, uī, erit, ἰς, (ab-aperio)

ἀνοίγω. januam, τὴν θύραν. portam,

ἀναπετάννυμι τὰς πόλεις. iter, ἀνοίγω

ἔδον. carui, ἀνακαλύπτωμαι, γυμνῶ

τὴν κεφαλὴν. lux alqd aperit, τὰ φῶς

φαίνει τι. a. occultam rem, ἀνα-

φαίνω, ἀναδείκνυμι κακρυμμένον τι, ἀ-

νακαλύπτω τι πρὸς τινα. sententiam

sua aperit, δηλοῖ τὴν αὐτοῦ γνώμην.

āperio, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὅπ. ἀνεωγμέ-

νως, φανερώ, ἀναφανδόν.

āperius, α, um, μ. σ. κ. ὅπ. (μτχ.

τοῦ aperio) ἀνοικτός, δηλός, πρόδη-

λός, φανερός. in aperio esse, ἐν τῷ

φανερῷ εἶναι. Παρά δὲ Τακίτῳ

κα. ἐν εὐχερείᾳ, εὐπατέρες εἶναι. coo-

lum a., αἰθέριος οὐρανός. a. mare,

* ἀναπεπταμένον πέλαγος. o. loca a-

perta, τὰ ὑπαίθρια.

āper, icis, ἄ. (κ. ἄ. π. η) = στυλις H-

σύχ.) μικρά μαλλωτή ράβδος εἴτε λό-
φος, ἢ ἐπὶ τοῦ πῖλου ἰφόρουσι οἱ ἱερεῖς.
καὶ αὐτὸς ὁ κορυφαῖος πῖλος. 2) ὁ πῖ-
λος, ἡ κόρυς. 3) ἡ ἄκρα, ἡ κορυφή. ἡ
κόρυμβος. 4) μεταφ. ἡ κορυφή, τὸ ἄ-
κρον, τὸ ὑψιστον.

Āphāreus, oi, á. Ἀφαρεΐς.

aphareus, i, θ. ἄφαρκτος (ναῦς).

Āphrōdīsia, iorum, ou. τὰ Ἀφρο-
δισία. -dīsias, ādis, θ. Ἀφροδισιάς.
-zienses, ium, á. Ἀφροδισιῆς.

+ aphātus, a, um, (arex) ὁ φορῶν
τὸν κορυφαῖον πῖλον.

Ārīcius, ii, á. Ἀρείκιος.

ārīciūa, ae, θ. μελισσάριον.

Ārīdānus, i, á. Ἀριδανός.

āris, is, θ. (ἄρις) μέλισσα.

Āris, is, a. ὁ Ἄρις.

āriscor, aris, scī, alqm ἢ alqd,
τυγχάνω τινός, επιτυγχάνω τινί.

ārium, ii, ou. σέλιον.

āriscite, is, ou. ἄριστα, ἄριστα,
τὸ κυριὸν τῆς πρῶτης μέρας.

āroclēti, orum, a. ἀρόκλη-
τοι, οἱ ἐγκριτοὶ τῶν βουλευτῶν παρ'
Αἰτωλοῖς. [ριον.]

ārōdōtērium, ii, ou. ἀροδοτή-

Apollināris, o, Ἀπολλώνιος. Iudi

Apollinares, τὰ Ἀπολλώνια. Apol-
līneus, a, um, Ἀπολλώνιος.

Āpollo, ius, á. Ἀπόλλων.

Āpollōdōrus, i, á. Ἀπολλόδωρος.

Āpollōnia, ae, θ. Ἀπολλωνία. -nias,
ātis κ. -niātes, ae, á. Ἀπολλωνιάτης.
-niensis, o, Ἀπολλωνιακός. -nienses,
ium, á. Ἀπολλωνιάται.

Āpollōnis, idis, θ. Ἀπολλωνίς, πό-
λις Ἀυδίας. -niēnses, ium, á. Ἀ-
πολλωνιδεῖς.

ārōlogus, i, á. ἀπόλογος.

ārōroegmēna, ōrum, ou. τὰ ἀ-
ποπροηγμένα (ἐν τῇ τῆς Στοᾶς αἰρέσει).

+ ārosphragisma, ātis, ou. ἀπό-
σφραγισμα.

ārāgāte, epír. παρεσκευασμένως.

arrā

1. ar

parō) γ

νος, ἐπ

2. ar

κατασκε

κακοιμέ

ar-p

νομαι,

φαίνεμα

parei

φαίνεται

λός ἐστ

κωνῶ, ὁ

arrā

τησις. 2

arra

γός, κλ

ar-p

καὶ ματ

τασκευ

arre

ηγορίαι

κης). 3

γορικόν

ar-p

ἔφεσιν

+ ar

pello)π

1. ar

προσαγ

ποκαλυ

alqm κ

εἴτε εἴ

4) alqm

χρήματ

litteras

2. ar

alqm τ

προσελ

προσορ

κ. παθ

κατέχα

uebem

+

προσθήκη.

appendix, Ycis, θ. (appendo) παράρτημα, προσθήκη.

ar-pendo, ndi, nsum, ēre, alcuī aīqd, κατασταθμίζω, ἀποσταθμῶ, σταθμῶμαι.

appensus, a, um, ἔδ. appendo.

appērens, utis, (μτχ. τοῦ appeto) μ. σ. κ. ὕπ. alcjs rei, ἐπιθυμητικός, ἐφετικός τινος, πλεονέκτης.

+ appērenter, ἐπίρ. ὀρεκτικῶς, ἐπιθυμητικῶς.

appērentia, ea, θ. ὀρεξίς, ἔρεσις.

appēritio, ōnis, θ. ὀρεξίς, ὄρεγν, ἔρεσις. [πιθυμία.]

4. appēritus, us, ā. ὀρεξίς, ὄρεγν, ἔ-

2. appēritus, a, um, ἔδ. appeto.

ar-peto, īvi x. ii, ium, ēre, aīqm x. aīqd, ἐπιμαί, ὀρέγομαι τινος, ὄρεγν, ὀρεῶμαι ἐπὶ τι. manum alcjs, λαμβάνω τινὰ τῆς χειρὸς. regionem, διατείνω εἰς χώραν τινά. hostem, ἐφορῶ, ἐπύρχομαι τῷ πολεμῷ. urescebat urbs alia atque alia appēlendo loca, κτῆζαντο ἢ πόλεις, ἄλλους ἐπ' ἄλλους προσκτωμένῃ τόπους. Ἐπεὶ δὲ μετ' ἀπαρεμφ. 2) οὐδ. ἐπὶ χρόνου. tempus appēlit, ὁ χρόνος ἔρχεται, ἐπέρχεται. comitia appētebant, αἱ ἀρχαιρεσίαι ἐγγύς ἦσαν. appēlente jam luce, ἡμέρας ἤδη ὑποφαίνουσαν.

Arpia, ae, θ. Ἀπρία, πόλις Φρυγίας. Arpiānus, a, um, Ἀππιακός. Arpiāni, ōrum, ā. Ἀππιανοί.

Arpiānus, a, um, (Arpius) Ἀππιανός. Arpiās, ādis, θ. Ἀππιάς. Arpiētās, ātis, θ. Ἀππικὴ εὐγένεια.

ar-pingo, nxi, ciunt, ēre, προσέτι γράφω ἥτοι ζωγραφῶ, προσγράφω.

Arpius, a, um, Ἀππιος. via A. ἡ Ἀππία ὁδός. Arpius, ii, ā. ὁ Ἀππιος.

ar-plaudo, ai, aum, ēre, ἐπικροτῶ, palmis corpus, ταῖς παλάμαις τὸ σῶμα. 2) alcuī, ἐπικροτῶ τινι.

applausus, a, um, ἔδ. applaudo.

applīcātio, ōnis, θ. ἐφάρμοσις, ἐπὶ-κλήσις, προσπέλασις. 2) πελάτεια. jus applicationis, τὸ δίκαιον τοῦ κληρονομαῖν τὰ τοῦ πελάτου.

applīcāus x. applīcētus, ἔδ. applico.

ar-plīco, āvi, aiunt, x. (οὐ παρὰ κτχ.) uī, ium, are, rei x. συγνόμαρον ad rem, προσπελάζω, προσερῖδω, προστίθηναι, ἀνακλίνω τί τινι. me ad arborem, προσανακλίνομαι δένδρῳ. 2) προσαρμίζω, προστίθηναι. solium ad aīqd, προσέχω τὸν νοῦν τινι. me ad philosophiam, τρέπομαι ἐπὶ τὴν φιλοσοφίαν, σπουδάζω περὶ τὴν φιλοσοφίαν. me ad aīqm, προστρέπομαι τινι, τρέπομαι πρὸς τινά. 3) crimen alcuī, περιάπτω τινι αἰτίαν. 4) v. navem, προσορμίζω τὴν ναῦν. οὐδ. a. κ. παθ. applicor ad, in locum, προσορμίζομαι, κατέχω εἰς, πρὸς τόπον, προσέχω τόπον. applicatus x. licitus, a, um, προσηρμοσμένος, προσκαίμενος, ἐπικλινής.

ar-plōro, āvi, aiunt, are, [σπ.] ἐπικλνίω.

ar-pōno, ōni (Πλ. ὄσινι), ōlitum, ēre, alqd alcuī x. ad aīqd, παρατίθηναι, προστίθηναι τί τινι. 2) alcuī ci-hum, cōnam, παρατίθηναι τινι, σίτον, δειπνον. 3) aīqm alcuī, παριστάναι τινά τινι, διδόναι τινι τὸν παραστησόμενον αὐτῷ.

+ ar-portectus, a, um, (ad κ. μτχ. τοῦ portēgo) παρακεκλιμένος, ἐκτάδην κείμενος. [μίζω, φέρω.]

ar-porto, āvi, aiunt, are, προσκο. ar-proscō, ēre, (ποιητ. κ. σπ.) προσαιτῶ, ἐπαίτῶ. [θεῖω.

ar-pōsīte, ἐπίρ. εὐαρκόστω, ἐπιτη-αρ-pōsīus, a, um, μ. σ. κ. ὕπ.

(arpono) alcuī, προσκαίμενος, παρακαίμενος τινι. castellum a. Numini, φρούριον παρακαίμενον τῷ ποταμῷ. 2) ad

aīqd, εὐάρμοστος, ἐπιτηδῆσις πρὸς τι, καλῶς διακαίμενος πρὸς τι.

ap-rotus, a, um, (ἀρχ. κ. μ. γ.)
πιπρωώς (πιπρωμένος), οὐ γέληπτος.

* ap-prēcor, atus, ari, (σπ.) αἰσθ.,
προστυχομαι τινι.

ap-prehendo, di, sum, ĕre, ἐπι-
λαμβάνομαι. αἰσθ. pallio, τινός τῃς
χλαίνης, τοῦ ἱματίου. παυσι, λαμβάνω
τινὰ τῆς χειρός. Iurem, συλλαμβάνω
κλέπτην. Iurem, καταλαμβάνω χώραν.

* apprehendo (ἐνίστη) = apprehendo.
apprehimo, ἐπίρ. (ἐκ τοῦ ἀπρηχ. appri-
mus) πρὸ πάντων, ἐν πρώτοις, κάλλι-
στα, πρώτιστα.

† apprehimo, pressi, pressum, ĕre,
(ad-presso) προσπιέζω.

ap-prohātio, ōnis, θ. συναίνεσις,
ἐπιχώρησις, ἀποδοχή. 2) ἀπόδειξις.

ap-probator, ōris, ἄ. (σπ.) συναινέτης,
ap-probō, ἐπίρ. (σπ.) εὖ μάλα.

ap-probō, avi, aiunt, are, αἰσθ.,
συναίνω, ἐπαινώ, ἀποδέχομαι τι. 2)
ἀποδείκνυμι τι. 3) opus, παρέχω τὸ
ἔργον ἀρετῶν καὶ θόκμων.

† ap-probūmto, īsi, issum, ĕre,
προσέτι ἐγγυώμαι.

ap-probūro, avi, aiunt, are, αἰσθ.,
ἐπιτεχνών τι. 2) οὐδ. σπεύδω, ἐπι-
σπεύδω πρὸς τι (* μετ' ἀπαρεμφ.).

ap-probūquālio, ōnis, θ. (σπ.) προσ-
εγγισμός. mortis, τοῦ θανάτου.

ap-probūquas, avi, aiunt, are, αἰ-
σθ. cui ἢ ad, in, προσκαλέζω, πλησιάζ-
ω, ἐγγίζω τινι.

† ap-probūo, avi, aiunt, are, αἰσθ.,
προσβαλομαι, προσβάλλω τινι.

Appulia, Appulius, īd. Apulia.

1. appulsus, a, um, īd. 2. appello.

2. appulsus, us, ἄ. (2. appello) προσ-
έλασις. 2) προσδέρμισις. 3) προσδελή,
ἐπαρή.

apricatio, ōnis, θ. ἡλίωσις.

† apricius, ātis, θ. τὸ εὐχάειν, τὸ
ἡλιόβολον.

apricor, atus, ari, ἡλιεύμαι.

apricus, a, um, εὐχάιος, ἡλιεύμε-

νος, ἡλιέβολος, αἰθρίας.

Aprīlis, īs, ἄ. (mensis) Ἀπρίλιος
μήν, ἐπὶ θ. Apriles, τοῦ Ἀπριλίου. idus,
Nonae, Calendae.

Aprōnius, īi, ἄ. Ἀπρώνιος. -pīa-
nus, a, um, Ἀπρωνιανός, τοῦ Ἀπρωνίου.
Aprugnis, a, um, (aprer) ἀπρῆσις,
συνάφρσις.

Apsus, ī, ἄ. ἄψος, ποτα. Ἰλλυρίας.
apte, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὕπ. (aptus)
ἀρμεδίως, εὐαρμίστως, ἐπιτηδείως.

aplo, avi, aiunt, are, (ἐπίτ. τοῦ ἀπρ.
apere = ἄπτειν.) αἰσθ. alui κ. ad rem
ἀρμώζω τί τινι ἔτε πρὸς τι. anulum
digilo, τὸν δακτύλιον ἀρμώζω τῷ δα-
κτύλῳ. a. naves velle, παρασκευάζω
τὰς ναῦς πρὸς πλοῦν. me a. pugnae
παρασκευάζομαι πρὸς μάχην, ὡς μα-
χόμενος. aptatus, a, um, ἀρμώδιος.

aptus, a, um, (ἐκ τοῦ ἀπρ. apere =
ἄπτειν.) 1) ματοχή. ἀνδρικήμένος, συν-
ημμένος, συνηρμοσμένοι. honestum e-
quo aptum est officium, τὸ καλὸν ἐ-
οῦ ἀνδρῆται τὸ καθήκον. cui viro e-
se apta sunt omnia, quae ad beate vi-
vendum ferunt, « ἔγω ἀνδρὶ εἰς εὖαι-
ν τὸν ἀνδρῆται πάντα τὰ πρὸς εὐδαί-
μονιν εἰρόντα. » vita apta virtuti
βίος συνημμένος τῇ ἀρετῇ. apta di-
solvo, τὰ συνημμένα διαλύω. apti
inter se et cohærentia, τὰ ἀλλήλο
συνηρμοσμένα καὶ συνημμένα. cælu-
aptum est stellis, ὁ οὐρανὸς συνη-
μοσται ἐξ ἀστέρων. 2) ἐπίθ. μ. σ. κ.
ὕπ. alui ἢ ad rem, ἀρμώδιος, ἐπιτι-
θεῖς τινι, πρὸς, εἰς τι. εὐάρμοστο
ἀρμώζων.

apud, (ἀρχ. apui) πρόθ. (ἐπί ?) με-
αἶ. στάσιον δηλοῦσα. παρὰ, πρὸς τιν
apud urbem morari, παρὰ τῇ πόλει
διατρίβειν. a. mare situm est, κατὰ
παρὰ τῇ θαλάσῳ. a. me degit, πα-
ρὰ ἐμεῖ διατρίβει. a. Xenophontem C-
tius hæc dicit, παρὰ Ξενοφῶντι λέγει
ὁ Κύρος ἡδδε. a. populum loqui,

τὸν δῆμον λόγους ποιῆσθαι. a, se esse,
ἐν ἐκρυτῷ εἶναι.

Arpūleius κ. -jānus, ρ, um, Δπου-
ληϊς. Arulejus, α. Δπουληϊος κ. Δ-
πουληϊος.

Ἀρϋίη, η, θ. Ἀπουλία, τανυν Ρα-
γία. Ἄρϋλιος κ. Ἀρϋλος, ο, υμ, Ἀ-
πουλικός, Ἀπούλιος. Αρλί, ουμ, α.
ε! Ἄπουλοι.

ἀqua, αε, υ. (ἐκ τοῦ ἀq, ἀq, στανσκρι-
τιτι: arā = ὕδωρ, aqua et igni interdi-
co αλcuiq;τε arreo αλqμ, ὕδατος καὶ πυ-
ρός πῖρω τινά. Persae aquam terramq;
petierunt, οἱ Πέρσαι ὕδωρ καὶ γῆν
ᾗτησαν, praebere αλcui aquam, παρέχω
τινὶ τὸ κατὰ χεῖρας ὕδωρ, τ. ἐ. καλῶς
αὐτὸν ἐπὶ δεῦπνον. 2) ὕδωρ, ὁ ἄλυσσας,
λίμνη, ποταμός. 3) ὕδωρ, τὸ ἐξ οὐ-
ρανοῦ ὕδωρ, ὁ ὑετός, cornix augur a-
quae, ἡ κορώνη, ἡ τοῦ ὑετοῦ προρρητις,
4) τὸ ὕδωρ τῆς κλεψύδρας, aquam
dare, δίδοναι ὕδωρ, δίδοναι λόγον τινί.
aqua haurit, ὁ λόγος ἔχεται. 5) aqua
intercus, δὲ ὕδρωψ.

ἄqueductus, us, ἄ. ὑδραγωγέειον.
 ἄquālis, is, ἄ. x. θ. (ὕπov. urecus
 εἰτε hama) [ἀρχ.] ἡ ὑδρία, τὸ ὑδρεῖον.
 ἄquārius, a, um, ὁδρατηρός. -οῦς.
 aquārius, ii, ἄ ὁ ὑδροφόρος. 2) * ὁ
 ὑδροπότης (τὸ ὕδρον).

aquaticus, ၁, um, ရေပင်္ကတေ. ၂)
ရေပင်္ကတေ, ပင်္ကတေ.

ἄκουαλλις, e, ἔνυθρος, ἔνυθρόνδεος.
 ἄκουατιο, ὄνις, θ. ἔνυθρος, ἔνυθρος.

ἄκωατορ, ὀρίς, & ὁδρευσήσ.

ἀστυν, κ, θ. (= κ ο λ ε γ ι ς, ἁστυζ.)
 ἀστος. 2) ἀστος, ἡ σημαία τῆς λαγεῶ-
 νος, ἀστος ἀργυροῦς ἐπὶ θόρακος. 3)
 πλ. ἀστοί, ἀστωματῶν.

Aquilaria, 18. Anquilaria.

Ἀκουῖῆς, α, θ. Ἀκουῖα, πόλις ἰ-
ταλίας. -jensis, ε, *Ἀκουῖος, -jenses.
ium, ε. Ἀκουῖστοι γ. Ἀκουῖσι.

ἀγυλλifer, ὕρι, α. ὁ ἀετοφόρος (σημασιφόρος.).

ἀβυλῖνος, a. nm. (aquila) ἀβύσσος.

Aquillius, ii, α. ὁ Δαυλῖος.

ἀquίλο, οἰs, ᾰ. (ἀκίρῳς, ἡ-
σύγ.==) ῥερεας. [ῥόρεος.

ἄκυλλονάρης, ε x, -nūs, a, um,
Ἀκυλλοῖα, ac, θ, Ἀκυλωνία, Ἀ-
κυλλωνία, πόλις τῶν Ἰρπύγων.

ἄμφω, ο, υμῶν, (ἀρχ. κ. μετ.) παλ.
λαῖς, ὑπομείλας.

Aquīnum, i, οὐ, Ἀκῶνον κ. Ἀκουῖ-
νον, πόλις τῆς Λατίνης, τανῶν Aquino.
Aquīnas, ātis, Ἀκουγάτης.

Aquitanis, w. 0. Ἀκυτανία κ. Ἀ-
κουϊτανία. -iāni, ā. Ἀκουϊτανί.

ἄquor, atus, arí, ὑδραύομαι.

ἀημεσίους, ο, υμ, ὀδυνώδης. [δωρ
ἀημεσίς, κ, θ. ὀδύπτιον, ὀλίγον τι ὄ
ἀρα, ω, θ. βωμός. supplex ad aram

confugio, λέκτρης φεύγω ἐπὶ βωμόν
2) στήλη, σῆμα, μνημεῖον. ἢ το σὸ
puleri, ἡ πυρά. 3) θυτήριον, (ἄτρον)

4) Αγα, αγουμ, πλ.οι Βωμοί, σκόπελος
είτε βράχια εν υψώ Σικελίας, Σαρδι

Αἰαβάρης, α, ὁ, Ἀλαβάρης. Ἰδ.
Alabarches.

Arābia, α, β. Ἀραβία. Arābius
α, um, Ἀραβιστός. Arābius α. Arābus

a, um, Ἀράβιος, Arabs, ābis, Ἀραβὶ Ἀ
rābes, um, ἡ ἐλ Ἀραβίας. Arābico

ἐπιρ. Ἀραβιχῶς. Arābi, arum, ἂν
αὐτὸ Ἀραβίς.

Ἀραβίαι, πρὸς, ἔ. Ἀραβίται, ἔ.
θνος Γεδρωσίας.

Arābus, o, um, Ἰδ, Arabia. 2
Arābus, i, x. Ἀραβία, ποτ. Γεωγραφία

Arachne, ὤς, θ. Ἀράχνη.

Ἀράχουσι, ἄ. -χούσι, οὐκ, α.
 Ἀράχουσι (Ἀράχουσι). | πείρο

i, d. ὁ ἀράχνης) ἀράχνη (τὸ ζῷον). 2) ἀράχνη, ἀράχνιον, (τὸ ὕψος τῆς ἀράχνης).

+ āraueōla, æ, θ. (ὕψος, τοῦ arauea) μικρὰ ἀράχνη.

* āraueōsus, a, um, (araueus) ἀραχνιώδης, ἀραχνοειδής.

āraueum, i, οὐ. ἀράχνιον.

Arar εἶτε Āraris, is d. ὁ Ἄραρ, ποτ. τῆς Γαλλίας. ὁ ἐν τοῖς ἔπειτα χρόνοις καὶ Saucouna κληθείς· ὅθεν τὸ νῦν αὐτοῦ ὄνομα Saône. [ράτου.

Arātēus, a, um, Ἀράτειος, τοῦ Ἀ-
rātio, ōnis, θ. ἄροις, ἀροτρίαις.

2) ἄροις, ὁ ἀρόσιμος ἀγρός. aratio-
nes, οἱ δημόσιοι ἀγροί.

+ ārātioneūla, æ, θ. ἀγρίδιον.

ārātor, ōris, d. ἀροτήρ. 2) ὁ μισθούμενος καὶ γαργῶν δημόσιον ἀγρόν.

ārātum, i, οὐ. ἀροτρον.

Ārātus, i, d. Ἄρατος.

Araxes, is, d. Ἀράξης.

Arbēla, orum, οὐ. τὰ Ἀρβήλα.

arbiter, trī, d. (ar=ad-bito) ὁ παρών, ὁ παραγινόμενος, αὐτόπτης, αὐτήκοος. remouere arbitros, ἀποπέμπεσθαι τοὺς παρόντας. sine arbitro facio alqd, πράττω τι οὐθενὸς παραγινόμενου. 2) διαιτητής. 3) κριτής, βραδευτής, κύριος. a. bibendi, βασιλεὺς τοῦ συμποσίου.

+ arbītra, æ, θ. ἡ αὐτοπτήσασα, ἡ παραγενομένη.

arbītrārio, ἐπέρ. ἀδεδαίως.

arbītrārius, a, um, διαιτητικός. 2) ἀδεδαίος. 3) ἐκούσιος.

arbītrātus, us, d. προαίρετις, αἵρεσις, θέλησις. 2) ἐπιστάσια.

arbītrium, ii, οὐ. παρουσία καὶ οἱ παρόντες. 2) δίκαια. 3) γνώμη, κρίσις. 4) αἵρεσις, προαίρεσις, ἐξουσία. 5) arbitria funeris, ὁ μισθὸς τῶν τῆς ταφῆς ἐπιμελουμένων.

arbītor, alius, arī, (ἀρχ. κ. -tro, are)

ἀπαίρει τοὺς ἀνθρώπους τοῦ ἀδικεῖν.

Arceſilas, α, ἀ. Ἀρκαιοίλας.

† arceſſitor, ōris, ἀ. ὁ μετακαλῶν τινα, ὁ κατηγορῶν.

1. arceſſitus, α, um, ἴδ. arcesso.

2. arceſſitus, us, ἀ. κλησις, μετάκλησις. Μόνον κατ' ἀρ. τοῦ ἐν. εὐχρ.

arcesso, īvi, ūum, ēre, (ar=ad κ. cedo) εἰqm, μεταπέμπομαι, μετακαλοῦμαι τινα, sibi malum rem arceſſit, κακὰ περιποιεῖται αὐτῷ. gloriam ex periculo, δόξαν περιποίησατο ἐκ κινδύνων. arceſſitus, α, um, μετάπεμπος, μετάκλητος. 2) α. εἰqm iudicio capitis εἴτε ἀπλῶς capitis, καλῶ τινα εἰς δίκην, προκαλοῦμαι, προσκαλοῦμαι τινα εἰς δίκην περὶ θανάτου, προκαλοῦμαι τινα θανάτου. 3) ἀναζητῶ τι.

in Lysia nihil arceſſitum, ἐν τῷ Λυσίᾳ οὐδέν (πρόβῳθεν) μετενηγεμένον.

† Archo, es, θ. Ἀρχή, μία τῶν τῶν τεσσάρων Μουσῶν (παρὰ Κικ.).

Archēlāus, ī, ἀ. Ἀρχέλκος.

† archēlūrum, ī, οὗ. τὸ ἀρχετυπον.

Archias, αε, ἀ. Ἀρχίας, -iācus, α, um, Ἀρχιακός.

Archilōchus, ī, ἀ. Ἀρχιλόχος.

-chius, η, um, Ἀρχιλόχειος.

Archimēdos, is, ἀ. Ἀρχιμήδης.

† archimīmus, ī, ἀ. ἀρχιμίμος.

archiprāta, α, ἀ. ἀρχιπραιτής.

architecton, ōnis, ἀ. ἀρχιτέκτων.

architector, atus, ari, ἀρχιτεκτονῶ τι.

architectūra, α, θ. ἀρχιτεκτονική.

architectus, ī, ἀ. ἀρχιτέκτων.

Archytas, α, ἀ. Ἀρχύτας.

* arcilēons, ntis, ἀ. τοξοφόρος, τοξότης. [λαξ (ἄστρον).]

* arcilophylas, ācis, ἀ. ἀρκτηφύλας (σπ. -ius), ī, θ. ἡ ἀρκτος (τὸ ἄστρον).

arcitius, ī, ἀ. ὁ ἀρκτηφύλας (ἄστρον).

arcuāus, α, um, (μτχ. τοῦ ὀλίγον εὐχρ. ὁ. arcuo) τοξοειδής. α. curvus,

ἄμαξα καμαρωτή.

arcūla, α, θ. (ὕποκ. τοῦ arcs) κίστις, θηκίον, ἀργυροθήκιον, κιβώτιον, μυροθήκιον.

arcus, us (σπ. κ. arcū, arcī), ἀ. τῖξον.

2) οὐράνιον τόξον. 3) τόξον οἰκοδομηματος. paritioris α. cum iugoribus, θριαμβευτικὴ πόλη. 4) ὅ, τι τοξοειδές, οἶον κύμα, ὄρις, κόλπος.

ardea, α, θ. ὁ ἐρωδιός, πτηνόν.

Ardea, α, θ. Ἀρδέα, πόλις τῆς Λατίας. Ardeas, ātis, ἀ. Ἀρδεάτης.

-ātinus, α, um, Ἀρδεατικός.

ardēio, ōnis, ἀ. (ardeo) ὁ πολυπράγμων.

ardens, ntis, μ. σ. κ. ὕπ. (μτχ. τοῦ ardeo) καυστικός, καυστηρός, διακαής, διάπυρος. [στικῶς, διακαῶς.

ardenter, ἐπὶ-μ. σ. κ. † ὕπ. καυ-

ardeo, rai, raum, dēre, (areo) καίομαι, αἶθωμαι. ardens caeda, δῆς καίομένη. 2) καίομαι, λάμπω, στίλβω.

ardent, oculi, λάμπουσιν οἱ ὀφθαλμοί.

campi armis ardent, τὰ πεδία ὅπλοις στίλβει. 3) καίομαι πάθει τινί. ira, ὀργή. α. εἰqo, in εἰqo εἴτε εἰqm, αἶ-

θωμαι ἐρωτῶ τινος, καίομαι τινος.

ardesco, arsi, ēre, (ἐναρ. τοῦ ardeo) ἀνακαίομαι, ἀναλάμπω.

ardor, ōris, ἀ. τὸ αἶθος, ἡ καύσις, τὸ καῦμα. amoris, καῦμα τοῦ ἐρωτος.

mentis, δεινότης τῆς ψυχῆς. cupiditatum, σφεδρότης τῶν ἐπιθυμιῶν.

Arduous, α, θ. (ὀπον. αἶνα) Ἀρδουέννα (ἕλη).

arduus, α, um, ἀνάντης, προσάντης, ἀνωπερής, ὄρθιος. via, ὄρθια, ἀνάντης ὁδός. per arduum scando, ἀναβαίνω πρὸς ὄρθιον. α. virtus, ἡ πρὸς ὄρθιον ἀγούσα ἀρετή. 2) ποιητ. ὀψιλος, αἶψος, αἰπεινός. 3) δυσχερής, χαλεπός.

area, α. θ. ἐμβαδόν, οἰκόπεδον. 2) αὐλή. 3) παλαιόστρα. 4) ἡ ἄλως.

† areſcio, factus, fieri, (areo-fio)

ξηραίνομαι, ἀναίνομαι.

Arēlāte, is, οὐ. Ἀρελάτη, Ἀρέλατον, πόλις Γαλλικῇ, τανῶν Arles.

ārēna, æ, θ. (area) ἡ ἄμμος, 2) ἡ ἄμμος, αὐλὴ εἴτε παλαιότερα τοῦ ἀμφιθεάτρου, belli a. Italia fuit, τοῦ πολέμου ὀρχήστρα ἡ Ἰταλία ἦν.

Arēnācum, i, οὐ. Ἀρένακον, προῦριον τῆς Βελγικῆς, τανῶν Arnhem.

ārēnāria, æ, θ. (ὕπον. fodina) ὁ ψαμα-
ārēnōsus, a, um, ἀμμώδης. [θών.

ārens, n̄is, (μτχ. τοῦ areo) ξηρὸς, ἀρχμηρὸς. a. silis, ἀρχμηρὰ δῖψα.

areo, uī, ēre, ἀρχμῶ, ξηρὸς εἶπαι.
2) siti, δῖψει ἀρχμῶν, δῖψει ἀρξυανθῆναι.

† areōla, æ, θ. αὐλίδιον.

Arēoprāgas, i, ā. Ἀρεας Πέγας.
-giles, æ, ā. Ἀρειοπαγίτης.

Ares, is, ā. Ἀρης. [αἰνομαι.
aresco, ēre, (areo) ξηραίνομαι, ἀρ-

ārēiālōgus, i, ā. ἀρεταλόγος.

Arēthūsa, æ, θ. Ἀρέθουσα.

Arēthūsis, īdis, θ. ἡ Ἀρεθουσίς.

Arēus, a, um, Ἀρεῖος.

Argantbōnīus, ii, ā. Ἀργανθώνιος.

Arganthus, i, ā. Ἀργανθώνιον, ὄρος Βιθυνίας.

Argēi, orum, ā. μέρος τῆς Ῥώμης.

2) ἀπεικάζοματά τινα σχοίνιντι ἀνθρώπων, Ἀργεῖοι.

argentīatius, a, um, ἀργύρειος, ἀργυρικός. 2) χρηματικός. a. inopia,

ἀπορία χρημάτων, ἀπορία ἀργυρίου.

3) -tius, ii, ā, τραπεζίτης. 4) -tia æ, θ. α) ὕπον. iaherna, τράπεζα (ἡ χρηματικὴ). β) ὕπον. ars, ἡ χρηματιστικὴ (τέχνη). γ) ὕπον. fodina, ἀργυρεῖον.

argentīatus, a, um, ἐπ'ἀργυρος, ἐπ'ηργυρωμένος, ἀργυρωτός.

argenteōlis, a, um, (ὕπον. τοῦ argenteus) ἀργυροῦς.

Argenteum (flamen), ei, οὐ. εἴτε ἀπλῶς Argenteus, i, ā. Ἀργυροῦς, ποτ. Γαλλίας, τανῶν Argens.

crimine, de alqa re, κ. μετ' ἀπαρ-
μερ. occidisse patrem.

1. Argus, α, um, Ἀργεῖος.

2. Argus, i, d. Ἀργός. [λιγύθρον.
+ argutatio, ōis, θ. δευφωνία, το
argute, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὅπ. δξωα,
λεπτολόγως, συνετώε, πανούργως.

argutia, argum, θ. δξότης, ἐνάρ-
γεια, digitorum, δξυχειρία, vocis, δ-
ξυφωνία, τὸ λιγύθρον. orationis, δξό-
της, ἐνάργεια τοῦ λόγου. 2) λεπτολο-
γία, πανουργία.

argutor, atus, atī, (κ. * -io, are)
(ἀργ. κ. ποιητ.) πολυλάλῳ. 2) παταγῷ.

argutulus, α, um, (σπ.) πολυλάλος
πῶς. 2) μικρόν τὸ πολυλογώτερος.

argutus, α, um, μ. σ. κ. ὅπ. (ar-
guo), δξυς. manus, εὐκίνητος χεῖρ. ο-
culi arguti, δξεῖς, γοργοὶ ὀφθαλμοί.
manus ejus argutae sunt, δξυχειρ ἔ-
στιν. σ. hirundo, λιγυρά, λιγύθρονος
χειλίδων. α. homo, δξυλάλος, πολυλά-
λος ἄνθρωπος. α. orator, ἀγγέλλων, δ-
ξός, συνετός ῥήτωρ. α. sententia, δ-
ξεῖα, λεπτὴ, εὐστοχος γνώμη. α. mo-
retrix, πανούργος ἐταίρος.

Argynus, i, d. Ἀργυννός.

argyropis, idis, d. ἀργυροπῆς.

Argyrops, α, θ. Ἰδ. Argi.

Argadna, α (κ. α. es), θ. Ἀριάδνη.

-dneus, α, um, Ἀριάδνειος. [τίνης.

Argia, α, θ. Ἀρκία, πόλις τῆς Λα-
Αρκίανος, α, um, Ἀρκιανός.

aridus, atis, θ. ξηρότης, ξηρα-
σία, ἀρχμός. [ridus] ὑπόξηρος.

+ aridulus, α, um, (ὅπ. κ. τὸ π-
aridus, α, um, μ. σ. κ. ὅπ. (arso)

ξηρός, ἀρχμηρός. aridum, i, d. ξη-
ρός, ἀρχμηρός τόπος, ἡ ξηρά. α. si-
lis, ἀρχμηρά, ξηρά διψα. α. victus, ξη-
ρός, εὐτελής βίος. α. senex, γλίσ-
χος γέρων.

aries, ientis, d. (ἀφ. arjōte, Οὐρανός),
κρίος. 2) κρίος, τὸ ἄστρον. 3) κρίος,
τὸ πολεμικὸν ὄργανον. 4) ἡ ἀντηρία.

arieto, atī, atum, are, κρατίζω,
κράτι παίω, κρούω.

Arimnium, i, d. Ἀρίμινον, πό-
λις κ. ποτ. τῆς Ὀμβρική, τανὺν Ri-
mini.—oenes, iam, d. Ἀριμνείος.

Aritharganes, is, d. Ἀριοθαργάνης.

arion, ōis, d. Ἀρίων. Arionius,
α, um, Ἀριόνιος.

Arionius, i, d. Ἀριονίστος.

Arisha, α, θ. Ἀριόνη.

arista, α, θ. δ ἄθρ (τοῦ στάχυος).
2) δ στάχυς.

Aristaeus, i, d. Ἀρισταῖος.

Aristarchus, i, d. Ἀρισταρχός.

Aristides, is, d. Ἀριστείδης.

Aristippos, i, d. Ἀριστιππος.—rēus,
α, um, Ἀριστιππείος.

Aristius Euseus, Ἀρίστιος Εὐσεῖος,
ἀδελφός Ὀρατίου.

Aristo, ōis, d. Ἀρίστων.

Aristodēmus, i, d. Ἀριστίδης.

Aristogito, ōis, d. Ἀριστογείτων.

Aristolochia, α, θ. ἀριστολογία
(βοτάνη).

Aristomache, es, θ. Ἀριστομάχη.

Aristonēus, α, um, Ἀριστώνειος.

Aristophānes, is, d. Ἀριστοφάνης.

-nēus, α, um, Ἀριστοφάνειος.

Aristoteles, is, d. Ἀριστοτέλης.

-leus, α, um, Ἀριστοτέλειος.

Aristoxenus, i, d. Ἀριστοξένος.

Aristus, i, d. Ἀριστος, ἀδελφός Κι-
κέρωνος. [τιχῇ.

arithmētica, ōrum, d. ἡ ἀριθμη-
ἀριθμὸς, ientis, θ. [ἀρχ.] = ariditas.

+ Arisius, α, um, Ἀριεῖος.

arma, orum, d. (ἄρμ) ὅπλα, Ε-
πλα. arma ei tela, ὅπλα καὶ βέλη. in-
duo, ἐνδύω, ἐνδύομαι ὅπλα. capio,
sumo, λαμβάνω, ἀναλαμβάνω. pono,
paratibem. fero contra alqm, ἐπι-
φέρω τινί. venio cum armis, ἔρχομαι
σὺν ὅπλοις. in armis sum, ἐν ὅπλοις
εἰμ. arma gero, ὀπλοφορῶ. voco in,
ad arma, καλεῶ εἰς, ἐπὶ τὰ ὅπλα. 2)

ἔπλα, πόλεμος, μάχη, sistent leges iustor arma, σιωπῶσιν οἱ νόμοι ἐν πολέμῳ. in arma feror, εἰς τὴν μάχην φέρομαι. 3) ὅπλα, ἔντεα, σκευή. a. navis, ὅπλα, σκευή, ἄρμενα, ἡ παρασκευὴ τῆς νεῶς. coracialis a., ἔντεα δαιτός, σκευή, ὄργανα σιτοποιϊκά.

armāmata, α, θ. ἀρμάμαξα.

armāmentis, ουμ, οὐ. ἐπλισματα (τοῦ πλοίου μέλιστα).

armāmentārium, ιῖ, οὐ. ὀπλοθήκη.

armāriōlium, ι, οὐ. κιδωτόν. 2) βιβλιοθήκη.

armārium, ιῖ, οὐ. (arma) σκευοθήκη, ἀρμάριον, α, θ. ὀπλοισ, ὀπλισμός, καθοπλισμός. 2) ienis a., εἰ ψιλοί. equites, pedites (legio), ienis a., εἰ ιππεῖς, οἱ πεζοὶ (ὀπλῖται), εἰ ψιλοί, οἱ γυμνῆτες. gravis a., τὸ ὀπλιτικόν.

1. armatus, α, υμ, μ. ὤπ. (μτχ. τοῦ arma), ἐνοπλος. armatisimus, πάντοπλος. armati anri, τὰ στρατεύματα ἔτη.

2. armatus, us, α. (εὐχρ. μόνον κατ'ἀρ. τοῦ ἐν. ὀπλοισ, καθοπλισμός).

Armēnia, α, θ. Ἀρμενία. -nius a, um, Ἀρμένιος.

armeniālis, α, ἀγελῆας.

armeniārius, α, υμ, ἀγελῆας. -rius, ιῖ, α. ὁ δουκόλος.

armeniūm, ι, οὐ. (ago) βοῦς, δ' ἀροτήρ. 2) δουκόλιον. 3) ἀγέλη.

armifer, ἔρα, ἔρημ, ὀπλοφόρος, πολεμικός.

armiger, ἔρα, ἔρημ, ὀπλοφόρος, πολεμικός. 2) armiger, α. ὁ ὀπλοφόρος, ὁπασπιστής.

armilla, α, θ. (armus) ψέλλιον, περιδραχιδόνιον. [λιτοφόρος.

armillatus, α, υμ, ψέλλωτός, ψέλλ- Armilustrum, ι, οὐ. (arma-lustrum)

*Αρμιλούστριον, τόπος ἐν Γωμῇ, ὅπου ἐποιούντο τὸν ὀπλοκαθαρισμόν.

Armīnius, ιῖ, α. Ἀρμίγιος, ὁ ἡγεμὼν τῶν Σηρούσκων.

* armīriūensis, ntis, κρατεραιχμης, κρατησίμαχος, (ὀπλοκρατής).

* armīsūsus, α, υμ, ὀπλοδουπος. armo, αἰ, aium, are, (arma) ὀπλίζω, ἐξοπλίζω, καθοπλίζω.

Armōriensis, α, υμ, (λ. κελτική) παραβαλάσσιος. A. civitates, Ἀρμορικαί, παραβαλάσσιαι τῆς Γαλλίας πολιτεῖαι, τανῶν Bretagne καὶ μέρος τῆς Normandie.

armus, ι, α. (ἀρμος) ὠμοπλάτη.

Arnus, ι, α. Ἄρνος, ποτ. Τυρρηνίας, τανῶν Arno. -niensis, e, i tribus, φυλὴ ἐπὶ τῷ Ἄρνῳ οἰκοῦσα.

aro, αἰ, aium, are, α, p, ω, ἀροτρίω, αρατ ἀροτρί, τίμναι, διαπλέει τὴν θάλασσαν. ruga, corpus arant, ῥοτίδας αὐλακίζουσι τὸ σῶμα.

Arri, ουμ, α. Ἄρποι, ἡ ἐξ ἀρχῆς Ἄργος ἱππιον, εἴτα Ἀργυρίππα καλουμένη, πόλις Ἀπουλίας.

Arrius, ἄτια, ἐξ Ἀρπίνων, Ἀρπινάτης. Arriūm, ι, οὐ. τὰ Ἀρπινά, πόλις τῆς Λατίνης. Arriūa, α, am, ἐξ Ἀρπίνων. 2) ἐξ Ἀρκων.

arquiatus, arquiūtiens, arquiis, ἴδ. arcuātus κτλ.

arrabo ἴδ. arrhabo.

arreatus, α, υμ, μ. σ. (μτχ. τοῦ ar-rigo) (σπ.), ἔρθιος.

ar-rēro, psi, rium, ēre, ad rem ἡ rei, προσεργύζω, προσεργω.

arreptus, α, υμ, ἴδ. arripio.

Arrētiūm, ιῖ, οὐ. Ἀρρήτιον, πόλις Τυρρηνίας, τανῶν Arrezzo. -tiūa, α, um, Ἀρρητίον.

arrhābo, ōnis, α. ἀρραβών, λ. ἔ- Arria, ae, θ. Ἀρρία. [δραϊκή.

ar-rīdeo, īai, īsum, ēre, ἐπιγελῶ. alcuī, προσγελῶ, προσμαιδιδῶ τι. ar-ridet mihi alqd, ἀρέσκει μοί τι, ἡ-δομαί τι.

arrigo, rexī, rectum, ēre, (ad-rēgo) ἀγορῶ. a, aures, ὀρθῶ, ὀρθά ἵστημι τὰ ὠτα. μεταφ. ἐγείρω, ἐπανορθῶ

παρβύνω τινα.

arripio, ἵρπαι, eripum, ἔρε, (ad-
rario) αλqμ ἢ αλqδ, ἀναρπάξω, συν-
αρπάξω τινα ἢ τι. ensem, ἀρπάξω τὸ
ξίφος. 2) συλλαμβάνω, καταλαμβάνω.
3) ἄγω τινα εἰς δίκην. 4) διασύρω,
μέμφομαι.

ar-rōdo, ῥοί, ōsum, ἔρε, περιτρώγω.
arrōgans, ulis, μ. σ. κ. ὅπ. (μτγ.
τοῦ ar-rogo), ἀλαζονικός, υπερήφανος,
αὐθάδης. [ζωνικῶς.

arrōganter, μ. σ. κ. ὅπ. ἐπὶ ῥ. ἐλα-
arrōgantia, η, θ. ἀλαζονεία, ὑπερ-
ηφάνεια. 2) σπ. ἐπίμονος αἰτήσις.

arrōgatio, ōnis, θ. (μτγ.) υιοθεσία,
(ἐπὶ ἀνθρώπου ἐνήλικος καὶ ἥδη ἐ-
αυτοῦ ὄντος.)

ar-rōgo, αντί, atum, are, αλqμ, ἐπε-
ρωτῶ τινα. 2) υιοθετῶ, εἰσποιεύμαι,
υιοποιεῖμαι τινα. 3) αλqδ mihi, ἰδιο-
ποιεῖμαι, σφετερίζομαι τι. 4) σπ. al-
cui αλqμ, προσαιρεῖσθαι ἄρχοντα ἐπ'
ἄρχοντι.

arrōsus, a, um, ἴδ. arrodo.

ars, rtis, θ. (ἄρω, ἄρτω, ἀρετή)
τέχνη, τούτεστιν ἡ ἀκριδὴς ἐπιστήμη
καὶ ἐμπειρία πράγματός τινος, ὡς
μουσικῆ, ρητορικῆ, ἐστρική, μαθημα-
τικῆ, γεωργικῆ, ναυτικῆ, τεκτονικῆ,
χαλκευτικῆ καὶ ἄλλα πολλά καὶ παν-
τοῖα ἐπιτηδεύματα. Εἰσὶ δὲ δύο δια-
φοραὶ τῶν τεχνῶν· liberales εἰτε in-
genue, ἐλευθερίοι εἰτε λογικαὶ τέχναι,
καὶ illiberales εἰτε sordidae, πρακτι-
καὶ εἰτε βαναυσικαὶ τέχναι. 2) θεω-
ρία, ἡ ἀντίκειται ἡ πράξις, facultas
3) ars, τέχνη καλεῖται κατ' ἐξοχὴν καὶ
ἡ ρητορικὴ καὶ γραμματικὴ. 4) τε-
χνημα, τεχνούργημα· ἡ ἐπιτήδευμα,
τρόπος τοῦ πράττειν, εἰτε καλῶς εἰτε
κακῶς, ἀρετὴ, ἐπιμελεία, δόλος, παν-
ουργία, ἀπάτη, τέχνημα.

Ar-rōsus, ae, ā, ἄρσος, -cīdes,
α, ā, Ἀρσάκιδης.

Ar-rōmō-āte, ae, θ. τὰ Ἀρσάμω-

στα, ἵχουρὸν ἔρωμα τῆς μεγάλης Ἀρ-
μάνιας. Τάκ.

Arsinōē, es, θ. Ἀρσινόη.

arsus, a, um, ἴδ. ardeo.

Artābānus, i, ā, Ἀρτάβανος.

Artavasdes εἰτε Artavasdes, is,
ā, Ἀρτασάδης.

Artaxāta, orum, οὐ. εἰτε -ta, ae, θ.
τὰ Ἀρτάξατα, μητρόπολις τῆς μεγά-
λης Ἀρμενίας.

Artaxerxes, is, ā, Ἀρταξέρξης.

arte, ἐπὶ ῥ. μ. σ. κ. ὅπ. (artus) στε-
νῶς, σφιγκτικῶς, συντόμως, ἀκριβῶς.

Artēmisia, ae, θ. Ἀρτεμισία.

Artēmisium, ii, οὐ. Ἀρτεμίσιον.

artēria, ae, ἀρτηρία, ἡ τραχεῖα ἀρ-
τηρία ἡ συνεχὴς τῷ πνεύμονι. 2) ἡ
πᾶλλουσα τριψ.

+ arthriticus, a, um, ἀρθριτικός.

artycūlātum, ἐπὶ ῥ. κατ' ἄρθρα. a.
dico αλqδ, διαρθρῶν λέγω τι.

artīcūlus, i, ā, (artus) ἄρθρον. se-
ges in articulum it, ὁ σῖτος γονατού-
ται 2) ἐν τῇ ρητορικῇ· τὸ κόμμα. ar-
ticuli ei membra, κόμματα καὶ κῶλα.
3) a. temporis, ὁ καιρὸς, ἡ στιγμή. in
ipso temporis articulo, ἐν αὐτῷ τῷ
καιρῷ. 4) κόμμα, μέρος.

artīfex, icis, ā, (ars-facio) τεχνί-
της, δημιουργός. artifices scenici, οἱ
τῆς θεατρικῆς σκηνῆς, οἱ περὶ τὴν δι-
δύσκον τεχνίται. 2) ἐπιθ. ἐντεχνος, τε-
χνίτης, δημιουργός. a. manus, ἐντε-
χνοὶ χεῖρες. a. ingenium, δημιουργὸν
πνεῦμα. 3) παθ. ἐντεχνος, τεχνι-
κός, τεχνητός. a. bos, τεχνητὸς βοῦς
(ἄγαλμα βοός.)

artīficiōse, ἐπὶ ῥ. εὐτεχνως.

artīficiōsus, a, um, εὐτεχνος, τε-
χνικός. nou naturalis, sed artificio-
sus, οὐ φυσικός, ἀλλὰ τεχνικός. 2) παθ.
τεχνικός, τεχνητός. a. opus, τεχνη-
τὸν ἔργον.

artīficiūm, ii, οὐ. (artifex) τέχνη,
ἐπιτήδευμα. 2) θεωρία ἡ περὶ τὴν τε-

χην. 3) τήχασμα, μηχανήμα, πα-
νούργια, δόλος.

ario, αντί, atum, ate, (artus) στενῶ,
σφιγγώ, συστέλλω, συντέμνω.

artiōtāgānus, i, ā, ἀρτελάχων.

1. artus, α, um, μ. σ. κ. ὑπ.
(ἄρῳ, ἀρτύω), στενός. α. vincla, στενά,
σφιγκτά δισμά. α. res, ἡ στενοχωρία
α. spes, μικρά ἐλπίς. α. somnus, βα-
θύς ὕπνος.

2. artus, us, ā. κ. συνήθ. artus,
uum, πλ. ἀρθρον, ἄρθρα, συμβολή
δοτῶν. 2) κῶλα, ἰάμεζονα τοῦ σώ-
ματος μέλη.

artula, u, θ. ἡ βώμαξ, ὁ βωμίσκος.

+ arundifer, ēta, fērum, (arun-
do-fero) καλαμοφόρος. (νακῶν.)

arundinēum, i, ō. καλαμῖνον, δο-

* arundineus, a, um, καλαμίνος,
καλαμώδης, καλαμοειδής. α. carmen,
εἰδυλλίον, βουκολικὸν ποίημα.

arundinēus, a, um, καλαμώδης,
δονακώδης.

Arundo, ūnis, θ. κάλαμος, δόναξ.
α. tithialis, αὐλικὸς κάλαμος. 2)

δ, τι πεπείγεται ἐκ καλαμοῦ ἢ δόνακος,
εἶον γεωμετρικὸς κάλαμος, ἱερατῆρις
κάλαμος, ἀλειτουργικὸς κάλαμος, τόξουμα,
αὐλὴς, σύριγξ, γραφικὸς κάλαμος, συ-
λός, κ τ λ.

Aruns, ntis, ā. Ἀρούντας, Ἄρων.

Arūripum, i, ō. Ἀρούρινον. -pus,
a, um, ὁ ἐξ Ἀρούρινου.

Arvenŏ, ōrum, ā. Ἀρούρηναι κ.
Ἀρόρνοι, ἔθνος Γαλλικὸν ἐν τῇ χώρᾳ
τῇ τανῶν καλαμίνων Arvenŏne.

* arvina, u, θ (ἀρβινῶν, Πούχ-)
τὸ λίπος, ἡ πιμελή. Κύρ. ὄν. Ἀρβίννας.

arvus, a, um, (arŏ), [σπ] ἀρετός,
ἀροσις. 2) ἀγρῶ (terra), ἡ ἀρουρά. 3)
arvum, i, ō. ἡ ἀρουρά.

arx arcis, θ. (arceo), ἀκρόπολις,
ἄκρα, προύριον, cupidus arcis, τῆς
τυραννίδος ἐπιμένορας. pondum ali-
git arcem, οὕτω ὥψατο τῆς τυραννί-

δος. 2) ἄκρον, κορυφή, ἀκρόρεια. 3)
τὸ ἐπ' ἄκρῳ εἶτε κατ' ἄκρον κείμενον,
π. χ. νῆος, κεφαλῇ, οὐρανός.

as, assis, ā. (εἰς—ας, παρὰ Ταραν-
τίνους), ἐπὶ μετρῶν, σταθμῶν καὶ
νομισμάτων κατὰ τὸ δωδεκάμετρον σύ-
στημα· ἡ μενᾶς. Τῆς δὲ μονάδος ταύ-
της τὸ δωδεκατημέριον ἐκαλεῖτο υπ-
σις, οὐγγία. 2) τὸ ἀσσάριον, χάλκινον
νόμισμα ὡς δέκα λεπτά, εἶτε ἐν δεκα-
τημέριον τῆς δραχμῆς. non assia fa-
cere, εὐδὲ δόλου τιμᾶσθαι τι. 3) ἐπὶ
κληρονομίας δηλοῖ τὸ as τὸ ὄλον. ha-
res at asse, ὁ τοῦ ὄλου κληρονόμος.
4) ἐπὶ μετρήσεως· τὸ πλεῖθρον. 5) ἐπὶ
σταθμῆσεως· ἡ λίτρα.

Ascānus, ii, ā. Ἀσκάνιος.

ascendo, ndi, nsuŏ, ūro, (ad-
ascando) ἀναβαίνω. in equum, ἐπὶ
τὸν ἵππον. moniem, in moniem, ἀνα-
βαίνω τὸ ὄρος, ἐπὶ τὸ ὄρος. ad urbem
a mari, πρὸς τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς θα-
λάσσης. navem, in navem, ἐπιβαίνω
πλοίου, ἐπὶ πλοίου, in tribunal, ἀνα-
βαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα. a, supra aliquid,
ὑπερβαίνω τινα.

ascensio, ōnis, θ. ἀνάβασις.

1. ascensus, a, um, ἔθ. ascendo.

2. ascensus, us, ā. ἀνάβασις, ἐπι-
βασις, ἀνοδος.

ascia, u, θ. (ἀντὶ assicia ἐκ τοῦ so-
co) σκέπαρνον, ζυχλή.

Asciburgium, ii, ō. Ἀσκιπύργιον,
πόλις τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.

ascio, ūni, ūre, (ad-ascio) αἰχμ., προσ-
αἰρούμαι, αἰρούμαι, εἰσποιοῦμαι τινα.

a-sciscō, ūni, ūtum, ēre, (ad-sc-) δέχο-
μαι, παραδέχομαι. legem, νόμον. re-
gem, αἰρούμαι βασιλεία. aliquid sibi
socium, λαμβάνω, ποιοῦμαι τινα σύμ-
μαχον. sacro, εἰσάγω. laudē. a. mihi
laudem, ἀντιστοιχοῦμαι ἐπαίνο. ascis-
tus, a, um, ἐπακτός, ξένος.

Asclepiādes, ae, ā. Ἀσκληπιάδης.

Ascia, u, θ. Ἀσκρα. -eius, Ἀσκραίος.

ascribo, psi, ptum, ĕre, (ad-sc.)
alqm (alqd) alicui ĥ ad, in, προσγράφω.
in litteris diem, τὴν ἡμέραν ἐν τῇ ἐ-
πιστολῇ. iumulo ascriptum est no-
mon, ἐπιγράφεται τὸ ὄνομα τῷ τύ-
μῳ. a, alicui incommmodum, ἐπιφέρω
τινὶ τὴν ἀνάταν τῆς βλάβης. 2) alqm
in civitatē, ἀπογράφω τινά εἰς πο-
λιτείαν. militem, στρατιώτην. ascri-
bor, ἀπογράφομαι (ἀπογράφασθαι).
ἐντεῦθεν τὸ ascriptus, ὁ ἀπογεγραμ-
μένος ὡς πολίτης, ἀποικὸς ἢ στρατι-
ώτης. 3) προστίθημι. a, alqm in a-
micos, ἀναγράφω, καταλογίζομαι τινά
ἐν τοῖς φίλοις.

ascripiicius, a, um, ὁ προσαπογα-
γραμμένος, προσεγγραμμένος.

+ ascriptio, ōis, θ. προσγραφή.

* ascriptivus=ascripiicius.

ascripor, ōis, a. συνανέτης.

ascriptus, a, um, ὁ. ascribo.

Asculum, i, ō. A. Picenum. "Α-
σκλον, "Ασκουλον τὸ Πικηνόν, μητρό-
πολις τῆς Πικαντίας, τανῶν Ascoli.
—fānus, a, um, "Ασκουλανός. 2) A.
Arulum, "Ασκλον το "Απουλίον, πό-
λις "Απουλίας. [αση.]

asella, e, θ. (ὕποκ. τοῦ asina) ὀνί-

asellus, i, a. (ὕποκ. τοῦ asinus)
ὀνίσκος, ἑνάριον. 2) κύρ. ὄν. Ἀσelloς.

Asia, ō, θ. Ἀσία. Asiāgēnēs, is,
a. Ἀσιαγενής, ἐπικλησις Λευκίου

Σκιπώνος. Asiānus, a, um, Ἀσιανός.
Asiāticus, Ἀσιατικός.

* asilus, i, a. ὁ ὀστρεός.

+ asinārius, ii, a. ἐνγλάτης.

Asinius, ii, a. Ἀσίνιος.

asinus, i, a. ἄνος. μεταρ. ὁ βλα-
κικός καὶ ἄμεσος ἄνθρωπος.

* Asis, idis, θ. Ἀσίς, Ἀσία.

Asius, a, um, "Ασιός, Ἀσιατικός.

Asopīādes, e, a. Ἀσωπιάδης. A-
sōpis, idis, θ. Ἀσωπίας. Asōpus, i, a.

Ἀσωπός, i, a. Ἀσωτός. [Ἀσωπός.

Asperagiū, ii, ō. Ἀσπεράγιον,

πόλις Ἰλλυρίας, τανῶν Iskarpar.

+ asperāgus, ii, a. ἀσπαραγός (δέντ).

Aspasia, e, θ. Ἀσπασία.

+ asperciabilis, e, δραστής.

aspectio, avi, atum, are, (ad-sp.)

alqm ἢ alqd, προσδίδωμι τινά ἢ τινί,
θεωρῶ. 2) τοπικῶς βλέπω, κέλκωμαι,
ἐστραμμαι πρὸς τι. mare, quod Hi-
berniam aspectat, ἡ πρὸς Ἰέρνην τε-
τραμμένη θάλασσα. 3) προσέχω τὴν
(νοῦν) τινί, λόγον ποιεῖσθαι τινος.

1. aspectus, a, um, ἴδ. ἀσπίσις.

2. aspectus, us, a. πρόσβλεψις, ὁ-
ψις. primo aspectu, κατὰ πρώτην ἐπο-
ψιν. a. ei iacius, ὄρασις καὶ ἀφή. horri-
bili aspectu, φορικτὸς τὴν ὄψιν. | πωθῶ.

as-pello, ĕre, (abs-p.) ἀπελάυνω, ἀ-
Aspendus, i, ō. ἡ Ἀσπένδος. —dūa,

a, um, Ἀσπένδιος.

asper, ēra, erum, m. s. x. ὁπ. τρα-
χύς. asper iaciu, τραχύς τὴν ἀράν. a-
osor, δριμετά ὁσμή. aspera ei ieria,
τὰ τραχέα καὶ τὰ λεία σώματα. Io-
cus monitionis ei a. τόπος βουωδῆς
καὶ τραχύς. asperum, i, ō. ὁ τραχύς
τόπος. aspera, τὰ τραχέα. homo as-
luta asper, ἄνθρωπος τραχύς τὸ ἦθος.
a. Iuno, ἡ τραχεῖα, ὀργιλή Ἥρα. a.
ei durus ei oratione ei vorbis, τρα-
χύς καὶ σκληρὸς καὶ ἐν λόγοις καὶ ἐν
ρήμασιν. a. vinum, στρυφνὸς οἶνος. in
periculis ei asperis temporibus, ἐν
κινδύνοις καὶ δειντοῖς καιροῖς.

aspere, ἐπὶ β. m. s. x. ὁπ. τραχέως.

1. * aspergo, gnis, θ. βαντισμός,
βροχή. 2) βανίς, ὑγρασία.

2. aspergo, rei, reum, ĕre, (ad-spargo)
rem alicui, ἢ alqm (alqd) alqa re,
προσραίνω, ραίνω τι τινί, περιρραίνω,
ραίνω τινά τινι. alicui labem, περι-
πτῶ τινί αἰσχύνην, κηλῖδα. a. comi-
tatem gravitati, προστίθημι τῇ βαρύ-
τητι τὴν πραότητα. a. alqm aqua,
ραίνω, περιρραίνω τινά ὕδατι. alqm
infamia, ἀτιμάζω τινά, ἀτιμίαν πε-

τοῦ οἴνου. α. nature, τραχύτης τοῦ ἡθους. α. agrestis, ἡ ἀγροικος τραχύτης. asperitates rerum, τὰ δεινὰ.

aspernatio, οἷος, θ. καταφρόνησις. aspernor, alius, ari, (ab-sp.) alqm ἢ alqd (* μετ' ἀπαρεμφ.) καταφρονῶ τινος, ἀποβάλλω, ἀποτρέπομαι τι. παθ. ἀποβάλλομαι.

aspero, avi, atum, aro, (asper) τραχύνω, ἐκτραχύνω. iram alcjs, ἐξοργίζω, ἐκτραχύνω τινά.

asperatio, οἷος, θ. (σπ.) τὸ φαίνειν, προσφαίνειν, ῥάσκω, ῥάντισμα.

aspersus, a, um, is, aspergo.

asphaltites, ac, ē, lacus, ἡ ἀσφαλτῖτις λίμνη.

aspicio, exī, ectum, ēre, (ad-specio) alqm alqd ἢ ad alqm, (ad alqd, ἀποβλέπω, εἰσβλέπω εἰς τινα, εἰς τι. 2) μεταφ. κέκλμαι, ἐστραχμαι πρὸς τι. 3) ἐπισκοπῶ, ἐσθῶ τι. 4) καθορῶ, ὁρῶ. α. lumen, γυνώσκω.

aspiratio, οἷος, θ. ἐπιπνοή, ἐπιπνευσίς. terra, ἀποφορά, ἀναπνοή τῆς γῆς. 2) ἐν τῇ γραμμ. τὸ διεκπνεύμα.

a-spiro, avi, atum, aro, (ad-sp.) ad alqm, ad alqd x. alcui, ἐπιπνέω, προσπνέω τινί. aspirat primo fortuna labori, ἡ τύχη ἐπιπνέει τῷ πρώτῳ ἔργῳ. 2) διατίνω εἰς, πρὸς τι, ἐπιπνέω τι. α. ad laudem aspirare non possunt, τοῦ ἐπαινῶ ἐκπνεύσθαι οὐ δύνανται. 3) alqd alcui ἡ πνέω τινί τι.

aspis, ydis, θ. ἀσπίς, εἶδος ἐχιδνῆς.

— asporatio, οἷος, θ. ἀποκομιδὴ, μετακομιδῇ.

as-porio, avi, atum, aro, (abs-p.) ἀποκομίζω, μετακομίζω. [τόπος.

aspreum, ī, ōs. ὁ τραχὺς, τραχύς Assāctus, ī, ē. Ἀσάακτος.

assecta x' assectūla, α. ἡ ἀκρί-

περί τινα (φίλος, πελάτης). assectior, alius, ari, alqm, (ad-ē.) ἀκολουθῶ τινι, περί τινα εἰμί.

assectulus, a, um, is, assequor.

assensio, οἷος, θ. (assentior) ὁμολογία, συναίνεσις, συγκατάθεσις. assensor, ōris, ē. (assentior) συναίνετης, ὁ ὁμολογῶν τινι.

1. assensus, a, um, is, assentio.

2. assensus, ūs, ē. assensio. 2) ἡ ἡχώ, ἀντήχησις.

assentatio, οἷος, θ. ἀρέσκαια, κολακεία. 2) σπ. συναίνεσις.

— assentatiuncula, ac, θ. μικρὴ κολακεία, θυμασματῖον.

assentator, ōris, ē. κόλαξ, ἄρεσκος.

— assentatōrio, ἐπιρκολακιστικῷ.

as-sentior, usus, is, ī, κ. σπ. assentio, nsi, psum, ire, alcui ὁμολογῶ, συγκατατίθεμαι, συναίνω τινι. alcui maximis de rebus, ὁμολογῶ τινι περί τῶν μεγίστων πραγμάτων. tibi a. illud, ἐκείνο ὁμολογῶ σοί. assensus, τὸ ὁμολογημένον.

assentior, alius, ari, (ἔπιτ. τοῦ assentior) alcui, ὁμολογῶ τινι, ἀρεσκέομαι, κολακεῖω τινά, αἰ πρὸς χάριν τινί λέγω.

as-sequo, cūta (quāta), ī, alqm καθικνεύομαι τινος, καταλαμβάνω τινά. prudentiam alcjs, ἐπικνεύομαι τῆς φρονήσεως τινος. gloriam, τιμῆς τυγχάνω. 3) συνίημι, καταλαμβάνω, καταμανθάνω.

assequutus, a, um, is, assequor.

asser, ōris, ē. ὁ σκόλοψ, ἡ κάμαξ.

2) ἡ σάνις.

1. as-sequo, cui, cium, ūro, προσείρω. alqm manu in libertatem ite liberali causa, ἐπιβάλλω τινί τὴν ναύα πρὸς ἐλευθερίωσιν, ἀποδεί-

2) aliqui in servitute, ἐπιβάλλω τινί τὴν χεῖρα πρὸς καταδούλωσιν, ἀνδραποδίζω τινά. 3) aliqui ab aliquo, ἐλευθερῶν, φυλάττω τινά ἀπὸ τινος. 4) mihi aliqui, σφεταιζομαι, προσποιούμαι τι. 5) δεδεδαιούμαι τι.

2. as-sero, aseri, asium, ero, (ad-s.) προσφυτεύω.

† asserio, onis, θ. ἡ ἐν δικαστηρίῳ βεβαίωσις περὶ τῆς ἐλευθερίας ἢ δουλείας τινός.

asseritor, oris, ἄ. ὑπαλασπιστής· ἀπαλευρωτής· 2) ὁ βεβαίων τὸ θούλον εἶναι τινά.

assertus, a, um, ἴδ. 1. assero.

† as-servio, iri, ium, ire, (ad-s.) αλκυῖ, ὑπηρετῶ τινι.

as-servo, avi, atum, are, aliquid, φυλάττω, διαφυλάττω, επιτηρῶ τι.

† assessio, onis, θ. τὸ παρακτιθῆσθαι πρὸς παρηγορίαν, προτεδρία.

assessor, oris, ἄ. (assideo πάρεδρος· 1. assensus, a, um, ἴδ. assideo.

2. † assensus, us, ἄ. (assiden) παρεδρία, τὸ παρακτιθῆσθαι.

assēverantior, epir. μ. σ. βεβαιώτερος, καταπατικώτερος.

assēveratio, onis, θ. ἰσχυρά καὶ σπουδαία βεβαιώσεις, διαβεβαιώσεις. 2) σπουδαιότης.

assēverō, avi, atum, are, (ad-severus) aliqui κ. de aliquo, σπουδαίως πράττω ἢ λέγω τι, δι' ἰσχυρίζομαι, διαβεβαιούμαι τι. 2) frontem, σπουδαῖον παρεῶν τὸ πρόσωπον, σεμνοπρόσωπῶ.

assideo, idi, ossum ero, (ad-acedou) arud aliqui, παρακτιθῆμαι τινι. 2) αλκυῖ, παρεδρεύω, περισταίμαι. ὑπηρετῶ, ὑποურγῶ τινι, θεραπεύω τινά, ἐπιμελούμαι τινός. 3) locum ἢ αλκυῖ loco, προσκαθίζομαι τόπῳ, πολιορκῶ τόπον. 4) * assidet insano, ὁμοιότατος εἶτε ἰγγύς εἶτε παραφρονῶντι.

as-sido, edi, ossum, ere, in re, παρακαθίζομαι, καθίζομαι ἐν τινι, ἐπὶ

τινος. in sella, καθίζομαι ἐν ἔδρῳ. in culmine domus, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ οἴκου. [ἐπιμόνως.

assidue, epir. μ. ὑπ. συνεχῶς, incessuolus, assis, θ. συνεχῆς παρυσία, ἐπιμελεία, ὑπηρεσία, ἀδιάλειπτος θεραπεία. 2) συνέχεια, ἐνδελέχεια, ἐπιμονή.

assiduo, epir. = assidue, Πλ.

assiduus, a, um, μ. † σ. κ. ὑπ. ἐπιμόνος, συνεχῶς ἐνδιατρίβων τινί, ἀδιαλείπτως πράττων τι, ἐνδελεχῆς, ἐπιμελής. 2) -us, i, κ. συνήθ. -ui, o-rum, ἄ. (as-do) εὐκτημῶν, εὐχρηματός, ὁ τῇ πόλει φέρον ὑποτελών. Οὕτως ἐκαλοῦντο ἐν Ῥώμῃ τῶν πολιτῶν οἱ εἰς τὰς πρώτας τάξεις ἀπεγεγραμμένοι.

assignatio, onis, θ. (assigno) ἀπονομή (μάλιστα ἀγρῶν).

as-signo, avi, atum, are, (ad-s.) αλκυῖ, aliquid. ἀπονέμω, νέμω. ἀποδίδωμι τινί τι. agrum, ἀγρὸν. 2) ἐπιφέρω τινί τὴν αἰτίαν τινός, ἀπονέμω τινί τι. 3) παραδίδωμι τινί τι. 4) ἐπιστημαίνω, ἐπισσεργίζω.

assilio, ilui, ire, (ad-salio) ἐπιπηδῶ, προσάλλομαι. Κυρ. κ. μετὰρ. as-similis, e, alia κ. αλκυῖ, προσομοίος, παρόμοιος τινι.

† assimilior, epir. παρομοίως παραπληρώς. Πλ.

assimilatio, onis, θ. (assimulo) ὁμοιότης 2) προσποίησις.

as-simulo, avi, atum, are, aliquid αλκυῖ, παρεικάζω, παραβάλλω τί τινι. 2) aliqui ἢ aliquid, προσποιούμαι, ὑποκρίνομαι τινά ἢ τι. me a. amicum, προσποιούμαι φίλον. furem, μανίαν. nuptias, πλάττω γάμον. pistor assimulat aliquid, ὁ ζωγράφος ἀπεικάζει τι. assimulatus, a, um, ὁμοιος. 2) πλαστός. a. familiaritas, πλαστή οικειότης.

assis = axis 4).

as-sisto, stiti, ere, alicubi, παρίσταμαι πού. 2) παρίστηκα. adai-

εἰσὲς, παρίστηκώς. *reclius assisist*
ialis, ὁρῶς ἀνίστασθαι ὁ ἀστράγαλος.
 3) *aleui*, παρίσταμαι τινι (ἐν δικαστηρίῳ), συνηγοῦμαι τινι.

as-solēo, *ere*, (τριτοπρ.) *assolēi*, εἰσὼθεν, εἶδος ἐστίν. *ui assolēi*, ὡς νομίζεται.

as-sōo, *are*, (σπ.) ἐπηχῶ.

Assōtus, *i*, *x*, Ἀσσωρῆς, πόλις Σι κελίης. -*riui*, *orum*, *ā*, *ei* Ἀσσωρῆς.

assue-ſcio, *eci*, *sciunt*, *ere*, (*ad-suetus*) *alqm* *alqa* τὸ εἶτα *aleui* *rei* εἴτε *ad*, προσεθίζω τινά τινι, ἐθίζω τινά πρὸς τι. *alqm* *parere*, ἐθίζω τινά ὑπακούειν.

as-suesco, *ēvi*, *etum*, *ere*, *alqa* *re*, *aleui* *rei* *x*, *ad*, *in rem*, προσεθίζομαι τινι. *armis*, τοῖς ὅπλοις. *ad su eni venatu*, εἰθίσταται, εἰθίσθησθαι θηρῶν. *labore*, μόχθῳ. *ad*, *in servitutum*, *h* *servituti assuetus*, εἰθισμένος δουλεύειν, προσεθισμένος τῇ δουλείᾳ. *a*, *fecere alqd*, ἐθίζομαι ποιεῖν τι. 2) *inu-heri*, συγγίγνομαι γυναίκεϊ. 3) *a*, *alqm in alqd*, ἐθίζω τινά τι.

assueſcōdo, *ſuis*, *o*, εἰθισμός, προσεθισμός, 2) συνουσία γυναικός.

assueſtus, *a*, *um*, ἴδ. *assuesco*.

assūla, *ae*, *o*, (ὑποκ. τοῦ *assis* = *ais*) σχίδαξ, σχίδη, σχινδάλαμος.

assūlātum, ἐπίξ, σχιδακτῆδόν. Πλ.

† assullo, *ari*, *atum*, *are*, (ἐπιτ. τοῦ *as-silio*) *aleui* *x* *alqd*, προσάλλομαι. *vallo*, προσπίπτω πρὸς τὸν χῆρακα, ἐπιπλήθω τῷ χαρακώματι. | *πιπλήθησι*.

† assultus, *us*, *ā*, (ἐν τῷ πλ.) ἐ-

as-sum, *affui*, *adesse*, (*affuturum* = *affuturus* *esset*, *affutū* = *affuturum* *esse*) *aleui*, *ad*, *in*, *x*, τ. λ. πάρεμι, παραγίγνομαι τινι, πρὸς τι, ἐν τινι. *adesi ad iudicium*, πάρεστι πρὸς τὴν κρίσιν, ἐν τῇ δίκῃ. *as-sum*, ἔχω, *huc ades*, δεῦρ' ἐλθέ. 2) *a*, *aleui*, πάρεμι, παρίσταμαι τινι, βοηθῶ τινι. 3) *animo as-sum*, πάρεμι τῷ νῷ, θάρρος ἔχω,

πρόσχω τὸν νοῦν.

as-sūmo, *mpsi*, *mpium*, *ere*, ἀναλαμβάνω, λαμβάνω. *socium alqm*, τινά σύμμαχον. *assumptis amicis*, *proficiscitur*, λαβὼν, παραλαβὼν τοὺς φίλους πορεύεται. *scintilla a ventis assumpta*, ἡ σπινθήρ παρὰ τῶν ἀνέμων λαμβάνει τροφήν. 2) *πρὲς λαμβάνω*. *praeter hanc ariem aliam quoque assumpsit*, πρὸς ταύτην τὴν τέχνην καὶ ἄλλην προσελάβετο. 3) *προστίθημι* τῷ συλλογισμῷ τὸ ὑπόθεμα. *assumpta verba*, τὰ ἐπιθετα (ἐν τῇ γραμμ.) καὶ αἱ τροπικαὶ ὑπόθεσις.

assumptio, *ōis* *o*, πρόσληψις, παράληψις, ἀνάληψις. 2) ἀποδοχή. 3) ἐν τῇ λογικῇ τὸ ὑπόθεμα.

assumptivus, *a*, *um*, προσληπτικός. *assumptus*, *a*, *um*, ἴδ. *assumo*.

† as-suo, *ere*, προσράπτω. *Or* *as-surgo*, *urxerē*, *urrectum*, *gē* *re*, ἀνίσταμαι. *assurgit et dicit*, ἀνίσταται καὶ λέγει. *ex morbo*, ἐκ νόσου. *aleui*, ἐπανίσταμαι τινι (τ. μὴ ἔνακα). *majoribus natu*, τοῖς πρεσβυτέροις. *collis assurgens*, λόφος ἀνίσχων, ἀνιστῆκώς. *animo assurgit*, ἐπαίρεται τῷ θυμῷ. *parō assurgit* *Heriodus*, ὁ Ἡρόδοτος ἐπανίως ἄνω γέρεται, ὕψοιται.

assus, *a*, *um*, (ἔχω) ὀπίσος, ὀπτητός, *assum*, *i*, *o*, τὸ ὀπίον. 2) ἑστῶς *assa balnearia*, τὸ πυριπτήριον. *assuol*, τὸ ἡλιοῦσθαι ἀνῆλειπτον.

Assyria, *ae*, *o*, Ἀσσυρία.

† Assyrius, *a*, *um*, Ἀσσύριος. *ast*, *o*, *nd*. ἴδ. *at*.

Asia, *ae*, *o*, Ἀσία, πόλις Ἰσπανίας.

Asiensis, *e*, τῆς Ἀσίας, Ἀσιαίος.

Asiāra, *ae*, *o*, Ἀσιάτη, πόλις Ἰσπανίας.

Astario, *ēs*, *o*, Ἀστάρτη.

Astēria, *ae*, Ἀστερία.

† a-storuo, *ni*, (στορένω

μαντιδης. -iis, ὕdis, θ. Ἀθαμαντίς.

Athāmanus, α, um, Ἀθαμανικός.

Athāmas, antis, α. Ἀθάμας.

Athēnæ, arum, θ. Ἀθῆναι.

Athēnæum, i, ου. τὸ Ἀθῆναϊον, ἔργον ἐν Ἀθαμανίᾳ. [κός.

Athēniensis, e, Ἀθηναῖος, Ἀθηναῖ-

Athēnio, ōis, α. Ἀθηναίων.

Athēnōdōrus, i, α. Ἀθηνόδορος.

Āthēsīa, is, α. Ἀθεσίς, ποτ. Ραι-
τίας, i tanv Etsch.

āthlēta, æ, α. ἀθλητής.

athlēticō, epīr. ἀθλητικῶς. Πλ.

Athos (Atho) o, εἴτε Athon, ōis,
α. ὁ Ἄθως.

Atihānus, x. -lius, a, um, Ἀτιλια-
νός. Ἀτίλιος. Atilius, α. ὁ Ἀτίλιος.

Ātina, æ, θ. Ἄτινα, πόλις τῆς Ἀσ-
τήνης. -nas, ātis, α. Ἀτινάτης.

Atīnius (Att), a, um, Ἀτίνιος. Ἀ-
tīnus, α. ὁ Ἀτίνιος.

Atintānia, æs, θ. Ἀτιντανία.

Ātius, æ, Ἄτιος, Ἀτίε.

Atlantēus, a, um, Ἀτλάντειος.
-itēdes, æs, α. Ἀτλαντιάδης. -itēus,
a, um, Ἀτλαντικός. -iis, ὕdis, θ.

Ἀτλαντίς. Atlas, anlis, α. Ἄτλας.

Ātōmus, i, θ. ἡ Ἄτομος (ἀρχὴ τῶν
ὄντων παρὰ φιλοσόφους).

atque, εἴτε ac, (ἐκ τοῦ ad κ qno.
Tò ac πρό συμφώνων ὡς ἐπὶ τὸ πο-

λύ) σύνδ, -τε καί. mentem atque ani-
mam delectat, νοῦν τε καὶ ψυχὴν τέρ-

πει. ius atque æquum, δίκαιόν τε καὶ
ἐπιεικές. coelum ac terra, οὐρανός τε

καὶ γῆ. adiutorem habuit atque ha-
bet, ὑπουργὸν εἶχε τε καὶ ἔχει omnia

honestæ atque inhonestæ, πάντα τὰ
τε καλὰ καὶ τὰ αἰσχροῦ. ducem

hostium intra moenia atque adeo in
senatu videmus, τὸν ἡγεμόνα τῶν

ἐχθρῶν ἐντὸς τῶν τειχῶν καὶ δὴ καὶ
ἐν αὐτῇ τῇ συγκλήτῳ ὀρωμεν, res dif-

ficilis atque omniū difficillima,
πρᾶγμα χαλεπὸν καὶ πάντων ὁ τὸ

χαλεπώτατον. Tanguis potius atque
his a Caesaris militibus occupatis,

στενῶν οὐσῶν τῶν πυλῶν καὶ ταῦτα
(καὶ τοῦτων) ὑπὸ τῶν τοῦ Καίσαρος

στρατιωτῶν καταχομένων. parī hic
atque illi imberbio sunt, τὴν αὐτὴν

δύναμιν αὐτὸς τε καὶ ἱκαῖνος ἔχουσιν.
animus idem est ac fuit, ἡ ψυχὴ

ἡ αὐτῇ ἐστίν, ἡ παρ' ἑν. haud secus
ac jussi faciunt, οὐκ ἄλλως πῶς ἢ

ἐπατέκτατο, πράττουσι. enim todidem
navibus, atque erat profectus, οὖν

τσαούταις ναυσίν, ἔσας καὶ ἐπορεύθη
λαβῶν. aliter fecit ac dixerat, ἄλλως

ἐπράξεν ὃ (καὶ ἄλλως) εἶπεν.

atque, σύνδ, (ἐκ τοῦ at κ. qui=quoī,
quo) καὶ τοι, καὶ τοι γε, ἀλλ' ὅμως,

ἀλλὰ μὴν, ἀλλὰ τοι.

* Atreāides, æs, α. Ἀτρεαίδης (Θεο-
σαλός). [σαλός].

* Atreācis, ὕdis, θ. Ἀτρεαίς. (Θεο-
* Atreācius, a, um, Ἀτράκιος.

atramentum, i, ου, (ater) τὸ μέ-
λαν (χρῶμα, βαφή), τὸ ἐχρῶντο καὶ

εἰς γραφήν.

ātātus, a, um, (ater) μελανέμων,
μελανοφύρος. 2) μελανόχρους.

Atreātus, i, α. Ἀτράτος, ποτάμιον
πλησίον τῆς Ἰώμης.

Atreax, ācis, α. ὁ Ἀτράξ. ποτ.
δ' ἰτωλίας. 2) θ. ἡ Ἀτράξ, πόλις

Θεσσαλίας.

Atrebatēs, um, α. Ἀτρεβᾶτοι, ἔ-
θνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας ἐν τῇ

περιοχῇ τῇ νῦν Artois.

Atreus, ei, α. Ἀτρεὺς.

* Atreides (-da), æs, α. Ἀτρείδης.

atrensīs, is, α. (atrium) ὁ τοῦ
προδόλου ὑπέρτερος.

atridium, i, ου. μικρὸν αὐλειον,
μικρὸς πρόδομος.

atritas, ālis, θ. (σπ.) μελανότης.

atritum, ī, ου. (αἷ ὀ ρ ι ο υ) τὸ μέ-
γαρον (παρ' Ὀμήρῳ), τὸ αὐλειον, ὁ
πρόδομος, (τὸ ἐπισημότατον εἶκημα

τῆς ὀνομαστικῆς οἰκίας. Ἰσαν δὲ καὶ
ναῶν atria. [τῆς, ἀδιατρεψία.

atrioitas, ālis, θ. σκληρότης, ἀγριό-
atrociter, ἐπὶρ. μ. σ. κ. ὕπ. σκλη-
ρῶς ἀγρίως.

atrox, ōcis, μ. σ. κ. ὕπ. (ater)
σκληρὸς, ἀγριὸς (τὴν ὄψιν ἢ τὴν ψυ-
χὴν), κελαινῶπης, κελαινόφρων. α.
anipus Catonis, ἡ ἀδιδάκτερος τοῦ
Κάτωνος ψυχῇ.

Atro, ae, ā. Ἄττας εἴτε Ἄττης.

1. attactus, a, um, ἴδ. attingo.

2. attactus (σπ.), ἀφ -u, ā. ἐπαγγ.

attāgen, ōis, ā. ἄτταγην. (π.). Ορ.

Attāleses, ium, ā. Ἀτταλεῖς.

Attālīcus, a, um, Ἀτταλικός.

Attālis, īdis, θ. Ἀτταλῖς.

Attālus, i, ā. Ἀτταλός.

at-tāmen, ἐπὶρ. καὶ ὅμως, ὅμως
δὲ, ἀλλ' ὅμως.

† at-tāmīno, anī, atum, are, ἄπτο-
μαι τινος. virginem, ἀπτομαι παρθένου.

Attējus, i, ā. Ἀττηῖος.

† at-tēmpōte, ἐπὶρ. ἐν καιρῷ, ἐ-
at-tempto=attento. (πιτηδαίως.

at-tendo, ndi, ntum, ēre, ἐπιτείνω.

arcum, εντείνω, ἔλκω τὸ τόξον. ma-
nus caelo, ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς
οὐρανόν. 2) animum alicui κ. ad, προσ-
έχω τὸν νοῦν πρὸς τι, τινί. α. alqd
κ. alqm, προσέχω τινί, α. alqd disce-
re, προσέχω τὸν νοῦν τῷ μαθήσασθαι.

α. animo, εντείνομαι τῇ διανοίᾳ περὶ
τι. ἐνίοτε α. alicui, σπουδάζω περὶ τι.

at-tēnūe, ἐπὶρ. μ. σ. κ. ὕπ. προσε-
κτικῶς, ἐπιμελῶς.

† attento, ōis, θ. προσοχή. Κικ.

at-tento (attempto), anī, atum, are,
alqm ἢ alqd, ἐπιχειρῶ τινί, πειρῶ-
μαι, ἀποπειρῶμαι τινος.

attentus, a, um, μ. σ. κ. ὕπ. (at-
tendo) προσεκτικὸς, ἐπιμελής.

† at-tēnuān, ἐπὶρ. ἰσχνός.

attenuatus, a, um, (μτχ. τοῦ at-tenuo)
λεπτὸς, ἰσχνός.

at-tēnuo, anī, atum, are, λεπτόνω,
ἰσχυαίνω, σμικρύνω, ἱλατῶ.

at-tero, tēnī, tētum, ēre, ἐπιτρι-
βω. manus, τριβῶ τὰς χεῖρας. opes,
κατατρίβω τὰ κτήματα. pars exerci-
tus attrita est, μέρος τοῦ στρατοῦ
συντέτριπται. [μαρτυρῶ τινί.

at-testor, atus, ari, (σπ.) alqd, ἐπι-
ai-terō, xui, xium, ēre, προσ-
πλίκω, προσυφαίνω, κυρ. κ. μεταρ.

Attānus, a, um, Ἀττιανός.

attigo, ēre, ἀρχ.=attingo.

Attico, ae, θ. Ἀττικῇ.

Attico, ἐπὶρ. Ἀττικῶς.

atticiāso, are, ἀττικίζω. Πλ.

Atticus, a, um, Ἀττικός.

Attibius, ī, ā. Ἀττίλιος. -iānus,
a, um, Ἀττιλιανός.

attineo, tēni, tentum, ēre, (ad-te-
neo) alqd, προτείνω τι. 2) alqm. ἐ-
πέχω. hostem, τὸν ἐχθρόν. alqm vin-
ctum, δέσας κατέχω τινά. alicjs ma-
num, ἐπέχω τὴν χεῖρά τινος. locum
κατέχω τόπον. 3) ad locum, διέλω.

Seythae ad Thaañ attinent, εἰ Σκυ-
θαὶ πρὸς τὸν Θάναϊν διέχουσιν. 4)
ἀπρος, attinet ad, προσήκει τινί. quid
hoc ad me eīte me attinet? τί προσ-
ήκει μοι τούτων; quod ad me atti-
net, τὸ κατ' ἐμέ. quae ad me attinent,
τὰ ἰμοὶ προσήκοντα. Καὶ ἀπολύτως
quid attinet? τί ὥρεται;

attingo, tēgi, tactum, ēre, ad-tango)
alqd, ἐράπτομαι τινος, ἐπιφάσκω, φασκώ
τινός. terram, ἐράπτομαι τῆς γῆς.

2) ἄπτομαι τινος, ἐπιχειρῶ, ἐπιτίθε-
μαι τινί. hostem, ἐπιτίθεμαι τῷ ἐχθρῷ.

poeticam, ἐπιχειρῶ τῇ ποιητικῇ. 3)
συντόμως μεινέμαι, ἄπτομαι τινος.

summatim rem, ἐν καταλείψει ἀπτο-
μαι τοῦ πράγματος. 4) ὁμῶς τινί.

Cappadocia Ciliciam attingit, ἡ Καπ-
παδοκία ἔρχεται τῇ Κιλικίᾳ. 5) προσ-
ήκει. invidia me non attingit, ἐξ ὀφ-
θῆς οὐ προσήκει μοι, οὐ προσήκει μοι

MEPOS Λ.

Δημοσθένος πρὸς Περικλέα ἐν συροσθῇ

ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

τοῦ φθόνου. 6) ἀφικνεῖσθαι. *Asiam*, εἰς τὴν Ἀσίαν.

Attis, Ἰδὺς εἴτε *Attin*, Ἰνίς, ἄ. 6) ἄττις εἴτε ἄττιν, ἱερὺς τῆς Κυβέλης. *Attius* (Acc.), ἰί, ἄ. ἄττιος.

at-tollo, ἔρε, αἶρω. *pedes*, τοὺς πόδας. *manus*, τὰς χεῖρας. *oculos*, ἀναεῖλω. *pro a casu*, ἐξανίσταμαι ἀπὸ τῆς πτώσεως. *arcem*, *turrem*, οἰκοδόμω, ἀνίστημι ἀκρόπολιν, πύργον. *a. spiritum*, ἐπαίρω τινά. *nomen vocibus*, ἐπαίρω τὸ ὄνομα λόγοις. *facta sua*, μεγαλύνειν, ἐπαίρειν τὰς ἑαυτοῦ πράξεις.

at-tondeo, *ndi*, *psum*, ἔρε, χεῖρω, ἐπιχεῖρω. *attonsus ad culam*, ἐν χρωῖ κεκαρμένους. * *capella attondei virgulta*, ἡ αἰξ περιτρωγὴ τοὺς θάμνους. *consiliis nostris laus est attonsa Lacconum*, * ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν. * 2) ἀπατῶ, φανακίζω, δέρω τινά.

attonsus, *a*, *um*, (μτχ. τοῦ *attonso*) ἐμδρόντητος, ἐκθαμβός, ἐκατακτικός. *at-tono*, *ui*, *ium*, *are*, *alqm*, ἐμδροντῶ, ἐξίστημι τινά.

attonsus, *a*, *um*, ἴδ. *attondeo*.

+ *at-torqueo*, *rui*, *rium*, ἔρε, ἀνατινάσσω. Οὐίργ.

at-traho, *xi*, *ctum*, ἔρε, *alqm* ἢ *alqd*, ἐπισπῶ τινά ἢ τι. *hominem*, ἐπισπῶμαι τὸν ἄνθρωπον. *discipulos*, ἔλκω πρὸς ἑμαυτὴν μαθητάς. *similitudo attrahit ad amicitiam*, ἡ ὁμοιότης ἐφελκεῖ ἐπὶ τὴν φιλίαν. *a voluptatibus attrahitur*, ἔλκεται ὑπὸ τῶν ἡδονῶν.

* *attractus*, *af*, -*ui*, ἄ. ἐπαφῇ, ἀφῇ.

attracto, *avi*, *atum*, *are*, (ad-tracto) *alqm* ἢ *alqd*, ἐράπτωμαι, ἄπτωμαι, τινος ἀθραύω, ἐπιχεῖρῶ τινι, σφεταιρίζωμαι τι. [μὴν παραγίγνομαι.]

+ *at-tripido*, *avi*, *atum*, *are*, *trē*.

at-trihuo, *ui*, *itum*, ἔρε, *alcul* *alqd*, προσένω, ἀπονέμω τινί τι. *bonos exitus diis*, ἀνατίθηναι τὰς καλὰς ἐκβά-

σεις τοῖς θεοῖς. *alii causam calamitatis*, ἐπιφέρω ἄλλοις τὴν αἰτίαν τῆς συμφορᾶς. 2) *ad alqd*, προστίθημι πρὸς τι. 3) ἐπιτάττω φόρον. *attributum*, ἡ ἐπιθεσις, τὸ ἐπιθετόν, κατηγόρημα (ἐν τῇ γραμμ. κ. ῥητορ.). *attributio*, *onis*, θ. διαγραφὴ (ὀφειλῆματος). 2) τὸ κατηγορούμενον, κατηγόρημα, ἐν τῇ ῥητορ.

attributus, *a*, *um*, ἴδ. *attribuo*. *attribus*, *a*, *um*, ἴδ. *allero*.

Attus, *i*, ἄ. ἄττος.

Atys (Ἄττυς), ὕος, ἄ. ἄτυς, ἄττυς. *au* εἴτε *hau*, ἐπιφών. *τού! τού!*

aucers, *cūpis*, ἄ. (avio-cario) ὀρνιθολήρας. *voluptatum*, θηρευτῆς ἡ δονῶν. *syllabarum*, λειψιθήρας, συλλαβωχῶν. (προσθήκη.)

auctarium, *ii*, οὐ. (σπ.) ἐπιμετρον. *auctio*, *onis*, θ. (augeo) αὐξήσις. 2) δημοπρασία, ἀποκτερυσις.

auctōnarius, *a*, *um*, τῆς δημοπρασίας, π. χ. *alria*, αὐλαία, ἐνθα δημοπρατοῦσιν.

auctior, *avis*, *eri*, (auctio) δημοπρασίαν ποιοῦμαι, ἀποκηρύττω.

auctio, *are*, (θαμ. τοῦ *aucto*) [σπ.] πολλὰ αὐξάνω, συνεχῶς αὐξάνω.

aucto, *avi*, *atum*, *are*, (θαμ. τοῦ *augeo*) [σπ.] συνεχῶς αὐξάνω.

auctor, *oris*, ἄ. κ. θ. (augeo) οὐ-τω καλεῖται καὶ αὐτὸς ὁ πράξας ἢ ποιήσας ἢ εἰσηγησάμενός τι, (ἐπ' ὠφέλειā μάλιστα καὶ αὐξήσῃ πραγμα-τῶν) καὶ ἂν ἄλλω τινι πράξεως ἢ γνώ-μης αἴτιος ὦν. *a. urbis*, κτίστης τῆς πόλεως. *a. genoris*, ἀρχηγέτης τοῦ γένους. *a. statuae*, ὁ τὸ ἄγαλμα πεποιηκώς. *nou par gloria sequitur scriptorem et auctorem rerum*, οὐκ ἴση δόξα ἐπεται τῷ τε γράψαντι καὶ τῷ πράξαντι. *a. facinoris in incerto est*, ὁ πρωταίτιος, ὁ αἴτιος τοῦ ἔργου ἀδολῆς ἐστίν. *Iphitus a. Olympiorum*, ἱερεὺς ὁ τὰ Ὀλύμπια καταστροφάμε-

vos. lego auctiores, ἀναγιγνώσκω συγγραφεῖς. Polybius bonus a. imprimis, ὁ Πολύβιος ἐν πρώτοις καλὸς συγγραφεύς. belli Alexandrini a. incertius est, ὁ τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ πολέμου συγγραφεύς ἀγνώστος ἐστίν. verus sine auctore, ἀδίσποτος στίχοι. certis auctoribus componere alqd, ἀθηναικῶς πυνθάνεσθαι τι. fama sine auctore, ἀδίσποτος φήμη. dicendi gravissimus a. et magister Plato, Πλάτων ὁ βαρύτερος (ἐξιολογώτατος) τοῦ λέγειν ἡγεμὼν καὶ διδασκαλός. Cato omnium virtutum auctor, ὁ Κάτων πασῶν τῶν ἀρετῶν ἡγεμὼν. a. conspirandi, ἀρχηγός τῆς συνωμοσίας. a. tibi sum, ui venias, παρακαλεῖσθε με εἰσεῖν. me auctore, καθηγουμένου ἐμοῦ, κελύοντος ἐμοῦ. non ego, si Jupiter a. spondeat, sperem, οὐτοι ἐγὼ καὶ εἰ μοι αὐτὸς ὁ Ζεὺς ὑπισχνέται, ἐλπίζομαι. a. belli ὁ αἰτιώτατος τοῦ πολέμου. a. consilii publici, ἀρχηγός τῆς κοινῆς βουλῆς. senatus auctor fit legis, ἡ σύγκλητος κυροῖ τὸν νόμον. gravis a. huius rei, κύριος ἐγγυητής τοῦ πράγματος τούτου. auctiores, καλοῦνται ἐν τῇ δικανικῇ γλώσσῃ καὶ οἱ ἀθηναικοὶ πωλῆται, μάρτυρες καὶ ἐπίτροποι. auctoramentum, ἰ, οὔ. (auctor) ἐπίχειρον, μισθός.

auctoritas, ālis, θ. (auctor) αὐθεντία, ἀξίωμα. iuroris, τὸ αὐθεντικὸν τὸ ἐξιοπίστον τῆς φήμης. auctoritas est sententia mea, τὸ ζήτημα καὶ ἡ γνώμη μου. auctoritatem alicjs sequor, πείθεσθαι τῷ κελυσμῷ τινος. senatus auctoritas, ἡ τῆς συγκλήτου γνώμη, τὸ βούλημα. populi, ἡ τοῦ δήμου θέλησις. auctoritatem in republica habere, αὐθεντίαν, ἀξίωμα ἔχειν ἐν τῇ πολιτείᾳ. a. legis, τὸ κύριον τοῦ νόμου. quid habet auctoritatis futur? τίνα δὲ ἐγγύην παρέχει

ἡ μανία; Παρὰ τοῖς νομικοῖς ἐγγύη καὶ κυριότης πραγμάτων.

auctor, auctum, auctum, are, (auctor) ἐγγυῶμαι τι. 2) se auctorare εἶτε auctorari, ἐκδιδόναι ἑαυτόν. auctorari ἐκαλοῦντο μάλιστα οἱ ἐκδεδομένοι εἰς μονομαχίαν, οἱ μονομάχοι.

auctummalis, e, (auctummalis) φθινοπωρινός. a. aequinoctium, ἡ φθινοπωρινὴ ἡμερία.

auctummalis, i, d. (auctummalis) φθινοπωρὸν (κυρίως δὲ τὸ μέρος, τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἀπὸ κβ'. Σεπτεμβρίου μέχρι κβ'. Δεκεμβρίου), ἡ ὥρα.

1. auctus a, um, [μόνον ἐν τῷ συγκρ.] (μτχ. τοῦ augere) ηὔξημένος. auctiores esso vult, ἐπὶ πλέον αὔξασθαι βούλεται. auctius di fecerunt, πλείω δεδώκασιν οἱ θεοί.

2. auctius, us, ā. αὔξησης, ἐπίδοσις. auctiprium, ū, ō. (auctiprium) ἐρνηθ-θήρα. delectationis, θήρα τῶν ἡδονῶν. verborum, λεξιθήρη.

auctipor, alius, ari, αρχ. auctipor, are, (auctipor) μεταφ. θηρῶ τι.

audācia, ae, θ. τίλημα, εὐτολμία, (x. συνηθστ.) θρασύτης. audacis, ae, pl. τολμήματα, θρασύται πράξεις.

audacior (συνηθστ.) ἔα τοῦ αρχ. audacior, ἐπὶ β. μ. σ. x. ὑπ. τολμηρῶς, εὐτόλμως, θρασέως.

audax, ācis, μ. σ. x. ὑπ. (audeo) τολμηρὸς, εὐτολμός, (x. συνηθστ.) θρασύς, τολμητής.

audens, ntis, μ. σ. (μτχ. τοῦ audeo) τολμηρός. audentior, τολμηρότερος. [θρασέως, θαρρύλειος.]

† audenter, ἐπὶ β. μ. σ. (audens) audentia, ae, θ. εὐτολμία.

audeo, ausus sum, audēre, (συγγ. τῷ aveo) alqd x. facere alqd, τολμῶ τι, τολμῶ ποιεῖν τι. talia ausus, τοιαῦτα τολμήσας. a. dicere, τολμῶ λέγειν. tantum non est ausus optare, τοσαῦτα οὐκ ἐτόλμησεν εὐχασθαι. qua

audacia tantum facinus audet? τίς τὸ λῆμν ἐπιχειρεῖ τοσούτῳ ἔργῳ; nec nunc illi, quia audenti, sed quia necesse est, pugnatu sunt, οὔτε γὰρ ἐκείνοι, ἐπεὶ τολμῶσιν, ἀλλ' ἐπεὶ ἀνάγκη, μαχόμενται. παύ. multa per vim audebantur, πολλὰ βιάζεσθαι ἐτόλμων. audenda est res, τολμητέον τὸ πρᾶγμα.

audiens, ntis, 1) μετχ. 18. audio. 2) οὐα. ὁ ἀκροατής.

audientia, ae, θ. ἀκρόασις, facere audientiam, σιωπὴν ποιῶ, σιωπῆσαι καλεῖται.

audio, īvi εἶτε īi, ītum, īra, (αῶ, α ὑ τ θ ρ, α ι ω) ἀκούω. audivī ex εἶτε a maioribus natu hoc idem fuisse, ἤκουσα τῶν πρεσβυτέρων (παρὰ τῶν πρεσβυτέρων) τοῦτο καὶ τότε ταῦτο γινώσκαι. a. illum abisse, ἀκούω, ὅτι ἀπῆλθεν, ἀκούω ἐκεῖνον ἀπεληλυθῆναι, auere ex eo audivī, quum diceret, πολλὰκις ἐκεῖνος ἤκουσα λέγοντες, nemo eum querentem audivī, οὐδεὶς ἤκουσεν αὐτὸν μεμψόμενον. hoc de illo audivī, τοῦτο περὶ ἐκεῖνου ἤκουσα. audisne? εἶτε audis? ἀκούετε ταῦτα; ἀκουσον τοίνυν. ἢ παύ. μετχ. ἀπολύτως audito, hostem advenisse, jussit etc. ἀκούσας, ὅτι ἦλθεν οἱ πολέμιοι, ἐκέλευσεν. a. Cratippum philosophum, ἀκροῶμαι, διακούς Ἡρατίππου τοῦ φιλοσόφου. judex audit reum, ὁ δικαστὴς ἀνακρίνει τὸν ὑπόδικον, ἀκούει τοῦ ὑποδίκου. te audire volo, σοὺ ἀκούειν, σὲ ὑπακούειν βούλομαι. tibi dicto audiens sum, ὑπακούω σοι, πείθεμαι σοι. hoc Homerum audio, qui Ganymedem a Diis raptum sit, οὔτε τῷ Ὁμήρῳ πείθεμαι, προσέχω λέγοντι ὡς Γανυμήδης ὑπὸ θεῶν ἡρπάσθη. audio: nunc dicis alqd, μνησθῆναι, νῦν λέγεις τι. 2) bene audio, καλῶς ἀκούω, εὐδοκῶ, εὐδοκίμῶ. malo a. κακῶς ἀκούω, ἄδοξῶ. bene a.

ab hominibus, εἰ ἀκούω ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, εὐδοκίμῶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. -oūa, audītam, i, oū. ἀκουσμα, ἀκοή.

audītio, ōnis, θ. ἀκοή. 3) ἀκουσμα, φήμη. [αἴτης.

auditor, ōris, α. ἀκουστής, ἀκρο- + auditorium, ii, oū. ἀκροατήριον, (οἱ ἀκροώμενοι) ἐν δικαστηρίῳ καὶ ἡ σχολή.

1. auditus, a, um, 18. audio.

2. auditus, us, α. ἀκοή. 2) ἀκρόασις. 3) ἀκουσμα, φήμη.

aufero, abstuli, ablātum, auferre, (ab-fero, ἀποφέρω, ἀποκομίζω, ἀφαιρούμαι. multa domum auferrebat, πολλὰ εἰς αὐτὴν ἀπεκομίζεν. vento secundo celeriter ablati sunt, ὑπ' οὐρίου ἀνέμου ταχέως ἀπεκομίσθησαν. auferor in scopulos, φέρομαι εἰς σκαπίλους. pennas ablatus, πτέρυξιν ἀρθεῖς, ἀποπτές. aufer te! ἀπαλάττω! abstulit mors Achillem, ὁ θάνατος ἤρπασεν τὸν Ἀχιλλέα. aufer istae: quae-so, σιγῆς responde, ταῦτα μὲν εἰ, ἀποκρίναί μοι. 2) aliquid alqd, ἀφαιρούμαι τινά τι. mihi pecuniam abstulit, ἀφείλετό με τὸ ἀργύριον. imperium indignis auferre, τοὺς ἀναξίτους τὴν ἀρχὴν ἀφείλεσθαι. hoc metus est eufas aufert, τοῦτο ἀφαιρεῖται φόβον καὶ προνίδας. 3) alqd, φέρωμαι, κομίζομαι, λαμβάνω τι. praemium abstulit, τὸν μισθὸν ἐκομίσαστο. quantum petiti, tantum abstulit, ἔσον ἤτησε, τοσούτον ἔλαβεν. [Ἰταλίας.

Aufidēna, ae, θ. Αὐφιδίνα, πόλις Aufidius, ii, α. Αὐφιδίος. -dianus, a, um, Αὐφιδιανός.

Aufidus, i, α. Αὐφιδος, ποτ. Ἰταλίας, τανῶν Ὀφάντο.

au-fugio, ūgi, ere, (ab-fugio) ἀποφεύγω, ἀποδιδοίμην, φεύγω.

auge, es, θ. Αὐγή.

augeo, auxi, auxium, gēre, aliquid

δ ζωτικὸς ἀήρ. 4) ἀναπνοή πυρός, εὐωδίας. κττ. [σωρυχείον.

aurāria, ae, θ. (ὑπον. fodina) χρυ-
aurālus, a, um, (aurum) χρυσω-
τός, ἐπίχρυσος, κατὰ χρυσος.

Aurēlius, a, um, Αὐρήλιος.
aureolus, a, um, (ὕποκ. τοῦ aureus)
χρυσῶς (τίθεται ἐπὶ μικρῶν χρυσῶν
πραγμάτων). 2) = aureus.

aureus, a, um, χρυσοῦς. (aurum) a.
nummus sita-reus, i, ē, χρυσοῦς, χρυ-
σοῦν νόμισμα, ὡς εἴκοσι πέντε δραχ-
μῶν. 2) χρυσωτός, ἐπίχρυσος, διάχρυ-
σος, χρυσοφανής. 3) χρυσόχρους, χρυ-
σιζών. 4) α. Venus, χρυσή Ἀφροδίτη.
a. aetas, ὁ χρυσοῦς αἰὼν.

aurichalcum ἰδ. orichalcum.
* auricodmus, a, um, (aurum-coma)
χρυσόκωμης.

† auricilla, ae, θ. = auricula.
auriculā, ae, θ. (ὕποκ. τοῦ auris)
λοδός (τοῦ ὠτός).

* aurifer, ēra, ērum, χρυσοφόρος.
a. arbor, τὸ χρυσοκαρπὸν δένδρον. a.
omnis, χρυσοφόρος ποταμός.

aurifex, icis, ē. (aurum-facio) χρυ-
σοποιός, χρυσοχόος.

auriga, ae, ē. (ἐκ τοῦ ἀπρηχ. aurea,
ἡνία x. ago) ἡνίοχος, ἄρματηλάτης,
ἄρματοδρομὸς.

† aurigarius, ii, ē. ἄρματηλάτης.
† aurigatio, ōnis, θ. ἵππικός ἀ-
γών, τὰ ἵπποδρόμια, ἄρματοδρομία.

* aurigēna, ae, ē. (aurum-gigno)
[στ.] χρυσόγονος, χρυσόπατρος. ἐπίθ.
τοῦ Περιοίω.

* auriger, ēra, ērum, χρυσοφόρος,
χρυσωτός, χρυσοκέρως. [ga] ἡνίοχος.

† aurigo, avī, atum, are, (auri-
auria, is, θ. (αὐρί) τὸ οὐρί, ἡ ἀ-
κοή. aures adhibeo, applico, προσ-
έχω τινί. do, praebeo alicui, ἀκούω
τινός, ἀκροῶμαι τινος. in, ad aurem
dico, πρὸς τὸ οὐς λέγω, πρὸς τὴν ἀ-
κοὴν τινος ψιθυρίζω. aures obliundo,

ώτοκοπῶ. auribus alicja sergio, ἀκ-
ροῦμαι, κολακίζω τινά. in utram-
vis aurem dermio, ἐπ' ἀμφοτέρων τῇν
ἀκοὴν καθιεύδω, ἀπρόντιστός εἰμι. 2)
μέρος τῆς ἑννέας ἐν τῷ ἀρότρῳ.

aurilius, i, ē. μακρῶτης, δολι-
χούατος. [ἀκούων, 2] ὠτοειδής.

* aurilus, a, um, ὡτώεις, ἐχὼν ὠτα,
aurora, ae, θ. (αὐριος ὥρα) ἡ ἑως,
αἱ πρῶται τῆς ἡμέρας αὐγαί. ad au-
rocam, πρὸς ἑω. tota aurora, ὅλη ἡ
ἀνατολή.

Aurora, ae, θ. ἡ ἑως (δύως Διελικῶς).
aurum, i, τό. (αὐρὸν) χρυσός. 2)
ἐστὶ χρυσοῦ πεποιήται, κτελες χρυ-
σός, χρύσωμα, οἶον δακτύλιος, στρε-
πίς, περόνη, ποτήριον χρυσοῦν, νό-
μισμα χρυσοῦν. 3) ὁ χρυσοῦς αἰὼν.

Aurunci, orum, α. Αὐρουνοὶ εἰς
ἀβύσσους. -cus, a, um, Αὐρουνοί.

† auscultatio, ōnis, θ. εὐπειθεία.
† auscultator, ōris, ē. ἀκροατής,
ἀκουστής. Κικ.

ausculto, avī, atum, are, (ἀντι aus-
cultulo ἐκ τοῦ ausculla = auricula).
aliqui, ἀκροῶμαι τινος, προσέχω τινί.
2) περιέρχως ἀκούω, ὠτακουστῶ. 3)
ὕπακούω, θυρωρῶ. 4) alicui, ὑπακούω
τινί, πείθομαι τινί.

Ausēlani, orum, ē. Αὐσητανοί, ἔ-
θνος Ἰταβίας.

ausim, is, κτλ. * ἀντὶ τοῦ ausus
sim, sis, κτλ. ἰδ. audeo.

Ausoni, ōnis, ē. Αὐσων. Ausona,
ae, θ. Αὐσὼνη, πόλις τῶν Αὐσόνων.
Ausones, um, ε. Αὐσόνες. * oi Ἰταλοὶ
Ausōnis, ae, θ. Αὐσωνία. -nidae, arum,
ē. Αὐσόνες. * Ἰταλοὶ. -nis, idis, θ.
Αὐσωνίς, Αὐσωνίτις. -nius, a, um,
Αὐσώνιος. * Ἰταλικός.

auspex, icis, ē. (avis-specio), οἰω-
νολόπος. (Ἐν τῷ ἐγκρίτῳ πιζῷ λόγῳ
πολλῷ τούτου συνυβίστατον τὸ
augur). 2) α. x. θ. αἵτιος, καθηγε-
μῶν, κροστήτης, προστάτης. auspi-

οὐ το, σοῦ προστάτωντος. 3) α. αἰτ. a, aurtiarum, δ παρανύμφιος.

auspicato, ἐπίρ. ἴδ. auspicatus.

auspicatus, α, um, μ. * α. κ.† ὑπ. (μτγ. τοῦ auspicato) καθιερωμένος δι' οἰωνισμού. Romulus auspicato urbem condidit, ὁ Ῥωμύλος οἰωνοῖς χρησάμενος (ὀρνιθευσάμενος, οἰωνοὺς αἰαίους τῆς πράξεως λαβὼν), ἔκτισε τὴν πόλιν. 2) αἰσιος, δεξιός.

auspicium, ii, οῦ. (auspex) οἰωνοσκοπῆμα, οἰωνισμός, ὀρνιθεῖα. Ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ὁ στρατηγὸς προέβηε καὶ ἐπετείλει τὴν οἰωνοσκοπίαν, σημαίνει τὸ auspicio αἰτ. auspicium aleje, ἡγουμένου τινός, στρατηγευόντος τινός, καὶ ἀπλῶς εἰσηγουμένου ἢ καλεσμένου. auspicia regni, ἀρχή, ἐναρξίς βασιλείας. 2) οἰωνός. bonum, αἰσιος οἰωνός. avis auspicium facit, ἡ ὄρνις σημαίνει τι.

auspicio, atus, ari, (ἀρχ. κ. μτγ.) auspicio, are, (auspex) οἰωνοσκοπῶ, οἰωνίζομαι. auspicandi causa facio alqd, κατάρχω τινας, ὥς αἰσῶ οἰωνῶ χρησθῆαι. α. alqd, ἀγαθὴ τύχη ἀρχομαί τινος. α. conlare, κατάρχομαι τοῦ φθίνειν, militiam, ἀρχομαι τῆς στρατείας.

auster, atri, α. (ἄω, αὔω) νότος.

auslere, ἐπίρ. α ὕ σ τ η ρ ῶ ε.

ausleritas, ātis, θ. αὐστηρότης.

auslerus, ο, um, αὐστηρός. vinum, αὐστηρός εἶνος. α. color ξηρόν, βαυὺ χρώμα. μετατ. αὐστηρός, σκυθρωπός.

australis, ο, κ. -itrus, α, um, νότος.

*† ausum, i, οῦ. (ausus) τόλμημα.

ausus, α, um, ἴδ. audeo.

aut, σύνδ. (α ὕ, α ὕ τ ι ε) ἐπὶ ἰναντιῶν ἢ διαφόρων καὶ ἀνομοίων ἢ, injuste aut improbe fecit, ἀδίκως ἢ ἀπίστως ἐπραξεν. aut verum est aut falsum, ἥτοι ἀληθὲς ἐστὶν ἢ ψευδές. per viam aut viam aut moriar, ἢ ἐκείνου ἢ ζήσω ἢ ἀποθάνομαι. de

hominum genere aut omnino de animalium loquor, περὶ τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους ἢ καθόλου περὶ τοῦ τῶν ζώων λέγω. Σημ. οἱ ποιηταὶ ἀνταλλάττουσι τὸ aut τοῦ vel.

autem, σύνδ. (αὔ, α ὕ τ ι ε) δέ, δὲ δὴ, μὲν—δέ. tu amator mulierum es, ergo autem homo iracundus, σὺ μὲν ἐραστὴς γυναικῶν εἶ, ἐγὼ δὲ ἄνθρωπος ὀργίλος. vita brevis, ἀλλ' αὖτις longa est, ὁ μὲν βίος βραχύς, ἡ δὲ τέχνη μακρά. (γτίον).

† authepsa, αε. θ. ἀαθέψης (ἀγ.† αὐτογράφος, α, um, αὐτογράφος. Αὐτοῖς, α, α. Αὐτόλοχος.

† automaum, i, οῦ. τὸ αὐτόματον, μηχανή.

Automædon, ntis, α. Αὐτομαέδων.

Autonoe, εα, θ. Αὐτονόη.

autumnalis, ἴδ. autumnalis.

autumnus, ἴδ. autumnus.

autumo, avi, atum, are, (αἰο)

(ἀρχ. ποιητ. κ. μτγ.) βοηθῶ, κατέφημι, λέγω, ἐνομαζώ.

† auxiliāris, ο, κ. -ārius, α, um, βοηθητικός, ἐπικουρικός. auxiliares, α. τὸ ἐπικουρικόν, οἱ σύμμαχοι.

† auxiliator, ōris, α. βοηθός, σύμμαχος, ἐπικουρός.

auxilior, atus, ari, alcuī, βοηθῶ, ἐπικουρῶ τινι παθ. a me auxiliatus est, παρ' ἐμοῦ βοηθειαν ἔλαβεν.

auxilium, ii, οῦ. (augeo) ἐπικουρία, βοήθεια. prelo a. ab alio, αἰτῶ βοήθειαν παρὰ τινος. auxilio tibi ero, βοηθεῖά σοι ἔσομαι. auxilio alcuī veniō, ἔρχομαι βοηθῶν, ἐπικουρήσων τινί. α. tibi feram contra hostem, βοηθήσω σοι ἐπὶ τὸν πολέμιον. auxilium eite auxilia, πλ. ἡ ἐπικουρία, τὸ ἐπικουρικόν. auxilia mittere alcuī, ἐπικουρίαν πέμπω τινί. auxilia, ἐνίοτε σήμ. πολεμικὴν δύναμιν ἀπλῶς.

Auximum, i, οῦ. Αὐξίμων, πόλις τῆς Πικεντίας, τανῶν Osimo. -mā-

tes, tum, ἄ. Αὐξίμῃται.

āvaro, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὅπ. πλεονε-
κτικῶς, ὀρμητικῶς, ἀπλήστως.

Avāricum, ἰ. οὐ. Αὐάρικον, πόλις
Γαλλίας, τανὺν Bourges.

āvāritas, ἐπίρ. = avarus. Πλ.

āvāritia, αὐ, θ. πλεονεξία, ἀπλη-
στία, φιλαργυρία, αἰσχροκέρδεια.

āvātus, α, um, μ. σ. κ. ὅπ. (ἀνέο)
πλεονέκτης, πλεονεκτικῶς, φιλάργυ-
ρος, αἰσχροκέρδης. Gracii avari lau-
dia, οἱ Ἕλληνες φιλοτιμότεστοι ἱρασταὶ
δόξης. publicae pecuniae avarus, τῶν
κοινῶν χρημάτων γύλαξ γλισχρότα-
τος. α. Acheron, ὁ ἀπληστος Ἀχέρων.

avectus, α, um, ἰδ. ανεθο.

ā vello, χί, cium, hēro, ἀποκομίζω,
ἀπάγω. alqm domum, ἀποκομίζω τινα
οἴκαδε. avellor, ἀπερχομαι, ἀφιπτεύω.

avello, alli εἴτε ulsi, ulsum, ἔρε,
ἀποτίλλω, ἀποσπῶ. saxa montibus
avulsā, πίπτει ἀπορῶνταί τοῦ ὄ-
ρους. α. Victoriā e signo Cereris,
ἀφαιρῶ τοῦ τῆς Δήμητρος ἀγάλματος
τὴν Νίκην. fundum α. empori, ἀφαι-
ροῦμαι τὸν ὠνητὴν τὴν ἱκαυλιν. a-
vellor castris, ἀποσπῶμαι ἀπο τοῦ
στρατοπέδου.

āvūa, αὐ, θ. (αὐόνα) ὁ βρόμος. 2)
ὁ αἰγίλωψ. 3) ὁ κάλαμος, ἡ σύριγξ.

Avēticum, ἰ. οὐ. Αὐέντικον, μη-
τρόπολις Βλθθτιῶν.

Avētinus, ἰ, ἄ. (mons) εἴτε -αυμ,
ἰ, ὁ Ἀδεντίνος λόφος, τὸ Ἀδεντίνον.
-itius, α, um, Ἀδεντίνος.

1. āveo, ἔρε, χαίρειν (εὖχρ. μόνον
κατ' ἀπαρέμφ. κ. προστ.) ave /
χαίρε! avēto! ἐβῶσο! avēto! χαί-
ρετε!

2. āveo, ἔρε, (āv, āvō) alqd ἢ la-
cero alqd, ἐφίεμαι τινος, ἐπιθυμῶ
τινος, ἐφίεμαι, ἐπιθυμῶ πράττειν τι.
valde α. scire quid agas, σφεδρα ἐ-
πιθυμῶ γινῶναι, εἰ πράττεις. avei
mons vagari, ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ πλα-

ναῖσθαι. avoi semper aspera, ἐπιθυμεῖ
αἰεὶ τῶν τραχέων.

Avēnālis, * τοῦ Ἀδεντίνου, Ἀχερούσιος.

Avēnus, ἰ, ἄ. ὁ Ἀδενός εἴτε A. la-
cus, ἡ Ἀδενός λίμνη, ἡ Ἀδενερίς. A-
vōnus, α, um, Ἀχερούσιος. [μαί.

† ā-verro, εἰ, ἔρε, ἀποκορῶ, ἀφαιροῦ-
ā verruaco, avi, alium, are, (ἀπὸνχ)
ἀποτρέπω, ἀλέξω. deus averruncet,
ὁ θεὸς ἀποτρέψειεν, ἀλεξήσειεν!

† āversio, ὄνις, ὅ. (avertio) ἀποστροφή.
ex aversione, ἐκ τοῦ ὀπισθεν.

1. āversor, αται, ari, (averto) ἀπο-
τρέπομαι, ἀποστρέφομαι. 2) alqm κ.
alqd, ἀποτρέπομαι, ἀποτρίβομαι, οὐ
δέχομαι τίνα ἢ τι.

2. † āversor, ὄρις, ἄ. σφειτρίζης.

āversus, α, um, (avertio). ἀπε-
στραμμένος, ἀπίστροφος. aversum
alqm aggredior, ἐκ τοῦ ὀπισθεν ἐμπί-
πτω τινί. α. α Musis, ἀλλοτρίος τῶν
Μουσῶν. α. animus, ἀπᾶλλοτριωμένη
ψυχὴ. aversa, οrum, οὐ. τὸ ἀπεστραμ-
μένον μέρος, τὸ ὀπισθεν, τὰ ὀπισθεν.
aversa montis, τὰ ὀπισθεν τοῦ ὄρους.

ā-verto, rti, rsum, lēre, alqm a ro
(ἐνὸτε re), ἀποτρέπω, ἀποστρέφω τι-
νά τινος. α. Numen, ποταμὸν ἀπο-
στρέφω. alqm ab incepto, ἀποτρέπω
τινὰ τοῦ ἐπιχειρήματος. mihi avertit-
ur animus a certamine, ἡ ψυχὴ ἀ-
ποστρέφεται μοι τοῦ ἀγώνος. α. iter,
ἀποκλίνω. haec fama nonnullos ab
eo avertit, αὕτη ἡ φήμη ἀλλοτρίωσέ
τινας αὐτῷ. α. praedam, ἀπάγω λαίαν.
aurantem optantes Colchis avertere
pullem, εὐχόμενοι τοὺς Κόλχους τὸ
χρυσόμαλλον κίρας ἀφαιέσθαι. pecu-
niam publicam avertit, τὰ κοινὰ χρή-
ματα σφειτρίζεται. alqm avertere in
fugam, τρέψασθαι τίνα εἰς φυγὴν. ὁ
παῖ, τύπος ἐν μέσῃ σημασίᾳ. aver-
tor alqd, ἀποστρέφομαι τι. 2) α. οὐδ.
= α. me, ἀποτρέπομαι. id quum di-
xisset, avertit, ταῦτα εἰπὼν ἀπε-

τράπετα.

[λομήτορ.

Avia, ae, θ. τήθη, μαμμία, μεγα-
avisiu, ii, ου. ὀρνιθῶν, ὀρνιθο-
τροφῆτον. 2) ὀρνιθοῖτον (ἀγρίων πετηνῶν).

Avide, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὑπ. ἐπιθυ-
μητικῶς, ὀρμητικῶς ἀπληστῶς.

Avidius, ālis, θ. ἐπιθυμία. 2) πλεον-
εξία, φιλαργυρία.

Avitus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (2.
aveo) alcijs, ἐπιθυμητικός τινας, ἐπιθυ-
μῶν, ὀρεγόμενός τινας. gloriae, δόξης ἐ-
φιέμενος. avidus belli gerendi, ἐπιθυ-
μῶν πόλεμον ποιεῖσθαι. avidus in
dilectiones, πρόθυμος πρὸς ἀρπαγὰς.
ἔτι δὲ καὶ μετ' ἀπαρμυφάτου. 2) πλεον-
εκτικός, φιλοκερδής, φιλέργυρος, πλεον-
εκτής. 3) ὀρμητικός, ἀπληστος, ἀ-
κόρεστος.

avis, is, θ. (ἄω, ἄημι) ὄρνις, πτή-
νόν. 2) ὄρνις ἡ εἰς μαντείαν συντε-
λοῦσα, ὁ οἰωνός. bona avis, αἰσιος
οἰωνός. [2) παμπάλαιος.

Avitus, a, um, (avus) παπικός.

Avius, a, um, (a-via) ἄδατος, ἀ-
σιβής, ἀπόκρυφος, ἐρημικός. avia, orum,
ού. ἐρημία. [ρηγορία, παράκλησις.

Avocamentum, i, ου. ἀνεσις, πα-
avocatio, onis, θ. ἀνεσις.

avoco, avi, ai, um, are, ἀποκαλῶ,
μετακαλῶ τινα ἢ τι. aliquid ab alio,
ἀποτρέπω τινά τινας. res, quae avo-
cant, τὰ ἀνεσιν παρέχοντα, παρακλη-
τικά, διασκεδαστικά.

avulo, avi, ai, um, oro, ἀφίπταμαι.

2) ταχέως ἀπέρχομαι, οἰχομαι ἀποθέων.

avulsus, a, um, id. avello.

avunculus, i, ā. (ὕποκ. τοῦ avus)

μητρᾷδελφός, ὁ πρὸς μητρός υἱός.

avus, i, ā. πάππος. 2) πρόγονος,
προγεγονός. [ἄξιενος (Πόντος).

Avus (Avius), i, ā. ὁ ἄξιενος

avilla, ae, θ. ὕποκ. τοῦ ala, μασχάλη.

avis, is, ā. ἄξων (ἀμάξης). 2) τοῦ
κόσμου ἄξων. 3) πόλος, εὐρανος, κλι-
μα. 4) axis κ. assis, ὁ ἀνὶς παχέια, πίνιαξ.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Avius, ii, ā. ὁ ἄξιενος ποταμός.

Avus, ae, ā. ὁ ἄξιενος, ποτ. Γαλ-
λίας, τανῶν Aisne.

bābae! (χωμ. κ. μετ.) βαβα!

Bābulo, onis, ā. (χωμ.) ὁ ἄσωτος,
ὁ λίαν ἐλευθέρως, βαβυλός.

Bābulo, onis, θ. Βαβυλῶν, -lōnis,
ae, θ. Βαβυλωνία. -nīcus, a, um
εἴτε -niensis, e, εἴτε * -nīus, a,
um, Βαβυλωνίος.

bāca (εἴτε bacca), ae, θ. ὁ μικρὸς,
σφαιροειδής εἴτε μαργαρωδὴς καρπός.
b. lauri, ἡ δαρνίς. murī, ἡ μυρτίς.
olīvae εἴτε κατ' ἐξοχὴν bacca, ἡ ἐ-
λαία. 2) καθ' ὅλου καρπὸς δένδρου.
3) μαργαρίτης.

* bācātus (bacc.), a, um, μαργαρίτας
ἔχων, μαργαρίταις κεκοσμημένος.

baccar, ātis, ου. κ. baccāris, is,
θ. ἡ βάκκαρις (φυτόν).

Baccha, ae, θ. Βάκχη, θυῖς, μαινάς.

* bacchābundus, a, um, βακχεύων.

Bacchānal, ālis, ου. Βάκχειον, ἱε-
ρὸν τοῦ Βάκχου. 2) συνήθ. -nalia, ium
εἴτε ὄrum, ου. τὰ Βακχικά, τὰ τοῦ
Διονύσου ὄργια, ἡ Βακχεία.

Bacchānālis, u, (μετ.) Βάκχειος.

bacchātio, onis, θ. Βάκχευσις, Βάκ-
χευμα. [Βάκχειος.

* Bacchēius, -chēus, -chūs, a, um,

* Bacchīādae, ā. cl Βακχιάδαι.

* Bacchīcus, a, um, Βακχικός.

* Bacchis, ydis, θ. ἡ Βακχίς.

bacchor, atus, arī, βακχεύω, μαι-
νομαι. [λος, ὁ εἰνός.

Bacchus, ī, ā. Βάκχος. 2) * ἡ ἄμπε-
Bacēnis, is, θ. Βακηνίς (ὕλη), Βακέννη.

bācillum, i, ου. (ὕποκ. τοῦ bacu-
lum) βακτηρίδιον, ραβδίον, ἡ ράβδος.

των βαδουχων.

† Bactra, orum, ου. τὰ Βάκτρα, των Balk. Bactriānus, α, um, Βακτριανός. B. regio, ἡ Βακτριανή. -iāni, orum, α. οἱ Βακτριανοί. Bactrius, α, um, Βάκτριος.

Bacrus, i, α. Βάκτρος, ποταμός. bācūlum, i, ου. σπ. -lus, i, α. β. α. κ. τ. ρ. ο. ν. ῥιζός, σκηπτρον.

† bādīssō, are, ε. α. δ. i. ζ. ω. Πλ. Baduhenā lūpus, Βαδουήνη ὕλη, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Φρεσιτών. Τακ.

Bæbius, α, um, Βαίβιος. Bæbius, ii, α. ὁ Βαίβιος.

Bæcūla, α, θ. τὰ Βαίκυλα, πόλις Ἰσπανίας, τῶν Baylen.

Bæticus, α, um, Βαίτικός. B. provincia κ. οὐσ. Baetica, αε, θ. ἡ Βαίτική. Bæticī, orum, α. οἱ Βαίτικοί.

Bætis, is, α. ὁ Βαίτις, ποτ. Ἰσπανίας, ὁ τῶν Guadalquivir.

Bagaudæ, arum, α. Βαγαῦδαι, ε-θνος Γαλλίας.

Bāgrāda, α, α. ὁ Βαγράδας, ποτ. Λιβύης, τῶν Medscherda.

Bājæ, arum, θ. αἱ Βαζαι κ. Βαζαι, πόλις καὶ θερμὰ ὕδατα Καμπανίας.

2) καταχρ. ὁ λουτρῶν, τὸ βαλανεῖον. Bājānus, α, um, Βαϊανός, τῶν Βαϊῶν.

bājūlo, ανί, aiūm, are, βασιτάζω, ἀχθοφορῶ.

bājūlus, i, α. βαστακτης, ἀχθοφόρος.

bālōna, α, θ. ὁ φάλαγξ, τὸ κῆτος.

* bālānus, i, θ. ὁ βάλανος, εἴτε μοροβάλανος. 2) ἄλλοι τινὲς βάλαντοι καρποί καὶ κογχύλια.

* bālāto, ōnis, α. (συγγ. τῷ bla-tero) γελωτοποιός, βωμολόχος, σπερμολόγος.

* bālānus, us, α. βλάχημα, μηχανισμός.

balbus, α, um, τραυλός, βατταρίζης.

balhūlio, iro, (balbus) τραυλίζω, βατταρίζω, ψελλίζω. 2) τρεπ. ψελ-λίζω, ἀσπερδίζω λέγω.

Bālēaricus, α, um, = Bālēaris, α, Βαλιαρικός. Baleares, θ. (ὅπον. insulæ) αἱ Βαλιαρίδες νῆσοι εἰτε Γουινγ-σίαι, αἱ τῶν Majorca καὶ Minorca. Baleares, ium, α. οἱ Βαλιαρίαι.

bālīneæ, bālīneum, ἴδ. balneæ, balneum.

ballio, ōnis, α. προαγωγός. 2) οὐκ ἐνδεδέχτος, οὐδαιμένος. Κύρ. ὅν. Βαλλίων.

ballista (bālīsta), α, θ. (βάλλω) ὁ πετροβόλος, λιθοβόλος (πολεμικὸν ὄργανον). 2) ὁ βαλλόμενος λίθος ἡ βέλος.

ballistarium, ii, ου. = ballista, τὸ πετροβολικὸν ὄργανον.

balnearia, orum, ου. βαλανεῖον.

* balnearius, α, um, θαλαυνευτικός.

balneātor, ōris, α. βαλανεύς.

balneōlæ, arum, θ. (ὅπον. τοῦ balneæ) μικρὸν θαλαυνεῖον.

balneum (ἐκ τοῦ bālīneum), i, ου.

balneæ εἴτε bālīnes, ōrum, ου. συν-ηθέστερον δὲ balneæ εἴτε bālīneæ, arum, θ. βαλανεῖον, λουτρῶν.

bālo, ανί, aiūm, are, β. λ. τ. ο. χ. ὡ. μ. α. ι.

* balānum, i, ου. βάλισμα.

balteus, i, α. σπ. -um, i, ου. ζυγιστήρ, τελαμών. 2) ζωστήρ, ζώνη.

Bambālio, ōnis, α. Βαμβάλιον.

Bandūsia, α, θ. Βανδουσία, πηγή πλησίον Οδενουσίας.

Bentia, α, θ. Βαντία, πόλις Ἀ-πουλίας, τῶν S. Maria de Vanzo.

-iūnus, α, um, Βαντινός.

† baptistērion, ii, ου. βαπτιστήριον.

bārātheum, i, ου. βάρανθρον, μεταρ. ἀνθρώπος ἀπληστος.

barba, αε, θ. πώγων, γένειον, ὀπλήν.

barbāre, ἐπιρ. βαρβαρικῶς, ἀ-γρίως. 2) βαρβαριστί (Λατινιστί, Πλ.).

barbāria, αε, θ. πάρος ἡ ἀλλοδαπή, πλὴν τῆς Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος, ἡ τῶν βαρβάρων.

2) βαρβαρότης.

barbāricus, α, um, βαρβαρικός.

-ricum, i, ου. ἡ τῶν βαρβάρων χώρα.

barbāritas, ei, θ. * κ. σπ. = barbaritas.

barbārismus, i, ἄ. θαρβαρισμός. barbārus, a, um, μ. σ. θάρβαρος, τούτέστιν ὁ μῆτε Ἕλληνα μῆτε Ἰταλὸς ἢ Ῥωμαῖος. ἐνίοτε δὲ καὶ μόνον τὸν μὴ Ἕλληνα καὶ τὸ μὴ Ἕλληνικὸν δηλοῖ. 2) μεταν. θάρβαρος, ἀπαίδευτος, ἄγριος, ὠμός.

barbātūlus, i, ἄ. ὁ υπογενειάσκων. barbātus, a, um, ἔχων πώγωνα, γενειῶν. barbati, πωγωνοφόροι, καλοῦνται τῶν Ῥωμαίων οἱ ἀρχαῖοι, διότι ἐπωγωνοτρόφου ποιητῇ ἐπὶ ζώων -ίας, πωγωνίτης, ὀπηνήτης, γενειάτης. -ia, γενειᾶτις.

* barbātus, i, (μόνον κατ' ὄν. αἰτ. κ. κλητ.) ἄ. κ. θ. τὸ θάρβιτον, ἢ θάρβιτος. barbūla, ae, θ. (ὅπου τοῦ barba) πωγώνιον.

Barcas, ae, ἄ. ὁ Βάρκας.

Barce, es, θ. Βάρκη.

Barcaeī, ōrum, ἄ. οἱ Βαρκαῖοι.

Barcīnus, a, um, τοῦ Βάρκου.

Barcaeī εἴτε Vardaeī, ōrum, ἄ. Οὐρδαῖοι κ. Ἀρδαῖοι, Ἰλλυρικὸν ἔθνος. bardus, a, um, ὁ ρ α δ ὦ ρ, βραδύ-
νους, βλάξ. [ἄθος ἰσηρικόν.]

Barcūsī, ōrum, ἄ. Βαρκούσιοι, ἔ-

Barcūlū, ae, um, θ. τὰ Βαρκούλια,

Βαρκούλα, ἢ Βαρκούλια, πόλις Ἑλληνική. -lū, ae, um, ἄ. οἱ Βαρκούλιᾶται. -lū-
-lū, ae, um, Βαρκούλιατικός.

* Baris, īdis, θ. ἡ θῆρις, σκάφος ὑπηρετικὸν Αἰγυπτιακόν.

barīus, us, ἄ. τῶν Γερμανῶν ἡ πατιάν ἢ τὸ ἐλελεῦ ἐν ταῖς μάχαις.

Barium, īi, ōi, Βάριον, πόλις κ. λιμὴν Ἀπυλλίας, τανὺν Bari.

bāro, ōnis, a. βερέσχευος, βλάξ.

barus, i, ἄ. ὁ ἐλεφας. λ. ἰνδική.

* bāsiatio. ōnis, θ. φίλησις (ἢ διὰ τοῦ στόματος), τὸ φίλημα.

bāsīlū, ae, um, βασιλικῶς. Πλ.

bāsīlū, ae, um, βασιλικός. -eus

(ὅπου. jācius), ἢ Ἀφροδίτη, ὁ καλ-
λίστος κατὰ τὸν ἀστεράγαλον βόλος,

δ νῦν παρ' ἡμῖν βασιλεὺς λεγόμενος. -ea, ae, θ. ἡ βασιλική (ὅπου. εἰχία ἢ στοά). -cum, i, ōi. βασιλική ἐσθής.

* bāsio, anī, atum, are, φίλω (τῷ στόματι), καταφιλῶ, κυνῶ.

bāsis, eos, θ. βάσις. basis statuāe, βάθρον ἀνδριάντος. alqm cum bāsī sua mētre, μετρεῖν τινα κακῶς, ὑπερ-
τιμᾶν. [τοῦ στόματος].

* bāsium, īi, ōi. φίλημα (τὸ διὰ

Bassānia, ae, θ. Βασσανία, πόλις Ἰλλυρίας, ἢ τανὺν Elbassan. -ītae, arum, ἄ. οἱ Βασσανῖται.

* Bassāreus, ei, ἄ. Βασσαρεύς (Βασ-
σάρα). -rīcus, a, um, Βασσαρικός.

Bassus, i, ἄ. Βασσός.

Bastarnae, arum, ἄ. Βαστάρναι, Γερμανικὸν ἔθνος. [ταδοί.]

Bātānī, ōrum, ἄ. Βατάνοι κ. Βά-

Bātīthylas, i, ἄ. Βαθυλλός.

* bātillum, īi, ōi. (συγγ. τῷ σπάθῃ) σκαπρίον. 2) πύρρυνον.

Battīades, ae, ἄ. Βαττιάδης.

Battis, īdis, īdi. Bittis.

Battus, i, ἄ. Βάττος.

* Bātūlam, īi, ōi Βάτουλον εἴτε Βάτλεον, πόλις Καμπανίας.

bātuo, ōi, ēre, κόπτω, κατακό-
πτω, κρούω.

Baucis, īdis, θ. Βαυκίς.

Bauli, ōrum, ἄ. οἱ Βαῦλοι, τόπος πλησίον Βαίων, τανὺν Baucolo.

Bāvius, īi, ἄ. Βάβιος.

beāto, ἐπὶ β. μ. σ. κ. ὅπ. εὐδαιμό-
νως, μακαρίως.

beātītas, ītis, θ. εὐδαιμονία, εὐεστία.

beātīnudo, īnis, θ. εὐδαιμοσύνη, εὐδαιμονία.

beāto, ae, a, um, μ. σ. κ. ὅπ. (beo) εὐδαιμόνως, εὐδαιμόνως, ἀφρονος.

beatum alqm praedicō, μακαρίζω, εὐδαιμονίζω τινά.

Behrēcius, a, um, ἄ. Βεβρῆκος.

Bēdrīacum, īi, ōi. Βητρίακον, πο-
λισματικὸν οὐ μακρὰν Οὐνῶνος καί-

μενον.—causis, ο, Βητριχός.

Belgae, arum, ἄ. Βέλγαι. Belgicus, α, um, Βελγικός. Belgium, ι, ού, ἡ Βελγική.

Belides, ae, ἄ. Βηλίδης, ἀπύγονος τοῦ Βήλου. Belides, um, θ, πλ. αἱ Δαναίδες, ἀπύγονοι οὔσαι τοῦ Δίγυπτίου Βήλου.

bellaria, iorum, ού. (bellus) [αωμ. κ. μτγ.] τραγήματα, ἐπιδόρυπα, πέμματα.

bellator, oris, ἄ. πολεμιστής. b. equus, ὁ πολεμιστήριος ἵππος.

bellatorius, e, um, (οπ. κ. μτγ.) πολεμιστήριος, πολεμικός.

bellatrix, icis, θ. (ἡ πολεμίστρια) πολεμική, ἀλκιμος.

† bellatulus, a, um, κωμικὸν ὄνομα τοῦ bellus.

bello ἐπίρ. μ. ὄπ. καλῶς, εὖ. b. esse, b. habere, εὖ ἔχειν, καλῶς ἔχειν.

Bellēdorphon, nis εἶτε —orites, ae, ἄ. Βελλεροφών, Βελλεροφόντης. —icus, a, um, Βελλεροφόντειος.

bellēdous, a, um, μ. σ. κ. ὄπ. πολεμικός, φιλοπόλεμος. b. annus, ἀνικητός πολυπόλεμος.

bellens, e, um, πολεμικός. bellium, i, ού. (ὄπον. signum) τὸ πολεμικόν, τὸ σημεῖον, bellium canere, τῇ σάλπιγγι σημαίνειν (τῷ στρατεύματι πορεύεσθαι ἢ μάχεσθαι).

belliger, era, erum, πολεμικός, πολεμιστήριος.

belligēro, avi, atum, are, (bellum-gero) πολεμῶ, ποιοῦμαι πόλεμον. cum aliquo, πρὸς τινα.

bellipetens, ntis, κρατησίμαχος. bello, avi atum, are, cum aliquo, pro aliquo, adversus alium, πολεμῶ, ποιοῦμαι πόλεμον πρὸς τινα, τινί.

Bellēcassi, orum, ἄ. Βελλόκασσοι εἶτε Βελλοκασταί, ἔθνος τῆς Βελγικῆς Γαλλίας.

[Ενωθ.

Bellōna, ae, θ. θεὰ τῶν πολέμων, ἡ

† bellor, ari, = bello, are, Οὐέργ. Bellōnāci, orum, ἄ. Βελλόνακι κ. Βελλουάκι, ἔθνος Γαλλίας.

bellua, is, belua.

bellulus, a, um, (ὄνομα τοῦ bellus) ἐπίχαρις, καλός.

bellum, i, ού. (ἐκ τοῦ ἀπηρχ. duellum, δ ἐκ τοῦ duo, ὥς ἡ λέξις κυρίως διμαχίαν δηλοῦ) πόλεμος. b. geio cum aliquo, πόλεμον ποιοῦμαι πρὸς τινα. b. geritur, γίγνεται πόλεμος. b. pargo, argo, παρασκευάζομαι πρὸς πόλεμον. infero, ἐπιφέρω πόλεμον. administro, διοικῶ τὰ τοῦ πολέμου. domi bellique, εἶται καὶ ἐν πολέμῳ. 2) bellum, ενόστει = proelium. μάχη.

bellus, a, um, μ. ὄπ. (συνήρ. ἐκ τοῦ benulus, ὄνομα τοῦ ἀρχ. benus ἀντι bonus) εὖ ἔχων. b. uxor, εὐειδής γυνή. b. homo, εὐχαρὶς ἄνθρωπος. b. vultus, εὐθυμὸν, ἡκρόν πρόσωπον. bellus sum, εὖ ἔχω, καλῶς ἔχω. bella omnia, ἔσπαντα τὰ καλὰ, τὰ εὐάριστα. bella est civitas, τὰ τῆς πολιτείας εὖ ἔχει, καλῶς ἔχει.

bellus (bellus), ae, θ. δ. κ. ἡ θῆρ, θηρίον, κατ' ἐξοχήν ὁ ἐλέφας.

† belluātus, a, um, θηρίων εἰκόνας ἔχων, ζωδίοις παποικιλιμένος.

* belluōsus, a, um, (οπ.) πολύθηρος, ἔχων πολλὰ θηρία.

Bēlus, i, ἄ. Βῆλος.

Bēnācus, i, ἄ. (lacus) ἡ Βήνακος λίμνη, τινὺν lago di Garda.

† Bendidius, a, um, Βανδιδίαιος.

bēū, ἐπίρ. [σ. melius, κάλλιον. ὄπ. optime, κάλλιστα] (ἐκ τοῦ ἀρχ. benus ἀντι bonus) καλῶς, εὖ. b. dicis, εὖ λέγεις. b. dicite! εὐφημεῖτε! b. fecisti, qui εἶτε quod venisti, καλῶς ἐποίησας ἔλθων. b. facio alicui, ἀγαθόν τι ποιεῶ τινά. b. est, b. agitur, εὖ ἔχει, καλῶς γίγνεται. b. emor, εὖωνον εἶτε τῆς ἐξίας τιμῆς ἀνοῦμαι. b. vendo, τῆς

ἀξίας ἀποδίδομαι. b. magnus, εὐμα-
γέτης. b. robustus, μάλα εὐρώστος.
b. diu, μάλα πολλὸν χρόνον. b. saepe,
μάλα πολλά, μάλα πυκνῶς. b. audire,
εὐ ἀκούω, εὐδοξῶ. [καλῶν λόγων.

† benēdicē, ἐπὶ ρ. εὐρήμως, μετὰ
benē-dicō, χι, cium, ēre, alcuī, εὐ
λέγω τινα, ἐπαινῶ τινα.

benēdictum, i, ου, εὐλογία, ἐπαινος.

benē-facio, feci, factum, facē-
re, alcuī, εὐ ποιῶ τινα, ἀγαθὸν
ποιῶ τινα, εὐεργετῶ τινα. benefacta,
orum, οὐ, τὰ καλῶςπραχθέντα, αἱ
εὐπραξίαι, τὰ κατορθώματα. Σπ. κ.
ποιεῖται.—beneficia, εὐεργετήματα.

benēficientia, ae, θ. εὐεργεσία, ἀ-
γαθοεργία, τὸ εὐεργετικόν.

benēficiarius, ii, ā (miles) εὐε-
ργετούμενος. beneficiarii, ἐκασοῦντες
ἐν τῇ στρατιᾷ οἱ τῶν ταπεινοτέρων
ἐργασιῶν ἀπαλαχθέντες εὐε-
ργεσία τοῦ στρατηγοῦ « καὶ ἐπὶ θερα-
πείᾳ τῶν μαχιστρῶν τεταγμένοι. »

benēficiū, ii, οὐ. (beneficius)
εὐεργέτημα, εὐεργεσία, χάρις. b. in
aliqui confere, εὐεργετῶ τινα. deo
alcuī, χάριν ὀφείλω τινί b. reddo, ἐμεί-
δομαι τῇν εὐεργεσίαν. apud bonam
beneficiū collocare, εὐεργεσίαν εἶτε
χάριν ἀνδρὶ ἀγαθῷ καταθέσθαι. Ivo
beneficio saluus sum, τῇ σὴ χάριτι
σώσωμαι. 2) χάρις, προνόμιον. 3)
προβιβασμός (κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῶν
στρατιωτικῶν ἀξιομακίων).

benēficus, a, um, ουγ. -centior, ὅπ.
-centissimus, (bene-facio) εὐεργετικός,
ἀγαθοεργός, εὐεργέτης.

Benēvolūm, i, οὐ. τὸ βενεβόλουν
κ. ἡ βενεβέντος, πόλις Ἰταλίας. -lāuus,
a, um, βενεβεντικός.

benēvolō, ἐπὶ ρ. ουγ. -lentius, ὅπ.
-lentissime, (benevolus) εὐνοϊκῶς, εὐ-
μενῶς, φιλοφρόνως.

benēvolens, ntis, [bene-volo] alcuī,
εὐνοῦς τινί. κομ.—benevolus.

benēvolentia, as, θ. εὐνοία, εὐμε-
νεία, φιλοφροσύνη.

benēvolus, a, um, ουγ. -lentior, ὅπ.
lentissimus, (bene-volo) alcuī εἶτε
erga aliquem, εὐνοῦς, εὐμενῆς τινί, φι-
λόφρων. Titus benevolentissimus fuit,
ὁ τίτος εὐμενέστατος ἔγενετο. aervus
b. domino δοῦλος εὐνοῦς τῷ κυρίῳ.

benigne, ἐπὶ ρ. (benignus) φιλοφρό-
νως, πρῶτος, προθύμως. 2) εὐεργετι-
κῶς, ἀφειδῶς, ἀφθόνως, θαυσιλῶς. 3)
οἱ παραιτούμενοί τι ἔλεγον τῷ δι-
δόντι—benigne, κάλλιστ' ἐπαινῶ !

benignitas, ātis, θ. φιλοφροσύνη,
πρόφτης, εὐμένεια. 2) ἀγαθοποιία,
εὐεργεσία, εὐποιία.

benignus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ.
(ἀντὶ benignus ἐκ τοῦ bonus-genus)
φιλόφρων, φιλάνθρωπος, πρῶτος. διττὴ
benigni, οἱ εὐμενῆς θεοί. b. post, εὐ-
τυχῆς νύξ. 2) εὐεργετικός, φιλόδοκος,
ἀφειδής, ἀφθονός.

beo, atī, alam, are, εὐφραίνω. aliqui
re, βλεῖον, εὐδαίμονα ποιῶ τινά τινι,
αὐξάνω τινά τινι. munere aliqui, τι-
μῶ τινα δῶρω.

Bērecynas, arum εἶτε -les, um,
ἀ. πλ. βερκεύνται κ. βερκεύντες,
ἔθνος Φρυγίας. -lius, a, um, Βερ-
κύντιος.

Bērenice (Bērenīca), es, θ. Βερηνίκη.

Bērenīcēs, a, um, Βερηνίκιος.

Bergōmum, i, οὐ Βέργομον, πόλις
Ἰταλίας, τανὺν Bergamo.

Bēre, es, θ. Βερή.

Bēroea, ae, θ. ἡ Βήροια. Bēroea-
us, i, ἀ. ὁ Βεροιαῖος. [Ισπανίας.

Bēroēs, num, ἀ. Βήρωνες, ἔθνος

bēryllos εἶτε -us, i, ἀ. κ. θ. βή-
ρυλλος (λίθος).

Bērylus, i, θ. ἡ Βηρυτός.

bos, bossis, ā. (ἀντὶ bo-is—binao
partes assis) τὰ δύο τρίτημέρια τῆς

μονάδος. πρὸς. as.

Bessi, orum, ἀ. Βησσοί εἶτε Βέσσοι.

Bessicus, α, um, Βησσικός.
bestia, ae, θ. ἄλογον ζῶον, ζῶον, θηρίον. κατ' ἐξοχὴν εἰλεγοντο bestiae, τὰ θηρία, πρὸς ἃ ἐμάχοντο οἱ ξιφομάχοι ἢ κατακεκρυμένοι κακοῦργοι. *condemno aliquem ad bestias*, καταψηφίζομαι πένος θηριομαχίαν.

bestiarius, ii, ἄ. ὁ θηριομάχος.

bestiola, ae, θ. θηρίδιον, ζωῶν.

bēta, ae, θ. ταυτλον.

biānor, ōris ἄ. Βιάνωρ.

bias, anis, α. Βιάς.

bibliōphila, ae, ἄ. βιβλιοπώλης.

bibliōtheca, ae, θ. βιβλιοθήκη.

bibo, bibi, (bibis, bibiturus) ἔρε, (πίνω πίνω, πίνω οἶνον,

εἰσποτῶ. *venenum*, πίνω φάρμακον, φαρμακοποτῶ. *jucunde*, πίνω ἡδέως.

exaltis in auro, ἐκ χρυσοῦ ποτηρίου εἶτε ἐν χρυσῷ ποτηρίῳ. *dare bibere*,

φέρω πίνειν, δίδωμι πίνειν. *Phœbus aut bibat aut abeat*, ἢ πῖθι ἢ ἀπι-

θι! * *bibere pocula*, πίνειν κρατῆρες.

2) μεταφ. *U. mater nos mores*, εἰσδε-

χεται τὰ τῆς μητρὸς ἤθη. *U. amoris*, ἔρωτος ἡμπελησθῆναι. *horius bibi*

aquas, ὁ κήπος ἀναπίνει τὸ ὕδωρ.

Bibacis, is, αἰ. τὰ Βιβράκτα κ. ἢ

Bibractes, τρουρίων τῶν Αἰδουῶν, τὰ

μετὰ ταῦτα Αἰγυσιόδουρον.

Bibax, actis, θ. Βιβράξ, πόλις

τῶν Ρήμιων, ἐν τῇ Βελγικῇ Γαλλίᾳ,

ταυτὸν Βιδνῶ. [Βρετανικόν.

Bibŕci, orum, ἄ. Βιδρεκαί, ἔθνος

Bibŕlas, α, um, φιλοπότης, ποτικός,

ἀναπίνων τὸ ὕδωρ. *lana bibula*, ἔριον,

ἢ ἀναπίνει τὸ χρώμα.

Biceps, cŕpilis, (his caput) δικέ-

φαλος, δικόρυφος.

Bellinium, ii, αἰ. μικρὰ κλίνη,

ἦσαν δυσὶν ἀγκούσιν. Πλ.

Bŕ-cŕlor, ōris, διχέρως.

* **Bŕ corais**, e, δικέραιος, δικέραιος.

* **Bŕcorpor**, ōris, διώματος.

* **Bŕ-dens**, nis, ὁ ἔχων δύο ὀδόν-

τας. 2) θ. δίκελλα. 3) ἄ. τὸ σφά-

γιον, ἢ ἄδρά δις.

* **bidental**, ālis, αἰ. (bidens) τὸ

ἐνυλόντιον, χωρίον κεραυνόδλητον, ὡς

καθάρθην τῷ σφαγίῳ (bidens.)

Bidis, is, θ. ἢ Βίδος, πόλιντιον

Σικελίας. **Bŕdinus**, α, um, τῆς Βιδου.

2) **Bidini**, orum, ἄ. οἱ Βιδνοί.

biduum, i, αἰ. (bis-d es duo ἡμέραι.

biennium, ii, αἰ. (bis-annus) δια-

τηρίς, διετία.

bŕfāciam, epŕr. (bis-dissōs, διχα-

b. divido rem, διχα διαιρῶ, διχάζω,

διχοτομῶ τι. [ας, δικασπος.

bŕfer, ŕra, ŕram, (bis-fero) διφο-

bŕfidus, α, um, (bis-findo) διχι-

δής, διχῆλος.

* **bŕforis**, e, (bis-foris) διφορας.

* **bŕformatus**, α, um, διμόρφωτος.

biformis, e, διμόρφος.

* **bŕfons**, nis, διμέτωπος, δι-

πρόσωπος. [κρνος, δικρυς.

bifureus, α, um, (bis-furca) δι-

bŕgao, arum, θ. (μένον μετ. bŕga,

ae) (ἐκ τοῦ bŕjuga) διζυγία, συνωρίς.

bŕgāus, α, um, (bŕgao) συνωρίς

ἐπίσημος. -ius, i, ἄ. (ὑπον. numus)

νόμισμα ἐπίσημον ἔχον τὴν συνωρίδα.

Bigerŕa, ae, θ. ἢ Βιγέρρα, πόλις

Ισπανίας. [ἔθνος Γαλλίας.

Bŕgerŕdnes, num, ἄ Βιγέρρινος,

bŕjūg, e, κ. * **bŕjūgus**, α, um,

(bis-jugum) διζυγος.

Bŕllis, is, Βιλδελίς, πόλις τῆς Ι-

σπανίας, ἢ ταυτὸν Banbols. 2) ὁ ταύ-

την παρβέρειον ποταμὸς.

+ **bŕ-libra**, ae, θ. δύο λίτραι. Λιβ.

bŕlibis, e, (bis-libra) διλιβραιος.

bŕlinguis, e, (bis-lingua) διγλωσ-

σος, ὁ δυσὶ διαλέκτοις χρώμενος. 2)

διγλωσσος, διλογος, δόλιος.

bŕlis, is, θ. χ ο λ η. μεταφ. χό-

λος, ὀργή, ἀγανάκτησις. *bŕlēm id com-*

monet, τοῦτο κινεὶ τὴν χολήν. **b. a-**

tra, ἡ μελαγχολία.

bilix, icis, (bis-licium) δύο μι-
τους ἔχων.

* bilimaris, e, (bis-mar-e) ἀμφιθά-
λασσος, διθάλασσος.

+ bil-māritus, i, ā, δίγαμος.

* bil-māter, iris, ā, (σπ.) διμήτωρ,
ἐπίθ. τοῦ Διονύσου.

* bilmembris, e, δικώλος, δίμορφος.
Ἐπίθ. τῶν Κενταύρων.

bimestrī, e, (bis-mensis) δίμηνος,
διμήναιος.

* bimilius, o, um, (his) διετής.

bimius, o, um, (bis) διετής.

Bingium, i, ō, Βίγγιον, πόλις τῆς
βελγικῆς Γαλλίας.

bini, ae, a, γεν. binum, (bis) ἀνά
δύο. bina talenta capere, λαμβάνω
ἀνά δύο τάλαντα. Romae quotannis
bini consules creabantur, ἐν Ῥώμῃ
ἀνά ἑκάστον ἔτος δύο ὑπατοὶ ἀπεδει-
κνύοντο. iniquus cum binis va-
stimentis exequi, ἀσπλοὶ ἐξερχονται
ἑκαστος ἔχων δύο ἐσθλότητας. binau li-
teraē, δύο ἐπιστολαί. 2) διττός, σύν-
δυσ. bini boves, δύο βοε. bina manu
eite binis manibus, ἑκατέρῃ τῇ χειρὶ,
ταῖν χειρῶν. [νύκτες. 4 ακ.]

binoctium, ii, ō, (bis-nox) δύο

* binoctialis, e, διώνυμος.

bion, ōis, ā, Βίων. Bionēs, o,
um, Βιώνες. [στός.]

bipalmis, o, (bis-palma) διπάλαι-

bipartitus, a, um (μετχ. τοῦ bi-
partio) διμερής, διχότομος.

bipartito, ā, επίρ. δίχα, διχῇ, εἶναι,
δίχα εἶναι. b. fi, δίχα γίνεσθαι.

* bipatens, ntis, (bis-pateo) bi-
patentes portae, ἀναπαταμέναι πύ-
λαι. bipatentia tecta, διθύροι εἵκοι.

bipedālis, e, (bis-pus) διποδαῖος,
διπόδης. [πόδος.]

* bipennifer, ēre, ērum, πελεκυ-

bipennis, o, (bis-ronna) δίστομος.

* + bipennis, is, o, ὅπον. securis,
ἀ πέλκευς, ἡ δίστομος ἀξίνη.

bī-tes, ēdis, δίπους.

bīremis, e, (bis-remus) δίκωπος.
scapha, σκάφη 2) οὖς. -is, is, o, (ὅπον.
navis, διήρης, δίκωτος ναῦς.

bis, ēpīr, (ex τῷ dois) δίς. b. con-
sul, δις ὑπατευκώς. b. in die, δις ἐν
ἡμέρᾳ, δις ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. b. die, δις
τῆς ἡμέρας, δις καθ' ἡμέραν. b. qui-
nos dies, δις πέντε ἡμέραι. * bis
mille, δισχιλίοι. * bis centum cor-
pora, διακόσιοι ἄνθρωποι. b. ad
eundem (ὅπον. lapidem) offendo,
δις ταῦτόν ἀμαρτάνω, τῷ αὐτῷ λίθῳ
προσπαίω.

Bisaltiae, -rum, ā, Βισάλται, Θρα-
κικὸν ἔθνος Bisaltia κ. -ισαίαι, θ. Βι-
σαλτία. * Bisaltis, idis, o, Βισαλτίας,
Βισάλτου θυγάτηρ, ἡ Θεοφάνη.

Bisaulis, es, o, Βισαύλη, πόλις τῆς
Θρακίας ἐν τῇ Προποντίδι, ἡ τανῶν
Βαϊδατός.

Bistōnes, natu, ā, Βιστόνες, ἔθνος
Θρακικόν. Bistonius, a, um, Βιστό-
νιος, Θρακικός. Bistōnis, idis, o, Βι-
στονίς, Θράσσα.

+ bilinguis, -lingua, ae, ā, διγλωσ-
σος, δολιχὸς ἄνθρωπος. Πλ.

bī-sulcus, a, um, διχότομος, διχῆλος.

Bithynia, ae, o, Βιθυνία. Bithyni,
orum, i. Βιθυνοί. -nis, is, o, Βιθυνίς,
a, um, Βιθυνικός. -nis, idis, o, Βιθυνίς.

bīto, ōis, ā, Βιτών.

bīto, ēre, (βη-ῶ) εἶμι, εἰδίζω.

bitis, idis, o, Βιττίς.

bitulus, i, ā, Βιτούλιος.

bītumen, ius, ō, ἢ ἀσφαλτος.

+ bītumīneus, o, um, τῆς ἀσφάλτου.

bitūrgis, -um, ā, Βιτούργις, ἔ-
θνος Γαλλίας.

* bīvius, o, um, (bis-via) δύο ὁδούς
ἔχων, διπῶρος. 2) bivium, ii, ō, ἡ
σχιστὴ (ὁδός). [τῆς Λευκανίας.

Blendae, -rum, o, Βλάνδη, πόλις
blande, επίρ. μ. σ. κ. ὅπ. κολα-
κευτικῶς, ἀρεσκευτικῶς, μαλακῶς,

ἡδυλόγως. (τικός, ἡδυλόγος.

+ blandŷ-dŷcus, α, um, καλακευ-

+ blandŷlloquētia, αε, θ. καλακευ-

τικὸς λόγος, ἡδυλογία.

+ blandŷlloquētiŷlus, α, um, ὁ ὑ-

ποκοριζόμενος, ἡδυλόγος. [λόγος.

blandŷlloquus, α, um, (π) ἡδυ

blandimentum, ἰ, οὐ. ἀρεσκεία,

καλακεία, ἡδυλογία. 2) τέρψις, ἡλ-

γητρον. 3) ἡδυσμα (ἐπὶ ἐδεσμάτων).

blandior, ŷtus, ŷri, (blandus) αλευί,

καλακεύω, ἀρεσκέομαι τινα, ἡδυλογῶ

τινι, ἀσπάρομαι, ὑποκοριζομαι τινα.

2) ἡλγω, τέρπω. blandŷtus, ε, um,

τερπνός, ἡλεκτικός.

blandŷter, ἐπίρ. = blande. Πλ.

blandŷtia, αε, θ. καλακεία, ἀρεσκεία,

ἡδυλογία. 2) τέρψις.

blandus, α, um, μ. σ. κ. ὑπ. ἀρε-

σκος, καλακευτικός. bl ndissima li-

itora Bojae, Βαίαι, αἱ τερπνότεραι ἀ-

κται. b. Orpheus, ὁ κληῖτωρ Ὀρφεύς

blandus sum αλευί, ἀρεσκέομαι, ὑπο-

κοριζομαι, καλακεύω τινά.

blātēro, avi, atum, are, (βλαδα-

ρός) ληρῶ, φλυαρῶ.

blātio, ire, = blatero. Πλ.

blatte, α, θ. σίλφη, τίλφη, (ζ.)

blatiēus, ε, um, (μτγ.) πορφυρός.

Blaudēnus, α, um, Βλαυδηνός, ἐκ

Βλαύδου, πόλεως τῆς μεταλῆς Φρυγίας.

blepnus, ἰ, α. (σπ.) β λ ἐ ν ο ς, βλάξ.

blŷtēus, θ, um, (blŷtium) [ἀρχ.] μω-

ρός, βλιτομάμας

blŷtium, ἰ, οὐ. βλίτον (εἶδος λαχάνου).

boārius, α, um, (bus) forum boā-

rium, ἡ ἐν Ρώμῃ τῶν βοῶν ἀγορά (τὸ

βοωναῖον).

Bocchar, āris, α. Βόκχαρις.

Bocchus, ἰ, α. Βόκχος.

Bōdotria, αε, θ. Βοδερία, εἰσχυοίς

(εἴτε κόλπος) τῆς Βρεττανίας.

Boebe, ēs, θ. Βοιβή, Boebēis, ŷdis,

θ. ἡ Βοιβηῖς λίμνη.

Boeōtarchos, αε, α. Βοιωτάρχης.

Boeōti, ōrum, α. οἱ Βοιωτοί.

Boeōtia, αε, θ. ἡ Βοιωτία.

Boeōtius x. + Boeōtus, α, um, Βοι-

ώτιος. Βοιωτός.

Bōēthus, ἰ, κ. Βήθος.

Bōjae, arum, θ. [+ Boja, αε, Πλ.]

(Βοία) ὁ κλειός.

Bōji, ōrum, α. Βοῖοι, Βοιοί κ. Βοῖοι,

ἔθνος Γαλατικών.

Boihēmum, εἴτε Bojohæmum, ἰ,

οὐ. Βοιζιμον, τὸ τοῦ Μαρκοῦδου βα-

σιλείου καὶ ἡ χώρα τῶν Γαλατικῶν

Βοίων, οἵτινες ὤκουν ἐν τῇ νῦν κα-

λουμένη Βοημίᾳ.

Bōla, αε, θ. εἴτε Bola, arum, πλ.

ἡ Βῶλα, πόλις Ἰταλίας. Bōlānus,

α, um, Βωλάνος. Bōlāni, οἱ Βωλανεῖ.

bōlēus, ἰ, α. β ω λ ῖ τ η ς, (εἶδος

δρωσίμου ἀμάνιτου.

bōlus, ἰ, α. βόλος (τοῦ ἀστραγά-

λου ἢ κυβίου). 2) βόλος (τοῦ δικτύου).

bombax ! βομβάξ ! Πλ.

bombōm ŷchides, α, α. βομβομα-

χίδης, κωμικὸν ὄνομα ἀλαζίνους στρα-

τιώτου. Πλ.

+ bombus, ἰ, α. β ό μ β ο ς.

bombyx, ŷcis, α. β ό μ β υ ξ

(τῆς μεταξῆς) 2) ἡ ἐκ βομβόκης ἐσθής.

Bōmilcar, āris, α. Βομίλλας.

Bōna Dea, ἡ Ἀγαθὴ Θεός, ἣν ἐλά-

τρενον αἱ Ρωμαῖδες.

bōnŷtas, ātis, θ. ἀγαθότης, χρηστό-

της (ἀνθρώπων κ. πραγμάτων).

Bonna, α, θ. Βόννα, ὁ ὕρωμα, τανῶν

Bonn. Bonnaensis, ε, Βονναίος.

Bōnōnia, α, θ. Βονωνία, τανῶν Bo-

logna. Bōnō-niensis, ε, Βονωνίος.

bōnum, ἰ, οὐ. ἴδ. bonus.

bōnus, α, um, (σ. melior, ὑπ-

ορτίμους), εὖς, ἀγαθός. bonum et ho-

nestum, ἀγαθὸν καὶ καλόν. bonum et

utile, ἀγαθὸν καὶ ὠφελιμον. boni at-

que ignavi, οἱ τε ἀγαθοὶ (τὰ πολέμικα)

καὶ οἱ φαῦλοι. bona, τὰ ἀγαθά. b.

paterna, τὰ πατρῷα κτήματα. sum-

nam bonum est virtus, τὸ μέγιστον ἀγαθὸν ἢ ἀρετὴ ἐστίν. multa bona parare, πολλὰ ἀγαθὰ κτᾶσθαι. res bona, ἡ εὐπραγία. bono animo esse, παρῆλιν. bona magnaque pars, ἱκανὸν καὶ μέγα μέρος. bona dicta, ἀστειῶς λόγῳ. abs te hoc bonā veniā expeto, εἰάν μοι ἐξουσίαν δῶς λέγειν, αὐτῷ σε τοῦτο. bonā veniā audi, πρῶτος ἀκούε. quod divini juris est, id nullius in bonis est, ὅ, τι λερόν ἐστι, τοῦτο ἐν οὐδενός κτήσῃ ἐστίν. in bonia habeo, κείμεναι. o bono! ὦ ἀγαθὲ! bona verba! quæso (καλὰς λέξεις! παρακαλῶ) εὐφῆμαι! quod bonum faustumque sit, ἀγαθὴ τύχη. bono mihi est, ἐπ' ἀγαθῷ ἐστίν, συμφέρει μοι. alui bonus sum, εὖγευς τινί εἰμι. campi ad proelium boni, πεδία κατὰ εἴτα ἐπιτάλῃς εὐμαχίστα. Σημ. bonus vir, σὺμ. τὸν καλὸν καγαθὸν ἄνδρα ἐνίοτε δὲ καὶ τὸν εὐπορον, εὐχρημάτων ἄνθρωπον, ὡς καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἀγαθός.

bōo, are, (ἀρχ. κ. ποιητ.) β ο ὦ.
Bōtes, w, α. Βωτῆς.
Bōra, w, Βόρας, ὅρος Μακεδονίας.
bōreas, w, α. βορέας, * τὰ βόρεια.
† bōreus, a, um, βόρειος. Ὁδ.
Bōrysihēnes, is, α. Βορυσθηνός, ποτ. Σαρματίας, ὁ τανὺν Dnjepr. * Bōrysiēnius, a, um, Βορυσθενίος. * Bōrysiēniade, ārum, Βορυσθενίται.
bōs, bōvis, α. κ. θ. β, ἡ β ο ὦ.
Bospōrius, a, um, Βοσπορίος, κάτοικος τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου.
Bospōrus, i, α. Βόσπορος. B. Thracius, ὁ Θράκιος Βόσπορος. B. Cimmericus, ὁ Κιμμέριος Βόσπορος.
Bōvianum, i, οὐ. Βοιανόν, πόλις Ἰταλίας, τανὺν Boiano.
Bōvillæ, arum, θ. αὶ Βοίλλαι, πόλις τῆς Λατίας. 2) πολιματίον περὶ τὰ Ἀρπυια. Bovillanus, a, um, Βοίλλαγός.

bōvillus, a, um, (ἀρχ.)=babulus.
† brābeuta, w, α. βραβευτής.
bracæa, eite braccas, arum, θ. (σπ. ἐν τῷ ἐν.) αὶ ἀναξυρίδες, β ρ α κ α ι, τὰ βραχία.
bracātus, a, um, ὁ φορῶν ἀναξυρίδας (βρακοφόρος). Gallia braccata, ἡ ἐπικείμενα τῶν Ἀλπεων Γαλλία.
† brachiolum, i, οὐ. μικρὸς βραχίων.
brachium, ii, οὐ. β ρ α χ ι ὡ ν. κυρίως δὲ λέγεται brachium, τὸ μέρος τοῦ ἀπὸ τοῦ καρποῦ μέχρι τοῦ πήχεως. 2) ἡ τοῖς βραχίονι, εἰς τὸν κλῶν δένδρου, ἐκταταί ἔρπου, σκέλος (πέχους, ὀχρόωμα) κ.τ.τ. luvī eite molli brachio, ἐλαφρῶς, ἀμελῶς.
* bractea, w, θ. πέταλον λεπτὸν μεταλλόν. κατ' ἐξοχὴν τὸ χρυσοῦν πέταλον.
† Branchidæ, æsom, οἱ Βραγχίδαι. brassica, w, θ. κράμνη.
Brennus, i, α. Βρέννος. (Ἰωνίας.
Breuci, arum, Βρεῦκοι, ἔθνος Παν-Βρεονί, orum, α. Βρεῖνοι, ἔθνος τῆς Φαιτικῆς. (ὀψις.
† brēvitiārium, ii, οὐ. ἐπιτομή, σύν- brēvitiānus, a, um, μικρὸς σῖν, εὐ μάλα μικρὸς (κοντοῦλτος). Πλ.
† brēvīlloquens, ntis, βραχυλόγος. brēvis, e, μ.σ.κ.ὦ. (ἐπὶ τόπου καὶ χρόνου) β ρ α χ ὦς. b. via, βραχεῖα ὁδός. b. litus, βραχεῖα, στενὴ ἀκτὴ. b. putens, βραχὺ, οὐ βαθὺ φρέαρ. brevior mons, βραχύτερον, μικρότερον ὄρος. Horatius habitū corporis brevis fuit, ὁ Οράτιος τὸ σχῆμα (τοῦ σώματος) βραχὺς ἦν. b. oratio, βραχὺς, σύντομος λόγος. b. nomen, βραχὺ, ὀλιγοσύλλαβον ὄνομα. b. caput, στενὴ κεφαλὴ. b. mus, μικρὸς μῦς. b. census, βραχεῖα, μικρὰ εὐσία. brevīa (maria), τὰ βράχια εἰτε βραχεῖα τῆς θαλάσσης. brevī respondeo, ἐν βραχεῖ, διὰ βραχείων ἀποκρίνομαι.—breve tempus, βραχὺς, ὀλίγος χρόνος.

b. *annus*, βραχὺς αἰών. b. *lux*, βραχυχρόνιον φῶς. δ βραχὺς βίος. b. *dominus*, βραχυδίας κύριος. b. *rosa*, τὸ βραχυδίων ῥόδον. in *brevi* (tempore) εἴτε *brevi* (tempore), ἐν μικρῷ, ἐν βραχεῖ. [χυλογία, μικρότης.

brevitas, αἰς, θ. βραχύτης, βρα-
breviter, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὅπ. βρα-
χέως. dico, βραχέως, διὰ βραχέων
λέγω. brevius dissero, βραχύτερον
διαλέγομαι.

Briāreos, εἰ, δ. (Βριαρεὺς) Βριαρέως.
Briāntes, um, δ. Βριγαντες, ἔθνος
Βρεττανικόν. -ίς, α. um, Βρι-
* *Britio*, us, θ. Βριτω. [γαντικός.

Briniātes, um, δ. Βρινιάται, ἔ-
θνος τῆς Αἰγυπτιακῆς,
Briseis, idis, θ. Βρισσις.

Brīlannia, ae, θ. Βρεττανία Βρεττα-
νική νῆσος. *Brīlannus* κ. -ίς, α,
um, Βρεττανικός. -νί, δ. οἱ Βρεττανί.

Brixellum, i, ου. Βριξελλόν, πό-
λις τῆς ἐπὶ τὰδε τῶν Ἀλπεων Γαλλίας,
τανῶν *Bresello*.

Brixia, ae, θ. Βριξία, πόλις τῆς
ἐπὶ τὰδε τῶν Ἀλπεων Γαλλίας, τανῶν
Brescia. *Brixianus*, Βριξιανός.

Brōgīārus, i, δ. Βρογίταρος.

* *Brōmīus*, ii, δ. Βρόμιος (Διώνυσος).

Brontes, ae, δ. Βρόντης.

Brōteas, ae, δ. Βροτιάς.

Brucīerī, orum, δ. Βρούκτιροι,
ἔθνος Γερμανικόν.

brūma, ae θ. (συντρ. ἐκ τοῦ bre-
viestas, δηλ. dies), ἡ βραχυτάτη
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέρα, χειμερινή τροπῆ,
χειμῶν, τὸ τοῦ χειμῶνος κρύος.

brūmālis, e, τῆς χειμερινῆς τροπῆς.
b. *algonum*, δ αἰγόκερος. b. *Plexus*, ἡ
χειμερινή τροπή. 2) χειμερινός. b.
frigus, τὸ χειμερινὸν ψυχρόν.

Brundīsius, u, um, Βρεντεσινός.
-εῖνι, δ. Βρεντεσινοί. *Brundīsiūm*,
ii, ου, Βρεντίσιον, Βρεντίσιον, πό-
λις Ἰταλίας, τανῶν *Brindisi*.

Brutīdīus, ii, δ. Βρουτίδιος.

Brutīnus, a, um, τοῦ Βρούτου.

Bruttī, orum, δ. Βρύτειοι, Βρούτ-
τιοί, ἔθνος Ἰταλίας, καὶ ἡ χώρα αὐ-
τῶν. *Bruttius*, a, um, Βρεττιανός.
brūns, a, um, ἑσπέρς, ε ρ (i) ὅς,
δυσκίνητος, ἀκίνητος. 2) ματαφ. ἀναι-
σθητός, ἄλογος, ἀμβλὺς, ἄλιθιος.

Brūns, i, δ. Βρούτος.

* *Būbāsis*, idis, θ. Βυβάσις, ἡ ἐκ
Βυβάσσου, πόλεως τῆς Καρίας.

Būbastis, is, θ. Βούβαστις, θεᾶ.

būbō, is, ου, (bos) βουστάσιον,
βούσταθμον. [(ὄρνεον).

būbo, ōnis, δ. (θ. Οὐίργ.) ὁ βύς

būbalestor, arī, βουλατῶ, βουκαλῶ.

būbulus, i, δ. (bos) βουκαῖος (ἀ-
ροστρεύς). 2) βουκόλος.

būbūlus, a, um, (bos) βουίκος,

βούκος. b. *corium*, βοεῖα δόρυς, ἡ δοῆ.
+ *būcaeda*, ae, δ. (bos-caedo) ὁ

βοεῖαις μαρτίζει μαρτιγούμενος, μαρτιγία.

bucca, ae, θ. γνάθος, implere, ισ-

θλατε *buccas*, φουσκ τὰς γνάθους, ἐρ-
γίζεσθαι. *scribere*, quod in *buccam*

venit, γράφειν τὸ τυχεῖν, γράφειν

ὅ, τι πάρεστιν.
bucca, ae, θ. ψωμός (κοιν. βουκιᾶ).

bocco, ōnis, δ. στόμαξ, ἀλαζών,

κομπαστής. [2) παραγναθίς.

buccūla, ae, θ. γνάθος, παρειά.

+ *bucculentus*, a, um, μεγάλος μορος.

Būcēphāla, ae, εἴτε -lē, ēh, εἴτε
-los, i, θ. τὰ Βουκέφαλα, πῆλις Ἰν-
δίας ἐπὶ τῇ Ἰθάσπῃ.

Būcēphālas, i, δ. κ. -las, ae, d.

Βουκέφαλος, Βουκεφάλας.
* *būcērōs*, ōs, βούκιρος.

būcīna, ae, θ. (ἀντὶ *bovicīna* ἐκ

τοῦ *bos-cano* εἴτε) βούκινη (καμ-
πύλη σάλπιγγ).

būcīnātor, ōris, δ. βουκανιστής,

būcōlīcus, a, um, βουκολικός.

būcūle, ae, θ. βουκιδιον, δάμαλις.

* *būfo*, ōnis, δ. ὁ φρύγος, φύσαλος (ζ).

bulbus, i, α. β ο λ β ο ς.

† būle, ē, θ. (σπ.) β ο υ λ ή (βου-
λευομένων σύνοδος.

† būleuta, ας, α. (σπ.) βουλευτής.
būleutērium, ii, ού. (σπ.) βου-
λευτήριον. Κικ.

bullā, ας, θ. (βομβυλίας) πομ-
φόλυξ, φυσάλις. 2) ὀμφαλωτὸν κόσμη-
μα θυρῶν καὶ ζωνῶν, ἥλος. 3) παι-
δικὴ βούλλα, περιδέραιον, ὃ τοῦς παί-
δας ἐκόσμουσιν οἱ Ῥωμαῖοι. Ὅθεν bullā
dignus, παιδαριώδης.

Bullis(Byllis), Ἰδίσ, θ. Βυλλίς, Βουλ-
λῖς, πόλις Ἰλλυρικῇ. Bullidenesae, -li-
enses, -liōnes κ. -liūi, Βουλινεῖ καὶ
Βουλινεῖς. (ἀμπαλος.)

būmasius, i, θ. ἡ βοῦμαστος (ὑπον.
Būpālius, i, α. Βούπαλος. Ὅρ.

Burdigāla, ας, θ. τὰ Βουρδιγάλα,
πόλις Γαλλίας, τανῦν Bordeaux.

Būri, εἴτε Būrii, ὄνυμ, α. Βούροι,
ἔθνος Γερμανικόν. (ἀρότρου.

būris, is, α. ἑλκηθρον, ἡ οὐρα τοῦ
Būsirīs, Ἰδίσ, α. ὁ Βούσιρις.

† busi-grāpus, i, α. (bustum-ra-
pio) τυμβωρύχος. (τύμβιος.

bustiārius, a, ημ, τυμβιδίος, ἐπι-
bustum, i, ού. (busto ἀπὸ πρῆξ. = uro)

τύμβος, πυρὰ (ὁ τόπος τῆς τοῦ νεκροῦ
καύσεως). 2) τέφος.

Butes, ας, α. Βούτης.

Būthrōtium, i, ού. κ. -tos, i, θ.
Βουθρωτόν, Βουθρωτός. -tius, a, um,

Βουθρωτίος.

būthysia, ας, θ. βουθυσία.

Buitrōtus, i, α. Βούτρωτος, ποτ.
τῶν Εβρεττίων.

Buxentium, i, ού. ἡ Βυξοῦς, πόλις
Λευκανίας, τανῦν Policastro.

buxifer, ēra, ētum, πυξώδης (πυ-
ξοφόρος).

buxus, i, θ. κ. buxum, i, ού. ἡ
πύξος (τὸ δένδρον καὶ τὸ ξύλον).

2) ὅ,τι πεποιήται πύξου, οἶον πινάκιον
(πυξίον), αὐλός, κτεῖς, στρόμβος.

Byblis, Ἰδίσ, θ. Βυβλίς. Ὁβ.

Byllis, Ἰδ. Bullis. [Καρχηδόνας.

Byrsa, ας, θ. Βύρσα, (ἀκρόπολις

Byzantium, ii, ού. Βυζάντιον. By-
zantius, a, um, Βυζάντιος.

C, δηλοῖ τὸ προωνύμιον Cajus,
Γάιος. 2) το centum, ἑκατόν. 3) ἐπὶ
τῶν ψήφων ἐδήλου τὸ condemnō,
κατακρίνω.

cāballus, i, α. καθάλλης, ὁ ἐργά-
της καὶ ἀχθοφόρος ἵππος. ἐπὶ δὲ ὁ ἀ-
σχήμων, ὀλιχωδής, δύσθυμος ἵππος.

Cābillōnum, i, ού. τὸ Καβυλλῖνον,
Καθάλλινον, πόλις Γαλλίας, τανῦν
Chalons sur Saône.

Cābira, orum, ού. τὰ Κάβειρα. Εὐτρ.
Cābiri, orum, α. οἱ Κάβειροι.

cāchinuātio, ōnis, θ. καχχασμός.
cāchinno, are, κ α γ χ α ῖ ω.

cāchinuus, i, α. κα χ χ α σ μ ὁ ς,
κίχλισμός. 2) γέλασμα κυμάτων,
καχχασμός.

cāco, avi, aiunt, are, (κακάω)
χέζω. 2) καταχέζω τινος.

† cācozelus, i, α. κακόζηλος.

cācūla, ας, α. δοῦλος στρατιώτου,
σκευοφόρος. Πλ.

cācūmen, īnis, ού. (συγγ. τῷ acu-
men) κορυφή, ἄκρον, ἄκρα.

cācūmīno, avi, aiunt, are, (σπ.)
κορυφῶ, ἀποζύνω.

Cācus, i, α. Κάκος.

cādāver, ēris, ού. (cado) πτώμα,
νεκρὸν σῶμα, ὁ νεκρός.

† cādāvērōsus, a, um, νεκρώδης.

Cadmēis, Ἰδίσ, θ. Καδμηίς.

Cadmēus, a, um, Καδμείος.

Cadmus, i, α. Κάδμος.

cādo, cecidi, cāsum, ēre, πίπτω.

χῆρος), ἄζευκτος: c. vita, ὁ ἄγαμος
βίος. c. platanus, ἡ ἄζευκτος πλά-
τανος (ἣ οὐ παραπέφυκεν ἄμπλος).

caecles, caelestis, ἰδ. coeles, coelestis.

Caellianus, a, um, τοῦ Καίλιου.

caellianus, us, ἄ. ἀγαμία.

Caellianus, i, ἄ. Καίλικλον, μέρος
τοῦ Καίλιου λόφου. [λίου λόφου.

Caellimontanus, a, um, τοῦ Καί-
λιου.

Caellius, a, um, Καίλιος. Caellius,
ii, ἄ. Καίλιος. 2) Caellius mons, Καί-
λιον ὄρος, Καίλιος λόφος, εἰς τῶν ἐπὶ τῆς

Ρώμης λόφων, τῶν Latiarum,
caelo, ανί, aium, are, τορεύω. cae-
latus, τορευτός.

caelum, i, οὐ, ἰδ. coelum.

caementum, i, οὐ, (ἀντι caedimen-
um ἐκ τοῦ caedo) λατόμημα ἀκατέ-
ργαστος λίθος, ὁ ἐκ τῆς λιθοτομίας.

caena κτλ, ἰδ. cena κτλ.

* Caeneus, ei, ἄ. Καίνεος.

Caenina, ae, θ. Καίνινη, ἀρχαῖον
τῆς Λατίνης πόλις, Caeninienses,
ium, Καίνινηται. Caeninus, a, um,
τῆς Καίνινος.

caenum, ἰδ. coenum.

* caera, ae, θ. κ. caere, οὐ. (μόνον
κατ' ὄν. κ. αἰτ.) [κ ἄ π ι α, τὰ σκό-
ροδα, Πούχ.] κρόμμυον.

Caere, οὐ. (αἰκίτ.) ἡ Καίρεια, Καί-
ρη, κ. τὸ Καίρε, πόλις Τυρρηνίας.
Caerea, itis εἴτε etis, Καίρετανός. Cae-
rites, ἄ. οἱ Καίρεται.

caerimonia (κ. caerem.), ae, θ. ἀγίο-
της, ιεροπρέπεια. 2) συνήθ. πλ. ἡ
ὀρθοκεία, τὰ περὶ τοὺς θεοὺς, τὰ
νομιζόμενα.

Caerules, Caerules, ἰδ. Caero.

caeruleus κ. * caeruleus, a, um,
(caerulus, s=r.) κυάνεος, κυάνεος.
caerula, orum, τὰ κυάνεα κόμματα.
caeruleus mons, ὁ κυανόχαίτης. cae-
rula nos, ἡ κυανία, μέλαινα νοῦς
caerulea mons, ὁ κυάνεος, μελαίνος θά-
λασσα. caerula arbor Palladis, ἡ κυαν-

νίζουσα ὑπομέλαινα ἱλαία.

caeruleus, ἰδ. caeruleus.

Caesar, aris, ἄ. Καῖσαρ, κατ' εἰσο-
χήν ὁ Γάιος Ιούλιος. 2) ἐπώνυμον τῶν
αὐτοκρατόρων, Καῖσαρ, βασιλεὺς.

Caesarea, ae, θ. Καίσαρεια (ὄνομα
πόλεων πολλῶν).

Caesareus, a, um, Καίσαρεὺς. -ria-
nus, a, um, Καίσαρινός.

caesariatus, a, um, (caesaries) κό-
μητος, κομῶν (κομῶν).

1. Caesariensis, is, ἄ. Καίσαρεὺς.

2. Caesariensis, e, C. Mauretania,

Μαυρουσία ἡ περὶ Καίσαρεια.

caesaries, ei, θ. κόμη, σπ. κ. αἱ
τρίχες τοῦ γενείου.

Caesena, ae, θ. Καισήνα, πόλις
τῆς ἐντὸς τοῦ Πάδου Κελτικῆς.

Caesennius, ii, ἄ. Καισένιος.

Caesia, Silva, ὄρυον τῆς Γερμανίας.

+ caesiarius, a, um, κυανίζων, Πλ.

caesim, ἐπὶ. (caedo) μετὰ κόπης.

2) ἐκ καταφοράς. c. percutio αἰχμῇ,
κόπω τινα μαχαίρᾳ. gladius magis
caesim, quam punctum laedit, τῆς
μαχαίρας ἡ καταφορά μαλὺν τοῦ
κεντήματος ἰσχύει. 2) ἐν τῇ ῥητορ. =

incisim, κομμητικῶς, κατὰ κόμματα.

caesilius, ἰδ. caesicius.

caesius, a, um, γλαυκός, χαροπός.

caesia Minerva, ἡ γλαυκώπις, χα-
ροπὴ Ἀθηνᾶ. c. leo, χαροπὸς λέων, ὁ
ἔχων χαροπὰ ὄμματα.

Caeso, onis, ἄ. Καῖσων.

Caesonius, ii, ἄ. Καισώνιος.

caespes, itis, ἄ. (caedo) ἡ χορδή-
πλινθος, χλοάουσα πλινθος. 2) χλοά-
τον ἔδαφος, χλόη.

caestus, us, ἄ. (caedo) ὁ ἰμάς τῶν
πογμάχων.

caesus, a, um, ἰδ. caedo.

caeterus, caetra κτλ, Caetus, Caeyx

ἰδ. caeterus, caetra κτλ, Ceus, Ceyx.

Caicus, i, ἄ. Κάϊκος, πότ. Μυσίας.

Cajanus, a, um, Γαϊανός.

Cājēta, ae, θ. Καϊήτη, πόλις Απ-
τίου, ἢ τανὺν Gaēta.

Cājus, i, d. Γίλιος.

Cal, id. Calendae.

Cālāber, bra, brum, Καλάβριοι.
Calabri, orum, d. Καλαβροί.

Cālābria, ae, θ. Καλαβρία.

Cālaciē, es, θ. Καλή Ακτή, κ. Κα-
λάκτη, πόλις Σικελίας. Calaciūus,
Καλακτίτης κ. Καλακτίνης.

Cālāgūrris, is, θ. ἡ Καλαγουρίς,
πόλις Ισπανίας. τανὺν Lobarra. Ca-
lagurritāni, d. Καλαγουρίται.

Cālais, is, d. Κάλαις.

Cālāmis, ydia, d. Κάλαις.

cālāmistor, tri, d. (συνήθρ. -strum,
i, ου.) καλαμῖς (δύανον, ὃ ἐκάλλυ-
νον καὶ ἰσοτρύχον τὴν κόμην). με-
ταφ. ὁ καλλωπισμὸς τοῦ λόγου.

cālāmistrāus, a, um, βοστρυχι-
σθαῖς, βοδοστρυγμένους.

cālāmītas, ālis, θ. φθορά. fru-
ctuum, φθορά καρπῶν, ἀκαρπία. 2)
συμφορά, ἀτυχία, μεγάλη βλάβη.
calamitatē capio, γίνεταί μοι συμ-
φορά. in calamitate sum, ἐν συμφο-
ραῖς εἰμι. calamitas apud Leucra,
ἡ ἐν Λεύκροις συμφορά calamitatē
infero alicui, ἐπιφέρω τινὶ συμφορὰν.

+ cālāmīōse, ἐπὶ. ἀθλίως, δυσ-
τυχῶς. Κικ.

cālāmīōsus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ.
βλαδερῶτατος, ἐλιθριος. c. tempestas,
καρποφόρος χειμῶν. bellum c. pe-
lufthōros πόλεμος. 2) πολυφόρος, ἀ-
θλιος, ταλαιπώρος.

cālāmus, i, d. κ ἄ λ α μ ο ς. 2)
εἶ, τι πεποιήται ἐκ καλάμου, εἶν' ὁ
γραφικὸς κάλαμος, ἡ ἀλιευτικὴ κα-
λαμῖς, τὸ τέτυμα, κ.τ.τ. 3) κα-
λάμη, κυλός.

Cālānus, i, d. Κάλανος.

* cālāthicus, i, d. καλαθικός.

* † cālāthus, i, d. κάλαθος. 2) κά-
λαθος, καλαθεῖς: ἀγγεῖον, κύλιξ.

Cālātia, ae, θ. Καλατία, πόλις
Καμπανίας. -tinus, Καλατίνος.

cālātor, ōris, d. κλήτωρ, ὑπέρ-
της (τῶν ἱερῶν μάλιστα). Pl.
cālātus, a, um, id. 1. calo.

Cālaurēa, ae, θ. (Καλαύρεια) Κα-
λαυρία νῆσος, ὁ τανὺν Πόρος.

calcar, āris, οὐ. (1. calx) μύωψ,
κέντρον (πτερνιστήριον). calcarē sor-
citare, stimulare equum, τῷ μύωπι
ἐτρύνω, κεντῶ τὸν ἵππον. μεταφ.
gloria calcar habet, ἡ δόξα κέντρον
ἔχει, παρορμᾷ, κεντρίζει εἰς ἀμίλλαν.
addere calcaria aronte currenti, ἐ-
τρύνω τὸν τρέχοντα.

calceamentum, i, ου. ὑπόδημα.

† calceārium, ii, ου. (ὕπον. ar-
genium) ἀργύριον πρὸς ὠνησιν ὑ-
ποδημάτων.

† calceātus, us, d. ὑπόδεσις, ὑπόδημα.

calceo, avi, aiunt, are, (calceus) ὑ-
ποδῶ. me calceo eite calceos, ὑπο-
δίσκομαι. calceatus, ὑποδεδμένος.

+ calceolārius, ii, d. (calceolus)
ὑποδηματορράφος

calceūlus, i, d. ὑποδημάτιον.

calceus, i, d. (1. calx) ὑπόδημα
(ὁ κάλτιος, καλίκιος). c. virilis et mu-
liebris, τὸ ἀνδρεῖον καὶ τὸ γυναι-
κεῖον ὑπόδημα. induo calceum, ὑπο-
δίσκομαι τὸ ὑπόδημα.

Calchas, antis, d. Κάλχας.

calciātus, id. calceātus,

1. calciāto, are, (1. calx) λακτιζω.

2. calciāto, ōnis, d. λακτιστής.

calco, avi, aiunt, are, (1. calx) πατώ.

unam, σταφυλήν. viam, πατώ, στείβω
ὁδόν, μεταφ. πατώ, ὑβρίζω τινά, κα-
ταφρονῶ τινος.

calculus, i, d. (ὀπὸκ. τοῦ 2. calx) ψῆφος,
κ ὄ λ α ἔ κ α χ λ η ε. 2) ψῆφος, πετ-
τός, ὃ ἐπέττειον. 3) ψῆφος, ἡ ἐλογί-
ζοντο, λογιστικὴ ψῆφος. 3ον καὶ ὁ
ἀριθμητ. λογισμός. 4) ψῆφος, ἡ ἰ-
ψηφοφόρου.

† caldārius, α, um, θερμαντικός, θερμαντήριος. 2) c. cella, θερμαντήριον οίκημα, θερμαντός λουτρών, θερμολογία. [calidus.

calidus, (ἀρχ., ποιητ. κ. μετ.) = Calēdonia, αε, θ. Καληδονία, μέρος της νῦν Σκωτίας.

calēfacio, feci, factum, ēre (calēfacio) θερμαίνω. μεταφ. θερμαίνω, ἐπιβίβω τινα. 2) ἄγω τινα, ἀδημονίαν παρέχω τινί.

calēfacio, avi, atum, are, (ἐπιτ. τοῦ calefacio) [ἀρχ., ποιητ. κ. μετ.] θερμαίνω.

calēfio, factus, fieri, θερμαίνομαι. Calēndae εἴτε Kalēndae, arum, θ. (calo) αἱ καλάνδαι, ἡ νομηνία εἴτε ἡ πρώτη ἡμέρα ἐκάστου Ῥωμαίου μηνός παροιμ. ad Calēndas Graecas, αἰς Ἑλληνικάς καλάνδας, τουτέστιν οὐδέποτε. (αὐτὲ γὰρ τοῦτο, αἱ καλάνδαι, παρ' Ἑλλήπων οὐκ ἐνομίζοντο).

Calēnus, α, um, (cales) Καληνός.

calēo, ui, (caliturus, Ὁδ.) ēre, (ἰλέα) θερμός εἰμι, terra sole calei, ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαίνεται calore α., πυρετῶ θερμαίνομαι, πυρετῶ. 2) θερμαίνομαι, φλεγμαίνω, καίομαι πάθει τινί. desiderio α., πόθῳ θερμαίνομαι, amoris, ἔρωτι αἰθώμαι. c. femina, καίομαι γυναϊκός. c. ad alqd, studio alcijs rei, θερμός εἰμι πρὸς τι. 3) res calei, πρᾶγμα τι ἐπιτηδεύεται ἐπιμελῶς, iudicia calent, μετὰ σπουδῆς ἐπιμελοῦνται τῶν δικαστηρίων. 4) θερμός, ἐπὶ θερμός, πρόσφατός εἰμι.

Calēs, is, εἴτε πλ. ium, θ. Καλησία, Κάλη; πόλις Καμπανίας.

calēscō, ui, ēre, (caleo) θερμαίνομαι, καίομαι.

calfacio, ἴδ. calefacio.

† calyds, ἐπιρ. θερμῶς. Πλ.

Calidius, ii, α. Καλίδιος. -diānus, α, um, τοῦ Καλίδιου.

calidus, α, um, μ. σ. κ. ὑπ. (ca-

lido) θερμός. calida lavacra, εὐ. θερμά λουτρά. 2) μεταφ. θερμός, θερμουργός, ἐμπαθής.

* calēndrum, i, εὐ. (καλλυντρον?) γυναικεὶς τις κόσμος τῆς κεφαλῆς, φανάκι, προκόμιον.

calīga, ae, θ. (cl. calx) στρατιωτικὸν ὑπόδημα. μετωνομ. ἡ στρατεία.

caligātus, α, um, (caliga) ὑποδεσμένος τὸ στρατιωτικὸν ὑπόδημα. c. miles εἴτε ἀπλῶς caligatus, α. ὁ ἰδιώτης (καὶνός) στρατιώτης.

caliginōsus, α, um, μ. ὑπ. ἀχλύωδης, γνοφώδης, ζοφώδης.

4. caligo, ignis, θ. (halo) ἀχλύς, γνόφος, ζόφος, ὄφρη. 2) μεταφ. ἀχλύς, λῦπη, θλίψις 3) ἀμβλυωπία, ἀμαύρωσις τῶν ὀφθαλμῶν.

2. caligo, avi, atum, are, εὐδ. ἀχλύω, γνοφρός, ζοφρός εἰμι, ζοφούμαι. 2) ἀμβλυώτω. 3) μεταβ. ἀχλύω, γνοφῶ, ἀμαυρῶ τι.

Caligula, ae, α. (κυρίως ὀνομα τοῦ caliga) Καλιγούλας, ἐπωνύμιον Γαίου Καίσαρος.

calix, icis, θ. καύλη. 1. ποτήριον. 2) ἐπιτηρίον, ἀγγεῖον.

calleo, ēre, (callum) ἔχω τύλους, τετύλωμαι. animum callei, ἡ ψυχὴ ἐτυλώθη, καρτερεῖ. 2) c. ad alqd, τετύλωμαι πρὸς τι, ἐμπειρῶς ἔχω πρὸς τι. c. se εἴτε in re, ἐμπειρὸς εἰμι τινος εἴτε περὶ τι. c. alqd, κ. μετ' ἀπαρεμφ. ἐπιτοταμαί τι, ἐμπειρὸς τινός εἰμι.

Callieratīdas, ae, α. Καλλικρατίδας. callide, ἐπιρ. μ. σ. κ. ὑπ. ἐπιστημόνως, ἐμπειρῶς, τεχνικῶς, πανούργως.

calliditas, ātis, θ. πανουργία, τὸ πολυτροπον, κερδαλέτης. 2) ἐμπειρία, πολυπειρία, μακρὰ τριβή.

callidus, α, um, (calleo) μετὰ γεν. ἡ ἀπαρεμφ. πολυπείρος, ἐμπειρός, ἐπιστήμων. 2) πολυτροπος, πανούργος, κερδαλέος.

Callimachus, i, α. Καλλίμαχος.
Calliope, es, εἴτε -pea, ae, θ. Καλλιόπη, *Καλλιόπεια.

Callirhon, ontis, α. Καλλιρῶν.

Callirrhoeis, θ. Καλλιρροίς.

Callirrhoe, es, θ. Καλλιρρόη.

callis, is, α (σπ. θ.) ἡ τριβὴς (ἡ αἰγτριβὴς ἀτραπὸς), ἡ ἀτραπὸς, ὁ σίβος.

Callisthēnes, is, α. Καλλισθένης.

Callisto, us, θ. Καλλιστώ.

callōsus, a, um, (ποιητ. κ. μετγ.) τυλώδης. 2) σκληρὸς.

callum, i, οὐ. ὁ τύλος. 2) ὅ, τι ἔστι κατὰ τὸν οἶον, σκληρὸν, παχὺ δέρμα ζώων τινῶν, σκληρὸν λεπὸς σταφυλῶν, μήλων, σκληρὰ τῆς ἐπιφάνειας. 3) μεταφ. ἀμβλύτης, ἀνασθησις.

4. cālo, avi, atum, are, (μετγ.) καλῶ.

2. cālo, ōnis, α. (κ α λ α) ξυλοφόρος, σκευοφόρος, στρατιωτικὸς ὑπηρετής. 2) ὑπηρετής.

cālor, ōris, α. (α λ ε α) θερμὴ, θερμότης. 2) θερμός, ψυχῆς, διαπύρον πάθος, ἐμπάθεια.

Calpe, es, θ. Κάλπη, τῶν Ἡρακλείων στήλων ἡ ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ, τανὺν Gibraltar.

Calpurnianus κ. -nius, a, um, τοῦ Καλπούρνιου, Καλπούρνιος. Calpurnius, ii, α. ὁ Καλπούρνιος.

caltha, ae, θ. χρυσάνθεμον. Οὐίργ.

calthula, ae, θ. (caltha) χρυσανθαυγῆς ἐσθῆς Πλ.

calumniā, ae, θ. (calumnior) συκοφαντία, ψευδοκατηγορία, κακοπραγμῶν τοῦ δικαίου ἐξηγήσις. 2) κακοπραγμοσύνη, διαβολή, παρεξήγησις, σοφισμός. 3) ἐδδμονία, ἡ ἐκ σοφισμοῦ προηγνομένη.

calumniator, ōris, α. συκοφάντης, κακοπραγμῶν, διάβολος. calumniator sui, ὁ σοφιστεῦν ἐαυτὸν εἴτε τὴν ἐμπετοῦ τέχνην.

calumniōr, atus, arī, (ἐκ τοῦ calumniōr=calvor) αἰσῆ, συκοφαντῶ

τινα. αἰσῆ, παρεξηγοῦμαι τι. 2) διαβολῶν τινά, κατασοφιστεῖν τινός. 3) ε. me, εἰς ἐδδμονίαν ἐμβάλλω ἐμαυτὸν, λίαν περιεργός εἰμι.

calva, ae, θ. (calvus) φαλάκρα, ψιλὸν κεφάλιον. (ὁ Μιαδαρός.

Calvēna, ae, α. πλαστὴν ἰπώνυμον

Calvinus, i, α. Καλούσιος, Καλδίσιος

† calvinus, iei, θ = calvinium.

calvitiūm, ii, οὐ. (calvus) μαδαρό-

της, φαλακρότης.

calvor, i, (ἀρχ.) ἐξαπατῶ, διαβάλλω.

calvus, a, um, μαδαρός, φαλακρός.

1. calx, leis, θ. σπ. α. (λ α ξ) πτέρνα, rugis et calcibus, πῆξ καὶ λάξ.

caedere calcibus, λακτίζω, adversus

stimulum calcos, (ὀπον. jactare), πρὸς

κέντρον λακτίζειν.

2. calx, leis, θ. (σπ. α.) ὁ πετῶς,

ἡ ψῆφος. 2) ἡ χαλκίς, τείανος. 3)

τὸ τέγμα τοῦ ἱπποδρόμου (αἶτε κεκο-

νιαιμένον τὸ ἀρχαῖον). μεταφ. πᾶν

τέγμα, τέλος, e carceribus emissus

ad calcem pervenio, ἐκ τῆς βαλίδος

ἐφελθὼς ἐπὶ τὸ τέγμα διέρχομαι, ad

carceres a calce revoor, ἐπὶ τὴν

βαλίδαν ἀπὸ τοῦ τέγματος, τουτέστιν

ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ τέλους ἀ-

νακαλοῦμαι.

Calycadnus, i, α. Καλύκαδνος.

Calýdon, ōnis, θ. ἡ Καλυδὼν, πό-

νις, Ἰδίας, θ. Καλυδωνίς. -nius a, um,

Καλυδωνίος.

Calymna, es, θ. Κάλυμνα.

Calypso, us, θ. Κάλυψς.

cāmāra, is, camera.

Cāmāria (Camēr.), ae, θ. Κα-

μάρινα, πόλις Σικελίας.

Cambūni, mōis, Camēdūnia ὄρη,

τα τὴν Θεσσαλίαν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας

χωρίζοντα.

Cambyses, is, α. Καμβύσης.

* † cāmella, ae, θ. (ποιητ. κ. μετγ.)

αἶδος ποτηρίου, ἡ κύλιξ.

cāmēlus, i, α. κάμηλος.

Cāmēna, αε, θ. (ἀντί carmēna, carmina ἐκ τοῦ cano) Μούσα. μετῶν. ἢ πείθοις.

cāmēra (camāra), αε, θ. κ. μ. ᾱ. ρ. 2) καμάρα, πλοῖον καμαρωτόν.

Cāmēria, αε, θ. Καμερία, πόλις τῆς Λατίας. -tīnus, α, um, Καμερίνος, τῆς Καμερίας.

Cāmērinum, ἰ, ου. τὸ Καμερίνον, ἡ Καμέρτη, πόλις τῆς Ὀμβρίας. Cāmēris, εἰς, Καμερίνος. Camertus, ium, ἀεὶ Κάμερτος, Καμερίνιος. -iūnus, α, um, Καμερίνιος.

Cāmillus, ἰ, ἀ. Κάμιλλος.

cāmīnus, ἰ, ἀ. ἡ Κάμινος.

Cāmīrus, ἰ, ἀ. Κάμιρος.

Cāmōena=Cāmēna.

Campania, αε, θ. Καμπανία. (ἀρχ.) -niūs, α, um, Καμπανιός. Campanus, α, um, (παρὰ Πλάτωνα ἀπ᾽ Campanus εἴτε Campan) Καμπανός. Campani, orum, ἀ. εἰ Καμπανί.

campe, ūs, θ. κάμπη. 1. 2) κάμπη. campus dicere, ἀποκάμπτω τῷ λόγῳ, πρὸς αἰσίδαμαι.

campester (σπ. -stris), stris, stre, (campus) πεδινός, πεδιαίος. locus, πεδινός, ἐπιπίδος τόπος. c. barbari, πεδιαίοι βαρβαρί, εἰ ἐν πεδίῳ εἰκονήτες. c. hostis, πεδινός, ἔν πεδίῳ ἀγωνιζόμενος ἐχθρός. campestris, ium, ου. τὰ πεδινά, τὸ πεδίον. 2) (Campus Martius) τοῦ Ἀρείου πεδίου. c. exercitatio, ἡ ἐν τῷ Ἀρείῳ πεδίῳ γυμνασις. grutia c., ἡ ἐν τῷ Ἀρείῳ πεδίῳ (τετυττιστὶν) ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ δήμου χάρις. campestre, is, ου. (ὅππεν. vulamentum) περιζώμα ἀθλητῶν.

campus, ἰ, ἀ. (κάποι, κῆπος) πεδίον. planus, ἑσάλην πεδίον. orulentus, εὐδαίμον πεδίον. in campum descendo, καταβάνω εἰς τὸ πεδίον. 2) τὸ ἐπίπεδον, π. χ. τῆς θαλάσσης, πέτρας κττ. 3) Campus Martius εἴτε κατ' ἐξοχὴν Campus,

τὸ ἐν Ἰώμῃ Ἀρείον πεδίον, τὸ ἑρὸν τοῦ Ἀρείου πεδίου, ὅπου ἐτίγοντο αἱ τοῦ δήμου ἐκκλησίαι, εἰ ἀγῶνες, αἱ γυμνάσεις κττ. ὅθεν campus, τὸ στάδιον σπουδῆς τινος ἢ ἐνεργείας.

Cāmilōdōnum, ἰ, ου. Καμυλόδονον, πόλις Βρετανίας, τινὸν Colchester. Tak. [καμπύλος, ἐλκῆ.]

* cāmīrus, α, um, (σπ.) [καμάρα] Cāpāce, αε, θ. Κανάκη.

cānālis, is, ἀ. σωλήν. duo equam per canulos, ἄγω ὕδωρ διὰ σωλήνων. 2) ὀχετός, διώρυξ.

cancelli, orum, ἀ. ἡ κ. ι. γ. κ. λ. ἑ, ὁ δρῦρατος. extra cancellos egredior, τοὺς δρῦρατους (τὰ ὅρια) ὑπερπηδῶ.

cancer, eri, ἀ. καρκίνος. 2) ὁ καρκίνος (τὸ ἄστρον), ὅθεν τὰ πρὸς μεσημβρίαν, ὁ καύσων.

Caudānia, αε, θ. Καυδομία, χώρα ὀρεινὴ τῆς Ἰλλυρίας.

candēfācio, feci, factum, ēre, (candeo-facio) λευκαίνω. Πλ.

caudēla, αε, θ. (candeo) ὁ κηρὸς, κηρίων, λύχνος (κηρίνος καὶ στεάτινος). caudēlabrum, ἰ, ου. (caudela) ὁ λυχνεύχος, λοχνεῖον, κηροπήγιον.

* f. candeo, ui, ēre, λευκανθίζω, λευκοφαῖς λευκαυγής, λευκὸς εἶμι, μαρμαίρω. candens, λευκαυγής, λευκός. 2) πυρῶμαι, καίνομαι. candens, διαπυρρος. ita c. ὀργῇ αἵθεμαι.

* candesco, ui, ēre, (candeo) λευκαίνομαι, λευκαυγής γίγνομαι. 2) πυρῶμαι. [κοφύρου. Κικ.]

+ candidā(ō)rius, α, um, τοῦ λευκανθιδάτος, α, um, (candidus) [ἀρχ. κ. μετ.] λευκοφύρος, λευχειμων. 2) εὐσινός, ἰ, ἀ. κατ' ἐξοχὴν ἐκαλούμενο candidati εἰ μεταπορευόμενοι ἀρχήν, τότε γὰρ ἐνεδύοντο τὴν λαμπρὰν τήδεονον. candidatus consulatūs, ὁ παραγγελλὼν τὴν ὑπατείαν. [ἀδελφός, ἀφελός.]

candido, ἐπίρ. λευκός. 2) ἀπλώς, candidulus, α, um, (σπ.) λαμπρός,

candidus, α, um, μ. σ. κ. ὀπ. (candeo) λευκός, λευκαυτής, λαμπρός: marmor, λευκὴ λίθος. 1) toga, λαμπρὰ τήδεννα (toga alba, λευκὴ τήδεννα), c. calculus, λευκὴ ψῆφος. candidus ἀντὶ τοῦ cand' datus, λευκεφόρος, c. ei pulcher, λαμπρὸς καὶ εὐεϊδής. c. brachia, λευκοί, λαμπροὶ βραχίονες. 2) τροπ. λευκός, παιδρός, εὐτυχής. c. omnia, λευκοί, αἰοίσι οἰανοί. 3) ἐπὶ λόγου, λευκός, σαφής, ἀπλοῦς, εἰλικρινής, ἄδολος.

candor, ὄρις, ἄ. (candeo) λευκότης, λαμπρότης, λευκὴ λάμψις, αὐγὴ, μαρμαρίσις λευκότης, λαμπρὸν κάλλος. 2) λαμπρότης λόγου. ἐνίστι δι' ἀπλοῦς, σαφήνεια. 3) ἀπλότης ψυχῆς, εἰλικρίνεια, καθαρότης. 4) candor αοαίνος, καύσων θέρσιος.

* cāno, ēre, πόλιος εἶμι. 'canens, πόλιος (οὐ μόνον ἐπὶ τριχῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων πραγμάτων).

cānephōs, ἰ, θ. ἡ κανηφόρος. cānesco, ēre, (canes) πολιοῦμαι. Cangi, ὄρυμ, ἄ. Κάγγος, ἔθνος Βρετανίας.

cānicūla, ae, θ. κυνίδιον, κυνίσκος, κυνίσκη. 2) κύναστρον, ὁ Σείριος.

Cānīdīa, ae, θ. Κανιδία.

Cānīdīus, ii, ἄ. Κανιδίος.

Cānīniūs, ii, ἄ. Κανίνιος.

cānīnus, a, um, κύνιος.

cānis, is, ἄ. κ. θ. ὁ κ. ἡ κ. ὁ κ. ὁ κ.

2) κύων, ἀναιδής ἄνθρωπος. canes nescis, οἱ πρόσκυνοι, παρὰσι τοῖ νοιοί.

3) ὁ κύων (τὸ ἄστρον). 4) ὁ κύων, θαλάσσιον ζῶον. 5) ὁ κύων, ὁ χειρίστος τῶν ἀστραγάλων βέλους. [σ τ ρ ο ν.]

cānistium, ī, οὐ. κανῦν, κ ἄ ν α.

* cānistios, ēi, θ. μόνον κατ' ὄν. αἰτ.

κ. ἄφ. (canus) πολιοῦτης, μάλιστα

ἢ τῶν τριχῶν, πολὺ κάμνη.

canpa, ae, θ. (κάννα) ποιητ. κ. μετ.

ὁ κάλαμος. 2) σύριγξ (αὐλητική). 3)

εἶδος πλοιαρίου.

Canpas, arum, θ. ἡ Κάννα, αἱ Κάνναι, κώμη Ἀπουλίας, τανῶν Canne. pugna Canneensis, ἡ ἐν Κάνναις μάχη.

Canvīnefas, ātis, ἄ. πλ. -fātes,

ium, Καννινεφάται, ἔθνος Βαταυλίας.

cāno, cēcīnī, cantum, ēre, (κα-

τάζω, καναζέω) ᾄδω, μέλω, ψάλλω.

c. voco, ᾄδω. c. fidibus, ψάλλω.

c. tiblis, αὐλῶ. cithara, κιθαρίζω.

tubae canunt, αἱ σάλπιγγες φέγγον-

ται, ἤχουσι. gallus canit, ὁ ἀλέκτωρ

ᾄδει. merula canit, ὁ κόρσους κελα-

δεῖ. 2) alqd, ᾄδω τι c. carmen, ᾄδω

ᾄσμα. c. versus, ᾄδω, ποιῶ στίχους.

3) alqm, ᾄδω τινα, ὕμνω τινα. 4)

ᾄδω, χρησμοῦδω. 5) c. bellicum (elas-

sicum εἴτε signum) σημαίνω τὸ πο-

λεμικόν. tubicen canit, ὁ σάλπιγγκτής

σημαίνει. signum canit εἴτε signa

canunt, σημαίνει (ὅπον. ὁ σάλπιγγκτής),

ἡ σάλπιγξ φέγγεται. canit recerui,

σημαίνει (σημαίνεται, προστάττειται)

ὑποχωρεῖν.

Cānōrēus, a, um, Κανώρειος. Cā-

nōrīae, arum, ἄ. Κανωδίται. Cā-

nōrus, ī, ἄ. Κανωθός, πόλις Αἰγύπτου.

* cānor, ōris, ἄ. (cano) μέλος, με-

λωδία, μελωπή, ἐμμελής ἦχος.

canōrus, a, um, (canor) φθικός. 2)

εὐμολπος, ἐμμελής, ἀρμενικός, εὐ-

φθογγος.

Canāber, bri, ἄ. Κανταβρός. Can-

labri, orum, ἄ. Κανταβροί, ἔθνος

Ισπανίας. Cantābria, ae, θ. Καντα-

βρία, ἡ τανῶν Biscaya. Cantabrius,

a, um, Κανταβρίκιος.

* cantāmen, īnis, οὐ. ᾄσμα.

cantērius (canth.), a, um, ἱππιος.

cantērius (canth.), ii, ἄ. (κανθῆ-

λιος?) τομέας εἴτε ἐκτομέας ἱππος.

canthāis, īdis, θ. κανθαίς.

canthārus, ī, ἄ. κανθαρός (εἶδος

μεγάλου ποτηρίου). ἵρ.

canticum, ī, οὐ. (cano) μονοδία (τῆς

ρωμαϊκῆς κωμωδίας). 2) ὥδη, ᾄσμα,

canthēna, αε, θ. (canio) ἄσμα (τὸ λίαν τετριμμένον μάλιστα). canthēnam canthēni canis, αἰ: τὸ αὐτὸ ὅσμι αἶμα.

canio, ōis, θ. ὥδη, ἄσμα, μόλη. 2) ἐπὶ ὥδη, μαζικὸν ἄσμα.

canilo, ani, atum, are, (ὅσμ. τοῦ canio) ὅσμ. αἶμα.

Cantium, ii, ō. Κάντιον, ἀκρωτήριον καὶ χώρα Βρετανίας, τανῦν Kent.

+ cantinacula, αε, θ. μεθύδιον.

canto, avi, atum, are, (ἐπιτ. τοῦ cano) ἄδω. (ἐπὶ φωνῆς μάλιστα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ὄργανων). c. ei psallo, ἄδω καὶ ψάλλω. fidibus c. ψάλλω. iibis, αὐλῶ. gallus cantat, ὁ ἀλέκτωρ ἄδει.

bucina cantat, ἡ βυκάνη φέγγεται. 2) aliquid, ἄδω, ποιῶ. carmina, ἄδω, ποιῶ ὥδεις. 3) aliquid, ἄδω, μέλω, ὁ μὲν τινα. 4) ἄδω ἐν θεάτρῳ, ὑποκρίνομαι. 5) θυλλῶ, κἀλαδῶ. 6) νοθεύω, ὑπομνήσκω. 7) ἐπ᾽ ἄδω τινί, μαγεύω τινά.

canio, ōis, α. (cano) αἰδοῦς, μελῶς, μουσεργός. c. alio, ὁ μνηστής τινος. 2) μελῶς, χορευτὴς τραγῳδίας.

canitrix, icis, θ. ἡ αἰδοῦς, μουσεργός. Πλ.

canus, us, α. (cano) ὥδη, μέλος, μόλη, μελωδία. canas iibias, αὐλῶδεις. citharas, κιθαρῶδεις. tubarum, φθόγγος σαλπικίων. galli, φωνὴ ἀλέκτορος. 2) χρησμοδία. 3) ἐπὶ ὥδη, μαζικὴ ὥδη.

Cantulcus, i, α. Κανυλῆτος.

canus, a, um, πόλις. canī, α. πλ. (ὅπιν. capilli) πολὺ κόμη.

Cantulum, ii, ō. Κανύσιον, πόλις Δπουλίας, τανῦν Canosa. -sius, a, um, Κανύσιος, Κανυσιτῆς.

+ capāllas, ālis, θ. χῶρησις, εὐρυχωρία. Κικ.

Capāneus, ei, α. Καπανεύς.

capax, ācis, μ. σ. κ. ὑπ. (capio) χωρητικὸς, εὐρύχωρος, δεκτικὸς, ca-

rax mens, animus, ἐπιδεκτικὸς νοῦς, ἐπιδεκτικὴ ψυχὴ.

+ capēdo, ius, θ. εἶδος εὐτελοῦς ἱεροῦ ἐκπώματος. Κικ.

+ capēdunculis, αε, θ. ὅποι. τοῦ ἀνωτέρω. Κικ.

capella, ae, θ. (capra) αἰγίδιον, αἶς, χίμαρα. 2) ἡ αἶς (ἀστὴρ). Ὁ. κός. Capelli, αε, α. Καπελλας.

Capēna, αε, θ. Καπίννα, Τορρηνικὴ πόλις. Capēnas, ātis, Καπιννάτιος. Capēnātos, α. Καπιννάτιος. Καπιννάτιος. Capēnus, a, um, Καπιννάτιος, τῆς Καπίννης. porta Capēna, μία τῶν πυλῶν τῆς Ρώμης.

caper, pri, α. (χίμαρος) τράγος, αἶς. 2) τράγος, δυσωδία τῆς μασχάλης.

capēro, avi, atum, are, βυστῶ, βυτιῶ. caperata frons, ἐβρυτιωμένον μέτωπον. Πλ.

capresso, inī, ium, ēro, (ἵφει. τοῦ capio) μετὰ σπουδῆς λαμβάνω τι, ἀρπάζω τι, δοῦναι τι. 2) aliquid, ἐπιχειρῶ τινί, ἀντιλαμβάνομαι τινός. bellum, ἐπιχειρῶ πολέμῳ. rempublicam, ἀπτομαι τῆς πολιτείας, τῶν πραγμάτων. magistratum, μεταπορεύομαι ἀρχήν. negotium, ἀντιλαμβάνομαι τοῦ ἐργου.

3) c. locum, σπεύδω καταλαβεῖν τόπον τινά, σπεύδω εἰς τόπον. c. Italiam, σπεύδω, τείνω εἰς τὴν Ἰταλίαν. ἀρχ. c. me in locum, σπεύδω εἰς τόπον.

* Capbāneus, ei, α. ὁ Καπνέυς, ἀκρωτήριον Εὐβοίας, τανῦν Kābo δ ὄρος.

Capbāneus, a, um, Καπνέυς.

+ capillamentum, i, ō. (σπ.) περιβάλλει τριχες, φενάκη.

capillatus, a, um, μ. σ. (capillus) τριχωτός, κομήτης, κομοτροφῶν.

capillus, i, α. (cap-ai, κεφαλὴ) ἐνίοτε κ. capilli, ὄπιον, πλ. θρίξ τῆς κεφαλῆς, κόμη. 2) κόμη, τρίχες τοῦ γένειου. 3) θρίξ τῶν ὤμων.

caprio, cēri, caprium, ēro, (κῶπη, κ.

cap-ulus, λαδὴ, cap-is) λαμβάνω
manibus tyrannum cepit, ἔλαθε ταῖς
χερσὶ τὸ τύραννον. arma ceperunt,
ἔλαδον τὰ ὅπλα. c. cibum, λαμβάνω,
προσφέρωμαι σίτον. fructum ex re
capit, καρπὸν ἐκ τοῦ πραγματος λαμ-
βάνει. c. vectigal ex agro, λαμβάνω
δασμὸν ἐκ τοῦ ἀγροῦ, nihil ex here-
ditate cepit, οὐδὲν ἐκ τῆς κληρονομίας
ἔλαθε. jus capitoniū, τὸ δίκαιον τοῦ
κληρονομεῖν. c. formam, λαμβάνω
μορφὴν. cepit magistratum, ἔλαθε
παρελαβε τὴν ἐσχ. πνε cepit deside-
rium, πόθος λαμβάνει με. amore
captus, ἔρωτι ληφθεὶς. mente captus,
φρενόληπτος, νομφολήπτος. mens ca-
pta, παραφροσύνη, νομφολήπσια. vo-
luptate capior, ὅτ' ἡδονῆς κρατούμαι,
ἡττωμαι. τῆς ἡδονῆς captus, ἀσθενής.
pedibus captus, ἄρρωστος τοὺς πόδας,
ἀλγῶν τοὺς πόδας. Hannibal altero
oculo captus est, τῷ Ἀννίβᾳ νόσος
ἤψατο τοῦ ἑτέρου ὀφθαλμοῦ. me ca-
pit pictura, θέλγει με ἡ ζωγραφία.
dolis capior, δόλοισι λαμβάνομαι, εξα-
πατώμαι. 2) λαμβάνω, αἰρῶ. c. or-
bitum, urbem, λαμβάνω, αἰρῶ τὸ
χωρίον, τὴν πόλιν. omnes naves ce-
pit, πάσας τὰς ναῦς εἴλε. Incum ca-
pit, αἰρεῖ, καταλαμβάνει τὸν τόπον.
capit, ἀλῶναι, ἀλίσκεσθαι. capta est
urbs, ἐάλωνεν ἡ πόλις. c. bustem,
λαμβάνω ἐχθρὸν (αἰχμάλωτον), αἰρῶ,
αἰχμαλωτίζω ἐχθρὸν, capius, ὁ ἀλι-
σκόμενος, αἰχμάλωτος. 3) καταλαμ-
βάνω τι, ἀρκεῖν οὐκ εἰς τι, non po-
terat insulam capere, οὐκ εἰδύνατο
καταλαβεῖν τὴν νῆσον, ἀρκεῖσθαι εἰς
τὴν νῆσον. c. portum, κατέχω εἰς
λίμνα. 4) καταλαμβάνω, κατενοῶ,
animus hoc non capit, ὁ νῦς οὐ κα-
τανοεῖ ταῦτα. quantum actus capit,
ὅσον ἐνδέχεται ἡ ἡλικία. 5) αἰρούμαι.
te c. judicem, δικαστὴν σε αἰρούμαι.
me cepere arbitrium, διατετῆν με

εἶλοντο. locum capere oculis, τόπον
τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐλθεῖν. virginem (Ve-
stalem) capere, αἰρεῖσθαι ἑστιάδα παρ-
θενον. sacculus captus est, ἱραδὺς λη-
φθ. 6) χωρῶ, δέχομαι. anna domo
eos non capit, εἰς οἶκος οὐ χωρεῖ αὐ-
τούς. Graecia omnis vix cepit Xer-
xis exercitum, πᾶσα ἡ Ἑλλάς μόλις
ἐχώρει τὸν τοῦ Ξέρξου στρατόν.

cāpis, idis, υ. εἶδος ἱεροῦ ἐκπώματος
* † cāpistro, αντι, alium, are, φικα
δασμῷ τῇ φορέσει.

cāpita, ium, πλ. τοῦ caput.

cāpita) (μετγ. capitāle), ālis, o
(caput τὸ θανάτου ἄξιον ἔργον.

cāpitālis, e, i, m. o. (caput) θαν-
σιμος. c. periculum, ὁ περὶ τοῦ θανά-
του κίνδυνος. c. morbus, χαλεπωτάτη, θ-
νατηριος νόσος. c. hostis, ἐχθρὸς τοῦ
λαῖμος. c. inimicus, ἀσπονδὸς ἐχθρ.
c. pestis, ἐλεθριος λοιμός. c. oratio
ἐλεθριος, ἐπικίνδυνος λόγος. 2) cā-
pitus c. = capitol, ἄξιον θανάτου
γον. capitale est, θανάτου ἄξιον ἐστὶ
θανάτῳ ζημιούται. capitali poena i-
ficere aliquem, θανατοῦν τινα. cau-
capitulis, θανατική (κεφαλκή) κρίσις
accusatio aliqui rei capitalis, ὑπάγω τι
θανάτου, damno aliquem reum capi-
tium, καταζηρίζομαι τινα θανάτου.
3) σπ. κεφαλῆς, κορυφαῖος, ἔσοχ.
† cāpitālier, ἐπὶ. (capita
θανασίμως, ἀσπόνδως.

cāpito, ovis, ā. (caput) κεφαλῆς
(μεγαλοκέφαλος, κεφαλῆς).

Cāpitōlius, o, um, Καπιτώλι-
Καπιτώλιος. collis C. ὁ Καπιτώ-
λῳος. Jupiter C. ὁ Καπιτώλιος Ζεύς.
C. ludī, τα Καπιτώλια, Καπιτώ-
λι Καπιτώλιος ἀγῶνις.

Cāpitōlium, ii, ō. (caput) Καπι-
τωλίον κ. Καπιτώλιον, τὸ τέμε-
καὶ ὁ ναὸς τοῦ Διὸς ἐπὶ τοῦ Ταρπι-
λόφου. 2) ὁλος ὁ Καπιτώλιος λό-
μετὰ τοῦ γαυοῦ καὶ τῆς ἀκροπόλεως.

cāpūtīlātīm, ἐπίρ. (σπ.) κεφα-
λαιωδῶς.

cāpūtīlūm, i, οὐ. (ὕποκ. τοῦ ca-
put) [ἀρχ. κ. μετ.] κεφαλῆς, κερά-
λιον. (κωμ.) Iepidissimum c., χερσέ-
στατος ἄνθρωπος.

Cappādōcia, ae, θ. Καππαδοκία
Cappadox, ōis, ἀ. Καππάδοξ, Καπ-
παδόκης.

cappāris, is, θ. ἡ κάππαρις. Πλ.
cāpra, ae, θ. (κάπρα, ἡσύχ.) αἰξ.
c. fera, ἡ αἰγᾶγρος, ἄγριος αἰξ. 2)
ἡ αἰξ. (ἄστρον). 3) ὁ τράγος, ἡ θυω-
δία τῶν μασχαλῶν.

* † cāprea, ae, θ. (capra) ἡ αἰ-
γᾶγρος, ὁ ἄγριος αἰξ.

Capreae αἵτε Capreae palus, Αἰγῆς
ἐλας, τοῦ Δρείου πεδίου τόπος, ἐνθα
Ρωμύλος ἀφανὴς ἐγένετο.

Cāpreae, arum, θ. Καπρέαι: (νῆ-
σοι), τανῶν Capri. † Caprensis, e,
Καπρεάτης.

cāpreolus, i, ἀ. † αἰγᾶγρος, ἄγριος
αἰξ. 2) ὁ συγκυπητής, εἶδος ατη-
ρίματος. (στρόν).

cāprīcornus, i, ἀ. ὁ αἰγόκερως (ἀ-
cāprīcornus, i, θ. (ἀρχ. κ. ποιητ.) ἡ
ἐρινάς, ὁ ἐριναῖος. 2) τὸ ἐριναῖον, ὁ ἐρι-
ναῖος (ὁ καρπὸς τῆς ἐριναῖδος).

* cāprīgēnus, a, um, (caper-gigno)
αἰγογενής, αἰγίος.

cāprīpulgus, i, ἀ. ὁ ἀμέλγωναῖγας.
cāprīus, a, um, αἰγίαιος. c. pellis,
ἡ αἰγίη (δορά), rixari de lana caprina,
ἐρίζειν περὶ μηδαμινῶν.

* cāprī-pus, edis, ἀ. αἰγίπους.

capra, ae, θ. κάπρα, κιθώτις.

Capra, ae, θ. Κάπρα, πόλις Λιβύης.

Capraenses, ium, ἀ. Καπραῖοι.

caprārius, ii, ἀ. (capra) θυλακο-
φόρος, ὑπηρέτης τῶν παιδῶν ἀπερχο-
μένων εἰς διδασχάλου.

* † caprilla, ae, θ. καψάκιον, κιθώτιον.

caprātio, ōnis, θ. ἐφρεσις, ὄρεξις,
θῆρυσις.

caprātor, ōnis, ἀ. θηρευτής. 2) es-
tamenti c. αἵτε ἀπλῶς caprātor, ὁ
θηρῶν κλῆρον.

caprio, ōnis, θ. (caprio) ἐπιβουλῇ,
θήρα, ἀπάτη. 2) σόφισμα, παραλογι-
σμός. 3) δάδση, ζημία.

+ capriōse, ἐπίρ. σοφιστικῶς, πα-
ραλογιστικῶς. Κικ.

capriōsus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. ἀ-
πατηλός, σοφιστικὸς, παραλογιστικὸς.

caprioseilla, ae, θ. σοφισμάτων. Κικ.

+ capriūtiās, ātis, θ. αἰχμαλωσία.

2) ἄλωσις.

capriūsus, a, um, (caprio) ἀλίσκομε-
νος, ἀλόος (ἐν πολέμῳ μάλιστα). ca-
prius, ā, ὁ αἰχμαλωτός. capriua, θ.
ἡ αἰχμαλωτός. c. cruor, τὸ αἷμα
τῶν αἰχμαλώτων. c. corpora, ἀλί-
σκομενα σώματα, αἰχμαλῶτα ἀνδρά-
ποδα καὶ θοσκήματα. c. urbs, ἐάλω-
κυῖα, αἰχμαλωτός πόλις. c. pecunia,
αἰχμαλωτά χρήματα.

caprio, avi, ium, are, (ἐπιτ. τοῦ
caprio) αἰφ, ζητῶ τι, ζητῶ λαβεῖν τι,
ἐπιθυμῶ λαβεῖν τι, θηρῶ, θηρεύω.
διώκω τι. Tantalus fugientia capiat
lumina, ὁ Τάνταλος τὰ φεύγοντα ὕ-
δατα θηρεύει, τοῖς φεύγουσιν ὕδασι
ἐπιχάινει. c. favoreit alejs, θηρεύω
τὴν εὐνοίαν τινος. c. occasione, και-
ροφυλακῶ. c. aurae, θηρεύω αὖρας.
Met' ἀπαρεμφ. caprio facere αἰφ,
σὺν πολλῇ σπουδῇ ζητῶ ποιεῖν τι.
Insidiis capiare hostem, θηρῶ τὸν
ἐχθρὸν, ἐπιβουλεύειν τῷ πολέμῳ. c.
testamentum αἵτε caprio, θηρῶ κλῆρον,
ἀντιποιούμαι τοῦ κληρονομεῖν, ἐπι-
χάινω τοῖς χρήμασι τινος.

+ capriua, ae, θ. θήρα, ἄγρα (καὶ
τὸ θηρᾶν καὶ τὸ θηρώμενον δηλοῖ.)
2) λῆψις, κέρδος (τὸ αἰσχρὸν κέρ-
δος μάλιστα).

1. caprius, a, um, ἴδ. caprio.

2. caprius, us, ā, λῆψις, θήρυσις,
ἄγρευσις. digitorum, ὁ δραγμός. 2)

κατάληψις (τοῦ νοῦς), πόνεσις. *ui est capius hominis*, ὅπου συνήσκι, κατανοεῖ ὁ ἄνθρωπος, ὡς γὰρ κατ' ἄνθρωπον.

Capua, αε, ὁ. Καπύη, πόλις Καμπανίας ὅπου τανὺν ἡ κώμη S. Maria. *capulāis*, e, (capulus) [ἀρχ.] μελλολάγας. c. senex, ὁ τομδογέρων, ποροδαίμων.

capulus, i, ἄ. (capio) ἡ σφοδρ. 2) λαβή, μάλιστα ἡ κώπη τοῦ ξίφους.

capiti, itis, ου. κεφαλή. *involvo e.*, επικαλύπτωμαι τὴν κεφαλὴν. *aprio e.*, ἀπικαλύπτωμαι τὴν κεφαλὴν. c. pinus, ἡ κεφαλὴ τοῦ σκορδίου. *capita tiguorum*, τὰ ἄκρα τῶν δίκων. c. silvan, τὸ ἄκρον, τὸ ἔσχατον τοῦ δρυμῶνος. *Puminiis*, ἡ πηγὴ τοῦ ποταμοῦ (ἐνίστα καὶ τὸ στόμα, τὴν ἀεδομένην δηλαδὴ). 2) κεφαλὴ, σῶμα (ὁ ἄνθρωπος ἡ τὸ ζῶον). *carum caput*! φίλη κεφαλὴ! φίλε! *libera capita*, τὰ ἐλευθέρων σώματα, οἱ ἐλευθεροί. *hostium numerus capitum decem milium fuit*, τῶν πολέμιων ὁ ἀριθμὸς σωμάτων ἐγένετο δεκάσχηλίων. *Επὶ διανομῆς*, *in capita*, εἰς ἕκαστον (ἄνθρωπον ἢ ζῶον). *quos capita vivunt*, ὅπου σώματα, ὅσοι ἄνθρωποι ζῶσιν. 3) σῶμα, ζωὴ, σωτηρία. *capitis periculum adeo*, κινδυνεύω περὶ ἑμαυτοῦ, περὶ τοῦ σώματος. *capitis puniri*, τῆς κεφαλῆς στερηθῆναι. *judicium capitis*, θανατικὴ (κεφαλικὴ) κρίσις. *capitis reus est*, θανάτου εἶτα περὶ θανάτου κρίνεται. *capitis accusare alqm*, θανάτου ὑπάρχω τινά. *capitis damnare alqm*, καταψηφίζομαι τινος θάνατον, θανατῶ τινά. *capitis poenam alicui constituo*, θάνατον τὴν ζημίαν καθίστημι, ὀρίζω τινί. 4) deminutio capitis, ἡ ἐλάττωσις ἢ στερήσις τῶν τοῦ πολίτου καὶ ἐλευθέρου ἀνθρώπου δικαιῶν. *maxima deminutio capitis*, ἡ ἀτιμία. *me capite non deminui*,

οὐδὲν τῶν κατὰ φύσιν δικαιῶν ἀπέβαλον. 5) κεφάλαιον, κορυφή, τὸ κυριώτατον. *capita conjunctionis*, οἱ κορυφαῖοι τῆς συνωνυμίας. *caput Eri-curi*, τὸ κεφάλαιον τοῦ Ἐπικουρου, τὸ κυριώτατον τῶν Ἐπικουρου δογμάτων. *caput ad beate vivendum securitas*, τὸ κυριώτατον πρὸς τὸ εὐδαιμόνως ζῆν ἡ ἀσφάλεια. *capita libri*, κεφάλαια τοῦ βιβλίου. 6) κεφάλαιον, τὸ ἀρχαῖον δίνεται, τὸ ἀρχαῖον. 7) σπ. ὁ νοῦς, ἡ σύνεσις. *non est incolumi capite*, οὐ σωφρονεῖ.

Capra, γος, ἡ. Κάπρος.

Car, āris, ἄ. Κάρι.

Caralis, is, x. *Carales*, ium, θ. Κάριλις, πόλις Σαρδηνίας, τανὺν *Carthari*. -*lianus*, Καράλιος. [πέσιος. *carbāseus* εἶτα -*us*, a, um, καρ- + *carbāsus*, i, θ. πλ. -*sa*, ὄνυμα. οὐ. ἡ κάρπαιος, τὰ κάρπαια, εἶδος λεπτοῦ λίθου τῆς Ταρρικώνης καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ πεποιημένα ἱμάτια, ἱστία, κττ.

carbātinus, id. *carpatinus*.

carbo, ōis, ἄ. ἄνθραξ. Ὁ. κύρ. *Carbo*, ἄ. Κάριον.

carbūnarius, a, um, (μετ.) τῶν ἀνθράκων. -*ius*, ii, ἄ. ἄνθρακις. Πλ. -*carbunculus*, i, ἄ. (carbo) μικρὸς ἄνθραξ. 2) μεταρ. λόγη, ἀνία. Πλ.

carcer, ēris, ἄ. (ἔρκος, κάρκαρον) εἰρητῆ, δεσμωτήριον. *conficere alqm in carcerem*, εἰς δεσμωτήριον ἐμβάλλω τινά. *carcere inclusus*, ἐ δεσμώτης. 2) ἐνεδιστικὸς δεσμώτης, εἰρητῆς ἕξις. 3) *carceres*, (μόνον ποιητ. *carcer*) ἡ ἀφειρητῆς, ἡ βαλδὶς ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ, ἡ ἱππάρισις. Ὅθεν καὶ ἀρχὴ πάσης πράξεως.

+ *carcerarius*, a, um, quæstus, τὸ ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου κέρδος. Πλ. + *Carchædonius*, ii, Καρχηδόνιος. *carchesium*, ii, ου. κάρχησιον (εἶδος ποτηρίου). Ὀβίγ.

carcīnōma, αἷσις, οὐ. καρκίνωμα.
Cardāces, um, α. Κάρδακας (εἶδος
Περσικῶν στρατιωτῶν).

Cardēa κ. Cardo, ἰδ. Carna.

Cardiānus, α, um, Καρδιανός, ἐκ
Καρδίας (πόλεως). [διαλήτης.

cardiācus, i, α. ὁ καρδιακός, καρ-
cardo, ius, α, (κράδης, κραδάω)
στρέφω, γίγνυμι (τῆς θύρας). 2) γόμφος, γόμφωσις δοκῶν. 3) πόλες,
ἡ διὰ τῶν πόλων γραμμή, ὁ ἄξων,
τὸ κλίμα. 4) κεφάλαιον, ἀκμή. car-
do rerum, ἡ ἀκμή τῶν πραγμάτων.

*† cardūsa, i, ἀκάνθιον, σκόλυ-
μος. φ.

cāre, ἐπὶ. μ. σ. τιμῆς, πολλῆς
τιμῆς. valde care aestimare alqd,
πλείστου τιμῶν, περὶ πολλοῦ ποι-
οῦμαι τι.

*† carectum, i, οὐ. (carex) τόπος
βουτόμου πλήρης.

cāreo, uī, ium, ēre, (καίρω, κα-
ρῆναι, χρεῶμαι). alqd re (εἶτε αἴθε)
οὐκ ἔχω τι (τινὰ). ἐλλείπει μοί τι.
occeusomia romine Latino caret, ἡ οἰ-
κονομία οὐκ ἔχει Λατινικὸν ὄνομα. c.
culpa, οὐκ ἔχω αἰτίαν, ἀναίτιος εἰμι.
caret morte, ἀθάνατος ἐστίν. carens
limore, ἀφοβός. 2) ἀπαιμι, ἀπέχω
τινός. libens patria careo, ἄσμενος
ἀπαιμι τῆς πατρίδος. 3) alqd re κ.
ἀρχ. alqd εἶτε αἰεί, στεροῦμαι, ἀπο-
ρῶ τινός, c. libertate στεροῦμαι τῆς
ἐλευθερίας. c. consuetudine amico-
rum, ἀπορῶ τῆς τῶν φίλων συνουσίας.

Cares, um, α. οἱ Κᾶρες.

cārex, Teis, θ. βούτομον (εἶδος χλόης).

Cāria, ae, θ. Κάρια. Cārica, ae, θ.
(ὕψος, ficus) τὸ καρικὸν οὐκον, ἡ ἰσχάς.
Cārīcus, α, um, Καρικός. [ξύλου.

cāries, ēi, θ. σαπρῆτης. ligni, τοῦ
cārīna, ae, θ. (καλχάνη, Πολυδ.) ἡ
τρώπις (τῆς νηός). ποιητ. ἡ ναῦς.

Cārīnae, arum, θ. τόπος ἡ ῥύμη
τις ἐν Ῥώμῃ ἐπίσημος.

cārīnarius, ii, α. (κῆρινος) ὁ βέ-
πτων τὰ κηρόχρωτα.

cārīōsus, α, um, (caries) σαπρός.

cārītas, ātis, θ. (carus) μεγάλη τι-
μή, ἐπιτίμησις, τὸ βαρύνειμον. c. su-
ponae εἶτε caritas, οἰκεδία, σπανο-
σιτία. 2) τὸ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι
τινα, ἀγάπη, στοργή.

Carmānia, ae, θ. Καρμανία, χώρα
τῆς Ἀσίας, τανῦν Κερμάν. Κουρτ.

Carmēlus, i, α. Κάρμηλος. Τακ.

carmen, ius, οὐ. (ἐντι carmen,
ἐκ τοῦ cano) ᾄσμα, ᾠδή, μελωδία.
citharae, κιθαρωδία. c. arundineum,
αὐλωδία. c. undarum, καλᾶδμα τῶν
κυμάτων. 2) ποίημα, ἔπος, τραγωδία,
ἐλεγείον, ἐπὶ ᾠδή, ἔμμετρον ἐπιγράμμα,
ἔμμετρος χορσμός, ὄρκος, νόμος καὶ
πᾶς ἄλλος ἔμμετρος λόγος, κατ' ἐσχῆν
δὲ ἡ λυρική ᾠδή.

Carmēntis, is, εἶτε -ta, ae, θ. Καρ-
μέντης, μήτηρ τοῦ Εὐάνδρου. Carmen-
ialis, e, τῆς Καρμέντης.

Carmo, ōnis εἶτε Carmōna, ae, θ.
Κάρμων, πόλις Ισπανίας. Carmoneasēs,
ium, α. οἱ Καρμώνιοι.

Carna, ae, θ. (caro) θεὰ τις τοῦ
στροφίγγος τῆς θύρας φυλακτικῆς.

carnārium, ii, (caro) α. κρεωθήκη,
ταμεινόν. Πλ.

Carneādes, is, α. Καρνεάδης, -dēs,
εἶτε dīos, Καρνεάδειος. [τεκόν.

Carni, orum, α. Κόρνοι, ἔθνος Κελ-
carnīfex (carnif.), Teis, α. (caro-
facio) δῆμιος, βασανιστής.

carnīficīna (carnif.), ae, θ. (car-
nifex) τὸ ἔργον τοῦ δημίου. 2) βασαν-
ιστήριον. 3) βάσανος, βασανισμός.

carnīficō, avi, aium, are, (carni-
fex) [σπ.] κρεουργῶ, βασανίζω.

carnis, is, θ. ἀρχ. = caro, Teis. Λιβ.

Carnūtiūm, i, οὐ. Καρνούς, οὐνός,
πόλις Κελτικῆ ἐν Παννονίᾳ. Κούτρ.

Carnūtes, um, α. Καρνούτοι κ.
Καρνούται, ἔθνος Γαλλίας.

1. cāro, ēre, (χείρω) ξείνω (ἱρία).

2. cārō, carnis, θ. κ ρ έ α ρ, σάρξ.

2) οὐαιδιστικῶς. ο. pul da, σαπρὺν κρέας, πτώμα. 3) ἐπὶ λόγου. μαλακίς, ἔτενος.

Carpāthos, i, θ. Κάρπαθος. Carpa thius, a, um, Καρπάθιος.

† carpāthia (crepida), ae, θ. κ α ρ π α τ ῖ ν η, ἀγροικίαν μονόδερμον ὑπέδημα (τσαρούχιον). Κατ.

carpentum, i, οὐ. ἄμαξα, κατ' ἐξο- χλὴν δι' ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρμάμαξα.

Carpētāni, ōrum, ā. Καρπητῶναι, ἔθνος τῆς Ἰσπανίας. [ἀσκήσις.

Carpi, ōrum, ā. Κάρποι, ἔθνος τῆς carpi, rpi, rpium, ēre, (καρπῶ)

alqd, δρέπω, δρεπομαι τι. Pores, ἄνθη. frondes, φυλλᾶδες. oscula, δρέπομαι,

ἀρπάζω φίλημα, ἐρίπω, τίλλω τὴν ἐρίχ. 2) νιμῶμαι, κατανέμω τι.

carpiū gramen equi, νιμονται, ἐο- σκονται τὴν χλόην οἱ ἵπποι. aris car- pit thyma, ἡ μέλισσα γάμεται τὸ θύ- μων.

c. cibos, λαμβάνω, προσφέρωμαι σίτον. ignis carpit alqd, τὸ πῦρ νέ- μεται, κατανίμει τι, διδωσκει τι. e.

hostem, κατ' ὀλίγον διαφθείρω τὸν ἐχθρόν, oblivio carpit rem, ἡ λήθη ἀ- φανίζει τὴν πρᾶξιν. volucres carpiunt

locus, γυῖες ὑποκρίνουν τὸ ἔπαρ. 3) διαίρω, διατέμνω, κερματίζω τι. 4)

κ α ρ π ο ὦ μ α ῖ τι, ἀπολαύω τινός γευ- dia, ἀπολαύω χαρᾶς. c. vitales auras,

ἀπολαύω τῆς ζωτικῆς αὔρας. c. diem, διδάγω τὴν ἡμέραν. 5) c. alqm, τίλλω,

κνίζω, σκώπτω, ἀποφαυλίζω τινά. 6) c. viam, iter, διαπύτω ὁδόν, ὁδοι- πορῶ. mare, διαπορεύομαι τὴν θάλασ- σαν. aethera, διπτεῖται τὸν αἰθέρα.

carpiū, ἐπὶ. (carpi) ἀκροβιγῶς. 2) κατὰ μέρος, ἐν μέρει, καθ' ἑν ἑκα- στον, κατὰ μικρά. [ἄμαξα.

† carpiū, ae, θ. (καρούχα, Πούχ.) carrus, i, ā. (σπ. -um, i, οὐ*)

κ α ρ ῥ ο ν, ἄμαξα.

Carseoli, ōrum, ā, Καρσεῖοι κ. Καρσεῖοι, πόλις τῆς Λατίνης, τανῶν Carsoli. Carseolanus, a, um, τῶν Καρσεῶλων, ἐκ Καρσεῶλων.

Carsulae, ōrum, θ. οἱ Κάρσουλοι, πόλις Ὀμβρική. -lanum, i, οὐ. Καρ- σουλων, κτῆμα τι. Πλιν.

Cartoja, ae, θ. Καρτηῖα, πόλις Ἰ- σπανίας. -jensis, e, Καρτηῖος.

Carthaeus, a, um, Καρθαῖος, τῆς Καρθείας, πολέως τῆς Κίω.

Carthaginiensis, e, Καρχηδόνιος. Carthago, ōis, θ. Καρχηδών.

(κατὰ τὴν Φοινίκων γλῶσσαν· νέα πόλις). 2) C. Nova, ἡ νέα Καρχηδών, τανῶν Carthagena (Καρθαγενή).

carnuola, ae, θ. ὀπκ. τοῦ caro) κρεῖδιον, κρεῖδιον, σαρκίδιον.

carnus, a, um, τίμιος, ὑπερτίμιος, βαρύτιμος. 2) φίλος, προσφιλής, ἀγα- πητός. homo carissimus ei amantis- simus, ἄνθρωπος φιλτατός καὶ φιλικώ- τατος. o cara coniux! ὦ φίλτ(φιλι- άτη) γυνή. carior auro, τιμιώτερος,

χρυσοῦ. alqm carum habeo περί πολ- λῶ ποιοῦμαι τινά. ὄν. κύρ. Κάρος.

Carventāna, arch, ἡ τῶν Καρβεντα- νῶν ἀκρόπολις. Ἦν δὲ ἡ Καρβέντος εἴτ Καρβέντος (Carventum, i, οὐ.)

ἀργαία τῆς Λατίνης πόλις.

Cāzjan, ōrum, θ. Καρζαί, κώμη τῆς Λακωνικῆς.

† Cārysus, εἴτε * -είης, a, um, Καρύστιος. Cārystos, i, θ. ἡ Κάρυστος.

cāsa, ae, θ. καλύβη, καλιᾶ, καλιάς. cāsus, a, um, (ἀρχ.) ἀρχαῖος, παλαιός.

cāsus, i, α. τυρός. cāsia, θ. κασία, δένδρον καὶ θάμνος.

Cāsiliūm, i, οὐ. Κασίλιον, πό- λις τῆς Καμπανίας. Casilinenso,

ium, ā. Κασιλινᾶται. Cāsīnas, ātis, τοῦ Κασίνου-άις,

ium, ā. οἱ Κασινᾶται.

Cāsīnum, i, οὐ. Κάσινον, πόλις τῆς Λατίνης.

cāsō, are, (cado) [σπ.] σαλεύουμαι. Πλ.
Caspēria, ae, θ. Κασπερία, πόλις
τῆς Σαβίνης, τανῶν Aspra.

Caspius, a, um, Κάσπιος. C. mare
Κασπία θάλασσα. C. portae, Κάσπιαί
πόλεις. Caspiāni, orum, ἀ. Κασπιανοί.

Cassander, dri, ἀ. Κάσσανδρος.

Cassandra, ae, θ. Κάσσανδρα.
-dreus (ia), ae, θ. Κάσσανδρεα. -dren-

-sas, iam, ἀ. Κάσσανδρεῖς.

cassēs, iam, ἀ. πλ. (ἐκ τοῦ ἐν. εὐ-

χρ. μόνον ποιητ. κ. μετ. ἢ αἰτε. -em
κ. ἀρ. -e) ὁ ἄρκυς, αἱ ἄρκυες, ἀρκύ-

στατον δίκτυον. cassēs ponere, ἐπι-

τιναι τὰς ἄρκυς. decidit in cassēs prae-

da, ἐμπίπτει εἰς τὰς ἄρκυς ἢ ἄρκα.
cassēs uraneae, δίκτυον ἀράχνης, ἀρά-

χνην. [Κασσιεύ.

* Cassiānus, a, um, Κασσιανός, τοῦ
cassida, ae, θ. = cassis.

Cassiōpe, es, θ. Κασσιόπη.

1. cassis, idis, θ. ἡ κόρυς (τὸ χαλ-

κὸν κράνος.)

2. cassis, is, θ. ἰδ. cassos.

Cassius, a, um, Κάσιος. Cassius,
ii, ἀ. ὁ Κάσιος.

cassus, u, um, (ποιητ. κ. μετ.)

κενὸς τὰ ἐντὸς, κενός, κοῖλος. 2) κενός,
μάταιος. c. formido, κενός φθός.

c. labores μάταιοι μάχαι. in cassum,
εἴτε incassum, μάτην (εἰς μάτην),

δυστυχῆς. cassus alga re εἴτε alga
rei, κενός, ἔρημος, ἀμοιρὸς τινός.

Castālio, ae, θ. Καστάλια. Casta-

lius, a, um, Καστάλιος.

* † castānea, ae, θ. κάστανον (καὶ
τὸ δένδρον καὶ τὸ κάστανον). [καθάρως.

caste, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὑπ. ἀγνώς.

castellānus, a, um, τοῦ φρουρίου.

c triumphus, θρίαμβος ἀπὸ φρουρίου.

c triumphus, θρίαμβος ἀπὸ φρουρίου.

castellū, orum, ἀ. κάστωκε φρουρίου.

castellatim, ἐπίρ. (σπ.) κατὰ φρούρια.

castellum, i, ou, (ὑποκ. τοῦ castrum)

φρούριον, ἔρμα, τείχος ὁχυρῶν πό-

λεων. 2) μεταφ. σκέπη, καταφυγή.

castoria, ae, θ. (σπ.) ὁ κωπητήρ. Πλ.

+ castigābilis, e, κολαστέος. Πλ.

castigatio, ōnis, θ. κολασίς, σω-

φρονίσις, [φρονιστής.

castigator, ōris, ἀ. κολαστής, σω-

+ castigatōrius, a, um, (σπ.) κο-

λαστήριος.

castigo, aŕi, atum, are, alqm, κο-

λάζω, σωφρονίζω τινά, ἐπιτιμῶ τινι.

2) κωλύω, κατέχω. castigatum pe-

rius, στενὸν, μικρὸν στῆθος. 3) διορθῶ.

castitudo, nis, ae, θ. (castus) ἀγνεία,

ἀγνότης.

castitas, ātis, θ. ἀγνεία, ἀγνότης.

Castor, ōris, ἀ. Κάστωρ. Castores,

ἀ. εἰ Διόσκουροι. mecastor, id. ecastor.

castoreum, i, ou, καστόριον.

castra, orum, id. castrum.

caustrensis, e, (castrum) στρατο-

πεδευτικός, τοῦ στρατοπέδου, τῆς

στρατείας.

castro, aŕi, atum, are, ἐκτέμνω,

ὀρχοτομῶ, εὐνουχίζω. 2) ἐπιτεμνω,

συντέμνω, κολοῶ.

castrum, i, ou, (casa) φρούριον, ἔ-

ρμα, τείχος. Castrum, Κάστρον, ὁ-

νομα πολλῶν ὁχυρῶν χωρίων. 2) ca-

stra, orum, ou, στρατόπεδον, παρεμ-

εσλή. c. alia, τὸ μόνιμον στρα-

τόπεδον. c. hiberna αἶτε hiberna, τὸ

χειμαδίον, ἡ χειμασία. hinc castra,

δυσ στρατόπεδον. c. melari αἶτε po-

nere, καταστρατοπεδεύειν, στρατοπε-

δευσθαι (εἰς τόπον, ἐν τόπῳ). c.

hibere, σκηνοῦν, στρατοπεδευσθαι

(ἐν τόπῳ). c. movere, ἀναστρατο-

πεδεύειν, ἀναξενεῖν. castra ca-

stris conferra, ἀντιστρατοπεδεύειν.

Castra, Κάστρα, ὄνομα πόλεων. 3)

castra, ἡ ἡμερήσιος τοῦ στρατοῦ πο-

ρεῖα. alteris castris ad oppidum per-

venit, δευτερείος ἦλθε πρὸς τὸ χωρίον.

tertius castris, τρίτατος, κτλ.

Castulo, ōnis, θ. Καστούλων, πόλις

λαων. 2) μεταφ. σκέπη, καταφυγή.

castoria, ae, θ. (σπ.) ὁ κωπητήρ. Πλ.

+ castigābilis, e, κολαστέος. Πλ.

castigatio, ōnis, θ. κολασίς, σω-

φρονίσις, [φρονιστής.

castigator, ōris, ἀ. κολαστής, σω-

+ castigatōrius, a, um, (σπ.) κο-

λαστήριος.

castigo, aŕi, atum, are, alqm, κο-

λάζω, σωφρονίζω τινά, ἐπιτιμῶ τινι.

2) κωλύω, κατέχω. castigatum pe-

rius, στενὸν, μικρὸν στῆθος. 3) διορθῶ.

castitudo, nis, ae, θ. (castus) ἀγνεία,

ἀγνότης.

castitas, ātis, θ. ἀγνεία, ἀγνότης.

Castor, ōris, ἀ. Κάστωρ. Castores,

ἀ. εἰ Διόσκουροι. mecastor, id. ecastor.

castoreum, i, ou, καστόριον.

castra, orum, id. castrum.

caustrensis, e, (castrum) στρατο-

πεδευτικός, τοῦ στρατοπέδου, τῆς

στρατείας.

castro, aŕi, atum, are, ἐκτέμνω,

ὀρχοτομῶ, εὐνουχίζω. 2) ἐπιτεμνω,

συντέμνω, κολοῶ.

castrum, i, ou, (casa) φρούριον, ἔ-

ρμα, τείχος. Castrum, Κάστρον, ὁ-

νομα πολλῶν ὁχυρῶν χωρίων. 2) ca-

stra, orum, ou, στρατόπεδον, παρεμ-

εσλή. c. alia, τὸ μόνιμον στρα-

τόπεδον. c. hiberna αἶτε hiberna, τὸ

χειμαδίον, ἡ χειμασία. hinc castra,

δυσ στρατόπεδον. c. melari αἶτε po-

nere, καταστρατοπεδεύειν, στρατοπε-

δευσθαι (εἰς τόπον, ἐν τόπῳ). c.

hibere, σκηνοῦν, στρατοπεδευσθαι

(ἐν τόπῳ). c. movere, ἀναστρατο-

πεδεύειν, ἀναξενεῖν. castra ca-

stris conferra, ἀντιστρατοπεδεύειν.

Castra, Κάστρα, ὄνομα πόλεων. 3)

castra, ἡ ἡμερήσιος τοῦ στρατοῦ πο-

ρεῖα. alteris castris ad oppidum per-

venit, δευτερείος ἦλθε πρὸς τὸ χωρίον.

tertius castris, τρίτατος, κτλ.

Castulo, ōnis, θ. Καστούλων, πόλις

λαων. 2) μεταφ. σκέπη, καταφυγή.

castoria, ae, θ. (σπ.) ὁ κωπητήρ. Πλ.

+ castigābilis, e, κολαστέος. Πλ.

castigatio, ōnis, θ. κολασίς, σω-

φρονίσις, [φρονιστής.

castigator, ōris, ἀ. κολαστής, σω-

+ castigatōrius, a, um, (σπ.) κο-

λαστήριος.

castigo, aŕi, atum, are, alqm, κο-

λάζω, σωφρονίζω τινά, ἐπιτιμῶ τινι.

2) κωλύω, κατέχω. castigatum pe-

rius, στενὸν, μικρὸν στῆθος. 3) διορθῶ.

castitudo, nis, ae, θ. (castus) ἀγνεία,

ἀγνότης.

castitas, ātis, θ. ἀγνεία, ἀγνότης.

Castor, ōris, ἀ. Κάστωρ. Castores,

ἀ. εἰ Διόσκουροι. mecastor, id. ecastor.

castoreum, i, ou, καστόριον.

castra, orum, id. castrum.

caustrensis, e, (castrum) στρατο-

πεδευτικός, τοῦ στρατοπέδου, τῆς

στρατείας.

castro, aŕi, atum, are, ἐκτέμνω,

ὀρχοτομῶ, εὐνουχίζω. 2) ἐπιτεμνω,

συντέμνω, κολοῶ.

castrum, i, ou, (casa) φρούριον, ἔ-

ρμα, τείχος. Castrum, Κάστρον, ὁ-

νομα πολλῶν ὁχυρῶν χωρίων. 2) ca-

stra, orum, ou, στρατόπεδον, παρεμ-

εσλή. c. alia, τὸ μόνιμον στρα-

τόπεδον. c. hiberna αἶτε hiberna, τὸ

χειμαδίον, ἡ χειμασία. hinc castra,

δυσ στρατόπεδον. c. melari αἶτε po-

nere, καταστρατοπεδεύειν, στρατοπε-

δευσθαι (εἰς τόπον, ἐν τόπῳ). c.

hibere, σκηνοῦν, στρατοπεδευσθαι

(ἐν τόπῳ). c. movere, ἀναστρατο-

πεδεύειν, ἀναξενεῖν. castra ca-

stris conferra, ἀντιστρατοπεδεύειν.

Castra, Κάστρα, ὄνομα πόλεων. 3)

castra, ἡ ἡμερήσιος τοῦ στρατοῦ πο-

ρεῖα. alteris castris ad oppidum per-

venit, δευτερείος ἦλθε πρὸς τὸ χωρίον.

tertius castris, τρίτατος, κτλ.

Castulo, ōnis, θ. Καστούλων, πόλις

λαων. 2) μεταφ. σκέπη, καταφυγή.

castoria, ae, θ. (σπ.) ὁ κωπητήρ. Πλ.

+ castigābilis, e, κολαστέος. Πλ.

castigatio, ōnis, θ. κολασίς, σω-

φρονίσις, [φρονιστής.

castigator, ōris, ἀ. κολαστής, σω-

+ castigatōrius, a, um, (σπ.) κο-

λαστήριος.

castigo, aŕi, atum, are, alqm, κο-

λάζω, σωφρονίζω τινά, ἐπιτιμῶ τινι.

2) κωλύω, κατέχω. castigatum pe-

rius, στενὸν, μικρὸν στῆθος. 3) διορθῶ.

castitudo, nis, ae, θ. (castus) ἀγνεία,

ἀγνότης.

castitas, ātis, θ. ἀγνεία, ἀγνότης.

Castor, ōris, ἀ. Κάστωρ. Castores,

ἀ. εἰ Διόσκουροι. mecastor, id. ecastor.

castoreum, i, ou, καστόριον.

castra, orum, id. castrum.

caustrensis, e, (castrum) στρατο-

πεδευτικός, τοῦ στρατοπέδου, τῆς

στρατείας.

castro, aŕi, atum, are, ἐκτέμνω,

ὀρχοτομῶ, εὐνουχίζω. 2) ἐπιτεμνω,

συντέμνω, κολοῶ.

castrum, i, ou, (casa) φρούριον, ἔ-

ρμα, τείχος. Castrum, Κάστρον, ὁ-

νομα πολλῶν ὁχυρῶν χωρίων. 2) ca-

stra, orum, ou, στρατόπεδον, παρεμ-

εσλή. c. alia, τὸ μόνιμον στρα-

τόπεδον. c. hiberna αἶτε hiberna, τὸ

χειμαδίον, ἡ χειμασία. hinc castra,

δυσ στρατόπεδον. c. melari αἶτε po-

nere, καταστρατοπεδεύειν, στρατοπε-

δευσθαι (εἰς τόπον, ἐν τόπῳ). c.

hibere, σκηνοῦν, στρατοπεδευσθαι

(ἐν τόπῳ). c. movere, ἀναστρατο-

πεδεύειν, ἀναξενεῖν. castra ca-

stris conferra, ἀντιστρατοπεδεύειν.

Castra, Κάστρα, ὄνομα πόλεων. 3)

castra, ἡ ἡμερήσιος τοῦ στρατοῦ πο-

ρεῖα. alteris castris ad oppidum per-

venit, δευτερείος ἦλθε πρὸς τὸ χωρίον.

tertius castris, τρίτατος, κτλ.

Castulo, ōnis, θ. Καστούλων, πόλις

λαων. 2) μεταφ. σκέπη, καταφυγή.

castoria, ae, θ. (σπ.) ὁ κωπητήρ. Πλ.

+ castigābilis, e, κολαστέος. Πλ.

castigatio, ōnis, θ. κολασίς, σω-

φρονίσις, [φρονιστής.

castigator, ōris, ἀ. κολαστής, σω-

+ castigatōrius, a, um, (σπ.) κο-

λαστήριος.

Ἰσπανίαι, τανῶν Casoria. - Iōnensis, ε, Κασιουλιανός.

casus, α, um, μ. σ. κ. ὑπ. ἀγνός, καθαρός. 2) εὐπείθης, ἐγκρατής, ἱερής. casus, us, ε (caso) πτώσις. πίνις, τῆς χιάνης. teliuall, τοῦ ὀχλήματος. 2) σύμπτωμα, συντυχία, περίστασις, συμπεθετικός, συμβάν. casu, κατὰ σύμπτωμα. casu erat rex, ἔτυχε τότε ὢν βασιλεὺς. casus adversus εἰς casus, (ἐναντίον) σύμπτωμα, συμφορά. 3) ἀτυχία, εὐκαιρία. alcuī casum faciporis dare, δίδοναι τινὶ ἀφορμὴν πρὸς τὸ ἔργον. casus ruinandī obvenit εἴτε oblatu est, παρῆστιν ὁ καιρὸς τοῦ μᾶχεσθαι. 4) ἐν τῇ γραμμᾷ. πτώσις, π. χ. c. nominativus, ἡ ὀνομαστική. [χώρα Λιθουσίας.]

Catābathmos, ι, ε. Καταβαθμός, + catābathmus, ι, ε. ὁ καταβήρυμος, σκιανιν ἐπ' αὐτὸ περιεπάτειν ἐλθόντες. Σκυτή.

Catābura, ουμ, οὐ. τὰ Κατάδουρα, ὁ μικρὸς τοῦ Νεῖλου καταβράκτης. catāgēlāsismus, α, um, καταγελάσιμος. Πλ.

+ catāgēdaphus, α, um, κατάγραφος, πεποικιλμένος. Κατ.

Catāpūis, ι, ε. Γανουμίδης.

Catāpūia, α, ο, θ. Καταπυρία, χώρα Καππαδοκίας. - ὄνος, um, ε. Κατάονες.

catāpbraetes, α, ε, καταπράκτης, εἶδος θώρακος. Τακ.

catāpbraetus, α, um, καταπράκτος (ἐπὶ ἀνδρῶν καὶ ἵππων).

catāpūlia, α, ο, θ. καταπέλις.

+ catāpūllarius, α, um, καταπελτικός. Πλ.

catāraeta (catarr.), α, ο, θ. κ. -cles, α, ε, ε. καταβράκτης, κατ' ἐξοχὴν ὁ τοῦ Νεῖλου. 2) καταβράκτης, καταβράκτῃ θύρα. [κατασκευαστὴν πλοίων.

+ catascopus, ι, ε. κατὰσκοπος,

+ catasta, α, ο, θ. (κατάστασις)

πωλητήριον. βάρη ἐπ' αὐτῶν στήσαντες

τοὺς δούλους ἀπεκέρυττον.

catia, ἐπὶ ε. συνεισός, σφονδύλιος. Πλ. catia, α, ο, θ. (παίτη. κ. μετ.) εἰδος ἀκοντίου παρὰ Γάλλους καὶ Γερμανοὺς. [μακρὰ ἄλυσιν.

catella, α, ο, θ. (catena) ἄλυσιν,

catellus, ι, ε. (ὄπκα. τοῦ catulus)

κυνίσκος, σκυλάκιον.

catena, α, ο, θ. ἄλυσιν. catenis vin-

cire alqm, δῆσαι τινὰ ἄλυσιν. in

catenas injicere alqm, εἰς τὴν ἄλυσιν

ἐμβάλλω τινά. catena legis, δεσμός,

δυναμὶς, ἀνάγκη τοῦ νόμου.

catēnāus, α, um, ἀλυσιδετός.

catēna, α, ο, θ. στίχοι, συστρέμμα,

πλήθος (ἀνθρωπῶν, στρατιω-

τῶν. σπ. ζώων.)

+ catēnārius, α, um, (σπ.) ὁ κατὰ

συστρέμμα μαζόμενος.

catēnāriū, ἐπὶ κατὰ συστρέμματα.

catēdēra, α, ο, θ. καθέδρα. Ὀρ.

Catia, α, ο, θ. Κατία. Ὀρ.

Catānus, α, um, τοῦ Κατίου.

Catillia, α, ο, ε. Κατιλίνας. - nā-

rius, α, um, Κατιλιναίος, τοῦ Κατιλίνα.

catillo, ανί, α, um, are, (cotillus)

[σπ.] λείω τὰ τρυβλία. Πλ.

+ catillus, ι, ε. (ὄπκα. τοῦ cati-

nus) λεκάνιον, τρυβλίον, κυλίχην.

Catillus εἰς Catillus, ι, ε. Κατίλλος.

Catīna, α, ο, θ. Κατάνη, πέλις Σικε-

λίας, τανῶν Catania. Catīnensis, ο,

Καταναίος. [λεκάνη, τρυβλίον.

catinus, ι, ε. (Σικελικῶς κατίνος)

Catius, ι, ε. Κάτιος.

Catō, ὄνις, ε. Κάτων. Catōiānus,

α, um, τοῦ Κάτωνος. Catōiānus, α,

um, Κατωνικός. [εἰς ἄλλης

catōniū, ι, ο, θ. (ἀπὸ ἑρχ.) τὰ κάτω,

Catti, ι, ε. Chatti.

+ catilla, α, ο, θ. σκυλάκινα, κυνί-

σκῶ, κυνίδιον.

Catullus, ι, ε. Κάτουλλος.

catulus, ι, ε. (canis) σκύλαξ, σκυ-

λάκιον, κυνίδιον. 2) σκύμνος, σκύλαξ

δίων, 2) μικρά αἰτία.

caute, ἐπίρ. (cautus) εὐλαδῶς, φυλακτικῶς. c. πανίγο, φυλαττόμενος πᾶσι.

cautes, is, θ. πέτρα, κρημνός.

cautum, ἐπίρ. (caveo) [σπ.] εὐλαδῶς, πεφυλαγμένως.

cautio, ōis, θ. (caveo) εὐλάβεια, φυλακῇ, adhibere cautionem, εὐλαδεῖν χρῆσθαι. cautio est, ne, φυλακτέον ὅπως μὴ. mea cautio est, ἐμοὶ προνοητέον. res cautionem habet, τὸ πρᾶγμα εὐλαδείας (φυλακῆς) δεῖται. 2) ἔγγυς, ἀσφάλεια, ἀσφάλισμα.

cautor, ōris, ἄ. (caveo) ὁ φυλαττόμενος. 2) ὁ ἀσφαλιζών, ὁ ἐγγυητής. cautus, a, um, μ. σ. κ. ὤπ. (caveo) εὐλαδής, φυλακτικός, προνοητικός. 2) ἀσφαλής.

cānaedum, is, ὄ. ἰδ. canus.

cānea, ae, θ. (canus) κοίλωμα. 2) ὁ κύρτος, τὸ ἔρκος, εἰρκή (εἰσέκοος, ἐνθα φυλάττονται θηρία ἢ πτηνὰ), τὸ κοῖλον τοῦ θεάτρου μετὰ τῶν βάνων, τὸ κυρίως θεάτρον λεγόμενον.

cāneo, cānī, cautum, ēre, mīhī εἴτε ἀπλῶς caneo, εὐλαδοῦμαι, φυλάττομαι. rem, a re ἢ aliquid ali aliquid, φυλάττομαι εἰ ἢ τίνα εἴτε ἀπὸ τινος. c. ab insidiis, φυλάττομαι τὰς ἐνέδρας. c. periculum, εὐλαδοῦμαι, φυλάττομαι τὸν κίνδυνον. c. lūtum, φυλάττομαι τὴν πληγὴν. cavenda est gloriae cupiditas, δεῖ φυλάττεσθαι τὴν ἐπιθυμίαν τῆς δόξης. cavet malo φυλάττεται τὸ κακόν. c. ne fiat, φυλάττομαι μὴ γένεσθαι, ὅπως μὴ γένηται. canes, ne tibi placeat, φυλάττω, (ὅπως) μὴ βλάβῃ σε. cave rutes, μηδαμῶς ἡγοῦ. cave (ne) facias ὅρα μὴ ποιήσῃς, σκέπει ὅπως μὴ ποιήσῃς. cautum tibi est, πεφυλαγμένως ἔχεις. cauto opus est, δεῖ φυλάττεσθαι. 2) c. aliquid, προνοῶ τινος, ἐπιμελοῦμαι τινος. c. securitati εἴτε αἰ securus

sim, ἔχω πρόνοιαν τῆς ἀσφαλείας. 3) c. ab alio, λαμβάνω ἐγγύην, ἀσφάλισμα παρὰ τινος. caveo aliquid, δοῦναι τινι ἀσφαλίαν, ἀσφαλίσειν τινά. 3) lex cavet εἴτε lege cautum est, ὁ νόμος προνοεῖ, προλαμβάνει τι, τῷ νόμῳ ὥριστα. testamento caveo, τῇ διαθήκῃ ἔριζω, παραγγέλλω.

cāveo, ae, θ. (canus) κοίλωμα, ἄντρον. [μα, γελοισμός. Πλ.

+ cāvilla, ae, θ. (σπ.) σκῶμα. cāvillatio, ōis, θ. σκῶμμα, σκῶψις, γελοισμός. 2) σόφισμα.

cāvillator, ōris, ὁ γελοιστής, σκώπτης.

cāvillor, atus, arī, (cavilla) αἰρη ἢ αἰρη, σκώπτω τινά (τι), γελοιάζω. 2) σαρκεύω.

+ cāvillula, ae, θ. σκωμμάτιον. Πλ.

cāno, arī, atum, arē, (canus) κοίλω, κοιλαινῶ, κοίλωμα ἐκποῶ, διατρύβω.

cānus, a, um, κ. ὀίλος. canum aedium = canedum, ὁ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς οἰκίας χώρος. canus, (ὕπον. locus) κοῖλος τόπος. canum, τὸ κοῖλον, κοίλωμα. 2) κύνες, μάταιος.

Caystros i, ā, Κάυστρος, ποτὶς. Lucius Caystrius, a, um, Κάυστριος. Pl. ales, ὁ κύκνος.

cū, δεκτικὸν μάρτυρ ἐγκλιτ. hīce, εἰς τοῦ. hujusco, τουτουί. πρὸ δὲ τοῦ ἐρωτήμ. ne τρέπεται εἰς εἰ. εἶον, sicine, εἰτωσί; haecine, ταυτί;

Cēa (Cia), ae, θ. κ. + Coos (αἰ. Coos) ἢ Κέως. Cēus, a, um, Κεῖως. Cēbenna (Cev, Geb.) mous, ἄ. τὰ Κέμμενα, ὄρη τῆς Γαλλίας, τανῶν Cēvennes.

cēcidi, cecidisse ἰδ. cado.

cēcidi, cecidisse ἰδ. caedo.

cēcui, cecinisse ἰδ. cano.

Cēbrenis, Idis, θ. Καβρηνίς.

Cēcōpia, ae, θ. Κεκροπία. Cēcōpides, ae, ἄ. Κεκροπίδης. -ris, θ. Idis, Κεκροπίς. -rius, a, um, Κεκρόπιος.

Cecrops, Ὀψις, ἄ. Κέκροψ.

1. cēdo, cessi, cessum, οἶν, χωρῶ, βαδίζω (ἐν ταυτῇ τῇ σημασίᾳ μόνον παρὰ ποιηταῖς). cancer non prorsus, verum ex transverso cedit, ὁ καρκίνος οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν, ἀλλ' εἰς τὰ πλάγια χωρεῖ, οὐκ ἐρθῶν, ἀλλὰ λοξῶς βαδίζει. Metaph. res bene mihi cedit, χωρεῖ μοι καλῶς τὸ πρᾶγμα. c. u. vi. εἴτε εἴτε, ἀπλῆσταται τοῦ βίου, εἴχεται. horae cedunt, αἱ ὥραι παρεργονται. injuria cessit in gloriam, ἡ ἀδικία ἀπέβη εἰς δόξαν. Pompei potentia in Caesarem cessit, ἡ τοῦ Πουμπηίου δύναμις περιήλθεν εἰς τὸν Καίσαρα. res tibi in usum cedit, τὰ πρᾶγμα ἔρχεται σοι εἰς χρῆσιν. cedere pro alia re, εἰναι καὶ ὑπάρχον, λογίζεσθαι ὡς τι. cedit ad factum, χωρεῖ πρὸς ἔργον, ἐνεργεῖται τὸ πρᾶγμα. 2) c. aliquid loco εἴτε οὐ, de loco, (χωρῶ, χαζομαί τινος) ἀποχωρῶ ἐκ τόπου, ἀναχωρῶ, ὑποχωρῶ. patria cessit, ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς πατρίδος. anima u corpore cessit, ἡ ψυχὴ ἐξῆλθε τοῦ σώματος. milites de oppidiis cedunt, οἱ στρατιῶται ἀποχωροῦσιν ἐκ τῶν πόλεων. miles loco cedit, ὁ στρατιώτης λαίπει, ἀπολείπει τὴν πόλιν. cedo tibi possessionem, παραχωρῶ σοι τῆς κτήσεως. c. facio, ἀφίστασθαι τῶν ἐμπορικῶν ἔργων, ἀνασκευάζω τὴν τράπεζαν. 3) c. aliquid, εἰκω, ὑπείκω τινι. c. malis, εἰκω ταῖς συμφοραῖς, ἡττώμαι τῶν συμφορῶν. cedunt victori ὑπείκουσι τῷ νικητῇ. c. auctoritati majorum nostri, ὑπείκω τῷ ἀξιωματικῇ τῶν προσδουτέρων. c. aliquid re εἴτε in re, ἡττων τινός εἰμι, ἡττώμαι τινος ἐν τινι. 4) c. aliquid aliquid, συγχωρῶ τινι τι. Ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ καὶ μετ' ἀπαρεμφ. καὶ μετὰ τοῦ ui.

2. cēdo, cedi, cedere, ἀπέρχω (ἐκ τοῦ cedito, cedite) δός, δέτα cedo manum, δός τὴν χεῖρα. cede dexteras,

δότε τὰς δεξιὰς. cedo senem, φέρε τὸν γέροντα. 2) εἰπέ μοι, φέρε δὴ, cedo mihi hoc, εἰπέ μοι τοῦτο. cedo igitur quid faciam? φέρε δὴ, φέρε γάρ, τί ποιήσω; cedo dum, φέρε δὴ, ἀγε δὴ. cedo ut huius, φέρε, ἔα με πειν. qui cedo? πῶς ἤτα; sin ut orationem laudas (Galbam), cedo, quae orationes, εἰ δ' ὡς ῥήτορα (ἐπαινεῖς τὸν Γάλβαν), δαΐξον, πρὸς θεῶν, λόγους αὐτοῦ.

cēdrus, i, θ. ἡ κέδρος.

Celaenae, arum, θ. Κελαιναί, πόλις Φρυγίας.

Celaeno, us, θ. Κελαινός.

celiber, bris (τ' κ. ἄ.), bre, μ. σ. κ. ὑπ. συγνός celebria verba, συγνὸς λόγια. 2) συγνός, πολυάνθρωπος. c. urbs, συγνή, πολυάνθρωπος πόλις. 3) εὐδοκίμος, εὐκλήσις, ἐπιφανής, ἀνομαστός.

celibitatio, ōnis, θ. πολυάνθρωπος συνέλευσις, φοιτήσις, πανήγυρις, ἐστιασμός. 2) εὐκλεία, δέξα.

celebratus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (μετὰ τοῦ celebrare) τεθρονημένος, πολυθρόνητος. 2) συγνός. 3) ἐορταστικός.

celebritas, atis, θ. συγνή πληθος, συγνή συνέλευσις, πανήγυρις. 2) τελετή, ἐπιτελεσις. 3) εὐδοκίμασις, εὐκλεία, τὸ πολυθρονητόν.

celebro, avi, aium, are, (celeber) aliquid locum, φοιτῶ, συγνάζω, χαζοῦμαι εἰς τόπον τινὰ domum alejs, φοιτῶ παρὰ τινος. magistrum, φοιτῶ εἰς διδασκάλου εἴτε εἰς διδύσκalon. 2) aliquid, συγνάζω, συγνάκις πράττω τι. c. exercitationem, πικνὰ, χαζοῦμαι τῇ γυμνασίᾳ. c. janitum, συγνάκις χαζοῦμαι τῷ ἱαμῶ. c. aliquid sermonem, διαθρολλῶ τινα. res celebrata est, τὸ πρᾶγμα τεθρολλῆται. 3) aliquid ἢ aliquid, θρολλῶ, διαθρολλῶ, ἔγκωμιαζω, δοξάζω τινὰ ἢ τι. 4) ἐστιαζω, ἐπιτελῶ, μυστίας, ἐπιτελῶ γάμον. ludos, ἐπι-

τελῶ ἀγῶνας. festos dies, πανηγυρίζω.

Cēlēlates, tum, ᾧ. Κελελάται, ἔθνος Λιγυστικόν.

Cēlendēris, is, ὁ. Κελένδερις, πόλις Κιλικίας, τανὸν Cilindria. Τακ.

Cēlenna, ae, ὁ. Κελέννα, πόλις Καμπανίας. Οὐίργ.

cēler, ēris, ēre, μ. σ. κ. ὅπ. (κέλης) ταχύς. nihil morante celerius, οὐ δὲν τοῦ νόου θάττον ἐστίν. celerissima mors, τάχιστος θάνατος. celere, ταχύ. celer irasci, ταχύς ὀργίζεσθαι.

cēlōre, επίρ. ταχύ. ταχέως. Πλ.

Cēlēres, um, ᾧ. (κέλης) Κέλερες, ἀρχαῖον τῶν Ῥωμαίων ἱπποτῶν ὄνομα. celeripes, ēdis, (σπ.) ταχύπους, ὠκύπους.

cēlēritas, ātis ὁ. τάχος, ταχύτης.

cēlēriter, επίρ. μ. σ. κ. ὅπ. ταχέως. celerius, θάττον. celerime, τάχιστα.

*cēlēro, avi, atum, are, (celer) ταχύνω, σπεύδω. 2) alqd, ταχύνω, ἐπιταχύνω τι. [Μακεδονίας.

Cēlētrum, i, οὐ. Κέλετρον, πόλις

Cēlēus, ī, ᾧ. Κελεός.

cella, ae, ὁ. (καλλιὰ) σπηλις, θάλαμος, οἰκίσκος, ἀποθήκη. c. templi, σπηλις ναοῦ. c. vinaria, οἰνών. c. domus, ἀποθήκη, ταμείον οἰκίας. cella arum, οἱ κότταροι.

cellārius, a, um, τοῦ ταμείου, τῆς ἀποθήκης. cellarius, ī, ᾧ. ταμίας τῆς οἰκίας). Πλ.

cello, ēre, ἄρρ. β. εἶναι ex-cello,

celsus, column, eolumna, collis.

cēlo, avi, atum, are, alqm alqd, [σπ.] alqm de alqa re, ἀρῶ τινα α, ἀποκρούω τινα τι. Πλ). celor tum εἴτε celor de re, τὸ πρᾶγμα ἀνθίσταται με. celo contentiam, ἀποκρούω τὴν γνώμην. fugitivum, ἀποκρούω τὸν δραπέτην.

cēlos, ois, ὁ. (ἐκ τοῦ celer. τὴν ἀρχὴν ἐπιβάτον, ὄπον. navis) ὁ κέ-

λης (εἶδος πλοίου). c. publica, ἀγ- γελιαφόρον πλοῖον, παράλοκ. Πλ.

celsus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ. (cello) ἀνίσχων, ἐξέχων, ἔσχατος, ὕψιστος 2) μεταφ. ὕψιλοφρων, ἐπιφανής, ἐνίοτε ἐπαρής, ὑπερήφανος.

Cēltas, arum, ᾧ. Κελτοί.

Cēltihēri, orum, ᾧ. Κελτίθεροι. Cēltihēria, ae, ὁ. Κελτίθερια. -hēricus, a um, Κελτίθερικός.

Cēlticus, a, um, Κελτικός.

cēna (ἐνίοτε caena, οὐκ ἐξ ὧς δὲ coena), ae, ὁ. δεῖπνον. (ἡ δὲ τοῦ δεῖπνου ὥρα ἢ μετὰ μεσημέριαν τρίτη ἦν.) cenam facere εἴτε parare δεῖπνον ποιεῖσθαι, δεῖπνοποιεῖσθαι. ad cenam invitare εἴτε vocare aqm, ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν τινα. venire ad cenam, εἰσεῖν ἐπὶ δεῖπνον cenam dare alicui, δεῖπνίζειν τινά. inter cenam, παρὰ δεῖπνον, μεταξὺ δεῖπνων, cena prima, altera, δεῖπνοπρωία, παράπρωτος (ἐδωμάτων) πρώτη, δευτέρα κτλ.

cēnāculum (cūgi coenaculum), ī, οὐ. δεῖπνητήριον. 2) ἀνώγειον, ὑπερφόν.

Cēnaceum, ī, οὐ. Κήναϊον, ἀκρωτήριον βορείου τινὲς Εὐβοίας, τανὸν Λιθόδα. *Cēnaeus, a, um, Κηναίος.

cēnāticus, a, um, δεῖπνητικός.

*cēnātio, ōis, ὁ. δεῖπνητήριον.

cēnātiuncūla, ae, ὁ. μικρὸν δεῖπνη-

cēnātus a, um, ἴδ. cenō. [τήριον.

Cēnchreac, arum, ὁ. Κεγχρεαί.

Cēnchrēis, Idis, ὁ. Κεγχρηΐς.

cēnōto, avi, atum, are (θαμ. τοῦ cenō) πολλάκις δεῖπνῶ, εἰώθα δεῖπνῶ.

cēno, avi, atum, are (cena) δεῖπνῶ. cenatus, δεδειπνηκώς. c. alqd, ἐσθίω, κατεσθίω τι.

Cēnōmāni, ōrum, ᾧ. Κενομανοί, Κελτικὸν ἔθνος.

censeo, sui, sum, ēre, alqm ἢ alqd,

ποιῶμαι τιμητὴν τινος, καλίστημι τὴν τιμὴν τινος, τιμῶμαι, τιμῶμαι τινα ἢ τι. c. eives, τιμητὴν καὶ ἀπογραφὴν τῶν πολιτῶν ποιῶμαι. censere, ἀπογράφωμαι, τιμῶμαι. milia octoginta civium censa sunt, ὡς τάχως μύριοι πρόλιται ἀπογραφάντες. capite censui, οἱ πενήνηται. sum censui censendo, ἔκηνος εἶμι τιμᾶσθαι, ἀπογράφωμαι. censum, οὗ. τὸ τίμημα census, i. α. ὁ τιμώμενος, τετιμημένος. 2) ἡγοῦμαι, νομίζω, γινώσκω. capitis reddendus, γινώσκω (δεῖν ἀποδοῦναι τοὺς ἀρχαλιώτους. c. nequam esse, ἡγοῦμαι ἐπεικὴ εἶναι. 3) senatus censui, τῇ συλλήτῃ δοκεῖ. aleni alqd, ψηφίζομαι τινα τι.

censio, οὐσία, θ. τιμησις 2) ἐπιτίμησις, τιμωρία.

censor, οὐς, α. (censeo) τιμητὴς, κήνωρ. Οὕτως ἐκαστον ἐν Ρώμῃ οἱ ἐξετάζοντες καὶ ἀπογραφόμενοι τὸ ἔθνος, τὰ κτήματα καὶ τὸν βίον ἐκάστου τῶν πολιτῶν. Κατὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν ταύτην, τὸν λεγόμενον κήνωρον (census), ἀπογράφεται ἕκαστος εἰς τὴν προσήκουσαν φυλὴν καὶ τάξιν, ὃ δὲ ἀνάγκη ἐξεβάλλετο ἢ ἐστάττετο πρὸς ἀτιμίαν εἰς ταπεινότεραν τάξιν. 2) ε. πικρὴτις, ἐπιτιμητὴς, ἐξεταστής.

censorius, α, um, τιμητικὸς. c. senectas, ἡ τοῦ τιμητοῦ αὐστηρότης. c. animadversio, ἡ παρὰ τῶν τιμητῶν ζημία, ἀτιμία. c. opus ἡ probum, ἔξιον ἀτιμίας ἔργον. c. vi ὁ τιμητὴς γεγονώς, τιμητικὸς. 2) μάταια, αὐστηρος.

censura ae, θ. (censor) ἡ τοῦ τιμητοῦ ἀρχή, τιμητεία.

1. census, α, um, θ. censeo.

2. census, us, z. (censeo) τιμησις, τίμημα. πρὸ. census. 2) κατάλογος, ἀπογραφὴ τιμητική. 3) τετιμημένη καὶ ἀπογεγραμμένη οὐσία τῶν πολιτῶν, ἐπιγραφὴ. 4) κτήματα, περιουσία.

centaurēum, i. οὗ. κενταύριον, θ. Centaurēus, α, um, Κενταυρεῖος. Centaurus, i, α. Κένταυρος. centēni, ae, α, (centum) ἑκατὸν, ἑκατότε ἑκατόν.

centēsimus, α, um, ἑκατοστός. centesima, ae, θ. (ὑπεν. pers) ἡ ἑκατοστὴ (ὡς φόρος) ἢ (ἐν τῷ πλη.) τὸ ἑκατόστον (πρὸ κεφαλαίου ὡς μὴ ναιῶς τόκος), ὃ ἐπὶ δραχμῇ τόκος.

*centiceps, cipitis, (centum-caput) ἑκατοκεφαλός.

centies εἴτα centiens, ἐπὶ δ. ἑκατοντάκις.

*centimānus, α, um, ἑκατόγχειρ. cento, οὐς, α. ὁ κέντρων, ῥάκκ συνεββαμμένα. centones sarcire aleni, συρράπτω τινὶ ψεύσματα.

Centrones, um, α. Κέντρωνες, Γαλλικὸν ἔθνος.

centum, (ἀκλήτ.) ἑκατόν.

*centum-rēmīnus, α, um, ἑκατόγχειρ.

centumvīrilis, e, τῶν ἑκατόθεν. centumviri, οὐμ, α. τὸ ἑκατόν ἀνδρες (σύλλογος δικαστῶν).

centumcūlus, i, α. ἑκατόν πλεονέκτος βόκος.

centūplex, οὐς, (στ. ἀναρπασταί) πλάσιος, ἑκατονταπλάσιος. 111.

centūria, ae, θ. (centum) ἑκατόν, λόχος ἑκατὸν στρατιωτῶν ἢ λόχος Ρωμαίων πολιτῶν. Ἀπὸ καὶ γὰρ τοὺς Ρωμαίους εἰς λόχους ἡ παλαιὰ διέταξε Σερουῖος Τουλίου βασιλεὺς. 3) μέτρον ἀγροῦ, ὃ καὶ ἀρχαῖς μὲν ἑκατόν, εἴτα δὲ διακοσιπλῆθρα καὶ πλέον περιελαμβάνεν.

centūriatim, ἐπὶ δ. κατὰ λόχους. centūriatus, us, α. ἡ εἰς λόχους διαίρεσις. 2) ἑκατονταρχία.

1. centūrio, ανί, alium, agn, διακοσιπλῆθος ἑκατόν (στρατιώτης, πολιτὴς ἢ ἀγρός). comitia centūriata, οὐμ, οὗ. λοχίτις ἐκκλησία, ἐν ᾗ κατὰ λόχους

ἐξηρηγόρου περι αἰρέτως ἀρχῶν,
περί πολέμου κ.τ.λ.

2. centurio, ōnis, ἄ. (centuria)
ἐκατοντάρχος, λοχαγός, κεντυρίων.

+ centuriōnālius, us, ἄ. ἀφρασε
εἶτε ἐξέτασις ἐκατοντάρχου. Τακ.

Centuriā, ae, θ. τὰ Κεντούρια,
πόλις: Σικελίας, τανὺν Centorbi.

Centuriānī, ōrum, Κεντουριπῖνοι.

centūla, ae, θ. δαιπνῶριον, δαιπνιδιον.

Cēas, eēra, id. Cea, eaura.

Cēphallēnes, um, ἄ. Κεφαλλῆνες.
Cēphallēniā, ae, θ. Κεφαλληνία.

+ Cēphalōedis, is, θ. Κεφαλοειδής,
εἶτε Cēphalōedium, ii, οὐ. Κεφαλοει-
διον, πόλις Σικελίας, τανὺν Cefali.

-ditiūus, a, um, τοῦ Κεφαλοειδίου. di-
tānī, ōrum ἄ. Κεφαλειδαίς.

Cēphālus, i, ἄ. Κεφαλός.

Cēphēus, a, um, Κηφέας, τοῦ
Κηφέως. [βοσκὸν ἔθνος.]

Cēphēnes, um, ἄ. Κηφήνες, δι-
Cēpheus, ēi, ἄ. Κηφεύς. Cēphēus,

a, um, τοῦ Κηφέως, διδοπικίς.

Cēphūāis, ādis, θ. ἡ Κηφισιά,
εἶτε Κηφισία ὁ/θη. Cēphūāis, idis, θ. ἡ

Κηφισία. Cēphūāis, a, um, Κηφισίαις.
Cēphissas, eite -īsus, i, Κηφισός (ποτ.

Φωκίδος, Βοιωτίας καὶ Ἀττικῆς).

cēpi, cēpisse, id. capio.

cēra, ae, θ. κ η ρ ό ε. 2) κήρωμα,
κηρωτὸν γραφικὸν πινάκιον. 3) κη-

ρίνη σφαγίς. 4) κηρίνη τῶν προγό-
νων εἰκὼν. πρὸ. imago.

Cērāmbus, i, ἄ. Κέραμβός.

Cērāmīcus, i, ἄ. Κεραμεικός.

+ cērārium, ii, οὐ. ὁ πρᾶττόμενος
ἀπὸ τῶν σφαγιδίων φόρος. Κικ.

cēraſtes, ae, ἄ. κεράστης (ὄρις).

Cēraſtae, ārum, ἄ. Κερασταί, μυθικὸν
τῆς Κύπρου ἔθνος. Ὁδ.

cērāsus, i, θ. ὁ κέρασος, ἡ κερασία.

2) κεράσιον.

cērātus, a, um, id. cerno.

Cēraunī montes εἶτε συνήθ., * Ce-

raunia, ōrum, οὐ. τὰ Κεραύνια ἔρη
(τῆς Ἠπείρου). [ἑρέαις.]

* Cērbōreus a, um, Κερβόριος, Κερ-
Cērbērus, i, ἄ. Κέρβερος.

Cēreēlius, ii, ἄ. Κερκετῆσιον, ἔρος
Θεσσαλίας.

Cēreīna, ae, θ. Κέρκιννα, νῆπος Λι-
δύης. -uātes, um, ἄ. οἱ Κερκινναῖοι.

Cēreōres, rum, ἄ. Κέρκωπες, ἔθνος
μυθεύμενον ἐν ταῖς ἡθελκούσαις νήσοις.

cēreūrus, i, ἄ. κέρκουρος (εἶδος
πλοίου). 2) κέρκουρος (ἰχθύς.)

Cēreŷo, ōnis, ἄ. Κερκύων. Cē-
cyonēus, a, um, Κερκυνέιος.

cēreŷus=cēcūrus 2).

Cēreālis, e, (Ceres) ἀγροκτήριος,
ἀγροκτηριεύς. C. munera, dona, τὰ

τῆς ἀγροκτήριος δῶρα, οἱ ἀγροκτηριοὶ
καρποί. C. herbae, ὁ σίτος. C. arma,

τὰ σιτοποικία σκευή. Cerealia, ium, οὐ.
τὰ ἀγροκτήριον, ἡ τῆς ἀγροκτήριος ἑορτή.

+ cērebēllum, i, οὐ. (ὁποκ. τοῦ
cerebrum) μικρὸς ἐγκέφαλος.

* cērebērius, a, um, φρενοβλαστής,
παράφρων, μανιώδης.

cērebrum, i, οὐ. ἐγκέφαλος (ὁ τῆς κε-
φαλῆς μυελός). 2) νοῦς. 3) θυμός, ὀργή.

Cētes, etis, θ. ἀγροκτήριος. 2) σίτος.
cēreus, a, um, (cera) κήριος.

cereus, ἄ. (ὁπον. funis) κήριος, κηρίων.
2) κηρεϊδής, κηράχρυσος. 3) μαλακός.

cērimoniā=cērimonia.

cērintha, ae, θ. κήρινθον (βοτάνη).

cerno, cerni, cernitum, cēre, κ η ρ ί
νω, χωρίζω. c. farinam cribro, κρίνω

τὸ ἄλευρον τῷ κοσκίνῳ, κοσκινίζω τὸ
ἄλευρον. 2) κρίνω, διακρίνω. sors

cernit, ὁ κλήρος κρίνει. c. vitam
ferro, κρίνομαι μάχῃ περὶ τῆς σω-

τηρίας. c. pro patria, διακρίνομαι,
διαμάχομαι περὶ τῆς πατρίδος. c.

cum aliquo, διαμάχομαι πρὸς τίνα.
magis de rebus inter se cernunt,

περὶ μεγάλων πραγμάτων πρὸς ἀλλή-
λους διαμάχονται. 3) κρίνω, διακρί-

νω τοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορῶ (κατιδεῖν). cerno, φαίνομαι. 4) κρίνω, διακρίνω τῇ διανοίᾳ, διαγιγνώσκω, cerno, κρίνομαι, διαγιγνώσκωμαι, γίγνομαι, δῆλος, geritumum amittere creni, διέγνω, ἔκρινεν ἀποβλητέον εἶναι τὸν ἀδελφόν. cernit confligere, διαγιγνώσκει μάχην ποιεῖσθαι. 5) c. hereditatem, δέχομαι τὴν κληρονομίαν (διαγιγνώσκων περὶ αὐτῆς), ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν.

*cernuus, a, um, κυρτάζων, πρηνής. cerno, avi, atum, are, (cero) κηρῶ, μόνον ἐν τῷ cernata tabella, κηρωτὸν πινάκιον γράφικόν.

*cervitus, a, um, (ἀντὶ cernēbrūtus ex tuo cerebrum) φρενοβλαβής, μανιώδης.

certamen, ἡνις, οὔ. (certo) ἀγών, ἀμίλλα. in certamen venire cum aliquo, ποιοῦμαι ἀγῶνα πρὸς τινά. insituere, ponere certamen, διατίθεσθαι, καθιστάναι ἀγῶνα. c. virtutis, ἀγών ἀρετῆς. c. belli, ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀγών. c. classicum εἶς ναυαλε, ναυμαχία. Italia certamen Bacchi et Cereris, περὶ τῆς Ἰταλίας, ὡς εὐφόρου, ἐριζουσι Διόνυσος καὶ Δημήτηρ.

certalim, ἐπὶρ. μετ' ἀγῶνος, ἀγωνιστικῶς, ἀμιλλητικῶς. certalim dico, ἀμίλλαν τοῦ λέγειν ποιοῦμαι. c. cerno, ἀμιλλῶμαι ἐπὶ τόπον. c. amo aliquid, ἀμίλλαν τῆς ἀγαπῆς ποιοῦμαι πρὸς τινά.

certatio, οἰς, θ. ἀγώνιστος, ἀγωνισμα, ἀγών.

certo, ἐπὶρ. βεβαίως, ἀληθῶς, σαφῶς. certe scio (=certum est, me scire), σαφῶς οἶδα. 2) ναί. c. edepol, c. Hercle, certe, ναί μὲ Δία. 3) γε ego certo, ἔγωγε. vos c. ὑμεῖς γε. si non hoc, illud certo, εἰ μὴ τοῦτο, ἐκτὶνά γε. c. quidem, γοῦν. consulatus unus c. plebis est, μία γέ ὕπα-

τεία τοῦ δήμου ἐστίν.

Certūna, ae, θ. Κερτίμη, πόλις Καλιθερίας.

1. certo, ἐπὶρ. βεβαίως, ἀσφαλῶς, σαφῶς. certo scio (=certum est (id) quod scio), σαφῶς οἶδα. πρὸς. certo.

2. certo, avi, atum, are, (cerno) ἀγωνίζομαι. armis c. cum hoste de imperio, τοῖς ὅπλοις ἀγωνίζομαι πρὸς τὸν πολέμιον περὶ τῆς ἀρχῆς. proelio c. cum aliquo, διαμάχομαι πρὸς τινά. certatur de re, γίνεσθαι ἀγών περὶ τοῦ πράγματος. c. cum civibus de virtute, περὶ τῆς ἀρετῆς ἀγωνίζομαι πρὸς τοὺς πολίτας. certant beneficiis inter se, εὐεργεσίαις ἀμιλλῶνται πρὸς ἀλλήλους. Met' ἀπαρεμφ. *† c. superare, φιλονεικῶ, ὅπως κρείττων γίνωμαι, ἀμιλλῶμαι, ὅπως νικήσω. c. foro, ἀγωνίζομαι ἐν δικαστηρίῳ, διαλέγομαι, δημόσιον ἀγῶνα ποιοῦμαι. *c. aliquid=cum aliquo.

certus, a, um, μετοχή (τοῦ cerno ἀντὶ cretus) certum est mihi, διέγνων, βούλομαι, προῤῥημαι. certumque est tibi istuc? διέγνων τοῦτο; certum est illi, hoc ferere, διέγνων ποιῆν τοῦτο. *certus mori, ἔτοιμος, βουλόμενος ἀποθανεῖν. certus eundi, διαγνοῦς, διανενοημένος ἵεναι. certus sceleris, ἔτοιμος πρὸς τὸ κακούργημα. 2) c. dies, ὠρισμένη, τεταγμένη ἡμέρα. certo tempore, ἐν ῥητῷ χρόνῳ. certa finis, ὠρισμένον τέλος. 3) ἐπὶθ. μ. σ. κ. ὅπ. βέβαιος, ἀσφαλής, πιστός. c. amicus, βέβαιος, πιστός φίλος. c. punctus, ἀξιόπιστος ἄγγελος. c. Apollo, ὁ ἀψευδὴς Ἀπόλλων. c. spes, βεβαία, ἀσφαλὴς ἐλπίς. c. agilitas, εὐτοχεύων, ἀναμάρτητον βέλος. c. res, βεβαίον, ἀληθινόν πρᾶγμα. non certum est, οὐ δὴλόν ἐστιν. hoc pro certo habeo, τοῦτο βέβαιον, ἀληθινόν νομίζω. hoc certum habeo, σαφῶς πέπυσμαί. 4) certiorum facio aliquid de re

εἶτα rei, δῆλον ποιῶ τινί τι, δηλῶ τι πρὸς τινα, ἀγγέλλω τινί τι. certior per te scio de his rebus εἶτα harum rerum, μανθάνω, πυνθάνομαι παρὰ σοῦ τὰ πράγματα ταῦτα, 5) certus εἶτε certus quidam, ἔπτος τις, τις. certae quaedam leges, ἔπτοι τινὲς νόμοι, νόμοι τινές. [καρίον.

ceruilla, ae, θ. miniata, μιλιτωτὴν cerussa, ae, θ. ψιμύθιον. Πλ. cerussatus, a, um, ἐψιμυθιωμένος. cerua, ae, θ. ἡ ἑλαφος. cervical, ālis, οὗ. (cervix) ὑπαυχίνιον, προσκεφάλαιον.

corticilla, ae, θ. μικρὸς αὐχὴν. cervix, icis, θ. αὐχὴν. cervix fori jugum, ὁ αὐχὴν φέρει τὸν ζυγόν. in corticibus alejssum, ἐπικειμαί τινι. certus, i, d. (κερατὸς) ὁ ἑλαφος. 2) cervi, orum, εἶδος ἐχυρώματος ἐκ στείλων καὶ κλώνων.

cespes, id. caespes. cessatio, ōnis, θ. (cesso) ὄκνος, ἀργία, ἀνάπαυσις. 2) ἀργία τοῦ ἄγρου. cessator, ōris, d. μελλήτης, ὄκνηρος cessim, ἐπέρ. (cedo) ὀπίσω. cessim ire, ὑποχωρῶ, ἀναγκάζομαι.

cessio, ōnis, θ. (cedo) παραχώρησις. cessao, avi, utum, are, (εἰπ. τοῦ cedo) ὄκνω, μέλλω. quid cessas? τί ὀκνεῖς; τί μέλλεις; c. adire, ὀκνῶ περιέναι. 2) ἀργῶ, ἀργός εἰμι. si cessare potes, requiesce, εἰ δύνασαι ἀργεῖν, ἀνάπαυσαι. terra cessat, ἡ γῆ ἀργεῖ, οὐκ ἐργάζονται τὴν γῆν. c. alui, σχολάζω τινί. 3) σπ. ἐλ- λείπω, οὐ πάρειμι. 4) aliqua re εἶτε εἴτε, παύομαι τινος. cessavit auda- cia, ἐπαύσατο τῆς τόλμης. cessatum est a proeliis, ἐπαύσατο τῶν συμ- πλοχῶν nunquam ejus cessabit furor, οὐδέποτε παύσεται ἡ μανία αὐτοῦ.

cessas, a, um, id. 1. cedo. † caestrosphendua, es, θ. καετρο- σφενδὺν (μυχανή).

caesus, id. caesus. cetarius, ii, ō. θυννοσκοπαῖον. cetarius, a, um, κάτειος. -rius, d. (ὁ κητοθήρας), ἀλιεύς, θυννοθήρας. cetierōqui εἶτε -quin, ἄλλως, τάλλα. ceterus, a, um, (ἡ ἐν. ὄνομ. τοῦ ἀρσ. ἀχρηστὲς) ὁ ἑτερος, ὁ ἄλλος, ὁ λοιπός. vestem ei ceterum ornatum habere, τὴν ἐσθῆτα καὶ τὸν ἄλλον κόσμον ἔχειν. cum cetero orbe ei Britanniam recuperavit, πρὸς τῷ ἄλλῳ κόσμῳ καὶ τὴν Βρεττανίαν ἀνεκτή- σατο. ceterum exercitum, τὸ ἕτερον τοῦ στρατοῦ μέρος, τὸν ἄλλον στρατὸν. c. vna, ὁ λοιπὸς βίος. c. omnia, τὰ ἅλλα πάντα. justitia, fortitudo, tem- perantia et cetera similia, ἡ δικαιο- σýνη, ἡ ἀνδρεία, ἡ ἐγκράτεια καὶ τὰλλα τὰ τοιαῦτα. cetera εἶτε et ce- tera, καὶ τὰλλα ὡσαύτως, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ τὰ ἐξῆς. ceterum, ἐπέρ. τ' ἄλλα, τὰ δ' ἄλλα, ἀλλὰ. bellum nondum erat, ceterum jam certamina, πόλε- μος οὐκ ἦν, ἀλλὰ μέντοι ἐρίδες. cetera, τὰλλα, τὰ λοιπὰ.

Cethugus, i, d. Κεθυγός. Ceto, us, θ. Κητώ. cetra, ae, θ. πέλτη. [φόρος. cetatus, a, um, πελταστής, πελτο- cete, id. 2. cedo. cetus, i, d. πλ. cete, οὗ. τὸ κῆτες. (θύννος, δελφίν, φώκη κττ.)

* † ceu, (ἐκ τοῦ ce-vo, ὡς nen ex τοῦ nevo) ἐπέρ. ἅτα. ἅτε δῆ, οἷα, οἷόν περ, ὥστερ. ceu si quis, οἷόν περ εἴ τις. ceu quum, ὡς ὅτε. ceu vero nesciam, ὡς οὐκ εἰδότες ἡμεῖς, ὥστερ εἰ οὐκ εἰδείην.

Ceus, a, um, id. Ceo. Ceyx, icis, d. Κηΰξ. Chabrias, ae, d. Χαβρίας. Chaerōna, ae, θ. Χαϊρώνεια. Chalcēdon, ōnis, θ. Χαλκηδών. dō- nius, a, um, Χαλκηδόνιος. Chalcidensis, e, Χαλκιδικίς, -don

ses, ium, ἄ. Χαλκιδεύς.—Hecus, a, um, Χαλκιδεύς.

chalcioecus, i, θ. Χαλκίοικος (Ἄ-θηνα), τῆς Χαλκιοίκου Ἀθηναίων.

Chalcis, idis, θ. Χαλκίς.

Chaldaea, ae, θ. Χαλδαία. -daci, orum, ἄ. Χαλδαῖοι. -daicus, a, um, Χαλδαῖος.

chalchēus, a, um, (χαλκήος) χαλκικός. Ὁδ.

* † chalchys, ybis, ἄ. χαλψ.

Chalybs, ybis, ἄ. Χαλψ. Chalybes, ἄ. Χαλβες.

Chāmāni, orum, ἄ. Χαμανοί, Γερμανικὸν ἔθνος. Τακ.

Chāon, onis, ἄ. Χάων. Chaōnes, Χάονες, ἔθνος τῆς Παιρών. Chaōnia, ae, θ. Χαώνια. Chaōnis, idis, θ. Χαόνις.

Chānia, (Chāonis arbos, ἡ δρυς. Chaōnia, a, um, Χαόνιος.

* † Chāos, ou. (ἀφ. Chao) τὸ Χάος. Chāos, ae, θ. ἄγνωστον φυτόν.

Chāris, ius, θ. Χάρις.

chāristia, orum, ou. τὰ χαρίσματα, φιλικὸν συμπόσιον πρὸς ἀνάγκην τῆς τῶν συγγενῶν πρὸς ἀλλήλους χάριτος.

Charmādas, ae, ἄ. Χαρμάδας.

Charmides, is, ἄ. Χαρμίδης.

Chāron, onis, ἄ. Χάρων.

Chārondas, ae, ἄ. Χαρώνδας.

charta, ae, θ. χάρτης. 2) τὸ ἐπὶ χάρτου γεγραμμένον, οἷον ἑπιστολή, ποίημα καὶ ἄλλα.

chartula, ae, θ. χαρτίον, χαρτίδιον.

Chārybdis, is, θ. Χάρυβδις.

Chāsuarīi, orum, ἄ. Χασούριοι ἢτε Χαττούριοι, Γερμανικὸν ἔθνος.

Challj, orum, ἄ. Σάττοι κ. Σάττατ, Γερμανικὸν ἔθνος.

Chauci, orum, ἄ. Καῦχοι κ. Καῦχοι, Γερμανικὸν ἔθνος.

* chēlac, arum, θ. πλ. αἱ χηλαὶ τοῦ σκορπίου (τοῦ ἄστρου).

Chēlidon, onis, θ. Χελιδών, ἑστία τῆς.

Chēlidoniae insulae, Χελιδόνιαι

νῆσοι, ἀπέναντι τῆς Χελιδονίας ἄκρας.

chēlōdrus, i, ἄ. χελιδρὸς (ὄφις).

* chēlys, yos, θ. χέλυς, χελώνη. 2)

= Iyra, λύρα.

chēiagra, id. chiragra.

Cherrōnēsus, i, θ. Cherrōnēsus, i, θ.

Χερρόνησος (ἡ Θρακική).

Cherusci, orum, ἄ. Σηροῦσκοι, Γερμανικὸν ἔθνος.

chiliarcha, ae, ἄ. χιλιάρχος.

Chilmaera, ae, θ. Χίματρα (μυθικὸν θηρίον καὶ ὄρος Λυκίας).

Chilmaerīfēra, Lycia, ἡ γεννήτρια τῆς Χιμαίρας Λυκία.

Chionē, es, θ. Χιόνη.

Chionides, ae, ἄ. Χιονίδης.

Chīos, i, θ. Χίος.

Chīus, a, um, Χίος.

* † chīragra, ae, θ. χιράγρα.

chīrographum, i, ou, χειρογράφων.

Chīron, onis, ἄ. Χείρων.

chīrurgia, ae, θ. χειρουργία.

Chius, id. Chios.

chlāmōdatus, a, um, χλαμωδωτός.

chlāmōs, ydis, θ. χλαμός.

Chlōris, idis, θ. Χλωρίς.

Chōdaspes, is, ἄ. Χόσπης, ποτ.

τῆς Σουσιανῆς. 2) τῆς Ἰνδίας.

Chacrilus, i, ἄ. Χοιρίλος.

chōragium, ii, ou, χορήγιον, τόπος

ὅπου διδάσκεται ὁ χορός. 2) χορεία.

chōragus, i, ἄ. χορηγός.

* chōraules, ae, ἄ. χοροῦλης.

chorda, ae, θ. χορδή.

* chōrēa, i, θ. χορεία.

chōrēus, i, ἄ. ὁπὸν. pes, χορεῖος,

τριχάσιος. (ριστής.

chōrēiāristes, ae, ἄ. χοροκίβη-

chōrus, i, ἄ. χορός, χορεία, 3) χορός,

αἱ χορεύονται. 3) χορός, στίχος, πλη-

θος, ὁχλος ἐμψύχων τε καὶ ἀψύχων,

αἷον ch. iuventutis, ch. virtutum.

chrisiānus, a, um, χριστιανός.

Christus, i, ἄ. Χριστός.

Chrōmis, is, ἄ. Χρόμις.

Chrōmius, ii, ἄ. Χρόμιος.

Chrysas, ae, ἄ. Χρύσας, ποταμ.
Σικελίας.

Chrysēis, idis, θ. Χρυσής.

Chrysēs, ae, ἄ. Χρυσής.

Chrysirrus, i, ἄ. Χρυσίρριος. Chry-
sirreus, a, um, Χρυσίρριος.

† chrysocolle, ae, θ. χρυσόκελλα.

† chrysolithus, i, ἄ. κ. θ. χρυ-
στία, id. Cēs. [σολίθος.]

Ciani, id. Cios.

Cibālae, arum, θ. Κιβαλλίς, πόλις
Παννονίας.

cibārius, a, um, (ribus) τῆς ἐδωδῆς.
res c. ἡ ὀψωνία. cibaria, orum, οὐ.
ἐδωδή, τροφή, σιτία, σιτηρέσιον. 2) c.
panis, πитуρίας ἄρτος.

cibāus, us, ἄ. (ἀρχ. κ. μετ.) ἐ-
δωδή, τροφή. [τιζω.]

† cibo, avi, atum, are, (cibus) τι-
† ciborium, ii, οὐ. κιβώριον (εἶδος
κύλικος).

cibus, i, ἄ. ἐδωδή, ἔδισμα, τροφή,
σιτία, σίτον, σιτίον. cibi, τὰ σιτία.
cibissimus c. ἥδιστον βρώμα. cum
cibum, προσφέρωμαι, αἰρούμαι σίτον.
diger, eoquo cibum, καταπέπτω
τὴν τροφήν. cibus arborum imber,
τροφή τῶν δένδρων ὁ ὑετός.

Cibyra, ae, θ. ἡ Κίβυρα, πόλις
τῆς μεγάλης Φρυγίας. Cibyrātes, ae,
ἄ. ὁ Κιβυράτης. Cibyrāticus, a, um,
Κιβυρατικός.

† cicada, ae, θ. τέττιξ.

cicātricōsus, a, um, οὐλῶν πλήρης.

cicātrix, icis, θ. οὐλή. cicatrices
adversae, αἱ ἐν τῷ πρόσθεν τοῦ σώ-
ματος οὐλαί (αἱ τὸν ἀνδρείον δηλοῦ-
σαι). cicatricem inducere, ἐπουλῶν.

ciccus, i, ἄ. κικκος, non cic-
cum, οὐδέ γρῦ. Πλ.

cicer, eris, οὐ. ἐριδιήρος.

Cicero, onis, ἄ. Κικέρων.

cichōreum κ. -rium, ii, οὐ. (ποιητ.

κ. μετ.) κίχων.

† Cicōnes, um, ἄ. Κίκονες.

* † Cicōpia, ae, θ. (κύκνος) πελαρ-
γός (πηγνέν).

cicur, uris, ἡμερος, τιθαστός.

cicula, ae, θ. κώνιον (εἰς τὸν καὶ
φάρμακον). 2) κάλαμος κωνίσιον, ἡ

Cicūa, ae, ἄ. Κικούτης. [σύριγξ.]
† cidāris, is, θ. κίδαρις, τιάρα.

cieo, cini, cillum, cietere, κ. (σπ.
ἀρχ. κ. μετ.) cieo, cire, κινῶ, ἀνα-
κινῶ. Nereus ciet aequora fundo, ὁ

Νηρεὺς ἀνακινῶ τὴν θάλασσαν ἐκ τοῦ
βάθους. animal motu cietur suo, τὸ
ζῶον τῇ αὐτοῦ κινήσει κινεῖται. vouti
cient mare, οἱ ἄνθρωποι κινεοῦσι τὴν
θάλασσαν. c. bellum κινῶ, ἐγείρω πό-
λεμον. c. singultus, ἀναστενάζω. c.
voces, ἀνασπένγωμαι. ciet alvum,

κινεῖ, λύει τὴν κοιλίαν. c. alqm ad
rugnam, κινῶ τινα πρὸς τὴν μάχην.

2) ἀνακαλῶ, καλῶ. c. singulos no-
mine, ἀνακαλῶ ἕκαστον ὀνομασί. c.
dout, ἐπικαλοῦμαι τὸν θεόν. c. alqm
ad me, ἀνακαλοῦμαι, μεταπέμπομαι
τινα. [ε, Κιλίκιος.]

Cilicia, ae, θ. Κιλικία. -cienēis,
ciliūm, ii, οὐ. κιλίκιον, Κιλίκιον
τρίγωνον στρώμα.

* Cilissa, ae, θ. Κίλισσα.

Cilix, icis, Κιλίκιος Cilix Taurus,
ὁ Κιλίκιος Ταῦρος. Cilices, um, ἄ.

Cilnius, ii, ἄ. Κίλνιος. [Κιλίκιος.]

* Cimber, bra, brum, Kimbrićus.

Cimbri, orum, ἄ. Κίμβροι.

Cimbricus, a, um, Kimbrićus.

cimex, icis, ἄ. ὁ χόρις.

Ciminius, i, ἄ. εἶτε Ciminus laeus,
Κιμνία λίμνη, ἐν Τυβέρνῳ. C. mons
εἶτε C. saltus, καὶ συνήθ. Ciminia silva,

Κιμνίας δρυμός.

Cimmerii, iorum, ἄ. Kimērioi.

Cimmerius, a, um, Kimmerićeus.

Cimōlus, i, θ. Κίμωνος.

Cimon, onis, ἄ. Κίμων.

cīnaedīcus, ο, um, κιναιδῶδης.
1. cīnaedus, α, um, μ.σ. κιναιδῶδης.

2. cīnaedus, ι, α, κιναιδός.
cīncīpnātus, α, um, βοστρυχιθής,
βεδοστρυχωμένος. Κύρ. εν. Cīncīpnātus, α, Κιγκινάτος.

cīncīpnus, ι, α, κίγκινος, βό-
στρυχος. 2) κόσμος, καλλωπισμός
λίγος.

Cīncius, α, um, Κίγκιος, του Κιγκίου.
Cīncius, ιι, α, ο Κίγκιος [ριον].

+ cīncit̃ alius, ι, α (cīnetus) ζωνά-
+ cīncit̃ura, α, η, ζώσις.

1. cīncius, α, um, ιδ. cingo.
2. cīncius, υα, α, ζώσις, περιζώσις.

2) ζώνη, ζωστήρ.
* cīncit̃ius, α, um, (cīncius) εξω-
μένος, περιζωσμένος.

Cīneas, α, α, Κινέας.
* cīnētrānus, ιι, α, ο βοστρυχιζών

τήν κόμην πλοκής, κεροπλάστης.
Cīngēdīx, ιγίς, α, Κιγγέτοριξ.

cīngo, cīnxi, cīncit̃um, έτε, ζώνω-
μι. c. ense latus, τό ξίφος περιζών-
νومي περι την πλευράν. cīngor gladiū,

ζώννυμαι τῷ ξίφει. cīncit̃ armis, εν-
δεδυμένοι τῷ ὅπλῃ. cīngor, παρασκευ-
άζομαι πρὸς τι. cīncius, ενίοτε* ὁ ο-

πλοφορῶν. 2) στεφανῶ. c. caput co-
ronā, στεφανοῦμαι στεφάνῳ. c. comam
lauro, στεφανοῦμαι τήν κόμην δάφνῃ.

3) περιβάλλω, περιλαμβάνω, περιέχω,
κυκλώ. silvae cīngunt̃ Temp̃re, ὅλη

περιέχει τὰ Τέμπη inoenibus c. ar-
borum, περιβάλλω, περιβάλλομαι ἔρμα

τῇ πόλει cīngor ab hostibus, κυ-
κλόμαι, περιέχομαι ὑπὸ τῶν πολε-
μίων. c. castra vallo περιστοιχῶ τὸ

στρατόπεδον. Sicilia undique periculis
cīneta est, τὰ θεινά πάντοθεν περιέ-

στη τῇ Σικελίᾳ. 4) c. aliquid, περιστοι-
χίζομαι τινα, συμπεριφέρομαι τινι.

cīngulam, ι, ου. (σπ.) ζώνη, ζωστήρ.
Cīngulum, ι, ου. Κίγγολον, πόλις

τῆς Πικεντίας.

cīngulus, ι, α, ζώνη (τῆς γῆς).
cīnīflo, ὄνις, α. [cīnis-flo] (σπ.)

κεροπλάστης, πλοκής.
cīnis, έρις, α (κόνις) τέφρα, σποδός.

Cīnna, α, α, Κίννας. Cīnnānus, α,
um, τῷ Κίννα, Κιννάνος.

* + cīnāpnōmum είτε cīnnāpnūm,
ι, ου, κιννάμων είτε κίνναμον.

+ Cīnyps, ὕρhis, α (Κίνυψ) Κινυ-
φος, ποτ. Λιθύης. Cīnyp̃hius, α, um,
Κινύφιος.

Cīnŷras, α, α, Κινύρας. -rēus,
α, um, Κινύρειος.

Cīos είτε Cŷus, ιι, θ. Κίος, πόλις
ἡθιονίας. Cīāni, ὄνις, α, Κίσι, Κιανοί.

cīrrus, ι, α, στήλη τάπων. 2) cīrrī,
χέρακας ἀποταφρεύσεως.

Cīrus, ι, α, Κίρος, ὄθ.
1. cīrē, ἐπίρ, (cīreus) περίρ,

κύκλω. gramen est circa, γλῶν, ἔστιν ἐν
τοῖς περίρ. montes, qui circa sunt, τὰ

περίρ ὄρη. omnia circa, τὰ κύκλω
πάντα.

2. cīrē, πρόθ. μετ' αἰτ. (cīreus)
περί, ἀμφί τινα. 4) τοπικῶς multos

c. se habet, ἔχει πολλοὺς ἀμφί ἑαυ-
τὸν, περί ἑαυτὸν. omnes c. cum, πάν-

τες οἱ ἀμφί (περί) ἐκείνον. c. Syriam,
περί τὴν Συρίαν, ἐν τοῖς τῆς Συρίας

τόποις. sedem capio c. Lesbum,
ἔδραν λαμβάνω περί τὴν Λέσβον, ἔ-

δραν λαμβάνω που ἐν τῇ Λέσβῳ.
aes c. pecius habet, χαλκὸν περί τῷ

στέρνῳ ἔχει. legatos c. vicinas gentes
misi, πρέσβεις πρὸς τὰ περίρ ἔθνη

ἐπέμψε. c. domos ire, περιπορεύεσθαι
τὰς οἰκίας. 2) χρονικῶς. c. lunem,

περί τὸ πῶς. c. tempora illa, περί
(ἀμφί) τοὺς χρόνους ἐκείνους. c. so-

luta agmina oppida, περί τὰ ἐβδωμή-
κοντα χωρία. Σημ. οἱ μεταγενέστεροι

ζῶνται τῷ cīre ἑλληνικῶς. c. rursus
sermo, ὁ περί τοὺς ἀγροὺς λόγος.

c. artes socordia, ἡ περί τὰς τέχνας
ράθυμία. c. deos negligens, ἀμελής

περί τοὺς θαλάσσιους. c. hoc erratur, περί τοῦτο ἀμαρτάνουσιν.

* Circaeus, α, um, Κίρκαϊος. C. campri, τὸ Κίρκαϊον πεδῖον τῆς Κολχίδος. C. filus, τὸ Κίρκαϊον, ἀκρωτήριον τῆς Λατινῆς.

Circō, ἔς, θ. Κίρκη.

Circējenses, ium, ἄ. Κερκαϊῖται.

Circēji, orum, ἄ. Κίρκαϊον κ. Κίρκαϊον, ἀκρωτήριον, τανὺν Monte Circello, καὶ πόλινιον τῆς Λατινῆς.

Circensis, e, (circus) ἵπποδρομικός, κατ' ἐξέχην· τοῦ μεγάλου ἐν Ῥώμῃ ἵπποδρόμου. Iudi Circenses ἵτε Iudi maximi, τὰ μέγιστα ἵπποδρόμια, πρὸς Circus maximus.

* Circēno, avi, atum, arō, περιφίρω, κυκλῶ. circēnatus, a, um, περιφρῆς.

circēnus, i, ἄ. κίρκεϊνος, διαδύτης (δρυανον).

Circēter, επίρ. (circus) τοπικῶς· περί, κύκλῳ, παντοθεν. 2) ἐπὶ χρόνου καὶ ἀριθμοῦ· περίπου, πρὺ, περί, ὡς. diebus c. quindecim ad finem pervenit, ἐν παντεκαίδεκά πρὺ ἡμέραις πρὸς τοὺς ἔσους διήλθε. c. luminibus accensis, περί λύχνων ἀράς. c. saliondas, περί τὰς καλάνδας. c. mesom, περί τὸ μέρος. c. ducentas naves paratas erant, νῆες παρεσκευαστήσαν περί διακοσίας, ὡς διακοσίων νῆας. c. praes quartas, τὸ τέταρτον πρὺ μέρος. c. nulla praeus abest, ὅσον ὀκτώ στάδια, ὡς ὀκτὼ σταδίου ἀπέχει.

† Circius, ii, ἄ. σφοδρὰ τις καταγής πνέουσα ἐν μέσῳ ἀπαρκτίου καὶ ἀργέττου, συχνὴ ἐν Γαλλίᾳ, Κέρκίς.

* circū=circulus.

circueo, ἴδ. circumeo.

circuiliō (circuiliō), ōis, ō. περιπόλησις, περίοδος. 2) περίφρασις, 3) περιδρόμος.

1. circuilius, a, um, ἴδ. circumeo.

2. circuilius, us, ἄ. (circueo) πα-

ρίοδος. c. solis, ἡ περίοδος τοῦ ἡλίου.

2) περίμετρος, περιφέρεια. 3) περίοδος λόγου, περιφρασις. [Σουητ.]

† circuiliūm, επίρ. κατὰ κύκλους.

circuiliator, ōis, ἄ. (μτγ.) περιδρῶμευς, ἀγύρτης.

circuiliatorius, a, um, ἀγυρτικός.

circulor, atus, ari, περιίσταμαι (περί ἑμπατόν) κύκλῳ.

circulus, i, ἄ. κύκλος, μῦθι, ταίχους. stellae, κύκλος, περίοδος ἄστρου.

2) κρίκος. 3) κύκλος, συστάσις (ἐν ὁρώπων). [κύκλω.]

1. circum, επίρ. (= circa) περί, 2. circum, πρὸς, μετ' αὐτ. (= circa) περί, ἀμφὶ τινά.

† circumactus, a, um, (μτγ. τοῦ circumagere) περιηγμένος. circumactio, περιήγησις, κυκλοτερεῖς ἀκταῖς.

circum-ago, ēgi, actum, ēgo, περιάγω. sulcum, αὐλάκα. equum, παράγω, στρέφω τὸν ἵππον. fortuna circumacta est, ἡ τύχη ἐστράφη, μετέβαλε.

c. alqm (mecum) περιάγω τινά, περιάγομαι τινά. annus so circumagitur ἕτε circumagitur, ὁ ἔνιαυτός κυκλῶ· ορεῖται (περιπέλεται, περιτέλλεται). 2) alqm, περιάγω τινά ἀπελευθερῶμενον, ἀπελευθερῶ τινά.

circum-āro, avi, atum, arō, παριάρω, περιάγω αὐλάκα τῷ ἀρότρῳ.

circumcīdo, īdī, īsum, ēgo, (circum-caedo) περικόπτω, περιτέλλω.

2) περικόπτω, συντέλλω, συστήλλω.

circum-circā, επίρ. (σπ.) κύκλω, κύκλῳ πάντῃ (κοινῶς γύρω γύρω).

circumcīsus, a, um, (μτγ. τοῦ circumcīdō) περιτοκλασμένος, ἀπότομος, περιρῶξ, ἀμφίρηνος. 3) σύντομος, συγσταλμένος.

circum-clūdo, ai, cum, ēgo, περικλείω, περιλαμβάνω.

circum-cūdo, ēgo, περιτοκῶ.

circum-curso, avi, atum, arō,

(ἀγρ., ποιητ. κ. μυθ.) περιθέω, περιτρέχω, περιτρέμμαί.

circumdātus, a, um, ἰδ. circumdo. circum-do, dedi, dātum, dāre, ἀλφd αλκυί, περιτίθημι τι τινι munus umh, περιβάλλω ταῖχοι τῇ πόλει. murus circumdatus, τὸ περ ταίχισμα. aut omniibus rebus circumdatus, ὁ περιέχων τὰ πάντα ἀπρ. τὸ περιέχον. circumdatus, a, um, περιλαμβανός. 2) αἰσθ αἰσθd αἰσθ re, περιλαμβάνω τινά τινι. κυκλῶ, περικυκλῶ τινά τινι πράγματι. oppidum vallo, περιλαμβάνω σταυρωματι τὸ χωρίον. circumdatus, a, um, περιεπλεγμένος, κυκλωθεῖς.

circum-dūco, xi, ctum, ēre, περιέγω, αἰσθ c. exercitum, εἰς τὸν τινά περιάγω τὸν στρατόν. c. αἰσθ (per) aedes, περιάγω τινά διὰ τῆς οἰκίας· περιηγούμαι. circumducit agrum, πατάγει τὸ ἀγρον. umbra hominis lineis circumducta, ἡ τοῦ ἀνθρώπου οἰκία γραμμαῖς περιγεγραμμένη. 3) παρὰ Πλάτωνα· εξαπατῶ, παρακρούω τινά.

circum-eo κ. circueo, ēi (οπ τν), itum, īre, αἰσθ, αἰσθd εἶτε per αἰσθd, περίεμι κατὰ τι, περιπερεύομαι τι. circui templa, περιπορεύομαι τοὺς ναοὺς. c. amicis, περιερχομαι πρὸς τοὺς φίλους. c. regione, περίεμι κατὰ τὴν χώραν, περιόδω, ἐξοδεύω τὴν χώραν. ci circumierunt aciem hostium, ἐκύκλωσαν τὴν παράταξιν τῶν πολεμίων. multitudine circumiitur, ὑπὸ τοῦ πλθους κυκλοῦται. 2) περιερχομαι, εξαπατῶ τινά. 3) περιφράζω τι.

+ circum-equitō, aui, itum, are, περιίπνέω, περιελαύνω. Λιδ.

circum-fero, tūli, lātum, ferre, περιφέρω, sanguinem in patris, ἀμα ἐν ποτηρίῳ περιφέρω. c. oculos, περιτρέφω, στρέφω κύκλῳ τοὺς ὁ-

φθαλμούς. sol circumfertur, ὁ ἥλιος περιφέρεται. circumfert bellum, σπείρει πόλεμον, πανταχῇ ἐκτείνει τὸν πόλεμον. circumfertur dictum, περιφέρεται, θρυλλεῖται λόγος. oratio circumlata, περιοδικὸς λόγος (ἐν τῇ φητορ). c. socios suā undā, περικαθαίρω, περιπνίξω τοὺς ἑταίρους καθαρῷ ὕδατι.

circum-flecto, xi, ctum, ēre, (οπ.) περικύπτω. [flecto.

circumflexus, a, um, ἰδ. circum- + circum-flo, aui, itum, are, περιφυσῶ, περιπνέω. Κικ.

circum-fluo, xi, ūre, περιρρέω, περικυλῶ. 2) περιστάμαι, κυκλῶ. 3) res (mo) circumfluit, ἡ συννητρ. c. alga re, περιρρέει μετ' τι, περιρρέεσθαι τινι, ἀφρονίαν τινός ἔχει. circumfluens scopis, ἀφρονὸν ἔχων τὴν πλοῦτον.

* ὁ circumflūus, a, um, περιρρέων, περιρρέος. 2) περιρρέόμενος, περικλυόμενος, περιρρέυτος. 3) περιεχόμενος, περιελημμένος.

circumfūdāreus, a, um, (circum-forum) ὁ περὶ τὴν ἀγοράν. c. aer, τὰ ὀρειλήματα. 2) ἀγοραῖος, ἀγορτικός, πολαιστής.

circum-fundo, ūdi, ūsum, ēre, αἰσθd αλκυί, περιχέω τί τινι. circumfunditur flamen urbi, ὁ ποταμός περιρρέει τὴν πόλιν. circumfusus nobis aer, ὁ περιρρέων ἡμᾶς ἀπρ. circumfunditur alci multitudo, πολὺς ἄλλος περιχέεται τινά, περισσότης τινά. circumfusae undique molestiae, τὰ πανταχόθεν περιστάμενα, περιεχόμενα δαίνά. circumfusi amici, οἱ περιεχυμένοι φίλοι. 2) c. αἰσθ re, περιχέω τινά πράγματι τινι, κυκλῶ τινά πράγματι τινι. mortuum eeta circumfuderunt, τὸν νεκρὸν κρηρῇ περιέχεαν. circumfusus lucco, περιεχυμένος φωτί. terra circumfusa illo mari, ἡ γῆ περικλυζομένη ὑπ' ἐκείνης τῆς

θαλάσσης.

[fundo.

circumfusus, a, um, ἴδ. circum-
+ circum-ρέω, ἔρε, περιστίνω,
περιστανάσθαι. ὄρ.

+ circum gessō, ἄνι, αἰνῶ, ἀρε,
περιφέρω, περιφορῶ. Εἰκ.

circumgredior, essus, ἔδι, (gra-
dior) περιέρχομαι, περικυλεύομαι.

+ circum-injicio (-iniciō), ἔρε,
περιβάλλω. Λιθ.

circum-jacio, ἔρε, περίκειμαι.

1. circumjicius, ἴδ. circumjicio.

2. circumjicius, us, a, (σπ.) πε-
ριβολή, περιβολός. 2) περιβολή, πε-
ριβολήμα, περιβολαίον, ἀμφισμα.

circumjicio, ēci, ecium, ἔρε, (ja-
cio) περιβάλλω, vallum, χαράκωμα.
multitudinem hominum moenibus,
περίσταιται πληθος ἀνθρώπων περι τα
τείχη. circumjocius, a, um, περίκει-
μαι. 2) alqd ro, περιλαμβάνω τί τι.

circumlatus, a, um, ἴδ. circumfero.
circum-ligo, ἄνι, αἰνῶ, ἀρε, alqd
alciui, περιδέω τί τι. 2) alqm re,

περιλαμβάνω τί τι, περιτίθημι τί τι.
circum-lino, litum, ἔρε, (σπ. -li-
nio, ire) alqd alciui x alqd alqa re, πε-
ριλείπω, περιχρίω τί πράγματι τι,

περιπλάττω τί τι, καταπλάττω.

circumlitus, a, um, ἴδ. circumlino.

circum-luo, ἔρε, περιλύω.

circumlutio, ōnis, ō, (circum-luo)
ἡ κύκλω προσκεχωσμένη γῆ, τὸ πρόσ-
χωμα, ἡ περίε ποταμώματος γῆ.

circum-mitto, īsi, issum, ἔρε,
περιπέμπω. [uo.

circummoenio, Πλ = circummu-
circum-mūnio, īvi, ītum, ire, alqd
re, περιτειχίζω, περιφράττω τί τι.

circummūnio, ōnis, ō, (σπ) κύ-
κλωσις πόλεως, τὸ τάφρον καὶ χάρακι
περιλαμβάνειν πόλιν.

circum-pādānus, a, um, ὁ περί τὸν
Πάδον ποταμὸν.

* + circum-pendeo, pēpendi, ēro,

(σπ.) περιάρταω, περιχευμέννυμι.

+ circum-plaudō, ἔρε, κύκλω κρο-
τῶ, κύκλω ἐπικροτῶν. Ὀδ.

circum-plector, exus, cīi, alqd, πε-
ριπλέκομαι, περιπτύσσω, περιβάλλω τι.

circum-plico, ἄνι, αἰνῶ, ἀρε, πε-
ριπλέκω, περιπτύσσω.

circum-pūso, ōsul, sūtum, ἔρε,
(ποιεῖ. x. μετ.) περιτίθημι, περι-
στῶμι. [αλοποσία. Εἰκ.

+ circum-pōtatio, ōnis, ō, ἐγκυ-
+ circum-quiāque, (σπ.) κύκλω,

πανταχῇ.

circum-rēlio, īvi, ītum, ire, alqm,
περιστοιχίζω, δικτυοῖς περιίσταμαι,

περιπλέκω τίνα.

circum-rōdo, si, ἔρε, περιδιδρῶσκω.
circum-saepio, psi, ptum, ire, πε-
ριφράττω, περικλείω. [Λιθ.

+ circum-scindo, ἔρε, περισχίζω.
circum-seribo, psi, ptum, ἔρε, πε-
ριγράφω, περιάγω γραμμὴν. 3) περι-
γράφω, περιορίζω, ἀπερίζω, διερίζω,

ἐρίζω. 3) περιγράφω, περιορίζω, συ-
στέλλω, κολλάω, εἰργώ. 4) περιγρά-
φω, διαγράφω, ἐξαλείφω, ἀναγράφω. 5)

περιέρχομαι, παρακρούομαι, ἐξαπατῶ.

circumscripte, ēpi, συντόμως,
συληθῆδην. 2) περιοδικῶς.

circumscriptio, ōnis, ō, περίγραμ-
μα. 2) περιγραφὴ, περιφέρεια, περί-
μετρος. 3) περίεδος (λόγου). 3) πα-
ράκρουσις, ἀπάτη.

circum-seripio, ōtis, a, ὁ περιερ-
χόμενος, παρακρούων, ἀπατῶν τίνα,
ἀπατῶν. 2) ὁ περιγράφων, διαγρά-
φων, ἐξαλείφων, ἀκρωτῶν τι.

circumscriptus, a, um, μ. σ. (μετ.)
τοῦ circumseribho περιοδικός. 2) συν-
εσταλμένος, σύντομος.

circum-sēco, cui, ciūm, ἀρε, πε-
ριτέμνω, περικόπτω.

circumsecius, a, um, ἴδ. circumseco.

circum-sēdeo, ēdi, essum, ἔρε,
alqm, περίκλινω τίνα. 2) περικλ-

θηται, κυκλῶ. urbem, πολιερῶ πάλιν.

circum sepio, ἰδ. circum-saepio.

† circumsessio, quis, ὅ, περικάθησις, πολιερῶ. Κικ. [sedeo.

circum-sessio, α, um, ἰδ. circum-

circum-sido, ὅτι, ὅσσω, ἔρε, περι-

καθίζομαι, περικαθίζομαι, κυκλῶ.

urbem, περικαθίζομαι, πολιερῶ πάλιν.

* circumstilio, ἴτα, (circum-silio)

περιπαῶ.

circum-sisto, σιδή, ἔρε, αἰσῶ, πε-

ριστάμαι, κυκλῶ τινά.

circum-sisto, ἵαται, ἄρε, περιγῶ.

* circum-sopus, α, um, περιγῶν

2) περιγῶν.

circumspectatio, ἰσῶ, ὅ. (σπ.) %

περιδλεψῶ, περισκοπεῖω. Πλ.

circumspectio, ὄσις, ὅ. (σπ.) π-

ρισκοπεύω, περιδλεψῶ. 2) περισκο-

πεύω, εὐλάδω, ἐπιμελέω.

circumspecto, ἀνί, αἰσῶ, ἄρε, (ἔ-

πιτ. τοῦ circumspicio) αἰσῶ, περισκέ-

πτωμαι, περιδλεψῶ τῷ, κυκλῶ βλέπω

εἰς τῷ, ἔχω τῷ.

4. circumspicius, α, um, μ. σ. α.

6π. (circum-spicio) περισκοπεύω, εὐ-

λάδω, περισκευῶ. 2) περιγῶν, ἐπι-

γῶν, ἐπίσῶ.

2. circumspicius, α, um, α. (circum-

spicio) περιδλεψῶ, περισκοπεύω. 2)

περισκοπεύω, ἐπιμελέω.

circum-spicio, ὅτι, αἰσῶ, ἔρε,

περιδλεψῶ, nec suspici nec circum-

spici, οὐτ' ἀναδλεψῶ οὐτε περιδλεψῶ.

circumspiciendum est, περισκοπεύω

2) αἰσῶ, περισκοπεύω, κατασκοπεύω

κύκλῳ, θεωρῶ κύκλῳ, καθορῶ τῷ, πε-

ριδλεψῶ τῷ, ἔχω τῷ. 3) σκέπτομαι,

σκοπεύω τῷ.

circum-sio, ὅτι, ἄρε, περιεστήκα.

circumstans, περιεστῆκας, περιεστῶς.

circumsteli, περιεστήκα. circumsteli,

περιεστήκα. 2) αἰσῶ, περιεστῶμαι τῷ.

circumstansi sedatum, περιεστῶμαι

τῷ βουλῶν. circumstahat urbem,

περιεστῶ τῷ πόλιν. circumsteterunt

auriam, περιεστήσαντο τὸ βουλευτή-

ριον. 3) μεταφ. terrore me circumstet,

τρόμος με περιεστήκα. angustia ro-

tum eos circumsteli, στενοχωρία

αὐτοῖς παρέστη. circumstantibus

urbem bellis, περιεστῶν (περιεστῶ-

των) τῷ πόλιν, πολεμῶν.

circum-sitro, ἔρε, περιτυπῶ,

περιτορῶ. [ριτορῶ.

† circum-sitro, αἰ, αἰσῶ, ἔρε, πε-

circum-surgens, ἐνῶ, μτχ. (surgo)

κύκλῳ ὑψοῦμαι.

circum-sitro, α, um, μτχ. (tendo)

περιετῶμαι. [ριτορῶ. Τιδ.

† circum-toro, ἔρε, περιτορῶ, πε-

† circum-tor, α, um, μτχ.

(toro) περιετῶμαι. Οὐδω.

* circum-toro, αἰ, ἄρε, αἰσῶ,

περιτορῶ τινά. [δεο) περιτορῶ.

† circum-tor, α, um, μτχ. (tor-

circum-toro, αἰ, ἔρε, αἰσῶ, πε-

ριετῶμαι, περιετῶμαι τινά, κύκλῳ

προσάλλω τινί. [ριπλῶ.

* circum-toro, α, um, (σπ.) πε-

circum-toro, ἀνί, αἰσῶ, ἄρε, πε-

ριετῶμαι, περιετῶμαι, κύκλῳ.

circumvenio, quis, α. (σπ.) περι-

καθίζω, περιετῶμαι, περιετῶμαι.

circum-venio, αἰ, (ἔρε, τοῦ cir-

cum-venio) περιετῶμαι, περιετῶμαι.

2) περιετῶμαι τῷ λέγῳ, περιετῶμαι.

circum-venio, α, um, ἰδ. τοῦ ἐνῶ.

circum-venio, αἰσῶ, ἔρε, περιετῶ-

μαι, περιετῶμαι, περιετῶμαι. c. in utro-

que, περιετῶμαι εἰς τὰς ἐσχάτας

ἐσχάτας. c. promontorium, περιετῶμαι

τῷ ἄρῳ. c. (equo) custris, περιετῶμαι

τὸ στρατόπεδον. 2) περιετῶμαι

τῷ λέγῳ.

† circum-venio, αἰ, αἰσῶ, ἄρε,

περιετῶμαι, ὅδ.

circum-venio, αἰ, αἰσῶ, ἄρε,

αἰσῶ, περιετῶμαι, περιετῶμαι. montes

circumveniunt planities, ὅρῳ περιε-

γι· τὸ πεδίον. 2) αἰσθ, περίσταμαι, κυκλῶ, κυκλοῦμαι τινα. hostem, τὸν πολέμιον. moenia exercitu circumvenit, τῷ στρατεύματι περισταται τὰ τείχη. 3) αἰσθ te, περιλαμβάνω, περιβάλλω τινα· τινα. nulla mala eum circumvenimus, πολλά δαινὰ αὐτῷ περιέστηκε. circumventus morbo ei inopia, περιπεσὼν νόσῳ καὶ ἀπορίᾳ, περιστάντων αὐτῷ νόσῳ καὶ ἀπορίας. circumventior malis, περιβάλλομαι κακότη. 4) περιτρέχω, περιτρέχω, παρακρούω, ἐξαπατῶ, φανακίζω τινα. circumventus, ἴδ. circumvenio. circum-vento, ἔτε, περιτρέπω. τοῖς circum-ventilur, ὁ τροχὸς περιστρέφεται. περιδινεῖται. c. mancipium, ἀπελευθερῶ δούλον. 2) παρὰ Πλαύτω ἀπαρ' περιτρέγομαι, παρακρούω, ἀπατῶ τινα.

circum-vestio, ἴρε, (σπ) περιέννυμι, περιτελλω.

circum-vincio, victum, ἴρε, (σπ.) περιθῶ, περιδισμῶ. Πλ.

+ circum-viso, ἔτε, περιδύλω. Πλ.

+ circum-volio, ανί, αἰσθ, αρε, περιπταμαι. 2) περιθέω, περιπλανῶμαι.

+ circum-volio, ανί, αἰσθ, αρε, περιπταμαι. 2) περιτρέχω, περιπτεύω. [κυλίω, περιελίττω.

circum-volvo, volutum, ἔτε, περι-circum-vorto=circumverto.

circus, ἰ, α. (κίρκος, κρίκος) κύκλος (ὁ ἀστρονομικός). 2) ἱππόδρομος. Circus αἶτε Circus Maximus, Κίρκος, ἡμίςτος ἐν Ρώμῃ ἱππόδρομος. circus, ἰς, θ. ἡ κείρις (πηγὴν).

Circha ae, θ. ἡ Κίρρη, ἐπίνειον τῶν Αἰλίων.

circus, ἰ, α. μαλλὸς, σκόλλος (ἀνθρώπων). 2) ὑστάει, χροσσοί ἐνθῆτων.

Cista, ae, θ. Κίστα, πόλις τῆς Νεαδελφείας, ἡ τινὺν Constantine. Circaeus, ium, α. Κερτήσιος.

cis, πρόθ, μετ' αἰτ. 1) τοπικῶς· ἐπὶ

τάδε τινός. cis Padum ultraque, ἐντός τοῦ Παδου καὶ πέραν. 2) (ἀρχ. κ. μετ.) χρονικῶς· cis dies paucos, ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

Cis-alpibus, a, um, ὁ ἐντὸς τῶν Ἀλπεων, ὁ ἐπὶ τάδε τῶν Ἀλπεων.

cysium, ἰ, οὐ. εἶδος δικύκλου ὀχήματος (κοινῶς καπριόλας).

+ cis-rhēnānus, a, um, ὁ ἐπὶ τάδε τοῦ Ρήνου, ἐντὸς τοῦ Ρήνου. Καίς.

Cisseis, idis, θ. Κισσηίς.

Cisseus, εἰ, α. Κισσεύς.

cista, ae, θ. κίστη, κιβώτιον. 2) κίστη, τὸ βακχικὸν λίκνον.

cistella, ae, θ. (ἀρχ. κ. μετ.) (ὕποκ. τοῦ cista) μικρὰ κίστη, κιβώτιον.

+ cistellātrix, icis, θ. δούλη φυλάττουσα κίστην Πλ.

cistellula, ae, θ. (ὕποκ. τοῦ cistella) μικρὰ κίστη, κιβώτιον. Πλ.

cisterna, ae, θ. (ἀρχ. κ. μετ.) λάκκος, ὑπόγειος δεξαμενὴ ὕδατων.

cistophorus, ἰ, α. κιστοφόρος. 2) Κιστοφόρος, νόμισμα ὡς τισσαίων δραχμῶν τὴν τιμὴν, τύπον φέρον τὴν μυστικὴν τοῦ Διονύσου κίστην.

cistula, ae, θ. (ὕποκ. τοῦ cista) μικρὰ κίστη, κιβώτιον. Πλ.

+ citātim, επίθ. (citatus) (σπ.) ὀρμητικῶς, ταχέως.

citātus, a, um, (μετ. τοῦ cito) ταχύς, ὀρμητικός, δρομαίος, κινητός, ἐκκίνητος. citatior, citatissimo

agmine. Λιθ.

citērior, ius, συγ. μ. (σπ.) ὕπ. cētus. (τὸ θετ. ceter σπ. κ. ἀρχ.)

(cis) ὁ ἐπὶ τάδε, ὁ ἐντὸς, ἐγγύτερος. citērior Gallia, ἡ ἐντὸς τῶν Ἀλπεων Γαλλία. citus, a, um, ἐγγύτερος,

πλησιαιότερος. citior legitimo tempore, πρὸ τοῦ νομίμου χρόνου. citior est roena quam celus, ἡ ἔρμια τοῦ κακουργήματος ἐλάττω ἐστίν.

Cithaeron, onis, α. Κιθαίων.

cithra, ae, θ. κιθάρα.

citharista, α, α, καθαριστής.
 citharistria, α, θ, καθαρίστρια. Γερ.
 citharizo, are, καθαρίζω. Νέπ.
 † citharodidius, α, um, καθαρωδικός.
 citharodius, ι, α, καθαρωδός.
 Citius, ι, α, Κιτιεύς. Citiū, i, ού, Κι-
 τιον, πόλις Κύπρου. 2) Μακεδονίας.
 citius, α, um, ιδ. ceterior.
 citissime, citius, ιδ. τὸ ἐξῆς.

4. cito, x. cito, ἐπὶ. μ. σ. κ. ύπ.
 (citus) ταχέως, ὁρμητικῶς. citius
 dicto, ὡς τοῦ λεξέως. citissime, τα-
 χιστα haud cito, οὐ ταχέως, εὐρ-
 δως. citius dixerim quā, ὡς τοῦ
 εἰρημοί, ἔξω ἂν εἴποιμι, ἤ.

2. cito, avi, alum, are, (ἐπιτ, τοῦ
 cito) ἀνακινῶ, διακινῶ, κινῶ. cito
 gradum, ταχύνω τὸ βᾶδισμα, juve-
 nes citavi gloria, τοὺς νέους παρῶ-
 ρησεν ἢ δόξα. 2) alqm, ἀνακινῶ,
 εὐεχθῶ, καλῶ τινα. reum carilis
 c. alqm, ὁπάγω τινα θανάτου. c.
 alqm reum, καλῶ, παραγγέλλω
 τινα εἰς δίκην. c. alqm lesiem, ποι-
 οῦμαι τινα μάρτυρα. 3) καλῶ, ὀνο-
 μᾶζω, λέγω, μνησκίζω ποιεῖν. c. paca-
 num, ἄδω παιᾶνα.

1. citra, (κυρίως ἀφ. ὀηλ. ἐν. τοῦ
 citer, citerā, citrā, ὀπον. parte) ἐπὶ
 ἐπὶ τὰδε, ἐντός. nec citra nec ultra,
 οὔτε ἐπὶ τὰδε οὔτ' ἐπεκτείνεται. telu-
 hostium c. cadebant, τὰ τῶν πολε-
 μέων βέλτη ἐντός ἐπιπτεν, οὐκ ἐξ-
 κινεῖτο.

2. citra, πρόθ. μετ' αὐτ. 1) τοπικῶς.
 ἐπὶ τὰδε, ἐντός. c. Rhenum, ἐντός
 τοῦ Ῥήνου. c. Tauri juga, ἐπὶ τὰδε
 τῶν τοῦ Ταύρου ἀκρωρίων. virtus c.
 genus est, ἡ ἀρετὴ οὐκ ἐξικνέται τοῦ
 γένους. 2) χρονικῶς c. Trojana tempora,
 πρὸ τῶν Τρωϊκῶν χρόνων. 3) παρα-
 τοίς μετ' αὐγυστον, ἀνευχετός τινος.
 c. senatus auctoritatem, ἀνευκρωσέως
 τῆς συγκλήτου. doctrinā c. usum, θεω-

οῖα ἀλλειπεύσης τῆς πείρας. vir
 bonus c. virtutem intelligi non po-
 test, ἀνὴρ ἀγαθὸς ἀνευ ἀρετῆς, ἀπο-
 λειπούμενος τῆς ἀρετῆς, καταγορεύεται
 οὐ δύναται.

citra, α, um, (citeris) ὀνίτες.
 citro, ἐπὶ. ultra citro εἴτε ultra
 εἰ citro, ἐνθα καὶ ἐνια, ἐνθεν καὶ
 ἐνθεν, ἐκατέρωσιν, ἐκατέρωθεν, ἀμφο-
 δαίως.

citus, α, um, μ. σ. κ. ύπ. (μετ.
 τοῦ cito) κινῶ τὸ ε, εὐκίνητος, τα-
 χύ, ὠκύς. citus viri, δρομαίος ἐρ-
 χεται. citus abit, σπεύδων ἀπερχεται,
 ταχέως ἀπερχεται.

civicius, α, um, (πλήν τοῦ c. rogonā,
 λ. ὡς τα πολλὰ πολιτικῇ) πολιτικός,
 τῶν πολιτῶν. c. corona εἴτε οἰνί, α,
 ὁ πολιτικός στεφανός, ὁ τῷ πολιτῇ
 σῶσαντι διδόμενος. c. bella, ἐμφύλιοι
 πόλεμοι. c. iura, τὰ ἀστικά δίκαια. 2)
 τῆς πόλεως, αστικός. advena non ci-
 vicius citria, ἐπὶ πολὺ οὐκ αστικός γέ-
 νους. c. muri τὰ τῆς πολέως τεύχη.

civilis, ε, μ. σ. κ. (μετ.) ύπ. πο-
 λιτικός, τῶν πολιτῶν. sanguis c. αἷ-
 μα πολιτῶν, bellum c. ἐπιδήμιος, ἐμ-
 φύλιος πόλεμος. dissensio, στάσις ἐμ-
 φύλιος πολιτῶν πρὸ ἀλλήλων. mos c.
 τὸ τῆς πόλεως ἔθος. c. amor, ἡ τῶν
 πολιτῶν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη. jus
 c. τὸ πολιτικόν, ἰδιωτικὸν δίκαιον.
 2) πολιτικός, τῆς πολιτείας. c. sciē-
 tia, ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη. c. officia,
 τὰ πολιτικά καθήκοντα. c. vir, ὁ πο-
 λιτικός. jus c. τὸ κοινὸν τῆς πόλεως
 δικαίον, τὰ τῆς πολιτείας νόμιμα. 3)
 πολιτικός (οὐκ ἡγεμονικός οὔτε γρα-
 τιωτικός), κοινός, εὐπροσγγορός. c.
 circa amicos, πολιτικός περὶ τὰς
 τῶν φίλων συνουσίας. c. amicus, ἡ
 κοινωνία, τὸ πολιτικὸν τῆς ψυχῆς.
 ὄν. κύρ. Κιβίλιος.

† civilitas, αἰς, θ. πολιτικὴ ἐπι-
 στήμη, τὰ πολιτικά. 2) πολιτικόν

ἤθος, κοινωνίας, εὐπροσηγορία.

civilliter, ἐπὶ β. μ. σ. κ. ὑπὸ πολιτικῶς, κατὰ τὰ τῶν πολιτῶν ἔθ. 2) πολιτικῶς, κοινωνίᾳ, εὐπροσηγορίᾳ, ἡκίως, πρῶτως.

civis, is, & κ. θ. πολίτης, πολίτης, ἀσπός, ἀσπὴ. 2) πολίτης (συμπολίτης), πατριώτης: cives positivi, οἱ ἡμέτεροι πολῖται, οἱ ἡμεῖς συμπολίται ὄντες.

civitas, atis, ἡ πολιτεία (τὰ τοῦ πολίτου δικάζ.) civitatem dare alui εἶτα civitate donare aliquem, πολιτείαν δίδοναι τινί, πολιτογραφεῖν τινα. οἷον Tusculanus, civitate Romanus est, πατριώτης: μὲν Γουσκλανός, πολίτης δὲ Ρωμαῖός ἐστιν. civitatem Romanam adeptus, τυγχάν τῆς ἐν Ρώμῃ πολιτείας. 2) πολιτεία, πόλις. concilium hominum jure sociata civitates appellansur, συννοεῖται ἀνθρώπων δικαίων δικαιῶν συνημμεῖται πολιτεῖται ἐνομοζονται. ad unumque civitatem, διοικῶ τὴν πολιτείαν, τὰ τῆς πόλεως. civitas opusculi, πᾶσα ἡ πόλις, πάντες οἱ πολῖται civitas Svecorum, τὰ πολιτεύματα τῶν Σουηθῶν. mutuo civitatis sia uno, μεταβάλλω τὸ πολιτεύμα, τὴν τῆς πόλεως κατάστασιν. 3) (ἀρχ. κ. μετ.) = urbs, πόλις. expugno civitatem, ἐκπολιτοῦ πόλιν.

clades, is, ἡ (κλῆσις, κλαδία) ὄλεθρος, φθορά, συμφορά, καὶ ἐξοχὴν δὲ ἢ ἐκ πολέμου συμφορὰς, ἥτις. cladem asperio, συμδένει μοι συμφορὰ, ἥττωμαι. cladem hosti affero εἶτα infugo, ἐπιφύω τῷ ἐχθρῷ ἔλεθρον, παραστυλάω ἥτις ἐν τῇ πόλει.

clam, ἐπὶ β. κρυφτ, λάθρα, σ. facio aliquid, λαμβάνω ποιῶν τι σ. praesentio eohortor, λάθρα προσηγορεύω λόγους. σ. moribus canis, λαθροδύναμις κύνων. res clam est, τὸ πρᾶγμα κρυφτείν, λαθραῖόν ἐστι. 2) (κωμ.) πρὸς μετ' αὐτ. κ. ἀπ. λάθρα τινός. σ. patre &

εἶτα patre venit, λαθὼν τὸν πατέρα ἦλθε. σ. me εἶτα mihi est, λαμβάνει με.

clamator, oris, & κερκᾶτης, κρυγατῆς, βόης.

+ clamitatio, ōis, ἡ κρυγή, κρυγαυτοῦς. Πλ.

clamito, avi atum, are, (ἐπιτ. τοῦ clamor) κρυγάζω, κέκραγα (κράζω), βοῶ, ἀναβοῶ. clamitai militibus, βοᾷ τοῖς στρατιώταις.

clamo, avi atum, are, (καλῶ) κίκραγα (κράζω), βοῶ. 2) αἰγμ. βοῶ τινα, σὺν κρυγῇ καλῶ τινα. clamant omnes, indignissime factum esse, κεκράγασι πάντας ὅτι ἀδικώτατα ἐγένετο. me felicem clamat, εὐδαιμονά με θρουλαί.

clamor, oris, & βροή, κρυγῆ. clamorem tollere εἶτε edere, ἀναβοῶ. 2) ἀπικρόνησις, εὐφρασία.

clamorilum, ἐπὶ β. (ὅπως τοῦ clam) (κωμ.) κρύφα, κρυφτ, λάθρα. 2) πρὸς μετ' αὐτ. λάθρα τινός. [Πλ.]

clandestino, ἐπὶ β. (σπ.) λαθραῖος. clandestinus, σ. um, (clam) κρυφαῖος, κρυπτός, λαθραῖος. (γος, ἡχος. clangor, ōis, & κ. λ. γ. γ. ἡ, φωνή. Clavis, is, & κ. Κλῆσις, ποτ. Τυρβήσις, τανὼν la Clavis. Ταν.

Clavus, ii, & Κλῆσις, ποτ. Καμπανία, τανὼν Clavio vocatio, Οὐδύρις.

clare, ἐπὶ β. μ. σ. κ. ὑπὸ λαμπρῶς, τρανώς, φανερώς, προφανῶς, ἀντρανδύν. 2) τρανώς, σαφῶς, προδηλῶς. 3) σπ. λαμπρῶς, ἐνδύτως.

claro, are, (clarus) φαίνομαι, λάμπω. 2) φανερός εἰμι, δῆλός εἰμι. 3) ἐκφανής, ἐκπρεπής, λαμπρός εἰμι.

clarosco, tui, are, (claro) ἀναφαίνομαι, ἐκλάμπω, φωτίζομαι. μετ' αὐτ. λαμπρύνομαι, ἐκφανής, λαμπρός γίγνομαι. 2) sonitus clarosci, ἡχος ἐκλάμπει, γίγνεται λαμπρός, σαφής, ἀκούσται.

clarigatio, ōis, ἡ (clarigo) ἡ δὲ

ισίως γιγνομένη ἀπαγγελία πολέμου.

2) ἐνχυρισμός. [πρόφωνος.

*clarissimus, a, um, (clarus=sonus) λαμπρότης, αἰς, θ. λαμπρότης ἐπιδράτως καὶ ἐπὶ ἀκοῆς), λαμπρὸς, λαμπρότης, claritas orationis, σαφήνεια λόγου, claritas hominis, λαμπρότης, εὐκλεία, εὐδοξία ἀνθρώπου. claritudo, inis, θ. = claritas.

(Clarius, a, um, (clarus) Κλάριος
*claro, avi, atum, are, λαμπρύνω, φωτίζω 2) δοξάζω.

+ clarus, oris, i, λαμπρότης. Πλ.

Clarus, i, u, ἡ Κλάρος.

clarus, a, um, α. σ. κ. ὑπ. (ἀγλαί, ἀγλαυρός) ἐπὶ ὁρατικῇ λαμπρότητι, λαμπρότης. lux e ei candida, ὥς λαμπρὸν καὶ λευκόν. e. color, λαμπρὸν χρώμα. coram auro gemmisque clara, στέφανος λαμπρὸν χρυσῷ καὶ λίθοις e. nitum, διαυγής. halo, e. aquilo, λαμπρὸς, ἀνέμερος ἀπαρτίζεται. 2) ἐπὶ ἀκοῇ. λαμπρὸς, τρανὴς. e. vox, λαμπρὰ, τρανὴς φωνή.

3) μεταφ. σαφής, δήλος, φανερός, προφανής. clarum est, πρόδηλον ἐστίν.

4) λαμπρὸς, ἐνδοξος, εὐκλείης, επιφανής.

classarius, a, um, (lassis) τοῦ στόλου -rius, ii, α. ὑπὸν. miles, επιδάτης, ναυτικός στρατιώτης, 2) ὑπὸν. ναυτὴς (τοῦ στόλου), κολληλάτης

+ classis, i, ac, θ. μικρὸς στόλος, μικρὸν ναυτικόν. Κικ.

classis, i, u, (ὑπο- signum) τὸ πολεμικόν, πλοῖον, σημεῖον. canere, σημαίνειν τὸ πολεμικόν.

classicus, a, um, τοῦ ναυτικοῦ, τοῦ στόλου, ναυτικοί. σ. miles, επιδάτης. σ. certamen, ναυμαχία. 2) classis, i, u, λαγόντες καὶ οἱ τοῦ μεγίστου τιμῆς, αἱ εἰς τὴν πρώτης τάξεως (τῆς κατ' ἐξοχὴν classis) πολιταί, οἱ πρῶτοι.

classis, i, u, θ. κλάσις, κλῆσις, μοῖρα, συμμορία τῶν Ρωμαίων πο-

λιτῶν. 2) μοῖρα, τάξις, μέρος. 3) ναυτικόν, στόλος. 4) ἀρχ. στόλος, πεζικόν. classes=naves, ναῦς.

Clasidium, ii, u, Κλασίδιον, πολεμικὸν τῆς ἐντὸς τῶν Ἀλπεων Γαλλίας.

Claterna, ae, θ. Κλάτερνα, πολεμικὸν τῆς ἐπὶ τὰδε τῶν Ἀλπεων Γαλλίας.

clathratus, i, u, (clathra, στήν, α. um, [ἀρχ. κ. μτγ] (clathri) κληθροίς εἰς αἶθρα δι' ἀκλεισμένους.

clathri, i, u, (clathra, στήν, α. um, [ἀρχ. κ. μτγ] (clathri) κληθροίς εἰς αἶθρα δι' ἀκλεισμένους.

clathro, i, u, (clathra, στήν, α. um, [ἀρχ. κ. μτγ] (clathri) κληθροίς εἰς αἶθρα δι' ἀκλεισμένους.

claudio, ere, εἰς claudo, sum, i, u, (claudus, i, u, ἡ Κλάυδος, ἡ γιγλίς.

claudio, ere, εἰς claudo, sum, i, u, (claudus, i, u, ἡ Κλάυδος, ἡ γιγλίς.

claudio, ere, εἰς claudo, sum, i, u, (claudus, i, u, ἡ Κλάυδος, ἡ γιγλίς.

claudio, ere, εἰς claudo, sum, i, u, (claudus, i, u, ἡ Κλάυδος, ἡ γιγλίς.

claudio, ere, εἰς claudo, sum, i, u, (claudus, i, u, ἡ Κλάυδος, ἡ γιγλίς.

claudio, ere, εἰς claudo, sum, i, u, (claudus, i, u, ἡ Κλάυδος, ἡ γιγλίς.

claudio, ere, εἰς claudo, sum, i, u, (claudus, i, u, ἡ Κλάυδος, ἡ γιγλίς.

claudio, ere, εἰς claudo, sum, i, u, (claudus, i, u, ἡ Κλάυδος, ἡ γιγλίς.

claudio, ere, εἰς claudo, sum, i, u, (claudus, i, u, ἡ Κλάυδος, ἡ γιγλίς.

claudio, ere, εἰς claudo, sum, i, u, (claudus, i, u, ἡ Κλάυδος, ἡ γιγλίς.

claudio, ere, εἰς claudo, sum, i, u, (claudus, i, u, ἡ Κλάυδος, ἡ γιγλίς.

claudio, ere, εἰς claudo, sum, i, u, (claudus, i, u, ἡ Κλάυδος, ἡ γιγλίς.

claudio, ere, εἰς claudo, sum, i, u, (claudus, i, u, ἡ Κλάυδος, ἡ γιγλίς.

claudio, ere, εἰς claudo, sum, i, u, (claudus, i, u, ἡ Κλάυδος, ἡ γιγλίς.

claudio, ere, εἰς claudo, sum, i, u, (claudus, i, u, ἡ Κλάυδος, ἡ γιγλίς.

claudio, ere, εἰς claudo, sum, i, u, (claudus, i, u, ἡ Κλάυδος, ἡ γιγλίς.

strum, i) (claudio) κλειστρον, κλειθρον, c. janua pandō, τὸ κλειθρον τῆς θύρας ἀναπατέννυμι. c. refringere, rumpere, κόπτειν τὴν κλειθρα, μεταφ. c. maris, τὸ πρὶν ὥμα. Corinthus c. Crataeae, Κόρινθος ἡ κλεῖς τῆς Ἑλλάδος.

clausula, ae, θ. (claudio) τέλος. clausula epistolae, ἀποτελευτῶν ἐπιστολῆς. fabulae, ἐπιλογος. periodī ē verbi, λῆξις, κατάληξις περιόδου, λήξεως.

clausus, a, um, ἰδ. claudio.

clāna, ae, θ. ῥόπαλον, κορύνη. c. Herculis, τὸ ῥόπαλον τοῦ Ἡρακλείους.

clānarium, ii, οὐ. ἀργύριον, διδομένον τοῖς στρατιωταῖς πρὸς ὧνσιν ἦλυν καὶ ὑποδημάτων.

clānator, ōris, ἄ. ὁ φέρων ῥόπαλον, κερυνήτης. Πλ.

clānācula, ae, θ. ἐλπίς τῆς ἀμπέλου.

*clāniger, ēri, ἄ. (clava) ὁ φέρων ῥόπαλον κερυνήτης. 2) (clavis) ὁ κλειδούχος.

clāvis, is, θ. (κλεῖς) κλεις. c. adulterina, ἀντίκλεις.

clāvus, i, ἄ. ἥλος, ὑγρόμορος. c. ferreus, σιδηρεὺς ἥλος. configo aliquid clavī, συνηλῶ τι. Σημ. ὁ ἥλος ἡ νόμος σύμβολόν ἐστι τῆς 'Ανάγκης.

2) ὁ οἶαξ (τοῦ πεδελίου). 4) πορφύρα ἡ περὶ τὴν ἐσθῆτα. latius c. πλατεῖα πορφύρα, τὸ πλατύσημον (σημεῖον τοῦ βουλευτοῦ). angustus c. στενὴ πορφύρα, τὸ στενύσημον (σημεῖον ἱππέως). latum clavum alciū tribuo, ἀποδείκνυμι τινα βουλευτὴν.

Clāuōmēnās, agum, θ. Κλαζομέναις. -nias, a, um, Κλαζομένους.

Clāuōnthea, is, ἄ. Κλειάνθης.

clēmēns, ntis, μ. σ. κ. ὑπ. πρῶτος. c. ptois, πτωχὸς πρῶτος βίων. c. aera Favoni, ἡ μαλακὴ τοῦ Ζεφύρου αὔρα. c. magis, ἡ γαληνὴ θάλασσα. 2) πρῶτος, [ἡτοις, συγγνώμων. Κύρ. ὅς.

Clemens, ἄ. Κλήμης, εντος.

clēmēnter, ἐπὶ μ. σ. κ. ὑπ. πρῶτος, μαλακῶς, ἡρεκά. 2) πρῶτος, ἡσυχῶς, ἐπιεικῶς, ἡπῶς.

clēmēntia, ae, θ. πρῆτης, μαλακότης (τοῦ ἀέρος). 2) πρῶτης, ἡπιότης, συγγνωμοσύνη, ἐπιεικεία.

Cleōbis, is, ἄ. Κλέοβις.

Cleombrotus, i, ἄ. Κλεόμβροτος.

Cleon, ōnis, ἄ. Κλέων.

Cleōnās, agum, θ. Κλεωναίς. Cleonaeus, a, um, Κλεωναῖος.

Cleōpātra, ae, θ. Κλεοπάτρα.

clēro, psi, rium, ēre, (ἐρχ.) κλειπτω. = furgo, arī.

clēpsydra, ae, θ. κλεψύδρα.

+ clēpta, ae, ἄ. κλεπτης. = fur.

Clēwūmēnos, ōs, ἄ. οἱ Κληρουμένοι, ὄνυμα κωμῳδίας Διφίλου. Πλ.

clibānāsius, ii, ἄ. θωρακφόρος Εὐτρ.

clieus, ntis, ἄ. = eluens (μτρ. τοῦ eluo, κλύων) πελατή. 2) ὑπὸ κτεος.

* clienta, ae, θ. ἡ πελάτης.

clientēla, ae, θ. (clieus) πελάταια.

clientelae, πλ. τὸ κτελικόν, οἱ πελάται.

+ clientulus, ii, ἄ. μικρὸς πελάτης.

clivōpālō, es, θ. κλινοπάλη. [Τακ.

Clīo, ae, θ. Κλειώ. δοφόρος.

clivēātus, a, um, (clireus) ἀτί-

clireus, i, ἄ. ἐνίστη καὶ -eum, i,

οὐ. ἀσπίς περιφερὴς καὶ χαλκῇ, ἡ

παρ' Ἑλλήσιν Ἀργολικὴ λεγομένη.

2) μετων. τὸ καίλον τοῦ οὐρανοῦ,

ὁ δίσκος τοῦ ἡλίου. 3) ἀσπίς εἰκὼν

κεκοσμημένη καὶ ἐν ναφ' ἀνατεθειμένη.

Clitēhēnos, is, ἄ. Κλεισηνός.

Clitarchus, i, ἄ. Κλειταρχος.

clitellae, agum, θ. τὰ κανθῆλια,

τὸ ἐπίσπασμα.

clitollārius, s, um, κανθῆλιος. c.

milus, κανθῆλιος ἡμίονος, βοσ.

κανθῆλιος ἀνθρωπος, ὄνος.

Cliternum, i, οὐ. τὸ Κλείτερνον. Cliternipus, a, um, Κλείτερνινος.

Clitor, ōris, ἄ. εἴς Clitōrium,

ii, οὐ. Κλείτωρ, πόλις Ἀρχαδίας.
Clitōrius, a, um, Κλειτόριος.

Clitompus, i, α. ποτάμιον τῆς
Clitos, i, α. Κλείτος. [Ολαβριμής.
*† clitōsus a, um, λαρωδής, βου-
νώδης, ἀνάντης.

clitōs, i, α. (clitō) τὸ ἐπικλινέειν,
(λόφος ἢ βουνός), λόφος, βουνός.

clōāa, ae, η. ἢ ἐν Πρώτῃ ὑπονομος
τέρας, δι' ἧς τὸ ἐκ τῶν στενωπῶν
συρρέον ὕδωρ ἐπὶ τὸν Τίθεριν ὠχε

Clōāīna, īd Cluāīna. [τιότρο.
Clōdīus, īd, Claudiānus.

clōdo, ēre, īd 2. claudio.
Clōlis, ae, θ. Κλοκίλις. Clōlius,

ii, α. Κλοκίλιος.
clōstra, īd, claustra.

Clōtho, us, θ. Κλωθώ.
Clōtīna, ae, θ. ἡ καθάρσιος, ἡ

ἀγνίσουσα, ἐπωνύμιον τῆς Ἀφροδίτης.
clūdo, īd, 2. claudio.

clūdus, īd, claudus Πλ.
clueo, ēre, κ λ ὡ, (έρχ.) ἀκούω,

ὀνομάζομαι, λέγομαι.
Clūlus, ii, α. Κλούλιος.

clūnia, is, θ. (κλόνις) γλευτός, πυγή.
Clūrea, ae, θ. εἴτε Clureae, agum,

πλ. ἡ Κλυρία εἴτε Ἀοπία, πόλις
Λιθύης.

clūtiūs, a, um, (σπ.) τοῦ πηθῆ-
κου, πέθησιος.

Clūstium, ii, οὐ. Κλούσιον, πόλις
τῆς Τυρρηνίας, τανῶν Cluisci. Clu-

siūs, a, um, Κλουσινός.
Clūsius, ii, α. (clūdo) ἐπωνύμιον

τοῦ Ἰανού.
clūsus, a, um, īd. cludio

Clūvia, ae, θ. Κλύβια εἴτε Κλυβία,
πόλις Ἰταλίας. Clūviānus, a, um,

τῆς Κλυβίας.
Clūmēne, ēs, θ. Κλομένη. Clūmē-

nēius, a, um, κλομενήιος.
Clūmēnus, i, α. Κλύμενος, ἐπω-

νύμιον τοῦ Πλούτωνος.
Clurea, īd. Clurea.

clipeatus κτλ, īd. clipeatus κτλ.
† clyster, ēris, α. κλυστήρ (τὸ

χειρουργικὸν ὄργανον καὶ ἡ πράξις).
Clūtaemnestra, ae, θ. Κλυταιμνή-

Clūtīe, ēs, θ. Κλυτή. [στρα-
Cn. εἴτε Cnaeus εἴτε Cnēus, īd.

Cnaeus.
Cnīdus (-dos) εἴτε Cnīdus, i, θ.

ἡ Κνίδος, πόλις Καρίας. Cnīdīus, a,
um, Κνιδίος.

Cnōsus īd. Cnosus.
co, ἐν συνθέσει = con.

cō-acervātio, ōnis, θ. σῶρευσις,
ἀθροισμός, σχῆμα ῥητορ.

cō-acervo, avī, atum, ēre, αἰσθ,
συσσωρεύω, ἀθροίζω τι.

cō-acesco, cui, ēre, γίγνομαι κά-
τοξος, ῥιζίζω.

† cōactio, ōnis, θ. (cogo) argen-
taria, ἀργυρολογία.

cōactor, ōris, α. εἰσπρίκτωρ, ἀρ-
γυρολόγος. 2) coactiores agminis,

οὐραγία.
1. coactus, a, um, īd. cogo.

2. coactus, us, α. (cogo) ἀνάγκη,
ἀνάγκασμα, βία. Μόνον κατ' ἀφ. τοῦ

ἐν. εὐχρ. [τοικεδομῶ.
cō aedifico, avī, atum, are, κα-

cōaequāles, ium, α. (σπ.) ἰσῆλιξ,
ὁμῆλιξ. ἰούσι.

cō-aequo, avī, atum, are, αἰσθ,
ἰσῶ, ἰξισῶ τι.

cō-agmentatio, ōnis, θ. συναρμω-
γή, συνάρσις, σύμπηξις.

cōagmenio, avī, atum, are, (cog-
mentum) συναρμόζω, συνάπτω, συμ-

πήγνυμι. [μογή, ἀρμός.
cōagmentum, i, οὐ. (cogo) συναρ-

cōagūlum, i, οὐ. (cogo) πυτία,
πυετία.

cō-allescō, lui, lūtum, ēre, συμ-
φύομαι, coaliui, συμπέφυκα. μεταφ-

συμφύομαι, ἐν-ϋομαι, συσσωματοποι-
οῦμαι. 2) ἀναφύομαι, αὐξανομαι. 3)

ἐμψύομαι, ῥιζεύομαι.

coāllūus, α, um, ἰδ. coalesco.
co-angustio, ανί, age, alqm, συ-
στε-σχωρῶ τινα. alqd, στενῶ, συ-
στέλλω τι.

co-arguo ui, ūum, ἔρε, alqm,
ἐνέγχω, ἐξελέγχω τινα. ανατίθαι co-
arguiui, ἐξελέγχεται φυλάργυρος ὢν.
2) alqd, ἐλέγχω τι. ergoem, τὴν
πλάνην. coarguiui alqd falsum esse,
ἐλέγχεται τι ὅτι ψευδὲς ἐστι.

coartatio, ōnis, ū (σπ.) στένωσις,
συναίρεσις. [αἰώλω, συναίρω.

coarto, ανί, alum, ago, στενῶ, συ-
τ' cōaxo, ανί, alum, ago, (καῶξ)
φωνῶ καῶξ.

Cōālus, i, α. Κῶκλος
† co cūpālus, α, um, κοκκινόβα-
ψει ἐνδυματὶ ἐνδεδυμένος.

coctum, i, ō. κόκκος (πρίνου)
2) κόκκινον χρῶμα τῇ ἐνδυματι.

cōhēa, ae, ū. ὁ κοήλιος
coeles, nis, α. μονόφθαλμος. Ὁν
κῶρ. Coeles, α Κόκλης, ητος.

coctilis, o, (coquo) ἑπτης. latercu-
lus, ἑπτη πλίνθος. * murus, τείχος
ἐξ ἑπτῶν πλίνθων.

coctus, a, um, ἰδ. coquo.
Cōcūtus, i, α. Κῶκυτος. Cōcūtus
a, um, Κῶκυτας ας.

cōda, ae, ū. cōda.
Cōdēta, ōn, ū. ὄνυμα ἀγροῦ τινος
πέραν τοῦ Τυτίρεως κειμένου.

cōdex, Icīa, α. (caudex) στέλεχος.
κορυμβός 2 βέλος, συγγραφή, κατὰ-
λογος 3) συγγραφή νόμων, ὁ κώδικς.

cōdi illus, i, συνήτηρ. cōdi ill-
ſtu, α. (codex) μικρὸν στέλεχος.

2) ὁ λόγος, γραμμάτων, διπλωμα, συγ-
γραμμάτων. 3) βασιλικὸν αὐτογρά-
φον, διπλωμα. 4) ἐπιδ. αὐτὴν, πρόσθε-
μα διαθήκη, κωδικέλλος.

Cōdrus i α. Κόδρος.
Coela (Cru-n, ō. πλ.) Euboiae,
τὴ κοίλα τῇ. Εὐβοίας.

Coele, ō, ū. Syria, ἡ Κοίλη Συρία

coelebs, ἰδ. caelebs.

* cales εἴτε caeles, ὕλις, οὐράνιος.
caelites, um, α. οὐράνιοι θεοί, οὐρα-
νίωτες.

caelestis εἴτε caelestis, e, οὐράνιος.
c. aqua, τὸ ἐξ οὐρανοῦ ὕδωρ, ὁ ὕδατος.
caelestes, ium εἴτε um, α. οὐράνιοι
θεοί, ἐπουράνιοι, οὐρανίωτες. 2) οὐρά-
νιος, θεὸς ὑπερανθρώπου, ὑπερχος.

* caelēdia, ae, α (caelum-colo) ἐ-
πουράνιος. caelicola, πλ. ἐπουράνιοι,
(οὐρανοκαταίκοι) οὐρανίωτες.

* caelifer, ēra, ērum, οὐρανοφόρος.

Coelinoipiānus, a, um, τοῦ Καί-
λιου λότου. Coelinoipium, ii, οὐ
Καίλιονιον, τὸ περὶ τὸν Καίλιον λό-
τον χωρίον τῆς πόλεως Ρώμης.

+ coelī-proiens, ntis, α. ὁ τοῦ οὐ-
ρανοῦ κρατῶν (οὐρανοκράτωρ). Ηλ.

Coelius, a, um, Καίλιος. Coelius,
α ὁ Καίλιος. Coelius mans, Καίλιον
ἄρος, Καίλιος ἄστρος, εἰς τῶν ἐπὶ τῇ
τῆς Ρώμης λόφων, τῶν ὠν Laterano.

coelum (caelum), i, ō. (πλ. coeli,
orum, α. ποιητ. κ. σπ.) (κοῖλον) οὐ-
ρανός. 2) τὸ κλίμα, ὁ περιέχων εἴτε
τὸ περιέχον. 3) μεταφ. extollere alqm

coelo tenus, μέχρι τοῦ οὐρανοῦ ἀῖρω τινά,
ἐκθειάζω τινά. coelo Musa beat, οὐ-
ράνιον κλεος παρέχει ἡ Μοῦσα. 4)
οὐράνιος, οὐρανόκατος, τὸ κοῖλον, π. γ.
τῆς καμάρας.

Coelus, i, α. Οὐράνιος (θεός).

co-ēmo, epī, emptum, ero, alqd,
συνανουμαι, συναγοράζω τι.

coemptio, ōnis, ū. (coemo) ὁ δι'
ὧντῃ γάμος, τρόπος τις τοῦ γαμεῖν
παρὰ Ρωμαίοις, ἐν ᾧ ὠνήσας τύφῳ
ἐχρῶντο.

coemptiōnalis, e, (coemptio) τοῦ
δι' ὧντῃ γάμου.

coemptus, a, um, ἰδ. coemo.

coena, coenācūlum κτλ, ἰδ. cenā,
coenaculum κ.τ.λ.

coenum, i, ō, (κοινόν, κοινόφ)

βέρβερος, ἰλύς.

co-*co*, ii, ium, iro, σύνιμαι, συγγίνεσθαι, συνέρχασθαι. in locum (ἐνίοτε in loco), συγγίνεσθαι εἰς τόπον. coeunt inier se, συγγίνονται ἀλλήλοις, coire in unum, συνέρχονται εἰς ταῦτ. 2) συνιέναι εἰς μάχην. 3) c. cum muliere εἶτε mulieri, συγγίνεσθαι γυναικί. 4) ἐπὶ πραγμάτων συνίσταμαι, συνάπτωμαι. iac coit, τὸ γίλκ συνίσταται, πήγνυται. 3) c. societatem cum aliquo, κοινωνίαν, συμπόριον ποιοῦμαι πρὸς τινα. societas coitus (ab iis), συμπόριον, συνθήκην ποιοῦνται.

coeri, (coerptus), iase, (ἀρχ. coepio, ἀρχομαι, coepere, coepitrus, Αἰδίας κ. μετ.) ἤρξαμην. coeri amare, ἤρξαμην ἀγαπᾶν. coerit moneri, ἤρξατο κινεῖσθαι. coeris catusum, ἤρξατο τοῦ δρόμου. sic coerit (dicere), ἤρξατο ὧδε (λέγειν εἶτε τοῦ λόγου). bello promi sunt coerit, τῷ πολέμῳ πιέζεσθαι ἤρξαντο. coerit ver, ear ἤρξατο. coeritum, i, οὐ. ἐπιχειρήμα.

coerpio, avi, atum, ago, (ἐπιτ. τοῦ coeri) alqd, ἀρχομαι τινος (ἐπιμειλῶς μάλιστα), ἐπιχειρῶ τινα. c. coe: cere seditionem, ἐπιχειρῶ κολάζειν τὴν στάσιν. coerptant seditionem, ἐπιχειροῦσι στασιάζειν. coerptant nocte, ἀρχομένης τῆς νυκτός.

1. coerptus, a, um, ἴδ. coepi.

2. † coerptus, us, ἄ. ἐπιχειρήμα. Eic. coe:ceo, ui, ium, ere, (co-arguo) alqd ἢ aliquem, κατεργάζω, περιεργάζω, συνεχω, περιέχω τι ἢ τινα. omnis coerctus ripis, ποταμός ὁχλοῖς συνεχόμενος. μεταρ. κολάζω, κατέχω τι ἢ τινα, κρατῶ τινος. cupiditatem, κατέχω τὴν ἐπιθυμίαν, κρατῶ τῆς ἐπιθυμίας. c. aliqui vinculis, κολάζω, τιμωροῦμαι τινος δεσμοῖς. neque honorificio neque metu coe:ceri, οὕτε ἐπὶ ἀρεταῖς οὕτε ἐπὶ φόβῳ κρατεῖσθαι.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

coe:ripiō, ōpis, ō. (coe:ceo) κολάσεις. † coe:ripior, ōris, ἄ. ὁ συνέχων, ὁ κολαστής. Eutr.

coe:rius, a, um, ἴδ. coe:ceo. coe:rius, us, ἄ. (ἀντὶ coitus ἐκ τοῦ coeo) συνέλευσις, πανήγυρις, συνουσία. * † Coeus, i, ἄ. Κοῖος. [τ. κῶς. co:gi:late, ἐπὶ ἐσκεμμένῳ, διανοη. co:gi:latio, ōpis, ō. νόησις, νόημα, σκέψις, λογισμός. 2) διάνοις, γνώμη, βούλησις.

co:gi:lo, avi, atum, are, (co-agi:te) alqd εἶτε de aliquo, νεῶ, ἐννοῶμαι, ἐνθυμούμαι τι, σκοπῶ, σκέπτομαι περὶ τινος. cogitatum, i, οὐ. νόημα. συνεχτήρ. cogitatio, o, um, οὐ. νόημα. c. amici de aliquo εἶτε in aliquo, φίλα φρονῶ τινι. 2) διανοῦμαι, ἐν νῷ ἔχω. cogitat venire, διανοεῖται ἔλθεῖν. cogitat rem pulcherrimam, κάλλιστον ἔργον ἐν νῷ ἔχει. cogitavit de re reddenda, διανοήθη ἀποδοῦναι τὸ πρᾶγμα. Ἐν τῷ ἐπιστολικῷ χαρακτήρι: μετὰ τε cogito, cogitabam, παρελπίουσιν ἐνίστα τὰ ἀπαράμματα ite, προσπίσει.

cognatio, ōpis, (cognatus) συγγένεια. c. est mihi tecum, ὑπάρχει μοι συγγένεια πρὸς σέ. c. geram, πραγμάτων συγγένεια, πραγμάτων ὁμοιότης. 2) συγγένεια, συγγενής.

cognatus, a, um, (co-nascoe) συγγενής. cognatus aleni, συγγενής τινι εἶτε συγγενής τινος. 2) συγγενής, ὁμοῖος, σύμφωνος.

cognitio, ōpis, ō. (cognosco) γνώσις. 2) ἀνακρίσις δικῆς. 3) ἀναγνώρισις. cognitior, ōris, ἄ. (cognosco) γνώσις, μάρτυς. 2) σύνδικος, πρόδικος. 3) ἀνακριτής.

† cognitūra, ae, ō, συνδικίσις. cognitus, a, um, ἴδ. cognosco. cognomen, inis, (co-nomen) ἐπικλήσις, ἐπικλήμα, επωνυμία, επωνυμίαν. 2) (ποίησις κ. μετ.) = nomen, ὄνομα.

13

cognōmentum, ἡ, οὐ. (ἀρχ. ποι-
ητ. κ. μετ.) = cognomen, ἐπικλήμα,
ἑπωνόμιον. [μορ.]

cognōmīnēs, οἱ, ὁμώνυμοι, ἑπωνυ-
cognōmīno, ανί, αium, are, [cogno-
men] (μετ.) ἐπικαλῶ, ἐπωνομάζω. co-
gnōmīnatus, α, υμ, ἐπικαλούμενος,
ἐπωνομαζόμενος, verba cognōmīnala,
τὰ συνώνυμα, ἀπαξ Κικ.

cognosco, ὄνι, ūtum, ἔρε, (co-
nosco) αλqm ἢ alqd, γινώσκω, κατα-
γινώσκω, μανθάνω τινά ἢ τι. dignum
cogniti, γνώσεως ἄξιον. his rebus
cognitis, πληροφορῶς, καταμαθὼν
ταῦτα ἐπορεύθη. c. de Bruto, γινώσκω
τὰ τοῦ Βρούτου. ἐπὶ στρατιωτικῶν
πράξεων· κατασκοπεύω, προσκοπὴν
ποιεῖμαι. c. femīnam, γινώσκω γυ-
ναῖκα, συγγίνομαι γυναίκι. 2) ἀναγι-
γνώσκω, ἀναγνωρίζω. 3) ἀνακρίνω,
ἐξετάζω, ἐρευνῶ.

cōgo, cōēgi, cōactum, ἔρε, (co-
ago) συνάγω, συλλέγω, ἀθροίζω. c.
multitudinem hominū, πλήθος ἀν-
θρώπων συνάγω. cōēgi milites in
unum locum, ἤθροισεν, συνήγαγε τοὺς
στρατιώτας εἰς ἓνα τόπον. senatus
cogitur, ἡ βουλὴ συγκαλεῖται, ἡ σύγ-
κλητος ἐθροίζεται ex duabus syllabis
in unum cogere, ἐκ δύο συλλαβῶν εἰς
μίαν συναγεῖν. id quod voluit cogi-
tur, τοῦτο ἔβουλόμην συνάγεται,
συμπεραίνεται. 2) c. agmen, εὐραγεῖν,
ἀψευραγεῖν. 3) πλῆνυμι. cogitur mel
frigore, πλῆνυται, συνίσταται τὸ μέλι
ὕπο τοῦ ψύχους. 4) c. alqm, ut fa-
cias alqd, εἴτε facere alqd, εἴτε ad
alqd faciendum, ἀναγκάζω, βιάζομαι
τινα ποιεῖν τι. cogor pugnare, εἴτε
ad pugnandum, ἀναγκάζομαι μαχε-
σασθαι. c. te ut venias, ἀναγκάζω σε
ἔλθειν. militum id cogebat voluntas,
τοῦτο ἀνάγκαζεν ἡ τῶν στρατιωτῶν
βέλησις. [ἔχρεια.]

cohaerentia, α, θ, (σπ.) συνᾶρσις, συν-

co-haereo, haesi, haesum, ἔρε,
αλcu εἴτε cum algo, συνῆμαί τι νι ἢ
πρὸς τι, ἔχομαι τινος. haec res cum
illa εἴτε illi cohaeret, τοῦτο συνῆται
ἐκείνῳ. 2) συνίσταται, διακρίνω. haec
vita sine virtutibus cohaerere non
potest, εὐδαίμων βίος ἄνευ ἀρετῶν
διακρίνεται οὐ δύναται.

cohaerescō, haesi, ἔρε, (σπ.) συν-
έχομαι, συνῆμαί.

co-hēres, edis, d. κ. θ. δ, ἡ συγ-
κληρονόμος.

cohēreo, ui, ūtum, ἔρε, (co-habere)
αλqd ἢ alqm, συνέχω, περιέχω τι ἢ
τινα. brachium toga, συνέχω τοὺς
βραχίονας τῇ τῆδέννῳ. 2) κατέχω τινα.
Pirithoum cohibent catenae, τὴν Παι-
ρίθου κατέχουσιν ἀλύσεις. c. alqm
ab alqo, ἀπαίρω, κλύω τινά τινος.
3) αλqd, κατέχω τι, κρατῶ τινος.
iram, κατέχω τὴν ὀργήν, κατακρατῶ
τῆς ὀργῆς. c. me, κρατῶ ἑαυτοῦ. c.
manus ab auto, ἀπέχω τὰς χεῖρας τοῦ
χρυσοῦ. assensuouem, ἀπέχω τὴν συγ-
κατάθεσιν.

co-hōnesto, anī, aium, are, alqd,
μεγάλως τιμῶ τι, κοσμῶ τι.

co-horresco, ui, ἔρε, ἀνατρίτω,
τρίτω.

cohors, ortis, θ. χ ὁ ρ τ ο ς, ἐπαυ-
λος, κτηνοστάσιον, κατ' ἑξοχὴν ὁ ὀρ-
νιῶν. 2) ἡ κοῦρτις, σύνταγμα πεζῶν
στρατιωτῶν ἐκ τριῶν σπειρῶν εἴτε ἐξ
λέγων. Ἦν δὲ ἡ κοῦρτις, τὸ δέκατον
τῆς λεγεῶνος. Σημ. Ἡ παρὰ Πολυβίῳ
κοῦρτις καλεῖται παρὰ τοῖς ὕστερον
Ἕλλησι καὶ σπείρα. cohors praetoria, εἰ
περὶ τὸν πραιτώρα, ἡ σωματοφυλακία
τοῦ ἐπαρχοῦ. 3) πᾶν στίχος, οἱ ἀκρί-
λουθοι, οἱ περί τινα.

cohortatio, ὄνις, θ. παραινέσις,
προτροπή, παρακλυσμός.

+ cohorticiūla, α, θ, μικρὰς λέγοι.

co-hortor, aius, ari, alqm ad, ἢ ui,
παρακαλεῖσθαι, (μάλιστα τοῖς στρα-

τιώταις, εἶτα δὲ καὶ ἄλλοις*) παραι-
νῶ τινι ποιεῖν τι, προτρέπω (τινὰ εἰς
τι, ἐπὶ τῇ

coiens, euntis, ἴδ. coeo.

co-inquino, ἀνί, αἰum, are, κατα-
μύλων, καταμίαινω.

co-lio, ὄνις, θ. (coeo) συνέντευξις.

2) σύστασις, οὐάσις.

1. coitus, α, um, ἴδ. coeo.

2. *† coitus, us, ἄ. (coeo) συνουσία,

colāphus, ι, ἄ. κλάφος. [μῆξις]

Col-hyeus, α, um, Κολχικός, † Col-
chis, ἴδις, θ. Κολχίς. Colchus, α,
um, Κολχικός. Colchus, ἄ. ὁ Κόλχος.

colleus, ι, ἄ. (=culeus, χολέος) ὄρχις.

colūrium, ι, οὐ. (κολήριον) ὑρεπτι-
κή τις τροφή τῶν ἀθλητῶν. Πλ.

† col-lābasco, ἔρε, συσφάλλομαι,
συνελισθαίνω. Πλ. [σφάλλω. Οδ.]

† col-lābēfacto, ἀνί, αἰum, are,
col-lābēfio, factus, fieri, σφάλλο-
μαι, συμπίπτω. collabefactus, α, um,

σφαλεῖς, καταβιβλημένος.

col-lābor, rus, hī, συμπίπτω, κα-
ταπίπτω, κατερίπομαι. aedes sacrao
velutisio collapsae, ναοὶ ὑπὸ παλαι-
ότητος κατεριμμένοι.

† col-lācēratūs, α, um, μτχ. κα-
τεσπαργμένος. Tax. [κρύειν.]

† collācrīmātio, ὄνις, τὸ ἐκιδά-
col-lācrīmo, ἀνί, αἰum, are, (σπ.)

συνδάκρυν, συγκαταίω. 2) κλαίω, δα-
κρύν. alqd, κλαίω τι, δακρύν τι.

collapsus, α, um, ἴδ. collabor.

Collātis, ae, θ. Κολλατία, ἀρχαία
τῶν λαδίων πόλις. Collātius, ὁ
Κόλλατινος.

collātio, ὄνις, θ. (confero) συμβο-
λή, εἰσφορά. 3) σύγκρισις, παραβολή.

collātivus, α, um, (collatus) ventier,
ἢ πολλὰ συμφορηθέντα εἰσδεξαμένη
κοιλία. Πλ.

collātor, ὄνις, ἄ. (confero) ὁ συμ-
βάλλων, συμπτῶν, εἰσφύων. 2) ὁ

παραβάλλων.

4. collātus, α, um, ἴδ. confero.

2. † collātus, ἄ. (confero) (σπ. κ. μόνον
κατ. ἀφ. -u) συμβολή. 2) συμπλοκή.

collaudātio, ὄνις, θ. [σπ.] ἔγκω-
μιον, ἔπαινος.

col-laudo, ἀνί, αἰum, are, ὑπερ-
επαινῶ, ἐγκωμιάζω.

collecta, ae, θ. (ὑπαν. pecunia)
(colligo) συμβολή, ἔρανος.

collectāneus, α, um, (colligo) σὺλ-
λεκτός. dicta collectanea, οὐ. συλλογὴ
ἀποφθεγμάτων.

collocitius, α, um, (colligo) σὺλ-
λεκτός, συλλογματικός.

collectio, ὄνις, θ. (colligo) συλλο-
γὴ, σὺλλεξις. 2) ἀνακεφαλαιώσεις.

collectus, α, um, ἴδ. colligo.

colleḡa, ae, ἄ. (con-lēgo) ὁ συνάρ-
χων, ἀναρχος, κοινῶν ἀρχῶν. c.

consulis, συνύπατος. imperatoris, su-
στράτηγος. regis, regni εἶτα in regno,

συμβασιλεύς. collega sum alicui, συν-
ἀρχω τινί. 2) συνεργός, συμμέτερος,
ἑταῖρος.

collēgium, ἴ, οὐ. (collega) συναρ-
χία, κοινὴν ἀρχὴν εἶτα πραγμάτων.

2) συναρχία, σὺλλεγός, ἑταῖρία.

col-lībērtus, ι, ἄ. συναπαλευθερος.

col-lībēl, built κ blyum est, ἔρε,
alicui, ἀρέσκει μοι.

collido, ἴσι, ἴsum, ἔρε, (laedo)
αιqd, συναράσσω, συγκρούω, συνθλίβω

τι μετὰ. συγκρούω, συμβάλλω τινὰς
εἰς μάχην ἢ ἔριν. collidit alicui, συμ-

βάλλω τινί, συμπλέκται τινί.

collīgatio, ὄνις, θ. συνδεδίσις, σύν-
δεσμος.

1. collīgo, ἀνί, αἰum, are, (con-
ligo) συνδίδω, συναπτω, συμπεριλαμ-

βανω. 2) καταδίδω. impotum furentis,
καταδίδω, ἐπέχω τὴν ὁρμὴν τοῦ μαι-

νομένου.

2. collīgo, ēgi, ectum, ἔρε, (con-
ligo) αιqd ἢ αιqum, συλλέγω, συναγω,

ἀθροίζω τι ἢ τινα. 2) συναγω, κτῶ-

col-luo, οἰ, ūtum, εἶναι, ἐκκλύζω, διακλύζω.

collūsis, οἰς, θ. (colludo) τὸ συν-τεχνᾶσθαι, τὸ κοινὸν τεχνᾶσθαι.

col-luistro, ἀνί, αἰτω, αἶναι, αἰσθῆναι, καταλάμπω, φωτίζω τι. collustratus, φωτεινός, λαμπρός. 2) περισκοπῶ, περιθεωρῶ, εξετάζω τι.

col-lūtio, αἶναι, (σπ.) καταδορυβορῶ, καταμαίνειν, καταμαλύνω. Πλ.

collūtus, α, um, ἔδ. colluo.

collūtio, οἰς, κ. (ὡς τὰ πολλὰ μ.γ.) -vies, εἰ, θ. (col-luo) σύγκλυσμα, συρροή, βορδόρου, συρραϊς, φορυ-τις· μεταφ. συρραϊς, καθαρμοί, σά-ρωμα, σάρος, c. nativum, σύγκλυ-σμα εὐνῶν, σύγκλυδες ἐξ ἀπέντιον εὐνῶν.

collūtus, ἰ, α. κέλλυδες.

collūta, αε, θ. κολλύρα. Πλ.

collūtus, α, um, κολλυρίτης-ιας, ζώμας.

collūtum, ἰ, οὔ, κολλύριον. *Or.

collo, ἰδω, cultum, εἶναι, (ἐκ τῆς βίτης κολ, τῆς ἐν τῷ βουκαλέω) αἰσθῆναι, ἐργάζομαι τι. terram, θε-ραπεύω, ἐργάζομαι τὴν γῆν. arbo-res, θεραπεύω δένδρεα. vitem, ἀμπε-λουργῶ. 2) ἐπιμελοῦμαι τινος, δοκῶ τι, amicitiam, ἐπιμελοῦμαι φιλίας, justitiam, δοκῶ τὴν δικαιοσύνην, sacra, σέβομαι τὰ ἱερά, religionem, ἐπιμελῶς πράττω τὰ περὶ τοὺς θεούς, capillos, καλλωπίζω τὰς τρίχας. la-ccertis autem, κοσμῶ τοὺς βραχιόνας χρυσοῦ. vitam inopem, ἀπορὸν βίον διαγῶ. 3) c. aliam, θεραπεύω τινά. deus, θεραπεύω τοὺς θεούς, λατρεύω τοῖς θεοῖς, amicum, θεραπεύω τὸν φίλον, ἐπιμελοῦμαι τοῦ φίλου. aliquid, τιμῶ τινα δώροισι. 4) c. locum, νιμωμαι, οἰκῶ τόπον. urbem, οἰκῶ πόλιν. homines qui nobiscum terram colunt, οἱ ἄνθρωποι, οἱ μὲθ' ἡμῶν τὴν γῆν νέμονται. propro Ovesum

colit gens, πληροῖον τοῦ Ὀκτανου νέμαται (οἰκαί) τὸ ἔθνος.

collocāsum, ἰ, οὔ, κολοκάσιον, κολοκάσις (φυτὸν).

* colōna, αε, θ. (colonus) ἡ γεω-πόνος, ἀγρότης.

Colōnas, αἰτω, θ. Κολωναί, πόλις τῆς Τρωάδος.

Colōnēas, α, um, ἡ Κολωνεύς. Oe-dipus Coloneus, Οἰδίπους ὁ ἐπὶ Κό-λωνος.

colōnia, αε, θ. (colonus) γεωργη-μα, ἐπαυλὶς, οἰκία. 2) ἀποικία, ἀ-ποικίς, πόλις. in coloniam aliquos emittere, εἰς ἀποικίαν τινὰς ἐκπεμ-πειν, ἀποικίζειν τινὰς. coloniam ad-ducere in locum, ἐκπεμπεῖν ἀποικίαν ἐπὶ τόπον τινά. proficiscor in colo-niam, ἀποικῶ.

colōnēas, α, um, γεωπονικός. 2) ἀποικίς, οἱ τῆς ἀποικίας.

colōnus, ἰ, α. (colo) γεωπόνος, γεωργός. 2) ἀποικός, κληροῦχος, ποιητὴς κάτοικος.

Colōrion, οἰς, θ. ἡ Κολοφών, -οἰνός, α, um, Κολοφώνιος.

color, οἰς, α. χρώμα, χροία ἐν-θρώπων καὶ πραγμάτων, κατ' ἐξοχὴν τὸ τοῦ προσώπου χρώμα, καὶ ἡ τοῦ προσώπου εὐχροία. colorem pulchrum, μεταβάλλω τὸ χρώμα, ἀλλοχρῶ. abili color, οἷχεται ἡ εὐχροία. homo nullius coloris, ἀγνωστος ἄνθρωπος. 2) μεταφ. χρώμα, εἶδος, ὅψις. amicitiam colorem ei speciem pristinam civitatis, ἀπεβάλομεν τὴν πρὶν ὅψιν, καὶ τὸ εἶδος τῆς πολιτείας. c. oratio-nis, εἶδος φράσεως, χρώμα λόγου, κατ' ἐξοχὴν τὸ ἀνθηρὸν χρώμα, καλ-λώπισμα τοῦ λόγου. 3) παρακάλυμμα, πρόφαισις, πρόσχημα.

colōro, ἀνί, αἰτω, εἶναι, (color) χρω-ματίζω, μεταφ. orationem, χρωμα-τίζω, καλλωπίζω τὸν λόγον. quam in sole amibilem natura fit, ut co-

λογεῖ, ὅτε ἐν τῷ ἡλίῳ περιπατῶ, φύ-
σαι μελάντερος γίγνομαι. 2) καλλω-
πίζω, παρακαλύπτω τι.

colos, ἀρχ. κ. μτγ. = colos.

† colossēus, α, um, κολοσσιαῖος.

† colossus, ἰ. ἀ. κολοσσός.

colostira, αε, θ. ὁ πύξ, τὸ πρω-
τόγαλα. Παρα Πλαύτῳ προσφώνησις
ὕποκοριστική. (φίλι)

colūber, bri, ἀ (ποιητ.) δράκων, ὅ

colūber, αε, θ. (ποιητ. κ. μτγ.)
δράκαινα, ὄφις.

* colūbifer, α, um, (coluber-fero)
δρακοντοκομος, ὄφιοπλόκαμος.

colūbrius, α, um, (coluber)
(ἀρχ. κ. μτγ.) ὄφιογενής. μεταφ. παν-
εὐργός, δούλος.

colum, ἰ, αὐ ὁ ἡμίμος.

columba, αε, θ. περιστέρα.

columbā, āgis, οὐ. δαιροπέδη. Πλ.

columbinus, α, um, τῆς περιστε-
ρᾶς. ον. um. ωον. c. pulli, οἱ περιστε-
ριδαῖς. (ὕλιν.)

† columbulus, ἰ, ἀ, περιστεριον.

columbus, ἰ, ἀ, περιστέριον.

† colūmelli, αε, θ. (ὕποκ. τοῦ
columna,) στηλῆς, κιονίσκος.

colūmen, īnis, οὐ. (cello, κολοφών)
ὑψος. 8) ἄκρα, κορυφή. 8) στηρίγμα,
ἔρεισμα. (Πλ. (ἀμφ. γρ.)

† colūmis, ε, = incolumis, σῶς.

columna, αε, θ. (cello) κίων, στύ-
λος, στηλὴ. c. rostrata, ἡ ἐμβολοῖς
κεκασμημένη κίων τοῦ Γαίου Δουιλίου.
c. Maenia εἴτε ἀπλῶς columna, ἡ
στηλὴ, ἡ στηλιτευτική κίων. 2)
τυφῶν, σίφων. 3) * = culmen, ἄκρα.

columnāgii, ōrum, ἀ. στηλῖται,
στηλιτευόμενοι.

columnāgium, īi, οὐ. (columna)
κιονικός φορτός, ἀπὸ τῶν κίωνων φορτός.

columnātus, α, um, ὑπεστυλωμένος.

coluinus, α, um, (ἀντὶ corymbus
ἐκ τοῦ corymbus) ἐκ Ποντικῆς καρύδας.

colius, ἰ, κ. us, θ. (ποιητ. ἀ.) [ἐν τῇ

ἐμειλητικός. *comis* *sum* *aleui* εἶτε
in *aleui*, φιλοφρόνως ἔχω πρὸς τινά.
comissābundus, *a*, *um*, κωμῶδων.
comissatio, *ōnis*, *θ*. κῶμος.

comissator, *ōris*, *α*. κωμοστής.
comissor, *aius*, *ari*, κωμῶσις.
comitas, *ālis*, *θ*. (*comis*) φιλοφρο-
σύνη. τὸ ἐμειλητικόν, εὐπροσηγορία.
comitiatus, *us*, *α*. (*comis*) ἀκολού-
θια, προπομπή, ὁπαδοί, οἱ περὶ τινά
2) πληθεὶς, ὄχλος.

comitor, *impr.* *μ*. (*ἀρχ*.) ὅπ. (*co-
mis*) εὐλοφρόνως.

comitum, *orum*, ἴδ. *comitium*.

comitiālis, *e*, ἐκκλησιαστικός, τῆς
ἐκκλησίας, ἀρχαιρεσιακός, τῶν ἀρχαι-
ρεσιῶν. 2) *c.* *morbus*, ἡ ἐπιληψία
ἰερὰ νόσος (δὲ ἢ αἱ ἐκκλησιᾶι διε-
λύοντο).

comitiātus, *us*, *α*. (*comitio*) ἐκ-
κλησιασμός, ἐκκλησία.

comitium, *ii*, ὁ (*com-eo*) ἐκκλη-
σιαστήριον, ὁ τῆς ἐκκλησίας τόπος,
μέρος. τῇ Ῥωμαϊκῇ ἀρχαίᾳ, ἐπὶ
ἐκκλησιαζέον ἡ κουριατικὴ εἶτε φρα-
τριακὴ ἐκκλησία. 2) πλ. *comitia*,
orum, ὁ ἐκκλησία, ἡ κοινὴ τῶν Ῥω-
μαίων πολιτῶν σύνοδος. *c.* *euriata*,
ἡ κουριατικὴ εἶτε φρατριακὴ ἐκκλησία,
ἐν ᾗ κατὰ κουρίας εἶτε φράτριαι ἐψη-
φοῦντο *c.* *centuriata*, ἡ κεντουρι-
ατικὴ εἶτε λοχίτικὴ ἐκκλησία, ἡ μεγάλη
τῶν Ῥωμαίων συνέλευσις ἐν τῇ Ἀ-
ρείᾳ πεδίῳ. *c.* *tributa*, ἡ φυλῆτικὴ ἐκ-
κλησία, ἐν ᾗ κατὰ τριβούς εἶτε φυλὰς
ἐψηφοῦντο. Δύτη συνθήκη ἐγγίνεται
ἐν τῇ ἀγορᾷ. *-comitia habere*, ἐκκλη-
σιαστικόν ποιεῖν, ἐκκλησιαζεῖν. *c.* *consu-
laria*, ἀρχαιρεσιαὶ ὑπάτων.

comitor, *aius*, *ari*, ἀποθ. (ποιη-
τ. *μ*τγ. κ. *comilio*, ὅθεν τὸ παθ. *co-
mitior*) [*comas*] *aleui* (σι. *aleui*),
παρεκολουθεῖν, ἀκολουθεῖν τινί, προ-
πομπῇ τινά. 2) παθ. προπομπέσθαι.
comitatus, *a*, *um*, προπομπέμενος.

com-māculo, *avi*, *aium*, *are*,
καταμαίνω, καταρρύπτω.

Commāgēne, *ēs*, ἡ Κομμαγενή.
-gēnis, *a*, *um*, Κομμαγενής.

com-mānīrūlāris, *is*, *α*. (σι.) 2
τῆς αὐτῆς σπείρας εἶτε σημαίας συ-
στρατιώτης.

+ *commārīlus*, *i*, *α*. ὁ ἐμὸς σύ-
ζυγος, ὁ συγγαμὸς Πλ.

commēātus, *us*, *α* (*commeo*) δι-
δοῖς, ἐξέδος. 2) ἐπὶ στρατιωτῶν συγ-
χώρημα, συγγώρησις ἀπουσίας. *com-
meatum* *do* *aleui*, διδομί τινί, ἔξου-
σίαν ἀποχωρῆσαι τοῦ στρατοπέδου.

3) ἐμπορικὸς στόλος, προσκομιδὴ ἐμ-
πορευμάτων, κατ' εἰσλήν. δὲ τὰ ἐπι-
τήδεια (τοῦ στρατεύματος). *intercludo*
aleui *commeatum* ἀπέκλειω τινί τὴν
ἐξοδὸν τῶν ἐπιτηδείων. *frumentum*

com-ēa usque, οἷτος καὶ τὰ ἄλλα
ἐπιτηδεύει. *c.* *frumentū*, σιταγωγία.

com-mēmīni, *isse*, *aleui* ἢ *alqd*,
καταμνησθέναι, μνησθῆναι τινος.

com-mēmōrābilis, *e*, (*commemoro*)
ἀξιολογούμενός.

commēmōrātio, *ōnis*, *θ*. ὑπόμνη-
σις, ἀπομνημονεύσις.

com-mēmōro, *avi*, *aium*, *are*, κα-
ταμνημονεύω, μνησθῆναι. 2) *alqd*,
ὑπομνησκώ τι, ὑπομνήμα τίνος
ποεῖμαι. 3) *alqd* (σι. *do* *re*), ἀναμ-
νησκώ, ἀπομνημονεύω, διηγούμεναι τι.

commendābilis, *e*, συστάσιμος ἄ-
ξιος, ἀξιόπαινος.

commendātīus, *a*, *um*, συστατι-
κός. *c.* *litterae*, συστατικὴ ἐπιστολή.

commendatio, *ōnis*, *θ*. σύστασις,
ἐπαινος. 2) τὸ συστατικόν. *ōris*, τὸ
τοῦ προσώπου συστατικόν, ἡ τοῦ
προσώπου χάρις.

+ *commendator*, *ōris*, ὁ συνιστάς
τινός, ὁ κηδεμών. [*stāta*]

com-mendārix, *icis*, *θ*. ἡ συνι-
commendatus, *a*, *um*, *μ*. *α*. *κ*. ὁπο-

(*μ*τγ. τοῦ *commendo*) συσταθείς, ἐ-

ριστός, χαρίεις.

commendo, avi, atum, are, (mando) alqm ἢ alqd alcuī, επιτρέπω, παραδίδωμι τινι ἢ τί τινι. alcuī filium, επιτρέπω τινὶ τὸν υἱόν. nomina memoriae, παραδίδωμι τὰ ὀνόματα τῇ μνήμῃ. 2) alqm alcuī, συνίστημι, συνιστάνω τινά τινι. 3) alqd, ποιῶ, ἀπεργάζομαι τι χάριν.

commensus, a, um, ἴδ. commetior.

commentariū, i, οὔ. (ὅποκ. τοῦ commentarium) ὑπομνημάτιον.

commentarius, ii, d. (ὅπον. liber) κ. (σπτρ.) -rium, ii, οὔ. ὑπομνημα. commentarii, πλ. ὑπομνήματα, ἀπομνημονεύματα, ὑπομνηματισμός.

commentātio, ōis, θ. commetior) μελέτη, μελέτημα. 2) πραγματεία, διατριβή.

commenticius, a, um, (communi-
sco) ἐπινουημένος, πλαστός.

1. commentor, atus, ari, (ἐπιτ. τοῦ comminiscor) rem εἴτε de re, διανοεῖμαι, διασκοπῶ, μελετῶ τι. 3) πραγματεύομαι τι εἴτε περί τινος, συγγράφω τι. 2) ἐξηγοῦμαι τι. 4) ἐπινοῶ, πλάττω (ψευδές τι). 2ημ. commentatus, a, um. παθ. μεμελετημένος.

2. — commentor, ōis, d. (communi-
sco) ὁ ἐπινουήτης, ὁ ἐρευρητής.
communiū, i, οὔ. (communi-
sco) ἐπινήμα, ἐπινόια, ἐξεύρημα, πλάσμα, ψεύδος.

com-meo, avi, atum, are, φοιτῶ, διαδίδω, μεταδίδω. com-mearo ul-
tro c. tro, εἴτε ἀπλῶς com-mearo, ὥδε
κίχαισι λέναι. commuant invicem
nuptii, ἔρχονται ἑκατέρωθεν (ἀμοι-
βαίως) ἀγγελοι. 2) in locum, φοιτῶ
εἰς τόπον, ἐπέρχομαι τόπον.

commercium, i, οὔ. (merc) ἐπι-
μιξία (ἢ ἐμπορικῇ), ἐμπορία, συμδ-
λαιον. mihi est commercium cum
alqo, ἐπιμιξία χρῶμαι πρὸς τινά. 2)

ἐμπορεύμα.

πορικὸς τόπος.

com-monis, d.

γος. 3) συ-

com-mero

αγοράζω, συ-

com-mere

κ. μτγ. κ. -

τίος εἶμι, τινός

ποινήν. 2) ἐγ-

τίνος εἶμι, π-

com-mēti-

2) συμμετρῶ

commēti-

[ἀρχ.] θαμίζ-

com-mīgr-

τοιχῶ, μετα-

+ com-m-

της. Κάισ.

com-mīl-

συστρατεία,

commīl-

commīnā-

com-mī-

κατοურῶ, κα-

commūis

alqd, ἐπινουῶ

(λέγεται ἐπ-

commenias,

com-mīn-

διαπαιλῶ, d-

com-mīn-

κατὰ μικρὰ

τακισταίτιζ-

2) μειῶ, ἀλ-

alqm, θρύπτ-

com-mī-

ἐπὶ στάσεως

στάδην. ἐπὶ

μισε, c. gl-

σθαι. μαχαί-

ρὸς μάχισθ-

εἶσθαι. c. a-

δμύθεν πλὴν

conferre si

μῶτε συνίναται. c. eo in aliquā, ὁμοσε
τινὶ εἶμι, εἰς χεῖρας τινὶ ἐρχομαι. 2)
πλησίον, ἐγγύς, ἐγγύθεν.

commisuius, a, um, īd. commissus.

com-misceo, iscuī, itum εἴτε
istum, ἔρε, aliqd re εἴτε cum re,
συμμίγνυμι, συγκεράννυμι τί τινι.
c. cum aliquo nallum, συμβούλευμαι
τινι, ἀνακοινοῦμαι τινι. μεταρ. com-
misceor aleui, συμμίγνυμαι, συγκε-
ράννυμαι, σύνειμι, ἐμιλῶ τινι.

commisēratio, ōnis, ō. (commise-
ror) ἔλκευολογία

+ com-miserescō, ēre, alejs,
οἰκτεῖρω, ἐλεῶ τινα. Τερ.

com misēror, aius, ari, aliquā ἢ
aliqd, κατοικτεῖρω, οἰκτεῖρω, ἔλκευο-
λογῶ τινά ἢ τι.

com-missio, ōnis, ō. (committō)
συμβολή, ἀγών, ἀγώνισμα.

commissum, ī, ō. (μτχ τοῦ com-
mittō) πλημμελῆμα, ἀμάρτημα. 2)
προστιμὸν. ἱμῆμα. 3) τὸ ἐμπιστευ-
μένον, ἀπόρρητον, μυστήριον.

commissura, ae, ō. (committō)
συμβολή. Iunis, ἄλλα σχοίνου. c.
uianis, ἀρμολι ντός. colatum, σύμφυ-
ξίς χρωμάτων.

commissus, a, um, īd. committō.

commistus, a, um, īd. commisceo.

+ com-mitigo, atī, atum, are,
καταμαλίσσω. Τερ.

com-mitto, isi, issum, ire, aliqd
aleui εἴτε cum aliqua re, συμβάλλω,
συνάπτω τί τινι. duo verba inter se,
συνάπτω δύο λέξεις (ἀλλήλοις). v. r.
quo commissus, ἀνὴρ ἵππῳ συνημ-
μένος c. dexteram dexteram, συνά-
πτω τὴν δεξιάν τῇ δεξιᾷ. 2) aliquā
aleui εἴτε cum aliqua, συμβάλλω τινος
(εἰς μάχην, ἔριν, κτ.). committit
solebat pugiles Latinos cum Graecis,
ἐβόλει τομβάλλειν πόκτας Λατίνους τε
καὶ Ἑλλήνας. c. aequalas inter se,
τοὺς ὁμηλικας (ἀλλήλοις) εἰς ἐμιλλαν

συμβάλλω. 3) c. pugnam, certamen
κτ. συνάπτω μάχην, ἀγῶνα. 4)
c. aliquā, ἐργάζομαι, ποιῶ (ἀδικόν τι
ἔργον), ἀδικῶ, πλημμελῶ. eodem,
ἐργάζομαι τόνον, sacrilegium, ἱερο-
συλῶ fraudem, πράττω ἀπάτην.
multa nefarie fecit, πολλὰ ἀνόσια ἐ-
ποίησε. c. contra εἴτε in legem εἴτε
lege. paranoem, committit, ui morie
mullandus sit, πράττει, ὥστε θανά-
του ἀξιος εἶναι. c. poenam, πράττω τι
ποινῆς ἕξιν. nullam commisit, ἐ-
φείλει, ἐρλοκάνει ζημίαν. c. edictum,
παραβαίνω τὸ διάταγμα. hereditatem
committit, στερεῖται τῆς κληρονομίας
κατὰ τὸν νόμον, ἐκπίπτει τῆς κληρο-
νομίας. 5) aleui aliqd, ἐμπιστεύω, πα-
ραδίδωμι τινι τι. aleui litteras, ἐγ-
χειρίζω τινὶ ἐπιστολήν. rem omnem
domino, ἐπιτρέπω τὰ πάντα τῷ κυ-
ρίῳ. ego me c. tuae fidei εἴτε in tuam
fidem, ἐγχειρίζω ἑμαυτὸν τῇ σῇ πί-
στει. ea periculo committere, ἐκδι-
δόναι ἑαυτὸν κινδυνῷ. rempublicam
in discrimen, τὴν πολιτείαν εἰς κιν-
δύνους ἀγείν, rem in casum, παρα-
δίδοναι τὸ πρᾶγμα τῇ τύχῃ. parem
nem lapu committite, καταλαίπειν
οἶν ἐν λύκοις.

committus, a, um, īd. commisceo.

commōdo, epīr, m. s. κ ὅπ. προσ-
κχόντως, ἐπιτηδεύω, ἀρμαδιῶς. c.
valere, εὖ ἔχειν. facere, εὖ ποιεῖν.

2) εὐκαίρως, ἐν καιρῷ.

commōdus, ōtis, ō. (commodus)
συμμετρία, ἀρμονία, ἐπιτηδεύτης.
2) εὐκαίριος, ἐπιτηδεύτης, εὐμαρεια,
εὐχρηστία, ὠφέλεια. 3) ἐπὶ ἀνθρώπων
χάρις, ἀγαθότης, πραότης.

commōdo, atī, atum, are, aliqd, πα-
ρασκευάζω, ἐτομαζῶ τι. 2) aleui
aliqd, χίχρημι τινι τι. sedes ad ne-
ptiam, ἐξουσίαν διδωμί τινι χρῆσθαι
τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ πρὸς τὸν γάμον. aleui
omnem, παρέχω τινὶ ὅλας. commōdat

praecipitorem se singulis, παρέχει
 εαυτὸν διδάσκων ἑκάστῳ. veniam
 parvis peccatis, συγγνώμην ἔχει
 μικραῖς ἀμαρτίαισιν. 3) alicui χα
 रिζεमाί τινι, ὠφελῶ τινα.

commodū, κ. -lum, ἐπίρ. (ὑποκ.
 τοῦ commodi) ἐπιτηδεύω, ἀρμυδύω.

1) commodum, ἐπίρ. (commodus)
 εὐκαιρῶς, ἐπιτηδεύω. 2) ἀρτι. c.
 discesserat, quum ille venit, ἀρτι
 σοῦ ἀνχωρήσαντος, ἤλθεν εκείνος
 ad ie ibam commodum, ἐτύγγανον
 ὡς σὲ ἔω.

2) commodum, i, οῦ. (commodus)
 εὐκαιρῶς, καιρῶς, το συμφέρον, εὐχρη-
 στες, λυσitelēs. c. capio ex re, ὠφε-
 λεῖμαι ἀπὸ τοῦ πρῶτου, ἀπολαύω
 τι ἀγαθόν. -commodo εἴτε per co-
 modum, ἐπιτηδεύω, ἐπ' ἀγαθῷ. com-
 modo reipublicae facio alqd, ἐπ' ἀ-
 γαθῷ τῆς πόλεως ποιεῶ τι. -commoda,
 orum, πλ. τὰ ἀγαθὰ, ὠφελήματα, τὸ
 χρηστέματα, χαρίσματα (μάλιστα
 τῶν ἀπομάχων).

commodus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ.
 (com-modus) σύμφωνα c. statuta,
 σύμφωνα ἀναστήματα, σύμφωνα σῶμα-
 talentum commodum, τάλαντον ὁ
 λον, τάλαντον ἐντελής. c. valetudo,
 εὐεξία. 2) alicui ad alqd, πρόσφορος
 τινι, συμφέρων, ἀρμόδιος πρὸς τι. c.
 venis ad eursum, ἐγγὺς συμπερνούσα
 πρὸς τὸ θέιν, ἀρμόζουσα πρὸς τὸν
 ἄρμον. nulla lex commodi omnibus
 est, οὐδεὶς νόμος λυσitelēs, συμπε-
 ρει πᾶσιν commodus iter, ἐπιτη-
 δεύετα δὴς. commodum est, συμ-
 φέρει, ἀρμόζει. commodissimum est,
 λυσiteléstaton, συμφερωτάτην ἐστίν.
 2) alicui, ἀρμόδιος, ἐπιτηδεύω, ἀρ-
 μότων τινί. c. sodalibus, ἀρμόκων
 τοῖς ἑταίροις. mihi commodus uni,
 ἔμοι ἀρμόκων μὲν, ἑταί μὲν ἀρ-
 μόδιος. iam commodior es, ἤδη
 ἐμὲ καλῶτερος εἶ.

com-moenio, id. communio.

com-molior, ilus, iri, (ἀρχ.) αἰ-

μηχανῶμαι τι, ἐπιχειρῶ τινι.

commodū factio, feci, factum,

alqm, ὑπομνήσκω, νοθεύω τινα.

co-m-moneo, ui, tum, ere, al

εἴτε alqm de re, ἀναμνήσκω, ὑ-

μνήσκω τινά τινας εἴτε τινά

νοθεύω τινα. c. alqm, ut anim

intendat, παραινῶ τινι προσέχειν

νοῦν.

commodū, a, um, id. commun

com-monstro, avi, alqm, are, al

καταδείκνυμι, δεικνύμι τι.

commodiatio, ōnis, ō. (commo

διακονή, διατριβή.

Commodiatio, Συναποθήκη.

Commodiatio, Πλατὺς ἀπλοῦς.

Commodiatio, αἰος, ari, διατρι-

βή, ἡ ἐν τοῖς, in loco, ἐν τόπῳ. in ead

seuten in commodatur, τῇ αὐτῇ γ

μη ἐνδιατρίβει. paullisper commo

ius est, ὀλίγον τινά χρόνον διατρίβ

εἰσέλησε.

commodio, ōnis, ō. (commoneo)

τακίνοισι, ἀνακίνοισι. animi, ἀ-

κίνοισι, ψυχῆς, πάθος.

+ commodiatio, ōnis, ō. (commo

κίνοισι, μικρὸν ἀρμόστημα. κικ.

commodius, a, um, μ. σ. (ματ

commoneo) ἐμπειρῶς. commo

men a, προσόληπτος.

com-moneo, ōni, ōtum, ere, al

ἢ alqd, κατακίνω, διακινῶ, κινῶ

ἢ τι. c. me ex lo o, κινῶμαι ἐκ

τοῦ. ματ. ἀνακινῶ, διακινῶ,

εἰς τινα c. od um in alqm, κ

μῖτος κατὰ τινος. bellum, πλεμονικ

commodiatio, ōnis, ō. κινῶν

ἀνακίνοισι, μετάδοσις. 2) ἀνακί

οισι, σχ. φάτορ.

commodiatio, avi, atum, are,

-cor, aius, ari, ἀπὸ. ἀπαξ Λ

(communis) alqd cum alqd, κοινῶ

τινι, μεταδίδωμι τινός τινι. c. εἰ

latem cum aliquo, μεταδίδωμι τῆς πολιτείας τινί. consilia inter se communicant, κοινολογῶσιν ἀλλήλοις. e, cum aliquo de minimis rebus, κοινοῦμαι, ἀνακοινοῦμαι τινι περί τῶν μεγίστων πραγμάτων. 2) αἰεὶ, ἀνακοινοῦμαι, συναναοιρέφωμαι τινι. 3) aliquid cum aliquo, κοινωνῶ τινος τινι, μετέχω τινος τινι. inimicis suas iniurias communicat, μετέχει μοι αἷς ἔχθρας primo labores, mox et gloriam communicat, κατ' ἀρχάς τῶν πόνων, μετ' ὀλίγον δὲ καὶ τῆς δόξης μετέχει.

1. communio, ōnis, ū. (communis, κοινωνία.

2. com-munio (com-moenio), īni, είτε ἡ, ītum, īre, aliquid, ὀχυρῶ, περιτείχιζω, καταφράττω τι.

communio, e, μ. (μυγ.) σ. κ. ὄπ. (munus) κοινός. communia sunt amicorum inter se omnia, ἅπαντα τὰ τῶν φίλων πρὸς ἀλλήλους κοινὰ ὑπάρχει. non proprium senectutis est vitiū, sed communis valetudininis, οὐκ ἴδιον τοῦ γήρους ἐστὶν ἐλάττωμα, ἀλλὰ κοινὸν τῆς ἡξέως. hoc mihi tecum est mihi et tibi commune est, τοῦτο κοινόν μοι πρὸς σὲ ὑπάρχει, τοῦτο ἔμοι τε καὶ σοὶ κοινόν ἐστι. commune jus gentium, τὸ κοινὸν τῶν ἐθνῶν δικαίον. c. sensus, ὁ κοινὸς νοῦς. c. hominū, κοινός, εὐπροσέγγιστος ἀνθρώπος—commune, is, ō. τὸ κοινόν (πρόλεως). in commune confere aliquid, εἰς κοινὸν φέρω τι, κοινὸν παρέχω τι. in commune vocare honores, κοινὰς τὰς τιμὰς ποιεῖν. in commune disputare, ἐν γένει, κοινῶς διαλέγεσθαι.

communio, ōnis, ū. (communis) κοινότης, κοινωνία. 2) κοινότης, εὐπροσέγγιστος.

communiter, ἐπὶ κοινῶς, κοινῇ.

+ communio, ōnis, ū. (com-munire) ὀχυρῶσαι, ὀχυρῶμα. Κικ.

com-municator, atus, atī, (σπ).

συμφεθυρίζω. Κικ.

communabilis, e, (commuio) μεταδλητός, εὐμεταδλητός.

communaliū, ōnis, θ. μεταβολή, ἀλλαγὴ. 2) ἀντιμεταβολή, σχ. ῥητορ. com-mūto, avi, atum, are, ἀλλὰ ἡττω, μεταβάλλω. fidem suam pecunia, ἀλλάττειν τὴν πίστιν ἀντὶ ἀργυρίου. mortem cum vita, μεταλλάττειν τὸν βίον, ἀπονήσκειν. verba cum aliquo, διαλέγεσθαι πρὸς τινα.

com-mūto, compti, comptum, ēre, (ἐκ τοῦ com-mpo) κομμῶ, καλλωπίζω, καλλύνω, κοσμῶ.

commodia, ae, ū. κομωδία.

+ com-mūdo, ἐπὶ. (σπ). κομφοδικῶς Πλ.

commodus, a, um, κομωδός.

com-mūto, ōnis, ū. (com-mūto) κομμήτης, εὐκομος. Πλάδρ.

com-precator (comprec.), pactus, scī, συντίθεται, συνθήκην ποιῶμαι. com-precator, (πλ.) de, + ex com-precator, ἐκ συνθήματος, κατὰ συνθήκην.

+ com-precatio, ōnis, θ. (comprecator) σύμπτεισι. Κικ.

+ com-precator, a, um, (μυγ. τοῦ comprecator) σύμπτειστος, πηκτός. c. com-precator, σιτηρά μέλη.

com-precator, is, είτε + -go, gēre, θ. (comprecator) σύμπτεισι, συναρμογή, ἀλληλουχία, ἄρμος.

com-precator, aris, isos, Emisio. οὐς. ὁ ἐταίρος, ὁ φίλος, ἡ φίλη, ὁ (ἡ) σύζυγος.

com-precabilis, e, (ππ.) παραδλητός.

+ com-precator, ἐπὶ. συγκριτικῶς.

1. com-precatio, ōnis, θ. (1. com-precator) παραβολή, σύγκρισις. 2) ἀναλογία.

2. com-precatio, ōnis, θ. (2. com-precator) κατασκευή, παρασκευή, πόρισις.

2) ὠνή, ἀγορά.

com-precator, a, um, συγκριτικός.

com-precator (comprecator), parsi (parsi,) ēre, aliquid, περιποιεῖται, ταμι-

ಪ್ರಯೋಗ: ೨೬.

com-rāgēō, uī, ēro, καταφρίνομαι,
φρίνομαι, γίγνομαι δηλ. 2) φρίνο-
μαι, ὑπάγω.

1. *comparatio*, ἀνι. αἰσθ. ἀρε, (*comparatio*) αὐτὰ ἐκ τῆς αἴτιας αὐτοῦ τοῦ, συ-
ζητήσιμος, συγκρίσιμος, ὅπως τί τινα. 2)
παρὰ δὲ ἄλλω, συγκρίνω τί τινα εἶπε
πρὸς τι. *nōc tantum inuicem comparantur utilla, inter se quous ipso,*
καὶ οὐ μόνον πρὸς τὴν ἀντιθέσιν πα-
ραδεδόχεται τα ὁφέλιμα, ἀλλὰ καὶ
αὐτὰ πρὸς ἄλληλα. 3) *συμπεριλαμβανόμενοι*. *ad supremum certamen com-*
parantur, eis tōn ἑσχάτου ἀγῶνα
συμπεριλαμβάνονται. 4) *inter se compara-*
re, συνθήκη πρὸς ἀλλήλους ποιέ-
σαι, συνεπιθεσθαι ἀλλήλοις, consules
inter se provincias comparant, οἱ ὑ-
πατοι πρὸς ἀλλήλους συνθήκη ποί-
ουνται περὶ τῶν ἐπαρχιών. 5) *ἀσκή-*
ματα, ἐξετάζω τι. *e. id semper τοῦτο*
ἀεὶ ἀσκήπεται.

2. com-paraō, ἀνίστημι, ἀφ' αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ
κατασκευάζω, παρασκευάζω τι. con-
viniūm magnillī ē, κατασκευάζω δεῖ-
πνον μεγαλοπρεπώς. στήσις, παρα-
σκευάζω δπλα. insidias aleui, κα-
τασκευάζω τινι ἐνεδρην.c. me ad iter,
παρασκευάζεται πρὸς πορείαν. more
majorum comparatum est, κατασκευά-
σται ὑπὸ τοῖς τῶν προγόνων εἵθετος, οὕτως
ἐκ προγόνων καθέστηκεν. ita compa-
ratum est, οὕτω παρομοίη 2) παρα-
σκευάζω, πορίζω τι. e. mihi alqd ἢ
ἀπλῶς αὐτό, παρασκευάζεται, πορί-
ζεται τι. victum labore, παράκειται
τὴν βίον πίνω. laudes artibus, κτιώ-
μαι ἐπαίνους διὰ τῶν τεχνῶν.

com-*paseo*, *sum*, *ergo*, συμδύσκω,
βύσκω.

com-pascuus, n, um, ἀμύβητος.

compēctis or, ^u18, compaciscor.

compedio, īvi, ītum, īre, (compes)
συμπεδῶ, δεσμεύω. Πλ.

compellatio, omnis, θ. προσηγορία
προσφωνήσις. 2) ἐπίπληξις.

1. compello, avi, alium, are. (ἐπι-
τοῦ 2. compello) αἰτῶ, προσκαρῶ
τινι, προσφωνῶ τινι, λόγον προσφερ-
εῖν τινι. 2) κατηγορῶ τινος, ἐπιπλήτ-
εω τινι.

2. *compello, pūli, pulsum, ēre*
αἰqμ, συναλκυῖω, συνάγω, συνῶ
τινα. c. greges in unum, συναλύν
τας ἀγέλας εἰς ταῦτι. adversario
intra mēenia, συνῶ τὸς πολέμιου
εἰσω τῶν ταγῶν. 2) αἰqμ ad ἡ
αἰqδ, πρστρέπω, παρορμῶ τινα
τι, ἐπὶ τι compellitur pacem pete
ἄτε ut petat, ἀντιχάσσται εἰρήνην
αἰτήσασθαι.

compend āgrius, a, um, σύντομος
-ria, ae, ō. ὑπὸν νῖα, ἢ σύντομος.

compendium, ii, cū. (com-pendo
περίσσευμα, περιποίησης, περιουσί-
α κέρδους. 2) συντομή, ἐπιτομή. com-
pendium facere αλεξς τοι, συντέμνω
ἐπιτέμνω, περιποιούμεαι τι (οἰκονομῶ
α γίνασθαι ἐκ πλῶς compendium, ἡ σ-
τομὸς ἑδδς, ἡ ἐπίτομος.

compensatio, ὀνίς, ὅ. ἀντιτάξις
σις, ἀντιτάξεως.

com-pen-so, avi, atum, are, alio
cum re esse re ἀντισηκῶ τι, ποιῶ
ἀντιρρόπον τι, ἔλπω τί τι, laet-
tiam eum dulcoribus, τὴν χαρὰν ἐν
σταθμῶν τῇ λύπῃ ποιῶ labores con-
pensali gloriā, πόνοι ἀμειδίμενοι, δι-
comperco, ἤ comparco.

com-peregrinatus,us, &. m. †-ti
ōnis, 9. ὁπερθεσας εἶτε ἀναδελφῇ πρ
θεσμίας εἰς τὴν μετὰ τοῦτον ἡ ἀλλήν
μαρτυρίαν.

compreendiño, aní, aiuní, aro,
ναθάλλω την προθεσίαν εις την με-
ταύριον ή εις άλλην ήμεραν. φυ-
καλώ τον φεύγοντα εις την μεταύ-
ριον ή εις άλλην ήμεραν.

com-pēriō, pēri, pertum, ī

(σπ.-p̄rior, portus, iri, ἀπόθ.) αἰqđ, καταμανθάνω, εκπυνθάνομαι, πυνθάνομαι τι, πληροφορούμαι περί τινος. compertus, σαφής, δῆλος. αἰqđ habeo compertum εἴτε mihi est compertum, σαφώς οἶδ' αὖ τι. compertus flagitii, ληψίς ἐπ' αὐτοφώρῳ compertus sacrilegii, καταληψίς ἐπ' αὐτῇ τῇ ἱεροσυλίᾳ.

compertus, α, um, ἕδ, comperio, com-pes, ωdis, θ (μῶνον ἐν τῷ πλ. καὶ κατ' ἀφ. τοῦ ἐν.) π ἐ δ ἡ, ποδοκλήνη, δεισμὸς, δεισμα.

compresso, ui, ē, e, (compes) αἰqđ ἢ αἰqđ, κατέχω, κολάζω τινά ἢ τ, κατακρατῶ, κρατῶ τινος iram, κρατῶ τῆς ἔργης. compresso mentem, ἔσχε νόον, equum habenis, κατέχω τὴν ἵππον τῷ χαλινῷ. vitem, κολάζω (κλαδεύω) τὴν ἀμπελον. eivem seditionum, κολάζω τὸν στασιαστικὸν πολίτην.

compertior, oris, ā, ó ἀντιπραγγιλλών, ó μεταπειρούμενος τὴν αὐτὴν ἀρχήν. [γέλλουσα.

compertior, icis, ē, ἡ ἀντιπραγ- com-pto, īvi εἴτε īi, ītum, ere, αἰqđ, ἀμειψίζω, συζητῶ τι. 2) συμπίπτω, συμβάλλω, īn īuam, εἰς αὐτό. 3) cum αἰqđ εἴτε alcui, συμπίπτω τινί. 4) ἀρμόζω, ἀρμόδιος, ἐπιτηδεύς εἰμι.

+ compiliatio, ōnis, θ. συναρπάζη, ἡ πανταχόθεν γενομένη συλλογή. com-pto, aui, aium, ero, αἰqđ ἢ αἰqđ, συναρπάζω, διαρπάζω, συλῶ τινα ἢ τι.

compungo, pēg, pectum, ere, (compungo) αἰqđ, συμπιγνύμι τι, συναρπάζω, συναρμόζω τι. 2) solui, plati, τῷ ψευδῇ. 3) αἰqđ ἢ αἰqđ īn locum, ἀπώλω, καθαιρεῖν, ἀποκαρπύω τινα ἢ τι εἰς τι. [τῶν λαγνῶν.

comptilicis, α, um, τῆς ἐργῆς. comptilis, α, (comptum) τῆς

τριόδου. comptiles Laros, οἱ Λαγνῆτες, οἱ τῶν τριόδων ἢ οἰστών ὁδῶν φυλακτικοί. Comptilis, ium αἴτε iorum, οὐ. Κομπιταλία, ἡ ἐργὴ τῶν Λαγνῶν ἢ ἀγομένη ἐν ταῖς τριοδαῖς. comptum, i, οὐ. (comptui) τριοδος, οἰστή ὁδος.

com placere, ui κ. ius sum, ere, alui, συναρισκῶ τινί. 2) ἀρεσκῶ τινί. hoc deo complacitum est, εὐτο ἤρεσε τῷ θεῷ, τούτῳ εὐδόκησεν ὁ θεός.

com-plano, aui, aium, are, (σπ.) καθομαλίζω, εἰσομαλίζω, ἐμαλίζω. domum, κατεδαρίζω τὸν οἶκον.

com-plector, exus, eti, αἰqđ, περιπλεκομαι τινί, περιέχω, περιβάλλω τι. mare terram complectum, ἡ συμπεριέχουσα τὴν γῆν θάλασσα. vobis complectens corpus, ἰσθῆς περιβάλλουσα τὸ σῶμα. soror complectitur artem, ὕπνος κατέχει τὴ μέλη. 2) e, αἰqđ mente εἴτε animo ἢ ἀπλῶς e, αἰqđ, περιλαμβάνω τι τῷ νῷ, περιβάλλομαι τι τῇ διανοίᾳ, καταλαμβάνω τι. 3) περιλαμβάνω τι (λόγῳ), διαλαμβάνω, e, cūctas breviter, συλλήθδην διαρρομαι τὰς αἰτίας. 4) περιλαμβάνω, καταλαμβάνω, ἐτώμαι τι. 5) αἰqđ, συμπλέκωμαι τινί. completuntur inter se, συμπλέκονται ἀλλήλοις ὅ. περιβάλλω, περιλαμβάνω, ἀσπάζομαι τινά 7) μεταφ e, αἰqđ, ἀσπάζομαι τι. philosophiam, τὴν φιλοσοφίαν. αἰqđ honoibus, περιάπτω τινί τιμὰς. αἰqđ beneficiis, θεραπεύω τινά ευεργεσίαις. 8) παθ. περιβάλλομαι, κατέχομαι ὑπό τινος. invidiosa fortuna complector, ὅπ' οὐ φθονεῖ τυχῇ κατέχομαι.

complementum, i, οὐ. (compleo) συμπληρωμα.

com-pleo, ēvi, ētum, ere, αἰqđ αἰqđ re, πληρῶ, συμπληρῶμι τι τινος. omnia cruento, ἀπαντα αἵματος, cibus et potione completi, πίτου καὶ ποτοῦ

πληρωθέντες. c. legiones πληρῶ, ἑ-
ναπληρῶ τὰς λεγεῶνας. παντες, πλη-
ρῶ, συμπληρῶ τὰς ναῦς. c. aëra muni-
mure, ἀναπλήρηται ψιθυρισμοῦ τὸν
αἶρα. Μετὰ γεν. c. aliam dementiae,
ἀναπλήρηται τινα ἀνοίας. 2) aliquid
πληρῶ, ἐκπληρῶ, ἐκτελῶ, ἀποτελῶ τι.
promissum, πληρῶ, ἀποτελῶ τὴν
ἐπαγγελσίαν. conitum annos, πληρῶ,
βῶ ἑκατὸν ἔτη. complerit sua tem-
pora, ἐπλήρωσε τὸν τοῦ βίου χρόνον,
ἐπὶ τὸ τοῦ βίου τέλος ἦλθε. comple-
tus, α, um, πλήρης.

completus, a, um, ἴδ. compleo.
complexio, ōnis, θ. (complexor)
συμπλοκή, συνάφεια, συλλογισμός. 2)
περίστροφος. 3) συμπέρασμα. 4) δόγμα.

1. complexus, o, um, ἴδ. complector.
2. complexus, us, ā. (complector)
συμπλοκή, περισβολή, περίπτωσις, ἀ-
σπασμός. μεταφ. στοργή, ἀγάπη. 2)
συνάφεια λόγου.

com-pleto, cui (σπ. cāvi), cātum,
ago, συμπλῆσσω, συμπλέχω.

complētatio, ōnis, θ. κ. -tus, us,
ā. τὸ συναλοφύρεσθαι, ὁ ἀλοφύρεσις.

com-pleto, aui, atum, ago, συνο-
λεψύρομαι, συνοδύρομαι. aliquid, κλειώ,
θρηνώ τινα.

complures, a, κ. ia, ium, συμ-
πλείονες, πλείονες, πλείστοι.

complūries, epīr. (ἐργ.) πλεονάριος,
πλείστον.

complūscūli, ae, a, (ἐργ. κ. μετ.)
ἀπεικτικῶς πολλοί, εὐ μάλα πολλοί.

complūvium, ii, ō. (compluo)
κατεκλυστρον, ὑπαιθρος ἐν μίσθῳ τοῦ
εἴκω αὐτὸν εἰς τὴν ἀνέρι τὸ ἐξ ὀφθαλ-
μοῦ ὑδωρ, ἡ μεσάυλας, τὰ τοῦ εἴλου
ὑπαιθρα.

com-pono, pōui, pōitum, ōre,
συντίθημι. aliquid cum alia re ἢ aliquid
aloud, συντίθημι τί τινι, συνάπτω,
συναρμολῶ. manūbus manūs, συνάπτω
χεῖρα χερί. genus hominū compo-

situm est ex anima et corpore, τὴν
τῶν ἀνθρώπων γένος συντίθεται ἐκ
ψυχῆς καὶ σώματος. c. medicamen-
tum, συντίθημι, κατασκευάζω ἔμα.
orationem, συντίθημι λόγον. com-
mentarios, συντάττω ὑπομνηματι-
σμούς. librum, συγγράφω βιβλίον.
gladiatores inter se componuntur,
μονομαχοῖ ἀλλήλοις συμβαλλένται.
2) συντίθημι, πλάττω, mendacium,
πλάττω ψεύδος. fraudem, συντίθημι,
πλάττω ἀπάτην. insidias, κατασκευ-
άζω ἐνέδραν. 3) συντίθημι, συντάττω,
κοσμῶ, εὐθετῶ. capillum, κοσμῶ τὴν
κόμην. ordines, συντάττω, διατίθημι
τὰς τάξεις. mortuum, καθεύδω τὸν ἀ-
ποθάνοντα. 4) διατίθημι, καταπαύω.
bellum, καταπαύω τὸν πόλεμον. dis-
cordiam, διατίθημι τὴν ἐριν. juvenes
concitatos, διατίθημι, διαλλάττω τοὺς
ἐρεθισμένους νεανίας. 5) συναρμολῶ,
ἐκταρμολῶ, παρασκευάζω. me ad exem-
plum, συναρμολῶ ἐμαυτὸν πρὸς τὸ
παράδειγμα. animum ad omnes causas,
συναρμολῶ τὸν νουν πρὸς πάσας τὰς
συμπτώσεις. 6) συντάττωμαι, συντι-
θεμαι, diem, συντίθεμαι, συντάττω-
μαι ἡμέραν. compositā hoīā fa-
ctus aliquid, συνθέτανο: τὴν ὥραν ποι-
εῖσθαι. c. predicationem, συντίθεμαι
προδοξίαν. dies composita, ἡ συντα-
χθεῖσα ἡμέρα. composito ētra ex
composito, κατὰ τὸ συντάλαγμανον,
ἐκ παρασκευῆς. 7) παραβάλλω. dicta
cum factis, τὰ εἰρημένα πρὸς τὰ πε-
πραγμένα παραβάλλω. parva magnis,
συγκρίνω μικρὰ μεγάλους.

com-pono, aui, atum, ago, συγ-
κομίζω.

compos, ōis, (pois) alio, σπ.
αἶψα, ἔγκριτος, κρατῶν τινος. καὶ
compos, ē ēa- τοῦ κρατῶν, ὁ ἐν αὐτοῦ
ῶν. c. animi ētra mentis, πρηνήρης,
σωφρονῶν. 2) τυχῶν τινος. vobis τῆς
ἐυχῆς. laudis, ἀκαίγου, miscerum,

ταλαιπωριῶν. 3) ἔνοχος τινι, μέτοχος τινος. *sceleris*, ἔνοχος τῷ ἱγυλῆματι.

comprobatio, ἐπίρ. ἀρμοδίως, κοσμίως, τεχνικῶς.

comprobatio, *ōis*, θ. σύνθεσις, σύνταξις, διάταξις. 2) σύνθεσις, ἀπόθεσις. 3) συμβολή, *gladiatorium*, τῶν μονομάχων. 4) διάλυσις ἐριδος, συνολή, σύστημα.

comprobat, *ōis*, α. (*comprobo*) συνθετικῶς, συγγραφικῶς, ἐ συντάξας.

comprobat, α, um (μετὰ τοῦ *comprobo*) μ. σ. κ. ὅπ. σύνθετος. 2) πλεονέκτης. 3) εὐθετος, κεκοσμημένος, τεχνικός. 4) ἡσυχός, ἀπαλῆς. 5) ἀρμόδιος, εὐθετος ἀπ' αὐτοῦ, πρὸς τι.

comprobatio, *ōis*, θ. συμπόσιον. *comprobat*, *īni*, *īum*, *īre*, (-*ompro*) [ἀρχ. κ. μετ.] αὐτὴν αὐτοῦ ἢ αὐτῶν τοῦ τινὸς ἀντιπαραστήσειν, παρέχω τινὶ τι.

comprobat, *ōis*, α. συμπόσιος. *comprobat*, *īni*, *īum*, *īre*, (-*ompro*) [ἀρχ. κ. μετ.] αὐτὴν αὐτοῦ ἢ αὐτῶν τοῦ τινὸς ἀντιπαραστήσειν, παρέχω τινὶ τι.

comprobat, *ōis*, θ. (σπ.) προσκομ-
comprobat, *āus*, *ari*, (ἀρχ. κ. ποιητ.) πρὸς αὐτῶν αὐτοῦ, τοῖς θεοῖς.

comprobat, *ādī*, *usum*, *ēre*, εἶρη ἢ αὐτῶν, συλλαμβάνω, ἐπιλαμβάνω τινὰ ἢ τι, ὁρατὶ καὶ τινος. *ignis* αὐτῶν *comprehendit*, τὸ πῦρ ἐπιλαμβάνει τι.

comprehensum *aedificia* (ὅπεν. *ignis*), ἐνεπύρουσαν τὰ κτίρια, μακρὰ (ποιῶν) ἐπίσταν τὰ κτίρια.) *comprehensus morbus*, νόσος ἐπιληψίας, νόσος περὶ πνεύματος, *hostem*, συλλαμβάνω, καταλαμβάνω ἐχθρὸν. *fur*, λαμβάνω κλέπτειν ἀπ' αὐτοῦ ὥστε.

adulterium, καταπαύω τὴν μοιχείαν. 3) ἐπὶ φυτῶν, λαμβάνω, *susculis* *comprehendit*, ἐκλάδους λαμβάνει, ῥιζοῦται, ῥιζοβολεῖ. 4) περιλαμβάνω, *circulus ejus triginta ei duo stadia comprehendit*, ἡ περιόδος αὐτοῦ τρι-

κοντα καὶ δύο στάδια περιλαμβάνει. α. αὐτῶν *comprobat*, περιλαμβάνω τι τῇ διανοίᾳ. α. αὐτῶν, συλλαμβάνω, καταλαμβάνω, κατανοῶ τι. 3) αὐτῶν *amiciis*, ἀνακτιῶμαι τινὰ φίλους. *juvenes humanitate*, ἀναρτῶμαι τοὺς νέους τῇ φιλοφροσύνῃ. 6) συλλαμβάνω, διέρχομαι τι. *brevis* ο, *sententiam*, διαβραχέων συλλαμβάνω τὴν γνώμην.

verbis *luculentioribus* α. *rem* διαλομπρωτέρων λόγων ἐξηγοῦμαι τὸ πρᾶγμα. αὐτῶν *comprobat* α. καταπαύω τι.

comprehensibilis, α. (*comprehendo*) ληπτός, καταληπτός. *Kik*.

comprehensio, *ōis*, θ. σύλληψις, ἐπίληψις, κατάληψις. 2) περίληψις λόγου.

comprobo, *ādī*, *usum*, *ēre*, ἐνίστε ἐν τῷ περὶ λόγῳ καὶ συχνάκις παρὰ ποιηταῖς ἀντὶ *comprehendo*. [*prehendo*.

comprehensus, α, um, *īd*. *comprobo*, ἐπίρ. μ. α. (σπ.) συλλαβδῶν, συντόμως.

compressio, *ōis*, θ. (*comprimō*) συμπίεσις, σύνυψις. 2) περιβολή, περιπλοκή. 3) τὸ σύντομον τοῦ λόγου, ἢ σύλληψις. [*primō*.

1. *compressus*, α, um, *īd*. *comprobo*, *us*, α. (*comprimō*) συμπίεσις, σύνυψις. 2) (καμ), συνουσία, μίξις. Μόνον κατ' ἀφ. τοῦ ἐν.

comprimō, *pressi*, *pressum*, *ēre*, (*primō*) αὐτῶν, συμπίεζω, σύνυψις τι. *ordines aciei*, πυκνῶ τὰς τάξεις τῆς φάλαγγος. *mulierem*, συγγίγναι γυναίκα, πιεζω γυναίκα. 3) συνίχω, συστῆλναι, κατέχω. *manus*, ἀπὶ τὰς χεῖρας. *seditionem*, καταπιέζω, καταπαύω στάσιν. *audaciam aleje*, ἐπεχω, κολάζω τὴν τόλμην τινός. 3) κατακρύπτω, ὑποκρύπτω, ὑποκλέπτω.

— *comprobat*, *ōis*, θ. συναινεῖς. *Kik*.

— *comprobat*, *ōis*, α. συναινεῖς. *Kik*.

— *comprobat*, *ōis*, θ. συναινεῖς. *Kik*.

συναινῶ, ἀποδέχομαι τι, συνδοκαί
μοι τι. c. sententiam tuam, συναινῶ τὴν
σὴν γνώμην. 2) δοκιμον παρεῶ τ,
ἀποδεικνύμι, βεβαιῶ, πιστῶ τι.

compromissum, ἰ. οὐ. (compromit-
to) ἀμοιβὴ ἀποσχεσίς, συνθήκη
(περὶ διαίτη τοῦ μάχιστα).

com-promitto, ἰσι, issum, ἔρε,
συντίθεμαι. de aliqua re, ἐπιτρέπω
διαίτην περὶ τινος πράγματος, δι-
δωμι διαίτην τὴν ἐπιτροπὴν περὶ
τινός.

Compria, ae, ὁ Κόμψα, πόλις Ἰ-
ταλίας -aous, a, um, ἐκ Κόμψης.
comprius, a, um, (μτχ. τοῦ comō)
κακὰ λαμπισμένος, κομψός.

compulsus, a, um, ἴδ. 2 compello
compun-ctus, a, um, ἴδ. compungo
com-pungo, πκί, pelum, ἔρε, αλμ
ἢ αλφ, κατατιζῶ, κατανοσσω.

com-pūto, ανί, αium, are, αλμ,
συλλογίζομαι, ἐκλογίζομαι, λογίζο-
μαί τι, apnoo, quibus visumus, com-
pūto, λογίζομαι τὰ ἔτη, ἔσα ἐδωσα-
μεν compūtiens, quid studia referant,
λογιζόμενος τί αἱ σπουδαὶ ὠφελοῦσιν.

Comum, ἰ, οὐ. Κώμον, πόλις τῆς
ἐπέκεινα τοῦ Παύου Κελτικῆς. Co-
mensis, e, ἐκ Κώμου.

con, εὐχρηστον ἐν μόνῃ τῇ συνθέσει
ἀντὶ τοῦ cum.

* conāmon, inis, οὐ. (comor) ἐπι-
χείρημα, ἀγωνισμα. 2) στήνιγμα.
conātu, ἰ, οὐ. (μτχ. τοῦ conor) ἐπι-
χείρημα, συνήλως ἐν τῷ πλ.

conātus, us, a. (conor) ἐπιχειρη-
σις, ἐπιχείρημα, ἐπιβολή, ἀπίπειρα.
2) ἀγωνισμα, ζήλος.

con-cāco, ανί, αium, are, καταγίζω.
con-caedes, ium, ὁ. πλ. αἱ ἐκκοπταὶ
δένδρων. [διταραμαίνω.

con-cālētācio, fcei, factum, ἔρε,
con-cāleo, lui, ēro, διαθέρομαι εἰμι.
con-cālesco, lui, ἔρε, (σπ.) τυ-
λεῖσθαι, ἀμβλύνεσθαι, ἀναίσθητος γί-

νομαι. 2) ἐπίτριπτος, πανούργος
γίνομαι.

† concessāmeānus, χαμπαρτός.

Concānī, orum, a. Κωνκανοί, ἔ-
θνος Ἰσπανίας.

con-cāsigo, ανί, αium, are, αλμ,
καλῶ, σωφρονίζω τινά. Πλ.

con-cāno, ανί, αium, are, (ποίητ.
x μτχ.) κοιῶ, καίνομαι.

con-cānus, a, um, κοίλος.

con-cēdo, essi, essum, ἔρε, χωρῶ.

ex aedibus, ἐκ τοῦ εἰκίου. in hiberna,
εἰς τὰ χειμαδια. concessit Argos ha-
bitatum, ἐχώρησεν εἰς τὸ ἄργος οἰκή-
σων. concede hinc intro, χωρεῖ.

ἐνταῦθεν εἰσώ. Παρά Γαλίω. c.
finē καὶ ἀπλῶς concedo, ἀπαλλάτ-
τομαι τοῦ βίου, εἴχομαι. quandoque

concessero, ἐπειδὴν ἀποθάνω. 2) με-
ταρ. c. in sententiam, συγκατατίθε-
μαι τῇ γνώμῃ. in conditiones, συγ-

καταβάνω εἰς τὰς συνθήκας, συγχω-
ρῶ ταῖς συνθήκαις in ditionem, ἐν-
δίδωμι ἐμαυτῷ, ὑποτάττομαι τινί.

3) αἰνῶ, συγχωρῶ, παραχωρῶ, υπεί-
χω, ἐνδίδωμι τινί. bellum paci con-
cedit, ἐπὶ εἰμῶς ὑπείκει τῇ εἰρήνῃ.

nemini concedit, οὐδενὶ ὑπείκει con-
cessit senatus proslulationi tuae, ἐχα-
ρίτατο, ἐνέδωκεν ἡ σύγκλητος τῇ σῇ

αἰτήτει. concedo veris, συγχωρῶ τῇ
ἀληθείᾳ. 4) alicui alicq, συγχωρῶ τι-
νί τι, παραχωρῶ τινί τινος. c. alicui

principatum, παραχωρῶ τινί τῆς ἡγε-
μονίας. vitam alicui, συγχωρῶ τινί
τὴν ζωὴν. precata alicui, συγγινώ-

σκω τινί τὰ ἀμάρτημα, nunquam
con-essa moveri (amarina, ἡ Κα-
μαρίνα, ἣν οὐδέποτε ἐξῆν κινήσθαι. c.

tibi, hoc verum esse esse ut sit ve-
rum, συνομολογῶ σοὶ τοῦτο, συγχω-
ρῶ σοὶ τοῦτο, ἀληθὲς εἶναι. dolorem

atque amicicias meae reipublicae con-
cessi, τὴν λύπην καὶ τὴν ἐχθρὰν μου
τῇ πολιτείᾳ ἐχαρίσκαμην.

con-cēlēbro, ἀνι, αἰαμ, are, locum, συγχέω, θάμνω εἰς τόπον. 2) αἰαμ, ἐπιμελοῦμαι τινος, σπουδάζω περὶ τι. 3) αἰαμ ἢ αἰαμ, διαθρυλλῶ, ἐγκωμιάζω τινά ἢ τι. 4) ἐορτάζω, πανηγυρίζω. diem natalem, ἐορτάζω, ἐπιτελῶ τὰ γενέθλια.

conceſſatio, ōnis, θ. σύνδειπνον. concentio, ōnis, θ. (conciſio) [σπ.] συμφωνία, ἁρμονία.

con-conſūrio, are, συγκαλῶ, συναθροίζω (εἰσὶν εἰς ἑκατοντάδας). Πλ. concentus, us, ᾄ. (conciſio) συμφωνία, ἁρμονία. μεταφ. συμφωνία, ὁμόνοια. 2) δμόφωνος ἐπικρότησις.

concepio, ōnis, θ. (conciſio) σύλληψις. 2) σύλληψις, κύσις. 3) διατύπωσις, λεκτικὸς τύπος.

1. conceptus, o, um, ἴδ. concepio.

2. conceptus, us, ᾄ. (conciſio) σύλληψις. 2) σύλληψις, κύσις.

concepſo, ritum, ere, (carpo) αἰαμ, κατασγίζω τι. μεταφ. αἰαμ, τίλλω, διασύρω τινά.

concertatio, ōnis, θ. (concerto) ἔρις, λογομαχία, ἡ ἐριστική.

+ concertator, ōris, ᾄ. ἀνταγωνιστής. Τακ. [στ.κός, Κεκ.]

+ concertat(ō)nis, o, um, ἐρι-con-certo, ἀνι, αἰαμ, are, διαγωνίζομαι. eum αἰαμ, πρὸς τινά. Per-cules cum Apolline de Iripode concertavit, ὁ Ἡρακλῆς πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα περὶ τοῦ τρίποδος ἤρισεν. 2) ἐρίω, λογομαχῶ, φιλονεικῶ.

conceſſio, ōnis, θ. συγχώρησις, συγχώρημα, ἐνδοσις, συναμολογία.

con-cesso, avi, αἰαμ, are, παύομαι, καταπαύομαι. Πλ.

1. concessus, o, um, ἴδ. concedo.

2. concessus, us, ᾄ. (concedo) συγχώρησις, συγχώρημα, συναμολογία. Μόνον κατ' ἀρ. τοῦ ἐν. εὐχρ.

conceda, se, κόγχη. ποιεῖται ὁ μακρογάρτερος. 2) ὅ,τι κόγχη εἰσέκειν, οἶον

μακρόν τι ἄγγατον, ἡ κόγχη.

+ conciliā, ae, ᾄ. (καγχίτης) καγχυθήςας. Πλ.

conciliātiūs, o, um, καγχυθιότης. conciliū, ii, οὔ. καγχύλιον, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ πορτύρα, καὶ τὸ πορφυροῦν χρώμα καὶ ἡ πορφυρὰ ἐσθῆς.

1. concido, idi, ere, (con-caedo) καταπίπτω, πίπτω, συμπίπτω. c. in opus, θεῶν καταπίπτω. spatio percussus concidit, ἀκοντίῳ πληγῇς ἔπεσε. hostia propter aras concidit, τὸ ἱερεῖον πίπτει παρὰ τὸν βωμόν. turris turrae mole concidit, ὁ πύργος ἔπεσε, συνέπεσεν, ἐκρημνίσθη ὑπὸ σεισμοῦ. urbs incendio consummata concidit, ἡ πόλις καταπρησθεῖσα συνέπεσε. μεταφ. vita concidit, ὁ βίος καταλύεται. concidit illa tellus, ἡρπνίσται ἡ Τροία. hostes concidunt animis, εἰ ἐχθροὶ δθρομοῦσι, ταπεινῶνται. concidit senatus auctoritas, ταταπεινῶνται τὸ εἶλωμα τῆς συγχλήτου. bellum concidit (Τακ.), ὁ πόλεμος καταλύεται.

2. concido, idi, isum, ere, (con-caedo) αἰαμ ἢ αἰαμ, συγχέπτω, κατακόπτω τινά ἢ τι. ligna, συγχέπτω ξύλα. magnam multitudinem fugientium, κατακόπτω μέγα πλῆθος φεγγόντων. corpus in paries, κατακερματίζω σῶμα. agrum humidiorum fossis, διατέμνω δρύγμασιν ἀγρὸν ὑγρότερον. virgis αἰαμ, κατακόπτω, συγχέπτω τινά ῥάβδοις. μεταφ. ἀπανίζω, καταλύω, ἀνατρέπω.

con-cilio, iſi, eſium, iro, x. -cio, iſi, iſium, iſe, αἰαμ, συναγείρω, ἀθροίζω, συναγ τινά. remotos populos, συναγείρω μακρὰν κείμενα ἔληνη. 2) αἰαμ, ἐγείρω, ἀνακινῶ τι. μεταφ. c. hostem, ἀνεγείρω, παροξύνω τὸν ἐχθρόν. seditionem, ἐγείρω στάσις. iram alcjs, ἀξοργίζω τινά. concilius deo, κινούμενος ὑπὸ θεοῦ, ἐνθεουσιάζων.

conciliabulum, ἰ, οὔ. (concilium) ἐκκλησιαστήριον, συνέδριον, ἀγρόν, συνέλευσιν τόπος. ἦσαν δὲ καὶ κώμαι τινες οὕτω καλούμεναι.

conciliatio, ōis, θ. οἰκείωσις, ἀνάκτησις, φιλικία.

conciliator, ōis, ἄ. προξενότης.

+ conciliatricula, ae, θ. (ὅπος τοῦ conciliatrix) προξενήτρια. Εκκ.

conciliatrix, icis, θ. προξενήτρια.

2) γενέτειρα, πρόξενος.

conciliatus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ.

(μετὰ τοῦ concilio) alciui, φίλος, οἰ-

καῖος, εὖνους τινί, φιλικῶς ἔχων πρὸς

τινα.

concilio, anī, atum, are, (concilium)

συνάπτω. dispersa, τὰ διεσπαρμένα.

2) alqm ἢ alqd alciui, συνάπτω τινά

ἢ τί τινα. c. deos homini, εὐμενῆς πα-

ρέχω τοῖς θεοῖς τοῖς ἀνθρώποις. u.

ei coniungo homines inter se, συνά-

πτω καὶ συζεύγνυμι τοὺς ἀνθρώπους

πρὸς ἀλλήλους. u. pacem inter cives,

εἰρήνην ποιῶ τοῖς πολίταις πρὸς ἀλ-

λήλους. amicitiam inter eos, συνά-

πτω αὐτοῖς φιλίαν πρὸς ἀλλήλους,

συνάγω αὐτοὺς ἀλλήλους. 3) e. mihi

ēte ἀπλῶς c. alqm ἢ alqd, φιλιῶ

τινα, ἀναπτῶμαι, ἀνακτῶμαι, οἰκει-

οῦμαι τινι ἢ τι. iudicem mihi, κτῶ-

μα. τὴν εὐνοίαν τοῦ δικαστοῦ, ἀνα-

κτῶμαι τὴν δικαστήν. animos homi-

nium, ἀνακτῶμαι τὰς τῶν ἀνθρώπων

ψυχὰς. odium, κινῶ, συνάγω μίσος.

ēsus, κινῶ, παρέχω γέλωτα. 4)

alciui alqm ἢ alqd, προσενῶ, παρέχω

τινί τινα ἢ τινί τι. c. mihi pecunias,

κτῶμαι, περιτίθω χρήματα.

concilium, ii, οὔ. (con-cil-ium=

συγκάλεσις) συναγωγὴ, σύνοδος,

σύλλογος, συνέδριον, ἐκκλησία. con-

cilium habeo, ποιῶ ἐκκλησίαν, ἐκ-

κλησιάζω, συνεδρεύω, συννοῶ, λογῶ

concilium, συγκαλῶ, συνάγω, ἀθροίζω

ἐκκλησίαν, σύνοδον, dimittio, διαλύω

τὴν σύνοδον.

concupio, ēpi, comphōs, κομψίως,

concupitas, āis, θ. εὐαρμωστία,

εὐρύθμια, κομψότης.

+ concupiscitudo, ūnis, θ. κομψό-

της (λόγος). Εκκ.

concupio, anī, atum, are, (concupis)

[ἀρχ.] alqd, συναρμίζω, εὐ συντίθηναι,

ἀρμωδῶς κατασκευάζω τι. 2) alciui

alqd, παρέχω τινί τι. 3) ποιῶ, κα-

θίστημι, παρέχω. alqm insonum,

ποιῶ τινα ἄφρονά, παρέχω τινά μα-

γόμενον. suis se concupiscit levem,

τοῖς ἑαυτοῦ παρέχει ἑαυτὴν εὐχερῆ. c.

visum insequillam, καθίστημι, ποιῶ

ἡσυχον τὴν ἐδόν.

concupis, am, μ. σ. εὐερμωστός,

εὐσύνθετος, εὐρύθμος, κομψός. alciui,

ἀρμυδῶς, ἐπιτιθέσθαι τινί.

concupio, ūni, onum, ēre, (con-

cupio) συναρμίζω. cum alqd ἢ alciui, συ-

ᾤδω, συμφωνῶ τι. re concupio, ver-

bis discrepare, ἔργω μὲν συμφωνῶ,

λογῷ δὲ διαφωνῶ. 2) alqm ἢ alqd,

ᾤδω, ὁμῶς τινα ἢ τι. 3) χρησμοδῶ.

1. concio, is, concio.

2. concio, concionabundus, con-

cionalis κτλ. is, concio κτλ.

concupio, nre, (θαμ. τοῦ concipio)

(σπ.) συναρμίζω, διαρμίζω.

concupio, cēri, ceptum, ēre, (con-

cupio) alqd, συλλαμβάνω τι. terra

concupit imbres, ἡ γῆ συλλαμβάνει

τοὺς ὕμδρους. concipere ignem, ἐμ-

πρησθῆναι. 2) mulier concupit, ἡ γυ-

νὴ συλλαμβάνει, πληροῦται, ἱγκυρε

γίγνεται. Danaus concuperat Persoa,

ἡ Δανάη συνελήφει, ἔκευ τὸν Παρσέα.

arbores concupiscunt, τὰ δένδρα συλ-

λαμβάνει. 3) μεταφ. ἐμπλησθῆναι

τινος. spem, ἐμπλησθῆναι ἐλπίδος, λα-

βεῖν ἐλπίδα. animo iras, ἐμπλησθῆ-

ναι ὀργῆς τὴν ψυχὴν. scelus in se

concupit, προσίεται τὸ κακούργημα.

(fraudes concupit, ἐπινεσθὶ δόλους. 4)

mente είτε animo c. alqd ἢ ἀπλῶς c. alqd, περιλαμβάνω τι τῇ διανοίᾳ, συλλαμβάνω, καταλαμβάνω, ἐννοῶ τι. c. fugam, ἐνευρίσκω, ἐξευρίσκω τὴν κλοπὴν. 3) συλλήθην είτε ἐν τῷ πρ λέγω τι, διαγράφω, διατυπῶ, ὀρίζω, ἐπαγγέλλω τι. foedus, διαγράφω τὰς συνθήκας. bellum, διαγράφω τὸ τοῦ πολέμου κήρυγμα. concipiis verbis iurare, ὁμνῶ τὸν διαγεγραμμένον ὅρκον, ὁμνῶ κατὰ τὸν λεκτικὸν τοῦ ὅρκου τύπον. concip. verbis affirmas it, τυπῶ περιλαβὼν ὁρθῶς ἐβεβαίωσας.

† concisio, ōnis, θ. (concido) συγκοπὴ περιόδου κατὰ κῶλα. Κικ. concisus, a, um, (μτχ. τοῦ concido) συγκεκομμένος, σύντομος.

† conciliāre, epīr. μ. σ. ὁρμητικῶς, ταχῶς.

conciliātio, ōnis, θ. (concito) ἐξόρμησις, παρόρμησις, πάθος. 2) παροξυσμός, ταραχὴ.

conciliātor, ōris, δ. παροξυντής. conciliātus, a, um, μ. σ. x ὁ π. (μτχ. τοῦ concito) ταχύς. equo concitato ad hostem vellitur, ταχὺ ἐλαύνων τὸν ἵππον ἤκε πρὸς τοὺς πολεμίους. 2) ἐμπαιγτός.

concilio, avī, aiunt, are, (θαμ. τοῦ concito) αἰσιν ἢ αἰσιν, παρορμῶ, ἐξυμνῶ, παροξύνω τινά, ἐγείρω, κινῶ τι. equum, ὁρμῶ τὸν ἵππον. c. navem remis, ἐλαύνω ταῖς κώπαις τὴν ναῦν. c. me in hostem, ἐρμῶ ἐπὶ τὸν ἐχθρόν. me in fugam, εἰς φυγὴν ἐρμῶ. me fugā in locum, φυγῇ φερόμαι εἰς τόπον. multitudine ad arma, παρορμῶ τὸ πλῆθος ἐπὶ τὰ ὅπλα. aliquid ad despiciendam vitam, παροξύνω τινά καταφρονεῖν τῆς ζωῆς. aliquid ad philosophiam, παρορμῶ τινά ἐπὶ τὴν φιλοσοφίαν, αἰσιν ἡ, ἐξοργίζω τινά. c. bellum, ἐγείρω πόλεμον. misericordiam populi, κινῶ τὸ ἔλεος τοῦ λαοῦ.

concilior, ōris, δ. (concilio) παρο-

ξυντής, ἐ ἐγείρων.

concilius, a, um, ἴδ. concito.

con-clāmatio, ōnis, θ. κοινὴ βεδή, βεδή, ἀναβोधήεις.

† con-clāmatio, are, ισχυρῶς ἀναεῖν. Πλ.

con-clāmo, avī, aiunt, are, συμβεῶν, συναναβεῶ. 2) βοῶ, ἀναβεῶ. deos epicaloumai τοὺς θεούς. conclamant, quid ad se venient, ἐβόησε, τί πρὸς αὐτὸν ἔρχονται. c. victoriam, ἀναβεῶ τὴν νίκην. 3) συγκαλῶ. socios, τοὺς ἐταίρους. c. ad arma, παραγγέλλω εἰς τὰ ἔπλα. c. vasa, εἰτε ἀπλῶς conclamo. παραγγέλλω ἀνασκαυάσθαι, ἀναξευγνύναι. 4) c. aliquid mortuum, ὀρηνῶ, προσφωνῶ τινά τὸ ἔσχατον. Παραμιμῶς. jam conclamatum est, τατέλεσται!

conclāvo, is, ōs. (ἐκ τοῦ con καὶ clavis, ὅτι μιᾷ κλειδί κλείονται πολλά) εἴλημα, θάλαμος, δωμάτιον.

con-clūdo, ūsi, ūsum, ēre, aliquid ἢ αἰσιν, συγκαλείω, κατακλείω τινά ἢ τι. in vinclā, εἰς δεσμά κατακλείω τινά. animum in corpore, κατακλείω τὴν ψυχὴν ἐν τῷ σώματι. Tigris et Euphrates Mesopotamiam concludunt, ὁ Τίγρις καὶ ὁ Εὐφράτης περικλείουσι τὴν Μεσοποταμίαν. uno hoc volumine vitam excentium vitorum complurium concludo, ἐν τούτῳ τῷ ἐνὶ τόμῳ πλειόνων ἐξοχῶν ἀνδρῶν τὸν βίον περιλαμβάνω. 2) τελείω, τελευτῶ, περαίνω. c. versum, τελευτῶ στίχον. concludor, τελεσλαμβάνω. 3) c. argumentum, εἰτε ἀπλῶς concludo, συλλογίζομαι, τακμαίρομαι.

† conclūso, epīr. (conclado) μετὰ εὐρύθμου καταλήξεως. Κικ.

conclūsiō, ōnis, θ. (concludo) σύγκλεισις, κατάκλεισις, περικλεισις. 2) τέλος, λήξις, κατάληξις. 3) περίοδος λόγου. 4) συμπέρασμα, συλλογισμός. conclūsiuncula, ōe, θ. μικρὸν συμ-

con-eatō, euri (σπ. eicuri),
eatum, ēre, ad alqm, ad, in alqd,
συντρώω, συντρέχω πρὸς τινα, εἰς τι,
δύοσα θίω, δρόμω δύοσα φέρομαι. ε.
cum hoste εἴτε hosti, εἰς τοῦ ἐχθροῦ
θίω, συμβάλλω, προσβάλλω τῷ πο-
λεμῷ. 2) σπ. κατατρέχω, ad alqm,
πρὸς τινα. 3) συντρέχω, συμπίπτω,
ἄμα συμβαίνω, alqd in idem tempus
concurrere, συμβαίνει τι κατὰ τὴν αὐ-
τὸν χρόνον. 4) συμπύκνω. cum veri-
tate, τῇ ἀληθείᾳ. 3) alqui in eam,
συμμετέρχομαι τινὶ τι, ἄμα τινὶ ἀ-
παίτῳ τι.

coneursatio, ōnis θ. συνδρομή. 2)
περίδρομή, περιόδεια.

coneursator, ōris, ā. περιδρομέυς,
ὁ περιτρέγων (στρατιώτης).

concurisio, ōnis, θ. (concurio)
συνδρομή, fortum fortuitarum, συν-
δρομή τυχηρῶν πραγμάτων. 2) ἐν τῇ
βῆτι. ἡ συμπλοκή.

con cursio, avī, atum, are, συντρέ-
χω. 2) περιτρέχω, διατρέχω, περιφε-
ρομαι, περιόδευω. 3) alqd, περιπερι-
ομαι τι, provinciam, τὴν επαρχίαν.

coneursus, us, ē. (concurro) συν-
δρομή, nubium, συνδρομή νεφῶν.
amniū, συμβολή ποταμῶν. 2) συν-
δρομή, συμβολή, προσβολή, συμπλοκή.
coneursus exercitiū, συνδρομή,
συμβολή στρατευμάτων.

† concussio, ōnis, θ. (concutio)
τιναγμός, σεισμὸς, σεισμός.

concusus, a, um, īd. concutio.

con-cutio, uasi, uisum, ēre, (qua-
lio) alqm ἢ alqd, κατασιώω, διασιώω,
σιώω τινά ἢ τι, temporis, διατα-
ράττω τὴν πόλιν. 2) uasi, διαγί-
νω, παροτρύνω τὸν ὄχλον.

condālium, īi, sū. (condūlium) δα-
τυλίδιον. (ἡκαί τινι.)

con-dēcei, ēre, alqm, πρεπαι, προ-
con-dēceō, are, διακοσμῶ. Ter.
† condemnator, ōris, ā. κατήγο-

ρος. ὁ τῆς καταδίκης αἵτιος. Tak
condemno, avī, atum, are, (damno)
alqm alcijs rei, καταγιγνώσκω, κατα-
ψηφίζομαι τινος τι, alqm ambitus,
εἴτε de ambitu, καταγιγνώσκω τινά
δια παρὰ νομον σπουδαρίαν, καταδι-
κάζω τινος δίκην σπουδαρίας. alqm
capitis εἴτε capitali poena, κατακρί-
νω τινά ἀποθνήσκω, καταψηφίζομαι
τινος θάνατον, alqm pecunias εἴτε ad
pecuniam, ἐπιβάλλω τινὶ χρηματικὴν
ζημίαν. alqm iurisdicō, κατακρίνω,
καταγιγνώσκω τινά δι' ἐμπελαίων. 2)
καταγιγνώσκω τινος, καταπράττω τὴν
καταδίκην τινός.

† con-denso, avī, atum, are, κα-
ταπύκνω, συμπύκνω, πυκνῶ.

con densus, a, um, κατάπυκνος,
σμπύκνος, πυκνός.

condico (ούχι conditio), ōnis, θ.
(condico) καταστάσις, περίστασις. c.
servitutis, ἡ δουλικὴ κατάστασις. c.
consulatus, περιφροστικῶς· τὸ τῆς
ὕπατης ἀξίωμα, ἡ ὑπάτης αὐτῆς.
tempus, αἱ τῶν καιρῶν περιστά-
σεις. communis, ἡ κοινὴ τύχη, me-
liore condicione sum, ἄμεινον πράττω.
pro condicione mortali, καθ' ἑθνητός.
2) πρότασις, τὰ προτεινόμενα, συν-
θήκη. aequitas condicionum, τὸ ἐπι-
εικὲς τῶν προτεινομένων. non respuit
condicionem, οὐκ ἀπέβαλε τὴν συν-
θήκην. de condicionibus tractare,
πράττειν περὶ συνθηκῶν. in eas con-
dicionibus pax convenit, ἐπὶ τούτοις ἡ
εἰρήνη ἐγένετο. sub ea condicione, ne
quid postea scriberet, ἵφ' ᾧ μὴ τι
γράψειν ὑπερ. aequis condicioni-
bus bellum componunt, ἐπὶ τοῖς ἴ-
σοις καὶ ὁμοίοις τὸν πόλεμον διαλύου-
σι. 3) συνθήκη περὶ συνοικισίου, τῇ
προτεινόμενῳ συνοικίσιον, συνοικίσιν.

con-dico, xi, atum, ēre, alqd, συν-
τίθεμαι, συντάττωμαι τι. tempus ob
locum condicionis, συντίθεται, συν-

τάσσονται τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον.
2) *aleui ad coenam* εἴτε *c. coenam*,
παρυγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινὶ δεῖπνον.
3) ἀπαιτῶ. *pecuniam aleui*, ἀπαιτῶ
τινα τὰ χρήματα.

condictus, α, um, ἰδ. *condico*.

con-digne, ἐπὶ β. καταξίως, ἀξίως.

con-dignus, α, um, κατὰξιος, ἀ-
ξιος. *alga te*, τινός.

condimentum, ἱ, οὐ. (*condio*) ἄρ-
τυμα, ἡδυσμα.

condio, ἐνὶ αἴτε *ii*, *ium*, *ire*,
(*condo*) *alqd*, ἀρτύω, ἡδύνω τι. *mor-
tuos*, ταριχύνω τοὺς ἀποθανόντας.

condiscipulatus, us, α. (σπ.) συμ-
μαθητεία. [τῆς.

con-discipulus, i, α. συμμαθη-
con-disco, *didici*, *ere*, *aleui*, συμ-
μαθήσχω τινί. 2) *alqd*, ἐκμαθήσχω τι.

1. *conditio*, *onis*, θ. (*condio*) ἄρ-
τυσις, ἡδυσμός.

2. *conditio*, ἰδ. *condicio*.

conditor, *oris*, α. (*condo*) κτίστω.
Romae, τῆς Ῥώμης. *legum*, ἡ συν-
τάξαι τοὺς νόμους, νομοθέτης. *histo-
riae*, ἡ συντάξαι ἱστορίαν, ἱστοριο-
γράφος. *carminum*, ποιητής.

† *conditiorum*, *ii*, οὐ. (*condo*)
ἀποθήκη. 2) θῆκη, σκεῦος, τάφος.

1. *conditus*, α, um, ἰδ. *condo*.

2. *conditus*, α, um, μ. σ. (μτχ. τοῦ
condio) ἀρτυτός, ἡδυντός.

con-do, *idi*, *ium*, *ere*, κτίζω.
urbem, κτίζω πόλιν. *agam*, ἵσταναι
βασίλειον. *novam civitatem*, συνοικίζω
νέαν πολιτείαν. 2) συντίθεμαι, συν-
τάττω, συγγράφω. *carmen*, ποιῶ
ποίημα. *proelia*, συγγράφω μάχας.

3) συντίθεμαι, κατατίθεμαι, ἀποτίθε-
μαι, ταμιεύω, ταμιεύομαι τι. *frumen-
tum horreo*, ὀψασαυρίζω τὸν σῖτον ἐν τῇ
ἀποθήκῃ. *musium in dolium*, κατατί-
θεμαι τὸ γλεύκος εἰς πύθον. *conditum*
esse, ἀποκεῖσθαι. 4) ἀποτίθεμαι, κρύ-
πτω, κατακρύπτω. *alqm in custo-*

diam, ἀποτίθεμαι τινα εἰς τὴν φυλα-
κὴν. *aves se in folia condunt*, αἱ
ὄρνιθες ἀποκρύπτονται ἐν τοῖς φύλλοις.
c. mandata cordi, ἀποκρύπτω τὰ
παρυγγέλματα ἐν τῇ ψυχῇ. *alqm*
sepulcro, κατακρύπτω τινὰ εἰς τὸν
τάφον. *ossa in terram*, τὰ ὀστᾶ εἰς
τὴν γῆν. *c. diem*, διάγω τὴν ἡμέραν.
nubes condunt lunam, νέφη καλύπτει
τὴν σελήνην. *c. ense* in *pectus*,
ἐμπήγνομαι τὸ ξίφος εἰς τὸ στήθος.

condocē-facio, *feci*, *facium*, *ere*,
(*condocēo*) *alqm*, ἐκδιδάσκω, παι-
δεύω τινά.

con-docēo, *ui*, *etum*, *ere*, (σπ.)
alqm, ἐκδιδάσκω, παιδεύω τινά.

condoculus, α, um, ἰδ. *condocēo*.

condolesco, *lui*, *ere*, (*doleo*) ἀλγῶ.

† *condocatio*, *onis*, θ. τὸ δωρεῖ-
σθαι. *Kix*.

con-dōno, *ovi*, *atum*, *are*, *aleui*
alqd (ἀρχ. *alqm* *alqd*), δωρεῖσθαι τι-
νί τι. 2) συγγιγνώσχω τινί τι. *crimen*
ibi, συγγιγνώσχω σοι τὸ ἁμάρτημα.

3) *alqm* *aleui*, χαρίζομαι τινά τινι.
Caesar Divitiaco fratri condonat *pu-*
erum *gem*, ὁ Καῖσαρ συγγιγνώσκει

τῷ Δουμνόνρι· χαρίζομαι Διούτια-
κῷ τῷ ἀδελφῷ. 4) παραδίδωμι. *alqm*
cruci, παραδίδωμι τινά τῷ σταυρῷ.

con-dormio, *ivi*, *ire*, (ἀρχ. κ.
μτχ.) κατακειμῶμαι, καθυπνῶ.

condormisco, *ivi*, *ere*, (*dormio*)
κατακειμῶμαι. Πλ. [χρήσιμος. Πλ.

condicibilis, ε, (*conduco*) συμφορος,
con-dūco, *xi*, *etum*, *ere*, συνάγω.
exercitum in unum locum, τὸν στρα-
τὸν εἰς ταῦτό. *paries*, συνάπτω τῷ
μέρῃ. *c. musculum aut laxo*, συνάγω,
συσπῶ τὸν μῦν ἢ χαλῶ. 2) μισθοῦ-
μαι τι. *domum ab alqo*, εἶλον πα-
ρά τινός. *coquum*, μάγειρον. *con-*
ducti habitationem in annum, ἐμι-
σθώσατο οἰκίαν εἰς ἐνιαυτόν. *c. ve-*
ligalia, ὠνεύομαι τὰ τίλη. *nummos*,

αναίχομαι χρήματα. redemptor, qui
olumnam condiderat faciendam,
ἐργολάβος, ὁ τὸν κίονα ἐργολαβήσας.
—conductum, οὗ. τὸ μεμισθωμένον,
μισθώμα, ἡ μισθωτὴ εἰκία, —con-
ducti, ἄ. μισθωτοί, μισθοφόροι. 3) οὐδ
hui in alqd, συμφέρω, ὠφελῶ, ad
itaam jucunditatem conducit, πρὸς
τὴν ἡδονὴν τοῦ βίου συμφέρει, συμ-
βάλλεται. [σθωτός

conducticius, a, um, (conduco) μι-
conductio, ōnis, θ. (conduco) [σπ.]
συναγωγὴ. 2) μισθώσις.

conductor, ōris, ἄ. (conduco) ὁ
μισθωμένος, ὁ ἐργολάβος.

conditus, a, um, ἴδ. conduco.

conduplicatio, ōnis, θ. συνδυασμός.

conduplico, avi, atum, are, δι-
πλασιάζω, συνδυάζω.

condus, i, ἄ. (condo) ταρίας. Πλ.
cōnectio, ἴδ. connecto.

con-fāhilor, atus, ari, (ἀρχ.) δια-
λαλῶ, κατελλῶ. cum alqd rem εἴτε
de re, διαλαλῶ τινί τι.

confarreo, avi, atum, are, (confar)
προτελῶ, προτελίζω, συζεύγνυμι: δια-
τῶν τῆς ζῆας προτελείων.

+ con-fālilis, e, συνεικρομένος. Fix.
confectio, ōnis, θ. (conficio) ἀπο-
τέλεισις, ἐξεργασία, κατασκευή. libri,
σύνταξις, συγγραφή βιβλίου. 2) κα-
ταπόνησις, ἀναίρεσις.

confector, ōris, ἄ. (conficio) κα-
τεσκευαστής, ὁ ἀποτελείσας, καταπρά-
ξας τι. 2) ἀναιρέτης, ὁ κατεργασάμενος.
confectus, a, um, ἴδ. conficio.

confercio, riunt, ire, (con-facio)
στεινάζω, πονῶ, ἀπορίζω.

con-fero, confalli, collatum, con-
ferre, συμφέρω, συμπερῶ, συγκομίζω,
carcinas in anum locum, συμφέρω τὰ
σκεῦη εἰς ταῦτό. in castella parentes
ei conjuges conferunt, εἰς τὰ φρού-
ρια τοὺς γονεῖς καὶ τὰς γυναῖκας
συγκομίζουσι. frumentum conferitur,

οἷτος συγκομίζεται. 2) συμβάλλομαι,
εἰσφέρω. tributa quotannis conferunt,
φόρους κατ' ἔτος συμβάλλονται, εἰς-
φέρουσιν. c. alqd in communem, συμ-
βάλλομαι τι εἰς τὸ κοινόν. confert
vinum alius, alius mei, ἄλλος οἶνον
φέρει, ἄλλος μέλι. 3) συνάπτω. con-
spones alicui, συνάπτω τινί λόγον, εἰς
λίγους τινί ἐργαζομαι. sollicitudines
nostras inter nos conferimus, ἀνακοι-
νούμεθα ἀλλήλοις περὶ τῶν ἡμετέρων
προντίδων. e. capita εἴτε consilia
κοινολογοῦμαι. e. vires, συνάπτω τὰς
δυνάμεις. pedem, συνοδεύω. signa
εἴτε arma cum hoste, συνάπτω μάχην,
συμβάλλω, συμπλέκομαι τῷ πολέμῳ.
castra cum castris, ἀντιστρατοπεδαο-
μαι. pede collatis pugnant, συμπλε-
κόμενοι κατ' ἄνδρα μάχονται. 4) μα-
τακομίζω. me e. in locum, μετα-
βαίνω, μετέρχομαι εἰς τόπον. iter in
locum, τὴν πορείαν ποιοῦμαι εἰς τό-
πον. se Rhodum contulit, ἐχώρησεν
εἰς τὴν Ῥόδον. e. me in fugam, χωρῶ
εἰς φυγὴν. e. me ad studium scriben-
di, τρέπομαι πρὸς τὴν σπουδὴν τοῦ
γράψαι. diligentiam in valetudinem
tuam e. πολλὴν ἐπιμέλειαν ποιοῦμαι
τῆς σῆς ὑγίαιας. corpus in valetudinem
conferit, μεταμορφοῦ, μεταβάλλει τὸ
σῶμα εἰς πενήν. in posterum diem
iter eum contulit, εἰς τὴν ὑστεραίαν
ἀνεβάλετο, ἀπαρέθετο τὴν πορείαν. 5)
alqd in alqm. ἀντιτίθημι τι τινί. cul-
pam rei in alium, ἀντιτίθημι τὴν αἰ-
τίαν τοῦ πράγματος εἰς ἄλλον. eum
timorem in angustias illois confer-
te, ἀντιτίθεναι τὴν αἰτίαν τοῦ φόβου
εἰς τὰ στενὰ τῆς ἀδού. 6) συμβάλλω,
παραβάλλω, συγκρίνω. poetas lores
cum illorum, παραβάλλω τοὺς ἡμε-
τέρους νόμους πρὸς τοὺς ἐκείνων. totum
praesentia praeteritis, παραβάλλω
τοὺς παρόντας τοῖς παρελθούσι
καιροῖς. 7) εὐθ. συμβάλλομαι, συμ-

φέρω, ὡρελῶ. metus plurimum confertur ad diligentiam custodiendi, ἡ πρόβος τὰ μέγιστα συμβάλλεται (συμφέρει) εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ φυλάττειν. natura eloquentiae εἴτα ad eloquentiam multum confertur, ἡ φύσις πολὺν συμφέρει τῇ εὐπειᾷ, πρὸς εὐπειαν. confertim, ἐπὶ. θρόνος, πυκνός confertus, α, um, μ. σ. x. ὅπ (μτχ. τοῦ confereio) ἄθροος, πυκνός. aliqua re, ἐμπλεος, μετὶς τινος.

confervescere, rhuvi, ἔρε, διαπυρρίζομαι, βράζομαι.

confessio, ōnis, θ. (confiteor) ἐξομολόγησις, ὁμολόγησις, ὁμολογία. confessus, ā, um, ἴδ. confiteor.

confestim, ἐπὶ. (συγγ. τοῦ festinus ἐκ τοῦ fero) παρατυκτα, παραχρῆμα.

conficiens, ntis, μ. ὅπ. (μτχ. τοῦ conficio) ποιητικός. conficienciae honorum, ποιητικὰ ἀγαθῶν, ε. causae, ποιητικὰ αἰτία.

conficio, feci, factum, ἔρε, (confacio) καταργάζομαι, κατασκευάζω, ἀνύτω. tunicam meam manu, κατασκευάζω χιτῶνα ἰδίᾳ χειρί. tabulae litteris Graecis confectae, πιννακίαι Ἑλληνικοῖς γράμμασι συγγεγραμμέναι. c. librum Graeco, βιβλίον Ἑλληνιστὶ συγγράψω. aurum, ἐργάζομαι χρυσόν. exercitum, παρασκευάζομαι στρατόν. hortum mihi, παρασκευάζομαι, κτῶμαι κήπον. pecuniam ex aliquo, συάγω, πορίζομαι χρήματα ἐκ τινος. auras tribum necessariis suis conficere, καταργάζεσθαι, ἀνακταῖσθαι τὴν αὐτοῦ πολλὴν τοῖς φίλοις. c. iter, ἀνύτω ὁδόν. immanem confecimus aequum, διηνούσαμεν τὸν ἄματρον πόντον. centum annos confecit, διατέλεσε τὰ ἑκατὸν ἔτη. c. annum manus, ἐπιτελῶ ἐτησίαν ἀρχήν. c. caedem, ἐργάζομαι φόνον. negotium, κατακράτω τὸ ἔργον. quibus rebus

confectis, καταργασάμεναι ταῦτα, ἀποτελέσας ταῦτα. c. aliqua malignatio, ἐργάζομαι κακόν τι τὸν υἱόν. conficitur et his, συμπεραίνονται ἐκ τούτων. 2) καταργάζομαι, καταπινῶ. feram, καταργάζομαι θηρίον. ibes magnam vim serpentium conficiunt, εἰ ἰδίᾳς μέγα πληθὺς ὄφειων καταργάζονται. c. omnia igni, καταπυρπολῶ πάντα. rati, tantum suum, καταδανῶ τὴν πατρικὴν οὐσίαν. frigore conficior, καταπινούμαι ὑπὸ τοῦ ψύχους. senio confectus, γήρᾳ καταπινενημένος.

+ conficilio, ōnis, θ. (confingo) πλάσσω, πλάσσω. Kic.

confictus, ā, um, ἴδ. confingo. confidens, ntis, μ. σ. x. ὅπ. (μτχ. τοῦ confido) θαρρῶν. 2) θραύς.

confidenter, ἐπὶ. θαρρῶνως, καταταρβηκῶς. ἰθαλότης, θαρρός. confidentia, ae, θ. (confido) θαρ-

+ confidenti-licet, ā, um, ἄλκωνικός, μεγαληγῶρος. Πλ.

con-fido, isus sum, ἔρε, alicui εἴτε αἰσῶ, θαρρῶ τινι ἢ τι, εἴτε θαρρῶ ἐπὶ τινι. natura laei, ἐπὶ τῇ τοῦ τόπου φύσει. virtuti militum, τῇ τῶν στρατιωτῶν ἀρετῇ. c. meis viribus, καταπιστεύω ταῖς ἰδίαις δυνάμει. c. ei spero, ἰε valere, θαρρῶ καὶ ἐλπίζω, σέ εὖ ἔχειν. de salute urbis c. θαρρῶ περὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως.

con-fingo, xi, cum, ἔρε, συμπήγνυμι. 2) διαπείρω, διακινῶ. sagittis aliam, καταξέω, κατατοξεύω τινά.

+ con-fingo, ōnis, θ. (conficere) T. id. con-fingo, iuxi, actum, ἔρε, συμπλάττω, πλάττω. [ρός τινι.

con-fuus, e, alicui, σῶνός, δημο-constitutio, ii, ou. (conficere) συν-ορίσ, μετορία. [ficio.

con-fio, fieri, = conficior. ἴδ. confirmatio, ōnis, θ. σταρέως

βεβαιώσις, διαβεβαιώσις. [τίς. Κικ.

+ confirmator, ōis, α. βεβαιω-
confirmatus, a, um, μ. σ. (μετχ.
τοῦ confirmo) θαρραλέος, θαρραλὴν, ἐρ-
ρωμένος. 2) βέβαιος, ἀξιοπίστος.

+ confirmatus, ōis, θ. βεβαιότης,
στερεότης, ἰσχυρογνωμοσύνη. Πλ.

con-firmo, avi, atum, are, alqd ἢ
alqm, διαβεβαίω, βεβαιώ, στερεώ,
στηρίζω, ἐπιρρίνωμι (τι ἢ τινα. 2) δια-
βεβαιόομαι, βεβαιώ, διασχυρίζομαι τι.

+ confisco, avi, atum, are, (fiscus)
alqd, ἀποταμιεύομαι τι. 2) alqd,
δημεύω, δημοσιῶ, ἀποσημαίνομαι τι.
alqm, ἀποσημαίνομαι τινα, δημεύω
τὴν εὐσίαν τινός. [ῥος. Κικ.

+ confisio, ōis, θ. (confido) ὑπερ-
confisus, a, um, ἴδ. confido.

confiteor, fessus, erī, (fateor) alqd
q̄ de alqa re, ὁμολογῶ, ἐξομολογῶ, κα-
τομολογῶ τι. c. peccatum εἴτε me
peccasse, ὁμολογῶ ἡμαρτηκέναι. se
imperitium confiteor, ἄπειρος εἶναι
ἐμολογῶ. 2) δηλῶ, δείκνυμι. confi-
telur motum animi sui lacrimis, δη-
λοῖ διὰ δακρύων τὴν τῆς ψυχῆς αὐ-
τοῦ κίνησιν. — confessus, a, um,
pass. ὁμολογούμενος. in confessum
venire, ὁμολογεῖσθαι.

confixus, a, um, ἴδ. configo.

+ conflagratiō, ōis, θ. (σπ.
κατέφλεξις, πυρπάλῃος.

con-flāgo, avi, atum, are, alqd,
καταφλέγω, πυρπολῶ τι. 2) οὐδ. κα-
ταφλέγομαι, πυρπολούμαι.

conflictio, ōis, θ. (confingo) σύγ-
κρουσις, συμπόλη, ἔρις.

conflicto, avi, atum, are, (θην.
τοῦ confingo) καταβάλλω. rempelli-
cam, ἀπόλλυμι τὴν πολιτείαν. παθ.
conflictor alqa re, ἀπόλλυμαι ὑπὸ τι-
νός. postulantia, λοιμῶ εἴτε ὑπὲρ λοι-
μοῦ ἀπόλλυμαι, λοιμῶ τρωχῶμαι.
impresaliibus, ταλαιπωρῶ, κατατρού-
χεται ὑπὸ τοῦ χειμῶνος. 2) confli-

ctor cum alqo, συγκρούω, συμπάλ-
λω, διαμαχομαι τινι. cum adversa
fortuna, παλαιῶ τῇ δυστυχίᾳ.

conflictus, us, α (confingo) σύγκρου-
σις, συμπόλη, συμπλοκή.

con-fingo, ixi, iatum, ere, συντα-
ράττω. μεταφ. alqd cum alqa re, πα-
ραβάλλω τι πρὸς τι. 2) οὐδ. cum
alqo εἴτε contra, adversus alqm, συγ-
κρούω, συμπάλλω, συμπλέκομαι τινι.

con-fio, avi, atum, are, αἰθύνω,
ἀναιθύνω, ἐκρίπτω, ignem, τὸ πῦρ.
2) καταγωνιεύω, συγγωνεύω, χωνεύω,
χέω, αργεῖναι, χωνεύω, χέω ἀργυρὸν.
fusa auro, κατακόπτω, καταχωνεύω
χρυσῶ ἀργύρῳ. 3) συναγώ, συσχευά-
ζομαι, κατασκευάζω. exercitum, συν-
εγείρω, συσχευάζομαι στρατὸν. pecu-
niam, συσχευάζομαι χρήματα. alcuī
periculum, περιβάλλω τινὰ κίνδυνον,
κατασκευάζω τινι κίνδυνον. invidiam,
μίσος συλλέγω τινι. aes alienum,
ὕπερρος γίγνεται, ὕπερρεον ποιῶ
τὴν εὐσίαν. quibus ex rebus confu-
tur et efficitur honestum, εἰς ὧν κα-
τασκευάζεται καὶ συνεστήκε τὸ καλόν.
c. bellum, συγχεω, ἐξάπτω πόλεμον.

con-fluo, uxi, ere, συρρέω. confluentia,
α. εἴτε confluentes, πλ. συρρέα, συμ-
βολή ποταμῶν, ὁμαρρέα. θην. Con-
fluentes, ium, η. (τὰ Σιμόλια), ἡ
πρὸς τῇ συμβολῇ Μωσέλλα καὶ Ρήνου
ἐν Γερμανίᾳ καμένη πόλις, τανὺν
Coblentz. 2) μεταφ. συρρέω, ἀφροί-
σκει. undique confluit populus, παν-
ταχόθεν συρρέει, ἀφροίζεται ὁ λαός.

con-fodio, odi, ossum, ere, alqd,
διασκάπτω, σκάπτω, ὀρύττω τι. 2) al-
qm, διαπειρῶ, διατροπῶ, διακιντῶ τινα.
confore = fore.

conformatio, ōis, θ. διαμόρφωσις,
σχῆμα. 2) c. animi εἴτε ἀπλῶς con-
formatio, ἴδεα. 3) ἱστορικὸν σχῆμα.
4) ἐν τῇ ῥητ. προσωποποιία.

con-formo, avi, atum, are, alqd,

διαμορφῶ, διασχηματίζω, μορφῶ, σχηματίζω τι.

confossus, a, um, ἴδ. confodio.

confraclus, a, um, ἴδ. confringo

confraēdisus, a, um, παραγγώδης, ἀνώμαλος, τραγός, σκληρός.

* con-frēmō, uī, ēre, βρέμω.

con-frīo, avi, atum, are, κατα-φρίω, εντρίδω.

confringo, ēgi, actum, ēre, (frango) α-φρῖ, καταφρῖνῶ, διαφρῖνῶμαι, συντρίδω τι.

con-fugio, ūgi, ēre, καταφεύγω. ad aram, ἐπὶ βωμῶν. ad tuam fidem, εἰς, πρὸς τὴν σὴν πίστιν.

* confūgium, ii, οἶ. (confugio) (σπ.) κειταφυγή, καταφύγιον.

con-fulgeo, ēre, σιλαγεῖσθαι, καταλαμπομαι, καταλάμπω.

con-fundo, ūdi, ūsum, ēre, συγχέω, συμμείγνυμι, μελ, αποium, olenim, συγχέω, συμμείγνυμι μέλι, ὄζος καὶ ἔλαιον (εἰς τὸ αὐτό). 2) συγχέω, συνταράττω. vera cum falsis, συγχέω τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ, ordines, συγχέω, διαταράττω τὰς τάξεις. foedus, συγχέω, παραβαίνω τὰς σπονδὰς. metus confundit animum, ὁ φόβος συγχέει, ταραττει τὴν ψυχὴν. 3) ἐκχέω, χέω, vinum in vaso, εἶνον εἰς ἀγγεῖα. 4) καταχέω. rosa confusa rubore, ῥόδον ἐρυθρότητα κατακεχυμένον.

confusus, īpīr, μ. σ. (confusus) συγκεχυμένως, τεταρχυμένως.

confusio, ōnis, θ. (confundo) σύγχυσις, σύμμιξις. 2) σύγχυσις, ταραχή.

confusus, a, um, μ. † σ. κ. † ὑπ. (μετ. τοῦ confundo) συγκεχυμένος, συντεταρχυμένος.

confūto, avi, atum, are, (con-fundo) ἀνασκευάζω αἰψά nostras secundas res confulat, πρῶτά τι ἀνασκευάζει, ἀναφρί, καταλύει τὴν ἡμετέραν εὐπρεγίαν. c. argumenta al'js, ἀνασκευάζω τοὺς ἐλέγχους τινός. iratum ac-

nom, καταπραυνῶ τὸν ὀργισθέντα

γέροντα. [βινῶ. Κατ.

+ con-fūto, ēre, συγγίγνομαι, con-gēlo, avi, atum, are, αἰψά, ἐκπύγνομαι, καταπύγνομαι τι. 2) οὐδ, καταπύγνομαι, ἐκπύγνομαι, σκληροῦμαι.

[της, συνδυασμός. Πλ. + con-gēmīnatio, ōnis, θ. διδυμίζω, con-gēmīno, avi, atum, are, αἰψά, διπλασιάζω τι.

con-gēmo, uī, ēre, ἀναστενάζω, ἀναστείνω. αἰψά, ἀναστενάζω, περιστενάζω τινά.

conger, grī, ἄ. γ. ἄ. γ. ῥ. ο. ε. (ιζθύς), congeries, ēi, θ. (congero) συν-αθροισμός. 2) συνάθροισμα, συμφορημα, σωρός.

1. con-gēro, essi, estum, ēre, συμφορῶ, συνάγω, σωρεύω, ἀθροίζω, aram sepulcri arboribus, σωρεύω πυρὰν ἐκ δένδρων. orationem ex diversis, συνάγω, συντίθημι λόγον ἐκ διαφόρων. alicui honoros, συμφορῶ τινι τιμάς, maledicta in aqum, σωρεύω λοιδορήματα κατὰ τινος.

2. congēro, ōnis, ἄ. κλέπτως. Πλ. congerro, ōnis, ἄ. [gertrae] συμπαίκτης. [σωρευτής, συμφορητής. + congesticius, a, um, (congero)

1 congestus, a, um, ἴδ. congero. 2. congestus, us, ἄ. (congero) σωρευτής, συμφορητής, αἰψά, σωρός. conglialis, a, (congius) [σπ.] χοαίος, ἑνός χοείως χωρητικός. Πλ.

congiarium, ii, οἶ. (ὑπ. donum) διάδοσις, διάδομα, ἐπίδοσις, κερμ, διανομή (εἰνου, εἰλαίου, ἀργυρίου κτ.)

congius, ii, ἄ. χοεύς. (μέτρον ὀγρῶν, τὸ ὄγδον τοῦ ἀμφορέως). con glācio, avi, atum, are, καταπύγνομαι, ἐκπύγνομαι, κρυσταλλεύμαι. + con-gliſco, ēre, αὐξάνομαι. Πλ. conglōbatio, ōnis, θ. συνείλησις, αἰθροισίς, σώρευσις. Tax.

con-glōbo, avi, atum, are, αἰψά, συσφαιρῶ, σφαιρῶ τι. μεταφ. συνει-

γίροντα. [βινῶ. Κατ.

+ con-fūto, ēre, συγγίγνομαι, con-gēlo, avi, atum, are, αἰψά, ἐκπύγνομαι, καταπύγνομαι τι. 2) οὐδ, καταπύγνομαι, ἐκπύγνομαι, σκληροῦμαι.

[της, συνδυασμός. Πλ. + con-gēmīnatio, ōnis, θ. διδυμίζω, con-gēmīno, avi, atum, are, αἰψά, διπλασιάζω τι.

con-gēmo, uī, ēre, ἀναστενάζω, ἀναστείνω. αἰψά, ἀναστενάζω, περιστενάζω τινά.

conger, grī, ἄ. γ. ἄ. γ. ῥ. ο. ε. (ιζθύς), congeries, ēi, θ. (congero) συν-αθροισμός. 2) συνάθροισμα, συμφορημα, σωρός.

1. con-gēro, essi, estum, ēre, συμφορῶ, συνάγω, σωρεύω, ἀθροίζω, aram sepulcri arboribus, σωρεύω πυρὰν ἐκ δένδρων. orationem ex diversis, συνάγω, συντίθημι λόγον ἐκ διαφόρων. alicui honoros, συμφορῶ τινι τιμάς, maledicta in aqum, σωρεύω λοιδορήματα κατὰ τινος.

2. congēro, ōnis, ἄ. κλέπτως. Πλ. congerro, ōnis, ἄ. [gertrae] συμπαίκτης. [σωρευτής, συμφορητής. + congesticius, a, um, (congero)

1 congestus, a, um, ἴδ. congero. 2. congestus, us, ἄ. (congero) σωρευτής, συμφορητής, αἰψά, σωρός. conglialis, a, (congius) [σπ.] χοαίος, ἑνός χοείως χωρητικός. Πλ.

congiarium, ii, οἶ. (ὑπ. donum) διάδοσις, διάδομα, ἐπίδοσις, κερμ, διανομή (εἰνου, εἰλαίου, ἀργυρίου κτ.)

congius, ii, ἄ. χοεύς. (μέτρον ὀγρῶν, τὸ ὄγδον τοῦ ἀμφορέως). con glācio, avi, atum, are, καταπύγνομαι, ἐκπύγνομαι, κρυσταλλεύμαι. + con-gliſco, ēre, αὐξάνομαι. Πλ.

conglōbatio, ōnis, θ. συνείλησις, αἰθροισίς, σώρευσις. Tax.

con-glōbo, avi, atum, are, αἰψά, συσφαιρῶ, σφαιρῶ τι. μεταφ. συνει-

γίροντα. [βινῶ. Κατ.

+ con-fūto, ēre, συγγίγνομαι, con-gēlo, avi, atum, are, αἰψά, ἐκπύγνομαι, καταπύγνομαι τι. 2) οὐδ, καταπύγνομαι, ἐκπύγνομαι, σκληροῦμαι.

[της, συνδυασμός. Πλ. + con-gēmīnatio, ōnis, θ. διδυμίζω, con-gēmīno, avi, atum, are, αἰψά, διπλασιάζω τι.

con-gēmo, uī, ēre, ἀναστενάζω, ἀναστείνω. αἰψά, ἀναστενάζω, περιστενάζω τινά.

conger, grī, ἄ. γ. ἄ. γ. ῥ. ο. ε. (ιζθύς), congeries, ēi, θ. (congero) συν-αθροισμός. 2) συνάθροισμα, συμφορημα, σωρός.

1. con-gēro, essi, estum, ēre, συμφορῶ, συνάγω, σωρεύω, ἀθροίζω, aram sepulcri arboribus, σωρεύω πυρὰν ἐκ δένδρων. orationem ex diversis, συνάγω, συντίθημι λόγον ἐκ διαφόρων. alicui honoros, συμφορῶ τινι τιμάς, maledicta in aqum, σωρεύω λοιδορήματα κατὰ τινος.

2. congēro, ōnis, ἄ. κλέπτως. Πλ. congerro, ōnis, ἄ. [gertrae] συμπαίκτης. [σωρευτής, συμφορητής. + congesticius, a, um, (congero)

1 congestus, a, um, ἴδ. congero. 2. congestus, us, ἄ. (congero) σωρευτής, συμφορητής, αἰψά, σωρός. conglialis, a, (congius) [σπ.] χοαίος, ἑνός χοείως χωρητικός. Πλ.

congiarium, ii, οἶ. (ὑπ. donum) διάδοσις, διάδομα, ἐπίδοσις, κερμ, διανομή (εἰνου, εἰλαίου, ἀργυρίου κτ.)

congius, ii, ἄ. χοεύς. (μέτρον ὀγρῶν, τὸ ὄγδον τοῦ ἀμφορέως). con glācio, avi, atum, are, καταπύγνομαι, ἐκπύγνομαι, κρυσταλλεύμαι. + con-gliſco, ēre, αὐξάνομαι. Πλ.

conglōbatio, ōnis, θ. συνείλησις, αἰθροισίς, σώρευσις. Tax.

con-glōbo, avi, atum, are, αἰψά, συσφαιρῶ, σφαιρῶ τι. μεταφ. συνει-

γίροντα. [βινῶ. Κατ.

λῶ, κατειλῶ. in ultimam castrorum partem conglobantur εἴτε se conglobant, εἰς τὸ ἔσχατον τοῦ στρατοπέδου μέρος συνεκλύονται, ἀθροίζονται.

conglutinatō, ōnis, ὁ. συγκαλλήνη. con-glūtīno, avi, atum, are, alqd, συγελλῶ, συνάπτω τι.

+ congraeco, are, alqd, κατασπασιλῶ τι ἑλληνικῶς* πρόλ. graecor. con-grātūlor, atus, ari, συγκαίρω, συνήδωμαι.

congrador, essus, ēdi, (gradior) cum alqo, coniro alqm, (ποίη.) al-cui. φιλικῶς συνέρχομαι, ἐντυγχάνω, συναντῶ τινι, σύνεμαι (συνιέναι). 2) ἐχθρικῶς συνέρχομαι, συνειμι, συμβάλλω τινί, ἔρχομαι τινι εἰς χεῖρας, εἰμί τινι εἰς χεῖρας.

+ congrēgābīlis, e ἀθροίσιμος. K. k. congrēgālio, ōnis, ὁ. συναθροίσαι, συναθροισμός.

con-greco, avi, atum, are, alqm ἢ alqd, συναγελαῖω, συναγείρω, συναίγω, συναθροίζω τινά ἢ τι.

congressio, ōnis, ὁ. (congrador) συνέλευσις, συνάντησις, ἐντευχίς, ἐμικλία. 2) συνουσία γυναικός. 3) συμβολή, συμπλοκή, μάχη. [dior.

1. congressus, a, um, id. congre- 2. congressus, us, ā = congressio. congruens, ntis, (μτχ. τοῦ congruo) σύμφωνος, ἀρμόδιος, ἀνάλογος, κατάλληλος.

congruenter, ἐπὶ ῥ. ἀρμόδοντως, ἀναλόγως, σύμφωνως. c. naturae virero, συμφώνως τῇ φύσει ἔην.

+ congruentia, ae, ὁ. ἀρμονία, συμφωνία.

congruo, ui, ēre, συνέρχομαι, σύνεμι (συνιέναι), συμπίπτω. cum alqo, τινί. 2) cum alqo εἴτε αλ-cui, συναρμῶ, ἀρμῶ, συμφωνῶ τινι.

congruus, a, um, (ἀρχ. κ. μτχ.) = congruens.

cōnjicio, id. conjicio.

* cōnifer, κ. *cōniger, ἵρα, ὄρμη, (conus fero κ. gero) κωνοφόρος.

cōnītor, id. connotor.

conjectio, ōnis, ὁ. (conjicio) βολή. 2) εἰκασμός, εἰκασία, στοχασμός.

conjecto, avi, atum, are, (ἐπιτ. τοῦ conjicio) alqd, συμβάλλομαι, εἰσφέρω τι. 2) + alqd ex, de alqa re, εἰκαζω, τεκμαίρομαι τι.

conjector, ōris, ā. (conjicio) εἰκαστής, εἰρηγητής. somniorum, ὄνειρο-κρίτης, ὄνειρομαντής. [τε. Πλ.

+ conjecteīx, īcis, ὁ. ἡ ὄνειρομαν- conjeciūra, ae, ὁ. (conjicio) εἰκασία, στοχασμός. conjecturam capere εἴτε facere ex alqa re, εἰκαζω, τεκμαίρομαι ἔκ τινος. de alqa re, τεκμαίρομαι τι εἴτε περί τινος.

conjectūralis, e, (conjectura) στόχαστικός, εἰκαστικός.

conjicius, a, um, id. conjicio.

conjectus, us, ā. (conjicio) συμβολή, συναφή. 2) ἀθροισμα, σωρός. 3) βολή. oculorum, ὀφθαλμῶν βολή, πρόσ- οψις. venio ad teli conjectum, ἀφικναῖμαι εἰς τὸ τέλεσμα, γίγνεσθαι ἐν- τὸς τοῦ τέσματος.

conjicio, jūci, jectum, jere, (jacio) συμβάλλω, συναίγω, ῥίπτω. sorcinas in medium, συμβάλλω, συμφέρω τὰ σκῆπη εἰς τὸ μέσον. pallium in col- lum, περιβάλλομαι τὴν χλαῖναν περί τὸν τράχηλον. 2) ῥίπτω, βάλλω. tela in posthos conjiciebant, ἐβάλλον βέ- λη κατὰ τῶν ἡμετέρων. c. alqm in carcerem, ἐβάλλω τινά εἰς δεσμω- τήριον. hostem in terrorem, ἐβάλλω τὸν ἐχθρὸν εἰς τρόμον. rempubli- cam in perturbationes, ἐβάλλω τὴν πολιτείαν εἰς παραχάς alqm in pe- riculum, περιβάλλω τινά κινδυνόν. hostem in fugam, τρέπεται ἐν πο- λέμιον εἰς φυγὴν. me in fugam, ἀρμῶ εἰς φυγὴν. me in sacrarium, φέρομαι, καταφεύγω εἰς ἱερόν. c. maledicta in

ejus vitam, βλέπω λαιδορίας κατὰ τοῦ βίου ἐκείνου. 3) συμβάλλομαι, εἰκίζω, τεκμαίρομαι. c. ex aliqua re du futuris, ἐκ τινος τεκμαίρομαι τὰ μέλλοντα. c. conmutium aleui, ἐξηγοῦμαι τινι το ἐνὸς πινον.

† conjūgālis, e, (conjux) γαμήλιος, ἐγγάμιος. deus, γαμήλιος, συζύγιος θιός. [εις, συζυγία.

conjūgatio ōnis, ō. (conjugo) σύζευ—† conjūgātor, ōis, ā. (conjugo) σύζευγνων. Κατ. [λιος, ἐγγάμιος. * conjūgiālis, e, (conjugium) γαμή conjūgium, ii, ō. (conjugo) σύζευξίς, γάμος. 2) συννύσσις, συνδυασμός. 3) ὁ, ἡ σύζυγος.

con-jūgo, are, (σπ.) σύζευγνυμι. conjuncte, ἐπὶρ. μ. σ. κ. ὅπ. (conjunctus) συννημμένως, συνεζευγμένως, conjunctio, ἐπὶρ. = conjuncte.

conjunctio, ōis, ō. (conjunga) σύζευξίς, συναφή. 2) σύζευξίς, γάμος, συγγένεια. 3) φιλία. 4) σύνδεσμος (ἐν τῇ γραμμ.).

conjunctus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ. (μτγ. τοῦ conjungo) συνεζευγμένος, συννημμένος, συνδεδεμένος. 2) συνεχής, προσεχής.

con-jungo, nxi, nctam, ēre, alqm (alqd) cum alqa (cum alqa re) εἴτε alqm (alqd) aleui, συζεύγνυμι, συνάπτω τινά (τι) τινί (πρὸς τινά, πρὸς τι) bonos συζεύγνυμι βούς, vati oris to lam cum hac, συνάπτω ἐκείνου τὴν ἐπιστολὴν πρὸς ταύτην. castra muto, συνάπτω τὸ στρατόπεδον τῷ ταίχῃ. multos sibi amicitia conjungit, ἀνακτάται πολλοὺς διὰ τῆς φιλίας. c. aliqua mihi εἴτε mecum matrimonio, συζεύγνυμαι τινι διὰ γάμου.

conjūgātio, ōis, ō. συννομοσία. 2) συμφωνία.

conjūgātus, a, um, ἰδ. conjugo.

con-jūto, avi, atum, are, συνδύνομαι, ἄμα δύνωμι, κοινὸν ἔργον ποιοῦ-

μαι. conjuratus a, um, ὁ τὸν κοινὸν ἔργον ποιησάμενος, ὁ σύνορκος. 2) συνδύνομαι, συνωμοσίαν ποιοῦμαι. conjuratus, i. ā. ὁ συνωμότης.

conjux (conjux), ūgis, ā. κ. θ. (σύζυξ) ὁ κ. ἡ σύζυγος, ὁ κ. ἡ σύμβος.

coni—τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἰδ. coll.—coni—τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἰδ. comm—con-nectio (connecto), exui, exum, ēre, alqd cum re εἴτε aleui τοί, συμπλέκω, συνδίδω, συνάπτω τί τινι ἢ τι πρὸς τι. omnia inter se connecta ei apia, ἅπαντα ἀλλήλοις συνδεδεμένα καὶ συννημμένα. connexus, συναφής, συνεχής. 3) συνάπτω τὴν ἐπιχείρησιν (τοῦ συλλογισμοῦ). connectum, i, ō. ἐπιχείρησις, ἐπιχείρημα (συλλογισμοῦ).

connexus, a, um, ἰδ. connecto.

connixus, a, um, ἰδ. connitor.

con-nitor (idnitor), īus εἴτε īxus, ii, συντίνω, ἐντίνεμαι. in locum, συντίνω, σπεύδω εἰς τόπον. 2) ἐντίνεομαι, διατίνεομαι. ad alqd faciendum, διατίνεομαι ποιεῖν τι, πρὸς τὸ ποιεῖν τι.

con-niteo (cōnīteo), īvi εἴτε īxi, ēre, συλκνύω, κατακνύω, οὐλοῦμαι, τοῦ ὀφθαλμοῦ. 2) συλκνύω, παρορῶ, περιρῶ, ἔχω συγγνώμην.

connixus, a, um, ἰδ. connitor.

* connubialis, e, (connubium) γαμήλιος, ἐγγάμιος.

connubium (cōnubium), ii, ō. (nubo) γάμος, σύζευξίς, συνοικέσιον. 2) ἐπιγαμία. dare connubium aleui, δίδωμι ἐπιγαμίαν τινί.

Cōnon, ōis, ā. Κόνων. [νωπεύον. cōnōreum εἴτε -rium, ii, ō. κω-cōnor, atus, ari, alqd, παρωμαί τινος, ἐπιχειρῶ τινι. conari magnum opus, παρὰ θῆναι μεγάλου ἔργου, ἐπιχειρῶσι μεγάλῳ ἔργῳ. c. vorare pangere, παρωμαι, ἐπιχειρῶ στίχου, πλάττειν.

+ conquassatio, ὄνις, θ. κατέσει-
σις, διαταραχή. Κικ.

con-quasso, avi, atum, are, alqd,
κατασειώ, συσειώ, διαταράσσω τι.
2) συντριβώ τι.

con-questus, questus, quæsti, alqd
εἶτε de re, μέμφομαι τι, μέμφομαι
ἐπὶ τινι. fortunam, ἐπὶ τῇ τύχῃ. olei
injuriam apud Patres, μέμφομαι, με-
μφομένῳ τινι τὴν ἀδικίαν (εἶτε ἐπὶ τῇ
ἀδικίᾳ) πρὸς τὴν σύγκλητον.

conquestio, ὄνις, θ (conqueror
μέμψις, μεμψιμορία. 2) ἐλκευτολογία.

con-questus, us, i μεμψιμορία, ὁδός-
μος. (σπ. κ. μονον κατ' ἀφ. τοῦ ἐκ.)

con-quiesco, quiesci, quiescunt, ere,
καθησυχάζω, ησυχάζω, ησυχίαν ἄγω,
ἀναπαύομαι. [κατακλύπτω. Πλ.]

con-quiesco, quiesci, ere, ἀνιάζω,

conquiesco, quiesci, quiescunt, ere,

(quasso) alqd, πινταχού ζήτω τι, συν-
άγω, συλλέγω τι. 2) alqm, ἀνιζητω,
ζήτω, ἐρευνῶ τινα.

conquiescit, ὄνις, θ. (conquiro)
συλλέγει, συναγωγή. 2) στρατολογία.

conquiescit, ὄνις, α. (conquiro)
στρατολόγος. 2) ὠτακουστής.

conquiescit, s, i, um, m. ὅπ. (μτχ.
τὸ conquiro) ἐλλεκτός, ἐξαίρετος.

con-—ταούτως ἀργόμενα ἴδ. corr —

con-scribo, scribi, ita, ire, συμπράτ-
τω, περιγράφω. conscribam, i, o
περίγραψα, περιδόλος.

consiliarius, ὄνις, θ. κοινὸς ἀσπα-
σμός, εὐφημία.

con-silio, avi, atum, are, alqd,
χαίρειν, ἀσπάζομαι, εὐφραμῶ τινα.
alqm imperatorem, ἀναγορεύω τινα
αὐτοκράτορα. [γιάζομαι.

consanguineus, nai, ire, (sanguis) ὁ-
con-sanguineus, s, i, um, θ. αιμαίος,
συγγενής.

consanguinitas, asis, θ. consan-
guinitas) θαυμαστός, συγγένεια.

con-spectus, s, i, um, m. ὅπ.

μαρής. [νω, μείνω τι.

con-spectus, s, i, um, m. ὅπ. (con-
scendo, ndi, sum, ere, (scen-
do) ἐπιθαίνω. navem εἶτε in navem,
ἐπιθαίνω τῆς ναυῆς ἐπὶ τὴν ναῦν,
εἰσθαίνω τὴν ναῦν, εἰς τὴν ναῦν, ἐμθαίνω
εἰς τὴν ναῦν. equum εἶτε in equum,
ἐπιθαίνω ἵππου, ἀναθαίνω ἐπὶ τὸν ἵπ-
πον. montem εἶτε in montem, ἀναθαίνω
ἐπὶ τὸ ὄρος.

+ conscensio, ὄνις, θ. (consendo)
ἐπιθασι, ἀνάστασις. Κικ.

conscensio, s, i, um, m. ὅπ. conscendo.

conscientia, ae, θ. (conscius) συν-
εἰδησις, τὸ συνειδέναι τινι. conscientiam
conjurarai onis confessus est, ὡμολό-
γησε τὴν συνειδησιν τῆς συνωμοσίας.

2) συνειδησις, τὸ συνειδέναι ἑαυτῷ,
τὸ συνειδός. bona conscientia et ma-
la, ἡ καλὴ συνειδησις καὶ ἡ κακὴ.

con-scindo, idi, issum, ere, alqd,
κατασχίζω, διασχίζω τι.

+ con-scio, ita, σύννοθα. nil sibi
conscire, μηδὲν ἑαυτῷ συνειδέναι. Ὁρ.

con-sciscio, sci, i, scitum, ire, alqd,
κοινῇ ψηφίζομαι τι. 2) mihi alqd εἶτε
ἀπλῶς alqd, καταγινώσκω ἑαυτοῦ τι.

exillum, τὴν ἀπειρογίαν. mortem mihi
εἶτε mortem e. veneno, διαφράωμαι,

διαφράζομαι ἑαυτὸν παρακῶ.

con-scissus, s, i, um, m. ὅπ. conscindo.

conscius, s, i, um, m. ὅπ. conscisco.

conscius, s, i, um, m. (con-scio) alrjs
rei εἶτε aleui rei, συνειδώς τι.

conjuratorem s. εἶτε conjurationi, συν-
εἰδῶς τὴν συνωμοσίαν. conscius sum
maleficij (ui εἶτε maleficio tuo, σύν-
οἶδα τὴν σὴν κακουργίαν, συννοῶ σοι
τὴν κακουργίαν. facinoris mihi con-
scius es, συνοισθῶμαι τὸ ἔργον. alius
abi tanti facinoris consci, ἄλλος ἄλ-
λῳ συνειδὼς τοσούτον ἔργον. mihi in
omnibus rebus conscius, συνειδώς μοι
πάντα. consci, α. οἱ συνειδότες. συν-
ιστορίας, συνωμώται. 2) mihi conscius,

συνειδώς ἐμαυτῷ. *mihi injuriæ con-*
sciūsus sum, σύννοιδα ἐμαυτῷ τὴν ἀδι-
 κίαν, σύννοιδα ἐμαυτῷ ἀδικήσας. Σημ.
 τὸ *mihi* γινώσκει παραλείπεται. [Πλ.

* *con-secrator*, ἀγί, (σπ.) χροῦστρομαί.

conscribillo, ἀνί, ἀγν, (ὁπκ.) τοῦ
conscribo) καταγράφω, ἐπιγράφω. Κατ.

con scribo, ραί, ριwm, ἐρε, αλqm,
 συγγράφω, καταγράφω, καταλέγω τινα.
militēs, στρατιώταις. *civēs*, ἐγγράφω
 τοὺς πολίτας. *conscriptus*, καταγε-
 γραμμένος, ἐγγράφος. *patres conscri-*
piti, πατέρες ἐγγράφοι, συγγεγραμμέ-
 ναι (οὕτω προστηθέμενον τὴν Ῥωμαϊ-
 κὴν σύγκλητον). 2) συγγράφω. *librum*,
 βιβλίον. 3) καταγράφω. *mensam vīno*,
 οἶνω τὴν τράπεζαν.

conscriptio, ὄνις, θ. συγγραφή.

conscriptus, α, um, ἰδ. *conscribo*.

consecrātio, ὄνις, θ. καθιέρωσις,
 ἀποθέωσις.

consecro, «νί, αlum, ἀρο, (sacro)
 αλqđ, καθιερῶ, ἀφιερω τι. *alicui* αλqđ,
 ἀντιθιγμένῳ τινί τι. καθιερῶ, ἀγίζω, κα-
 θαγίζω τινί τι. *candelabrum* Ἰονί,
 ἀντιθιγμένῳ λυχνόδχον τῷ Διί. 2) αλqm,
 ἐκθειάζω, ἀποθεῶ τινα. μεταφ. ἐκθειάζω,
 λαμπρυνῶ. 3) καθιερῶ, καθοσιῶ, ἱερῶ.

consecrātiōis, α, um, (σπ.) συνα-
 κολουθός, συναπομέμενος. -*giom*, ἱί, οὐ.
 τὸ συνακολουθόν, συναπομέμενον.

consecrātiō, ὄνις, θ. (σπ.) δειώξις,
 ἀκολούθησις, ἐπιθυμία.

+ *consecrātrix*, ἱοίς, θ. ἡ ἀκόλου-
 θος. [μῦ, κατακισπή.

+ *consecratio*, ὄνις, θ. κατατο-

con-secrator, αius, ἀγί, αλqm, συνα-
 κολουθῶ, ἀκολουθῶ τινί. 2) διώκω,
 καταδιώκω. *hostem*, τὸν ἐχθρόν. 3)
 αλqđ, διώκω τι, ἐπιμελεῖσθαι τινος,
 ἐπιτηδεύω τι. *ubertatem orationis*,
 ἐπιτηδεύω τὸν πλουτέον τῷ λόγῳ.
potentiam, διώκω, θηρεύω τὴν δύναμιν.

consecūtio, ὄνις, θ. (consequor)
 ἀκολουθία, τὸ ἀποδᾶν. 2) συνέπειτα,

συνέχεια (λέγου)

consecutus, α

con-sequens, α

σκω, γηράσκω, σ

consensio, ὄν

μορροσύνη, συμ

κεκρίμένως· οἱ δ

1. *consensus*,

2. *consensus*,

μορροσύνη, ὁμ

communī conse-

sensu, ἐμολογου

γνώμην.

consentiāneus.

alicui εἴτε cum

λόγος τινί. con

λόγον, εὐλόγον

in astra sensum

ἄστροις ἐναΐναι.

Consentio, ac

τῆς Βρεττίας, τ

orum, α. Κωνσ

con-sentio, se

alio (*alicui*) de

rem), ὁμογνωμο

νῶ τινί περί τιν

litate omnes (in

παρὶ τῆς ὠρελνί

(ἀλλήλοισι) ὁμ

toribus philoso-

φιλοσοφίαι οἱ φιλό

ὁμοδοξοῦσι. *con-*

rienda εἴτε ἀγα

τας ὁμολογεῖσιν.

πλζ. *lex sibi* (

tions, νόμοι, ἐαυ

laudibus fama ε

φωνός ἐστίν ἡ

ἐπαινῶν.

con-sēpio, ἱ

consequens, i

μορ) ἀκόλουθα

pus, ἀκόλουθος

est, ἔπεται, ἐπὶ

consequentia

ὅτι, συνέπεια.

con-sequitur, cūtas (quatus), quī,
 aliqua η aliqua, επομαι, ακολουθω τινη.
 me continūdo consequitur, έπειται μοι
 συνεχώς. v. hostium strenue, κατά κρα-
 τος διώκω τον εχθρόν. sententiam alio
 ακολουθω τη γνώμη τινος. silentium
 est consecutum, εις τούτοις έγενετο
 σιωπή. πρόσθετος res consecuta est
 subita mutatio, τη εύτυχία επεγένετο
 αίφνιδια μεταβολή. quod dictum ma-
 gna invidia consecuta est, τω λόγω
 τούτω ειπето μεγάλη φθόνος. si pri-
 mum est, ut etiam, quod consequi-
 tur, necessarium, εις το πρώτον έστι.
 γινωσκει αναγκαίον και το έπομένον.
 2) ξεκινώμαι, 2) ξεκινώμαι, 2) ξεκινώ-
 νούμαι τινος, 2) ξεκινώμαι, 2) ξεκινώ-
 νούμαι τινος εν τη πορεία. magistratu-
 m et honores, ξεκινώμαι, τη γλάνη
 άρχης και διόχης. verborum numero
 sententiarum numero consequi-
 tur, τον των γνώμων αριθμόν τω
 των λέξεων αριθμόν ίσον καθίστησι.
 3) καταλαβαίνω τι, εννοώ τι. omnes
 illorum conatus, καταλαβαίνω πάν-
 τα τα εκείνων επιχειρήματα.

1. con-sēro, sēni, siliu, ēre, aliqd, κατασπείρω, κατασπείρω τινι, μετα-
sol lūmie conserit arva, ὁ ἥλιος κα-
ταλάμπτει τὰς ἀρούρας. consitus οὖν,
εσπαρμένος, σπασπυτός, κατάσπυτος.

2. con-sero, serui, serium, ero, alqd
oleui, συνειρω, συνδω, συνάπτω τι
τινι. 2) manum eite pugnam c. cum
alqo, μάχην συνάπτω τινι, συμμι
γνυμι τινι τὰς χεῖρας, συμπλεκομαι
τινι, μεταρ. ἀγωνίζομαι πρὸς τινε,
διαδικάζομαι τινι.

+ conserio, ἐπὶ π. συντημένως. Κικ.
conserius, α, ων, ἰδ. 2. consero.
con-serva, αω, θ. ἡ σύνδουλος.
conservatio, ōnis, θ. διατήρησις.
conservator, ōris, ἄ. σωτήρ.

+ conservatrix, īcis, ū. (σπ.)

ਸੰਵਦੇਰਾ, ਫਰੰਲਾਝ.

[δουλεία.

conservatium, ii, cū. (σπ.) συν-
con-servo, ανι, atum, are, alqm τι
alqd, φυλάττω, διαφυλάττω, τηρῶ,
διατηρῶ τι, σωζω τι καὶ ἡ τι.

con-servus, i. e. ὁ σώνδουλος.

consessor, ὄρις, ε. (consida) πόν-
τος, πάρεδρος.

consensus, ως, & (consider) συν.
ἐδοξα. 2) συνειδριον, σύλλογος.

considerāre, ἐπιζῆ, μ. σ. κ. ὀπ.
περισκευμένως, τετηρημένως.

consideratio, ōnis, ὅ, περίσχεψις.

consideratus, a. um. ψ , σ , π .

(μετὰ τοῦ considero) ἐσχευμένος, πε-
ρισχευμένος, περισχύπτος.

con-sidero, avi, atum, are, κατα-
θεῶμαι, θεωρῶ τι, μεταφ. alqd ἢ de
alqa re, σκοπεῖσθαι, σκοπεῶ, διασκέ-
πτεισθαι, διασκοπεῖν τι ἢ περὶ τινος. e-
cur hui, σκέπτομαι, διὰ τὴ γλῶσσαι.
considera, ne, σκέψαι. ὅπως κή.

con-sido, sedi, sessum, ēre, in alga
το, καθέσεται ἐπὶ τινος, ἐν τινι. in
umbra, ἐν τῇ οἰκίᾳ, sub arbore, ὑπὲρ
δένδρου, saxo, ἐπὶ πέτρᾳ, exerci-
tus sub monte consedit, & στρατὸς
κατέσETO ὑπὸ τῷ ὄρει, κατέσEυEEN ὑπὲρ

το ὅρα· c. in alijs finibus, καθέξομαι·
κατοικέξομαι ἐν τῇ γῇ τοῦ· Quintus
jam in otio conseedit, ὁ Κεῖντος
ἔξιν κἀήρτα· σχολάζων, furor, conse-
dit, ἡ γῆ· ἀλώτηρ, 2) συνεδρεύω
καθέξομαι ἐν συνεδρίῳ.

con-signo, avi, alim, arc, alqd
κατασφραγίζω, σφραγίζω τι. μεταφ-
πιστώ τι, βεβαιώ τι. 2) καταγράφω
σημαίνω, σημαίνω, τι. | σιωπώ

con s'ileſco, lui, ẽre, κατὰσινωπῶ

consiliarius, a, um, (consilium

consilior, atus, ari, (consilium) βουλευομαι. 2) συμβουλευω.

consilium, ii, ου. βουλή, συμβούλιον, publici consilii particeps sum, της κοινής βουλῆς μετέχω. nocturna consilia, νυκτερινα διαβουλια. 2) βουλή, συμβουλιον, συνέδριον, συλλογος. consilium conato, συγκαλῶ τὴν βουλήν, τὸν συλλογον. 3) βουλή, γνώμη, προαίρεσις. callidum consilium, πανουργος βουλή, πανουργος γνώμη. consilium capio proficiscendi εἴτε praticisei εἴτε ut proficiscar, βουλευομαι, γιγνώσκω, διαγιγνώσκω, προτίθεμαι πορευεσθαι. quid consilii capiam nescio, ἀπορῶ ἔτε χρῆ ποιεῖν, quod consilio hoc facis? τίς βουλόμενος τοῦτο ποιεῖς; eo consilio, ut cognoscerem, βυλοῦμινος γνῶναι. consilium imperatorium, ἡ βουλή τοῦ στρατηγού, τὸ στρατηγήμα. 4) βουλή, ἐβουλια, προνήσις, σύνεσις. vir ei consilii magni et virtutis, ἀνὴρ καὶ προνήσιως μεγάλῃς καὶ ἀρετῇς. 5) βουλή, συμβουλή, συμβουλεύμα. dare alicui consilium, δίδοναι τινὶ συμβουλήν, εἴτε βουλήν, συμβουλεύειν τινι.

consiliis, e, oleis εἴτε alicui, πανόμοιος, ὁμοίος τινι.

con-sisto, stiti, stitum, ēre, ἵσταμαι, καθίσταμαι. ad aram, ἵσταμαι πρὸς τὸν βωμόν. consisti, ἕστην. non consistit in loco, οὐχ ἵσταται ἐν τῷ τόπῳ. frigore consistit Pluvius, ὑπὸ ψυχρῶς ἕστηκε, συνεστηκε, πεπηγεν ἔ ποταμός. consistit agmen, ἕστη ἡ στρατιά. c. a fuga, ἐρίσταται, ὑρίσταται ἐκ τῆς φυγῆς. nequit consistere tectum, τὸ ὀρθὸν οὐ δύναται διαμείνειν. laudabiles oratores constiterunt, ἐπαίνετοί ῥήτορες ἀπῆρξαν victus in lacte consistit, ὁ βίος ἐστὶ γάλα. in honestate bonum consistit, ἐν τῷ καλῷ κατέτι τὸ ἀγαθόν. ex his εἴτε his rerum summa consistit, ἐκ του-

των συνεστηκε τὸ ὅλον τῶν πραγμάτων. morbus consistit, ἡ νόσος ἵσταται. 2) μεταβ. σπ. καθίστημι. vitam consistere tutam, ἀσφαλῆ καθιστάναι, παρεχειν τὸν βίον.

consilio, ōnis, ō. σπορά, φύτευσις. consilio, ōnis, ā. (1. consero) σπορεύς, φύτευτής. [σις. κικ.

† consilia, ae, ō. σπορά, φύτευσις. a, um, ἴδ. 1. consero. con-solatio, ae, ō. ἀνψία. con-solator, is, i, ā. ἀνψιεύς.

† consoler, eri, ā. συγκαλεῖσθαι, (συμπνεύσας). [ταιρία.

consociatio, ōnis, ō. κοινωνία, ἐ-con-socio, ανί, atum, are, αἰδῶ cum αἰδῶ, μεταδίδωμι, κοινωνῶ τινι. cum amicis e. injuriam, τοῖς φίλοις κοινωνῶ τῆς ἀδικίας. rem cum αἰδῶ, μεταδίδωμι τινι τοῦ πράγματος. c. consilio cum αἰδῶ, ἀνακοινοῦμαι τινι. centum Patres rem inter se consorciunt, ἑκατὸν βουλευται κοινωνῶσιν ἀλλήλοις τῶν πραγμάτων. consolabilis, e, εὐπαρηγορος. 2) παραμυθητικός, παρηγορικός.

consolatio, ōnis, ō. παρηγορία, παραμυθία. [ραμυθητής.

con-solator, ōnis, ā. παρηγορικός, παραμυθητικός. a, um, παρηγορικός, παραμυθητικός.

con-solari, aius, ari, αἰδῶ, παρηγορῶ, παραμυθεῖσθαι τινι. dolorem tuum, παραμυθεῖσθαι τὴν λύπην σου. παρ. consolor, παρηγοροῦμαι.

† con-somnio, are, ὄνειροπολῶ, ὄνειρώτω. Πλ.

con-solus, ui, are, συνήχῶ, ἀντηχῶ. 2) συμπωνῶ. sibi consolatur, ἐ-αυτῷ συμπωνεῖ. consolans, nis, συμπωνος. [χορ, κλαγγή.

con-sonus, a, um, συμπωνος. clam-con-sorium, īvi, itum, āre, κατακοιμῶ. consorior, κατακοιμῶμαι. cum sors, ris, συγκληρος, συγκλη-

γενέας, κοινωνός της ουσίας. * συγγενής, ἀδελφός, ἀδελφή. 2) αἰς τοῖς κοινωνός, μέτοχος τινός. c. mecum temporum illorum, κοινωνός μοι ἐκείνων τῶν καιρῶν.

consortio, ὄνις, θ. κ. -tium, ii, ὄν, (consors) κοινωνία.

1. conspectus, α, um, μ. σ. (μτχ. τοῦ conspicio) περιδλεπτός, περιφανής.

2. conspectus, us, ἄ. (conspicio) ὄψις. in conspectu exercitus nostri, ἐν ὄψει τοῦ ἡμετέρου στρατεύματος. venio in conspectum alejs, εἰς ὄψιν τινι ἔρχομαι. quercus, quae est in oppidi conspectu, δρὺς οὖσα ἐν τῷ καταφανεί τῇ πόλει. v. conspectu fugere, ταχὺ ἐκλείπειν τὴν ὄψιν, optinus non eadit in conspectum, ὁ γὰρ οὐκ ἔστιν ὁρατός. 2) θεωρία. conspectus ad cognitio naturae, θεωρία καὶ γνῶσις τῆς φύσεως. 3) σύναφες (σύντομος περίληψις).

conspergo, rsi, rsum, ὄρε, (spargo) αἰσθ αἰσθ re, κατάρβαιω, περιρβάνω τί τινα, καταπέσσω τί τινος. aras sanguine, κατάρβάνω ἀλγασί τὸν βωμόν. floribus conspersus, ἐνθούσι διασπαθείς. 2) ραίνω. vinum, εἶνον.

conspersus, α, um, ἰδ. conspergo.

conspiciendus, α, um, (conspicio) ἀξιοθέατος. opus, templum, ἔργον, ναός.

conspicio, spexi, octum, ὄρε, (specio) καθορῶ. ubi primum nostros equitus conspexerunt, ὡς τοὺς ἡμετέρους ἵππους κατέβδον. c. aliqui in loco, καθορῶ τινα ἐν τόπῳ. ex hostium castris conspici, καταφαινασθαι τῷ τῶν πολεμίων στρατοπέδῳ. pugnas conspicio, καταφαινομαι, φαίνομαι μαχόμενος. 2) θεωρῶ, ὀρῶ, προσδλεπω. aliqui infestis oculis, προσδλεπω τινὰ ἐχθρικοῖς ὀφθαλμοῖς. in coelum, ἀναδλεπω εἰς τὸν οὐρανόν.

conspiceo, atus, ari, καθορῶ. aliqui advenientem, ἐρχομένον τινα.

conspicuas, α, um, (conspicio) καταφανής, εὐσύνοπτος, φανερός. 2) περιδλεπτός, περιφανής.

+ conspirare, ἐπίρ. συμφωνῶς, ὁμοθυμαδόν (μένον ἐν τῷ σ). ἴσους. conspiratio, ὄνις, θ. συμπνοία, ὁμόνοια, συμφωνία. 2) σύμπνοια, σύστασις συνωμοσίας.

1. con-spīro, avī, atum, are, συμπνέω, συνάδω, συμφωνῶ, ὁμοθυμαδὼ, ad liberandam republicam, πρὸς τὸ ἐλευθερώσαι τὴν πολιτείαν. 2) συνίσταμαι, συνόμενοι, συνωμοσίαν ποιεῖται ἐν αἰσθ, συνίσταται ἐπὶ τινα, συνωμοσίαν κατὰ τινος ποιεῖται. conspiratus, α, um, συστάς. conspirati, ἄ. εἰ συνωμοταί.

2. + con-spīro, avī, atum, are, (spira) συσπειρῶ, συναλλῶ, συναθροίζω. Δύο. Dixit.

con-sponsor, oris, ἄ ὁ συνεγγυῶν. con-spus, utum, are, αἰσθ ἢ αἰσθ, καταπτύω τινὰ ἢ τι.

+ con-spicio, avī, atum, are, καταπτύω, αἰσθ, τινός ἢ τινα. Dixit.

con-stābilis, īvi, ītum, īre, στερεῶ, βεβαιῶ.

constans, ntis, (μτχ. τοῦ consto) μ. σ. κ. ὕπ. εὐσταθής, σταθερός, βεβαιός. 2) σύμφωνος ἐαυτῷ.

constanter, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὕπ. (constans) εὐσταθῶς, σταθερῶς, ἐμμένως. 2) ὁμολογουμένως, ὁμοφωνῶς.

constantia, ae, v. (constans) εὐστάθεια, σταθερότης, τὸ ἐμμένειν.

consternatio, tnis, θ. ἐκπληξίς, σύγχυσις, παραχλῆ, θέρους, πτοία.

1. con-sterno, avī, atum, are, ἐκπλήττω, πτοῶ, διατρίπω, διαταράττω. laurus consternatus, ταῦρος πτοῦσθεις. consternatus animo, ἐκπλητχμένος, διαταραχμένος, ταταραχμένος τὴν ψυχὴν. c. multitudinem ad arma, συνταράττω, διεγείρω τὸ πλῆθος πρὸς τὰ ὅπλα.

2. con-sterno, strāvi, strātum, ēre, καταστρέφω, καταστρώνω. lectam armis, τὴν γῆν ὕπλοις. lectam strōwv: κλίνην. constrata nāvis, ναὺς καταστρακτος, κατάστρωμα ἔχουσα. 2) καταστᾶλλω, στρώνω.

constipō, avi, utum, are, πυκνῶ, συναθροίζω. se constipare, στίφος πρᾶτθαι.

constituo, ui, utum, ēre, (statuo) καθίστημι, ἵστημι. ianum ante aias, ἵστημι ταῦρον πρὸ τῶν βωμῶν. legio-nem pro castris in acie, καθίστημι τὸ τάγμα ἐν ταξεί πρὸ τοῦ στρατοπέδου, παρατάτω τὸν στρατὸν πρὸ τοῦ στρατοπέδου. naves in alio, παρὰ ταύτῃ τὰς ναὺς ἐν τῷ πελάγει. praesidia in oppidis, καθίστημι προύρας εἰς τὰς πόλεις. regem in civitate, καθίστημι βασιλέα ἐν τῇ πόλει. 2) καθίστημι, διατίθημι, διατάττω. rem familiarem, καθίσταμαι τὸ ἑαυτοῦ, διατίθημαι τὴν οὐσίαν. bene constitui civitas, πόλις καλῶς καθιστῶσαι, εὐνομούμενη. 3) ἵστημι (μέσ. ἵσταμαι), ἰδρύω, κτίζω. 4) συντίθεμαι, συντάττωμαι. diem cum legatis, συντίθεμαι τὴν ἡμέραν τοῖς πρεσβευταῖς. constituiimus inter nos, ut ambulationem conficeremus, συνετάξαμεθα, συνεθέμεθα ἀλλήλοις περιπατεῖν. 5) διεγινώσκω, δοκεῖ μοι. constitui moneo εἴτε ut man-rem, διεγνώκα, δεδοκται μοι μένειν.

constitutio, ōis, ō. κατάστασις, firma corporis, ἡ εὐσταθής τοῦ σώματος κατάστασις, εὐστάθεια σαρκός. 2) κατάστασις, διατάξις, διαταγή.

constitutum, i, ō. (constitui), πλ. constituta a/ejs, τὰ κατεστάτα τινος. 2) τὸ καθεστώς, τὸ συγκείμενον. ad constitutum venerunt, εἰς τὸ συγκείμενον ἦλθον.

constitutus, a, um, ū. constituo, con-stito, ōiui, ōitum, are, συν-

ἵστηκα, ἔστηκα. constant, conferunt sermones, συνεστήκασι καὶ διαλέγονται. 2) συνέστηκα, συνίσταμαι. homo ex animo constat et corpore, ὁ ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνέστηκεν. oratio constat periodis, ὁ λόγος σύγκαιται ἐκ περιόδων. reditus constat in possessionibus, ἡ προσηδός ἀπο τῶν κτημάτων ἐστὶ. 3) ἔστηκα, διαμένω, συμμένω. color constat, τὸ χρῶμα διαμένει. consto in sententia, διαμένω ἐν τῇ γνώμῃ. scripla eorum constant, τὰ ἐκείνων συγγραμματα ἵστανται, ὑπάρχει. meus constare potest vacans corpore, ὁ νοῦς δύναται συμμένειν (ὑπάρχειν) ἄνευ σώματος. vacuam nequaquam constat inane, τὸ κενὸν οὐδὲμ ὑπάρχει. 3) mihi constat, βεβαίον ἐστὶ μοι τι, βεβαίαν γνώμην ἔχω, δεδοκται μετ-contumeliam non ferre, μὴ ὑπομένειν τὴν ὕβριν. 4) constat, ἐμολογεῖται. omnibus constat, rem ita esse, παρὰ πάντων ἐμολογεῖται. οὕτως ἔχειν τὸ πρᾶγμα. inter augures constat, ei oionosκόπει ἐμολογεῖσθαι. quae cum constent, ἐμολογουμένων τούτων. de facto constat, περὶ τῆς πράξεως ἐμολογεῖται. 5) consto mihi, συμφωνός ἐμὸς εἰμι. oratio sibi constat, ὁ λόγος αὐτῷ συμφωνεῖ. ratio constat, ἰσθὺς ἐστὶν ὁ λογισμός. 7) constat aliquid, τιμᾶται, ἔχει τιμὴν. constat carius, πλείονος τιμᾶται. quanti constat? πόσου ἄξιόν ἐστι; parum, πολ-λου. vilissime, εὐωνότατόν ἐστι. navis mihi constat gratis, τὴν ναὺν ἐξ εἰς δωρεάν λαδῶν.

+constitutum, i, ō. (2. consternuo) στρώμα, κατάστρωμα. Lit.

constraus, a, um, ū. 2. consterno. constriolus, a, um, ū. constringo.

con-stringo, iui, ietum, ēre, συ-σφίγγω, σφίγγω. alqm vinculis, δε-σμοῖς τινά σφίγγω, εἰργω. manus,

πυρρίγγω τὰς χεῖρας. suspiciōne con-
suetudinis, δεισιδαιμονίᾳ συνεπιγμένως,
ὑπὲρ δεισιδαιμονίας καταχόμενος.

consuetudo, dñis, θ. (construo) κα-
τασκευή. 2) ἐν τῇ ἀγῆ. c. virborum,
κατασκευὴ λόγου, συνάφεια.

constructus, a, um, ἰδ. construo.
con-struo, uxi, uxiui, ēre, alqd,
οικοδομῶ, συνάγω, σωρεύω τι. pe-
cuniam, συσκευάζωμαι χρήματα. 2)
κατασκευάζω, aedificium, οἰκοδόμη-
μα, mensam, παρασκευάζω τὴν
τράπεζαν. [βρασιότης. Λιδ.]

+ constuprator, dñis, α. φθορεύς,
con-stupro, avi, auium, avu, βιά-
ζομαι, φθείρω. virginem, παρθένον.
Μεταφ. empirio constupratoque judi-
cio, δεκασθέντος καὶ ἐκπορευθέντος
τοῦ δικαστηρίου.

con-suādeo, ēre, alicui alqd, συ-
βουλεύω τινί τι.

Consuālium, οὐ. (Consus) τὰ Κων-
σουλία, ἑορτὴ Ἡσπεριδῶνος τοῦ Ἰππείου.

+ consuātor, dñis, α. (consuādeo)
ἐ ἀναπειθών, συμβουλεύτης. Κιν.

con-suādo, are, (σπ.) καθιδρῶ. Πλ.

consu-facio, feci, factum, ēre,
ἀληθ, καταθίζω, συνεθίζω τινά filium
recte facere εἴτε ut recte faciat, συν-
εθίζω τὸν υἱὸν ὁρθῶς πράττειν.

con-suesco, ēvi, (καὶ ὡς τὴ πολ-
λὰ συγκ. consuāsi, consuāstis, con-
suātam, consuāstī, consuāstis), ēuiui,
ēre, οὐδ. ἐθίζομαι. c. parere, ἐθίζομαι
ὁπακούειν. consuēvi hoc facere, ἐθί-
σμαι, εἰώθη τοῦτο ποιεῖν. ut consuēvi,
ὡς περ εἴωθε. sicut consuērat, ὡς περ
εἴωθει. c. ad verum discrimen, προσ-
εθίζομαι ἀλλήθειᾳ ἀγώνων. consuēvi
libero viciui, ἀνεθίστην ἐλευθέρῳ βίῳ.
consuēvis theatris et aleae, εἰθισμένος
τοῖς θεάτροις καὶ κύβοις. 3) consuēvi
εἴτε consuēvis sum cum aliq. ἢ cum
aliq, συναϊκῶ τινι, χρωμαί τινι (πρὸς
τὰ ἀφροδίσια), χρωμαί τῇ συνήθειᾳ

τινός.

[ρωτική.

consuēlio, dñis, θ. συνήθεια, ἐμύλια ἱ-
consuētiūdo, dñis, θ. (consuetus)
ἔθος, εἰθισμός, συνήθεια. apud Ger-
manos c. est, παρὰ Γερμανοὺς ἔθος
ἐστὶ. c. vivendi, τὸ ἔθος τοῦ βίου.
ex εἴτε pro consuetudine εἴτε ἀπλῶς
consuetudine, κατὰ τὸ ἔθος, ἐκ τῶν
εἰθισμῶν. 2) συνήθεια, οἰκειότης, ἐμύλια.
3) συνήθεια, συνύσταξ, τὰ ἀφροδίσια.
consuētus, a, um, (μετχ. τοῦ con-
suēvi) εἰθισμένος, εἰωθός, συνήθης.
consuētissima cuique verba, τὰ συνή-
θέστατα παντὶ ῥήματα.

consul, ūlis, ὄ. ἑ ὕπατος. consul
sum, ὕπατεύω. Mario consule, ὕπα-
τεύοντος τοῦ Μαρίου. M. Messala ut
M. Pisoni Coss. (=consulibus), Μάρ-
κου Μεσσάλα καὶ Μάρκου Πίσωνος
ὕπατεύοντων, ἐπὶ Μάρκου Μεσσάλα
καὶ Μάρκου Πίσωνος, bis apud consu-
les, δις συνυπατεύσαντες. 2) απ. ἀντὶ
τοῦ praeconsul, ἀνθύπατος.

consulāris, e, (consul) ὑπατικός,
οὐσ. -ris, is, α. ἑ τὴν ὕπατον ἀρχὴν
ἐλλήκως, ἑ ὑπατευώς, ὑπατικός.

+ consulār iter, ἐπὶ ὑπατικῶς. Λιδ
consulātus, us, α. (consul) ὑπατεία.
consulatum pōtere, κατεῖναι, μετα-
πορεύσθαι, παραγγέλλειν τὴν ὕπα-
τειαν. gerere, ὑπατεύειν.

consulo, lui, lum, i, re, (consul)
βουλεύω, βουλεύομαι. de communibus
negotiiis consulunt, βουλευόμενοι περὶ
τῶν κοινῶν πραγμάτων. de salute
alicjs, βουλεύομαι περὶ τῆς σωτηρίας
τινός. quid agant consulunt, βουλευ-
ονται, τί γρὴ ποιεῖν. c. in commune
εἴτε in medium, βουλεύομαι ὅπερ τοῦ
κοινού. rem c. βουλεύομαι περὶ τοῦ
πράγματος. 3) alicui, βουλεύομαι πε-
ρί τινος, φροντίζω περὶ τινος, ἐπιμε-
λούμαι τινος. male patris consulti,
κακῶς βουλεύεται (φροντίζει) περὶ τῆς
πατρίδος, κακῶς συμβουλεύει τῇ πα-

τρίδι. ab eo consulti, ἀσὺμφορα συμβουλευέται. 3) βουλευόμεαι περί τινος, δοκεῖ μοι, διαγιγνώσκω, crudeliter in deditos βουλευόμεαι ὡμῶς (εἴτε ὡμὸν τι) περί τῶν ἐκδότων. 4) alqm, συμβουλευόμεαι τινι, per litteras c. το, διὰ γραμμάτων συμβουλευόμεαι σοι, δι' ἐπιστολῆς ἀνακοινοῦμαι σοι. oraculum, ἐπερωτῶ τὸ χρηστήριον, χρηστηριζομαι. deos, ἐπερωτῶ τοὺς θεούς, ἀνακοινῶ τοῖς θεοῖς alqm de jure, ἐπερωτῶ τινα, συμβουλευόμεαι τινι περί τοῦ δικαίου. munus eorum, quī consultantur, τὸ ἔργον τῶν τοῦ δικαίου ἐξηγητῶν, τῶν νομοδιδασκάλων. senatum de foedere, ἐπερωτῶ τὴν σύγκλητον περί τῶν σπονδῶν. 5) o. alqd, boī, ἀποδέχομαι τι, κρίνω τι καλὸν (boīmi, κάλλιστον), ἔλαττω τινι, ἀρκεῖ μοι τι.

consultatio, ōis, θ. βουλευσις, διαβούλιον, σέψις. 2) ἐπερώτησις.

consulte, ἐπίβ. μ. σ. (consultus) ἐπιτηδής, ἐλ. προαίρεσις. 2) ἐπιμελής.

1. consulto=consulte.

2. consulto avī aium, are, (ἐπιτ. τοῦ consulto) rem εἴτε de re, βουλευόμεαι, σκέπτομαι περί τινος. in medium εἴτε in commune consultant, βουλευόνται περί τοῦ κοινού. 2) alqm, βουλευόμεαι, φροντίζω περί τινος, ἐπιμελοῦμαι τινος. 3) alqm, συμβουλευόμεαι τινι, ἐπερωτῶ τινα.

consultor, ōis, ἀ. (consulto) ὁ βουλευόμενος, σκεπτόμενος. 2) συμβουλευτής, σύμβουλος. 3) ὁ συμβουλευόμενος, ὁ ἐπερωτῶν.

—I—consultrix, icis, θ. (consulto) ἡ φροντίζουσα, ἐπιμελουμένη. Kix.

consultum, i, ὄ. (consulto) βουλῇ, δόγμα. 2) μάντευμα, χρησμός.

consultus, a, um, (μτχ. τοῦ consulto) μ. σ. βεβουλευμένος, παφροντισμένος, ἐπιμελής. 2) juris (Nép.), jure consultus εἴτε ἀπλῶς consultus,

ὁ ἐξηγητὴς τοῦ δικαίου, νομοδιδάκτης, νομοιστῶρ. consultissimus vir juris, ἀνὴρ νόμων ἡμπερότατος.

con-sum, sui, esse, σπ.=sum.
† consummatio, ōis, θ. τελείωσις, ἀποτελείσις.

† consummatus, a, um, (μτχ. τοῦ consummo) ἀποτελεσμένος, τέλειος, consummo, avī, aium, are, (summa) κορυφῶ, κεφαλαιῶ, συλλογίζομαι. sumptus, τὴν δαπάνην. numerus consummat' (ria milia, 3 ἀριθμοὶ ἀποτελεῖ τρισχίλια. 2) ἀποτελῶ, τελειῶ, τελειοποιῶ, καταπράττω τι.

con-sumo, mpsi, mptum, ēre, καταναλίσκω, ἀναλίσκω, δαπανῶ. frumentum, fruges, ἀναλίσκω, δαπανῶ σίτον καὶ καρπούς. bona patris, καταδαπανῶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν. tempus precando, ἱκετεύων ἀναλίσκω, διατρίβω τὴν χρόνον. horas seimone, διατρίβω τὰς ὥρας διαλεγόμενος. morte consumptus, ὑπὸ τοῦ θανάτου ἀναλωθείς, τινηκώς. quos fortuna bulli consumperat, οὓς ἀνηλώκει ἡ τοῦ πολέμου τύχη. c. omnia flammis, ἀφανίζω, φθείρω πάντα διὰ τοῦ πυρός. consumpta membra senectū, μέλη καταπατηνῆμένα ὑπὸ τοῦ γήραος. 2) alqd in re κ. σπ. in rem, καταναλίσκω, ἀναλίσκω, δαπανῶ, καταδαπανῶ τι εἴς τι. pecuniam in agrotum emptioibus, χρήματα εἰς ἀγρῶν ὠνήν. pecuniam in monumentum εἴτε in monumento, χρήματα εἰς μνημεῖον. 3) δέχομαι, ἐκδέχομαι. tela ciepo, τὰ βέλη εἰς τὴν ἀσπίδα.

consumptio, ōis, θ. (consumo) [σπ.] ἀνίλωσις, ἀνάλωμα, δαπάνη. consumptor, ōis, ἀ. (consumo) [σπ.] ἀναλωτής, ἀφανιστής.

consumptus, a, um, id. consumo. con-sumo, ni, ptum, ēre, συρράπτω. μεταφ. dolos, συρράπτω δόλους, δολοφραγῶ.

con surgo, consurgō, surrectum, ἔρε, συναρίσταιμαι, συναρίσταιμαι. omnes consurrexerunt, συναρίσταισαν πάντες. 2) ἀρίσταιμαι, ἐξανάσταιμαι. c. ex concilio, ἀνάσταις ἐξέιμι· τοῦ συναδρίου. consurgit aeger, ὁ ἀσθενὴς ἀρίσταιται. c. ad bellum, ἀρίσταιμαι πολέμου. 3) ἀίρωμαι. more consurgit, ἡ βάλανος ἀίρεται.

consurrectio, ōnis, ὅ. (consurgo) ἀνάστασις, ἐξανάστασις.

Conarus, i, ἄ. ἑ. Ἰππείριος Ποσειδῶν.

+ con-surgro, are, συμψιθυρίζω. Τερ.

+ conlābūtācio, feci, factum, ἔρε, εἰρη, κατατήκω, μαρμαίνω τινά.

con-lābescō, bui, ἔρε, κατατήκωμαι, μαρμαίνωμαι.

conlābūlātio, ōnis, ὅ. στανίδωσις, στανίδωμα.

conlābūlo, ari, alium, are, (tabula) εἰρη, στανίδω τι. Hellepontum, γερῶν τὸν Ἑλλάσποντον.

contactus, a, um, ἴδ. contingo. contactus, us, ἄ. (contingo) ἀπὸ, ἐπαφῇ, ὤλησθαι. 2) μιανύμι, ἀνάχρωσις (τοῦ λοιμοῦ, τῆς νόσου).

contāgio, ōnis, ὅ. (ποιητ. κ. μετ.) -gium, ii, οὔ. (contingo) ἀπὸ, ἐπαφῇ. 2) ἀνάχρωσις, χρώσις, μιανύμι, μίανμα, μεταδόσις (μιάσματος, λοιμοῦ, πάθους, κακίας κτ.).

contāmīno, ari, alium, are, (contingo) μιανύμι, μολύνω. se maleficio contaminare, κακούργηματι μιανύσθαι. se sanguine, αἵματι μιανύσθαι, μιανύσθαι. fabulas, συμμίγνυμι, συγγίω, διασκευάζω πλεονά δόγματα εἰς ἐν. contaminatus, a, um, μιανός.

+ contechnor, alius, ari, συντεχνάζω.

contectus, a, um, ἴδ. contego.

con-lēgo, exi, eolum, ἔρε, συσχεπίζω, στεγάζω, κατακαλύπτω, καλύπτω.

caput scuto, σκεπάζω, στεγάζω τῇ ἀσπίδι τὴν κεφαλὴν. injuriam, κρύ-

πτω, κατακαλύπτω τὴν ἀδικίαν.

con-temno, mpsi, mrium, ἔρε, alqm ἢ alqd, καταφρονῶ τινος. me contemno, καταφρονῶ ἑαυτοῦ. con-temnor ab alqo, καταφρονέωμαι πρὸς τινος. contemendus, a, um, ἀξιοκαταφρόνητος.

contemplatio, ōnis, ὅ. θεωρησις, θεωρία. 2) θεωρησις, λόγος. contemplationem alqis habeo, λόγον ποιέωμαι τινος, ἀποδέλωμαι εἰς τινά.

contemplator, ōris, ἄ. ἑ. θεωρῶν, θεωρητής, θεατής.

+ contemplatus, ἄ. θεωρησις, θεωρία. Μῖνον κατ' ἀρ. τοῦ ἐν. συγγρ. Ὁδ.

contemplor, alius, ari, (ἀρχ. κ. μετ. κ. -lo, are) (templum) εἰρη, θεωρῶ, σκοπῶ τι. contemplus, a, um, θεωρήσας. παθ. θεωρηθείς.

contemptum, epī, (contemno) καταφρονητικῶς.

contemptio, ōnis, ὅ. (contemno) καταφρόνησις, ὀλιγωρία.

contemptius, epī, συγγρ. (ἐκ τοῦ ἀρχ. θετ. contemptio) καταφρονητικώτερον.

contemptor, ōris, ἄ. καταφρονητής. contemptrix, icis, ὅ. (ποιητ. κ. μετ.) ἡ καταφρονήσασα τινος.

1. contemptus, a, um, (μετ. τοῦ contemno) μ. σ. κ. ὅπ. καταφρονέουμος, εὐκαταφρόνητος, φαῦλος.

2. contemptus, us, ἄ. (contemno) καταφρόνησις, ὀλιγωρία.

con-tendo, ndi, ntum, ἔρε, συντείνω, τείνω. arcum, ἔλκω, ἐντείνωμαι τὸ τόξον. hastiam, διατείνωμαι τὸ δόρυ. telum, διατείνωμαι, βάλω τὸ βέλος. μεταφ. pernos c. in re, ἐντείνωμαι εἰς τὸ ἔργον. id e. ne, διατείνωμαι ὅπως μὴ. c. transcendere in hostium naves, διατείνωμαι μεταβῆναι εἰς τὰς τῶν πολεμίων ναῦς. quantum possum c. ὅσον δύναμαι διατείνωμαι. in Italiam contendit, ἀπειλᾷ, συντείνει εἰς τὴν Ἰταλίαν. ad ho-

ates, ἐπὶ τὸν ἐχθρόν. c. ad laudam
ἐρίσμαι τοῦ ἐπείνου. contendit in
Britanniam proficisci, σπεύδων πο-
ρεύεσθαι εἰς τὴν Βρεττανίαν. 2) cum
aliquo sive contra aliquem (* aliqui), ἀγω-
νίζομαι, ἐρίζω, ἀμιλλῶμαι, φιλονει-
κῶ πρὸς τινα. cum aliquo de pinci-
palu, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω πρὸς τινα
περὶ τῆς ἡγεμονίας. inter se contende-
runt, ἐρίζουσι πρὸς ἀλλήλους. contien-
dit Homero, ἀμιλλᾷται πρὸς τὸν Ὁ-
μηρον. 3) aliquid ab aliquo, ἰσχυρῶς ἱη-
τῶ τι παρὰ τινος, ἀπαιτῶ τι παρὰ τι-
νος. 4) aliquid, ἰσχυρίζομαι, βεβαίω τι.
apud Ephoros contendit, falsa esse
dolata, παρὰ τῆς Ἐφόρου ἰσχυρίζε-
ται, εἰ ψευδὲς τι ἀπηγγέλθη. 5) aliquid
(ἢ aliquem) cum aliquo, παραβάλλω, συγ-
κρίνω (ἢ τινα) πρὸς τι (ἢ πρὸς τινα).
aunales nostros cum scriptura eorum,
τὰ ἡμέτερα χρονικὰ πρὸς τὴν γραφὴν
ἐκείνων. me aliqui, παραβάλλω ἑμαυ-
τὸν τινι. vetera ei praesentia, συμ-
βάλλω τὰ παλαιὰ καὶ τὰ νῦν.

1. contente, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὑ. (1.
contentus) συντόνος, συνταταμί-
νω, ἐντόνος.

2. contentie, ἐπίρ. (2. contentus)
(σπ.) ἐγκρατῶς, ὀλιγαρκῶς.

contentio, ὄνις, θ. (contendo) σύν-
τασις, ἔντασις, διάτασις. vocis, ἐν-
τασις τῆς φωνῆς. hominis, ἔρασις,
ἐπιθυμία τῆς τιμῆς. 2) ἀγών, ἔρις,
ἐμιλλὰ, φιλονεικία. cum aliquo de re,
πρὸς τινα περὶ τινος. inter eos, πρὸς
ἀλλήλους. 3) παραβολή, σύγκρισις.

† contentiōsus, α, um, (contentio)
ἐρίστοικος, φιλονεικός.

4. contentus, α, um, (μτχ. τοῦ
contendo) σύντονος, ἐντόνος, δίκτονος.

2. contentus, α, um, (μτχ. τοῦ
contineo) ἀρκεύμενος. aliqua re, τινί.
paucis, ὀλίγοις ἀρκεύμενος, ὀλιγαρκής.
contentus vino, αὐτάρκης εἰμὶ. his
contentus sum, ἀγαπῶ ταῦτα (εἴτε

τούτοις), ἀρκεῖ μοι ταῦτα. contentus,
hostem perulisse, ἀρκεύμενος ἀποκε-
κρουκέναι τὸν πολέμιον.

* † con-terminus, α, um, aliqui, συν-
τέρμων, ἕκαστος τινι, γείτων τινός,
γείτων τινί.

con iteru, τῇ τινί, iterum, ἔρε, aliquid,
συντρίβω, συνθῶ τ. 2) κατατρίβω,
τρίβω τι. conteritur ferrum, κατα-
τρίβεται ὁ σιδήρης. c. quaeclum, κα-
τατρίβω, καταδαπανῶ τὸ κέρδος. aliquem
contemptum, καταφρονετικῶς τρίβω
τινα, ἵστω c. τρίβω ὁδόν. 3) διατρίβω.
diem ambulando, τὴν ἡμέραν περι-
πατῶν. tempus in studiis, διατρίβω
τὸν χρόνον ἐν τῇ σπουδῇ.

con-terreo, υἱ, ium, ἔρε, aliquem
aliqua re, κατατρίβω, καταπλήττω
τινά τινι.

conteritus, α, um, ἔδ conterro.

con-lector, alius, ali, aliquem, ἱπμαρ-
τύρομαι τινα. 2) litem, κατέρχομαι
τῆς δίκης, ἀρχὴν τῆς δίκης ποιεῖμαι
διὰ τῆς τῶν μαρτύρων κλήσεως. con-
testata lito, γενομένης τῆς προκατήρ-
της, τῆς δίκης ἀρχὴν λαβούσης ἐν τῷ
δικαστηρίῳ. μεταφ contestata vir-
tus, δεδοκιμασμένη ἀρετή.

con-texo, κυί, ium, ἔρο, aliquid,
συνυφαίνω, συμπλέκω τι. aliquid cum
aliqua re, συνάπτω τί τινι. μεταφ.
συνυφαίνω, πλέττω, κατασκευάζω.
contexte, ἐπίρ. συνημμένως.

1. contextus, α, um (μτχ. τοῦ con-
texo) συνυφής, συναφής, συναπτός.

2. contextus, α, α. (contexto)
συνυφῇ, συναφῇ, ἀλληλουχία.

conticesco, i, uci, ἔρε, (taceo) κα-
τασιωπῶ, ἀποσιωπῶ, σιωπῶ, σιωπηλῶς
γίγνομαι. [πρώτη νοῖς.]

conticinium, ii, u. τὸ ἀνέφαι, ἡ
contignatio, ὄνις, θ. ὁρῶμα, ὁ-
ροφή, ἐξώλωσις.

contigao, ανί, atum, are, (ignum)
δ. ἂ δοκῶν συνάπτω, ξυλῶ, ὁρῶ.

contiguus, a, um, (contiguo) αλεῦν, προσεγγίζει τινι, ἐγγεινός τινος, πληγιστός.

contiguus, uis, u, σ, κ' ὅπ. (μτχ. τοῦ continueo) αλεῦν εἴτε cum αἰσθ. τε, συνεγγίζει τινι. pars Cappadocianarum Ciliciei continens est, μέρος τῆς Καππαδοκίης τῇ Κιλικίᾳ συνεχές ἐστίν. c. labor, συνεχής, ἐξιδειπτός μέγας. c. terra εἴτε ἀπλῶς continens, ὅ, ἢ χίρσος, ἡπειρος. 2) ἐγκρατὺς, σώφρων. 3) ἐν τῇ γῇ, continens ia, (ὁ. πλ.) τὸ συνεχόν, τὸ κεφάλαιον.

contingenter, ἐπὶ, συνεχῶς, ἀδελείτως. 2) ἐγκρατῶς, σωφρονῶς.

contingentia, ae, u, (contingens) ἐγκρατεία. 2) σύλληψις, περιοχή, συνέφει, 3) ἡ συνέχεται, τὸ πλησιόχωρον.

continueo, ūnuī, lentum, ὄρε, (te-
nuo) συνέχω, mundus omnia continet,
ὁ κόσμος συνέχει πάντα. compulsi-
um continet fides, τὴν πίστιν συνέχει (διαφυλάττει) ἡ πίστις. exer-
citiū, συνέχω τὸ στρατεύμα. conti-
net exercitum in castris, συνέχει τὸ
στρατεύμα ἐν τῷ στρατοπέδῳ. arida
continent odorem diutius, τὰ ξηρά
φυλάττει πλείον χρόνον τὴν ὀσμὴν.
2) ποιεῖω, viciis montibus undique
continetur, ἡ κόμη περιέχεται παντο-
θεν ὑπὸ ὄρων. liber continet alqd, τὸ
βιβλίον περιέχει, ἐμπεριέχει τι. verus
pauis pedibus continetur, ὁ στίχος
συνέστηκεν ἐξ ὁλλῶν ποδῶν. 3)
κατέχω, reliquum spatium meus con-
tinet, τὸ λοιπὸν διάστημα κατέχει
(ἐπιχει) ὁσος. c. dicta, κατέχω, φυ-
λάττω τὰ εἰρημένα. 4) κατέχω, ἀπέ-
χω, uriditates, κατέχω τὰς ἐπιθυμίας,
ἀπέχω τῶν ἐπιθυμιῶν. risum, κατέχω
τὴν γέλωτα. c. me a te ἀπέχεται τι-
νος. continet suos a proelio, ἀπέχει
τούς ἐκ τοῦ τῆς μάχης.

1. * con-tingo (εἴτε -guo), ὄρε, χρώ-
ω, βράχω, βάπτω,

2. contingo, ūgi, tactum, ὄρε (tan-
go) alqd, ἀπτομαι τινος. manum alcijs,
ἀπτομαι τῆς χειρὸς τινος, λαμβάνω
τινὰ τῆς χειρὸς. habenas manibus,
ταῖς χερσίν ἀπτομαι τοῦ χαλινού.
cibos, ἀπτομαι, γεύομαι σίτου. radi-
ces montis ripae fluminis contingunt,
τῆς ὕψους ἀπτονται αἱ τοῦ ποτα-
μοῦ ἑχθαί. c. Italiam, ἀπτομαι τῆς
Ἰταλίας, ἀπικνεύομαι εἰς τὴν Ἰταλίαν.
aurem ferro, τῆς ὀρνίθος ἐπικνεύομαι
τῷ βέλαι. animum contingit cura,
ἡ φροντίς ἀπτεται τῆς ψυχῆς. villis
contactus, κακίᾳ μεμισμένος. civitas
habie contacta palatia memmorum
τῇ μονίᾳ. 2) προσήκω. hoc me nihil
contingit, τοῦτο οὐδέν μοι προσήκει.
propter unitatem aut affinitatem alqm c.
συγγενεῖς ἢ φιλῖα προσήκω τινί. 3)
αλεῦν, συμβαίνει τινι. mihi commo-
dum contingit, καλὸν τι συμβαίνει μοι.
si quid ei contigerit, εἴ τι αὐτῷ συμ-
βῇ. gratia contingit ex sermone
puro, χάρις γίγνεται ἐκ καθαροῦ
λόγου non cuius homini contingit
adire Corinthum, «ὅς παντὲς ἀνδρὲς
εἰς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς».

continuo, ōnis, u, (continuo)
ἀλλήλουσιν, διάρκει.

4. continuo, aui, atum, are, (con-
tinuus) alqd αλεῦν, συνέρω, συνέπω
τί τι. continuoia audiscia moesti-
bus, οἰκοδομήματα τῶν ταχῶν ἐχόμε-
να. continuo, συνεχής εἰμι, ἔχομαι.
c. fundos, τῇ ἐπαύλει ἄλλην καὶ ἄλ-
λην προσέθωμαι, ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ προ-
σέθωμαι ἐπαυλιν. c. iter, αἰεὶ διατελῶ
πορευόμενος, οὐ διαλείπω πορευόμενος,
συνεχῶς (εἴτε ἐνδελεχῶς) πορεύομαι.
2) οὐδ', ἐνδελεχῶς, συνεχής εἰμι.

2. continuo, ἐπὶ, συνεχῶς, αὐτί-
κα, παραχρῆμα, εὐθύς.

continuos, a, um, (continueo) συνε-
χῆς, ἀδιάλειπτος, ἐνδελεχής. αλεῦν,
συνεχῆς τινι, ἐγγεινός τινος.

contio (ὁχλὶ concio), ὄνις, θ. (συντρ. ἐκ τοῦ conventio) συνηγωγὴ, σύλλογος, ἐκκλησίαι. advocare populum in contionem εἶτε adrocare contionem populi, καλῶ, συνάγω τὴν θῆμον εἰς ἐκκλησίαν, ἐκκλησιάζω τοῦ δήμου ποιῶ. contionem habere, ἐκκλησιάζειν. 2) δημηγορία. contionem habere, λόγον εἰπεῖν, λόγους πειθεσθαι ἐν ἐκκλησίᾳ, δημηγορεῖν. 3) βῆμα. ascendo in contionem, ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα.

contionābundus, a, um, δημηγορῶν. contionālis, e, x. contionālius, a, um, (contio) ἐκκλησιεστικός.

+ contionātor, ὄνις, δ. δημηγόρος, δημηγωγός. Κικ.

contionor, alius, ari, (contio) ἐκκλησιάζω. 2) δημηγορῶ.

contioncula, ae, v. (contio) [π.] μικρὰ δημηγορία.

+ con-iollo, ēre, = confere. Πλ.

+ con-tūnari, āprio. βροντᾷ. Πλ.

con-torqueo, tā, etum, ēre, συστρέφω. huiusmodi, συστρέφω, τινάσσω, πᾶλλον τὸ δῖον. equum, συστρέφω, στρέφω τὸν ἵππον. equis in alium cursum contortus, ποταμὸς ἀπεστραμμένος, μετεστραμμένος τὴν βεύσιν. [νωρ.]

contortio, ἐπίρ. μ. σ. περιπεπλεγμένη contortio, ὄνις, θ. (contorqueo) [σπ.] μεταρ. περιπλοκή.

+ contortior, ὄνις, δ. (contorqueo) δ δικαστρίων τι. Τερ.

+ contortulus, a, um, (ὅποκ. τοῦ contortus) μικρὸς καὶ πολύπλοκος. Κικ.

+ contortuplicatus, a, um, (contortus-plico) περιπεπλεγμένος, πολύπλοκος. Πλ.

contortus, e, um, (μτχ. τοῦ contorqueo) συνεστραμμένος. c. oratio, σφοδρὸς λόγος. c. res, πολύπλοκος πρᾶγμα εἶτε σήμα.

contrā, ae, προθ. μετ' αἰς. ἀντίον, ἀν-

τικρῶ, καταντικρῶ τινος. unam latus insulae est contra Galliam, ἡ μία πλευρὰ τῆς νήσου κεῖται καταντικρῶ τῆς Γαλλίας. 2) ἀντίον τινός, κατὰ τινος, πρὸς τινα, ἐπὶ τινα. c. Numen, ἀντίον τοῦ ποταμοῦ, ἀνὰ τὸν ποταμόν. c. hostem pugnare, πρὸς τὸν πύλεμον μάχεσθαι. c. omnia ei pro omnibus dicere, κατὰ πάντων λέγειν καὶ ὑπὲρ πάντων. non pro me, sed contra me, οὐχ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀλλὰ κατ' ἐμοῦ. c. pericula firmissima, πρὸς τοὺς κινδύνους ἀσφαλέστατος. 3) παρὰ τὴν c. naturam, παρὰ φύσιν. c. leges, παρὰ τοὺς νόμους. c. opinionem, παρὰ δόξαν. 6) ἐπίρ. ἀντίον, ἀντικρῶ, καταντικρῶ. arbor est contra, δένδρον ἐστὶν ἀντικρῶ. amo ei contra amo, ἔρω καὶ ἀντερῶ. c. consensu terra, ἡ γῆ ἀντηγεῖ. c. pugno, ἀντιμάχομαι. ut hi miseri, sic contra illi beati, ὡς οὗτοι ἄγριοι, οὕτω τᾶντα ἑκαῖνοι εὐτυχῆς. c. atque apud nos sit eīte c. quam apud nos sit, τοῦναντίον τῶν παρ' ἡμῖν. mihi auro contra constat illius, εἰ υἱός μοι χρυσοῦ ἀντάξιος ἐστίν.

contractio, ὄνις, θ. (contraho) συγκλή, σύσπασις. μεταρ. συστολή, συναίρεσις. c. animi, συστολή τῆς ψυχῆς, ἀθυμία. Κικ.

+ contractiuncula, ae, v. (ὅποκ. τοῦ contractio) c. animi, συστολή τῆς ψυχῆς, ἀθυμία.

contractus, a, um, μ. σ. (μτχ. τοῦ contraho) συνεσταλμένος, στενός. μεταρ. συνεσταλμένος, λιτός.

+ contrā dico, xi, etum, ēre, αἰκῶ, ἀντιλέγω τινί, ἐναντιοῦμαι τινί.

+ contrā-dictio, ὄνις, θ. ἀντιλογία, ἀναντιώσις.

con-trāho, xi, etum, ēre, αἰκῶ, συσπῶ, συστέλλω τι. membra, τὰ μέλη. frontem, συστέλλω, ἀνασπῶ τὸ μέτωπον. vela, ὀπισσέλλω, συνάγω τὰ ἱμάτια. orationem, συστέλλω, συναίρῶ

τὸν λόγον. ventrem, ἐπέχω τὴν κοιλίαν. animus formidine contrahitur, ἡ ψυχὴ διὰ τῆς ἀδημονίας συστέλλεται, ταπεινοῦται. c. cupidinem, συστέλλω, μετῶ τὴν ἐπιθυμίαν. 2) συναγω, συνθροίζω. exortum in unum locum, ἀθροίζω τὸν στρατὸν εἰς ἓνα τόπον. 3) mihi aliqd, συναγω ἐμαυτῷ τι. munus itam mihi, ἐπαγχαίρει τὴν τοῦ Θεοῦ ὀργάν. negotium mihi, ἀναδέχομαι ἔργον. aes alienum, ὑπόχρεως γίνεσθαι. morbum, ἐπαγομαι νόσον, περιπίπτω νόσῳ. 4) cum alqo, περιουμαί συμβόλαιον πρὸς τινα, συντίθεμαι τί τινα. res contraria, συμβόλαιον, συνάλλαγμα, συνθήκη. μεταφ. nihil contrahit cum populo, οὐδὲν ὁμιλῶ τῷ λαῷ.

contrario, ἐπὶ. ἐναντίως.

contrarius, α, um, (contra) aleui, ἀντίος τινί, ἀντικεῖ τινος κεκμεν., contraria tellus Phrygiae, ἡ ἀντιπέρας τῆς Φρυγίας γῆ. 2) aleui (εἴτε aleui), ἐναντίος τινός (εἴτε τινός). virtutis εἴτε virtutis contraria est vitiorum, τῇ ἀρετῇ ἐναντία ἐστὶν ἡ κακία. contrarium docebat ac mullo ante degenerat, τὸ ἐναντίον αὐτῷ ἔδοξε τοῦ ἐλπίσθαι πρότερον δεδογμένου. ex contrario, εἰς ἐναντίαν, ἐκ τῶν ἐναντίων, τούναντίον.

Contritio, αθ, ὁ. Κοντρεβία, πόλις Ἰσπανίας. -dientes, ium, ἄ. Κοντρεβίε. [οἷς, ψηλάφης.

contractio, ὄσις, ὁ. ἐπαρξί, ψαυ-
contractio, ανί, aiun, are, (tractio)
ἀλφ, ἐπάπτωμαι, ἔπαπτομαι, ψαύω τινός, ψηλαφῶ τι. 2) ἔπαπτομαι τινός, κλιντῶ τι.

contritumiseo κ. -meseo, μι, ἔν, (contremo) περίτρομος γίνεσθαι, τρίμω τρομῶ. 2) ἀλφ, τρομῶ, φοβεύμαι τι. [τρέμω.

* con-remo, ἔρε, περίτρομός εἰμι,
con-tribuo, υἱ, ἡνι, ἔρε, συντε-

λῶ, συναερέω. 2) προστίθηναι. Phocenses Locrensesque his contrituebant, τοὺς Φωκεῖς καὶ τοὺς Λοκρεῖς ταύταις προσέθεσαν. c. moros vires in tribus, προστίθηναι νέους πολίτας εἰς τὰς φυλάς. contrahit, εἰ συντελόντες, τὸ συντελικόν.

contrahit, α, um, ἰδ. contritibus contritio, ανί, aiun, are, (tristis) ἀλφ, ἐνι, λυπῶ τινα. coelum, νεφῶ, ζορῶ τὸν οὐρανόν.

contritus, α, um, (μτχ. τοῦ contrito) τετρίμμενος, πολυπάτητος, πατίγωνστος.

controuersia, αθ, ὁ. (controuersus) ἀμφοσθένσις, ἀμφοσθένημα, ἀμφιλογία. est mihi controuersia cum alqo de re, ἀμφοσθέντῳ τινα περὶ τινος. est inter scriptores controuersia de numero annorum, ἀμφοσθέντοσιν οἱ συγγραφεῖς περὶ τοῦ τῶν ἐτῶν ἀριθμοῦ. sine controuersia, ἀνεμφοσθέντως.

controuersiosus, α, um, (σπ.) λίαν ἀμφοσθέντοσμενος, ἀμφοσθέντῆσμος.

controuersus, α, um, ἀμφοσθέντοσμενος, ἀμφοσθέντῆσμος, ἀμφοσθέντος. 2) ἐρ. σπ. [κατακόπτω τινα.

con-tribudo, ανί, aiun, are, ἀλφ, con-tribudo, υἱ, ἡνι, ἔρε, συνωθῶ, ὠθῶ. c. aliquos in balneas, συνωθῶ, ὠθῶ τινας εἰς βαλανεῖον.

contrunco, ανί, are, (ἐρχ. κ. μτγ) κολοῦ. 2) κατακόπτω.

contrusus, α, um, ἰδ. contrudo.

conubernalis, ἰς, ἄ. (conubernalium) συσκήνος, ὁμοσκήνος, ἐταῖρος, συνοικεός. 2) -alis, ἰς, ὁ. ἐταῖρα.

conubernium, ἰ, ὄ. (con-uberna) συσκήνιον, ὁμοσκήνιον, συνουσία. 2) συνουσία, πάλλακίς. 3) κοινή σκηνή, συνοικία, εἰκία δεύλων.

con-ueor, (ullus, ἔρι, ἀλφ ἢ ἀλφ, ἀτενίζω, θεωρῶ, προσδίδωμι τινὶ ἢ τι. 2) καθιερῶ, ἔρω.

contuitus, ἄ. (contuor) (ἀρχ. κ. μτγ.) ἀτενισμός, θεωρία. Μόνον κατ' ἀρ. τοῦ ἐν (ὁδία, ἀδιατρεψία.

contumacia, αε, θ. (contumax) ἀ-
contumaciōter, ἐπίρ. μ. σ. αὐθα-
δῶς, ἀπειθῶς, ἰσχυρῶς.

contumax, αἰς, μ. σ. κ. ὑπ. (συγγ. τοῦ contumē) αὐθάδης, ἀδιατρεπός, ἀπειθής, δυσπείθής.

contumelia, αε, θ. ὕβρις, facio, dico (Τερ.) alēui contumeliā eīte afficiō alqm contumeliā, ὕβριζω τινά, προπηλακίζω τινά. contumeliā accipio, contumeliā afficiōr, ὕβριζομαι, προπηλακίζομαι.

contumeliōse, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὑπ. ὕβριστικῶς, προπηλακιστικῶς.

contumeliōsus, α, um, μ. σ. κ. ὑπ. ὕβριστικός, προπηλακιστικός.

con-tūmūlo, αρε, χώννυμι, κα-
ταχώννυμι τὴν.

con-tundo, tūdi, tūsum κ. tun-
sum, ἔρε, alqd, λαίνω, συντρίβω, κατεβλῶ τι, alqd pila eīte in pila, λαίνω τι τῇ ἰγδῃ, ἰγδίζω τι, κοπ-
νίζω τι, alqm, καταλοῶ, κατακόπτω
τινά, μεταρ. συντρίβω, καταβάλλω,
καταβαύω τινά ἢ τι.

contuor, ἀρχ.—contueor.

conturbatio, ōnis, θ. διατάραξις,
ταραχή, συγχυσις.

conturbatus, α, um, μ. σ. (μτγ. τοῦ
conturbo) τεταραχμένος, ταρακτός.

con-turbo, κνί, atum, αρε, alqm
ἢ alqd, συνταράττω, καταταράττω,
διαταράττω, ταραττώ, συγγέω τινά
ἢ τι. 2) c. rationem eīte ἀπλῶς con-
turbo, φρεῶ τῆς ψήφου (τὰς λεγι-
στικὰς), χροακοπῶ.

contus, ἰ, ἄ. κόντις.

contusus, α, um, ἰδ. con-tundo.

con-tūbium, ἰδ. con-tubium.

cōnus, ἰ, ἄ. κῶνος.

+ con-vādor, atus, arī, alqm,
κλῆτεύω τινά.

con-vālesco, lui, ἔρε, ἰπ-
μαι, ἀναρρώνομαι, ἀναλαμ-
μαυτὸν. ex morbo, ἐκ τῆς νό-
convaluit, ἢ ψυχῇ ἐπερρώσθη
convalescit, ἢ φήμη αὐξάνεται
con-vallis, ἰς, θ. συνάγκ-
λῶν, νάπη.

convāso, are, (2. vas) συσκε-
* + con-vecto, are, (ἐπιτ. -
veho) συγχομίζω.

con-vektor, ōris, ἄ. (σπ.
πλέων, ὁ συμπλεύς.

convectus, α, um, ἰδ. con-
con-veho, εκί, ectum, ἔρε
συγχομίζω τι.

con-vallo, velli, vulsum,
νασπῶ. simulacrum e sacro
πασπῶ ἄγαλμα ἐκ τοῦ ἱεροῦ.
mento, ἀνασκάπτω τὰ θεμέλι-
nam ab humo, ἐκρίζω ὕλην.
(ἀντισπῶ τὰς ἐν τῷ στρατοῦ
παπχημένας σημαίας) ἀναζ-
μεταρ. c. amicitiam, ἀντιρῶ
λίαν. tempore publicam, διαταρά-
πολιτείαν. Tiberius vī domi
convulsus, ὁ Τιβέριος ἀφ-
ὑπὸ τῆς τυραννίας. 2) διασπ-
σχίζω.

convēnas, aram, ἄ. κ. θ.
σπτι. κ. μόνον παρὰ τοῖς πο-
οὶ κ. αὶ συνήλυδες, σύγκλυδες.
convēniens, ntis, (μτγ.
venio) μ. + σ. κ. + ὑπ. σύ-
ἀρμόδιος, προσήκων, πρέπων.
convēnienter, ἐπίρ. μ. σ.
(convēniens) συμφώνως, ἀρμ-
ἐμολογουμένως. c. naturae
natura vivere, συμφωνίως (εἰ-
λογουμένως) τῇ φύσει ζῆν.

convēnientia, αε, θ. (con-
ἀρμονία, συμφωνία, ἐμολογι-

con-vēnio, enī, entum, ἰ-
εἰμι (εἴμι), συνιρχομαι. π

hominum convenit, πλήθος
πῶν συνέρχεται. omnes ἰ

conveniunt, πάντες εἰς ἓνα τόπον συνέρχονται. 2) in manum convenio, εἰς χεῖρας τοῦ ἀνδρός ἔρχομαι, γαμίζομαι. 3) aliquid, συντυγχάνω, συγγιγνέσθαι τινα, εἰς λόγους τινα ἔρχομαι. Helvetii Caesarem conveniunt, εἰ Ἑλβετίαι συγγίγνονται τῷ Καίσαρι. Lentulus a Balbo conventus est, ὁ Βάλβος εἰς λόγους ἦλθε τῷ Λέντῳ. 4) ἐπεξέρχομαι τινα, καλῶ τινα εἰς δίκην. 5) res convenit εἴτε ἀπροσώπως convenit, συντάσσεται τι, eum his mihi locus convenit, συντίθεται, συντίσσεται πρὸς τοῦτον (εἴτε τούτῳ) τὸν τόπον. locus inter nos convenit ὁ τόπος σύγκαιται μοι πρὸς ἐκείνον, συντίθεται τὸν τόπον. in eo maneo, quod convenit, ἐκπαίδω τὰ συγκείμενα (κατὰ τὰ συντεταγμένα) inter o-mnes convenit, Sibyllam ad Tarquinium tres libros attulisse, παρὰ πάντων ὁμολογεῖται, τὴν Σιβύλλαν τῷ Ταρκυνίῳ τρία βιβλία προτενεργεῖν. 6) res mihi convenit, προτίθεται, ἀρμίζει, πρέπει μοι τι. vitium in eum non convenit, ἡ κακία αὐτῷ οὐ προτίθεται. illa ornamenta conveniunt illi rebus, quas gessit, ἐκείναι τὰ κοσμήματα πρέπει τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένοις. non bene conveniunt a-mor et majestas, ὁ ἔρωσις καὶ τὸ μεγαλεῖον οὐκ εὖ ἀρμόζει. convenit causa leni dicere, ἀρμίζει τὰς τοῦ θαλάτου κρίσεις λέγειν.

conventicium (ὕπν. aes.), ii. οὐ. τὸ ἐκκλησιαστικὸν (ἀργύριον).

conventiculum, i. οὐ. (σπ.) συνέλευσις, συναγωγή.

conventio, ōnis, θ. (conventio) (σπ.) συνέλευσις, συναγωγή. 2) † συνθήκη, τὸ συγκείμενον, τὸ συνταχθέν.

conventum, i. οὐ. τὸ συγκείμενον, συντεταγμένον, συνθήκη, ὁμολογία.

1. conventus, a, um, īs. conventio.

2. conventus, ua, d. (conventio)

συνέλευσις, σύνεδρος, συναγωγή. 2) σύνεδρος πολιτῶν Ῥωμαίων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐμπορίας ἕνεκα, κοινὴ ἀγορά, τὸ κοινόν. conventus Syracusanus, οἱ ἐν Συρακούσαις Ῥωμαῖοι. conventum Salonis, τοὺς ἐν Σαλόναις εἰσυνοντας Ῥωμαίους. 3) συνέδος τῶν δικαστῶν καὶ δικαζομένων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, δικαστήριον, δικαιοδοσία. conventum agro, δικαιοδοτώ, δικίζω. 4) συνθήκη, ὁμολογία.

† con-verbēro, avi, atum, ate, ēre, pīzō, masi, gō, colāzō.

con-verro, verri, versum, ēre, sai-raw, sarrō. 2) συγκαλλύνω μεταφ. συστρωθῶ.

conversatio, ōnis, θ. (μτγ.) διατριβή, διαμονή. 2) συνουσία, ἐμίλια, συμπεριφορά.

conversio, ōnis, θ. (converso) περιστροφή, περιδός. 2) ἀναστροφή, μεταφ. μεταβολή. 3) ἐν τῇ ῥητ. ἀντιστροφή, συσττροφή, ἀμψι, ἀντιμεταβολή.

† con-verso, avē, atum, ate, pīzō, masi, gō, colāzō.

conversus, a, um, īs. conversio. 2.

con-verto, rē, itum, ēre, pīzō, masi, gō, colāzō. 1) περιστρέφω, itera circum akēm ut con-vertit, ἢ γῆ περιστρέφεται παρὶ τὴν ἄλυσαν. 2) στρέφω, μεταστρέφω, eum in hostium, τὸν ἵππον ἐπὶ τὸν πειλέμιον. oculus in aliquid, ἐπιστρέφω τὴν ὄψιν πρὸς τινα. omnium in se in semet (εἴτε ad se) convertit ἡ ἀπλῶς omnium oculos convertit, τὰς ὄψεις πάντων ἐπιστρέφει πρὸς ἑαυτὸν, ἔλκει εἰς ἑαυτὸν. e. mo in Phrygiam, τρέπομαι εἰς τὴν Φρυγίαν. e. mo ad oīum, τρέπομαι ἐπὶ τὴν οὐράν. 3) τρέπω, μετατρέπω, μεταβάλλω, ordīnem, μεταβάλλω τὴν τάξιν. Hocuba in castra conversa est, ἡ Ἑκάβη μεταμορφώθη εἰς κόνα. e. orationem e Græco in Latinum, μετα-

φράζω, μεταφράζω, μεταρμηνεύω λέ-
γον ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ Λατινι-
κόν. 4) οὐδ. ἐπιστρέφω, στρέφω. με-
ταβάλλομαι. regium imperium ἢ su-
perbia convecti, ἢ βασιλικὴ ἐξου-
σία εἰς ὑπερηφάνειαν μεταβαλεῖν.

convectio, ἱνί, ἱνιου, ἱνε, ἀντιέν-
νυμι, ἐνδύω, καλύπτω.

convectus, α, um, (convecto) κυρ-
τός, περικλινής, περιπετής. 2) κα-
τακτεῖται. 3) κοίλος, οὐσ. convecta, ο-
νιου, αὐ. πλ. τὸ κοῖλον, τὰ κατὰ.

convictiātor, ὄρις, α. (σπ.) λοιδορός.
convictio, αἰνς, αἰνί, λοιδοροῦμαι.
βλασφημία.

convictium, ἱ, αὐ. (ἐντὶ convocium
εἰς τοῦ εὐκλ. τοῦ κραυγῆ, λαλαγῆ. 2)
λοιδορία, βλασφημία. 3) μεμψις, ψό-
γος, κατηγορία.

convictio, ὄρις, θ. συναδίσσει.
convictor, ὄρις, α. (convino) συμ-
δωτής, σύνειπτος, σύνδαιπνος.

1. convinctus, α, um, ἱδ. convincto
2. convinctus, α, (convecto) συμ-
δίσσει, συντροφίει, συνστειά. 2) ἐπεία-
σις, συμπίσιον.

convincto, ἱνί, ἱνιου, ἱνε, αἰνι
aliqui rei ἢ rei ἢ rei, de re, κ. convicto
aliqui, ἐξελέγω (-ίτε ἐλεγχω) τινὰ
πειθόντα ἐκ αἰρώ τινὰ τινος. monda-
ri convictus som, ψευδομένος ἐλέω-
κε. c. aliqui peccati εἴτε in peccato
αἰρώ τινὰ ἀμαρτήματος. homicidii
εἴτε in homicidio convincitur, φο-
νεύων ἀλίσκεται. 2) aliquid ἐλέγω,
ἐξελέγω, ἀναστεινάζω, ἐναργῶς ἀπο-
δείκνυμι τι.

convictiātor, convictior, convictium,
ἱδ. convictiātor, convictior, κτλ.

convicta, α, α. κ. θ. (convino) δ κ.
ἢ συνείπτος, σύνδαιπνος, δ συνδαιτῶρ,
ἢ σύνδαιτις, δ συμπίσις, ἢ συμπίσις.
convictālis, α, συμποσιακός.

convictātor, ὄρις, α. ἐπειάτωρ.
convictinium, ἱ, αὐ. (convino) συμ-

πίσιον, σύνδαιπνον, ἐπείσις, c.
συγκρατιένως, αἱ σύνδαιπνοι.

convincto, αἰνς, αἰνί, (conv-
συνποσιάζω, συνποσιώμαι.

+ convinctio, ὄρις, θ. τὸ
λαῖν. κτλ.

convincto, αἰνί, αἰνιου, αἰνε,
συγκάλω, συνάγω, ἀφροῖζω τι.

convincto, αἰνί, αἰνιου, αἰνε,
χω, δρόμῳ συνέρχομαι, ἀφρο-

convinctus, α, um, ἱδ. conv-
convincto, ἱνί, ἱνιου, ἱνε,

συναλίσσω, ἐλίσσω, c. me, ἐλί-
μεταρ. συμπλέκω, περιπλέκω.

convincto, ἱνε, (σπ.) κατε-
+ convincto, αἰνί, αἰνιου

κατακτείνω, κατακτείνω, αἰνί
convinctus, α, um, ἱδ. conv-

convincto, ἱνί, ἱνιου, ἱνε,
λύπτω, κατεκαλύπτω, καλύπ-

ταρ. convinctus miseriis, ἀπὸ
πώρας κατεχόμενος.

convinctus, α, um, ἱδ. conv-

convincto, ὄρις, α. προσκί-
convincto, αἰνί, αἰνιου, αἰνε,

προσκεινόμενός τινα.

convincto, ὄρις, ἱνί, συνκί-
ἐξορκῶ convinctus invidiae, ἐξ-

ταρ ἢ ἐνέδρε. convincti in pug-
nante, ἐξορκητῆντες, ἐξορκῶ

ἐξορκῶ εἰς τὴν μάχην. ballu-
convincto, πύλεμος ἐγείρεται. 2)

convincto, ἀναφύομαι, ἐκρήγνυ-

convincto, ἱνί, ἱνιου, ἱνε, αἰνί
convincto, ἱνί, ἱνιου, ἱνε, αἰνί

convincto, ἱνί, ἱνιου, ἱνε, αἰνί
convincto, ἱνί, ἱνιου, ἱνε, αἰνί

convincto, ἱνί, ἱνιου, ἱνε, αἰνί
convincto, ἱνί, ἱνιου, ἱνε, αἰνί

convincto, ἱνί, ἱνιου, ἱνε, αἰνί
convincto, ἱνί, ἱνιου, ἱνε, αἰνί

convincto, ἱνί, ἱνιου, ἱνε, αἰνί
convincto, ἱνί, ἱνιου, ἱνε, αἰνί

convincto, ἱνί, ἱνιου, ἱνε, αἰνί
convincto, ἱνί, ἱνιου, ἱνε, αἰνί

convincto, ἱνί, ἱνιου, ἱνε, αἰνί
convincto, ἱνί, ἱνιου, ἱνε, αἰνί

cōperio, ἴδ. cooperio.

cōpia, αε, θ. (co-ops) εὐπορία, ἀφθονία. copia rei familiaris, περιουσία. copia vicorum, πληθὺς, πληθὺς ἀδρόων. verborum, ἀφθονία, πλοῦτος λέξεων. 2) copia κ. συνηθέρ. copia, αἰσθη, δύναμις (ἡ πολυμικία), στρατιὰ. 3) ἐξουσία. alqd faciendi, τοῦ ποιεῖν τι. copia οὐ, ἔξουσία. quibus magnifico vitare copia erat, οἷς ἔστιν μεγαλοπρεπῶς ζῆν. facere εἰς dare alicui copiam alqd faciendi, ποιεῖν (εἰτε δοῦναι) τινα ἐξουσίαν ποιεῖν τι. facere civibus omnibus consilii sui copiam, εἰς ἐνταυθὶν δοῦναι ἑαυτὸν πᾶσι τοῖς πολίταις. 4) Copia, ἡ ἀφθονία, θία τῆς ἀφθονίας.

† cōpūdia, αἰσθη, θ. μακρά (στρατιωτικὴ) δύναμις. Κικ.

cōpūdo, ἐπὶ, μ. σ. κ. ὕπ. εὐπορεῖω, ἀφθονοῦμαι. c. dicere, δια μακροτέρως ποιεῖσθαι τὸν λόγον.

cōpūdo, α, um, μ. σ. κ. ὕπ. (copia) εὐποροῦμαι, ἀφθονοῦμαι, διαψιλλῶ, rebus omnibus copiosus, ἀφθονοῦμαι πάντα ἔχων, παντῶν εὐπορῶν.

† 1. cōpis, ἴδ. θ. κοπίς. Κορπ.

2. cōpis, ἴδ. εὐπορος, ἀφθονος.

cōpo, οἰς, ἴδ. caupo.

† cōptes, αε, δ. κοπρίζω, γαλωτοποῖς. [σύναμμι.]

cōpūla, αε, θ. σύνδεσμος, δισμός.

cōpūlatio, οἰς, θ. σύνδεσις, συναφή, συνθεσις.

cōpūlatus, α, um, μ. σ. (μτχ. τοῦ copula) σύνδετος, συναφής.

cōpūlo, ανι, αἰσθη, αε, αἰσθη ἢ alqd cum alqo (αἰ. alicui), συνδεῶ, συνάπτω, συνδύαζω, συζευγνύμι τινα τι ἢ τί τινα. [γείρυσσα. Πλ.]

† cōqua, αε, θ. μαγειρεύω, μαγειρεύω, αε, μαγειρεύω. Πλ.

cōquūnus, α, um, (coquo μαγειρικός.

cōquo, κοτί, coctum, ερε, (πέπτω) alqd, μαγειρεύω, ἔψω τι. coctum,

δειπνον κατασκευάζω. 2) ἐπὶ τῇ latereculis, πλίνθους. cibum, ὀπτῶ ἄρτον, locum sol coquit, τὸν τόπον ὀπτᾷ, καίει, αὐτίνει· ὁ ἥλιος. coquere, χυρῶν χωνύειν, ἔψαι. pna coquitur, ἡ σταφυλή πεπαινέται. 3) μεταρ. μελετῶ, σκέττομαι, ἀναπολῶ τι. sollicitudo eum coquit, ἡ μέριμνα ἀνιᾷ (κοιν. ψαίνει) αὐτόν.

coquus, ἰ, δ. (coquo) μάγειρος.

cōr, cordis, οὐ. κ. α. ρ. δ. ἰ. α. 2) μεταρ. ὁ θυμός. epi ex corde excosail, ἐκ τῆς καρδίας (ἐκ τῆς ψυχῆς) ἐξηλθεν ἡ φρονις. est mihi alqd cordi, ἔστι μοι τι πρὸς θυμοῦ, στέργω τι. corde amanti inte se, θυμῷ ἀγαπῶν δαλλήλους. corli habere, περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. 3) ῥρένες, νους διάνοια.

Cōra, αε, θ. Κίρα, πολις Λατίου, τανὺν Coro. Corāus, α, um, Κοράνιος.

Cōralli, ὄρυμ, δ. Κόραλλοι, ἔθνος Μαιτίας ἐπὶ τῷ Γυβίνω.

cōrallium, cūrdium (cōrallium, cūrdium), ἰ, οὐ. κοράλλιον.

cōram, (ἀντι) cōram i.e. τοῦ con-ος, ὄρις) α) ἐπὶ, c. respectu alqd παρὼν βλέπω τι. c. audire, παρὼν ἀκούω. c. venio, παρτγινύμαι. c. adeum, αὐτὸς πάραυται. c. deprehensum, ἐπ' αὐτοφωρῶ ληφθεῖς. β) πρὸ, μετ' ἀφ. ἐνώπιον, ἐναντίον τινος. c. alqd dico, ἐναντίον τινος, παρόντος τινος λέγω. c. iudiciibus, παρόντων τῶν δικαστῶν. c. testibus, ἐπὶ μαρτυρῶν. Diomedonte c. παρόντος τοῦ Διομεδόντος. in coram omnium, ἐνώπιον πάντων.

Cōras, ἄεις, δ. Κόραξ.

corbis, ἰς, θ. († δ.) κόρινος.

corbūla, αε, θ. ἡ ἄλκα, σιταγωγὴν πλοῖον, κοινῶς κορβέτα (ἐκ τοῦ κορίνου, corbis, ὅς ἐστι τοῦ ἱστοῦ ὡς σῆμα ἰκρεματο). [κρίνος, καλάθιον. Πλ.]

coibūla, αε, θ. (corbis) μικρὸς κό-

Corbūlo, οἰς, δ. Κορβύλων.

corcodilus ἰνόντε=erocodilus.
 corcūlum, ἰ, οὐ (cor) μικρά καρ-
 δία, θυμίδιον. ἐπὶ τοῦ τοῦ Σαηπίω-
 νος Ναυικά.

Corcūra, ας, θ. Κέρκυρα, Κόρκυρα.
 -raus, α, um, Κισκορτίος.
 cordāto, ἐπὶ καρδίᾳ. Πλ.
 cordātus, α, um, (cor) [ἀρχ.] νο-
 νεχῆς, ἐκπρωγ, φρωγμός, εὐψυχος.
 cordat, αἰς, α. ὁ κάρδαξ, εἶδος
 ὀρχήσεως.

cordolium, ii, οὐ (cor-doleo) ἐγ-
 κάρδιος εἶτε καρδιόδης λύπη.

Cordūba, ας, θ. ἡ Κόρδουβα, πόλις
 Ἰσπανίας. -bensis, ε, εκ Κόρδουβης.
 -benses, ium, α, Κόρδουβις.

Corfinium, ii, οὐ. Κορφίνιον, πόλις
 τῶν Πελοποννησίων. -niensis, ε, εκ Κορφί-
 νιου.

Cōria, ας, θ. Κορία, ἐπικλη-
 -cōriandrum, ἰ, οι καριάννον, γ.
 Cōriana, ας, θ. Κορίνα.

Cōrinthiāus, α, um, κ. -thiensis,
 ε, Κορινθιακός. -thius, α, um, Κορίν-
 θιος. Cōrinthus, ἰ, α Κορίνθος.

Cōrioli, orum, α. ἡ Κορίολα,
 πόλις Λατίου. -lānus, α, Κοριολανός.

cōrium, ii, οὐ. γ. ὁ ριόν, δερμα,
 σκύτος, βύρα. παροιμ. canis a co-
 rio nūquam abstergebatur uncto,
 χαλεπὴν χορίου κύα γέσσει. 2) ὅτι
 ἐκ χορίου κατασκευάζεται, οὖν ὁ ἱμάς.

Cornelia, ας, θ. ἡ Κορνελία.

Corneliānus, α, um, Κορνελιανός.

Corneliū, α, um, Κορνήλιος. Cor-
 neliū, ii, α, ὁ Κορνήλιος.

cornū, α, um (cornens) κέρα-
 τινος. μεταφ. στεφάνος, σκληρός.

1. cornuus, α, um, (cornu) κέρα-
 τινος. 2) κεραιοειδής (κερατόχρους).

2. * cornuus, α, um, (cornu) κρη-
 νίνος, κρήνιος. [ρατὶ κρήνη.

cornūcan, cūnis, α. (cornu-canō) κε-
 -cornūca, ας, θ. (cornū) κο-
 -κωνιδεύς.

† cornūcūlarius, ii, α. παραστὰς

τῆς πύλης.

cornūcūlū, ἰ, οὐ. (cornu) κέρα-
 τινος. 2) βραβεῖον τι στρατιωτικόν.

Cornūcūlū, ἰ, οὐ. Κορνικολόν, π-
 λος τῆς Λατινίας. -lānus, α, um, Κο-
 νικολανός.

* cornūger, ēra, ērum, (cornu-ge-
 ra) κεραιοφόρος.

* cornūrus, ēdis, κεραιοφόρος.

cornūx, īvis, θ. κ. ὁ ρωνή.

cornu, ας, οὐ. κ. ὁ ρωνή. cornu c-
 -riac εἶτε Cornucriac, τὸ κέρα τοῦ

Ἀμαλθείας. 2) εἶτε ἔοικε κεραι-
 -monis, κέρα, κεραιοφῶς ὄρεος. Παντὶ

κέραι ποταμοῦ, elephantis, ὄρεος ἑλ-
 -φαντος. lunae, ἡ κεραια τῆς σελήνης

galaeae, ὁ κώνος τῆς κεραιας. παλ-
 -το κεραι, ἡ κεραια τοῦ ἱστοῦ, κτλ.

κέραι τοῦ στρατεύματος, τῆς παρ-
 -τάξεως. 4) εἶτε κέραιες πεποιήται

τὸ κέρα, τοῦτέστι τὸ τῶν, τὸ κέρα
 εἶδος σάλπιγγος, ὁ φωνὴ κτλ. 5) μ-
 -ταφ. addo cornua alicui, ὑψώω ἐμ-

ποιῶ τινι. cornua sumo, ὑψώω λα-
 -βάνω, κεραιῶ.

Cornucrie, īd. cornu

cornum, ἰ, οὐ = cornu, τὸ κέρα-
 -νον. 2) απ. κ. πηχί. = cornu, κέρα

cornus, ἰ, θ. κ. ὁ ρωνή, κρᾶν-
 -ος. 2) κρᾶνέιον ἱκόντιον.

Cōroebus, ἰ, α. Κοροίβος.

cōrolla, ας, θ. (corona) στεφάνος.

cōrollārium, ii, οὐ. (corolla) στε-
 -φανίτιος. 2) βραβεῖον, δῶρον.

cōrona, ας, θ. στεφάνος, στέμ-
 -μα. κ. ὁ ρωνή. sub corona vendere alq-

ἀποκηρύττω αἰχμαλώτην, δοῦλον. si
 corona venire εἶτε venundari,

ποκηρύττεται, δημοσίᾳ πωλᾶται.

μαί, λαμβανόμενα. ἐστέρντο γ-

τηνικαὶ οἱ αἰχμαλῶται, ὡς τὰ ἐ-

σφαγὴν ἀγόμενα ὑμάτια. 2) ὁ Στέφ-
 -νος (ἄστρον). 3) εἶτε ἔοικε στεφάν-

εἶον· στεφάνῃ τοῦ τείχους, περιτάφρευ-
σις, περιχαρακωμά, ἔλως τοῦ ἡλίου,
κύκλος, σύστασις, συλλογὸς· ἀνθρώ-
πων ἐν δικαστηρίοις κττ.

coronarius, α, um, στεφανικός.
Ἐπὶ αυτοκρατορῶν δαυμάς τις ἐκα-
λεῖτο c. aurum, χρυσίον τὸ τοῖς στε-
φάνοις προσήκον, στεφανικὸν τέλεσμα.

Corona, es, f. Κροῶνη.

Coronae, ae, f. Κροῶναια, πόλις
Βοιωτίας. -natus, α, um, κ. -nensis,
e, Κροῶνεις.

Coroneus, ei, d. Κροῶνεύς.

Coronides, ae, d. Κροῶνιδης.

Coronis, idis, f. Κροῶνις.

corono, avi, atum, are, aliqui ἢ
aliqud, στεφανῶ, στεφῶ τινά ἢ τι. 2)
στεφανῶ, κυκλῶ, περιλαμβάνω κα-
εἰτα suggesta humo, περιλαμβάνω
χωματι τὸ στρατοπέδον.

corpora, rum, πλ. τοῦ corpus.

corporeus, o, um, (corpus) σωμα-
τικός. 2) σάρκινος.

corpulentus, a, um, μ. σ. (cor-
pus) (ἄρχ. κ. μτγ.) εὐσάρκης.

corpus, oris, cū. (κορμός) σῶμα
c. ei animo, σῶμα καὶ ψυχή. 2) σαρὲ
lavo, εὐσάρκης γίγνομαι. 3) σῶμα,
ὁ νεκρός. 4) σῶμα, ὁ ἀνθρώπος αὐτός·
carmina corpora, αἰμαλώτα σώματα,
αἰμαλῶτοι. corpora sororum, σω-
ματα ἀδελφῶν, ἀδελφαί. liberum
corpus in servitutum addico, ἐλευ-
θέρου σώματος ἄπτομαι ἐπὶ καταδου-
λισμῷ. corpus publicare suum, ἐκ-
διδῶναι τὸ σῶμα εἰς ἡδονήν. 5) σῶμα,
σύστημα, σύνταγμα. corporificare, τὸ
σῶμα, σύστημα τῆς πολιτείας. 6)
σύστημα ἀνθρώπων. ἔτι c. juris, ἢ
τῶν νόμων σύνταξις, σύνταγμα.

corpuseulum, i, cū. σωματίον.

cor-rado, āsi, āsum, ēre, aliqud, συ-
ξάνω, συνάγω, σαρῶν τι.

corrāsus, a, um, id. corradō.

correctio, ōnis, f. (corrigo) διόρ-

θωσις, σωφρονίσις. 2) ἐν τῇ ῥητ. ἡ
ἐπανόρθωσις.

corrector, ōnis, d. (corigo) διορ-
θῆς, ἐπανορθωτής, σωφρονιστής. 2)
ἐπίτροπος ἐπαρχίας ἐπὶ τῶν αὐτο-
κρατορῶν.

correctus, a, um, id. corrigo.

cor-rōro, rōi, ēre, εἰσέρπω, ὑ-
φέρπω. μτγ.) βραχέως.

correptus, a, um, id. corrūpio.

corrīgna, ae, f. (corrigo) ἡ ἱμάς.

cor-rigo, rēxi, rētum, ēre, (con-
rigo) aliqud, διορθῶ, εὐθύνω, ἐπανορθῶ,
θεραπεύω τι.

corrūpio, rūpi, rēptum, ēre, (con-
rūpio) aliqud ἢ aliqud, συναρπάζω, ἀρ-
πάζω, ἀναρπάζω τινά ἢ τι, δραττο-
μαί τινος, arma, ἀναρπάζω, ἀρπάζω
τα ἔπλα. c. me, ταχέως ἀνίσταμαι,
σπεύδω. viam, σπεύδω ταχέως τὴν
ἴδον. campum, διατρέχω τὸ πεδῖον.

2) ἀρπάζω. re-uniās, γράμματα. 3)
ἐφαρπάζω, aliqud, ἀφαρπάζω τινά εἰς
δικήν. morbus corrūpi corpus, νόσος
ἀρπάζει, μάρπτει τὸ σῶμα. 4) aliqud,
ἐπιλαμβάνομαι, ἄπτομαι, κατηγορώ
τινος, ἐπιτιμῶ τινι. 5) μειῶ, ἐλαττώ,
ἐπιτέμνω.

cor-rōhōro, avi, atum, are, aliqud
ἢ aliqud, ἐπιρρώννυμι, καταρρώννυμι
τινα ἢ τι. c. me, ἐπιρρώννυμι. corro-
boratus, a, um, ἐρρώννυμι. (ῥωσχω-
con-rūdo, ōsi, ōsum, ēre, διαβί-
cor-rōro, avi, atum, are, aliqud,
συνάγω δεόμενος, συγκαλῶ τινα. aliqud,
ἐρανίζομαι, συνάγω τι.

corrōsus, a, um, id. corrado.

cor-rūgo, are, aliqud, ῥυτίδῶ τι.

cor-rumpo, rūpi, rēptum, ēre,
φθείρω, ἀπέλλομι. frumentum, φθεί-
ρω τὸν σῖτον. aliqud igni, πυρὶ φθείρω
τι. spem, ἀναίρω τὴν ἐλπίδα. liber-
tatem, κατέλω, ἀπέλλομι τὴν ἐ-
λευθερίαν. laudera, λύω, παραδίδω

τάς σπονδάς. 2) διαφθείρω, λυμαίνω και. ocellus herimis, διαφθείρω διακρύων τὰ ὄμματα. mulierem, διαφθείρω γυναῖκα. iudicem pecunias, διαφθείρω χρήμασι τὴν δικαστήν. medicamentum corrumpit stomachum, τὸ ἔλμα λυμάνεται τὸν στομάχον. equatum fontis e, τὰς τοῦ ὕδατος πηγὰς συγχέω.

cor-ruo, υἱ. ἔσο. συμπίπτω, καταπίπτω. aedus corrumpit, εἰκος καταρῖναι, κατερείπεται. 2) alqd, συμβάλλω, καταβάλλω, ῥίπτω τι.

corrupte, επίρ. μ. σ. διαφθαρμένως. corruptiō, αὐ. θ. διαφθορά.

corruptio, οὐίς, θ. διαφθορά.

corruptor, οὐίς, α. φθορέας, διαφθορεύς.

corruptrix, οὐίς, θ. διαφθεύουσα.

corruptus, α, υμ, μ. σ. κ. ὅπ. (μετὰ τοῦ corrumpo) διαφθαρμένος.

Corrōca, αὐ, θ. ἡ Κόρρος, Κορροική, νῆσος τοῦ Τυρρανικοῦ πελάγους.

* Corrus, α, υμ, Κόρριος.

correx, οὐίς, α. (σπ. θ.) φλοιός.

2) φλοιός φελλοῦ, φελλοῖς, φλοιός.

corripi, αὐ, θ. λέβης. 2) κατ' ἐξοχήν ὁ τρίπους λέβης τοῦ Πυθίου Ἀπέλλωνος, ὁ Δελφικός τρίπους. 3) Τάχι.

ἡ ἐμπύρις τῶν ἀκροατῶν.

Corriua, αὐ, ἡ Κόρρινα, πόλις Τυρρανίας.

-peneis, e, Κόρριωνίς.

cōrus, ἰδ. cūrus.

cōrusco, ἀνί, αium, ατε, ἀμαρῶσω,

ἀστράπτω, σείλω. 2) αἰσσω, σιομαι.

3) alqd, αἰώ, πάλω, τινάσω τι.

4) κ ο ρ υ σ σ ω, κερατίζω.

* cōruscus, α, υμ, στείλιος, ἀστράπτων, λάμπων. 2) πελλόμενος, αὐ. ὁ

μενός.

corrus, ἰ, α. κ ὀ ρ α ξ. 2) κόραξ,

πολεμικὴ μηχανή καὶ ἐμβολὴν νεώρ.

Cōrŷbanes, ium, α. (σπ. τὸ ἐν.)

οἱ Κορύβαντες, ἱερεῖς τῆς Κυβέλης.

*-iūis, α, υμ, Κορύβαντιος.

Cōrŷbas, antiē, α. Κορύβας.

Cōrŷcides, idum, θ. Κωρυκίδες νόμπα. -eius, α, υμ, Κωρυκίος, Παργάσιος. 2) ἰδ. Coryeus.

Cōrŷcus εἶτε -us, ἰ, θ. ἡ Κώρυκος, πόλις Κιλικίας. -cius, α, υμ, Κωρύκιος, τῆς Κωρύκου. 2) ἀκρωτήριον Ἰωνίας. 3) πόλις Παμφυλίας.

+ cōrŷcus, ἰ, α. κώρυκος. Κικ.

+ cōrŷtium, ἰ, οὐ. (corylus) τόπος καταρutos Ποντικῶν καρυῶν. Ὁδ.

cōrŷlus, ἰ, θ. Ποντικὴ καρύα.

+ cōrymbifer, ἐπὶ, α. κορυμβοφόρος, ὁ Βάκχος. Ὁδ.

cōrymbus, ἰ, α. κόρυμβος (κατ' ἐξοχήν ὁ καρπὸς τοῦ κισσοῦ).

+ cōrŷphaeus, ἰ, α. κορυφαῖος. Κικ.

* Cōrŷthus, ἰ, θ. ἡ Κόρυθος, πόλις Τυρρανίας. 2) α. ὁ Κόρυθος.

cōrŷus, ἰ, α. κωρύς, παρέτρα,

1. Cos. ἰδ. consul.

2. Cōs εἶτε Cōos (Cōus), Cōi, θ. ἡ Κῶς (Κῶσις), νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Cōus, α, υμ, Κῶος.

cōs, cōtis, θ. (auti cautus) πέτρα, γάλιξ. 2) ἀκόντι.

Cōsa (Cossa), αὐ, κ. Cōsav, agum,

θ. ἡ Κόσσα, αἱ Κόσσαι, πόλις Τυρρανίας. Cōsānus, α, υμ, Κόσσαῖος. 2)

πόλις Λευκανίας.

+ Cosmon, orum, κλ. Κόσμοι, ἀρχή τις ἐν Κρήτῃ, ἔξορρι. Κικ.

coss, ἰδ. consul.

Cossus, ἰ, α. Κόσσος.

Cossura εἶτε Cossura, αὐ, θ. Κόσσαρα.

cossa, αὐ, θ. (cossus 2) πλευρά, σπῆλη (τοῦ σώματος). μεταφ. cossa μανίς,

πλευρά πλοίου.

* ὁ κ ὀ σ τ ο ς (ἀρωματικὸν πυτὸν).

+ Cōthou, οὐίς, α. Κῶθων.

* cōthurnus, α, υμ, (cothurnus)

ὁ τοῦς καθόρνους ὑποδηκόμενος, τραγικός.

cōthurnus, ἰ, α. κόθορνος. μεταφ.

τὸ τραγικὸν τῆς λέξεως, τὸ τραγικὸν εἶδος τῆς γραφῆς.

cotidianus, cotidie, ἰδ. quotidianus, quotidie.

cotibus, ἰ. ἀ. κ. ὁ τ τ α β ο ς. μεταφ. τὸ βῆμα.

Cotianus, α, um, Κοτιανός, τοῦ Cotius, α, um, Κότιος. C. Αἰρεκ, αὖ Κοτιανὸς Αἰρεκ.

coturnix, ἰοῖς, ὁ ἡ δ ρ τ υ ξ, ὁ δ ρ. Cōtys, yis eite Cōtus, ἰ. ἀ. Κότυς.

Cōtigitia, orum, οὐ. Κοτυττία, ἐστὶ τῆς Κοτυττοῦς. Cōtigitus, ὁ. Κοτυττω.

Cōus, α, um, Κῶος, ἰδ. Cōs.

cōvinārius (cōvinai), ἰῖ, ἀ. (cōvinus) ἀρματπλατής (ἀρματομάχος).

† coxa, ae, κ. coxudis, ἰοῖς, ὁ. (κοχών) ὀσφύς, μπρός, μπρίον, ισχίον.

Crabra (aqua), ὁ. ὄνομα τοῦ ὕδατος τοῦ βέντου εἰς τὸν Τίβεριν ποταμὸν ἐκ Τούσκλου.

† crābro, ōnis, ἀ. σφῆξ.

Crāgus, ἰ, ἀ. ὁ Κράγος, ἀκρωτήριον Λουκίας.

Crānon, ōnis, ὁ. Κρανών. —mānus, Crantor, ōris, ἀ. Κράνωρ.

crāpula, ae, ὁ. κ ρ α ι π α λ η.

† crāpularius, α, um, τῆς κρᾶπάλης. Πλ.

cras, ἐπὶρ. αὔριον. [λῶς.

crasse, ἐπὶρ. μ. σ. παχέως, παχυ- crassitudo, ūnis, ὁ. (crassus) πά- χος, παχυτός, πυκνότης.

crassus, α, um, μ. σ. κ. ὁπ. πα- χύς, πυκνός, πηκτός. μεταφ. παχυ- λές, ἄγροικος.

Crassus, ἰ, ἀ. Κράσσερ.

crastinus, α, um, (cras) ὁ αὔριον. c. dies, ἡ αὔριον (ἡμέρα). in crasti- num, εἰς αὔριον, ἐπ' αὔριον.

Crātēus, ἰοῖς, ὁ. Κράτειος.

crāter, ōris, ἀ. κ. crātēra, αο, ὁ. κ ρ α τ ῆ ρ. 2) δεξαμενὴ. 3) κρατὴρ ὑφαιετεύου ἔργου.

Crātērus, ἰ, ἀ. Κράτερός.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

crātes, is, ὁ. ταράχος, πλέγμα, γέβρον Crāthis, ἰοῖς, ὁ. ὁ Κράθης ποταμός.

Crātinus, ἰ, ἀ. Κρατίνος.

Crātippus, ἰ, ἀ. Κρατίππος.

creāto, ōnis, αἵρεσις, ἀρχιτερεσις, χειρτενία. Κικ.

creātor, ōris, ἀ. (creo) [σπ.] κτιστής, *creatrix, ἰοῖς, ὁ. ἡ δημιουργός, μήτηρ, γεννήτρια.

creber, bra, brum, μ. σ. κ. ὁπ. πυκνός, συχνός, συνεχής. c. εἶπα, πυκνὴ ὕλη, c. edificia, συνεχῆ οἰκο- δομήματα, c. hostes cadunt, πυκνοί, συχνοὶ πίπτουσιν εἰ ἐχθροί. c. impre- rius, πυκναὶ προσβολαί. creber sum in te, συνεχῆς εἰμι ἐν τινι, συνεχῶς πράττω τι. sententiis creber, πυκνός, ποικίλος τὰς γνώμας. Africus creber procellis, ὁ θυελλώδης λίφ.

crabra, ἰπὶρ. πυκνὰ, θαμινὰ, συχνά.

crebro, brui, ere, (creber) πυ- κνός, συχνός γίγνομαι, αὐξάνομαι, λαμβάνω ἐπίδοσιν. fama crebrescit, ἡ φήμη θυλλίζεται, διαθυλλίζεται.

crebritas, ātis, ὁ. (creber) πυκνό- τις, συχνότης, συνεχία.

crebro, ἰπὶρ. μ. σ. κ. ὁπ. (creher) συνεχῶς, πυκνῶς, θαμινὰ, συχνά.

credibilis, e, (credo) εὐπιστος, πι- θανός. c. ratio, εἰκὼς λόγος. credi- bile est, εἰκός ἐστιν.

credibiliter, ἐπὶρ. μ. σ. εὐπίστως, πιθανῶς.

creditor, ōris, ἀ. δανειστής, χρη- creditus, α, um, ἰδ. credo.

credo, idi, ūtum, ere, πιστεῶω, alui alqd. tini τι. se hostibus, ἡμ- πιστεύω, ἐπιτρέπω ἐκαστὸν τοῖς πο- λεμίοις. 2) alui pecuniam, κίρησι, δανείζω τινὶ χρήματα. creduium, ἰοῦ, δανεισμα, δανειόν. 3) alui, πιστεύω τινί, πιστὴν ἡγεῖμαι τινά. 4) al- lui, πιστεύω, πείθομαι τινι. mihi credo, ἡμοὶ πείθου, ἡ μὲν. 5) alqd. πιστεύω τι. c. id, quod verum est,

πιστῶν τὸ ἀληθές. 1. vos novisse, πιστῶν ὑμᾶς εἰδέναι. quo maiorem, credo, licentiam habeant, ὅπως μαιζονα, οἶμαι, ἐξουσίαν ἔχωσι. credor alqd fecisse, πιστεύομαι πεποιθέναι τι. [οἶα, τὸ ταχυπειθεῖν.]

credūlitas, αἴ, θ. (credo) εὐπειθής, εὐπιστός, ταχυπειθής, ἱστομπευθής, βῆθυστος.

Cremēra, αε, θ. Κρεμέρα, ποτ. Τυρρηνίας. -rensia, ε, Κρεμεραῖος. cremo, ανί, αium, are, alqm ἢ alqd, καί τι τινά ῃ τι.

Cremōna, αη, θ. Κρεμῶνη, πόλις τῆς ἐντὸς τῶν Ἀλπεων Κελτικῆς. -nensis, ε, Κρεμωνναῖος.

Cremōnis jugum, Κρεμῶνος ἀκρωρία, μέρος τῶν Ποινίων Ἀλπεων, τὰ γιν Grimsel.

cremor, oris, α. χυλός.

Cremūlius, ii, α. Κρεμούτιος.

creo, ανί, αium, are, (κρίων, κραινω) κτίζω, δημιουργῶ, ποιῶ, γινῶ. ε. puerum, γινῶ υἱόν. creatus materu pueri, ἐκ θεούλης μητρός γεγονώς. ε. voluptatem iuimicis, παρεγω ἡδονὴν τοῖς ἐχθροῖς. 2) alqm, ποιῶ, αἰρούμαι, χειροτονῶ, ἀποδεικνυμί τινα ὑπατόν, στρατηγόν. κττ.

Creo (son), onis, α. Κρέων.

crepida, αε, θ. κ ρ η π ῖς, ὑπόδημα.

crepidulus, α, um, (crepida) κρηπιδωμένος, κρηπίδας ὑποδεξιμένος.

crepido, inis, θ. κ ρ η π ῖς, βάσις, θεμέλιον. 2) κρηπίς, κράσις, κρηπὶς, κρηπὶς.

crepidula, αε, θ. [σπ.] μικρά κρηπίς, σανδάλιον.

crepito, are, (ἰπιτ. τοῦ crepo)

κροτῶ, κροτάλλίζω, ψοφῶ.

crepulus, αη, α. (crepo) κρότος, κροταλισμός, ψόφος, κρόπος, πάταγος.

2) c. ventris, πορὴ.

crepusculi, mium, are, (κρεμδελίζω) κροτῶ, κροτάλλίζω, ψοφῶ, παταγῶ, κτυπῶ. 2) περδω. 3) alqd, δια-

κωδωνίζω, θρύλλω, διὰ στόματος ἔχω τι.

crepundia, orum, οὐ. πλαταγῇ, κρο-

ταλον τῶν παιδων. 2) κ ρ ῆ μ ε α λ ο ν,

κρόταλον (μουσικὸν ὄργανον). Ἰουστ.

crepusculum, i, οὐ. τὸ κνέφας, ἡ

δελή. 2) ποιητ. τὸ σκότος.

Cres, etis, α. δ. Κρής.

cresco, creni, creium, ere, (creo)

αὔξομαι, αὔξανομαι, crescunt fruges,

αἰνῆστα, αἰνῆστες, καρποί, δένδρα,

ῥῶα αὔξανονται. puer in ejus domo

crevit, ὁ παῖς ἠνέκθη ἐν τῇ ἐκείνου

οἰκίᾳ. Nilus creseit, ὁ Νεῖλος αὔξε-

ται. creseit in longitudinem, αὔζεται

εἰς μήκος. hostium opes creverunt,

ἐπιδόσιν ἔλαβε τὰ τῶν ἐχθρῶν πράγ-

ματα. creseo ex alqa re, αὔξανομαι

διὰ τινος, ἀπο τινος, ἐπιδόσιν (δυ-

νάμειος) ἐκ τινος λαμβάνω. 2) * ἀνα-

φύομαι, φέομαι, e terra cetera cre-

scunt, σῶματα ἐκ τῆς γῆς ἀναφύεται.

hic rosa creseit, ἐνταῦθα ῥόδον φύεται.

—creius, παρυσῶς, γεροντός. Trojan

sanguine ita a sanguine cretus, ἐκ

Τρωϊκοῦ αἵματος παρυσῶς.

* Cresius, α, um, Κρήσιος, Κρητικός.

Cressa, αε, θ. ἡ Κρήσσα.

Creia, αν, εἴς Κρήε, ες, θ. Κρήτη.

creia, αε, θ. ἡ γύψος, λευκὴ γῆ

(κρητίς. [ταῖος, Κρητικός.]

* Cretaeus x. Cretanus, α, um, Κρη-

τεταῖος, α, um, γαγυψωμένος,

λευκανθίζων.

Crepania, ε, Κρητικός. -nses, ium,

α. Κρήτες. -itius, α, um, Κρητικός.

cretio, onis, θ. (cerno) τὸ εἰς κλη-

ρονομίαν ἐμβατεύειν, ἡ κληρονομία.

Creis, Yd s, θ. (Κρητίς) ἡ Κρήσσα.

cretidus, α, um, γύψου πλήρης.

cretula, αε, θ. (creta) [σπ.] λευκὴ

σημαντικὴ γῆ.

cretus, α, um, id, cerno x. cresco.

creni, crenisse, id. cerno x. cresco.

Creusa, αε, θ. Κρέουσα. [οἰκινον.

* † cribrum, i, οὐ, (κρίμαν) κ-

crimen, ἡνία, οὐ. (corpo) ἔγκλημα, πρίμια, αἰτία, κατηγορία. respon-
deo criminibus, ἀποκρίνομαι πρὸς
τὰ ἐγκλήματα. falsum c. φευδὲς ἐγ-
κλημα, διαβολή. c. sceleris lingo,
πλαττώ ἐγκλημα κακούργηματος.
in crimine est, αἰτίαν ἔχει. accesso
alqm crimine ambitus, καλῶ τινα εἰς
δικὴν σπουδαρχίας, ἐπ' αἰτίᾳ σπου-
δαρχίας. crimen conjugationis de-
fendo, ἀπολογίζομαι περὶ προδοσίας.
hoc tibi crimini do, ἐγκαλῶ σοι τοῦ-
το, αἰτιῶμαί σε τούτου. in crimen
venio, ἐμπνίω εἰς αἰτίαν, εἰς κα-
τηγορίαν. 2) ἔγκλημα, αἰτία, ἔμάρ-
τημα, ἄδικημα. scelera et crimina,
ἀνοστοργήματα καὶ κακούργήματα.
foedatus crimine, μεμιασμένος τῷ ἁ-
μαρτήματι. tuum crimen est, οὐ αἴ-
τιος εἶ. Majus crimen amoris, αἰ Βαί-
αι ἢ αἰτίς τοῦ ἔρωτος.

criminiatio, ὄνις, θ. ἔγκλημα, κα-
τηγορία. 2) διαβολή.

criminiator, ὄρις, δ. (ἐρχ. κ. μνη.)
κατηγοροί, διαδόχοι.

criminior, αἰος, ἀρί, (ἐρχ. κ. -πο,
are) [crimen] αἴτιον apud alqm εἶτε
ἀλκυ, κατηγορῶ τινος, αἰτιῶμαί τινα,
διαβάλλω τινά πρὸς τινα. 3) αἰφθ, δια-
βάλλω, ἐγκαλῶ, κατηγορῶ τι. crimi-
natus est, amicitiam a me violatam
εἶπε, κατηγορήσας μου, δει παραβί-
βουα τὴν φιλίαν. 3) in crimino, παθ.
διαβάλλομαι, κατηγοροῦμαι.

criminoso, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὕπ. ἐγ-
κληματικῶς, κατηγορικῶς, διαβολικῶς.
criminosus, α, um, μ. σ. κ. ὕπ.
(crimino) ἐγκληματικῶς, κατηγορικῶς,
διαβολικῶς.

Criminosus εἶτε -anus, ἰ. ἀ. Κριμισός,
ποτ. Σικελίας, τανὸν Bolico dicitur.

* criminālis, ο, (crinis) τῆς τριχὸς,
τῶν τριχῶν. c. vitia, ἡ περὶ ἰδὲ τρι-
χας ταῖνις. crinale, is, οὐ, μέτρα,
ταῖνις, ἐπικρανεύ.

crinis, is, δ. θρίξ. crines, πλ. αἰ
τρίχες, κατ' ἑξοχὴν ἡ κόμη.

crinilis, α, um, (crinis) τριχωτός,
κομῶν, κομητής, εὐκομής.

* crispulicans, αἰς, (crispus-
sulco) [σπ.] βροστρυγώδης, ἐλίσσομενος.

crispo, ἀνί, αἰωμ, are, (crispus)
πάλλω, σείω.

crispus, α, um, εὐλός, οὐλόθριξ.
Crispus, ἰ. ἀ. Κρίσπος.

crisia, ae, θ. λόφος (καὶ τῶν ζώων
καὶ τῆς κόρυθος).

cristatus, α, um, (crisia) λοφοφό-
ρος, λοφωτός.

Cristas, ae, ἀ. Κριτίας.

cristicus, α, um, κριτικός.

Cristo, ὄνις, δ. Κρίταν.

Cristobulus, ἰ, Κριτόβουλος.

Cristolus, ἰ, ἀ. Κριτόλαος.

croceus, α, um, (crocum) κρόκεος,
κρόκινος, κροκωτός.

croceus, α, um, κρόκινος.

croceus, (ἐρχ. κ. μνη.) κ ρ ὠ ζ ω.

croceus, ἰ, ἀ. κροκόδειλος.

croceus, ae, θ. (ὕπον. vestis) κρο-
κωτός πέπλος, τὸ κροκωτόν.

+ croceus, α, um, (croceus)
τοῦ κροκωτοῦ. c. infector, ὁ κατα-
σκαυάζων τὰ κροκόδαπτα. Πλ.

croceus, ae, θ. (croceus) κροκω-
τίδων, κροκωτίων. Πλ.

+ croceus, ἰ, οὐ. κ. * -cus, ἰ, ἀ. ὁ
Croceus, ἰ, ἀ. Κροΐτος. [κρόκος.

Crommyon, ὄνις, δ. Κρομ-
μίου ἄκρα, ἀκρωτήριον τῆς Κύπρου.

Cromyon, ὄνις, δ. Κρομμίων.

* crocotalis, ae, θ. ἡ πρὸς τὸ κροτα-
λὸν ὀρχουμένη.

Croto (Croton), ὄνις, δ. κ. θ. (σπ.)
Crotos, ae, θ. ἡ Κρότων. -nialis,
ae, ἀ. Κροτωνιάτης. -nialis, is, α.

Κροτωνιάτης.

+ cruciabilis, αἰς, θ. βάσανος,
ἀλγῶν. Πλ.

crucibilis, ἐπίρ. αἰκιστικῶς.

cruciamentum, i, ου. (σπ.) βία-
νος, αἰκισμα. [ομς, πίκλα, βασανος.
cruciatus, us, α. αἰκίσιμος, βασανι-
crucio, are, (crux) αἰκν, βασανίζω,
αἰκίζομαι τινα. crucior, ανιωμαι.
crūdellus, e, μ. σ. α. όπ. (crudus)
ώμόρων, ώμός, άγριος, σκληρός.
crūdellus, atis, θ. (crudelis) τὸ
ώμόρρον, ἡ ώμότης, άγριότης, σκλη-
ρότης. [μώς, άγριος.
crūdellus, επίρ. μ. σ. α. όπ. ω-
crūdesco, ēre, (crudus) ώμοῦμαι,
ώμός, άγριος, δεινός γίνεσθαι.
crūdilis, atis, θ. (crudus) ώμότης,
άπειψία, δυσπειψία.
crūdus, a, um, μ. σ. (crurus,
cruidus) αἱματόρροτος, αἱματοσιτητός.
valens c. τραῦμα αἱματοσταγής. 2)
συνήθιστ. ώμός, άπειρος. 3) άπαιτῶν,
δυσπαιτῶν. 4) μεταφ. ώμεις, άσρος,
άκατασκευάστος, ανεξόργαστος· ἐπὶ
δε καὶ νεαρός πρότερος. 5) ώμόρρον,
ώμός, άγριος, σκληρός. [ρως.
cruento, επίρ. ώλως, άγρίως, σκλη-
cruento, atī, atum, are, (cruentus)
αἰκν ἢ αἰκν, αἱματώ, αἱμασσω, κα-
θαίμακσθω τινα ἢ τι. μεταφ. μιάνω.
2) έρυθραίνω, πορφύρω.
cruentus, a, um, μ. σ. α. + όπ.
(crurus) αἱματηρός, αἱμακτός, αἱματω-
δης, αἱματορροτός, αἱματοφυρτός. 2)
αἱμοχρής, φοικίος, ώμός. 3) αἱμόχρους.
crūmēus εἶτε (Πλ.) crūmīna, as,
θ. (γρυμμία) βάλαντιον.
crurus, uris, α. (κρέξι) αἷμα, μά-
λιστα τὸ ἐκ τραύματος, λύθρον, βρό-
τος. 2) μεταφ. τὸ αἷμα, ὁ φόνος.
+ cruprellarius, ii, α. εἶδος Κελ-
τικῶν μονομάχων. Τακ. [γίσις. Πλ.
+ crūligrēpīda, as, α. μαστί-
+ crūligrāgius, ii, α. (crus-gran-
go) σκαλοκόπος. Πλ. [λος, σκέλος.
cras, uris, ου. κνήμη, τὸ κάτω σκέ-
crusta, as, θ. (κρύσταλλος) λέπος,
δοτρακον. ονί, τὸ δοτρακον τοῦ ώου.

marmoris, ἡ μαρμάρου πλάξ, Π
nis, ὁ πάγος τοῦ ποταμοῦ. cr
parietum, τὸ κενίωμα.

crustulum, i, ου. πλάκουντιον
crustum, i, ου. (crusta) πλά
Crustumeria, as, θ. εἶτε -rium
ου. κ-τι, -orium, α. εἶτε Crustum
ii, ου. ἡ Κρουστομέρια, πόλις
Σαδίνης. -rius εἶτε -rius, α.
Κρουστομαρικός. -mīni, orum, α.
στομέριον.

crux, crucis, (αἰκίσις?) στα-
cruci affligo εἶτε affligo αἰκν, στ
ἀνασταυρῶ τινα. μεταφ. ἡ βασ
aikia, τὸ κακόν. abī εἶτε i in p
crucem! ἄπαγ' ἐς κέρακας!
+ crucia, as, θ. κρύπτῃ, κ
διδωρύ.

+ cruciporticus, us, θ. κ
crystallum, i, ου. ὁ κρύστα
Crisippon, utis, α. Κτησ
cubicularis, e, τοῦ κοιτῶνος
cubicularius, ii, α. κατακοιμ
κοιτωνίτης, παρακοιμώμενος.

cubiculum, i, ου. (cubo) κο
θάλαμος, κοιμητήριον, εὐναστ
cubilis, is, ου. (cubo) κοίτη,
(ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων), κατ
χῆν δε· ὁ θάλαμος, πάντος.

cubital, is, ου. (cubo) ὑπαγκ
cubitalis, e, (cubitum) πήχη
cubito, atī, atum, are, (ba
cubo) κοιτάζομαι. 2, eum αἰκν,
κοιτάζουαί τινα. Πλ.

cubitum, i, ου. α. -tus, i, α
θ i τ ο ν, ὁ άγκών. 2) πήχυς.

+ cubitus, us, α. (cubo) κατ
σις. 2) κείτῃ.

cubo, bui, hūm, are, (συγ
κόπτω) κείμαι, κατακείμαι,
κέκλυμαι. 2) κοιτάζομαι, κοιμ

3) ἐπὶ τόπου cubare, κατακλιν
cūcūlus, i, α. α. ο. κ. ο. ξ.
cūcurri, cūcūrisse, id. curro
cūdo, ūdi, ūsum, ēre, τόπτω,

σω, ἀκλαπίζω. 2) κήπτω ἄργυρον, ἄργυρᾷ νομισμάτα.

cūicimodi ἄπει cūicimodis, ὅτε δὴ ποτε αἰδού, ὅποιος εἶν.

cūiās, αἰς, (cūis) πίδαπει, ποίου ἰδού, ποίας χωρίας, ποίας γενέαι.

cūiās, α, um, (εκ τῆς γεν. τοῦ quis) τίνος cūianam τοῦ 2 τίνος δὴ φωνῆ;

cūismōdi εἴτε cūis mōdi (quismōdus) ποῖος; τίνος αἰδού (τροπικῶν, γένους); 2) ἀναρ. ὅποιος.

cūisquēmōdi εἴτε cūisque mōdi, ὁποιουσιού.

cūictia, α, u, (calco) τυλῆ, στρώμα.

† cul icollis, α, u, (culictia) τυλῆιον, μικρὸν στρώμα. Πλ.

cūiens, i, ā, x, culeum, i, ō, σάκος, σακκίον, ἀκίς. 3) κούεσις, μέτρον εἰκασίν ἀφαιρέων χωρητικόν.

* cūlex, icis, ā, κώνωψ.

cūlūa, α, u, (cul) μαχαίρειον. μεταφ. ἡ τροφή, τὸ διόπνον.

culleus, culleum = culeus, culcum

culmen, i, uis, ō, (columen) κερυφή, ἄκρα, κολοφών. 2) στέγος, ὄροφος.

culmus, i, ā, καλᾶμν, κ ἄ λ α μ ος (τοῦ οἴτου καὶ ἄλλων φυτῶν).

culpa, α, u, (cul) πλημμέλημα, πταίσμα. culpa in factis, ποῦ scelus

est, πλημμέλημα ἐν τῇ πράξει, οὐκ ἔγκλημα ἐνδοτικῶν. in culpa sum, ἐν αἰτίᾳ εἰμι.

culpam confiteor in aliquo, τὴν αἰτίαν ἀνατινέμαι τινί. transfero culpam in alium, τρέπω τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλον. mea culpa, δι' ἐμέ, μου factum est mea culpa, οὐ δι' ἐμέ γεγονεν, ἀνατίξω εἰμι.

culprātus, α, um, (cul) τοῦ culpro

αἰτίας ἄλλοι, ψεκτός.

† culprito, α, u, (cul) τοῦ culpro

aliquo, αἰτιώμαι τι, κατ'ἀπομαί τινος.

culpro, anī, α, u, (culpro) aliquo ἢ aliquo, αἰτιώμαι τινι ἢ τι, ψέγω τινι ἢ τι.

culto, ἐπίρ. μ. σ. (cultus) κομφῶ.

* cūtellus, i, ā, (cultor) μα-

χαίριον, μαχαίριδιον.

cultor, i, ō, (cultor) (cul) (cultor) μαχαίρα, μαχαίριον. ἢ γεωργία.

cultio, ōis, ō, (colo) θεραπεία. agri, cultor, ōis, ā, 2) θεραπευτῶν, ἐργα-

ζόμενος. c. agri εἴτε ἀπλῶς cultor, γεωργός, ἐργατής. 2) κάτοικος τόπου

τινός, ὁ νεμερμένος τόπον. 3) θεραπευ-

τῆς, ὁ ἐπιμελούμενος τίνος. 4) ὁ σε-

δομένος, λατρεύων τινά (θεόν).

† cultārius, i, ā, (cultor) σφα-

γῆς, ἱερεὺς. Σουητ.

cultrix, icis, ō, (cultor) [σπ.] θε-

ραπευτρίς, ἡ θεραπεύουσα. 2) ἡ κά-

ταίκα, ἡ νεμερμένη (τόπον τινά).

cultūra, α, u, (colo) θεραπεία, ἐρ-

γασία. c. agri, γεωργία. 2) θεραπεία.

† cultūa, i, ā, (colo) παιδεία.

1. cultus, α, um, μ. σ. κ. ὅπ.

(μτχ. τοῦ colo) εἰργασμένος, γεωργού-

μενος. culti, orum, ō, τὰ γεωργού-

μενα, τὰ γεωργήματα. 2) κομψός.

2. cultus, α, u, ā, (colo) θεραπεία,

ἐργασία, ἐπιμελεια. agrotum, ἡ γεωρ-

γία. 2) θεραπεία, λατρεία (τῶν θεῶν).

3) νόος, θεραπεία, βίος, τρόπος, ἥθη.

4) κατ' ἐξοχήν ἡ ἡμέρωσις, παιδεία.

5) κόσμος, στολή, ἐνδυμα.

* cūllus, i, ā, κ ὅ λ ῖς.

cūlus, i, ā, κούλος ἡ κ ὅ λ ος, ἐν-

τερον) πρωκτός.

1. cum, πρόπ. μετ' ἀρ. (cūn, KYN,

κοινός) σύν τινι, μετὰ τινος. cum

aliquo proficiscor, σύν τινι παραύρωμαι.

cum his volentibus, οὐς θεῶ. vago

cum aliquo, σύν τινι πληνώμαι. vivit

habitaturque cum Balbo, συζῇ τε καὶ

συνεκαί τῷ Βάλβῳ. coenat mœcum,

συνδαιπνέει με. facit cum aliquo, εἶναι

σύν τινι, μετὰ τινος. Ite in pugnam

cum armis, ἵέναι εἰς μάχην, σύν δ-

πλεις. coenat cum togā pullā, δει

πνέει σύν φατῇ τηδένῃ, φατῶν ἔχων

τηδέναν. cum servili arborea, σύν

(ἐν) δουλικῷ στήματι. magno cum

meu dicere, μετὰ πολλοῦ φόβου λέγειν. cum silentio audire, σιωπῇ ἀκούειν. cum cura facio alqd, μετὰ φροντίδων ποίω το, illud enim malo meo feci, ἐπὶ τῷ ἐμῷ κακῷ, σὺν τῇ ἐμῇ ζημίᾳ ἐπραξε ταῦτο. 2) ἅμα τινί. cum ortu solis, ἅμα τῷ ἡλίῳ ἐξέρχονται. cum prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. cum his, ἅμα τοιούτοις, καὶ cum nuncio, ἅμα μετ' αὐτοῦ ἐξῆλθε. 3) πρός τινα. bellum gero cum alqo, πόλεμον ποιεῖμαι πρός τινα. tecum certo, πρός σέ ἀγωνίζομαι. consensio, dissensio cum alqo, συμφωνῶ, διαφωνῶ πρός τινα (εἴτε τινί). hunc rem cum illa comparo, τοῦτο πρός ἐκεῖνο παραβάλλω. 4) cum eo quod ἢ ui (ne), ἐφ' ᾧ. obsequar voluntati tuae cum eo, ποδὺβτες, χαριζομαι τῇ σῇ θελήσει, ἐφ' ᾧ μὴ ἀμφοτέρωθεν. Antium colonia missa est, cum eo ut permitteretur, ἀποικία ἐπέμψθη εἰς τὸ Ἀντίον, ἐφ' ᾧ τα εἰσῆναι κτλ.

2. cum (quum), σύνδ. (ἐκ τοῦ πῆμος = ἡμερ) ὅτε, ὅποτε, ὅταν, ἡνίκα. quum potest, ὅποτε ὅρμαται. solctis, quum alqd huiusmodi auditis, dicere, εἰῶθατε, ὅταν τοιούτων τι ἀκούητε, λέγατε. cum recte navigari poterit, tum naviges, ὅποτε πλοῦς ἔσται (ὅταν πλοῦς ᾖ, ἐπειδὴν πλοῦς γίνηται), τότε ὅτι σε πλεῖν. tum quum Sicilia florabat, τότε, ὅτε ἡ Σικελία θύδαίμονει (ἡνίκα θύδαίμονει). multi anni sunt, quum (= quibus) ille (a meo aere est, πολλὰ ἤδη ἔτη ἐκεῖνος οὐρανός μοι ἔστι, πολὺς ἤδη χρόνος, εἰς οὗ οὐρανός μοι ἔστιν. jam in conspectu acies erat, cum hostes clamorem auscultare, ἤδη ἐν ὄρει ἡ παρὰ ταῖς ἡ, καὶ ἐξείρνης οἱ πολέμοι ἀνεδόσαν. — Lyimachus, quum adversus Solonem pugaret, in pugna occisus est, Λυσίμαχος, ὅτε πρὸς Σόλωνα ἐμάχετο, ἐν τῇ μάχῃ ἐπίθε-

nen. quum ab hostibus non abesset, Considerans ad eum accedens, ὅτε οὐ πῆρξω τῶν πολεμίων ἐκ Κωνσταντίας δρόμον πρὸς αὐτὸν ἔτι. 2) ἐπεί, ἐπειδὴ. quae quum dixisset, ἐπεί δὲ ταῦτα εἰπὼν. facisari quum nunciatum esset, maturat eis, δὲ ταῦτα τῷ Καίσαρι ἐγγέλλου, ὅτε (ἔσπευσεν) κτλ. Alexander Clitum interemisset, vix a se abstinuit, Ἀλέξανδρος, ἐπεί Κλίτον ἀπέκτεινε (Κλειτόν ἀποκτείναντι.) ἵς αὐτοῦ ἀπέσπευσεν. — Verres, quum rosam videret, tum incipere vociferari, ὁ Οὐέρρης, ὅτε ἰδοὶ ῥόδον, τότε ἀρχεσθαι τὸ ἐγγεῖτο quum ad alqd oppidum venisset, in cubiculum deferabatur, ὅν (ὅποτε) εἰς πόλιν τινὰ ἔλθοι, δωμάτων ἐκμύζετο. cum prius coepit, subito ἐπεί, ὡς τὸ πρῶτον ἔλατο. 3) ὅτε, ὅποτε, ἐπεί, ἐπειδὴ, ὅτι. cum Athenas ingressus esset, eandem humanitatem cum eis prae se ferens, in eandem redire turpissimum, ἐπεί εἰς Ἀθήνας ὥστερ ἐπ' Ἀκαλῶν τεχνῶν ἐπηρεύθη, καὶ ὅν καλῶν ἐπὶ ἀσχετότατον ἔσται. quum ἐπεί ἦδαι, εἰδώς. — bene facilis, venialis, καλῶς ποιεῖτε ἐρχόμενοι, ἁλῶς ποιοῦντες ἐρχομε. quum non iustitiam, ἐπειδὴ, ἐπεί τοι, ἐπείπερ ἡδυνήθη. 3) καίπερ. cum ea non comparatus eram, tamen, καίπερ ἐτι ἐκεῖνων τυχῶν, ὁμοίως. fuit per, quum ditissimus esse per penes ἦν, καίπερ πλουσιώτατος δυνάμενος. 5) cum — tum, καί — cum summa humanitas, tum comitas, καὶ μεγίστη φιλικότης καὶ θαυμαστή δὲ εὐπροσηγορία. multis ex rebus, tum ex hac maxime, ἐκ πολλῶν τε καὶ δὲ ἐκ τούτου μάλιστα, καὶ ἐξ ἄλλων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτου. 6) quum

χίμο, τὰ μάλιστα, νῦν μάλιστα. *ui quum maxime*, ὡς (ἔτε τὰ) μάλιστα.

Cūmae, *arum*, θ. Κῦμα, πόλις τῆς Καμπανίας. -*maeus*, α, υμ, Κυμαίος. C. Silylla, ἡ Κυμαία Σίβυλλα. -*mānus*, α, υμ, Κυμαίος.

+ *cūmāille*, ις, εὐ. (κῦμα) ὑδάτινός, ὑδατοχρῆς (ισότης). Πλ.

cumha, ἰδ. *cymha*.

* *cūmēra*, α, υ, χιστή.

* † *cūmīnum*, ἰ, εὐ. κύμινον, βοτ.

cummaximo, ἰδ. ἐν τέλει τοῦ *quum*.

cum-prīmis, ἐπὶ. ἐν πρώτοις, ἐξαιρέτως.

cumque, *cunque* (*cum* σύνδ. κ. *que*) μόριον ἀριστολογικόν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῖς *qu*, *qualis*, *quod*, *ubi*, *quoniam*, ἐπισυνχμμενον, εἶν' *qua*

hiscunque, ὅποιός ἂν, ἐποῖός δῆποτε. *ubiscunque*, ὅπου ἂν, ἐπουδῆποτε.

Σπανίως ἀσυνῆτεν, π. χ. *mihī cū kalne rite vocari*, χαίρῃ μοι ὀρθῶς ἂν καλοῦνται, ὀρθῶς δὲ ἐπικαλούμεν.

cūmūlāre, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὕπ. σεσωρευμένως, ἀφθονῶς.

cūmūlātus, α, υμ, μ. σ. κ. ὕπ. (μτχ. τοῦ *cumulō*) πληρῆς, θαψιλῆς, τέλειος.

cūmūlo, *avi*, *atum*, *are*, (*cumulus*) σωρεύω, ἐπισωρεύω. *alqd alcuī*, ἐπαγῶ τι τινι. *cumulatur mulitūdo*, ἀθροίζεται, αὐξάνεται τὸ πλῆθος. 2)

alqd (ἢ alqm) re, σωρεύω τι (ἢ τινά) τινι. *altaria iure*, σωρεύω τὸν βωμὸν ἡθέανω. *cumulatus honoribus*, ὑπερβαλλόντως τιμῶμενος.

cūmūlus, ἰ, α. (συγγ. τοῦ *culmen*, *culmex*) σωρός. 2) προεθῆκε, ἐπίδοσις, κολοφών.

cūmūlūla, *orum*, εὐ. (*cumula*) λίκνον, σκάφη (τῶν νηπίων) 2) μεταφ. ἢ πρῶτη καταικία, ὁ τῆς νηπιότητος τόπος.

cūmūla, *arum*, θ. (εὐναί) λίκνον, σκάφη (τῶν νηπίων) μεταφ. τὰ σπάργανα, ἡ νηπιότης. 2) νεοττιὰ (πτενῶν).

cūmūlus, ἰ, α. (συγγ. τοῦ *culmen*, *culmex*) σωρός. 2) προεθῆκε, ἐπίδοσις, κολοφών.

cūmūlūla, *orum*, εὐ. (*cumula*) λίκνον, σκάφη (τῶν νηπίων) 2) μεταφ. ἢ πρῶτη καταικία, ὁ τῆς νηπιότητος τόπος.

cūmūla, *arum*, θ. (εὐναί) λίκνον, σκάφη (τῶν νηπίων) μεταφ. τὰ σπάργανα, ἡ νηπιότης. 2) νεοττιὰ (πτενῶν).

cūmūlus, ἰ, α. (συγγ. τοῦ *culmen*, *culmex*) σωρός. 2) προεθῆκε, ἐπίδοσις, κολοφών.

cuneibundus, α, υμ, μέλλων, μέλλητικός, ὀκνῶν.

cuneians, *ntis*, μ. σ. κ. ὕπ. (μτχ. τοῦ *cunctor*) μέλλητικίς, ὀκνηρὸς, βραδύς.

cuneiantor, ἐπὶ. μ. σ. ὀκνηρῶς, σιγῇ, *cunclatio*, ὀπίσθ. μέλλησις, ὄκνος.

sine cunctatione, ἀμελλητί, ἀκνῶς. *cunclator*, ὄρις, ὁ μέλλητής.

Fabius Cunctiator, Φάβιος ὁ Μέλλητής. *cunctor* (*cantor*), *aius*, *ari*, (ἀρχ. κ. -io, *are*) μέλλω, ὀκνῶ. c. *profiteri*, ὀκνῶ ἀπολογεῖν.

cunclis, α, υμ, (ἐκ τοῦ *conjunctus*) συμπας, ἅπας. c. *populus*, ὁ συμπας δῆμος, ὁ δῆμος ἅπας. *cuncti*, σὺμπαντες, ἅπαντες, οἱ πάντες.

+ *cūneātim*, ἐπὶ. (*cuneus*) σφηνειδῶς. *Caio*.

cūneātus, α, υμ, (*cuneo*) [σπ.] σφηνειδής. [σφηνάριον.

cūneolus, ἰ, α. (*cuneus*, σφηνίσκος, *cūneus*, ἰ, α. (κῶνος) σφην, ἐμβολός.

Britannia in cuneum leuatur, ἡ Βρεττανία εἰς σφῆνα στενεύεται. 2)

ἐμβολός, σφηνειδῆς παραταξίς, ποιητ. καὶ ἡ Μακεδονικὴ φάλαγξ. 3) σφηνοειδὲς ἔδρων ἐν θρατρῷ, κερκίς.

+ *cūneāticus*, α, υμ, (*cuniculus*) σφραγγώδης, Κετ.

cūneāticus, ἰ, α. κ ὀ ν ι κ ὀ ς, κύνικλος. 2) ὑπόνομος, ὑπόνομον δρυγμα. κατ' ἐξοχὴν ἐν τῇ πολεμικῇ τῷ δρυγμα, ὁ ὑπόνομος. *cuniculus ago*, ὀρυττω ὑπόνομος. *cuniculis suffodio moenia*, ὑπορύττω, ὑπονομῶμαι τὰ τεῖχη.

cunus, ἰ, α. κ ὀ σ θ ὀ ς, χοῖρος. *Or. cunusque*, ἰδ. *cumque*.

cūra, α, υ, (κύρη) σ κ ὀ φ ὀ ς (ξύλινον σκεῦος).

1. + *cūpēdia*, α, υ, θ. (*cupio*) λιχνεῖα. Κετ. [λιχνεύματα.

2. *cūpēdis*, *orum*, εὐ. πέμματα, *cūpēdinār us*, ἰ, α. ἐψέκο δι, πέμ-

ματουργός.

cūpēdis, *orum*, εὐ. πέμματα, *cūpēdinār us*, ἰ, α. ἐψέκο δι, πέμ-

ματουργός.

cūpēdis, *orum*, εὐ. πέμματα, *cūpēdinār us*, ἰ, α. ἐψέκο δι, πέμ-

ματουργός.

+ cūpes, is, d. λίχνος, ὀψοράγος.

cūpīdo, επίρ. μ. σ. κ. ὅπ. ἐπιθυμητικῶς, μετ' ἐπιθυμίας, ἐμπαιθῶς.

* Cūpīdīneus, o, um, (Cupido) τοῦ ἔρωτος.

cūpīdītās, ātis, θ. (cupīdus) ἐπιθυμία (ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ). ἐφῆσις, ἔρεξις, ἐκπᾶθεια, πλεονεξία. c. pecuniāe et dōmīnandī, φιλαργυρία καὶ φιλαρχία.

cūpīdo, īnis, θ. σπ. d. (cupīdus) ἐπιθυμία, ἐφῆσις, ἔρεξις cupīdo corpit Romulum urbis condendae, ἐπιθυμία ἐνεγένετο τῷ Ῥωμύλῳ τοῦ πόλιν κτίσαι. c. aquae, ἐπιθυμία, ἔρεξις ὕδατος. gloriae, φιλοδοξία. 2) ἱλαρός, ἔρως. 3) Cūpīdo, īnis, d = Amor, ἔρως (ὁ θεός).

cūpīdus, o, um, μ. σ. κ. ὅπ. (cupīdo) αἰεὶς τοῖς, ἐπιθυμητικῶς, ἐπιθυμῶν τινος. rodeundī domum, ἐπιθυμῶν οἴκαδε ἐπανελθεῖν. audīendī, ἐπιθυμῶν, πρὸ θυμώμενος ἀκούειν. moriēz ἢ moriēndī, ἐπιθυμῶν τοῦ θανάτου ἢ ἀποθανεῖν. hollandī, φ. d. πόλεμος. pecuniāe, φιλαργυρίας, χρημάτων ἐπιθυμῶν. resum pōnagum, καὶ νεώτερος, νεωτερίζων. 2) ἡμιρρέμενος, ἐρωτικῶς, ἐρωτικῶς ἔχων. 3) ἑτερόζηλος. αἰσθη. παθήματος, εὖνεος πινί ο. iudex, ἑτερόζηλος δικάστης.

cūpīns, ntis, μ. (αγγ.) σ. κ. ὅπ. αγγ. τοῦ cupīdo) τοῖς αἰεὶς, ἐπιθυμητικῶς, ἐπιθυμῶν τινος.

cūpīentier, επίρ. (cupīens) [ἐργ.] ἐπιθυμητικῶς, προθυμῶς.

cūpīo, īti, ēte ii, ūam, ōm, plq. d. ἐπιθυμῶν τινος. agros alios, ἐπὶ θυμῷ ἄλλοτριῶν ἀγρῶν. cupit uxorē, ἐπιθυμεῖ ἀπεθανεῖν. quanto plura parasti, tanto plura cupis, ὅσο πλεονέκτησαι, τοσούτω πλεονον ἐπιθυμεῖς. res cupita, τὸ ἐπιθυμῶν, τὸ πεθυμῶμενον. te tua sibi virtute cupimus, σὲ τῆς σῆς ἀρετῆς ἀπολαβεῖν ἐβό-

cūrallium, ἴδ. corallium.

cūrāte, ἐπιβ. ἐπιμελῶς. Τακ.

cūrātio, ὄνις, ὅ. (curo) φροντίς, ἐπιμέλεια, θεραπεία. sacerdotum, ἡ τῶν ἱερῶν ἐπιμέλεια. corporis, ἡ τοῦ σώματος θεραπεία. 2) ἐπιτροπία, κηδεμονία. 3) θεραπεία (ἡ ἱατρικὴ), ἱαοίς.

cūrator (ἀρχ. coveator), ὄνις, ἄ. (curo) ἐπιμελητής, ἐπιστάτης, ἐπιτροπος. νῆα Flaminiā, ἐπιστάτης τῆς Φλαμινίας ὁδοῦ. muris celsiendis, ἐπιμελητής τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς. restituendi Capitolii, ἡ τὴν ἐπιμέλειαν ἔχων τοῦ τοῦ Καπιτωλίου ἀνοικοδομεῖν. cooperator ludorum solennium, ἐπιστάτης τῶν ἀγώνων. 2) ἐπιτροπος, κηδεμὼν (τῶν ὑφ' αὐτῶν κτ.).

+ cūrātūra, ὄρ, ὅ. ἐπιμέλεια, θεραπεία. Τερ.

cūrātus, α, um, (μτχ. τοῦ curo) (σπ.) ἐπιμελής, cūrātissimis precibus, λίπαρωτάταις δεήσεσιν. Τακ.

cūrātio, ὄνις, ἄ. (ἀρχ. κ. ποιητ.) ὁ κίς (εἶδος σκώληκος, σιταρόψευρα). Cūrens, υ, τῶν Κύρων.

Cūres, ium, ὅ. αἱ Κύρις εἴτε ἡ Κύρις, ἀρχαία τῆς Λαβίνου πόλις. 2) α. εἰ Κορίται.

Cūrētis, ium, α. ὁ. Κουρήτες.

Cūrētis, idis, ὅ. Κουρήτης, Κρήσσα.

cūria, ὄρ, ὅ. κυρία, φράτρια, κτ. (κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην τῶν Ἰουμαίων διαίρεσιν· ὁ γὰρ Ρωμύλος διέειλεν ἅπαντας τοὺς πολίτας εἰς τρία κοινὰ κυρίας εἴτε φρατρίας). 2) βουλευτήριον, πρυτανεῖον, συνέδριον (τῆς Ρωμαϊκῆς συγχλήτου καλίστα). Κατ' ἐσχὴν δὲ ἐλέγεται cūria τὸ ἐν τῇ βωμαίῳ ἀγορᾷ βουλευτήριον, τὸ καὶ Cūria Hostilia, Οὐτίλιον βουλευτήριον ὀνομαζόμενον. 3) φράτριον, ἱερὸν, ἐνθα ἔθυστο οἱ φράτρες.

cūriālis, ε, (cūria) [σπ.] ὁ τῆς αὐτῆς κυρίας, ἢ φρατρίας, φρατρίεως.

Cūriānus, α, um, (Cūria) τοῦ Κορίου,

Cūriāti, orum, ἄ. Κουριάτιοι.

cūriātim, ἐπιβ. [σπ.] κατὰ φρατρίας.

cūriālus, α, um, (cūria) τῆς κυρίας, φράτρεως, φρατρίκος, φρατρίστικός, c. familia, orum, ὅ. ἡ φρατρίκη ἐκκλησία, ἐν ᾗ κατὰ φρατρίας ἐψηφοῦσιν περὶ καταστάσεως ἱερῶν, κυρώσεως στρατηγίας κτλ. lex c. φρατρίστικός νόμος.

1. cūrio, ὄνις, ἄ. (cūria) φρατρίαρχος.

2. cūrio, ὄνις, ἄ. (cura) [σπ.] φροντιστής, πολυμέριμος. Πλ.

cūrīdus, ἐπιβ. μ. σ. κ. ὅ. περίεργος, ἐπιμελῶς, ἀκριθῶς.

cūrīdusitas, ἄνις, ὅ. (σπ.) περιεργία, πολυπραγμοσύνη.

cūrīdus, ε, um, μ. σ. κ. ὅ. (cura) ἐπιμελής, ἀκριθής. 2) περίεργος, πολυπραγμων. cūrīdus, ἄ. (παρὰ νεωτέρους) ὁ ἀπερροστος. 3) πολυμέριμος.

cūris, ἰς, ὅ. (κυρεῖς, κείρῃ) ἡ αἰχμή, κατὰ τὴν τῶν Λαβίνων διάλεκτον.

Cūrius, α, um, Κόριος. Μ'. Cūrius, Μάνιος ὁ Κόριος.

cūro, ατ, ατμ, ἄρ, (cura) αἰδῶ, ἐπιμελοῦμαι, ἐπιμελέμαι, φροντίζω

τινός, μέλει μοι τίνος, θεραπεύω τι. πατες aedificandas, ἐπιμελοῦμαι τῆς ναυπηγίας, pontem faciendum, ἐπιμελοῦμαι τῆς κατισκοῦς γέφυρας.

1. cūro, ἐπιμελοῦμαι τῆς ἀμπέλου, θεραπεύω τὴν ἀμπέλον. c. corpus ἡ μιν, θεραπεύω τὸ σῶμα. cūrati eibo, τῷ σίτῳ θεραπεύσαντες τῷ σῶμα.

cura, υἱ, uleas, ἐπιμελεῖσθαι ἑαυτοῦ, ἔπως βυλίσθῃ, ἔρρωσο. nequum redire cūrat, οὕτως μέλει αὐτῷ ἐπανελθεῖν.

vos libori vasa non cūratīs, εὐ μέλει ὑμῖν τοῦ ελευθερίου ἔχειν (εἰς ἰδίαν ἐλευθερίαν). 2) θεραπεύω, νοσοκομῶ.

morbum, θεραπεύω νόσον, επικουρῶ νόσῳ. πνεῦμα, θεραπεύω τὸν νοσοῦντα. 3) c. aleni, ρουτύνω, πορίζω,

ἐκτιώ, ἀπιδιδῶμι τινα χρέματα.

cūrīdum, ἰ, ὅ. (cūro) δρόμος.

cūrīdus, ἰ, ὅ. (cūro) δρόμος.

cūrīdus, ἰ, ὅ. (cūro) δρόμος.

cūrīdus, ἰ, ὅ. (cūro) δρόμος.

cūrīdus, ἰ, ὅ. (cūro) δρόμος.

curriculo curro, δρόμος θέω. curriculum facio, δρόμον ποιῶμαι. 2) δρόμος, στάδιον. μεταφ. c. laudis, ὁ περὶ τοῦ ἐπαίνου δρόμος. c. mentis, ἡ τοῦ νοῦς παλαίστρα. c. vitæ εἴτε vivendi, ὁ τοῦ βίου χρόνος. 3) ὑποκ. τοῦ curtus, ἄρμα, ἄρμαξα.

curro, curre, cursum, εἶρε, (κύρω, κύρω) τρέχω, θέω. curretur (a milibus) ad praetorium, δρόμοι γίνονται (τοῖς στρατιώταις) ἐπὶ τὸ στρατήγιον. 2) φερομα, βέω, ἐκτείνωμαι, σπεύδω. amnes currenti, οἱ ποταμοὶ ῥέουσι, φέρονται currente rota, περιδιδυμμένου τοῦ τροχοῦ. cubor per ora currit, ἐξήχημα καταχεῖται τῇ προσώπῳ. limes per agium, ὄριον διήκει δια τοῦ αγροῦ.

curtus, us, ā. (cu ro) ὄχημα, ἄρμαξα, ἄρμα. 2) κατ' ἐξοχὴν τὸ ὑριαμβευτικὸν ἄρμα, καὶ ὁ ὑριαμβος αὐτός. 3) ποιητ. τὸ τέθριππον.

cursim, ἐπίρ. (curro) δρομαίως.

cursus, us, (εἰπ. τοῦ curro) περιτρέχω. huc ei illuc, τρέχω ἐνθα καὶ ἐνθα, δεῖρο καὶ εἰς.

cursus, are, (εἰπ. τοῦ curro) περιτρέχω, huc illuc, τρέχω ἐνθα καὶ ἐνθα. cursor, oris ā. (curro) δρομαῖος, δρόμων. 2) σταδισδρομος. 3) ἡμεροδρόμος.

cursus a, ae, ū. (curro) δρόμος. Πλ.

cursus, us, ā. (curro) δρόμος, φερά. cursus in hostem feruntur, δυνάμεις ἐπὶ τὸν ἐχθρὸν φέρονται. c. solis, ὁ δρόμος, φερά τοῦ ἡλίου. amnis, φερά, ῥοή τοῦ ποταμοῦ. navis, δρόμος, πλοῦς τῆς νηὸς. c. Aquilonis, πόρος τοῦ Βορέου. cursum tenere, ἐχέσθαι τοῦ δρόμου, εὐὺδρομεῖν. res est in cursu, τὰ πρῶγμα προβαίνει.

curtus, a, um, Κούρτιος.

Curcius, ii, ā. ὁ Κούρτιος.

curto, avi, atum, are, (curtus) αἰψό, κατεβῶ τι. Ορ.

curtus, a, um, (κυρτός) κολοβάς, στωμος.

cursilis, e, (cursus), ἄρματιος. triumphus, ὁ ἐφ' ἄρματος θρίαμβος. c. sella, ὁ ὑγεμονικὸς δίτρος, ὁ ἐφ' ὅλῃς δίτρος. Ἐπὶ ἐλεφαντίνῳ δίτρον καθήμενος ἐργαζομένον εἰς τέλος, ὅθεν αἱ μείζονες ἀρχαὶ πρὸς Ῥωμαίους ἐλεγντο. sagittarius, ὁ ἐπὶ δίτρον εἴτε ἀπλῶς cursiles καὶ sed cursiles, εἰ μείζονες εἴτε τιμιώτεροι ἀστυνεμοί.

* currebam, ὅτι, εὐ. καμπή. currebam, ae, u. καμπή, κύρτωμα.

cursus, a, um, (curro) καμπή, κύρτωμα, καμπύλος, κυρτός.

curto, avi, atum, are, alqd, καμπή, κύρτωμα.

* curvus, a, um, κυρτός, καμπύλος. c. atior, ὁ ἐπὶ πτωγῶν ἀρτεῖρ. curvus capreo, κυρτὸς κύνες.

cuspis, idis, ū. αἰχμή, ἄκωχ. ποιεῖ αἰχμή, δόρυ. 3) ἀκίς, τρίαινα, ὀδελός κτ.

custodia, ae, ū. (custos) φυλακή, φύλαξις, τήρησις. lida c. canis, πιστή τῶν κυνῶν φυλακή. urbis, λαχὴ, φρουρά τῆς πόλεως. tige custodiā semper, αἰετὶ ἀγρυπνεῖ. οἱ φύλακες. c. regis, φυλακή τοῦ βασιλέως. in hac custodia tanquam in arce collocati sumus, ἐν ταύτῃ τῇ φυλακῇ ὡς περ ἐν ορκεῇ (ἐν φυλακῇ) καλεσάμεν. 2) φυλακή, εἰρηκτὴ. alqm in custodiam, ἐμδαλῶ. εἰς εἰρηκτὴν, εἰργάζεσθαι. c. in custodia, ἔχω αὐτὸν ἐν φυλακῇ. libera εἴτε liberalis c. ἄδελφος, λαχὴ, ἡ ἐλευθέρα (εἴτε ἐλευθερία) φυλακή.

custodire, īvi εἴτε ii, itum, (custos) αἰψό, φυλάττω, τηρῶ.

corpus domumque, φυλάττω τὸ σῶμα
καὶ τὸν οἶκον. alqd ab aliquo, φυλάτ-
τω τι ἀπὸ τινος. regulam loquendi
φυλάττω τὸν κανόνα τοῦ λέγειν. ser-
dinem, τηρῶ τὴν τάξιν. custodiun-
dum est, πρὸς θεῷ, φυλακτέον ὅπως μὴ
γένηται. 2) aliquo, φυλάττω, εἰργα-
τίνι. ducem praedonum, φυλάττω
τὸν ληστάρχην.

custodite, ἐπὶ ρ. μ. σ. πεφυλαγμέ-
νως, φυλακτικῶς.

custos, ὄδης, ἄ. κ. θ. (καύθω, ἔ-
κυσθ-εν) ὁ κ. ἡ φύλαξ, ὁ φυλακτήρ, ἡ
φυλακία. ο. corporis, σωματοφύλαξ.
templi, ἱεροῦ, νατοφύλαξ, ἱεροφύλαξ.
puerū εἴτε ἀπλῶς custos, παιδαγωγός.
impriso ἡ ροπή custodem alcuī, κα-
θίστηται τινε φύλακα.

cūtis, ἱα, θ. (σκάτος) ὁ χρώς, τὸ
δέρμα carui ad cutem tondere, τὴν
κεφαλὴν ἐν ῥῶ καίρεισθαι. terrae, ὁ
χρῶς, ἐπιφανεία γῆς. [κούσας.

Cyāne, ἑσ, θ. Κυανή, πηγὴ ἐν Συρα-
Cyanee, argum, θ. αἱ Κυανεαί
(πέτραι) εἴτε Συμπληγάδες.

Cyāne, ἑσ, θ. Κυανη.

cyathus, ἱ, ἄ. κ. ὁ αἶθρος. Πλ.

cyathus, ἱ, ἄ. κ. ὁ αἶθρος.

cybaea (navis) εἴτε ἀπλῶς cybaea,
αε, θ. κ. ὁ π. η, εἶδος πλοίου.

Cybele εἴτε (Cūbē), ἑσ, θ. Κυ-
βέλη εἴτε Κυβέθη. Cybelus, α,
um, Κυβελίος, τῆς Κυβέλης.

cybistaces, αε, ἄ. κυβιστάκης,
ταρχυμπορος. Τευτ.

Cybisra, orum, οὐ. τὰ Κύβιστρα,
πόλις Κατωλίας. [δεδοκώς.

† cyclādus, α, um, κυκλάδα ἐν-
Cyclades, dum, θ. πλ. Κυκλάδες νῆσοι.

cyclus, ἄδης, θ. κυκλός (γυναικεῖα
στολή). Πρσπ.

cyclus, α, um, κυκλικός.

Cycloripus, α, um, Κυκλώπιος.

Cyclops, ὄρις, ἄ. Κύκλωψ.

cygnus, ἱδ. cygnus.

Cygnus, ἱ, ἄ. Κύδνης, πστ. Κίλικίας.

Cydon, ὄρις εἴτε Cydonia, αε, θ.
Κυδωνία. Cydon, ὄρις, ἄ. Κύδων,
Κυδωνίας. πῆς κ. -nūs, α, um,
Κυδωνίος, Κρητικῶς. -nīas, argum,
ἄ. Κυδωνιάται.

*Cygnēus, α, um, Κύκνειος, τοῦ
Κύκνου.

cygnus, α, um, κύκνειος.

cygnus (cygn., ἱ, ἄ. κύκνος).
ποιητ. = poeta, ποιητής. 2, Cygnus, ἱ,
ἄ. Κύκνος.

cylindrus, ἱ, ἄ. κύλινδρος.

Cyllēne, ἑσ, θ. Κυλλήνη. -nūs
εἴτε -nūs, α, um, Κυλλήνιος. -nīs,
ἱδης, θ. ἡ Κυλλήνη. [γας.

Cylindrum scelus, τὸ Κυλώνειον π-
Cylon, ὄρις, ἄ. Κύλων.

Cymaeus, α, um, Cyma) Κομαῖος.
cymba (cumba), αε, θ. κ. ὁ μ. θ. η,
λέμβος.

cymbalum, ἱ, οὐ. κύμβαλον.

cymbium, ἱ, κυμβίον (εἶδος ποτη-
ρίου). [λεμβάδιον. Πλιν.

† cymbula, αε, θ. μικρά κύμβα.

Cymus, ἑσ, θ. Κύμη, πόλις Διολίδος.

Cynaegetus, ἱ, Κυναιγετός. Ίουστ.

Cynice, ἐπὶ ρ. Κυνικός.

Cynicus, α, um, Κυνικός, τῶν Κυ-
νικῶν φιλοσόφων.

Cynocēphalus, ἱ, ἄ. κυνοκέφαλος
(εἶδος πιθήκων).

Cynocerges, ἱς, οὐ. Κυνόσργες.

Cynocēphalus, argum, θ. Κυνός
κεφαλαί.

Cynosura, αε, θ. Κυνόσουρα (ἄ-
στρον, ἡ μικρά ἄρκτος).

Cynosura, argum, θ. ἡ Κυνόσουρα,
ἄρκω-ῆριον τῆς Ἀρκτῆς.

Cynosura, ἱδης, θ. Κυνόσουρα, ἡ
μικρά ἄρκτος (ἄστρον).

Cynthus, ἱ, ἄ. Κύνθος, ὄρος τῆς
Δήλου. -nūs, α, um, Κύνθιος.

Cynus, ἱ, θ. Κύνος, πόλις Δωκεῶν
τῶν Ὀρευντίων.

(εἴτε κατεγνώσθη) αὐτοῦ θάνατος, κατεκρίθη ἀποθνήσκειν. *damnatus est de maiestate*, κατεγνώσθη (κατεκρίθη) διὰ τὴν πρὸς τὸν βασιλεῖα ἀσεβειαν. *ad bestias*, ὑπὸ μαχίταις. *damnatus longi Sisyphus laboris*, ὁ Σίσυφος κατακατεγνώσθη διδόν μὲλλον μοχλεῖν. *ne damnetur*, quae non intelligunt, μὴ καταγινώσκουσιν, ἢ ἐὰν γινώσκουσιν. *causa iudicata* αἴτια *damnata*, ἡ δίκη ἐδικασθῇ καὶ καταδικασθῇ. 2) καταγινώσκω τινός, κατακράττω τὴν καταδικὴν τινός.

damnosus, ἐπὶ βλάβος, πρὸς βλάβην, ἐπὶ ζημίας.

damnosus, α, ὑμ, *ζημιώδης*, ἐπιζημιος, βλαβερός, ἐκβλαβής. 2) πολυβλαβής, δυστυχής. 3) ὁ αὐτὸν (δαπάναις) ζημιῶν, ἐκτελής.

damnum, ἰ, βλάβη, βλάβος, ζημία. *dare damnum alicui*, ζημιῶν, βλάπτειν τινά. *damnum facio* εἴτε *capio* εἴτε *fero*, ζημιεύμαι, βλάπτωμαι. *est mihi damno aliquid*, ἔστι καὶ τι ζημία, *damno alicui*, ἐπὶ βλάβῃ τινός.

Damnificus, is, α, δαμιφικός.

Danou, ōis, α, δάμων.

* *Danāo*, es, ὁ. Δαναῶν. *Danāeus*, α, ὑμ, Δαναεύς, τῆς Δανάης.

Danāi, orum, α, Δαναεῖ, Ἕλληνας.

* *Danaidae*, arum, α, Δαναΐδαι, Ἕλληνες. *-ides*, dum, ὁ. Δαναΐδες.

Danāus, i, α, Δαναός. 2) *Danāus*, α, ὑμ, Δαναός, Ἕλληνικός.

Dandariōes, arum, α, Δανδάριοι, Σκυθικὸν ἔθνος. *-ica*, ae, θ. Δανδαρίστια, ae, α, Δανδαριστής. Πλ. [ρικῇ]. *dānisiſſeus*, α, ὑμ, Δαναιστικός.

danit, *danunt*—*dant*, dant. Πλ. *Dānīvius* (ὀρχὴ *Danubius*), ii, α, Δανούβιος.

Dāphne, es, θ. Δάφνη, πόλις Συρίας. *-nenses*, ium, α, Δαφναῖοι.

Dāphnis, idis, α, Δάφνις.

+ *dāpno*, are, (*daps*) *alicui* vi-

cium, ἔστιω, δειπνίζω τινά. Πλ.

daps, *dāpis*, ὁ. (ὡς τὰ πολλὰ ποιητ. κ. ἐν τῷ πλ.) ἡ δαΐς, ὕλη δαΐς, θοῖνη (ἡ γινόμενη πρὸς τιμὴν θεοῦ τινος). 2) δαΐς, θοῖνη, ευωχία. 3) θοῖνη, ἔδεσμα, τροφή.

dapsile, ἐπὶ. (*daps*) δ α ψ ι λ ω ς, μεγαλοπρεπώς.

dapsilia, e, απτρ. (Πλ.) *dapsilus*, a, um, (*daps*) (ἀρχ.) δ α ψ ι λ ω ς, δαπανηρός, μεγαλοπρεπής.

Dardānia, ae, θ. Δαρδανία, πόλις παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον. 2) ποιητ.

= *Troja*, Τροία. 3) Δαρδανία εἴτε Δαρδανική, χώρα τῆς ἄνω Μοισίας, τανὼν Σερβίας. *-nides*, ae, α, Δαρδανίδης. *-nidae*, arum, α, Δαρδανίδαι.

2) = *Trojanī*, Τρωῆς. *-nius*, α, ὑμ, Δαρδάνιος. 2) = *Trojanus*, Τρωϊκός.

-ni, orum, α, Δάρδανοι, ἔθνος τῆς ἄνω Μοισίας. *-nis*, idis, θ. Δαρδανίς.

2) = *Trojana*, ἡ Τρωάς. *-nus*, i, α, Δαρδανός. *-nus*, a, ὑμ, Δαρδάνιος, Τρωϊκός.

Dāres, ōis, α, Δάρης, ἥτορ.

Dārēus (*Dārīus*), i, α, Δαρείος.

dārius, a, um, (dō) δευτικός.

dāritim, ἐπὶ. (*dato*) ἀμοιβηδόν.

dāto, ōis, θ. (do) [σπ.] δόσις.

dātis, -idis, aī. tim, α, Δάτις.

dāto, are, (ἐπιτ. τοῦ do) [ἀρχ. κ. μετ.] δίδωμι, ἐκδίδωμι.

dātor, ōis, α, (do) δότης, δότηρ.

dātus, a, um, id. do.

+ *dātus*, α, (ἀρ. -τα. Πλ.) δόσις.

* *Daulias*, idis, θ. Δαυλιάς.

Daulia, idis, θ. Δαυλίς, Δαύλεια.

Daulius, a, um, Δαυλίος.

* *Daunias*, idis, θ. Δαυνία εἴτε Ἀπουλία. *Daunius*, a, um, Δαύνιος.

Daunus, i, α, Δαύνος, ἀρχαῖος τῆς Δαυνίας βασιλεὺς, πατήρ ἡ προπάτωρ τοῦ Τούρνου.

Dāvus, i, α, Δάος, ὄνομα δούλων.

dē, πρόθ. μετ' ἀφ. ἀπὸ τινος (ὕψος)

λοτέρου τόπου), κατ' εἰς. de monte descendendo, ἀπὸ τοῦ ὄρους καταβαίνω. de rostris, ἀπὸ τῶν ἐμβόλων, ἀπὸ τοῦ βήματος. de coelo, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, εἰς οὐρανόν. decido de lecto, ἀπὸ τῆς κλίνης, ἐκ τῆς κλίνης πίπτω. de muro se deiecit, κατὰ τοῦ τείχους ῥέειψεν ἑαυτόν. lucerna de camera pendebat, λύχνος ἐκρέματο ἀπὸ τῆς καμάρας. de collo pendet aliquid, ἐκ τοῦ τραχήλου κρέμαται τι. 2) ἀπὸ, ἐκ τινος. de digito animum detraho, ἀπὸ τοῦ δακτύλου ἀποσπῶ τὴν δακτύλιον. detelle aliquid de matris complexu, ἀποσπῶ τινα ἀπὸ τῶν ἀγκαλιῶν τῆς μητρός. eorum de via Latina, κέπηλος ἐκ (ἀπὸ) τῆς Λατίνης ὁδοῦ. homo de schola, ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς σχολῆς, σχολαστικός. Libycas de rupe leones, λέοντες ἀπὸ τῶν Λιβυκῶν ὄρων. Priami de gente, ἐκ (ἀπὸ) Πριάμου γένους. paucos de navi Alexandrina, ναῦται ἐκ ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρινῆς νεώς. illis quae sunt intus, ἐλάματ' ἀπὸ τῆς ἐνδον βοῦς ἀπὸ (ἐκ) τῆς ἐδοῦ. de piano disculiro, χαμῶθεν (ἐκ πρὸ βήματος) τὴν ἵστιασιν ποιεῖν. unus de illis, εἰς ἐξ ἐκείνων. accusator de plebe, κατηγορὸς ἐκ τοῦ δήμου. enata de genere hoc, τα λοιπὰ τοῦ γένους τούτου. de suo sumptum fecit, ἐκ τῶν ἰδίων τὸ ἀνάλωμα ποιεῖται. de meo potui, ἐκ τῶν ἰμῶν ἴδιον πίνει ἐκεῖνος. de publico, ἐκ τῶν δημοσίων (χρημάτων). niveo factum de marmore signum, ἐκ λευκῆς λίθου μαρμαρινοῦ ἄγαλμα. de templo carcerem fieri, ἐκ ναοῦ δεσμωτήριον γίνεσθαι. 3) ἐκ τινος, ἐκ τινος αἰτίας. qua de re ἡ quae de causa, ἐξ οὗ, δι' αὐτοῦ, ὅθεν, incedit passus de vulnera tarda, βραδείως ἐκ τοῦ τραυματος βιάζεται. 4) παρὰ τινος. audiri hoc de patre, ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς τούτου, ἤκουσα τοῦ πατρὸς τούτου.

quaero de te aliquid, ζητῶ τι παρὰ σοῦ. 5) χρονικῶς. ἐξ, ἀπὸ τινος, εὐθὺς μετὰ τι. non bonus somnus est de praesidio, οὐ καλὸς ὁ ἐξ ἀριστοῦ ὕπνος. de nocte profectus est, ἀπὸ νυκτὸς ἐπορεύθη. de die potant, ἀπὸ ἡμέρας πίνειν. de tertia vigilia profectus est, ἀπὸ τῆς τρίτης νυκτερινῆς φυλακῆς ἐπορεύθη. 6) περὶ, ὑπὲρ τινος. de re dico, scribo, λέγω, γράφω περὶ τινος. legam de pace, εἰ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης πεμφθέντες. de gloria pugnaui, ὑπὲρ δόξης μάχεσθαι. de benevolentia autem, primum illud est eis, περὶ δὲ τῆς εὐμενείας, τὸ πρῶτον ἔστιν ἐκεῖνο καὶ. 7) ἐκ τινος, κατὰ τι. de more vetusto, ἐκ παλαιού τινος ἥθους, κατὰ παλαιόν τι ἥθος. de sententia tua, κατὰ τὴν σὴν γνώμην. de integro, ἐξ ἀκέραιου, ἐξ ἀρχῆς. de improviso, ἐξ ἀπροσδοκῆτου, ἀπροσδοκῆτως.

deus, θεός, ὁ θεός.

de-albo, albi, alium, alre, (albus) aliquid, καταλευκῶ, λευκῶ, κοινῶ τι.

+ de-ambullare, ambulo, ὁ. περὶ-πατος. Τερ. [τριπατῶ.

de-ambulo, albi, alium, alre, πα-
de-ammo, albi, alium, alre, aliquid ἢ
aliquid, ὑπερῶ, ὑπερῶ τινος, ὑπερ-
φίλω, ὑπεραγαπῶ τινα ἢ τι.

+ de-arguo, alre, ἀροπλίζω. Λιβ.
de-arguo, albi, alium, alre, (argus)
διαρῶ, διαμαλίζω, διασπαρῶ.

de-ascio, albi, alium, alre, ξίω τῷ
τροπλίζω μεταφ. κίρω, ἐξάπατῶ.

de-bacchor, alius, alii, βακχεύω,
μαίνεμαι.

* de-bellator, oris, ὁ. ὁ καταπο-
λεμῶν, καταπολεμησας, νικητής.

de-bello, albi, alium, alre, aliquid,
καταπολεμῶ, καταγωνίζομαι, νικῶ
τινα. 2) οὐδ. ἐκπολεμῶ, τελειῶ τὸν
πόλεμον, ἐπὶ τέλος ἄγω τὸν πόλεμον.
debellatum est, τέλος ἔχει ὁ πόλεμος.

de-haere, albi, alium, alre, (de-haere)

alqd aleni, ὀφείλω τινί τι. pecuniam aleni, χρηματὰ τινι. solvo quae debui, ἀποδίδωμι τε ὀφειλόμενον. mihi debuiur pecunia, χρηματὰ μοι ὀφείλεται. παροῦν. animam debet, καὶ αὐτὴν τῇ ψυχῇ ὀφείλει. si respublica gratiam debet, ἡ πολιτεία ὀφείλει αὐτῷ χάριν debita. Nymphis coronas, ἐφειλομένος ταῖς Νυμφαῖς στεφανος. ego me debere bonis muneribus fateor. ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς ὀφειλόμενος εἶναι ὁμολογῶ ludibrium aleni debere, ἐφελόκαμιν τινί γελῶ. καὶ 2) ὀφείλω, πεποιημένος μοι εἶναι. ante ista senectas debita erat morituri, ἡ τυχὴ ἐκείνη ὀφείλεται (πεποιημένη ἐν) τῷ ἡμέτερῳ γήρῳ. matura est hiis reddere, τοῖς ὀφειλόμενον τῇ γῆραι ἀποδιδόναι, τελευτᾶν 3) ὀφείλω, χρῆ. dei. num ferre contra patriam arma debue uni? ἢ ἄγε ὥσπερ ἐπὶ τὴν πατρίδα οὖν τοῖς ὅπλοις ἐλθεῖν; scilicet prior interior perfectus referri debet, χρῆ (δεῖ ἡμᾶς) τιθέναι τὸν συγγραφεῖαν τὴν ἀποτετέλεσμενος.

debilis, ο, μ + σ. (de-habilis) πηρὸς, πενηρωμένος, ἀσθενής, παραλελυμένος. [vna, παραλυσις.]

debilitas, ātis, η. (debilis) αὐθι-
debilitatio, ōnis, θ. παραλυσις.

debilito, avi, aiunt, are, (debilis) εἰμι ἡλιδ, ἀσθενῶ (ἀσθενω), παραλῶ τινι ἢ τι, ἀσθενῇ ποιῶ τινι. debilitatus, a, um, ἀσθενής, ἀθηνῶς ἔχων, παραλελυμένος. vulnero debilitatus, ὅπως τραυματῶν παραλελυμένος. terror nimis ei animum debilitat, ἐν τριμῶς παραλύει καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν.

debilitio, ōnis, θ. (debeo) [σπ.] ὀφλησις, τὸ ὀφείλειν.

debitor, ōris, ἄ. (debeo) ὁ ὀφείλων, ὀφειλέτης, χρεώστης.

debilitum, i, ου. (debeo) τὸ ὀφειλόμενον, ὀφειλέτης, χρεός.

dē-blātēro, are, ἐκλαλῶ, διαθρῦλλῶ.

dē-canto, avi, aiunt, are, εἰμι ἡλιδ, ἐξῶν, ᾄδω, ἐξυμῶ. ὡμῶ τινι ἢ τι. 2) ἐπὶ κακῷ ᾄδω. αἰ ᾄδω, θρῦλλῶ τι. 3) παύσμαι τῆς ὥδης.

dē cēdo, essi, essum, ere, ἀπεχωρῶ, ἀπέρχομαι, ἐξίσταμαι. pugna, ἀπέρχεται ἐκ τῆς μάχης. curro, ἐκκλίνω τῷ δρόμῳ. hostes de collo non de adeliati, οἱ πολεμιοὶ ἀπὸ τοῦ λόφου οὐκ ἀπέρχονται. d. de via aleni, παραχωρῶ τινί τῆς ὁδοῦ, ἐξίσταμαι τινί τῆς ὁδοῦ d. de (eita ex) provincia εἰς ἀπλῶς provinciam, εἰσίσταμαι τῇ στρατηγίᾳ. ex Asia decedit, ἀπὸ τῆς ἐν Ἀσίᾳ στρατηγίας ἐπανάγεται. d. de vila, ἐξέρχομαι τοῦ βίου, μεταλλάττω τὸν βίον, τελευτῶ. morbo decessit, νόσῳ ἐτλεύθησε d. de bonis, παραχωρῶ τῶν κτημάτων. ira d. cedit, ἡ ὀργὴ ἀπει-
ται, παύεται, λήγει. de sententia, ἐξίσταμαι τῆς γνώμης. officio eite de officio, παραβαίνω τὸ καθήκον de via εκκλίνω τῆς εὐθείας ἔδου, ἀμαρτάνω. —prosperē decedentibus rebus, καλῶς χωροῦντων τῶν πραγμάτων.

dē-om, er ōm. δεικν.

December, bris, ā. (decem) δεκάμβριος μῆν, ἡ Γαυλίων πορ' Ἀθηναίους. επιθ. Calendae Decembres, αἱ Ἑκαλандаί εἰτε ἡ νομικνία τοῦ δεκάμβριου.

+ decemjūgis, is, ἄ. (decem-jugum) δεκά τε γὰρ ἔχων. Σουητ.

decempēda, as, θ. (decem-pes) δεκάπουν μέτρον.

+ decempēdātor, ōris, ἄ. (decempeda) γιωμετρὸς Κικ.

+ decemplex, icis, δεκάπλοος. Νίπ.

dē-em ptiāi, onum, ἄ. οἱ δεκάπρωτοι, οἱ δεκά πρωτοὶ τῶν λοσιπ-
λιτῶν καὶ ἀποικῶν βουλευταί.

+ decem-scalmus, s, um, δεκάσκαλμος. Κικ.

decem-vir, ἑξήκων, δ. δεκάρχος, δεκαδάρχης, decemviri, οὐμ, οἱ δέκα ἄνδρες, δεκάρχαι, δεκαδάρχαι. d. legibus scribundis, οἱ δέκα ἄνδρες οἱ ἐπὶ τῆς τῶν νόμων συγγραφῆς, εἰ δέκα νομοῦνται. agris dividendis, οἱ δέκα εἰ αἰρεθέντες διαιρεῖν καὶ διανέμειν τὴν δημοσίαν χώραν.

decemvīrālis, ε, (decemvir) δεκαρχικός, δεκαδαρχικός.

decemvīrātus, us, d. δεκαρχία, δεκαδαρχία.

decens, ntis, μ. *† σ. κ. *† φπ (μτχ. τοῦ decet) εὐπρεπής, εὐσημεών, εὐειδής.

decenter, ἐπίρ. μ. *† σ. κ. φπ. πρεπόντως, εὐπρεπῶς, εὐσημῶνως.

+ decētia, ae, θ. εὐπρέπεια, εὐσημεοσύνη. Κικ.

decro, ui, ēre, (δοκίω) τριτοπ. res alqa de et alqm, πράγμα τι πρέπει τινι, to toga pīcta decet, σοὶ πρέπει καστὴ τῆδεανός, σὲ κοσμεῖ καστὴ τῆδεανός neglecta decet mulas coma, πολλαῖς πρέπει (πολλὰς κοσμεῖ) ἡ ἡμελημένη κόμη. vi. lites bonum virum decet, εἰ ἀρετῇ τῷ ἀγαθῷ ἀνδρὶ πρέπουσι, τὸν ἀγαθὸν ἀνδρα κοσμοῦσιν. oratoremi irasci minime decet, τὸν βῆτορα ὀργίζεσθαι οὐδαμῶς πρέπει (οὐκ εὐπρεπὲς ἐστὶ). nunc decet caput impedire myrio, νῦν πρέπει (προσῆκει) σταφάν. ὑσθεῖς μωρεῖταις fatis, ut decet, π. ιεῖς, ως πρέπει, ὥσπερ προσῆκει. mihi decet (Τετ.), πρέπει μοι, προσήκει μοι.

decertus, a, um, id. decipio.

+ decēris, is, θ. ἡ δεκάτης. Σουη. de-cerno, crēvi, crētum, ēre, alqd. ψηφίζομαι τι, δοκεῖ μοι τι. senatus triumphum Africano decrevit, ἡ σύγκλητος θριαμβὸν τῷ Ἀφρικανῷ ἐψηφίσατο, ἔδοξε τῇ συγκλήτῳ, δοῦναι τῷ Ἀφρικανῷ θριαμβόν. d. honores aut statuas alcui, ψηφίζομαι

τινι τιμὰς ἢ ἀγάλματα. non solum ego decrovi, sed etiam vos, οὐ μόνον ἐγὼ ἔκρινα, ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς. illum decreverunt dignum, ἐκείνον ἔκριναν ἄξιον. 2) κρίνω, διαγιγνώσκω, προαιρούμαι, δοκεῖ μοι. Caesar Rhenum transire decrevit, ὁ Καῖσαρ διέγνω (ἔδοξε τῷ Καίσαρι) διαθεῖναι τὸν Ῥῆνον. reliquam aetatem a republica procul habendam decrevi, προειλόμην (δέδεκται μοι) τὸν λοιπὸν βίον πόρρω τῶν πραγμάτων διατρεῖν. 3) κρίνω, διακρίνω τι. nequeo discernere, quid sit, οὐ δύναμαι κρίνειν, τί ἐστὶ. 4) κρίνω, διακρίνω, διαμάχομαι. certamen ferro decernitur, ἡ ἀγωνία τῷ σιδηρῷ κρίνεται. d. classe, διακυμαζῶ. d. de salute reipublicae acie, διὰ μάχης κρίνεται τὰ ὅλα, μάχη κρίνεται περὶ τῶν ὅλων. contra magnum vim hostium artificio magis quam viribus decernendam, πρὸς μέγα πλῆθος πολεμίων δεῖ μάλλον στρατηγήμασιν ἢ ταῖς τῶν σωματικῶν βίμαις διακρίνεσθαι (τὴν μάχην κρίνειν).

decerno, psi, mium ēre (de-carpo) alqd. ἀποδέχομαι, ἀποδρέπομαι, δρέπω, δρέπομαι, ἀπολέγω, ἀμέργω τι. romum aihore, δρέπω μῆλον ἀπὸ τοῦ δένδρου flores decerpunt, δρέπουσιν ἀνθῆς, μεταρ. ea re d. fructus, καρπὸν λαμβάνω ἐκ τοῦ πράγματος. καρποῦμαι τὸ πρᾶγμα. humanus animus decerpit et mente divina, ἡ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ ἀποσπασμα ἐκ τοῦ θεοῦ νεός. 2) διασπῶ, ἀφανίζω, ἀναιρῶ.

decernus, a, um, id. decerno.

+ decertatio, ōnis, θ. διακρίσις, ἡ διὰ μάχης κρίσις. Κικ.

de-erlio, avi, atum, ate, cum alio, απ. αλκυῖ, δ. αγωνίζομαι, διαμάχομαι τινι ἢ πρὸς τινα. proelio cum hoste, διακρίνομαι πρὸς τὸν ἐχθρὸν, διαμάχομαι τινι. de salute omnium, περὶ τῆς τῶν ὅλων σωτηρίας. decertare

inter se soliti sunt Demosthenes et Aeschines, διαγωνίζεσθαι πρὸς ἀλλήλους εἰώθεσθαι Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου. —πρὸς, de imperio decertatum est, ἀγὼν ἐγένετο περὶ τῆς ἀρχῆς.

decessio, ōnis, ū. (decedo) ἀποχώρησις. 2) ἡ ἐκ τῆς στρατηγίας ἀπάνεσις. 3) ἐλάττωσις, μείωσις.

decessor, ōris, ā. (decedo) ἀφελθὼν ἐκ τῆς στρατηγίας, ὁ πρό τινας ἀρχῶν (στρατηγὸς εἶτε ἐπαρχος). successori decessor invidet, τῷ παρελήφοντι τὴν ἀρχὴν ὁ παραδεδωκώς (προκάτοχος) φθονεῖ.

decessus, us, ā. = decessio. 2) λώρησις. 3) τελευτή, θάνατος. decei, is. decedo.

Decetia, ae, ū. Δεκετία, πέντε Λιδύων ἐν Γαλλίᾳ. τανὺν Deciae.

Decianus, a, um, (Decius) Δεκτιανός, τοῦ Δεκίου.

Decidius, ii, ā. Δεκιδίος. decido, cidi, ere, (de-cado) καταπίπτω, ἐκπίπτω, ἀποπίπτω, πίπτω. μεταφ. decido spe (εἴτε a, de spe), ἐκπίπτω, διαψεύδωμαι, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος. 2) καταπίπτω, πίπτω, ἀπογινώσκω.

1. decido, cidi, csum, ere, (de-cado) alqd, ἀποκρίπτω, ἀποτέμνω τι. 2) κρίνω, ἐρίζω, τάττω τι. 3) εὐμίσθω, συντάττωμαι, συντίθεμαι τινι εἴτε πρὸς τινα.

[κρίσις.]

decies (decies), επίβ. (decem) δεκάκις. decimānus εἶτε decimānus, a, um, (decimus) τοῦ δεκάτου, τῆς δεκάτης. ager d., ἀγρὸς δεκατούμενος, δεκατεύμενος. fragmentum d., ἡ δεκάτη τοῦ σίτου. —nus, i, ā. δεκατηνός, δεκατηλγός. —us, as, ū. ἡ γυνὴ τοῦ δεκαταυτοῦ. 2) τῆς δεκάτης κοῦρτις. miles, στρατιώτης. porta d. ἡ ἐπισθεν πόλη τοῦ στρατοπέδου.

† decimo, aro, δεκατεύω, τὸν αἰὶ δέκατον κλήρω λαχόντα θανάτῳ.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

decimus, eite (ἀρχ.) decūmus, a, um, δεκάτος. decimum, τὸ δεκάτον, ἐκ δεκάτου. 2) μεταφ. μέγιστος. decima unda, δεκακυμία, τρικυμία. 3) decima, ae, ū. (ὑπον. pars) ἡ δεκάτη (μερίς), (τῆς λείας, τῶν καρπῶν κτλ.)

Decimus, i, ā. Δέκιμος, Δέκμος. decurio, cūri, erium, ere (de-curio) λαμβάνω τινὰ δόλω, ἀπατῶ, εξαπατῶ, φανακίζω, δελεάζω τινά.

decisio, ōnis, ū. (decido) ἐλάττωσις. 2) συνθήκη, σύμβασις.

de Ius, a, um, is. decido.

Decius, a, Δέκιος, τοῦ Δεκίου.

Decius, ii, ā. ὁ Δέκιος.

declamatio, ōnis, ū. φωνασκία, ῥητορικὴ μελέτη, ῥητορεία, μελέτη. declamator, ōris, ā. ὁ ῥητορεύων, ῥητορικός, ῥήτωρ, φωνασκός.

declamatoriū, a, um, μελετητικός, ῥητορικός.

declamatio, anī, atum, are, (θαμ. τοῦ declamo) ῥητορεύω, μελετῶ λόγους, μελετῶ. 2) φωνασκῶ, φανακίζω.

de-clamo, anī, atum, are, φωνασκῶ, ῥητορεύω, μελετῶ λόγους, μελετῶ. μεταφ. in (εἴτε contra) alqm, ῥητορεύω, βῶ κατὰ τινος.

declāratio, ōnis, ū. δῆλωσις.

de-claro, anī, atum, are, alqd, δηλῶ, ἐμφαίνω, φανερόν ποίῳ τι. 2) alqm consulo, rogo, ἀναδείκνυμι, ἀναγκάζω, ἀναγκάζω τινά ὑπατοῦ, βραδεία κτλ.

declinatio, ōnis, ū. ἐκκλίσις. corporis, τοῦ σώματος. lithoris, ἀποσυγῆ, ἀποστροπή τοῦ πόνου. 2) mundi, κλίμα τοῦ κόσμου. 3) ἐν τῇ ῥητορ. ἐκκλίσις, παράλλαξις τοῦ ὅματος.

de-clino, anī, atum, are, alqd, ἀπεκλίνω, ἐκκλίνω τι. improbum, ἐκκλίνω τὴν ἐξέδον (τὴν προσέλην), vitia, ἀποφεύγω τὴν κακίαν. ex alio lumina, ἀποστρέφω τοὺς ὀφθαλμούς ἀπὸ τινος. lumina, κλίνω, καταμύω

τοὺς ὀφθαλμούς· 2) κλίνω, verba, τὰς λέξεις. 3) me declino κ. συνήθερ. οὐδ. declino, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἐκτρέπομαι. de via, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ. id praeus, ἐκτρέπομαι εἰς τὸ χεῖρον.

declivis, e, (de-clivus) κατωφερής, κατάντης, πρηνής. per decliva (Καίσ.) εἴτε πλ. per declivia, κατὰ πρηνούς, κατὰ τοῦ πρηνούς.

+ declivitas, ātis, θ. (declivis) κατωφέρειν, τὸ πρηνὲς κλίσις. Καίσι.

decolor, ōris, ā. (decolor) ἀσώτος, χρωκός.

decollo, avi, atum, are, (de-collum) [μετγ.] αλqη, λαίμοτομῶ, δαιροτομῶ, τραχηλοκοπῶ τινα.

de-colo, avi, atum, are, (de-colum) διαπίπτω, ματατοῦμαι. [χρους.]

de-color, ōris, δύσχρους, κακό-

+ de-coloratio, ōnis, θ. δύσχροια, κακέχροια. Κικ.

de-coloro, are, alqd, ποιῶ τι δύσχρον. decoloror, γίγνομαι δύσχρους, ἀλλάττω τὸ χρῶμα, ὥχραινῶ.

de-coloro, ōxi, octum, ēre, alqd, ἀφείπω τι. 2) μεταρ. alqd, μειῶ, ἐλαττω, ἐπιτρίβω τι. hunc alca decoquit, τούτον ἀπόλλυσιν ἢ κυθεῖα. 3) res decoquit, πράγμα τι ἐλαττοῦται, διαφθείρεται. aliquid decoquit, χρεωκεῖ τις. 4) ἔψω, πεπαίνω. -coca, ac, θ. (ὀπόν. aqua) εἶδος πεπαγωμένου ποτιῦ.

decor, ōris, ā. (deco) εὐπρέπεια, εὐσημολογία, χάρις.

deco, ēre, εὐπρεπῶς.

deco, avi, atum, are, (decus) alqd, κέλλωπιζῶ, κοσμῶ τι. aliquid honoribus, κοσμῶ τινα τιμαῖς.

decorus, a, um, (decor) εὐπρεπής, εὐσημῶν, πρεπῶν. color albus decorus deo est, τὸ λευκὸν χρῶμα πρεπεί τῷ θεῷ. Phoeus area d. ὁ Φαῖδος τῷ τόξῳ κεκοσμημένος. -um, i, ō. τὸ πρεπὸν.

decrepatus, a, um, (crepo) ἐτρημένος, βαθύγηρος.

de-cresco, ēvi, ētum, ēre, ἐλαττοῦμαι, μειοῦμαι. luna decrescit, ἀσπὴν φθίνει. morbus decrescit, νόσος λασφᾷ.

+ decretorius, a, um, (decretor) κριτικός, κρίσιμος.

decreto, i, ō. (decerno) ψαύω, δόγμα, τὸ δόξαν, τὸ δεδογμένον (ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ παρὰ τοῖς λασφῶν).

decretus, a, um, ἴδ. decerno.

decūmānus, decūmus, ἴδ. decimanus, decimus.

+ decūmānus, ium, ā. (decum) ἀγρί, δεκατοῦμενοι εἴτε δεκατοῦνοί ἀγροί. Τακ.

de-cumbo, hui, ūbitum, ἐκατακλίνωμαι. in lecto, ἐν κλίνῃ, κατακείται.

decūria, ae, θ. (decem) δεκάς. σύλλογος, λόχος, ἐταιρία, τάξις. μάχιστα δὲ δεκαστῶν σύλλογος.

+ decūriatio, ōnis, θ. ἡ κατάκάδας διαίρεσις. Κικ.

+ decūriatus, us, ā. ἡ κατάκάδας διαίρεσις. Λιβ.

1. decūrio, are, κατά δεκάδας διαρῶ. 2) δεκάζω, δώροισ διαφθεῖρω.

2. decūrio, ōnis, ā. (decum) ἡγεμῶν δεκάδος, δεκάδαρχος, δεκαρίων. 2) βουλευτής (τῶν ἰσοπολιτεπλεων καὶ τῶν ἀπεικίων). 3) ἐπιστάτης, ὁ ἐπιστάτης.

decūriodatus, us, ā. (2. decum) δεκαδάρχια.

de-curro, curri κ. curre, curre, ἔρε, κατατρέχω, καταθεῶ, καταφύμι. decurrit ab arce, κατατρέχεται ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως. ad naves, εἰς τὰς ναῦς. amnis monte decurrit, ὁ ποταμὸς ἐκ τοῦ ὄρους καταρρέει εἰς τὴν θάλασσαν. milites superiore loco decurrunt, οἱ στρατοὶ

ται ἐκ τοῦ ἑνωτέρου τόπου καταθέ-
ουσι. 2) καταφεύγω, προστρέχω. ad
Alexandri exercitum, καταφεύγω πρὸς
τὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου στρατόν. ad pre-
ces, τρέπομαι ἐπὶ δεήσεις. 3) τρέχω,
θεῶ, τείνω, τρέπομαι. omnium eo
sententiae decurrerunt, πάντων αἱ
γνώμαι ἐπὶ τοῦτο ἐτρέπονται, πρὸς
τοῦτο ἔτειναν. 4) exerceo, exerci-
tum, exercitum, decurrit, ὁ στρατὸς
τρέχει τὸν ἐνόπλιον δρόμον περὶ τὸν
τόμον τινός. ἢ d. alqd, διατρέχω,
διαλέω, ἀνύω τι. (totum mare (" τοιο-
μαί) d. δι' ἔλευ τοῦ πελάγους (ἀνά
τὸ πέλαγος) πλέω, ἔλην τὴν (ἀλασ-
σαν) διαπλέω. d. aetiam, διανύω
τὴν τοῦ βίου ὁδόν. decurso spatio
genosior, διαδραμὼν τὸ στάδιον ἀνα-
καλοῦμαι.

† decursio, ōnis, ὅ. (decurro) κα-
ταδρομή, καταβρόχή. 2) καταδρομὴ στρα-
τεύματος. 3) ἐνόπλιος δρόμος.

1. decursus, a, um, ἴδ. decurro.

2. de cursus, us, (decurro) κατα-
δρομή, καταβρόχή, καταβρόχη. plani-
tior, κατωφέρεια τοῦ πεδίου. 2) κα-
ταδρομή (τοῦ στρατεύματος), ἔξοδος.
3) ἐνόπλιος δρόμος, περιδρομή, 4)
διάνοσις.

de-curio, avi, atum, are, κολοβῶ.

deceps, ōris, ō. (deceo) καλῶπι-
σμός, καλῶπιςμα, σέμνωμα, κό-
σμημα, κόσμος. 2) εὐπρέπεια, τὸ καλόν.

decussio, are, (decussis) χιτῶν.

decussus, a, um, ἴδ. decutio.

decutio, ussi, nsum, ere, (de-qua-
tio) alqd, ἀποσείω, ἀποκόπτω, κα-
τασείω τι.

de-deceo, ui, ere, τριτοπρ. aliqua res
dedecet aliquem, πρᾶγμα τι ἀπρεπές
ἐστίν, οὐ πρέπει τι, αἰσχρὸν εἶναι.
non te dedecet myrtus, ἡ μύρτος οὐκ
ἀπρεπὴς σοί ἐστι. si quid dedeceat,
εἴτι ἀπρεπές ἐστίν.

de-deceo, avi, atum, are, aliquem

ἢ alqd, καταεσχρῶναι τινὰ ἢ τι.

dedecorose, ἐπίβ. (μτγ. κ. σπ.)
ἀπρεπῶς, αἰσχρῶς.

dedecoratus, a, um, (μτγ. κ. σπ.)
ἀπρεπής, αἰσχρός.

de-decorus, a, um, ἀπρεπής, αἰσ-
χρός, αἰτιμός.

de-decor, ōris, ō. (dedecore) ἀ-
πρέπεια, ὀνειδός, ἀτιμία, αἴσχος,
αἰσχρὸν. hoc tibi dedecore est, τοῦ-
τό σοι ὀνειδὸς ἐστίν. per dedecus, αἰσ-
dēdi, dēdisse, ἴδ. do. ἰχρῶς.
dēdi-dēlio, ōnis, ō. καθιέρωσις, ἀ-
φιέρωσις.

de-dico, avi, atum, are, alqd,
ἀναγγέλλω, ἐπαγγέλλω, βεβαίω, κα-
τάστημι τι. 2) alqd aleui, καθιερῶ,
ἀφιερῶ, ἀναθεσθῶ, ἀνατίθημι τί τι-
νι. simulacrum Iovis, ἀνατίθημι τὸ ἑ-
γαλμα τοῦ Διός. Apollinem εἴτε so-
dem Apollini, ἴδρω εἴτε καθιερῶ
ναεὶν τῷ Ἀπολλωνί. aleui librum,
προσφωνῶ τινι βιβλίον. 3) σπ. alqd in
consuetum, ἀπογράφω (εἴτε ἀπογράφω-
μαι) τι πρὸς τὴν τιμητήν.

de-dignor, alius, ari, alqd, ἀπα-
ξίω τι. aliquem, καταφρονῶ τινός.

de-disco, didici, ere, alqd, ἀπο-
μανθάνω, μεταμανθάνω τι. καὶ μετ'

ἀπαρμεν. [τος, παραδιδόμενος.

dedidici, a, um, (deditio) ἔκδο-

dedidici, ōnis, ὅ. (dedo) ἔκδοσις,

παραδοσις. in deditionem, δέχομαι
τινα παραδιδόμενον, ἐκ παραδόσεως
λαμβάνω τινά.

deditus, a, um, (dedo) aleui, ἔκδο-
τος, χαρίζομαι τινι.

de-do, didi, diti, ere, alqm,

ἢ alqd aleui, ἔκδιδωμι, παραδίδωμι
τινα ἢ τί τι, alqm ad necem εἴτε
neci, δίδωμι τινα εἰς θάνατον. deduni
se suaque omnia Caesari, ἐκδίδασιν,
ἐνδίδουσι, παραδίδουσι ἑαυτοὺς καὶ
τὰ ἑαυτῶν πάντα τῷ Καίσαρι. se al-
cui homini dedere, ἐκδίδουσι, δίδουσι

ἐαυτὴν ἀνθρώπῳ τινὶ (δοῦλον ἢ φίλον).
 ea libidinihus, χαρίζεσθαι ταῖς ἡδε-
 ναις.—dediit oporā, ἐπιμελῶς, ἐπι-
 τηδεῖ. [σκω, μεταδιδάσκω.

dē-dōceo, τι, τιαν, ἔρο, ἀποδιδά-
 * dē-dōleo, υἱ, ἔρο, (σπ.) ἀπαλγῶ,
 ἀποπονῶ. [πιω. Πλ.

dē dōlo, are, alqd, κλέπω, ἐπικί-
 dē dūco, uxi, uctum, ēre, alqm ἢ
 alqd, κατὰγω τινά ἢ τι. Iamam de
 coulo, τὴν σαλὴν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.
 alqm de rostris, κατὰγω, κατέλκω
 τινά ἀπὸ τοῦ ῥήματος, nomen ab
 lūco, κατὰγω τὸ γένος ἀπὸ τοῦ Ἀγ-
 κου. nāvem ex navaliibus, κατέλκω
 τὴν ναῦν ἐκ τῶν ναυίων. 2) filum,
 κατὰγω νῆμα, κλώθω. μεταφ. carui-
 na, ὑφαίνω, συντάττω ποιήματα. 3)
 ἀπάγω. praesidia de locis, ἀπάγω
 τὰς φρουράς ἐκ τοῦ τόπου. exierunt
 e regione, τὴν στρατὸν ἐκ τῆς χώρας.
 milites in arcem, ἀπάγω τοὺς στρα-
 τιώτας εἰς τὴν ἀκρόπολιν. alqm in
 castrum, ἀπάγω τινά εἰς τὸ δεισμω-
 τήριον. alqm de sententia, ἀποτρέπω
 τινά τῆς γνώμης, μεταπειθῶ τινά.
 alqm de pravitate, τῆς κακίας ἀποτρέ-
 πω τινά. agnam in agro, ἐπιχετεύω
 τὸ ὕδωρ εἰς τοὺς ἀγρούς. alqm de
 fundo, ἐξελκύνω τινά τοῦ κτήματος.
 4) ἄγω. alqm ad alqm, ἄγω τινά
 πρὸς τινά. in extremum casum de-
 ductor, εἰς τὸν ἑσχάτον κίνδυνον κα-
 θίσταμαι. d. alqm marito, νυμφα-
 γαγῶ τινά. alqm ad misericordiam,
 κινῶ τινά εἰς ἔλεος. 5) προπέμπω,
 παραπέμπω τινά. de domo alqm ad
 forum, ἐκ τῆς οἰκίας προπέμπω τινά
 εἰς τὴν ἀγοράν. 6) colonus εἴτε co-
 loniam in locum, ἄγω τινά εἰς ἀ-
 ποικίαν εἰς τόπον τινά, ἐκπέμπω ἀ-
 ποικίαν (εἴτε ἀποίκους) εἰς τόπον τι-
 νά. 7) ἀφαιρῶ alqd de capite, ἀφαι-
 ρῶ τι τοῦ κεφαλίου.

dēductio, ōnis, ō. (deduco) ἀπα-

γωγῇ, τὸ ἀποχετεῦν. 2) ἀποικί-
 ἀποικισμός. 3) ἀπέλασις, ἐξέλας.
 4) ἀφαίρεσις. 5) ἐπιχείρησις λόγ-
 ἀπαγωγῇ. [πά.

dē-ductor, ōris, ā. [σπ.] προπο-

dēducus, a, um, īs. deduco.

* † de-erro, are, ἀποπλανῶμαι.

dēfauco, an, atum, a, o, (de-fae-
 [ἀργ. κ. μετγ.] vinum, ὀλίγω, τρυγῶ
 πῶ εἶνον. 2) ἀπομάττω, καθαίρω
 ἀποκαθαίρω τι.

dēfātigālio, ōnis, ō. καταπόνησις
 ἀπαγόμεναις, κάματος.

dē-fātigo, an, atum, aro, alqm
 καταπονῶ, κενῶ, κατατρώω τινά
 defatigor alqm re, καπονοῦμαι, κατ-
 τρώομαι ὑπὸ τινος, ἀποκάνω, ἀπ-
 γορεύω, ἀπαυδῶ. dēfātigātus, a, u,
 ἀπειρηκώς, κατὰπονός.

dēficio, ōnis, ō. (deficio) ἀπίστ-
 σις, ἀποστασία. 2) ἑλλειψίς. solis
 lūnae ἑλλειψίς τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σ-
 λήνης. virium, ἀδυναμία.

dēfector, ōris, ā. (deficio) ἀπ-
 στατής. Tax.

1. dēfeciūs, a, um, μ. ὑπ. [μετγ.]
 deficiō) ἀπειρηκώς, ἀσθενής.

2. dēfeciūs, us, ā. (deficio) ἀπ-
 στασις, ἀποστασία. 2) ἑλλειψίς. sol
 ἑλλειψίς ἡλίου.

dēfendo, nd, msum, ēre, (ἐκ τ-
 de x. τοῦ ἄργ. fendo, λείνω) alqm
 alqd) ἀμ αἴλο, ἐπιμαρύνω, ἀπε-
 κω τινά ἀπὸ τινος, ἀπείργω τί τιν
 μάρυνω τινά (ἢ τί) τινι. hostem
 rinis, ἀποκρούω τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τ-
 ἐπάλξεων. serro cives, defendo h-
 stes, σώζω τοὺς πολίτας, ἀλῆξο-
 τοὺς πολέμιους. defendit aestatē
 a pecore, * pecori, ἀμύνει τὸ καὶ
 ταῖς αἰῶ. 2) d. alqd (ὑπον. a, u,
 ἀμύνομαι τι. injuriam, ἀδικίαν. u-
 inferunt, sed defendant bellum,
 ἀρχονται τοῦ πολέμου, ἀλλ' ἀμύ-
 νει. 3) alqm (ἢ alqd) ab alqo σώ

φυλάττω τινά ἀπό τινος, ὑπερασπίζω τινά, ὑπερμάχομαι τινος, ἐπαμύνω τινι πρὸς τινα, ἀμύνομαι ὑπὲρ τινος τινα, d. me ab hoste, ἀμύνομαι τὸν ἐχθρόν. patriam ab hoste, ἐπαμύνω τῇ πατρίδι πρὸς τὸν ἐχθρόν. ἀμύνομαι τοὺς πολεμίους ὑπὲρ τῆς πατρίδος, d. me armis, ἐπὶ τοῖς ἀμύνομαι patriam, ἀρχῶν τῇ πατρίδι. nemō defendit, οὐδείς ἀμύνεται. d. myrtos a frigore, φυλάττω τὰς μύρτους ἀπὸ τοῦ ψύχους. 4) d. causam, ἀπολογεῖμαι. alqm de ambitu, ἀπολογεῖμαι ὑπὲρ τινος περὶ τῆς σπουδαρχίας. 5) d. alqm rem, ἀπολογεῖμαι περὶ τινος, λοχουρίζομαι τι, λέγω ὑπὲρ τινος. 6) ἀμύνομαι, τιμωροῦμαι, ἰκδικῶ.

defensio, ōis, ō. (defendo) ἄμυνα, ἀλέξησις, ὑπερασπισμός. 2) ἀπολογία, δικαιολογία.

defensio, ani, aiunt, are, (θαμ. τοῦ defenso) πολλακίς ἀπολογεῖμαι, causas, συχνὰς δίκας ἀπολογεῖμαι.

defenso, ani, aiunt, are, (ἐπιτ. τοῦ defendo) αἰψά, ἀποκρύνω τι. 2) φυλάττω τι, ἐπαμύνω τινί.

defensor, ōis, ē. (defendo) ἀλεξήτης, necis, ὁ τοῦ φόβου ἀλεξήτης, ὁ τὸν φόβον ἀπειργάζων. 2) ἀμυντής, ὑπέρμαχος, πρὸμαχος, ὑπερασπιστής. 3) συνήγορος, ὁ ὑπὲρ τινος ἀπολογεῖμενος. 4) προστάτης.

defensus, a, um, īd. defendo.

de-fēro, tūli, lātum, ferro, alqd, κατέγω, καταφέρω, κατακομίζω τι. aiunt in campo κατέγω τὸ στράτευμα εἰς τὰ πεδία, ex Helicone coronam detulit, ἐκ τοῦ Ἑλικωνος κατέγαγε στέφανον. amnis defert limum, ὁ ποταμός κατέγει πῆλόν. d. ferrum in poetas, καταφέρω πλῆγὴν εἰς τὸ στήθος. navis tempestate defertur in desertum litus, ἡ ναὺς ὑπὸ χειμῶνος καταφέρεται (εἴτε ἐξοκέλλει) εἰς ἔρημον ἀκτήν. 2) ἀναφέρω, φέρω, κομίζω.

litteras ad alqm, ἐπιστολὴν πρὸς τινα. 3) ἀναφέρω, ἀναγγέλλω. haec ad Caesarem deferrebantur, ταῦτα ἀναγγέλλετο τῷ Καίσαρι, εἰσηγγέλλετο πρὸς τὸν Καίσαρα. nostra consilia adversariis deferit, τὰς ἡμετέρας βουλὰς τοῖς ἐναντίοις καταγγέλλει. 4) εἰσηγγέλλω (πρὸς τοὺς δικαστάς), γράφομαι. nomen alejs ēit alqm de patricio ēit patricio, γράφομαι τινα (δικην) πατροκτονίας. alqm de ambitu, εἰσαγγέλλω τινά ἐπ' αἰτίᾳ σπουδαρχίας. 5) παραδίδωμι, προσφέρω, ἐπιτρέπω. regnum aleui deferunt, ἐπιτρέπουσι τὴν τὴν βασιλείαν. 6) d. alqd ad aerarium, ἀναφέρω ἀπογραφὴν τινος εἰς τὸ ταμεῖον. alqm ad aerarium ēit ἀπλῶς alqm, ἀναφέρω τινά πρὸς τὸν ταμίαν ὡς χαρίσματος ἔξινον. 7) ἀποδίδωμι, πωλῶ. alqd nulli, πωλῶ τι πολλοῦ.

defervesco, ferri x. + ferhui, ēre, ἀποδραῖω. μεταρ. defervesceit ira, ἡ ὀργὴ ἀποδραῖει, πρῶνεται.

defessus, a, um, īd. defetiscor. defetigatio, defetigo, īd. defatigatio, defatigo.

defetiscor, defessus, sci, (fatisco) καταπονέομαι, ἀποκάμνω, κατατρώχομαι, ἀπαγορεύω. alqa re, ὑπὸ τινος. facienda alqd, ποίων τι. defessus, a, um, ἀπειρηκώς. laboro et ilinere, ὑπὸ πίνων καὶ πείρας.

deficio, feci, ectum, ēre, (defacio) ab alqa, ἀφίσταμαι τινος, ἀπολείπω τινά. a republica, ἀφίσταται τῆς πολιτείας. a Romanis ad Poenos defecere, ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων πρὸς τοὺς Καρχηδονίους ἀπέστησαν. a virtute d. τῆς ἀρετῆς ἀφίσταται, τὴν ἀρετὴν ἀπολείπω. 2) ἐκλείπω, ἀπολείπω, ἐκλείπω. exempta deficiunt, τὰ παραδείγματα ἐκλείπει. vires deficiunt, εἰ δυνάμεις ἀπολείπουσι. fructus deficiit, ὁ καρπὸς ἀπολείπει, luna defi-

εἶτε, ἡ σελήνη ἐκλείπει. *animo deficio*, ἀθυμῶ, *deficit* νῦν εἶτε ἀπλῶς *deficit*, ἐκλείπει τὸ ζῆν, ἀπογίνεται, ἀποθνήσκει. *mibi deficit aliquid*, ἐλλείπει μοί τι. 3) μεταβ. *res deficit* αἴσθη, πρᾶγμα τι ἀπολείπει, ἐλλείπει, ἐπιλείπει τινά. *me vires deficiunt*, αἱ δυνάμεις μὲ ἐλλείπουσιν. *aliquid tempus deficit*, ἐπιλείπει τινά ὁ χρόνος. *a viribus deficior*, ἐλλείπει με ἡ βίωμα. *mulier rationis defecit*, ἡ γυνὴ ἐνδεΐται τοῦ λόγου. *defectus est facultatibus*, ἐπιλείπει αὐτὴν τὰ χρήματα, χρημάτων ἀπορεῖ, ἐνδεΐται.

de-figo, *ixi*, *ixum*, *ere*, καταπῆγνυμι, πῆγνυμι. *in terra* εἶτε *terra basium*, πῆγνυμι τὸ δορυ ἐν τῇ γῇ. *crucem in Campo Martio*, καταπῆγνυμι σταυρον ἐν τῷ Ἀρείῳ Πεδίῳ. *gladium jugulo*, πῆγνυμι τὴν μάχην ἐν τῷ λαιμῷ. *oculos in terram defigere*, κατὰ χθονὸς ὀμμάτια πῆξει. *d. oculos in re*, προσέχω τὸν νοῦν τινι. *defixus*, ἀκίνητος, ἐκθαμβος, καταπεπληγμένος. *defixus rano*, ἐκθαμβος ὑπὸ φόβου. *defixa coelo sidera*, οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες. 2) *caput alius imprecationibus d.* κατάραιε καταδεῖω τινά, καταρῶμαι τινι.

de-fingo, *uxi*, *ere*, (σπ.) *aliquid*, ἀποτυπῶ, ἀποπλάττω τι.

de-finio, *ivi*, *itum*, *ire*, *aliquid*, ἀφορίζω, περιορίζω τι. 2) ὁρίζω, περιγράφω τι. 3) ἐπὶ τέλος ἄγω τι, ἀνύτω, περαίνω τι.

definire, ἐπιρ. ὠρισμένως, διωρισμένως, ἀκριβῶς.

definire, *ovis*, *o*, (*definire*) ὄρος, ὄριον. 2) ὄρισμός, ὄρος.

definire, *ovis*, *o*, (*definire*) ὄριστικός, ὠρισμένος.

definire, *ovis*, *o*, (*definire*) ὠρισμένος, πεπερασμένος.

de-fio, *fyeri*, ὅπως ἐλλείπει. (παθ. καὶ *deficio*) *aliquid mibi deficit*, ἐλλείπει

μοί τι. *ut deficiat dies*, ἵνα ἐπιλείπῃ ἡ θύερα.

defixus, *a*, *um*, ἴδ. *defigo*.

deflagratio, *onis*, *o*, κατάρλειε, κατὰκαυσίς.

de-flāgro, *are*, καταφλέγομαι, κατακαίνομαι. 2) ἀποφλεγμαινῶ, καταπύρρομαι, καταπαύομαι. 3) μεταβ. *aliquid*, κατακαίω, ἐμπύρνω, ἐμπύρρομαι τι. *sana flammā deflagrata*, ἱεὺς ὑπο πυρὸς κατακαυμένης.

de-flecto, *exi*, *exum*, *ere*, *aliquid*, κατακλῃπτῶ, κλῃπτῶ τι. *aliquid ab alio*, ἀποτρέπω τινά τινος. *amper*, ἀπυγεῖν, ἐκτρέπω ποταμόν. 2) ὠδ. ἀποκλῃπτῶ, ἀποκλῃνῶ, ἐκκλῃνῶ. *viam*, ἐκτρέπομαι τῆς ὁδοῦ. *ad aliquid*, ἐπὶ τι, *in Tuscos*, ἐπὶ τοὺς Τούσκους.

de-flecto, *exi*, *exum*, *ere*, *aliquid*, κατακλῃνῶ, καταδακρύω, κλαίω τι. 2) ὠδ. κλαίω, ἰδρύομαι.

deflatus, *a*, *um*, ἴδ. *defleo*.

deflexus, *a*, *um*, ἴδ. *deflecto*.

— *defloccatus*, *a*, *um*, (*flocculus*) φελλακός. Πλ.

defluo, *ui*, *ere*, ἀπανθῶ, ἀπανθῶ, ἀπανθῶ.

de-fluo, *uxi*, *uxum*, *ere*, καταρῶ. *flumen monte* εἶτε *ex monte* ποταμός καταρῶ: *ex* τοῦ ὄρους, καταρῶ: *ex* τοῦ ὄρους. *vestis ad pedes defluit*, ἐσθῆς καταρῶ: τοὺς πόδας. *d. ex equo*, καταρῶ: ἀπὸ τοῦ ἵππου. *caput defluit*, ἡ κόμη καταρῶ: *in pedes*. *defluit aliquid*, καταρῶ: τι εἰς ἐμέ. ἀπορῶ: *hiberni torrentes defluunt*, οἱ χειμαρροὶ ἀπορῶ: *tempus defluit*, ὁ χρόνος παρέρχεται.

de-fodio, *odi*, *ossum*, *ere*, *aliquid*, ἢ *aliquid*, κατορύττω τινά ἢ τι. *in terram*, κατορύττω χερσὶν εἰς γῆν. 2) διασχάπτω, σκάπτω, ὀρύττω. *desore*, ἴδ. *desaum*.

deformatio, *onis*, *o*, (σπ.) ἀπο

deformis, ο, μ. σ. κ. (μετγ.) ὁπ.
(de-forma) ἄμορφος, δυσμορφος, ἀσχη-
μων, αἰσχροί. 2) ἄμορφος, ἀμορφοῦτος.

deformitas, αἰς, ὅ. (deformis) ἀ-
μορφία, δυσμορφία, ἀσχημοσύνη, αἰ-
σχρότης, αἰσχος.

+ deformiter, ἐπίρ. δυσμίεργως, ἀ-
σχημόνως, αἰσχροῶς.

dē-formo, ἀνί, οἰαμ, are, alqd,
ἵποτυπῶ, διατυπῶ, διαγράφω τι. 2)
αἰσχύνω, κατααἰσχύνω, αἰσιμῶ, κα-
ταβύπτειν τι.

deformis, α, um, ἴδ. defodio.

defractus, α, um, ἴδ. defringo.

dē-fraudo, ἀνί, αἰαμ, are, alqm
alqa re, ἀποστερῶ τινά τι ἢ τινά τι-
νας. alqm fructu victoriae suae, ἀπο-
στερῶ τινα τοῦ καρποῦ τῆς αὐτοῦ νίκης
(εἴτε τὴν καρπὸν). [τοῖς. Ὁδ.]

+ dē-fruātus, α, um, ἀχαλίνω-
dē-frico, οἰ, cāum x. αἰαμ, are,
alqd, ἀπεψῶ, ἀποψηγῶ, ἀπομάτω τι.
μεταφ. διασύρω τινά.

defricus, α, um, ἴδ. defrico.

dē-fringo, frēgi, fractum, ēre, (fran-
go) alqd, ἀπερρήγνυμι, ἀποκλῶ τι.
ramum arboris, βλαστοκοπῶ. ferrum
ab hasta, ἀποκόπτω τοῦ δόρατος τὴν
λίγην. 2) κατακλῶ, συντρίβω. alcui
crura, καταγνώ τινος τὰ σκέλη.

defraudo=defraudo.

defrūtum, ἰ, οῦ. (ἀντι defervitum,
ὅπιν. mustum) ἐψηκτον γλεύκος, ἐψη-
μα, σιραϊον, σιραϊος εἶδος.

dē-frūgio, frēgi, ēre, ἀποφεύγω,
φεύγω. 2) alqd, ἀποφεύγω, ἐκτρεπο-
μαι τι.

defunctus, α, um, ἴδ. defungor.

dē-fundo, fūdī, fūsum, ēre, alqd,
καταχεῶ, χέω τι. d. libamina Mer-
curio, κοήν χέομαι (εἴτε φέρω) τοῦ
Ἑρμοῦ.

dē-fungor, actus, gi, alqa re, ἀπο-
τελῶ, ἐπιτελῶ, ἀνύω τι, ἀπαλλάττο-
μαι τινος. munere alqd, ἐπιτελῶ

καθῆκόν τι. periculis, ἀνύω κινδύ-
νους, ἀπαλλάττομαι τῶν κινδύνων.
bello, ἐπὶ τέλος ἄγω τὸν πόλεμον. vita
d. εἴτε ἀπλῶς defungor, ἀπαλλάτ-
τομαι τοῦ ζῆν, τελευτῶ, ἀποβίησκω.
defunctus, α, um, τετελευτηκῶς, κεκατ-
κῶς, τεθνηκῶς.

defusus, α, um, ἴδ. defundo.

dē-gēner, ēris, (de-genus) ἐξοστη-
νός τοῦ γένους, ἐκφυλός, ἐκτραπείε,
ἀπεμπερήε. virtutis primum, ἐξοστη-
κῶς τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς. d. a-
nimus, ἀνάξιος τῶν προγόνων, ἀνά-
ξιος, ἀγένης, δουλοπρεπής.

dē-gēnero, ἀνί, αἰαμ, are, (degener)
ἐκτρέπομαι, ἐξίσταμαι (τοῦ γένους,
τοῦ εἶδους, τῆς φύσεως). a virtute ma-
jorum, ἐξίσταμαι, ἐκτρέπομαι τῆς
τῶν προγόνων ἀρετῆς. in feriatem,
ἐκτρέπομαι εἰς ἀγριότητα. 2) alqm,
ἐξίστημι, ἐκτρέπω τινά τοῦ γένους.
degeneratus, ἐξοστηκῶς τοῦ γένους.
alqd, κατααἰσχύνω τι.

dē-gēro, ēre, ἀπάγω, ἀποκομίζω,
φέρω. Πλ.

dē-glūho, psi, ptum, ēre, alqd,
ἀπογλύφω, ἀπεδερῶ τι.

dēgo, dēgi, ēre, (de-ago) διάγω.
vitam d. εἴτε ἀπλῶς dego, διάγω,
διαβίῶ, διαζῶ sine fraudibus, ἀδίκως
διάγω. d. placidum animum, ἡσυχῶς
διάγω τὴν αἰῶνα (τὴν βίον). diem in
laetitia, διάγω τὴν ἡμέραν ἐν χαρᾷ.
vita in periculis degitur, διάγομαι
τὴν βίον ἐν κινδύνοις.

+ dē grandinae, β. ἀπρόσ. χάλαζα
καταχεῖται. Ὁδ.

dē-grāno, ἀνί, αἰαμ, are, alqd,
καταβαρῶ, καταβαρύνω, καταβρίθω τι.
alqm, καταβαρύνω, ἐνσχυλῶ τινα.

degrēdior, essus, di, (de-gredior)
καταβαίνω. ex arce, ἐκ τῆς ἀκροπό-
λεως. monte, ἀπὸ τοῦ ὄρους. in cam-
pum, εἰς τὸ πεδιον. 2) oratio degre-
ditur ab alqa re in alqd, ἀ λόγος ἀ-

πό τινος καταβαίνει εἰς τι.

dē reſſio, ōnis, ὅ. (degredior) πα-
ρέλθας λόγος.

dēgreſſus, a, um, ἴδ. degredior.

dē-guſto, avi, atum, are, alqd,
ἀπογεύομαι, γεύομαι τινος. μεταφ.
ψάω τι, ἐραπτομαι τινος.

dē-hinc, ἐπὶ ῥ. ἐντεῦθεν, τοῦντεῦθεν,
ἐκ τούτου, ἐξῆς τούτων, εἴτα. 2) το-
πικῶς* ἐξῆς μετὰ ταῦτα, ἐξῆς μετὰ
τούτου, εἴτα. [χαίνω.

dē-hiſco, ēre, ἀναχαίνω, χάσκω,
† dēhōneſtāmentum, i, οὐ. ἀτι-
μασίς, ἀτιμία, αἰσχυνή.

dē-hōneſto, are, alqm ἢ alqd, ἀ-
τιμάζω, κατασχύνω τινά ἢ τι.

dē-horior, atus, ari, alqm ab alqo,
ἀποτρέπω τινά ἀπό τινος. ſcribere εἴτε
ne ſcribat, του γράψιν ἀποτρέπω τινά.

dēlānira, ae, ὅ. Δηλιάνειρα.

dēlō, ἴδ. deſicio.

dēin, ἴδ. deinde.

dēinceps (κατ' ἀσούλλαθον παρ'
Οράτιω), ἐπὶ ῥ. (dein-capio) ἐξῆς, ἐπε-
ξῆς, εἴτα, inde, deinde, poſtea deinceps,
ἐπειτα, ἐξῆς, εἴτ' ἐξῆς.

dē-inde (παρ. dein), ἐπὶ ῥ. (πεινέ-
τὸ εἰ κατὰ συνίχθιν μονοσυλλάβως)
ἐξῆς, ἐπεξῆς, ἐντεῦθεν, τοῦντεῦθεν,
εἴτα, ἐπειτα, ἐκ τούτου. 2) τοπικῶς*
ἐξῆς, ἐπεξῆς, ἐξῆς, μετὰ τούτου, ἐπὶ
τούτου.

Dēiōnides, ae, ἄ. Δηϊωνίδης.

Dēiōpōa, ae, ὅ. Δηϊόπειρα.

Dēiophōe, es, ὅ. Δηϊόφω.

Dēiophōbus, i, ἄ. Δηϊόφοβος.

+ dējectio, ōnis, ὅ. (deſicio) ἐξε-
λασίς ἐκ τῶν κτημάτων. Κκκ.

1. dējectus, a, um, (μτχ. τοῦ deſicio,
χαμπύλος, ταπεινός. μεταφ. δούλους,
ἀλλοιός.

2. dējectus, us, ἄ. (deſicio) κατα-
βολή. 2) καταφορά, collis, κατάθαις,
κατωφρετα λόφος.

dējero (dējūro), avi, atum, are,

διόμουναι, ὀμνουναι. deos deſero, me
alqd facturum, τοὺς θεούς ὀμνουναι,
ἢ μὴ ποιῆσαι τι. me abſtulisse
dejerat, ἐπομόσας λέγει, εἴτι ἐγὼ
ἄφελάμην.

dējūro (dējicio), jūci, jectum, ēre,
(de-jacio) καταβάλλω, καταρρίπτω.
alqm equo, καταβάλλω, κατακρηνι-
ζω τινά ἀπὸ τοῦ ἵππου. ſtatuas,
καταβάλλω, ἀνατρέπω τὰ ἀγάλματα
me de muro, ῥίπτω ἐμαυτὸν κατὰ
τοῦ τοίχους. alqm (de) saxo Tarpejo,
ῥίπτω τινά κατὰ τῆς Ταρπηίας πε-
τρας, vultum, καταβάλλω τὰ βλέ-
ματα. 2) καταβάλλω, ἀποκτείνω τινά.
3) ἐκβάλλω, ἱερωῶ. praesidium in
caſtello, τὴν φρουράν ἐκ τοῦ φρουρίου.
hoſtes muro et turribus deſere, εἰ
πολεμιοὶ ἀπὸ τῶν τειχῶν καὶ πυργῶν
ἐξωσθέντες. alqm de poſſus one, ἐκ-
βάλλω, ἱελαπὼν τινά τῶν κτημάτων.
alqm de honore εἴτε honore, παρω-
θεύω τινα τῆς τιμῆς.

Dējōdārus, i, Δηϊοτάρος.

dē-jūro, are, ἴδ. deſero.

+ dējūro, are, τοῦ βεβηῶ. ἢ λ.

dē-labor, arsus, bi, καταλιθαίνω,
καταπίπτω. ex equo, καταπίπτω ἀπὸ
τοῦ ἵππου. caſto εἴτε de caſto, ἀπὸ
τοῦ εὐρανοῦ πίπτω, καταπερνοῦμαι
καταβαίνω. in inopiam, καταπίπτω,
ἐμπίπτω εἰς ἀπορίαν. in hoſtus, ἐμ-
πίπτω εἰς τοὺς ἐχθρούς.

+ dē-lamentor, ari, alqm, θρηνῶ,
ὀδύρομαι τινά. Ὅδ.

dēlāpsus, a, um, ἴδ. delabor.

dē-laſſo, avi, atum, are, καταπο-
νῶ, κοπῶ τινά. deſaſſus labore, ἀ-
παιρηκός ὁπὸ πόνου.

dēlātō, ōnis, ὅ. (deſero) ἐνδειξίς,
εἰσαγγελία, ἀνήνυσις.

dēlātor, ōtis, ἄ. (deſero) εἰσαγ-
γελὺς, μνηστής.

dēlātus, a, um, ἴδ. deſero.

dēlectābilis, e, (σπ.) τερπνός.

delectāmentum, ἰ, εὐ. (σπ.) τέρψις.
delectatio, οὐια, ὅ. τέρψις, εὐφρο-
σύνη, ἔδωγν.

delecto, ανί, atum, are, (deliciae)
ολῆμ, ἀφελῶ, παράγω τινά. 2) τέρ-
πω, εὐφραίνω τινά. delector honore,
gloria, aedificio, εἰρ. εὐφραίνομαι
(εἴτε ἡδομαι) ἐπὶ τιμῇ, δι᾽ ἧς, οἰκί-
ματι κτλ. (εἴτε τῇ τιμῇ, τῇ δόξῃ κτλ.).
vir bonus dici delector, ἡδομαι αγαθός
ἄνθρωπος ὀνομαζόμενος.

1. delectus, a, um, ἰδ. deligo.

2. delectus (dilectus), us, a. (de-
ligo) ἐκλογὴ, αἵρεσις, ἐξαίρεσις, διά-
κρισις, sine delectu εἴτε nullo de-
lectu, ἀδιακρίτως. 3) στρατιωτῶν
καταγραφή εἴτε ἀπογραφή, κατάλο-
γος, στρατολογία. delectum habere,
καταλίγειν εἴτε καταλέγεσθαι στρα-
τιώταις, στρατολογεῖν, καταγραφὴν τῶν
στρατιωτῶν ποιεῖσθαι.

delegatio, οὐια, ὅ. διαγραφὴ, ὀφει-
λήματα.

de-lego, ανί, atum, are, olqm, ἀ-
ποπέμνω, πέμπω, ἀποστέλλω τινά.
2) alqd oloui, ἐπιτρέπω τὸ τινι. scu-
lus oloui, ἀνατίθημι τινὶ τὸ μακροῦ-
ρμα. 3) olqm, ἀντ' ἐμοῦ καλίστημι
ἄλλον τινά ἀποτίσσοντα τὸ ἀπειλού-
μενον. pecuniam, διαγράφω τὰ ὀφειλό-
μενα χρήματα.

deleuificus, a, um, (deleuio-facio)
θελκτικός, θελκτήριος, προδυντικός.

de-leuimentum, ἰ, εὐ. θελγητρον.

de-leuio, ἰνι, ium, ire, olqm, θέλ-
γω, καταβέλω, πρᾶνω, καταπραύ-
νω τινά. (θελκτήρ κικ.

+ deleuitor, oris, a. (deleuio)

deleo, εἰνι, eum, ere, (deleo, -eo-
μαι) alqd ἢ alqm, ἐξαλείφω, ἀφανίζω
τι ἢ τινά. urbem, ἐξαλείφω, ἀφανίζω,
κατασκαπτω πόλιν. nomen populi,
ἐξαλείφω τὸ ὄνομα τοῦ ἔθνους, ἐξο-
λοθηνῶ τὸ ἔθνος. litteras, ἐξαλείφω,
διαγράφω τὰ γράμματα (τὰ γεγραμ-

μένα). aedificium, καθαιρῶ, κατα-
σκαπτω οἰκοδόμημα. leges, ἀναιρῶ,
καταλῶ νόμους. turpitudinem legas
virtute, ἐξαλείφω τὸ αἰσχος τῆς φυ-
γῆς διὰ τῆς ἀρετῆς. oblitio res delei,
ἡ λήθει ἀφανίζει τὰ πράγματα. d.
hostes, ἀφανίζω, ἄρδην διαφθείρω
τοὺς πολεμίους. (σα. κικ.

+ deletrix, icis, ὅ. ἡ ἐξαλείφου-
deletrix, a, um, ἰδ. deleo.

Deilia, or, ὅ. ἀηλία, ἡ Ἀρτεμῖς.

Deliliacus, a, um, ἀηλιακός.

deliberābundus, s, um, (σπ.) σκε-
πόμενος, σκεψάμενος.

deliberatio, οὐια, ὅ. διάκρισις, σκέ-
ψις, βουλευσις.

deliberātilus, s, um, σκεπτικός,
βουλευτήριος. d. genus dicendi, τὸ
συμβουλευτικὸν γένος τοῦ λέγειν.

+ deliberator, oris, a. ὁ σκεπτό-
μενος, βουλευόμενος. κικ.

deliberatus, a, um, (μτχ. τοῦ de-
libero) βεβουλευμένος, βέβαιος.

delibero, ανί, atum, are, (de-
libra) alqd ἢ de alqa re, σκέπτομαι,
διασκέπτομαι, βουλευομαι τί ἢ περὶ
τινος. cum alqo, βουλευομαι σὺν τινι,
συσκέπτομαι τινι. 2) συμβουλευομαι
(τῷ θεῷ), ἐπαρωσῶ (τὸ μαντεῖον). 3)
alqd, βουλευομαι, διαγινώσκω τι,
δεκεῖ μοι τι. nulli deliberatum est,
βεβούλευμαι, δεδοχταί μοι.

de-libro, ανί, atum, are, alqd, ἀπε-
λῶ, ἀποδρέπω τι, ἀπογύνομαι τι-
νος. florem, ἀποδρέπω, ἀποδρέπεμαι,
ἀπολέγω ἄνθος. oscula, φιλήματα.
honores, γένομαι τιμῆς. 2) ἀπαιρῶ.
alqd de gloria, ἀφαιρῶ τι τῆς δόξης.
delibro, ανί, atum, are, (de-li-
ber) (σπ. παρὰ τοῖς ἐγκρίτοις) ἀπο-
φλοιῶ, ἀπολεπίω.

delibutus, s, um (μτχ. τοῦ deli-
buo, καταλείβω) καταβεβρεγμένος,
unguentis delibutus, μύρον κατακε-
χυμένος, μύρω χειρισμένος.

dēlicāto, ἰπῖβ. μ. σ. τρυφερῶς, ἀ-
δρῶς, ἡδυπαθῶς, μαλακῶς. vivere,
τρυφᾶν

dēlicātus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ.
(deliciae) τρυφερὸς, ἀδρῶς, χαρίεις. 2)
ἀδρῆς, ἀδρῆδος, ἡδυπαθῆς. † delicatus,
α. τὰ παιδικά. † delicata, θ. ἡ ἄδρα.

dēlicis, ae, ὁ. ἀρχ. κ. μ. τγ. = delicias.

dēliciae, arum, ὁ. (delicio | ἀδρε-
της, τρυφή, ἡδονή, ἡδυπάθεια, χλιδή.
habeo alqm in deliciis, ἡδομαι τινί,
στέργω τινά. sum alqui in deliciis,
στέργομαι ὑπὸ τινος. 2) ἡδονή, ἐντρυ-
φημα, τοῦτέστιν ὁ ἀγαπώμενος, ἐρώ-
μενος, ἡ ἐρωμένη, κττ.

† dēliciosae, arum, ὁ. ἡ ἀγαπώ-
μένη, ἀγαπητή, κεχαρισμένη. Κικ.

dēlicium, ii, οὐ. Φαίδρ. = delicias.

dēlico, are = delinquo.

dēlictum, i, ὁ. (delinquo) πλημ-
μέλημα, ἀμαρτήμα, τὸ ἐλλείπειν.

dēlicus, a, um, = delinquus.

1. dē-lingo, ōni, atum, are, καταδέω,
ἐπιδέω, δέω. vulnus, ἐπιδέω τραῦμα.
hominem, δέω, δεσμεύω ἀνθρώπον.
naves ad ripas, δέω τὰς ναῦς ἐκ τῆς
ὁχθρᾶς. alqm ad malum, καταδέω τινά
ἀπὸ σκόλοπος.

2. dē-lingo, lēgi, actum, ēre, (dē-
lego) ἀπολέγω, ἐκλέγω, διαλέγω, αἰ-
ρούμαι. alqm ex civitate in sena-
tum, ἐκλέγω τινά ἐκ τῶν πολιτῶν
εἰς τὴν σύγκλητον. equites, ἀπολέγω,
ἐκλέγω ἵππεῖς. deligitur ad eas res
conficiendas, ἡρέθη ἐπιτελεῖν ταῦτα.
2) ἐξερῶ, χωρίζω. | λείχω.

dē-lingo, ēre, (ἀρχ. κ. μ. τγ.) ἀπο-

dēlinānentium, dēlinō, dēlinōtor,
ἴδ. delinimentum, delensio, κτλ.

dē-linguo, īqui, ictum, ēre, ἐλλεί-
πω τι τῶν κατηκόντων, πλημμέλω,
ἀμαρτάνω. miles deliquit in bello,
ὁ στρατιώτης ἀμαρτάνει ἐν τῷ πόλε-
μῳ. delinquit in vita, ἀμαρτάνει περὶ
τὸν βίον. quid ego deliqui? τί ἡμάρ-

dēlūsus, a, um, ἴδ. deludo.

Dēmādes, is, ἄ. Δημάδης.

dē-mādesco, dui, ēre, (σπ.) κα-
καταδρέχομαι.

dē-mando, avi, atum, are, alqd
alcui, επιτρέπω τί τινι. alqm alcui,
συνίστημι τινά τινι.

Dēmārātus, i, ἄ. Δημάρτος.

dēmarchus, i, ἄ. δήμαρχος.

dē-mens, nīa, μ. ο. κ. ὑπ. παρὰ-
φρων, ἐκφρων, ἐξεστηκώς τῶν φρενῶν.

dēmēnsus, a, um, ἴδ. demetior.

dēmentor, ἐπιρ. ἐκφρόνως, ἀνοήτως.

dēmēntia, ae, ὁ. (demeus) ἐστα-
σις φρενῶν, παραφροσύνη, ἐκφροσύνη,
παράνοια.

dē-mēreo, ui, ēre, (σπ., ἀρχ. κ.
μτγ.) alqm, ἀξίος τινι γίγνομαι,
ἐυεργετῶ τινά. 2) συνήθως.—reor,
iūs, eri, alqm, πολλοῦ ἀξίος τινι γί-
γνομαι, ἐυεργετῶ τινά, ἀνακτῶμαι τινά.

dē-mergo, rsi, reum, ēre, alqm ἢ
alqd, καταδύω, καταδυθίζω, καταπον-
τίζω τινά ἢ τι. ἄ. πο, καταδύω, κα-
ταδύομαι.

dēmersus, a, um, ἴδ. demergo.

dēmēssus, a, um, ἴδ. demetio.

dē-mētor, mensus, iri, alqd, ἀπο-
μετρῶ, ἀποσταθμῶ τι. demensum,
i, οὐ. ἀπομετρούμενος οἶτος, οἰτομέ-
τρον, αὐτόμετρον.

dē-mēto, esui, esum, ēre, alqd,
ἀπεμῶ, ἀποτέμνω, ἀποδρέπω τι. flo-
rem, ἀποδρέπω, ἀποδρέπυμαι ἄνθος.
frumentum, ἀμῶ, θερίζω, τέμνω τὸν
οἶτον. alcui esse capui, τὴν κεφαλὴν
ἀποκόπτω τινὸς τῷ ἔϊφει.

Dēmētrias, ādis, ὁ. Δημητριάς,
πόλις Θεσσαλίας.

Dēmētrias, ii, ἄ. Δημήτριος.

+ dēmōgrāio, ōnis, b. ἀποίκχοις,
μετανάστασις. Νέπ.

dē-mīgro, avi, atum, are, ἀποικῶ,
μτοικῶ, μτοικίζομαι, μετανίσταμαι.
μετρ. οἰχομαι, μεταλλάττω, ἀποθνήσκω.

dē-mīhuo, ui, ūam, ēre, alqd,
μεῖω, ἐλαττώ, μικρύνω τι. alqd de
bonis, ἀφαιρῶ τι τῶν κτημάτων. no-
que de voluptate quicquam fortuna
demiouerat, οὔτε τῆς ἡδονῆς ἡ τύχη
οὔδεν ἀφῆρηκε. se capite demiouere,
ἀποδύλλειν τι τῶν τοῦ πολίτου δι-
καίων. πρδ. caput

dēmīhuio, ōnis, ὁ. μείωσις, ἐλάτ-
τωσις, ἀφαιρέσις. mentis, ἔκστασις τῶν
λογισμῶν. 2) d. capitis, ἀποβολὴ τῶν
τοῦ πολίτου δικαίων, ἀτιμία.

dē-mīror, aius, ari, alqd, ἀποθαυ-
μάζω τι. audaciam uocatum, τὴν τόλ-
μην ἐκείνων. d. eum non uenire,
θαυμάζω, ὅτι οὐκ ἔρχεται. d. quid
sit, θαυμάζω, τί ποτὲ ἐστί. d. ubi
nunc ambulat, θαυμάζω, ὅπου ποτὲ
περιπατεῖ.

dēmisse, ἐπιρ. μ. σ. κ. (παρὰ Καίσι.)
ὑπ. καθειμένως, ταπεινῶς. [νος. Πλ.
+ dēmīssicius, a, um, καθειμέ-
dēmīssio, ōis, (dēmīto) καθίσις,
τὸ καθίναί. d. animi, ἀθυρία.

dēmīssus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (μτγ.
τοῦ demitto) ταπεινός, locus, τα-
πεινός, χαμηλὸς τόπος. homo, τα-
πεινός, μετριώτερος, συνεσταλμένος ἢ
ἄθυμος ἄνθρωπος. capite dēmīssio,
κύπτων. ah Aeneas dēmīssus, ἐξ Αἰ-
νείου καταγόμενος.

+ dē-mīto, are, alqm, ἐξημερῶ,
καταπραύνω τινά. Κικ.

dē-mīto, īsi, issum, ēre, κατα-
πέμπω, καθίημι. agrius in vallem,
καθίημι, καταβιβάζω, κατὰ γω τὴν
στρατιάν εἰς τὴν κόλπαδα. equites in
campum, καταπέμπω τοὺς ἵππους εἰς
τὸ πεδίον. exequiis se demittit, τὸ
στράτευμα καταβαίνει. d. alqm orco
καταπέμπω τινά εἰς τὸν ἕδην. *Δίδι
προϊκτῶ*. navem secundo ampi,
πέμπω πλοῖον κατὰ τὸν ποταμόν.
dii caelo demittunt imbrem, οἱ θεοὶ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καθίσι τὸν ὕεόν. 2)

καθίστημι, μεταβάλλω. arbores aliis, καθίστημι τὰ δένδρα βαθύτερον εἰς τὴν γῆν. calculum altum in altum, ῥίπτω μέλαιναν εἰς τὴν κάλπην. animum, καθίστημι, χεῖλῳ τὴν καρδίαν. manus infra pedes, καθίστημι τὰς χεῖρας κάτω τοῦ στήθους. vestem ad talos, καθίστημι τὴν αὐθῆτα εἰς τοὺς ἰσχυροτάτους. tristem ei barbam, ἀνίστημι, καθίστημι, καταβάλλω χόμην καὶ πώγωνα. aureas, καταβάλλω τὰ ὦτα. supercilia, vulvis, καταβάλλω τὰς ὀφθαλμοὺς, καὶ πρόσωπον. d. pan. ἢ caput, κύντω. d. gladium in jugulum (* jugulo), ἐμπό- γνουμι τὴν μάχαιραν εἰς τὴν σφαγὴν. metar, demitto animum, ταπεινῶ, συστήλλω τὴν ψυχὴν.

demonstrare, ἰ, ἄ. δημεουργεῖν, ἐνο- μα ἀρχῇ παρὰ τοῖς τῶν Ἑλλήνων πόλεων.

demo, mpsi, mpsium, ere, (de-amo) alqd, ἀφαιρῶ τι. de capite, τοῦ κεφαλῆου, τοῦ βίου. alqd additur ei demitur, προστίθεται τι καὶ ἀφαι- ρεῖται. d. clipea de columbis, ἀφαι- ρῶ τὰς δομίδας ἀπὸ τῶν κολυβῶν. juga equis, ἀφαιρῶ, περιείρω τῶν ἵππων τὸν ζυγόν. vincula alicui, πε- ριείρω, λύω τινος τὰ δεσμά. alicui molestiam, ἀφαιρῶ τινι τὴν ὀχλήσιν, ἀπαλλάττω τινὰ τῆς ὀχλήσεως. me- tum omnem, ἀφαιρῶ, ἐξαιρῶ πάντα φοβόν. soluta, ἀπολύομαι τὰ ὑποδέματα.

demonstrare, ἰ, ἄ. ἀνδείκνυμι. -itus εἴτε -itus, a, um, ἀνδεικνύμις.

dē-mōllor, ītus, iri, alqd, καθαι- ρῶ τι. munitiones, καθαιρῶ, περι- αίρω τὰ ἐχυρώματα. domum, κατα- σκάπτω, καθαιρῶ οἰκίαν.

dēmōlīto, ōtis, ū. (σπ.) καθαιρέσεις.

dēmōnstrātio, ōtis, ū. ἀνδείξεις, ἐξηγήσεις, διαγραφῆ, διατύπώσεις. 2) ἰν τῇ ῥητορ. ἡ ἐπιδείξις.

dēmōnstrātiōis, a, um, δεικτικός. 2) ἐπιδεικτικός. d. genus orationis,

τὰ ἐπιδεικτικὸν εἶδος τοῦ λόγου. demonstrator, ōtis, ā. (σπ.) ὁ δεικνὼν, διαγραφῶν, ἐξηγητής.

dē-mōnstro, ōti, atum, are, καθαιρῶ, δεικνύμι, ἀνδείκνυμι. thesaurum aedibus, δεικνύμι τινι θησαυρὸν τῷ οἴκῳ. aliam digitis, τινὰ τῷ χεῖρῳ. 2) ἀποδείκνυμι, ἐξηγοῦ διαγράφω, διηγούμεαι τι. ut (sic ante) demonstravimus, ὡς προσην δεδεδωκαμεν. ut demon- strum est, ὡς δεδεδωκται, ὡς εἴρη.

dē-mōstror, ōtis, at, ἀποδιδόναι. 2) alqd, ἐρωτῶ τινος κατὰ τὴν.

dē-mōtor, ōtis, at, κατα- hic, ἰνταυθ. 2) alqm, κατέχω, δύνω, κωλύω τινά.

dēmōrtius, a, um, ἰδ. δειμορτικός.

Dēmōsthenēs, is, ā. Δημοσθένης.

dēmōtūs, a, um, ἰδ. δειμονεύω.

dēmōneo, ōti, ōtum, ere, al-

alqd re εἴτε a, de re, ἀποκινῶ, τινὰ ἢ τι ἀπὸ τινος. Plumen, ἀ- ταῖω ποταμῶν. alqm praefectura- ρωθῶ τινι ἐκ τῆς ὑπαρχίας. ἀποδῶν ποιεῖται τὸ μῖσος.

dēmptus, a, um, ἰδ. δημνο.

+ dēmūgius, a, um, (μυχ- ἀχρ. de mugio) μυκηθμοῦ πλ.

de-maleco, lectum, ere, alqd.

ταψῶ τι. alqm, θείλω, ψυχάζω γῶ.

dēmōti, ēpi. δῆ, τέλος, τέλος

τελευταίων. is demum, οὗτος δῆ.

vallo atque idem vallo, ea de

firmitate amplexa est, τὸ αὐτὸ θέλει

τὸ αὐτὸ μὴ θέλειν, αὐτὴ δῆ (αὐτὴ

βεβαία φίλια ἐστὶ, nunc d., ν

tunc d., τότε δῆ, ἐν τούτῳ δῆ τῷ

νῳ, τότε τελευταίων. ibi d., ἐν

δῆ. sic d., οὕτω δῆ. his d. ἐν

τούτων δῆ γυναιμένων, τέλος δῆ

μένων τούτων.

+ dē-murmiro, are, μαρμυ- ρίζω. ὄθ. [λῆ]

+ dēmūtiō, ōtis, ū. μ

dēmūio, ανί, aium, are, αλqđ, μεταδᾶλλω τι (εἰς τὸ χεῖρον μάχιστα). 2) οὐδ. ἄλλος εἰμί, διαπίρω.

dēnārius, a, um, (deni) δεκαδικός. 2) denarius, il, a. (ὑπον. numus) δεκάχρῳλον νόμισμα, δηνάριον, Ρωμαϊκὸν ἀργυροῦν νόμισμα κατ' ἀρχάς δέκα, ἔπειτα ὀκτωκαίδεκα ἀσπαρίων, ἱσotiμον τῇ δραχμῇ.

dē-parro, are, αλqđ, ἀρηγοῦμαι, ἀρηγοῦμαι, διεξέρμαι τι.

+ dēnāso, are, (de-nasus) ῥινοκοπῶ. Πλ.

+ dē nāto, are, κατανήχομαι. Ορ.

dēuēgo, ανί, aium, are, αλqđ, ἀπαρνούμαι, ἀρνούμαι, ἀποφῆμαι τι.

deui, αλqđ, ἀνένειω πνί τι.

deui, ae, a, (decem) ἐνὰ δέκα. de nos ad colloquiu' n adducunt, ἔχοντες εἰς διᾶλεξιν ἑκάτερος δέκα ἄνδρας ἔχων. 2) ἐντι τοῦ decem π. μ. his dena, δτε δέκα.

denūcālis, o, (de nos) τοῦ ἐναγισμοῦ. denūcālis foris, θ. ἐναγισμὸς, τὰ θανατούσια.

dēnīquō, ἐπὶρ, τέλος, τέλος δέ, εἰς τέλος, τελευταῖον. d. ad extremum εἴτε d. ad postremum, τὸ δ' ὅσταντον. vix denique, μόλις. 2) ἔπειτα, κατ' ἔπειτα. primum, denique, ad postremum, πρῶτον, ἔπειτα, ἔπειτα δέ. 3) ἔπειτα, ὅπως δέ, ὡς συνελόντι εἰπεῖν.

dē-nūmītio, ανί, aium, are, κατονομάζω, ἐνομαζέω.

+ dē-normo, aium, are, (de-norma) αλqđ, παρεκτρέπω τι τοῦ κανόνος. Ορ.

dē-nōtio, ανί, aium, are, αλqđ, σημαίνω, σημαίνω τι.

dens, atis, a. δδούε. dens Indus, Libycus εἴτε Numida, δ ἐλέφας. 2) δδύς, δ, τι ποικεῖν ὀδόντι, οἶον, ἡ ὕννη, οἱ ὀδόντες τοῦ πρῶτος, τοῦ τεύχους κτ.

denso, ἐπὶρ. μ. σ. (σπ.) πυκνός, ὁρῶς. 2) πυκνὰ, συνεχῶς.

densoo, ἔρε,=denso.

denso, aium, are, (denso) αλqđ, πυκνῶ τι, πυκνὸν ποιῶ τι. μεταρ. d. orationem, συναιτῶ τὸν λόγον.

densus, a, um, μ. σ. κ. ὕπ. (δαούς) πυκνός, ἀθρόος. d. terra, πυκνὴ γῆ. d. aer, πυκνός ἀήρ. densi nimbī, πυκνὴ ἐμίχλη. d. agmen, πυκνὴ, ἀθρόα στρατιά. densi hostes, πυκνοί, ἀθρόοι ἐχθροί. 2) πυκνός, δαούε. d. silva, πυκνὴ, δασεία ὕλη. nomen arboribus densum, ἄλλος δένδρεος δαού. caput caesarie densum, κεφαλὴ ὀριζὶ δασεία. 3) πυκνός, συνεχῶς.

densi icus, πυκναί, πολλαί πληγαί.

d. pericula, πυκνοί, συνεχῶς κίνδονοι.

denūtiālis, ium, οὔ. (dens) ἡ ὕννη.

denūtius, a, um, (dens) ὀδοντωτός. 2) charta denūtiata, χάρτης ὀδοντῶς.

denūtiālis, ium, οὔ. (dens) ὀδοντῶς.

denūfrangibūlum, i, οὔ. (dens-frango) κωμ. ἡ συντρίψουσα ὀδόντας χεῖρ, ἡ πυγμὴ. [τρίλων ὀδόντας.

denūfrangibūlus, i, x. κωμ. ὁ συν-

+ denūfrangis, i, x. (dens-lego) κωμ. ὁ συλλέγων ὀδόντας. Πλ.

dē-nūbo, upsi, urtum, ἔρε, αλcui, γαμοῦμαι τινι, ἐκδίδομαι τινι γυνή.

in domum, ἐκδίδομαι εἰς εἰκὸν τινα.

dē-nūdo, ανί, aium, are, αλqđ, ἡ αλqđ, ἀπογυμνῶ, γυμνῶ τινα ἢ τι.

denūciatio, denūcio, ἔδ. denūciatio, denūcio.

denūciatio, ōnis, θ. ἐπαγγελία, κήρυξις. belli, πολέμου προαγέρουσις.

2) ἐνδείξις, ἐπαγγελία, μῆνυσις.

dē-nūtio (denūcio), ανί, aium, are, αλqđ αλcui, ἐπαγγέλλω, παραγγέλλω, κηρύττω τι τινι. bellum, ἐπαγγέλλω, προαγορεύω πόλεμον. αλcui, ui auxilia mittat εἴτε auxilia mittere, ἐπαγγέλλω, παραγγέλλω τινι ἐπικουρίαν πέμπειν. αλcui testimonium, παραγγέλλω τινι μαρτυρεῖν.

μοι, καλῶ τινα μάρτυρα. 2) σημαί-

νω, προσημαίνω. nubes hiemem asperam denuntiabantur, τοῖς σημαίοις τούτοις μεγάλοι πόλεμοι προσημαίνοντο. 3) κηρύττω, ἀγγέλλω, δηλώ.

dēno, ἐπιβ. (de-no) ἐκ νέου, ἐκ νίας, ἐκ καινῆς, αὐθις, αὐ, πάλιν.

* Dēno, idis, θ. ἀνωίς.

* Dēno, a, um, ἀνωίς, τῆς ἀνωίς de-ōnō, avi, atum, are, alqd, ἀποφορτίζομαι.

deorsum, ἐπιβ. (de-orsum) ἐπὶ κινήσει· κάτω, πρὸς τὰ κάτω, τὴν κάτω δδόν. sursum deorsum, ἀνω κάτω. 2) ἐπὶ στίσει· κάτω, κάτωθεν.

de-oscūlo, aius, ari, alqm, καταφιλῶ τινα. Πλ.

dē-pāciscor, pactus, aci, alqd, διομολογοῦμαι τι. ipso iura praedia sibi depactus est, αὐτὸς συνέβατο τρία ἐπαύλια λαθεῖν.

depactus, a, um, id. depasciscor. † de-pactus, a, um, λίαν φειδωλός.

dē-pasco, pāvi, pasium, ēre, alqd, καταβόσκω, κατανέμω τι βοσκήμασι. 2) καταβόσκω, κατανέμω τι. statima depascit alqd, ἡ φλόξ νέμεται, ἐπινύμεται, κατανέμεται τι.

dē-pascor, pasius, pasci, alqd, καταβόσκω, κατανέμω, καταβόσκω τι.

depastus, a, um, id. depascor.

dēpēciscor = depasciscor.

dē-pecto, exum, ēre, alqd, κατεκτείνω, κτενίζω τι. μεταρ. alqm, ραπίζω τινά. Τερ.

dēpectus, a, um, id. depēciscor, dēpēcūlator, ōris, & (depēcūlor) κλέπτει, διαρπάζων.

dē-pēcūlor, aius, ori, alqd, ἀποσυνῶ, σινῶ, διαρπάζω τι.

dē-pello, pūli, pulsūm, ēre, alqm ἢ alqd, ἀπελαύνω, ἐξελαύνω τινά ἢ τι. hostem munitionibus, ἐξελαύνω, ἐξώθω τὸν ἐχθρὸν ἐκ τῶν ὅχυρωμάτων. alqm urbe, ἐκβάλλω τινά ἐκ τῆς πό-

λεως. equam de agro, ἀποχिताῖω τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ. nubila caelo, ἀπελαύνω τὰ νέφη ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. alqm de sententia εἰτε sententia, ἀποτρέπω τινά τῆς γνώμης· τίπο εἴρας, εἴρω ἀποτρέπεται τὰς φροντίδας. morbum, ἀποτρέπω νόσον. dii repellentes, ἀποτρέπεται, ἐλεξίκακοι θεοί. d. vincula ab alqo, ἀπαίρω τινίς τὴν δισμά. 2) a matre εἰτε a matre, ἀπογαλακτίζω.

dē-pendeo, ēre, κατακρίμαμαι, κρίμαμαι. a cortice rugio dependet, ἐκ τοῦ αὐχένος κρίμαται ξιφίδιον. hasia humero, τὸ δῖον ἐκ τοῦ ὤμου κρίμαται μεταρ. fides a vanitate die dependet, ἡ πίστις ἐκ τῆς ἐπερχομένης ἡμέρας κρίμαται, ἐξήρτταται. 2) παρῆκται τι παρὰ τι.

dē-pendo, ndi, asum, ēre, alqd, ἀποτίνω, ἐκτίνω τι. μεταρ. roenas reipublicae, τίω ποιεῖς τῇ πολιτείᾳ. 2) ἑλαττον βεβίω. Πλ.

dēpensus, a, um, id. dependo.

dēperditus, a, u, n, id. deperdo. dū perdo, didi dnum, ēre, alqd, ἀπώλλωμι, ἀποβάλλω τι. συνήθως κατὰ μετρ. deperditus, a, um, διαφθαρμένος. d. amoro, διαφθαρμένος (τὴν ψυχὴν) ἀνθρώπου ἐξ ἔρωτος.

dē-perno, ii, irr, ἀπώλλωμι. augescere et deperire, αὐξάνεσθαι καὶ ἀπώλλεσθαι. nonnullae tempestate deperierant naves, ὀλίγαι τινὲς γῆες ὑπὸ χειμῶνος ἀπώλλεσαν. pars exercitus deperit, μέρος τοῦ στρατοῦ ἀπώλετο. 2) alqm εἰτε alqis amois εἰτε in alqo, ἔρωτί τινος ἀπώλλωμαι, κατατίξωμαι.

dēpectus, a, um, id. depecto.

dēpictus, a, um, id. deplango.

dē-pingo, xi, ictum, ēre, alqd, ἀπεικονίζω, ἀπογράφω, ζωγραφῶ τι. μεταρ. διαγράφω, διατυπῶ τι.

dē-plango, xi, ēre, alqd, κατο-

δύρομαι, καταλοφ'ρομαι τι.

+ dēplōrābundus, α, um, ὀλοφ'ρῶμενος, πολλὰ δακρύων. Πλ.

dē-riōro, ανί, αι um, are, κατακλαίω, καταδακρύω, κλαίω, ὀδύρομαι, πολλὰ δακρύω. 2) alqd, κλαίω, καταδακρύω, οἰκτιρῶ τι. 3) κλαίω τι ὡς: ἀπολωλὲς, ἀπὲλπιζω τι εἴτε τινός.

* dē-pluo, ii, ēre, τριτοπρ. καταμ-ερσῶ, ὕει. Niobe lacrimas depulsi, ἡ Νιοβὴ δάκρυα καταχέει.

dē-rōlio, ium, ire, alqd, καταλαίω τι. Πλ.

dē-rōno, rōni (Πλ. κ. Kāt. de-positi), rōnium, ēre, ἀποτίθηναι, κατατίθηναι. semina sulco, κατατίθηναι σπόρον εἰς αὐλάκκ. ossa iumentis, ἀποτίθηναι τῶν ὑποζυγίων τὰ φερέα. exercitum in castra, ἐκδιδώ (ἐκ τῶν ναῶν) τὸ στρατεύμα εἰς τὴν γῆν. 2) alqm, κατατίθηναι τινα (νεκρὸν), κηδεύω τινά. prope deposui, σχεδὸν ἀποθανόν, ἐσχάτως διακειμένος. 3) audiscium, καθαιρῶ, καταδειρίζω οἰκοδόμημα. 4) ἀποτίθηναι, κατατίθηναι τι. opus, φορέιον. arma, τὰ ὅπλα. eura, ἀποτίθηναι, ἐκδύομαι τὴν φρονίδα. bellum, ἀποτίθηναι τὸν πολέμον, πέμπω τοῦ πολέμου. imperium, κατατίθηναι τὴν στρατηγίαν. comam, ἀποκαίρειναι τὴν κόμην, corpus sub arborē, κατατίθηναι τὸ σῶμα, κατακλίνωμαι ὑπὸ τὸ δένδρον, quam mater deposuit apud alqm, κατατίθηναι τι τινι: εἴτ' τι παρὰ τινι, παρεκτείνωμαι, πιστεύω τι τινι. reddo deposui, ἀποδίδωμαι τῇ παρεκτείνῃ. d. pecuniam in iemulo, κατατίθηναι χρηματα ἐν τῷ γαμῷ. liberos in silvas, κατατίθηναι τὰ τέκνα ἐν τῇ ὕλῃ, ἀποσκευάζωμαι τὰ τέκνα εἰς τοὺς ὄρους. aliquid inis auribus, πιστεύω τι ἀκοαῖς ἀποφάσειν. [μωοις.

dē-rōpūlatio, ōis, 0. πόρθησις, ἐρή-

dē-rōpūlatior, ōria, d. πόρθησις.

dē-rōpūlor, ōis, ari, (ἀρχ. κ. μιγ. κ. -lo, are) alqd, ἐκπορθῶ, πορθῶ, θῶ τι. agros, regiouem εἰτε finem alicjs, πορθῶ, προνομεύω τὴν χώραν τινός. μεταφ. φθείρω, ἀφανίζω τι. depopulatus, e, um, οὐ σπανίως παθ. καπορθημένος, ἐρημωθείς. depopulata regionis, devastantur, πορθήσαντας τὴν χώραν ἀπέρχονται.

dē-rosio, an, ai um, are, κατακόμιζω, κατακτείνω. summa deportant everruis, εἰ ποταμοὶ κατὰ γούνα ὀφθαλμοῖς. 2) ἀποκομίζω, μετακομίζω. frumentum in castra, κομίζω σίτον εἰς τὰ στρατοπέδον. paucis exercitum deportant in locum, εἰ νῆες μετακομίζουσι τὸ στράτευμα εἰς τόπον. alqm in insulam, ἀποκομίζω, ἐξορίζω τινά εἰς νῆσον. 3) ἀποκομίζω, κατακομίζω, κατὰ γω, ἐπανέγω. exercitum, ἀποκομίζω, ἐπανέγω τὸ στράτευμα. iriumphum, κατὰ γω θρίαμβον. gloriam, ἐκφέρωμαι δόξαν.

dē-rosco, rōrosci, ēre, alqm, ἐξαιτῶ τινε, αἰτούμαι τινα ἔκδοτον. Hannibalem, τὸν Ἀννίβαν. mactorem culpa, τὸν αἰτιον. alqm ad roscum, εἰς τιμωρίαν ἐξαιτῶ τινά. 2) αἰτῶ. alqm imperatorem, στρατηγὸν τινά. consulatum mihi, αἰτῶ τὴν ὑπατείαν. 3) sibi alqm, προκαλοῦμαι τινα εἰς ἔργον.

dē-rōsūus, a, um, id. dorono.

+ dē-rosūilo, are, αἰτῶ. auxilia sibi, αἰτῶ βοηθεύω.

+ dē-praedor, atus, ari, ληλατῶ. agros, χώραν.

+ dē-prāvio, ēpi, d. διαστραμμένος, οὐκ ὀρθῶς, κακῶς. Kik' dē-prāvio, ōis, 0. διαστραφῆ, διαφθερά.

dē-prāvo, an, ai um, are, (depravus) alqd, διαστρίπτω τι. μεταφ. alqd ἢ alqm, διαστρίπτω, διαφθείρω,

πεντηκὸν παρίχω τι ἢ τινα. *depre-
valus*, α, um, διεστραμμένος, δια-
φθαρμένος, διάστροφος.

+ *depreceābundus*, α, um, λυ-
πώων. Τακ.

depreceatio, ōnis, θ. παραίτησις.
2) τὸ ἀπειθεῖν, ἡ κατάρα.

depreceator, ōris, α. παραιτητής.
apud alqm tibi deprecator sum, πα-
ραιτητής σοί εἰμι παρά τινι.

deprecor, atus, urī, alqd, παραι-
τούμαι τι, αἰτούμαι εἴτε ἵκετώ μὴ
γινῆθαι τι. *iram sonatus*, παραι-
τούμαι τὴν ὀργὴν τῆς συγχλήτου
moris alcjs, τὸν θάνατον τινος. *
me querimoniam, παραιτούμαι, ἀπο-
τρίβωμαι τὴν μέμψιν. 2) παραιτοῦ-
μαι, συγγώμην αἰτούμαι. *deprecan-
tibus veniam dedit*, τοῖς παραιτου-
μένοις συγγώμην εἶχεν. 3) alqm,
παραιτούμαι, αἰτούμαι, ἵκετώ τινα
εἰς *deprecor*, ac me condempni, πα-
ραιτούμαι σε, ἵκετώ, μὴ με κατα-
κρίνῃς. *legati pacem deprecantur*,
εἰ πρίσθῃς αἰτεῖσθαι εἰρήνην. *de-
precor alqm a vobis*, παραιτούμαι
ὁμᾶς συγγνώμην τινι εἶναι, αἰτῶ
τινι συγγνώμην παρ' ὁμοῖν. 4) ἀπει-
χόμαι, καταρῶμαι.

deprehendo (*deprendo*), ndi,
psum, ere, alqm ἢ alqd, καταλαμ-
βάνω, συλλαμβάνω, λαμβάνω τινά
ἢ τι. *reducitur ad eum deprehens-
us ex itinere*, ἐπ' ἐλθὼν τι πρὸς αὐ-
τὸν καταλημμένος ἐκ τῆς πορείας.
*naves deprehendunt et in portum
deducunt*, καταλαμβάνουσι τὰς ναῦς
καὶ κατὰ γούαν εἰς τὸν λιμένα. d. *fo-
ram eurus*, καταλαμβάνω, αἰρῶ δρό-
μῳ τὸ θηρίον. *paucā quaedam ani-
malia, quae in angustia m billa,
campo deprehenduntur*, μικρά τινα
ζῷα, ἐν στενοῖς εὐκλινῆτα, ἐν πεδίῳ
ἐλίσσονται. d. *alqm in facinore*, λαμ-
βάνω τινά κακούργον. *deprehen-*

ditur adulterio, μοιχείαν ἐλίσσεται.
d. *sacrilegium*, καταφωρῶ ἱεροσυλίαν.
res furtiva in domo deprehenditur,
κλοπιῶν τι λαμβάνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ.
nos flentes illos deprehendimus, κλαί-
οντες αὐτοὺς καταλάβομεν. 2) alqd,
καταλαμβάνω, κατανοῶ, καταμανθάνω
τι. [ληψίς, φώρεσις.]

deprehensio, ōnis, θ. (σπ.) κατά-
deprehensus x. *depressus*, α, um,
id. *deprehendo*.

depressus, α, um, μ. σ. (μσχ. τοῦ
deprimo) locus, ταπεινός, χαμηλός
τόπος. vox, ταπεινὴ φωνή.

deprimo, esui, esum, ere, (*de-
premo*) alqd, καταπιεζῶ, καταβερῶ
τι *navem* καταδίω, καταβυθίζω ναῦν.
depressa testas emergit, καταδυο-
μένη (κουμπομένη), ἡ ἀλήθεια ἀνα-
δύεται (ἀναφύεται). d. *animum*, τα-
πεινῶ τὴν ψυχὴν. *onus deprimit*, τὸ
φορτίον καταβερᾷ. d. *plantam*, ἐρύτω
(φύτω) τὸ φυτόν εἰς πολὺ βάθος.
puteum, βαθύνω τὸ φρεσ.

+ *deproleus*, alis, διαμαχι-
μενος. Ὀρ.

deprimo, mpsi, mptum, ere, alqd,
ἐξαιρῶ τι. *icla pharetris*, ἐξαιρῶ μέλη
ἐκ τῆς φαρτρῆς. *pecuniam ex aera-
rio*, λαμβάνω χρήματα ἐκ τοῦ ταμ-
είου. *Caecubum pelles*, ταμίζομαι.
Kaikuobon εἶνον ἐκ τοῦ ταμείου.
alqd de libris, ταμίζομαι, πορίζ-
μαι, λαμβάνω τι ἐκ τῶν βιβλίων.

depropius, α, um, id. *depromo*.

deproprio, are, (ἀρχ. κ. ποιητ.)
κατασπύλω. 2) alqd, κατασπύλω τι.

deputet, dui, ere, ἀπρόσ, me *de-
putet* alqd facere, αἰσχύνομαι ποι-
εῖν τι. 2) *deputet*, ἀνασχύνω, ἀ-
παισχύνομαι, ἀπρόσβρω.

depygis, id. *depygis*.

depygo, avi, alium, are, esui
alqd, διαμάχεμαι, διαγωνίζομαι πρὸς
τινι. 2) διαμάχομαι, μονομαχῶ. cum

bestiis esse bestias, θηρομαχῶ. 3) proelium depugnatur, ἡ μάχη λίγει. depugnatio proelii, ληξάτης τῆς μάχης.

depulsio, ōnis, θ. (depello) ἀπωσις, ἀπέλασις. 2) ἀπικρούσις, διακρούσις τῆς κατηγορίας.

+ depulso, are, ἀπελαύνω. Πλ.

+ depulsor, ōris, ἀ. (depello) ὁ ἀποτρέπων. Κικ.

depulsus, a, um, ἴδ. depello.

dē-pūto, avi, atum, are, λογίζομαι, νομίζω, ἀγνούμαι. alqd utile (vssn), νομίζω τι ὠφέλιμον εἶναι.

+ dē-pygis, e, (de-pyga) ἀπυγος

+ dē-rādo, āvi, āsum, ēre, alqd, ἀπορέω, ἀπορεύω τι. σπουδ, ἀποτρέφωμαι, ἀποκείρωμαι τὴν κεφαλὴν.

dērāsus, a, um, ἴδ. derado.

Derbe, es, θ. Δέρβη, πόλις Λυκαονίας. Derbētes, is, ἀ. Δερβήτης.

Derbētes, cum, ἀ. Δέρβετες, ἔθνος τῆς Μαργιανῆς ἐν Ἀσίᾳ.

Dereūtis, is, κ. -us, θ. Δερκετώ.

+ dē-relictio, ōnis, θ. εγκατάλειψις, ἀμέλειος. Κικ.

dē-rēlinquo, īqui, icum, ēre, alqm ἢ alqd, εγκαταλείπω, προλείπω τινά ἢ τι, προδίδωμι τινά. 2) μεταρ-καταλείπω τι. Κουρτ.

dē-repente, īpīf. (ἀρχ. κ. μετ.) ἐξαίφνης.

dē-rēpo, pōi, ēre, ad alqd, καθέρπω, ἀτρέπω πρὸς τι.

dēreptus, a, um, ἴδ. deripio.

dē-rīdeo, is, īsum, ēre, καταγελῶ, γελῶ alqm ἢ alqd, καταγελῶ τινος. derideo, καταγελῶμαι, καταγέλαστος γίνεσθαι.

deridiculus, a, um, (derideo) καταγέλαστος. deridiculum, ī, οὐ. κατά γελως. deridiculo fui, καταγέλασθη, καταγέλαστος ἐγένετο.

dē-rīpisco, guī, ēre, καταπήγνυμαι. derigui, καταπέπηγα, ἀποπέπηγα.

dē-rīpio, īpui, eptum, ēre, (de-rapio) alqm ἢ alqd, ἀρπαγάζω, ἀποσπῶ τινά ἢ τι. [πτης.

dē-rīsor, ōris, ἀ. ὁ καταγελῶν, σκώ-1 derīsus, a, um, ἴδ. derideo.

2. dē-rīsus, us, ἀ. καταγέλως.

dē-rīvatio, ōnis, θ. τὸ ἀποχετεῖν, παροχτεῦσις.

dērīvo, avi, atum, are, (de-rivus) alqd, ἀποχετεύω, παροχετεύω τι. μεταρ-ἀποχετεύω, ἀποτρέπω, ἀπεκλίνω.

dē-rōgo, avi, atum, are, alqd legi εἶτε de lego, ἀφαιρῶ τι τοῦ νόμου, ἀποψηφίζομαι εἶτε ἀκυρον ποίω μένος τοῦ νόμου 2) alqd alcuī, ἀφαιρῶ τί τινος, alcuī fidem, ἀδελῶ τινι τὴν πίστιν, ἀπιστῶ τινι.

dērōsus, a, um, (μετ. τοῦ ἀρχ. derodo) περιδρωτός.

Deriōna, ae, θ. ὁ Δέρων, ἡ Δερτώνα, πόλις Ἰταλίας, τανὴν Tortona.

dē-runcīno, atum, are, (de-runcina) alqm, φανακίζω, ἀπατῶ τινά.

dē-ruo, cui, ēre, alqd, (σπ.) καταβάλλω, καταρρίπτω, κρημνίζω τι. 2) οὐδ. κρημνίζομαι, καταπίπτω.

dē-rupis, a, um, (μετ. τοῦ ἀρχ. derumpo) καταρρώϊ, ἀπορρώϊ, ἀποτομός, κατακρημνός. derupis, orum, ōi, πλ. ἀπορρώγες (πέτραι).

dē-suōnio, īi, itum, ire, καταμαίνομαι, μαίνομαι, ἀγριάζομαι. 2) ἀπομαίνομαι, μαρινόμενος παύομαι, λόγῳ τῆς μανίας.

+ dē-salto, atum, are, alqd, χορεύω, ὀρῶμαι τι. Σουτ.

descendo, ndi, usum, ēre, (de-scendo) καταβαίνω. ex equo εἶτε equo, ἐπὶ τοῦ ἵππου. de consilio, ἐκ τοῦ συμβουλίου. per olivum, κατὰ τοῦ πρηνούς. in Piraeum, εἰς τὸν Πειραιᾶ. omnibus corporis in campum, οὐν πάσῃ τῇ δυνάμει εἰς τὸ πεδῖον. in curiam, εἰς ἀγῶνα. 2) ad εἶτε in forum, καταβαίνω, ἔρχομαι εἰς τὴν ἀγορᾶν. ad

comitia, ἔρχομαι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν. 3) εἰσδύομαι: ferrum in corpus descendit, τὸ ξίφος εἰσδύεται εἰς τὸ σῶμα. verhum in pecus aloeis, ὁ λόγος εἰσδύεται εἰς τὴν ψυχὴν τινος. 4) συγκαταβαίνειν, ad extrema, εἰς τὰ ἔσχατα. in precus, εἰς δεήσεις. placeat mihi defensio; descendo, συγκαταβαίνει μοι ἡ ἀπολογία καταβαίνειν ἢ) κατὰγομαι, κατὰγω τὸ γένος. 6) παρεμβαίνειν, εκτρέπεσθαι, διαφέρω.

Descensio, ὄνις, ὁ. (des endo) καταβάσεις. 2) ἐμβάσεις (μέρος βάλανειου).

1. descensus, α, um, ἰδ. descendo.

2. descensus, us, ᾱ (descendo) καταβαλέμενος, καταβάσεις.

de-sisco, ἵνι εἶτε il, itum, ἔρε, ab alqd, ἀρίσταμαι τινος, ἀπολείπω τινα. ad alqm, ἀρίσταμαι πρὸς τινα, μάλιστα πρὸς τινα. a vita, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου.

de scribo, ψι, ritum, ἔρε, alqd, ἀντιγράφω τι. 2) διαγράφω τι. grometrum formam, γράφω διάγραμμο, διαγράφω γεωμετρικὸν σχῆμα.

3) διαγράφω, διηγούμεαι, περιηγούμεαι, ὑπογράφω τι. lo um, διαγράφω τὸν τόπον, τὴν ὑπογραφὴν τοῦ τόπου ποιοῦμαι. 4) διαγράφω, διερίζω, διατάττω, διακρίνω τι. annum in duo decim menses, διακρίνω τὸ ἔτος εἰς δώδεκα μῆνας. populum ordinibus, διατάττω, διακρίνω τὸν δῆμον κατὰ τάξεις. 5) alqm alicui, διακρίνω τί τινι. civitatibus vectigal, φόρον ταῖς πολιτείαις. jura alicui, ἐρίζω, διατάττω τινὶ τὰ δικαια. munera pugnare, διακρίνωμαι τὰ ἀπὸ τοῦ πόνου.

+ describe, ἐπιφ. (describo) ὠριζόμενος, τεταγμένος. Κικ.

de-scriptio, ὄνις, ὁ. διαγραφὴ, ὑπογραφὴ, ὑποτύπωσης. 2) διαγραφὴ, διήγησις, περιήγησις. 3) διάταξις, διακρίσις. 4) διάταξις, τάξις, διακρίσεις.

descriptus, α, um, (μτγ.) τοῦ de-

scribo) ὠριζόμενος, τεταγμένος.

de-scco, cui, etum, arc, alqd, d-ποτέμνω, ἀποκοπῶ τι.

desectus, α, um, ἰδ. deseco.

de-sero, cui, ritum, ἔρε, alqm ἢ alqd, ἀπολείπω, ἐγκαταλείπω τι ἢ τι. exorcitus ducem deserui, ὁ στρατὸς ἀπολείπει, παραδίδωσι τὸν στρατὸν. miles exorcitum deserit, ἡ δὲ ἀπλῶς miles deserit, ὁ στρατιώτης ἀπολείπει, ἐκλείπει τὸ στρατεύμα, αὐτομολεῖ. amici me deserunt, εἰ φίλου μὲ ἀπολείπουσιν. d. oppidum, ἐρημον καταλείπω τὴν πόλιν, ἐκλείπω τὴν πόλιν. castellum, ἐγκαταλείπω, ἀπολείπω τὸ φρούριον. villam, ἀπολείπω τὸν βίον, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου. visum virtutis, καταλείπω τὴν δόξαν τῆς ἀρετῆς. d. officium, ἀθετῶ τὸ καθήκον.

desertor, ὄνις, ὁ. (desero) προδοτής, λαιπετάκτης, αὐτομολός.

desertus, α, um, μ. σ. κ. ὕπ. (μτγ.) τοῦ desero) ἐρημός, deserta, orum, οὐ. ἐρημοὶ τόποι, ἐρήμια.

de-servio, ite, alicui, δουλεύω, ὑπηρετῶ τινι. [πρακτός.

deses, idis, (desideo) ἄργος, ἀ-de-sicco, arc, alqd, ἀπεξηρῶ τι. de-sido, edī, ἔρε, (de-sedeo) κάθημαι, κάθημαι ἄργος, ἄργῳ, ἀπραγῳ, desiderābilis, α, μ. (μτγ.) σ. π. θεός, πεινῆτος, περιπέητος, ἐπιζητήσιμος. [αἰς, ἐπιθυμία.

desideratio, ὄνις, ὁ. (σπ.) πόθη. de-siderium, ἰι, οὐ. (desidero) πένθος. Scripionis, ὁ πόθος τοῦ (ἀπεθανόντος). Σκηπίωνος, miserum me desiderium tenet urbis, θανάτον ἔχω πόθον τῆς πόλεως. me d. carpi aloeis, πόθος μοι ἐγγίγνεται τινος. alqd mihi d. incult, πόθον ἐμποιεῖ μοι τι. 2) d. cibi pottonisque, βρωτοῦ καὶ ποτοῦ πόθος, ἐπιθυμία, ἐρίζει. 3) δέησις, ζήτησις, αἰτήσεις. 4) τὸ πόλημα,

ἢ ποθέω, ἢ ποθέω.

desidero, avi, atum, are, ποθέω, filium (absentem) τὸν (ἀπόντα) υἱόν. gloriam, ἐπιθυμῶ, ἐπιέμαι δοξης. desiderant rigari arbores, τὰ δένδρα ἐπιθυμῶσι ἀρδεύεσθαι. mihi dari haud d., οὐ χρήζω δοθῆναι μοι τι. d. in milite virtutem, τὸν στρατιώτην βούλομαι ἀρετὴν ἔχειν. alqd ab aliq, αἰτῶ τι παρὰ τινος. 2) d. alqd in oratione suo, ποθέω τι (ἐλλείπειν τι) ἐν τῷ σφ' λόγῳ. Caesar in eo proelio C. milites desideravit, ὁ Καῖσαρ μετ' ἐκείνην τὴν μάχην διακοσμοῦς στρατιώτας ἐπεζητήσεν. οὐ tanto signum desideratum est, ἐκ τοῦ λαοῦ ἤρανίσθη ἀγαθόν.

desidia, ae, ō, (desiden) κάθσεις, τὴ καυθήσῃ. 2) ἀργία, ἀπραγία.

+ desidiabulum, i, ō, (desidia) ἀργῶν λείον. Πλ.

desidiōsus, a, um, m. s. κ. ὄπ. (desidia), λίαν ἀργός, ἄπονος, ἄπρακτος. 2) ἀργοποιός.

desido, sedi, ere, καθίζομαι. terra desidit, ἡ γῆ ἔζηκε λαμβάνει, ὄφειλάνει. unda desidit, τὸ κύμα ὑποχωρεῖ. 2) μεταφ. ὑποχωρῶ, ἐλαττωμαι.

designā ō, ōis, ō, ἐμφανίζω, σημειώσω, διαγράφω, ὑποτυπώσω. 2) αἰρεῖται, ἀποδείξει (τῶν ὑπᾶτων).

designātor, ōris, ō, ὁ ἐν τῷ θαλάτρῳ τοῖς θεαταῖς τὰς ἔδρας ἀπονεύων. 2) διαδέτης κηδείας, ὁ τῆς κηδείας ἐπιμελούμενος. 3) ἀγωνοθέτης, βραβευτής.

de signo, asī, atum, are, alqd, σημειῶ, σημείοις διαλαμβάνω τι. monia sulci, αὐλάκι περιγράφω τὰ τεύχη. alqd vobis, τῷ λόγῳ ὑποτυπῶ τι. alqm digito, δείκνυμι τινα τῷ δακτύλῳ. 2) ἀποφαίνω, ἐργάζομαι, μηχανῶμαι τι. 3) alqm, ἀποδείκνυμι, αἰρούμαι τινα. consulom, ὕπατον. design ti consules, εἰ ἀποδεικνύνται,

αἰρεθέντες, ἀνερρύθνεντες ὕπατοι (πρὶν ἢ παρῶσιν εἰς τὴν ἀρχήν), οἱ προποδεδειγμένοι.

desilio, silui, sultum, iro, (salio) καταπηδῶ, ἀποπηδῶ, ἀράλλομαι, καθάλλομαι.

desino, iui, sultum, iro, (salio) alqd, παύομαι, λήγω τινός, εὖ τι. alium, παύομαι τῆς τέχνης. seditionem, παύω τὴν στάσιν, παύομαι, λήγω τῆς στάσεως. maledicere, καταλογῶν παύομαι. loqui, καταπαύω τὸν λόγον, λήγων παύομαι. moveri, κινούμενός παύομαι, λήγω τοῦ κινεῖσθαι. non desinam defendere, οὐ παύομαι ἀμύνων. veteres orationes legi sunt desitae, οἱ παλαιοὶ λόγοι ἀπαγγενοσκόμοιο ἀπαύσαντο. desilium est, ἐπαύσατο, ἐπαύσαντο. Σημ. σπ. d. alqd re κ. ποιητ. oleis rei. 2) οὐδ. desidunt imbres, παύονται, ληγουσιν οἱ ὄμβροι. desit ira, ἐπαύσατο, ἐληξεν ἡ ὀργή. cauda in piscem desinit, ἡ οὐρά εἰς ἰχθύν καταλγεται. verba quae similiter desinunt, τὰ ὅμοιοτελευτα, τὰ ὅμοιως λήγοντα. desine! παύε! εἰ !

desurio, ure, (desurio) μωρίζω, ἀνοῦς εἰμι, παραφρονῶ.

desisto, sivi, sissum, ero, alqm, ἵστημι, καθίσταμι τινα. 2) οὐδ. alqm re ἢ de, ab te, ἀφίσταμαι, παύομαι τινος. ab oppugnatū me, ἀφίσταμαι τοῖς πολιορκήταις. sententia est de semetipso desinit, ἀπιστία τῆς γνώμης, μετέβαλε τὴν γνώμην. d. mori um timere, ἀποπαύομαι τοῦ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον. furem, ἀφίσταμαι τοῦ μαίνεσθαι, μαίνόμενος παύομαι. desiste! παύσαι τούτων. desisten'o autumum, τελευταῖοντος τοῦ φθινοπώρου. Σημ. μετὲ δετ. ἢ. pugnae. Πλ.

desinus, a, um, ō, desino.

desolo, soli, atum, are, alqd, μωνώ, ἰρημῶ, ἐγκαταλείπω τι. συγ-

θως κατὰ μτγ. desolatus, a, um, με-
μονωμένος, ἔρημος, ἔγκαταλειμμέ-
νος. desolatum agrum magistero,
στράτευμα ἔρημον στρατηγού.

de-specto, aro, alqd, καθορῶ κατα-
θεῖμαι τι. 2) alqm, καταφρονῶ τινος.

4. despectus, a, um, ἴδ. despicio,

2. despectus, us, ἄ. (despicio)
σκοπῇ, κάτοψις. 2) καταφρονήσις.

+ desperanter, ἐπὶ ἀναλπιστως,
ματ' ἀπελπισμού. κικ.

desperatio, ōis, θ. ἀπελπισμός,
ἀναλπιστία, ἡ τῶν ἐλπίδων ἀπόγνω-
σις. in desperatione sum, ἀνέλπι-
στός εἰμι, ἀπεγνωκα τὰς ἐλπίδας.

desperatus, e, um, μ. σ. κ. ὑπ.
(μτγ. τοῦ despero) ἀπελπισμένος.
morbus, ἀπελπισμένη νόσος. spes,
ἀπελπισμὴν, ἀπεγνωσμένη ἐλπίς.

de-spero, avi, aum, aro, alqd ἢ
aleui rei ἢ de re, ἀπελπίζω τινός
ἢ τι, ἀπογινώσκω τινός ἢ τι. salutē,
ἀπογινώσκω, τὰς τῆς σωτηρίας ἐλ-
πίδας, ἀπελπίζω τὴν σωτηρίαν. de
extragatione ἢ oppido, ἀπελπίζω
τῆς πίστεως ἢ τοῦ ἔλαϊν τὴν πόλιν.
pacem, ἀπελπίζω τὴν εἰρήνην. des-
perata salus, ἀπελπισμένη σωτηρία.
non despero ista esse vera, οὐκ ἀ-
πελπίζω ἐκεῖνα ἀληθῆ εἶναι.

despiciō, ōis, θ. (despicor) κα-
ταφρονῆσις, ὑπερόρασις.

1. despiciātus, a, um, μ. ὑπ. (μτγ.
τοῦ despicor) καταφρονητός, εὐκα-
ταφρονήτος.

2. despiciātus, us, ἄ. μόνον κατὰ
δοτ. τοῦ ἐν.) καταφρονήσις. despici-
tū alqm habere, ὑπερορᾶν τινος.

despiciētis, es, θ. καταφρονήσις.

despicio, ōis, uctum, ere, de-spe-
cio) alqd ἢ in alqd, καθορῶ, κατα-
θεῖμαι τι. d. vertice montis vallis
ἢ in valle, καθορῶ τὰ πεδία ἀπο
τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους. d. urbes,

καταθεῖμαι, ἐπισκοπῶ τὰς πόλεις.

2) alqm ἢ alqd, ὑπερορῶ τινος ἢ
καταφρονῶ τινος.

+ despicor, alus, ari, (ἐπιτ.

despicio) alqm, ὑπερορῶ, καταφρ-
νῶ τινος. Δύρ. Bicit

de-spicātor, ōis, ἄ. (σπ.) σ-
λήτης, σολήτωρ.

de-spicio, avi, aum, aro, alqm
alqd, ἀποσυλῶ, συλῶ, ἀποδύω τι
ἢ τι. templum, συλῶ τὸν ναόν. alq
armis, συλῶ τινα τὰ ὅπλα. alqm
ompho, ἐπαιρουμαι τινα τὸν θρίαμβον.

de-spondeo, ndi, nsum, ero, al
aleui, ἐγγυῶ, καταγγυῶ, ὑπισχνούμαι

τί τινι. 2) filiam aleui, ἐγγυῶ τὴν
θυγατέρα. mihi filiam, ἐγγυ-
μαι, καταγγυνώμαι τὴν θυγατέρα (πρὸς
τινός). 3) d. animum (Πλ.), σπ-
ῖμος, σθυμῶ, ἀπελπίζω.

de-sponso, aro, (μτγ. κ. σπ.)

iam aleui, ἐγγυῶ τινι τὴν θυγατέρα.

desponsus, a, um, ἴδ. despondeo.

de-spuo, avi, aum, aro, alq

ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω τι.

de spuō, ere, ἀποπτύω, πτύω.

alqd, ἀποπτύω τι, καταπτύω τινί

καταφρονῶ τινος.

desquāto, aum, ere, (εφαπ-

alqd, ἀπολεπίζω, ἀπολέπω.

* de-stillo, avi, aum, aro, κατ-

στίζω. alqm re, ἀποστίζω τι.

destinatio, ōis, θ. διορισμός.

destino, ari, aum, aro, (ἐκ τ

de κ. τοῦ ἀχρ. εἰσπο=ιστάνω) alq

ἢ alqd, καθίστημι, τίττω, ὀρίζω τι

ἢ τι. anseas ad mōis, καθίστα-

μι, προσάπτω τὰ ἐπύχρια πρὸς τὴν

ιστόν. alqm regem, καθίστημι, τί-

τω τινα βασιλέα. diem necis ale-

τίττω τινί τὴν ἡμέραν τοῦ φόνου. hō-

moris destinata, ἡ πεπωμένη

θανάτου ὥρα. operi destinatus, κ

τασταθεῖς, τεταγμένος ἐπὶ τὸ ἔργον. d. tempus ei locum ad certamen, τάττω τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον πρὸς τὴν μάχην. ea, quae agere destinaverat, ἐκεῖνα, ἃ ποιεῖν, προῦθετο. coria ei destinata sententia, βεβαία καὶ τεταγμένη γνώμη. 2) στοχάζομαι. aliqui, τινός. animis auctorem destinant, στοχάζονται τοῦ αἰτίου. sagittas, ἐπὶ σκοπὸν βάλλω τὰ βέλη. 3) mihi aliquid, προσρίζομαι τι. pedes, οἰκίαν.

destituo, ui, uitum, ēre, (de-sta-tuo) aliqui ἢ aliquid, καθίστημι, ἵστημι, τίθημι τίνα ἢ τι. armatos in medio, καθίστημι ὀπλοφόρους ἐν τῇ μέσῳ. cohortes omnia vallum, τὰς σπειρας ἔξω τοῦ χαρακώματος. duo signa hic, τίθημι ἐνταῦθα δύο σημεῖα. 2) ἀπολείπω, ἐγκαταλείπω, προλείπω τανὴν ἢ τι. amicos destituit, ἀπέλιπε τοὺς φίλους. mens eum destituit, ὁ νοῦς ἐξέλιπεν αὐτόν, ἔξω φρενῶν ἐγένετο. - destitutus, a, um, ἐγκαταλειπόμενος, ἔρημος. pro eite a pro, ἔρημος ἐλπίδος. amicis, ἔρημος φίλων, στερόμενος φίλων. a tu familiarī, ἄπορος χρημάτων.

destituitio, ōis, ō. (σπ.) ἀπόλειψις, ἐγκατάλειψις, προδοσία.

destitutus, a, um, ἔδ. destituo.

† destrictio, επίρ. γυμνῶς, φανερώς.

destrictus, a, um, ἔδ. destringo

de-stringo, inxi, ictum, ēre, aliquid,

ἀποψήχω τι. destringor, παροξυνομαι τῇ σπλεγγίδι, ἀποψήχομαι, ἀποσπλεγγίζομαι. 3) d. gladium, σπῶμαι τὴν μάχην. enses destringit, το ξίφος ἐσπάσαντο. 3) χρίπτω τι, επιψάω τινος εἴτε τι. pectus sagittā, χρίπτω τὸ στήθος τῷ βέλει. 4) καθίστομαι τινος, aliqui eamtime, ὡδὴ καθίστομαι τινος, ποιήματι διασῶρω τινά.

destruere, ōis, ō. καθαιρεῖς, κατασκαρῇ. 2) ἀνασκευῇ, ἀναίρεσις.

destruere, a, um, ἔδ. destruo.

de-struo, uai, uctum, ēre, aliquid, καθαιρῶ. poenia, τὰ τεῖχη. d. dicere, ἀνασκευάζω τοὺς λόγους. testes, τοὺς μάρτυρας.

de-sibilare, επίρ. ἐξαιφνης.

† desubascere, ēre, καθιδροῦμαι, ἀφιδρῶ. ἢλ.

de-sudo, avi, uitum, are, ἀφιδρῶ, καθιδρῶ, ἰδρῶ. μεταφ. ἰδρῶ σὺν ἰδρῶτι ἐργάζομαι.

desueto, factus, fici, i, (σπ.) ἀπεθίζομαι.

de-suesco, ēre, μένον κατὰ μτχ. desuetus, a, um, res desuetas, πράγματα οὐκ εἰς εἰωθός, οὐκ εἰς ἐνθα ὄν, ἀγέρας γαγεννημένον. 2) ἀπομεμαθηκός.

desuetudo, ōis, ō. (desuetus) ἀπομαθήσεως, ἀγέρας.

desuetus, a, um, ἔδ. desuesco.

desultor, ōis, ō. (desilio) ἄμφιππος, ὁ ἵππος καλητιζών. μεταφ. ὁ μεταδότης, ὁ εἰς ἄλλο καὶ ἄλλο μεταπηδῶν.

desultorius, a, um, (desultor) τοῦ ἄμφιππου, τοῦ καλητιζόντος.

de-sum, ſui, esse, ἀπαιμι, οὐ πάραμι, ἐλλείπω, ἀπολείπω. omnia desunt, πάντα ἀπεσι, πάντα ἐλλείπει, οὐδὲν πάρασι. numero aliquid desest, ἵνδαι τι τῷ ἀριθμῷ. nullum ad fortitatem desest, οὐδὲν ἀπολείπει τῆς εὐδαιμονίας. nihil ei desest, οὐδὲν ἐλλείπει. αὐτῷ, οὐδένος ἵνδαιται, οὐδένος ἵνδαι αὐτῷ quantum alteri desest, tantum alteri superest, ὅσον τῷ ἑτέρῳ ἐλλείπει, τοσούτον τῷ ἑτέρῳ περισσεύει. in eo desest orationis ornatus, ἀπεστιν ἐν αὐτῷ ἢ τοῦ λόγου διακόσμησις. Μετά δοτ. neque amicis desum, οὐτε ἀπαιμι τοῖς φίλοις, οὐτε ἀπολείπω τοὺς φίλους. communī saluti desest, οὐκ ἐπιμελεῖται τῆς κοινῆς σωτηρίας. officio desunt, ἀπολείπουσι τὸ καθήκον, ἀπολείπονται τοῦ καθήκοντος. Συντασσεται δὲ καὶ τῷ † quo-

minus καὶ, προηγούμενης ἀνθήσεως, τῷ † quō, ὡς καὶ † ἀπαρμενιάτῳ.
dē-nūm, mprī, ēre, mīhi alqm ἢ alqd, ἐκλείγωμαι, ἀφαιρῶμαι τινα ἢ τι. sibi hunc locum desumpsit, ἐξέλεξε τὸν τόπον τοῦτον.

* † dē-sūper, ἐπὶ. καθόπερθεν, ὑπερθεν, ἀνωθεν. vulnere, ἀνωθεν τραυματίζω.

* dē-surgo, ēre, (σπ.) ἔξανιταμαι. dēvincis, a, um, ἴδ. detego.

dē-tēgō, exī, octam, ēre, alqd, ἀποστέγάζω, ἀποκαλύπτω τι, ventus dēvexit villam, β ἄνεμος ἀποστέγαται τὴν ἐκφυλίαν. d. caput, ἀποκαλύπτωμαι τὴν κεφαλὴν, ἀνακαλύπτομαι. detestum corpus, γερμένον σῶμα μετὰ. d. consilium, ἀποκαλύπτω, δηλώω τὴν γνώμην.

dē-tendo, naum, ēre, alqd, καθαιρῶ, ἀποκαυαίω. tabernacula, τὰς σκη-
dētionsus, a, um, ἴδ. detendo. [νός.
dētentus, a, um, ἴδ. detulso.

dē-terreo, rei, naum, ēre, alqd, ἀποψῶ, ἀποψῶμαι, ἀπομάττω, ἀπομαργγυμῶ τι. sudorem frontis brachii, ἀποψῶ, ἀπομάττω τὸν τοῦ μετώπου ἰδρώτα τῷ βραχίονι lacrimas, ἀποψῶ, ἀπομαργγυμῶ τὰ δάκρυα. caput pallio, ἀποψῶ τὴν κεφαλὴν τῷ ἱματίῳ. mensam, ἀπομάττω τὴν τράπεζαν. 2) ἀποκλῶ, κατακλῶ, συντρίβω, remos, τὰς κώπας.

dēterior, ius, συγκρ. (ἔξ ἀχρηστικῷ deter) χείρων, ὑποδεέστερος, φευλότερος. ὅπ. dēteriorius, a, um, χείριστος, φευλότερος. dēteriores anteproununt bonis, εἰ χείρους τῶν καλῶν προτιμῶνται. equitatu plus valebat, peditatu dēterior erat, τὸ μὲν ἵππικον κρείττων ἦν, τὸ δὲ πεζικον χείρων. dēteriores mores, χείρων ἤθη. meliora video, dēteriora sequor, τὰ μὲν βελτίω ἑρῶ, τὰ δὲ χείρω διώω. vectigalia alium dēteriora

facio, παρέχω τινὶ ἐνδεστέρους (ἐλάττους) τοὺς φόρους. genus reipublicae ex bono in dēteriorum convertitur, τὴ τῆς πολιτείας εἶδος ἀπὸ τοῦ καλοῦ ἐπὶ τὸ χείριστον τρεπεται.

dēiūrius, ἐπὶ. χείρων, ἐνδεστέρον, ἔλαττον.

dē-terminatio, ōnis, ὁ. ἕρος, πῶ. dē-termino, anī, aium, ere, alqd, ἀπορίζω, διαιρίζω, περιορίζω, ὀρίζω, περατῶ τι. μεταφ. ὀρίζω, διατάττω, τάττω τι.

* † dē-tēro, tēti, tētum, ēre, alqd, ἀποτρίβω, κατατρίβω, τρίβω τι. via longa dēterit pedes, ἡ μακρὰ πορεία κατατρίβει, κατατρυγεί τοὺς πόδας. collum a catena dētrituum, τράχηλος ὑπὸ ἐλθούσης τετραμμένος. κατατ. μαιοῦν, ἐλαττοῦν τι.

dē-torro, nī, ūtum, ēre, alqd, ab alqm re, d. a φόβου ἀποτρίπω τινά τινας, ἀπειρῶμαι τινὰ τινὰς ἀπιστοῦν ε. supraditatu, ἀποτρίπω τὰς ψυχὰς τῆς ἐπιθυμίας. d. alqm a scribendo dētrino (quid, quomīuna) scrib-i, ἀποτρίπω τινὰ τοῦ γράφειν, φοβῶ τινὰ μὴ γράψῃ, φόβον ἐκβάλλω τινί, ὡς μὴ γράψῃ. 2) ἀποκρῶ, ἀποτρίπω τι, vīm ab alqm, ἰμῶμαι τινί τὴν βίαν.

dēteriorius, a, um, ἴδ. dēterior.

dētersus, a, um, ἴδ. detergeo.

dētestābīlis, e, m. σ. ἀποτρόπαιος, ἀπευκταῖος, μιστῆς, βδελυκτός.

dētestālio, ōnis, ὁ. κατὰρ, βδελυγμός, ἀποτρόπαισμός, ἀποτρεπὴ, ἀποστρεφῆ.

dē-testor, aius, erī, alqm ἢ alqd, μισάττωμαι τινά ἢ τι, καταρῶμαι τινί 2) ἀπειχόμαι, ἀποιωνίζομαι, ἀποτρίπω τι. 3) dētestor, παθ. βδελυκτός εἰμι dētestatus, a, um, ἀπευκταῖος, κατάρτεος.

dē-telo, καί, tium, ēre, alqd, ἐξυφαίνω, ὑφαίνω, ἀνθῶ τι, καταπλέκω, πλέκω τι. μεταφ. tabellam,

καταπλέκω, διεξηγουμαι, διεξέρχ-
μαι μύθον.

detineo, īnuī, tentum, ēre, (de-
tineo) αλqη, κατέχω, επέρχω, κωλύω
τινά. αλqη de είτε ab eis, επέρχω, ά-
πείργω τινά τινος. 2) κατέχω, θρα-
δύνω τινά. 3) κατέχω τινά ή τι.
κρατῶ τινος. oculis, κατέχω τὰ θυ-
ματα. detineor in re, κατέχομαι έκ-
τινι, άπχολούμαι περί τι.

detoudeo nli, nsum, ēre, άποκεί-
ρω, κείρω. crines, άποκείρομαι τήν κε-
φαλήν.

* detineo, ui, are, εκδροντω. 2)
λήγω της βροντης βροντών πεδουμαι.
detraheo, a, um, id. detraho.

detraho, rsi, rsum, ōre, άπο-
στρέφω, μεταστρέφω. lumen ab alio,
αποστρέφω τῷ εἰματά από τινος.
detraho ad oscula, μεταστρέφω τόν
σώχονα πρὸς τὰ φιλήματα. eandem
in dexteram τήν οὐράν εις τὰ δεξιά,
voluptates animos a virtute detor-
quunt, κί ὁδοναι άποστρέφουσι: οἱ
ἀρετης τὰς ψυχὰς. 2) διαστρέφω,
στρέβλω τι. corpus detortum, διε-
στραμμένον, στρέβλυν οἰσμός. 3) δια-
στρέφω, παρεξηγουμαι τι.

detortus, a, um, id. detorqueo.

detraho, ōis, ō. (detraho) άραι-
ρῶ, άραιρῶσι. 2) oibi, ή έκχρισι.

+ detractor, ōis, ā. (detraho) ά-
ποτραυλίζων, άμαυρῶν. Taa.

detraho, a, um, id. detraho.

detraho, āsi, āsum, ēre, αλqη
ή αλqη, άποστῶ, άφελκω τινά ή τι.
αλqη de curru κατὰ τῶν είτε άποστῶ
τινά άπό του ἔρματος. vestimenta alci,
άποδύω τινά: τήν ἐπὶ τῶν, έκδύω τινά
τῷ ενδύματα. detraho frenas equo,
περιαιρῶ, περιαιρούμαι τοῦ ἵππου
τοῦς χαλινούς. sentium milioi, άπαξῶ
παρά τοῦ στρατιώτου τήν άσπίδα, ά-
φαιρούμαι τοῦ στρατιώτου τήν άσπίδα.
de homine sensus, άφαιρούμαι τοῦ άν-

θρώπου τὰς αἰσθησεις. alqd de summa
είτε ex summa, άραιρῶ τι τοῦ ἔλqη. αλqη
ad iudiciū, άραπῶ τινά εις δίκην.
αλqη ab injuria, άποτρέπω τινά τῆς
ἐδικίας. 2) de alio ή de alia re, άπε-
τραυλίζω, έκτραυλίζω, άμαυρῶ τινά ή τι.
detraho, ōis, ō. (σπ.) άπο-
ποίησις, άναίεσις, άρησις.

detraho, ōis, ā. (σπ.) ά άπο-
τραυλίζων, έκτραυλίζων, άμαυρῶν τι.
detraho, āvi, āsum, āre, (de-
tra-
ho) alqd, άποποιούμαι, άπωθεύμαι,
άποστρέβωμαι, άπαρνέυμαι, άρνέυμαι,
ού ήχρηται τι. 2) αλqη ή αλqη, άπο-
τραυλίζω, έκτραυλίζω, άμαυρῶ τινά ή τι.

+ detrimens, a, um, βλαδι-
ρῶς, ζημιούδης. Kato.

detrimens, i, ō. (detraho) άπο-
τριβῶ, βλάμω, βλάβη, ζημία, συμ-
φορῇ. detrimens accipio (capio,
facio), ζημιούμαι, βλάπτομαι, ζημιάν
(βλάδων) πάσχω. τυπική τρεσις. vi-
deant consules, ne quid re publica
detrimens capiat, «διε φροντίδος
τοῦς ὑπάτους σχεῖν, ὥστε μηδεμίαν
άποτριβῶν τῷ δημοσίῳ συμβῆναι».
d. offere alci, φέρω τινί ζημιάν.

detritus, a, um, id. detraho.

detraho, ōis, ōsum, ēre, αλqη,
άπωθῶ, έξωθῶ, κατωθῶ τινά. ho-
stem ex arce, έξωθῶ τόν πολέμιον εκ
τῆς άκροπόλεως. αλqη in mare, έξω-
θῶ, ὥθῶ τινά εις τήν θάλασσαν. vi
tempestatiūm Cythum detraho, ὅπῃ
χειμῶνος έξωθῶσις εις Κύθον. μεταρ.
d. αλqη in paupertatem, πρῶγῳ,
ἐμδῶλῳ τινά εις πένιαν. 2) αλqη, ά-
ναβάλλομαι, ὁπερτίθεμαι τι. comitia
in meusum Martium, τήν έκκλησίαν
εις τόν Μάρτιον μήνα.

detraho, āvi, āsum, āre, αλqη,
άποκόπτω, άκρωτηριάζω, κολλῶ τι.

detraho, a, um, id. detraho.

detraho, āvi, āsum, āre, αλqη ή
αλqη, μετά θρόνου είτε βίβλ έξωθῶ.

καταβάλλω, καταβρίπτω τινά ἢ τι.
aedificium, καθαυρῶ εἰκοδόμημα. ho-
norem de (εἴτε ex) vallē, ἐξωθῶ τοῦς
πυλῆθους ἐκ τοῦ χαρᾶκώματος. aliquid
de mente, ἐξίστημι τινά τῶν φρενῶν.
† de iurro, aie, aliquid, (τπ.) κατα-
σχών τι.

Deu alion, ὄσις, ἄ. δευκαλίων
-arius, α, um, δευκαλιώνεις.

deus, aie, ἄ. ἐνδεκα οὐγκίαι, ἐν-
δεκα κύβοι. 2) ἐνδεκα δωδεκατημόρια.
heres ex deuncē, ὁ τῶν ἐνδεκα μερῶν
καληρονομός.

de-ūro, ussi, ustum, ūro, aliquid, ἄ-
ποκρίω, κατακρίω, κρίω τι oppidum,
κατακρίω τὴν πόλιν. hiems arhores.
deussi, ὁ χειμῶν κατέκαυσεν τὰ δένδρα.

deus, i, ἄ. θεός. per deos!
πρὸς τῶν θεῶν, μὰ τοὺς θεούς! si di
volent, ἤν ol θεοὶ θέλωσι. pro deum
fidem! pro deum immo talium! πρὸς
τῶν θεῶν! di prohibeant! πρὸς
θεῶν μὴ γίνετο! di meliora eſte
melius (velint, ferant)! εὐρέμαι! di
te perdunt! ὁμοῖο! κακῶς σε ἀπο-
λέσκειαν ol θεοὶ! di te ament (ol θεοὶ
νί σ' ἀγαπούν) ὄνκιο οὐγα! χαῖρε!
ita me di ament (amabunt)! ὁδῶς
ὀναίμην! πρῶ. amo. 2) μεταφ. α)
ἐπὶ εὐχῶν τινὲς ἄνδρες. deus, θεός,
θεῖος. β) ὁ λίαν εὐτυχὴς ἐναγωνεὶ deus
sum, (θεός εἰμι), «ἐθαύνατο γέγονα».
deustus, a, um, id. deuro.

† de-ūlor, uti, aliquid, καταχρῶμαι
τινί, κακῶς χρῶμαι τινί. Nip.

de-vasio, as, ἐρημῶ, ἀφανίζω.

de-vēlio, exi, e tum, ēre, ἀπο-
κομίζω, κατακομίζω, κομίζω. In-
mentum in Graeciam, κομίζω σίτον
εἰς τὴν Ἑλλάδα. saucios in oppidum
ἀποκομίζω τοὺς τραυματίας εἰς τὴν
πόλιν. equo aliquid, κομίζω τινά ἐξ
ἵππου. devehor Rhodum, καταπλέω
εἰτε πλέω κατὰ τὸν Ἰόνιον ποταμόν.
de-vello, velli, vulsum, ūro, (ἀρχ.

ποιητ. κ. μετ.) aliquid, ἀποτίλλω,
ποτιπῶ τι. [πῶ τι. C]

† de-vēlo, as, aliquid, ἀπικαλῶ.

* de-vēnētor, aius, ari, σέβομαι
deos, τοὺς θεούς. somnia, εὐχόμενα
τοῖς θεοῖς ἀποτρέπω τὰ ἐνύπνια.

de-vūnio, eui, enium, ire, κατα-
ρχομαι, διερχομαι, ἀρικνεύμαι. exu-
devenient in urbem, ol φυγάδες ἐ-
τέρχονται εἰς τὴν πόλιν. d. in vic-
ris manus, ἔρχομαι εἰς τὰς χεῖρας
τοῦ νικητοῦ. in insidias, ἐνέδραις ἐ-
πίπτω. * d. locum=in locum.

de-verbēro, avi, atum, are, ἄ. ἄ-
πῶ, μαστιγῶ τινά.

1. deversor, aius, ari, (deverti)
καταλῶ, κατάγομαι. apud aliquid
παρά τινί, πρὸς τινά.

2. deversor, ōris, ἄ. (deverto)
καταγόμενος ξένος.

deversoridulum, i, ōs, μικρὸν κα-
ταγόμενον, μικρὸν κατάλυμα.

deversoridius, a, um, -ης καταγ-
γής. d. taberna eſte -rium, in,
καταγόμενον, κατάλυμα, καταλυτήριον.

deverto, ōis, ōis, (deverto)
τροπή τῆς οδοῦ. Numinis, ἐκτροπή
ποταμοῦ. μεταφ. ἐκτροπή λόγου, π-
ρεκδοῖς 2) κατάλυμα, καταγόμε-
3) καταγόμενον.

de-verto, iti, rsam, ēre, aliquid,
ποτρέπω τι. fatalis, τὸ πεπρωμένον
2) οὐδ. d. vīā, ἀποτρέπομαι τῆς ὁδοῦ
εκκλίνω, ἀποστρίφω, ἀποτρέπομαι
Rhodum, τρέπομαι εἰς τὴν Ῥόδον.
d. eſte devertor ad (apud) aliquid,
τάγομαι, καταλύω παρά τινί, π-
τινι in hospitium amici, εἰς τὴν
οἴκον οἰκτείνω.

† de-vexitas, ōis, ὁ. κατωφέρεια
κλίσις.

de-vetus, a, um, (deveho) κα-
φέρής, κατάντης, κατακλινής. με-
ad osium, κλίνων, βέπων ἐπὶ σχολῇ.
de-victus, a, um, id. devicco.

dēvincio, axi, notum, ire, alqm ἢ alqd, καταδένω, δένω τινά ἢ τι ad alqd, ἐκ τινος homines ioler se, συνάπτω τοὺς ἀνθρώπους πρὸς ἀλλήλους. 2) alqm, ἀνακτιῶμαι, ἀνακτιῶμαι τινά. benefolentia, εὐνοία.

dē-vinco, ici, icium, ēre, alqm, κατανακῶ, καταδυναμίζω τινά, κατακτιῶ τινος.

dēvincius, a, um, m. c. (μτχ. τοῦ devincio) ἀνηττημένος, προσηττημένος, προσκειμένος τινί.

+ dēviliatio, ōnis, θ. ἀποφυγή, ἔκφυγῃ. Κικ.

dē-vitio, avi, atum, are, alqd, ἀπορεύω, ἐκφεύγω, προσφυλάττωμαι, φυλάττωμαι τι. letum, ἀπορεύω τον θανάτου. malum, φυλάττωμαι τὸ κακόν.

dēvius, a, um, (de-via) ἔξω εἴτε πύρρον τῆς ὁδοῦ. avis devia, ἐρημικός ὄρνις. iter devium, ἑκτροπή, παρεκτροπή τῆς ὁδοῦ. oppidum, πόλιςμα πύρρον τῆς ὁδοῦ κελευάν. devium, tancium, notum, mizar, ἑκτροπόμενος εἴτε πλανώμενος θαυμάζω τὸ ἔρημον ἄλσος. μεταφ. nihil devium loquimur, οὐδὲν παρεκτροπέμεθα τοῦ λόγου. homo d. παράφορος ἄνθρωπος.

dē-vō, ō, avi, atum, are, alqm, ἀποκαλῶ, μετακαλῶ τινά. alqm in iudiciū, ἀνακαλῶ, ἀνακαλοῦμαι τινά, καλῶ τινά εἰς δικήν. alqm de provincia, ἀποκαλῶ, ἀνακαλῶ τινά ἐκ τῆς ἐπαρχίας. μεταφ. philosophiam v coelo, κατακαλῶ, κατάγω τὴν φιλοσοφίαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

dē-vōlo, avi, atum, are, καταπέτομαι, ἀποπετομαι. μεταφ. d in forum, δρόμῳ φερεται εἰς τὴν ἀγορὰν.

dē-volvo, lvi, lŭtum, ēre, alqd, κατακυλίω, κατακυλινδῶ, κυλινδῶ τι. dovolutus, a, um, κατακυλισμένος, κυλινδούμενος. μεταφ. dovolvere ad alqd, κυλινδοῦμαι, φερομαι πρὸς τι.

dēvōlūtas, a, um, ἴδ. devolvo.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

dē-vōro, avi, atum, are, καταβιβρώσκω, καταβροχθίζω, κατασθίω. (barybdis devorat alqm, ἡ Χάρυβδις κατασθίει τινά. μεταφ. κατασθίω, καταπίνω, καταβιβρώσκω, λαφύσσω, ἀφανίζω τι. [ἐκτροπή. Τακ.

+ dēvortium, ii, ōs. (devortio) ὁδὸς dēvortio, ōnis, θ. (devortio) ἀφοσιώσις, καθιέρωσις. vitas, τὸ ταυτὸν καθιερεύειν. 2) καταρά, ἀρά. 3) κατευχή, ἐπιφθῆ, μαγικὸν ἄσμα.

dēvōtio, are, (ἐπιτ. τοῦ devortio) alqd ἢ alqm alcui, ἀροσιῶ, καθιερώω, ἀνατίθωμι τινά ἢ τί τινί. 2) καταδέω, καταμαγεύω τινά, ἐπάδω τινί.

dēvōtius, a, um, (μτχ. τοῦ devortio) ἀρωσιτωμένος, προσανακείμενος, εὐνους, εὐσεβής. 2) κατέρατος, ἐπάρατος.

dē-vūteo, ōvi, ōium, ēre, alqd alcui, ἀροσιῶ, καθιερώω, ἀνατίθωμι τι τινί. me, me diis, me mori, καθιζέω, καθιερώω ἑαυτὸν τοῖς θεοῖς ἢ τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος. 2) alqm ἢ alqd, καταραῶμαι τινί, καταύχομαι τινος, 3) ἐπάδω τινί, καταμαγεύω τινά.

dēvūteus, a, um, ἴδ. devellio.

+ dēvūteus, ōis, ē. (de-sextans) δέκα οὐγκίαι. 2) δέκα δωδεκατημέρια.

+ dēvūteus, are, θ. (dextera) μικρά δεξιὰ χεῖρ. Κικ.

dexter, tra, trum εἴτε iŕra, iŕrum m. o. (dexterioi) x. ὅπ. (dextimus) δεξιὸς, δεξιὸς, d. iŕtus, ἡ δεξιὰ πλευρά. cornu, τὸ δεξιὸν κέρα. d. manus ἡ ἀπλὴς dextera, ἡ δεξιὰ (χεῖρ). cedo dextram, δός τὴν δεξιάν. prehendo dextram alcui, δεξιόομαι τινά. conserimus dexteras, δεξιοῦμεθα ἀλλήλους. 5) ὅπον. pars a dextera, ἐκ δεξιᾶς, ἐν δεξιᾷ, ἐκ δορατος. dextera εἴτε dextrā ἢ ad dextram, ἐπὶ δεξιᾷ, ἐπὶ δόρῳ. mitto alcui dextram, δεξιάν πέμπω τινί (ὡς ὁμονοίας σημεῖον), 2) μεταφ. δεξιός,

ἐπιδίδωμι, ἐπιτιθέμενος. 3) δεξιός, εὖσις, δυνάμεισσι, αἰς, ὁ. (σπ.) δεξιότης, ἐπιδιδόσθης, ἐπιτιθέμενος. Διδ.

dexter εἴτε dextrā, ἐπὶ. μ. σ. (dexter) δεξιώς, ἐπιδεικνύς.

dexterus, α, υμ, ἴδ. dexter.

dextrorsum εἴτε ἄ-εως, (Πλ.)

dextrō-vorsum (-vorsum) ἐπὶ. ἐπιδείκω, ἐξ δεξιῶ. [ξου δύναμις.]

Dia, ας, ὁ. δια, ἀρχαῖον τῆς Νά-
-ῃ διαβήλλω, ἱ. α. (diab-

thrum, διαβήλλον· σκοπεύω. Πλ.

diablin'es -atres, -ali, tum, α.

Διαδιδότω, εἰς τοὺς ἑλλησιν.

diadema, αἰς, ὁ. τοῦ διαδήματος.

diastia, ας, ὁ. διαστα (ἢ παρὰ τοῦ

ἱατροῦ ἐπιτασσόμενον). 2) διαίτα, δι-

αιτητήριον, διατρίβη, οἰκία, οἰκησις.

diastros, ας, α. διατρίβω.

diastrotica, ας, ὁ. διαλεκτική, -ce, ἐπὶ. διαλεκτικῶς. -ca, orum, τὰ δια-

λεκτικά -eas, α, υμ, διαλεκτικός.

+ dialectos (-os), ἱ, ὁ. διαλεκτός.

Diālis, ο, αἰός. Namē d. Diālis

herēs, ὁ τοῦ Διὸς στεφανηφόρος.

diālogus, ἱ, α. διάλογος.

Diāna, ας, ὁ. Δίανα, ποιητ. D

no luna, ἡ σελήνη. Diānis, α, υμ,

τῆς Δίανας. -nium, ἱ, ου. (tem-

plum) τὸ Διανέειον. 2) διάνειν, ἡ

κρωτὶς τῆς Ἰταλίας, τὸν Denio.

diārium, ἱ, οὐ. (dies) ἡμερήσιος

τροπῆ, οἰκησιον.

dihārius, α, υμ, οἰδορῶς. -phus,

ἱ, ὁ. ἡ οἰδορῶς (ὅπου. εὐθής).

dica, ας, ὁ. δικάζω. dicam scribo

al-oi, γράφεται τινι δίκην, δίκην

ἐπάγω τινί. [μα, χλευασμός.

dicānās, αἰς, ὁ. (dicat) σαώμ-

dicānās, α, υμ, (dicat) [τπ.]

εἰς-ώμων, εὐθικός, χλευαστικός.

Dicānās, ἱ, α. δικάζω.

+ diātio, οἰς, ὁ. (dico) το εἰς

ἄλλαν πόλιν πολιτογραφῆσθαι. Hic

dicat, αἰς, μ. σ. (dico) εὐνομή-

μων, φιλοσώμων, χλευαστικός.

dichōreus, ἱ, α. διχορῶς.

dicio (οὐκ ὀρθῶς dictio, ἡ δ' ὅν, τοῦ

ἐν ἄγρ), ὀνίς, ὁ. (ἐκ τοῦ 2. dictio) ἐπι-

κρίταια, ἀρχή, regimēne mēse dictio-

nis facio, ὑπὲρ αὐτῶ ποιῶμαι, ὑπο-

τάτω γάρων. dedunt εἴτε tradunt

se in dicionem ulcui, ἰγχερίζουσιν

αὐτοῦ τινι. civitas in dicionem Ro-

manorum venit εἴτε redacta est, ἡ

πολιτεία ὑπὸ (εἴτε ὑποχείριος) τοῖς

Ρωμαίοις ἐγένετο. sub (εἴτε in) illo-

rum dicione sum, ὑπὸ (ἐν) τῇ ἐκείνων

ἐπικρατείᾳ εἰμι, ὑπὲρ ἐκείνων εἰμι.

utram dicionē teneat, ἐπικρατεῖται,

κυριεύουσι τῆς γῆς hoc discrimen sub

dicione censoris est, ταύτης τῆς κρί-

σεως κύρθός ἐστιν ὁ τιμητής.

dicis causā εἴτε grātiā, (δική, δίκη)

νόμου χάριν, ὅσον νόμου χάριν, ἀπο-

σιώτως Evēca, λόγου Evēca.

1 dico, ἀνί, aiun, are, alqd ul-

oui, ἀνατίθω, ἀφαιρώ, ἀφαιρώ, κα-

θερῶ τί τινι. donum Jovi, ἀνατίθω-

μι δῶρον τῷ Διί. donum Jovi dica-

tum, δῶρον τῷ Διί ἀνατίθω.

2. dico, ἱ, aiun, ere, [kωm, κ.

ἄπ. Kκ, dixi=dixisti, Πλ, dixis,

dicere=dixeris, die] (δείκνυμι) λέγω,

φημι, νοῦν, λέγω ἀληθῶς. mendacium,

ψευδῆ, turpe dictu, αἰσχρὸν εἰπεῖν.

dixerit quipiam, εἴποι τις ἄν, ὡς

ἄν εὖν εἴποι τις. ut ita dicam,

οὕτως εἴπειν, ὡς ἐπὶ εἴπειν. dixi

de hoc, habere eum torcularia, λέ-

γεται, ὡς ἔχει τορεῦματα, τοῦτον πα-

σιν ἔχειν τορεῦματα. dicor dignus

esse, ἄξιός ἐστιν λέγεσθαι. dictum fa-

ctum εἴτε dictum ac factum, ἄμα ἔ-

πος, ἄμα ἔργον. 2) λέγω, λαλῶ, ἰ-

γορεύω. ad εἴτε apud populum, ἀγο-

ρεύω εἰς τὸ κοινὸν, δημηγορῶ. H. cau-

sam, ἀπολογούμαι. ius, δικαιοδω-

τῶ, χρηματίζω. de aliqua re, λέγω,

ἀγορεύω, λόγους ποιῶμαι περὶ τινος.

pro algo aut contra alqm, ὑπὲρ τινος ἢ κατὰ τινος, ὅριε δική, εὐ λέγεται. 3) λέγω, ἄδω, ἀρῶ, διηγούμαι. bella, λέγω, διηγούμαι πολέμους. laudes alejs, λέγω τὸν ἑπαινον τινος. ceterum, ἄδω ὡδὴν deus dieit alqd, ὁ θεὸς φράζει τι. 4) λέγω, καλῶ, προσαγορεύω. alqm patrem, πατέρα τινά. 5) ἀναγορεύω, ἀποδεικνύμαι, αἰρούμαι. alqm dicatorem, ἀναγορεύω, λέγω τινά δικτάτορα. alqm consulem, ἀποδεικνύμαι τινά ὑπατον. 6) λέγω, ὀρίζω, τάττω τινί τι. diem et locum alicui, ἡμέραν καὶ τόπον τινί. leges victis, τάττω νόμους τοῖς νενικημένοις. pecunia dicta, τὸ ἀργύριον (εἰτε τεταγμένον) ἀργύριον. dicrotum, ἰ, οὐ (ὑπὲν. navigium ἢ dicrotus, ἡγήρης (ναῦς).

† dicrotia, ae. b. ὑπὸν. navis = dicrotum. [ae., Κρητικός.

* Dictator, a, um, (dicte) δικτάτωρ. dictaminus, i, b. εἰτε -onium, i, οὐ ἡ δικταμνος, τὸ δικταμνον (φύτον). dictata, orum, id. dicto.

dictator, oris, a (dicte) δικτάτωρ, ἀποκράτωρ στρατηγός· οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Ῥώμῃ ὁ ἐν θειαῖς περιστάσειν ἀποδεικνυμένος ἐξάμηνος μνηστὴρ, οὗ κατασταθέντος διέλυοντο πάντα αἱ ἄλλαι ἀρχαί, πλὴν τῶν δηλατῶν. [τωρ.

dictatorius, a, um, τοῦ δικτά-
† dictatrix, icis, b. καμ. ἡ δικτατωρεύουσα. Πλ.

dictatura, ae, b. δικτατωρία. dictaturum, gerō, δικτατωρεύω.

Dice, es, b. Δικτή, ὅρος Κρήτης.

dictio, onis, b. (dicō) τὸ λέγειν. λέγει, φράσις, d. causam, ἀπολογία. 2) χρῆσις.

dictio, are, (δαμ. τοῦ dicto) alqd, πολλάκις λέγω τι, φράζω, θυλλῶ τι. 2) causas, πολλάκις δικασ εἰπεῖν, ὑπὲρ πολλῶν ἀπολογησάσθαι.

dicto, avi, atum, are, (dicō) πολλὰκις λέγω τι, θυλλῶ τι, εἶωθα λέγειν τι. 2) ὑπαγορεύω. alqd alicui, ὑπαγορεύω τι τινί. 3) επιτάττω, διατάττω τινί τι. - dictata, orum, οὐ. ὑπαγορεύσεις, παραγγέλματα.

dictum, i, οὐ. (μτχ. τοῦ dico) βήμα, λέξις. 2) ἐχτην. ῥήσις, ἀποθεγμα. 3) λόγος, ποίημα, διχηγία, χρῆσις, κττ. 4) επιταγή.

1. dictus, a, um, id. dico. [Bict.

2. † dictus, us, a. (dicō) λόγος.

Dictynna, ae, b. Δικτυννα, ἡ Ἀρτεμις = ἡνυμ, ἰ, οὐ. Δικτυνναίος, ἱερὸν Δικτυννης Ἀρτεμίδος.

Didys, ŷos, a. Διδύς.

didī i, didicisse, id. disco.

diditus, a, um, id. didi.

Didō, us κ. ŷois, b. Διδώ.

* dido, idi, itum, ere, (dis-do)

alqd. διδάσκω, διδάσκω τι. didici ut fama, διδεδίκα, ἢ ἐγνώκα.

diduco, xi, ctum, ere, (dis-duco)

alqd, διέλω, διαγω, διασπῶ, διασπῶ τι. rima diducta, ῥήγμα διεσπῆς. d. nodos, λύω τὰ ἀγκυλά. scopulos, σχίζω πετράς. diducor a parentibus, διζοπῶμαι ἀπὸ τῶν γονέων. amicitia diducitur, ἡ φιλία διασπάται, διαλύεται. matrimonium, διαλύεται τὸ συναικέσιον. d. alqd in tria partes, διαιρῶ τι εἰς τρεῖς μέρη. diducia civitas, διηρημένη, διεσπασμένη πολιτεία. 2) d. aciem, παραταίνω, ἐκτείνω, ἀρῶ τὴν φάλαγγα.

diductus, a, um, id. diduco.

Didymēon, i, es, Διδύμαϊον, ναῦς,

Ἀπόλλωνος ἐν Διδυμαῖ. Κουρ.

diecētia, ae, b. (diec) ἡμεροδύον.

diecetus, a, um, (dis-er-ge) εἶναι ἀνεσκόλοπιμένους, ἀνιστορούμενους.

diecedo, hinc diecedus, ite -it, -it, a. παγε (ἐπὶ ἡμέρῃ) εἰς κώμας. Πλ.

diec, ei (κ. die, Σαλλ. κ. Οὐγγ.)

diei, Οὔριγ.), δ. κ. (ἐν τῷ ἐν. ἐγίστε ἐκί προθεσμίας μάλιστα) β. [δ' ἰ α κατὰ Κρήτας ἡ ἡμέρα, ὅθεν ἐν-δίοις, εὐ-ῖ(ε) ἡμέρα, eo die, ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. postero (postera) die, τῇ ὑστεραίᾳ. in posterum diem, εἰς τὴν ὑστεραίαν. tertio die venit, τῇ τρίτῃ εἴτε τριταῖος ἦλθε. postridie ejus diei, τῇ ὑστεραίᾳ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας. ex ea die ad hanc, ἐξ ἐκείνης μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. per totum diem, δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. omnia die, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. bis die, δις τῆς ἡμέρας. cum die, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. de die potare, ἀπ' ἡμέρας πίνειν. multo die, προΐουσης τῆς ἡμέρας. diem noctemque aīte dies noctesque iter facio, ἡμέραν καὶ νύκτα πορεύομαι. viliū in dies crescit, τὸ κακὸν καθ' ἡμέραν αὐξάνει. 2) ἡμέρα, προθεσμία. dies statui, constitutus, dictus, εἴτε statē, constituta κτλ, ἡμέρα τεταγμένη, ῥητὴ, εἰρημένη. nulla dies, οὐδεμία προθεσμία. 3) ἡμέρα, χρόνος, μέλλον. longus dies, μακρὸς χρόνος. in diem vivis, ἡμερόδιος, ἐρημερόδιος ἐστίν.

Diespiter, itis, δ. (Dis-pater) Ζεύς. diffāmo, are, (dis-fama) aliquid ἢ aliquid, δυσφημῶ τινα ἢ τι, βλασφημῶ, διαβάλλω. 2) διαφημίζω τινα ἢ τι. differentia, ae, ti, διαφορά.

dis-fēro, distūli, distātum, differre, (dis-fero) aliquid ἢ aliquid, διαφέρω, διασκαδάννυμι, διασπῶ τι ἢ τινα. veniunt nubila, ἀνεμος διασκαδάννυσσι τὰ νέφη. classem, διαφέρει, διασκαδάννυσσι τὸν στόλον, lupi insepulti membra differunt, λύκοι διασπῶσι τὰ τοῦ ἀτάφου μέλη. dolore differor, ὅπο λύπης ταράττομαι. d. aliquid dictis, συγκρίνω τινα τῷ λόγῳ. rumor differtur, λόγος διαδίδεται, φήμη διαφίρεται. d. aliquid rumore, διαφέρω τινα λόγοις, θρυλλῶ, διαφημίζω τινα. 2) διαφέρω, ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαι,

διδίλω, παρίλω, χρονίζω τι. τὴν πορείαν. aliquid in aliud tempus vadāllor, εἰς ἄλλον χρόνον αἰσθ, παρατείνω τινα, ὑπέρθεσι ἀναβολὴν) τινα ποιεῖται. diff. παρτείνομαι. 3) οὐδ. d. ab διαφέρω, ἐξαλλάττομαι, δίσταται, χωρίζομαι. τινος, διαφωνῶ τινος aliquid in te εἴτε te διαφέρω τινος εἴτε ἐν τινι. illi naturae diff. ἐκείνοι τῇ φύσει διαφέρουσιν. eo differunt, διαφέρουσιν ἀλλήλους (πρὸς ἀλλήλους). κ. π. d. cum (ποιεῖ. κ. μετ.) alieni=d. ab differunt, a, um, (dis-facio) te, διάπλωι, διάμαστος, πλήρη στός τινος.

† difficile, επίρ. χαλεπῶς, ῥῶς, δυσκόλως.

difficilis, e, m. s. a. ὅπ. cillimus] (dis-facilis) χαλεπός, χερός, δύσκολος. difficile est fieri amicum, χαλεπὸν ἐστὶ φίλον εἶναι, δυσπρότος ὁ φίλος. difficile iudicari, χαλεπὸν ἐστὶ κρίνειν, διακρίτον ἐστὶ τὸς difficultis εἴτε ad eloquendum, πρᾶγμα χαλεπὸν εἰπεῖν. ad percipiendum, δυσκόλον. factu, χαλεπὸν ποιεῖν, δυσκόλος. locus adire difficilis, τὸ πρὸς δυσκόλος. d. transitus, χαλεπὴ διάδυσπρία. res difficiles perdis τὰ δύσκολα μανθάνομεν. 2) ἐπὶ χαρμηλῶς* χαλεπός, δυσκόλος, δυσπροσηγόρευτος.

difficiliter, επίρ. (σ. π.)=difficultas, αἴς, ὅ. χαλεπότης, χερεία, δυσκολία. loci, ἡ δυσπρότος, ἡ ἀπρία χρημάτων, ἡ δυσχεροσία τῶν ἐδῶν. difficultatem ἢ res mihi in difficultibus est, δ. σκληροῦμαι. 2) ἡ χαλεπότης, δυσχερεία, δυσκόλως.

difficulter, επίρ. μ. σ. (σ. π.)

ὀπ. (-cillime) χαλεπῶς, δυσχερῶς, δυσκόλως.

diffidens, ntis, (μτχ. τοῦ diffido) ἄπιστος, δυσπιστος.

diffidenter, ἐπὶρ. μ. † σ. δυσπί-
στως, ἀθύμως. (στία, ὑποψία.

diffidentia, ae, θ. δυσπιστία, ἀπι-
dis-fido, īsus eum, εἰς, alcuī κ.

alcuī rei, † εἰς το, κ. de alqo, ἀ-
πιστῶ, δυσπιστῶ τινι, ἐβόμμε ἔχω
πρὸς τι, ὑποπτεύω τινά ἢ τι. saluti,
ἀπελπίζω τὴν σωτηρίαν. d. eum sa-
num facere, ἀπιστίας ἔχω πρὸς τὸ
ὑγιᾶ αὐτὸν καταστήσαι.

dis-fundo, ūdi, īsum, ἔρο, alqd,
διασχίζω, σχίζω κτ. 2) diem, διακό-
πτω καὶ ἀναβάλλομαι τὴν διακν εἰς
τὴν ὑστεραίαν.

* diffingo, ēre, alqd, μεταπλάτ-
τω, μεταβάλλω τι.

diffusus, a, um, ἴδ. diffundo.

diffusus, a, um, ἴδ. diffido.

diffiteor, ēri, (dis-fiteor) alqd,
ἀρνούμαι, ἀπαρνούμαι τι.

dis-flo, avi, atum, are, (ἀρχ.) alqd,

διαπνέω, διαφυῶ, διασκοθάννυμι τι.

dis-fluo, ūxi, sum, ēre, διαρρέω,
διαχέομαι μεταφ. luxuria, διαρρέω
ὑπὸ μαλακότητος, διαχέομαι τρυφῇ.
2) διαχέομαι, διαλύομαι, καταρρέω
eudore, καταρρέω ἰδρώτι.

diffRACTUS, a, um, ἴδ. diffringo.

diffringo, actum, ēro, (dis-frango)
[ἀρχ. κ. μτχ.] alqd, διαρρήγνυμι,
συντρίβω τι.

dis-fugio, ūgi, ēro, διασκορπίζομαι,
διασκοθάννυμαι, χύδην φεύγω, φεύγω.
porterriti diffugimus, ἐκπλαγέντες
ἐρύγομεν, ἐπη ἐδυνάτο ἕκαστος.

+ diffugium, ii, ου. (diffugio) δια-
σκορπισμός. Tax.

dis-fundo, ūdi, īsum, are, alqd
ἢ alqm, διαχέω, διασκορπίζω, δια-
σπείρω τι ἢ πνκ. Πλ.

dis-fundo, ūdi, īsum, ēre, alqd,

διαχέω, ἐκχέω τι. μεταφ. διαχέω,
διασπείρω, ἐκτείνω τι. 2) διαχέω, ἀν-
θραίνω, animam, τὴν ψυχὴν, diffan-
dor, διαχέμαι, εὐφραίνομαι. 3) vi-
num, μεταγγίζω, μεταχέω τὸν εἶνον.

diffusus, ἐπὶρ. μ. σ. (diffusus) [σπ.]
σποράδην. 2) διεξοδικῶς.

diffusus, a, um, μ. σ. (μτχ. τοῦ
diffundo) ἐκτεταμένος, εὐρύς, μα-
κρὸς, διεξοδικός.

dignitas, ātis, ου. τὸ δίδαγμα.

Dignitas, ae, θ. Διγεντία, βύαξ
τις, τανῶν Licenza. Ὀρ.

dī-gēro, essi, esum, ēre, alqd,
διακρῶ, διασκοθάννυμι, διασπείρω
τι. 2) sūbum, διαφορῶ, καταπίπτω
τὴν τρεφὴν. 3) διακρῶ, διατάττω, εὐ-
θιτῶ, διακοσμῶ τι. populum in clas-

sis, διακρῶ τὸν δῆμον εἰς κλάσεις.
paua rei, ἐκτίθημι, διεξέρχομαι, διχ-
γούμαι τὰς τοῦ πράγματος χρήσεις.

dī-gēstia, ōnis, θ. (dīgēro) περι-
ομῆς (βητορ. σχῆμα).

dī-gēstus, a, um, ἴδ. dīgēro.

dī-gitūlus, i, εἰ μικρὸς δάκτυλος.

dī-gitūlis, i, εἰ δάκτυλος. index
εἴτε calularis, εἰ λιχανός. d. pollex,

ἴδ. pollex, aīngio alqd exītomis di-
gitis, ἄπτομαι τινος ἄκρως τοῖς δα-
κτύλοις, ἀποθιγῶς, computo digitis,

ἀπολαύω τοῖς δακτύλοις. tollo digi-
tum, αἶρω, ἀνατείνω τὸν δάκτυλον.

perigo, profero digitum, ἐπιχειρῶ
τῇ ἐργῳ. monitor digitis, δακτυλο-
δεικτούμαι, δακτυλόδεικτός εἰμι. 2)

δάκτυλος (μέτρον), τὸ δέκατον ἕκτον
τοῦ ποδός. 3) δάκτυλος τοῦ ποδός.

diglādior, aius, ari, (ds κ. gla-
dius) cum alqo, διαξίριζομαι, δια-
μάχομαι τινι εἴτε πρὸς τίνα. inter

ae, πρὸς ἀλλήλους.

dignatio, ōnis, θ. ἀξίωσις, τιμῇ.
2) ἀξίωμα, τιμῇ. [ξίαν.

digne, ἐπὶρ. μ. σ. ἀξίως, κατ' ἀ-
dignitas, ātis, θ. ἀξιώτης, ἀξία, τὸ

1. dilectus, α, um, (μτχ. τοῦ δι-
εγω ἀγαπῶ, ὅς.

2. dilectus, us, ἄ. ἰδ. 2. defectus.
diligens, nris, μ. σ. κ. ὅπ. (μτχ.
τοῦ diligo ἐπιμέλῃς, ἀκριδής. in re.
περὶ τὸ ἔργον. veritatis, φιλοπληθής. in
eloquendo, ἐπιμελούμενος τοῦ λέγειν.
diligentissimus orator, ἀκριδესτατος
ρήτωρ. 2) ἀκριδής, φειδωλός, οἰκο-
νομικός.

diligenter, ἐπιρ. μ. σ. κ. ὅπ. ἐπι-
μελῶς, ἀκριδῶς, σπουδαίως.

diligentia, ae, θ. ἀκριδεια, ἐπιμέ-
λεια, diligentiam aleis rei adhibeo,
ἐπιμελείην τινος παύωμαι, ἀκριδῶ τι.

diligo, lexī, octum, ἔρε, (dis-ingo)
aliqui ἢ aliquid, φιλῶ, στερῶ, ἀγαπῶ
τινι ἢ τι. amicis, φιλῶ, ἀγαπῶ τοὺς
φίλους. parentes et liberos, στερῶ.
ἀγαπῶ τοὺς γονεῖς καὶ τὰ τέκνα.
aliqui propter virtutem, φιλῶ τινα
διὰ τὴν ἀρετὴν. consilia Caesaris,
αἰρῶμαι τι τοῦ Καίσαρος.

diligō, are, διασπῶ τὴν περὶ τοῖς
στερνόις χιτῶνα. d. rei tunicam ei
judicibus clementer ostendo, ἀπογυ-
μνῶ τὸ στήθος τοῦ ὑποδίκου καὶ τοῖς
δικασταῖς τὰς οὐλὰς ἐπιδεικνύμι.

dilucēo, ere, διαφαίνομαι, δια-
γλῶ, δῆλος εἰμι.

dilucesco, luxī, ἔρε, (diluceo)
διαφαίνεται, διαγλῶ, ὑποφαίνομαι,
ἐκπαίνομαι. dies dilucosus, ἡ ἡμέρα
ὑποφαίνεται εἰς ὑπ. φαίνει. 2) ἀπρος.
jam diluceschat, ἡμέρα ἥδη ὑπέφαι-
νει εἰς ὑπεφαίνετο.

dilucido, ἐπιρ. μ. σ. διαφανῶς,
καταφανῶς, λαμπρῶς, παρῶς, ἐναργῶς.

dilucidus, a, um, μ. τ. διαφανής,
λαμπρός, μεταρ. διαφανής, σαφής,
ἐναργής.

dilucidum, ī, αῦ. (dilucidus) διζύ-
γαντα, λακχυγές, ὁρθός.

diludium, ī, οὐ. (dis-ludus) παι-
δίας ἀναδύχ.

dī-luo, uī, ūtum, ἔρε, alqd, δια-
κλύζω, διασπέρχω, κατακλύζω τι. Is-
terea, διασπέρχω πλίνθους. sanguine
terra diluitur, αἷματι βρέγεται ἡ γῆ.
aether pluvia sata diluit, τὸ εἶς οὐρα-
νοῦ ὕδωρ τὰ σπάρτα κατακλύζει. 2)
διημι, ἐξυδαρῶ, χεράννυμι. vinum, εἶνον.
medicamentum aceto, φάρμακον ἔξει
χεράννυμι. 3) μεταρ. ἀναιρῶ, δια-
λύω, ἀφανίζω, ἀνασκαυζω τὴν σεβασί-
ωσιν τινος. memoriam rei, κατακλύ-
ζω, ἀφανίζω, ἐξαλείφω τὴν μνήμην
τοῦ πράγματος.

dilutus, a, um, ἰδ. diluo.

* † diluēs, ēī, θ. κ. * † -tium,
1) οὐ. κατακλυσμός. 2) πανωλεθρία.

† dimāchae, arum, ἄ. αἰ. διμάχαι.

dī-māno, anī, aiu n, are, διαχέω-
μαι, ἐκτείνωμαι. [τρησις. Κικ.]

† dī-mensio, ōnis θ. ὁπ. [διαμέ-
dī-mensus, a, um, ἰδ. dimetior.

dī-mētiōr, mensus, īrī, alqd, δια-
μετρῶ, καταμετρῶ τι.

dī-mēio, anī, aiu n, are, καὶ -tōr,
aius, ari, διαμετρῶ, καταμετρῶ τι.

dimēciō, ōnis, θ. (dimio) δια-
μάχη, διαγωνισμός, ἀγών, ὑπέρτατος
εἰς universae rei, ὁ περὶ τῶν ὅλων
ἀγών, vitas ἢ capitis, ὁ περὶ τῆς ψυ-
χῆς ἀγών, ἡ ψυχρομαχία.

dī-mēto, anī, aiu n, are, διαμάχο-
μαι, διαγωνίζομαι, ἀγωνίζομαι. cum
aliquo ἢ adversus aliquem, πρὸς τινα ἢ
τεν. pro patria, ὑπὲρ τῆς πατρίδος.
de gloria, περὶ δόξης. dimicatur,
μάχη γίνεται, μάχονται.

dimidiatus, a, um, ἡμισυθεὶς, ἡ-
μίτελος. d. mensis, ὁ ἡμισυς μῆν, ὁ
ἡμισυς τοῦ μηνός.

dimidius, a, um, (dis-medius) ἡ-
μισυς, ἡμίτομος. d. annus, ὁ ἡμι-
τος ἐνιαυτός, τὸ ἡμισυ τοῦ ἐτους. eus-
-dium, ī, οὐ. τὸ ἡμισυ, ἡ ἡμίσεια.
militum, ἡ ἡμίσεια (τὸ ἡμισυ) τῶν
στρατιωτῶν. dimidio major, τὸ ἡμέ-

οι μείζων. *dimidium facti, qui coeperit, habet*, ἡ ἀρχὴ ἤμιν τοῦ παντός δι-μῆνο, ἔρε, αἰήδ, (Κωμ.) κα-ταγνώ, συντρέξω τι.

dimissio, ōis, ʒ (dimittō) [σπ.] ἀπομπή, ἀφες, διάλυσις.

dimissus, a, um, id. dimitto.

dī-mitto, īsi, issum, ʒre, διαπέμ-πω. *litteras per* (ἢ *circum*) προση-ρίας, διαπεμπω επιστελὰς διὰ τῶν ἐπαγγιῶν. *nuntios tota civitate*, δια-πέμπω ἀγγέλους παρὶ ὅλην τὴν πο-λιτείαν. *nuntios ad alqm.* διαπέμ-μαι πρὸς τινα, ἀμύκτες πρὸς ἀλλο-τρίαν, διαπέμπω τοὺς ἑκπαιδευ-μένους ἐν αὐτῇ. 2) ἀποπέμπω, ἀφί-ναι, διαφί-ναι, διαλύω. *concillium*, διαλύω τὴν συνοδὸν. *exercitum*, διαφί-ναι, διαλύω τὸ στράτευμα. *alqm incolu-mentem*, ἀφί-ναι τινα σὺν. *praedam ex manibus*, ἀφί-ναι τὴν λαβὴν ἐκ τῶν χειρῶν. *maorem*, ἀποπεμπομαι τὴν γενεάν. *creditorum*, διαλύω τοὺς χρεῖ-στας. *debitorum*, τὸν ἀφί-ναι τὴν ἀπὸ τοῦ ἐπιλήματος. *tributa alcuī*, ἀφί-ναι τινα ἀφορολογητόν. 3) ἀφί-ναι, ἀφί-σταμαι τινος. *occasionem*, ἀφί-ναι τὴν ἐκκαιρίαν. *oppugnationem*, ἀφί-σταμαι τὴν πολιορκίαν. *principatum*, ἀφί-ναι τὴν ἡγεμονίαν.

dīmōiua, a, um, id. diminuo.

dī-mōueo, ōvi, ōuim, ʒre, διαμῶ-ω, διακρίνω, χωρίζω. *agricola terram* *dimouet* αὐτῇ, ὁ γεωργὸς τὴν γῆν τῇ ἀρσενῇ διαμῶ-ει, ἀφί-ναι, διατέμνει. *d. cinerem loco*, διαμῶ-ω, ἀντακαλεῶ τὴν τέφραν ἐπὶ τῆς ἐστίας. *aurora* *dimouet* *umbram*, ἡ ἡλὸς διανοίγει τὸ σκοτὸς. *d. turbam*, διακρίνω, ὁ ὠ-θεύεται τὸν ὄχλον. *parietes*, ἀνοίγω τοὺς τοίχους. *alqm a plebe*, διασπῶ τινα ἀπὸ τοῦ δήμου. *d. alqm, vi*, μεταπέμνω τινα ποιεῖν τι.

Dindymene, ēs, ʒ, δινδυμένη, ἐ-κωνόμιον Κυβέλης. *Dindymus, i, a-*

x. -ma, orum, ōd. τὸ δινδυμον, τὰ δινδυμα, ὅςτος Μουσός.

dinūmēratio, ōis, ʒ = digestio.

dī-nūmēro, avi, atum, are, alqd, διαριθμῶ, ἀπαριθμῶ τι, πρυνπιασ, αἰεῖ, ἀπαριθμῶ, ἀποτίνω ἀργυρίον τι.

Dio (-on), ōis, a. Δίων.

diobdōlaris, a, δωδωλου ἀξιος. Πλ.

Diobchāres, i, a. Διοχάρης. -*cīnus,*

a, um, Διοχάρης.

idclētiānus, i, a Διοκλητιανός.

Diobdōlus, i, a. Διοδοτός.

diocēsis, is, ʒ, (σπ.) διοίκησις.

diocētes, ae, a. (σπ.) διοικητής,

ταμίας.

Diogēnes, is, a. Διογένης.

Diomēdes, is, a. Διομήδης. -*dēus,*

a, um, Διομήδης.

Dion, id. Dīo.

Diōnaeus, a, um, Διοναῖος.

Dīōno, ēs, ʒ, Διώνη.

Dionysia, orum, ōd. τὰ Διονύσια.

Dionysius, ii, a. Διονύσιος.

Dionysus, i, a. Διονύσιος.

diocēti, orum, a. Διοκούροι. Κικ.

+ *dīōta, ae, ʒ*, διώτη (ἀγγεῖον). Ορ.

Diphilus, i, a. Δίφιλος.

diplōma, ā is, ōd. δίπλωμα.

Dipylon, i, ōd. Δίπυλον.

Dīrae, arum, id. dīrus.

* *Dīraeus, a, um, Διραῖος.*

* *Dīre, ēs, ʒ*, Δίρα.

directio, epīr. μ. σ (σπ.) κατευθῶ,

κατ' εὐθείαν. 2) ἀφί-ναι, *dicere*, λέγειν.

directo, epīr. (directus) κατευθῶ,

εὐθῶ, εἰς εὐθείαν.

directus, a, um, (μτγ. τοῦ dirigo)

εὐθός. *directa via*, ἡ εὐθεῖα ὁδός. *in*

directum, eis εὐθῶ. 2) ὁρθός, ὁρθός.

4. *dīrempius, a, um, id.* dīrimo.

2. + *dīrempius, ae, a.* (dīrimo)

διαίρεσις. Κικ.

dīreptio, ōis, ʒ, (dīreptio) δια-

παγή, σὺλησις, πόρθησις.

dīreptor, ōis, a. (dīreptio) πορθητής.

deo, Yium, ēre (dis-labeo) |
νω, διαχωρίζω (τὰς ψυχάς).

ibitio, ōis, θ. (diribeo) ἡ τῶν
διαχωρίσις.

ibitor, ōis, ἀ. (diribeo) ὁ τὰς
διαχωρίζων.

ibitorium, ii, οὐ. (diribeo) ὁ
τῆς τῶν ψυχῶν διαχωρίσεως.

igo, recti, rectum, ēre, (dis-ro-
qd, διουθύνω, εὐθύνω τι. φ. τι

perpendicularum, εὐθύνω (ἐρθῶ)
πρὸς σταθμὴν. αἰσιμα, ἐκτείνω.

αράταξιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας.
ἐπ' εὐθείας περὶ αὐτῆς τὰς

regiones, γεγραμῇ διαγράφω
ῶραν. iter in locum, διατείνω

πον equum in hostem, εὐθύνω
ῶρον ἐπὶ τὸν πολέμιον. tela,

ζῶμιμος βάλλω. 2) alqd re-
ti, ἐφαρμίζω τι τινι, ἀμύζω τι

τι. voluplate omnia dirigentes
rei, οἱ τῇ ἡδονῇ ἀπαντα ἐφαρ-

τες Ἐπικούρειοι, d. leges homi-
ad naturam, νόμους τίθημι, στο-

ρε so ad id, quod est optimum
ura, ἀμύζεσθαι πρὸς ὅ, τι βέλ-

ον ἐν τῇ φύσει.
ymo, remi, emptum, ēre, (dis-

alqd, διαιρῶ, διορίζω, χωρίζω
iberis Vejentem agrum a Cras-

ino dirimit, ὁ Τίβερις διορίζει
τῶν Οὐνίων τῆς τῶν Κρουστομέ-

χώρας. oppida dirimuntur, αἱ
διοσπένονται ἐπ' ἀλλήλων. 2)

β. διακόπτω, διαλύω, λύω. bel-
διαλύω, διαλύομαι τὸν πόλεμον.

latem, διακόπτω, λύω τὴν συμ-
αν. amicitiā, διαλύω, λύω τὴν

ν. controversiam, διακρίνω τὰ
ἐγόμενα, διαιρῶ τὴν ἀμφισβή-

ν. 3) διαλύω, καταλύω τι.
tium, rei, optum, ēre, (dis-rario)

ἡ alqd, διαρπάζω, σπαράττω,
τῶ τινα ἢ τι. 2) διαρπάζω, δια-

πορῶ, πορῶ τι. 3) μεταρ. διασπῶ
τι, περιμάχεσθαι, ἱρίζω περὶ τινος.
urbes diripiunt Homerum, αἱ πόλεις
ἐρίζουσι περὶ τοῦ Ὀμήρου.

diritas, ātia, θ. (dirus) δεινότης, ἀ-
πηνεία, ὠμότης. 2) τὰ ἀπαίσια.

dirumpo εἰς dis-rumpo, rūpi,
rurum, ēre, alqd, διαρρήγνυμι τι, ἀμι-

ciūtas, διακόπτω, διαλύω τὰς φιλίας.
μεταρ. dirumpor, διαρρήγνυμαι (ὅπῃ

φθοῦς λύπη. κατ.).
diruo, ui, ūtum, ēre, alqd, κα-

ταδύω, κατασκάπτω, καθαιρῶ, ἀ-
φανίζω τι. μεταρ. dirutus acro, ὁ τοῦ μι-

σθοῦ ἀπεστερημένος, τῷ μισθῷ ἡμι-
εὔμενος στρατιώτης. dirutus homo, ὁ

χρεωκόπος.

dirus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ. δει-
νός, στυγερός, ἀπαίσιος, φοβερός.

diruo, urum, θ. ὅπον. tes (κ. diris,
urum, οὐ.), στυγερός, ἀπαίσιος, ὠμός.

Diruo, urum, ὅπον. deas, Ἀραί, αἱ
δεῖναι θεαί, αἱ Ἑρινύες. 2) δεινός,

στυγερός, στυγνός, ὠμός, ἀπηνής.
dirutus, a, um, ὅ. diruo.

dis, προθετικὸν μέριον, διὰ,
εὐχρ. ἐν μόνῃ τῇ συνθέσει.

2. dis, dile, ὅ. divos.

Dia, Iis, ἀ. Πλούτων, Ζεὺς κα-
ταχθόνιος. (τοῦ Σουητ.)

+ dis-calceālis, a, um, ἀνυπέδε
+ dis-canno, ēre, φυλάττομαι. Πλ.

dis-cūdo, essi, esum, ēre, ἀπαλ-
λάττομαι, ἀπέρχομαι, χωρίζομαι.

ab h ex loco, ἀπὸ ἧ ἐκ τόπου. do-
mum, εἰκαδε ἀπέρχομαι. victor d.

νικητῆς ἀπαλλάττω ἐκ τῆς μάχης,
νικητῆς ἀπαλλάττομαι τῆς μάχης.

d. pulchre χαίρων ἀπαλλάττω. 2) χω-
ρίζομαι, ἡσυχάζομαι, διαίρομαι. terra

discedit, ἡ γῆ διίσταται, χαίνει. in
duas partes discedunt, εἰς δύο μερίδας

(αἰρέσεις) διίστανται, διαίρονται.
disceptatio, ōis, θ. (discepto)

ἀμφισβήτησις, ἀμφιλογία.

disceptator, ōris, d. (discepro) δια-
γνώστης, διακτητής.

disceptrix, tris, f. (σπ.) ἡ δια-
γινώσκουσα, διακτῶσα.

discepto, avi, atum, are, (dis-
ceptio) αἰδῶ, διαγινώσκω, κρίνω τι.
controversias inter se iudicio aut
bello disceptant, περὶ τῶν ἐμφυση-
τουμένων πρὸς ἀλλήλους ἢ δικαστη-
ρίῳ ἢ μάχῃ διακρίνονται. 2) de aliq-
re, ἐμφυσητῶ, πραγματεύομαι, χρη-
ματίζω περὶ τινος.

discerno, erēvi, erētum, ēre, alqd,
διακρίνω, διαγινώσκω τι. jus ei in-
juriam eite jus ab injuria, διακρίνω
τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀδικίαν, διαγι-
νώσκω τὸ δίκαιον ἀπὸ τῆς ἀδικίας.
3) διακρίνω, χωρίζω, διορίζω τι. alqd
ab alqo, τι τινος ἢ ἀπὸ τινος. duae
urbes inter se discretae, δύο πόλεις ἀπ'
ἀλλήλων διωρισμέναι. septem dis-
cretius in ostio Nilus, ὁ εἰς ἐπτά στό-
ματα διηρημένος Νεῖλος.

discepro, psi, prum, ēre, (dis-
carpo) αἰδῶ, διασπῶ, σπεράττω, δια-
σύρω τι. μεταρ. * alqm d. dictis, δια-
σύρω, τίλλω τινά.

discessio, ōnis, f. (discedo) δια-
χωρήσις, χωρισμός. 2) διάστασις εἰτε
χωρισμός τῶν ψηφοφορούντων. 3)
(σπ. κ. μτγ.) ἀνεχώρησις.

discessus, us, d. (discedo) διαχώ-
ρησις, διάστασις. coeli, (διασχίσις οὐ-
ρανῶ) ἀστραπῇ. 2) ἀναχώρησις, ἀ-
παλλαγὴ, ἀποχώρησις.

discidium, ii, n. (discindo) διά-
σχισις, διακοπή, χωρισμός, διόξυσις.
discinetus, a, um, īd. discingo.

discindo, idi, isum, ēre, alqd,
διασχίζω, σχίζω, διακόπτω τι.

discingo, xi, ctum, ēre, ἀποξώνω-
μι, ἀποξώνομαι. discingo, ἀποξώνω-
μαι. discinetus, a, um, ἀπέξωσμένος.
μεταρ. βάθυμος, ἀφροντής, ἀμελητής.

discipula, ae, f. (discipulus) παι-

δεία, παῖδισσις, μᾶθησις. disciplinae
causa conueniunt, μαθησέως ἕνεκα
συντρέγουσι. Filium alcuī in discipli-
nam trado, τὸν υἱόν τινι πρὸς παι-
δεύειν (πρὸς ἀγωγὴν) παραδίδωμι.
2) παιδεία, παιδεύμα, μᾶθημα, ἐπι-
στήμη. disciplina iuris civilis erudi-
tus, τῇ περὶ τοὺς πολιτικὰς νόμους
παιδείᾳ πεπαιδευμένος. reipublicae,
ἡ πολιτικῇ ἐπιστάτῃ, τὰ πολιτικά.
philosophiae, τὸ φιλοσοφικὸν οὐσθημα.
d. militaris eite ἀπλῶς disciplina,
στρατιωτικὴ παιδεία, εὐταξία. 3)
παιδεία, ἔθος, τρόπος.

discipula, ae, f. μαθήτρια.

discipulus, i, d. (disco) μαθητής.

discissus, a, um, īd. discindo.

disciudo, ūsi, ūsum, ēre, (dis-
cludo) αἰλμ ἢ αἰδῶ ab alqo, διακλαίω,
διορίζω, χωρίζω τινά ἢ τι τινος ἢ ἀ-
πὸ τινος.

disciutus, a, um, īd. disciudo.

disco, didici, ēre, alqd, μαθαί-
νω τι. literas ab alqo ἢ apud alqm,
μαθάνω τινός εἰτε παρὰ τινος τὰ
γράμματα. pueri nare discunt, οἱ
παῖδες μαθαίνουναι νῆσθαι. d. quan-
tum in Etruria belli sit, τὸν ἐν Τυρ-
ρήνῃ πόλεμον μαθάνω, οἷος ἐστίν.
ita didici, οὕτω μαμάθηκα. didici ut
iuis literis, ut habuissae rationem, ut
eic, ἔμαθον ἐκ τῆς οὗς ἐπιστολῆς, εἰτε
λόγον ἐποιήσω τοῦ κτλ.

discolor, ōris, ἐτερόχρους, ἀλλό-
χρους. alcuī, διαφέρων τινός τὸ χρώ-
μα. 2) ἐτερόχρους, ποικίλος.

+ dis-condūco, ēre, alcuī, ἀσύμ-
φορός τινι εἰμι. Πλ.

dis-conſuſio, ire, al ui, ἀσύμ-
φωνός τινι εἰμι.

+ discordābilis, e, ἀσύμφωνος. Πλ.

discordia, ae, f. (discors) διαφω-
νία, διχονοία, ἐρις. 2) Discordia ae,
f. Ἐρις (ἢ θῆα).

+ discordiosus, a, um, διχονοίος

πλήρης, στασιαστικός. Σαλλ.

discordo, pro, (discors) cum aliquo ἢ ab aliquo (ποιητ. aleui), διαφωνῶ, διαπερόμαι, στασιάζω τινί ἢ πρὸς τινά, διχονοῶ, διχογνωμονῶ. discordant inter se, διαφέρονται ἀλλήλοις, στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλους.

discors, #dis, (dis-cors) διαφωνός, δυσφωνός, διαφερόμενος. d. civitas, στασιάζουσα πολιτεία. discors patri, διαφερόμενος τῷ πατρί, secum discors, διχόθυμος. 2) διάφωνος, διάφορος, ἀνομοιοσ, ποικίλος.

discorpanlia, ae, v. δυσφωνία, διαφωνία, ἀνομοιότης.

+ discorpanlio, ōnis, v. διαφωνία, διχονοία, διαφορά. Διδ.

discrepans, pui, are, δυσφωνῶ. 2) διαφωνῶ, διχογνωμονῶ, στασιάζω, διαφέρω, διαπερόμαι. facta cum dictis discrepant, τὰ ἔργα τῶν λόγων διαφέρει. haec discrepant ab opinione populari, ταῦτα διαφωνεῖ τῇ τῶν πολλῶν δόξῃ. honestas et utilitas inter se discrepant, τὸ καλὸν καὶ τὸ ὠφέλιμον ἀλλήλων διαφέρει. Ἔτι δὲ καὶ aleui x. aliqua re cum aliquo. 3) res discrepat ἢ ἀπρὸς. discrepat, διαφωνεῖται, ἀμφισβητεῖται τι, ἀμφίλογον, ἀδυστάειν ἐστὶ.

discernis, a, um, ἴδ. discerno.

discernio, ipsi, pium, ere, argentum aleui, διαγράφω τινί ἀργύριον, διατραπεῖσθαι ἀποδίδωμι τινί ἀργύριον.

discrimen, ūnis, v. (discerno) διακρίσις, διαστάσις, διαίρεσις, διάστημα, διαίρεμα, χωρισμός. comae, ἡ διαίρεσις τῆς κόμης. agminum, το μετὰξὶ διάστημα τῶν ταγμάτων. 2) διακρίσις, διαφορά. recti pravique, ἡ διαφορά τοῦ τοῦ ἐρθοῦ καὶ τοῦ πούλου sine (ullo) discrimine, ἀδιακρίτως, ἀδιαφορώς. 3) κρίσις, καίριος, κίνδυνος. res in discrimine versatur, τὸ πρᾶγμα κρίνεται, ἐν κινδύνῳ καθε-

στηκεν. summum d., ἡ θλοσχερὴς κρίσις, ὁ περὶ τῶν θλων κίνδυνος, ὁ ἐσχάτος καίριος. in d. adducor, πρὸς τὸν ἐσχάτον καίριον ἐρχομαι, εἰς ἐσχάτον κίνδυνον καθίσταμαι. committio rerum summam in discrimen, διακρίνομαι, διακινδυνεύω περὶ τῶν ὧλων. d. capitis, ὁ περὶ ζωῆς κίνδυνος.

discrimino, are, [σπ.] (discrimen) alqd, διακρίνω, διαρίζω τι.

+ descriptio, ōnis, v. διατάξις, διαίρεσις. Κικ. Ἄλλως descriptio.

discribo, are, alqm, βραβανίζω, αἰκίζω τινα. d. me, ἀνιδωκαί.

discumbo, ūbui, ūbitum, ere, (dis-cubo) κατακλίνομαι ἐπὶ δειπνον, κατακλίνομαι. jubo alqm discumbere, κατακλίνω τινά ἐπὶ δειπνον. discumbitur, κατακλίνονται. 2) κατακλίνομαι, ἀνακλίνομαι, ἀναπαύομαι.

discurrō, ūcurri, eite curri, cursum, ere, διαθίω, διατρέχω, διασπείρομαι, διασκεδάννυμαι, περιθίω, περιτρέχω. circa deum delubra, περιθίω τὰ τῶν θεῶν ἱερά. fama tota urbe discurrit, γῆμῃ διαθείει, διασπείρεται ἐν τῇ πόλει. Nilus apertum discurrat in ora, ὁ Ῥεῖλος εἰς ἐπτα στόματα διαχεῖται.

1. discursus a, um, ἴδ. discurro.

2. discursus, us, a. (discurro) διαδρομή, περιδρομή.

discus, i, a. δίσκος.

disrussus, a, um, ἴδ. disratio.

disquatio, ussi, ussum, ere, (disquatio) alqd, διαπείω, διαράσσω, διαβρῆγγνυμι, διασχίζω τι. 2) διαίρω, διασκεδάννυμι, διαλύω τι.

disrute x. (ἀρχ.) -tim, ἐπίδ. μ. ὕπ. διαβρῆγγον, σαφώς. ἀκριδώς, εὐπεπώς. disrutus, a, um, μ. σ. κ. ὕπ. (dis-rute) διαλεκτικώς, εὐπεπώς.

disjunctus, a, um, ἴδ. disjicio.

disjicio (disicio x. dissicio), jeci,

jectum, ἔρε, (dis-jacio) αλqδ, διαρρίπτω, διασκεδαννύμι, διασκορπίζω τι. 2) καταβάλλω, καθιερῶ, διαλύω τι. disjuncte (dij.), ἐπὶ β. ἐν τῷ σ. διαζευγμένως, διαρισμένως.

disjunctio (dij.), ὄνις, θ. (disjungo) διαζεύγεις, διαζευγμός. 2) ἐν τῇ ῥητορ. κ. λεγικῇ τοῦ διαζευγμένου.

disjunctus (dij.), α, um, μ. σ. κ. ὑπ. (ματχ. τοῦ disjungo) κεχωρισμένος, πάλυ ἢ μακρὰν ἀπέχων. 2) διαφύρων, διαφύρος, ἐν τῇ λογικῇ ἀντικείμενος. ἐν τῇ ῥητορ. ἀπώτερος.

dis-jungo (dij.), πτῖ, netum, ἔρο, αλqτ ἢ αλqδ, διαζεύγνυμι, χωρίζω, διασπῶ τινα ἢ τι. bovem, jumentum, ἀποζεύγνυμι τὸν βούν, τὰ ὑποζύγια. Carpathia ab Armenia disjungiuntur, ἡ Καρπάθια διερίζεται ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας. disjungiuntur, διασπώμεθα, χωρίζομεθα.

dis-pālo, ari, μόνον ἐν τῇ ματχ. dispālatus, α, um, διασκεδασμένος, διασπαρμένος, διασκορπισμένος.

dis-pano, arium, ἔρε, αλqδ, (σπ.) διασπαρνύμι, διατείνω, ἐκτείνω τι. dispar, ἄρις, αλqυῖ, σπ. alejs, ἀνέμοις τινα, διάφορος, διαφύρων τινός.

dis-pārtis, e, (σπ.) ἀνέμοις, διαφύρος, ἀπεμαφερός.

dis-pāto, are, αλqτ ἢ αλqδ διατρῶ, διαζεύγνυμι, διατάττω τινά ἢ τι.

dispartio, -tior=dispartio, -tior.

dis-pello, pūli, pulsum, ἔρε, αλqδ, διαβάω, διασκεδαννύμι, διασκορπίζω τι.

dispendium, ii, ō. (dispendo) διαπάνη, ἀνάλωμα, ζημία. f. morae, χρόνου ἀνάλωμα, διατριβή.

dispensatio, ōnis, θ. ταμεία, διοικήσεις, οἰκονομία. 2) διοικήσεις, ἡ τιμὴ τοῦ ταμείου, τὸ τοῦ διοικητοῦ ἀξίωμα.

dispensator, oris, d. ταμίας, διοικητής, οἰκονόμος.

dis-pento, avi, alium, are, αλqδ, διανέμω τι. 2) οἰκονομῶ, διοικῶ τι.

+ dis-percūtio, ἔρε, αλqδ, συντρίβω, διαρρήγνυμι τι. Πλ.

+ dis-perditio, ōnis, θ. ἀφανισμός, ἐξολόθρευσις. Κικ

dis-perdo, dīdi, dītum, ἔρε, αλqτ ἢ αλqδ, διβάλλωμι, ἀπβάλλωμι, ἐξολοθρεύω, ἀφανίζω, διαφθείρω τινά ἢ τι.

dis-perreo, ii, ire, διελλύμαι, ἀπβάλλομαι, ἀφανίζομαι. disperii! ἀπώλωκα, dispercam, ἀπολόμην.

dis-pergo, rāi, rēum, ἔρε, (dis-sparigo) αλqτ ἢ αλqδ, διασπείρω, διασκεδαννύμι, διασκορπίζω τινά ἢ τι. tumorem, διασπείρω λόγον, διαδίδωμι λόγον. milites disperguntur, οἱ στρατιῶται διασκορπίζονται, διασκορπίζονται.

disperse (+ dispersum), ἐπὶ β. (dispergo) [σπ.] σποράδην.

dispersus, a, um, f. dispergo.

+ dispersio, ōnis, θ. [κατὰ Halm ἀντὶ τοῦ disperditio] (dispergo) διασπορά, διασκορπισμός. Κικ.

dispartio, īvi, ēite ii, ītum, ire, κ. (σπ.) -tior, īri, (dis-partio) αλqδ αἱ υἱ, διαμερίζω, διαδίδωμι, διανέμω τί τινα. αλqδ bifariam, δίχα διατρῶ τι.

dis-picio, spexi, ectum, ἔρε, (dis-specio) διερῶ, διασκέπτομαι. tanta obo ta caligo est, ut dispicere non posset, τοιαύτη ἀχλύς ἔγενετο, ὥστε προσορῶν εἶναι ἐδύνατο. ut dispexit, quiesivit, διαλείψας ἡρώτης dispecta est ei Thule, διεφάνη καὶ ἡ Θούλη. 2) διερῶ, κατανοῶ τι. quid velis, non dispicio, τί θέλεις οὐχ ὀρώ. 3)

διαθεῶμαι, διασκέπτομαι, διασκοπῶ τι. dispice non, ἔρε μὴ.

displice, cui, cūtum, ἔρε, (dis-placere) αἱ υἱ, ἀπαρίσχω, οὐκ ἀρέσκω τινί. hoc mihi displicet, τοῦτο ἀπαρίσκει μοι, δυσάρεστῶ, δυσάρεστοῦμαι τοῦτω, δυσχεραίνω ἐπὶ τούτῳ. f. mihi, ἀπαρίσχομαι, δυσχεραίνω.

dis-plōdo, dsum, ἔρε, αλqδ, διαλατῶ, διακροτῶ, διαρρήγνυμι τι.

displōsus, α, um, ἴδ. displōso.

dis-rōno, οὔσι, ὄσιu, ἔρε, αλqη
ἢ αλqη, διατίθημι, διατάττω, συντάττω,
καθίστημι τινα ἢ τι. Pisistratus
Homeri libros displōso, ὁ Πεισιστρα-
τος διαθήκε τὰς τοῦ Ὀμήρου βαψφ-
δίας. α. arbores, τὰττω δένδρα. ca-
pillos, διακουμῶ τὴν κόμην. machi-
nas, ἵστημι μηχανάς. custodias in
muro, καθίστημι φυλακὰς ἐπὶ τοῦ
τείχους. naves illos, τὰττω τὰς ναῦς
παρὰ τὴν ὄχθην. praesidia ad ripas
fluminis, καθίστημι προφυλάκας παρὰ
τὰς τοῦ ποταμοῦ ὄχθας. orationem,
διατίθημι τὴν λόγον. 2) διατάττω,
ἐπιτάττω, ὀρίζω. [κτλ., ἐν ταῖς.]

disrōno, ἐπὶ (dispositus) εὐτά-
dis-rōno, οὔσι, ὄ. διάθεσις, διά-
ταξις, διακόσμησις.

1. disrōnō, α, um, μ. (μτγ.) ο.
(μτγ. τοῦ disrōno) τεταγμένοι, διακο-
σμημένοι, εὐθετοί.

2. + disrōno, us, d. (disrōno)
διάθεσις, διακόσμησις. Τακ.

dis-rūlet, ἔρε, ἀπρόσ. (κωμ.)
ἰσχυρῶς ἀισχύνομαι.

disrulsus, α, um, ἴδ. disrullo.

disrūlatio, οὔσι, ὄ. (disruto) δια-
λογισμός, ὑπολογισμός. 2) διάλογος,
διατριβή, πραγματεία.

disrūlatior, ὄσις, ἄ. (σπ.) διαλεκτι-
κός, ὁ διαλεγόμενος.

dis-rūlo, ανί, αium, αro, αλqη, δια-
λογίζομαι, λογίζομαι τι. 2) διαλογι-
ζομαι, σκέπτομαι, ἐξετάζω τι. 3) de-
re, διαλέγομαι, πραγματεύομαι περὶ
τινός, rem, διέξομαι, διέρχομαι τι.

+ disquāto, ἔρε, (dis-quero) δια-
κνῶ, διερευνῶ. Ὀρ.

disquāsiō, οὔσι, ὄ. (disquiro) ἀ-
νέκρισις, ἐξέτασις.

dis-rumpo, ἴδ. dirumpo.

dis-saepio, οὔσι, αium, ἴρε, αλqη,
διαφράττω, διορίζω τι.

+ dissaepio, οὔσι, ὄ. διορισμός. Αἰδ.

+ dis-aeco, εὔσι, αium, αro, αλqη
serra, διαπρίω, καταπρίω τινά. Σουαρ.

dis-aemio, ανί, αium, αro, αλqη,
διασπείρω, διαδιδωμί τι.

dissensio, οὔσι, ὄ. (dissentio) δι-
χόνοια, διαφορά, στάσις.

1. dissensus, α, um, ἴδ. dissentio.

2. + dissensus, us, d. (dissentio) δι-
χόνοια, διαφορά, διαφωνία.

+ dissentāneus, α, um, διαφω-
νός, διχόφων, ἀσύμφωνος.

dis-sentio, nsi, nsum, ἴε, ab αλqη
ἢ eam αλqη, διαφωνῶ, διαφέρομαι τινι
ἢ πρὸς τινά. hac de re a me dissentis,

περὶ τούτου πρὸς ἐμὲ διαφέρω. inter
se dissentiunt, πρὸς ἀλλήλους ἀντι-

θετοῦσι. dissentit cum Mario L. Sulla,
διενέχθη, ἐστάσιος Μάριος πρὸς Λού-

κιον Σύλλαν Gallii ceterarum gentium
more dissentiunt, οἱ Γάλλοι τοῦ γένους

τῶν ἄλλων ἰθὺν ἐξηλλαγμένοι εἰσιν.

2) διαφωνῶ τινι, διαφέρω τινός. respon-

sus ab interrogatione dissentit, ἢ ἀ-

πόκρισις ἀπερείς τῆς ἐρωτήσεως, οὐχ

ἀρμόζει πρὸς τὴν ἐρωτήσιν. vltis o-

rationi dissentit, ὁ βίος τῷ λόγῳ δια-

φωνεῖ, τοῦ λόγου διαφέρει. ipso a se
dissentit, αὐτὸς πρὸς ἐαυτὸν ἀσύμ-

φωνός ἐστιν.

dis-sēpio, κτλ., ἴδ. dissaepio κτλ.

+ dissēpiascit, nāti, ἔρε, (ἵνα)
τοῦ dissēreuo) ἀπρὸς. διαθριάζει,

αἰθρία γίνεται. Αἰδ.

1. + dis-sēro, ἔρε, αλqη, διασπεί-
ρω, σπείρω τι. Καῖο.

2. dissēro, εὔσι, αium, ἔρε, αλqη,
διείρω τι. 2) αλqη κ. συνέτρ. de αλqη

re, διείρω λόγους περὶ τινός, διαλέ-
γομαι, πραγματεύομαι, λόγους ποι-

οῦμαι, διαλαβάνω περὶ τινός, διαίμι,
διέρχομαι τι. nihil de ea re d., οὐδὲν
διαλέγομαι περὶ ἐκείνου. de ea cum
αλqη, διαλαβάνω περὶ τινός μετὰ
τινός, αλqη pluribus verbis, διὰ πλει-

όνων διέξομαι τι paucis instituta ma-

forum d., διὰ βραχέων διέρχομαι, ἐκ-
τίθῃμι τὰ τῶν προγόνων καθεστῶτα,
ara disserendi, ἡ διαλεκτική.

disserto, avi, atum, are, (ἰππ. τοῦ
dissero) (τακ.) rem ἢ de re, διαλε-
γομαι, πραγματεύομαι, διαλαμβάνω
περί τίνος, διαίμι, διέρχομαι τι.

dissideo, sedi, ssum, ere, (dis-se-
deo) (διακαθίζομαι) δίσταμαι, δι-
στήκω, κεχώρισμαι. 2) ab aliquo ἢ cum
aliquo, alcuī, διαφέρομαι τινι ἢ πρὸς τινα.
gens dissidens a populo Romano,
φυλὴ διαφερομένη πρὸς τὸ Ῥωμαϊκὸν
ἔθνος. Stoici a Paripateticis tota
sententia dissident, οἱ Στωϊκοὶ πρὸς
τοὺς Περιπατητικούς ὅλην τὴν γνώμην
διαφέρονται. cupiditates inter se dis-
sident, αἱ ἐπιθυμίαι ἀλλήλαις διαφέ-
ρονται, ἀλλήλων διστήκασιν. animus
se se ipso dissidens, ψυχὴ πρὸς ἑαυ-
τὴν στασιάζουσα. 3) διαφέρω τίνος,
διαφωνῶ τινι. gestus a voce dissidet
τὸ σχῆμα οὐχ ἀρμόζει πρὸς τὴν φωνήν.
plurimum a sapientia temeritas
dissidet, πλεῖστον τῆς σοφίας ἡ προ-
πέτεια κεχώριται.

dissignatio κτλ. = designatio κτλ.

* dissilio, lui, ire, (dis-salio) διαρ-
ρήγνυμι, διαλακῶ, ῥήγνυμαι.

dissimilis, e, μ. σ. κ. ὅπ. alius,
ἀνόμοιός τινι, ἄλλος τινός, ἄλλοιός.
2) alcuī, ἀνόμοιός τινι, ἀπεμφερής,
ἀπτοικώς. inter se dissimiles, ἀλλή-
λοις ἀνόμοιοι.

dissimiliter, ἐπὶρ. (σπ.) ἀνόμοιος.
dissimilitudo, inis, ὅ. ἀνομοιότης,
ἄλλοιότης.

dissimulanter, ἐπὶρ. εἰρωνικώς,
+ dissimulatio, as, ὅ. εἰρωνεία.
dissimulatio, inis, ὅ. εἰρωνεία,
κρύψις.

dissimulātor, ōris, ὅ. εἰρων, ὁ κρύ-
dissimulo, avi, atum, are, (dissi-
milia) εἰρωνεύομαι. de re, περί τινος
aliquo rem, οὐ προσποιεῖμαι τι, κρύπτω

τι. metum, κρύπτω τὸν φόβον. multa
simulati et dissimulati, πολλὰ προσ-
ποιεῖται καὶ οὐ προσποιεῖται. d. audite,
οὐ προσποιεῖσθε οὐδὲν ἀκούειν.

+ dissimulatio, inis, ὅ. σκεδαστός, δια-
τρήσεως ἐπιδικητός. κ. κ.

dissimulatio, inis, ὅ. (dissipio) δια-
τρήσεις, διατρήσας, διαλύσεις.

dissipio (ἀρχ. -sūpo), avi, atum,
are, aliquo ἢ aliquid, διαρρίπτω, διασκε-
δάννυμι, σκεδάννυμι, διασκορπίζω τινα
ἢ τι. dissipatos homines congregavi,
τοὺς ἐσκεδασμένους ἀνθρώπους ἀθροί-
ζω. dissipantur in civitates, σκεδαν-
νονται εἰς τὰς πόλεις. 1) famam,
διασπείρω, διαδίδωμι φήμην. ignis se
dissipat, τὸ πῦρ ἐπινιμεται. d. mu-
rum, διαρρίπτω τοῖσιν hostes, δια-
σκορπίζω τοὺς πολεμίους. patrio-
nium, διαρρίπτω, διασπαθῶ τὴν πα-
τρίαν οὐσίαν. 2) ἐπὶ νοσοῦ διασπαρῶ τι.

dissociabilis, e, διασχιτικός, δια-
ρετικός. 2) ἀκοινωνητός.

dissociatio, inis, ὅ. [απ.] διάσχι-
σις, διάλυσις, χωρισμός.

dis-socio, avi, atum, are, aliquo ἢ
aliquid, διασχιζομαι, διαστήμι, διαλύω,
χωρίζω τινά ἢ τι.

dissolubilis, e, (απ.) διαλυτός.

dissoluto, ἐπὶρ. (dissolutus) διαλυ-
μένως. 2) ἀνευμένως, ῥηθιμως.

dissolutio, inis, ὅ. (dissolvo) διά-
λυσις, διατρήσας. 2) ἀνασκευή, ἀναί-
ρεσις. 3) ἀνεσις, ῥηθιμία. 4) ἐν τῇ
ῥήτορι. τὸ ἀσύνδετον.

dissolutus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ.
(ἀρχ. τοῦ dissolvo) διαλυμένος, λυ-
τός, ἀσύνδετος. -ium, i, ὅ. τὸ ἀσύν-
δετον. 2) ἀνεμμένος, ῥήθιμος, ἀμελής.

dis-solvo, olvi, olutum, ere, aliquo
ἢ aliquid, διαλύω, λύω τινά ἢ τι. apta
d. τὰ συνημμένα διαλύω. cohortum,
διαλύω τὴν σκεῆραν. capillum, λύω
τὴν κόμην. sol glaciem dissolvit, ὁ
ἥλιος διαλύει τὸν πάγετον. d. am

ειρήνῃ, διαλύω τὴν φιλίαν. matrimonium, διαζευγνύω τὸν γάμον. legem, καταλύω, ἀναίρω τὸν νόμον. tempus, διαλύω τὴν πολιτείαν. 2) διαλύω, ἐκτείνω πρὸς alienum, τὴν χάριν. 3) ἀναισθητοῦμαι, ἀναίρω τι. 4) ἐπὶ νότου διαλύω, διαφρῶ τι.

dissuās, a, um, δὺσφωνος. 2) διαφωνός, ἀσυνφωνός, διάφορος. dissuādo, si, sum, ēre, alqd, ἀπειδικιμάζω τι, ἀποτρέπω τινος, εὐκάζω τι. [πετροπῆ,

dissuāsio, ōis, ἡ. ἀποδουλομασία, ἀ- dissuāso, ōis, ā. (dissuādeo) ἀ ἀπειδικιμάζω, ἀποτρέπων.

† dissuātor, ōrī, καταφίλῳ.
* dissulto, are, (ἐπὶ τοῦ dissilio) διαβήτηνυμαι, βήτηνυμαι, διαλακῶ.
dis-suo, ūtum, ēre, alqd, διαλύω, ἀναίρω, ἀνυφαίνω τι.

dissipō, tō. dissipō.
dis-tacdet, ēre, ἀπρόσ. me alejs. δυσαναχέτω, δυσχεραίνω τινά. cum alqo loqui, διαλέγεσθαι τινι.

distantia, ae, ū. (dislo. [σπ.] διαστάσις, μέτρον. διάστασις, διαφορά.
dis-tendo, ndi, nium (σπ. suio). ēre, alqm ἢ alqd, διατείνω τινά ἢ τι. astem, ἐκτείνω, παρατείνω τὴν φάλαγγα. 2) διασπῶ, διαίρω τινά ἢ τι. 3) ἐξέγκω, πληρῶ τι. alqd re, διαπληρῶ, πληρῶ τί τινος.

1. distendi, a, um, μ. σ. (μτχ. τοῦ distendo) πλήρης, μεστός, βρύων.
2. distentus, a, um, μ. ὑπ. (μτχ. τοῦ distineo) διασπώμενος, περισπώμενος, distentissimus es, πλείστας ἀσχολίας ἔχει.

dis-tendit, ari, atum, are, alqd, ab alqo re, διορίζω τι.

distichon (=um), i, ō. δίστιχον.
† distimulo, are, alqd, διακινεῶ, διαφθείρω τι. Πλ.

distincto, epīr. (distinctus) διαρισπίνω, ματὰ διαστολῆς, εὐκρινῶς.

d. dico alqd, διαστέλλομαι τι.

distinctio, ōis, ἡ. διάκρισις, διαφορά. 2) διαστολή, 3) διάταξις. 4) εὐπρέπεια, τὸ ἔξοχον.

1. distinctus, a, um, μ. σ. (μτχ. τοῦ distinguo) διαρισπόμενος, διασταλμένος, εὐκρινής. 2) πεποικιλμένος, κεκοσμημένος, κοσμητός.

2. distinctus, us, ā. [σπ.] (distinguo) διαστολή, διάκρισις, διαφορά. distinctus, ūni, tium, ēre, (distineo) alqd, διέχω, διείρω, χωρίζω τι. mare terras distinct, ἡ θάλασσα διείργει τὰς χώρας. alqd me distinct a domo, κατέχει με τι πόρῳ τοῦ οἴκου. 2) διαστήμι, διαίρω. duas factiones senatum distincti, δύο στάσεις τὴν βουλὴν διαστήσι. 3) εἰλημ, διακατέχω, περισπῶ, ἀπασχολῶ τινα. hostem, διακατέχω, περισπῶ τὸν πολέμιον, ἀσχεκίαν τῷ ἐχθρῷ παρίχω. occupatione distineo, ἀσχεκίαν ἔχω, περισπῶμαι, διασπῶμαι. rux distinct, ἡ εἰρήνη διακωλύεται.

di-stingo, nxi, netum, ēre, alqd, διακρίνω, διαίρω, διορίζω, διαστέλλω τι. crinem, διακρίνω, διακοσμῶ τὴν κομὴν. vera a falsis, διορίζω τὰ ἀληθῆ ἀπὸ τῶν ψευδῶν, διακρίνω τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ. * vero falsum, τοῦ ἀληθοῦς τὸ ψευδές. fortis ignavusque, διακρίνω τοὺς ἀνδραίους καὶ τοὺς δειλοὺς. genera inter se, διαστέλλω τὰ γένη. 2) ποικίλλω, κοσμῶ τι. 3) διαστήζω (τὴν φράσιν), διαίρω τι τῇ διαστολῇ.

di-sto, are, διαστήκα, διέχω, ἀπέχω. turres pedes LXXX inter se distanti, οἱ πύργοι ἐγδοήκοντα πόδας ἀλλήλων διαστήσει (διέχουσιν). distat ab illo, διέχει ἀπ' ἐκεῖνου. non multum aetate distantes, οὐ πολὺ τῇ ηλικίᾳ διαστώτες (ἀλλήλων). 2) διάστηκα, καχώρισμαι, διαφέρω τινός. Σημ. *d. alcui ēre alcui rei=ab alqo.

dis-torqueo, τρέι, tium, ēre, alqd, διαστρέφω, διαστρεδῶ τι. μεταρ. alqm, βασανίζω, αικίζω τινά.

distortio, όνις, θ. διαστρεφή.

distortus, a, um, μ. σ. κ. ύπ. (μτχ. του distorqueo) διαστραμμένος, διάστρεφός, στραβός.

dis-tractio, όνις, θ. διάσπασις, διασπατμός, διαρρασις, διαφορά, στάσις.

distractus, a, um, ιδ. distraho.

dis-trāho, τί, tium, ēre, alqm ή alqd, διασπῶ τινά ή τι. Fufelias equis distractus est, Φουφίτιος όπὸ τῶν ἵππων διεσπάρθη. d. vallum, διασπῶ τὸ χαράκωμα. Taurus mons Asiam distrahit, τὸ όρος ὁ Ταύρος διορίζει τὴν Ἀσίαν. 2) διασπῶ, διαίρω, διαλύω τι. in contrarias sententias distrahuntur, εἰς διαφόρους γνώμας διασπώνται, διαίρονται. eum cura distrahit, ή φροντίς αὐτὸν διασπᾷ, παροπᾷ. concilium, διαλύω τὴν σύνοδον. matrimonium, διαζεύγνυμι τὸν γάμον. illam a me distraxit necessitas, ἐκείνην διεσπασαν ἐμ' ἐμοῦ ή ἀνάγκη. 3) κερματίζω τι. morcos, ἐμμορσύνω.

dis-tribuo, νι, ūtum, ēre, alqm ή alqd, διατέμνω, διαίρω, διατέττω, διαδίδωμι τινά ή τι. populum in quatuor classes, διαίρω, διατέττω τὸ ἄνθος εἰς πάντα τάξεις. milites in legiones, διαδίδωμι στρατιώτας εἰς τὰ τάγματα. pecunias exerceitui, διανέμω ἀργύριον τῷ στρατῷ. pecus vitium, διανέμω τὰ βοσκήματα κατ' ἄνδρα. [ρημίνως.

distribūto, επίρ. (distributus) διη distributio, όνις, θ. (distribuo)

διανομή, διαίρεσις, διάδοσις.

distribūus, a, um, ιδ. distribuo.

†districto, επίρ. αὐστηρῶς, συντόμως.

districtus, a, um, μ. σ. (μτχ. του distringo) διασπῶμενος, περισπῶμενος, ἀπασχολούμενος. 2) διασφιγμένος,

παραδεδωμένος.

di-ctingo, οκί, ictum, ēre, alqm ή alqd, διασπῶ, διέλκω, διατείνω τινά ή τι. 2) περισπῶ, ἀπασχολῶ τινά.

† di-traneo, are, alqm, διακόπτω, διατέμνω τινά. Πλ.

† di-turbatio, όνις, θ. ἀναστάτωσις, ἀναίρεσις, ἀφανισμός. Κικ.

dis-turbo, ονί, alqm, are, διασκαδάνωμι, διασκορπίζω. concipiem, τὴν συνγωγὴν. 2) καταλύω, καθαιρῶ, κατασκάπτω, ἀφανίζω τι. domum, καθαιρῶ, κατασκάπτω οἶκον. conor-diam, διαλύω τὴν ὁμόνοιαν. legem, καταλύω, ἀναίρω νόμον.

† divesco, ēre, (dives) πλουτίζομαι, πλούσιος γίνουμαι, πλουτῶ.

† dithyrambicus, a, um, διθυραμβικός. Κικ.

dithyrambus, i, d. διθύραμβος.

dītio, ιδ. dicio.

dīto, are, (dives) alqm ή alqd, πλουτίζω τινά ή τι.

diu, επίρ. μ. σ. κ. ύπ. (dies) δ ή ν, πολὺν χρόνον, ἐπὶ πολὺν χρόνον, πολὺ. diutius, πλείω χρόνον, πλείω diutissime, πλείωτον χρόνον. iam diu, τοσούτον χρόνον. diu est jam, πολὺς ἤδη χρόνος. 2) ἐκ πολλοῦ, πολὺς ἤδη χρόνος. 3) = hic, μετ' ἡμέραν.

diurnus, a, um, (dies) ἡμερινός, μεσημερινός. labores diurni nocturnique, τὰ ἡμερινὰ καὶ τὰ νυκτερινὰ ἔργα. Invenit d., τὸ ἡμερινόν, μεσημερινόν φῶς, τὸ τῆς ἡμέρας φῶς. actus d. τὸ καθημερινόν ἔργον, τὸ καθημερινόν. 2) ἡμερήσιος. eibus εἰτα vicius, ἡμερήσιος τροφή, σιτηρέσιον. merces, τὸ ἡμερησίον, ὁ ἡμερήσιος μεσθός. actus d. εἰτα (Tax.) diurna, orum, όν. τὸ ἡμερησίον, αὐτὸ ἡμερησίως.

dīus, a, um, ιδ. dīus.

† diūtine, επίρ. πάλιν χρόνον. Πλ. diūtius, a, um, (diu) πολυχρόνιος, χρόνιος.

dīutius, dīutissimē, ἰδ. diu.
dīuturnitas, αἰς, θ. πολυχρόνιο-
της, χρονιότης.
dīuturnus, α, um, (dīu) πολυχρό-
νιος, χρόνιος, μακρὸς, μακροχρόνιος.
dī-utāro, εἶς, (σπ.) εἰρημ, δια-
τείνω τινά.
dī-vello, velli, vulsum, ἔρε, εἰρη, δια-
σπῶ, διασπῶ, διαλύω τι. εἰρη
εἰ εἰρη, διασπῶ τινά ἀνέ τινος.
dī-vendo, dīum, ἔρε, εἰρη, κερ-
ματίζω τι, κερματίζων πωλῶ.
dī-verbere, ero, εἰρη, διακόπτω,
διαφύγγωμι, διατέμνω τι. (λογος)
dīverbiū, ἰδ. εἰ. (dis-verbū) δια-
dīverse (diverse), ἐπὶ μ. σ. κ. ὅπ.
(diversus) διαφύγγω, ἀλλοίως, ἄλ-
λως πως. 2) curā animū d. trahunt,
ἐκτρέφοντες ἄλλη ἄλλους τὸν νοῦν
διασπῶσι. d. jacebant, ἀποράδην, ἄλ-
λος ἄλλῃ ἐκείντο.

† dīversitas, αἰς, θ. διαφορά, ἄλ-
λειότης. 2) διαφορά, ἔρις, στάσις.
dīversus (diversus), α, um, μ. σ.
κ. ὅπ. (μτχ. τοῦ dīverto) εἰς τάναν-
τία τετραμμένος, ἐναντίος, ἑσπερος,
διαφύγγων, διαφερόμενος. d. rursus, ἡ ἐν-
αντία ὁδὸς. terrae in diversa procu-
runt ἀγῶραις εἰς τάναντία ἐκτείνονται.
iter a proposito diversum, πορεία ἀπε-
στραμμένη ἀπὸ τῆς προκειμένης. dīver-
sissimae res, ἐν ἀντιώτατα πρᾶγματα
vitium huic vitio diversum, κακία
ταύτῃ τῇ κακίᾳ ἐναντία. diversa (in-
ter se) vitia, avaritia et luxuria, ἑ-
λαττώματα διαφερόντα ἀλιήλων, ἑ-
λαττώματα ἄλλοις, ἡ φιλαργυρία καὶ
ἡ τρυφή. varia ei dīversae generis,
ποικίλα καὶ ἄλλοις εἶδη haec sunt a
proposito ratione diversa, ταῦτα ἐκ-
βαίνει τοῦ προκειμένου. d. factio, ἡ
διαφερομένη πρὸς αὐτὸν dīversae es,
διαφερεταί οὗ, d. actio, ἡ ἐναντία, ἡ
τῶν πολέμων παράταξις. si dīverso,
ἐκ τοῦ ἐναντίου. 2) κωχωρισμένος,

ἀποράδην, χωρὶς. diversi pugnabant,
χωρὶς ἐμάχοντο. diversi fugiunt, ἄλ-
λος ἄλλῃ φεύγουσι. diversi discedunt,
ἄλλος ἄλλῃ τριπτεται.

dī-verto, rti, rsum, ἔρε, διαφύγγω.
2) χωρίζομαι, διαφύγγωμι.

dīves, vltis (ποιητ. κ. μτχ. dī, dīlle,
κ. εἰ dīte), μ. σ. κ. ὅπ. (παρὰ Κικ. μὲν
ἀεὶ dīvltior, dīvltissimus, παρὰ Καίσι.
δὲ dīvltissimus) πλούσιος. εἰρη το ἡ
ποιητ. εἰρη τοῖ, πλούσιος τινος, πλου-
τῶν τινος. agris, πλουτῶν ἀγρῶν.
orūm, εὐπερος, εἰρη, πολύταχος.
dis es, πλούσιος εἰ. dīte solum, πλου-
σία γῆ. delubra dīis domis, ἱερὰ θεώ-
ρων πλούσια. dīvltior κ. dīvltor, πλου-
σιώτερος. dīvltissimus κ. dīvltissimus,
πλουσιώτατος.

dī-vezo, vti, vsum, εἰρη, εἰρη, δια-
σπῶ, σπαράττω, διαρπάζω τι. εἰρη,
διαταράττω τινά.

Divitio, vti, d. dīvltion.

dīvltia es, θ. (dīvltio) διαίρεσις.
2) μέριμνα, φροντίς.

dīvltio, vti (" dīvltio=dīvltio"),
vsum, ἔρε. (ἐκ τοῦ dī κ. τοῦ vlt.
vid, εἶναι vltio) εἰρη, διαίρω, μερί-
ζω τι. Gallis dīvltio est in partes tres,
ἡ Γαλλία διήρηται εἰς τρεῖς μέρη. bona
dīvltit in partes tres, ἀγαθὰ διέλιε τρι-
χα. d. agros vltit in partes, διανέμω
τοὺς ἀγροὺς εἰς πόλεις κατ' ἄνδρα,
ἀνεκτικὴν τὴν χώραν. exercitum in
hibet, διανέμω τὸν στρατὸν εἰς τὰ
χαμᾶδια. dīvltunt praedam inter se,
διανέμονται τὴν λείαν πρὸς ἀλλήλους.
d. εἰρη, διανέμωμι, μερίζο-
μαι τι πρὸς αὐ. Numen Rhenum a
Germanis dīvltit, ὁ Ῥῆνος ποταμὸς διορίζεται τὴν Ἑλευ-
σίαν καὶ τοὺς Γερμανοὺς.

dīvltion, α, um, (dīvltio) διαίρε-
σις, ἐνμέριμνος. 2) διαίρεσις, διήρη-
μένος.

dīvltiatio, vti, θ. (dīvltio) μαντι-

κῆ, θεομαντεία. 2) δοκιμασία ἡ ἐξέ-
τωση τῶν κατηγορῶν. [ῥητικῶς.

divīna, ἐπὶ μ. σ. θεϊκός. 2) προ-
divīnῶμαι, αἰσ, θ. θεότης. 2) θεα-
σμός, θεομαντεία, μαντευσίη.

divīnitus, ἐπὶ θεοθεν, ἐκ θεοῦ, θεϊκός.
d, acc. dis, θεῶν σοτῆ. 2) θεῶν, μαν-
τικῶς, προφητικῶς. 3) θεῶν, θαυμά-
σιος. [μαντεύομαι τι.

divīno, acc. θητ, θεῶν, θεομαντεῶν,

divīnus, α, um, μ. σ. κ. ὅπ. (di-
aus) θεός, δαιμόνιος. res divīna εἶτε
divīnari, τὰ πρὸς τοὺς θεούς, ἡ θυσία.
rem divīnam facio, τὴν θυσίαν ποιεῖ.
res divīnas, τὰ θεῶν, τὰ περὶ τοὺς θεούς.
scientia divīnarum humanarumque
rerum, ἡ ἐπιστήμη τῶν τε θεῶν καὶ
ἀνθρωπίνων πραγμάτων. 2) θεός, μαν-
τικῶς. divīna non credis, τὰ πρὸς τῶν
θεῶν οὐ πιστεύεις. divīnus, α, ὁ μαν-
τικὸς, θεόμαντις. 3) θεός, ὑπεράνθρω-
πος, ἐξῆχος, θαυμάσιος.

divīso, ōis, θ. (divīdo) διαίρεισις,
μέρσις, διανομή. agrorum, ὁ τῆς
χώρας ἀναδιαιρέσις.

divīsor, ōis, α (divīdo) διαίρετης,
μεριστής. 2) divīsores ἐκαλεῖντο καὶ
ἐπὶ τοῖς τινες ἐν Ῥώμῃ ἀνθρώποι, οἱ ὧν
ἐδεκάζον τὸν δῆμον οἱ σπουδαρχοῦντες.

divīsus, η, um, ἰδ. divīdo.

divīsus, α, (divīdo) διαίρεσις, δια-
νομή (μόνον κατὰ δοτ. τοῦ ἐν. -sui).

divīsus, ι, α λειψικός.

divītiar, arum, η. (divēs) πλούτος.
aliqui augere ἢ orare divītiis, αὐξάνω,
κοσμῶ τινα πλούτῳ, πλουτίζω τινα
affluo divītiis, πλούτον ἀφθονον ἔχω.

Divīdūrum, ι, οὐ διουδούρον, πό-
λις Μεδιοματρικῶν, τανῶν, Μοίε.

divortium, ii, οὐ. (diverſo) δι-
ζεύξις, γάμοι διζεύσεις (τὸ ἀπὸ τῆς αἰτίας).
2) ὁρίζεσθαι (ἐξόρις). agerum, τὰ τῶν
ὁρῶν ἔσχατα, ὅθεν εἰς τὰναντία διαχω-
ρεῖται τὰ ὕδατα. 3) σχίσμα, χωρισμός.

divulgatus, α, um, μ. ὅπ. (μτχ.

τοῦ divulgo) θρυλούμενος, κοινός.

divulgo, avi, atum, are, ulq, δια-
θρυλλῶ, θρυλλῶ, διαθρεῶ τι.

divulsus, α, um, ἰδ. divello.

divus εἶτε divus, α, um, =divinus,

δὲ ο, c, θεός, dia deorum, δια θεῶν.

dum profundum, αἰς δια. diva sen-
tentia Catonis, ἡ θεῶν γνώμη τοῦ Κα-
τωνος. 2) συνήθ. οὐσ. α) divus, ι, α.
θεός, diva, ae, θ. θεά. divi, θεοί. divi-
vum, ι, οὐ, αἰθρία, τὸ ὑπαίθρον. μο-
νον ἐν τῇ φρ. sub divo, ἔρχ. sub dio,
ὑπὸ τῆς αἰθρίας, ἐν ὑπαίθρῳ. sub divo
moror, vitan sub divo ago, ὑπαίθρῳ
ζῶ, ὑπαίθρῳ διαίχω. * sub divum,
εἰς τὸ ὑπαίθρον.

do, dēdi, dātum, dāre, (duim, duis,
dui, duini) ἔρχ. =dem, des, dei, denti;
d, dante=dante, (dā) δώω δέω μ. ι.
donum aleni, δῶρον τινι, hoc tibi dono
do, τοῦτο δίδωμι σοι δῶρον. ei filiam
suam in matrimonium dai, δίδωμι,
ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα ἐκεῖνῳ. d li-
teras alī aliqui, πέμπω τινι γράμματα.
d. alui literas alī te, τὰς πρὸς σὲ ἐπ-
στολάς δίδωμι τινι. Inter se videm
dant, τὰ πιστὰ δίδωσιν ἀλλήλοις.
d. operam virtuti, ἐπιμελοῦμαι τῆς
ἀρετῆς. d. poenas, δίδωμι δίκην. Ha
dū se res, οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα. di
tibi dent classem reducere, εἴθε ὅ
θεοὶ σοὶ δέξιν τὸν στόλον ἀναγαγῶν.
d. nomen, ἀπυγρόμαι (εἰς τοὺς
στρατιώτας). d. manus, παραδίδωμι
ἐμαυτὸν, ἐγχειρίζω ἐμαυτὸν. 2) δι-
δωμι, χαρίζομαι. alqd alui, χαρίζο-
μαι τινι τι. plus stomacho quam
consilio dai, μᾶλλον τῷ στομάχῳ ἢ
τῇ φρονήσει χαρίζεται. 3) aliquid alui,
δίδωμι τινι τινι. me studiis, δίδωμι
ἐμαυτὸν εἰς τὴν σπουδὴν. me iacu-
dai, δίδωμι, ἐπιδίδωμι ἐμαυτὸν τῇ
ἡδονῇ. se sermonibus vulgi dai, δίδω-
μι ἐμαυτὸν εἰς ἐντευξιν τοῖς πολλοῖς.
d. aliquid lolo, ἐκδίδωμι τινα εἰς θάνα-

* dōmābēlis, ε, εὐκαταμέχηςτος.

* dōmātor, ōris, = domitor.

+ dōmestīcūm, ἐπιβ. κατ' οἶκον.
dōmestīcus, α, um, (domus) οἰκίαιος,
οἰκιακός, τοῦ οἴκου. domesticū, orum,
δ. οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ, οἰκᾶται. 2) οἰκίαιος,
ἴδιος, δ. υἱός, πατριὸν ἔχει. d. bel-
lum, ἐμφύλιος πόλεμος. res domesticas
καὶ domesticas, τὰ ἀλλοδαπά καὶ τὰ
οἰκία (τὰ ἴδια).

dōmī, ōis, domus.

dōmīlīum, īi, οὐ, (domus) οἰκη-
τῆριον, οἰκησις, κατοικία.

dōmīna, ae, ō, (dominus) οἰκοδὲ
ποινα, δεσποίνα, κυρία.

dōmīnāto, ōnis, ō, δεσποτεία,
κυραννίς. [κυριαρχία. Κικ.]

+ dōmīnātor, ōris, α δεσπότης, εὐ-
dōmīnātrīs, īcis, ō, (dominus) (στ.)
δεσπότης, κυρία. Κικ.

dōmīnātus, us, d. δεσποτεία, κυ-
ραννίς, κράτος, ἐξουσία.

dōmīnātum, ī, οὐ, (dominus) συλ-
ληγὴ ποιημάτων τοῦ Δερωνός. Σουητ.

dōmīnium, īi, οὐ, (dominus) ἐκτίς
εις. 2) ἐξουσία, κυριαρχία, κτήτης.

dōmīnor, atus, ari, (dominus) δε-
σποζω, κυριεύω, ἄρχω. in aliquid κ.
in aliqua re. 2) (ἀρχ.) παθ. dominor,
δεσπάζομαι, ἄρχομαι.

dōmīnus, ī, d. (domus) οἰκοδὲ-
σπότης, δεσπότης, κύριος, εὐνετίς,
συμποσιάρχης.

* dōmīporēs, ae, ō, οἰκοπόροι.

Dōmītiānus, ī, d. Δομιτιανός.

Dōmītius, īi, d. Δομίτιος. -īus,
κ. -iānus, α, um, Δομιτίος, τοῦ Δο-
μίτιου.

* + dōnāto, are, (domo) (ἀπ.) αὐτῷ,
δαμίζω, καταδαμίζω τινά.

dōnātor, ōris, d. (domo) δαμαστήρ.
dōnātrīs, īcis, ō, δαμάτειρα.

+ dōmītus, īr, -tu d. δάμασις. Κικ.
dōmo, ul, ūum, are, (δάμω) αὐτῷ,
δαμίζω, ἡ δαμῶ τινα. μεταρ. δαμάζω,

καταδαμίζω, κατανικῶ τε, περιγί-
γνομαι τινος, κριτῶν τινός γιγνομαι.

dōmus, us, κ. (Κωμ.) ī, ō, δ. οἶκος,
οἶκος, οἰκία. venire in domum. Λε-
κταί. ἔρχεσθαι εἰς τὸν τοῦ Λαίλια οἶκον.

in domo factum factum est, ἐν τῷ
οἴκῳ κλοπὴ ἐγένετο. — ἐπιβ. α) domi
(κ. domui), οἶκος, ἐν τῷ οἴκῳ, κατ'
οἶκον. d. meae, ἐν τῷ ἐμῷ οἴκῳ, ἐν τῇ

ἐμῇ οἰκίᾳ. d. Caesaris, οἶκος παρὰ τῷ
Καίσαρι. β) domum, οἰκάδα, εἰς τὸν
οἶκον. d. meam, εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον, εἰς

τὴν ἐμὴν οἰκίαν. d. Ros īi, εἰς τὸν
Ρώσκίου οἶκον, παρὰ τὸν Ρώσκιον. domos

suas, εἰς τὰς ἑαυτῶν οἰκίας. γ) domo,
οἰκῶ, εἰσθάν, ἐκ τοῦ οἴκου, ἀπὸ τοῦ

οἴκου. Σπ. domo = domi, οἶκος. 2)
οἶκος, οἰκησις θεῶν, ζώων κατ. 3)

οἶκος, οἰκία, πατρίς. — ἐπιβ. α) domi, οἶκος,
ἐν οἴκῳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐν τῇ πατρίδι.

β) domum, οἰκάδα, εἰς οἶκον, ἐπ' οἶκον,
ἐπ' οἴκου, εἰς τὴν πατρίδα. γ) domo,

οἰκῶ, εἰσθάν, ἐκ τοῦ οἴκου, ἐκ τῆς πατρίδος.

δ) οἶκος, οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ, οἰκᾶται. 5)
οἱ παρέντιος, οἱ περὶ τινα, ἢ αἵρεσις

τινός (φιλοσόφου). [τινός. Πλ.]

dōnābēlis, e, παραδοτέος τινί, αἰτίας
dōnātrīs, īi, ō, (domu) ἀνάθημα.

δ) ἀνάθημάτων ἀποθήκη, ὑψηλὸς.
dōnātio, ōnis, ō, δότης, δωρεῖ.

+ dōnātrīs, īi, ō, δώσον (τὸ τοῖς
στρατιώταις ὑπὸ τοῦ ἐντονατόρος

διδασκάνον).

dōne, ōnē (dumque) ἕως, μέχρι,
ἔσται, ἔρ ἔσται, ὅσον χρόνον. d. car-

nitates abest, μέχρις (ὅσον χρόνον ἐστὶ)
ἀπασιν ἡ πολιτείας. d. gratis erant

(lib), ἕως καθ' ἑαυτοῦ οὐκ ἔμ. edixi,
ne quis, d. in castris esset, hanc

venideret, παρήγγειλε, μὴ τις, ἔσται
ἐν τῷ στρατοπέδῳ εἴη, τὰ κτήματα

πωλήσεται. 2) ἕω, ἔσται, μέχρις, ἔσται
ἐν, ἔσται ἄν, ἕως δ. e. non desinam,
d. perfecero, οὐ πύτομαι, ἔσται ἂν

τελήσω. usque finem, d. venimus,

ἐροδομένην, ἔστε (μάχοις) ἤλθομεν.
 trepidabant, d. quies facta esset, ἐ-
 τρεμόν, ἔστε ἡσυχία ἐγένετο

dōnū um (εργ. Νεπ.), id, donec.

dōno, are, (donum) [δῶνω] αἰψά
 αἰψά, χαρίζομαι, δίδωμι τί τινι. res
 donatur al. αἰ, το πρᾶγμα δίδεται τινι
 δῶρον. 2) αἰψά αἰψά τε δωροῦμαι τίνα
 τινι. τιμῶ τίνα δῶρῶ τινι. αἰψά τι-
 νιταί, τιμῶ τίνα τῇ ποιεῖται. δίδω-
 μι τινι τὴν πολιτείαν. agro ab alio
 dono, ἀγρῷ τιμῶμαι ὑποτίνας, τὸν
 ἀγρὸν δῶρον περὶ τινος λαμβάνω.

dōnum, i. οὔ (dō, δάνος, δῶρον).
 hoc tibi dono do, δίδωμι σοι τοῦτο
 δῶρον. regnum dono accipere, τὴν
 βασιλείαν δῶρον λαβεῖν.

Dōnūa, ae, θ. Δονούσα, νῆσος τοῦ
 Αἰγαίου πελάγους.

Dōres, rum, é. Δωριεῖς. -rūs, α-
 ρικῶς. -rūs, a, um, Δωρικός. -rien-
 ses, ium, é. (μεγ.) = Dories, Δωριεῖς
 -rūs, a, um, Δωριεῖς. Δωρικός.

Dōris, idis, h. Δωρίς.
 dormio, īti εἴτε ītiūm, ire, (δρ-
 δῶνω) ὑπνῶ, καθεύδω, κοιμῶμαι. ire
 dormitum, i, ienai αἰ: καθευδόντα,
 κατακλινέσθαι, ἐνάξασθαι. 2) καθευ-
 δω, ἀμελῶ.

dormītor, ōris, d. (σπ.) δ ὑπνώ-
 των, ἐνυπνιαστής. Πλ.

dormīto, atī, aiūm, are, (dormio)
 ὑπνώτω, νυστάζω, μεταφ. νυστάζω,
 καθεύδω, ἀμελῶ.

† dormītōrius, ō, um, τῆς κομῆ-
 σεως. d. cubiculum, ἐναστήριον,
 κοιμητήριον, κοιτῶν.

dorsum, i. οὔ. (δέρη, δερμάς) ῥάχης,
 νῶτος, νῶτον, νῶτα. μεταφ. ἡ ῥάχis,
 ἄκρα. mōis, ὀρῶς, ῥάχis ὀρῶς.

Dōrylaeu, n, i, οὔ. δ ῥύλιον κ.
 δορυλαῖον, πύλος Φρυγίας. -iens, es,
 ium, é. Δορυλαῖος κ. Δορυλαῖος.

dōrylōs (-rus), i, é. Δορυλόρος.
 dos, dōtis, θ. (dō) [δωτίνη] φερῆς,

πορίζ. μεταφ. δῶρον. χάρις, κρίμας.
 Dossennus, i, é. Δῶς ἀνδρ., γάλοισιν
 πρόσωπον ἐν τοῖς. Ἄτε λανοῖς δρῶ-
 μασι.

dōtālis, e, (dos) προκίλος, προκίλος.
 dōtālis, a, um, μ. ὅπ. (μεγ.) τοῦ
 δότο) πολὺπροκίλος, πολυφρῶν, πο-
 λυδῶν. 2) πεποικισμένος τινι, ἔχων
 ἡ λαδῶν τι. Chione ποικιλίστατος for-
 τισ, ἡ περικαλλεστάτη Χιόνη.

dōto, are, (dos) αἰψά, προκίλῶ
 τίνα, δ ὁμιλῶ τινι φερῶν.
 drachma (εργ. x. drachmā), ae,
 h. δραχμή (νομίσμα). 2) δραχμή, τὸ
 ἔξδωκ τῆς εὐχρίτης μέρας.

draco, ōnis, δράκων. 2) δράκων
 (ἰσχυρός).

dracōnigena, ae, é. x. ὁ δρᾶκοντε-
 Dracae εἴτε Dracae, agum, a.
 Dracianī εἴτε Dracianī, agum, é.
 δραχμῆ, δραχμῆαν.

† drāpē, ae, é. δραπέτης. Πλ.
 Drāpnum, i, εἴτε -na, ōnum, οὔ.
 Δραπάνον, Δραπάνον πολὺ δίκτυον.
 Drepaniāni, é. Δραπάνης.

dōmas, ādis, é. δρομας, κάμηλος.
 dōnos, i, é. δρῖμας, σταθίον.

Druculia, ae, é. Δρουκουλίας, πόλις
 τῆς Γαλλίας, τανὺν Durancē.

druidae, arum, εἴτε drui, arum,
 é. δρῦδαί, οἱ Κελτῶν μῦθοι, φύτι-
 λογοὶ καὶ ἡμίκοι ποιηταί.

Drūsi nas, εἴτε -sūnas, a, um,
 τοῦ Δρουσίου. Drūsilla, ae, θ. Δρεῦ-
 σίλλη. Drūnis, i, é. Δρουσίος.

Dyādes, dum, b. Δυάδες.

Dynas, anis, e. Δυνάς.

Dryōnes, rum, é. Δρυῖνες.

dubio, ēis. ἀμφιβολία 2) ἰνδῶν
 τιμῶν, ὁ στακτικῶς.

dēbitas, ātis, θ. (μεγ.) ἀμφιβολία.
 Dubis, is, a. Δουβίος, πόλις Γαλ-
 λίας, ὁ τανὺν Doubs.

† dūbitalis, e, ἀμφιβολος, ἀδελος.
 dūbitanter, επιφ. ἀμφιβόλως. 2)

နိဂမ္မိကဗျူဟာ၊ ဝိပဿနာဗျူဟာ။

διϋβιτάτιο, οἰς, θ. ἐνδοκασμός, ἀ-
πορία, ἀπειροβλία, διαπόρρησις, sine
dubitatione, ἀνπειροβλίως, σαρῶς, 2)
διστασις, ὄκνος, διαμελλήσις, sine du-
bitatione, ἀόκνως, ἀμελλήσι.

dūbio, avi, alio, are, (dubius)
de re, ὅ ο (ἀζω, ενδο:άζω τι, ἀ-
μφιβάλλω, ἀμφιγνώσκει περί τινας, ἀ-
πορώ, d. de ejus fide, ἀμφιβάλλω
περί τῆς πίστεως αὐτοῦ. dubitas,
quid sentias, ἀποραῖς ὅτι καὶ προαῖν.
honestumne sit an turpe dubitari,
πιστέρον καλὸν ἢ αἰσχρὸν ἀποροῦσι.
non d. quin verum sit, πίστευμα ἀ-
ληθεύειναι. non d. fore plerosque, α-
φῶς εἶδα, ὅτι ἐσονται πλείστοι. for-
tuna dubitat, ἡ τύχη ἀμφίβοτό-
ισιν. auctor dubitatur, ὁ αἰτίας ἀμ-
φιβολῶς ἐστί. 2) διατάζω, ὀκνῶ, δια-
μύλλω. non d. me tempestatibus
obvium ferre (σπ. quin me obvium
feram), οὐκ ὀκνῶ ἀντίον ἵσταναι τοῖς
κινδύνοις.

dūbius, α, um, (duo, δύο) ἀμφίβολος, ἀπαρος, ἀπαρών, ταλαντευόμενος. res me dubium facit, εἰς ἀπορίαν με καθίσταται· τί ἀρᾶγμα. dubius sum, quid faciam, ἀπαρῶ, τί (αἰτέ εἶ, τι) χρῆ ποιεῖν. dubius mentis (εἰς αἰμί), ταλαντευόμενος τὴν γνώμην. 2) ἀμφίδoxος, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, ἀμφισβητήτος, ἀδελος, ἀσφαλές. d. opes, ἀμφήριτος ἐλπίς. d. lax, ἡ ἀφυλάνχη. mihi dubium est de exitu, ἀμφεἰάλλω περὶ τῆς ἐποδίσσεως, ἀπαρῶ, τί ἀσβήζηται. non dubium est, quin possit, οὐκ ἀδελον εἶναι δύναται, rem in dubium voco, ἀμφισβητῶ τι. tua fides mihi non in dubium, ὅπως περὶ τὴν σὴν πίστιν. animus est in dubio, ἡ ψυχὴ ἐν ἀπίστω (ἐν ἀπορίᾳ) ἐστὶ, διαπορεῖ. sine dubio, ἀναμφίβολως, παρῶς. 3) ἀπαρος, ἀπικίνδυνος. dubius res est

dubia tempora, δεινὸς καιρὸς. vita in
dubio est, ἣ ζωὴ κινδυνεύει. 4) ποι-
κίλος. [αἰτία.]

διῆκατος, ὡς, α. (dux) [ματγ] ὁ τρι-
 † διῆ: ἐυαγγέλιος, α, ἡμ, ὁ διακρίσις
 ἔχων εἴτε λαμβάνων.

διῆκνεν, αὐτὸς, κατὰ τὴν ἀνά διὰ-
κρίσιν, ἑκάστης διακρίσεως.

† diŋcentlēsīma, 20,0. (ὀπεν, παρθ)
διεκασιεσιτή (εἰσός τις).

dūcenti, ας, α, (duo-centum) δ: α-
κόσιοι. 2) μυρία, ὀπίριοι, πλείοιοι.

dūcenties, ἐπιρ. διακοσίαις. 2)
ἀπειράκις.

dūro, xi, ctm, ēre, (ταγίω, ταγεύω)
 alq n ἢ alqd, ἄγω τινά ἢ τι, ἡγοῦμαι
 τινος ἢ τινι. alqm inira, ἄγω τινά εἰσω,
 ἡγοῦμαι τινος εἰσω. d. alqm mēcum
 in locum, ἄγω τινά μετ' ἐμαυτοῦ.
 ἄγομαι τινι εἰς τόπον, πορεύομαι
 ἄγων τινά. exorcitum, ἄγω τὴν στρα-
 τίαν, ἡγοῦμαι τοῦ στρατεύματος. Mel-
 lus ducit ad hostem (ὅπου exercitum),
 ὁ Μελτιος ἄγει ἐπὶ τὴν πόλεμον. e-
 quites ducebant, οἱ ἵπποις ἡγόντο,
 προσπορεύοντο. d. familiam, εἰκου ἡγοῦ-
 μαί. alqm in jus, ἄγω τινά εἰς δικτν.
 in carcerem, εἰς τὸ δισμώτηριον ad
 mortem, ἐπὶ θανάτῳ. d. choia, τῶν
 χορῶν ἡγοῦμαι roripam, πομπὴν
 ποιῶμαι, πρμπαγωγῶ. aquam per-
 fundum, ἄγω, ὀχετεύω τὸ ὕδωρ δια-
 τοῦ ἐκχυλίου. murum, ἄγω, κατα-
 σκευάζω ταῖχος. castrum, συντίθημι,
 ποῖω ὠθέην. spiritum, σπῶμαι τὸ ἔτεος.
 spiritum, ἀναπνύω. pocula Leslii,
 πίνω, ἔλω ποτήρια Λεσβίου εἰνόν.
 lanas ἢ siapius, κατένω νήματα,
 κλώθω. os discitripu τὸ στόμα, en-
 cum, ἄγω ὄχημα cum ducit iri-
 mis, τρίτης ἄγει (κομίζει) αὐτόν.
 me duco. ἐπέρχεται, ἀπαλλάττεται,
 πᾶσιν. via ad urbem ducit, ἡ ὁδὸς
 ἄγει ἐπὶ τὴν πόλιν, ἔχει εἰς τὴν πό-
 λιν. errorem d. ad meliora, τὴν πλε-

ην ἐπὶ τὸ κρείττον ἄγω. d. vitam, ἔγωγε, δίδωμι τὸν βίον. alciui alarum, ἐντρέβω τινι κόλαρον. te ducit species, το εἶδος· σε ἔλκει. 2) παράγω, παράγω νομίσαι αἰσθάνεσθαι, παράγω το ὄνομα εἰς Ἑλληνικαῖς. originem ab Isocrate ducit, τὸ γένος αἰς Ἰσοκράτην ἀνάγει. 3) ἀναβαλλῶμαι, παρέρχομαι. corpus, τὸν χρόνον. bellum, τὸν πόλεμον. alqm, παρατείνω τινά. 4) alqm, παράγω, ὑπάγω, φανακίζω ἑξαπατῶ τινά. 5) λαμβάνω furivm, μορφήν. colorem, χρώμα. 6) λογίζομαι ratio non aljs d. λόγον ποιοῦμαι τινος. 7) ἄγω, ἡγοῦμαι, λογιζομαι, νομίζω. rem pro nihilo (nihili), περί οὐδενος ἄγω εἴτε ἡγοῦμαι τὸ πρῶτον. ea pro falsis ducit, ταῦτα ψευδὴ νομίζω. alqd d. laudi, ἐν ἐπαίνῳ τίθεμαι τι, ἐπαινον ἡγοῦμαι τι, ἐν ἐπαίνῳ μένει ἡγοῦμαι τι. non istas res in oculis meis duceret, οὐκ ἂν ταῦτα ἐν ταῖς αὐτοῦ πράξεσι συγκατηρήθει. alqm in numero hostium εἴτε hostium loco, ἀριθμῶ τινά ἐν ἐχθρῶν μερῶν. alqm idoneum εἴτε idoneum esse, ἡγοῦμαι τινά ἐπιτήδειον εἴτε ἐπιτήδειον εἶναι. [πνεύσιν]

ductim, ἐπὶ ῥ' ἑλκῃ διν. 2) αὐστί, d. ductito, ἀνί, atum, ago, (ἐπιτ. τοῦ ducio) alqm, ἄγω τινά. 2) ἄγωμαι τινά (γυναίκα). 3) παράγω, ὑπάγω, φανακίζω τινά.

ductio, αὐτί, alum ago, (ἐπιτ. τοῦ ducio) alqm ἢ alqd, ἄγω τινά ἢ τι, ἡγοῦμαι τινος ἢ τινος. 2) ἄγομαι παλαιά τινά. 4) παράγω, ὑπάγω, φανακίζω τινά.

ductio, ὁδός, ἀ. (duco) ἀγωγός, ἀγωγός, ἡγεμών. exercitū, δ στρατός. ductus, α, um, ῥ. ducio. [τῆτος] 2. ductus, us, ἀ. (duco) ἀγωγή 2) στρατηγία.

dudum, ἐπὶ ῥ' (dūm dum) πάλαι, ἄρτι, π. ὥν. quae dudum et quae

etiam ante scripsisti, τὰ πάλαι (ἄρτι) καὶ τὰ ἐπὶ πρότερον ὑπὸ σοῦ γεγραμμένα. dudum dixi, diebam, πάλαι ἔλεγον, ἄρτι εἶπον. ut dudum hinc abii, ἄρτι ἐνταῦθεν ἀπὸ τῶν. 2) πάλαι, πρότερον. nunc assensitrix est, dudum adversatrix erat, νῦν μὲν κολληκίς ἐστι, τὸ δὲ πρότερον ἐναντία ἦν. hanc dudum, οὐ πάλαι, οὐ πολὺ πρότερον quam dudum, πόσον ᾗδὴ χρόνον. duellator=bellator. Pl.

duellator, a, um=bellator. Pl. duellum, ἀρχ.=bellum.

Dulcia (Duillius), ii, ἀ. Δουλλίος. dulci, κτλ. ἴδ. do

* dulce, ἐπὶ ῥ' =dulciter.

dul edo, inis, ὁ. γλυκύτης.

μεταφ. γλυκύτης, ἡδύτης, χάρις.

dulcesco, ere, (dulcis) γλυκαίνομαι, γλυκαίνομαι.

dulcissimus, α, um, γλυκίστος, γλυκός.

dulcifer, era, erum, (dulcis-foro) γλυκύς.

dulcis, e, m. σ. κ. ὅπ. γλυκύς.

μεταφ. γλυκύς, ἡδύς, χάρις.

dulciter, ἀπὶ ῥ' (σ. dulcis, ὅπ. dulcissimo) γλυκίως, ἡδέως.

+ dulcitudo, inis, ὁ. γλυκύτης.

Dulcibeni, orum, ἀ. Δουλιβένιοι, ἔθνος Γερμανικόν.

+ dulice, ἐπὶ ῥ'. δουλικός. Pl.

Dulicium, ii, ὁ. κ. - chis, ae, ὁ. Δουλίχιον. -chius, a, um, Δουλίχιος.

dum, σύνδ. (διν) ἔως, ἐν ὧ. δ.

haec geruntur (ἀπ. gerebantur), συνταταται est, ἔως ἐγγίνετο ταῦτα (μεταξὺ γινόμενων τούτων), ἡγγέλθη.

d. similia esse voluit, inventus est dissimilis, ὁμοίος εἶναι βουλόμενος, εἰρήθη ἀνομοιότατος. 2) ἔως, ἄχρις, μέχρις. ἐφ' ὅσον. d. vivitis, non abscedet, ἔως ζῆτε, ἐφ' ὅσον ζῆτε οὐκ ἀπλυνεσται. tamdiu, dum habuit, ἐπὶ τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον εἶχεν. d. nraus oculis, prebantur, ἀχρεῖς εὐ ἐκρύ-

πεντο, ἴζητευντο. 3) ἕως ἂν, ἰμόνον, μόνον εἰ. d. res manent, verba ſingant, ἕως ἂν μὲν τὰ πράγματα, τὰς λέξεις πλῆτταιν ἐξίστω. *dum illud ſat, ἦν γὰρ τοῦτο γένηται, μόνον εἰ τοῦτε γίνεσθαι.* 4) ἕως ἂν, ἄχρις οὗ, μέχρις οὗ, ὅσα, ὅτι ἂν expecta, d. veniam, περιμένε, ἕως ἂν (εὐς' εἰ) ἔλθω. multa paravi, d. conderet urbem, πολλὰ παρὼν μέχρι τοῦ κτίσθαι τὴν πόλιν (ἔστε τὴν πόλιν ἔκτισε). *enlisper, dum, μέχρι τούτου, μέχρις οὗ* 5) ἀγκλιτικῶς· δὴ age dum, ἀγ' εἰ cedo dum, φέρε δὴ. 6) nihil dum, οὐδὲν πο. non dum εἴτε pondum, οὐπω.

dumetum, ἰ. οὐ. (dumus) ἀκοντιῶν. βελία

dum-modo, σύνδ. ἕως εἰ, ἰμόνον, μόνον εἰ, εἴγε μόνον, ἦν μόνον γὰρ. *dummodo ne cerniturum sit, ἔαν μὲν μὴ συνεχίῃ γ.* [τῷδε.

dumous, α, um, ἀκοντιῶν, βελίαται, σύνδ. (dum-taxo) μίνων. 1) τοῦλάχιστον, γὰρ cernum, τοῦλάχιστον ἑκτόν. animo d. vigetum, τὴν γὰρ ψυχὴν ὑγιαίνουμεν.

dūmus, ἰ. εἰ (de tu domus εἰτι densius, dus-mus?) ἀκαυθῶ, θυμνος. duntaxat=dum-taxat.

dus, αε, ο, δὲ υ.

dudicius (-cius), ἐπὶ δωδεκάκις.

dudicim, δωδεκα. d. tabulae καὶ ἐπὶ δώδεκα διελτοί τῶν νόμων, οἱ δωδεκάδελτοι νόμοι.

dudicimus, α, um, δωδεκάκις.

dudēui, αε, α, εἰ δὲ δωδεκα, ἑκατοὶ δωδεκα. [τριεκοτὸς ἑξήκως.

dud-dē-quadrāgēsimus, α, um, dud-dē-quadrāginta, δυεῖν διενεκατσσαράκοντα, τριάκοντα ὀκτώ.

dud-dē-quinquagēsimus, υ, um, τσσαράκοντος ἑξήκως.

dud-dē-triginta, ἐπὶ τρεῖς εἰκοσιότακις.

dud-dē triginta, δυεῖν δέοντα τριάκοντα, εἰ εἰκοσιότα.

dud-dē-triginti, αε, α, ἐνὰ δεκα ὀκτώ. [δεκα ὀκτώ.

dud-dē-triginti, δυεῖν δέοντα εἰκοσι, dud-ei-trigēsimāni, orum, α. οἱ τρεῖς εἰκοστῆς δευτερας λεγαῶνος στρατιῶται. [εἰς δευτερας.

dud-ei-trigēsimus, α, um, εἰκοσιο-duplex, ἰς (duo-plico) διπλοῦς, διςος, d. amiculum, διπλῶ, διπλοῦς, 2) διπλοῦς, 3) =duplus, διπλοῦς, μέγας, πικνός. 4) πο. διπλοῦς, διγλωσσος, ἀπατηλός.

duplīcātus, ἰι, ε. στρατιώτης διπλοῦν μισθὸν λαμβάνων.

duplīciter, ἐπὶ διπλῇ, διττῶς.

duplīco, are (duplex) alqd, διπλοῦ, εἰς, ἐπὶ διπλοῦ, διπλῶ, διπλοῦν ποίω τι. 2) αὐξάνω, ἐπαυξάνω τι. 3) διπλῶ, πύσσω, καμπύω τι.

duplus, α, um, διπλῶς, διπλοῦς, duplum, ἰ. οὐ. τὸ διπλάσιον. duplo major, διπλοῦς τῶν ἄλλων. dupla, αε, θ. (ύπον. pecunia, τὸ διπλάσιον (τογύριον).

dūpondus, ἰι, α. (duo-pondo) = duo asses, δύο ἀστέρια, ὀβολός.

+ dū ābilis, ε, διαρκής, μόνιμος. + dūāctus, α, um, (durus-acinus) σκληρὸν ἀκτινὸν εἴτε σκληρὸν βῆμα ἔχων, σκληρόσκαρος.

dūre, α. (ἀρχ. α. μετ.) dūrīter, ἐπὶ μ. ο. (durus) σκληρῶς, χαλεπῶς, ὠμῶς, ἀπηνῶς.

dūreſco, fui, ēre, σκληροῦμαι, ἀποσκληροῦμαι.

dūreſcit, αε, θ. σκάρη. A. ἰσπανική. + dūrlitas, ἰι, θ. σκληρότης, χαλεπότης. Kic.

dūrīter, ἰδ, dura.

dūrlis, αε, α. -tios, ὅ. [+ εἰς -um α. + ἀρ. -e] (durus) σκληρότης, μετὰ σκληρότης, χαλεπότης, αὐστηρότης, ὠμότης. 2) σκληρὸς βίος, τὸ σκληρὸν τῆς ζωῆς. 2) σκληρὸς*

μα, ἀποσκήρῳμα.

[σκληρός.

† dūriuseulus, a, um, (σπ.) ὑπό-
dūro, αἰ, atom, are, (durus) αἰσθ,
σκληρῷ, ἀποσκληρῷ τι. 2) αἰσθ, ἀ-
ποσκληρῷ τινα, καρτερίαν πειῶ, ἀ-
σκῶ τινα. d. οὐ laboro, διὰ πόνων
στερεοῦμαι. mentem, στερῶ, καρτερίαν
παρέχω τῇ ψυχῇ. 3) σκληρῷ, ἀμ-
βλύνω τινά ἢ τι. 4) εὐδ. σκληροῦμαι,
ἀποσκληροῦμαι, σκληρὸς εἰμι, ὅ)
καρτερῶ, durare, καρτεροῦμαι, τλῆτε
d. laborem et vias, καρτερῶ πόνους
καὶ πορείας. 6) διακίνομαι, διαρκῶ.
dura adhuc, ἔτι καὶ νῦν διακίνομαι.

Dūrēcoriſſum, i, ſū. Δυρεκόριον, ἡ
μετρίπολις τῶν Ρημῶ ἐν τῇ Βαλγί-
κῃ Ῥαλλίᾳ, τανὺν Rheims.

dūrus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (δύρεος)
σκληρὸς, στερὸς ferrum, σκληρὸς,
στερεὸς οἶσθος. alius, σκληρὰ κοι-
λῆ. cuius, σκληρὸν, στερῶν δρυμα-
tura diuina, δαίμων, σκληρὸς, δει-
νός, σκληρὰ φωνή. dura ei nulla,
τὰ σκληρὰ καὶ τὰ μαλακὰ d. τὸ οὐκ
ἀσθενὲς εἶναι. d. plaga, σκληρὸν,
βαρὺ κλῆμα. 2) μεταφ. σκληρὸς, δει-
νός, acutus, σκληρὸς, δυσφρεγτός
βουλεύς. d. morbus, δαίμων, χαλεπὸς
νόσος. 3) σκληρὸς, ἀσπληνὲς, ἀπληγός,
ἀσπληνός. animus agrestis et du-
rus, ψυχὴ ἀγροικὸς καὶ σκληρὰ. ju-
dux, ἀπληγός, ἀδ. ἀπληγὸς δικαστής.
durus vir, σκληρὸς, ἀσθενὲς τὸν
βίον, οὐ ληρὸς. 4) σκληρὸς, ἀπαι-
δευτός, τραχὺς, ἀχαλὺς, ῥοδία, τραχὺς,
ἀχαλὺς ποιητής ὁ) σκληρὸς, καρτερικός.
Iustus et d. ἀνδρείος καὶ καρτερικός.

† duumvīratus, us, a. τῶν δύο
ἀνδρῶν ἡ τιμὴ εἴτε τὸ εἶναι.

duumvīrī, orum, a. (duo-viri) δύο
ἄνδρες, δύο δικασταί, δύο ἄρχοντες,
δύο ἐπιστάται, κττ. duumvīrī sacro-
rum, οἱ δύο τῶν Σιθυλίων βιθλίων
ἐλάκερ (αὐθ' ὧν ὑπερὸν δέκα καὶ τε-
λευταῖον πεντακαίδεκα κατεστάθησαν).

ΜΕΡΟΣ Δ'.

dux, dūcis, a. (ταγός) ἡγεμῶν,
ἡγωγός, iūvenis, ὁ τῆς ἐδοῦ ἡγεμῶν,
ἐδηγός. 2) ἡγεμῶν, στρατηγός, πο-
λεμοργός. 3) dux, ὁ. ἡγήτωρ.

Dŷmae, arum, ὁ. Δύμη. Dŷmaeae,
a, um, Δυμαίος. D. ager, ἡ Δυμαία.
Dŷmaeī, orum, a. οἱ Δυμαῖοι.

Dŷmās, antis, a. Δύμας.
dŷnāmīa, is, b = vis, δύναμις.
dŷnastēs, ae, a. δυνάστης.

Dŷrēhāchium (Dyrach.), ii. οὐ.
Δυρράχιον. - chīni, a. Δυρράχιοι.

1. δεικτικὸν μέριον. εὐχρ. ἐν ὁ-
λίγοις συνθέτοις, οἶον, ē-castor, ē-cere.
ē-dorol, ē-nim, ē-quidem, κτλ.

2 ὁ, πρόθ. μετ' ὅρ. 18. ex.
ea, [ἀφ. ὅθι ἐν. τοῦ ἰσ] ὕπον. εἴα,
ἐκείνη, κατ' ἐκείνην τὴν ὁδόν. 2)
ὕπον. eases, δ' αὐτὲ, δ' ἐκείνο.
eādem, (ὕπον. εἴα) διὰ τῆς αὐτῆς
ἰδού, τὴν αὐτὴν ὁδόν. ἴσθ, ἰέναι.

ea-propter (σπ. = propterea. Τερ-
ea-tenus, ἐπὶ μέχρι τοσούτου, ἐπὶ
τοσούτου. (λιν.)

ehēnus, i, ὁ. ἡ ἐβένος. ἐβένινον εὐ-
ē-bīho, bi, bīum, ēre, αἰσθ, ἐκ-
πίνω, καταπίνω τι. μεταφ. ἐκπίνω,
λαρῶσω τι.

+ ē-bīo, ēre, ἐξέρχουμαι. Πλ.

ē blandior, ius, in, αἰσθ, διὰ χα-
λακείας λαμβάνω ἢ πορίζομαι τι. o-
blanditus, πλ. διὰ χαλακείας πορίζομαι.

Ehōrācum, i, ſū. Ἐδύρακον, πό-
λις Βρετανίας, τανὺν York. Εὐτρά-
ehriūtas, ātis, ὁ. μεθ.

ehriūlus, a, um, ὑποκίον. Πλ.

+ ehriūstas, ātis, ὁ. οἰνοφρογία,
φιλοπνία, φιλοποσία. Κιχ.

ehriōsus, a, um, μ. σ. οἰνοφλῆς,

φιλοῖντες, φιλεπόνητες, πάροινος, μεταφ.
εγχομας, οἶον, orina.

—ēbrius, α, um, μέθυσος, μεθύων.
εἶροινος, μετφ. sanguinos, αἷματι μεθύων.

ē-bullio, ire, παρλάζω, αναζέω
μεταφ. virtutes, παρλαζώ, πολυλο-
γῶ περὶ τῶν ἀρετῶν.

ēbūlum, ι, οῦ, χαμαιάκτη, φ.

ēbur, οἷς, οῦ, εἰσφας (ὁ ὁδὸς τοῦ
ἐλεφάντος). 2) εἰς, ἐλεφάντος παποίν-
ται, οἶον, εἶσανον, λήσρος κττ.

ēbū-aius, α, um, (ēbur) ἐλεφάντι-
νος, ἐλεφαντοκαλλήτος.

—ēburacūlus, α, um, fistula, ἐ-
λεφάντινον σурόγγιον. κικ.

ēburiens κ. —† -nus, α, um, (ēbur)
ἐλεφάντινος.

ēburiōus, um, εἰ —Εὐδούριονες, Ε-
βριος τῆς Β. λγ κη; Γαλλίας.

ēburiōtes, um, α. —Εβουριότες, κικ.
κλῆδος τῶν ἀλλοτρικῶν.

ēbūsus, ι, θ. —Εβούσος, Εβυσσος.

ē-astor, επιφών. (ē-Castor) μὲ
τὴν Καστορά, μα Δία.

ēbū-aiāna, orum, οῦ. —Εκβάιαναι.

ecce, ecceam, ἴδ. ecce.

ecce (ἀντί ecce ἐκ τοῦ es=ἦν κ ce)
ἐπὶ ἰδού, ἰδέ, ἴδε, ἦν, ἦνιδε. οἷον,
video enim te deuntem, ἰδού ὁρῶ σὺ-
τον ἐπανερχόμενον. ecce iube nterare,
ἰδού τα γραμματὰ σου ἀρχ μετε-
στρεφε, ἰδού ἰγώ. καὶ κατὰ συγκο-
πὴν ecce illum, ἰδού ἔρχεται ἐκεῖνος
(εἶναι, ἐν τος, ἐν τόν) κττ.

ecceus, επιφών. (ē-Cores) μὲ τὴν
Δήμητρα, μα Δία.

—ecceuma, ἄτ' s, οῦ ἔχευμα. Πλ
ecclia, ecclium, ecciatum=ecce
illa, ecce illum, ἰσῶν, κτλ.

ecclisia, ας, θ. ἐκκλησία. Πλιν.

ecceus, ecceum=ecce eos, ecce eum

ecclius, ι, α. (σπ.) ἐκδικος.

ē-ēro=ecceus.

ē-ctia, ας, θ. —Εχέτρν, πόλις Οἰ-
αλῶσων. —ctia, α. —Εχέτραϊς.

ecf- tā οὕτως ἀρχόμενα ἴδ.

* Echidna, ας, θ. —Εχιδνα. —

α, um, —Εχιδναίος.

ēchīnādes, dum, θ. —Εχινάδ.

ēchīnus, ι, α. ἐχίνος (καὶ
σαῖος καὶ ὁ βαλῆστος). 2) ἐχίνος
δὸς ἀγγείου. [Σπα]

ēchion, οἷς, α. —Εχίων, εἰ

ēchīdūides, ας, α. —Εχιδνί-
δης. Πανθ. ας. [Σπα]

ēchīdūius, α, um, —Εχιδνίος.

ēcho, us, θ. —Ἠχώ.

ecclōg, ας, θ. ἐκλογή. 2) ἐκ

ῶδης, ποιημάτων, εἰδολογία κττ.

—ecclōgārii, orum, α. (loci)

ἐκλογαί, ἐκλογισμὰτα. κικ.

ē-quando! —† ec-quandone!

ἦ ποτε; ἦ καὶ ποτε; δὴ ποτε;
ec-quī (ὡς ἐπὶ τὰ πολὺ ἐπὶ θ.)

ec-quīs (οὗτος, κ. ἐνίστα ἐπὶ θ.),

εἴτε ec-quā, ec-quid (οὗτος) εἴ
quod (ἐπὶ θ.), ἦ τις; ἦ τι; inter

ecquem potestis, ἐρωτᾷ, εἴτε
ecquid placent uedes? ἦ ἀρε-

ὁ εἶς; ecquid placent, me
εἰ ἀρεσκεῖ ἐρωτᾷ;

ecquī, ἐπὶ θ. (ἀρ.) ἦ πῶς.

ecquo, ἐπὶ θ. ἦ ποι.

ē-tilens=equolous.

ēthāctas, αἷς, θ. πολυταγ-

δηταγία, λειμαργία.

ēthā, αἷς, (etho) πολυταγ-

τάγος, λειμαργος. μεταφ.

πολυβόρος.

ēdentio, ας, (ex-dens) εἰς τὴν

κροῦσ τῶς ὀδόντας. Πλ.

ēdentīlus, α, um, (ex-dens)
ἀνθρώπος, νωδὸς μεταφ. (κωμ.)

παμπόλειος οἶνος.

ēdēroi, επιφών. (ē-dens)

lux) μα τὸν Βοιωθίουκην, μὲ
ēdēra, κτλ. ἴδ. hedera κτ

Edessa, ας, θ. —Εδεσσα, πόλις

κιδωνίας. 2) Μεσοποταμία.

edessu, α, um, —Εδεσσαίος.

ē-dīco, αἰ, etum, ēre, alqd aleni, κηρύττω, προλέγω (προ-λεῖν), ἐπι-
ταττω, παραγγέλλω τινί τι. assatum
in diem postierum, καλῶ τὴν συγγλη-
τον εἰς τὴν ὑστεραίαν. diem comitiis,
κηρύττω τὴν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρεσιῶν.
edictio, ōnis, ũ. (edico) κήρυγμα.
edicta, are, (επιτ. τοῦ edico. [Οἱ.]
αἰqd, κηρύττω τι.

edictum, i, tũ. (μτχ. τοῦ edico)
κήρυγμα, διαταγμα, παραγγέλμα.
Μαχίαια δὲ ἐλεγοντο edicta αἰ ἐτάσσαι
τῶν πραιτῶρων διαγοραφαί τῶν δικαίων
τι καὶ ἀδικῶν.

ē-dīco, didīci, ēre, alqd, ἐκμα-
θῶν τι. ad verbum, κατὰ λέξιν.

ē-dissēro, rui, rium, ēre, alqd,
διεξίμαι, διεξέρχμαι, ἀπομνηστεύω,
ἀπογοραφαί τι.

ē-dīserto, are, (οπ.) αἰqd, διεξ-
εἶμαι, διεξέρχμαι, διηγούμεαι τι.

edictio, a, um, (2 edo) iudices,
εἰς ὑπὸ τοῦ κατηγ. ου ἀκλεγόμενοι
δικασταί.

edictio, ōnis, ũ. (2. edo) ἐκδοσις
βιβλίου. 2) ἐκδοσις, ἀγγέλιος.

edictus, a, um, a. o. x. ũ. (μτχ. τοῦ
2. edo) ἐξέχων, ἀνέχων, ὑψηλός.

1. edo, edi, esum, ēre, (edim
= edim, εν. ὅπ.) ἔδω, ἐδίω, πρῶ-
γω, bibite, esto [edite], πίνετε, ἐ-
σθίετε. Τριταπερ. esur, (editur),
hibetur, ἐσθίεσσι, πίνουσσι. a. allium,
πρωγω σκερδον. μεταφ. si quid esi
animum, εἴ τι τρώγει (δένει) τὴν
ψυχὴν. edunt obliuia laudem, ἀφα-
γίαι ἢ ἐχέη τὸν ἐπαινον.

2. ē-do, didi, dium, ēre, (ex-do)
αἰqd, ἐκδίδωμι, ἐκφέρω, ἐκβάλλω τι
librum, ἐκδίδωμι, ἐκφέρω βιβλίον.
scriptam, ἐκδίδωμι, ἐκ-
βάλλω ἔγγραπτον τὸν λόγον. 2) ἐκ-
φέρω, φῶμαι, γινώσκω. v. parit a'um,
γινώσκω, τρώω τινά. regibus editas,
ἐκ βασιλέων γεγωνός (πεφυκός). ar-

bor frondem edit, τὸ δένδρον φῶται,
ἐκφέρει φύλλα. tellus edit innumeras
species, ἡ γῆ ἀνίστησιν, ἀναδίδωσιν
ἀναριθμητὰ εἶδη. 3) ἐκφέρω, αἶρω,
προίεμαι. voces, αἶρω φωνάς, προίε-
μαι φωνάς, ἀναφωνῶ. clamorem,
ἀναδίδωμι φῆμας, ἀναγελῶ. gemitum,
ἀναστενάζω. animam (sri hnm, vi-
lam), ἐκνέω, ἀπονήσκω. spula, ἐκ-
κρίπτωμαι. 4) ἐκφέρω, ἐκβάλλω,
κηρύττω, ἀναγγέλλω, παραγγέλλω τι
mea fata alui, διηγούμεαι τινί τὴν ἐ-
μὴν τύχην. consilia hostium, ἐκρί-
νω, προίεμαι, ἐξαγγέλλω τὰς τῶν
πολεμίων βουλάς. oratio edita est in
vulgis, γνώμη ἐξήνεγκη (διέδωκεν)
εἰς τὴν ὄχλον. v. mandata, ἐκφέρω,
ἐκβάλλω παραγγέλλωμαι. Apollo edi-
dit oraculum, ὁ ἀπόλλων ἀνέλετο. v.
exemplum severitatis, ἐκφέρω δείγμα
(παραδειγμα) τῆς αὐστηρότητος. 5)
προίενω, παρέχω, ποιῶ, ποιούμεαι.
scelus, ποῶ, ἐργάζομαι κακοεργήμα.
ludos, ποιῶ, τίθημι ἀγῶνας. spe-
ctaculum, παρέχω θέαμα. caecos,
σφαγὴν ποιοῦμαι προεῖλα, μάχεαι ποι-
οῦμαι. 6 me edo ex aedibus, ἐξέρ-
χμαι τοῦ αἴετο. Numen in pietate edi-
tur, ὁ ποταμός ἐκδίδωσιν, ἐκβάλλει
εἰς τὴν θάλασσαν.

ē-dōco, cui, etum, ēre, alqm
αἰqd, ἐκδίδόσκω τινί τι. cum in edo-
ctus, ἀπαντα ἐκδιδάχθαι, ἐκμαθῶν.
2) διδάσκω, δεικνύμαι, διηγούμεαι τι.
ē-dūlo, are, αἰqd, πείθω τι. μεταφ.
(οπ.) ἐπηρεάζομαι τι.

edormitae, a, um, tũ. edormo.

ē-dūmo, ui, Num, are, αἰqd, κα-
ταδυναζῶ, δαμάζω, ἐξημερῶ, ἡμιρῶ τι.
Edom, drom, a. Ἠδωνοί. Edomus
a, um, Ἠδωνος, Ἠδωνικός, Ἠρατικός.
-nis, ydis, ũ. Ἠδωνός, Ἠρατικός Βασιλεύς.
ē-dormio, īvi εἴτε īi, īre, ἐκκοι-
μῶμαι. crapulam, ἐκνήσκω.

ēdormisco, ēre, (Κωμ.) ἐκκοιμῶ-

μει. crapulum, ἰκνήπιο.

ἐδύκασιν, ὁμοίως, ἢ ἐδύκων, ἐκτεροφῆ,
παλαιοῦς (ἐν)φῶκων, 2) ἐκτεροφῆ,
εὐροφῆ, (ἐν)φῶν).

educator, crisis, a. ἀνατροπὴς, τροπὴς. 2) πειδευγῶν. [η τροπὴς

edūcātrix, īcis, f. ἡ ἐκπαιδευτριά, f.

ē-dūco, aī, alūm, are, (imp. τοῦ 2. edūco) alqm, ἀνατρέφω, τρέφω, ἐκτρέφω, πα-δύω τινά. 2) ἀνατρέφω, τρέφω (ζῶα ἢ φυτά).

2. ε-δύω, τί, αἰμα, ἔρε, αἴμα ἡ
αἴμα, ἐξάγω, ἐκφέρω, ἐξέλκω τινά ἢ
τι. αἴμα e custodia, ἐξάγω τῆς φυ-
λακῆς τινά, αἴμα in foasae, ἐξάγω
ὑδωρ εἰς ὄχετους. telum efferre,
ἐξέλκω τὸ σῶμα τὸ βέλος. gla-
dium, ἀπώμα τὸ ξίφος. αἴμα in jus,
ὑπάγω τινά εἰς τὰ δικαστήριον. ad
consules, ὑτάγω τινά ὑπὸ τοὺς ὑπεί-
τους. mo foras, ὑπάγω, ἐξέρχομαι
τῆς οἰκίας. nuntium portu aīta ex
portu, ἀνάγω τὴν νῆα, ἀνάγωμαι.
praesidium ex oppido, ἐξάγω τὴν
φρουρὰν ἐκ τῆς πόλεως. e. exercitum
aīta ἀπλῶς educo, ἐξάγω τὸν στρατόν,
ἐξάγω. Tullus in aciem educit (ὑπον.
exercitum), ὁ Τυλλός ἐξάγει εἰς πε-
ράταξιν (ὑπον. τὴν δύναμιν). 2) ἐγεί-
ρω, ἀνεγείρω, ὤψω. turrim, ἀνεγείρω
πύργον. 3) ἀνάγω, αἶρω, ἐξείρω, μέ-
γαλύνω, δοξάζω τινά ἢ τι. 4) ἐκτρέφω,
ἐκτρέφω. puerum, παιδω. pullum,
ἐκκολάπτω νεοσσόν. aura educit co-
lores, ἡ αὐρά ἀνατρέπει ἀνθ. 4) ἐκ-
πίνω, ἐκροπῶ τι. 6) διάγω.

ēductus, a, um, *17*. 2. educō.

* *ēdūlis*, ο, (1. *ēdo*) ἰδιωτισμός, βρώσιμος. (ἱερ. κ. μετ.) *adulium*, οὐ-ἰδιωσιματά, βρώσιματά, βρωτά, τροφίμα. † *ē-dūro*, ερε, διαρκῶ, διαμένω.

* ē-dūrus, a, um, (σπ.) ἀπασκλη-
 ῥεῖον, ὀπίθ, ἰ. ἡερίων, [ρος
 ἡερίδαεϋς, a, um, ἡερίωναος.

ef-far-cio (effercio), farium, ire,

(σπ.) αλφδ, εχπλτηζω, πλτηρω τε.

effatum, i, ou. (μετ. τοῦ
χρησμοῦ, μάντευμα. 2) δῆλωμα
τοῦ, ἀπόφθεγμα.

effatus, a, um, 16. effor,

effectio, ὅτις, θ. (officio) πο-
 ρεία, κατορθώσεις. 2) ἀποτέλε-
 ματις, ποιητικὰν αἰτίων. Κικ.

effector, ὄρις, ἄ. (efficio) ποι
αἰτίας, | τελοῦσα, ἡ

effectrix, īcis, ō. (efficio) 4
1. effectus, a, um. 18. efficio.

3. effectus, us, 4. (efficio) évte

πρᾶξις, τὸ ἐκτελεῖν. 3) ἀποτελ

effēinYnqite, ēpiṛ. μιλανως, δρωας.

ἐφ' ἑσπέρην αἶσαν, α, ἡμέ, μ. σ. κ.
(μτχ. τοῦ ἐφ' ἑσπέρην) ἐκλήλυνθη:
ἀνακλῶν, ἡν, ἀνδρῶδης, ἀνδρῶδης, ἀνδρῶδης, ἀνδρῶδης

εἰς τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦτο, ἀρε. (ε
πίστα) ἀφ' οὗ, ἐκ τῆς πόλεως, ἐκ τῆς πόλεως

offerātos, a, um, μ, σ, χ.
(+τχ. τοῦ I. offero) ἱεργιωθε
γρῖςσ. ὁπρῶδῃ.

effercio, 18. effarcio.

effertias (ecf.), aliq. th. (ef
[ap.] ἀρπαγή: τοῦ θανάτου ὡς ἐκ:

1. effēro, are, (ex-forus) a
alqd, ἐξέρχω, ἐξέρχαινα, ἐπε-
ἐξέρχαινα εἰνα ἢ εἰ-

3. ef-fero (cef.), oxiūli, ēb-
offerre, aliquā h̄ aliqd, ἐκφέρω
ἢ τι. aurum foras, ἐκφέρω ἐνδὲς
χρυσόν. pedem aedibus, ἐκφέρω
πόδα ἐκ τοῦ οἴκου, ἐξέρχεται
οἴκου. se vallo offerre, ἐξανα-
τῶ χαρακώματος. 2) ἐκφέρω,
ρῶ, κηδεύω. πορνεύω, τὸν τεχνί-
3) ἐκφέρω, ἀνίστημι, φέω, ager
offerri, ὁ ἀγρὸς ἐκφέρεται τοῦ κτ.
2) ἐκφέρω, διαδίδωμι, ἐξαγγ-
aliqd in vulgus, ἐκτέρω διαδίδω
εἰς τὸν ὄχλον. elaptesina eo
ἐξαγγέλλω τῷ: κριταίαις δουλοῖς
πορνεύω τὸν ὄχλον, λαΐσιν ἐκφέρω.

ρω, ἐκφράζω τὴν γνώμην. 5) ἀξιάρω, ἀπαρω, αἰρώ, ἀναδιδάσκω, ὑψώ, πατάγω. *aliqui in murum aërow, ἀναδιδάσκω* τινά εἰς τὸ τεῖχος. *manum aërow, ἐπαίρω, ἀνατείνω τὴν χεῖρα*. *prelium, ἐκπυζάνω τὴν τιμὴν*. *aliqui ad summum imperium, προσάγω* τινά εἰς τὴν μεγίστην ἀρχὴν. *raivium exultū, τὴν πατρίδα ἀνήμεναι, ὑψώσω*. *e. aliqui laudibus, ἀπαίρω* τινά ἐπαινοῖς, ἐγκωμιάζω τινά. *rem in odium, προσάγω* τὸ πρᾶγμα εἰς μῖσος. 6) ἐκφέρω, ἐπιτέλος ἀγω τι. 7) *mi effero, ἐπαίρομαι*, μεγαλύνομαι, μέγα φρονώ, *me alius, μείζων φρονώ*. *elatus victoriā, σπληνόμενος, μέγα φρονῶν ἐπὶ τῇ νίκῃ*. *elatus gloria, ἐπαύθεις τῇ δόξῃ*. *elato est animo, μέγα φρονεῖ*. 8) *effero, ἐκφέρωμαι, ἐπαίρομαι*. *enriditio, ἐκφέρομαι* ὅπῃ τῆς ἐπιθυμίας. *laetitiam, ὅπῃ τῆς εὐθυμίας*.

effertus, a, um, μ. σ. (μτχ. τοῦ effarcio) ἐκπλεως, πληρῆς, μεστός.
**ef-fertus, a, um, θρηνησθεῖς, ἄγριος, ἀγριθυμός*.

ef-fertueo, enī, ēre, ἀναδράζω, ἀναζέω, ἀναφύζω. *μεφ. ἀναζέω, ἀνακινούμαι, κυμαίνω*. 2) *ἀποδράζω, πρᾶννομαι*.

ef-fertio, ūre, ἀναδράζω, ἀναζέω, ἀνακινούμαι, κυμαίνω.

ef-fidus (ef-fuetus, a, um, τεχνών, ἀποκνησά). 2) τετάρτου λέως, τετραγόμενος, κατατετραγόμενος, εἴηνητλημένος, ἀσθενής.

effi-actus, atis, θ. (σπ.) ἐνέργεια, δραστηριότης. (εργω.)

efficiātor, μ. σ. κ. ὑπ. ἐπίρ. ἐν-efficiat, ātis, μ. σ. κ. ὑπ. (ef-ficio) ἐνεργεῖς, ἐνεργός, δραστήριος, ἐνεργητικός, ἐμπράκτος.

efficiētia, ntis (μτχ. τοῦ efficio) ἐνεργητικός, ἀποτελεσματικός. virtus efficiētis utilitatis, ἡ ἀρετὴ τῆς ὠφελείας ἀποτελεσματικῆς.

+ *efficiēter, ἐπίρ. ἐνεργητικῶς, efficiētia, ae, θ. ἐνέργεια, δραστηριότης, τὸ ἐνεργητικόν*.

efficio, fcei, fectum, ēre, (ex-facio) αἰφν, ἐξεργάζομαι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελῶ, ἐπιτελῶ. ἄνωτῳ, καταπράττω τι. *opus, ἐνυτῳ, ἀποτελῶ, ἐξεργάζομαι* τὸ ἔργον. *colomusam, ἀπεργάζομαι* κίονα. *f. ciuus, ἐργάζομαι* ἔργον. *officiūm, ἀποτελῶ, ἐπιτελῶ* τὸ καθήκον. *Quivus insulam efficit, ὁ ποταμός ἀποτελεῖ, ποιεῖ νῆσιν*. *ager plurimum efficit, ὁ ἀγρός παρέχει, ποιεῖ, φέρει* πλεόντων κ. *aurum oleum, περίζω, διαπράττω* τινὶ χροτόν. *aliquid ab alio, καταπράττω, ἐνυτῳ, διαπράττωμαι* τι παρὰ τινος. *aliquid dignum, ἀπεργάζομαι, ἀποδεικνύμι, ἀποτελῶ* τι ἀξίον. *aliqui confirmatum, ἀποτελῶ, παρῃω, καθίστημι* τινά βεβαίον. *efficio, ut fiat hoc, καταπράττω, ὥστε τοῦτο γενέσθαι*. *efficio, ne (sive quominus) ille veniat, ποῶ* ἐκεῖνον μὴ εἰλθεῖν. *quod proposuit, effi- h, ὁ προῦθετο ἀποδεικνύει, ἀπεργάζεται*. *ex quo efficitur, ut, ἐκ τούτου συμπαράγεται* ὅτι.

efficius, a, um, ἴδ. effingo.

effigia, av, ἴ. Pl. = effugies.

effigies, ōi, θ. (effingo) εἰκὼν, ἀπεικασμα, τύπος. simulacrum deae non effigie humana, εἰδωλὸν τῆς θεᾶς οὐ τοῦτον ἀνθρώπου ἔχον. relinquere titulum effigiem, καταλείπειν τὴν ἀρετῶν εἰκόνα. Cyrus a Xenophonte acitrius est ad effigiem justī imperiī, ὁ Κύρος ὅπῃ Διονυσίου τοῦ τυράντου κατὰ τὴν ἰδεάν δικαίως ἀρχέει. 2) *εἰκὼν, ἀγάλμα, εἰδωλόν, εἰδός*.

ef-fingo, inxi, i tum, ēre, αἰφν, ἐκμάσσω, ἐκτυπῶ, διατυπῶ, διαπλάττω τι. *deum imagines in speculis hominum effingere, τὰς τῶν θεῶν εἰκόνας τοῖς τῶν ἀνθρώπων εἰδέναι ἀφομοιοῦν*. *e. aliquid veritudo,*

διατυπῶ, διαγράφω τι. 3) ἐπομάσσω, ἐμαύτω τι. 3) manus, τρίβω τις χεῖρας. (τησίς.)

efflagitiatio, ὁσίς, θ. ἐξαιτήσις, αἰτήσις. efflagitiatus, us, d. κικλίσσεται.

ef-flagito, ari, aium, are, alyd ab alyo, ἔξαιτῶ, ἀπειτῶ, αἰτῶ τι παρὰ τινος. isie a Dolabella efflagitavi, ut se ad regem mitteret, ἐκείνους παρὰ τοῦ Δολαβέλλα ἤτησε, πέμψαι αὐτὸν ὡς τὸν βασιλέα.

efflictio, ἐπίρ. (effligo) amare alym, ἔρωτι τινος ἀπολλύμαι. Πλ.

ef-fligo, xi, aium, ere, (τι.) alym, καταβάλλω, κατακίπτω, κατακλύζωμαι τινα.

ef-flu, ari, alyd, ἐκπνέω, ἐκρυσθῶ τι. anisam, εκπνέω, ἀποθνήσκω.

ef-fluresco, rui, ere, ἐξανθῶ, ἐπανθῶ.

ef-fluo, xi, ere, ἐκρέω, ἐκχεομαι. figuras e corporibus effluere, εἰκόντας ἀπὸ τῶν σωμάτων ἀπέρχεσθαι. 10 ga affluit, ἡ τῆθενος καταχεῖται. aetas effluit, ἡ ἡλικία περέρχεται, ἀπέρχεται. u. ex animo tuo, διαρρύνω τὴν μνήμην σου, ἐκρέομαι ἐκ τοῦ νοῦ σου.

effluviu-m, ii, eod. (effluo) [μ.τ.γ.] ἄκρους, ἐκρή.

ef-fudio, ōdi, ossum, ere, alyd, ἔξορύττω, ἀνερπύττω, ἀνιεκίπτω τι. oculos alyei, ἔξορύττω τινι τοὺς ὀφθαλμούς.

ef-fusus, u, um, is, effusus.

ef-for, ōtus, ari, alyd, ἐξερᾶζω, ἐκφώνω, ἐξαγορεύω (ἐξαιπεῖν) τι. effatus, u, um, ῥητός, ταραγμένος.

effractus, u, um, effringo.

effrenāte, ἐπίρ. μ. σ. (σπ.) ἀχαλινώτως, ἀκόλαστος.

ef-frenālio, ὁσίς, θ. τὸ ἀχαλινώτεον, ἡ ἀκόλασις. κικλ.

effrenātus, u, um, μ. σ. (μ.τ.γ. τοῦ ἀχρ. effreno) ἀχαλινώτος, ἀκόλαστος.

effrenus, u, um, (ex-frenum) ἀχα-

λινός, ἀχαλινώτος, ἀκόλαστος.

effringo, frangi, fractum, ere, (ex-frango) alyd, ἀναρρύνωμι βίβλ., ἀνασπῶ, ἐκίπτω τι. 2) διαρρύνωμι, συντίδω τι.

ef-fugio, ūgi, ere, ἐκρύνω, ἀπορρύνω, ἀποδιδράσκω, εμφοέω, ἐκ τῆς μάχης. ad regem, πρὸς τὸν βασιλέα. 2) alym rem, ἐκρύνω, ἀπορρύνω, διαρρύνω τι. periculum, διαρρύνω, ἀπορρύνω τὸν κίνδυνον. 3) me effugit, λησθηναι μετι.

effugium, ii, eod. (effugio) ἀποφυγή, ἀποφυγή, ἀποδρασίς.

ef-fulgeo, isi, ere, (* ere) ἐκλάμπω, ἐκλάμπω, λάμπω. effulgens, alis, ἐκλάμπρος.

effulus, u, um, (μ.τ.γ. τοῦ ἀχρ. ef-fulcio) υπερεισιαινος.

ef-fundo, ūdi, ūsum, ere, alyd, ἐκχέω, προχέω τι. lacrimas, ἐκχέω, χέω δακρυά. flumen se effundit in Oceanum, ὁ ποταμός ἐκχεῖται, ἐκδίδωσιν εἰς τὸν Ὠκεανόν. u. framentum in flumen, ἐκχέω, προχέω τὸν σῖτον εἰς τὸν ποταμόν. fruges autumnas effundit, καρπὸς προχέει ἡ ὁπωρὰ u. vārem, ἀνίημι φωνήν. patrimonium, ἐκχέω, πρὶνταί, κατασπαλῶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν. reditus publicos in dies festos, καταναλισκώ τὰς δημοσίας προσιδούς εἰς ἑρτάς. vites, ἐξανθῶ τὰς δένδριας. animam, ἐκπνέω. equus alym effundit, ὁ ἵππος ἀποσπείσται τινα. super caput, ὁ ἵππος ἐκτραχέλλει τινα. 2) u. me effundit, ἐκχέωμαι, προχέωμαι. equitatus se in agras effundit, τὸ ἵππων ἐκχεῖται εἰς τὰ πεδία. 3) u. me in alyd, πρὶνταί: εμαυτὸν ἐπὶ τῇ ἐκχέωμαι εἰς πάθος τι in venerem, εἰ: ἔρωτα. effusus in amorem, εἰ: ἔρωτα ἐκχευόμενος. in calidum, γέλωτι ἐκχευόμενος.

effuso, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὁπ. ἐκχευ-

μένως, χύδην. *fugere*, χύδην, προ-
τρέψαν φεύγω. *persequi*, μακρὰν
δωκω. 2) ἀφειδώς, προσικῶς. 3) ἀκα-
λαστοῦς, διακεχυμένως ἐκπαιτμένως.
effusio, ὄπισ, ὅ. (*effundo*) ἐκχυσις.
2) ἐκχυσις, προσεσις, σπατάλη. 3) δια-
χυσις ψυχῆς.

effusus, α, um, μ. σ. κ. ὕπ. ἐκχυ-
τες, ἐκτεταμένος, εὐρύς. *comis*, λαλο-
μένη κομῇ *habundans*, χαλάρως χαλι-
νός. σ. *laetitia*, ἐκκαλυμένη, ἀγαλί-
νυται χύδην. *effusus in largitione*,
ἐκχυτός ἐν δώροις, προσετικός.

effatio, itum, ire, ἐκκαλῶ τι τα-
τοῖσι, χρηταλῶ. *de mundo*, φλυα-
ρῶς συζητοῶ περὶ τοῦ κόσμου.

e-geidus, α, um, ἀβύχρος, χλιδάριος.

egens, nris, μ. σ. κ. ὕπ. (μ. γλ. τοῦ
εἰρησίου ἐνδεχῆς.

egēnus, α, um, (εἰρησίου, ἀγόν, ἡ
χλιδῆς = πτωχότης Ἡπλ.) *alqis rei*,
(Tax.) *alqa re*, ἐνδεχῆς, ἀπορῶς τινος
εἶρησίου, αἰ, ἔ. ν. (αἰχλόν) = πτωχεύω.
Συνδεδεμένοι ἐνδεσμοί, δεσμοί, ἐνδεχῆς εἰρή-
2) *alqa re* ἡ αἰχλόν, ἐνδεσμοί, δεσ-
μοί, ἀπορῶ, σπανίζω, σπανίζομαι τι-
νός, οὐκ ἔχω τι. 3) ἐνδεσμοί, δεσμοί,
χρῆσις, ἔχω χρῆσιν τινός.

Egeia, α, ὅ. Ἠγερία.

egere, essi, esum, ere, alqd.
ἐκτερώ, ἐκτερώ, ἐκκαμῶ τι. *an-
mam*, ἐκπνέω. *noctem mori*, ἐν φρεσὶ
δωκῶ τὴν νύκτα. 2) αἰσθῆ, ἐκτερώ,
ἐκπνέω τινά. [πορτα, σπανίς

egestas, atis, ὅ. (εἰρησίου) ἐνδεχῆς, ἀ-
πὸ *egestas*, ὄπισ, ὅ. (*egere*) ἐκτερώ,
ἐκπνέω. 2) ἐκπνέω, κένωσις.

egestus, α, um, (σπ.) πτωχός.
egestus, α, um, ἴδ. *egere*.

ego, egisse, ἴδ. *ago* [τις.

Egnatus, ὅ, α. Ἐγνάτος, (Ἐγνά-
τος, ἔ. γ. ὡ. *memum*, οὐκ ἐμοί, μετ'
ἐμοῦ. *agnosce*, ἔγνω, ἔγνων τοι. *memet*,
ἐμαυτὸν. *morio*, αὐτὸς ἐμαυτὸν. *mi-
hi*, αὐτός ἐμαυτῶ. *ego ipse*, αὐτός

ἐγὼ ἑαυτός, ἐμέ. *quid mihi quaerit*,
τί μοι ζητεῖ. *tu mihi superas jam*
saxa, οὐ ἤδη μοι ὑπερέβαινε τὰς
πέτρας.

Egredior, essus, di (e-gradior)
ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔσομαι. *ex or-
pido*, ἐξέρχομαι τῆς πόλεως. *domo*,
τῆς εἰρήνης. *porta*, δια τῶν πυλῶν.
ex a *lines*, ἐκβαίνω ἐξ αὐτῶν ἐπιν.
e castris εἰς *castris*, ἐξέρχομαι, ἐξ-
εἰμι τοῦ στρατοπέδου. *ex* τοῦ στρα-
τοπέδου. *navi* εἰς *navi*, ἐκβαίνω ἐκ
(ἀπὸ) τῆς ναῦς. *e porta*, ἀνάγωμαι,
ἀναπνέω. *a proposito*, ἐκβαίνω τῆς
ὑποθέσεως. 2) ἐκβαίνω, ἀναβαίνω.
ad summum montis, ἐκβαίνω πρὸς τὴν
ἄκρην τοῦ ὄρους. *in incium*, ἐκβαίνω
ἐπὶ τὸ δῶμα. *scalis*, ἀναβαίνω διὰ
τῆς κλίμακος. 3) *alqd*, ἐκβαίνω, ὑπερ-
βαίνω τι. *urbem*, ἐκβαίνω τὴν πόλιν
τῆς πόλεως. *modum*, ὑπερβάλλω το
μέτρον. *legem*, ὑπερβαίνω, παραβαί-
νω τὸν νόμον.

Egredie ἐπὶ. διαφερίντως, ἐξ
χρῆς, ἀπερίττως, ἐκπνέτως.

Egi, gius, α, um, (ex g. ex) ἀφαι-
τός, ἀφῆτος, διαφερών, ἐκπνέτης 2)
τιμὸς, ἐντιμὸς.

1. *egressus*, α, um, ἴδ. *egredior*.

2. *egressus*, us, α. (*egredior*, ἐκβα-
σις, ἐξόδος, ἐξίλησις.

+ *egurgilo*, are, (ex gurgus) ἐκ-
έhem, ἔα ! [χρῆς. Ηλ.

ehen (* *ehen*), ἔε !

ehō, ἴω ! ἔα ! ὡ τὰν !

ehodum, ἴω ! ἔα δὲ !

ei, ἴδ. *hei*.

eha εἰς *heja*, ἔα ! *eha* ἔγω ! *eha*
δὲ ! ἔα δὲ ! ἄγε δὲ !

ē-jaculor, aius, ari, alqd, ἐκρί-
πτω, ἀναβρίπτω, βίπτω τι.

+ *ejectamentum*, i, αῖ. ἐκρίμμα,
ἐκβρασμά. Tax.

+ *ejectio*, ōnis, ὅ. (ejectio) ἐκπνέ-
σις, ἐξορτα, κίτ. 2) *ostitub*, ἐκπνέω

εις, ἐκδολῇ ἄρθρου.

*ējocio, are, (e-jocio) ἐκρίπτω, ἀνεκρίπτω, ἐκβάλλω, ἀνεβάλλω.

ējocius, a, um, ἰδ. ejicio.

ē jūro, are, ἰδ. ejicio.

ējūcio (ējicio), jēci, jecim, ēre, (ex-jecio) ἐκβάλλω, ἐκρίπτω τι, αἴψα δύναιτο, ἐκβάλλω τινα τῇ οἰκίᾳ, αἴψα (du) εἰ παῖς, ἐκβάλλω ἀνὰ τῆς συγ-
κλήτου. ejocius a civitate, ἐκπείων τῆς πόλεως. e curam ex animo, ἐ-
παλυνω τὴν φροντίδα ἐκ τῆς ψυχῆς.

ejui, ἐκβάλλω το ἐμῶν, ἐξαμβλῶ-
σιν, ἐκβάλλω τὸν ὦμον. se ex
lūco, ἐκρίπτω, ἐξορμῶ, ἐκρήγνυμι
ἐκ τόπου. mo e navi in terram, ἐκρί-
πτω ἑαυτὸν ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὴν
γῆν. 2) navi, ἐκβάλλω τὴν ναύν,
ἐκκίλλω, ἐποκέλλω. ἐνίοτε προσορ-
μίζομαι, ejocio, ἐξοκέλλας, ἐκπείων
εἰς τὴν γῆν 3) ἐκβάλλω, ἀπαρρίπτω,
ἀποδοκιμαζῶ τι.

ējūlatio, ōis, ō. x. -iua, us, d.
ὀδυρομαι, θλιβερός. [φύρομαι.

ējūlo, are, ἐκείλω, ἐδυρομαι, ὀλο-

ē-jūlo (ējūro), anti, aiua, are, αἰφῶ,
ἐξολογῶ τι. p tria, ἐξέρμυμι, ἐρ-
νύμαι τὴν πατρίδα liberos, ἀποκη-
ρῶ τὸς πειδὰς. mihi iam, ἐξέρμυμι,
ἀποερύομαι τὴ στρατείαν. magistra-
tū, ἐν ἑρκὶ ἀποτιθέμαι τῆς ἀρχῆς.
mihi judicem iungam, ἐξέρμυμι τὸν
δικαστὴν, ἐν ἑρκὶ ἀπαρρίπτω τὸν δι-
καστὴν. bona coriam, ἀφίστημι
μηδὲν ἔχειν ὅταν ἀποτίσῃ τὰ ὑφειλό-
μενα.

ejumodi, (idem-modus) τοῦ
αὐτοῦ τρόπου, τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτός.

ejusmodi, τοιοῦτος, τοιοῦτός τις.

ē-labor, ōis, hī, ἐξολισθάνω, ἐκ-
πίπτω. gladius ei e manibus elapsus,
ἡ μάχαιρα ἐξέπεσε τῆς χειρὸς αὐτοῦ.
e. in servitutem, ἐξολισθάνω εἰς δου-
λείαν. pauci ex proelio elapsi, ὀλίγοι
ἐκ τῆς μάχης διαφύγοντες, ἐξέρχοντες.

modis Achivis elapsus, διὰ μέσων
τῶν Ἀχαιῶν ἐκπείων. aliq memoria
elabitur, ἐκ τῆς μνήμης ἐκλείπει,
τὴν μνήμην διαφύγει τι. 2) διαφύ-
γω δίκην εἰτε τῇ δίκην δίδωται. 3)
αἰφῶ, ἐκφύγω, διαφύγω τι. rogatum,
τὴν μάχην.

ē-laboro, are, αἰφῶ, ἐκπείνω, δια-
πείνω, διαπνέομαι τι. orationis vim,
διαπνέομαι τὴν δεινότητα τοῦ λό-
γου. orationem, ἐξεργάζομαι λόγον.
2) οὐδ. in re, πείνω εἰς τι, διαπνέο-
μαι τι, διατρίβομαι πρὸς τι. elabore
ut prosim, διαπνέομαι, διατρίβομαι,
πείνω, ὅπως (ita) ὠφελήσω.

+ elamentabilis, e, ὀλοφυρτικός.
ē-lougesco, ngui, ēre, ἀπομαρτ-
νέομαι, χαλνός γίνομαι, ἀπολύομαι.
ēl rous, a, um, ἰδ. elabor.

ēlato, ἐπὶ μ. σ. (elatus) ἐπηρ-
μένως. o. se gerere, ἐπαρῆσθαι, μέ-
γα φρονεῖν.

ēlātus, a, um, ἑλαττός.

ēlato, ōis, ō. (2. effero) μετ. ἐκ-
φορῶ, πάθει. 2) ἄρσι, ἐπαρσις. ani-
mi, ψυχῆς ἐπαρσις, ὀψηλοφροσύνη.

+ ē-lāto, are, αἰφῶ, ἐξολακτῶ τι.

ēlatus, a, um, μ. σ. (μετ. τοῦ 2.
effero) ἐξέχω, ὀψηλός.

ēlatus, a, um, ἰδ. elano.

ēlāter, ōis, ō. ἑλαδρός, ποτ.
Γαλλίας, τανόν Allier.

ē-lāno, lavi, lauium x. lūum, are,
αἴψα ἢ αἰφῶ, ἐκλούω, ἐκνίπτω τινά
ἢ τι. μεταφ. elanti bonis, τὰ ἀγαθὰ
ἐκπνέω.

ēlao, a, ō. ἑλέα. ēleates, αἰ,
ἰ. ἑλεάτης. -ŷeus, a, um, ἑλεατικός.

ēlēctio, ōis, ō. (elicio) ἡ ἐξαγού-
ρα, ἐξελέκω. Πλ.

ēlecte, ἐπὶ. (σπ.) [electus] μετ'
ἐκλογῆς, λογάδην [αἵρετος. Πλ.

+ ēlectilis, e, (eligo) ἐκλεκτός, ἐ-
electio, ōis, ō. (uligo) ἐκλογῇ,
αἵρεσις.

ἤ-ε. *elicio*, αρε, (ἐπιτ. τοῦ *eligo*) ἐκλέγω, καταλέγω. Πλ.

2. *ele* te, αρε, (ἐπιτ. τοῦ *elicio*) ἐξάγω, ἐξετάζω, ἐξερευνῶ. Πλ.

Electra, αε, θ. Ἠλέκτρα.

electrum, ι, ου. Ἠλεκτρον.

Electus, α, um, υ. ἤ-ε. κ. ὕπ. (ατχ. τοῦ *eligo*) ἐκλεκτός, ἐξαιρετός.

Electus, ntis, μ. σ. κ. ὅπ. (*eligo*) κομψός, φιλόκαλος. ἰν τε, περί τι ε κομῆν, εὐπρεπές, εὐκόσμον (ἐκλεκτόν) ἔκαρος. σ. σπατίο, κομφοί, γλαφυροί λόγος. ε. homo, φιλόκαλος, εὐσχημων ἄνθρωπος. 2) ἀφός, τρυφερός, μαλακός.

Electus, ατ, ἐπ. κομψός, γλαφυρός, εὐκόσμος.

Electus, αε, θ. κομψότης, φιλόκαλος, γλαφυρότης, εὐσχημοσύνη.

* ἤ-ε. *eligi*, ὄμα, α. ἤ-ε γ ο ι.

* ἤ-ε. *eligia*, αε, θ. ἐλεγσία.

Elisus, εἰ, α. Ἐλεεύς, ἐπωνύμιον τοῦ Βάκχου.

elementa, orum, ὀ. (πῖ-σ, *alim*entum) στοιχεῖα, ἀρχαί τῶν ὄντων, στοιχειώματα 2) στοιχεῖα, στοιχειώδη μαθήματα. 3) ἀρχή, πρῶτη αἰτία.

Elephantine, αε, θ. Ελεφαντίνη (νῆσος τοῦ Νείλου).

Elephas, ntis, κ. συνήθερ. Ἠλέφαντις, ι, α. ἐλέφας (τὸ θηρ. ν). 2) ἐλέφας (ὁ ὁδός). [κός.

Eleus, α, um, Ἠλεῖος, Ὀλυμπία.

Eleusin, ntis, θ. Ἐλευσί, Ἐλευσίς.

* *Eleusinius*, α, um, Ἐλευσίνιος.

* *Eleusinus*, α, um, Ἐλευσίνιος.

Eleutheria, orum, ὀ, τὰ Ἐλευθέρια.

Eleutherio-cilices, cum, α. οἱ ἐλεύθεροι Κίλικες.

eludo, alium, αρε, αλφ, ἐκκουρίζω, ἀνακουρίζω, αἶρω, ἐξάιρω τι. *solicitudo*ν, ἀνακουρίζω τὴν μέριμναν. 2) ἀναίρω, μείω, ἐλαττώ, ἐκκαυρίζω, ἐξουτελίζω τι.

Elus, adis, θ. Ἠλίσια, Ὀλυμπία κτ. *equa* ἵππος.

Elusio, licui, in-lyum, ερε, (ε-κ. *elacio* ατχ.) αλφ, ἢ αλφ, ἐξάγω, ἐξάγομαι, τίνα ἢ τι. *homo* τι ε αἰνία, ἐξάγω, ἐξάγομαι τὸν ἐχθρὸν ἐκ τῶν δυνάμεων. *ignem*, ἐκτριβὼ πῦρ. *lacrimas*, ἐξάγω δακρυά. *sententiam* αἰεῖς, ἐξάγομαι τὴν γνώμην τινός. *causas*, ἐξερευνῶ τὰς αἰτίας. αλφ *studia* εἰνιὸν *elicit*, ἐξάγεται τι τὰς τῶν πολιτῶν ἐπιμελείας. 2) ἐξάγω, ἀνάγω, καταγω (διὰ μαγικῆς ἐπιρροῆς κτ.). *humas inferorum*, ἀνάγω τὰς τῶν ἀποθανόντων ψυχάς. *deus*, ἐπάγω δαίμονας. *fulmina*, καταγω κεραυνούς.

Elusio, α, um, ἰδ. *elicio*. [ναός.

Elusio, ii, α. (*elicio*) ἐπωνύμιον τοῦ Διὸς [Ζεὺς Καταβάτης].

Elido, isi, isum, ερε, (σ-*laedo*) αλφ, ἢ αλφ, ἐκκρούω, ἐξωθῶ, ἐκθλίβω τινὰ ἢ τι. *aurigam* ε κυρτή, ἐκκρούω τὸν ἥνιοχον ἐκ τοῦ ἄρματος. *ignem* σ *silice*, ἐκτριβὼ πῦρ ἐκ τοῦ πυρίτου. *rogiem*, ἐξαμβλῶ. *litteras*, ἐκθλίβω γράμματα. *omnes*, ἐκκόπτω τοὺς ἐχθρούς. 2) καταθλίβω, καταθλίβω, συντρίβω τι. *corpi*, συντρίβω τὴν κεφαλὴν. *paves*, τὰς νῆδας.

Eligo, igi, in-lyum, ερε, (ε-*lego*) αλφ, ἢ αλφ, ἐκλέγω, ἐκλέγομαι, ἐξαρῶμαι, αἰρεῖσθαι τίνα ἢ τι. εα ἢ σ *multis*, ἐκ πολλῶν.

Eliguo, alium, αρε, (ἡ-*pono*) αλφ, ἐξορίζω τινὰ. *grindus*, ἐκπερῶ τὸν πόδα, ἐξέρχομαι. *dicta* *latus*, ἐκπέρω, διακρίνω τὰ λεγόμενα.

σ *himo*, αρε, αλφ, ἐκρινῶ, ἀπορρίνω, ἀποξέω τι. 2) περιξέω, ἐκλείνω, ἐξεργαζομαι τι. [φωνάζ.

ε-*linguo*, ε, (ε-*lingui*) ἀγλωσσος, α-*linguo*, αρε, (ε-*lingua*) [οπ.] ἀπογλωσσίζω, γλωσσοτομῶ. Πλ.

Elis, idis, θ. Ἠλίσ.

Elissa (*Elisa*), αε, θ. Ἐλισσα, ἡ νομα τῆς Διδούς (*Dido*).

Elisus, α, um, ἰδ. *elido*.

mpnes, ὁ Δημεοθένης πάντων προίχει.
in alqs te, ἐν τινι.

ēmpius, ἐπίρ. (e-manus) ἀποθεν,
πρόσθεν, ἐξ ἀποστάσεως. ruggare,
ἀποθεν μάχεσθαι, ἐκροβιλλίζεσθαι.

ē-mītor, αἰ, αἰqd, ἐκίτμδούμαι
ἐπὶ τινι, θαυμάζω τι.

ēmissārium, ii, οὐ. (emitto) ἔκρουε,
ἔχετις. lacus, ὑπόμενον βέθρον, ὑπο-
νομεῖ, διώρυξ πρὸς ἀγωγὴν τῶν τῆς
λίμνης ὑδάτων.

ēmissarius, ii, d. (emitto) κατέ-
σκαπε, προσαγωγεύς, ὠτακουστής.

ēmissicius, a, um, (emitto) κατα-
σκοπεύς. [σις, πρόςτις.

ēmissio, ōis, θ. ἐκπομπή, ἀρε-
τή. ēmissus, a, um, ἱδ. omitto.

ē mitto, īsi, issum, ἔρε, αἰqm ἡ
αἰqd, ἐξερύμι, ἀρίμι, προίμι τινα
ἢ τι. αἰqm e custodia, ἀρίμι τινα
ἐκ τῆς φυλακῆς. e carceribus omis-
sus, ἐκ τῶν βαλβίδων ἀρτίσις. e. αἰqm
manibus (εἰτε de, u manibus), ἀρίμι
μί τινα ἐκ τῶν χειρῶν. equam ex
lacu, ἀρίμι, ἀποχετεύω τὸ ὕδωρ ἐκ
τῆς λίμνης. telum, ἀρίμι, πρέμι,
βάλλω βέλος. sanguinem, ἀρετιμάσ-
σω, πλεδοτεμῶ. fulmina, ἀρίμι κε-
ραυνούς, κεραυνόδολῶ. vocem, πρέμι-
μι φωνήν. folia, ἀν ἡμι φύλλα, φυλ-
λοφυῶ. animam, ἐκπνέω. 2) manu o.
αἰqm, ἐξερύμι τινα τῆς ἐξουσίας,
ἀρίμι τινα ἐλευθέρων, ἀπελευθερῶ τι-
να, χειράρετον ποιῶ τινα.

ēmo, emi, emium, ἔρε, αἰqd, λαμ-
βάνω τι (χρημάτων), ὠνούμαι (πρία-
σθαι), ἀγοράζω τι. αἰqd tantū, τόσου
ὠνούμαι τι. parvo, μικροῦ. bene, ἄ-
ξιον, τῆς ἀξίας. eare, τιμιον, πολλοῦ.
viginti minia, εἰκόσι μνῶν, αἰqd ab
ἡ de alqs, ὠνούμαι τι παρὰ τινος.
percussorem in αἰqm, ὠνούμαι, μι-
εθούμαι τινα ἐπὶ δολοφονίᾳ τινός.
αἰqm beneficiis, ἀναρτῶμαι, ἀνακτώ-
μαι τινα εὐεργεσίαις. immortalita-

tem morte, τοῦ θανάτου ὠνούμαι ἀ-
θανασίαν. [tum.

ēmolimēnium, i, οὐ. —emolumentum
ē molior, ius, iri, αἰqd, ἀνακινῶ
τι. 2) ἐκτελῶ, ἀποτελῶ τι.

ē mollis, ii, ius, ius, αἰqd, ἐκ-
μαλᾶσσω, ἐκμαλθακῶ, μαλακίζω τι.

ēmolimēnium, i, οὐ. (emolior) χα-
λεπὴν ἔργον, χαλεπότης, μηχανή, χα-
λεπὴν μηχανήμα. 2) ὠφέλημα, ὠφε-
λσις, κέρδος, καρπός. αἰqd mihi emo-
lumentum est, ἔστι μοί τι ὠφέλεια, ἐν,
ἐπ' ὠφέλειᾳ. [τινι.

—ē-mōneo, ēre, αἰqm, παρεινῶ
ē-mōtor, mortuus, ei, ἔξιοθύνῃ-
σκω, ἀποθνήσκω. μεταρ. arbor omō-
ritur, τὸ δένδρον ἀπεμαρτνύεται. laus,
ἀραινύεται ἡ δόξα.

ēmortuus, a, um, ἱδ. emortior.

ēmōtus, a, um, ἱδ. emaneo.

ē-mōneo, ōni, ōsum, ἔρε, αἰqm ἡ
αἰqd, ἀποκινῶ, ἐφωθῶ, ἐκποδῶν περ-
εῖμαι τινα ἢ τι. plebem de medio,
διακρίνω, διωθούμαι τὸν ὄχλον. αἰqm
senatu, ἐφωθῶ, ἐκβάλλω τινὰ τῆς
συγκλήτου. euras, ἐκποδῶν ποιεῖμαι,
ἀπελαύνω τὰς φροντίδας. 2) διακρί-
νῶ, διασπῶ τι.

Emprūdētes, is, d. Ἐμπεδοκλῆς.

—ēmpūfci, d. οἱ ἐμπόριαι. Εκ.

ēmpūrium, ii, οὐ. ἐμπόριον.

ēmpūrus, i, d. ἔμπορος. Πλ.

ēmprio, ōis, θ. (empu) ὠνή, ὠνη-
σις, ἀγοράσις.

ēmprio, are (θαμ. τοῦ emō) αἰqd,

συναγοράζω, ὠνούμαι τι.

ēmpior, ōis, d. (emō) ὠνητής.

ēmpius, a, um, ἱδ. emō.

ē-mulgeo, ius, ius, ἔρε, μετρ. ἐξαντλῶ.

ēmulcus, a, um, ἱδ. emulgeo.

ēmunctus, a, um, ἱδ. emungo.

ē-mungo, nxi, nxius, ἔρε, ἀπο-

μύπτω. emurgo mo eita emungor, ἀ-

πομύπτωμαι. μεταρ. homo emuncta-

paris, ὁ δατείος, κομψός. 2) αἰqm, ἀπο-

μύτω, προμύτω, κορυζώ, φρυαίζω
τινά, αλqη αlqa το, ύπεξαιρούμαι τι-
νός τι, άποστρεφώ τινά τι.

Ε-μύνιο, έπί αίτα ii, άtum, ήre,
αlqη, έξοχυρώ, όχυρώ, στερών τι. αlqη
ab αlqo, σκεπαζώ τι από τινος. 2,
κατασκαυάω τι.

Εη, έπιφών. ή ν, ή. i, άνίθε, ίδε, i-
δοῦ eu ego, ίδού έχώ. eu causa,
eu causam, ίδού ή αίτια. 2) δή εν,
accipe, λαβέ δή, αλλά λαβε, λάμ-
βαινε τοίνυν. en ago, άγε δή, άλλ
άγε. en quid agis? τί δή πράττεται;
άλλά τί παείτε; en quid ago είτε
agam? νύν δέ τι ποιήσω;

*† Enarrabilis, α, δυνάμενος εξη-
γηθῆναι. non enarrabilis, άνεξηγητος;
Ε-narro, ανί, atum, ate, αlqη, εξη-
γούμαι, διηγούμαι τι.

Ε-nascor, atus, sei, ικγινώμαι,
ικγίγνομαι, έκρύβμαι, άνατρύβμαι.

Ε-nāio, ανί, atum, ate, εκνήχομαι,
εκκαλυμδῶ. μεταφ. διαδύομαι, διεκ-
δύω, διαφύγω.

Ε-nātus, α, um, ιδ. enascor.

Ε-nāvgo, ανί, atum, oro, εκπλέω.
2) αlqη, διαπλέω τι.

Εucelāduς, i, ε. Εγκέλαιδε.

endo, ε v δ on, έρχ.—in.

Εudymion, όnis, ε. Ευδωμίον.

Ε-υέco (enico), cui (άρχ. ανί), atum,
ate, αlqη ή αlqη, άποκτείνω, κατα-
κτείνω τινά, διαφθείρω τινά ή τι. e-
necor sumo, κατατρύχομαι, καταπο-
νύμαι υπό πείνης. 2) εκκωφώ, ίνο-
χλώ τινα.

Ε-enervātuς, α, um, (μτχ. του enor-
vo) άνευρος, άτενος, μαλακός.

† enervis, o, (e-nervus) άνευρίε,
άτενος, μαλακός.

Ε-enerva, ate, (e-nervus) αlqη ή αlqη,
έκνευρίζω, μαλακίζω τινά ή τι.

* Εοgōnāi, ε εν γόναντι (ίστραν).

Εοgūni, orum, ε. ιδ. Εοgyon.

* Εοgyon, i, ου. Εγγυιον, πόλις

Σικελίας, τωνδν Gangi. Enguīni, o-
rum, ε. Εγγυίνοι. Enguina cīvitas,
ή τούτων πολιτεία.

Ενίco, are, ιδ. eneco.

Enim, ούνδ. (ē-nam) γάρ. vīdeo,
difficile esse, sum enim solus, όρώ,
χαλαπών είναι, μόνος γάρ είμι, πεquē
enim, ου γάρ, ουδέ γαρ quid enim
dicam? τι γάρ άν είπωι; quid e-
nim? τι γάρ; τί εύν; Σημ. Το e-
nim τίθεται συνήθως μετά μίαν ή
πλείους λέξεας.

Εnim-vēro, ούνδ. γάρ τοι, αλλά γάρ.
ita enimvero, ούτω γάρ τοι. aio vero?
αίο εοίμην, αλλά φής; φημι γάρ.
λεγαι: ου; λέγω γάρ ου. enimvero
es vituperandus, αλλά μήν (άλλά τοι)
μέμψους εῖς; εί.

Επίreus, οι κ. eos, ε. Ένίρεος.

Επίsus, α, um, ιδ. επίτορ.

Επίteo, tui, έro, εκλάμπω, λάμ-
πω. μεταφ. εκλάμπω, εκπρέπω.

Επίtesco, tui, έro, εκλάμπω, άνα-
λάμπω. μετφ. εκλάμπω, διαλάμπω.

Ε-πίto, Isus κ. ixus, ti, διατείνω-
μαι, πειρώμαι. enitēre, ut nos jvenes,
πειρώ όμην βρηθῆν. e, ne fiat res,
διατείνωμαι: μή γενέσθαι τό πρῆγμα.
ad dicendum, διατείνωμαι, φιλοτι-
μούμαι προς τό λέγειν προ αlqo,
ερίδουμαι όπέρ τινος. in editiora,
διαδύομαι άνω. in montem, σιλπό-
νως άναδύομαι επί το έρος. nihil est,
quo virtus non possit eniti, ουδέν, ου
ή άρετή τό δύναται εικινείσθαι. e, rei
angustias, διαδύομαι διά των στενών.
Σημ. πη. enisum est ab iisdem, ου
αύτοι έπεπείρησαν. 2) αlqη, άπικνω,
άποτίετω, γέννω τινα. 3) αlqη, φι-
λοπόνως άναδύομαι τι.

Επίto, επί. μ. σ. κ. (μτχ.) όπ-
διατόνως, σπουδῶ.

Επίkus, α, um, (μτχ. του επίτορ)

ένταταμένος, έτενος, διατενος.

Εαna (Henna), ae, θ. Ένα, πό-

λις Σικελίας. * Eupensis, α, υπ, κ.
Eupensis, α, Ένναϊος.

Eupis, ιι, ά. Ένναϊος.
ē-no, ανί, nium, are, εκνήχομαι,
εκολουθῶ, πέτομαι. [σπρῶς-
ēpōdāte, επίρ. μ. σ. άναπτυσμένως,
ēpōdātio, όνις, θ. άναπτύξις, ά-
νάλυσις.

ēpōdis, ο, (e-podus) άντεζος, μη
έχων γόγγρους, λείος.

ēpōdo, are, (enodis) αλqđ, άπα-
ρῶ τινος τούς όζους. μεταρ. άναλύω,
άναπτύσσω, έζητούμαι τι.

† ēpōgmis, ο, (e-porma) έκμετρος,
άνώμαλος, άκοσμος, άνακτος. 2) ύ-
πέμετρος, ύπερμαγέθης.

† ēpōtisco, iui, έρε, εκφέρομαι,
διαδίδωμαι.

ē-pōio, are, αλqđ, σημαίω τι. Πλιν.
ēpōiūis, ι, ά. (ύποκ. του easis)
ξίριον, ξιφιδιον. Πλ.

* ēpōiger, ēra, ērum, (ēpis-gero) έπι-
ensis, is, ά. ξίρος. [ρητόρος.

Epiella, ae, θ. ή Έντελλα, πόλις
Σικελίας. Epiellinus, α, υπ, Έντελ-
λίνος. -Epiui, arum, ά. Έντελλίνος.

ēpōthēmēma, āiis, ού. ένθύημα.
ē-pūbo, psi, έρε, ήτταμομαι.

ēpōcleūio, επίρ. εύκρινώς.
ēpōcleūius, α, υπ, (μτχ. του ean-
cleo) εύκρινής.

ēpōcleo, are, αλqđ, εκπυρηνίζω τι.
2) διασπυρηνίζω, διευκρινώ, εύκρινώ τι.

ēpōmērātio, όνις, θ. εξαριθμησης,
απαριθμησης. 2) άνακεραλαίωσις.

ē-pūmēro, are, αλqđ, εξαριθμῶ, ά-
παριθμῶ. pōlium, άπαριθμῶ, άπο-
στίνω την τιμήν. 2) εξαριθμῶ, άπα-
ριθμῶ, άφηγούμαι, διέξομαι τι.

ēpōncio, κτλ. ιδ. eunatio, κτλ.
ēpōniātio, όνις, θ. εκπορά, άπό-
φρασις, εξαγγελία.

ēpōniātum, ι, εϋ, (ēpōnio) άπό-
φρασις, άξιῶμα.

ē-pōnio, ανί, atum, are, αλqđ, έξ-

αγγίλλω εκτέρω τι. sociorum c-
silia hostibus, τας των συμμά-
χουλας τοις πολεμείοις. 2) εκτέρω
ποφαινομαι τι. sententiam breviter
την γνώμην διά βραχυων. 3) εκτε-
ροτέρω. [γαμείσθαι. Δ.

+ ēpōrtio, όνις, θ. (ēpōrto) τό-
ē-pūrtio, iui εϊτε ιι, ium, ire, (α-
αλqđ η αλqđ, εκτρέφω, ανατρέφω
η τι. μεταρ. προάγω.

†. eo, iui, ium, ire, (iō) εϊ
βαδίζω, έρχομαι, χωρῶ. i in
ibi oīade. i in cruceam, άπαρ-
κόρακας. i pūre, iui nūn, iui

ibo ei subsidio, εϊμαι βοηθήσων αϋ-
equo vel eurgu eo in locum, έρ-
που η έρ' άμαξης πιρεύομαι εις

πον. sudor per artus it, θ' έδρῶς
ρεϊ διά των μελῶν, διέρχεται τά-
λη. alius non it, η κοιλία ου κινεϊ

brachia eunt in ramus, εϊ βραχί-
μεταβάλλονται εις κλώνας. τρι-
non est itum, cum iui debuit,

έπορεύθησαν, όποτε εδει λέναι.
in silvam, χωρούσιν εις τό δά-
eundam est, ιτέον. ire in lacrimis

λέναι εις τό διακρῖναι, άρχεσθαι
κρύειν. ire per singula, διεξίναί
στον, per oppida ramor it, λ

χωρεϊ διά των πόλεων. 2) ire in
adversus, contra) hostem, λέναι,
χασθαι, χωρεϊν επί (πρός) τήν π

μιον, έναντίον τῷ πολεμῖ. 3) ο-
μαι, φθίνω, πέρερχομαι. homo i
άνθρωπος οίγεται, άποθνήσκει. ο

η ήμερα πέρεργεται. 4) αλqđ is
numis, πωλείται τι τόσου. 5) ire
pedibus ire in sententiam alejs, π

χωρεϊν, προστεθεσθαι τῇ γνώμῃ
iatur in eam sententiam, εϊ πλῆ-
προστίθεντο τῇ γνώμῃ εκείνη

χωρῶ, προχωρῶ, πρόειμι. res m-
it, τό έργον εύτυχέστερον χωρεϊ. p-
aus ibat res, εϋ προήει τό έργον

τό σο μετά του σονπίου καί πο

κῶς μετ' ἀπαραιρήτου σῆμ. εἰμι εἴτε
 ἰσχυμαί ποιήσων, μέλλω ποιεῖν, μέλ-
 λω ποιήσων. εο νῖσσε αἰσῆ, εἰμι,
 ἔρχομαι επισκεψόμενός τινα. εο dormi-
 tum εἴτε cubitum, κοιμῶμαι, κα-
 τακλίνεσθαι καθευδήσων. εο perditum
 αἰσῆ, μέλλω ἀπολέσει τινα. εο peri-
 eunt, ἔρχονται ἀφαιρησόμενοι. εο ei-
 tollere facta regum, μέλλω μεγαλύ-
 νειν τὰς τῶν βασιλέων πράξεις. 8) τὴ
 ἰνι μετὰ στυπίνου περιφράζει τὸ ἀ-
 παρεμφ. τοῦ παθ. μέλλ. π. γ. reddi-
 tum ἰνι, ἀποδοθήσεσθαι κττ.

2. εὐ. ἐπὶρ. (ἀρχ. δοτ. τῆς ἰς) ἐκεί-
 ος, ἐνταῦθα, εο recipiant, ἐκείσε ὑπο-
 χωροῦσι. εο, quo intendi, pervenit,
 ἐκείσε, ἐποι σπουδῇ, ἀφικνεῖται, res
 eo evenit, εἰς τοσοῦτον προήχθη τὰ
 πράγματα. εο insolentia processit,
 οὐ, εἰς τοῦτο (εἰς τοσοῦτον) ὕβρεως
 ἤλθεν, ὥστε. res eo valebat, οὐ, τὸ
 πρᾶγμα ἀπέβλεπεν εἰς τὸ. res eo erat
 loci, εἰς τοῦτο ἦλθε τὰ πράγματα.
 εο usque, dum (donec, ut), μέχρι
 τοσοῦτου, ἕως. 2) (ἀφ. ἐν. τοῦ οὐδ.)
 ἰνι διὰ τοῦτο, διεν. εο νεκρὸς, διὰ
 ταῦτα βοδουμαι. εο quod a in dici-
 tur, διὰ τοῦτο, ὅτι (διότι) ὑπὸ σοῦ
 λήγεται. 3) τόσῳ, τοσοῦτῳ. εο gra-
 vior, quo major, τοσοῦτῳ χάλειψα-
 τέρως, ὥς με ζῶν. εο quo magis, κα-
 τοσοῦτῳ μᾶλλον.

εὐδὲμ, ἐπὶρ. (ἀρχ. δοτ. τοῦ ἰδὲμ)
 αὐτῶς, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, εἰς ταῦτο
 οἶοντες eodem conducti, πάντας συν-
 ἄγει αὐτόσε. eodem, unde erat pro-
 fecius, εο recepit, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον,
 διεν ἔζηθεν, ὑπεχώρησεν. eodem
 pertinet, εἰς ταῦτ' οὐνιέινει. 2) (ἀφ.)
 res eodem loci est, ὡσαύτως, ἔχει τὰ
 πράγματα.

Ἔως, θ. (μόνον κατ' ἐνερ.) Ἠώς.
 ἔδω, α, um, (ἡώς) ἔφως, ἀνατο-
 λικός. 2) οὐς, ἰ, ἀ. ἔφως (ἀσπὴρ).
 ἑρᾶμινονδας, α, ε, ἑρᾶμινώνδας.

Ἑρᾶphus, ἰ, ἀ. Ἑρᾶφος.
 Ἑρεus, ἰ, ἀ. Ἑρεός.
 ἑρῆbus, ἰ, ἀ. ἑρῆδος.
 ἑρῆmēis, ἰdis, θ. ἑρῆμερίς.
 Ἑρῆzus, ἰ, θ. Ἑρῆζος, -zius, α,
 um, Ἑρῆζος. Ἑρῆsui, ἀ. Ἑρῆσειος.
 Ἑρῆsiles, α, ε, ἀ. Ἑρῆσίλης.
 + ἑρῆrpiātus, α, um, ἑρῆρπίω
 χρώμενος. Καί.

ἑρῆrpium, ἰ, οὐ. ἑρῆρπίον.
 ἑρῆsus, ἰ, ἀ. ἑρῆσος.
 Ἑρῆsra, α, ε, θ. Ἑρῆρα, ἀρχαῖον
 τῆς Κορίνθου ὄνυμα. -raus εἴτε -telus,
 α, um, Ἑρῆραῖος, Κορινθιακός.
 + ἑρῆsila, α, ε, ἀ. ἑρῆσίλης.
 Ἑρῆcharmus, ἰ, ἀ. Ἑρῆχαρμος.
 ἑρῆchysis, ἰ, α, ε, ἑρῆχυσ (ἀγγαῖον).
 + ἑρῆcimus, α, um, ἑρῆκίμος. Κικ-
 Ἑρῆcātes, α, ε, ἀ. Ἑρῆκράτης.
 ἑρῆcdeus, α, um, λεπτός ὥσπερ
 τὸ ἑρῆκρον.

Ἑρῆcūteus, α, um, Ἑρῆκυτεός.
 Ἑρῆcūrus, ἰ, ἀ. Ἑρῆκυρος.
 ἑρῆcus, α, um, ἑρῆκος.

Ἑρῆdamnos, ἰ, θ. Πλ.) Ἑρῆδαμνος,
 ἢ εἴτε Δυρράχιον καλούμενη. -pius,
 α, um, α. -pensis, ο. Ἑρῆδάμνιος.

Ἑρῆdaphus, α, ε, θ. Ἑρῆδάφης.
 Ἑρῆdaurius, α, um, Ἑρῆδαύριος.
 Ἑρῆdaurus, ἰ, θ. Ἑρῆδαυρος.

Ἑρῆdōpi, ονις, ἀ. Ἑρῆδονεῖς.
 ἑρῆdgramma, αἰς, οὐ. ἑρῆγραμμάς.
 ἑρῆdōgus, ἰ, ἀ. ἑρῆδωγός.

Ἑρῆmōnides, ἰ, α, ε. Ἑρῆμνίδης.
 Ἑρῆmōtēis, ἰdis, θ. Ἑρῆμνῆς.
 ἑρῆmīrium, ἰ, οὐ. ἑρῆμνίκιον.

Ἑρῆrῆnēa, α, ε, θ. Ἑρῆρῆνεα, πό-
 λς Κιλικίας.

Ἑρῆrus, ἰ, θ. Ἑρῆρος. -rensis, α,
 α. -rēus, α, um, Ἑρῆρωτικός. -rē-
 tes, α, ε, α. (μνγ.) Ἑρῆρωτής. πλ. Ἑ-
 ρῆrotēs, ἀ. Ἑρῆρωταί. [πιστολή.
 ἑρῆstōla (ἑρῆr. ἐρῆstōla), α, ε, θ. ἑ-
 ρῆstōlium, ἰ, οὐ. ἐπιστολίον. Κατ.
 + ἑρῆrphius, ἰ, ἀ. ἑρῆρφίος. Κικ

προερίθω ἐρῶς τὰς κλίμακας πρὸς τὰ πτερὰ ἰσμεν in cinnam, ἀναβ. εἶξω τὸ σκατεῖν πρὸς ἐρῶν. οὐκ ἴα, ἀναβλέπω. ο. me ἡ ερίγορ, ἐρῶς αἰ, εἰρωμαι, ἀνίσταμαι ἐρῶς. ο. κures, ἐπερῶ τὰ ὅτα, προσεχω. animus ad alqd, προσεχω τὸν νοῦν τινι. μετ' ε. republicam, ἐρῶ, ἐνερῶ τὴν πολιτείαν. animus alejs, α. αἰῶ, ἐρῶ τὸν νοῦν.

Ερίδορ, es, ὁ. Ἐριδῶν. -nōis, a, um, Ἐριδῶντος. [κρίδωντος.]

Ερίδορος, i, ὁ. Βοτῶν. ποτ. Μ. Ερίδορ, es, ὁ. Ἐρινός. Προπ.

* Ερίνυς εἶτα Ερίνυς, yos, ὁ. Ερίνυς (=Furia) [ἐρίνη]

Ερίνη, ae εἶτα -le, es, ὁ. Ερίνη, οἰκιστὴς, ἰερὸν, ε-τῆριον alqm ἡ alqd, ἐξερῶ, ἀφαιρῶ, ἐξαιρῶ, ἀφαιρῶμαι τινα ἢ τι. libia ex ore, ἀφαιρῶ τοῦ. αἰλλοῦ. ἐκ τοῦ στυμματος. alqm ex periculo, βύβαι, σῶζω τινα ἐκ τοῦ κινδύνου. alqm (ὅπου. e servilite) βύβαι τινα ἐκ τῆς δουλείας, ἐλευθερῶ, ἐξαιρῶμαι τινα ποιητ. ερίρ or, ἀφαιρῶμαι, ἀφαιρῶμαι, ἀφαιρῶμαι. 2) alcuī alqd, ἐξαιρῶ τινός, τι, ἀφαιρῶμαι τινά τι ἢ τινός τι, στερῶ τινα τινος. alcuī timorom, ἐξαιρῶ τινος τὸν φόβον. alcuī juu suum, ἀφαιρῶμαι τινα τὸ αὐτοῦ δίκαιον, στερῶ τινα τῶν δικαίων. alcuī impium, στερῶ τινα τῆς ἀργείας. alqm alcuī, ἀφαιρῶ τινα ἀπὸ τινος. eripe fugam, σῶζω φεύγων.

Ερύδοτος, ὄνις, ὁ. διανομή, διὰδοσις

Ε-ρύδοτος, are, ἐξερῶ, ἐξαιρῶ. Πλ.

Ε-ρύδοτος, ανί, αἰμα, ἀπὸ ἀπενέμω, προχειρίζομαι. alcuī pecuniam in sumptum, δίδωμι, προχειρίζομαι τινι χρημάτων εἰς τὸ ἀνάλωμα. pecunias ex aerario, ἀπενέμω, προχειρίζομαι τινι ἀργύριον ἐκ τοῦ δημοσίου (ταμείου). alqd de (ex) bonis, δαπανῶ τι τῆς εὐθείας.

errābundus, a, um, (erro) πολυπλανής, πλανώμενος. [νυκτικός.]

errāticus, ο, um, (σπ.) πλάνος, πλανητικός, ὄνις, (σπ.) πλάνη.

errātum, i, ὁ. (μτχ. τοῦ erro) ἀμάρτημα, παράπτωμα.

errātus, us, ὁ. πλάνη, πλάνημα.

1. erro, ανί, atum, are, (ἐρῶ) πλανῶμαι. Numen errans, ποταμὸς πλανώμενος, ἐκττόμενος. stellae errantes, αἱ πλανῆται. errans opinio, πλανώμενη, ἀστατος γνώμη. errant monito viam, τῷ πλανώμενῳ (τῷ διαμαρτάνοντι) δέσκω τὴν ὁδόν. μεταρ. ἀμαρτάνω, σφάλλωμαι. si quid erro, εἰάν τι σφαλῶ. animus errat, ὁ νοῦς παραφέρεται. erras si id credis, διαμαρτάνεις πιστεύων τοῦτο. ε. in alqa re, παραπίπτω ἐν τινι, ψευδομαι τινος. erratus, a, um, παθ. διαπλανηθεῖς.

2. erro, ὄνις, ὁ. (erro) ὁ πλάνος.

error, ὄνις, ὁ. (1. erro) πλάνη. μεταρ. ἀδεσθαίτης, ἀγνοία, τὸ ἀστατον. 2) πλάνη, ἀμάρτημα, σφάλμα. mentis, ἡ τῆς ψυχῆς πλάνη, παραφερόμενη. induco alqm in errorem, πλανῶ τινα. 2) * Error, ἄτη.

Ε-ρύδοτος, ανί, ερε, ἐρυθρῶ, ἐρυθραίνομαι, αἰσχύνομαι. alqa re ἢ in alqa re x. propter alqd, ἐρυθρῶ ἐπὶ τινι, αἰσχύνομαι τινι, ἐπὶ τινι. erubescunt loqui de hac re, αἰσχύνονται λαλεῖν περὶ τούτου τοῦ πράγματος. ποιητ. ε. alqm ἢ alqd, αἰσχύνομαι ἐπὶ τινι. erubescendus, a, um, αἰσχύννη παρεχων, αἰσχρός.

Ερύδοτος, are, αἰμα, ἐξερῶ, ἐρυγομαι, ἐξερῶ τι. ποιητ. Πομπή, ἐρυγομαι εὐδοχίας.

Ερύδοτος, ανί, αἰμα, ἀπὸ ἀπενέμω, προχειρίζομαι. alcuī pecuniam in sumptum, δίδωμι, προχειρίζομαι τινι χρημάτων εἰς τὸ ἀνάλωμα. pecunias ex aerario, ἀπενέμω, προχειρίζομαι τινι ἀργύριον ἐκ τοῦ δημοσίου (ταμείου). alqd de (ex) bonis, δαπανῶ τι τῆς εὐθείας.

Ερύδοτος, ανί, αἰμα, ἀπὸ ἀπενέμω, προχειρίζομαι. alcuī pecuniam in sumptum, δίδωμι, προχειρίζομαι τινι χρημάτων εἰς τὸ ἀνάλωμα. pecunias ex aerario, ἀπενέμω, προχειρίζομαι τινι ἀργύριον ἐκ τοῦ δημοσίου (ταμείου). alqd de (ex) bonis, δαπανῶ τι τῆς εὐθείας.

Ερύδοτος, ανί, αἰμα, ἀπὸ ἀπενέμω, προχειρίζομαι. alcuī pecuniam in sumptum, δίδωμι, προχειρίζομαι τινι χρημάτων εἰς τὸ ἀνάλωμα. pecunias ex aerario, ἀπενέμω, προχειρίζομαι τινι ἀργύριον ἐκ τοῦ δημοσίου (ταμείου). alqd de (ex) bonis, δαπανῶ τι τῆς εὐθείας.

Ερύδοτος, ανί, αἰμα, ἀπὸ ἀπενέμω, προχειρίζομαι. alcuī pecuniam in sumptum, δίδωμι, προχειρίζομαι τινι χρημάτων εἰς τὸ ἀνάλωμα. pecunias ex aerario, ἀπενέμω, προχειρίζομαι τινι ἀργύριον ἐκ τοῦ δημοσίου (ταμείου). alqd de (ex) bonis, δαπανῶ τι τῆς εὐθείας.

Ερύδοτος, ανί, αἰμα, ἀπὸ ἀπενέμω, προχειρίζομαι. alcuī pecuniam in sumptum, δίδωμι, προχειρίζομαι τινι χρημάτων εἰς τὸ ἀνάλωμα. pecunias ex aerario, ἀπενέμω, προχειρίζομαι τινι ἀργύριον ἐκ τοῦ δημοσίου (ταμείου). alqd de (ex) bonis, δαπανῶ τι τῆς εὐθείας.

μεις. ad modestiam, εἰς (αἴτε πρὸς) με-
ταπροσόνην. orlem, διαπνῶ τεγνῆν.
ποιητ. alqm alqd, παιδεύω τινά τι,
διδάσκω τινά τι.

erūdite, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὅπ. (erudī-
tus) πεπαιδευμένως, πολυμαθῶς.

erūditiō, θῆς, θ. παιδεύσις, παι-
δεία. 2) παιδεία, πολυμαθεία.

+ erūdītūs, α, um, (eruditus)
ἔμπειρος, εὖ εὐπιστάμενος. ἔκτ.

erūdītus, α, um, μ. σ. κ. ὅπ. (μετὰ
τῷ orudio) πεπαιδευμένος, πολυμα-
θής, ἔμπειρος. alqm re, ἐν τινι πεπαι-
δευμένος, ἔμπειρος τινος. literis ad
scientiam eruditus, τοῖς γράμμασι
πρὸς τὴν ἐπιστήμην παιδευθείς.

erumpo, cūpi, carpiū, ἔρε, alqd,
ἐκρήγνυμι τε. ignis erapius est, πῦρ
ἐκρήγνυται. erumpere iram ἢ stomachum
in alqm, ἐκράγνυται εἰς τινά. se portis
erumpunt, ἐκθεύουσιν, ἐκπίπτουσιν ἐκ
τῶν πυλῶν. 2) οὐδ. ἐκρήγνυμι, ἐκρά-
γνυται, erumpit illud malum ad per-
niciem rei publicae, ἐκκαίεται, ἐξαν-
θεῖ τὸ κακὸν ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς πατρι-
δος. conjuratio erumpit, ἡ συνωμοσία
ἐκκαίεται. in vocem erupit, ἀνεξέρχεται.
folium erumpit, φύλλον ἐξανθεῖ. omnia
erumpunt, ἅπαντα δόξα γίγνεται. 3)
ἐλθεῖν, ἐκδοθῆναι, ἐκπίπτω ἐκ castris,
ἐκ τῶν στρατοπέδου, portis, ἐκ τῶν πυ-
λῶν, ἀνοίξαντες τὰς πόλεις ἐκθεύουσι.
o. per hostes, διὰ τῶν πολεμίων δια-
πίπτω. ad alqm, διαπίπτω πρὸς τινά.

eruo, uī, ūitum, ἔρε, alqd, ἐξορύττω,
ἐκίω, ἀναρπῶ, ἀνερύττω, ἀναρᾶ-
πτω τι. urbem radicibus eīte ra-
dicibus, ἕλκοθεν ἐξορύττω, ἐκίω τὸ
δαίδρον. mortuum, ἀνερύττω, ἀνα-
ρᾶπτῶ νεκρὸν. oculum, ἐξορύττω τὸν
ἐρυθράλῳν. dentem, ἐξαιρῶ ὀδόντα.
oculum iugum, ἀναρᾶπτῶ, ἀνερύττω
ζῶσαν ἐκ τῆς γῆς. μετὰ ο. veritatem,
ἀναρᾶπτῶ, ἀνερύττω τὴν ἀλήθειαν.
causam, ἀνερύττω, ἐκκαίω τὴν αἰ-

τίαν. 2) κατασκάπτω τι. urbem, κα-
τασκάπτω πόλιν.

eruptio, θῆς, θ. (erumpo) ἐκδοχὴς
2) ἐκδορμή. ex urpido eruptionem
facere, ἐκ τῆς πόλεως ἐκθεῖν, ἐκδο-
χεῖν, ἐκδοθῆναι.

eruptus, α, um, ἰδ. erumpo.

erus, ἰ, ᾱ, =hierns.

erūtus, α, um, ἰδ. eruo.

+ erum, ἰ, ὀ. ὁ ὅ ρ ο ὅ ρ ο. σ.

Erūtus, α, um, Ερυτίνος. Er-
nus εἰς ἀπλῶς Erynia, Ερυκίνη.
Erycin, orum, ᾱ, Ερυκίνοι.

Erȳeus (mons), ἰ, ᾱ, =Eryx.

* Erymanthis, ἰdis, θ. Ερυμανθίς,
Ερυμανθία. -thius, α, um, Ερυμανθίος.

Erȳanthus, ἰ, ᾱ, Ερυανθός, ἔρος
κίτος. Αἰκαδία.

Eryclitum, θῆς, ᾱ. Ερυκίτων.

* Erythra, ae, ἰ, Ερυθραία, ἡ Ερυ-
θραία νῆστις. -thiis, ἰdis, θ. Ερυθραίος.

Erythrae, orum, θ. Ερυθραί, πόλις
Αἰτωλίας. 2) Ἰωνίας. -thraeus, θ, um,
Ερυθραῖος. -thraea, ae, θ. Ερυθραία
(χώρα). -thraei, ᾱ. Ερυθραῖοι.

Erythrae, ae, -rus, ἰ, ᾱ Κεῦθρας.

Eryx, γῆς, ᾱ. Ερύξ ὄρος Σικελίας.
esca, ae, ἰ. (εντὶ οὐδ' αὖ ἐκ τοῦ εδο)

ἐκστα, βρώμα. 2) δέσας. (σμός,
escarius, α, um, (esca τοῦ δελ α-
escendo, udi, usu, ὄρε, (e-se-ndu)
ἐκβαίνω, ἀναβαίνω Delphos, ἐκβαίνω
ἐπὶ τοὺς Δελφούς, ἀναβαίνω εἰς Δελ-
φούς. in enorum, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ πρ-
μα. 2) alqd, ἀναβαίνω τι.

escensio, θῆς, θ. x (āp, Tak)

-usus, ας, -u, ᾱ. ἀναβάσις.

escen-us, α, um, ἰδ. escensio.

escit, escunt, ἰδ. sum.

esculentus, α, um, (esca ὁ βρώμας).

esculentia, ὀ, βρώματα, εἰς τὰ

ἐσθία, ἰδ. (esca τοῦ esca ὁ βρώμας)

ἐσθίειν, ἐσθίω.

Esquilae, orum, (εντὶ Eryclitum)

ἐκ τοῦ ἐρεσμίον. Πισυλλίνας, ἔρος

Esquilinus κ. -'līna, α, ον, Ἰσχυ-
λινος. B. poris, ἡ Ἰσχυλινὴ πύλη
essēdūm, ἱ, δ. (essēdum) ὁ ἀρ-
ματωμαχών.

essēdum, ἱ, οὐ. (ποιητ. μόνον ἐν τῷ
κλ.) συνωρίς, Καλιτικὸν καὶ Βρετανι-
κὸν δίκυκλον ἄρμα.

+ esitix, ἱεῖς, θ. (esor) ἡ δὴνθά-
γος, φαγίσωρος. Πλ.

esitux=esitux, ἱδ. ἔδο. [κὺν ἔθνος.

Esuhii, ονιμ, δ. Εσούδιοι, γαλλι-
ᾠεῖς, ε, πανηντικὸς, νήσιμος.
+ esuhies, ἱ, θ. (ον.) πείνα.

1. * esurio (ess.), ἱνι α. ii, ἱσιμ,
ἱε, (ἔρετ. τοῦ esor) βρωσιῶ, πεινῶ,
λιμώτω. esurire consuevi, εἰθισμαι
πεινῶν. 2) alqd, πεινῶ τις, ἀρέγο-
μαι τις. aurim, πεινῶ χρυσοῦ, alqd
mihi esuritur, πεινῶ, ἐπιθυμῶ τις.
2. esurio, ὄνις, δ. ἡ πειναλὶς.

esurio, ὄνις, θ. τὸ πεινῶν, ἡ πείνα.
esue, α, ον, ἱδ. ἔδο.

ei (ἔτι), ὄνδ. καὶ. ei- ei- εἴτε tum-
ei- κ. ei- tum-, καὶ. καὶ-. τε- καὶ-. ei
consul sberat, nec dicituram popu-
lus exorare poterat, ὅτε ὑπατος ἀπὴν,
οὐδὲ δικτάτωρ ὁ δῆμος ἀποδείξει ἡ-
δύνατο. nec minor ei gaudere, οὐτε
λαυμάζω, χαίρω δὲ. seipsum eis. ei tu
salve, χαῖρε. χαῖρε καὶ οὐ. dixit ei
extempore senex eis, ἅμα ταῦτα λέγων
(καὶ ἅμα ταῦτ' ἔλεγε), καὶ ἡσθάνετο,
ἅμα ταῦτ' εἰπὼν ἤσθετο. ei potius,
μᾶλλον δέ. ei certe, καὶ δὴ, καὶ δὴ
καὶ. ei quidem, καὶ ταῦτα, καὶ δὴ,
καὶ μὲν δὴ. nam ei, καὶ γὰρ καὶ.
aeque amica ei posset ipse diligere,
ὁμοίως τοῦ φίλου (τοῦς τε φίλους)
καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς φιλεῖν. aliter docti
loquuntur ei iudocet, ἄλλως διαλέγον-
ται εἰ πεπαιδευμένοι καὶ (ἄλλως) εἰ
ἀπαιδευτοὶ (ἡ εἰ ἀπαιδευτοί).

Esipim, ὄνδ. (ei-esim) καὶ γὰρ,
καὶ γὰρ τοι, μὲν γάρ, γάρ.

Esichies, ἱς κ. ses, δ. Ε:σεκλή:

Esichies, ὄνδ. εἰ ἴτησθαι (ἄνους).
Esichies, ἱ, δ. ἡθολόγος.

Esiam, ὄνδ. (ei-jam) ἔτι καὶ,
unum etiam, ἔτι ἓν. etiam insuper,
προσέτι, ἔτι δὲ πρὸς τοῦτοις. non mo-
do (solum), sed (verum) etiam, εὖ
μόνον, ἀλλὰ καὶ. illis divitiis super-
gati, nobis res e. ad necessaria deest,
ἐκείνοις μὲν ὁ πλοῦτος περισσεύει, ἡ-
μῖν δὲ ἡ οὐσία καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ ἀ-
ναγκαῖα ἀλλεῖται. 2) Et ille e. enbat,
ἐκείνος ἔτι καθεύδει. quamdiam etiam?
πόσον ἔτι χρόνον; non etiam, οὐκ ἔτι.
e. clamas? ἔτι δοῦ; etiam tacet?
οὐ σιωπῇ; vides etiam, ὅρα δὴ. e.
maior, ἔτι μείζων. etiam clarior, ἔτι
σαφέστερον. 3) καὶ. πάνω, πάνυγε οὕτω,
μάλιστα num quid vis? esiam, ἡθι-
λεις τι; καὶ. e. mehercule, καὶ μὲν
ἀλλὰ ποτὶ τίβι quidnam scribam? quid?
etiam. τί σοι νυν γράψω; τι; ἐγώ-
δω. aut etiam aut non sperandus,
ἢ καταφάναι ἢ ἀποφάναι. 4) etiam
aique etiam, πάνω, μᾶλα, μάλιστα,
σφοδρᾶ, ἀδικλείπως, ἐπιμελῶς. etiam
aique etiam considero, ἀείποτε σχι-
πτομαι, σκεπτόμενος διατελῶ.

Esiam-num εἴτε etiam-nunc, ἔτι
καὶ νῦν καὶ νῦν ἔτι. 2) ἔτι τότε, ἔτι.
3) ἔτι, προσέτι, ἔτι πρὸς τοῦτοις. 4)
e. vehementer, ἔτι σφοδρότερος.

Esiam-si, εἰ καὶ, καὶ εἰ, εἰν καὶ,
κἂν. etiam, e. iucunda non est, mihi
satis gratia est. ἡ ἀρετὴ, εἰ καὶ ἀθῆ-
ῖσσι, καίπερ ἀθῆναι εἶσα. εἰ μὲν ὁμοῦ
ἀριστὴ ἔστιν. e. essent, quae nulla
sunt, καὶ εἰ ἦν, ἃ οὐκ ἔστιν. e. magna,
καὶ εἰν (κἂν) μεγάλα ἢ, καίπερ με-
γάλων ὄντων. e. non prius, εἰ καὶ μὴ
πρότερον, καίπερ (καίτοι) οὐ πρότερον.

Esiam-tum εἴτε etiam-tunc, ἔτι τότε,
Esipia, α, θ. Τυρρηνία. [ἔτι.

Etruscus, α, ον, Τυρρηνικός. πιστε,
Τυρρηνικὸν πελαγος. Etrusci, ονιμ,
δ. Τυρρηνεῖ, Ετραυκεῖ.

ut si, σύνδ. εἰ καί, κἄν. etsi non dubitabam, tamen existimaui, εἰ καί μή ἤσπουον, ὅμως ἐνόμισα. ο. taceas, palam id quidem es, κἄν σιωπῇ. ὁλόν ὅμως ἐστίν. ο. edjunctam alqd sit, κἄν τι προταταμένον ἤ. ο. iūquo loco, καί περ ἀνεπιτηδείου ὄντος τοῦ τόπου. 2) = quaequidam, καί τοι εἰσι, quae fuit illa temeritas? καί τοι, τίς ἦν ἐκείνη ἡ ὑπερούτης;

* eu! εὐ!

Euadnē, εἰς, θ. Εὐάδνη.

* euas (euhon), ἐπὶ. εὐάν, καί ἐπιθ. διονύσιου, Εὐάν.

Euander, dei κ. -drus, i, ε. Εὐάνδρος.

Euandrus, κ, um, Εὐάνδριος.

* euans, utis, εὐάζων.

eusx, ἐπὶ. εὐάν εὐσί.

Euboea, ας, θ. Εὐβοία. Euboicus, κ, um, Εὐβοϊκός.

Euclides, is, ε. Εὐκλείδης.

Euēnus, i, ε. Εὐηνός, ποτ. Αἰτωλίας, τανὺν Φιδίαις. Eueuipus, κ, um, Εὐηνίος, τοῦ Εὐηνού.

euge! εὐγε!

Eulas (-hias), iadis, θ. Εὐλάς, Βακχ. Ὀρ.

Eulius (-hūs), ii, ε. Εὐίος, Βάχχος.

Eumēnes, is, ε. Εὐμένης.

Eumēnides, dum, θ. Εὐμενίδες.

Eumolpidae, eum, i. Εὐμολπίδαι.

Eumolpus, i, ε. Εὐμόλπος.

eupūchus, i, ε. εὐπούχος.

* euos (euhos) ἐπὶ. εὐσί.

Eurharchus, i, ε. Εὐροάρχος.

Eurhōrion, ōnis, ε. Εὐρορίων.

Eurhātēs, is, ε. Εὐρατήης.

Eurōlis, idis, ε. Εὐρόλις.

Euripides, is, ε. Εὐριπίδης. -dēus, κ, um, Εὐριπίδειος.

euripus, i, ε. εὐρίπος, κατ' ἐξοχήν δι' ὃ κατὰ Χελκίδα ποταμός, ὁ Εὐρίπος. 2) εὐρίπος, ὀχετός, διώρυξ, κατ' ἐξοχήν ὃ περὶ τὴν Ἰππεδρομον ὀχετός.

Eurōra, ας, κ. -ps, es, θ. Εὐρώπη

(θυγάτηρ τοῦ Ἀγχιόρος καὶ μέγας τῆς οἰκουμένης). -p-eus, κ, um, Εὐρωπαίος.

Eurōtas, ας, ε. Εὐρώτας.

eurōus, κ, is, (eurus) τοῦ εὐρεῖν, ἀνατολικός, ὤρεος.

eurus, i, ε. εὐρός.

Eurybiādes, is, ε. Εὐρύβιδης.

Eurydīce, es, θ. Εὐρυδίκη.

Eurydōchus, i, ε. Εὐρύδοχος.

Euymides, ας, ε. Εὐρυμίδης, υἱός

τοῦ Εὐρύμου.

Euryōmēs, es, θ. Εὐρύομης.

Euryōpūs, i, ε. Εὐρύπουλος, βασιλεύς ἐν Κῷ. - * lis, idis, θ. Κῷα.

Eurysthēnes, is, ε. Εὐρυσθένης.

Eurystheus, ei, ε. Εὐρυσθέας.

Eurytus, i, ε. Εὐρύτος. -lis, idis, θ. Ἰσλῇ, θυγάτηρ τοῦ Εὐρύτου.

Euterpe, es, θ. Εὐτέρπη.

Euxīnus, κ, um, Εὐξείνιος. E. mare sive Euxinus, ε. Εὐξείνιον πέλαγος, Κεῖται ἐν θάλασσᾳ, Εὐξείνιος πόντος. Euxine (εὐκείνη γρατὴ Ἰδ. Euadne, ε-vado, εἰ, εsum, εro, εκδαινω, εξερχομαι. ex equa, εκδαινω ἐκ τοῦ ὕδατος. oppido, εξερχομαι τῆς πόλεως. in terram, εκδαινω (ἐκ τῆς νῆος) εἰς τὴν γῆν. animus ex corpore evadit, ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος ἀπαλλάσσεται. ο. ο. morbo, ἀπαλλάσσομαι τῆς νόσου. o periculo, σώζομαι ἐκ τοῦ κινδύνου. εκπύγω τοῦ κινδύνου. o manibus alejs, δ. ἀπὶ πτεῶ ἐκ τῶν χειρῶν τινας. 2) εκδαινω, ἀναδαινω in muros, εκδαινω (ἀναδαινω) ἐπὶ τὰ τείχη. in castrum, εκδαινω (ἀναδαινω) ἐπὶ τὴν ἀκρην. 3) εκδαινω, ἀποδαινω, γίγνομαι. ο. orator, ἀποδαινω ῥήτωρ in ejusmodi evasisis, τοιοῦτος ἀποδείδης. mollis evasis, ἀποδείδης ἐγένετο μαλακός. timor quor-um (quo) evadit, φοβούμαι, τινὰ τροπὸν ἀποδίδεται, εκδίδεται. eadem sententia aliis aliter evadunt, τὰ αὐτὰ ἐνείρηται ἄλλως εκδίδεται. 4) μεταβ. ο. alqd, μεταίμει.

διαβρίνω, διέρχομαι τι. 1οι urbes, τῶας πόλεις. 1imen, ὑπερβαίνω τὸν οὐρανόν. 8) ἀντιβρίνω τι. auidua, ἀντιβαίνω, ἐκβαίνω πρὸς ὄρθιον. 6) ἐκφυτεύω, διαφυτεύω τι. insidias, τὴν ἐνεδραν. necem, τὸν φόνον.

ēvāgīno, aium, are, (e-vagina) [μεγ. κ. σπ.] τρωμαι, γυμνῶ. gladium, τὴν μάχαιραν.

ē-vāgor, ātes, āri, ἀποκλινῶμαι. Nilus evagatur, ὁ Νεῖλος ὑπερεκκρίνεται, ἐπιπολάζει, orator evagatur, ὁ ῥήτωρ παρεκδίδει, ἀποκλινάται. 2) ordi-nem, παραβαίνω τῇ τάξει.

ē-vālo, aco, lui, ēre, ἐπιβάνωμαι. natura evāluit, ἡ φύσις ἐπεβώθη. evāloai alqd facere, ἰσχύω, δύναμαι ποιεῖν τι. 2) ἐπικρίτω, ἐκνικῶ. natiōnis nomen evāluit, τὸ ὄνομα τῆς φυλῆς ἐπεκράτησεν, ἐξενίκησεν. 3) ἐχω τιμὴν, εἶλαν (χρηματικὴν).

Evān, Evānder, id. evan, Euānder.

ē-vānesco, nui, ēre, ἀφανίζομαι, φθίνω. e, ex oculis, ἀφανῆς, ἀφαντοὶ γίνονται. fame evānescit, ἡ πείνη ἀφανίζεται, ἐξαλείφεται. acilio evānescit, ὃ πρὸς ἐκκινεῖται ἀκυρὸς, ἀκυροῦται.

ēvāpidus, a, um, φθίνων. e, arbor, σαρδὸν δένδρον. evāpidus exiit, ἀφανῆς ἔβη, id. evans. [γίνεται.]

ē-vāsto, are, alqd, ἐξερημῶ, ἐκπρω-εῖσας, a, um, id. evādo. [βῶ τι. ὄναι, id. evas.]

ēvāctus, a, um, id. evaho.

ē-vēho, exi, ectum, ēre, alqd, ἐκχω-μίζω, ἐξάγω τι. merces, ἐμπορεύμα-τα. aqua ex loco, ἐξάγω, ἀποχετιῶ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ τόπου. me evēho, ἐξέρ-χομαι. navem in altum evēho ἢ in altum evēhor, ἀνάγωμαι, ἐκπλέω. 2) ἀνάγω τι. alqm in coelum, ἐξάγω, ἵπαιρω τινὰ πρὸς τὸν οὐρανόν. evēhor in collem, ἀνάβαίνω ἐπ' ὄρηματός, ἀνακομίζομαι ἐπὶ λόφον. 3) προάγω ἱερὰ. evēhor, προάγω, προ-

εἰδάζω τινὰ εἰς ὑπαίταν. evēhor lo-gium, προβήτωρ προβαίνω. evēhor equo, προελκύνω. in lapium evēhor est, εἰς τοσούτον προήχθη. 4) evēhor alqd, παραβαίνω, ὑπερβαίνω τι. sup- modum evēctas opes, πλεονεξία τοῦ τρον ὑπερβάλλον, ὑπερδοξῶς.

ē-vello, elli, ulsum, ēre, alqd, ἐβάλλω, ἐκπῶ τι. arborē, ἐκπῶ δένδρον ἐκ τῆς γῆς, ἐξαιρῶ δένδρον μεταρ. ἐξαιρῶ, ἀφανίζω τι.

Evēnīus, id. Euenīus.

ē-vēnīo, enī, entum, ēre, ἐξέρχομαι, ἐκβαίνω. res, ἐξέρχομαι εἰς τοὺς γρούς. arundo evēnit, ὁ κάλαμος ἀν-εῖται. 2) ἐκβαίνω, ἀποβαίνω, συ-βαίνω. multa evēnīum hujusmodi, πολλὰ τοιαῦτα συμβαίνει. res evēni-ta πράγματα ἀπέβη evēnit ut li-cessemus, συνβη ἡμῖν ἐκεί εἶναι. quid sibi evēnīret, εἴ τι πάθος, εἴ ποῦθαι. mihi alqd praeter opem evē-nit? συμβαίνει, ἀποβαίνει μοι τι π-ἐλπιδα. alqd mihi feliciter evēni- συμβαίνει μοι τι εὐτυχῶς. res prosp- evēnit, τὸ τέλος καλῶς ἀπέβη.

ēvenīllo, are, alqd, ἐξαναμῶ. δ-ναμῶ τι. μετ' ἐξαναμῶ διασκορπίζω. Evēnīum, i, cū. (evēnīo) συμ- συμβαδῆκός. 2) τὸ ἀποβαίνον, ἐκ- νον, ἀποτελεσμα.

ēvenīus, us, ā. συμβῆν, συμβ-χός, συμβηκός. 2) ἀπόβας, ἐκβα- τὸ ἀποβαίνον, ἐκβαίνον. ad evēni- festino, πρὸς τὸ τέλος σπουδῶ. ev- cio evēnīum, προαδῶ τὸ ἀποβη-

Evēnus, id. Euenus.

ē-verbēro, are, alqd, καταπ-παίω, τύπτω τι.

evērticūlum, i, cū. (ēverro) σαγ-ο-γείρο, evēri, evēsum, ēre, alqd κορῶ, ἐκτρώ τι.

ēversio, ōnis, ō (inversio) ἀντι-καθάρσις, ἀναίρεσις. pēnīa, τῆς λειψίας, ὃ τοῦ βίου κατὰ λειψία

ēversor, ōris, ἄ. (everto) ἀνατρο-
πέω, καθαιρέτης.

ēversus, a, um, ἴδ. everto κ. ο.
ē-verto, rīi, rsum, ἔρν, αἴτη ἢ
αἴψ, ἀνατρέπω τινα ἢ τι. evertum,
τοῦρα. αἴτη, ἀνατρέπω, καταβάλ-
λω τινα. urbsm funditus, ἄρδην ἀ-
νατρέπω τὴν πόλιν. legom, ἀνατρί-
πω, καταλύω, ἐκυρῶ νόμον. campum,
σπέρω, ἀναστρέφω, ἀρώ τὴν γῆν.
agm, ἀναστρέφω, ἀνακινῶ τὸ ὄδιον.
corrigom, διορθῶ τὸν ἀόχνη. 2)
αἴτη τε, ἐξελαύνω τινα τινος, ἀπο-
στρέφω, στερῶ τινα τινος. propellam
fortunis patris, ἀποστρέφω τὸν ὄρμα-
νον τῆς πατρῴας οὐσίας.

ēvestigātus, a, um, (e-vestigo) (σπ.)
ἀνιχνεύεις. Ὀ6.

Evias, ἴδ. Euias.

evictus, a, um, ἴδ. evinceo.

evidens, ntis, μ. σ. κ. ὅπ. (e-vi-
deo) προφανής, αναργής, ἐμφανής.

evidenter, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὅπ. προ-
φανῶς, αναργῶς, ἐμφανῶς. [νίς.

evidentia, ae, θ. ἐναργεία, τὸ ἐμφα-
νῆν. evigilo, are, ἐγείρομαι, ἐξυπνίζο-
μαι, ἀρυπνῶ. 2) ἀγρυπνῶ, noctem,
ἀγρυπνῶ τὴν νύκτα. μεταρ libros,
ἐπιμελῶς ἐξεργάζομαι βιβλία.

ēvilosco, lui, ἔρο, ἐκφυλίζομαι,
ἐξουδενίζομαι.

ēvincio, vici, victum, ire, διαδίδω.

αἴτη diademate, διαλέω τινα τῷ δια-
δηματι. evinctus tempora romis, δια-
δέτω nos τοὺς χρόνους, κλέδεις.

evincio / ad terga manus, δεδεμένοι τὰς
χεῖρας πρὸς τὰ νῶτα.

ēvincio, vici, victum, ἔρο, ἐκνικῶ,

κατανικῶ. αἴτη pūctus, ἐκνικῶ τι-
να δ ἡτες. v. αἴτη dōnis, ἀνακτιῶμαι

τινα δώρις. evincio, ut res fiat, κα-
ταπράττω, ὥστε γενέσθαι τὸ πρᾶγμα.

ratio evincit, δ λόγος ἐκνικᾷ, ἀποδει-
κνύει, ἀπεί. 2) αἴψ, ἀνακτιῶμαι τι.

evinctus, a, um, ἴδ. evincio.

ēviro, are, (e-vir) αἴτη, εὐνοουχίζω
τινα. 2) ἐκνήλυνω τινα.

* eviscero, are, ἐξεντρίβω, κορίρι-
λες columbam eviscoriat, δ ιεραὶ κα-
τασπαράττει τὴν περιστέρην.

ēviliāilis, e, (ποιπ. κ. μτγ.) πευ-
κτός. non e. ἀρεκτός.

1. ē-vito, are, αἴψ, ἐκ. εὐτῷ, δια-
φεύγω, εὐναθεύομαι τι.

2. * ē-vito, are, (e-vita) (ἀπτγ.)
ἀπαταρῶ τοῦ θεοῦ, τῆς ζωῆς, φονεύω.

Evius, ἴδ. Euius.

ēvictatio, ōnis, θ. ἐκκλήσις.

ēvictator, ōris, ἄ. ὁ ἐπὶ τὰ ὀ-
πλα καλῶν. Κικ.

ēvico, avi, atum, are, αἴτη, ἐκ-
καλῶ τινα. αἴτη foras, καλῶ τινα

ἔξω, θύραζε. αἴτη ad mo, ἀνακαλῶ,
παρακαλῶ, μεταπέμπωμαι τινα. αἴτη

posuistim, ἀνακαλῶ τινα ὀνομαστί.
αἴτη ad laetitiam, καλῶ, παρακαλῶ

τινα ἐπὶ χαρὰν. ita cum in saevitiam
evocat, ἡ ὀργὴ πρὸς αὐτὸν εἰς ἀ-
γριότητα e. posuit ad pugnam, πα-

ρακαλῶ τοὺς ἡμετέρους πρὸς μάχην,
παρακαλεῖσθαι τοὺς ἡμετέρους μάχε-

σθαι e. deum, ἐκκαλῶ, ἐκκαλεῖσθαι
τὸν θεὸν (ἐκ τῆς πολιορκουμένης πό-

λεως).—evocati, ō. (militēs) οἱ ἀνά-
ενοοι, ἴδ. evoco. [κλήσις.

ēvilo, avi, atum, are, ἐξίπταμαι,
ἀξίπταμαι. μετ. ἀποδέω, ταχέως ἐξ-

έρχμαι, ταχέως ἀπερχμαι. 2) ἀνί-
πταμαι, ἀναδίδω, ἐπαίρωμαι.

ēvolūtio, ōnis, θ. (evolvo) ἀνέ-
λιξις βιβλίου, τ. ἔ. ἀναγνώσις. Κικ.

ēvolūtus, a, um, ἴδ. evolvo.

ēvolvo, olvi, olutum, ἔρε, αἴψ,
ἐκκλινῶ τι. saka, ἐκκλινῶ πέτρας,

ἔξω κλινῶ πέτρας. flumen evolvitur
eius se evolvit in mare, ποταμὸς κυ-

λινδεῖται εἰς τὴν θάλασσαν. evolvo
per humum, κατὰ τὴν γῆν κλινῶ-
μαι. mo evolvo ex turba, ἐκκλινῶμαι,

ἐξελαῖομαι ἐκ τῆς τούτης. evolutus

καὶ οὐ πατρίδα, ἐκκυλιόβατε. ἔξωθεῖς ἐκ
τῆς πατρίδος ἔδρας. evolutus bonis,
ἀποστραφείς τῶν ἀγαθῶν. 2) ἐξελί-
τω, ἀνέλτω, ἀναπτύσσω τι librum,
ἀνέλτω, ἀναπτύσσω, ἀναγιγνώσκω
β βιβλίον rem propositam, ἀναπτύ-
σω, ἐξελθόμεναι τὸ προκείμενον. causas
belli, ἀνέλτω, ἀναπτύσσω, ἐξελί-
τω τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου. mecum
e. aliquid, ἀναπτύσσω τι. 3) ποιεῖ, κλέ-
ω, ὀφείλω τι. | αὐτο, εἰσέλθω τι.
Ε-νόμο, νί, num, ἔτε, εἰσὶν, εἰ-
συνίγω, ἀπο, εἰσὶν, δαμάσσω, ἀνθρο-
πῶν τι, ἐκπύρω τι εἰ, τὴν ἔχλην.

—| εὐτυλοῦ, οὐ, οὐ, τὰ εὐτυλῶν. Εἰκ.
εὐτυλος, ο, um, ἴδ, οὐτελλο.

οὐ εἰτε εἰ, (ὁ πρὸ συμφωνῶν, οὐ πρὸ
συμφωνῶν καὶ φωνῶνται.) πρὸ, με-
αφ' (ἐπὶ τοποῦ, παραγωγῆς, ὁλῆς κτ.)
ἐκ τινος. desilio ο ουρῆ, ἐξέκλωμαι
ἐκ τοῦ ὄρματος, ταυ ο ex equo, πίπτω
ἀπὸ τοῦ ἵππου. collis ex planitie edi-
tos, λίθο. ἔξεχω, ἐκ τοῦ πεδίου. κα-
equis pugna, αφ' ἵππου μάχομαι. ο
coelo, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. ex vinealis
causam dico, ἐκ τῶν δειρῶν (ἐν τοῖς
δαιμόσι) ἀπολογούμεναι. ex alio seu
cuius cario, ἐκ τῆς σχολῆς καρπὸν
λαμβάνω, quareo ex alio, πυνθάνομαι
ἐκ τινος, παρὰ τινος. ex te audio, ἐκ
σοῦ (παρὰ σοῦ) ἀκούω. unus ex de-
cemviris, εἰς ἐκ τῶν δέκα ἀνδρῶν.
Iunius ex Hispania quidam, Ἰουνίος
τις ἐξ Ἰσπανίας, ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας.
ex India elephanti, οἱ ἐκ τῆς Ἰνδίας
ἐλθόντες. statua ex auro facta, ἀγαλ-
μα ἐκ χαλκοῦ (εἴτε χαλκοῦ) πεποικίμε-
νον. pecula ex auro, ποτήρια ἐκ χρυ-
σοῦ, χρυσᾶ ποτήρια. homo ex au tu
ei corpore consistit, ὁ ἀνθρώπος. ἐκ ψυ-
χῆς τε καὶ σώματος συνεστήκει. ex
seito libeitus, ἐκ δούλου ἀπελευθέρως
γινόμενος. urbem e suo nomine no-
minat, τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ ἴδιου ὀνό-
ματος ὠνόμασεν. ex illa natum, ἐξ

ἐκείνου γενόμενος. triumpho ex hoste,
ὀρίσασθαι κατὰ γὰρ ἐκ (ἀπὸ) τοῦ πολε-
μίου. 2) ἐκ' αἰτίας κτ. ἐκ τινος, ἀπὸ
τινός. ex vulnere aeger, ἐκ τοῦ τραύ-
ματος νοσῶν. ex doctrina nobilis, ἐκ
(ἀπὸ) τῆς παιδείας, ἐπὶ τῇ παιδείᾳ
ἐνδοξος. melius ex imperatore, ὁ ἀπὸ
(εἴτε ἐκ) τοῦ αὐτοκράτορος φέρεται. ex
no fide, με, ἐκ τούτου γίγνεται, ὥστε.
3) ἐπὶ χρόνῳ. ἐκ τινος. ex eo tempo-
re, εἰς ἑκείνου τοῦ χρόνου. ex quo, εἰς οὗ,
αφ' οὗ ἐκ ex die ad hanc diem, εἰς ταύτην
εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν. statim e no-
mmo, αὐτὸς ἐκ τοῦ ὄπνου, ἀπὸ τοῦ ὄ-
πνου. vilis e summo ex summa ino-
ria comessata est, τὸν νῆα ἐκ μεγίστης
σιτοδείας ἐγένετο. diem ex die, καὶ
ἡμέραν. ex consulatu profectus est in
bellum, τῆς ὁπταιας ἐξελθὼν ἐπο-
ρεύθη εἰς τὴν ἑλλάδα. vir ex consu-
lo, ὁ ἑκατομῶν, ὁ ἀπὸ ὁπατων. ex
duce, ὁ ἀποστρατηγός, ὁ ἀπὸ τῆς στρα-
τηγίας. 4) ἐκ τινος, κατὰ τι. ex o-
mnium sententia, κατὰ τὴν γνώμην
πάντων. ex iure, ἐκ τοῦ δικαίου, κατὰ
τὸ δίκαιον. ex consuetudine, κατὰ τὸ
ἔθος. ex officio vestito aliquid, ἐκ
τῆς τέχνης (κατὰ τὴν τέχνην) κρίνω
τι. 5) διὰ τινος, ἐν τινι. panti ex vino,
ἀρτο, ἐν αἵνῳ. festina ex mellis, ῥῆτιν
διὰ μέλιτος, ῥῆτιν ῥῆτιν κακράμε. 6)
ex dulci soris, γλυκύπικρον. batca
laure e viridi rubens, βαρβίς ὑπόχλω-
ρος ἐρυθρὰ ἔχουσα. 6) πρὸ τινος,
ὕπερ τινος, ἐπὶ τινι. e republica facio
aliquid, ποίω τι πρὸς τῆς πόλεως, ἐπ'
ὑπερλείφ τῆς πόλεως. ex nullius inju-
ria, ἐπ' οὐδενὸς ἀδικίᾳ. ex (e) το εἰτε
ex uno alio, ἐπ' ἀγαθῶν τινος, ἐπ' ὠ-
φελείᾳ τινός πρὸ τινος. 7) ἐπὶ. ex
sequo, εἰς ἴσῳ. ex commundo, ἐπιτη-
δείως. ex tempore, ἐκ τοῦ παρὰ ῥῆ-
μα. ex itinere, ἐκ τῆς ὁδοῦ, κατὰ τὴν
πορείαν. e regione, ἐκ τοῦ ἐναντίου
ἀντικρύ. e contrario, εἰς ἐναντίας. 8)

facili, ῥαδίως, exinsperato, ἔξ ἀνελπίστου, ex-acerbo, ἀρε, αλqm, ἐκπικρῶ, ἐκπικραίνω, πικραίνω τινά.

exacerbo, ὄνις, θ. (exigo) ἐξήλασε, ἐκπτώσει. 2) εἰσπραΐς. 3) τὸ ἐξακριβῶν, ἢ ἐξεργασίαι.

exacior, ὄνις, ε. (exigo) ὁ ἐξελκύνων ἢ ἐξέλασε. 2) ἐπιστάτης. 3) ἐκπράχτωρ, εἰσπράχτωρ.

exacius, α, um, μ. σ. (μτχ. τοῦ exigo) ἐξηκριβωμένος, ἀκριθής. non exactum est, quid agat, οὐκ ἀκριθῶς οἶδα τί πράττει.

ex-acuo, πῖ, ūtum, ἔρε, αλqđ, ἐξοξύνω τι. 2) ἀποξύνω, ὀξύνω τι. μεταφ. vltum, ὀξύνω τὴν ὄψιν. αλqm, ὀξύνω, ὀξῶ, ἀκυνῶ τινά. αλqm ira, ἐξεργίξω τινά. animos in bello, ὀξύνω, παρορμῶ τὰς ψυχὰς πρὸς τὸν πόλεμον.

exacuius, α, um, ἰδ. exacuo.

ex-adversum εἴτα-εως, ἐπὶ. ἐκ τοῦ καταντικρῶ. 2) πρὸ. μετ' αὐτ. ἀντικρῶ, καταντικρῶ τινος. 3) ο. αλουί. Τάρ.

+ ex-adificatio, ὄνις, θ. ἐξοικοδομήσις. κ. κ.

ex-adificō, ἀρε, αλqđ, ἐξοικοδομῶ, οἰκοδομῶ τι. 2) αλqm, ἐξοικίζω τινά.

exaequatio, ὄνις, θ. (ἐπ.) ἐξισώσει.

ex-aquo, ἀνί, αlum, ἀρε, αλqđ, ἐξισῶ, ἐξισάζω, ἰσαζῶ, ἐξομαλίζω τι. 2) αλqm αλουί, ἰσῶ, ἰσαζῶ τινά τινι, hic cum inferioribus, ἰσάζεμαι τοῖς ταπεινότεροις. facta dictis, ἰσῶ τὰς πράξεις τοῖς λόγοις, ἴσας τὰς τε πράξεις καὶ τὰς λέξεις ποιῶ, parieolum ἴσον εἶτε ἐξίσου ποιῶ τὸν κίνδυνον. 3) αλqm, ἰσοῦμαι τινά, ἴσος τινί εἰμι ἢ γίγνομαι.

ex-aesuo, ἀνί, αlum, ἀρε, ἀναξίω, ἀναξιάζω. Nilus exaesuist, ὁ Νεῖλος ἀνεγχεῖται. μεταφ. meus exaestu est, ἡ ψυχὴ ἀναξίζει, φλογμάνει ὑπὸ ὀργῆς. 2) αλqđ, ἀναξιάζω τι. [σ. κ. κ.]

exaggratio, ὄνις, θ. ἐπισώρευσις. ex-aggero, ἀρε, αλqđ, ἀνταχώννυμι.

locum operibus, περιβάλλομαι χώμα-

τι τὴν τόπον. tam familiarem, σωρεύω, αὐξάνω τὴν οὐσίαν. ο. mortem mortis, φόνον ἐπὶ φόνῳ σωρεύω. 2) αλqđ (oratio), μεγαλύνω, ἐξαιρώ τι (τοῖς λόγοις), ἐξ ὑπερβολῆς αὐξάνω τι.

+ ex-aggiator, ὄνις, ε. ὁ διασύρων.

ex-aggiō, ἀνί, αlum, ἀρε, αλqđ, ἀναταράττω, ἀνακινῶ τι. Ierua exagitati, ὁ λαὸς ἐξελκύνεται, ἀναταράσσεται. μεταφ. αλqm, ἀναταράττω, διαταράττω, ταράττω τινά. vulgum, ἀνεγείρω, δυνῶ, διακινῶ τὸν ὄχλον. sursum, ἀνεγείρω μανίαν. 2) αλqm, ἐλαύνω, κερταμῶ, διασύρω τινά.

exagga, ἀρε, θ. ἐξαγωγή. Πλ.

ex-ahasco, hui, ἔρε, ἐκλευκαίνεμαι, ὠχρῶ, ὠχραίνω (ὑπὸ φόβου μάλιστα).

examen, ὄνις, οὐ. (ἀντὶ exagmen ἐκ τοῦ exigo), ἐσμός, σμήνος (μελοσῶν) μεταφ. σμήνος, πλῆθος, ἀγέλη. 2) πλοσιπύξ, κανὼν ζυγοστάθμου. 3) στάθμησις, ἐξέτασις.

examinō, ἀνί, αlum, ἀρε, (examen) ἰσορροπῶ. 2) αλqđ, σταθμῶ, σταθμῶμαι τι. μεταφ. σταθμῶμαι, ἐξετάζω τι.

ex-amissio, ἐπὶ. (ex-amissis) ἐπὶ (πρὶς, κατὰ) στάθμην, ἀκριβῶς.

ex-anilo, ἀρε, (ex-anilla) ἄλλως ex-anilo) αλqđ, ἐξανατλάω τι. μεταφ. laborem, ἐξανατλάω, ὑποφέρω, ὑπομένω, κερταμῶ πόνον.

ex-animalis, ε, ἀψυχος, νεκρὸς. 2) θανατηφόρος. Πλ.

ex-animalio, ὄνις, θ. πνίξις, ἀγχόνη. 2) ἀγχήνη, ἐκπληξις.

ex-animo, ε, (ex-animus) ἀψυχος, νεκρὸς. μεταφ. ο. Iliops, ὁ νήνεμος χαιμῶν. 2) ἀγχόμενος, ἐκπληκτός.

ex-animo, ἀνί, αlum, ἀρε, αλqm, ἐπεριρροῦμαι τινά τὴν ψυχὴν (τὴν ἰσῶν), κατακτείνω τινά, exanimo, ἐκφύγω, ἐκπνίω. exanimatus, α, um, νεκρὸς, τεθνηκώς. 2) εὐθρόν ποιῶ τινά, ἐκπλήττω, καταπλήττω τινά. me molius exanimat ἢ meum exanimos, ὁ φόβος

καταπλήττει με, ἐθυμῶ ὑπὲρ τοῦ φόβου. 3) exanimos, ἀποκάμνω, κατατρυχεύωμαι, ἀπαυδῶ, ἀπαγορεύω. εὐταυ εὐαπισμός, τρέχων ἀπαγορεύω.

exānīmus, α, um, συνήθ., πλ. = ex-animo, ἰδ., exanilo. [anīmīa.

ex-ardesco, αταί, arsum, ἔρε, ἐκκαίνομαι, ἀνακαίνομαι, ἀναλάμπω, fulgor exardescens, ποταπή ἀναλάμπουσα. 2) μετφ. ἐπὶ πάθου κττ. ἐκκαίνομαι, ἀνακαίνομαι, ἐκπλέγεται, ἀναπλέγεται. exaisit iracundia, ἐξαιούνη ὑπὲρ ὀργῆς, καίεται ὀργῇ. exardesco ad iram, ἐκκαίνομαι ἐλπίς bellum exardescit, πόλεμος ἐκκαίεται. dolor exarsit, ἡ λύπη φλεγμαίνεται. studia in bellum exardescunt, ἐκπλήγεται ἡ πρὸς πόλεμον ὁρμή.

ex-areasco, υἱ, ἔρε, ἐξαυαίνωμαι, ἀφαινομαι, ἀποξηραίνωμαι. μεταφ. ἀπομαρτύνωμαι.

† ex-arto, αρε, αλqm, ἀρτεπλίζω τινά. μεταφ. ἀρτεπλίζω τινά, ἀφαιρῶμαι τινά τὴν δύναμιν.

ex-argo, ανί, αlum, αρε, αλqd, ἐξαίρω τι δι' ἀρίστως, ἀρετρύων ἀνδρῶν τι. 2) ἀρετρύων κτῶμαι τι, ἐξεργάζομαι, ἐκπονῶ τι. 3) ἀρῶ, ἀρετριῶ, ἀρετρεύω, ἐργάζομαι τι. argum, τὸν ἀγρόν. senectus rugis frontem exarat, τὸ γῆρας ἐντιστὶ τὸ μέτωπον καταυλακίζει. 4) ἐξεργάζομαι, ἐκπονῶ, ουγγραῖω, γράω τι. [τεχνος. Πλ.

† ex-asciāus, α, um, (ex-ascio) εὐ-ex-areasco, αρε, αλqd, ἐτραχύνω, τραχύνω τι. μεταφ. αλqm, ἐτραχύνω, ἐξαγριῶ, ἐρεθίζω, παραπικραίνω τινά. ex-audio, αρε, αλqm, ἀφίημι τινα τῆς στρατείας, ἀπεζώνονμι, ἀποπέμπω τινά.

ex-audio, ἔει αἶτε ἡ, itum, ire, αλqd, ἐξακούω τινός ἢ τι, ἀκούω τι. dico magna voce, ut omnes exaudire possint, λέγω μεγάλη φωνῇ, ὥστε ἀπαντες δύνασθαι ἀκούειν. 2) εἰσακούω.

proceas, τὰς διέσεις. 3) αλqm, ἀκούω, ὑπακούω, παίδομαι τινί. 4) αλqd, ἐλαμβάνω, ἔννω τι.

ex-augo, ἔρε, αλqd, ἐξαυξάνω τι. [αἰς. 1]

† ex-augūratio, ὄνις, ὁ. βελή, ex-augūro, αρε, αλqd, βελήω ἀνίσρον ποιῶ τι. [μαί ἐκ τινος.

† ex-anarīto, αρε, ex te, εἶων

† exballio, αρε, αλqm, (ex-bis) καταβιβεδύω τινά (ἰὼ λιθ. ex-bis, Πλ. = ebibo. [λq.

ex-caneo, αρε, ἐκτυφῶ, τυφλὸς να. 2) * αποφράττω, καταφράττω

† ex-calceo, αρε, pedes, ὑπολύω, excalceus, α, um, ἀνυπόδατος.

† ex-candescencia, σε, ὁ ἐκκαυθῶναι, ἐργῇ ἀρχομένη. Κικ.

ex-candesco, duī, ἔρε, ἐκκαίνομαι, ἀνακαίνομαι, ἐκπλέγεται, ἀναπλέγεται, ὑπὲρ ὀργῆς κττ.

* ex-cantio, αρε, αλqm ἢ αλqd, ὦ, δι' ἐπωδῆς ἐξαγω τινά ἢ τι.

ex-carnifico, αρε, αλqm, καταουργῶ, βασανίζω τινά.

ex-cāto, αlum, αρε, αλqd, ἐκλαίνω, κοιλαίνω, κοιλῶ τι.

ex-cēdo, ossi, ossum, ἔρε, το

ex-to, ἐκχωρῶ, ἐξέρχομαι, ἔξεμνος, ἐκ τινος. (ο) templo, ἐξέρχεται τοῦ ναοῦ. (ex) finibus, ἐξέρχεται τῶν ὁρίων. (ex) pugna, ἀποχαιρῶμαι ἐκ τῆς μάχης. (ex)

ἐκκλίνω τῆς ὁδοῦ. agro hostium Boeotiam excoisii, ἐκ τῆς τῶν το

μίων χώρᾳ ἐξηλθεν εἰς τὴν Βοιωτίαν. (ο) vita ο. εἴτε ἀπλῶς excedo, ἐξ

μαι τοῦ βίου, μεταλλάττω τὸν (βίον, ex) pucria, ἐξέρχομαι ἐκ τῶν

δυν. 2) ἀνέχω, προέχω, ὑπερέχω. cadentia in pubes juga, ῥάχαις δ

ἀνέχουσιν εἰς τὰ νέφη. res exco

τὸ πρᾶγμα ἐξέχει, προέχει. 3)

ἐκβαίνω τι εἴτε τινός, urbem, ἐκ

νω τὴν πόλιν, ἐξέρχομαι τῆς πό

in magnum certamen excessit, εἰς μέγαν ἀγῶνα προσέωρθεσαν. 4) αἰθρῇ αἰθρῇ, ὑπερβάλλω τινὰ ᾧ τι, ὑπερέχω, προέχω τινός. modum, ὑπερβάλλω τὸ μέτρον. ceteros, ὑπερβάλλω τοὺς λοιποὺς, προέχω, ὑπερέχω τῶν ἄλλων. nubes excedit Olympum, τῶν νεφελῶν ὑπερέχει ὁ Ὀλύμπος.

excellens, ἡλίσ, μ. σ. κ. ὑπ. (μτχ.
τῷ excollo) ἐξοχος, ἐξίχων, προέχων,
διαπείρων. [εὐρίωντος.

excellenter, ἐπὶ β. μ. σ. ἐξουώς, δι-
excellētia, ας, θ. τὸ ἐξοχόν, ἢ ἐξο-
χῆ, ὑπεροχῆ.

ex-cello, ἔρε, ἔιχω, προέχω, ὑπε-
 ἔχω, διαφέρω αὐτοῖς, προέχω, ὑπερίχω,
 διαφέρω τινός· d'gnitate, διαφέρω,
 προέχω τῇ ἔξει· in arte, ἐν τέχνῃ τινί.
 2) ἀρχ. mihi animus excellit, ἐπαίρω-
 μαι, μέγα φρονῶ.

excelsa, ἐπιρ. (σ. excelsus, ἄπ.
Εἰκ.) μτρ. ἕξοχα, διαφερόντως-

+ exēlētias, ālīs, 0. μετρ. animi,
ἡ ὑψηλότεροσύνῃ. Κικ.

excelsus, α, υμ, ιε. σ. κ. † ο π. ιξ
 ἔχων, ἐνέχων, ὑψηλός. μετφ. ἔσχατος
 exceptio, οἷς, θ. (excipio) ἐξαι-
 ρισις. σines, uila exceptione, οὐδένος ἐξ-
 αρουμένου, ἀνεπιχειρήτως, ἀπαντες 2
 μόλις. 3) παραγωγή (8: μακρὴ πρᾶξις).

εξερίσθω, ἀπό, (ἐκ τ. τοῦ ἐξερίσθω
[σπ.] αἰσθ. ἢ αἰσθ., ἐκδέχομαι, ἀνα-
δέχομαι τινα ἢ τι.

exceptus, a, um, ἴδ. excipio.
 et cerno, cernē, cernum, ēre, (σπ.)
 alqm ὃ alqd. ἐκρίνω. ἰζαρω τινε ἢ τι.

εξέρω, psi, rium, ere, (ex ear-
ro) alqñ, εκλέγω, εκλέγομαι τι· ε
verha, εκλέγω λείψεις, εκλογῶν λείψων
ποιούμαι. 2) ἐκκρίνω, ἐκτρέφω, χωρίζω
τινά ᾧ τι. e. ma vulgo, χωρίζομα
τοῦ πλῆθους.

exscriptus, a, um, ἰδ. excerpto.
 excrucians, us, ā. (excrudo; ἀπαλλά-
 γναι τοῦ θίου. ἀπαλλάγναι. τελειοῦ. 2

μαρτυρεῖται, αὐτὸς ὁ ὁμοῦς, ἐχθρὸς.

εὐκείδιον, ἡ, ὁ, ε. (ἀρχή) -διο, ὁ-
νις, θ. (ἀντί εὐκείδιον ἐκ τοῦ εὐκείδου)
καθαίρεσις, κατασχερῆ. urbium, πλ-
ῶν. legionum, ἀσπασίς ταγματῶν.

1. *exēido*, ἔϊδι, ἔρε, (*ex-cado*) ἐκ-
πίπτω. *gladius de manibus exēidi*,
ἡ μάχαιρα ἐκπίπτει τῆς χειρός· πίπτει
ἐκ τῆς χειρός· *dentes ex-idiunt*, ὀ-
δόντες ἐκπίπτουσι· *cor exēidi*, ὁ
κλήρος ἐκπίπτει· *verbum (ex) ore*
exēidi, λόγος τις διαπίπτει· πύγαι ἐκ
τοῦ στόματος· *alqd de memoria ἢ ex*
animo exēidi ἢ ἀπλῶς· *alqd exēidi*,
διαφύγει τι τὴν μνήμην· ἐκλείπει τῆς
μνήμης· *in viisum libertas exēidi*,
ἡ ἀλευθερία ἐκλείπει· ἐξολοθίζονται τῆς
καλίας· *virtus exēidi*, ἡ ἀρετὴ πεί-
σεται· *memoria rei exēidi*, ἡ μνήμη
τοῦ πράγματος ἀφανίζεται· *-exēidens*,
nis, ὁ λήθμων· 2) *alqa re ēite ex*
alqa re, ἐκπίπτω τινός· *regno*, ἐκπί-
πτω τῆς βασιλείας· *ousis*, διαπίπτω
τῆς προθέσεως· ἀποτυγχάνω· ἀποπίπτω
τοῦ ἐπιχειρήματος· *fora ulā exēido*,
ἡττώμαι (ἐν διαστροφῇ).

2. *εκπίδο*, ἴδι, ἴσuum, ἔρε, (ex-pi-do) alqd, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τι. *arborcs, δῆ/δρα. columbas rupibus, τεμνω* κίονας ἐκ τῶν πετρῶν. *vicinitatcm, ἐκτέμνω* τὴν ἀρβένεστητα. *ε. me, ἐκ* τεμνω, εὐνοσχίζω *ψαυτίν. μεταφ.* *ο* *σίζω* numero *civium, ἐξαιρώ, ἐκβάλλω* τινά ἐκ τοῦ τῶν πολιτῶν ἀγέμου.
2) *ἐκκόπτω, κατασκάπτω, ἀφανίζω* τι. *urhem, ἐκκόπτω, καθαιρώ, κατασκάπτω* πόλιν. *uāre uim, κατασκόπτω* ἐξολοθρεύω. *ἀφανίζω* τὸ ἐστᾶτευσμα.

ex-cisus, cīvi, cīuim, ēre, x (πλήν
τοῦ ἐν. τῆς ἑρ.) συνήλ. ex-riū, cīvi,
cīuim, īro, κατ' ἐσχολήν παρὰ Λ. εἰω
alqm ἡ alqd, ἀνακινῶ, ἐκκινῶ, ἀναγί-
ρω, ἐναίρω τινα ἢ τι. homines sedi-

bus suis, ἀνακινῶ τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῶν ἐδρῶν. alqm ex somno, ἀνεγείρω, ἐξεγείρω τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου. suum, ἀνίστημι, ἐξανίστημι κάπρον, animas sepulcra, ἀναγω ψυχὰς ἐκ τῶν πύρων. hostem, ad dimicandum, ἐξαγω, κινῶ τὸν ἐχθρὸν εἰς μάχην. tumultum, ἐγείρω θόρυβον. ea clades terrorem excipit, ἐκείνη ἡ συμφορὰ ἡγείρεται τρόμον. excitas, a, um, ἐγερθεῖς, κινήσεις, ἀναπτοθήσεις, ἐκπληγείς.

excipio, cēpi, ceptum, ere, (ex-caprio) alqd, ἐξαίρω τι. dentem, ὀδοντα. vulum e vulnere, τὸ βέλος ἐκ τοῦ τραύματος. alqm servitute, ἐρύμαι τινὰ (ἐκ) τῆς δουλείας, ἐξαίτουμαι τινι. 2) ἐξαίρουμαι, ἐξαίρετον ποίω (ποιουμαι) τινὰ ἢ τι. omnes exceptis nobis, πάντας πλὴν ἡμῶν. excipio si, πλὴν εἰ. excipio, quod, πλὴν οὗ. 3) ἐκτὴν συνθήκην ποιουμαι. in foederibus acceptum est, ὡς, σπονδὰς ἐποιήσαντο ἐπὶ βητοῖς, μ.η. 4) διαλαττοῦμαι, ἀντιλέγω (ἢ ἀντιλέγειν). Atheniensium alqm de re, ἀντιλέγω πρὸς τινὰ περὶ τινος. 5) ἐκδέχομαι, δέχομαι. sanguinem patrem, ἐκδέχομαι, δέχομαι τὸ αἷμα εἰς τὸ ἔκπωμα. tota, ἐκδέχομαι βέλῃ. impotum hostium, δέχομαι τὴν τῶν πολεμίων προσβολὴν. corrus clypeo, ἐρείδω τῷ σώματι τῇ ἀσπίδι. me pedibus, ἐρείδομαι τοῖς ποσὶ. campis vos excipit, τὸ πεδίαν δέχεται, ὑποδέχεται. ὑπολαμβάνει αὐτούς. e incantatione, ὑποδέχομαι, ἐκδέχομαι, μεταλαμβάνω τὸν ἀφύλκτον. arum, ὅ τοι δέχεται, ὑπολαμβάνω τὸν (ἀνιστάμενον) κάπρον. 6) ὑποδέχομαι, δέχομαι τινὰ. alqm (hospitio) ὑποδέχομαι τινὰ. ξενίζω τινὰ. alqm opulis, ὑποδεχόμεναι τινὰ ἐστίασθαι. 7) παραλαμβάνω, ἀκούω, πυνθάνομαι τι. 8) ἀναδέχομαι, ἀναλαμβάνομαι τι. pericula, κινδύνους. laudem ex re, λαμβάνω δοξαν ἐκ τοῦ πράγματος. 9)

ne iusta, παράγω πρόσσιν δικαίαν. excusatio petalis, valetudinis, πρόσσιν ἡλικίας, ἀσθενείας. legationis, ἀρνητικῆς, παραιτήσεως προσδοκίας.

excūsio, αντί, αἰσιν, ἡ, (ex-cūsio) ἀπολογούμαι. αἰσιν αἰσιν εἴτε apud αἰσιν, ἀπολογούμαι ὑπὲρ τινος πρὸς τινά. me e. de re, ἀπολογούμαι περὶ τοῦ πράγματος (ὑπὲρ ἑαυτοῦ). e. re-tor-gi-m, ἀπολογούμαι περὶ τοῦ ἀμπερ-τηματος, ἐκλογούμαι τὸ ἀμάρτημα (εἴτε τοῦ ἀμπερτηματος). 2) αἰσιν, προ-φασίζομαι τι. morbum, ἀσθενείαν. 3) αἰσιν re ἢ ab re, ἀτίσμι, ἀπολύω τι-νά τινος. 4) me e. αἰσιν rei, παρσι-τούμαι, ἀρνούμαι, ἀποτιρίδομαι τι.

excusatus, ε, ἡ, ἰδ. excusio.

excūsus, ε, ἡ, ἰδ. excusio.

excūsio, αἰσιν, αἰσιν, ἡ, (ex-qualio) αἰσιν ἢ αἰσιν, ἐκσείω, ἐκκρύω, ἐκτινάσσω τινά ἢ τι. αἰσιν eustu, ἐκ-σείω τινά ἐκ τοῦ ἄρματος. test-m, ἐκτινάσσω τὴν ἐσθῆτα. oculum, ἐκ-κρύω τὸν ὀφθαλμὸν ign-m, ἐκτιρίδω πῦρ. αἰσιν de monibus, ἐκκρύω τι ἐκ τῶν χειρῶν. agnam ore lupi, ἐκκρύω, ἐκτινάσσω τὴν ἀμνὴν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ λύκου. hostes vallo, ἐκκρύω, ἐξωθῶ τοὺς πολεμίους ἐκ τοῦ ὀχυρώ-ματος. milium de corda, ἐξαρῶ τιν φρίδον ἐκ τῆς ψυχῆς. consules ex Ita-lia ieiunant, οἱ ὕπατοι ἐκδιελημένοι, ἐξωθύντες ἐκ τῆς Ἰταλίας. e. comas, λύω τὴν κόμην. telum, ἀρίσμι, τινά-σω βέλος. 2) ἀποσειομαι τι. equus excusit equitem, ὁ ἵππος ἀποσεισεται, ἐκτραπήσει τὸν ἵππον. e. jugum, ἀποσειομαι τὸν ζυγόν. 3) ἐξάγω. la-crimas αἰσιν, ἐξάγω δάκρυά τινος. ri-sum, κινῶ γέλωτα. 4) ἐκτινάσσω τι (πρὸς ἐξέτασιν). pallium, τὸ ἱμάτιον. nos e. re, οὐκ ἐκτινάσσω σε, οὐκ ἐξ-τάζω σε. e. omne genus, ἐξέταζω πᾶν αἶδος. 5) δι-σείω, σείω. mouera, τὰ τίγχε. mouera αἰσιν, διασείω, ἐκ-

πλήττω τὴν ψυχὴν τινος.

excūsio, ἡ, (ex-dorsum)

λεπίω τὰ ὠτα. Πλ.

exco- τα οὕτως ἀρχόμενα ἰδ.

ex-ēdo, ἑδί, ἑαυ, ἡ, αἰσιν

ἡ, ἐξοθίω, ἐκδιερωθίω, κα-θώσκω, κατὰτρώω τι. μεταφ-ρω, κατὰπονῶ τι ἢ τινά.

exēdra, α, ἡ, ἐξέδρα, παστέ-δρηνθοτροφεῖον. (ἐξέδρα)

+ exēdrium, ἡ, ἡ, ἐξέδριον.

exemplar, ἡ, ἡ, (ex-imo)

τυπὸν, πρωτότυπον, παράδειγ-μὸν τυπὸν, ἀντίγραφον.

exemplum, ἡ, ἡ, (ἀντί στεμ-

ἐκ τοῦ eximo) παράδειγμα. ex-

emplum de alio, sumo exem-

plum, αἰσιν, παραδειγματιζῶ τι

empli causa εἴτε gratia, παραδ-

τοι εἴνεκα (χάριν), οἶον. αἰσιν

exemplum severitatis, παρα-

πρίτω τῆς ἀσχηρότητος. ex-

eda (facio) in αἰσιν, παρά-

ποιῶ τινά, παραδειγματίζω τι

ἀρχέτυπον, πρωτότυπον, παρά-

3) ἀντίτυπον, ἀντίγραφον, ἀπὸ

4) τρόπος. eodem exemplo ἢ

exemplum, τῷ αὐτῷ τρόπῳ

αὐτὸν τρόπον, κατὰ τὴν αὐτὴν

exemplum, α, ἡ, ἡ, αἰσιν

exentio, αἰσιν, ἡ, αἰσιν,

exentio, αἰσιν, ἡ, αἰσιν,

ex-eo, ἡ, εἴτε ἡ, αἰσιν, ἡ, αἰσιν

ἐξέρχομαι. domo ἢ foras, ἐξ-

έρχομαι τῆς οἰκίας. de eu-

ἐκ τοῦ θαλάμου. de εἴτε ex na-

δαινω ἐκ (ἀπὸ) τῆς νεώς. in e-

nom, ἐξέρχου εἰς ἐρημίαν, ἀδ μ-

ἐπὶ μάχην. de vita, ἀπαλλά-

τοῦ βίου. aere alieno, τῶν χρεώ-

σιν, ὁ κληρὸς ἐκπίπτει. Pu-

mare exit, ὁ ποταμὸς ἐκδύ-

τὴν θάλασσαν. eteo (a pro-

ἐκδίδωμι τῆς ὑποθέσεως, παρα-

ε, e me, ἐξίσταμαι. fama exit

γνω, ἡ φήμη ἐκφέρεται, ἐκδίδεται, διαδίδεται εἰς τὸν ὄχλον. merces ex-euni, ἐμπορεύματα ἐκκομίζεται. herba exil, γλήη ἀναφύεται. 2) ἐξαιρούμαι, αἰρούμαι. ignis exil in auras, ἡ φλόξ ἀναίσιν εἰς τὸν ἀέρα αἰθαρ ad coelum exil, τὸ δένδρον αἰρεται πρὸς τὴν οὐρανόν. 3) ἐξίγω, προέχω. mons exil in undas, τὸ ὄρος ἐξέχει, προϊ-χει εἰς τὰ κύματα. 4) ἐξέρχομαι, λήγω, αἴψως ἐκί, τὸ εἶος ἐξέρχεται, λήγει. 5) ἐν αἰφί, λήγω εἰς τι. 5. a. qm. tem, ἐκδαίνω, ὑπερδαίνω, ὑπερβαλ-λῶ τι. limen, ὑπερδαίνω τὸν οὐδὸν. modum, ἐκδαίνω, ὑπερβαλῶ τὸ μέ-τρον. 6) ἐκφύγω, ἀποφύγω τι.

exequiae, κτλ. ἴδ. exequiis, κτλ.
exerceo, υἱ, ἵμν, ἔρε, (ex-erceo) αἰφν, ἀσκή, γυμνάζω τινα. milites in armis, ἀσκή γυμνάζω, τοὺς στρατιώ-ται ἐν τοῖς ὅπλοις, περὶ τὰ ὅπλα. di-icipulos, γυμνάζω, ἀσκή, ἐκπονῶ τοὺς μαθητάς. scire, φανασκῶ. e. me in dicendo, ἀσκή ἐμαυτὸν πρὸς τὸ λέγειν, γυμνάζομαι περὶ τοὺς λόγους. in vivando exerceor, γυμνάζομαι περὶ τὴν ὕψαν. exerceat elioros, ἀρτύνει χορόν. 2) αἰφν, ἀσκή, ἐπιτηδεύω, ἐκ-πονῶ, ἐξεργάζομαι, ἐργάζομαι τι, ἐπι-μαλοῦμαι τινα. agros, ἀσκή τὰ πο-λειμικά. scire, ἀσκή, ἐκπονῶ, ἐξε-ργάζομαι, ἐργάζομαι τέχνην. campos διαπονῶ, ἐξεργάζομαι, ἐργάζομαι τὴν γῆν. justitiam, χρῶμαι δικαιοσύνην, ἀσκή δικαιοσύνην. crudelitatem in alio, χρῶ-μαι ὀμότητι πρὸς τινα. sumptum, ἐξ-εργάζομαι μισθόν. 3) καταπονῶ. in fortuna exerceat, ἡ τύχη με κακοῖ, καταπονῶ undas exerceat ventis, τὰ κύματα κινῶ, δονῶ, ἐλαύνει ὁ ἄνεμος. 4) διαγῶ, ἐναλίσκω. diuitem, τὴν ὑμῶν. exequiatio, ὄπισ, θ. ἀσκησις, με-λετή, γύμνασις. 2) ἀσκησις, πράξις. exequiatio, α, ὑμ, μ. σ. κ. ὅπ. μίχ. τοῦ exercito) ἀσκημένες, γυ-

γυμνασμένες.

exercitium, ἡ, οὐ. (exercito) [οπ.] ἀσκησις, γύμνασις, γύμνασμα.

exercito, are, (ἐπιτ. τοῦ exercito) αἰφν, ἀσκή, γυμνάζω τινα. 2) κακῶ, ἐναλίσκω τινα. [αἰφν.]

exercitior, ὄπισ, α. (exercito) γυμν- 1. exercitus, α, ὑμ, ἴδ, καππεο.

2. exercitus, ns, α. (exercito) στρα-τευμα, στρατός, στρατιά. e. pedester, πεζικόν στρατευμα. e. magnus, πολλή, στρατιά, πολλὸς στρατός. exercitum comparo, colligo, eogo, conititio κττ. στρατευμα παρασκευάζω, συλλέγω, συνάγω, συναγείρω, συναθροίζω. di-mitto, διαλύω. duco, ducio, ἔγω στρα-τευμα, ἡγεύομαι στρατεύματος, στρα-τεύω. 2) ποιτ. στρατός, στρατιά, πλήθος, ὄχλος. 3) (Πλ.) ἀσκησις.

exesus, α, ὑμ, ἴδ, exedo.

exhilaratio, ὄπισ, θ. ἀτμός, ἀνα-πνοή, ἀναθυμίασις.

ex-hilato, are, αἰφν, αἰφν, ἐξατμίζω, ἀ-ναθυμιῶ, ἀναπνέω τι. vitam ἡ ani-mam, ἐκπνέω, ἐκλύω, ἀποθνήσκω. 2) οὐδ, ἀναθυμιῶ.

ex-haurio, αἱ, ἵμν, ἴρε, αἰφν, ἐξ-αντλῶ, ἐξερῶ τι. senitiam, τὸ ἀντλόν. torram, ἀρύω γῆν. pecuniam, ἐξαντλῶ, καταναλίσκω τὸ ἀργύριον. scire, ἐκ-κινῶ, διαρπάζω τὰς εἰσίας. robulum, ἐκροφῶ ποτήριον. vitos, ἐξαντλῶ, ἀ-παντλῶ, τρύχω τὰς θυνάμεις. mihi vitam, καταρπάζω, ἐμαυτόν. 2) ἐξ-αντλῶ. ἀπαντλῶ, ἐξαντλῶ τι. labo-res, ἐξαντλῶ, καταρπῶ πόνους. man-data, ἐκτελῶ, πληρῶ τὰ παραγγέλματα. exhausio, α, ὑμ, ἴδ, exhaurio.

exhaurio, are, (ex-heres) αἰφν, στερῶ τινα τῆς κληρονομίας, ἀποκλη-ρον ποίω τινα, ἀποκληρονομῶ.

ex-heres, edis, ἀποκληρονομός, ἀ-κληρος, ἀποκλήρυκτος. Πλ.

exhileo, υἱ, ἵμν, ἔρε, (ex-hileo) αἰφν ἡ αἰφν, παρέχω, παρίσχημι τινα

eximō, emī, empiam, ēre, (ex-
-mo) εξαίρω, arborem, δένδρον, den-
tem alicui, εξαίρω τινος δέντον. alicui
ex vinculis, εξαίρουμαι τινα τῶν δε-
σμῶν. eurus alicui, εξαίρω τινος τὰς
φροντίδας, ἀπαλλάττω τινα τῶν φρον-
τιδῶν. alicui annulum, περιαιρῶ τινος
τὴν δακτύλιον. alicui mori, εξαίρου-
μαι, ῥύομαι τινα ἐκ τοῦ θανάτου. 2)
e. diem dicendo, τὴν ἡμέραν ἀναλί-
σκω λεγών. 3) alicui, κατέχω τινα εἰς
δικτὴν καλεῖμεν.

exim, id, exinde.

ex-inānio, īni, īnam, īre, alicui, ἐκκε-
νῶ τι, regionem, ἐκπορῶ χωρὰν. pa-
triummum, καταναλίσκω τὴν πατρῴαν
ἐνοίαν. alium, ἐκκενῶ τὴν κοίτιαν.

ex-inde (x. exin) ἐπίρ. ἐκ τούτου
(τοῦ χρόνου), ἐντεύθεν, εἰτα. 2) ἐκ του-
του (τοῦ πραγματος). 3) ἐφεξῆς.

existimatio, ōis, b. δοξά, ὑπέλη-
ψις, οἰησις, γνώμη, ἡγήμα. 2) δοξά,
εὐδοξία, ὑπόληψις, τιμὴ, δεικσις.
homo sine existimatione, ἄνθρωπος
πρόξος. existimationem reddo, ἀδοξῶ.

existimātor, ōis, x. κριτής.

existimo (existūmo), avi, alium,
are, (ex-aestimo) ὑπελαμβάνω, δο-
ξίζω, ἡγοῦμαι, νομίζω, κρίνω. hos
magis fuisse maximos, ἡγεύομαι,
τῶνδε τοὺς ῥητορας γενέσθαι μεγί-
στους. anavus existimatur, φιλαργυ-
ρος δοξάζεται (δοκεῖ) εἶναι. bene de
alicui, ἀγαθὴν δοξάν περὶ τινος ἔχω.
o. ex eventu de consilio, ἐκ τοῦ
ἀποβάντος ἔρινω περὶ τῆς βουλῆς. 2)
τιμῶ τι, alicui minoris, περὶ ἐλαττε-
ρας ποιεῖμαι τι, ἡγεύομαι τι. 3) δια-
λογίζομαι, σκοπῶ τι.

existo, id, existo.

exitiabilis x, exitiālis, e, ἐλεύθερος.
exitiōsus, a, um, ὀλεθριος, πανόλεθρος.
exitium, ii, ō. (exeo) ἐξωλεῖται, x
πώλεται, ὀλεθρος. urbis, τῆς πόλεως.
aui alicui exitio, ὀλεθρός τινὲ εἶμι.

exitium vitae, ὀλεθρος, καταστροφή,
κατάλυσις τοῦ βίου. 2) ὀλεθρος, ὀλε-
θριος ἄνθρωπος, ὀλεθριον πρᾶγμα.

exitus, as, x. (exeo) ἐξόδος, ἐξε-
λευσις, ἀγρευσις, ὁ, στενὴ ἐξίδρος. Nu-
mulus, ἐξολή ποταμοῦ. 2) ἐκβάσις,
ἀποβάσις, τὸ ἀποβαίνειν (ἀποβάν, ἀ-
πόσθηρμενον) inveni heliolum exiti-
us, αἱ ἀήλοι τοῦ πολέμου ἀποβα-
σεις, habet exitum trisitem, λυπηρῶς
ἐκβαίνει, ἀποβαίνει. 3) ἐξόδος, τέλος,
λήξις, συνή, ἡ ἐξόδος, τὸ τέλος τοῦ
ἐτους. vitae, ἡ ἐξόδος, καταστροφή,
κατάλυσις τοῦ βίου.

ex-lex, egis, ἀπλυτος τοῦ νόμου,
ἀνεύθυνος, ἀνοπύθυνος. [παρῶ. Πλ.]

+ ex-obscuro, are, ἐκλειπαρῶ, λι-
ex-ōpio, are, alicui, ἐξοματῶ,
ἐκτυφλῶ τινα. [τος.]

exodium, ii, ἐξ ὀδιον (δράμα-
ex-olesco, ōni, ōtum, ēre, επαυ-
ξάνομαι. 2) παρακαλῶ, φθίνω, ἀπα-
νίζομαι. Hierae exulescent, τὰ γράμ-
ματα ἐξαλείνεται. memoria exole-
vit, ἡ μνήμη ὑφάνισται. vetustate
exolesco, ἀπαρχαίνομαι; παλινοῦμαι.

exōliūsus, a, um, (exolesco) ἄδρος,
τελειος. -tus, i, x. ὁ πόντος. 2) πεπα-
λαιωμένος, καταλειωμένος.

ex-ōpō, avi, alium, are, alicui, ἀ-
ποσκευάζω τι. hostem, εξαίρουμαι τὴν
ἐχθρὰν ἐκ τῆς νέως. venitrem, ἐκκενῶ
τὴν κοίτιαν, ἀποσκευάζω, ἀποπατῶ,
auius se exonerat, ὁ πτεμαῖος ἐξε-
ρευγεται, ἐκβάλλει. 2) alicui re, ἀπο-
κουφίζω, ἀπαλλάττω τινα τινος. e. eurus,
τὰς φροντίδας εξαίρω, ἀποσκευάζομαι.

ex-oritābilis, e, εὐκτος, πούθητος.

exoriatūs, a, um, m. o. x. ὅπ. (ex-
orio) εὐκτος, πούθητος, περιπόθητος.

ex-orio, are, alicui, ἐγχομαι, πο-
θῶ τι. alicui pestem, ἐπευχομαι τινα
ὀλεθρον. alicui, ἐκλέγομαι τινα.

exōriābilis, e, m. t. o. παρατητός,
εὐεξίλατος. πονη., ἀπαράτητος, ἀνέξ-

ἐλαστος. 2) ἐξελαστήριος, ἐξελαστικός.
exorābula, orum, οὐ. ἐξελασμα, πα-
ραιτήσις. [καταθιόμενος. Τερ.]

+ ex-ordior, orsus, iri, alqd, ἐξέρχω,
ἐρχομαι τινος, καταρχώ τι, bellum,
ἀρχομαι τοῦ πολέμου. facinus, ἐπι-
χρῆμα τῷ ἔργῳ. dicere, ἀρχομαι λέ-
γειν, προσημαίνομαι his verbis ε, ὥς
προσημαίνομαι ab ipso re, ἀρχομαι
ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος. 2) telum,
ἀρχομαι τοῦ ὑψίστου, ἰσχυρῶς τοῦ
στύμονα. exorsus, a, um, (Πλ.) παθ.
* exortus, orum, οὐ. ἀρχαι, καταρχή,
προέμεινον. 2) ἐπιπροσημασία.

exordium, ii, οὐ. (exordior) κα-
ταρχή, ἀρχή, προέμεινον. 2) διατριβή,
συγγράμμη, βιβλίον.

ex-orior, oris, iri, ἀνατέλλω, sol
exoritur, ὁ ἥλιος ἀνατέλλει, ἀνίχαι,
ἀνίσχαι. exortus, ὕπν. sol, ὁ ἀνα-
τέλλων, ἀνισχων ἥλιος, ἡ ἀνατέλλ.
amnis exoritur, ποταμός ἀνατέλλει.
2) ἀναγίνωμαι, ἐπιφαίνομαι, ἀναφύ-
μαι, γίγνομαι. reperitibus syllab-
is exoritur, ἐξαπίνης ὁ συλλαβὴν
ἐπιφαίνεται, ἀναφαίνεται. bella ex-
oruntur, πόλεμοι ἐκκαίνονται. hone-
stium ex virtute oritur, τὸ καλὸν ἐκ τῆς
ἀρετῆς γίγνεται. exoritur ultor, τι-
μωρὸς ἀναστέταται, γέννεται. rex ex-
ortus est, βασιλεὺς ἀνέστη, ἐγένετο.
3) ἐνίσταμαι, ἀνορθοῦμαι, ἀναλίσ-
κειν. [ῥωπόμεν.]

exorñatio, ōnis, ὅ. κόσμησις, καλ-
+ exornator, ōris, a. κοσμήτης,
καλλωπιστής. Κικ.

ex-oron, avi, atum, are, alqm ἢ
alqd, ἐπικοσμῶ, κοσμῶ τινὰ ἢ τι
alqm veste regia, κοσμῶ τινὰ βασι-
λικῇ στολῇ. convivium, κοσμῶ, δια-
κοσμῶ το σὺμπόσιον. alqm donis,
κοσμῶ, τιμῶ τινὰ δῶροις. opus verbis,
καλλωπίζω, κοσμῶ ῥήματι τὸ ἔργον.
classum, διακοσμῶ, παρασκευάζω τὸν

στρόλον. aciem, κοσμῶ, διατάττω τὴν
παράταξιν. 2) ε, alqm, ut, ταττω, πα-
ρασκευάζω τινὰ, ὅπως.

ex-orō, avi, atum, are, alqm, ἐξι-
κατεῶ, ἐκατεῶ τινὰ. prius deus,
προσεύχομαι τοῖς θεοῖς. 2) alqd ab
alqo ἢ alqd alqm, ἐκλιπαρῶ τι παρὰ
τινας, καταπ. ἄνω τι παρὰ τινος, τυγ-
χάνω τι παρὰ τινος. exorāre, παθ.
τυχῶν ὡς ἐδίκηθη. 3) ἐξελισκοῦμαι,
deum, τὸν θεόν. tristitiam, καταπραΰ-
νω τὴν λύπην.

4. exorsus, a, um, ἴδ. exordior.

2 + exorsus, us, a. προσημασία.

1. exortus, a, um, ἴδ. exorior.

2. + exortus, us, a. ἀντιπλή. Λιδ.

+ ex-orñator, ntus, ari, alqm, κατα-
τεῶ τινος. [ῥω τι.]

exosso, are, (ex os) alqd, ἐξοστει-
exosita, us, ὅ. ἐξώστρα (διατρικὴν
ἔργανον).

ex-ōsus, a, um, alqm, μισῶν τινὰ.
patris mores exosus es, τὰ πατέρα
ἢ τὴν μητέρα. 2) μισοῦμαι, μισῶται,
exōsus, a, um, ἐξωστεικός.

ex-pallesco, lui, ēre, ἀπωγοῦμαι,
ἀχρὸς γίγνομαι, ὠχρῶ. [αἰσ.]
+ ex-pallidus, a, um, ἀραιματωμένος.
ex-pallidus, a, um, (αἰσγ. κ. απ.)
ἐξωχρὸς, ὠχρὸς. [παρῶν, θωπεύω.]

ex-palro, are, εἶτε -por, ari, ἐχθῶ-
+ ex-pallidus, (ex-palro) θυμω-
rum, ὁ ἐχθῶπευων ἀργυρίον. Πλ.

ex-pando, endi, ausum x. assum,
ἔρε, alqd, ἐκπαιτάνομαι τι.

expansus, a, um, ἴδ. expando.

+ expāribilius, a, um, (ex-papillo)
τομὸς τοῦ ματτίου. Πλ.

expāsus, a, um, ἴδ. expando.

+ expātro, are, alqd, καταπρε-
νέω, καταστρωτέω τι. Κατ.

ex-pāvesco, pāvi, ēre, ἐκπρεσ-
μαι, πρεσβύμαι, ἐκπλήττομαι. 2) alqd,
ἐκπρεσβύμαι, ἐκπλήττομαι τι.

expectō, are, (ex-pectus) alqd,

alqm, ἐξαίρω, ἀναίρω τινά. alqm
e somno, εγείρω τινά ἐκ τοῦ ὕπνου.
ἐξυπνίζω τινά. flagitium, ἐργάζομαι
πινηρὸν ἔργον.

ex-pergiscor, experscius, sci, (ex-
pergo) ἐξαίρωμαι, ἀναίρωμαι. ex-
perscius, a, um, ἐγερτός.

expēriens, ntis, m. ὑπ. (μτχ. τοῦ
experior) δραστήριος, ἐπινετηχός. Ulys-
ses, ὁ πολέμαχος Ὀδυσσεύς. rei mi-
litaris experientissimus, τῶν πολεμι-
κῶν ἐμπειρότατος.

expēriētia, ae, θ. (experiens) πεί-
ρα, ἀπόπειρα, διάπειρα, ἐπιχείρημα
2) πείρα, ἐμπειρία.

expēriēntium, i, οὔ. πείρα. oho
experientium virtutum, δίδωμι πεί-
ραν, ἐκρέω δαίμα τῆς ἀρετῆς. ex-
perientium ago, πείραν λαμβάνω,
πείραμα ποιῶμαι. experimento acci-
pio alqd, τῇ πείρᾳ μαθάνω τι. hoc
maximum experimentum, τοῦτο μέ-
γιστον μαρτύριον, μεγίστη ἀπόδειξις.

expērior, ortus, iri, (ἐκ τοῦ ex κ.
τοῦ ἀχρ. perior) alqm ἢ alqd, πει-
ρῶμαι τινος, πείραν τινος λαμβάνω.
animus aleje, πειρῶμαι, πείραν λαμ-
βάνω τῆς ψυχῆς τινος. e. an vivat,
πείραν λαμβάνω εἰ ζῇ. aues, ἀποπει-
ρῶμαι τῶν ὀρνίθων, ἐπερωτῶ τοὺς ὀρ-
νίθας. Romanos, πειρῶμαι, πείραν
λαμβάνω τῶν Ῥωμαίων, ἐπιχειρῶ τοῖς
Ῥωμαίοις. libertatem, χαλῶμαι τῇ ἐλευ-
θερίᾳ. expertus sum, ἐπειράην, πεί-
ραν ἔλαβον, πείραν ἔχω. experientia
est, πειρατέον, ληπτέον πείραν. 2) a
legibus, iudicio, jure, jus ἢ ἀπλῶς e.
eum alqd, διακρίνομαι δικῇ πρὸς τι-
να, δικάζομαι τινι δικῆς, διαδικάζο-
μαι τινι.

experscius, a, um, ἰδ. expergiscor.

expers, etis, (ex-pers) aleje rei, σκ.
re, ἄμοιρος, ἀμέτοχος, οὐ μετέ-
νός. eruditionis, ἀπάλειυτος.

1, ἄπειρος τῶν πολέμων. me-

in, ἐλεύθερος φόβου. expers parti-
μέρους τινός οὐ μετέχων. expers
rei, οὐ μετέτι μοι τοῦ πράγματος.
μετέχων τοῦ πράγματος. omne
expertes aui consilii relinquant
δέναν ἡμῶν κοινωνῶν τῶν αὐτοῦ
λευμάνων ἐποιεῖτο.

expertus, a, um, m. ὑπ. (μτχ.
experior) πείραν λαβὼν, πειραθε-
παιραμένος. 2) παθ. δοκιμας.

expētesso, ēre, (expeto) a

alqd, ἐπιθυμῶ, ἐρεῖμαι τινος.

ex mēto, tñi, illum, ēre, a

alqd. ζητῶ, αἰτῶ τι, ἐπιθυμῶ,
μαί τινος. videre te expeto,

ἐπιθυμῶ ἰδεῖν σε. divitiis, potius
τον. quod honestum est, ἀντι-

μαι τοῦ καλοῦ mortem, ἐπιθυμῶ
ρίγομαι τοῦ θανάτου. auxilium

alqd, αἰτῶ βοήθειαν παρὰ τινος.

ab alqd, τιμωροῦμαι τινε. vitam

ἐπιτίθεμαι, ἐπιχειρῶ τινι. stult-

expetit consilia, ἀνέχοντα βουλα

ζητεῖ, ἐπινεσῖ. 2) οὐδ. συμβαίνει
servitute expoliant multa iniqua

τῇ δουλείᾳ συμβαίνει πολλὰ

in eum expellunt ciades, εἰς

τρέπονται αἱ συμφοραί. (Pl.) a

expetit, χρῆσιον διατελεῖ.

expiliatio, ōnis, θ. ἀγνισμός,
μός, τὰ καθάρσις.

expilius, a, um, ἰδ. expingo

expiliatio, ōnis, θ. στήλησις,
expiliator, ōnis, ἄ. στήλητης.

ex-pilo, are, alqm ἢ alqd,
πειρατῶ, διαπραξάω τινά ἢ τι.

ex-pingo, inai, icium, ēre,
μεταξ. ὑπογράφω, διαγράφω.

ex-rio, anti, atum, are, alqm
ἀγνίζω, καθάισω, φοδάζω. civi

καθαίω τὴν πόλιν. καθαρὸν π

λαιοσ ποιῶμαι. opus, καθαρυ

οῦμαι ὑπὲρ τοῦ ἔτους, signa,

οῦμαι τὰ σημεῖα, καθαροίσις α

πω τὰ σημεῖα. manus, ἐξιλί

τούς τεθνηκότας. iram, τὴν ὀργήν.
scelus supplicio, ἐκτίνω, ἐροισύμαι
τὸ μῶρος τιμωρεῖ. scelera in aliquo
τιμωροῦμαι τινι τῶν κακουργημάτων.
cladem victoriae, τὴν συμφορὰν νί-
καις διδρῶ.

expiscor, atus, eri, alqd, μεταφ.
ἐξερευνῶ, ἐξιχνεύω τι.

explāo, ἐπέρ. (σπ.) σαρῶς.

explāatio, ōis, ō, ἐξηγήσεις, ἐρ-
μηνεία, διατάξεις. 2) σαρή-εια.

+ explāator, ōis, ὁ ἐξηγητής,
ἐρμηνεύς. Κικ.

+ explāatus, a, um, σαής. Κικ.

explāo, avi, atum, ate, alqd, ἐ-
ξηγοῦμαι, διατεφηνίζω, ἐρμηνεύω τι.

2) σαρώ-εθνεύωμαι, λενω, περὶ τὸ τι.
explēmentum, i, ō, (explēo) ἐκ-
πληρωμα, πληρώμα.

explēo, ōvi, etum, ēre, (ἐκ τοῦ ἄφρ-
pleo) aliqui ἢ alqd aliqua re, ἐκπληρῶ,
ἐπιπληρῶ, ἀναπληρῶ, πληρῶ, πύ-
πληρῶ τινος ἢ τί τινος. Iussam ag-
gere, πληρῶ χῶματος τὴν τάφρον.
mundam bonis, τὸν κόσμον ἀγαθῶν.
avaritiam pecuniā, κορνεύω τὴν φι-
λαργίαν χρημάτων. famem, ἐκπί-
πληρῶ τὴν πείναν. spiritum, τὴν ἐλπίδα.
dilectum, ἀναπληρῶ τὸν πόθον. me,
πληρῶμαι (σίου ἢ πεισῶ). animum
maum, πληρῶ τὸν θυμὸν. animum
aleui, γαρίζω αὐτὸν. numerum, συμ-
πληρῶ, ἀναπληρῶ, πληρῶ τὸν ἀριθμὸν.
officium, πληρῶ, ἐκτελῶ, ἀποτελῶ τὸ
κτελεῖον. annos ducentos, πληρῶ, τελῶ
διακοσιᾶτα. mortalitate, πληρῶ, πλη-
ρῶ τὸν τοῦ βίου χρόνον, τελῶ τὸν βίον.

+ explētio, ōis, ō, πληρώσεις. Κικ.
explēus, a, um, (μτχ. τοῦ explēo)
ἀνάπλεως, πλήρης. μεταφ. τέλειος.

+ explētiō, ōis, ō, ἀναπτύξεις. μτφ.

ἢ ἀναπτύξεις, ἐξηγήσεις, διατάξεις.

explētor, ōis, ὁ. (σπ.) ἐξηγητής.

et explētrix, tris, ō, ἐξηγητική.

1. explicāus, a, um, μ. σ. (μτχ.
τοῦ explicō) σαής.

2. explicāus, ui, d. ἀναπτύξεις, ἐξ-
ήγητης.

ex-plicō, avi, atum & ui, itum,
are, alqd, ἐξελλίττω, ἀναλλίττω, ἀνα-

πτύσσω τι. vestem, ἀναπτύσσω, ἐξ-
πλῶ ἐσθῆτα. volumen, ἀναλλίττω, ἀ-

ναπτύσσω βιβλίον. capillum, ἀνα-

πτύσσω, λῶ τὴν κόμην. rligas, ἀ-

ναλλίττω, ἀναπτύσσω τὰς ἀρῆς. me
ex laqueo, ἐξελλοῦμαι ἐκ τῶν παγί-

δων. frontem, ἐξελλῶ τὸ μέτωπον.

aciem, ἐξελλίττω, ἀναπτύσσω τὴν φά-

λαγγα. argum, ἀπαλλῶ τινὰ τῆς
νεσσύ. prononiam, διακοτῶ τὴν ἐ-

παρχίαν, διατάττω τὰ τῆς ἐπαρχίας.

2) ἐξελλίττω, ἀναπτύσσω, ἐξηγοῦμαι
τι. sententiam meam, ἐξηγοῦμαι, δη-

λῶ τὴν ἐμὴν γνώμην. causas rerum,
ἐξελλίττω, ἀναπτύσσω τὰς αἰτίας τῶν

πραγμάτων. verbum, διασαφηνίζω τὸ
ῥῆμα. de aegritudine, ἐξηγοῦμαι περὶ

τῆς ἀρρώστιας. otolico, quid optimum
sit, ἐξευρίσκω τὸ βέλτιστον. 3) διαλύω,

λύω, ἀποκίνω. nomen, το ὑρελλῶμα-
4) ἐκτελῶ, ἀποτελῶ, διαπραττομαι τι.

consilium, τὴν βουλὴν. bellum, δια-
νύτω, ἐπὶ πολέῳ. agere, τὸν πόλεμον. iter,
διανύτω, περαίνω τὴν ὁδόν. fugam,
φεύγω. mandata, ἀποτελῶ, περαίνω,
ἐκτελῶ τὰ προσταχθέντα.

ex-pleō, ōvi, ōsum, ēre, (plaudo)
ἐκκοτῶ, περινοκίπῶ, ἐκρίπτω, ἐκ-

θῶ, ἀποδιδίμαζω τινὰ ἢ τι. 2)
ἐκθῶ, ἐξελῶ τινά.

explētiō, ōis, ō, ἀναπτύξεις, βεβαίως.
explētiō, ōis, ō, (explōro) (σπ.)
δοκιμασίς, ἐξέτασις.

explētiō, ōis, ὁ. δοκιμαστής, ἐξε-
ταστής. 2) κατασκοπεύς, σκοπός.

explētiō, ōis, a, um, κατασκοπεύς.
explētiō, a, um, μ. σ. & ὁ. ὁ.

(μτχ. τοῦ explōro) βεβαίως.
ex-pleō, avi, atum, are, alqd (σπ.)

de re) εξετάζω, δοκιμάζω, ἱστορῶ τι. iter, εξετάζω, κατασκοπεῖν τὴν ὁδόν. consilium hostium, ἱστορῶ, κατασκοπεῖν τὴν τῶν πολεμίων βουλήν. de voluntate alicuj, ἱστορῶ περὶ τῆς θελήσεως τινος. animos, δοκιμάζω τὰς ψυχάς. exploratum habeo εἰς mihī exploratum est, ἐξήτακα, πέπυσμαι, σαρῶ: (ἐαριδῶς) εἶδα. Κατ' ἀρ. ἀπόλ. explorato, profectus amicos, ἱστορήσα: πυθόμενος, πέπυσμένος, ὅτι εἰ ζήσεις ἐπορευθήσων.

+ explorātio, ōnis, ō. (explodo) τὸ πτερυγοσπεῖν, ἐκρήψις, κρότος.

explōsus, a, um, ἰδ. explodo.

ex-plōio, īvi, itum, ite, alqd, ἐκλαῖνω, λαῖνω, ἀποξίω, ξίω τι. μετ. orationem, ἐξεργάζομαι, καλλύνω τὸν λόγον. 2) παιδεύω τινά τι. alqm doctrinis, παιδεύω τινά μαθήμασιν.

explōitio, ōnis, ō. ξέσις, στίλβωσις, λείωσις. 2) ἐξεργασία, κόσμησις.

explōitus, a, um, m. σ. κ. ὅπ. (expolio) ξειρτός, εὐξείροτος, λαμπρὸς, σφόδρως. μετ. ο. vīr, πεπαιδευμένος ἄνθρωπος.

ex-plōno, ōni, ō-nium (pauca ostium), ūre, alqm ἢ alqd, ἐκτίθημι τινά ἢ τι. puerum, πειθῶ. alqd e navī, ἐκδιδάξω τινά ἐκ τῆς νεώς. alqd ante oculos, ἐκτίθημι τι πρὸ ἐπὶ ὀφθαλμῶν, ἐπιδείκνυμι τι, νῆα expōita orant, τὰ ἀγγεῖα ἐξίκεντο. ο. alcui ptaumia, ἐκτίθημι, προτίθημι τινι. Ἑλλὰ.

praemia expōita, τὰ προκείμενα ἄλλα. Sension expōitum, τὸ περιβλεπτόν Σούνιον. 2) alqm alcui, ἐκτίθημι, προτίμαί τινά τινι. exercitum, provincias hostibus, προτίμαί τὸν στρατὸν, τὰς ἐπαρχίας τοῖς πολεμείοις. 3) προτίμαί τις χλευήν, περιύδριζω τι. 4) rem, (opp. du re), ἐκτίθημι, διεξέρχομαι, δηλῶ, ἀποφαίνω, ἀπολογίζομαι τι, ἀπολογίζομαι περὶ τινος.

expōitictus, a, um, ἰδ. expōitigo.

ex-pōitigo, rexi, rectum, ūre, alqd,

παρτείνω, ἐκτείνω τι. lumbos, ἐκτείνω τὰς ὀσφύς (τὰ σκέλη). me, ἐκτείνωμαι, montes se expōitigunt, ὄρη ἐκτείνονται, ἐκτεταμένα εἰσίν. Troiam, χαλῶ τὸ μέγιστον, ἐξήλαρον.

+ expōitatio, ōnis, ō. ἐκκρημνίσις, ἐξαγωγή. Κικ.

ex-pōitio, arc, alqd, ἐξάγω, ἐκκαμίζω τι. alqm, ἐκτεπίζω, ἐξορρίζω, ἐκδύλλω τινά.

ex-pōitio, pōitose, ūre, alqd, ἐξαίτω, αἰτῶ τι. victoriam a dīs, αἰτῶμαι νίκην παρὰ τῶν θεῶν. deos, αἰτούμαι, ἱκετεύω τοὺς θεούς. 2) alqm (ad roentem), ἐξαίτω τινά, ἐκδοτέν αἰτῶ τινά (εἰς τιμωρίαν).

+ expōitictus, a, um, (expōitio) ἐκθετός, ἐκτεθειμένος. Πλ.

expōitictio, ōnis, ō. (expōitio) ἐκθεσις, ἐκθεσις, ἐξήγγησις, διήγγησις, δηλώσις, ἀπολογισμός.

expōitictus, a, um, (expōitio) κοινός, παῖς. 2) κοινός, εὐπαραγγέρος.

expōitictatio, ōnis, ō. ἐξαίτησις, 2) μετῆσις, ἐγκλημα.

ex-pōitilo, avi, alqm, pro, alqd ab alqm, ἐξαίτω, αἰτῶ τι. παρὰ τινος. alqm ad supplēctum, ἐξαίτω, ἐκδοτέν αἰτῶ τινά εἰς τιμωρίαν. 2) de alqm re cum alqm εἰτε alqm ἢ alqd cum alqm, ἐγκαλῶ, μέφομαι τι τινι.

expōitico, ēpi, (expōitico) διαφ. ῥηθην, ῥητως, σαφώς.

expōitico, a, um, m. σ. (μετ. τοῦ expōitico) ἐκποικίω. 2) ἐξέχω, προέχω. 3) ἥλος, σαφής, ἐνδογής, φανερός.

expōitico, pressi, pressum, ēre, (μετ. τοῦ) alqd, ἐκπείζω, ἐκκαμίζω τι. puerum, τὴν σπογγίαν. oleum amigdalis, ἑλαιον ἐκπείζω ἐκ τῶν ἀμυγδαλῶν. succum e semine, ἐκπείζω χυλὸν ἐκ τοῦ σπέρματος, ἐκχυλίζω τὸν σπέρμα. comus apudias, ἐκπείζω, ἐκκαμίζω, στραγγίζω τὰς ὑγρὰς κόμας. 2) verba, προτίρω, φεγγαίω: τὰ ῥήματα. 3) ex

μάττω, ἐκτυπῶ τι. imaginem (in) cera, ἰκαῖττω, ἐκτυπῶ εἰκονα ἐν κηρίῳ πορὸς αἰεῖς, ἐκμάττω, διαγράφω τὰ ἡὲ τινοῦς. bellum, ὁ ἡγούμενος πόλεμον. s. uisum, ἐκπράττω τὴν νήμα. verbum de (e) verbo ἢ. alqd, μεθερμηνεύω, μεταγράφω, μεταφέρω τι. vitium alij, ἀποκαταποιῶμαι τὸν πρὸν τινος. 4) alqd ab alio, σπ. αἰεῖ, ἐκπράττω, εἰσπράττω, πρᾶττομαι τινά τι pecuniam, ἀργύριον. veni u. n. ἐξαναγκάζω τοὺς ἀλλήλους. exprimo ut negem, ἀναγκάζω αὐτὸν ἀρνεῖσθαι. confestim alio, ἐκδοκάνίζω, ἐξέρω τὴν ἀπολογίαν τινος. 5) θάλλω, πείνω. aquam in altum, ὕδωρ εἰς ὕψος, turres, ὕψω, αἶρω τοὺς πύργους.

exprobratio, ὄνις, ὁ. ἐξονειδισμός, ὁ ἐπιδόμος, ὁνειδός.

exprobro, avi, atum, uer. ex-pro-brui) αἰεῖ αἰεῖ. ἐξονειδίζω, ὁνειδίζω τινί τι. tibi casus bellicos, ὁνειδίζω σοι τὰς πολεμικὰς συμφορὰς. alui offensa, ὁνειδίζω, περιφέρω τινι τὰς ἐπαινοῦσας, ὑπομεινάντω τινὰ τῶν ἐπαινοῦσων. αἰεῖ de uxore, ὁνειδίζω τινί περὶ γυναῖκος.

ex-probrum, uirpi, mptum, ὄρε, alqd, ἐξέρω, προχειρίζομαι τι. cibos, ἐξαιρῶ, ταμίζομαι τροφήν. vicos, προτίμας φωνάς. odium meum, δηλῶ τὸ μίσος, ἡρώμαι τῷ μίσῳ νίμ εὐφροσύνην, ἡρώμαι τῇ τοῦ λόγου δεινότητι sententiam, ἀποκρίνω, ἐκφέρω, δηλῶ τὴν γνώμην. oculis, ἐκφέρω, δηλῶ τὰ κριτά. [πρόχειρος. Ter.]

† expropius, a, um, (expromo)

† expugnabilis, e, ἀλώσιμος, εὐπολίρητος. Λιβ. [πολέμησις.

expugnatio, ὄνις, ὁ. ἄλωσις, κατα-expugnatō, ὄνις, ἂ. πολιερχτής, μεταρ. ὁ καταπολεμῶν.

ex-pugno, avi, atum, are, alqm ἢ. alqd, καταπολεμῶ, αἶρῶ, νικῶ τινά ἢ τι. urbem (obsidione), αἶρῶ, ἐκπε-

λιερῶ πύλιν. naves, αἶρῶ τὰς γαῖας. hostes, αἶρῶ, καταπολεμῶ τοὺς πολέμους. sedes, βιάζομαι εἰς οἰκάν. uisum, al. is, αἶρῶ, νικῶ τὴν ψυχὴν τινος. 2) uisum a matre, διαπράττομαι ἡρώσῳ παρὰ τοῦ πατρὸς. expugnatum est, ut tribui crearentur, διαπράττειτο, ὥστε θεμαρχεῖς ἀπαδειχθῆναι. e. coorpi, διαπράττω, ἐπὶ τέλος ὄγῳ τὰ ἐπιχειρήματα.

expulsio, ὄνις, ὁ. ἔξωσις.

expulso, ὄνις, ἂ. (expello) ὁ ἐξελκύων, ἔξωστος.

expulsus, a, um, ἴδ. expello.

† expultrix, icis, u. (expello) ἡ ἐξελκύνουσα, ἔξωθούσα. Κικ.

ex-pungo, uxi, actum, ere, alqd, ἐξαιρίζω τι, διαγράφω τι. 2) λογίζομαι, ἐκλογίζομαι τι.

expurgatio, ὄνις, ὁ. ἀπολογία, habeo expurgationem, ἀπολογούμαι. Πλ.

ex-purgo, are, εκκαθαίρω, καθαίρω τι. mō e. alui, ἀποκαθίζομαι ὑπὲρ ἑαυτοῦ πρὸς τινά.

† ex-pūtaxo, ere, ἐκσῆπομαι. Πλ. ex-pūto, are, διαλογίζομαι, σκέπτομαι τι. 2) κατανῶ, ἐννοῶ τι.

Esquiliae, ἴδ. Esquiliae.

exquiro, īvi, ītum, ὄρε, (ex-quaeo) alqd ex īti de alio, ἐξιστορῶ, ἱστορῶ τι παρὰ τινος. de re, ἱστορῶ περὶ τινος. consilium alij, ἐρωτῶ τινά συμβουλήν, ἱπερωτῶ τινά, συμβουλεύομαι τινί. iter, ἐξετάζω, ἱστορῶ, ἐκπυνθάνομαι τὴν ὁδόν. 2) ἐκλέγομαι τι. [κρίβως, ἐπιμελῶς.

exquisitio, ἐπὶ β. μ. σ. ἐξητασμένως, ἐκquisitus, a, um, μ. σ. κ. ὄπ. (μτχ. τοῦ exquiro) ἀλεκτὼς, ἐξαιρετός.

† ex-sanguis, are, ἐκχούρω. Κικ.

† ex-sanguio, ire, ἀπομαίνομαι, λήγω τῆς μακίας. Λιβ.

ex-sanguis, e, ἀναίματος, ἀναίμων. 2) ὠχρός. 3) ἀνευρός, ἀσθενής. 4) ἐπὶ λόγου ψυχρὸς, αἰσχυρὸς.

ex-sarcio, rsi, rium, ire, ἐξαρκεύ-
μαι, ἐπισκευάζω, ἱσορῶ τι.

ex-satio, are, alqm re, κατακο-
ρίννυμι, κοριννύμι τινά τινα.

+ ex-sālūtābilis, e, χορηστός, nec
ess, ἀκορηστός, Οὐίργ.

ex-sālūro, are=exsatio.

ex-sensio, ōis, ō, (exsencdo) ἔδεξ-
αι, ἀπόδωκε (ἐκ πλείονος), exsensusio-
nem facio, ἐκδιδάσκω τὴν δυνάμειν.

ex-sendo, ūdi, ūsum, ūre, alqd,
ἐκκοπτω τι, domus, εἰς τας, urbem.
ἐκκοπτω, κατασκάπτω, καθαιρῶ πό-
λιν, hosti m, κατακόπτω, ἐξολοθρεύω,
ἀφανίζω τὸν πλεονόν.

ex-scio, are, alqd, ἐκπύω, ἐκ
χρέμπτωμαι, ἀποχρεπτομαι τι.

ex-scribo, ipsi, rium, ūre, alqd,
ἐκγράφω, ἀπογράφω, ἀντιγράφω τι.
exscriptus, a, um, ἴδ. exscribo.

ex-sculpo, psi, rium, ūre, alqd,
ἐγκλύρω τι, versus, ἐκκολάπτω, ἐξ-
λαίρω στιχούς, 2) ἐξαρπάζω, veium,
ἐξάγω, ἐξαναγκάζω τὸ ἀληθές, 2) δια-
γλύφω, γλύφω τι.

exsculpus, a, um, ἴδ. exsculpo.

ex-scco, cui, cium, are, ἐκτεμνω,
ἐκκόπτω, arboreis, δένδρα, 2) alqm,
ἐκτεμνω, ἐκνομήζω τινά, exsecius,
ā, ē εκτομίας, ἐκνομήχος.

exseciabilis, e, ἐξαιχστός, κατὰ-
ρατος, καταράσιμος.

exsecratio, ōis, ō κατάρα, ἀρχή
exsecratus, a, um, m. ὅπι, (μτγ,
τοῦ + exsecro) ἐξαιχστός, καταράτης.

exsecrator, atus, ari, (ex-sacer) alqm
ἢ alqd, καταρῶμαι τινί, ὅ. ut porcat
aliquis, καταρῶμαι τινί ἀπολέσθαι, ex-
secratur in se ei suum carui, κατα-
ρῶται ἑαυτῷ.

exsecutio, ōis, ō, (exscco) ἐκτομή.
exsecius, a, um, ἴδ. exscco.

+ exsecutio, ōis, ō, (exsequor)
ἀποπέμψεις, ἐκτέλεις, 2) ἀκολουθήσεις.

+ exsecutor, ōis, ā, (exsequor)

τιμωρητής, Σουητ.

exsequus, a, um, ἴδ. exsequor.

exsequiae, alqm, ō, (exsequor)
ἐκφορά, ἐκκομιδή, κηδός, κηδεία, 2)
ἐ νεκρός, τὰ λείψανα.

exsequialis, ūtis, κηδείας, ἐνταφίος.

exsequor, ūtus, quutus, qui, alqm
ἢ alqd, ἐξακολουθῶ, ἀκολουθῶ, ἐπο-
μῆναι τινί, διώκω τινά ἢ τι, fugam alqm,
ἀκολουθῶ τῷ φεύγοντι, διώκω τὴν
φεύγοντα, acclamatoem, διώκω τὴν
ἐκπαισταν. Fumus, ἀκολουθῶ τῷ ἐκ-
φερομένῳ 2) τιμωρῶμαι, κολάζω,
ματερῶμαι τι, injurias, ματερῶμαι
τας ἀδικίας, 3) διατελῶ, quascūq;
διατελῶ ἐρωτῶν, 4) ἐκτελῶ, ἀποτελῶ,
ἐπιτελῶ, incerta, ἀποτελῶ, διαπραττω
τὰ ἐπιχειρήματα, mandata, ποιῶ τὰ
προσταχθέντα, in gloria, ἀποτελῶ, δια-
πραττω, τελῶ τὰ ἔργα, scelus, ἐργα-
ζομαι μακρόχρονα, mortem, τελευ-
τῶ, ἀποκτείνω, alqd usque ad ex-
tremum, ἐπὶ τέλος ἀγω τι, 5) alqd
verbis ἢ ἀπλῶς alqd, διεξέρχομαι, διη-
γούμαι τι, 6) κρατεῶ, ἀνεχόμεαι, ὁ-
πέμνω τι, exsculus, a, um, παθ. Iusci.

exercicio=exsarcio.

ex-scco, rui, rium, ūre, alqd ἐξ-
εἶρω τι, manum, τὴν χεῖρα, linquam,
τὴν γλῶσσαν, carui ponio, ἐκκοπτω
τὴν κεφαλὴν ἐκ τῆς θαλάσσης, radi-
cum, ἐκαίρω, ἐκσπῶ τὴν ῥίζαν, doli-
tes exserti, ἐξέχοντες, προεχόντες ὀδόν-
τες, ο, manuum, γυμνῶ τὸν μαστόν,
exsertus ensis, γυμνὸν ἕλκος, e, so-
culet, ἐκφέρω, δαλῶ τὰ ἀποκρυφα, e-
jus, χρώμαι τῷ δικαίῳ.

exserui, are, (ἐπιτι, τοῦ exsero) (cui)
alqd ἐξεἶρω, γυμνῶ τι.

exsertus, a, um, ἴδ. exsero.

ex-sibilo, are, alqm, ἐκσυρίττω τι
νῆ, 2) οὐδ. προίεμαι συριγμόν, συ-
ρίττω, σίζω.

ex-sicco, are, alqd, ἀποξηραίνω τι
ματφ. exsiccatum genus orationis, ξη-

ρὸν εἶδος λέγου. 2) ξηραίνω, ἐκπίνω τι. exsico, Πλ = exscco.

ex-signo, are, alqd, καταγράφω τι. ex-silio, ſilui, ire, (ex-silio) ἐκπηδῶ, ἐξάλλομαι. furas ἢ domo, ἐξάλλομαι, ταχέως ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας. 2) ἐξάλλομαι, ἀνάλλομαι, ἀναπηδῶ. perturbatus ei, ἐκπλαγείς ἐξάλλομαι. gaudio, ὅπε χαρᾶς ἐξάλλομαι, οἰκιστῶ. de solia, ἐξάλλομαι, ταχέως ἀνίσταμαι ἐκ τῆς ἐδρας.

ex-silium (ex-silium), ſi, cū. (exsul) φυγή, φυγάδεια, ἀειρυγία, ἐκπτώσις. ex-silio alqm officio, φυγάδευω τινά, φυγάδα ποιεῖν τινά. multo, φυγῇ ἤ μῶ τινα, καταγινώσκω τινός φυγὴν. in exilium eo ille pergo, φεύγω ἐκ τῆς πόλεως. in exilium ejicio alqm, ἐκβάλλω τινά. exilium tolero ἢ in exilio sum, φεύγω, φυγάς εἰμι. de exilio reduco alqm, καταγῶ τινά φυγάδα. ex-sili causa solum tertio, καταγινώσκω ἑμαυτοῦ ἐκούσιον φυγάδιαν. 2) ἐξερία, ὁ τοῦ φυγάδος διακριβός. 3) ἡ φυγὴ, ὁ φυγάδας.

ex-sisto, ſisti (ſiti), ere, ἐξενίσταμαι, ἐξέρχομαι, ἀνέρχομαι, ἀναστάναι. o, latebris, ἐξανίσταμαι ἐκ τῆς ἐνδρίας. speluncā, ἐξέρχομαι, ἀνέρχομαι ἐκ τοῦ σπηλαίου. equus submersus non ex-sistit, ὁ ἵππος οὐκ ἐξανέβη ἐκ τοῦ ὕδατος. 2) ἀναστάνομαι, γίγνομαι. ex-lucuria ex-sistit avortia, ἐκ τῆς προφῆς γίγνεται, φύεται ἡ περιττορία. adjutor ex-sisto, βοηθός ἀνασταται, γίγνεται. porcius Romanus victor ex-sistit, τὸ Ρωμαϊκὸν εἶνος νικητὴς ἀνέστη, ἐγένετο, orator o, γίγνομαι ῥήτωρ.

ex-solvo, ſ, um, ſſo. exsolvo.

ex-solvo, ſolvi, ſſum, ere, alqm ἢ alqd, ἐκλύω τινά ἢ τι. alqm vin-culis, ἐκλύω τινά τῶν ἀλύσιων. natus, λύω τοὺς δεσμούς. me occupa-tionibus, ἀπαλλάττομαι, ἀπολύομαι

τῶν ἐργασίων. alqm roenā, ἀπολύω τινά τῆς ποινῆς. metus, ἐκλύω τὸν φόβον. ignis glaciem exsol-vit, τὸ πῦρ διαλύει τὸν πάγον. 2) διαλύω, ἐκτίνω, ἀποτίνω τι. nomen ἢ aes alienum, διαλύω, ἀποτίνω τὸ ἐπείλημα. gratiam alicui, ἀποδίδωμι τινί χάριν. roenas, τίνω ποινάς, jus-jurandum, ἐκτείνω τὴν ὕρκην. exsolvi, quod promissum est, ποιῶ ἃ ὑπέσχετο.

ex-somnis, e, (ut somnus) [ποιῶ. κ. μετ.] ἐξυπνοῦ, ἀυπνοῦ.

ex-sono, ſi, ſum, are, ἐξηχῶ, ἤχῶ. ex-sorbeo, ſi, ere, ſolvi, ἐκρῶ, καταβιβάζω, ἐκπίνω, ἀναπίνω τι. μετ. difficultatem, ἀνέρχομαι δυσχερείαν.

ex-sors, ſis, alci, rei, ἀμοιβός, ἀ-μέτοχος, οὐ μετεχων τινός. 3) ἀκλήρος, μὴ διακληρωθεὶς, ἀνευ κλήρου.

ex-spatior, ſus, ſi, παρεκφέρω, παρεκφέρωμαι. 2) ὑπερεκφέρομαι.

ex-spectatio, ſiois, ſi. προσδοκία, conſpectu priore ex-pectationem, ἀπροσδοκῆται. ſus in ex-pectatione eſt, τὸ πᾶν γε προσδοκᾶται. ex-pectationem afferre ἢ facio, προσδοκίαν ἐμβάλλω. 2) πόθος, ἐπιθυμία, ἐλπίς.

ex-spectatio, ſ, um, m. ſi. (Πλ.) κ. ὅπ. (μετ. τοῦ ex-specto) προσδοκίμος, ποθητός, πιθεινός.

ex-specto, ſi, ſum, are, alqm ἢ alqd, καθερῶ, ἱερῶ τινά ἢ τι. ex arthore o, ἀπὸ δένδρου καθερῶ. 2) προσδοκῶ, προσδεχομαι τινά ἢ τι. ad-ventum hostium, προσδεκῶ τὴν τῶν πολεμίων ἀφίξιν, προσδοκίαν τῆς ἀπὸ τῆς ἐξως ἔχω. a lo hoc omnes ex-spectant, παρὰ σοῦ πάντες προσδεχονται τοῦτο. ex-specto, ut respondeam, προσδοκῶ με ἀπεκρίνασθαι. ex-specto, ni hoc ſit, προσδεκῶ τοῦτο γενέσθαι. mortem, προσδεχομαι, προσδοκῶ τὴν θάνατον, προσδοκίαν τοῦ θανάτου ἔχω. 3) περιμένω, ἀναμένω τινά ἢ τι. ad mediam noctem, μέχρι μέσης νυκτός.

reditum (uum, ἰναμένω τὴν σὴν ἐπάνοδον, ἕως ἂν επανέλθῃς. dom († domos) dicat, ἔστ' ἂν εἴπῃ. diem ex die, ὁσημέραι περιμένω. † alqm alqd. τινά τι. me semper tua exspectat, τὸ γῆρας με προσδέχεται, περιμένει.

exspargo, rsuam, ere, (ex-spatgo) alqd, κατασπρίνω, κατασπρίννυμι τι. 2) διαχέω, διασκορδάννυμι τι.

exsparsus, a, um, id, exspargo.

exspes, ἀνελπίστis, alqja rei, ἀπελπίτων πινος (μονον κατ' ὄνομα. τοῦ ἐν. εὐχρηστον). [ναπννῆ. Κικ. † exspitatio, ōnis, θ. ἐκπνεύσις, ἐκ-spiro, are, alqd, ἐκπνέω, ἀποπνέω τι. u. animam eite απλῶς exspiro, ἐκπνέω, ἀποπνέω, ἀποψύχω (τὴν ψυχὴν, τον βίον), ἀποθνήσκω.

ex-splendescio, ndui, ere, ἐκλάμπω.

ex-splendo, are, alqm ἢ alqd, ἀποσπλῶ, σπλῶ τινά τι. alqm honore et dignitate, σπασῶ, ἀποσπασῶ τινά τι: τιμῆς καὶ ἀξίας.

ex-spuo, ui, ūtum, ere, alqd, ἐκ-πτύω. 2) ἐκδελῶ τι.

† ex-sterno, are, alqm, ἐξίστημι, ἐκπλήττω τινά.

ex-sullo, are, ἀπιστάζω, κατασταζώ, lacrimis, κατασταζώ δακρυά. † exsultatio, ōnis, θ. παροξυντήs.

ex-sultatio, are, alqm, κεντῶ τινά. μεταφ. κεντῶ, ὀτρύνω, παροξύνω τινά.

exsultatio, ōnis, θ. (ex-singuo) [ση] σθεσις, φρανισμός. Κικ.

exsultator, ōnis, θ. (exsinguo) σθεστήs. μεταφ. ὁ φρανιστήs.

exstinctus, a, um, id, exstinguo.

ex-stinguo, nxi, actum, ere, alqd, ἀποσβέννυμι, σβέννυμι τι. ignem, τὸ πῦρ. 2) μεταφ. σβέννυμι, ἀποσβέννυμι τι. memoriam, σβέννυμι, ἐξελείφω τὴν μνήμην. leges, ἐκπνέω τὰς νόμους.

solum, σβέννυμι τὴν ἔψιν. aquam, σβέννυμι, ἐκπνέω τὸ ὕδωρ. furorē, σβέννυμι, καταπραύνω τὴν ὀργήν.

puerum, ἀποκτείνω παῖδα. exstinguor, ἀποσβέννυμι, ἀποθνήσκω. exstinctus, a, um, ἀποθνήσκων. [ῥω τι.

extirpo, are, (ex-stirps) alqd, ἐκρίζω. ex-sio, are, ἐξέχω, capite ex aqua, ἐξέχω, προκυπτω τὴν κεφαλὴν ἐκ τοῦ ὕδατος. * alqm, ὑπέρχω τινά, 2) φάνομαι, ὑπάρχω, εἰμι. vestigia exstant, τα ἔχνη φάνονται. exstant epistolae, ὑπάρχουσιν (σώζονται) ἐπιστολαί. exstat domina, περιεστίν ἐν τῷ βίῳ ἡ δεσποινα. nemo exstat, quicquid est in vestris.

ex-structio, ōnis, θ. (exstruo) κατασκευή, 2) ἔργο.

extractus, a, um, id, exstruo.

ex-struo, xi, ciu, ere, alqd, κατασκευάζω τι. rogam, πυρην. sepulcrum, ἱδρῶν, κατασκευάζω μνήμα. villam, ἐκδομάς. epaulen, aggregem, ἀναχώννυμι χώμα. tumulos, χωνοὺς τοῦδαυς. divitias, σπασῶ πλοῦτον. mensam, παρασκευάζω τὸ δεῖπνον.

ex-sudo, are, alqd, ἐξιδρῶ τι. μεταφ. laborem, σὺν ἱδρῶτι ἐργάζομαι, ἐκτελῶ. 2) * σῦδ. ἐξιδρῶ.

ex-sugo (exsugeo, Πλ.), xi, ciu, ere, alqd, ἐκπλήττω, ἐκσῦς, α, um, ἄχυρος, ἄχλος.

exsul, ūlis, θ. x, θ. (ex-solum) ὁ ἐκπετών, φυγάς, φεύγων, ἐξέριςτος. restituo ἢ reduco exsules, κατὰ τὸ τοῦς φυγάδας. exsul patriā ἢ patriae, ἐκπετών τῆς πατρίδος, φεύγων τὴν πατρίδα ἢ ἐκ τῆς πατρίδος.

exsulo, are, φυγάς εἰμι, φεύγω τὴν πατρίδα. exsultatum ab eo in alqm locum, ἐκ τῆς πατρίδος φεύγω εἰς τὸπον τινά. [μενος.

exsultabundus, a, um, (σπ.) ἐξυλλῆ.

exsultans, ūlis, μ. ὅπ. (μτχ. τῷ exsulto) χαρούμενος, ἀκροαταῖων.

† exsultantier, ἐπὶ (μὲνον ἐν τῷ σ) ακροατικῶς, ὑπερμέτρως. Πλν.

† exsultatio, ōnis, θ. σκίρτησις.

† exsultim, ἐπίρ. (exsilio) exs.
ludo, παίζω σαιρτών. ὄρ.

exsulto, ἀν. (θαμ. τοῦ exsilio) ἐξ-
άλλουαι, ἀναπηδῶ, σκιρτῶ. 2) αἰμα ἢ
in alga το, ἀγάλλουμαι τινι ἢ ἐπὶ τινι.

* exsūperābilis, ε, δυνατός νικηθῆ-
ναι. non ε, ἀνίκητος, ἀκαταγώνιστος.

† exsūperantia, ae, θ. ἐξοχῇ, ὑ-
περοχῇ, τὸ ἐξέχον. κικ.

ex-sūperō, ἀνί, αἰαμ, are, αἰμα ἢ
αἰμα, ὑπερβάλλω τινά ἢ τι. juvum,
ἔρ.: αἰμα virtutem, τῇ ἀρετῇ ὑπερβάλ-
λω τινά, προεχω, ὑπερτερῶ τινος. up-
ilas, ἐξέχω τοῦ ὕδατος. 2) αἰμα, ὑπερ-
βίω, περιγίγνομαι τινι. 3) οὐδ. ὑπερ-
χω, ὑπερβάλλω. virtute, τῇ ἀρετῇ.
4) αἰρωμαι, ἀναβιβάζω. [τῶ τι.

exsurdo, are, (surdus) αἰμα, ἐκχω-
ex-surgo, rexī, rectum, ere, ἐξ-
νίσταμαι, ἀνίσταμαι. ex insidiis, ἐξ-
νίσταμα. ἐκ τῆς ἐνέδρας. Roma ex-
surgit, ἡ Ῥώμη αἵρεται, ὀψύεται, κτί-
ζεται. mons exsurgit, τὸ ὄρος αἵρεται,
ἀνέγει. ramuli exsurgunt, κλωνία ἀνα-
τελλοι, ἀναφύεται. μεταφ. respublica
exsurgit, ἡ πολιτεία ἀνορθοῦται, ἀνι-
σταται, ὀρθοῦται.

ex-suscito, are, αἰμα ἢ αἰμα, ἐξ-
γείρω, ἀνεγείρω, ἐγείρω τινά ἢ τι.

exia, orum, οὐ. σπλάγχνα. ἐγκατα,
ἐντέρα. 2) κατ' ἐξοχὴν τὰ σπλάγχνα
τῶν ἱερῶν, τὰ ἱερά. exia inspicio ἢ
specto, σκεπῶ τὰ σπλάγχνα, τὰ ἱερά,
ἱεροσκοπῶ. e. bona ἢ laeta, καλὰ,
ἀγαθὰ ἱερά. non bona, trisitia, δεινὰ ἱερά.
ex-tābesco, hui, ere, ἐκτῆσθαι.

† extāris, e, (exta) σπλαγχνικός. πλ.

extemplo, ἐπίρ. (=ex tempore) πα-
ραιτεία, αὐτίκα, παραχρῆμα. quum

extemplo, αἰα. [τοσχεδός.

† extemporālis, e, (ex-tempore) αἰ-
extemporālitās, ālis, θ. αὐτοσχε-
διασμός.

extempūilo, ἐπίρ. ἀρχ. =extemplo.
ex-tendo, ndi, nsum exte ntum, ere,

alqd, ἐκτείνω τι: brachium, τὸν
βραχίονα. aciem, ἐκτείνω, ἀποτείνω
τὴν πάλανγα verba, ἐκτείνω, ἀπο-
τείνω τὸν λόγον tempus, παρατείνω
τὸν χρόνον. extenta manus, ἡ ἐκτε-
ταμένη, διατεταμένη χεὶρ. e alq, ,
ἐκτείνω, καταβάλλω τινά. extendi
ἐκτείνουμαι. e. aciatem, διαρῶ τὸν
βίον. 2) διατείνεμαι. il-r, διατείνω-
μαι παρούμενος.

extensus, a, um, μ. † σ. κ. ὑπ.
(μτχ. τοῦ extendo) e, manus, ἡ ἐκτε-
ταμένη, διατεταμένη χεὶρ. extensissi-
ma castra, εὐρύτατον στρατοπέδον.

ex-tento, are, (πλ.) αἰμα, ἐξετάζω,
δοκιμαζῶ τι.

extentus, a, um, ἴδ. extendo,

extenuādo, ōis, θ. ἐν τῇ ῥητορ.
μειώσις.

extenuālus, a, um, μ. ὑπ. (μτχ.
τοῦ extenuo) λεπτός, μτφ. ἀπέναντος.

ex-tenuo, ἀνί, αἰαμ, are, αἰμα,
ἐκλεπτύνω, λεπτύνω τι. cibum, λε-
πτύνω, καταλασσῶμαι τὴν τροφήν.
artem ἀραιῶ τὴν πάλανγα. famam,
ἀπολεπτύνω, ἐλάττω ποιῶ τὴν φημην.

exter x, extērus (ἢ ἐν. τοῦ ἔξω. ἐν.
ἄχρ.), a, um, (ex) ἐξωτικός, ὁ ἔξω, ὁ
ἐκτός. nationes exterae, τὰ ἐξωτικά,
τὰ ἀλλοδαπὰ ἔθνη. apud extēros, παρὰ
τοῖς ἔξω. 2) συγκρ. extērior, us, ἐξώ-
τερος, ὁ ἔξω. hostis, ὁ ἔξω ἐχθρός. co-
munes extērior, ὁ παρὰ τὴν ἀριστεράν
τινός βαδίζων. γ. ὑπερῷ. extērius
(σπ. extimius, n, um, ἐχθατός, ἄκρος.
extēmi Indi, οἱ ἔσχατοι Ἰνδοί. ex-
tremum mundi extremum est, ὁ ἔσχατος
τῷ ἔσχατον, τὸ ἄκρον τοῦ κόσμου ἐστίν.
extremum aetatis, τὸ ἔσχατον, τὸ τε-
λος τῆς ἡλικίας. n. mēsis, ὁ ἔσχα-
τος, τελευταῖος μῆς. extrema imperii,
ἡ ἔσχατος, τὰ περὰ τῆς ἐπικρατείας.
e. tempora, ἔσχατοι, δεινταῖοι και-
ροί. res extremae, τὸ ἔσχατον τοῦ
κινδύνου. extrema pati, τὰ ἔσχατα

παθεῖν. *e*, homo, ἔσχατος, ταπεινότατος ἄνθρωπος, *ad extremum*, μέχρι τέλους, *ad extremum perditus*, ἐσχάτως, εἰς τὰ ἔσχατα διεφθαρμένος. *extremum* ἢ *extremo* ἢ *ad extremum*, τέλος, τελευταῖον. Σημ. *extremus*, *a*, *um* = *extrema pars*, π. χ. *extrema oratio*, τὸ ἔσχατον τοῦ λόγου. *extrema hiemo*, ἀγώντος, τελευταῖος τοῦ χειμῶνος. *extremis digitis*, ἄκροις δακτύλοις, ἄκραις ταῖς χερσίν.

ex-treb-ro, *are*, *alqd*, διὰ τρυπήσεως ἐξαιρῶ τι. *μετρ.* μία διαπράττω τι.

ex-ter-geo, *rsi*, *rum*, *ere*, *alqd*, ἐκσπῶ, ἐκμάσσω, ἀποψῶ, ἀπομύρνωμαι τι. *manus*, ἀποψῶ, ἀπομύρνωμαι τὰς χεῖρας. *lacrime*, τὰ δάκρυα.

exterior, *is*, *exter*.

exterior, *is*, *exter*, ἑξωτερῶ, ἔξω.

ex-termino, *avi*, *alum*, *are*, (*ex-terminus*) *alqm*, ἐξερρίζω τινά. *urbis* ἢ *ex urbe*, ἐκδιλλω τινά (ἐκ) τῆς πόλεως. *quaestiones physicorum*, ἐκπιδὼν ποιεῖσθαι τὰς τῶν φυσικῶν ζητήσεις. *morbum*, ἐξαιρῶ νόσον.

exterius, *a*, *um*, (*exter*) ἑξωτερικός, ὁ ἔξω, ὁ ἐκτός. *res exteriore*, τὰ ἑξωτερικά, τὰ ἔξω. 2) ἀλλοδαπός, ἀλλοθύνος, ἀλλόφυλος, ὁ ξένος. *externi*, *a*. οἱ ἀλλοδαποί, ξένοι. *e*, locus, ἡ ἀλλοδαπή. *limor* *e*, ὁ φόδος ὁ ἀπὸ τῶν ἐκτός πολεμίων. 3) ἑξώθεν φόδος.

ex-tero, *trini*, *trium*, *eri*, *alqd*, ἐκτρίβω τι. *spicis*, ἐκτρίβω, ἄλω τὰς στάχυς. *pitum*, τρίβω, πατῶ τὴν χιόνα.

ex-terreo, *ui*, *ium*, *ere*, *alqm*, ἐκφιδῶ, ἐκπλήττω τινά.

exterius, *a*, *um*, *is*. *extergeo*.

exterius, *a*, *um*, *is*. *exter*.

ex-timesco, *ui*, *ere*, ἐκφοβοῦμαι, φοβοῦμαι. *alqd ab alqo*, φοβοῦμαι τι ἀπὸ τινος. *de re*, περὶ τινος. *alqa re*, ἐκφοβοῦμαι, ἐκπλήττομαι τινι.

extimus, *a*, *um*, *is*. *exter*.

extirpex, *icis*, *a*. (*extirpacio*)

σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσκόπος.

+ *extirpacio*, *is*, *o*. (*extirpare*) ἱεροσκοπία. Σουητ.

ex-tollo, *ere*, *alqm* ἢ *alqd*, ἐξείρω, αἶρω τι. *alqm in sub*, ἐξίρω, αἶρω τινά μετώρον. *oc*, ἀναβλέπω ἡμίμος, ἀνορθῶ τὰς ψαλμῶν *laudibus*, ἐξείρω, ἐπαίρω ἐπαίνους. 2) (*Pl.*) *alqd in alium*, ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαι τι εἰς ἄλιν ἡμέραν.

ex-torqueo, *rsi*, *rum*, *ere*, ἐκστρέφω τι. *arma de (o) ma*, *alqs*, ἐκστρέφω, ἐκδιέξομαι τὰ τῶν χειρῶν τινος. *μετρ.* *tolento ab*, ἐξαναγκάζω τάλαντα παρὰ τινος. *scitatis*, *o*, ἐκδασανίζω τινι τὴν θείαν. 3) *alqm*, ἐκδασανίζω, δίδω τινι. 4) *alqm*, στρεβλῶ, διαφω τι. *homo extortus*, διαστραμμένος. *extorres*, στρεβλῆς ἄνθρωπος.

extorris, *e*, (*ex-terra*) ἐκτοπος, ἀνάστατος. *e*, *populus*, ἀναστατόν. *aliquos extortes fac*, νιστῆμι, ἀναστᾶτους ποιεῖν τινὰ.

extorris patriā, ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος.

+ *extorris*, *oris*, *a*. (*extorquere*) ἐξαρπάξω, ἀρπάζω.

extortus, *a*, *um*, *is*. *extorquere*.

extra, (*extera*, ὀνόν. *parte*) *a*.

ἔξω, ἐκτός. *quae extra sunt*, τὰ ἐκτός. 2) *extra quam si* ἢ *quam*, ἐκτός αἱ, πλὴν αἱ. *extra*, *si ita negotium gestum est*, π

ὑπὲρ τὸ ἔργον ἐγένετο. *omnes quam qui eorum apud hostes e*

πάντες πλὴν ὅπουσι αὐτῶν παρὰ πολεμίοις ἦσαν. 3) = *praeterea*,

εἰ, ἐν ἐπιμέτρῳ, ἐν προσθήκῃ. *πρὸς*. 4) *πρὸς*. *μετ* αὐτ. ἔξω, ἐκ

νοσ. *extra provinciam*, ἔξω, ἐκ

ἐπαρχίας. *e*, *culpam sum*, τῆς ἐκτός εἰμι, ἀνατίθω εἰμι. *e*, *stionem* ἢ *causam*, ἔξω εἴτε

τῆς ὑποθέσεως. *e*, *vilia*, ἄνευ κ

πλεονάζω τινός. Παμμαθηκυνδαί, ἡ πλὴξ ἐκχεῖται, προχεῖται. eloquentia exundat, ἡ εὐέπεια πλεονάζει, εὐθηνεῖ.

ex-ungo, unctum, ἔρε, ἐξαιρίζω, ἀλείφω. exungor, ἀλείφομαι, χρίομαι.

exuo, ui, utum, ἔρε, αἰσθ, ἐκδύω, ἀποδύω τι. ehyremt alcuti, ἀποδύω τινά τὴν ἀσπίδα. αἰσθm vestio, ἀποδύω, ἐκδύω τινά τὴν εὐσθήτη. vestio (ἔσεν. mibi), ἀποδύομαι, ἐκδύομαι τὴν εὐσθήτη. enseim vagina, σπῶμαι, γυμνῶ τὸ ξίφος. telum e vulnere, ἐξελκω, ἐξαιρῶ τὸ βέλος ἐκ τοῦ τραύματος. me ex laqueis, ἐξαιλούμαι ἐκ τῶν δικτύων. αἰσθm bonis, ἀποστερῶ, στερῶ τινα τῶν κτημάτων. μεταρ. mores antiquos, ἐκδύομαι, ἀποτίθεμαι τὰ ἀρχαῖα ἥθη. molui, ἀποδύομαι τὸν πόδον, ἀπαλλάττομαι τοῦ πόδου.

+ ex-urgeo, ere, αἰσθ, ἐκπιέζω, ἐκθλίβω τι. Πλ.

ex-uro, ussi, ustum, ἔρε, ἐκαυῶ, κατακαίω. αἰσθm vinum, κατακαίω, καίω τινα ζωόν. loca exusta, διακαυμένοι τόποι. citis exurit αἰσθm, τὸ δίψος ἀφαιρεί, αὐθαίνει τινά. e. αἰσθm, ἔρωσι διακαίω τινά. malis exusta, ἐξ-αυθνήσασα, αὐθνήσασα λίαν.

exustio, ōis, θ. (exuro) καυσίς, exustus, a, um, ἴδ. exuro. [καύμπ-
exustus, a, um, ἴδ. exuo.

exuviae, agum, θ. (exuo) ἔκδυμα, ἐκδύματα, ἐσθής. ōis, ἡ ἐσθής τοῦ Διός. verticis, ἡ κόμη. 2) ἐνάρτα, σκύλα. Hector exuvias induit Achilles, ὁ ἑκτωρ ἐνδεδυμένος τὰ σκύλα τοῦ Ἀχιλλεύως. e. nauuae, ναυτικά λαβύρα, σκύλα τῶν γεων. 3) σκύλον, δορά. Iouis, δορά, σκύλον λέοντος, λεοντῆ. bovis, ἡ βοῆ. pecudis, τὸ χρυσόμαλλον δέρας.

συντόμως σχ. filius.

faba, ae, θ. (ἀντὶ fabra ἐκ τοῦ φαγεῖν?) κόσμος, παροίμ. istaec in me cuditur faba, τοχάκον τίς μὲ τρέφεται.

fābālis, e, (faba) κοσμίος, κοσμίος, τῶν κοσμών.

Fābātis, is, ἄ. Φάβαρις, ποτ. τῆς Σαδίνης, ὁ καὶ Farfatus καλούμενος.

fābulla, ae, θ. (fabula) μυθῆριν, μυθῆριον, μῦθος. 2) δρῆμα.

1. fāber, brī, ἄ. (ἴσως ἐκ τοῦ facio, οἶονε faciber) τέκτων, f. ferrarius, ὁ σιδηρουργός. aeris εἴτε aurarius, ἡ χαλκουργός. [τεχνός.

2. fāber, brā, brum, τεχνικός, εὐ-
Fābrius, a, um, Φάβριος. Fabius Maximus Cunctator, Κόιντος Φάβιος Μάξιμος ὁ Μελλήτης. Fabius Pictor, Φάβιος Πικτωρ ὁ συγγραφεὺς. Fabianus, a, um, Φαβιανός, τοῦ Φαβίου.

fābro, επίρ. τεχνικός, εὐτέχνος.

fābrē-facio, feci, factum, ἔρε, αἰσθ, τεχνῶμαι, τεχνάζω, τεχνιτεύω, καλλιερῶ τι. fabrefactus, τεχνήτορ, καλλιερῆς. 2) f. fallaciam, ἴδ. fabricor.

fābrica, ae, θ. (fabre) δημιουργεῖον, ἐργαστήριον, τεκτονεῖον. 2) τεχνη f. auraria, ἡ χαλκουτεχνη. ferraria, ἡ σιδηρουργία. materiaria, ἡ τεκτονική. 3) κατασκευή, δημιουργία, πλάσις. 4) [Κωμ.] τεχνη, τεχνασμα, δόλος.

fābricatio, ōis, θ. κατασκευή, δημιουργία, πλάσις.

fābricātor, ōris, ἄ. δημιουργός, κατασκευαστής, δόλος, τεχναστής τοῦ δόλου.

Fabricius, ii, ἄ. Φαβρίκιος. -ius, a, um, Φαβρίκιος. -ianus, a, um, τοῦ Φαβρίκιου, Φαβρίκιανός.

fābrico, ani, alium, agn, (fab r) αἰσθ, (τεχνη) δημιουργῶ, κατασκευάζω, τεκταίνωμαι τι. παθ. munus fabricatum est, ὁ κόσμος δημιουργήθη, ἐκτίσθη. classis fabricatur, στόλος κατασκευάζεται, ναυπηγείται.

fābrico, alus, agi, (faber) αἰσθ, (τεχνη) δημιουργῶ, τεκταίνωμαι, κα-

τεκνεύω τι. πάντες, τεκταίνομαι, κατατεκνεύω ναύς. εἰρηή, ποιῶ ἀγαλματα. verba, πλάττω ὀνόματα, ὀνοματοποιῶ. falla iam, τεκταίνομαι, τεχνῶμαι, πλάττω ἀπάτην. palura fabrilis est nautica, ἢ φύσις ἐδημιουργήσεν, ἐπλάσε το ζῶον.

Fabrilis, e, (febor) τεκτονικός, δημιουργικός, τοῦ τέκτονος. 2) fabrilla, iam, οὐ. τὰ ἐργαλεῖα.

1. + Fabula, ae, o. (ὕπεκ. τοῦ fab) κωμῶμεν. Πλ.

2. Fabula, ae, o. (for) φήμη, λόγος, ὁρμηλῆμα. fabula est, λόγος ἐστι, λόγος ὁρμηλίζεται. fabula fio, ὁρμηλίζομαι. fabulae urbis, ὁ κατὰ τὴν πόλιν λόγος. 2) λόγος, μῦθος, εἶδος. 3) δόξα (ἢ κωμωδία ἢ τραγωδία). fabulam do εἰς doceo, κωμωδῶν ἢ τραγωδῶν διδάσκω.

Fabularis, e, (σπ.) μυθικός. historia, μυθιστορία.

Fabulator, oris, a. (σπ.) μυθητής, μυθολόγος, μυθιστοτής.

Fabulos, atus, ari, (fabula) μυθεύω, μυθεύω, μυθολογῶ, λογοποιῶ. cum alio, λοσχηνεύω τινί.

Fabulosus, a, um, m. + σ. κ. + ὕπ. μυθώδης, μυθικός.

Facesso, dñi, eium, ere, (facio) αἰδοῦμαι, ποιῶ, πράττω τι. jussa, τὰ προσταχθέντα. alicui negotium, παρέχω τινί ἀσχολίαν, παρέχω τινί πράγματα. porticulum alicui, παρέχω, παρασκευάζω τινί κίνδυνον. 2) εὐδ. ἐκποδῶν γίνομαι, ἀπαλλάττομαι, ἀπερχόμαι. urbe εἴτε ex urbe, ἀπερριουαί ex τῇ πόλει. Corinthum, εἰς Κόρινθον. 3) σπ. f. αἰδοῦμαι, ἐκποδῶν ποιῶμαι, εἰώ π.

Facile, επίρ. μ. σ. κ. ὕπ. εὐτραπέλιος, κομψός, ἀστεῖος.

Facilius, arum, u. (facilis) εὐτραπέλιος, κομψός, ἀστεῖος λόγος, ἀστεῖα. Παρα Πλ. καὶ facilia, ae, εὐ-

τραπέλις, κομψότης, ἀστεῖότης.

Facilius, a, um, m. σ. κ. ὕπ. (ἀντὶ facius ἐκ τοῦ facio) εὐτραπέλιος, κομψός, ἀστεῖος. 2) faceti vicinus, ἀδρό, κομψή διαίτα.

Facies, ei, o, (facio) ὄψις, πρόσωπον. qua facie est? ποῖος ἐστὶ τὸ πρόσωπον; de facie novī alqm, ἐξ ὄψεως, ἀπὸ τῆς ὄψεως γινώσκω τινα. 2) καὶ ἐξ ὄψιν καλὸν πρόσωπον, κάλλος, μορφή. 3) ὄψις, μορφή, εἶδος, σχῆμα. universa facies feminae, ὅλη ἡ ὄψις, ὅλη ἡ μορφή, ὅλον τὸ εἶδος τῆς γυναικός. faciem virilem trahere, εἶδος ἀνδρὸς λαμβάνειν, εἰς ἀνδρὰ μεταμορφοῦσθαι. maris facies, ἡ ὄψις τῆς θαλάσσης. urbis faciem praestant, σχῆμα πόλεως παρέχει, facies civitatis, τὸ σχῆμα, εἶδος τῆς πολιτείας. facies montis, τὸ εἶδος τοῦ ὄρους. in faciem montis, εἰς σχῆμα ὄρους, εἰς ὄρον. —facie, ἐπὶ πρόφάτι.

Facile, επίρ. μ. σ. κ. ὕπ. ῥαδίως, εὐχερῶς, εὐκόπως, εὐμαρῶς, εὐπετῶς. 2) εὐκόλως, ἀσμένως, cum in alio loco, εὐκόλως, ἀσμένως διαγῶ ἐν τόπῳ τινί. ago facillime, κάλλιστα ἔχω. facilius vivo, κάλλιον, εὐκολώτερον ζῶ. 2) ῥαδίως, ταχ. facile doctissimus est, ῥαδίως ὁ σοφώτατος ἐστὶ, τὰχ' ἂν εἴη ὁ σοφώτατος.

Facilis, e, m. σ. κ. ὕπ. (facio) ῥαδῖος. res facia facilis, πρᾶγμα ῥαδίον ποιῆται, εὐμαρὲς, εὐκόπον. visum facilis, ῥαδῖος ἰδεῖν. intellectu, ῥαδίως κατανοῆσαι, εὐκατανοητός. facilis corrumpti, εὐφθαρτός. ad judicandum, εὐκριτός. divisiui, εὐδιακριτός. ad sciendū, εὐπειρὴς ἀναδῆναι. cibis facilis ad concoquendum εἰς facile concoqui, τροφή εὐπεπτός. f. iter, εὐμαρῆς, εὐπορος ὁδός. f. aditus ad alqm, εὐχερῆς προσόδος πρὸς τινα. f. portus, εὐπετής, ἐπιειθεῖς λιμὴν. Hispania frugum facili, ἡ εὐκαρπός

ἱσπανία, f. villa, ῥάδιος, εὐκόλος, εὐπορος βίος, f. ei liberalis homo, ῥάδιος (εὐχερής) καὶ εὐχερής ἀνθρωπος, faciles mores, εὐχερεῖς, ῥάδιοι, εὐκόλοι τρόποι, mortis faciles animi, ψυχαὶ πρόχειροι (πρόθυμοι) ἀποθανεῖν, ex facili, ἐκ προχειρου, ῥάδιως.

Facillitas, ἁλῖς, ἡ (facilis) ῥαπιώνη, εὐλάρεια, εὐκατρία, εὐκολία. 2) μτφ. εὐχέρεια, εὐμαρεία, εὐκολία (τῶν ψυχῶν καὶ τρόπων).

Facinorosus (facinorosus), a, um, m. (μτγ.) σ. κ. (κίτ.) ὁπ. (facinus) κακούργος, πονηρὸς, μοχλιηρής.

Facinus, ὄρις, οὐ (facio) ἔργον, πράξις, pulcherrimum, καλλίστον ἔργον, praecelsummum f. facio, ἐνδοξότατον ἔργον ἐργάζομαι 2) κατ' ἐξοχὴν βία, ἀντίστοιχον ἔργον, κακούργημα, πονηρὸν ἔργον, facinus est, ἀνίστόν ἐστι, f. facio ὄραο, eominuto, παύομαι κινῶν τι ἐργάζομαι, ἀνίστόν τι πρᾶττω, f. infero in alqm, ἐργάζομαι τινα κακὸν τι, κακούργω τινα.

Facio, feci, factum, ere, alqd, ποιῶ τι, παύ. Γνω. factus, fieri, γίνομαι, facio poema, ποιῶ ποίημα scelus, ποιῶ, ἐργάζομαι ἀντίστοιχον τι, alqm dictatorem, ποιῶ, ἀποδείκνυμι τινα διειτάτωρα, sacra εἶτε sacrificium εἶτε res divinae, (ῥάδιω) ποιῶ (ποιεῖμαι) θυσίαν, ποιῶ τὰ πρὸς τοῦ θεοῦ, sacrificium fit pro populo, θυσία γίνεσθαι ὑπὲρ τοῦ δήμου, ludos, ποιῶ, τίθημι ἀγῶνας, senam, ποιεῖται, παρασκευάζω δεῖπνον, exortum, ποιῶ, παρασκευάζω στίχον, auxilio mercede, μισθοῦμαι ἐπισκουρίαν, iter, πορεύειν ποιεῖται, πορεύομαι silentium, ποιῶ σιωπὴν, risus, ποιῶ γέλωτα, clamorem, ποιῶ κραυγὴν, festina, ποιεῖται λόγους, διαλύομαι, f. frumentum, ποιῶ σίτον (ἐκ τῆς γῆς), in Arabia absinthium fit, ἐν τῇ Ἀραβίᾳ γίνεσθαι, φέρεται τὸ ἀβινθιον.

f. naufragium, ναυαγῶ, damnum, ζημίαν πείσχω, vela, ἀναπετάσσωμι τὰ ιστία (κρίματα πανία). f. sinem aleis rei, πρῶτα πεπῶν τι, mentionem aleis, ποιεῖται μνήμην τινός, quo facto, γαροεινῶν δὲ τούτων, factum bene! κατ' ὥς ἐπέστησας! εὖγε! homo factus ad alqd, ἀνθρώπος ἐπιτέθηκες πρὸς τι εἰς τε ποιεῖν τι. 2) alqd alqd, ποιῶ, παρέχω τινι τι, dolorem alqui, παρέχω τινι λύπην, locum tiva, injuria a alui, εἰδικῶ τινα, potestatem alqui, δίδωμι, ποιῶ τινι εξουσίαν, si mihi injuria, ἀδικουμαι, 3) alqd ἐπιτελέω, ἐργάζομαι, ἀπὸ τι, mercaturas, ἐμπορεύομαι, piraticam, πειρατείαν ποιεῖται, πειρατεύω. 3) ποιῶ, τίθημι, ὑποτίθημι. Plato construi a deo mundum fecit, ὁ Πλάτων ποιεῖ δημιουργούμενον ὁπὲ τοῦ θεοῦ τὸν κόσμον, fac animos non timere, θεὸς τὰς ψυχὰς οὐ δεικνύειν, me unum ex iis soci, προσποιεῖται εἰς εἰς αὐτῶν εἶναι 5) f. bene, male, ποιῶ καλῶς, κακῶς bene f. alqui, εὖ ποιῶ τινα, καλόν τι ποιῶ τινα, εὐεργετῶ τινα, alqd improbe, ἀντίστοιχον τι ποιῶ, bene fecit, quod dedit, καλῶς ἐπέστησας δούς. 6) facit bene, καλῶς ποιεῖ, συμβέβηκε, medicamentum facit ad dolorem, τὸ φάρμακον ποιεῖ πρὸς (εἰς) τὸν πόνον, επικουρεῖ τῷ πόνῳ, caelum non facit, ὁ οὐρανὸς οὐκ ἔστι καλῶς, ἐπιτέλλεται. 7) f. cum alqd ἢ ab alqd, πρὸ, τίνος εἴμαι, μετὰ τίνος ἢ συν τινι γίνουμαι, φρονῶ τὰ τίνος, contra ἢ adversus alqm, ἐναντιοῦμαι τινι, τινα τινος τινι εἶμαι. 8) f. alqd alqui ἢ alqd ἢ de alqd, ποιῶ τί τινι, ποιῶ τί τινα, ποιῶ τι περὶ τίνος, χρῶμαι τινι, per acit, quid facit auro, οὐκ ἔχει, ὅτι χρῆσθαι τῷ χρυσῷ, quid hinc homini ne faciam? πῶς χρῆσθαι, τί ποιῶσω τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ; quid de hoc faciam? τί χρῶ ποιεῖν περὶ τούτου;

quid illo ante de illo fiet? τί γενήσεται ἐκείνος, τί γενήσεται περὶ ἐκείνου; 9) facio ut alqd fiat, ποιῶ ὥς (εἴτε ἔπος) γένηται τι. faci ut essent nota, ἐποίησα ἔπος γνωστὰ εἶναι, hoc facit maerescere volucres, τοῦτο ποιεῖ τὰ πτερυγία ἐσθλαίνειν. facere non possum, quia ad te mittam litteras, εὐχὴ ἐστὶν ἔπος εὐ πέμψω πρὸς σὲ ἐπιστολήν, εὐ δύναμαι μὴ εὐ πεμψαί. Uti potest, ut recte sentiat, εἰς τὸ ἐστὶν ἔργῳ φρονεῖν. Si ut, γίγνεται ὥστε, inquit facit, ut eum ejicerem, ἀκὼν ἐποίησα ἐκβάλλων αὐτόν. 10) f. alqm (ἢ alqd) magni, parvi, nobili, κτλ. ποιεῖμαι τινα (ἢ τι) περὶ πολλοῦ, περὶ λίγου, ἐν οὐδανὶ λέγω, κτλ. 11) ārch. factum volo, ὀθλῶ, βούλομαι. alcuī factum (esse) volo, εὐνοῶμαι; ἔγω τινα.

facteon = faciendum, παρὴν ὡδὴς ἐσχηματισμένον ὡς Κικέρωνος κατὰ τὰ τι τῶν ἑλληνικῶν.

facio, ōis, ō. (facio) πείσῃς, πείσεις. factionem testamenti non habeo, διαθήκην ποιεῖσθαι εὐχὴ ἔξειται μοι. 2) αἰρέσεις, στάσεις (ἐν τῇ πολιτείᾳ, καλίστα). 3) εἰ στασιώσται, τὸ στιάζει.

factiosus, a, um, μ. (μτγ.) σ. κ. † ὡς (facio) δραστήκις, δραστηριος; 2) στασιώδης, στασιαστικός.

factio, aī, aium, aīe, (ὡς μ. τοῦ facio) alqd, εἴωθα ποιεῖν τι. 2) ποιῶ, ἐργάζομαι τι. versus, ποιῶ στιχόν, simulacra ex arbore, ποιῶ ἔργα κατὰ ἐκ δένδρου. aī m, ἐργάζομαι, ἀκὼ τέχνην. medicinam, ἀσκῶ, ἐπιστάδω τὴν ἰατρικὴν.

facto, aīe, (ἐπιτ. τοῦ facio) alqd, ποιῶ, ἐργάζομαι τι. Πλ.

factior, ōis, ā (facio) πεινητός, ὀλιγοψύχος, πρᾶκτωρ.

factum, ī, ō (facio) τὸ πεπραγμένον, ἔργον, πράξις. dictum, factum, αἱ ἱστοί, αἱ ἔργα. facio opus est,

χρὴ ποιεῖν. nunc quid facio opus sit, vide, νῦν δὲ σκόπει τί χρὴ ποιεῖν. factum (εἴτε recte) factum, τὸ κατὰ φύσιν, bonum factum! ἀγαθὴ τὸ γῆ!

facius, a, um, īd. facio. [δύον.

facula, ae, ō. (fax) ἄλδον, λαμπά-

facultas, atis, ō. (facilis) ἐξουσία,

ἀφορμή. Miloni manendi nulla facultas fuit, τῷ Μιλῶνι οὐκ ἦν ἐξουσία

μένειν. do alcuī facultatem ad dicen-

dum, δίδωμι (παρέχω, ποιῶ) τινὶ ἐξ-

ουσίαν τοῦ λεγέιν, ἀφορμὴν εἰς τὸ λε-

γεῖν. si facultas tui praesentis esset,

εἰ ἐξουσία ἦν σε ὄντων. 2) ἀφορμή, εὐ-

περία. omnium rerum in oppido f.

est, πάντων τῶν προχυμένων ἐν τῷ

πολεὶ εὐπερίεστί. habeo facultatem

navium, ἀφορμὰς, νέων ἔργα. 3)

δύναμις, δυνάτης. ingenii, τοῦ νοῦς.

f. dicendi εἴτε ἀπλῶς facultas, ἢ

δύναμις τοῦ λεγέιν, δυνάτης. 4) facultates, πλ. δυνάμεις, ἀφορμαί, εὐσῖα,

πρὸς ποιεῖν ὑπορχόντα. facultates aliis

relinquamus, τὰς εἰς τὸν βίον ἀφορμὰς

ἄλλοις καταλείψμεν. [εὐφραδῶς,

facundo, est ὁ μ. (μτγ.) σ. εὐεπῶς,

facundia, ae, ō. δυνάτης τοῦ λεγέιν,

εὐεπία, λογιότης. [δία.

+ facundus, atis, ō. Πλ. = facun-

facundus, a, um, μ. † σ. κ. † ὡς.

(lor) δεινὸς λεγέιν, εὐεπία, εὐφραδῆς,

λογιότης. f. nepos Atlantiae, ὁ λόγιος

Ἑρμῆς.

facula, ae, ō. (fax) φάκλα, τρυβ.

faculis, facnom, īd. fendia, feniūm.

Faculæ, aium, ō. τὰ φαεινὰ (εἰ

φαεινολαί), ποιεῖς Τυρρηνίαις, τανὺν

Etiola. -lanus, a, um, τῶν φαεινολάνων.

fax, eis, ō. (φάκλα) τρυβ. ἱάδης,

ὕπερσθημα. vini, ἡ τρυβ. τοῦ εἶναι. 2)

εἶδος χυλοῦ ἢ ἐμβαμματος. 3) μτφ.

αὐρηται, συρφετώδης ὕλη.

* fagineus x * faginus, a, um,

φάγιονος, ἔξωινος.

factus, ī, ō. ἡ φ γ ὅς, ἔξω.

Fāla, ae, θ. (fallō) ἑλίνος πύργος.
μετρ. μηχανή, ἀπάτη, δόλος.

Fālārīca, ae, θ. (phal.) χαιροβαλί-
στρα, εἶδος βέλους.

Falcārius, ii, ē. (Fala) δρεπανουργός.
Ὁθεν ὁρμητικὸς ἐν Ρώμῃ ἐλέγτο iater
falcarius.

falcārus, a, um, (fals) δρεπανοει-
δής. 2) δρεπανηφόρος. cuius f. τὸ
δρεπανηφόρον ἄρμα.

Falcidius, ii, ē. Φαλκιδίος. -dins κ.
diānus, a, um, τοῦ Φαλκιδίου.

* falcifer, ēre, ēram, (fals-fero)
δρεπανηφόρος.

Fālērīi, orum, Φαλέριον, Φαλί-
σκον, πόλις Τυρρηνίας.

Fālerius, a, um, Φαλέρνιος καὶ Φα-
λέρνιος. ager f. χώρα τῆς Καμπανίας.
Falerium, i, ū. ὁ Φαλέρνιος (οἶκος).

Fālisus, a, um, (Falerii) Φαλε-
ρίος. Falisci, ē. Φαλίσκοι, Φαλέριοι.

fallāci, ae, θ. (fallax) ἀπάτη, μηχανή,
δόλος, πανουργία.

+ fallācīdiquus, a, um, (fallax-
loquor) ψευδολόγος. Κικ.

fallācīter, επίρ. μ. ὑπ. δολίως, ἀ-
πατηλῶς, πανούργως.

fallax, ācis, (fallō) σφαλέρης, δόλιος,
δολιόδης, απατηλός, πανούργος.

fallō, fēfelli, falsum, ēre, alqm,
ο φ ἄ λ λ ω, ἀπατῶ, ψεύδω τινά, alqm
dolis, ἀπατῶ, ἐξαπατῶ τινά δόλῳ,

πατακροῦμαι τινά, spēs fefellit auda-
ciam, ἡ ἱλπίς ἐψεύσε τὴν τόλμην, ἡ

τολμή ἐψέχη τῆς ἐκπίδους. f. alqm
fruciu, ψεύδω, ἀποστερῶ τινά του

καρπού. 2) alqm, ἀπατῶ τι, ἀνέρι
τινος παρὶχω. cuius labor fallit, ἡ

ἀργασία ἀπατᾷ τὰς φροντίδας, ἀνέρι
τῶν φροντίδων παρὶχει. f. labores ser-

monio, ἀπατῶ τοὺς πόνους τῶ λόγῳ,
τερπω τοὺς πόνους τῇ ἡμιλίᾳ. 3) alqm,

ψευδομένους ποιῶ τι, ὑπακρίνομαι,
προσκοποῦμαι τι. faciōm alqje, ὑπο-

κρίνομαι τὸ πρόσωπόν τινα. falsus

lacrimum, πλαστὸν, ψευδὲς δάκρυον.

4) ψευδεσμαι. ei sciens f., ei scōm ψευ-
δομαι, εἰ ἐπιτορκῶ. Idem, ψευδομαι,

παραβαίνω τὴν πίστιν. imperium, πα-
ραβαίνω τὰ προσταχθέντα. 5) fallit

me εἴτε fallor, σφάλloμαι, λανθάνω·
με, ψεύδομαι τινος. me fallit dies,

ψεύδομαι τῆς ἡμέρας, ἡ ἡμέρα λαν-
θάνει με. nec me animi fallit, οὐδέ

με λήθει, οὐδέ μου λανθάνει τὸν νόον.
f. custodes, λανθάνω τοὺς φύλακας.

fallit hostis incedens, ὁ πολέμιος λαν-
θάνει ἐμβαδίων, λαθὼν ἐμβαδίνει. mo-

riens cōfellit, ἐλαθεν ἀποθανόν, λῆτων
ἀπθανόν. aetis fallit, ὁ χρόνος λα-
θάνει

παρερχόμενος. f. retis, λαθὼν φεύγω
ἐκ τῶν δικτύων. f. furta, λανθάνω κλέ-
πτων, λαθὼν κλέπτω.

falsārius, ii, ē. (falsum) πλαστο-
γράφος, νομιστής. Σουητ.

falsi -dīcus, a, um, ψευδολόγος. Πλ.
+ falsīficus, a, um, (falsum-facio)

ψευδουργός, ψευδοποιῶν. Πλ.
+ falsīfūrius, a, um, (falsum-

juro) ὁ ψευδομαρτυρῶν. Πλ.
falsīdīquus, a, um, (falsum-loquor)

ψευδολόγος. Πλ. | ψευδεσμαι. Πλ.
+ falsīmōnia, ae, θ. (falsus) φίλος·

+ falsīpārens, nīs, (falsus-parens)
ψευδοπάρος (ὁ ψευδοῦς πατὴρ τοῦ

νομιζομένου). Κατ. [θού.
falso, επίρ. (fallō) ψευδῶς, οὐκ ἀλη-

θῶς. a, um, με + ὑπ. (fallō) ψευ-
δῆς, πλαστὸς, κίβδηλος. falsus amī is,

ψευδῆς, ἀπίστεος τοῖς φίλοις. falsum,
i, ū. ψεύδος, κίβδηλος, νοθευσις.

fals, cis, ū. (pālis) δρέπανον, δρε-
πάνη. 2) δρεπανοειδής μάχαρις.

fāma, ae, θ. (for) φήμη, λόγος.
ut f. est, ὡς λόγος ἐστίν, ὡς φαίν,

ὡς θυλλοῦσι. f. mouai, ἡ φήμη θίσι.
famaū dispargo, διασπείρω, διαδίδω·

με λογον. f. est in isso, λόγος ἐστίν,
ὡς πορευθέντος σου. 2) κατ' ἐξοχήν

ἡ κατὰ φήμην, δοξασ, εὐδοξία, εὐκλεία.

fāmēlicus, a, um, (fames) [ἀρχ. κ. μετ.] πειναλιός, λιμώτων.

fāmis, is, θ. (χάτος, χάτις, χ=f) πείνα, λιμός. famem exple, τὴν πείναν πληρῶν, κορινθύναι. tolerare, φέρειν λιμόν. f. urget, ὁ λιμός πιέζει. fame morior, λιμῷ ἀποθνήσκω, λιμῷ ἀπόλλυμαι. 2) ἀσιτία. 3) μετ. ἡ πείνα, ἐπιθυμία τινος.

+ famigératio, ōnis, θ. περιβόησις, εὐφήμη. Πλ. [παίσις, ἀδολέσχησις.]

fāmīgérator, ōris, á. (σπ.) λογι-
fāmilia, ae, θ. (famulus) πάντες

εἰ ἐν τῷ οἴκῳ, γυνή τε καὶ τέκνα καὶ δούλοι, εἰ οἰκεῖται, ὁ οἶκος. pater familiae εἶτε paterfamilias, ὁ οἰκοδεσπότης, κύριος. materfamiliae εἶτε materfamilias, ἡ οἰκοδέσποινα, κυρία. filius familiae, ὁ υἱός· ὁ εἶτε ἐν τῇ τοῦ πατρὸς κυρείᾳ ὢν. μεταφ. familiam ducere, κύριός εἰμι, πρωτεύω. sententia, quae familiam ducit, τὸ κύριον εἰσώμα. 2) κατ' ἐξουγὴν ἡ οἰκεῖται, οἰκία, το οἰκετικόν, εἰ δούλοι. emo familiam εἰ αἰσῶ, ἀνούμαι τὸ οἰκετικόν παρὰ τινος. 3) συστήμα, ἐταιρεία μονομάχων ἢ ὑποκριτῶν, φιλοσοφικὴ αἵρεσις, εἰ μαθηταί τινος, ἡ διὰδοχὴ τινος. 4) οἶκος, οἰκία, γένος. Iunia familia, τὸ τοῦ Ιουνίου γένος, ἡ Ιουνία γενεά. antiquissimā familiā ἢ ex antiquissima familia, ἀρχαιότατος οἰκίας, εἰ ἀρχαιοτάτου γένους. 5) σπ. τὰ οἰκεῖται, ὑπάρχοντα, ὁ οἶκος, ἡ οὐσία. decem dierum vix mihi est familia, μόλις δέκα ἡμερῶν βίον ἔχω.

fāmiliaris, a, (familia) οἰκεῖος. familiares pecuniae, τὰ οἰκεῖα, τὰ ἴδια χρήματα. res f. τὰ οἰκεῖα, τὰ ὑπάρχοντα, ἡ οὐσία. 2) οἰκετικός, τοῦ οἴκου. f. locus, ἡ τοῦ οἴκου ἐστία, res f. ἡ οἰκονομία. funus f. κηδεία οἴκου. 4) aleui, οἰκεῖος τινι, συνήθης, συνών τινι. f. soror, οἰκία ὁμιλία. res statuaria familiaris Italiae, ἡ ἀ-

γαλματοποιία συνήθης ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἢ, ἡ Ἰταλία οἰκεῖα τῇ ἀγαλματοποιίᾳ ἢ. fam liaris aleje, ὁ οἰκεῖος τινος, ὁ συνών τινι.

fāmiliaritas, atis, θ. οἰκεῖστος, συνήθεια, συνουσία. est mihi familiaritas cum aliquo ἢ versor in aleje familiaritate, ἐστί μοι οἰκεῖστος (συνήθεια, συνουσία) πρὸς τινά.

fāmiliariter, ἐπίφ. μ. σ. κ. ὑπ. οἰκεῖως. vivo cum aliquo, οἰκεῖως σὺν εἰμι τινι. utor aliquo, οἰκεῖως, φιλικῶς χρῶμαι τινι. diligo aliquo familiarissimè, φιλῶ τινά οἰκεϊστάτα.

fāmūse, ἐπίφ. ἐνδοξως.

fāmūsus, a, um, πόλυρρημος, πτερόρρημος, περὶ βόητος, διαβόητος (ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ). 2) βλάστημος, ὑδριστικός, κακολόγος.

fāmūla, ae, θ. (bŕessa) θερράπεινα, οἰκέτις, δουλὴ, δούλη.

fāmūlār s, u, (famulus) [σπ.] δουλικῶς, τῶν οἰκετῶν, τῶν δούλων.

fāmūlānus, us, á- δουλεία.

fāmūlor, atus, atī, (famulus) aleui, δουλεύω, ἡμερω τινι.

fāmūlus, i, á. (bŕes, bŕessŭ) θερράπων, οἰκετὴρ, δούλος. famulus sacro rum, ὁ ἱερεὺς αἵ.

fānāticus, a, um, (sonum) ἱερομανής, θεομανής, θεόληπτος. 2) ματαίος, ματαιόδοξος.

Fannius, o, φάννιος, Φαννία Fan-
nīānus, a, um, τοῦ Φαννίου.

fānum, i, ōi. (for) τέμενος, ἱερὸν. 2) ναός.

Fānum, ōi. ἱερὸν (Fortunae, τῆς Γούης), πόλις τῆς Ὀδρυγκῆς.

fār, fartis, ō. τὸ φάρμακόν· ἔλας. 2) γόνιμος, τὸ γεννῶν ἄνθρωπον.

farcio, farsŭ, fartum, ire, πλάσσω, πλάττωμι, παρκατός· alqd. πλάττω, βγῶ, πλάττω τι. fartus aliquo re, τεταγμένος, μαστός τινος. μεταφ. f. cunctiones, σόφισματα ψευδῆ. 2) σιτίζω, σιτεύω, χερ-

τάζω τι, *factum*, ἰ. οὐ. ἐντερε, ἐνερπώνη, τὰ ἐντὸς, 2) ἐνθόλευσις. μεταφ. *factum* *facere* ex aliquo, κατακόπτειν τινα, κατὰ μικρὰ τινα ποιεῖν.

Farfārus, ἰ, ὀδ.—*Fabaris*.

farfōrus, ἰ, ἄ-χαμσιλεύκη, βοτ. Π.).

fārtia, ae, ὁ. (*far*) ἄλευρον, τὰ ἄ-λευρα.

farfāgo, īnis, ὁ. (*far*) πολυμυγῆς χι-
fartor, ōris, ἄ. (*farrio*) ἄλλαντο-
farius, a, um, ἰδ. *farcio*. { ποίε.

fas, οὐ (μόνον κατ' ἐν. κ. αἰτ τοῦ ἐν.) (*for*) τὰ δοῖον, ἢ ὁμις, τὸ θεμι-
τὸν, τὸ ὑπὲρ τῶν θεῶν ὠρισμένον. *fas*
jusque, τὰ ὅσα καὶ τὰ δίκαια. 2)
ὁμίς, θεμιτὸν, δίκαιον, ἐπὶ νόμιμον.
mihi fas est dicere, ἔξεστί μοι εἰπεῖν.
3) ὁμίς, θεμιτὸν, δυνατόν. *fas est*
θεμιτὸν ἐστίν, ἐνδέχεται. 4) τὸ ὅτιον,
οἱ θεοί, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἢ ὁμίς. 5)
εἰμαρμένη, πεπρωμένον.

fascia, ae, ὁ. ταινία, διαδήμα (ἰπὺς
κεφαλῆς, τῆς κνήμης κτ.). 2) στηθιδε-
σμος, στηθοδεταίς. 3) σπάργανον, χει-
ρία. *fasciae*, τὰ σπάργανα, αἱ χειρίαι.
4) ἐν τῇ ἱατρικῇ ἐπίδεσμος, ἐπίδε-
σμον, ἐπίδεταίς.

fasciōlus, ἰ, ἄ. (*fascia*) φάκελος,
δέσμις, δέσμη. 2) ὕπον. *flutum*, ἀν-
θίων δέσμη, ἀνθίων φάκελος. { ταιν.

* *fasciō*, are, αἰρη, β ἄ σ κ ἄ ν ι σ ν.

fasciūm, ἰ, οὐ. β ἄ σ κ ἄ ν ι σ ν,
προθεσπῆκον, ὁ φαλλός, ἡ πύσθη.

fasciōla, ae, ὁ. (*fascia*) ταινίδιον, ται-
νίον, μικρὰ ταινία κεφαλῆς ἢ κνήμης,
σπάργανον, χειρία κτ.

fascis, is, ἄ. φ ἄ κ α λ ο ς, δέσμη,
δέσμις. *liguorum*, φάκελος δούλων, φά-
κες. 2) *fascēs*, ium, πλ. δέσμαι
βάδων, ἄ: οἱ βάδουχοι φερόντες
πρηνήγυντα τῶν ὑπᾶτων, στρατηγῶν
καὶ ἄλλων μετ' ἐξόντων ἀρχῶν. *fascēs*
submitto alicui, καταστῆλω τινὶ τὰς
βάδους. *fascēs* habeo, ὑπαγεύωμαι, ἔ-
fascēs, ἢ βάδουχία, ὑπαγεῖα.

fascelus, *fascellus*, ἰδ. *phaselus*.

fassus, a, um, ἰδ. *fatior*.

fasti, orum, ἄ. ἰδ. *fastus*.

fastidio, īvi, itum, īre, (*fastidium*)
aliquid, σιγκαίνω τι, ἀσώμαι ἐπὶ τινι.
fastidio na, ἀσώδης, σιγκός. 2) μεταφ.
romi ἢ *in re*, ἢ μετ' ἀπρεσβ. σιγκαί-
νω, σιγκαίνεμαι, δυσχεραίνω τι ἢ ἐπὶ
τινι, δυσκαλαινῶ ἐπὶ τινι, οὐ βούλομαι.

fastidiōse, ἐπὶρ. μ. σ. δυσχερῶς,
δυσκόλως.

fastidiōsus, a, um, μ. σ. κ. + ὀπ-
σιγκός, ἀσώδης. 2) δυσχερής, δυσ-
κόλος, δυσχεραντικός. *fastidiosus* alicui
rei, σιγκαίνόμενός τι. 3) σιγκαντής,
ἀπῆλς, ἀπὴν παρεχών.

fastidium, īi, οὐ. (*fastes*) σιγκαί-
ναι, ἀσῆ, ἀπῆλς. 2) δυσχερεῖς, ὑπερ-
εἴψα, καταφρόνσις.

fastigatus, a, um, (μετφ. τοῦ *fasti-
go*) collis, λίθος κορυφώδης, εἰς κο-
ρυφὴν ἐνών. 2) ἐπικλινής, κατωφερής.

fastigium, īi, οὐ. κορυφή, ἀκρὸν,
ἄκρα. μεταφ. κορυφή, κολετῶν, ἀέτω-
μα, ἀήτ. 2) ἀέτωμα, αἰετοί (ναυὶ ἢ
ἄλλου οἰκοδομήματα). 3) κλίσις, κα-
ταντία, κατωφερεια, τὸ πρᾶνός.

4. *fastus*, a, um, (*fas*) *dies fastus*,
ἐνδίκος ἡμέρα, δικαιοσύνη ἡμέρα. Ὅταν
fasti, ἄ πλ. (ὑπον. *li-s*) ἡμερολο-
γίον. 2) κατάλογος εἰς χρονολογικὴν
πίνακα τῶν ὑπᾶτων καὶ ἄλλων ἀρ-
χῶν. 3) χρονολογία, χρονικά.

2. *fastus*, us, ἄ. ὄγκος, φρόνημα, ὀ-
πισθηανία, τὸ βρυπτικόν.

fatalis, e, (*fatum*) μοιρῆς, μοι-
ρίδιος, εἰμαρμένος, πεπρωμένος. ἰ.
moris, τὸ πεπρωμένον τέλος. ἰ. *dies*,
ἀνάγκη, ἢ εἰμαρμένη. *fatalis* ad sa-
lutem, σωτήριος. *fatalis* ad interitum
(καὶ ἄπλως *fatalis*) ἀλεθριος, ἐξαιτίας.
ἰ. *Palladium*, τὸ Πάλλάδιον, εὐ ἔχε-
ται ἡ τῆς πόλεως (Τροίης ἢ Ῥώμης)
τόχη. ἰ. *libri*, τὰ Σιδύλλεια βιβλία.

ἡ δέσση, αἱ Μοῖραι.

Fataliter, ἐπὶ, κατὰ τὴν εὐκαρμῆ-
ν. I. definitum est, εὐμαρτῆ, πέ-
πωται.

Fāteor, fassus, ēri, (for) alqd, σπ.
de alqa re, ἐδελεῖσθαι τι. peccatum,
ἐσθλοῦ ἡμαρτηγεναι. eas res com-
paratas esse, δελεῖσθαι τὰ πράγματα
ταῦτα κατασκευάζει 2) δηλῶ τι, vul-
tu iram, τῷ προσώπῳ τὴν ὀργήν.

fāti-cāsus εἰτε-εἰσπῆ, α, um, (casus)
[σπ.] μοιρολόγος, χρητομῶδός.

fātidicus, α, um, (fatum-dico) μοι-
ρολόγος, χρητομῶδός, μαντικός.

* fātifer, ūra, erum, (fatum-fert)
μῆρυν εἰτε θύναζον ἐπιφύων, ἐλθρίας.

fātigātio, ōis, ō, καταπόντης, κό-
πος, κίματος.

fātigo, ari, aium, are, (fatis, χρεῖς,
συγγ. τοῦ affatim, χ. ερο) αληθ, κατα-
πνῶ, κοπῶ, τρέχω τινά. fatigor alqa re,
καταπονέομαι, κατατρέφωμαι ὑπὸ τι-
νος. fatigatus, α, um, καταπνός, κα-
τακοπῆς, ἀπειρήκως, κίμων. 2) τρέχω
ἐνερῶς τινα, ἐνοχλῶ τινι. 3) μετα-
β. diem, ἐργαζόμενος διαφυγὴν τὴν ἡμέ-
ραν. locum alqm, διαπλυνώμαι. τῶν
τινι, ἀδελαιπνῶς διατρέπω πόν.

fātiliqua, ae, ō, (fatum-locus)
μοιρολόγος, χρητομῶδός, μαντικός.

fātesco, ūra, (fatis) γινώσκω, ἴσχω,
δαίω, γινώσκω, οἰδομαι. 2) κατα-
νοῶμαι, κατατρέφωμαι, ἀπεινῶ, ἀπ-
εργάζω.

Fāus, ae, ō, (fauns) ἡ Μανία
ἐπεισοῦς τῆς Ἀγασθῆς θεᾶς. (Fauna)

fāunus, ātis, ō, τῆς ἡμέρας

faunus, ī, ō, (for) θεοπαῖς, γρη-
σοῦς. Symbiolum faus, τῆς εὐδαιμονίας
θεοπαῖς, αἱ θεοπαῖδες χρησμοί. 2)
μῆρυν εὐκαρμῆς, τὸ πεπρωμένον. fa-
unus (vite in faus) est vultu visere
alqd, μῆρυν εἰτε πεπρωμένον εὐδαιμο-
νίαν τι. cito, velle μῆρυν praefer faunus.
ὑπὲρ μῆρυν. 3) τὸ συμβῆναι, ἡ τύχη.

3) μῆρυν, τὸ πεπρωμένον τέλος, θά-
νατος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ αὐτόματος
θάνατος.

fāuor, ari, (fauns) μωραίνω.

fāus, α, um, id. for.

fāuns, α, um, μωρός, φρενοβλαβής.

fauces, ium, ē, πλ. (ἀπ. τοῦ ἐν *

fauce) ἀκροῦς, ἐκροῦς. 2) τὸ στενόν.

Ciliciae, αἱ πόλεις, τὰ στενά τῆς Κιλι-
κίας. Nili, τὰ στενά τοῦ Νείλου.

maris, ἐπερὶ μῶς, terrae, ἐξισθμός.

Fauna, ae, ō = Fauna.

Faunus, ī, ā, Φαῦνος, μουρικός τῆς

Λατίνης βασιλῆος, καὶ ἀφροειδὲς καὶ

πομπικὸς θεός, ὅμοιος τῷ Πανί, ὃ

καὶ κατ' ἐτυμον συμφωνεῖ. 2) Fauni

πλ. εἰ Πᾶνες.

+ fauste, ἐπὶ ἀιτίαις, εὐτοχῶς, Κικ.

faustitas, ātis, ō, εὐτοχία. Or.

Faustulus, ī, ā, Φαυστόλος.

faustus, α, um, (fauco) εὐτυχίας, δε-
ξίας, omen, καλός, αἰτίας, εὐτυχίας. 2)

εὐτοχῆς, εὐδαίμων. quod bonum fau-
stu n' felixque sit! Ἀγαθὴ τοῦχρ! 2)

Faustus, α, um, Φαυστός, Φαυστός.

fautor, ōis, ā, (fauco) σπουδαστής

τινός, εὐτυχίας τινός, iure dignitatis fau-
tor omni, σπουδάζω, σπουδῆς ποιού-

μαι πρὸς τὴν αὐτὴν τυχὴν, I. honorum,

κατὰ ἀρετῆς εὐτυχίας.

faustus, ātis, ō, (fauco) ἡ περὶ

τινι (περὶ τῆς) σπουδάζουσας, πρὸς τι-
να εὐτυχία.

fāvus, āvi, faunus, ūra, (for) αλευί,

μῆρυν σκαπόμενον τινι σπουδῇ τινι

ἢ τι, σπουδῇ περὶ τοῦ ἢ περὶ τι,

προσμενέμαι τινα. haec huius aetatis,

σπουδάζω, σπουδῆς ποιῶμαι περὶ τὴν

αὐτὴν τυχὴν. faustus vultus, εὐτυχίας

εὐτυχίας 2) faus εἰτε ἡμερῶς, ἐπεισο-

σας εὐτοχῶς. faustis lingua! εὐφρη-

μῆτις! εὐφρυνός, βοῶ! εἰς θεοπαῖς ἢ

θεοπαῖδων εὐφρυνός, εὐφρυνός, ἐπεισο-

σας. faustus, ae, ō, θεοπαῖς, ἐπεισο-

σας. 2) περὶ, περὶ (κιν. εὐδαιμονίας).

fāvitor, ōris, ἄ. ἐπὶ πρῶτῳ, = fautor.
fāvōnius, ii, ἄ. ζήτωρ.

fāvor, ōris, ἄ. (faveo) εὐνοία, χάρις, σπουδή. 2) συναινεσις, ἐπαίνος.

† fāvōrābilis, e, μ. σ. σπουδαζόμενος, κεχαρισμένος, χαρίεις. (σεως.)

† fāvōrābiliter, ἐπὶ μετὰ συναινε-
fāvus, i, ἄ. κηρίον, μελίκηρον.

fax, fācis, θ. (φάος, φέγγος) δῆς, λαμπάς. fax ardens, ὁ πυρρός. f. prima, αἰ.

(πρώται) λύχνων ἀφαι. Ἐπειδὴ δὲ ἐν γάμοις καὶ κηδείαις λαμπάνειν χρῶντο,

λέγουσι ποιητικῶς fax ἀντὶ τῶν γάμων ὃ τῆς κηδείας μεταρ. Nervo fax

generis humani, Νέρων ὁ δαίμων τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. fax tumultu, τὸ

ἐναυμά τοῦ πολέμου. Sertorius fax belli, Σερτώριος ὁ τοῦ πολέμου αἰτίας,

ὁ ἐκκαίων, ἀναιθύσων τὸν πόλεμον fax mentis gloria, κέντρον τῆς ψυχῆς

ἢ δόξα. 2) πειτὴ λαμπηδὼν, λαμπύρις, φῶς. 3) fauces, αἱ λαμπάδες (εἶδος με-
τεώρου φαινομένου).

fatim, faxo, ἰδ. facio.

febrīcula, ae, θ. (febris) πυρετίον. febrīculōsus, a, um, (febris) πυ-
ρεκτικός. 2) πυρετώδης.

febris, is, θ. (ferreo, θέρδω, δωρ. = θερμός) πυρετός. habeo, πυρετῶ. f. ter-
tiana, ὁ τρίτης πυρετός. ardens ἡ fer-
vida, καυσώδης πυρετός. ardens, ὁ

ἡπιώτερος πυρετός. accessio febris, ἡ πύξις, ὁ παροξυσμός. [γνισμός.]

februa, orum, οὗ. πλ. καθαρμός ἀ-
februārius, a, um, (februa) φε-
βρουάριος, τοῦ φεβρουαρίου μηνός. Ca-

lendarū februariarū, αἱ Καλάνδαι (ἡ
νουμηνία) τοῦ Φεβρουαρίου. februa-
rius, ἄ. (ύπον. mensis) ὁ Φεβρουάριος

μήν. Σημ. Ὁ Φεβρουάριος μὴν τοῖς ἀρχαι-
στοτάτοις τῶν Ῥωμαίων ὁ τοῦ ἐνι-
αυτοῦ τελευταίος ἦν, καὶ καθαρμοὶ ἐν

αὐτῷ ἐγίνοντο.

fēci, fecisse, ἰδ. facio.

fecunditas, ātis, θ. (fecundus) ἐπι-

ζῶων' εὐτελής, εὐγονία, τὸ γόνιμον. 2) ἐπὶ ἀγρῶν' εὐφορία, ἀφθονία. 3) μι-
τασι. τὸ γόνιμον τῆς ψυχῆς, ἡ ἀφθονία.

fecundus, a, um, αἰ. σ. κ. ὕπ. (fecis)
αἰεῖς, ἐπὶ ζῶων, εὐτοκος, εὐγονος, πη-
λὺγενος, γονιμος. 2) ἐπὶ φυτῶν' εὐ-
καρπος, καρποφόρος, κάρπιμος. 3) ἐπὶ

ἀγρῶν' εὐφορος, ἀφθονος. 4) μεταφ.
γονιμος, πλήρης τινος, ἀφθονον ἔχων
τι. 5) ἀφθονίαν πορέχων, καρποφόρος.

femellus, o, εὐφορος, καρποτόπος δμοῖος.

fefelli, fecelisse, ἰδ. fello.

fel, fellis, οὗ χ ο λ ῆ, χ ο λ ε ς, τὸ
πικρὸν, ἡ πικρότης.

felles, is, θ. αἰλτορος. 2) γαλῆ.

feliciter, ātis, θ. εὐδαιμονία, εὐ-
τυχία, εὐπραγία. 2) ἐπὶ γῆς' εὐδαι-
μονία, καρποφορία, ἀφθονία.

feliciter, ἐπὶ μ. σ. κ. ὕπ. εὐδαι-
μόνως, εὐτυχῶς. 2) ἐπὶ καρπῶν' εὐ-
φορῶς, ἀφθονῶς. 3) ἐπὶ τῶν. εὐφρα-
tēlis, is, σπ. = felix. [ἰδ. f.]

fēlix, icis, μ. σ. κ. ὕπ. εὐδαιμονῶν,
εὐτυχῆς, ἁλδίας, μακάριος. felix abje-
rei καὶ olia re, ἀφθονον ἔχων τι, εὐ-
τυχῆς ἐπὶ τινι. f. omen, αἰετός εὐνοῦς.

quod bonum faustum felixque sit!
ἀγαθὴ τύχη, regio, εὐλαίμων, ἀφθονος,
καρποφόρος χώρα. f. arbor, καλλι-
καρπον, πολυκαρπον δένδρον. felix

sum εὐδαιμονῶ, εὐ πράττω. felix sis,
εὐ πράττεις.

† femella, ae, θ. (femina) γυναικίς.
femina, ἀπάρχ. = femur.

fēmīna, ae, θ. (femur, θηλῶ, θηλῆ-
μῶν) ἐπὶ ἀνθρώπων' ζῶων καὶ φυτῶν ἡ
ἡ θ ῆ λ ῆ α. 2) γυνή. [μετρεῖται.]

† femīnālis, ium, (σπ.) τὰ περὶ
fēmīnius, a, um, θηλυς, θηλοκέτης.

femīnei sexus, θηλὸς τὸ γένος. 2) γυν-
ναϊκῆς, τῶν γυναικῶν. feminae

Calendarū, αἱ Καλάνδαι τοῦ Μαρτίου,
ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῶν Matronarū. 2)

ματρ. θηλυκὸς γυναικῆς, γυναικῶ-
δος, ἀνάνδρος.

fēmur, ōris, κ. (ἐκ τοῦ ἀπὸρχ. fo-
men) ὀρίς, οὗ. ὁ μῆρος, τὸ σκέλος.

fēnēbris, e, (fenus) δανειστικός. lex,
ὁ παρὶ τοῦ τοκισμοῦ νόμος. pecunia
fenebris, τὸ δανειόν. [πμρς.

fēnēratiō, ōnis, θ. δανεισμός, τοκί-
σμος. fēnērātō, epīr. ἐπὶ τόκῳ.

fēnērātor, ōris, ἄ. δανειστής, το-
κιστής. 2) τοκιστής, τοκογλύφος.

fēnēro, are, (fenus) δανείζω, τι-
μίζω, pecuniā, δανείζω χρήματα
2) κερδοῦμαι, προχειρίζομαι, μεταχι-
δωμί τι.

fēnēror, atus, arī, (fenus) = fenēro,
δανείζω, τοκίζω. 2) δανείζομαι, pec-
uniā ab aliquo, χρήματα παρὰ τινος.

Fēnestella, ae, θ. (fenestra) τοῦ fe-
nestra) ἡ φανεστολλα πόλη, μία τῶν
πολῶν τῆς Βώμεης. [ρίς, ὁπή.

fēnēstra, ae, θ. (φαίνω) φωστήρ, θυ-
λάκιον, fenestra, (fenestra) (σπ.) χορτίνος.

fēnēstularius, campas, ἄ. (fenicu-
lum, μάρτυρον) ὁ Μαραθῶν, πεδῖον
τῆς Ἰσθμίας.

fēnum, (faen, foen.) ἰ, οὗ. χορτός,
κύβρις χορτός, ξηρός χιλός. f. seco
εἴτε caedo, τέμνω εἴτε κόπτω χόρτον.

fēnus, ōris, οὗ. (συγγ. τοῦ faenus)
τοκός, δ. ἄφορος. pecuniā alicui fe-
nui εἴτε fenatō do, δίδωμι τινι χρή-
ματα ἐπὶ τόκῳ. δανείζω τινι ἀργύριον.

alicui f. do, ἐποδίδωμι τινι τοὺς τόκους.
f. exorere, τοκίζω, aliqd f. uore acci-
pi, δανείζομαι τι. 2) σπ. τὸ δάνειον.

fēnuecūlum, ἰ, οὗ. (fenus) ὀλίγος
τὸς τοκός.

fēro, are, θ. ἔδ. ferus.

+ fēriatius, epīr. συγκρ. εὐφορώ-
τερον, ἀφρονώτερον. Λιβ.

fēialis, e, (fero) νεκρικός. f. car-
men, τὸ ἐπιτάφιον μέλος. -lia, ium, οὗ.
τὰ νεκροία, θανάτουσια, ὁ ἐναγισμός.

2) θανάτιμος, θανάτιφῆρος, θλιβής.

fērax, ācis, μ. σ. κ. ὕπ. (fero)
εὐφορός, εὐκαρπός, καρποφόρος. *†
alicjs rei, * alia re, εὐφορός, πλούσιος
τινός.

ferocūlum, ἰ, οὗ. (ἀντὶ fericulum
ἐκ τοῦ fero) φορεῖον, φέρτρον, ἐξ' οὗ
ἐν πομπαῖς τὰ λάφυρα καὶ αἱ τῶν
θεῶν εἰκόνες ἐφέροντο. 2) ἡ τῶν ἰδε-
σμάτων φορτίη, τραπεζα. ferula, πλ.,
τὰ ἐδέρματα, ἐπιτραπέζια, πα-
ρακείμενα.

fēre, epīr. (fero) σχεδόν, πως, που.
omnes fer, πάντες που, πάντες σχεδόν.
hor f. tercia, σχεδόν τι ἢ τρίτη ὥρα,
ἡ τρίτη που ὥρα. haec f. ταῦτά πως.
in hunc f. modum, ὥδε πως, οὕτω
πως. 2) ὥς τὰ πολλὰ, ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ.
3) non f. multum, οὐ πάντοτε πολὺ.

ferentārius, a, um, ἐπίκουρος, ἐπι-
κουρικός. 2) -tari, ἄ. οἱ ἀκροβολισταί.

fēren ioum, ἰ, οὗ. Φερεντῖνον, πό-
λις τῆς Λατίνης. -tius, a, um, κ.
-tius, atis, Φερεντίνος, ἐκ Φερεντίνου,
τοῦ Φερεντίνου. 2) πολὺς τῆς Τυρρη-
νίας. -tini, orum, ἄ. Φερεντῖνοι.

fērentius, ii, ā. (fero ἢ ferio) Φε-
ρέριος, Τροπαιοῦχος, Σκυλοφόρος, ὑ-
περτερύτης Ζεὺς. [φορεῖον.

fēretum, ἰ, οὗ. (fero) φέρετρον,

fērius, um, uī, (festus) ἑορτάσιμος,
ἀπρακτοὶ ἡμέραι, ἀργία. f. Latinsae, αἱ
κοιναὶ τῶν Λατίνων θυσίαι. forenses,
ἡ τῶν δικαστηρίων ἀπραξία, belli, ἡ
ἐκ χειρὸς, ἀνακωχή. 2) σχολή, ἡου-
χία, εἰρήνη.

fēriatus, a, um, (μτχ. τοῦ ἀχρ.
ferat) ἀργός, σχολάζων. a re, scho-
λάζων τινός ἢ ἀπὸ τινός.

fērius, a, um, (fero) θήριος, εἶρο
f. εἴτε ἀπλῶς f. riua, ὕμειον κρείας.
2) θηριώδης, ἄγριος.

fērio, ire, aliqd ἢ aliqd, τύπτω,
πληττω, παίω, βάλλω τινά ἢ τι. car-
nī f., κέρατι παίω, κεραιτίζω. foros,
κόπτω τὴν θύραν. mīni um alicjs, παίω,

ἀλάσσω τὸ τεῖχος τῷ κριῶ. *serpens ferit, ὁ ὄφις τυπτεται, πλήττεται. f. pede, πλήττω, τύπτω, παίω τῷ πιδί. cal-o, λακτιζώ. alqm hasta ἢ jaculo, πλήττω, παίω τινά δόρατι ἢ ἀκοντίῳ. alqm gladio, τύπτω, πλήττω, παίω τινά μαχαίρῃ. f. mare, τύπτω τὴν θάλασσαν ταῖς κόπαις (ἔλα τύπτειν ἐρετμοῖς. Ο. μ.). f. pedius, πλήττομαι, τυπτομαι, κόπτομαι, παίωμαι τὸ στῆθος. res ferit oculos, τὸ πρᾶγμα τύπτει (τυποῖ) τὴν ὄψιν. sol eacumina radiis ferit, ὁ ἥλιος καταλάμπει τὰς κορυφάς, ὁ ἥλιος βᾶλλει τὰς κορυφὰς ταῖς ἀκτίσι. f. as-s, τυπῶ, κόπτω ἀσπάριζα. 2) πλήττω, βᾶλλω, παίω, κίπτω, καταβάλλω, τραπῶ, ἀπικτείνω τινά. 3) f. fundas, ζίει εἰς συνθεσίας ταμῶ, σπενδύμαι, σπονδὸς ποιῶμαι. 4) παρακρύπτωμαι, ἐξαπατῶ, φανακίζω τινά.*

Feritas, αἴς, ἡ. (f rus) ἀγρότης. ferme, ἐπίρ. (ὑπερθ. τοῦ fore ἀντι ferime) σχεδόν, σχεδόν τι. quindecim ferme, πεντεκαίδεκα πού. f. omnia, πάντα πού, σχεδόν πάντα in conspectum f. Africano, εἰς ὅσον πού τῆς Αἰθῆρας. 2) ὡς τὰ πύλαι, ὡς ἐπὶ τὸ τοῦ λό. haud ferme, σπανίως. haud f in venias, οὐτ' ἐν εὐνοίᾳ. 3) non f. impores, οὐ πίνω ἀποκοίτι.

fermentum, ι, ου. (ἀντι fermentum ἔκ τοῦ ferre) ζύμη, ζύμωμα. panis sine fermento, ἄζυμος ἄρτος. 2) ἀρτιωσις. tetrao, τῇ γῇ. 3) μεταφ. ζῆσις, ὀργή. 4) ζύλος.

fero, tuli, (κωμ. tetuli, tetulissem, tululero, tululisse) latum, ferre, φέρω alqm humeris, φέρω, βαρτάζω τι ἐπὶ τῶν ὤμων. argentum ad alqm, φέρω, κομίζω ἀργύριον πρὸς τινά. contra eicte in alqm, ἐπ' φέρω τινὲς ὀπλα. signa in hostem, προσβάλλω τῷ πολεμίῳ, δυνάμις χωρὶς τῷ πολεμίῳ, sustinuiam ἢ suffragium, φέρω ψήφον,

ψηφοφορῶ. f. legem, τίθημι, γράττω νόμον. alqd ad populum, ἀναφέρω τῷ δήμῳ παρὶ τινος. vera, φέρω ἀγγέλλω τὸ ἀληθές. alcuī praeemia, φέρω, προσφέρω τινὶ βραβεῖα. alcuī conditionem, προτείνω τινὶ συνθήκην. alcuī lucium, φέρω, παρίτω τινὶ λύπην. opem ἢ auxilium alcuī, βοηθῶ, ἐπικουρῶ τινι. ventrem ἢ partum, ἐν γαστρὶ ἔω, κοσφορῶ, prae me eicte sporto f. alqm, ὀχλῶ τ. clam f. alqd, κρύπτω τι. f. gradu a in locum, φέρω πρὸς εἰς τινὲν τόπον, βαδίζω ἐπὶ τι. me f. ad ἡ in locum. εἶμι, βαδίζω πού. an alcuī obvium ferre, ἀντίον τινι ἵσταν, ἀπαντᾷ τινι. feror, φερόμαι. stella fertur circa terram, ὁ ἀστὴρ φέρεται περὶ τὴν γῆν. in proclium feror, ἐμβαδύφρομαι εἰς τὴν μάχην. pomum fero, ἔχω ἐνὸς. f. rationes, ἀπογράφω, καταγράφω τοὺς λογισμούς. 2) φέρω, ἄγω. via fert ad locum, ἡ ὁδὸς φέρει, ἄγει ἐπὶ τόπον. crudeliato, odio, avaritia feror, ὠλοσθῇ, μίσση, φιλαργυρίᾳ, φερόμαι, ἄγρομαι. 3) fero ei ago, φέρω καὶ ἄγω. res sociorum, τὰ τῶν συμμάχων. urbem, φέρω καὶ ἄγω πόλιν. 4) φέρω, ἐκφέρω. iura fert leuges, ἡ γῆ φέρει καρπὸν. arbor fert, τὸ δένδρον φέρει, καρποφορεῖ. 5) φέρω, φερόμαι, κομίζομαι, λαμβάνω. victoriam ex alqm, κομίζομαι νίκην ἐκ τινος, ἀπὸ τινος. primas, φέρω, φερόμαι τὰ πρῶτα. fructum, paelum, κομίζομαι, λαμβάνω καρπὸν, μισθόν. 6) φέρω, ὑπομένω, ἀνέχομαι. f. alqd anquo animo, laviter, modico, fortiter, graviter, moleste, oegre, καλῶ φέρω τι πρῶτος, κισφῶς, βᾶδως, γανναίως, βαρέως, χαλεπῶς, πικρῶς. non f. oke ἀνέχομαι, οὐκ ὑπομένω, οὐκ ἔω. 7) φέρω, φερόω, ὀφείλω. an arrium dum ab Alexandro ferens, τοῦ Ἀλέξανδρου ἀπὸγονος εἶναι φέρεσκον. fortun ἢ fortus, φέρεται, λήγρουσι, ὀφείλουσι.

ται. ut fertur ἢ ut ferunt, ὡς φασι.
8) prout res fert, ὡς περ τὸ πρᾶγμα
φείσεται. cum res ipsa ferat, εἴαν τὸ πρᾶ-
γμα αὐτὸ (φείσῃ) ἐνέγκῃ τὴν καιρὸν,
εἴαν ὁ καιρὸς τοῦ πράγματος ἔλθῃ
si res ita tulisset, εἰ οὕτω τύχοι. tem-
pora rei publicae ita ferunt, οὕτως ἐν-
χεύουσιν εἰ τῆς πολιτείας καιροί. ut mea
fert oppinio, ὡς ἡ ἐμὴ γνώμη. ani-
mus fert, θυμὸς ἀγεί με, ἐθέλω.

feracia, ae, ὁ. (ferox) θρασύτης,
βαρβαρότητας, φάρδος. 2) θρασύτης, ἀν-
ταδία, ἀγέρωχία, βράσος. 3) ἀγριότης.
feracitas, atis, ὁ. = ferocia.

feraciter, ἐπὶρ. μ. σ. κ. ὅπ. θρα-
σῶς, ἀνταδῶς, ἀγέρωχως, καταρ-
ρῶς. 2) ἀγρίως, ὠμῶς.

Feroculus, a, um, (ὁπκ. τοῦ ferox)
[σπ.] θρασύς, ἀνταδής.

Feronia, ae, ὁ. Φερωνία, Σαβινική
θεὰ, ἡ Ἀνθηφόρος, εἴτε Φιλοστεφάνο.
Φερσέρην, (συγγ. τῇ Tellus).

Ferox, ōis, μ. σ. κ. ὅπ. (ferus)
βρασύς, βαρβαρότης, γυναικίς. 2) θρα-
σύς, ἀνταδής, ἀγέρωχος, ἀκρόατος,
καταρρῶκος. viribus, θρασυνόμενος,
πείσῃως τῇ δυνάμει. mentis, θρασυ-
φρων. lingua, θρασυτομέγ, θρασυ-
γλωττός. 3) ἀγριός, ὠμός.

Feramentum, orum, τὸ. (κοιν. σιδερί-
κα) σιδήρεον, σιδηρώμα, σιδερέον ἐργα-
λεῖον, σιδηρεὺν ὄργανον, ὄπλιν κατ-

ferantia, ae, ὁ. μεταλλεῖον σιδήρεον,
σιδηρωχεῖον.

feratilis, a, um, σιδηρόδαιτος. orbus
rotarum, σιδηρόδοτος κύκλος τῶν τρο-
χῶν. f. servus, σιδηροδαισιος δούλος.

feratim, ā. (ὅπον. militis) εἰ σιδηρο-
δαισιος. 2) σιδηρεὺς.

ferreus, a, um, σιδηρεὺς, σιδηρο-
ταύκος. 2) μεταφ. σιδηρεὺς, ὠμός,
ἀκρόατος, σκληρὸς. f. summus, ὁ
παρ' Ὀυτῆρι χαλκεὺς ὕπνος. 3) σιδη-
ρεὺς, ἀδαμάτινος, ἀκλονητός.

—ferriferēpinus, a, um, (ferrum-

-crepo) insulae f. = ergastula. Πλ.

+ ferriferum, ii, ὁ. (ferrum-fero)
σιδηροπιδεῖον, τ. ἔ. δεσποτήριον.

+ ferriferus, i, ā. (ferrum-fero)
σιδηροδεσμίαις. Πλ.

* ferrugineus, a, um, ἰστέ, ἰώδης,
ῥρρινός. 2) σιδηριζών.

ferrugo, ūis, ὁ. (ferrum) ἰός σι-
δηρεῖ. 2) ἰώδης χρώμα, τὸ φαῖον, τὸ
ῥρρινόν. 3) τὸ ῥρρινόν, εἰδὸς πορφύρας.

ferrum, i, ὁ. σιδήρεος. μεταφ. ὁ σι-
δηρεὺς, ἡ σκληρότης. 2) ἔ, τε σιδήρεον
πεποιήται, σιδηρώμα, τ. ἰδερὸν σκεῦος,
ῥργανον, ἐργαλεῖον, ὄπλιν, κτλ. urbus
ei agros ferro atque igni vastato, τὰς
πόλεις καὶ τὴν γῶραν τεμνὴν καὶ καίειν.

ferūmīnu, are, (ferumem, κίλλω)
ἀλφ, στεργν, συστεργν, κίλλω τι.

ferilis, e, u, μ. σ. κ. ὅπ. (fero)
εὐφορία, εὐφορία, κάσπιος. ager
fertilis fructuum ἢ frugibus, ἀγρὸς εὐ-
φορίας κασπίων. populus auti ἢ auro
fertilis, εὐνοῖς χρυσοῦ πλούσιος, εὐθο-
νὸν χρυσὸν ἔχων. μεταφ. f. melius,
γονιμὸς νοῦς. 2) καρποφόρος, εὐθο-
νὸν παρῆκων.

fertilitas, atis, ὁ. ἐπὶ ἀγρῶν καὶ
φρυτῶν εὐφορία, εὐκαρπία, καρποφο-
ρία, εὐθονία. 2) ἐπὶ ζωῶν εὐτοκία,
εὐγονία, τὸ γονεῖον.

* fertus, a, um = f. illius.

ferula, ae, ὁ. νάρθηξ (φρυτῶν), 2)
ῥαβδος, κλῶν, βλάστημα.

ferus, a, um, (ὄρ, αἰετῆς, φῆρ) ἀ-
γρῶς. ferus, ae, ὁ. ἀγρὸν ζῶον, ἰκτεῖον.
f. uliva, ἡ ἀγρία εἴτε ἀνθρωπος ἔλκται,
ἡ ἀγρῆ ἔλκται. f. asper, ἀγέρωχτος ἀ-
γρῶς. ferus, ā. ὁ ὄρ, τὸ θύριον. 2)
μεταφ. ἀγριός, θρασύς.

ferve-lacio, feru, factum, ūre, (fer-
veo) alqd, ζέω, πυρῶ τι fervelacius,
a, um, ζεστός.

fervens, ntis, μ. σ. κ. ὅπ. (ατλ.
τοῦ ferveo) ζεστός, διαπύρρις. [μῶς.

ferventer, ἐπὶρ. μ. ὅπ. διαπύρρις, ζε-

*Ferveo, tibi, tē, κ. ** *ferro, tē, (θερέω) ζέω. 2) μεταφ. ζέω, διάπυρος, θερμός είμι. f. facere, θερμῶς επιθυμῶ ποιεῖν. 3) f. aliqua re, ζέω τινός, μεστός τινός είμι.*

fervesco, tē, (ferveo) ἀναζέω, ζεστός, διάπυρος γίνομαι.

fervidus, a, um, κ. σ. κ. ὑπ. (ferveo) ζεστός, διάπυρος. μεταφ. ζέων, διάπυρος, θερμός.

Ferveo, tē, id. fervo.

Fervor, ōis, á. (ferveo) ζέσις. 2) καύσις, καύσων. 2) τὸ διάπυρον, ἡ θερμότης (τῆς ψυχῆς, τῶν παθῶν).

Ferventiū, a, um, (fascino, βασιάνω) τοῦ Φασκενίου, ἢ Φα-κενίου, πάλαιον Τυρρηνίας. Ferventiū ver- sum, ἀσπληγὴ καὶ σκωπτικὰ ἄσματα, εἰς ἐν γαμοῖς μάλιστα εἰσάγοντο.

Fessus, a, um, (fatiscor) κατάπινος, κατάκοπος, ἀπειρηκός. aliqua re, κ. σπντ. alij, ἀπειρηκός ὑπὸ τινός. Fessus sum plorando, loquendo, ἀπειρηκὰ δακρύων, λελών. Fessus ani- mē ἡ aetate, γῆρξ ἀπειρηκός, ὑπέρ- γηρος. 2) καμὼν, ἀσθενής, νοσών. Fessae res, νοσούντες, ἀήλεις, ταλαι- πόροι κτλ. [δύς, ταχέως.

festinante, επίρ. μ. † ο. δια σπου- festinatio, ōis, h. σπουδῆ, ἐπιβίε. † festinatio, επίρ. = festinatio.

festino, avi, atum, acc. σπεύδω, ἐπιγίνομαι. in provinciam, καταταχέω, σπεύδω εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Hic sum, festina lente, σπεῖδε βραδείας. f. mi- grare, σπεύδω παρεμβολῆαι. 2) aliq, σπεύδω, ταχύνω τι. fugam, σπεύδω τὴν φυγῆν, σπεύδων φεύγω, res fe- stinatur, διὰ σπουδῆς, ταχέως γίγνε- ται τι. festinatus, a, um, δια σπου- δῆς γανθμενος, σπευστίας. [δων.

festivus, a, um, σπουδατικός, σπεύ- festivo, επίρ. μ. ὑπ. κομψός, χα- ριέντως.

festivitas, atis, κομψότης, χάρις,

ἀστειότης, τὸ εὐχαρί. 2) ἑορτ- ἀρτασμός, ἑορτή.

festivus, a, um, κ. σ. κ. ὑπ- stus) [ἀρχ. κ. μτγ.] κομψός, χα- ριέντως. 2) προσφιλής, κεχαρισ- τός.

festiva, ae, h. καρπός, κόλπος, χορτῶ. 2) κόρπος, καρπός, ἦν το- μασὶ τῶν ἀπελευθερουμένων περὶ.

Festus, a, um, ἑρτικός, ἑορτασ- ἑρτάσιμος. dies festus, á. ἡ fe- stus, ἡ ἑορτή. dies festus celebra- tur, ἑορτάζειν. 2) festus dies! αὐ- τοῖς κεχαρισμένα!

Festulus, κτλ. id. Faesulae, κ.

Festalis, is, ἀρχαιοποιός. loga- κ. σικκή. Festales, ium, á. πλ. τῆς αἰτίας, φητιάλες. Οὕτως ἔλ- παρὰ Ρωμαίους οἱ σπονδοφύροι ἀρχαιοποιεῖται. jus f. τὰ τοῦ π- δικαίου, οἱ τοῦ πολέμου νόμοι.

Festus, ae, h. (2. festus) κόψ- γόνος, γίννημα, λοχεύμα.

1. festus, a, um, (2. festus) ὁ- εχθρῶν. μεταφ. aliqua re, ἐχ- τινός, μετὰ τινός. 2) τετοκο- κών. supra f. τετοκυῖα λυκαίνα.

2. festus, us, á. (ἐκ τοῦ ἀγ- = τω) γυνή, γίνος, γέννημα οἱ- festus, φητήρων φερ. 2) γέννησις.

Fibra, ae, h. ἡ ἱς. fibrae, (τῶν ζώων καὶ φυτῶν). 2) κατ' ὁ λόγος τοῦ ἥπατος, ἐξ οὗ οἱ ἱ- πος ἐρμνεύοντο. 3) τὰ σπλάγγ-

Fibræus, i, Φέρηνος, πα- Λατινῆς.

Fibula, ae, h. (ἀντὶ fibulae) figo) περὶόν, πόρπη, ἐνετή. 2) λατινική ὁ ἀγκυτήρ.

Ficāna, ae, h. Φικηνή, πα- τὴς Λατινῆς.

Ficūdila, ae, h. σικαλῆς (πτ.).

Ficūdilentis, ium, á. οἱ καλῶς θυρεούοντες. Πλ.

Ficte, επίρ. (figo) παπασμ.

fictilis, e, (figo) κεραμεύς, κε-

+ fictile, ia, ου. συνήθ. ἐν τῷ πλ.
κράτειον, κέραμον, τὸ κεραμοῦν σκεῦος.
fictor, ōris, ὁ. (lingo) πλάσσειν.
fandē, ὁ λογοθαύδαλος, λήγοντοίς.

+ fictrix, icis, θ. (fictor), πλάσσειν,
πλάστρις. Κίχ.

fictura, ae, θ. (lingo) πλάσσειν, πλ.
fictus, a, um, (αὐτὸ τοῦ lingo)
πλαστός, ποιητός. f. homo, ὁ ὑποκρι-
τικὸς ἄνθρωπος, ὁ πλασματικός. fictum,
i, ου. τὸ πλάσμα, ἐπινόημα, ψεῦδος.

+ ficulus, ae, θ. (ficus) συκῆριον,
συκίδιον. Πλ.

fictilia, ae, θ. Φικίλιν. Φικίλιν.
πύλιν, τῆς Σαβίνης. -lenses, i, Φικολίται.

+ ficulus, a, um, (ficus) σύκινος.

ficus, i κ. us, θ. συκία, συκῆ. 2)
σῦκον. (χότρα.

fidelia, ae, θ. κέραμον, κέρατον,
fidelia, e, (fides) πιστός. aleui εἶς

in alqm, πιστός τινι. fidelis, e, ὁ πι-
στός. 2) βεβαίος, στερεός, ἰσχυρός.

fidelius, ālis, θ. πιστότης πίστις.

fidelius, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὅπ. πι-
στῶς, κατὰ πίστως. 2) βεβήτως, καλῶς.

Fidendum, arum, θ. (-na, ae, ἄπ.
Οὐίγ.) αἱ Φιδήναι, ἡ Φιδήνη. -nas,
āis, Φιδήναιος, Φιδήναϊς. πάσι, i, um,
α. Φιδήναϊς. (ῥέον.

fidens, ntis, (fido) θαρσύνω, θαρσύνω.
fidenter, ἐπὶ. μ. σ. (fidens) θαρ-
ρόντως, τεθαρσύνοντως, θαρσύνωντως.

fidencia, ae, θ. (fidens) [τῶν.] θαρ-
ρόντως, θαρσύνων.

Fidentia, ae, θ. Φιδεντία, πόλις
τῆς ἐπὶ ταῖς τοῦ Πάδου Κελτικῆς.

1. fides, ei, θ. (ἀρχ. γέν. κ. δοτ.
fido) (παίδια) πῖς, οἷς (τὸ πιστεῦναι
καὶ τὸ πιστευθῆναι). fidem habeo aleui,
πιστεύω τινι. mihi fides apud alqm
est, πιστεύομαι παρὰ τινι εἰς ὑπό-
τινος. do fide n verbo, πιστεύω τῷ
λέγει. literae fidem habent, ἡ ἐπι-
στολή ἀξιόπιστος, ἀξιόχρεως ἐστίν.

aleui rei fidem facio, πίστιν παρα-
σκευάζω τοῖς λαγομένοις, πιστοποιῶ

τι. per fidem fallo alqm, ἀπατώ τὸν
πιστεύοντά μοι. 2) ἐπὶ ἐμπειρίων
χρηματισμῶν κττ. ἡ πίστις. f. con-
cidit, ὅ πρὸς ἀλλήλους πίστις ἐκλεί-
πει. 3) πίστις, πιστότης (τὸ πιστὸν
εἶναι). fidem teneo, πιστός εἰμι. f.

Audiorum erga populum Romanum,
ἡ τῶν Αἰθιόπων πρὸς τοὺς Ῥωμαίους
πίστις. homini non est fides, ὁ ἄνθρω-
πος ἀπίστευτος ἐστίν. bona fide, ἀδόλως,
ἐκκαλῶς. f. mala, ἡ ἀπιστία, ὁ δόλος.

1) πίστις, τὸ πιστὸν, ὁ πιστός. fidem
do aleui, πίστιν, πιστῶς, τὰ πιστὰ δι-
δοῦμι τινι. fidem seruo, in fide maneo,
συνάτω τὴν πίστιν. fidem exsolvo,
ἐκπληρῶ τὴν ὑπόχρεσιν. fidem solvo,
frango, violo, λύω, ἀπατώ τὴν πίστιν.

fide aleui, πιστεῖν, πιστῶς, τὰ πιστὰ δι-
δοῦμι τινι. fidem seruo, in fide maneo,
συνάτω τὴν πίστιν. fidem exsolvo,
ἐκπληρῶ τὴν ὑπόχρεσιν. fidem solvo,
frango, violo, λύω, ἀπατώ τὴν πίστιν.

fide aleui, πιστεῖν, πιστῶς, τὰ πιστὰ δι-
δοῦμι τινι. fidem seruo, in fide maneo,
συνάτω τὴν πίστιν. fidem exsolvo,
ἐκπληρῶ τὴν ὑπόχρεσιν. fidem solvo,
frango, violo, λύω, ἀπατώ τὴν πίστιν.

fide aleui, πιστεῖν, πιστῶς, τὰ πιστὰ δι-
δοῦμι τινι. fidem seruo, in fide maneo,
συνάτω τὴν πίστιν. fidem exsolvo,
ἐκπληρῶ τὴν ὑπόχρεσιν. fidem solvo,
frango, violo, λύω, ἀπατώ τὴν πίστιν.

fide aleui, πιστεῖν, πιστῶς, τὰ πιστὰ δι-
δοῦμι τινι. fidem seruo, in fide maneo,
συνάτω τὴν πίστιν. fidem exsolvo,
ἐκπληρῶ τὴν ὑπόχρεσιν. fidem solvo,
frango, violo, λύω, ἀπατώ τὴν πίστιν.

οὐκ ἀπὸ τοῦ λαγομένου, πιστοποιῶ

τι. per fidem fallo alqm, ἀπατώ τὸν

πιστεύοντά μοι. 2) ἐπὶ ἐμπειρίων

χρηματισμῶν κττ. ἡ πίστις. f. con-

cidit, ὅ πρὸς ἀλλήλους πίστις ἐκλεί-

πει. 3) πίστις, πιστότης (τὸ πιστὸν

εἶναι). fidem teneo, πιστός εἰμι. f.

Audiorum erga populum Romanum,

ἡ τῶν Αἰθιόπων πρὸς τοὺς Ῥωμαίους

πίστις. homini non est fides, ὁ ἄνθρω-

πος ἀπίστευτος ἐστίν. bona fide, ἀδόλως,

ἐκκαλῶς. f. mala, ἡ ἀπιστία, ὁ δόλος.

1) πίστις, τὸ πιστὸν, ὁ πιστός. fidem

do aleui, πίστιν, πιστῶς, τὰ πιστὰ δι-

δοῦμι τινι. fidem seruo, in fide maneo,

συνάτω τὴν πίστιν. fidem exsolvo,

ἐκπληρῶ τὴν ὑπόχρεσιν. fidem solvo,

frango, violo, λύω, ἀπατώ τὴν πίστιν.

fide aleui, πιστεῖν, πιστῶς, τὰ πιστὰ δι-

δοῦμι τινι. fidem seruo, in fide maneo,

συνάτω τὴν πίστιν. fidem exsolvo,

ἐκπληρῶ τὴν ὑπόχρεσιν. fidem solvo,

frango, violo, λύω, ἀπατώ τὴν πίστιν.

fide aleui, πιστεῖν, πιστῶς, τὰ πιστὰ δι-

δοῦμι τινι. fidem seruo, in fide maneo,

συνάτω τὴν πίστιν. fidem exsolvo,

ἐκπληρῶ τὴν ὑπόχρεσιν. fidem solvo,

(dīus=Jupiter, dīvus), Ζεύς, Πίστις, (id. Saucius) me dīus fidius=mehercule, ματὸν θρακλίαν, καὶ μὲ τὸν Δία! ἢ Δία!

fīdo, īsus sam, ēre, alciui ἢ alqo, (παίθω) πέποιθα τινι, θαρρῶ τινι ἢ ἐπι τινι, fīsus, a, um, πεποιθώς, θαρρῶν.

fīdūcia, ae, θ. (fīdo) θαρρός, παρβαλίστος, πεποιθήσις. fīdūcia plenus, θαρρῶς μαστός, εὐδαρής. f. vīriūm, τὸ ἐπὶ ταῖς θυνάμει· θαρρός. f. τοῖ (σπ. ius), ἢ ἐν σοὶ πεποιθήσεις, ἢ πρὸς τὰ πιστά. 2) παραθήκη, παρακαταθήκη.

fīdus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (fīdo) πιστός, βεβητός.

fīgo, aī, xum, ēre, (πῆγναι ἢ σπῆγγναι) πῆγνυμι, elavum, πῆγνυμι ἤλον, alqm in cūco εἴτε στυεῖ, ἀκροταυρῶ, σταυρῶ τινα. cuspidem in terra εἴτε in ior sam, πῆγνυμι τὴν αἰχμήν ἐν τῇ γῇ, ἐμπῆγνυμι τὴν αἰχμήν ἐν τῇ γῇ. oculos in terram ἢ solo, ἀτενίζομαι τὴν γῆν (κατὰ γῆντος ὀφθαλμοὶ πῆζαι) g adus, ἐπῆγναι τὸ βαδίσμα, ἐφροταμαι, leges, προγράφω νόμους. eadem, ἰδρῶ κατακίαν, alqm ielo, βεβαιώσω, γύττω τινα.

fīgūlus, ī, ē. (fīgo) [ἐρχ. κ. μετ.] καρμεύς. κύρ. ὅν. Φιγύλος, Φιγλός.

fīgūra, ae, θ. (fīgo) πλάσι, διάπλασις, διατύπωσις. formae fīgurae, ἡ τῆς μορφῆς διάπλασις. 2) μορφή, εἶδος, σχῆμα, τύπος. homo fīgura venustā, ἀνδρῶπις εὐμορφος, εὐεῖδης. 3) εἰδωλόν, φάντασμα. 4) ἐν τῇ ῥητορ. το σχῆμα. 5) σχῆμα (τὸ ὁδοῦσιν ἢ σκυπτικόν), αἰνιγμα, σκῆμμα.

fīgūra, anī, alum, a e, (fīgura) alqd, σχηματίζω, πλαττω, διαπλαττω τι. 2) alqd mīhi εἴτε ἀπλῶς alqd, φαντάζομαι τι. 3) oratīonem, σχηματίζω, σχηματίζω κοσμῶ τὸν λόγον.

fīla, ae, θ. (φύλαια) θυγάτηρ.

fīlīcius (fēl.), a, um, (fīlīx) πτερίδι κατασμηλύνει.

fīliola, ae, θ. (fīlia) θυγάτηρ.

fīlīdus, ī, ē. (fīlius) υἱδίων.

fīlius, ī, ē. (fīlia) υἱός. 2) fīlīus, ἢ, ē. (fīlia) υἱός. 4) μετὰ. f. nio, πᾶσι τῆς τύχης.

fīlīx (fūlīx, fēlīx), Yeīa, θ. π.

fīlum, ī, αὐ. (fīsus) ἀντί: fīg τοῖ fīgu=πῆγναι) νῆμα, μέτρος.

ἢ ιταλή, κλωθεύω, νῆμα. παροι fīlo poudet, ἐπὶ ξυροῦ ἀκμήος τὸ πρῆγμα. 2) ὅ,τι εἰσὶ νῆμα, οἷον· αἱ γερδαὶ τῆς λύγυος· ἢ ἐργασίας τῶν τοῦτων κτλ. 3) ὁ μέτρος τῶν Μαυρῶν. 4) μελέτω, ὁ τρέπων τῆς λέξεως, λόγου ὕψος, ὁ τοῦ λόγου χαρα.

fīmbriae, arum, θ. (fībra) κ.

ὑστέρων. 2) τὰ τῶν πλοκάμιων.

2) Fīmbria, ae, ē. Φιμβρία.

fīmbriatus, a, um, κρυσσωτός.

fīmus, ī, ē. κίπρος. [σ]

fīndo, fīdī, fīssum, ēre, alq ζω τι, via se fīndit, ἡ ὁδὸς

ταῖς μετὰ. σγίζω, διαίρω, χω

fīgo, fīxi, fī iam, ēre, (fī

alqd, πλαττω τι. e cera, e f

κρηρῶν, ἐκ πηλὸς εἴτε κρηρῶ, π

fīgendi, ἡ πλαστική. eomas,

τίζω, κοσμῶ τὴν κόμην, μετ

nam, πλαττω, πετιδύω τὴν ψ

πλαττω τι τῇ διανοίᾳ, νοῶ, φαν

τι. 2) πλαττω, ἐπινύω τι. f

πλαττω δίδω.

fīo, fīxi, fīum, īre, (fīo) ὁρίζω

ἁρίζω τι. Rhemus fīit imperi

m nom, ὁ Ῥήνος ὁρίζει τὴν τ

μακίων ἐπικράτειαν, ὁρίεν ἔστι

πικρατείας f. diem, ὁρίζω,

ἡμερην, rhetorice fīitue vari

τορικῇ ὁρίζεται ποικίλως, ἡ

τορικῇ ὁρισαὶ ποικίλος ἔστι

orhis, ὁ ὁρίζων (κύκλος). 2)

περιγράφω, κολάζω, κατεγ

τελῶ, τελευτῶ τι. bellum,

καταλύω τὸν πόλεμον. fīl

ἀπλῶς ἡ' οὐ καὶ ἡνίοχος, τελῶ τὸν βίον, τελευτῶ τὸν βίον, τελῶ, τελευτῶ, πομπὴν ἡνίοχον ἡνίοχος αἰῶνα, τὸ ὄνομα λαγὺν εἰς γράμμα τι 4) πᾶν τὸν βίον, τελευτῶ τὸν λόγον, παύομαι.

Finis, is, ā. (σπ. ὅ.) ὄρος, ὄριον. fines imperii, τὰ τῆς ἐπικρατείας ὄρια. -fines, πλ. ἐνίσταται = ὄρος, ἡ χώρα. 2) ὄρος, ὄριον. 3) τέλος, τελευτῶ. finem rei sta uere, ponere, τέλος ἐπιτίθεσθαι τινι, finem habeo, τέλος ἔχω. ad finem perducere, εἰς τέλος ἀγαγεῖν finem facio injuriis, παύομαι τῶν ἀδικειῶν, scribendi, παύομαι γραφῶν. f. vnae εἰτε ἀπλῶς finis, ἢ τοῦ βίου τελευτῶ, τὸ τοῦ βίου τέλος, ἢ τελευτῶ, τὸ τέλος, nullo fine, ἀκαταπαύτως. fine aleis, μέχρι τινος. quem ad finem? μέχρι τινος; usque ad eum finem, dum—, μέχρι τοῦ—. 4) τέλος, σκοπός. ὅ) τέλος, τὸ ἐπ' ἔργον. ἀργὸν finis honorum et malorum, τὸ τέλος τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν.

+ finite, ἐπὶ. ὁρίζομαι. Κικ. finitimus, u, um, (finitis) ἀλῆν, ἑ. ὁριζόμενος, πρὸς ὁρίζομαι τινι. 2) παραπλήσιος, ὁμοίος τινι.

finitor, ōris, ā. ὁρίζων, ὁ τὰ τῶν ἔργων ὁριζοῦντος.

finitus, a, um, ἔδ. finit. facio, sum, finit, ἔδ. finit.

+ firmamentum, ōis, u, um, (firmus) στερεώσις, στερεώμα, ἀντίρριψις, ἰσχυρισμός.

Firmamentum, a, um, (Firmum) τοῦ Φέρου, ἐκ Φέρου.

+ firmator, ōis, ā. (σπ.) ὁ διαθεβαίων ἢ διαθεβαίωτας.

firmus, ep. ὁ. μ. σ. κ. ὅ. π. στερεός, στερεῶς, μεταφ. στερεῶς, στερεῶς, ἐνσταλτός, ἰσχυρός, βεβαιός.

firmus, ātis, ō. (firmus) ὁ στερεός, στερεῶς, ἰσχυρός.

firmus = firme.

firmus, ōis, u, um, = firmitas.

Firmus, ōis, ā. Φέρμιος.

firmus, a, um, μ. σ. κ. ὅ. π. στερεός, στερεῶς, μεταφ. στερεῶς, στερεῶς, τὸς πόδας. corpus labore, στερεῶς, στερεοῦμαι τὸ σῶμα διὰ πόνου. urbem praesidio, ἀσφαλίζω τὴν πόλιν φρουρᾷ, διὰ φρουρᾷ. animum, θαρρύνω τὴν ψυχὴν. 2) βεβαιῶ, διαβεβαιῶμαι, ἰσχυρίζομαι τι.

Firmum, ἰ. ὁ Φέρμιος (Πικηνόν), πόλις τῆς Πικεντίας, τῶν Φέρμι.

firmus, a, um, μ. σ. κ. ὅ. π. στερεός, στερεῶς, μεταφ. στερεῶς, στερεῶς, βεβαιός, ἀσφαλής, f. amicitia, βεβαιία φιλίας. f. spūs, ἀσφαλής, βεβαιία ἐπισ. f. corpus, στερεῶς, ἰσχυρὸν σῶμα. exercitus firmus ad dimicandum, στρατός ἰσχυρός εἰς τὸ μάχεσθαι. firmum est, βεβαιόν ἐστι.

fiscalis, e, (fiscus) [μετ.] τοῦ βασιλικῆς ταμείου, τῆς γαλίας.

fiscus, a, um, ὁ. (fiscus) τάλαρος, πλεονέκτης, καλὰ πλεονέκτης.

fiscus, i, ā. τάλαρος, κέρμιος. 2) ἀφ' ὧν ὁρίζομαι, κερμαίος. 3) ταμείον, ἐπὶ ἑξῆς δὲ τὸ βασιλικὸν ταμείον. ἢ γὰρ.

fissilis, e, (fundo) σχιστός, εὐχιστός.

+ fissio, ōis, ō. (fundo) σχίσσις, σχισμός. Κικ.

fissum, i, u, u, τὸ σχίσμα.

fissus, a, um, ἔδ. fundo.

fistula, ae, ō. ὄργανον πρὸς ἐμπέξιν γάρμων ἢ δακτύλων.

fistula, ae, ō. ὄργανον, τολῶν, ἀλλή.

2) κυλῶν, καλῶν, ἀλλή, ὄργανον, κατ' ἐξῆς δὲ ἡ ὄργανον, μουσικὸν ὄργανον. 3) γραμμὴς, κλάμας. 4) ὄργανον (ὄργανον).

+ fistulator, ōis, ā. ὁ ὄργανον, ὁ ὄργανον.

fissus, a, um, ἔδ. fido.

fissus, a, um, (μετ. τοῦ fido) ἐμπεδός, ἐμπίπτος. f. duellum, ἑμπεδόν, μὲν μὲν δόγμα. ὁ μὲν μὲν.

+ flabellifera, ae, ō. ἡ φέρουσα τὸ

—† Flabellulum, ἰ. ὡ. ἢ ἰδ. ὡν. Τὰς.
Flabellum, ἰ. ὡ. (Flabrum) ῥίπτει,
ῥιπιοτήρην (πρὸς ῥιπιοῖν τοῦ πρώτου
καὶ τοῦ προσώπου).

—† Flabilla, ε. (Flo) ἀέριοι. Κ. κ.
* Flaba, orum, ὡ. (Flo) πνεῦμα,
πνοή, πνοαί. (ὡς εἰμι)

Flaceo, ere, (Flaccus) χαλαρός, χαλ-
Flaccesco, ero, (Flaccus) χαλῶ, χα-
λῶμαι, χαλαροῦ, χαλῶναι γίνεσθαι.

Flaccus, a, um, ὁ τὰ ὠτα μικρὰ
καὶ χαλαρὰ ἔχων, ὠταροῦ, ὠτολικῶν.
2) Flaccus, ἰ. ὡ. φιλτικός.

* † Flagello, are, (Flagellum) αἰσθμ,
μαστιγῶ, ῥιπίζω τινά.

Flagellum, ἰ. ὡ. (Flagrum) μάστιξ,
ῥίπτει (τοῦ ἐν τῇ Ν. ἁ. μετατραπέν
εἰς προσηγορίαν. 2) ἀγκύλη, ἡμᾶς δό-
ρατος. 3) ῥάβδος, κλήμα, βλαστός.

Flagellatio, ōnis, ῥ. ἀπειρησις, αἰτίπρις.
Flagitator, ōnis, ὁ ὁ ἀπειτών.

Flagitose, επιρ. μ. σ. κ. ὑπ. μο-
χθηρῶς, πονηρῶς, αἰσχρῶς.

Flagitosa, a, um, μ. σ. κ. ὑπ.
μοχθηρὸς, πονηρὸς, αἰσχερός.

Flagitium, ἰ. ὡ. αἰσχρὸς, αἰσχύνη,
ὀνειδος, αἰτίμια. Flagitium est, αἰ-
σχύνην φέρει, ὀνειδίζει ἐστίν. 2) αἰσχε-
αἰσχρουργία, αἰσχερὰ, πονηρὰ, μοχλ-
ρὰ πράξις. Flagitia facere, αἰσχρο-
γεῖν, dicere, αἰσχρολογεῖν. 3) αἰσχε-
ἀνθρώποις, αἰσχεῖς, ὀνειδῆς.

Flagitio, ani, atum, αἰω, alqd ab
alqo κ. alqm alqd, ἀπειτῶ τινά τι,
αἰτῶ τινά τι ἢ αἰτῶ τι παρὰ τινος.
promissa ab alqo, ἀπειτῶ τινά, ὃ
ὑποσχετό μοι. mercedem, ἀπειτῶ τὸν
μισθόν. alqm frumentum, ἀπειτῶ τι-
να σῖτον. res flagitatur a me, τὸ πρᾶγ-
μα αἰτεῖται παρ' ἐμοῦ. 2) πονήσκει-
μαι, ἐξετάζω. 3) αἰσθμ, πειρῶ, δια-
φθείρω τινά (γυναικα).

Flagrans, ntis, μ. σ. κ. ὑπ. (μτχ.
τοῦ Flagro) διαπυρρε, θερμός. Flagran-
tia comitia, θυροδωδεις ἀρχαιεοίαι.

multitudo, ὁ ἐμπαθής. διαπυρρες dy-

Flagrans, ntis, μ. σ. κ. ὑπ. διαπυρρε, θερ-
Flagrantia, ae, ὡ καί τις, καθ-
μτφ. ἡ δαινότης, ἐμπαθία, ἐπι-

—† Flagrantia, ae, ὡ. (Flag-
tratio) μαστιγία. ἡ.

Flagro, ani, atum, are, φλ. ὁ
μ. α. ἰ. αἰσθεῖσθαι, καίεσθαι. μεταφ.
το. ἐρωτῶ αἰσθεῖσθαι. cupiditate, ἐ-
ρεξ καίεσθαι. Flagro, καίεσθαι (ἐ-

Flagrum, ἰ. ὡ. μάστιξ.

1. Flamen, inis, (invi flamine
τοῦ flum) ὁ φλαμῆς, φλαμῆντας,
φανηρορός. Οὕτως ἐκαλοῦντο ἐν Ἰ-
βελῶν τινας οἱ Ιερεῖς, οἱ προσεῦντα
κορυμβοῦν πῖτον (ἀμην) καὶ δι-
κεῖν ταῖς ἐρεῖς (flum), ἐξ ὧν
το ὄνομα ἐσθ' ἤλθοι. Flamen Dis-
Ιερεὺς τοῦ Διὸς.

2. * Flamen, inis, ὡ. (Flo) πν-
ubise, ἡ αἰσθησις.

Flaminia, ae, u. (1. Flamen)
φλαμῆνος εἴτε στεφανηφόρος γυν.

Flaminia, i, ae. Φλαμῆνιος.

Flaminium, ōis, u. (1. Flamen)
φλαμῆνος εἴτε στεφανηφόρος Ιερ.

Flaminus, ōis, ae. Φλαμῆνιος.
a, um, Φλαμῆνιος, τοῦ Φλαμῆν-
νῆς, ἢ Φλαμῆνα ὀδός. Circus
Φλαμῆνιος ἰαπόδρομος.

Flamma, ae, u. (ἀντι: Flagro) ἐκ τ-
geo) φλόξ. Flammam exanctio, ἐκ-
παρακλῶ φλόγα. exanctus, ἀ-
μετὴν φλόγα. concipio, ἐκφλ-
καταφ. ἡ. helle, ἡ φλόξ τοῦ πολ-
ὁ κινδύνος, τὰ δεινὰ τοῦ πολέμ-
απορίας κ. ἀπλῶς * Flamma, τε-
παι, ὁ ὄνος. 2) φλογινὸν γρῶμα, λῶ-

—† Flammula, ae, u. ὁ τὰ
γίνα καλὸν κατὰ κατασκευάζων.

† Flammulum, ἰ. ὡ. (Flamma)
γίνον καλὸν κατὰ κατασκευάζων.

Flammus, a, um, (Flamma)
γίτος, φλογερὸς. 2) φλογερὸς, δια-

* Flammifer, era, erum, (Fla-

(τοῦ) πυρφόρος, φλεγόμενος, φλογερός.

Flammio, are, flamma) φλέγω, flammans, ntis, φλεγόμενος. os flammans, στόμα πυρίπνοον, μεταφ. φλέγω, θερμαίνω τινά. Flammatus, a, um, φλεγμένος, πυρίπνοος, καταφλεκτός. 2) φλογερός, φλόγης, φλογεύδης.

flamma, ae, θ' φλόγιον, μικρά φλόξ. flatus, us, ā. (Flu) φυσήμα, πνεύμα, πνοή. f. souffler. 3) εὐρύς, άνεμώδης. f. Eurē, εἰ τοῦ Εὐρέως πνευαί. 2) φύσκει, αὐλάου, αὐλῆς, αὐλός. 3) φυσήμα, φυσήμα. 3) παρτίς, 3) παρτηρηνίαι.

* flans, ntis, ξανθός ὄν.

* flansco, ere, (flans) ξανθός γίνεσθαι, ξανθίζεσθαι.

flavialis, a, ntis, Φλαβίος γενεᾶς.

flavianus, a, um, τοῦ Φλαβίου.

flāviniūs, a, um, Φλαβίνιος (τῆς Φλαβίης, πόλεως τῆς Τυρρηνίας).

* flavus, a, um, ἐπὶ αἵματι ξανθός.

flāvūs, e, (fleo) δακρυτός, αἵματι δακρυτός, δακρυτός, πολυδακρυτός, κλαυτός. 2) δακρυών, πολυδακρυτός, κλαυδής. 3) δακρυποιός, δακρυαῖος.

flāvūter, ἐπὶ ῥ. οὐν δακρυτός, κλαυ-

flcto, exi, exim, ere, alqd, κάμπτω τι, equum, κάμπτω τὸν ἵππον. flectum κάμπτω, κλίνω κλωνα. flet ante viam, κάμπτω, κλίνω τὴν ὁδόν. flecto tu eite flector, κάμπτομαι, στρέφωμαι, κλίνωμαι. 2) alqd, κάμπτω, στρέφω, μεταβάλλω τι. 3) alqm, κάμπτω, στρέφω, κλίνω τινα. 4) eūd. flectio=flectio mo, κάμπτω, στρέφω. 5) f. pronominorium, κάμπτω ἀκρωτηρίον.

fleo, eri, eium, ēr, (φλέω) καίω, δακρύνω. 2) alqm ἢ alqd, κλίνω, δακρύνω τινά ἢ τι. 3) δακρύνω, στίζω.

flēus, a, um, id. fleo.

flēus, us, ā. (fleo) κλαυθμός. 2)

το δακρυμα, τὰ δάκρυα.

flēvum castellum, Φλῆγον, προῦ-

ριον τῶν Φρεσιῶν πρὸς τὴ βυραιοδου-

τικὰ τῆς Γερμανίας.

* flex-ānimus, a, um, (flexus) (ἀρχ.) ψυχωγώγος. 2) φρενίπλοκος.

flexibilis, e, (flecto) κάμπτις, εὐκάμπτος, λυγρής. 2) εὐαγωγός, εὐπλαστός. 3) εὐμετάδοτος, εὐμετάδλητος.

* flexilis, e, (flecto) κάμπτις, εὐκάμπτος, λυγρής. 2) κάμπτις, καμπύλος.

+ flexi-lōmus, a, um, λοξός, σκολός (ἐν τοῖς λογοῖς). flect.

flexio, onis, ō. (flecto) κάμψις. 2) κάμπη, ἐλγιάς.

+ flexi-rus, edis, ἐλικίς, ἐλικωδής. flect.

flexuōus, a, um, (flexus) [σπ.] πλυκαμπής, ἐλικτός, ἐλιγματοδής.

flexura, ae, κάμψις, κάμπη Σουή.

1. flexus, a, um, id. flecto.

2. flexus, us, ā. (flecto) κάμψις, κάμπη, ἐλγιάς. 2) f. metac, ἡ κάμπη, ὁ κάμπτης τοῦ σταδίου ἢ ἵπποδρόμου. μεταφ. f. aetatis, ὁ κάμπτης τοῦ βίου, ἡ τροπή τῆς ἡλικίας, ἡ ἐξ ἀλλοῦ εἰς ἄλλην ἡλικίαν μετάδοσις. flexus humales, αἱ χειμεριναὶ τροπαί. f. vocis, ἡ τῆς φωνῆς κάμψις.

* flectus, us, ā. (ἐκ τοῦ ἀρχ. flecto) [σπ.] κρούσις, ἀραγμός.

flo, are, (φλέω), φυῶ, πνέω ven-tus flati, ὁ ἀνεμός προσφ., πνέει. f. tibi-um, φυῶ τὸν αὐλόν, αὐλῶ. 2) alqd, φυῶ τι, φυσήματι εἴτε πνεύματι φέρω τι. 3) ἐπὶ μετάλλων* χωνεύω τι.

florens, i, ā. μαλίζ, κνάφalon. 2) κρεκίς, κρεκός, μεταφ. non flocci facis, exi-timo, pendo alqm ἢ alqd, ἀρχ. κ. (ἀνευ τοῦ non) flocci facio, ἐν μαδενί λόγῳ, ἐν μικρῷ τίθεμαι τι, περὶ μικροῦ, παρὰ οὐδὲν ποιοῦμαι τι, τὸ μὴ θένος ἄξιον ἡγαῖμαι τι.

flōra, ae, ō. Χλώρας, θεὰ τῶν ἀνθῶν. flōralis, e, τῆς Χλώραδος. flōralia, ium, eūd. ἡ τῆς Χλώραδος εὐρτή.

flōrens, ntis, m. σ. κ. ὑπ. (μυχ. τοῦ flōreo) μεταφ. θαλίζεις, ἀκμαΐεις, εὐ-

δαίμων, εὐπρεπής. f. aetas, ἡ ἀκμαία ἡλικία.

Flōreo, ui, ēre, (flos) ἀνθῶ. 2) μετρ. ἀνθῶ, θαλλῶ, ἀκμάζω. laudibus, ἐν δοῦν ἀνθῶ, ἐνδοξὸς εἶμι. urbs ruetis flore, ἡ πόλις νεύεται ἀκμάζει, παῖσι θάλλει. 3) ἀνθῶ, λαμπρύνω, στίλβω.

Flōresco, ēre, (invari. τοῦ Floreo) ἀνθῶ, ἀνανθῶ. μεταφ. ἀνθῶ, ἀκμάζω.

* **Flōreus**, a, um, (flos) ἀνθινός, ἀνθηρός, πολυανθής.

† **Flōrētūlus**, a, um, ἀνθηρός. Κατ.

Flōrētus, a, um, (floreo) ἀνθηρός, πολυανθής, ἀνθηφόρος. 2) μεταφ. ανθηρός, θαλρός, ἀκμαίος, ἀκμάζων. 3) ἐπὶ λόγου· ἀνθηρός, κηλισμένος. 4) ἐπὶ χρωματίων· ἀνθηρός, λαμπρός.

† **Flōrētus**, a, um, ἀνθηρός, ὡς.

Flos, ōris, a. (φλός, χλός, χλόη) ἄνθος. Flores lego, ἀνθολογῶ. Florem mīsto, ἄνθος ἐκτρέφω. 2) μεταφ. τὸ ἄνθος, ἡ ἀκμή, εὐδαιμονία, εὐπρεπία. f. aetatis, ἡ ἀκμή τῆς ἡλικίας, τὸ ἄνθος τῆς ἡδονῆς. 3) ἀνθοί, ἀνθημον, ὁ ἄνθος, τὸ ἔξοχον, εἰς ἑαυτὸν ἐκλεατόν. f. juventutis, τὸ ἄνθος τῆς νεολαίας. f. aetis, ἡ χαλκάουσα.

Floscūlus, i, a. (flos) ἀνθούλιον, μικρὸν ἄνθος. 2) ἄνθος, ἀκμή. 3) Flosculi, πλ. τὰ ἄνθη, ἀνθηρὰ σχήματα, εἰ καλλιπιοίμοι τοῦ λόγου.

Fluctuātio, ōnis, ō. σάλλος. μετρ. animi, ὁ σάλλος, ἡ παραχλὴ τῆς ψυχῆς.

Fluctuo, atī, aium, are, (fluctus) κυμαίνω, κυματίζομαι, κλυδωνίζομαι. 2) ἐπιπολέω, ἐπινηχίζομαι. 3) μεταφ. κυμαίνω, ἴσω, θορυβῶ. 4) σαλεύω, ταλαντεύομαι (τὴν γνώμην), ἀπορῶ.

Fluctuos, alus, arī, (fluctus) μεταφ. σαλεύω, ταλαντεύομαι, ἀπορῶ.

Fluctuōsus, a, um, κυματώδης. Πλ.

Fluctua, re, ē. (fluo) ῥοή, ῥεύς, ῥυαίς. 2) κλυδων, κύμα. ποι. ητ. mare, ἡ θάλασσα. 3) μεταφ. τὰ κύματα, ὁ σάλλος, ἡ παραχλὴ, ὁ κίνδυνος κττ.

fluens, ntis, (μτχ. τοῦ fluo) ῥέων oratio fluens, ἡ τοῦ λόγου εὐροία. vestis f., ἐσθῆς καταχευμένη. luxa, διαρρηγνύομαι, διακεχυμένη. 2) μεταφ. ὑπὸ μαλακίας, διακεχυμένος τρυφή.

† **fluens**, ntis, a, um, (fluens sonus) κυματόατος, ἀληγητής. Κατ. * **fluens**, ntis, i, ō. ῥεῖθρον, ῥεῦμα.

fluidus, a, um, (fluo) ῥευστός, ῥυτός, ῥευστικός. fluidae frondes, φύλλα καταρρέοντα. f. vestis, καταχευμένη, πυδής, ἐσθῆς. 2) μαλακός, εὐθρυπτός, ψαθύρος.

fluio, are, (fluo) πλωίζω, πλωίζομαι, ἐπιπολέω, ἐπινηχίζομαι. iacu lae fluidius, νῆροι πλωδεις. 2) κυμαίνω, κλυδωνίζομαι. vestis fluida, ἐσθῆς καταχευμένη, κολπώδης. 3) σαλεύω, ταλαντεύομαι, ἀπορῶ.

flumen, inis, ō. (fluo) ῥεῖθρον, ῥεῦμα, ῥός. flumine secundo, κατὰ ῥεῦμα flumine adverso, ἀνὰ ῥεῦμα. ποταμὸς flumen, ἡ τῶν δακτύλων ῥοή. μεταφ. verborum εἴτε orationis, ἡ τοῦ λόγου εὐροία. 2) ποταμός.

Flumentina porta, ō. (flumen) μετὰ τῶν πλῶν τῆς Ῥώμης ἡ ἐπὶ τὸν Τιβέριν ποταμὸν περνούσα.

* **fluminis**, a, um, (flumen) ποταμικός, ποτάμιος.

fluo, uxi, ēre, (εἰλύω) ῥέω. στυγεῖ ῥέω αἷμα, σπάζω αἷμα. ut in lingua m. He dulcior fluit oratio τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μιλίτερος γὰρ αἷων ῥέον αἶμα. 2) ῥέω, καταρρέω, πίπτω. capilli fluint, αἱ τρίχες ῥέουσι, καταρρέουσι. fluint arma de manibus, τὰ ὅπλα πίπτει ἐκ τῶν χειρῶν. 3) tempora fluint, ὁ χρόνος περρεργάζεται. res fluint ad voluntatem, τὰ πράγματα χωρεῖ κατὰ θέλησιν.

fluvialis, e, e. fluvialis, e, ποταμικός, ποτάμιος.

fluvius, ii, a. (fluo) ποταμός. ποτάμιον εἴτε ναματιαῖον ὕδωρ.

1. fluxus, a, um, (fluo) θρυπτικός.

μαλακός, ἔξιπλος, ἀσταθής. 2) καταρτέμενος. [ῥύσις, ῥή.]

2. Fluxus, us, ā. (fluō) [σπ.] ῥεύσις, ῥοή. faucē, is, ō. (ἀντί faucē ex teū fauces) ἐπίρρομιον, προσηναβίδιον (περιλαίμιον, ὃ οἱ ἀσθενεῖς καὶ μάλθακτοὶ ἐφόρουν).

focillo (focillo) are, (foeulus) alqm, θάλλω, ζωπυρῶ τινα. [σχάρης.]

foculus, i, ā (focus) ἐσχάριον, ε-foeus, i, ā. (ἀντί focius ex teū focus) ἐστία, ἐσχάρα (οἴκου). 2) ἐσχάρα, ἐσχάρης, πυρρουν. 3) ἐσχάρα βρωμῆς. ποιητ. ἡ ἐσχάρα, ἐστία, ὃ βρωμός. 4) ποιητ. τὸ πῦρ, ἡ πυρά. [νιῶ.]

fodico, are, καντῶ, νύττω. 2) μετ. ἀ-fodio, fodi, fossum, ere, (βοθ-υνοε, βύθ-ρος βολεῖω) ἀλqđ, ὀρύττω, σκαπτῶ τι. puteum, ὀρύττω φρέαρ. argentum, ὀρύττω ἀργυρον. terram, σκάπτω τὴν γῆν. oculus, ἐξορύττω τοῦς ἐρθελεῖς. 2) alqm, καντῶ, νύττω, διαπείρω τινα. equum, καντρίζω τὸν ἵππον. 3) καντῶ, ἀντῶ, αἰκίζω τινα.

foecunditas κτλ. ἴδ. fecunditas κτλ. foed, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὕπ. (1. foedus) αἰσχρῶς, μιαιῶς. [σπονδοε.]

foederātus, ā, um, (2. foedus) ἐμ-foedifragus, ā, um, (2. foedus-frango) παράσπονδος.

foedus, ātis, ō. αἰσχρότης, αἰσχος, τὸ βδελυρὸν, μυσερὸν.

foedo, are, (1. foedus) alqm ἢ alqđ, μισῶ, μολώνω τινα ἢ τι. citius pulvere, μισῶ, αἰσχρῶς κόνιζ τὴν κόμην. μεταφ. μολώνω, κατασχύνω, ἀτιμῶν πρῶ. 2) αἰσχεύω, φονεύω τινα. 3) ἐκπορῶ, κακῶ (χώραν).

1. foedus, ā, um, μ. σ. κ. ὕπ. αἰσχρὸς, δυσειδής. μεταφ. αἰσχρῶς, βδελυρῶς, μιαιῶς.

2. foedus, ātis, ō. (fido) συνθήκη, σπονδαί, τὰ ἔρκια. facio foedus cum alqo, συνθήκην εἴτε σπονδὰς ποιεῖμαι πρὸς τινα, σπίνδομαι ἐν. foedus iure

(percutere, ferire), ῥήλια (ἔρκια, συνθεσίαι) τεμνῶν. facio contra foedus, ποίω παρὰ τὰς σπονδὰς. custodio (seruo) foedus, φυλάττω τὰς σπονδὰς, ἐμμένω τῇ συνθήκῃ. iuro (iuro, solvo) foedus, παραδίδω (λύω) τὴν συνθήκην, παρασπονδῶ. 2) συνθήκη, συμβόλαιον, ἐμολογία. 3) ποιητ. νόμος, θεσμός.

foenari, foenus, ἴδ. fenum, fenus. foeteo, ere, κακῶς ἔζω, βρωμῶ.

foetidus, ā, um, (foeteo) κακῶς ἔζων, δρασθής, βρωμώδης, σαπρῶς. ὡς, ἔζωδες, σαπρῶν αἵμα.

foetor, ōis, ā. (foetor) δρασθία, βρωμῶς, σαπρῶς.

folium, ii, ō. φύλλον.

folliculus, i, ā. (follic) θύλακιον, θύλακος. 2) θύλακος (ὡς ἐπαίρον). Σουητ.

follic, is, ā. θυλλίς, θύλακος ἄερος πλήρης (ὡς ἐπαίρον). 2) φύσα, φυστήριον, βλαάντιον. [λάντια. Πλ. + follicum, ἐπίρ. (follis) κατὰ βα-

fomentum, i, ō. συνθ. ἐν τῷ πλ. (ἀντί: foimentum ex teū fovea) πυράμα, θαλπητήριον. μετ. ἡ θαλπωρή.

* † fomes, atis, ā. (foveo) ἐναυσμα, ὑπεκκαύμα.

fons, atis, ā. (γῶνος, χεῖρ) πηγὴ, κρήνη. 2) πηγάδιον ὕδατος, νῆμα, νηματίδιον, κρηναῖον ὕδατος. 3) μεταφ. ἡ πηγὴ, ἀρχὴ, αἵτια.

fontanus, ā, um, (fons) πηγαῖος, ναματιῖος, κρηναῖος.

Fonticus, i, ā. Φοντικός. -jānus, ā, um, Φοντιῖος.

* † fonticulus, i, ā. πηγυδίων, κρηναῖος. fontinalis, e, κρηναῖος. deus, ē κρηναῖος θεός. porta, ἡ κρηναία πύλη, μία τῶν πυλῶν τῆς ἀρχαίας Ῥώμης.

for, fatius, fari, ē. ἀσκή, ἐρμή, λέγω, δηλώ. hanc fatius, ταῦτα εἰπὼν (ἐμμένως). fando accipi, ἀκοῇ εἴτε λόγῳ εἶδα. 2) λαλῶ, ἐμνέγομαι. fandum, i, ō. τὸ βῶν, θεμετόν, θέμις.

† forābilis, e, τεχτός. 'Οδ.

forāmen, ius, οὐ, τρήμα, τρύπη, ὀπή.

foras, ἐπίρ. (foris) ἐπὶ κινήσεως
ὑπάραξ, ἔξω 2) σπ. ἐπὶ στάσεως (=

1. foris), ὑπάραξιν, ἔξω, ἔκτος.

forceps, cypis, ἁ. κ. θ. (formus=
θερμός κ. capio) θερμαστικός, πυράγρα.

2) λαβίς, καρκίνος.

† forda, ae, θ. (ἵπον. bos) φε-
ράς βους.

fore κ. for m, es, ei, ἴδ. sum.

forensis, e, (forum) ἀγοράς, τῆς
ἀγορᾶς, turba f, ὁ ἀγοράτος ὄχλος,
οἱ ἀγοράοι. 2) ἀγοράτος, δικανικός.

Forentium, i, οὐ. φεροντον, πόλις
Ἀπουλίας, ταῖν Forēza.

forēs, ium, ἴδ. 2. foris.

fōri, orum, ἴδ. foras.

1. fōris, ἐπίρ. (foris) ἐπὶ στάσεως
ὑπάραξιν, ἔξω, ἔκτος (τοῦ εἰκόνος ἢ τῆς
πύλως). foris sum, ὑπάραξ εἰμι, 2)
ἐπὶ ἀρίστω. ὑπάραξιν, ἔξωθεν.

2. fōris, is, θ. κ. συν. 1. forēs, ium,
πλ. ὑ ὑ ῥ α, ὑ ὑ ῥ αι. κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ
αἰτία τοῦ ὑ ὑ ῥ α. 2) μεταρ. ὑ ὑ ῥ α, εἰσεδόν,
ἐπὶ, πόρος κτλ.

forma, ae, θ. μ. ε. ρ. φ. η. σχῆμα,
species formae, ὁ εἶδος τῆς μορφῆς.
2) μορφή, εὐμορφία, κάλλος. 3) σχῆ-
μα, εἰκὼν, εἰδωλόν. 4) εἶδος, ἰδέα,
γένος. 5) τύπος. forma exprimi aliquid,
ἐκτυπῶ τι. f. calcei, ὁ καλῆπους. for-
ma, in qua res funditur, ὁ λίγλος,
χρῆνος, χῶνος, χῶνος. 6) τύπος αἵτε
χαρακτὴρ νομίσματος. 7) τὸ σχῆμα.

formalis, e, τοπικός. epistola, ἡ
ἐγκύβλιος ἐπιστολή.

† formator, ōris, ἁ. μ. ο. ρ. φ. ω. τ. η. ρ.
δημιουργός, πλάστης.

Formis, arum, θ. αἱ φερμαίαι, πό-
λις τῆς Λατινίας. -iānus, a, um, τῶν
φορμίων, ἐκ φορμίων. -iāni, orum,
ἁ. οἱ φορμειῖται. [μλδ.]

formica, ae, θ. (Διάλ. βύρμαξ) μύρ-

† formicivus, a, um, μορμηκίτης.

formidābilis, e, δειματώδης, φο-
βερός, φρικτός.

1. formido, are, aliquid ἢ aliquid, ε. ρ.
ῥ ω δ ῶ, φοβοῦμαι, διδία, διδοῦμαι
τινα ἢ τι. f. erudere, ἐκῶ πιστεῖναι.
formido, ne, φοβοῦμαι, διδία, μλ.

2. formido, inis, θ. ε. ρ. ῥ ω δ ῥ α,
δῖος, τῖδος. 2) δαῖμα, τῖδῃτρον.

formidolōsus, ἐπίρ. ε. ρ. ῥ ω δ ῥ α, κ,
περιδῶς. 2) φοβερός.

formidolōsus, a, um, σπ. ε. ρ. ῥ ω
δ ῥ α, περιδῶς, περίφοβος, δειμαλῆς,
2) συνήθ. φοβερός, φρικτός, δειματώδης.

formis, aui, aium, are, aliquid, μ. ε.
ρ. ῥ ω, πλάττω, διαπλάττω, διατυπῶ τι.
capillus, κορμῶ τῆς κορυφῆς. mores alius,
πλάττω, παιδεύω τὰ ἦθη τινος. mor-
tis, κατασκευάζω, εἰς δόμῳ τῇ ταύτῃ.

aliquid mente, πλάττω τι τῇ διανοίᾳ,
φαντάζομαι, διατυπῶ τι τῷ λογισμῷ.

† formidō, ἐπίρ. εὐπρεπώς, ἐν
σχῆματι, χαρίεντως. [εὐπρ.]

formidōsus, ōtis, θ. εὐμορφία, ἀρε-
τή. formidōsus, a, um, μ. σ. κ. ὑπὲρ το-
μορφῆς, εὐπρεπῆς, ὡραίος.

formidula, ae, θ. formis) μορφή,
εἶδος, γένος. 2) εὐμορφία, κάλλος. 3)
τύπος, κανὼν, ὑπογραμμός, διαγραμ-
μα, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ δικανικός τύπος.
4) καλὸς, καλοπιδόν. [εὐμ.]

† formicālis, e, τοῦ ἱπποῦ τῆς αἰτίας.
Formicālia, ium, οὐ. ἐστὶν τις τοῦ
φόρμακος, τὰ φουρνικάλια.

formicālis, θ. (ἱέρμα) ἱππός, κλίσ-
νος, κάλινος. 2) Formax, θ. θεὰ τις τοῦ
ἱπποῦ καὶ κτερίνων προστάτης.

formicātus, a, um, καμαρωτός.

Formis, is, ἁ. ἀφίς, καμάρα, κατ'
ἐξοχὴν ἡ ἀφίς, ὁριαθευτική πόλις.
2) εἰκῆμα (καμαρωτόν), πορνείον, πρ-
νοδοκεῖον.

fōro, are, τειρῶ, τετραίνω, τρυπῶ.

Forōfuliōsus, ἐκ φόρου ἱσχυρῶς.

fors, rūs, θ. (fero) [μόνον κατ' ἐν-
κ. ἀφ. τῶ ἐν.] τύχη, τὸ αὐτομάτιον.

Fōsi, fōsum, ἄ. Φῶσοι, γερμανικὸν ἔθνος περὶ τοῦ ἁλδίν ποταμὸν οἰκῶν.

fossa, ae, h. (fodio) ὀρυγμα, τάφρος.

fossam fodere εἰτε cavarē, τάφρον ὀρύττειν, ταφρεύειν.

fossio, ōnis, h. (fodio) σκαπή, σκα-

* f fossor, fōis, ἄ. (fodio) σκαφεύς, σκαπανεύς. 2) ὀρυκτης, ὁ τὰς ὑπονόμους ὀρύττων.

fossura, ae, h. (fodio) ὀρυξίς, ὀρυχή.

fossus, a, um, ἴδ. fodio.

fōtus, a, um, ἴδ. foveo.

fōves, ae, h. βόθρος, ὀρυγμα.

fōveo, fōvi, fōvum, ēre, alqm ἦ.

alqd, ὁ ἄ λ π ω, θερμαίνω τινά ἢ τι.

ονα, ἐπωάξω, νεύω. alqm lacertis,

περιβάλλω, ἀσπάζομαι τινά. 2) μτρ.

βάλπω, θεραπεύω τινά ἢ τι, ἐπιμελεσ-

μαί τινος. spem, τρέφω ἐλπίδα. alqd

asimo, ἀναπλῶ τι. 3) πυρίαν τι, πυ-

ρίαν προστέρω πρὸς τι, θεραπεύω τι

ἐμβρεγμάτι (θερμῶ ἢ ψυχρῶ).

fractus, a, um, μ. σ. (μτχ. τοῦ

frango) μτρ. κατεργάζομαι, ἀσθενέω.

fracto, fractum, ἴδ. frango κτλ.

* f frāga, ōrum, οὐ. πλ. κόμαρον,

μυμᾶκυλον.

frāgilis, e, μ. f σ. (frango) εὐχλ-

στος, εύθραυστος, εύθρυπτος. μεταφ.

φθαρτός, ἐξίτηλος. fragiles anni, ἡ

ἀθηνῆς ηλικία. 2) ψωφώδης, ψωφῶν,

κροτῶν.

frāgiliss, atis, h. τὸ εύθραυστον, ὁ

ψαθυρότης. μεταφ. τὸ φθαρτὶν, ἐξί-

τηλὸν, ἡ ἀσθενεία.

fragmen, tūis, οὐ. κλάσμα, θραύ-

σμα, λείψανον. 2) κλάσις, θραύσις.

fragmentum, i. οὐ. (frango) κλά-

σμα, θραύσμα, λείψανον.

frāgor, ōris, ἄ. σπ. κλάσις, θραύ-

σις. 2) συνήθ. πάταγος, ὄρυξ, κροτός.

frāgōus, a, um, (frago) περικε-

κλασμένος, περιτραγῆς, τραγύε. ποῆς,

περικεκλασμένον ὄρε. f. oratio, ζουν-

δρῆκτος λόγος. 2) εύκλαστος, εύθραυ-

στος, ψαθυρός. 3) παταγητικός, ψωφ-

fragro, are, ὁμῶν ἀποπνέω,

Σημ. τίθεται μάλιστα ἐπὶ καλῶ-

σμη' εύοσμῶ, εύοσμίζω ἀποπ-

fragrans, ὁσμῆρης, εύώδης.

frātea, ae, h. δόρυ (Γερμανισ-

frango, frēgi, fractum, ēre,

τοῦ θέμ. βᾶγ. μετὰ τοῦ διγᾶμμ.

alqd, ἀγνοῦμι, κατάγνομί τι, παύ-

κατάγνομι, ὃ ἡ γ ν υ μ ε λεκάνη.

bas, θραύω βώλους. pānem, ναύ-

alqd dentibus, συντρίβω τι τοῖς

σι. flactus a saxo frangitur, τὸ

ἐκίγνυται ὑπὸ τῆς πέτρας. f.

chium (ὑπον. meum) κατάγνομαι

βραχίονα. κωμ. ferulas f. νά

πλήττομαι. 2) μετὰς. κατὰ

κατακλῶ, θραύω τινά ἢ τι. vim

θραύω, καταλύω τὴν δύναμιν

audaciam alcjs, κατακλῶ τὸ θ

τινός. nationem, καταθραύω,

ἔθνος. sententiam alcjs, ἀνασκα-

τὴν γνώμην τινός. animum alcjs

τάγνομι, επικλῶ τὴν ψυχὴν

animo frangor, επικλῶμαι τῇ γ

συντρίβομαι τῇ διανοίᾳ, ἡττώμαι

ψυχῇ. animo fractio sum, ἀν-

έχω. meum fractus, ὑπὸ φόβου

καλυμμένος. cupiditate frangor, ἡ

ἡττώμαι. cura frangor, ὑπὸ τῆς

τιδὸς καταπενεύομαι, κατατρύ-

amnem pando f. διανύχομαι τὸ

ταμόν. 3) lum, παραθεῖνω τὰς

ἡάς, παρασπινδῶ.

frāter, tris, ἄ. (πρῶτος) ἀδ-

germanus, ὁ αὐτάδελφος, δυσπ-

ἀδελφός. uterius, ὁ ἐμμετρίως

tres gemini, διδύμοι ἀδελφοί.

patruellis καὶ ἀπλῶς frater, ὁ ἀν-

3) ἀδελφός, τίσις, ἐταῖρος, φίλ-

frāterculus, i, ā. (σπ.) ἀδελφ-

frāitro, ἐπίρ. ἀδελφικῶς, φίλ-

frāternitas, atis, h. (σπ.) ἀδ-

της, οἰκαίότης.

frāterus, a, um, ἀδελφικός. f.

1817 = 98 = 1406.

1/2 mile.

2212200310,00-

$$\bar{u} = 55.22\%, \sigma_u = 0.2$$
$$\pm 50\% \text{ 及 } 70\% \text{ 及 } 50\%$$
$$\text{spec. } \psi = \psi_0 \omega, \quad \pm \pi \sigma -$$

உணர்வுகள் : 511

0. τὸ ἀπατηλόν,

$$u_m, u_n \in (1/2, \infty)$$

215) $\pi \times 10^3 \text{ N}$, $\pi \times 10^3 \text{ N}$

indigo (impaired)

$$\pi_1(\mathcal{M}) \cong \pi_1(\mathcal{M}) \oplus \pi_1(\mathcal{M})$$

3. *Explain* res with

[illegible]
$$[\pi_{277}, \sigma_{27}, \Pi_{10}]$$
 $(\tilde{a} \pi, \tilde{a} \delta) \text{ (ravi-)}$ $\mu \in \mathcal{M}_2(\mathbb{R})$. $\mathbb{Z}^2$ is
$$0, \text{ and } \Psi_{\beta} \in \gamma \in \lambda \lambda \lambda.$$

2424

126
L. J. J. J. J.

$$= \phi \delta \eta \zeta$$

မိုးဝင်း, မိုးပန်း

equus fremit, et in pectus cadit.

undre freemut, 72 x 1252 Spazal.

frēndo, etc, (x, frēndeo, ēre) [χpɛ-

συντρίβια τε, 2) σφδ. f. dentibus (Π.).)

frena & freni, to frenum.

$\frac{1}{2} \times 7.96$, $\% 8.15$, 0.0815×7.96

Ἰσχυρὸς καὶ ἰσχυρὸς ἀνὴρ φρονεῖν

α. *frēni, orum*, (*frēdu*) γαλινός, *frēna*

αι τὸν γαλιανόν, *Irena imperii*, αἱ ὑ-

ἔλκω (πρὸς ἑαυτὸν) τὸν χαλκόν. μ.τφ.

ἡ κελευστή ἐν τῷ αὐτῷ. 2) δεσμός.

γὰρ, συγγενος, f. auditor, συγγενος ἀκροα-

[illegible]

quench. 67 Pw 2.7, 102.2(1/2), 103.5/Vd. 1/2.
sample 1. 22.0(1/2) around 100.0(1/2) 100.0(1/2)

πελευθερώσας· ὁ δὲ ἄλλος τὸν πλῆθυνον

$$N \approx 2.2 \times 10^{22} \text{ cm}^{-3} \approx \pi \lambda^2 / 2 \sigma_{\text{ph}} \Gamma_{\text{ph}}$$
$$\sigma(X \cup Y) \leq \sigma(X) + \sigma(Y)$$

1802, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1850, 1851, 1852, 1853, 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, 1860, 1861, 1862, 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 25

frequency, age, sex, presence, absence,

παγκύβω. ἰσχυρῶς, εἰς τὸ πᾶν. διὰ 30-

2) πυκνῶ τι συχνά ποιῶ τι. memorem al. je, συχνά ἐπαναλαμβάνω τὴν μνήμην τίνος. 3) πυκνόν, ἀθρόον ποιῶ τι. urbem, πυκνήν, συχνήν, ἀθρόαν, πολυάνθρωπον ποιῶ τὴν πόλιν. sorbas, αὐξάνω τὴν δύναμιν. f. populum, αὐθροίζω τὸν δῆμον. frequentatus, α, um, συχνός, θυμαίνω, πολυάριθμος, πολυάνθρωπος. 2) συχνός, συνήθης.

+ fretensis, ο, (fretum) μαίε, ὁ Σικελικός περὶμαρ. Κεῖ.

fretum, ἰ, τό. (ἀρ. καὶ fretu ἐκ τοῦ fretus) πορθμός, πόρος. θαλάσσης. f. Siculum εἴτε ἀπλῶς fretum, ὁ Σικελικός περὶμαρ, 2) * = mare, ἡ θάλασσα. 3) θρασυός, ἕστος, ῥαχία. μεταφ. invidiar, ἡ ἕσις τοῦ φθόνου.

1. fretus, α, um, aliqua re, πεποιθώς, πιστευων τινί, θαρρῶν ἐπὶ τινι. fretus sum aliqua re, πέποιθα, πιστεύω τινί, θαρρῶ ἐπὶ τινι. facere alqd, θαρρῶ, τολμῶ ποιεῖν τι.

2. fretus, ἀρ. -tu, ἴδ. fretum.

frico, cuius, cum x. cūm, are, aliqua alqd, ψῶ, φήγω, τριβῶ τινὰ ἢ τι. frictus, α, um, ἴδ. frico.

+ frīgē-facto, are, alqd, ψύχω, ἀποψύχω τι. Πλ.

frigeo, ixī, ēre, ῥι γ ῶ (ῥιγῶν), ψυχρός εἰμι. * frigena, ὁ ψυχρὸς νεκρός. 2) μετρ. ψυχρός εἰμι. oratio friget, ὁ λόγος ψυχρὸς ἐστί. 3) ῥιγῶ (ῥιγῶν), ἀργῶ, ἀπρακτῶ, ἀπρακτός εἰμι.

frigēro, are, (frigus) [σπ.] ψύχω-frigerans, ψυχρός.

frigesco, ēre, (frigeo) ψυγομαι, ἀποψύχομαι. μεταφ. ἀποψύχομαι, ψυχρὸς, χαλνός, ἀνός γίνομαι.

frigidarius, α, um, ψυχοδόχος cella, ψυχοδοχεῖον, ψυχρὸς λευτρών.

+ frigidē, ἐπιφ. μ. σ. κ. ὅπ. ψυχρῶς, χαλνῶς, ἀνῶς. [ψύχω. Πλ.]

+ frigidū facto, are, ψύχω, ἀποψύχομαι, α, um, [σπ.] ὁ ψυχρὸς, ψυχρὸς πῶς.

frigidus, α, um, μ. σ. κ. ὅπ. ψυχρός, ψυχρὸς, f. aqua εἴτε ἀπλῶς frigida, τὸ ψυχρὸν ὕδωρ, τὰ ψυχρὰ frigida lavari, ψυχρὰ λουεῖν. f. horor, ἡ ψυχρὰ φρίκη, τὸ ῥιγῶ. 2) μετὰ ψυχρὸς, ἀνός, ἀτοπός. 3) ψυχρὸς, ἀπρακτός, ἀργός, χαλνός, ματαιός.

frigo, ixī, icium (εἴτε icum), ēre, alqd, τ ῥ ῶ γ ῶ, φρίττω τι. faba fricta, ὁ φρυγτός κύμαρος.

frigus, ὄρις. εἰ. ῥι γ ῶ ς, ψυχρός. 2) μετὰ. ἡ ψυχρότης (τῆς ψυχρῆς, τοῦ λέγου κτ.).

frigitio, ire, τριτίζω. 2) ψιτίζω, ψιτταρίζω. Πλ. [μανία]

frisui, orum, f. φριεῖται, ἔθνος f. frigidus, α, um, αὐθροίζω, αὐθροίζω, ἀργός. [ψυλλίζω, κλαδεύω]

+ frondator, ὄρις, α. συλλετταίω.

frigus, α, um, ἴδ. frigo.

frondeo, ēre, (1. frons) συλλετταίω συλλεττω, θάλλω.

+ frondesco, ēre, (frondeo) συλλετταίω, συλλεττωμαι, συλλεττω.

frondeus, α, um, (1. frons) ὁ λίνος, casa frondea, καλύβη φυλλοσκεπής, συλλεττωτός.

frondosus, α, um, (1. frons) ἐπὶ λώδης, πολύφυλλος.

1 frons, nris, φύλλωμα, τὰ φύλλα, ἡ τῶν δένδρων κόμη. in frondem locutio, συλλίω, συλλομαινῶ. 2) ἐπὶ λῆς, θαλλός, πριητ, ὁ σιτθανός.

2. frons, ntis, ὁ. μέτωπον. frondem coniraho (adduco, attrahō), ἀνακτῶ τὸ μέτωπον, συσφραπάζω. frondem expho (solvo, remitto), χαλῶ τὸ μέτωπον, ἱλαρῶνμαι. 2) μέτωπον, πριτωπον, τὸ ἐμπροσθεν, τὸ ἐμπροσθεν. f. Caucasī, τὰ ἐμπροσθεν τοῦ Καυκάσου. a. fronte, κατὰ πριτωπον. hortos in fronte constituit, τὰς σπορας ἐν τῷ μετώπῳ κατέστησε. f. dium, τὸ μέτωπον, τὸ πριτωπον, τὸ ἐμπροσθεν τοῦ οἴκου. 3) ὁ μέτωπος.

ὁ 2. ex prima frontio, κατὰ πρώτην προσώπον. 3) τὰ πλάτεις.

frontalia, ium, οἷ. πλ. (2. frons) μετωπίς (κοσμημα ἱππων).

fronto, ōnis, ἄ. ὁ μετωπίας.

fructuarius, a, um, καρποφόρος.

fructuosus, a, um, καρπύμος, ὠφέλιμος, γένοςμος. 2) καρπύμος, εὐκαρπύς, πολυκαρπύς.

fructus, a, um, ἴδ. fruor.

fructus, us, ὁ. καρπός. fructus colere, καρπολογεῖν. 2) καρπός, γένος, κλημα. 3) καρπός, ὄρεσις, ὠφέλεια. 1) fructuorum, αἱ καρποί, αἱ πρὸς τοῦ ἐκείνων ἐκπύλων. pecunia, αἱ τοιαύται χρήματα. fructum capio εἴτε pecunia ex re, καρποῦμαι τι, επικαρπίαν λαμβάνω τίνος, ἀπολαύω τίνος, fructum fero elici, καρπὸν φέρω τι, ὠφέλῃ τινα. f. volucrium, ἡ τῶν ὀρνέων ἀπόλαυσις.

frugalis, e, (ἀρχ. ἀνὸρ. οὐ εὖ χρ. τοῖς ἀνδρ. ἴδ. frux) μένος ἐν τῷ σ. (ἀρχ.) frugalior κ. ὅπ. frugalissimus, καρπύμος, χρηστικός. 2) χρηστός, ταπεινός. 3) εὐτελής, ἐλιγάραις, λιτότης.

frugalitas, atis, ὁ. χρηστότης, σωφροσύνη. 2) ἐλιγάραις, λιτότης.

frugaliter, επιφ. χρηστῶς, σωφρονῶς. 2) εὐτελῶς, λιτῶς.

fruges, frugis, ἴδ. frux.

frugifer, ōra, frum, (fruges-fera) καρποφόρος, καρπύμος.

f. frugifera, a, um, (fruges-fero) καρποφόρος. ἴδ.

fruius, a, um, ἴδ. fruor.

frumentarius, a, um, σιτικός, σιτηρός. res frumentaria, τὰ περὶ τὸν σιτικόν. ager, σιτοφόρος ἀγρός. f. navis, τὸ σιταγωγὸν πλοῖον. -rius, ii, ἄ. (ἡπ. negotiator) ἄ) ὁ σιτοπώλης ἄ) ὁ σιτάρχης. 2) f. frumentarii ἐπιτελεστῶν ἐκκαλοῦντο στρατιῶται τίνος ὠτακιστοῦντες.

frumentatio, ōnis, ἡ σιτικαγία.

προνομή, ἐπισιτικία. 2) σιτοδοσία.

frumentarius, ōnis, σιτολογός, προνομητής. 2) σιτοπώλης.

frumentor, aus, ari, σιτολογῶ, ἐπισιτίζομαι, προνομῶ.

frumentum, i, οἷ. (frus) σῖτος, καρπός (εἰ δημητριακοὶ καρποί).

fruniscor, ōis, (σπ.) ἴδ. fruor.

fruar, * f. fruius κ. f. fruius, i, αἴψα ἢ αἴψα re (ἀρχ. αἴψα), καρποῦμαι τι, ἀπολαύω τίνος, volucrium, ἀπολαύω ὀρνέων. pace, ἀπολαύω εὐχρηστῶς, γλῶσαι εὐχρηστῶς. fruenda sapientia est, δὲ ἀπολαύειν τῆς σοφίας. 2) καρποῦμαι τι, επικαρπίαν τίνος ἔχω. fruium fruentum loco, μισθὸν τὴν καρποῦσιν εἴτε επικαρπίαν τοῦ ἀγροῦ. f. frustillatum, επιφ. (frustillum) κατὰ τεμάχια, κατὰ μικρά. Πλ.

frustra, επιφ. (ἀντι frustra ἐκ τοῦ frusus, fruso, φράσω) μάτην. f. facio, μάτην ποῶ τι. inceptum f. est, τὸ ἐπιχειρήμα ματαίον ἐστίν. 2) frustra sum, ψευδομαι τῆς ἐλπίδος, ἀποτυγχάνω. 3) frustra habeo alqm, ψεύδω, ἀπατῶ τινα.

frustratio, ōnis, ψεύσις, ψεύδος, ἀπάτη. 2) ἀπαιτεῖν, ἀποτυχεῖν, δολοχεῖν.

frustro, are, κ. frustor, aus, ari, (frustra) αἴψα, ματαίῳ τι. expectatione m. hys, ματαίῳ τὴν προσδοκίαν τίνος, ποῶ τινα ψευδῆσαι τῆς προσδοκίας αἴψα, ψεύδω, ἀπατῶ τινα. spes me frustrata est, ἡ ἐλπίς ἐψεύσαται. ἐψεύσθη ἐν τῇ ἐλπίδι.

f. frustulentus, a, um, (frustum) τεμαχίων πλήρης. Πλ.

frustum, i, οἷ. (fruar) τεμάχος, κομμάτιον. in frusta secō alqd, τεμαχίζω, διαμερίζω τι. Rom. frustum pueri, παιδαρίον.

frutex, icis, ἄ. θάμνος. 2) θαλλός, φυλλός, κλάδος. 3) ποικί. τὸ δένδρον.

ἄ) νωθός, ἀσθενής, ῥητομαγνός, ῥητομαγνός.

Fulgor, ōris, ἄ. ἀστραπή, στεροπή
2) στεροπή, λάμψις, αὐγή. 3) μεταφ.
ἡ καμπρότης, ἐκπρεπεία.

Fulgur, ūris, εὐ. ἀστραπή, στεροπή,
αὐγή. 2) * = fulmen, ὁ κεραυνός. 3)
στεροπή, λάμψις, αὐγή. [αστραπῆς
fulgurālis, ὁ, ἀστραπαῖος, περι-
fulgurātor, ōris, ἄ. ἀστραπῆς ἐξ
ἡμέτης (κεραυνουσόχορος).

Fulguritus, a, um, (σπ.) κεραυνο-
δότης, κεραυνόπληξ. Πλ.

Fulguro, are, ἀστραπτω, τριτοπρὸς
fulgurat, ἀστραπτει. 2) λαμπω, στίλ-
βω. fulguratus, a, um, κεραυνόκλητος

Fulica, ae, ὁ. αἰθρία (πτ.).

Fuligo, ūis, ὁ. λιγνός, αἰθαλός, εἰ-
+ fulix, ūis, ὁ. = fulica. [αἰθλ.

Fullo, ōis, ἄ. κναφεύς, γναφεύς.

Fullicia, ae, ὁ. (ὑπν. sts) ἡ κνα-
φειτική, γναφειτική. [φρυστική.

Fuliginus, a, um, κναφειτικός, γνα-
fulmen, ūis, εὐ. (ἀντ: fulgimen
ἐκ τοῦ fulgeo) κεραυνός. Iupiter jūci,
emilia, jacularur fulmine. Ζεὺς βολῇ
λα κεραυνόν, κεραυνόβολος. fulmine
ictus, κεραυνόπληξ, κεραυνόβλητος. 2)
μτφ. κεραυνός, κρατος, σθένος, ἰσχυρ.

Fuliginosus, a, um, κεραυνίος, τοῦ
κεραυνῷ. 2) ἄσπιος κεραυνῷ, ἰσχυ-
ροῦνται, δυνάτατος.

Fulmīno, are, (fulmen) κεραυνῶ,
κεραυνόβλητῶ, τριτοπρὸς. fulminat, κε-
ραυνῶν: πίπτει εἴτε κατασκήπτει. 2)
ἀστραπτω, λάμπω, στίλβω.

Fulmina, ae, ὁ. (fulcio) ἐρεσμός, σση-
ργία. 2) στεροπώσις.

Fulvus, a, um, ἰδ. fulcio.

Fulvis, ae, ὁ. φουλοῦς, φουλοῦς.

Fulvaster, tri, ἄ. ὁ τοῦ φουλοῦτος
μικρῆς. [το.

Fulvius, ii, ἄ. φουλοῦτος, φουλού-

Fulvus, a, um, πυρρὸς, πυρίχρως,
χρυσόχρους.

Fūuens, a, um, καπνώδης. fū-
um, ὁ καπνίας αἶνας.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Fūmidus, a, um, καπνώδης, καπνί-
ζων. 2) καπνώδης, ὑπερμελής.

* fūmifer, are, ōrum, (fumus-fero)
καπνωποῦς. (πνῶ. Πλ.)

+ fūmifico, are, καπνίζω, κα-
* fūmificus, a, um, (fumum-facio)
καπνωποῦς.

Fūmo, are, (fumus) καπνίζω, κα-
πνῶ, καπνὸν ἀνέμει, θυμῶ.

Fūosus, a, um, καπνώδης. 2) κα-
πνωτοῦς. 3) καπνητός.

Fūus, i, ἄ. (fūo, θυμῶς) καπνός,
τόπος. 2) μεταφ. * vertere omnia in
fumum, το πᾶν εἰς καπνὸν διαλύεσθαι.

Fūalis, e, (fūis) τῆς σείραδος, τοῦ
σχείνου, equm f. ὁ σείραφόρος (π-
πος, fūalis, is, ὁ. σείρα, σχείνον. 2)
κρίων, λαμπρός, 3) λυχνούχος.

Fūambulus, i, ἄ. σχεινόδότης.

Fungio, ōis, ὁ. fungor, ἐπιτελέ-
σις, ἐπιτελεσμός, τετελεσφία.

Functus, a, um, ἰδ. fungor.

Funda, ae, ὁ. σ. φ. ε. ὁ. ὁ. 2) βί-
λος, εἶδος δικτύου.

* fundamen, ūis, εὐ. θεμελίος.

Fundamentum, i, εὐ. θεμελίον. fun-
damenta jacio ἡ ρουθ, βάλω, βελ-
λομαι, τίθω, τίθημι τὰ θεμέλια.
μετὰ τὸ θεμελίον, ἢ καταβολή.

Fundanus, a, um, (Fundi) φουνδανός.

Fundator, ōis, ἄ. (π.) θεμελιωτής.

Fundi, ōrum, ἄ. οἱ φούνδαι, πύλεις
τῆς Ἀκτίνης, τανὺν Fundi.

Fundito, are, επιτ. του 2. fundo)
αἰθρῇ, χιτῶν, ἐκχέω, σπ. ὁ. ὁ. τ. αἰθρῇ,
κατασπένδον τινα.

Funditor, ōis, ἄ. (funda) σπενδο-
νιστής, σπενδωντής.

Funditus, επιτ. (fundus) θεμελιό-
θεν, ἐκ βάλθρων, ἐκ καταβολῆς, ἀρδην.
f. vinco hostem, ἀρδην νικῶ τὸν πο-
λέμιον. respublica f. interiit, ἡ πο-
λιτεία ἀρδην ἀπώλετο.

f. fundo, ανί, αἰσθ, are, (fundus)
αἰθρῇ, θεμελιῶ τ. 2) μετὰ θεμελιῶ.

καταβάλλομαι, στερεῶ τι. *arbem legibus*, τὴν πόλιν νόμοις κρατῶν. *ancora parum*, ἡ ἀγκυρά στερεοῖ, ἀσφαλῆ τὴν ναῦν τηρεῖ. 3) *navem*, τροπίζω τὴν ναῦν. *fundata navis*, τροποποιημένη ναῦς.

2. *fundo*, *fūdi*, *fūsum*, ἔρε, (χύνω, χύνω) *alqd*, χέω τι, *sanguinem*, αἷμα. *lacrimas*, δάκρυα. *ves*, χέω, χωνεύω χαλκόν. *segetem in ovium*, χέω, βίπτω τοὺς καρπούς εἰς τὸν Τιβέριν. 2) χέω, προχέω, ἀφύθωνε ἐκφέρω τι, πληθὺς τινος βάλλω. *terra feuges fundit*, ἡ γῆ χεῖται καρπούς, φῶνι ἀφύθωνε καρπούς. *f. supus*, χέω φωνάς, προλείπει φωνάς. *vela*, χέω βέλη, ἀσπίζει εἰς βάλλω πολὺ πληθὺς τοξισμάτων. 3) χέω, διασπείρω, διασκεδάννυμι τι ἢ τι. *virtutes et vicia funduntur*, αἱ ἀρεταὶ καὶ αἱ κακίαι διασπείρονται. *fusi per agros vagantur*, χυθὲν διὰ τῶν ἀγρῶν πλανῶνται. 4) καταστροφέννυμι, καταβάλλω τινὰ αἰσθητὸν, τοξισμῶν καταστροφέννυμι τινα. *f. hostes*, καταστροφέννυμι καταβάλλω τοὺς πολεμίους. 5) *alqd re*, καταχέω τινός τι, βρέχω τί τι. 6) *aliquid*, κινῶ τὴν κοιλίαν.

fundus, *i*, ἄ. πυθμῆν. *vasis*, ὁ πυθμῆν, πύναξ τοῦ σκεύους. *maris*, ὁ πυθμῆν, βυθὸς τῆς θαλάσσης. 2) γῆπεδον, ἀγρός, κτήμα, χωρίον. 3) μεταφ. *fundus fide legis*, κύριος τινός εἰμι, κυρῶ τι.

fundebis, *e*, νεκρικός. *f. carmen*, τὸ ἐπιτάριον μέλος, τὰ ἐπικηδεῖον. *f. epulum*, τὸ περὶδειπνον (ἢ μεσάρια). *vestimentum*, τὸ πανθῆρον ἱμάτιον. 2) πένθιμος, πολυπενθής, ὀλεθριος.

* *fundebis*, *a*, *um*, (*funus*) νεκρικός, ἐπικηδεῖος. 2) θανατηφόρος, ὀλεθριος. *fundere*, *are*, *aliquid*, θάπτω, κηδεύω τινὰ. 2) νεκρῶ, ἀποκτείνω τινά.

funatio, *ag*, *aliquid*, μισθώω, μολύνω τι (φόνω ἢ ἄλλῃ τινὶ τρόπῳ).

funestus, *a*, *um*, *μ*. σ. κ. ὄπ. (*funus*) πολυπενθής, πένθιμος. *f. familia*, οἶκος πενθῶν, πένθος ἄγων. 2) ὀλεθριος, θανατηφόρος. *f. omnia*, ἀπαισιος, στυγνὸς οἰωνός. 3) μισρός, μικρὸς, ὀλεθριος.

fungor, *petus*, *ngi*, *aliquid* *re* κ. σ. *alqd*, ἐπιτελῶ τι. *officia*, ἐπιτελῶ, πράττω τὰ καθήκοντα. *militia*, τελῶ στρατεῖαν. *caude*, ἀνύω, ἐργάζομαι φόνον. *officia petantem*, ποιῶ ἔργα δούλων. *morie* εἴτε *facto*, ἐπιτελοῦμαι τὴν θάνατον, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου, ἀποθνήσκω. *functus* (ὄπ. *morie*), ἀποθανών, τετελευτηκώς, κακμηκώς. *fungitur pro salute*, ἀντὶ στηρίγματος ἔστι.

fungus, *i*, ἄ. (σπόγγος) μύκης. 2) ἀγριόν. 3) μύκη λυχνου. 4) τροπ. (Πλ.)=stultus, μωρός.

funiculus, *i*, ἄ. μικρὸν σχοινίον. *funis*, *is*, ἄ. σχοινίον, σχοινίον. *navis*, ὁ κέλιος τῆς νεώς. *equi*, ἡ σιμὴ τοῦ ἵππου.

funus, *eris*, *o*. ὁ νεκρός. *patrum*, ὁ νεκρὸς τοῦ πατρὸς. 2) κηδὸς, κηδεῖα, ταφῆ, ἐκφορά. *selebro funus*, παραγγίλλομαι ἐπὶ τὴν κηδεῖαν. *funus amplius effertur*, μεγαλοπρεπέστερον ἐκφέρεται, κηδεύεται. 3) θάνατος, φόνος. μεταφ. ὁ ὀλεθριος. *funus edo*, φονεύω.

fur, *uris*, ἄ. κ. θ. (ζῶρ) κλέπτης, κλωπεύς, κλώψ. 2) κλεπτρία.

+ *furdaceus*, ἐπίρ. κλεπτικῶς. ὄπ. *furdacissime*, ἔπ. Κικ.

furas, *acis*, *μ*. *σ. κ. ὄπ. κλεπτικός, ἐπικλοπος. *furdacissimus*, κλεπτίστατος.

furca, *ae*, *us*. δίκρανον. παροιμ. *furca aliquid expello*, δικάρανοιο ἐξωθῶ τι. 2) τὸ δίκρανον ξύλον, δίκρανον στηρίγμα, στηρίγξ, ὑποστήτης. *celis*, ἡ σχολίς τοῦ δικτύου. 3) στηρίγξ (ξύλον) διπλοῦν, ὃ περιφέρειν ἡναγκάζοντο οἱ μοχθηροὶ τῶν δούλων, ὅθεν *furca* καὶ

τὸν μοχθηρὸν δούλον, τὸν κύφωνα δηλοῖ).

furcifer, ἑρί, ἄ. (*furca*-furo) ὁ περιενγκῶν τὸν στήριγμα μοχθηρὸς δούλος, κύφων. πρβ. *furca*.

furcilla, αε, θ. (*furca*) δίκρανον. *alqm furcillis oxigudere*, δικάρανοις ἐξωθεῖν τινα.

+ *furcillo*, αρε, στήριγμα. Πλ.

furcula, αε, θ. (*furca*) δίκρανον, δίκρανον, στήριγμα, στήριγξ, ὑποστάτης. 2) *Furculas Caudinae*, ἰδ. *Caudium*.

+ *furoter*, ἐπίρ. μανικῶς. Κικ.

fursur, ἦρις, ἄ. πίτυρον (οἶτον).

* *furia*, αε, θ. συνθέστερον δὲ *furiae* *atum*, πλ. μανία (πᾶν μανικὸν πάθος, ἔρω, μῖσος, ἐπιθυμία, φόβος, ἐνθουσιασμός κτ.). 2) *Furia*, ἡ Ἐρινύς, Εὐμενίς. *Furiae*, πλ. αἱ Ἐρινύες, Εὐμενίδες, ἀλάστορες.

furiālis, ε, μανικός, μανιώδης, ἐμμανής. 2) μανικός, μανισποῖς, μάγαν ἐμποιῶν. 3) ἐρινυώδης. νῶς.

+ *furiālier*, ἐπίρ. μανικῶς, ἐμμανῶς. *furiāndas*, α, υπ, μαινόμενος, ἐμμανής, ἐμμανής.

Furina, αε, θ. θεὰ τις ἐν Ῥώμῃ.

+ *furinus*, α, υπ, τῶν κλεπτῶν. Πλ.

* *furio*, αρε, *alqm*, ἐμμανῶ, μανισποῖ τινα, μάγαν ἐμποιῶ τινα. *furatus*, α, υπ, ἐμμανής, ἐμμανής.

furiōso, ἐπίρ. (σπ.) μανικῶς, ἐμμανῶς.

furiōsus, α, υπ, μ. σ. κ. ὅπ. μανιώδης, μανικός, ἐμμανής, ἐμμανής.

Furius, ἰδ, ἄ. ὁ Φούριος. *Furius*, α, υπ, Φούριος, τοῦ Φουρίου.

+ *furiōria*, θ. (ὅπον αρε) ἀρτοποία. Σουητ.

furnus, ἰ, ἄ, ἱπνός, κάμινος (ἀρτοποιῶν). 2) ἱπνὸς βαλανερίου.

furo, ἔρε, (ὅω, θορεῖν, θορός) μαινόμεναι, *Orestes furit*, ὁ Ὀρίστης μαινεται. *tempestas furit*, ὁ χειμὼν μαινεται. *f. in alqm*, μαινεται, λυσσῶ, ἀγριαίνονται κατὰ τινος. *furere*

audaciā, μαινόμενος τῇ τόλμῃ. 2) *f. alqm femina*, μαινεται ἐπὶ τινι, μαινεται ἔρωτι τινος.

1. *furo*, ατς, αρι, (*fur*) *alqd alcsi*, *alqd ab alqd*, κλέπτω τί τινι, τί τινος. *furatus*, α, υπ, παθ. κεκλεμμένος. *f. civitatem*, κλέπτω τὴν πολιτείαν, παρεισδύομαι εἰς τὴν πολιτείαν. 2) κλέπτω, κρύπτω, καλύπτω τι. *vestis veste*, τὸ πρόσωπον τῷ ἱματίῳ. 3) κλέπτω τι, κλοπῶς εἰσεκρύπτω ποίῳ τι.

2. *furo*, ὀρις, θ. μανία (πᾶν μανικὸν πάθος, ἔρω, μῖσος, ἐπιθυμία, ὄργη, ὀρυξ, ἐνθουσιασμός κτ.).

furius, α, υπ, (*furius*-facio) κλεπτικός, κλεμματικός. Πλ.

furtim, ἐπίρ. (*fur*) κλεπτικῶς, κλοπῶς, κρύφα, λάθρα.

furtive, ἐπίρ. = *furtim*.

furtivus, α, υπ, (*furtim*) κλεπτικός, κλοπαίος, κεκλεμμένος. 2) κλοπῶς, κρυπτός, κρύφιος.

furtum, ἰ, ὡ. (*fur*) κλέμμα, κλοπῶν, τὸ κεκλεμμένον. 2) κλοπή. *furtum rei facio*, κλέπτω τι. *furti damno alqm*, καταψήφισμαί τινος ἐπὶ κλοπῇ. 3) κλέμμα, κλοπή, κλοπῶς εἴς κρυπτή πράξιν. 4) κλέμμα, κρύφιος ἔρω. 5) κλέμμα, δόλος, ἀπάτη. *furuncululus*, ἰ, ἄ. (*fur*) [σπ.] κλωπικὸν ἀνθρωπῆρον. [μέλας.

* *furnus*, α, υπ, (ὄρεος) καλινός, *fuscina*, αε, θ. τρίπανα.

fuscus, α, υπ, μ. (μτγ.) σ. (συγγ. τῷ *furvus*) φαῖς, ἀμαυρός, μέλας. *f. cognis*, ἡ φαῖς, μελαινα κορώνη. *f. umbra*, καλινόν, λυγαῖον νέφος. *homo*, φαῖος, αἰθέρις, ἡλιόκατος ἀνθρώπος. 2) ἐπὶ φωνῇ φαῖος, ἀμαυρός.

fuso, ἐπίρ. μ. σ. (*fusus*) χυδαν, διεξεδιχῶς, διὰ πλεονάνων.

fusus, ε, (*fundo*) χυδομαι, χυνομαι. *fusus*, ὀρις, θ. (*fundo*) χυσι, χυνομαι. 2) ἐκχυσι, ἐκρῆ.

fustis, ἰς, ἄ. σκούταλιν, σκούταλον,

ξόλον. *fustibus verbero* αλqm, σκοτα-
λῶ, ξυλοκοπῶ τινα.

fustitudo, α, um, (*fustis-tun-*
do) κωμικ. ἔμβα σκοταλῶντας εἶτε ξυ-
λοκοποῦνται. Πλ.

fustidarium, ἰ, οῦ. (*fustis*) σκοταλι-
σμός, ξυλοκοπία.

1. *fusus*, α, um μ. (μτγ.) σ. (μτγ.
τεῦ 2. *fundo*) χυτός. *fusi crines*, χυτὴ.
λαλομένη κόμη. μεταφ. *fusa stasis*,
εὐρους λογος.

2. *fusus*, ἰ, α. ἀτρακτός, κλωστήρ.
† *fustium*, ἐπὶρ. συχνά, συχνῶς. Πλ.
fustile, ἐπὶρ. φάυλος. Πλ.

fustis, (*fuit*) (*fundo*) φαῖλος, μά-
ταιος, ἀχρεῖος. [νέτης. Κικ.

† *fustilis*, αἰς, θ. φυλλότης, κε-
τῆμα, οἰ. πῦμα, ἐρε. (φυτεύω)
αλqm, ἐπῶ, βινῶ τινα. Κατ.

fustius, α, um, ἔδ. sum.

fustio, οἰς, θ. τὸ βινεῖν. Κατ.

gabali, οἰum, α. οἱ Γαβῆλεις, ἑ-
θνός τῆς Ἀκουτανίας. [Λατίνου.

gabii, οἰum, α. οἱ Γαβίοι, πόλις τῆς
Γαβίνου, ἰ, α. ὁ Γαβίνος. — *pius* κ.

gabianus, α, um, Γαβίνος, τοῦ Γαβίνου.

gabius, α, um, (*gabii*) τῶν Γα-
βίων. G. ager, ἡ τῶν Γαβίων χώρα.

gabii, οἰum, α. οἱ Γαβίοι, Γαβίται.

gabia, ium, θ. τὰ Γαβείρα, πόλις
Ἰσπανίας, τανὼν *Cadix*. *gabianus*, α,

um, Γαβειρικός. — *iāni*, α. Γαβιτανός,
Γαβερτίς. — *iāni*, ae, θ. ἡ Γαβερτίς.

gassum, ἰ, οῦ. (λ. Καλτικῇ) γαῖτον,
γαῖος (εἶδος μακροῦ ἀκοντίου).

gastuli, οἰum, α. Γαστουλοί, Γασ-
τούλοι. *Gastulus* εἶτε — *icus*, α, um,
Γαστουλικός. 2) * Λιθυκός.

Gajus, ἔδ. *Cajus*,

Galaesus, ἰ, α. Γάλατες, Γαλαῖοι
ποτ. Καλαβρία, τανὼν *Galaso*.

Galliae, αum, α. Γαλάτης, κά-
τοικος τῆς ἐν τῇ ἰλλάσσονι Ἀσίᾳ Γα-
λατίας εἶτε Γαλλογραικίας.

Gallia, ae, θ. Γαλάταια.

Gallia, ae, θ. Γαλατία, Γαλλο-
γραικία ἡ ἐν τῇ ἰλλάσσονι Ἀσίᾳ 2)
ἔρωμα τι μετὰ Κιπύνης καὶ Καυδίου.

Galba, ae, α. Γάλβας. — *biāni*, Γαλ-
galba, ae, α. τὸ ἀκαρί. [διαν.

† *galbae*, α, um, (*galbanus*)
γαλθανόεις. Οὐίγγ.

galbanus, ἰ, οῦ. γαλβάνη. Σουκτ.

galea, ae, θ. (γαλήν) κυνή, κρήνη.
galea, ae, (galea) αλqm, κορύμβος

τινὰ, ἀπλῶς τινὰ τῇ κυνῇ. *galea*
tus, ὁ κερυστής.

† *galeatus*, αum, α. Γαλεῶτα
πῖδος Σικελικῶν μάντεων. Κικ.

† *galerius*, α, um, (*galerus*) κυ-
κλὴν εἶτε κρήνης ποτῶν. Πρσπ.

galerus, ἰ, α. κυνή, πέτερος.

Galliae, οἰum, α. Γαλλία, Γαλλίς.
Galla, ae, θ. (*Gallus*) Γαλλίς.

α. * Γάλλος, ἱερὸς τῆς Κυβέλης.
Gallacia, ae, θ. Καλλαική, χω-

τῆς Ἰσπανίας καὶ Λυστανίας.
Gallia, ae, θ. Γαλλία, Γαλατία.

Gallianus, α, um, = *Gallius* 1)
Gallio, ἐπὶρ. Γαλλικῶς, Γαλλίς.

Gallius, α, um, Γαλλικός, Γαλ-
τικός. *Gallio* (ὄπον, *crepidas*), Γαλ-

λικαὶ κρηπίδες. 2) Γαλλικός, τοῦ Γα-
λου, ποτ. τῆς Φρυγίας. 3) Γαλλίς

τῶν Γάλλων, ἱερῶν τῆς Κυβέλης.
gallus, ae, θ. (*gallus*) ἀλεκτορίς, ὄρ-

gallinaceus, α, um, (*gallina*) ἀ-
κτορείος. *gallus* g. εἶτε ἀπλῶς † *g-*

linaceus, α. ἀλεκτροῶν, ἀλέντωρ.
gallinarius, α, um, (*gallina*) ἀ-

αλεκτρονόων, τῶν ὀρνέων. — *rius*,
α. ὁ ὀρνέοκόμος. *Gallinaria silva*,

τῶν πλησίον Κύμης καίμενος.
Gallograeci, — *cia*, ἔδ. *Galatas*, —

gallus, i, d. ἀλεκτρυών, ἀλέκτωρ, ὄρνις.
Gallus, i, d. Γάλλος, Γαλάτης. 2)
Γάλλος, ποτ. Φρυγίας. 3) Γάλλος,
ἱερεὺς τῆς Κυβέλης. 4) ὁ κύριος Γάλλος.

Gamēliōs, ōnis, d. Γαμηλιών.
gānea, ae, θ. ἀσπειρόν, γάναιον,
πορνείον. 2) ἀσπειρία. [σπείρος.

gāneo, ōnis, d. (gānea) γανίτης, ἀ-
gāneum, i, cū. ἀρχ. κ. Διό = gānea
+ gangāba, ae, d. (λ. Περσική)
ῥοστακτής, ἀχθοφόρος. Κουρτ.

Gangāridas, arum, d. (Ganges)
Γαγγαρίδας, εἰνός Ἰνδικόν.

Gauges, is d. Γάγγης, ποτ. Ἰνδίας.
Gaugētiens, a, um, Γαγγητικός. -tis,
idis, θ. Γαγγήτις, ἡ παρὰ τὴν Γάγ-
γην χώρα.

gānpiō, īre, κινῶ, κινῶμαι.

Gānpiōdes, is, d. Γανουήδης.

Gāntantes, um, d. εἰ Γαντάν-
της, εἰνός Αἰθίως. -tis, idis, θ. Γαν-
τάντις, Αἰθίοχ.

Gargānus, i, cū. Γάργανον, ἄκρον
Ἀπυλίας. -nus, a, um, τοῦ Γάργανου.

Gargārihē, ēs, θ. Γαργαρία, κρήνη
Βωτίως, καὶ ἡ περιεχόμενη χώρα.

Gargāra, orum, cū. Γαργαρον, τοῦ ἐν
Τρωίδι ὄρους τῆς Ἰδης τὸ ἄκρον μετα-
τὸ δακνύλου ὀροπέδιον.

Gargettus, i, θ. ἡ Γαργητός. -tius,
a, um, Γαργητικός.

garris, īnī, īum, īre, (γάρω) στει-
μάλλω, ἀδύσχοι, φλυαρώ, λαλώ.

* Garrīllus, ūlis, θ. (garrulus)
στοματικός, λαλιός.

garrūlus, a, um, (garris) στωμα-
τός, ἀδύσχοι, φλυαρός, λαλιός.

garrum, i, cū. γάρων.

Garrūnus, ae, a, d. Γαρούνας, ποτ.
Γαλλίας, τανὸν Garrone.

gaudeo, gānīus sum, ēre, (γαίω,
γαθίω) αἰσθε (σπ. tem hīu, de te),
χαίρω, ἡδομαι τινι (ἐπὶ τινι). iun-
ois gaudet equis, ὁ νεκνίας χαίρει,
ἡδύται ἵπποις. g. aleja dolorem, χαίρω

ἐπὶ τῇ λύπῃ τινός. fortuna gaudet
illudere rebus humanis, ἡ τύχη χαί-
ρει ἐμπαιζούσα τοῖς ἀνθρωπίνους πράγ-
μασι. gaudent scribentes, χαίρουσι
γράφοντες. Musa refer Gelse gaudere
= salvere, Μῦσα χαίρειν λέγει Κέλσῳ.

gaudium, i, cū. χαρὰ, ἡδονή. gau-
dio exulto, ὑπὸ χαρῆς, ὑπ' ἡδονῆς
αἰσθῶ. gaudō lacrimo, χαρᾷ δα-
κρύω. gaudio alqui officio, χαρὰν εἰτε
ἡδονὴν ἐμποῶ τινι. gaudium perci-
pio, χαρὰν εἰτε ἡδονὴν λαμβάνω. alicui
gaudio sum, χαρὰν παρέχω τινι. gau-
dia corporis, αἱ τοῦ σώματος ἡδοναί.

+ gaulus, i, d. γαυλός, ἀντλητή-
ριον. Πλ. [πανίας.

Gaurus, i, d. Γαῦρος, ὄρος Καυ-
γαυάρῳ, is, cū. ὁ γαυσαπός εἰτε
γαυσάπης, εἰδός μαλλωτοῦ ὀφθαλμοῦ.
gāvisus, a, um, id. gaudeo.

gaza, ae, θ. (λ. Περσική) γάζα, θηρ.
σκυρὶς, κατ' ἐξέχλην δὲ ὁ βασιλικὸς
ἡσυχαστής.

[νης.

Gazo, ae, θ. Γάζα, πόλις Παλαιστί-
+ Gēlōni, orum, d. Γελωνοί, εἰνός
Περσίδος. -dōnia, ae, θ. Γελωνία.

Gela, ae, θ. Γελα, πόλις Σικελίας.

Gelas, ae, d. Γέλας, ποτ. Σικελίας.

Gēlōnos, iom, d. Γελῶνι, Γελαίοι.

+ gēlōn, επέρ. ψυχρός. ὄρ.

gēlōnus, a, um, a. κ. + ὄπ. (gelu)

κρυώδης, κρυερός, παγετώδης. μετφ.

g. metus, ὁ κρυερός φόβος.

* Gēlōus, a, um, (Gela) Γελῶς.

gēlu, us, cū. (γυνή, μόνον κατ'

ἀρετὴν τοῦ ἐν.) κρύος, κρυός, ποιητ.

ἡ γυνὴ. 2) μεταφ. τὸ κρύος, τοῦ φό-
βου, θανάτου κτ.

[ζων. ὄφ.

+ gēmēbundus, a, um, στενά-

* gemellīrāra, ae, θ. (gemellus-ra-
ria) διδυμοτόκος.

gēmellus, a, um, (geminus) διδυ-

μος. g. fratres εἰτε ἀπλῶς * gemelli,

εἰ διδυμοί. 2) ἐπὶ καρπῶν διδυμός,

διττός, διπλός. 3) μετφ. ὁμοίος, ἴσος.

gēmōnāio, ōnis, θ. (σπ.) ἐπανα-
διπλώσεις, ἐπίτευξις. Σχ. ῥητορ.

gēmōno, anī, aiun, are, (geminus)
αἰδ, διπλῶ, διπλασιάζω τι. 2) συ-
ζεύγνυμι, συνάπτω τι.

gēmōnos, a, um, διδυμος, g. fra-
tres εἴτε ἀπλῶς geminī, οἱ διδυμοί.
2) ὅμοιος, ἴσος. 3) διδυμος, διπλούς,
διττός, gemina legio, τὸ διδυμεν στρα-
τόπεδον. 4) * διττός, ἄμφω, δύο.

gēmōnus, us, ā. (gemo) στόνος,
στενάγμα, στεναγμός.

gemma, ae, θ. πολυτελὲς λίθος,
ἡ λίθος λιθάριον, λιθία. 2) σφραγιστήρ,
σφραγίς. 3) λιθοκόλλητος ποτήριον.
4) ὀρθαλμός φυτῶν.

gemmaeus, a, um, (gemma) λιθο-
κόλλητος, διάλιθος.

gemmeus, e, um, (gemma) λιθο-
κόλλητος, διάλιθος. 2) ὅμοιος πολυ-
τελεῖ λίθῳ, λάμπων, σπλῆδων.

gemmifer, ēra, ērum, (gemma-fe-
ru) λιθοφόρος, πολυτελεῖς λίθους φέ-
ρων. 2) λιθοκόλλητος.

gemmo, are, (gemma) μαρμαίρω,
μαρμαρύσσω, ἀμαρύσσω. 2) βλαστᾶ-
νω ὀφθαλμούς, ἐκδιδάσκω.

gemo, ui, ūum, ēre, στένω, στε-
νάζω, αἰδῶ, στένω, κλαίω τι. 2) ἐπὶ
ἀψύχων στένω. κλαυσίῳ, φρυγῶ. golia
gemil, ὁ τροχὸς κλαυσίῳ, ψοφεῖ, κρίζει.

Gēmōniās, arum, θ. πλ. (scalan)
ἀναδαμνέει τινες τοῦ Ἀδωνείνου λόφου,
δι' ὧν οἱ τῶν κακούργων νεκροὶ ἐσύ-
ροντο καὶ εἰς τὸν Τιβέριν ἐερρίπτοντο.

gēna, ae, θ. (γένος) παρσία, γνά-
θος. 2) βλέφαρον. * ὁ ὀρθαλμός.

Gēnābum, i, ōu, Γήναβον, πόλις Γαλ-
λίας, ἡ ἑπειτα civitas Auteliaporum,
τῶν Orleans. -bensis, a, Γηνάβιος.
-benses, ium, ā. Γηνάβιται.

Gēnaui, ōrum, ā. Γέναυνοί, ἔθνος
Ραιτίες γερμανικόν.

Gēnāna (οὐχὶ Gēnēna), ae, θ.
Γένανς ἢ Γενόια (κοιν. Γενάνη), πόλις

Ἀλλοβορόγων παρὰ τὴν Λευάνην λι-
μνην, τανῶν γαλλ. Gēnēne, γερμ. Genf,
gēnēlīgus, i, ā. (σπ.) γενεαλόγος.
gēner, eri, ā. γ α μ β ρ ος (ἐπὶ θυ-
γατρὶ τε καὶ ἀδελφῇ). [αἰς.]

gēnētālis, e, γενετικός. 2) καθολι-
κός, gēnētālīter, ἐπὶ. (σπ.) καθολικῶς.
gēnētālīm, ἐπὶ. γενικῶς, κατὰ
γίνη. 2) καθολικῶς.

gēnētālor ōris, ā. γενέτης, γεννη-
τής, γεννήτωρ.

gēnēro, are, αἰσητὴ ἢ αἰδῶ, γ α ν ν ῶ,
φύω τινὰ ἢ τι. ita generati a natura
sumus, οὕτω φύσει περὶκαμεν. μετ.
φύω, γεννῶ, τίκτω, ποιῶ τι.

gēnētōse, ἐπὶ. γενναίως. Ὁρ.

gēnētōsus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ.
(geous) γενναίος, εὐγενής (ἐπὶ ἀνθρώ-
πων, ζώων, φυτῶν, ἀπὶ ψυχῆς κττ.).

† gēnēsīs, is, θ. γενέσις.

gēnētrix (οὐχὶ gēnitrix), īis, θ.

γενέτειρα, γεννήτρια.

Gēnēro, īd. Genata.

gēniālis, e, (genius) χαρίεις, τερ-
πνός, ἡδονικός. 2) εὐδαίμων, ἀφθονός.
3) γαμικός, γαμήλιος, lectus g. εἴτε
μυλινιστὴρ ἢ γαμήλιος εὐνή, ὁ πιστός.

* gēniālīter, ἐπὶ. τερπνῶς, εὐδαιμόνως.

gēniālītātis, a, um, γονατώδης.

gēniata, ae, θ. σπάρτος, σπαρτίον.

gēniālīs, e, (geno) γεννητικός,

γόνιμος, γονικός, g. membra, ἡ γονί-
α γενικῶς ἄρθρα, αἰδοῖα. 2) g. dies,

ἡ γενεθλίας ἡμέρα. 3) ἐμφυτός.

gēniūsus, a, um, ἐμφυτός, ἐγγε-
νής. 2) Apollo g. ὁ γενετής εἴτε πα-
τρῶς Ἀπόλλων. 3) ἐν τῇ γραμμ. sca-

sus g. ἡ γενικὴ πτώσις.

gēniōro, ōris, ā. (geno) γ α ν ῖ-
τ ω ρ, γεννήτωρ, γενέτης, ποιητής.

gēnītrix, īd. gēnētrix. [αἰς.]

gēniūta, ae, θ. (geno) γέννησις,

γένεσις. 2) τὸ γόνιμον, γονί, σπέρμα.

3) τὸ γενεθλίον, γενεθλίας ὥρα.

gēniūsus, a, um, īd. gēno.

genius, ii, á. (geno) δαίμων, δαιμόνιον. loci, é δαίμων του τόπου hominis, τὸ δαιμόνιον, é γενεθλίας δαίμων του ἀνθρώπου. 2) μεταφ. ὁ θυμός. genio indulgere εἶτε genium eutro, τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι, εὐθυμεῖσθαι, εὐχαλεῖσθαι. 3) αἰσθητοί, κρίσεις, gēno, id gigno. [χαρί.

genē, ntis, ū. (geno) γένος, γενεά, φύλον· κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ γένος, ἡ ἐγγενεία. g. Cornelia, τὸ Κορνελίαν γένος, ἡ Κορνελία γενεά patricii patrum et minorum gentium, εἰ πατρικίαι τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ οἱ τῶν νεωτέρων γενῶν. Diī majorum gentium, εἰ μείζονες θεοί. 2) ἐπὶ ζώων τὸ γένος. 3) γένος, ἔθνος, φύλον. 4) ubinam gentium? ποῦ ἐν ἀ-θρώποις; ποῦ τῆς γῆς; minime gentium, οὐ θαμῶς! κατ. 5) σπ. δῆλας. [θεός. gentilis, a, um, (gens) ἐθνικός, τοῦ ἐκγοντισμοῦ, v. um, (gens) θαλασσιός, τοῦ αὐτοῦ γένους. κατὰ g. τὰ ὀρεθγνία i. a, τὰ τῶν γεννητῶν i. a.

gentilis, e, (gens) ἐλαγχικός, τοῦ αὐτοῦ γένους. ius gentilis, é σὺς γεννητός. nomen g. τὸ τοῦ γένους εἶς τῆς γενεᾶς ὄνομα. g. manus, δύναμις εἰς ἀνδρῶν τοῦ αὐτοῦ γένους μετεχόντων. 2) ἐμμεθνής.

gentilis, a, is, ō. ὁμογένεια. genu, ut, ō. γόνυ. pectus εἶτε in illo genua, κάμπτω τὰ γόνατα, γυμνικῶ. in genua procumbo, πίπτω εἰς τὰ γόνατα. genua alije amplector, ἀπτομαι τῶν γονάτων τινός. accido (procumbo) ad genua f. εἶτε genibus alije, προσπίπτω πρὸς τὰ γόνατά τινος, γονυπετῶ τινι.

genus, ō. ὁ. Γένος, πόλις Λεγών. + genūlis, ium, pl. εὐ. (genu) γονατοδισμοί. Όδ.

1. genūlis, a, um, (gigno) γνήσιος. 2) ἔμφυτος, φυσικός.

2. genūlis, a, um, (genu) g. de-

ntes, ei σωφρονιστῆρες, κραντῆρες (διδόντες).

genus, ōris, ō. (geno) γένος. g. humanum, τὸ ἀνθρώπινον γένος. 2) γένος, φύλον. g. virile, τὸ ἀρσενικὸν γένος. 3) γένος, γενεά. g. Scipionis, τὸ τοῦ Σκιπίωνος γένος, ἡ τοῦ Σκιπίωνος γενεά. g. nobile, γένος ἀπιδανός. genus ducit ab alio, κατὰ τὸ γένος ἀπὸ τινος, ἀνάγω τὸ γένος εἰς τινα. auclor generis, é ἀρχηγέτης τοῦ γένους, ὁ γενέτης. 4) γένος, φύλον, ἔθνος. 5) γένος, ἐκγονος, ἀπέγονος. 6) γένος, εἶδος. g. belli, τὸ εἶδος τοῦ πολέμου. res ejus generis εἶτε res id genus, πρᾶγμα τοῦ εἶδους τούτου, πρᾶγμα τοιοῦτον. quod genus, ἴδον. alqd id g. nus scribere, τοιοῦτὸν τι γράφειν. [Ἰλλυρίδος.

Gemūlis, i, á. Γένυσος, ποτ. τῆς + geōgraphia, ae, ō. γεωγραφία. γεωμέτρης, ae, á. γεωμετρία. γεωμετρία, ae, ō. γεωμετρία. γεωμετρικός, a, um, γεωμετρικός. Getausticus portus, Γεταυστικός, λιμὴν τῆς Τεω (Γετταῖνδαί?).

Getaustus, i, ō. Γεταυστός, πῆλις Εὐδασίας. [Γαλλίας.

Gergonis, ae, ō. Γεργούα, πῆλις Γερμανίας.

Germanus, i, á. Γερμανόν, εἶτα Κερμαλόν, χωρίον ἐν Ρώμῃ. [νός.

+ germane, ἐπὶ. ἀλήτως, εἰλικρινῶς. Germani, ōrum, á. οἱ Γερμανοί. Germania, ae, ō. Γερμανία.

Germanianus, a, um, exereitus, ὁ ἐν Γερμανίᾳ στρατός. Germanicus, a, um, Γερμανικός.

germanitas, a, is, ō. τὸ αὐτάδελφον, ἡ ἀδελφότης, ὁμογένεια. 2) συγγένεια, ὁμοιότης.

germanus, a, um, (germen) ὁμογάστριος. g. frater εἶτε ἀπλῶς germanus, é αὐτάδελφος. g. soror εἶτε ἀπλῶς germana, ἡ αὐτάδελφος. casus g. ἡ ἀδελφικτενία. modus g. á-

δελφικὸς τρόπος. 2) ἀδελφικὸς, θυμικός, συγγενής. 3) γνησίος, ἀληθής, τελείος, γερμεν, ἰνίς, αὐ. (ἀντ: *germen* ἐκ τοῦ *gero*) βλαστὸς, βλάστημα. 2) γέννημα, γόνος, καρπός. 3) γόνη, σπέρμα.

germino, *are*, (*germen*) *alqd*, βλαστάνω τι.

4. *gero*, *gessi*, *gestum*, ἔρε, *alqd*, φέρω, φέρω, ἔχω τι. *vestem*, φέρω. ἔχω εὐνήτα. *basim*, φέρω. ἔχω δορυ *centum oculos gerebat* Argus, ἔκατεν ὀφθαλμούς εἶχεν ὁ Ἄργος. *g. uterum*, εἶτε *partum*, ἐν γαστρὶ ἔχω, φέρω το ἔμβρυον. *fortem animum*, ἔχω ἀνδρείαν ψυχὴν. *odium in alqm*, μίσω τινα. *prae me g. alqd*, δεικνύμι, δηλώω τι. *g. p. rationem alqis* εἶτε αἰσώ, τὸ πρόσωπον τινος ὑποκρίνεσθαι, ὑποκρίνομαι τινα. 2) πρῶτον, ποιεῖν, ἐπιτελῶ τι, ἐπιτελέωμαι τινος. *bellum g. cum alqo* εἶτε *contra*, *adversus* *alqm*, πόλεμον ποιεῖν, πρὸς τινα. *g. curam*, ἐπιμελέεσθαι ποιεῖν. *comitia*, ἐπιτελῶ τὰ ἀρχαιοτάτα. *haec dum Romae geruntur*, ταῦτον δὲ ἐν Ῥώμῃ πράττομένων. *com g. pro*, τω τι, κατ' ἐξουσίαν δὲ τὰ τοῦ πολέμου. *re bene gesta*, καλῶς πράξει τις *negotia*, αἱ πράξεις, κατ' ἐξουσίαν δὲ τὰ πολιτικὰ ἔργα. *g. negotium*, ἐπιμελεῖσθαι ἔργου τινός. *republicam*, πράττω τὰ πολιτικά, τὰ κοινὰ. *magistratum*, ἀρχὴν ἀρχῆν. *consulatum*, ὑπατεύω. *amicitiam*, ἐπιμελεῖσθαι τῆς φιλίας. 3) φέρω, ἐκφέρω, φέρω τι. *terra gerit orthores*, *herbam*, ἡ γῆ φέρει δένδρα, βετάνην. 4) διάγω, αἵματον, *tempus*, *vitam*, ἡμετέραν, χρόνον, βίον. 5) *g. me*, ἔχω, παρέχω ἑμαυτὸν, προσφέρωμαι. *bene me g.* καλὸν παρέχω ἑμαυτὸν. *ita me adversus homines g.* οὕτω τοῖς ἀνθρώποις προσφέρωμαι.

2. *gero*, ὄνις, α. ὁ φέρων, κομίζων.

Geronium, ἱ, αὐ. Γερώνιον, πόλις Ἀπουλίας. [*gria*]

g. ius, *arum*, ὅ. (γέρρα) λῆρος, φλυα-
+ *gero*, ὄνις, α. (*gerao*) λῆρος, ὁ φλυαρὸς ἀνθρώπος. Τερ.

+ *gerulifigulus*, ἱ, α. (*gero* κ. *lingo*) πλαστουργός. Πλ.

+ *gerulus*, ἱ, α. ὁ φέρων τι, ὁ κομίστης τινος, φορέυς.

Geryon, ὄνις, κ. *Geryones*, α, α. Γερών, Γερωνής.

gestamen, ἰνίς, αὐ φόρημα (εἰς ὄπλα, εἰς ὄνις, φορτίον, δακτύλιος κτ.)
2) φόρημα, φορέων, φέρειτρον.

+ *gestatio*, ὄνις, ὅ. φόρησις (ἐν νηὶ, ὁ γόματι, φορέω κτ.). 2) φορητικὸς τόπος, περιπατός. [*κατ.*]

+ *gestator*, ὄνις, α. φορέυς, βασι-
+ *gestatorius*, α, um, φορητός. *sel-*
la g. de φορέων.

+ *gesticulatio*, ὄνις, ὅ. (σπ.) γαιρνομα, μορφασμός, σχήματα, σχηματισμοί.

+ *gesticulator*, αἰος, αρι, (*gesticulus*) γαιρνομάς, μορφαῖος.

1. *gestio*, ὄνις, ὅ. (*gero*) (σπ.) πρᾶξις, ἐπιτελεσις.

2. *gestio*, ἰνί κ. ἱ, ἱε, (*gestus*) γαυρὸς, γαυρίζωμαι. *laetitia g.* ὁ γαυρὸς ὅς ἐστιν ἡ γαυριώ. *animus gestione rebus secundis*, ἡ ψυχὴ γαυρῶσα (γαυρῶμενη, γαυρουμένη) ἐπὶ τῇ εὐπρίῳ. 2) ἐριεμαί, ἐπιθυμῶ. *g. scire ista omnia*, ἐριεμαί ἅπαντα ταῦτα εἰδέναι.

gestio, *are*, (ὅκμ. τοῦ *gesto*) (*εἰχ.* κ. *μεγ.*) *alqd*, φέρω, ἔχω τι.

gestio, *avi*, αἰον, *are*, (ἐπιτ. τοῦ *gero*) *alqd*, φέρω, φέρω, ἔχω τι. *coronam capito*, φέρω ἀτέφανον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ. *onus*, φέρω, βαστάζω φέρειν. *in utero*, φέρω (ἔχω) ἐν γαστρὶ. *livida gestat brachia*, πελιδνούς ἔχει τοὺς βραχίονας. 2) φέρω, ἀγγέλλω τι. 3) παθ. φερόμαι, βεβούμαι, κομίζομαι.

gestor, ōris, ἄ. ὁ ἐξαγγέλλων. Πλ.
1. g-stus, s, um, ἴδ. gero.

2. gestus, us, ἄ. (gero) σχῆμα,
χειρονομία, μίμνησμός. gestum ma-
nu facio, σχῆμα τῇ χειρὶ ποιῶ. ge-
stus corporis, τὰ σχήματα τοῦ σώ-
ματος. gestu significo alqd, σχηματι-
σθῆναι τι. 2) πράξις, ἐπιτελεσις.

Gēta κ. Gētes, ae, ἄ. Γεῖται. Ge-
iae, πλ. οἱ Γεῖται, Σκυθικὸν ἔθνος.

Gēlico, ἐπίρ. (Gēta) Γεταῖος.

Gēticus, a, um, (Gēta) Γετικός.

+ gibba, ae, ὅ. ὕψος, ὕδωμα, κυ-
ρῶς, κυρτωμα. Σουητ. | τος.

gibber, ēro, ērum, ὅδης, κυρτός, κυρ-

Gigantēus, a, um, Γιγάντειος.

Gigas, antis, ἄ. Γίγας.

gigno (ἀρχ. κ. gēno), gēnuī, gē-
nūm, ēre, alqm ἢ alqd, γεννῶ τινα
ἢ τι. vir gignit, ὁ ἀνὴρ γεννᾷ, φῦσι.
mulier gignit, ἡ γυνὴ γεννᾷ. τικται
terra gignit arbores, ἡ γῆ φῦσι δένδρα.
herba gignitur, βοτάνη φύεται. dii-
genitus, ἐκ θεῶν γεγενῶς, παρυκώς.
2) μετ. γεννῶ, ποῶ τι. allium si-
tim gignit, τὸ σκόρδον διψαν ἐμποιεῖ.
gignētis, eū, τὰ φυόμενα, τὰ αὐτὰ.

gilvus, a, um, [χλόος, χλοή] (πειρητ.
κ. μετ.) κίρβος, κνηκός, ὠρός.

*† gigniva, ae, ὅ. οὐλον, οὐλα, οὐλῆς.

glāber, hīra, brum, (γλαυρός)
λείος, ψιλός, ἄηρις.

glaciālis, e, κρυμώδης, παγωδης,
κατεψυγμένος.

glācies, tī, ὅ. κρύσταλλος, πάχος.

glācio, are, alqd, κρυσταίνω, πα-
γῶ τι. 2) παγγυνῶ τι.

glādiator, ōris, ἄ. (glādius) μονο-
μάχος ὁ ἐν τοῖς ἀμφιθεάτρει. glādia-
toris do, ἀγῶνα μονομάχων παρέχω,
μονομαχίαν ποῶ. Ἀπαρ. ἀπὸ γλ. gla-
diatoribus, ἐν τοῖς τῶν μονομάχων
ἀγῶσιν, ἐπιτελουμένων τῶν μονομα-
χιῶν. 2) μεταφ. ὁ μισρὸς ἀνθρώπος,
ἡ ἀπονενοημένος.

glādiatorius, a, um, μονομαχικός.

-rium, īi, eū, ὁ τῶν μονομάχων μι-
σθός. g. firmius corporis, μονομαχική

εἰς ἀνλητικὴ ἀντιθέτης τοῦ σώματος.
+ glādiātura, ae, ὅ. μονομαχία ἢ
ἐν τοῖς ἀμφιθεάτρει. Τακ.

glādius, īi, ἄ. (συγγ. τοῦ clades)
μαχαίρα. gladium stringo, adduco,

nudo, σπῶμαι, γυμνῶ τὴν μάχαιραν.
ad gladium, πρὸς, εἰς μονομαχίαν.

dammor ad gladium, καταγιγνώσκωμαι
μονομαχεῖν ἐν τοῖς ἀμφιθεάτρει.

glāba, glāsum, ἴδ. gleba, glesum.

glāndifer, ēra, ērum, (glans-fero)
βαλανθοφόρος.

+ glāndiōnida, ae, ὅ. (ἀπ. Πλ.) κ.
-nidium, īi, eū, ἀδένες χείρου. Πλ.

glans, ntis, ὅ. βάλανος. 2) μολυ-
βδός, μολυβδίνη σφαῖρα τῶν σφαιρονητῶν.

glārea, ae, ὅ. γάλιξ, γάλλυξ, κίχλαξ.

glāueōma, āiis, eū, τὸ γλαυκωμα.

glāueus, a, um, γλαυκός.

Glāuens, īi, ἄ. Γλαυκός.

glēba (glāba), ae, ὅ. βῶλος, βῶ-
λαξ (κατ' ἐσχλην τῆς γῆς). (ριον.

+ glēhiūta, ae, ὅ. βῶλιον, βῶλί-
+ glēsūm (κ. glāsum, glessūm),

īi, eū. (ἡ Γερμανικὴ) ἤλεκτρον. Τακ.
glisco, ēro, συγγ. τοῦ cresco ἢ γλίχο-

μαι) ἐκκαίεται μετ' proelium gliscit,
ἡ μάχη ἐκκαίεται. 2) αὐξάνομαι, αὐ-

ξομαι, ἐπιδύσιν λαμβάνω. 3) ἔγκου-
μαι, πιαίνομαι. terra gliscit, ἡ γῆ

πιαίνεται, ἔργῳ. 3) ἐργῶ, ἐφέμαι, ἐ-

πιθυμῶ, γλίχομαι. regnare, ἔργῳ,
ἐπιθυμῶ βασιλεύειν, γ λ ἰ χ ο μ α ἰ τῆς

βασίλειας. [ρωτῶς.]

glōbōus, a, um, σφαιροειδής, σφαι-

glōbus, īi, ἄ. (glōnus) σφαῖρα. g.
sanguinis, ὁ θρόμβος. 2) κύκλος (ἀν-

θρώπων), σύστασις, στίχος, πλῆθος.

glōmēro, are, (glomus) alqd, το-
λυπυνῶ, συνελῶ, συνελίσσω τι. 2)

σφαιρῶ, στρομβῶ τι. omnis glōme-
rans (ὑπὸν. 38), τὸ περιτελλόμενον ἑαυ-

3) συναλῶ, συναπειρῶ, συναθροίζω τι.
glōmus, ἔρις, ὄν. (glōbus) τελευτῶ,
ἀγαθίς, τελευτεύω.

glōria, ἀε, θ. κ λ ε ο ς, εὐκλεία,
δόξα, εὐδοξία. sum in glōria, εὐδοξῶ.
glōriam sequor, δόξης ἐπίσμαι. glo-
riam aequiro, εὐσεκουός, κτώμαι
δόξαν. 2) καύχαις, ἀλαζονεία, μεγα-
ληγορία.

glōriatio, ὄσις, θ. (π.) καύχαις,
μεγαληγορία, ἀλαζονεία. Κικ.

glōriōla, ἀε, θ. δεξιόριον.

glōrior, αἰς, ἀρί, (κλория) αἰσθ.
δεξιόριον, ἐπαινῶ τι. 2) ἀλαζονεύομαι,
καυχῶμαι, μεγαλαυχῶμαι. de me
ipso, καυχῶμαι, μεγαληγορῶ περὶ ἐ-
μαυτοῦ. meā victoriā, καυχῶμαι, ἀ-
γαλλομαι, συμφύνομαι ἐπὶ τῇ ἐμῇ
νίκῃ. in virtute, καυχῶμαι, ἐπαίρο-
μαι ἐπὶ τῇ ἀρετῇ.

glōriōse, ἐπίρ. ἐνδοξῶς, εὐκλεῶς.
2) ἀλαζονικῶς, μεγαληγορικῶς.

glōriōsus, α, um, κ. ο. κ. ὄπ. ἐν-
δοξῶς, εὐκλεῶς. 2) ἀλαζονικός, μεγα-
λαυχικός, μεγαληγορικός.

glōbo, ἔρε, (γλύβω) αἰσθ. λαπιζώ.
μεταφ. αἰσθ. ἀποδόω, γυμνῶ τινα.

glōben, ἰσις, ὄν. (γλοιβί) κίλλα.

glōbulator, ὄσις, α. (σπ.) κολλητής.

glōcēra, ἀε, θ. Γλοκέρα. Ὀρ.

gnōeus, ι, α. Γνωτός, Γνώσιος.

gnōeus, α, um, (ἀρχ. κ. gnōtūis, r)
αἰετὶ τοῖς ἐπιστολέων, ἐμπειρὸς τινος.

2) (τακ.) αἰετὶ γινωσκτός. [τακ.]

gnātho, ὄσις, α. Γνάθων, παράσι-
γνάθιδις, ὄσις, α. Γναθωνικός.

Γναθωνός μαθητῆς, παράσιτοι.

gnātia, ἀε, θ. (Egnatia) Γνατία,
Ἰγνατία, πόλις Ἀπουλίας.

gnāvitas, κτλ. ἴδ. navitas, κτλ.

gnāvus, ι, θ. ἴδ. Cnidus.

gnōeus (Gnosus), ι, θ. ἔ. Κνωσός,
Κνωσός, Γνωσιός κ. -σιός, α, um,
Κνωσός, Κνωστικός. -κίς, ἄδης, κ.
-αίς, ἴδης, θ. Κνωσός, Κνωσός, ἡ Α-

ριόνη. -κίς, ὄσις, α. εἰ Κνωσίοι.

Gomphi, ὄσις, α. Γόμφιοι, πόλις
Θεσσαλίας. -phenses, α. αἱ Γομφίαι.

Gomphi, ὄσις, κ. -ους, α, α. Γομ-
φιοί, ἡ Γόμφες, πόλις Θεσσαλίας.

Gordaei (Gordysaei) montes, α. Γορ-
δυσία ὄρη. Gordiaei αἶτα -dysaei, ὄ-
σις, α. Γορδυαίοι, οἱ τανὺν Kurden.

Gordium, ii, ὄν. Γόρδιον, πόλις τῆς
μεγάλης Φρυγίας.

Gordius, ii, α. Γόρδιος.

Gorgo, ἔρ, θ. Γόργη.

Gorgias, ἀε, α. Γοργίας.

Gorgo, ὄσις αἶτα α, θ. Γόργω,
κατ' ἱστορίαν δὲ ἡ Μίδουσα, συνήλικα.

Gorgones, um, πλ. αἱ Γοργόνες. -μους,
α, um, Γόργειος, Γοργόνιος.

Gorgobina, ἀε, θ. Γοργόβινη, πόλις
Βοιωτῶν, τανὺν Gergeau. Καίς.

Gortyna, ἀε, θ. ἡ Γόρτυνα, Γόρτυς,
πόλις Κρήτης. -μους κ. -πιός, α,
um, Γορτύνιος, Κρητικός.

gōrytus, ἴδ. corythus.

Gōthiāni, ὄσις, α. Γόθινοι, ἔθνος
Γερμανίας. [Γερμανίος.

Gōthones, um, α. Γόθωνες, ἔθνος
γρήβατος, ἰ, α. (λ. Μακεδονική)

κράβατος, οὐκίμπος.

Gracchus, ι, α. Γράκχος. Gracchi-
mus, α, um, Γρακχικός, Γράκχειος.

gracilla, α, κ. ἡ σ. κ. ἡ ὄπ. ῥα-
δινός, ἰσχνός. 2) λεπτός. g. comae,
λεπταὶ τρίχες. g. folium, λεπτὸν φύλ-
λον. g. ager, λεπτός, λεπτογίαιος ἀ-
γρός. 3) στενός. g. via, στενὴ ὁδός.

gracillitas, αἰς, θ. τὸ ῥαδινόν, ἡ
ἰσχνότης, λεπτότης. μεταφ. paratiō-
nis, ἡ ἰσχνότης τοῦ λόγου.

graculus, ι, α. κορακίας κολαίς.

gradatim, ἐπίρ. (gradus) βάδην,
κατὰ μικρὸν, κατ' ὀλίγον. 2) βαθμη-
δαν, κλιμακῶδαν.

gradatio, ὄσις, θ. βάδην, βάδρα.

2) ἐν τῇ ῥητ. ἡ κλίμαξ.

† gradatulus, α, um, ὁμοίος βαθμιαί-

ἡ εἰς βίθρων σχῆμα εἰργασμένως.

grādiōr, grassus, di, (gradus) βα-
διζω, βηματιζω.

Grādīvus κ. Grādīvus, i, d. (gra-
diōr) θαύριος (εἰπικλησις τοῦ ἄρως).

grādos, us, d. βῆμα. βάδισμα. gra-
dum facio, βῆμα πρὸς. gradum in-
tero in hostes, βαδιζω ἐπὶ τοὺς πο-
λεμίους. modico gradu ire, βαδηνίεναι.
μετρίως βῆμασι πορεύεσθαι. celero
gradum, ταχύνω τὸ βάδισμα. 2) στα-
σις, ἥρεσις, κατάρτασις. stare in gra-
do, βεβηκέναι, ἐπὶ ποδὶς εἰστικέναι,
στάσειν εἰληφέναι. gradu ite de gra-
du depello (dejeicio, moneo) ἀλγῃ,
ἐξωθῶ τινα τῆς ἀνάστασις. 3) βᾶδρος,
βαθμός, templi gradus, πλ. τὰ βᾶ-
δρα, ἀνάβαθρα τοῦ ναοῦ. μεταφ. ὁ
βαθμός. g. honoris, ὁ βαθμός τῆς τι-
μῆς. ad eum gradum sapientiae per-
venire, εἰς τοιοῦτον (εἰς τοῦτο) σο-
φίας ἀφικέσθαι. gradibus ire, βᾶδμη-
δον προτείνει.

Graeco, i, i, d. Ἑλληνιστί.

Graeci, orum, d. i, d. Graecus.

Graecia, ae, θ. Ἑλλάς. magna (κ.
major) G. ἡ μεγάλη Ἑλλὰς, μέγα. Ἰτα-
λιας. ἡ Ἰταλία.

+ graecisio, are, ἑλληνίζω. Πλ.

graeor, atus, ari, ἑλληνίζω. ἑλλη-
νιστῶ βῶ. [οἶον ἐν Ρώμῃ.]

Graecostasis, is, θ. Γραικόστασις, χω-
ρὸς.

Graeculus, a, um, (Graecus) Γραι-
κόλυξ. οὕτως οἱ Ρωμαῖοι ἐπὶ ὅτε
ἔλεγον καταπρηννητικῶς ἀντὶ τοῦ ἐλα-
ττοῦ, κινῶς, ἀλαζονικοῦ, ἀσεβοῦς κττ.

Graecus, a, um, Γραικός, Ἑλληνι-
κός. Graeca, τὰ Ἑλληνικά, Ἑλληνικά
συγγράμματα. Graecus, i, d. Ἑλλήν.

Graeci, πλ. Ἑλλήνες, Γραικοί.

* Grajūgēna, es, d. (Grajus-gono)
Ἑλληνικός.

grājus, a, um, ποιητ. = Graecus.

grāmen, fois, οὐ. γρ ἄ σ τ ε ς, κρά-

σις, πᾶς. 2) βετάνη, φυτόν.

grāmīneus, a, um, (gramon) ἐκ
πᾶς, χορτινός. caespes, ἡ χορτοῦ-
λος, χορτοπλινθος. corona, στεφάνος.

πᾶς. 2) πᾶσης, πολυχόρτος, χορτωδής.

grammātia, ae, θ. γραμματική.

grammātia, a, um, γραμματικῆ.

Grampius, Graupius mons, Γρά-
πιον ἢ Ἐ Γραύπιον, ὄρος Καλιδονίας,

τετὼν Grampian, Taz.

grānāria, orum, πλ. οὐ. (granum)

σιτοβολών, σιτοφυλακίον.

* ὁ grānāneus, a, um, (grandis-
aenum) πολυετής, πολυχρόνιος.

* ὁ grāndes, o, ere, (grandis) με-
γαλύνουσι, μακύνουσι.

grāndis, a, um, ὁπικ. τοῦ

grādis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

+ grāndis, g. globi, μεγάλη σφαιρίδις.

turis, χόνδρος λιθάνου. fici, ὁ κίτχρος, ἡ κεχρημίσ του σύκου.

grāphice, ἐπίρ. γραφικῶς μετ. κομ. grāphicus, α, um, γραφικός. 2) μετ. κομψός, ἐπιτελειος. [εἰδόν.

* † grāphium, ii, οὐ. γραφίον, γρα- grassātor, ōnis, ἄ. ὁ λωποδύτης. grassālīta, ae, θ. (σπ) λωποδυσία.

grassor, alius, ari, (ἐπιτ. τοῦ gra- dior) [λ. ἀξ. παρὰ Κικέρωνι] βαδίζω.

ad gloriam, ἐπὶ τὴν δόξαν. 2) in alqm, ἐπιρχομαι, ἐπιξέχομαι τινι, κατ' ἐξέχην δε' ἀγριάζομαι κατὰ

τινος. g. ita, ὅργη ζωῶμαι. dolo, δόλω ζωῶμαι. in alqo mala totis corpori- bus grassantur, τὰ κακά ἐπινέματα

ἐλα τὰ σώματα. g. adversus, in alqm, ἀγριάζομαι κατὰ τινος, ὁρμῶ, κατα- σκήπτω εἰς τινα. Romam pestilentia grassabatur, τὴν Ῥώμην ἐπινέμετο ὁ

λοιμός. 3) περιπλανῶμαι, περιέρχομαι. 4) λωποδύω.

grāto, ἐπίρ. μ. † α. † ὁπ. κεχα- ρισμένως, ἀπομένως, ἡδώς, εὐχαρίστως, εὐγνωμόνως.

grātes, θ πλ. (συνήθ. κατ' ὄν. α. αἰτ.) [gratia] χάριτες, χάρις. grates tibi ago, habeo, χάριν σοι εἶδα, ἔχω. grates re-

fero alicui, χάριν ἀποδίδωμι τινι. su- peris grates docernere, τοῖς θεοῖς χα- ριστήρια ψηφίσθαι.

Grātiae, arum, ἡ. αἱ Χάριτες.

grātia, ae, θ. (gratus) χάρις, τὸ χάριεν, τὸ εὐχαρι. verborum, ἡ χάρις τοῦ λόγου. varietatis, τῆς ποικιλίας

in vultu, τοῦ προσώπου. 2) χάρις, εὐ- νοία. mihi alicj gratiam concilio, κτῶ-μαι τὴν χάριν (εὐνοίαν) τινος. gra- tiam in eo ab alqo εἶτα apud alqm,

χάριτος τυγχάνω παρὰ τινι. in gratia sum, χάριν ἔχω, εὐνοίαν κέκτημαι. redeo in gratiam cum alqo, διαλλάτ- τομαι πρὸς τινα. sum in gratia cum

alqo, δια χαρίτων εἶμι τινι. habeo alqm in gratia, χειρῶμαι τινι εὐνοϊκῶς,

εὐνοϊκῶς ἔχω πρὸς τινα. mala gratia, ἡ δύσνοια, δυσμένεια. 3) χάρις, χέρι-σμα. facio alicui gratiam, χάριν δίδω-μι τινι. facio alicui gratiam hujus rei, χαρίζομαι τινι τοῦτο. in gratiam,

πρὸς χάριν. 4) χάρις, εὐχαριστία. gratiae, αἱ χάριτες. gratiam (εἴτα gra- tia) deo alicui, χάριν (χάριτας) ὁ-φείλω τινι. ago tibi, χάριν ὁμολογῶ

τοί, εὐχαριστῶ σοί. habeo alicui, χέ-ριν ἔχω αἴτα εἶδα τινι. refero alicui, χάριν ἀποδίδωμι τινι. gratia mea, εὐ-χαριστῶ, ἐπαίνω (οὕτως ἐλεγον οἱ

μὴ δεχόμενοι τὸ προτερόμενον). 5) gratia alicj, χάριν τινός. hominum gratia, τῶν ἀνθρώπων χάριν, τῶν ἀν-θρώπων ἕνεκα. mea gratia, ἐμὴν χά-ριν. hac gratia, τούτου ἕνεκα. exempli gratia, εἰς, ἐπὶ παραδείγματες. 6)

gratis (Τερ.) κ. (συνήθ.) gratis, ἐπίρ. ἄμισθι, δωρεάν, προίκα.

Gratidius, ii, ἄ. Γρατίδιος. -diā- nus, a, um, τοῦ Γρατίδιου.

gratificatio, ōnis, θ. χάρισμα. gratificor, alius, ari, (gratus-facio) alicui, χαρίζομαι τινι. alicui alqd, χα-ρίζομαι τινι τι.

grātis, ἐπίρ. ἰδ. gratis. [κῶς. grātiose, ἐπίρ. πρὸς χάριν, εὐνοϊ- grātiosus, a, um, μ. α. κ. ὁπ. χα-ρίως, εὐχαρίως. 2) χάριν ἔχων. apud

alqm, παρὰ τινι. 3) ἐν χάριτι εἴτα πρὸς χάριν γιγνόμενος.

grātis, ἐπίρ. ἰδ. gratia ἐν τέλει. grātius, ii, ἄ. Γράτιος.

grātor, alius, ari, (gratus) alicui, συγ-χαίρω, συνήδομαι τινι. 2) εὐχαριστῶ, χαριστήρια ἀποστέλλω.

grātius, ἐπίρ. δωρεάν, ἄμισθι, προί-κα. 2) ἄνευ πείρας, ἄνευ ὠφέλειας. g. malus erat, δωρεάν πονηρὸς ἦν.

grātius, a, um, ἄμισθος. g. co- mitia, ἀμισθωτος, ἀδωροδόκητος ἐκ-κλησία. gratuitam pecuniam do alicui,

χρῆματα δίδωμι τινι δωρεάν.

grātūlābundus, a, um, συγχαίρων, συνήδόμενος.

grātūlātiō, ōnis, θ. τὸ συνῆδυσθαι συγχαίρειν, ἢ εὐφημία. gratulationem facio alicui, συνῆδυσμαι, συγχαίρω τινί, εὐφημῶ τινα. 2) τὰ χαρίσματα, εὐχαρίστηρια. facio diis, ἀποτελῶ εἰς ἐπιτελῶ τοῖς θεοῖς χαρίστηρια.

grātūlor, alus, ari, (gratus) alicui rem ἢ de, in re, συνῆδυσμαι, συγχαίρω τινί ἐπὶ τινί. redditum εἰς de reddo, συγχαίρω τινί ἐπὶ τῇ ἐπανάδῳ (εἰς ἐπανάδην). 2) g. mihi, χαίρω, ἡδομαι. 3) diis, ἀποδίδωμι χάριν τοῖς θεοῖς, ἀποτελῶ χαρίστηρια τοῖς θεοῖς.

grātus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (χαρτός) κεχαρισμένος, εὐάρεστος, ἀρεστός. mihi gratum est, κεχαρισμένον μοι ἔστι gratum facio alicui, γάρω τινί χάριν, χαρίζομαι τινί. 2) εὐχαρίστος, εὐγνώμων. erga alqm, πρὸς τινα. 3) sp. aliqd mihi gratum est, χάριν παρέχει μοι τι, εὐνοίαν παρασκευάζει μοι τι.

grāvantier, ἐπὶ — gravite.

—t grāvasiellus, i, ā. (ὡσως ὑποκ. τοῦ ἀρχ. grāvester) βαρὺς (δὲ τὸ γῆρας. Πλ. [χαλεπῶς.

grāvato x. -tim, ἐπὶ. δυσχερῶς, ἢ ἀνεξιχνήτως, a, um, κερηδερός, κερύων, κερύξη νοσῶν.

grāvōdo, Inis, θ. (gravis) κερηδερός, κέρυξ.

grāvōleous, ntis, (gravis-oleo) βαρυωδής, βαρύσμος, δυσώδης.

grāvōscō, ōre, (gravis) βαρύνεμαι, πληροῦμαι. 2) βαρύτερος, χαλεπότερος γίγνομαι. [με. Πλ.

grāvōdilas, ātis, θ. κωφορία, κωφ. grāvōdo, ar a, grāvōdus) [τε.] alqm, ἔγκωφον ποίω, πληρῶ τινα.

grāvōdus, a, um, (gravis) ἔγκωφος, ἔγκώμων. ex aliqd, ἐκ τινα. aliquid facio gravidam, ἐγκώμια ποιεῖν τινα. puerō gravidā, ἐγκωμονοῦσα εἴτε κύουσα υἱόν. 2) μεταφ. aliqd re, ἔγκώμων

τινός, πλήρης, μεστός τινος.

grāvis, e, μ. σ. κ. ὑπ. βαρὺς, βαρύς, ἐμβρύχης. omnis gravisissimum, φορτίον βαρυτάτον. gravis mihi, αἰ βαρεῖα, πλησμοναί, ἢ δυσπεπτος τροφή. 2) βαρὺς, βαρύφωνος. g. sonus, βαρὺς ἤχος. 3) βαρὺς, βαρύθυμος, δυσώδης. g. hircus, ὁ βαρύθυμος κέρως. 4) βαρὺς, ἐπαχὺς, ἀχθαινός, δυσχερής, χαλεπός. mihi gravi est aliqd, βαρὺ (χαλεπὸν, ἀχθαινόν) μοι ἔστι τι. solum coelumque grave, τόπος καὶ οὐρανός βαρὺς. gravis ratio, χαλεπὰ πάσχω, αἶτια g. το γῆρας. 5) βαρὺς, ἐμβρύχης, σπουδαῖος, λόγου αἵτις, μέγας. g. causa, ἐμβρύχης αἰτία gravis incerta, μεγάλα ἐπιχειρήματα. g. testis, ἀξιόπιστος μάρτυς. gravis in discernilo, βαρὺς, σέμνος ἐν τοῖς λόγοις. 6) βαρὺς, δεινός, σφοδρὸς, μέγας. g. hostis, βαρὺς, δυνατὸς ἐχθρὸς. g. amor, δεινός, σφοδρὸς ἔρως. g. vulnus, βαρὺ, χαλεπὸν, καίριο· τραῦμα. 7) βαρὺς, βαρύνόμενος, παρορσιζόμενος. gravis artus, δεινὸν σπασμένον, καρπῶν πλήρης. 8) πεπληρωμένος, ἔγκωφος, ἐγκώμων. — grave (αἰτ. εὐδ.) ἐπὶ. (=gravit. r). βαρὺ, βαρέως.

Grāvissae, arum, θ. τὸ Γραυσακίον, οἱ Γραυσακοὶ, πλείονον Τυρρηνία.

grāvīlis, ālis, θ. βαρὺς τῆς. βαρὺς μετ. grāvis auditus, βαρυκήρυξ, ἢ ἀμειλίχης τῆς ἀκοῆς. 2) odoris, ἢ βαρυτῆς τῆς οὐλῆς. oris, ἢ δυσωδία, τὸ βαρυσμὸν τοῦ στόματος. 3) βαρὺς, τραυτῆς. eo li, ἢ βαρὺς τοῦ οὐρανοῦ. 4) βαρὺς, ἐμβρύχης. venten-ligum, τῶν γυνάμων. imperit, τὸ βαρὺς, ἀξίωμα τῆς ἀρχῆς. 5) βαρὺς, σέμνιος, αὐστὸς, σπ. σπουδαῖος τῆς oris, ἢ σπουδῆς τοῦ προσώπου. cum grāvitate loquor, σέμνως λέγω. 6) ἐμβρύχης, σκαυρτῆς. 7) βαρὺς, σφοδρὸς, χαλεπός, δεινός.

grāvīter, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὑπ. βαρ-

ρ ὶ ω ς. cado, πίπτω. 2) βαρέως, σφοδρῶς, σπεῖδρα, χαλεπῶς, aegrius, χαλεπῶς κάμνω. ita, χαλεπῶς ἐργίζομαι. doleo, χαλεπῶς λυπεύμαι. g. me habeo, χαλεπῶς κάμνω, ασθενῶ. 3) ἐμδριῶς, σπουδαίως, σεμνῶς. scribo, σεμνῶς, σπουδαίως γράφω. 4) β-ριως, ἀθρ-νῶς, δυσχερῶς. fero alqd, βαρέως, χαλεπῶς φέρω τι. audio, ἀχρ-νῶς ἀκούω, δυσχεραίνω ἀκούων.

grāto, avi, alium, are, (gravis) βαρύνω. ovis gravis membra, τὸ φορτίον βαρύνει τὰ μέλη. μετφ. mala me gravant, τὰ κακά βαρύνει μ. vultuibus gravatis, τραύμασι βαρυνόμενος. 2) gravor, βαρύνομαι, ἀχθομαι, δυσχεραίνω. alqm ἢ alqd, ἀχθομαί τινι, δυσχεραίνω τινά ἢ τι. non gravor alqd facere, οὐκ ἀχθομαι ποῶν τι.

gregālia, e, (grex) ποιμναῖες, ἀγέλας, ἀγελήτες, τῆς ἀγέλης. 2) ὁ τῆς αὐτῆς ἀγέλης, συναγελαζόμενος, ἐταῖρος. 3) ἀγελαῖος, κοινός. g. plebs, ὁ ἀγοραῖος ἔχλος.

gregārius, a, um, (grex) μετφ. miles g. ὁ ἰδιώτης (στρατιώτης). ἴδεν.

gregālium, επίβ. (grex) ἀγέληδον, λα-
greemium, ii, οὐ. κόλπος (τῶν γυναικῶν), γόνυ. puer in gremio matris sedens, παῖς καθήμενος ἐπὶ τῶν τῆς μητρὸς γονάτων, ἐπὶ τοῦ τῆς μητρὸς κόλπου. alqm gremio accipio, δέχομαι τινα ἐπὶ κόλπον. 2) μεταφ. terreo, ὁ τῆς γῆς κόλπος, τὰ ἔσχα τῆς γῆς. g. graeciae, τὸ μέσον τῆς Ἑλλάδος.

1. gressus, a, um, ἴδ. gradior.

2. gressus, us, a. (gradior) βαδισμός, βαδισμα. gressum offero, ἐκφέρω πόδα, ἐξέρχομαι.

grex, gregis, ὁ ποίμνη, ἀγέλη. (συνεβ. μικρῶν ζώων) gregea armentorum, βουκολία. 2) ἐτελη, πλῆθος, σῆμα (ἀνθρώπων). 3) πλῆθος, σωρός. Graephus, i, a. Γρόσφος.

Grudii, orum, a. Γρόδιοι, ἔθνος

τῆς Βαλγικῆς Γαλλίας, tanvū Grondo. gruis, is, u. d. a. dr. = grua.

† grūmus, i, a. ῥίμβρος, σωρός, γέλα. Grūpium, ii, οὐ. Γρόντιον, φρούριον ἐν Φρυγίᾳ Νέπ.

† grunniens (ita ὀρθρ. grundiens, us, a. γρολλι-νός, γρολλισίς. Κικ.

grūs, grūis, u. ἡ γ ρ α ν ο ς.

Grūpēs, a, um, Γρόντιος, ὁ ἐκ Γρόντιος, πότις τῆς Αἰσλίδος.

gryps, γρη + ἴτε -ris, a. γρύψ, μυθολογ. κ. ὄρνις τετραπύου.

Grūrus, i, i. Γρυκοί, Γρύκος.

gubernaculum (συγκ. -naculum), i, οὐ (gubernor) πηλῆλιον. 2) i. x. συνθη. πλ. ὁ διαξ, οἱ οἰκας, τειrepubli-

cae, τῆς πολιτείας.

gubernatio, ōis, u. κυβέρνησις (τοῦ πλοίου), ἄπ. Κικ. 2) μεταφ. ἡ κυβέρνησις, διοικήσις.

gubernator, ōis, a. κυβερνήτης. 2)

μετφ. ὁ κυβερνήτης, διοικητής.

gubernatrix, ōis, u. (γπ.) κυβερνήτρια.

gubernor, are, κ ο β ῖ ρ ω. 2) μεταφ. alqm ἢ alqd, κυβερνῶ τινα ἢ τι, ὡς γοῦμαι τινι, διοικῶ τι.

Guberni, orum, a. Γούβερνοι, ἔθνος τῆς Βαλγικῆς. Τακ.

gula, ae, u. οἰσφάγος, φάρυγξ, λαιμοί. gulam laqueo frango, σφραγίζω. 2) μεταφ. ἡ λαίμαργία, λιχνεία. gula puto, λαίμαργῶ, λιχνύω.

† gulia, ae, u. ἡ λαίμαργος, γιστοίμαργος, λίχνη. Κικ.

gurgus, ius, a. δίνη, ὕδατος συστρεφή, στρέβιλος. 2) μεταφ. τὸ βά-
βαθρον, i. i. ὁ λατρυκτης, ἄσωτος, σπα-
ταλός. 3) * τὸ ὕδωρ (θαλασσός, λι-
μνης, ποταμοῦ).

gurgulium, ii, οὐ. (σπ.) καλὴ, κα-
λὺς, οἰκίδιον.

† gustatōrium, ii, οὐ. πρόγευμα, γεύ-
gustans, us, a. γεύσας. ἥλπ.

gusto, are, alqd, γ α ὁ ρ α ῖ τις.

μεταφ. γεύομαι, πειρώμαι τινος. 2) γεύομαι τινος, εἶπω τι.

gustus, us, ὁ. γ α ὤ σ τ ς, τὸ γούσθαι. 2) γούσις, πείρα, ἀπειρία. 3) γεύμα, πρόγευμα. 4) γεύσις, γεύμα, γούσις g amarus, austerus, acutus, adstrictus, κττ. χυμός πικρός, αὐστηρός, ὀξύς, στυφνός κτλ.

gutta, ae, θ. στάγμα, στάλαλα, σταγών. 2) στίλος, στίγμα, στίγμα. 3) μετὰ ἢ ψεκάζει, ὀλίγον τ, μικρόν τι. guttatim, ἐπὶ σταγδὲν. Πλ.

guttila, ae, θ. (ὅπως τοῦ gutta) [σπ.] μικρά σταγών, μικρά ψεκάζει. Πλ. guttus, ūtis, οὐ. λάρυγξ, βρόγχος, βρογχίς, λαϊμός.

guttus, i, ā (gutta) πρό, ους. Gŷgros, i, θ. Γύαρς (γῆρος). Gŷas εἴτε Gŷes, ae, ἄ. ἴσος. Gŷgaeus, a, um, Γυγαίος.

Gŷhrrus, i, ἄ. Γυλῆρρος. gymnasiarchus, i, ἄ. γυμνασιάρχης, γυμνασιάρχος.

gymnasion, ii, οὐ. γυμνάσιον. gymnasticus, a, um, γυμναστικός. gymnicus, a, um, γυμνικός.

Gŷnaecium εἴτε -cium, εἰ εἴτε ii, οὐ. x -conia, i, θ. γυναικίον, γυναικίων, γυναικωνίτις. [σπ.]

Gynon, ie, ἄ. Γύνδης, ποτ. Ἰσχυρῶς, αἰσ, alqd, γούσῃ τι.

Gŷrus, i, ἄ. γ ὤ ρ ο ς, κύκλος. 2) κύκλος, περιτὸρῶ. 3) μεταφ. τὸ σῶμα, ἡ παλαιστρά.

Gythium κ. Gythium, i, οὐ. Γύθειον. Gŷon, πάσις καὶ ὅλην τῆς Λακωνικῆς.

S (δ, Sestertius.

ba : επιτὸν. ἄ : ha ha : ἄ ἄ

hābēn, ae, θ. (habeo) ἡνία. συνήθ. πλ. habenas, ai ἡνίαι. habenas dare εἶπε remittere, τὰς ἡνίας διδόναι εἶπε χαλῶν adducere, τὰς ἡνίας (πρὸς ἐαυτὸν) ἔλκειν. 2) μεταφ. αἱ ἡνία, ἡ διοικήσεις, κυβερνήσεις, ἐξουσία κττ. 3) ἡνία, ἡμᾶς τοῦ ὑποδήματος, τῆς σφενδόνης κττ.) ἡμῶσθη.

hābentia, ae, θ. (habeo) [σπ.] ἡ οὐσία, τὰ ὑπάρχοντα (τὸ ἔχειν).

hābo, ui, Ium, ēre, ἔχω. spem de re, ἔχω ἰληπῶς περὶ τινος. in alqd, ἐν τινι. alqd in animo, ἐν νῷ ἔχω τι. febre, περιπεπωκα πυρετοῦ, πυρετῶν, πυρετῶν. nihil h. scribere, οὐδὲν ἔχω γράψαι. h. dicere, ἔχω εἰπεῖν. habeo faciendum, δεῖ με ποιεῖν, ἐμὸν ἔργον ποιεῖν, ἐμοὶ ποιητέον. nihil h. quod agam εἶπε quid agam. non h. οὐκ ἔχω ὅ, τι χρὴ λέγειν. 2) h.

ὑπον. facultates, ἔχω κτῆματα, ἔχω. h. in nummis, ἔχω ἀργύριον. 3) ἔχω, εἴληφα. h. pretium, ἔχω, ἀπέρω τὸν μισθόν. habes nostra consilia, ἔχεις, οἶσθα, μεμύθηκας τὰς ἡμετέρας βουλάς. habet, πληγὴν εἴληφε, βέβληται.

4) ἔχω, κατέχω. alqm vineulis, ἔχω, κατέχω τινα ἐν δεσμοῖς. 5) ἔχω, παρῶν. recordatio habet delectationem, ἡ ἀνέμνησις ἔχει εἶπε παρέχει ἡδονήν.

honorem alicui, παρέχω τινὶ τιμὴν, τιμῶ τινα. h. timorem, ἔχω, παρέχω φόβον, φοβερός εἰμι. invidiam, φθόνον παρέχω (ἐμποῶ ἄλλοις). odium. ἐν μίσσει εἰμι, μισοῦμαι. (Σημ. τὰ h.

timorem, invidiam, odium κττ. σημαίνει καὶ ἔχω φόβον, φοβοῦμαι, ἔχω φθόνον, φθονῶ, ἔχω μῖσος, ἔχω ἐν μίσσει, μισῶ κτλ.) 6) alqm alicui rei, ἔχω τινὰ διὰ τινος, alqm despicatui, ἔχω τινὰ δι' ἀτιμίας, καταφρονῶ τινος. alqm ludibrio, κα ἀσκῶπω τινὰ, ἐμπαιζῶ τινι. 7) ποιοῦμαι, ποιῶ. orationem, ποιοῦμαι λόγους, comitia, ποιῶ ἐκκλησίαν. h. senatum, συγκλητῶν γερουσίαν.

habitus est armatus, συνήλθε γαρουσία. auspicia, ἐπιτελῶ τῶν εὐωνοσκοπῶν. 8) χρῶμαί τινα, αἰσθ. male, χρῶμαί τινα κακῶς, διατίθημι τινα κακῶς. 9) τίθημι, νεμίζω, ἡγοῦμαι, ὑπολαμβάνω, αἰσθ. hostem ἢ pro hoste, τίθημι τινα εἰς τοὺς ἐχθρούς, ἐν ἐχθρῶν μέρει, ἡγοῦμαι τινα ἐχθρόν. αἰσθ. puilago oratorum, τίθημι τινα ἐν τῶ τῶν ῥητόρων ἀριθμῷ. 10) me h. κ. σπ. ἀπλῶς habeo, ἔχω, δακνύμαι. bene me h. κ. bene h. ἔχω καλῶς, εὖ ἔχω. res male (se) habet, τὸ πρᾶγμα κακῶς ἔχει, κακῶς δακνύται. 11) = habito, ἔχω, οἰκῶ. habet Cornithum, ἔχει, εἰ καὶ τῆς Κορίνθου, ubi nunc habet? ποῦ νῦν οἰκεῖ; 12) περιφραστικῶς habeo dictum, cognitum κτλ. = διαί, εἰσπᾶν, εἰρηκα, ἔγνωκα. habeo exploratum, ἔχω μαθὼν, πέπυσμαι.

habilis, ο, μ. σ. (habeo) εὐχερής. εὐχερής, ἀμείδω. h. calcei, εὐερόμοστα ὑποδήματα. corpus h. εὐκρόν, εὐκίνητον σώμα. 2) ad alqd εἰτε αὐτοῖς, ἐπιτελεῖς αὐτοῖς: τι. [τῆς. Κικ]

† habilis, οἰς, θ. ἐπιστηθεὶς. habilitabilis, α, οἰκῆσιμος. 2) οἰκούμενος. [οἰκίον.

habilitatio, οἰς, θ. οἰκῆσις, οἰκία. 2) ἐνhabilitatio, οἰς, θ. οἰκῆσις, οἰκία. 2) ἐν

habito, ανί, αἰσθ. αρε, (θαμ. τοῦ habeo) alqd ἢ in alqa re, οἰκῶ, κατοικῶ τι ἢ ἐν τινι, ἐνοικῶ τι ἢ τινι, habitant urbem ἢ in urbe, οἰκοῦσι τὴν πόλιν, ἐν τῇ πόλει. 2) in re, ἐνοικῶ τινι, διαίγω, διατρέβω ἐν τινι. in foro habitant, ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρέβονται. Theophrastus habitabat in eo genere, δ' ὁ θέρρατος ἐνὸς καὶ ἐκείνῳ τῷ γένει, διατρέβων, ἐσποῦδάζει περὶ τοῦ γένους τοῦτο. habitudo, οἰς, θ. ἔξις, σχῆμα, κατὰστασις (σώματι).

† habitudo, οἰς, θ. ἔξις, σχῆμα, κατὰστασις (σώματι).

† habitudo, οἰς, θ. ἔξις, σχῆμα, κατὰστασις (σώματι).

† habitudo, οἰς, θ. ἔξις, σχῆμα, κατὰστασις (σώματι).

† habitudo, οἰς, θ. ἔξις, σχῆμα, κατὰστασις (σώματι).

† habitudo, οἰς, θ. ἔξις, σχῆμα, κατὰστασις (σώματι).

† habitudo, οἰς, θ. ἔξις, σχῆμα, κατὰστασις (σώματι).

† habitudo, οἰς, θ. ἔξις, σχῆμα, κατὰστασις (σώματι).

(μτχ. τοῦ habeo) (ἀρχ.) εὐέκτης, εὐεκτῶν, malehabitus, καχεκτός, καχεκτῶν.

2. habilis, οἰς, θ. (habeo) ἔξις, ἔξις, ἔξις, κατὰστασις. bonus h. ἢ εὐεξία. 2) σχῆμα, μορφή. 3) σχῆμα, στέλη, ἱματισμός.

hac, ἐπὶ. (ὅπον. νῖα) ταύτη, τῆδε. hac-tenus, ἐπὶ. μέχρι τοῦτου, μέχρι ἐνταῦθα. h. μετὰ τοσοῦτον, ὥστε, sed hanc h. ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω, καὶ ταῦτα μὲν δὲ ταῦτα. 2) μέχρι τοῦδε, μέχρι τοῦ νῦν.

Hadria, κτλ. ἰδ. Adria κτλ.

Hadri-ētum (Adr.), ἰ, οὐ τὸ Ἀδριόνητον, ἢ Ἀδριόνη, ἢ Ἀδριόνητος, πόλις τῆς Βυρσάτιδος ἐν Διόχῳ. -itū, οἰκῶν, α. Ἀδριόνητοι.

† haedillus, ἰ, α. ἐρίφιον. Πλ. haedulus, α, um, (σπ.) ἐρίφιος.

Hedui, ἰδ. Aedui.

haedulus, α, θ. ἢ ἐρίφιος, ἰρίφι.

haedus, ἰ, α. ὁ ἐρίφιος. 2) Haedi (κ. ἐν.) οἱ ἔριφοι (ἱστῶν).

* Haemulius, α, θ. Αἰμονία, -nis, ἰδ. θ. Αἰμονίος, -nius, α, um, Αἰμονίος.

Haemus, ἰ, α. ὁ Αἰμός, ἔρος Βράχης.

haereditas ἰδ. hereditas.

haerere, haesi, haesum, ἔρε, αἰσθ. ἢ in re, ἔχομαι τινος, ἔχομαι, πέπυχα ἐν τινι, ἐνέχομαι, ἐμπέπυχα τινι.

forum ossibus haeret, δ' αἰσθ. ἐνέχεται τοῖς ὀστοῖς, πέπυχα ἐν τοῖς ὀστοῖς. classis in rado haerebat, αἰ

νῆες πρὸς τὸ ξηρὸν ἐκάθισαν. nos faucibus haesi, ἢ φωνή ἐν τῇ λάρυγγι ἔρχετο, lingua haeret metu, ἢ γλῶσσα ὑπο φόβου ἔχεται, κατέχεται. nos

gottum haeret, τὸ ἔργον οὐ προχωρεῖ. dolor animo εἰτα in animo haeret, ἢ λύπη τῇ ψυχῇ ἐμμένει. circa muros urbis haeret, περὶ τὰ τεῖχη τῆς πόλεως διατρέβεται. memoria in hoc populo haerebit, ἢ μνήμη ἐν τῷ ἔθνει τοῦτο διαμμένει. in eo haeret culpa, καὶ ἐν τῷ ἔθνει τῷ ἔθνει τῷ ἔθνει.

in eo haeret culpa, καὶ ἐν τῷ ἔθνει τῷ ἔθνει τῷ ἔθνει.

in eo haeret culpa, καὶ ἐν τῷ ἔθνει τῷ ἔθνει τῷ ἔθνει.

in eo haeret culpa, καὶ ἐν τῷ ἔθνει τῷ ἔθνει τῷ ἔθνει.

in eo haeret culpa, καὶ ἐν τῷ ἔθνει τῷ ἔθνει τῷ ἔθνει.

in eo haeret culpa, καὶ ἐν τῷ ἔθνει τῷ ἔθνει τῷ ἔθνει.

in eo haeret culpa, καὶ ἐν τῷ ἔθνει τῷ ἔθνει τῷ ἔθνει.

in eo haeret culpa, καὶ ἐν τῷ ἔθνει τῷ ἔθνει τῷ ἔθνει.

in eo haeret culpa, καὶ ἐν τῷ ἔθνει τῷ ἔθνει τῷ ἔθνει.

libris, ἔχομαι τῶν βιβλίων, σπουδά-
ζω περὶ τὰ βιβλία. h. in nominibus,
ἀμφοτέρω περὶ τῶν ὀνομάτων, ἀπο-
ρῇ πρὸς τὰ ὀνόματα. h. in terga (εἴτε
in tergis) hostium, ἔχομαι τῶν πρυ-
γόντων πολεμίων, ἐγκειμαι, ἐπικειμαι
τοῖς ἐχθροῖσι πολεμίοις. h. alui (co-
mes), ἔχομαι τινος, ἐπομαι τινι.

haeres, ἴδ. heres.

haerresco, ἔρε, (haereo) (ἀρχ. κ.
Λιδ.) ἔχομαι, ἐνέχομαι, πύγνυμαι, ἐμ-
πύγνυμαι.

haerēsis, ἴς κ. εος, θ. (σπ.) αἵρεσις,
φιλοσοφική τε καὶ θρησκευτική. 2) αἵ-
ρέσις, ἔργον ὃ τινι προσήκειται.

+ haesytābundus, α, um, ἄποροι,
συγχευόμενοι. Πλιν. [α. Κικ.]

+ haesytantia, αε, θ. ἰσχυρῶν
haesytantia, ὄνις, θ. ἀπορία, διαπο-
ρήσις. 2) ἰσχυρῶν. [της. Πλιν.]

+ haesytator, ὄνις, α. μελλη-
haesytator, αρε, (ἐπιτ. τοῦ haereo) in
το, ἔχομαι ἐν τινι, ἐνέχομαι τινι. 2)
ἀπορῇ, ἀμηχανῇ, ἐκνῇ.

hāhae, hāhāhae, hāhāhā, ἐπιφών.
ἠ ἠ (χ ἠ χ ἠ), ἠ ἠ ἠ (χ ἠ χ ἠ χ ἠ). Κωμ.
Hāhaea, -sini, ἴδ. Halesa.

haleudo, haleyon κτλ. ἴδ. alcedo, al-
halee ἴδ. alce. [ργον κτλ.]

Hales, utis, α. ἄλγος, ποτ. λευκανίας.
Hālēsa, αε, θ. τὰ ἄλγιστα, πόλις

Σικελίας. -sini, orum, α. ἄλγιστοι.
Hālīacmon, ὄνις, α. ἄλγισμων,

ποτ. Μακεδονίας. [λιδετος.]

+ hālīaeēus, ι, α. ἄλγισταί, α-
Hālīartus, ι, θ. ἄλγιστος, πόλις

Βιωτίας. -tii, orum, α. ἄλγιστοι.
Hālīcaruassus, ι, θ. ἄλγιστοισις.

hālīcaruassus, ι, θ. ἄλγιστοισις.
hālīcaruassus, ι, θ. ἄλγιστοισις.

hālīcaruassus, ι, θ. ἄλγιστοισις.
hālīcaruassus, ι, θ. ἄλγιστοισις.

hālīcaruassus, ι, θ. ἄλγιστοισις.
hālīcaruassus, ι, θ. ἄλγιστοισις.

hālīcaruassus, ι, θ. ἄλγιστοισις.
hālīcaruassus, ι, θ. ἄλγιστοισις.

hālīcaruassus, ι, θ. ἄλγιστοισις.
hālīcaruassus, ι, θ. ἄλγιστοισις.

hālo, αρε, πνέω. αἶφα το, πνέω,
ἔζω πνίγες.

hālōphantia, αε, α. ἄλγιστοισις.
hālōphantia, αε, α. ἄλγιστοισις.

hālōphor (hall.), ἴδ. aluiphor
hālōphor κτλ. ἴδ. Aluiphor κτλ.

Hālōphor, ι, θ. ἄλγος, πόλις. Hālōphor
ἴδ. Ἀλφωρία. Tax.

Hālōphor, ἴδ. Aluiphor.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.
Hālōphor, αε, θ. ἄλγος, ποτ. Ἀλφωρία.

χδης, θ. 'Εκάτα, τῆς 'Εκάτης. -'εδίας,
α, um, 'Εκάτατος, τῆς 'Εκάτης.

Hector, ὄρις, δ. Εἰκτωρ, Hecitorus,
α, um, Εἰκτορείος.

Hecuba, αε, θ. 'Εκέβη.

Hecyra, αε, θ. 'Εκυρά.

Hedera, αε, θ. κισσός.

+ hederiger, ἔρα, ἔrum, (hedera-
gero) κισσοφόρος. Κατ.

+ hederōna, α, om, κισσώλης.

+ hedychrum, ι, εὐ. τὸ ἡδόχρεον
(αἶμαρ). Κικ.

hei ! ἐπιφών, οἱ ! εἰμι. hei mihi !
εἴ μοι ἔγω ! hei mihi miser ! εἰ μοι
τάλας ! εἰ μοι τῷ δυστήνῃ.

heja id. ajs.

Helenā, αε, κ. -ne, ἔα, θ. 'Ελένη.

Helenus, ι, δ. Ἐλενος.

* Heliades, dum, θ. αἱ Ἡλιάδες.

Helice, αε, θ. 'Ελίς, πόλις 'Αχαΐας.

2) 'Ελική εἴτε ἄρκτος (ἄρκτρον).

* Helicon, ὄρις, δ. 'Ελικών. -nius,
α, um, 'Ελικώνιος.

+ heliōcaminus, ι, δ. ἡλιοκάμινος,

σκήμα πρὸς μεσημβρίαν. Πλιν.

Heliōdorus, ι, δ. Ἡλιόδωρος. 'Ὀρ.

Heliopelia, ις, θ. Ἡλιουπέλις.

Helix, γρις, θ. Ἐλίξ (εἶδος κισ-
σοῦ). Κικ.

Hellō, αε, θ. Ἑλλη. [σου]. Κικ.

+ hellēbōrus, α, um, ἑλλεβόρου

πλήρης. Πλ.

hellēbōrus, ι, δ. κ. -rum, ι, εὐ. ὁ

ἑλλεβόρος.

Hellēspontus, ι, δ. 'Ελλήσποντος

(θάλασσα καὶ χώρα). -'ίαιος κ. -tius,
α, um, 'Ελλήσποντικός, 'Ελλήσπον-
τικός. -tius, ιι, δ. ὁ 'Ελλήσποντικός.

Hellatio, ὄρις, θ. (σπ.) λαρυγμός,

λαρυμαργία, σπασμός. Κικ.

helluo, ὄρις, δ. ἄσματος, λαφύκτης.

helluor (helluor), atus, arī, (helluo)

ολῶ, λαφύσσω, καταναλίσκω τι. 2)

εὐδ. λαφύσσω, ἀσπασμαί.

Hellōtes, ium εἴτε -tae, arum, δ.

Εὐλωτές εἴτε Εἰλωταί.

helluo κτλ. id. helluo κτλ.

+ helluella, αε, θ. λαχανάρεον, λαχα-
νίδιον. Κικ.

Hellēti, arum, δ. 'Ελλήητιοι, 'Ε-
λλήητιοι. -tius κ. -tius, α, um, 'Ελλή-
ητικός, 'Ελλήητικός, 'Ελλήητικός.

Hellō, οἶμα, δ. Ἑλλοί, Ἑλλοί,
ἔθνος Γαλλίας.

hem (om), ἐπιφών. 2) εἰ ! εἰ !

hemōidōrus, ι, δ. ἡμεροδωρος.

+ hemipellus, ι, δ. (ἡμι-)πέλλος, ἑ-
νός, βλάξ. Κικ.

hemicyclium, ιι, εὐ ἡμικύκλιον.

hendécasyllābi, arum, ὅπον, νερ-
κός, ἑνδεκάσλλαβοι (στίχοι).

Hēnēti, id. Veneti.

Hēnēti, arum, δ. Ἡνίητι, Σαρ-
ματικὸν ἔθνος.

Heana, κτλ. id. Enna, κτλ.

+ herātarius, α, um, (herat=ἡ-
παρ) morbus, ἡπατική (νόσος), ἡπα-
τίτις. Πλ. [τῆς Ἀθήνας].

Herphaesia, αε, θ. Ἡραιοσία, πόλις

Ἡραιοσίου, ὄρις, δ. Ἡραιοσίον.

herpētis, ις, θ. ἐπτήρης (νύξ).

hēra (ēra), αε, θ. (χείρ) δάσποινα,

δασπεία, κυρία.

Hēracleā (-tā), αε, θ. Ἡράκλεια (ἑ-
νομα πόλεων τινων). -clēnses, ium,

κ. -clētiar, arum, δ. Ἡρακλεῶται.

Hēra lēum, ι, εὐ. Ἡράκλειον, πόλις

Μακεδονίας προσπρος Θεσσαλίας.

Hēracles, ι, δ. Ἡρακλείτης.

Hērās, αε, θ. Ἡράς, πόλις 'Αρ-
καδίας. 2) Ἡραία, arum, εὐ. τὰ ἡ-
ραία, ἐστὶν τῆς Ἡράς.

herba, αε, θ. (εἰρῶν, εἰρῆ) βοτά-
νη. 2) πᾶς, χλόη frumētī, ἡ χλόη
τοῦ σίτου. 3) λάχανον.

herbesco, ēre, (herba) χλωίω.

herbīdus, α, um, βοτανώδης, πε-
λοβάτης.

* + herbifer, ēra, ἔrum, (herba-
fero) βοτανώδης, χλωπῆρος.

+ herbigradus, α, um, (herba-

gradior) βαδίζων δια τῆς γλῶττης. Κικ.

Herbita, ae, θ. ἡ Ἐρβίτα, παλιὰ
Σικελίας. -tensis, e, Ἐρβιταῖος.

* herbōsus, a, um, βοτανώδης,
πολύδεντος. 2) γλωσσῆς, γλωφῶς.
herbūla, ae, θ. βοτάνιον.

hercisco εἴτε κτίσσω, ἔρε, (her-
cium-cleo) αἰφά, διαίρυσμαι, μερίζω
καί τι. familiae herciscundae archi-
tes, ὁ διαίτητής ὁ πρὶ διαίρεσεως τῶν
ὑπαρχόντων.

hercle, id. Hercules.

hercium εἴτε οὐρύον, (σορπίνον)
hercium cingere, διαίρειν εἴτε διαίρει-
σθαι τὸ ὑπαρχόντα.

hercūlūeum, i, οὐ. Ἡράκλειον,
πόλις τῆς Καμπανίας. -nensis, e, x.
-neus, a, um, εἰς (εἴτα τοῦ) Ἡρακλείου.
2) τῆς Σαμνιτιδος, τανὺν M. Acazio.
hercule! ἐπιφών. (Hercules) μὰ
τὸν Ἡρακλῆα! μὰ Δία! hercle certe!
γαί μὰ Δία!

hercūles, is, a. Ἡρακλῆς. Hercu-
cles εἴτα Hercule, hercule! μὰ τὸν
Ἡρακλῆα! μὰ Δία! 2) Herculis co-
lumnae, al. Ἡράκλειοι στήλας. 3) Her-
culis portus, ὁ Ἡρακλείου λιμὴν.

hercūleus, a, um, Ἡρακλείος.

hercūlia silva, x. (Tol.) saltus
Perynius x. ἀπλῶς Hercynia, ae, θ.
ὁ Ἐρκύνιος δρυμὸς.

hēre, σπ.=heri.

herēditarius (haered.), a, um, κλη-
ρονομικός, κληρονομιαῖος.

herēditas, atis, θ. (heres) κληρο-
νομία, τὸ κληρονομεῖν, κληροδοσία.
alqd mihi hereditate obvenit, κληρο-
νομῶ τινος. 2) κληρονομία, κληρονό-
μημα, κλῆρος. adeo εἴτε cerno here-
ditatem, ἐμδατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν.

+ herēdium, ii, οὐ. κληρονομημα,
κλῆρος. Νέπ.

herennius, ii, a. Ἐρέννιος. Heron-
niana, a, um, τοῦ Ἐρηνίου.

heres, edis, a. x. θ. (herus ἢ χῆρος)

ὁ, ἡ κληρονόμος. heres autem
κληρονομῶ τινος. heredem facio
κληροδοτῶ, κληρονομῶ τινα. 2)

δοχος. 3)=herus, δεσπότης, x.
hēri, (σπ.) hēre, ἐπὶ ῥ. χ θ ἔ ς, ε.

+ herifuga (erif.), ae, a. (her-
fugio) δραπέτης. Κατ.

hērillus, e, (herus) δεσποτικός
σπόσσος, τοῦ δεσπότου. filius,
δεσποσσός, ἡ δεσποσύνη.

Hērillus, i, a. Ἡρίλλος. Heril-
lum, a. Ἡρίλλαιοι, τοῦ Ἡρίλλου.
herma, id. hermes.

hermaeum, i, οὐ. Ἑρμαῖον.

hermāgōras, ae, a. Ἑρμαγόρας.

hermāthēna, ae, θ. Ἑρμαθῆνα.

hermēacles, i, a. Ἑρμηρακλής.

hermes εἴτα -ma, ae, a. Ἑρμῆς.

+ herminius mons, ii, a. Ἑρμῖος
ὄρος Λυσιτανίας.

hermiōne, es, θ. Ἑρμιόνη.

a, um, Ἑρμιονικός.

hermiōnes, num, a. Ἑρμιόνες.

θνός Γερμανίας.

hermūdōrus, i, a. Ἑρμύδωρος.

hermundūri, orum, a. Ἑρμούνδουροι.

Ἑρμούνδουροι, ἔθνος Γερμανία.

hermas, i, a. Ἑρμας, ποταμός.

hernici, orum, a. Ἑρνίκιοι,

τῆς Λατίας.

herōdōtus, i, a. Ἡρόδοτος.

herōicus, a, um, ἡρωικός.

* herōina, ae, θ. ἡρώϊνη.

herōis, idis, θ. ἡρώϊς.

herōphila, es, θ. Ἡροφίλη.

heros, ois, a. ἥρως.

herōus, a, um, ἡρώος, ἡρώ.

herulia, ae, θ. Ἑρουλία.

hertha, ae, θ. Ἑρθε (=Γαίη).

παρὰ Γερμανοῖς (κατ' ἄλλους Νεφέλη).

hērus, i, a. (χαῖρ, χέρης) δεσπότης.

h. minor, ὁ δεσποσσός.

hesiōdas, i, a. Ἡσιόδης. -d-

-dus, a, um, Ἡσιόδειος.

Hesiōdas, es εἴτε -us, ae, θ.

Hesperia, αε, θ. 'Εσπερία (ὄνομα τῆς Ἰταλίας καὶ Ἰσπανίας).

Hesperis, ἰδία, θ. 'Εσπερίς, 'Εσπερία. H. insulae, αἱ 'Εσπερίδες νῆσοι. -ritides, dum, θ. 'Εσπερίδες νόμφοι.

hesperius, α, um, ἐσπερίος, δυτικός.

Hesperus, ἰ, ἀ. Ἑσπερος (ἀστήρ).

hesternus, α, um, (heri) χθesternός.

histeria, αε, θ. ἱστρία.

heu! ἐπιφών. φεῦ! αἰ!

heures, αε, ἀ. εὐρετής. Πλ.

heus! ἐπιφών. ὦ! ὦ τάν! ὦ οὗτος.

hexameter, tri, ἀ. (ὑπὸν. versus)

ἡ εξαμέτρος (στίχος).

Hexapylon, ἰού, θ. Ἑξάπυλον (πύλαι τῶν Συρακουσῶν).

hexis, is, θ. ἑξήτης (ναῦς).

hiatus, us, ἀ. (hiu) χάσμα. terrae,

χάσμα γῆς. oris εἴτε ἀπλῶς hiatus,

τε χάσμα τοῦ στόματος, τὸ χάσμα

2) μακρ. το χεῖναιν πρὸς τι, ἀπλη-

στία, ὀρεξίς, ἐπιθυμία. 3) μεγαληγο-

ρία. 4) ἐν τῇ γραμμ. ἡ χασμαδία.

hiber, hiberus, ἰδ. Iher, κτλ.

hiberna, orum, αὐ, ἰδ. hibernus.

hibernaculum, ἰ, οὐ. χειμαδίων (οἰ-

κῆμα) ἀπ. Πλιν. 2) πλ. τὰ χειμαδία.

Hibernia, αε, θ. 'Ιουερνία, 'Ιερνῆ,

κ. 'Ιερνίς νῆσος, ἡ νῦν Ireland.

hiberno, are, χειμαῶ, παραχει-

μάω, διαχειμάω.

hibernus, α, um, (hiems) χειμέριος,

χειμερινός. 2) h. legio, ὁ παραχειμα-

ζων στρατός. 3) h. castra εἴτε ἀπλῶς

hiberno, orum, αὐ. τὰ χειμαδία, ὁ

χειμασία, παραχειμασία. hiberno ago,

παραχειμάω. 4) χειμέριος, χειμῶν

πληρὴς, θυελλώδης. [βαία.

hibiscum, ἰ, οὐ. ὁ ἰβίσκος εἴτε ἀλ-

hibrida (hybrida), αε, ἀ. κ. θ. (ἴσως

ἐκ τοῦ ὕβρις) νόθος, ὁ ἐκ ἰσπανίου πο-

λίτου καὶ ἑνὸς γυναικὸς ἢ ἐξ ἐλευ-

θέρου καὶ δούλης γεννηθεῖς. 2) κῶρ. ὄν.

ἱβρίδης, ἱβρίδης.

4. hic, haec, hoc, οὗτος, αὕτη, τοῦτο

ἔδε, ἕδε, τόδε. hoc commodi, ἡ ὠ-
φέλεια αὕτη. hoc coriari, αὐταὶ αἱ
δυναμεις. hi morae, τὰ νῦν ἦν. hoc
(ἀραιρ.), διὰ τοῦτο. hoc, quia, καὶ ὅτι.
hoc major, τοσοῦτον πλείων.

2. hic, ὅρχ. hie (ἐξ αρχ. ἀρ. hie)
ἐπὶ ἑνταῦθα, ἐνταῦθα, ἐν ταύτῃ τῇ
τόπῳ. 2) ἐνταῦθα. ἐν ταύτῃ τῇ πραγ-
ματι. 3) σπ. χρονικῶς. ἐνταῦθα ὅθι,
ἐνθα δέ, εἴτα, τότε.

hic, haec, hoc, οὗτος, ὅδε.

hie, hinc, haec, hinc, hoc, hie, (hie-cu-pe,

πρὸ. ἐν) οὗτος, ὅδε; [αἰρινός.

hiemalis, es, (hiems) χειμέριος, χει-

hiemo, avi, aiunt, are, (hieme) γαι-

μάω, χειμαίνω. hiemat, χιμαῖται,

χειμῶν ἐστὶ. more hiemat, ἡ θάλασ-

σα χειμαίνει, μαινεται. 2) χιμαῖω,

παρχειμάω, διαχειμάω. [ψας.

hiemps, alis, α. 'ἱμψαλς, ἱμ-

hius (hiemps), ὅμις, χαιμῶν,

θύελλα, ἑτή. ποιητ. ὁ χειμῶν, ὁ ὄρνις,

τὸ πῆθος. 2) χειμῶν, χειμερινὴ ἔτος

ὥρα. hiemo, χειμῶνος, ἐν τῷ χειμῶνι.

hiemā Cōmē, ὁ. Iemā Cōmē, ὁμή.

hiemo, ὅμις, ἀ. ἱρῶν. [ἱερίας.

hiemōcaesars, αε, ὁ. Iemōcaes-

ars, πάλαι Αὐδίας. -rienses, ium, ἀ.

ἱεροκαεσαρεῖς.

+ hiemōpica, αε, ἀ. ἱερωνική. Σουτ.

hiemōpica, α, um, τῷ ἱερῶν.

hiemōpica, ἰ, ἀ. ἱερωνικός.

hiemōpica, ὅμις, αὐ. ἱερωνί-

κα. -mānus, ἐπὶ. ἱερωνικός.

hiemo, are, (hiu) χάσκω, χασμάμαι.

hilare, ἐπὶ. ἱλαρός, εὐθύμως.

hilarius, es, α, -rus, ὁ, um, μ. σ. κ.

ὅπ. ἱλ. ἀρ. ὁ, εὐθύμης, φαίδρης.

hilarius, alis, κ. (ἀρχ.) -hilus,

ἱλῆς, ὁ ἱλαρότης, εὐθυμία, παιδρότης.

hilāro, are, aiunt, ἱλαρό. ἱλαρόν,

φαίδρον, εὐφραίνω τινα.

+ hilātilis, α, um, (ὁπικ. τῷ

hilaria) ἱλαρός, εὐθυμῶς. Kik-

hilārus, α, um, ἰδ. hilāris.

hillae, arum, θ. (ὁποι. τοῦ hila) [χολικαί] εἶδος ἀλλαντος.

Hilidae, arum, α. Ἰδ. Helotes.

hilum, i, οὐ. neque hilum, οὐδ' ἀκαρτ. οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον. [δινος.]

Himella, ae, θ. ποτάμιον τῆς Σα-

Himera, ae, θ. κ. -ra, orum, οὐ. ἡ Ἰμέρα, ὄνομα δύο ποταμῶν ἐν Σικελίᾳ. 2) πόλις Σικελίας.

hinc, epi. (hic) ἐνταῦθεν, ἐνθένδε, ἢ ἡ ἐκ τοῦτου τοῦ τόπου. hinc—

illinc, ἐνθεν μὲν—ἐνθεν δέ. hinc atque illinc, ἐνθεν καὶ ἐνθεν. 2) (Tax.) χρενικῶς ἐνταῦθεν, ἐκ τούτων, διὰ τοῦτο.

4) (Πλ.) = abhinc. hinc ducentos annos, διακοσιοστὸν ἔτος τουτί, πρὸ διακοσίων ἐτῶν.

[τισμα.]

hionitus, us, α. χρημετισμός, χρημίσ-

*† hionuleus, i, α. νεβρός.

hio, ani, atum, are, (χάω) χάσσω, χαίνω. terra hioi, ἡ γῆ χάσκει, χαίνει. 2) χάσσω, χασμῶμαι, χα-

σκάω. hians porulus, ὁ κεχρηγὸς λαός. 3) μεταφ. χάσσω, χαίνω, ἐπιθυμῶ.

4) χαίνω, πρὸς τι, ἐπιχαίνομαι τινί. 4) χασμῶδῶ, χασμῶδεις χρωμαί. 5)

4) χαίνω, ᾄδω, λέγω τι.

hippāgōgi, orum, θ. (haves) ἵππαυγοί νῆες. Λιβ.

Hipparchus, i, α. ἵππαρχος.

hippiae, ae, α. ἵππιας.

Hippo, onis, α. ὁ ἵππων, πόλις 1) Νουβιδίας, ἡ καὶ H. regius, ἵππων βασιλεύς, τανὺν Bonis. 2) Λιβύης, οὐ πόριον Ἰούκης, τανὺν Bon Zert. 3) Ἰσπανίας τῆς Ταρρακωνησίας, τανὺν Yeres.

hippocentaurus, i, α. ἵπποκένταυρος.

hippocratēs, is, α. ἵπποκράτης.

hippocrēne, es, θ. ἵπποκρήνη, ἵππουκρήνη.

hippodamo, es, κ. -mōs, ae, θ. ἵπποδάμια.

hippodromus, i, α. ἵπποδρόμος.

hippōlyte, es, θ. ἵππολύτη.

hippōlytus, i, α. ἵππόλυτος.

hippōmānes, is, οὐ. τὸ ἵππομανές (φάρμακον).

hippōmēnes, ae, α. ἵππομένης.

hippōnax, ae, α. ἵππωνάξ. -nax, α, um, ἵππωνάξτης.

hippōnensis, o, (hippo) ἵππωνήτης, τοῦ ἵππωνος. [Διόλεα.]

hippōtādēs, ae, οὐ. ἵπποτάδης, ἡ ἵπποτοχότα, α, α. ἵπποτοχότης.

hir, οὐ. ἄκλιτ. (ἀρχ.) τὸ εἶναι. ἡ κοίτη χ ε ἰ ρ.

hirs, ae, θ. (χερδῆ, χέλιξ) [σπ.] ἡ νῆστις, τὸ μεσίντερον Πλ.

hircinus, a, um, (hircus) τραγίος. h. pellis, ἡ τραγίη, τραγῆ.

hircōus, a, um, τραγικός, τραγίμασχαλός, γράσων.

hirculus, i, α. τραγίσκος.

hircus, i, α. τράγος. 2) τράγος, κινάβρις, γράσος. hircum oler, κινάβριον, τραγίζειν.

hirsca, ae, θ. εἶδος ἀγγείου. Πλ.

hippini, orum, α. ἵππινοι, εἶδος Ἰταλίας. -nus, a, um, τῶν ἵππινων.

hirsutus, a, um, μ. σ. πύχμας, τραγὺς, δασύς, comae, αὐχμηρὰ κεφαλή.

hirculus pectus, hirsutum, τὸ λείπον τοῦ ἱρακλέους στήθος. h. subas, ἡ αὐχμηρὰ, ἀκαυθώδης βίβλος.

hirsus, i, α. ἵρσιος, -iānus κ. -iānus, a, um, τοῦ ἵρσιου.

hirsus, a, um, λείος, δασύς. οὐτος hirsus, λείος πρόβατος. h. comae, πύχμας, δασεία κέμη. h. ianica, λείος χλαῖνα, μεταφ. τραγὺς.

hirsudo, onis, θ. βθέλλα.

hirundinarius, a, um, χελιδόνειος, χελιδόνιος. τῆς χελιδόνος.

hirundo, onis, θ. χελιδόνα (ἐρνις).

hisco, ere, (hio) χ ε σ κ ω, χαίνω. tollus hiscit, ἡ χθὼν χάσκει. 2) χάσσω (τῷ στόματι), χασκάω, χασμῶμαι. 3) 4) χαίνω, ᾄδω, λέγω τι.

Hispalis, is, θ. ἡ Ἰσπαλς, πόλις Ἰσπανίας, τανὺν Sevilla. -liensis,

ium, ἄ. οἱ Ἰσπανίαι. [Ἰσπανοί, ἢ Ἰ-

Hispani, οὐκ. ὁ. Ἰσπανία, Ἰσπανία.

Hispaniensis, ἡ, κ. -nis κ. -nus,

η, um, Ἰσπανικός, Ἰσπανικός.

hispidus, ἄ, um, λείος, αὐχμηρός,

δακρύς, μεταφ. τῆχός.

histor, ἰδ. Histor.

historia, ἡ, θ. ἱστορία (ἢ τῶν πε-

πραγμένων ὁ ἡγεσίς καὶ συγγραφή).

† historice, ἐπὶ ἱστορικῶς.

historicus, ἡ, um, ἱστορικός, -cus,

ἰ, ἄ. ἱστορικός, ἱστοριογράφος, λο-

γγραφέας.

histrius, ἄ, um, (histrio) ὑποκρι-

τικός, impetitor ἡ. ὁ διδάσκαλος τοῦ

δραματός.

histrio, ὄνις, ἄ. ὑποκριτής, μέτρος,

Διονυσιακὸς ταχίντης, ἢ περὶ τὸν Διο-

νυσίον ταχίντης. [ποκριτῶν. Τακ-

histriodialis, ἡ, ὑποκριτικός, τῶν ὑ-

bulce, ἐπὶ μετὰ γασμωδίας.

† bulco, are, (hio) alqd, σχίζω,

φασχίζω τι. Κατ-

bulcus, ἡ, um, (hio) γάσκων, χαί-

νων, ἀναχίνων. μεταφ. χίνων, ἐπι-

χίνων, ἐπιθυμητικός, 2) γασμωδίας

ἔχων, γασμωδῶν.

hoc, ἰδ. ἄ. hio. 2) ἀρχ.—huc.

hodie, ἐπὶ. (hoc die) σήμερον, τή-

μερον. 2) μέχρι τῆς ἡμέρας. 3)

hodieque, καὶ νῦν ἐτι.

hodieque, ἡ, um, σήμερινός, ἡ.

dies, ἡ σήμερον.

hodieque, κτλ. ἰδ. hodieque κτλ.

Homerus, ἰ, ἄ. Ὁμηρος. -ricus κ.

-ticus, ἡ, um, Ὁμηρικός.

† homerodialis, ἡ, ἄ. Ὁμηριστός,

Ὁμηρίζων. Πλ.

homocidus, ἡ, ἄ. (homo-caedo) ἀν-

θρωποκτόνος, φονεύς. 2) ἡ. Hecor,

ὁ ἀνδροφόνος Ἑκτωρ.

† homocidium, ἰ, ὁ. (homo-cae-

do) ἀνθρωποκτονία, φόνος.

homo, ius, ἰ. (iūs) ἀκτῶν ὁμοῦ,

οἰοναὶ χῆμαιγενής) ἄνθρωπος. ἡ. a-

micus, ἄνθρωπος φίλος. ἡ. servus,

ἄνθρωπος δοῦλος. quis hōc hominis

est? τίς ποτε εὐτός ἐστιν; inter ho-

mines esse, ἐν ἀνθρώποις εἶναι. ζῆν.

2) ἄνθρωπος, (ἄνθρωπος τινος) δοῦλος,

εργατῆς. 3) ἄνθρωπος, φίλος, εἰκείος,

vestiri homines, οἱ ὁμιέτεροι. [λίαι.

Hōmō, es, ὁ. Ὁμολῆ, ὅρος Θεσσα-

hōmullus, ἰ, ἄ. (homo) = homuncio.

hōmuncio, ὄνις, ἄ. κ. hōmuncu-

lus, ἰ, ἄ. (ὁμοκ. τοῦ hōmo) ἀνθρώ-

πιον, ἀνθρωπῆριον ἀνθρωπίσκος.

hōnestas, ātis, ὁ. τιμῆ, ἀγαθὴ δό-

ξα, ἀξίωμα. 2) κοσμιότης, χρηστότης,

καλοκάγαθία. 3) εὐπρέπεια, κόσμος,

κάλλος.

hōneste, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὑπ. κο-

σμίως, εὐπρεπῶς, εὐσχημῶς, εὐσχη-

μῶνως.

hōnesto, ἀτί, atum, are, alqm ἢ

alqm, κοσμῶ, τιμῶ τινα ἢ τι. alqm

laude, τιμῶ τινα ἐπαίνῳ. 2) καλλύ-

νω, καλλωπίζω τι.

hōnestus, ἡ, um, μ. σ. κ. ὑπ.

(honor) τίμιος, εὐσχημῶν, κόσμιος.

honestum, ὁ. ἢ εὐσχημοσύνη, κο-

σμιότης. 2) εὐσχημῶν, εὐπρεπῆς. cap-

sa ἡ, εὐσχημῶν, πρόφασις, εὐπρεπῆς

αἰτία. 3) εὐειδής, καλός, εὐπρεπής.

honestum, ὁ. τὸ κάλλος. 4) ἐντιμός,

ἐπιφανής. 5) καλός (ἠδίκως καλῶς)-

quod honestum est, id solum bonum

est, μόνον ἀγαθὸν τὸ καλόν. honest-

um, ὁ. τὸ καλόν.

honor (hōnos), ὄνις, ἄ. τιμῆ, sum

in honore, ἐν τιμῇ εἰμι, ἐντιμός εἰμι,

τιμῶμαι. habeo alqm in honore, ἔχω

τινὰ διὰ τιμῆς. honore alqm afficio,

περιέπτω τινὶ τιμῇ, τιμῶ τινα. hono-

rum alcm habeo εἶτε tribuo, ἀπονέμω

τινὶ τιμῇ. 2) τιμῆ, ἀρχὴ, ἀξίωμα. ho-

norem capio, τυγχάνω τιμῆς, καθίστα-

μαι εἰς ἀρχήν. honores amplissimi, ἡ

ὕψιστος ἀρχή, ἡ ὕψιστος. 3) τιμῆ, δῶρον.

ἄθλον, βραβεῖον, γάρκι. 4) τιμὴ, τὸ τιμῆς ἕνεκα γιγνόμενον ἔργον ὅσον. θυσία, ὕμνος, κηδεῖα κττ. 7) τιμὴ, κόσμος, κόσμημα. honor formae, τὸ κάλλος. caritas, ὁ στεφανός. 6) Νομισματ. ἡ θὰς τις παρὰ Ῥωμαίοις τῆς τιμῆς προστέθη.

honorabilis, ο, (σπ.) τίμιος, ἀξιότιμος, ἐντιμος. 2) τιμὴν φέρων.

honorarius, α, um, τιμητικός, τιμῆς ἕνεκα γιγνόμενος. † -rius, ii, οὐ. ἡ τιμὴ, τὸ ἀριστεῖον, βραβεῖον, δῶρον.

honoratus, επίρ. μ. σ. (honor.) ἐντιμος.

honoratus, α, um, μ. σ. κ. ὕπ. (honor.) τιμώμενος, ἐντιμος, τίμιος.

honorificus, επίρ. (σ. -centius, ὕπ. -centissimus) τιμητικός, ἐντιμος.

honorificus, α, um, μ. σ. (-ren-tior) κ. ὕπ. (-centissimus) (honor-facio) τιμητικός, ἐντιμος.

honoris, are, (honor) αἰσθ. ἢ αἰσθ. τιμῶ τινα αἰσθ. honoris, τιμῶ, γράττω τινα δῶροισι. 2) τιμῶ, κοσμῶ τι. honoratus, α, um, τιμῆς.

* † honoratus, α, um, (σπ.) τίμιος, ἐντιμος, εὐπροπής.

honor, ἔδ. honor.

* † honorificus, i, α. ἀπλομάχος.

Hora, ae, θ. ὥρα, ὄνομα τῆς ἀποθεωθεῖσης Ερσιλίδος.

hora, ae, θ. ὥ. ὥ. ἡμέρας ὥρα. hora nona, τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ, hora sexta nona, παρὶ τὴν ἐνάτην ὥραν. in (una) hora, ἐν μιᾷ ὥρᾳ, in horas, κατ' ἐκάστην ὥραν. in horam vivere, ἐφημέρια φρονεῖν. horae, πλ. τὸ ὥρολόγιον. 2) γεωγραφικῶς locus in horam diei quinque spectat, ὁ τόπος πρὸς εὐρόνοτον τέτραπται. 3) ὥρα τοῦ ἔτους, ὥρα. 4) ὥρα, χρόνος. 5) Hora, agni, αἱ ὥραι.

horatius, i, οὐ. τὸ ὥραϊον τάρτεχος.

Horatius, ii, α. Ὁράτιος.

† horatius, α, um, κρίθινος. Πλ.

hordeum, i, οὐ. * πλ. κ. ρ. θ. ἡ, κριθαί, hōris, ae, α. ὁ λήμβος. Πλ.

† hōridia, ae, θ. λεμβόδιον. Πλ. horatius, α, um, (horus) τῆς τινος, τοῦδε τοῦ ἔτους. [uic.

* horus, α, um, (ῥορινος) = horatius-hōridium, ii, οὐ. ὥρολόγιον.

horreadus, α, um, (horreo) φρικαλέος, φρικώδης, φρικτός.

horreo, ere, (ὄρω, ὄρνωμι) φρίττω. mare horret, ἡ θάλασσα φρίττει. crinis horret, ἡ κόμη φρίττει. phalanx horrens hastis, φάλαγξ δέρας φρίττουσα.

nox horrens, ἡ φρικώδης νύξ. 2) μετ. h. animo, φρίττω, τὴν ψυχὴν, φρίττω, ἀναφρίττω, ὁ ῥέω δέω.

3) alqd, φρίττω, ἐξέρωδω τι.

hresco, ui, ere, ἐναρ. τοῦ horreo.

horream, i, οὐ. ἀποθήκη οἴνου, ἐμπορευμάτων, βιβλίων, ἀγαλμάτων κττ.

νατ' ἐτοχὴν δὲ οἴτου ἀποθήκη, αὐτοβιβλίων, αὐτοβιβλίον. [δης.

horribilis, ο, κ. σ. φρικτός, φρικώδης.

horride, επίρ. μ. σ. μένον μεταφ. φρικτῶς. 2) τραχύς.

horridulus, α, um, (ὕποκ. τοῦ horridus) μένον μεταφ. τραχύς.

horridus, α, um, μ. σ. (horreo) φρικτός, φρικαλέος, φρικώδης, φρικτός. 2) φρίττων, φρικτῶν. 3) φρικώδης, τραχύς, αὐχμηρός. caesaries h. φοιξή, αὐχμηρά κόμη. arbor spinis horrida, δένδρον ἀκάνθια φρίττον.

4) μεταφ. τραχύς, ἀκομψός, ἀγρίος.

* horrifera, ēta, erum, (horror-foro) φρικτοποιός, φρικαλέος, φρικώδης, φρικτός.

* horrificus, are, (horror-facio) φρίττων ἐμπαιῶ. 2) mare, φρίκην τῆς θάλασσης ἐγείρω. 3) alqd, φρικτὸν παρέχω τι.

* horrificus, α, um, (horror-facio) φρικτοποιός, φρικτός, φρικαλέος, φρικώδης.

* horri-sonus, α, um, βαρυηχός, βαρύρομος.

* horror, oris, α. φρίκη. h. frigi-

duas, τὸ δίγος. μεταρ. ἡ φρίκη, ὁ τρόμος, ἡ ὀρῶδία. 3) τραχύτης.

horsum, ἐπίρ. (hoi, ἀρχ. δοτ. = hoic- versum) δαῦρο, ἐνθάδε.

horta, αο, θ. Ὀρτα, πόλις Τυρρήν- νιας, τανῦν Ὀρτα.

hortāmen, ἰνίς, εὐ. παρόρμημα, παρορμησις, παρακλήσεις. [τρον.

hortāmentum, ἰού. παρόρμημα, κέν- hortatio, οἰς, υ. παρόρμησις, προ- τροπή, παρακλήσεως. [κελευστικός.

hortator, ὄρις, ἀ. παραινέτης, παρα- hortatus us, ἀ. = hortatio.

Hortensius, ἰί, ἀ. ὁ Ὀρτησιος. -sius, ο, υμ, τοῦ Ὀρτησίου.

* Hortius, ο, υμ, (Horta) Ὀρταῖος, ἐξ Ὀρτης.

hortor, αἰς, αρί, (ἀντί hortor, ἐκ τοῦ orior, ὄρνυμι) αἴσιν αὐ, ἰν αἴσιν, de αἴσιν re, προτρέπω, παρορμῶ, παρακαλῶ τινα ἐπὶ τι, εἰς τι. h. te, ut legas ἢ legero, παρορμῶ σε, παρακλεύσμαι σοι ἀναγινώσκειν. hor- tator, οὐ αἰνίμω deficiam, παρακα- λῶμαι, παραινῶ μὴ ἀφύσιν. paucis hortatus milites, ὁλίγα τοὺς στρατιώ- τας παρακλεύσασκεν. h. equos, πα- ρορμῶ, δαῦρον τοῦς ἵππους. 2) αἴσιν, προτρέπω, παρορμῶ ἐπὶ τι, εἰς τι, pacem, εἰς τὴν εἰρήνην. 3) παθ. hos- tie hortato, παρακληθέντες, παρορ- μηθέντες τοῦ πολέμου.

hortulus, ἰ, ἀ. κηπίδιον.

hortus, ἰ, ἀ. (χέρτος) κήπος. πλ. εἰ κήποι. 2) προσιὰ λαχάνων. 3) λαχάνα,

hospes, ἰς, ἀ. κ. υ. (συγγ. τοῦ hostia) ὁ ξένος, ἡ ξένη (καὶ ὁ ξενίζων εἴτε ὁ ξε- νιζόμενος καὶ ὁ ξενιζόμενος. 2) ξένος, ἐ- πύλος, ἐπιδημῶν. μεταρ. τοῖ εἴτε ἰν r, ξένος ἔγων τινός, ἀπειρός τινος. 3) ἐπιθ. φιλόξενος, ξένιος.

hospitum, αμ, θ. ἰθ. hospitus.

hospitālis, ο, μ. σ. κ. ὅπ. ξένιος. Jupiter, ὁ ξένιος Ζεὺς. casus, ἡ ξε- νικατία. casus, τὰ ξένια, ἡ ξένια,

ξένιος. h. cubiculum, ὁ ξενών, τὸ ξε- νοδοχεῖον. 2) ξένιος, φιλόξενος.

hospitālias, αἰς, υ. φιλοξενία.

hospitāliter, ἐπίρ. φιλοξενως.

hospitium, ἰί, εὐ. (hospes ξένια. mihi hospitium est cum aliquo, ξένια

ἐστὶ μοι πρὸς τινα, ξένος τινός εἰμι. hospitium facere εἴτε jungere cum

aliquo, ξένια ποιεῖσθαι πρὸς τινα, ξε- νοδοχεῖσθαι τινι. h. publicum, ἡ προξε- νία. 2) ξένιος. aliquo hospitio accipio,

ξένια, ἐπὶ ξένια δεχέσθαι, ξενίζω τινα. 3) ξενοδοχεῖον, ξενών, κατάλυμα. 4)

κόλπη, πώλεα ἱσών.

* hospitas, α, υμ, ξένος. hospita, αο, θ. ἡ ξένη (καὶ ἡ ξενίζουσα καὶ ἡ ξενιζομένη).

hostia, αο, θ. ἱερτεῖον, σφάγιον. ma- ctare hostiam, σφαγιάζεσθαι. [γίον.

hostiatus, ο, υμ, ἔχων ἱερτεῖον εἴτε σφά- hosticus, α, υμ, πολεμικός, τοῦ πο-

λεμίου. 2) -cum, ἰ, εὐ. πολέμια χώρα, ἡ πολέμια.

hostilis, ε, πολεμικός. terra, ἡ πο- λεμια χώρα. navis, ἡ πολέμια ναῦς.

hostilis animi in tempore publicam homo, ἀνθρώπος πολεμικῶς εἴτε πολεμικῶς

ἔχων πρὸς τὴν πολιτείαν. hostilius, ἰμ, εὐ. τὰ πολεμια, ἀδικαία. [κῶς.

hostiliter, ἐπίρ. πολεμικῶς, πολεμι- hostilus, ἰί, ἀ. ὁ Ὀστίλιος.

hostimentum, ἰ, εὐ. (hostia) [σπ.] ἀμοιβή, ἀνταμοιβή. πλ. [κῶ τι.

hostio, ἰν, αἴσιν, ἐξισῶ, ἀντιστη- hostis, ἰς, ἀ. κ. θ. αἴσιν, κ. αἴσιν,

πολέμιος τινι. nunquam inimici ei, sed hostes erant, οὐδέποτε ἐχθροὶ ἐ-

καίην, ἀλλὰ πολέμιοι ἦσαν. 2) πολέ- μιος, δυσμενὴς τινι, ἐχθρὸς τινος. 3)

ἀρχ. = hospes, ὁ ξένος.

huc, ἐπίρ. (hic) δεῦρο, ἐνθάδε, ἐν- ταῦθα, εἰς [ἐπὶ] τοῦτον τὴν τόπον.

huc ei illud εἴτε huc illuc, δεῦρο κά- κειος. 2) πρὸς τοῦτο, εἰς τοῦτο. huc

artium καὶ, πρὸς (εἰς) τοῦτε ἐπιστή-

δειν ἴσθιν. addo huc ἢ huc accedit, πρὸς τούτοις, huc confidentiae venit, εἰς τοῦτο (εἰς τούτου) τοῦ θάρρους ἤλθε.

[τοσούτου; hucine, ἐπὶ. (huc) εἰς τοῦτο; εἰς hui! ἐπὶ. ὦ! ὦ! βαβαί!

hujusce mōdi εἰτε hujus-mōdi, τοιοῦτότροπος, τοιοῦτος, τοιοῦτός τις. hujusmodi casus, τοιαύτη συμφορὰ. multa hujusmodi, πολλὰ τοιαῦτα.

hūmāno, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὑπ. ἀνθρωπίνως, ἀνθρωπικῶς, 2) φιλανθρώπως.

hūmānitas, ātis, ὁ. τὸ ἀνθρώπινον, ἡ ἀνθρωπότης. corporis, τὸ ἀνθρωπικόν. 2) φιλανθρωπία, τὸ φιλάνθρωπον. 3) διαπλάσις καὶ κόσμησις ψυχῆς, παιδεία, μουσικὴ, εὐμουσία. 4) τὸ ἀνθρώπινον γένος, τὸ ἀνθρώπινον.

hūmāniter, ἐπὶ. ἀνθρωπίνως, ἀνθρωπικῶς, 2) φιλανθρώπως. hūmānitus, ἐπ. ῥ. = humaniter. 2) si quid mihi humanitus accidisset, εἰ τι ἀνθρώπινον ἐπασχόν, εἰ τι ἐπασχόν, εἰ ἀπέθανον.

hūmānus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (homo) ἀνθρώπιος. lac h. ἀνθρώπειον γάλα, γάλα γυναικός. humani cibi, ἡ ἀνθρωποφαγία. h. hostia, τὸ ἀνθρώπειον σφάγιον, ἡ ἀνθρωποθύσια. 2) ἀνθρώπινος, ἀνθρωπικός. genus h. τὸ ἀνθρώπινον γένος. h. casus, ἡ ἀνθρώπινη συμφορὰ. humanum est, ἀνθρώπινον ἐστὶ. humanus, a, op. ὁ ἀνθρώπινος, ὁ ἀνθρώπος. humani, οἱ ἀνθρώποι, οἱ ἀνθρώποι. 3) φιλάνθρωπος, φιλόφρων, εἰρηνικός. 4) πεπαιδευμένος, ἐμμεύς.

hūmālio, ōis, [op.] ταρῆ.

* hūmecto, are, (humectus) alqd, ὑγραίνω, βρέχω τι. agros, ἀρδύω τοὺς ἀγρούς. 2) δακρύω.

* hūmeo, ēre, ὑγράζω, βέβρεγμαi, ὑγρὸς εἶμι. humens, ὑγρὸς, ἐνυγρὸς. hūmērus, ōs. uomerus.

* † hūmesco, ēre, (humeo) ὑγραίνωμαι, βρέχωμαι, ὑγρὸς γίνομαι.

† hūmilde, ἐπὶ. ὑγρῶς. Πλ.

hūmildus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. ὑγρὸς, ἐνυγρὸς. -dum, οὐδ' ὑγρὸς τίποτος.

† hūmifer, ēre, ēram, (humosifero) ὑγροφόρος, ὑγραποῖς. Κικ.

hūmilis, e, μ. σ. κ. ὑπ. (humus) χαμηλός, χθαμαλός, ταπεινός. homo humili corpore, ἄνθρωπος βραχύς τὸ σῶμα. 2) ταπεινός, ταπεινόφρων (λέγεται ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ). 3) ταπεινὸς ἀγενής. 4) ταπεινός, φούλος, εὐτελής.

hūmilitas, ātis, ὁ. χθαμαλότης, βραχύτης. 2) ταπεινότης. genetia, ἡ τοῦ γένους ταπεινότης, ἡ ἀγένεια. 3) ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη (ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ). 4) ταπεινότης, εὐτέλεια, φαιλότης.

hūmīlter, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὑπ. ταπεινῶς, χθαμαλῶς, χαμηλῶς. 2) ταπεινῶς, ταπεινοφρονῶς. humiliter senile, ταπεινοφρονεῖν.

hūmo, are, (humus) alqd, χώννυμί τινα τάφῳ, θάπτω τινα. 2) alqd, χώννυμι τι.

hūmor, ōris, a. (χυμός, humeo) νοτὶς, τὸ ὑγρὸν, τὰ ὑγρά, * τὸ ὕδωρ, ἡ θάλασσα, ὁ εἶνος, τὰ δάκρυα κτ.

hūmus, i, ō. χ. ὁ ὕψος, γῆ. 2) = terra, γῆ, χώρα. 3) χθών, * ἄδης. ἐπὶ. humi, χαμηλῶς, ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπὶ τοῦ ἔδαφους. humi sedeo, χαμαι καθέμαι. 2) χαμαί, χαμαῖ. jacio alqd, χαμαί βίπτω τι. 3) humo, χαμῶδες. Hyacinthia, orum, οὐ. Ἰακινθία, ἰορτή παρὰ Λακεδαιμονίους.

* hyacinthineus, a, um, ὑακινθίνος. hyacinthus, i, a. ὑακινθός. φ.

Hyacinthus, i, a. Ἰακινθός.

* Hyades, dum, ὁ. αἱ Ἰάδες.

hyaena, ae, ὁ. ὕαινα. Οἶ.

† hyālus, i, a. ὕαλος. Οὐίγγ.

* Hyanteus, ōantis, Βοιωτικός.

* Hyantius, ἡ, δ. ὁ ἄντιος (Ἀκταίω).
 Hyaeōtis, ἰδία, δ. ἡ ἄρωτις, ποτ. ἰνδίας.
 Hyas, antis, δ. ἡ ἄς.
 Hybia, ae, θ. ἡ ἔβλα, ὄρος Σικελίας.
 Hyblaicus, a, um, ἡ βλατικός. 2) ὄνομα
 τριῶν τῆς Σικελίας πόλεων. Hyblensis,
 ium, δ. οἱ ἡ βλαῖοι.

hybrida, ἰδ. bibrida.
 Hydaspes, is, δ. ἡ δᾶσπης, ποτ.
 τῆς Ἰνδίας. [δρα.]

hýdra, ae, θ. ὡδρα. 2) Hydra, ὕ-
 + hydraulus, ae, δ. ὡδραυλικός.
 + hydraulus, a, um, ὡδραυλικός.
 hydraulus, i, δ. ὁ ὡδραυλικός, ἢ ὡ-
 hydria, ae, θ. ὡδρία. [δραυλικός].
 + hydrōchous, i, δ. ὡδρωχός (ἄστρον).
 hydrōrteus, a, um, ὡδρωπικός. ὄρ.
 hydrops, ōpis, δ. ὁ ὡδρωψ. ὄρ.
 * hydrus, i, δ. ὡδρος, ὡδρα, ὄρις.
 Hydrus, antis, θ. κ. Hydruntum,
 i, ō, δ. ὡδρούς, πόλις Καλαβρίας, τα-
 νὺν Otranto.

hyems, ἰδ. hiems.
 Hylaeus, i, δ. ἡ λαιός. * Hylaeus,
 a, um, τοῦ ἡ λαιού.

Hýlas, ae, δ. ἡ λας (ἡ λας τοῦ ἡ-
 ρακλέους). Οὐίργ. [κλέου].

Hyllus, i, δ. ἡ λλος (υἱός τοῦ ἡρα-
 κλέους). Οὐίργ. [κλέου].

* Hýmon, ōnis, δ. ἡ μων καὶ

* Hýmēneus, i, δ. ἡ μέναιος, θεὸς
 τῶν γάμων. 2) ἡ μὴν εἰς ἡ μέναιος,
 ἐπιθαλάμιον ἄσμα, γαμήλιον μέλος.

Hýmētus, i, δ. ἡ μήτης, ὄρος Ἀτ-
 τικῆς. * Hýmētius, a, um, ἡ μήτιος.

* Hyraera, orum, ō, τὰ ἡραιρα, πό-
 λεις Λυδίας. (Τακ.) Hyraerēni, o-
 rum, δ. οἱ ἡραιρανοί.

Hýraus, is, ἡ ραύς, ποτ. τῆς Ἀ-
 σιατικῆς Σαρματίας, τανὺν Bug.

Hýrāsia (Hyrhasis), is, δ. ἡ ρασία,
 ἡ ρασία, ποτ. Ἰνδίας, τανὺν Beyah.

Hýrāta, ae, θ. τὰ ἡρατα, ἢ ἡρά-
 τα, πόλις Θεσσαλίας. Hyratæus, a,
 um, ἡ ραταίος. [τον (σχ. ῥητ.).]

+ hýperbāton, i, ō, τὸ ὑπέρβα-

* hýperhōreus, a, um, ὑπερβόριος
 ὑπερβόριος. Hyperborei, orum, δ. ὑ-
 περβόριοι, ὑπερβόριοι.

Hýpēridēs, is, δ. ἡ περίδης.

* Hýpēriton, ōnis, δ. ἡ ἐρίων.

* Hýperitōnis, ἰδία, θ. ἡ ὑπεριονίς.

Hýpermuēstra, ae, θ. ἡ ὑπερμύστρα.
 Hýp' āsis, ἰδ. Hyraia.

+ hýpōcrētes, ae, δ. ὑποκριταί.

hýpōdidascālus, i, ō, ὑποδιδασκαλός.

hýpomnēma, ātis, ō, ὑπομνημα.

hýpōthēca, ae, θ. (σπ.) ὑποθήκη.

Hyraeus, a, ὡραίος, ὡραία.

Hyrsiryle, ō, θ. ἡ ὑρσίρην.

Hyrcānia, ae, θ. ἡ ἡρκανία. Hyrcā-
 nus x -nia, a, um, ἡ ἡρκανός. Hyrcā-
 ni, orum, δ. οἱ ἡρκανιοί.

Hýrio, ōs, θ. ἡ ῥίος, λίμνη καὶ πό-
 λις Βοιωτίας.

Hýrieus, ōi, δ. ἡ ῥιεύς.

* Hyrtāides, ae, δ. ἡ ῥταίδης.

Hyraepes, is, δ. ἡ ῥαεπής.

* aerhus, i, δ. ἡ ἀρχός, ἐπικλήσις
 τοῦ ἀινούτου. * μετων. ὁ εἰνός.

* iambus, a, um, ἡ ἀμβύς.

iambus, i, δ. ἡ ἀμβύς (μετρικὸς ποῦς).

2) ἡ ἀμβύς, ἡ ἀμβύς, ἡ ἀμβύς (ποίημα).

* Iarēiōnides, ae, δ. ἡ ἰαριονίδης.

Iārēius, i, δ. ἡ ἰαριεύς. (κὼν ἐθνός).

Iārēides, dum, δ. ἡ ἰαριδής, ἡ ἰαρι-
 * Iārēis, ōis, ἡ ἰαριδής.

Iārēdia, ae, θ. ἡ ἰαριδία.

Iārēx, ōis, δ. ἡ ἰαριξ, υἱός τοῦ
 ἀκτιλίου καὶ ποτ. τῆς ἰαριτίας.

Iārēx ōis, δ. ἡ ἰαριξ (ἡ ἀνταξ).

Iārēgia, ae, θ. ἡ ἰαριγία.

Iārēgius, a, um, ἡ ἰαριγιός.

* Iarba x. Iarbas, ae, δ. ἡ ἰάρβα.

βασιλεὺς τῆς Μυρμιρικής.

* Iarbita, ae, ā. Iarbitēs.

* Iardānia, idis, θ. Iarδάνου θυγάτηρ, ἡ Οὐράνη.

* Iāsides, ae, ā. Iasίδης.

Iāsion, ōnis, ā. Iasiών.

* Iāsīs, idis, θ. Iasίς, ἡ τοῦ Iασίου θυγάτηρ Αταλάντη.

Iāsūs, ii, ā. Iasίος.

Iāson, ōnis, ā. Iasών.

* Iasōnias, a, um, Iasόνιος.

Iaspis, ydis, θ. Iaspίς (λίθος).

Iassus, i, θ. Iαστός, Iασός, πόλις Καρίας. Iassensorium, ā ci Iassensίς.

* Iatrālpies, ae, ā. Iatραλπίης.

* Iazyx, ygis, ā. Iάζυξ. Iazygēs, um, ā. Iάζυγες, Σαρματικών ἔθνος.

* Iber, ēris, ā. Iῆρ. Ibētes, rum, ā. Iῆρες, ἔθνος Ιαπωνίας.

Iberia, ae, θ. Iῆρις, Ιαπωνία.

Ibēricus, a, um, Iῆρικός.

Ibērus, i, ā. Iῆρ, ποτ. Ιαπωνίας, ὁ τῶν Ibri. Ibērus, a, um, Iῆρικός, Ιαπωνικός. Iberi, orum, ā. Iῆρες.

Ibi x. Ibi, ἐπὶ. (is) αὐτοῦ, αὐτῶν, ἐνταῦθα, ἐκεῖ. 2) ἐνταῦθα, ἐν ἐκείνῳ, ἐν ἐκείνῳ τῷ πράγματι. cum ibi, περὶ ἐκείνου διατριβῶ, ἐκεῖνο μέλει. 3) ἐνταῦθα, τοῖς.

Ibidem, ἐπὶ. (ibi-Idem) ἐν τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. 2) ἐν τῷ αὐτῷ, ἐν τῷ αὐτῷ πράγματι. 3) ἀρχ. εἰς ταυτό.

Ihis, is x. ydis, θ. Iῆς (πτ.).

Ibysus, i, ā. Iῦκος.

Icādus, ii, ā. Iκαδός, ὄνομα τινὸς πειρατοῦ.

Icāria, ae, θ. Iκαρία.

* Icāriōtis, ydis, θ. Iκαριωτίς, ἡ τοῦ Iκαρίου θυγάτηρ Πηνελόπη.

1. Icārius, ii, ā. Iκάριος.

2. Icārius, a, um, Iκάριος, τοῦ Iκαρίου. 2) * Iκάριος, τοῦ Iκάρου. I. mare, τὸ Iκάριον πέλαγος.

Icārus, i, ā. Iκάρος.

iccirco, id. idcirco.

Icēlos, i, ā. Iκελος, ἀδελφὸς τοῦ Μορφέως.

[ταύτα. Τακ.

Icēnī, orum, ā. Iκηνοί, ἔθνος Βοστανίχνευμον, ὅσις, ā. Iκηνύμων (ζ).

Ico, īci, icium, ūro, (ίπομαι, ίπος) alqm ἢ alqd, βάλλω, παίω, τύπτω, πλήττω τινά ἢ τι. fulmine ἢ

coelo icus, καρυνὼ βληθεῖς, πληγεί, alqm telis icere, βάλλει τινά βάλλειν.

ictus cecidit, βληθεῖς, τραυθεῖς ἔπεσε, μετ. metu ictus, ὑπὸ φόβου ἐκπλαγείς.

caput ictum, καρὰ ὑπὸ τοῦ αἵνου ἐκπεπληγμένη. 2) i. foedus, σπειδᾶς εἰς ἔρκια τέμνω, σπονδὰς ποιοῦμαι.

+ icōnūs, a, um, εἰκονικός. Σουητ. ictis, ydis, θ. Iκτίς (ζ). Πλ.

4. ictus, a, um, id. ico.

2. ictus, ua, (ico, ίπος) βελή, πληγή, τύψις, κρούσις. telotum, ἡ βολή τῶν βελῶν. arri, ἡ πληγή (τῶν ὀδόντων) τοῦ ἄγριου σῦός, solis, ἡ βολή (τῶν ἀκτίνων) τοῦ ἡλίου. aristeis, ἡ κρούσις τοῦ κριτοῦ. icu corio serio

alqd, εὐστοχᾶ βάλλω τι, εὐστοχῶ τινος. icum infero, ἐμβάλλω πληγῇ.

uno icu, μὴ ἄρα. 2) ἐν τῇ μετρικῇ ἢ ἄρσι.

+ Iconocilla, ae, θ. εἰκόνιον. Σουητ. Ido, ae, θ. Iῆ, ὅρος Κρήτης. 2)

Θουρίτζ. Idicus, a, um, Iδαίος.

Idālia, ae, θ. ὄπον. Iorra, Iδαλία, χώρα τῆς Κύπρου.

Idāliē, es, θ. Iδαλίη, ἐπωνύμιον Ἀφροδίτης.

Idālium, ii, ō. Iῆλιον, ὄρος καὶ πόλις Κύπρου. Idalius, a, um, Iῆλιος.

idcirco, ἐπὶ. (id-circa) διὰ τοῦτο, τούτου ἕνεκα.

idem, eādem, ydem, (is-Idem) ὁ αὐτός. unus idemque, εἰς καὶ ὁ αὐτός.

idem fecit, quae ego, ταῦτό ποιεῖ.

Idem fecit, quae ego, ταῦτό ποιεῖ. Idem verbis, ut antea, τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν.

Idem est, ut (Idem) id, quod, ταῦτό ἐστι τῷ. incidit in

eandem invidiam, quam pater suus,
 τὴν αὐτὴν φθόνον πατρὸς αὐτοῦ.
 sic idem, quam si (εἴτε quae) bellum
 esset, ταῦτο συμβαίνει ὡς περ πολέ-
 μου ὄντος, ὡς περ εἰ πόλεμος ἦν. Syr.
 † μετὰ ὅτου. invidiam qui servat,
 idem facit occidenti, ἐ σώζων ἄκοντα
 ταῦτ' ἐκείνους τὴν ἀποκτείνοντι.

Ἰδιότης, ἐπίρ. (idem-et-idem)
αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ, αὐτὴν, αὐτὴν.

ideo, quod, ទីនេះ គេប្រើប្រាស់ ដើម្បីនេះ.

Idiōtes, ac. 4, ἰδιώτης, c.

Ἰδιαιτισμὸς, ἰ. ἀ. Ἰδιαιτοῦσος, πιδίον πρὸς τῷ Οὐλοῦργιδι. Τεκ.

Idmon, ōnis, ā. Ἰδμων. Idmōni-
us, a, um, Ἰδμόνιος.

† ἰδὼλον, ἰ, ρύ, αἰδωλον.

Idōmēneus, ēī, ē. Ἰδομενεύς.

Idoménos, es, θ. Ἰδομένη, πόλις
Μακεδονίας. -πίος, α, um. Ἰδομένιος.

+ ἰδιότης, ἐπὶρ. ἐπιστηθεῖως, ἀρ-
μοδίως, ἱκανῶς. Κικ.

ἰδίους, α, um, ἐπιτηδεύει, ἄρτι εἶπε
ad artem, ἐπιτηδεύει, πρὸς (εἰς) τέχνην.
ad alqd faciendum, ἐπιτηδεύει, ποιεῖν
τι εἶπε πρὸς τὸ ποιεῖν τι. 1. τόπος, ὁ καιρὸς. 2) ἄλλος, ἰκανός res idonea est, de qua quaeratur, τὸ πρῶγμα ἄ-
ξιον ἐστὶν ἐξετάζειν. i. auctor, ἀξιό-
πιστος μαρτυρ. debitor, ἀξιοχρεώ-
θεύτης.

Idūmācos. н. р. м. Ἰδουμαῖος.

Ἰδὺς, num, αἱ εἶδοι. Οὕτως ἐλέγεται
τῶν μὲν μηνῶν Μαρτίου, Μαΐου, Ἰου-
λίου καὶ Οκτωβρίου ἡ δεκάτη πεμπτή,
τῶν δὲ ἄλλων ἡ δεκάτη τρίτη.

Idyān, ac, h. 'lōyā.

† ἰδυλλιον, ἡ, οὗ, εἰδούλλιον.

Ἰγγίλιον, ἢ, οὐ, Ἰγγίλιον, νηπίον τῆς
Τυρρηνίας προκείμενον, τανῶν Gignio

ἰgitur, οὖν. οὖν, τοίνυν, οὐκ οὖν.
quid facies igitur esse quod igitur
facies? τί οὖν ποιήσῃ; eum Mo-
tillus causam diceret, etc. hoc igitur

causam dicente, ὅτι ὁ ἡμέτερος ἀπο-
λογεῖται κτλ. τοῦτο οὐκ ἀπολογουμέ-
νου. 2) ἀογ. εἶτα, ἔπειτα.

Ignārus, ὁ, ὀμ, p. ὄπ. (in-ignarus)
ἀγνός, ἀγνοῶν. Alejs rei, ἀγνός τις.
ἀγνοῶν τι. ignarus erat, quid esset.
ἀγνός, ὅτι πῃ. ignarus juris, ἔμπειρος
ἀνεπιστάμων τοῦ δικαίου. 2) ἀγνοῶτος.

ignāve, ἐπὶ ῥ. μ. *σ. νωβριῶς, ὁ-
κνηστικῶς φθούτως.

ignavia, αε, θ, ναορίτ, ὄκνος, ἀθυ-
ρία, ὄκνησις.

ἰγνᾶντες, ἐπὶ δ. (ο π.) = ignave.

ἰγνάβους, αἱ, ὑμ., μ. σ. κ. ὅπ. (in-
gnāvus) νωθὴς, νωθῆρες, ὀκνηρός, ἄ-
λογος mil's i. ὀκνηρός, ἀνυμνος, δει-
λὸς στρατιωτῆς. i. lux, ἀργὴ χεῖρα.
i. nemus, ἄκαρπον ἄλσος. i. frigus,
τὸ ὀδυρόν ἐλόντα.

ignesco, ēre, (ignis) πυρρῶμαι, ἱκ-
πυρρῶμαι. ἡ τρ. ἱκκῶμαι, ἱκκῶμαι.

igneus, a, um, (ignis) πυρίνους. i. sol, ὁ πυρῶδης, πυρῶεις ἥλιος. i. Ἀντι-
πο. ἡ κατωμένη Αἴτνη. μεταρ. i. (γορ-
ῆ διαπυρρος μανία. 2) περιχρῶς. πυ-
ρρῶς.

ignisculus, i, ā. (ignis) ὑπὸ τὸ ζῶν
 *ignifer, ēra, ēram, (ignis-fero)
 πυρρφόρος πυρρφότης.

+ ignigēna, 30, 2. (ignis-geno)
πυρρηνή, πυρρηνέη: ἐπὶ θ. Αὐτοῦ σου.

* igni-pro, ὑδα, (οπ.) πύρινος
τοῦς πύρινα.

* ienā-nōtens, nīis = ιουδαίωντες.

ignis, is, & (λίγνός) πῦρ ignem
conferre, comprehendere, δεῦσθαι
τὸ πῦρ, ἀπτεσθαι τοῦ πυρός. accen-
dere, ἀπτω, ἐνπλω πῦρ. extinguo,
relinguo, σθέννυμι τὸ πῦρ. admo-
vero, προσφω πῦρ. igni- εἶτε igni crum-
alqd, πυρὶ καίω τι. igni dare alqd,
πυρὶ δίδωμι τι. 2) πῦρ τοῦ διέ, κα-
ραυνός. 3) πῦρ κηλίας. πυρ. 4) πῦρ,
ἄστρον, ἥλιος κτλ. 5) πῦρ, λάμψις,
μαρμαρυγή. 6) μεταφ. τὸ πῦρ, τὸ

διάπυρον πάθος, κατ' ἐξοχὴν ὁ ἔρωρ.
7) ignis sacer, τὸ ἱεροῖς παλιν (νόσος).
8) ignos, πλ. τὰ πυρά, εἰ πυρσοί, φρυκτοί.

ignobillia, e, μ. σ. κ. ὁπ. iu nobillia) ἄγνωστος, ἀγνωσμένοις, ἀφανής.
2) ἀδόξος, ἀκλεής. 3) ἐξ ἀσημοῦ γένους, ἀγενής, δυσγενής, ταπεινός, χυδαῖος, ἀγοραῖος.

ignobillitas, atis, ἀδοξία, ἀσημοσύνη.
2) ἀγένεια, δυσγένεια, ἡ τοῦ γένους ταπεινότης. 3) φαυλότης.

ignobilliter, ἐπὶρ. ἀδόξως, φαύλως.
ignominia, ae, ὁ (in-nomen) ἀτιμία, ignominia alim nolo ἢ afficio, ἀτιμίαν ἀνατίθηναι τῷ, ἀτιμάζω τινά.
ignominiam habeo, εν ἀτιμῳ εἰμι. hoc ignominiae est, τοῦτο ὀνειδος ἐστίν, αἰσχύνῃν φέρει.

ignominiosus, e, ἐπὶρ. (μτγ. κ. σπ.) ἀτιμῶς, αἰσχρῶς.

ignominiosus, a, um, ἀτιμός, ἐκοναῖδιστος, αἰσχυρός.

ignotabilia, e, ἄγνωστος, ἄηλος.
ignotantia, ae, ὁ. ἄγνοια, ἄγνωσία.
ignotatio, onis, ὁ. ἄγνοια, ἄγνωσία.

ignoro, avi, alui, are, (ignarus) αἶσθη ἢ αἰσθ, ἄγνωσθ, οὐκ οἶδά τινα ἢ τι. non ignoro, εν εν ἴσσω, οὐκ ἄγνωσθ ὅτι οὕτως ἐστίν. i. αἰσθ, λανθάνει μέ τι. ignoror, ἀγνωσούμαι, λανθάνω. ignoratus, a, um, ἀγνωσμένος, ἄγνωστος, λαθών.

ignoscens, atis, (μτγ. τοῦ ignosco) συγγνωμονικός, συγγνώμων.

ignosco, pōni, pōtum, ēre, (in-posco) αἰεῖν, συγγινώσκω τινί. si ui peccatum, συγγινώσκω τινί τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην τῆς ἁμαρτίας ἔχω τινί. alui ignotum est, συγγνώμης ἔτυχε. dementia ignoscenda, ἀνοία συγγνωστός, συγγνώμης ἀξία.

1. ignotus, a, um, ἔδ. ignosco.

2. ignotus, a, um, μ. σ. κ. ὁπ. (in-gnotus) ἄγνωστος, ἀγνωσμένοις,

ἄγνως. 2) ἄπειρος, ἀμαθής.

Iguvium, ii, ō, ἰγούβιον εἶπε ἰγούβιον, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς, τανὺν Gubbio. Iguvini κ. -vīnabes, d. ἰγούβιοι εἶπε ἰγούβιοι.

Ile, is, ō, ἄπ. Κατ. = illa.

Ilerda, ae, ὁ. Ἰλερδα, πόλις Ἰταλίας, τανὺν Lerida.

Ilergetes, um, d. Ἰλεργέται, ἴδιος Ἰσπανίας, ὡν πρωτεύουσα Ilerda.

Ilex, icis, ὁ. ἡ πρίνος.

Ilia, ium, ō, πλ. λαγόνες, κανιών. ilia ducere, ἀσθμαίνειν, πνευστιγν. impuntur ilia alui, διαρρήγνυται τις (ὁπὸ φύλου, θυμοῦ κτλ.) 2) σπλάγχνα, ἔντερα.

Ilia, ae, ὁ. Ἰλία εἶπε Πάρις, μήτηρ Ῥωμύλου καὶ Ῥώμου.

Iliaeus, a, u, n, Ἰλιακός, Τρωϊκός.

Iliaes, ae, d. (Iliu n) Ἰλιάδης, Ἰλιάς, Τρώς. 2) (Iliu) ὁ οὖλος τῆς Ἰλίας, ὁ Ῥωμύλος καὶ ὁ Ῥώμος.

Ilia, adis, ὁ. Ἰλιάς (καὶ ἡ Τρωάς γυνή, καὶ τὸ πῶμα).

Illece, (re-ll ei) ἀπὸ: ἀπαλλάγηθι! ἀπὸ: 2) ἔρρε! ἀπαγε! ἔρρε: 3) ἔρρε! πρὸ: 4) παραυτίκα, παραυτίκα.

Illico illico, ἐπὶρ. (in-loco) αὐτοῦ, ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ. 2) παραυτίκα, παραυτίκα.

Illeus, e, (μτγ.) Ἰλίους, Τρώς.

Ilium κ. Illium, ii, ō, εἶπε Ilios, ii, ὁ. Ἰλιον, Ἰλίους, Τρώς.

Iliada, ae, εἶπε ης, os, ὁ. Ἰλιάς, ἡγήτης τοῦ Πριάμου. 2) Ἐκκαδ.

Iliadum, ei, d. Ἰλιανός.

Ilios, ii, ὁ. Ἰλίους.

* Ilithyia, ae, ὁ. Εἰλειθυία, ἐπωλύον τῆς Ἀρτέμιδος.

Ilium, ii, ō, Ἰλίους.

Ilius, a, um, Ἰλιακός, Τρωϊκός. Illi, um, d. ei Ἰλιεύς.

illā, ἐπὶρ (ὅπου, vīa) ἐκείνη, ἐκεῖ. 2) (ὅπου, vīa) ἐκεῖ.

* il-lābēfactus, a, um, (in-labe-facio) ἀκλήνητος,

il-lābor, arsus, bi (in-labor) αλεῖν, in alqd κ. αλqθ, ἐνελισθάνω, ἐμπίπτω, ἐπιπίπτω τινί εἴτε εἰς τι 2) καταπίπτω.

† il-lābōiātus, a, um, ἀνέργαστος, † il-lābōro, are, αλεῖν, ἐμπονῶ τινί. 1 ακ.

illac, ἐπὶρ. (ille) ἐκείνη. [τοῦ il-lācescētus, a, um, (sup.) ἀνενοχλῶ, il-lācristābilis, e, ᾠδακρὺς, ἀδᾶκρutos, ἀνίλαως. 2) ἀδακρutos, ἀκλαυτος, ὄρ.

il-lācristo, are, αλεῖν, ἐνδακρῶ τινί, δακρῶ ἐπὶ τινί

il-lācristor, atus, arī, αλεῖν, ἐνδακρῶ ἐπὶ τινί, δακρῶ ἐπὶ τινί. 2) alqd, δακρῶν, κλαίω τι.

il-lacruis, a, um, ἀβλαδής, ἀβλαπτὺς, * il-lacribilis, e, ἀχαρὺς, ἀχθής.

illapsus, a, um, ἴδ. illabor.

il-lāqueo, are, alqm, παγιδεύω τινά.

illātus, a, um, ἴδ. infero.

il-laudātus, a, um, ψεκτός, ἐπαίνου ἀνείκεος. 2) ἀδξξος.

il-lautus, a, um, αἰουτος, ἀδρυτος.

ille, a, ud, ἐκεῖνος. ille (isto, εἰ Kā των ἐκεῖνος. hi—illi, οἱ μὲν—eū δὲ ille—hic, ἐκεῖνος (ὁ μὲν)—eūτος (ὁ δὲ), illo vel illo, ὅς καὶ ἐ, ἐνιοί. ex illo (ὅπου tempore) ἐξ ἐκεῖνου, ἐξ ἐκεῖνου τοῦ χρόνου. Ἐν ταῖς ἐξῆς φράσεσι τὸ ille μετὰ τοῦ quidem, ἐπιφαιρόμενον sed ἢ tamen ἢ autem, τίθεται ἐμφαντικῶς καὶ πως πληροῦτον, εἰον' philosophi quidem, non mali illi quidem, sed, φιλόσοφοι τινες, παῦλοι μὲν οὐκ, ἀλλὰ. bellum comparat, non iniustum ille quidem, suis tamen cīvibus exitiabile, πόλεμον παρασκευάζει, ἀδικον μὲν εὔ, τοῖς δὲ αὐτοῦ πολιταῖς βλάβιον.

illēcībta, ae, h, συνήθηρ. κλ. (illicitū) βέλαρ, ἐπαγωγῇ, θελήγηρον. 2) ἐπι-

δῆ, ἐπαγωγῇ.

illēcībta, a, um, ἐπαγωγικός, θελητήσιος, θελητικῆς

1. illectus, a, um, ἴδ. illicio.

† 2. illectus, us, ē. διέλαρ. Πλ.

illēpīdu, ēlīz. ἀκόμψως, ἀχαρίτως.

il-lēpīdus, a, um, ἀκούψας, ἀχαρίς.

4. illex, lex, (ill ex) ὕπον. αἰς, ὁ παλευτής. Πλ.

2. lex, or, in-lex) ἀνομος.

il-lēbāus, a, um, (in-libo) ἀθικτος, ἀψυστος 2) ἀμείωτος, ἀκρατος.

il-lībērālis, e, ἀνελεύθερος, δουλοπρεπής. 1. are, ἡ βάναισος τέχνη.

il-lībērāltas, atis, ē. ἀνελευθερία.

il-lībērāltier, ēpīr. ἀνελευθερώς.

illīc, ἐπὶρ. ἐκεῖ, ἐνταῦθα, ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. 2) ἐκεῖ, ἐνταῦθα, ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, τότε. 3) ἐνταῦθα, ἐν ἐκείνῳ τῷ πράγματι.

illīc, aer, or κ. uc, ἀρχ. = ille, a, ud.

illīcui = illicet.

illīcīo, lexī (illexe = illexisse, ἀρχ.),

lectum, ēre, (in-lacio) αλqθ, διελέξω,

ἐπάγω τινά. αλqθ ad ἡ in alqd, ἐπάγω, ὑπάγω τινά εἰς τι. αλqθ ad me,

ἐλγω τινά πρὸς ἐμαυτὸν, ἐπάγομαι τινά. 2) καλῶ, συγκαλῶ τινά.

illīcīātor, ōris, a. ὁ ὠνεύμενος (ἐν δημοπρασίᾳ), ὁ ἀντωνούμενος κατὰ προσποίησιν.

† il-līcītus, a, um, ἀθέμιτος, ἀπὸ ῥήτορος. illicītum est, οὐκ ἔστιν, οὐ θεμιτόν ἐστιν.

illīco, ἴδ. illico.

illīdo, īsi, īsum, ēre, (in-laedō)

alqd αλεῖν ἢ ad, in alqd, προσπαύσω τί τινί, κρούω τι πρὸς τι. illīdo

navem ἢ illīdor litorī, ἀποκίλλω (τὴν ναῦν) τῇ ἀκτῇ. 2) alqd, κατακίπτω τι.

il-līgo, ari, alum, are, alqd ἢ αλqθ in re ἢ in rem, ἐνδύω, προσδύω

τινά ἢ τί τινί. 2) ἐνδύω, ἐμπλέκω τί τινί. 3) αλqθ re, ἐνδύω, ἐνδύεσθαι, ἀναρτῶμαι, ἀνακτιῶμαι τινά τινί. 4)

περιπλέκω, δεομεύω, συμπλέκω τινά
illim, ἐπὶ ῥ. αρχ. = illine. | τινι.
† illimis, e, (in-illius) ἄδελος. Οδ.
illine, ἐπὶ ῥ. illim-co) ἐκείθεν, ἐν-
ταῦθεν.

illino, lēti, illum, tō, alqd aleui,
ἐκλείψω, ἐπιχρίω, ἐπιπλάττω τί τινι.
colligere oculis, ἐκλήρω τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς. 2) alqd tū, ἐπιχρίω, χρίω τί τινι.

† illiquēfctus, a, um, (in-liquo-
factus) τετηχώς. Κικ.

illius, a, um, ἴδ. illido.
il-lī-erātus, a, um, μ. ὑπ. ἀγράμ-
ματοι, ἄρυστος, ἀμαθής. 2) ἀγραφος.
illius, a, um, ἴδ. illino.

illo, ἐπὶ ῥ. (illoi, αρχ. δοτ.) ἐκείνα,
ἐνταῦθα, εἰς ἐκείνον τὸν τόπον. 2)
ἐνταῦθα, εἰς ἐκείνο, εἰς ἐκείνο τὸ πρῶγ-
illos, κωμ. = illuc. | μα.

il lōius, a, um, ἄλευτος, ἀνιπτος,
ἄπλutos.

illuc, ἐπὶ ῥ. (ille) ἐκείνο, εἰς ἐκείνον
τὸν τόπον, ἐνταῦθα. 2) εἰς ἐκείνο, εἰς
ἐκείνο τὸ πρῶγμα ἢ πρόσωπον.

il-lū-co, ēre, (σπ.) aleui, ἐπ.
λαμβάνω τιν, καταλαμβάνω τινά. Πλ.

il-lūcesco, luxi, ēre, ἐπιλάμπω.
dies illuxit, ἡμέρα ἐπέλαμψε, μετ.
ἀναφαίνονται. 2) alqtd, ἐπιλάμπω τινι,
καταλάμπω τινά. 3) apēre, illucescit,
ὀψοφαίνεται, ἐπιλάμπει ἡμέρα.

il-lūdo, ūsi, ūsum, ēre, aleui, ἐμ-
παίζω τινά. 2) aleui, in alqtd κ.
alqtd, ἐμπαίζω, ἐντροφῶ τινι, χλευ-
άζω τινά, καταγελῶ τινος. 3) ἐμπαί-
ζω τινι, ἐξπαίζω, φανακίζω τινά.

† illūyūnate, ἐπὶ ῥ. λαμπρῶς, λαμ-
πρυντικῶς. Κ. κ.

illūmīno, are, (in-lumen) alqd, φω-
τίζω, καταλάμπω τι. 2) λαμπρύνω,
διακομῶ, καλιωπίζω τι. 3) φωτί-
ζω, φανερῶ τι. | voc. Πλιν.

† illūnis, e, (in-luna) ἀσέλη-
illūsis, ōis, (illudo) ἐμπαιγμός,
κατάγελως, χλευασμός, εἰρωνεία.

illustris, e, μ. σ. κ. ὑπ. (in-lustro)
φαινός, φωτεινός, λαμπρός. 2) φα-
νερὸς, δῆλος, σαφής. 3) λαμπρός, ἐ-
πιφανής, ἐπίσημος, ἐνδοξος. 4) ἐπι-
φανής, εὐγενής.

illustris, ἐπὶ ῥ. (σπ.) φανερώτερον,
σαφέστερον.

illustro, are, (illustris) alqd, φω-
νίζω, καταλάμπω τι. 2) διασαφηνίζω
τι. 3) alqtd ἢ alqd, λαμπρύνω, κι-
σμῶ τινά ἢ τι.

illusus, a, um, ἴδ. illudo.

illūvies, ēi, ū. (in-luo) αλούσις,
λύμα, ῥύπος. 2) ἐπικλυσμός, ἐπικλυσίς.

illūris, ae, ū. ἱλλυρία, ἱλλυρίς.
illūricus, a, um, ἱλλυρικὸς.

illūris, ūdis, ū. ἱλλυρίς, ἱλλυρίς
(χωρά). 2) ἐπὶ ῥ. ἱλλυρίς, ἱλλυρική.

illūrius, a, um, ἱλλύριος, ἱλλυ-
ρικὸς. illūri, orum, a. εἰ ἱλλυρικῶν.

Ilōiae, arum, a. = Helotes.

Iūs, i, a. ἱλός. 2) = Iulius.

Iua, ae, ū. Ιουά, Αἰθάλη, Αἰθα-
λία, νῆσος τοῦ Τυρρήνικοῦ πελάγους,
ἢ τανῶν Elba.

Imāthāra, ae, ū. Ἰμαθάρα, πόλις
Σικελίας. -enses, ium, a. Ἰμακαταῖοι.

Imāgīnārius, a, um, φανταστικός,
φανταστικῶς. | τῶσι.

† Imāgīnātio, ōis, ū. (σπ.) φαν-
† Imāgīnor, ūis, ari, alqd, φαν-
τάζομαι τι.

Imāgo, ūis, ū. (imitor) ἀπεικασμα,
εἰκὼν, picta, γραπτὴ εἰκὼν, ζωγρά-
φημα, ficta, πλαστὴ εἰκὼν. 2) ima-
gines maiorum εἰς ἀπλῶς imagines,
αἱ τῶν προγόνων εἰκόνες. ἢ δὲ εἰκὼν
αὕτη πρόσωπον ἦν κήρινον, εἰς ἑμπε-
σητα τοῦ ἀποθανόντος ἐπιφανὺς ἀν-
δρὸς εἰργασμένον, ᾧ οἱ ἀπόγονοι τεκ-
μηρία τῆς εὐγενείας ἔχοντο. Ἀνέ-
καίτο δὲ σὺν τῇ ἐπισημῇ εὐθετῇ ἐν τῇ
προδόμῳ, ἐν δὲ ταῖς δημοτελείαις καθε-
αἰς θεατρικὴν τινά χρῆσιν περιέχον.
3) εἰκὼν, εἰδωλόν, φαντασία, φάντα-

σμε. amicitiis imaginis capio aliquem, φίλον προσποιούμενος εξαπατῶ τινα. 4) εἰλῶν, ὑποτύπως (τοῦ λόγου).

Imaguncula, αἰ. θ. εἰκόνιον. Σουητ. Imbecillitas, αἰ. θ. ἀσθενεία, ἀρρωστία, ἀδυναμία.

Imbecillus, ἐπὶ. (σπ.) ἀσθενέστερον, ἀτονώτερον.

Imbecillus, α, um, μ. σ. κ. ὑπ. (-illissimus κ. -illimus) ἀσθενής, ἀρρωστός, ἀδύνατος, ἀτονος. 2) ἐπὶ ψυχῇ· ἀσθενής, νωθρός, ἀμύληος.

Imbellis, e, (in-bellum) ἀπυλμος.

Imber, bris, α. δ μ β ρ ι ς, ὕετος. 2) * τὸ ὕγρον, τὸ ὕδωρ, ἡ θάλασσα, τὰ δακρυα κτ.

Imberbis, e, κ. imberbus, a, um, (in-barbra) ἀπώγων, ἀγένετος.

Im-bibo, bibi, ere, aliqud, ἐμπίνω, πίνω τι, μετ. ἐμπίνω τι, πληρούμαι τινας, προτίθεμαι, προαιρούμαι ποιεῖν τι.

+ im-bito, ere, ἐμβάτω. Πλ.

Imbrex, xis, θ. (imbr) σωλην, σωληνοειδής κίραμος. Imbrices ei tegulae, σωληνές καὶ καλυπτῆρες. 2) σωλῆν, ὀχέτες. [εἰτος.

Imbricatus, a, um, (imber) ὀμβρικός, ὑ-

imbrifer, a, um, (imber-fero)

ἄμβροτος.

Imbro (-us), i, θ. ἰμβρος, νῆρος τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Imbricus, a, um, ἰμβρικός.

Imbuo, ui, utam, ere, (εμβύω) aliqud re, βάπτω, βρέχω τί τι. 2) aliqud re, βάπτω, μαινί- τινά ἢ τι τι, πληρῶ, ἀναπληρῶ τίνα τινας. aliqud vitis, ἀναπληρῶ τίνα κκλίας. Imbutus formidine, πλήρης φόβου. 3) aliqud re, ἢ ad rem, παιδεύειν τίνα τι. ἢ προς, εἰς, τι. praecorpiis Imbutus, διδάσκειν, παιδεύειν.

litteris leviter Imbutus, τῶν γραμμάτων ἐκροθιγῶς ἀψάμενος. 4) aliqud, κατέρχω, κατέρχομαι τινας.

Imbutus, a, um, εἰδ. Imbuo.

Imbutus, a, um, εἰδ. Imbuo.

Imbutus, a, um, εἰδ. Imbuo.

Imbutus, a, um, εἰδ. Imbuo.

Imbutus, a, um, εἰδ. Imbuo.

Imbutus, a, um, εἰδ. Imbuo.

Imbutus, a, um, εἰδ. Imbuo.

Imbutus, a, um, εἰδ. Imbuo.

Imbutus, a, um, εἰδ. Imbuo.

Imbutus, a, um, εἰδ. Imbuo.

Imbutus, a, um, εἰδ. Imbuo.

Imbutus, a, um, εἰδ. Imbuo.

* Imitabilis, e, (imitor) μιμητός.

* Imitamen, Inia, οὐ μίμημα.

+ Imitamentum, i, οὐ. μίμημα, μι-

Imitatio, ōnis, θ. μίμησις. [μησις.

Imitator, ōris, α. μιμητής.

Imitatrix, icis, θ. ἡ μιμουμένη,

μιμητική.

Imitor, atus, ari (imago), aliqud ἢ

aliqud, μιμουμαι τινα ἢ τι, imitandus,

a, um, μιμητός. 2) * aliquid re aliqud,

χρησθαι τι. ἀντι τινας. Imitatus, a,

um, παθ. μιμημένος.

Im-mādesco, dul, ere, βρέχομαι.

(εὐχρ. μόνον κατὰ παρακ.).

* Immane, ἐπὶ. ἀγρίως, θηριωδῶς.

2) Immane quantum, θαυμαστόν ὅσον.

Immanis, e, (Im-mānus ἀρχ. = bo-

pus) ἐξαισιος, ὑπερμεγέθης, ὑπερφυῆς,

δεινός. 2) ἐξαισιος, ὠμός, ἀπάνθρωπος.

3) τερατώδης, θηριωδής, ἀγrios, δεινός.

Immanitas, atis, θ. (σπ. κ. μετ.)

τὸ ἐξαισιον, ὑπερμεγέθης. 2) τὸ ἐξαι-

σιον, ὠμότης, ἀπάνθρωπια. 3) δεινό-

της, ἀγριότης, τὸ τερατώδες.

Im-mansuetus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ.

ἀδάμαστος, ἀνημέρος.

Immanitatis, atis, θ. ἀωρία. 2) τὸ

πρώρον. [ρες.

Im-māturus, a, um, ἀωρος. 2) πρώ-

* Im-mediabilis, e, ἀνίατος, ἀθε-

ραπευτος.

Im-mōmici, ōris, aleje, ἀμνήμων,

λήσμων, ἐπιλήσμων τινός. 2) * ἀμνή-

μονα πειῶν, ἀμνημοσύνη παρεχών.

3) σπ. ἀμνήμων, ἀμνηστος.

Im-mēmōrabilis, e, ἀμνημόνιος,

ἀδιηγήτος. 2) ἀμνήμων.

Im-mēmōriatus, a, um, ἀμνημόνου-

τος, ἀρρήτος. [μετρία.

Immensitas, atis, θ. τὸ ἀμέτρητον, ἀ-

immensus, a, um, (in-melior), ἀ-

μέτρητος, ἀμετροί, ἀπειρος, ὑπερμα-

γέθης. Immensum altitudinis, τὸ ἀ-

πειρον βάθος. ad, in, per Immensum,

εἰς ἀπειρον, ὑπερφυῶς. Immensum

Immensum

Immensum

Immensum

Immensum

Immensum

quantum, ἀμύχανον ὄσον, ὑπερβαλόντως. [ἀβῶρος.

im-mērens, nlis, ἀνάστις, ἀναίτιος,

im-mergo, rai, raium, ἔρο, alqm ἢ alqd rei ἢ in rem, καταβύω, καταβύω: τὸ εἰς τι, ἐμβαπτο τί τινα, βάπτω τί ἐν τινι. ferrum aquae ἢ in aquam, βάπτω οἰδῆρον ἐν ὕδατι. me immergo εἴτε immergor, καταβύομαι. 2) εἰσδύομαι, ὑπεδύομαι, κρύπτομαι εἰς τι. 3) παρεισδύομαι.

im-mērlis, ἐπὶ ἀναξίως, ἀναίτιως. ὅπ. immeritissimo (Τερ).

im-mērlus, a, um, ἀνάστις, ἀναίτιος, ἀβῶρος. immerito meo, ἀβῶρου ἐμοῦ ὄντος.

† immer-sāblis, e, ἀβάπτιστος. Ὁρ. immersus, a, um, ἴδ. immergo.

im-mērlātus, a, um, ἀκατακρίττος.

im-mīgro, ar, in locum, εἰσοικῶ, εἰσοικίζομαι εἰς τόπον.

im-mīno, ēre, alci, ἐπικρέμαμαι τινι. collis urbi imminet, λόφος τῇ πόλει ἐπικρέμαται. 2) ἐπικρέμαμαι, ἐνίσταμαι, πρόσκειμαι (προσεῖναι) τινι, ἐγγὺς τίνος εἰμι. hostis immineat urbi, ὁ πολεμὶος ἐγγὺς τῆς πόλεως ἐστὶ. mors immineat, ὁ θάνατος ἐπικρέμαται, ἐνίσταται. 3) ἐπικείμαι τινι. † Alexander Dario imminens, ὁ Ἀλεξάνδρος τῷ Δαρίῳ ἐπικείμενος. 4) alci rei ἢ in, ad rem, τηρῶ τι, ἐφίμαι, ὀρίγομαι τινος.

im-mīnuo, ui, ūtum, ἔρε, alqd, μειῶ, ἐλαττώ τι. 2) alqm ἢ alqd, φθείρω, διαφθεῖρω τινά ἢ τι. [τῶσις.

immīnuo, ōnis, θ. μειώσις, ἐλάττωσις.

immīnuus, a, um, ἴδ. immīnuo.

im-misceo, scui, ixtum εἴτε istum, ἔρο, alqd alci, ἀναμίγνομαι, συμμίσγωμι τί τινα. manus manibus, συμπλέκεσθαι, συμμίσγυναι, εἰς χεῖρας ἔρχασθαι. 2) i. me alci rei, παρενείρω ἐμαυτὸν, ἐμπλέκομαι εἰς τι.

† im-miscerāblis, e, ἀνέλετος.

† im-miscēre corditer, ἐπὶ ἀνελκόμενος. Τερ. [μῶν.

im-miscēre, rdis, (σκ) ἀνελκ-

immisio, ōnis, θ. (immisio) [σπ.]

τὸ εἰσέναι, ἢ ἐνέσις, εἰσοδότης. 2) τὸ εἶναι, immisus, a, um, ἴδ. immisio.

immisus, a, um, ἴδ. immisceo.

im-mīlis, e, μ. * † σ. κ. † ὅπ. ἄωρος, στρυφνός, πρόωρος. 2) ἀπηνής, τραχύς, χαλεπός.

im-mīto, īsi, īsum, ἔρο, alqm ἢ alqd, εἰσίστημι, εἰσδέχομαι τινά ἢ τι.

2) ἐνίστημι, ἐμβάλλω τινά ἢ τι εἰς τι. alqm θammis, ἐμβάλλειν τινά πυρὶ.

tela in alqm, ἐπαφίμαι βέλτε τινι, ἐφίμαι βέλτε εἰς τινά. canes alci, ἐπαφίμαι κύνας τινί. 3) alci alqd, ἐμβάλλω, ἐμποιῶ τινι τι. alci amore, ἐμποιῶ τινι ἔρωτα. 2) ἐω.

arborē, ἐω αὐξάνεσθαι τὸ δένδρον. barbam, ἀνεκείμενον ἐω τὸν πώγωνά, τρεφῶ τὸν πώγονα. capilli immisi, ἀνεκείμενη κόμη. equum, ἐω τρέχειν τὸν ἵππον. habenas, χαλᾶν, διδόναι, ἀνέναι τὰς ἡνίας.

immixtus, a, um, ἴδ. immisceo.

immo x. -ō εἴτε imō x. -ō, σύν.

(ἴσως ἀφ. τοῦ imus) καί—γε, καὶ μάλιστα, μάλιστα γε, ναὶ μὰ Δία, ἀλλὰ, μανθόν γε, credis? immo certe, πιστεύεις; μάλιστα γε (πάντοτε).

causa non bona est? immo optima, τὸ πρᾶγμα οὐ καλὸν ἐστὶ καὶ κάλλιστον μέντοι (μὲν οὖν). immo hercle! ναὶ μὰ Δία! vivis? immo in sonatum venit, ἴσῃ; καὶ δὲ καὶ (ναὶ μὰ Δία καὶ) εἰς τὴν βούλην ἔρχεται. silebitis? imo vero obsecrabitis, σιωπήσετε; ἀλλὰ μέντοι λατρεύετε.

numne sinam impune? imo perdam potius, εἴσω αὐτὸν ἀτιμώρητον; μάλ-

λον δὲ διαφθερῶ αὐτόν.

im-mōbllis, e, μ. σ. ἀκίνητος. im-

mobiles res, ἀκίνητα κτήματα. 2) ἀ-

μεταβλητός, ἀδιάτρεπτος.

immobilitas, ālis, ἡ. (σπ. κ. μτγ.)
ἀκίνησις. 2) ἀταρξεία.

im-moderate, ἐπίρ. κ. π. ἀκρατώς,
ἀμετρως. 2) ἀδόσμως, ἀτάκτως.

+ im-moderatio, ōnis, ὁ. ἀμε-
τρία, ἀταξία, ἀκολασία. Κικ.

im-moderatus, a, um, μ. α. ἀμε-
τρως, ἀκρατῆς, ἀκόλαστος. 2) ἀμετρος,
ἀταρξής.

im-moderate, ἐπίρ. ἀμετρως, ἀκρα-
τῶς. 2) ἀναίδως, ἀκόσμως.

im-moderatio, ae, ὁ. ἀναΐδεια, ἀκο-
σμία, ἀκολασία.

im-moderatus, a, um, ἀναΐδῆς, ἀ-
κόσμιος, ἀσελγῆς, ἀκόλατος.

im-moderare, ἐπίρ. (σπ.) ἀμετρως,
ἀπερβαλλόντως.

im-moderatus, a, um, ἀμετρος, ὑπερ-
μετρος, ὑπεροχος. 2) ἀμετρος, ἀκρα-
τῆς, ἀκόλαστος, μετὰ γεν. † im-mo-
deratus irae, ἀκρατῆς ὀργῆς, ἀκρατῶς
ὀργῆς ἔχων. [μοι. Ὀρ.]

+ im-moderatus, a, um, ἀρρυθ-
τος, ἀτάκτος, ὁ. θυσία. [τῆρ.]

im-moderatus, ōnis, ὁ. (σπ.) θύτης, θυ-
τής. † im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

* im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-moderatus, a, um, ἐνδρυσμένος. Λιβ.

im-pārātus, a, um, ἀπαρτοκρυστός, ἀπαρτοκρυστός.

+ im-pārālis, e, ἄνιστος. Βίκτ.

+ im-pārāter, ἐπὶ ἄνιστος. Ὁρ.

impartio, id. impartio.

im-pasius, a, um, (σπ.) ἀσπαστός, πεινῶν.

+ im-pasibilis, e, ἀσπαστός, ἀσπαστός.

im-pāsiens, uti, μ. + σ. κ. + ὅπ.

aleja, ἀπαθής τινος, δυσανασχετῶν τι,

μὴ καρτερῶν πρὸς τι, ἐλκυστῶν. labo-

rum, ἀπαθής πόνων, μὴ καρτερῶν

τοὺς πόνους. 2) ἀπαθής, ἀναισθητός.

3) ἀκρατής, ἀκόλαστος.

+ im-patienter, ἐπὶ ἄ. μ. σ. κ. ὅπ.

δυσανασχετῶς, οὐ καρτερικῶς.

+ im-patientia, ae, θ. τὸ δυσανασχε-

τεῖν, τὸ μὴ καρτερεῖν. 2) ἀπάθεια.

im-pānide, ἐπὶ (σπ.) ἀφόβος. Αἰθ.

im-pānidus, a, um, ἀπτόητος, ἀφόβος.

im-pedimentum, i, οὐ. ἐμπόδιον,

ἐμπόδιομα, κώλυμα. alqd nūq̄ im-

pedimentis est, ἐστὶ μοί τι ἐμπόδιον ἢ

ἐμπόδων, κωλύει μὲ τι. im-pedimento

est ad pugnam, ἐλκυστῶν ἐστὶ πρὸς

τὸ μάχεσθαι. 2) πλ. ἢ ἀποσκευή, τὰ

οὐκ ἐξέχον (=jumentis), οἱ

οὐκ ἐξέχοντες καὶ τὰ σκευφορέα ἑαυτῶν.

im-pediō, īi x. īi, īum, īre, alqd in-

pes) alqm, ἐμπέδω, ἐμπέδω, ἐμπέδω

ἐμπλέκω τινά, μεταφ. me im-pediunt

curae, φροντίς περιπλέκονται. ī. me

alqd re, περιπλέκονται τινί. 2) περι-

βάλλω. alqm im-piexa, περιβάλλω, ἀ-

σπάζομαι τινά. carui myrio, τὴν

κεφαλὴν μυριάσιν στεφανοῦμαι, δια-

δέομαι. 3) alqm re ἢ a re, κωλύω τι-

νὰ τινος. alqd, κωλύω, ἐμπέδω τι.

alqm facere ἢ quō minus (ne) faciat

alqd, ἐμπέδω, κωλύω τινά ποιεῖν τι,

κωλύω τινά τοῦ ποιεῖν ἢ μὴ ποιεῖν τι,

οὐκ εἴω τινά ποιεῖν τι. [ισ. Κικ.]

im-pēditio, ōis, θ. ἐμπόδιον, κώλυ-

im-pēditus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ.

μτχ. τοῦ im-pediō) ἐμπέδωμενος,

im-pediō alqd, δόσκατος δρυμῶν.

im-pello, pūli, pulsam, ēre, alqm

ἢ alqd, ἐλαύνω, ὥσθ' ἵνα τι. nātem,

ἐλαύνειν τὴν ναῦν. remos, κωπηλα-

τεῖν. equum, ἐλαύνειν ἵππον. feram,

θηρίον. sagittam, ἀφίγειν, βάλλειν βέ-

λος. arma, συγκατοτεῖν τὰ ὅπλα. urinam,

κινεῖν τὸν οὐρῶν. chordas, κλύπτειν

τὰς χορδὰς. sonus aurea im-pellit, ὁ

ἤχος ταῖς ἀκοαῖς προσβάλλει. alqm

in fugam, τρέπειν τινά εἰς φυγὴν. in

periculum, ὥθειν τινά εἰς κίνδυνον.

hostis, ὥθειν, ἀναστellaν τὸν πο-

λεμίου. im-pulsus ira, ἐλαυνόμενος,

περομένος ὑπ' ὀργῆς. 2) alqm ad, ἵνα

alqd ἢ ad alqd faciendum, προάγω,

προτρέπω, παρορμῶ τινά εἰς τι, πρὸς

τι ἢ ποιεῖν τι.

im-pendeo, ēre, eleai, ἐπικρέμα-

μαί τινί. μεταφ. ἐπικρέμαται, ἐνί-

σταμαι, ἐπικειμαι τινί. me im-pen-

dent mala, ἐπικεινται μοι κακά.

impendio, apīr. ī. magis, πολὺ

πλέον. ī. sterbior, πολὺ πενιέστερος.

+ im-pendiosus, a, um, θαπανηρός.

impendium, īi, οὐ. (im-pendo) ἀνά-

λωμα, θαπάνη. 2) ἀνάλωσις, ζημία,

βλάβη. 3) τόκος.

im-pendo, ndi, nsam, ēre, alqd in-

rem κ. in re, ἀναλίσκω, θαπανῶ τι

εἰς τι. pecuniam et operam in alqd,

ἀργύριον καὶ πόνον ἀναλίσκω εἰς τι.

vitam patriae, τὴν ζωὴν τῇ πατρίδι.

alqm exemplis, χρῶμαι τινί ὡς πα-

ραδείγματι.

im-penetrabilis, e, ἀπέραστος, ἀ-

διάσκατος. 2) ἀπρωτός, ἀνίκητος.

im-pensa, ae, θ. (im-pendo) ὕπον.

pecunia, ἀνάλωμα, θαπάνη.

im-pensio, apīr. μ. σ. κ. ὅπ. θαπα-

νηρός. 2) σφόδρα, ισχυρός, λίαν.

im-pensua, a, um, (μτχ. τοῦ im-pendiō)

μ. (ἀρχ. ποιητ. κ. μτχ.) σ. κ. (μτχ.) ὅπ.

θαπανηρός, ἐπιζήμιος, βλαβερός. 2)

σφοδρὸς, ισχυρὸς, μέγας.

impērior, ōis, ᾶ, στρατηγός, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ αὐτοκράτωρ στρατηγός, (τιμητική προσηγορία τῶν μεγάλων νικην νικησάντων στρατηγῶν καὶ τῶν μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς δημοκρατίας αὐταρχησάντων ἐν Ῥώμῃ). 2) ἀρχηγός, ἄρχων, ἡγεμών.

impēriādiūs, ᾱ, um, στρατηγικός. 2) αὐτοκρατορικός.

impēriāritz, īcis, θ. (σπ.) ἡ ἀρχηγός, ἡγήτρια.

* im-pericorius, ᾱ, um, μ. (μεγ.) σ [σπ.] ἀκατάληπτος.

impero, ēre. (in-pareo) αλευί, πείδομαι τινος. Πλ.

im-periālius, ᾱ, um, ἄρχατος.

im-perfectus, ᾱ, um, ἀτελής, ἡμιτελής, ἑλλειπής. (τρώπητος. Οδ.)

+ im-perfossus, ᾱ, um, ἄρρητος, ἀ-impēriōsus, ᾱ, um, ἡγεμονικός, διοπόζων, κράτερος, κύριος. 2) διοποτικός, τυραννικός.

im-periū, ἐπὶ, μ. σ. κ. ὅπ. ἀπειρος, ἀνεπιστημόνως. (μοσυνή)

imperiū, αῶ, θ. ἐπειρία, ἀνεπιστη-
imperiū, are, (ἐπιτ. τοῦ impero) alqd, ἐπιτάττω τι. 2) alcui, ἄρχω, ἡγεμενεύω τινός.

im-periūs, ᾱ, um, μ. σ. κ. ὅπ. alcjs, ἀπειρος, ἀμαλής, ἀνεπιστημόνως.

imperiū, ii, ū, (impero) ἐπιταγμα, ἐπιταγή. imperiū exequi, τὸ ἐπιταγμα ἐπιτελεῖν. 2) ἔξουσια. imperiū in alqm habeo, κύριός τινός εἰμι. 3) ἡγεμονία, ἀρχή, ἐπικράτεια. eum imperio ἢ in imperio sum, ἀρχὴν ἔχω, ἄρχω, ἡγεμενεύω. imperio ejus, ἄρχοντος ἐκείνου. sub populi Romani imperium redigo urbem, ἀποτάττω πόλιν τοῖς Ῥωμαίοις. 4) στρατηγία. i. maritimam, ἡ ναυαρχία. 5) ἐπικράτεια, ἀρχή, τὰ ὑπὸ τινι ὄντα. 6) imperia=imperatores, εἰ στρατηγοί, ἐπαρχοί.

+ im-permissus, ᾱ, um, ἀουγ-

χώρητος, ἀθέμιτος. Ορ.

impero, avi, atum, are, ei ui alqd, ἐπιτάττω, προστάτω τινί τι. ui ἢ ui alqd faciat (σπ. fi-ti alqd), ποιῶν ἢ ποιῶν τι tributum al- ui, τὰ τῶν ἐπιτάττω τινὶ φόρον, imperatium, i, ō, τὸ ἐπιταγὴν, προσταγὴν, ἐπιταγμα, πρόσταγμα. imperor, op. προστάττωμαι. 2) alcui, κύριός τινός εἰμι, ἄρχω, κρατῶ τινος. itaq, κατὰ τῆς ὀργῆς. illo imperant, στρατηγούντες ἐκείνου. 3) ad imperandum, ἀρχ.,=ad imperia faciendum. [τοῦ. Πλιν.

+ im-perspicuus, ᾱ, um, ἀδόρα-

* im-pericilius, ᾱ, ō, (σπ.) ἀτάρακτος, ἄφοδος.

imperio, i, ii, ium, ire, [σπ. Ter. κ. imperior, ius, iri] (in-partio) alcui alqd eite alqm elqz re, μεταδίδωμι τινὶ τινος, ποιῶ τινα κοινωνόν τινος. pro his imperitis, ἐνὶ τούτων ὧν ἔτυχον. honore imperitis, κοινωνῶν, μεταλαβὼν τῆς διέξεως. 2) alqm salute, ἀσπάζομαι τινα.

imperitos, ᾱ, um, ἴδ. imperio,

im-pervius, ᾱ, um, ἀδιάβατος.

impete, ἴδ. impetus.

impetibilis, e,=impatibilis.

impetrabilis, e, εὐπορίστος, ἐξέδος λαβεῖν. 2) ἐπιτευκτικός, ἐπιτυχής.

+ impertratio, ōis, θ. ἐπιτυχία. Κικ.

impetrio, i, ii, ium, ire, (=impe-
tro) κατέλαβον, αἰσέτους εἰσένοβας λαμβάνω. Πλ.

impetro, avi, atum, are, (in-patro) alqd, ἐκτελῶ, ἀπεργάζομαι, ἐπὶ τέλος ἄγω τι. 2) alqd ab alqo, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω τινός παρὰ τινος. radem, τυγχάνω εὐχῆς. optatum, ἐπιτυχάνω τῆς εὐχῆς. ubi alqo, ut licent, διαπραττόμαι παρὲς τινος ἐξένοβας μοι. impetrato, ut munere, διαπραξάμενός (ὡς τε) μένεις.

impetus, us, ē. [σπ. εν. * κ. im-
pete] (in-peto) ἔφοδος, ὁρμή, προσέ-

λή. impetum facere in aliquem, ἐφοδὸν ποιεῖσθαι, ὁρμῇν ἐπὶ τινα, προσδύλλειν τινί. impetu, ὁρμῇ. impetus ferreus, = παροξυσμός. 2) ὁρμή, ὁρμητική κίνησις, φορά.

im-petus, a, um, ἀετάνιστος.

im-pio, im-piō, ποιεῶ.

im-pietas, ātis, θ. ἀσεβεία.

im-piger, gra, grum, ἀκνός, προθυμός. * μετ' ἀπαρεμφ., † μ. γεν.

im-pigro, im-pigrō, ἀκνώς, προθυμός

+ im-pigrūtas, ātis, θ. ἀκνία, προθυμία Κικ.

im-pingo, pēgi, pactum, ēre, (in-pango) aliquid alicui ἢ in aliquid προσπταίω, προσκρούω, προσπράσσω τί τινι ἢ πρὸς τι. navem, προσπράσσω τὴν ναύν. pinguem in os, ἐντριβώ τῷ στόματι τινος κόνδυλον. 2) προσάπτω, περιάπτω τινί τι. alicui compedes, περιάπτω τινί δεσμά. 3) ὠθῶ, hostes in vallum, τοὺς πολεμίους εἰς τὸ χαράκωμα. me impingo ἢ impingor hostibus, φέρομαι, ὁρμῶ ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

im-pio, are, mian. impiare se, μαινεσθαι, ἀσεδεῖν.

im-pius, a, um, ἀσεδής, ἀνόσιτος.

impius erga aliquem sum, ἀσεδῶ εἰς τινα. 2) ἄγριος, ὠμός. 3) κατὰρατος, κακός.

im-placabilis, e, ἀκαταπράυντος, ἀνεξίλαστος, ἀδιελλάκτος.

im-placabiliter, ἐπὶρ. (σπ.) [μόνον ἐν τῷ α.] ἀδιελλάκτως.

* im-placatus, a, um, ἀκέραιτος.

* im-placidus, a, um, ἀνεξίλαστος, ἀνίλαος, ἄγριος.

+ implans, a, um, ἀνώμαλος. Βίκτ.

im-plectō, exum, ere, ἐμπλέκω. im-plector, ἐμπλέκομαι. im-plexus, a, um, ἐμπλεκτός, περιεμπλεγμένος.

im-pleo, ēni (* impleasum = im-plevissem), ētum, ere, aliquid ἢ aliquid alicui, σπ. aliquid rei, ἐμπείπλημα, πληρῶ τινα ἢ τί τιος. ἀπλήρω

παρά τινος. 2) ἐκμαρτύρομαι, μαρτύρομαι τινα ἢ τι. (πτερος.

im-plūmis, α, (in-pluma) ἀπτεῖλος ἄ-im-pluo, υῖ, ἐρε, ὡς εἰς τι, ὡς εἰν.

2) αἰσθ, θυερίζω, βροχω τι.

+ implūnidiōs, α, υῖ, (impluvium) ἔμεισε αὐλῇ. II.

implūvium, ι, οῦ. = compluvium.

+ im-pōlīte, ἀκρόμῳ, ἀκρόμω.

im-pōlītus, α, υῖ, ἀκρόμῳ, ἀκρόμω.

im-pollītus, α, υῖ, (σπ.) αμείαντος.

im-pōno, οῖσι, ὀσπῳ, ἐρε, (αρχ.

ροῖνι, ποῖσι, + im-protus), αἰσθ

ἢ αἰσθ αἰ-υῖ ἢ in αἰσθ τε ἢ in αἰσθ,

ἐντίθημι τινα ἢ τί τινι, τίθημι τινα

ἢ τι ἐν τινι, εἰς τι. αἰσθ κε-

ρῳ, ἐντίθεναι τινα τῷ τάτῳ.

αἰσθ πατί ἢ in πατῳ, ἐμδιδάξαι τινα

εἰς τὴν πατῳ. 2) ἐπιτίθημι τινα ἢ τί

τινι. αἰσθ daminūm, κόριν τινι ἐπι-

τίθεναι, ἐπιστάναι, οἶσι αἰσθ, ἐπιτι-

θέναι τινι φορτίον. εἰσθ, ἡτεφανον.

dona aris, δῶρα τοῖς βωμοῖς. αἰσθ

equo, ἀνδιδάξαι τινα ἐπὶ τὸν ἵπ-

πον. manum αἰσθ, ἐπιχειρεῖν τινι,

ἐπιδάλλαι τινι χεῖρας. finem rei, ἐπι-

τίθεναι τέλος τῷ πράγματι. αἰσθ no-

men, ἐπιτίθεναι τινὶ ὄνομα. vulnus

αἰσθ, ἐπιφέρειν τινὶ τραῦμα. mulctam

civitatis ἢ in civitates, ἐπιτίθεναι,

ἐπιδάλλαι ζυμίαν ταῖς πολιτείαις.

vestigal αἰσθ, τάττω τινὶ φόνον. 3)

αἰσθ, εξαπατῶ, φανακίζω τινα.

im-porto, are, αἰσθ, εἰσάγω, εἰσχο-

μίζω τι. 2) αἰσθ αἰσθ, ἐπιφέρω, ἐπι-

δάλλω, φέρω, παρῶ τινι τι.

im-portūne, ἐπὶ. (σπ.) ἀκαίρως.

2) φορτικῶς.

im-portūnitas, αἰσθ, ἀνεπιτηδεύτης.

2) ἀκαίρια, φορτικότης, τὸ φορτικόν.

im-portūnus, α, υῖ, μ. + σ. κ. ὡς.

(porto) ἀκαίρως, ἀνεπιτηδεύτης. 2) ἀ-

καίρως, φορτικῶς, δυσχερῶς, χαλεπῶς.

im-portūdus, α, υῖ, αἰσθ.

im-pro, οῖσι, (im-pro, ἐρε, prois)

αἰσθ, ἀκαρτῆς τινος. αἰσθ ἢ ἐπὶ, ἀ-

καρτῆς αὐτοῦ, ἀφρων, παρῳρος.

im-pōsitus, α, υῖ, ἰδ. im-probo.

im-pōsibīlis, α, (αγ.) ἀδυνατός.

* im-pōtus, α, υῖ, ἰδ. im-pōtus.

im-pōtens, αἰσθ, μ. σ. κ. ὡς. ἀδύ-

νατός, ἀδυνάτος. 2) ἀκαρτῆς, ἐμπαθῆς,

ἀκόλαστός. 3) αἰσθ τοῖ, ἀκαρτῆς, τινος,

μὴ κρατῶν τινος.

im-pōtenter, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὡς. ἀ-

δυνάτως, ἀδυνάτως. 2) ἀκαρτῶς, ἐμ-

παθῶς, ἀκόλαστός.

im-pōtētia, αἰσθ, ὡς. ἀδυναμία. 3) ἀ-

καρτία, ἐμπαθία, ἀκόλαστα.

impraesentiarum εἰτε in praesenti-

arum (ἐκ τοῦ in praesentia rerum)

[σπ.] ἐν τῷ παρόντι.

* im-prausus, α, υῖ, ἀνδρίστος,

ἀναρίσττος.

im-prēcor, atus, αἰσθ, εὐχομαι. αἰσθ

αἰσθ, τινι τι. 2) καταρῶμαι, ἐπύχο-

μαι, ἐπαρῶμαι τινι τι.

impressio, οῖσι, ὡς. (imprimo) ἐν-

τύπωσις, ἐντύπωμα. 2) ἐμβυθία, ἐμ-

φασίς. 3) ἐμβολή, ἐρμή, ἐπιδρομή.

impressionem facere in fines hostium,

ἐμβολὴν ποιεῖσθαι εἰς τὴν τῶν πο-

λεμίων χώραν.

impressus, α, υῖ, ἰδ. im-primo.

imprimis—in primis, ἰδ. primus.

im-primo, pressi, pressum, ἐρε, (im-

primo) αἰσθ αἰσθ, σπ. αἰσθ τε αἰσθ,

ἐντυπῶ, ἐνσφραγίζω τινι, σημαίνω

τινὶ τι. vestigium loco ἢ locum ye-

stigiis, ἐντυπῶ ἔχοντες τῷ τόπῳ, ση-

μαίνω ἔχοντες τὸν τόπον. signum pe-

cori, σημαίνω τῷ σημάντῳ τὸ πρό-

βατον. crater impressus αἰσθ, κρατὴρ

ἐκτυπος ζωδίας. μεταφ. 1. hedecus

reipublicae, αἰσθ, ἐν τῇ πολιτείᾳ

προσάπτω. αἰσθ in animo ἢ in mente

ἢ menti imprimunt, ἐνσφραγίζονται ἐν

τῇ ψυχῇ. [ἐθέτης.

im-probatum, οῖσι, ὡς. ἀποδοκιμασία,

im-probe, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὡς. ὡς. πενή

ρωι, φαύλως. 2) ἀνοσίως, ἀδίκως. 3) ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.

imprōbitas, ātis, θ. πονηρία, φαυ-
λότης. 2) πονηρία, ἀνοσιότης. 3) ἀ-
ναιδεια, ἀναισχυντία.

im-prōbo, avi, aiuui, age, alqd, ἀ-
ποδοκιμάζω, ἀποβάλλω, ἀθετῶ τι.

im-prōbus, a, uui, μ. σ. κ. ὑπ.
πονηρὸς, μοχθηρὸς, φαῦλος (ἐπὶ σώ-
ματι καὶ ψυχῇ). 2) ὑπερφυῆς, δεινός.
3) ἀναιδής, ἀναισχύντος. [χῶς.

im-prōcēsus, a, uui, ἀμεγέθης, βρα-

im-prōfessus, a, uui, ἀνεπαγγελτος.

im-promptus, a, uui, (σπ.) ἀνέτοι-
μος, μὴ πρόχειρος.

+ im-prōpērius, a, uui, μὴ σπου-
δαῖς, ἡρεμῶς, βραδύς. Οὐίργ.

+ im-prōptius, a, uui, ἄκυρος. im-
ptoriam, cū, το ἄκυρον, ἄκυρολογία.

im-ptorper, ēra, ērum, δυστυχῆς,
ἀτυχῆς. [χῶς.

im-ptorperē, ἐπίρ. δυστυχῶς, ἀτυ-

+ imptōnīde, ἐπίρ. ἀπρονοήτως,
ἀπερίσκεπτος. Λιδ.

im-ptōnīdus, a, uui, μὴ προσρῶν.
2) ἀπρονοήτος, ἀπερίσκεπτος, ἀπερί-
σκεπτος. 3) ἀπρόερατος, ἀπρόοπτος,
ἀπροσδοκῆτος.

imptōnīso, ἐπίρ. ἀπρόοπτος, ἀ-
προσδοκῆτος.

im-ptōnīsus, a, uui, ἀπρόοπτος,
ἀπρόερατος, ἀπροσδοκῆτος. de imptō-
nīso ἢ ex imptōnīso, ἐξ ἀπροσδοκῆ-
του, ἀπροσδοκῆτως, ἐξαιφνης.

im-prūdēns, nīs, μ. σ. κ. ὑπ. ἀ-
προνοήτος, ἀπερίσκεπτος. 2) αἰοεῖ σοί,
ἀγνώσ τινας, ἀγνοῶν τι. imprudente
Sulla, ἀγνοοῦντος τοῦ Σούλλα. 3) ἀ-
πειρος, ἀνεπιστάμων, ἀμαθὴς τινας.
4) ἀνόητος, ἄφρων.

im-prūdēnter, ἐπίρ. μ. σ. ἀπρονοή-
τως, ἀπερίσκεπτος. 2) ἀγνοίᾳ, δι'
ἀγνοίαν. 3) ἀνοήτως, ἄφρωνως.

im-prūdēntia, ae, θ. ἀπρονοησία,
ἀπερίσκεψια. 2) ἄγνεια. per imptō-

deniam,

προσόντη.

im-pū-

imprūbia,

2) ἀγνός.

im-pū-

ναιδῆς,

im pū-

ναιδῶς,

im-pū-

σχυντία.

im-pū-

im-pū-

ἀσελγεια.

im-pū-

ὑπ. ἀναί-

ἀσελγῆς.

+ im-

im-pū-

alqd, προ-

τι. 2) μ.

αντιουμα-

θάπτεσθαι

ἐναντιού-

impru-

σις, ὡσμ.

παραινέ-

impru-

πῆρ, παρ-

1. im-

2. im-

κρουσις,

τροπή, τ

imprū-

νηποινί,

δεῖς, ἀπ

imprū-

ἄδεια. 2)

imprū-

im-pū-

ἀτιμωρῶ

λῆς, ἀκί

imprū-

τοῦ imptō-

imprū-

impūritas, āis, θ. (ἄπ. Κικ.) κ. impūritas, ae, θ. (ἄπ. Πλ.) ἀκαθαρσία, αἰσχρότης.

im-pūrus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. ἀκάθαρτος, βυπερός. 2) ἀκάθαρτοι, μιαιφός, αἰσχρός.

1. impūritas, a, um, ἰδ. impūto.

2. im-pūritas, a, um, ἀλλοδαυτος.

im-pūto, ατί, atum, are, alqd, ὑπολογίζομαι, λογίζομαι τι. 2) αἰσιν alqd, ὑπολογίζομαι, λογίζομαι τινί τι. αἰσιν bonificium, ἀπολογίζομαι, προφέρω τινί τὸ εὐεργέτημα. 3) δίδωμι, παρίτω τινί τι. 4) ἀντιτίθημι τινί τι, ἀναφέρω αἰτινᾷ, αἰτιῶμαι τινά τινας.

+ im-pūus, a, um, (ὑπεκ. τοῦ imus) κατώτατος. Mat.

īmus, a, um, ἰδ. inferas.

4. in πρόθ. μετ' αἰτ. (in, eis=ίνε, Κύπριος δὲ κ. Ἀρχάδας in) ἐπὶ κινήσεως εἰς τι. mittere in Asiam, πέμπειν εἰς τὴν Ἀσίαν. venio in regionem (σπ. in regione), ἀφικνούμαι εἰς χώραν. oscilium in certam diem indicere, ὕνοδον εἰς ῥητὴν ἡμέραν προσηπτεῖν. pecuniam insumere in alqd, ἀργύριον ἀναλίσκειν εἰς τι. faciem in rojusz effingere, τὸ πρόσωπον ἐπὶ τὸ χαίρον πλάττειν. nocere in uirtutis, καλεῖν ἐπὶ τοὺς γάμους. in unum diem, εἰς μίαν ἡμέραν. 3) ἐπὶ τι. in omnium mētendore, ἐπὶ τον ἔπνον ἀναδιδόναι. in collem confugere, ἐπὶ λόφον καταφυγεῖν. 3) ἐπὶ τινα, κατὰ τινας. in Persas proficisci, ἐπὶ Πέρσας ἵνασι. oratio in Catilinam, ὁ κατὰ Κικελίνα λόγος. 4) πρὸς, εἰς τινα ἢ τι. amor in patriam, ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη. merita in rempublicam, τὰ πρὸς, εἰς τὴν πολιτείαν εὐεργετήματα. impietas in deos, ἡ πρὸς, εἰς τοὺς θεοὺς ἀπίστεια. 5) aor podos in longitudinem, ἡ πόδας τὸ μήκος. in dies, ὁσημέραι, καθ' ἡμέραν. in aigulos annos, καθ' ἕκαστον ἔτος. hostilem in modum, εἰς

τρόπον πολεμίων, ἐχθρικῶ τρόπῳ. Σημ. habere in animum (= in animo), ἐν νῷ ἔχειν. esse in potestate, γεγενησθαι ὑπὲρ τινι. — 6) in μετ' ἀφ. ἐπὶ στασέως ἐν τινί in hac regione est, ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐστίν. in Peloponneso, ἐν Πελοποννήσῳ, κατὰ τὴν Πελοπόννησον. dicere in senatu, λέγειν ἐν τῇ συγκλήτῳ. in magnis viris non est habendus, ἐν τοῖς μεγάλοις ἀνδράσιν οὐ θετός. in his, ἐν τούτοις. in hoc tempore, ἐν τούτῳ τοῦ χρόνου. Ier in anno, τρίς τοῦ ἐνιαυτοῦ. vortatur in eo, ut defendat, ἐν τῷ ἀπολογεῖσθαι διατρίβει ἢ περὶ τὴν ἀπολογίαν. in agendo, ἐν τῷ πράττειν. in vino, ἐν οἶνῳ, ἐν τῷ συμποσίῳ. in metu esse, ἐν φόβῳ, διὰ φόβου εἶναι. bibere in auro, ἐν χρυσῷ ποτηρίῳ ἢ ἐκ χρυσοῦ ποτηρίου πίνειν. in jaculis et pello urseo, ἐν ἀκοντίοις καὶ δορᾷ ἔρκετον, ἀκόντια καὶ ἀρκτὴν φόρων. potare in rosa, πίνειν ἐν ῥόδων σταφάνοις. 2) ἐπὶ τινος. in montis, ἐπὶ τοῦ ὄρους. in humeris ferre, ἐπὶ τῶν ὤμων φέρειν. 3) ἐν τινί, ἐπὶ τινί. in dis est, ἐν τοῖς θεοῖς ἢ ἐπὶ τοῖς θεοῖς ἐστίν. 4) ἐπὶ τινί. in ea te gratias tibi ago, ἐπὶ τούτῳ ὁμολογῶ σοι χάριτας. 5) in eo aut ut, μέλλω ποιεῖν τι, περὶ τί εἰμι, in tempore, ἐν καιρῷ. in facili, ἐν εὐμαρεί, ῥαδίως.

2. in, μέριον στρατηκὸν ἐν συνθέσει εὐχρηστον, ἐσθδυναμοῦν τοῖς ε, ἀν, νη, τὸ δὲ η αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ τῆς προθέσεως in, πρὸ μὲν τῶν συμφώνων h καὶ p τρέπεται εἰς m, πρὸ δὲ τοῦ l, m, καὶ τ, ἀφρομοιεύται αὐτοῖς τούτοις, εἶον imbellis, impotens, illiberalis, immittis, irritus.

Υπο-accensus, a, um, ἀπρόσδοτος.

* Ināchides, ao, ā, Ἰναχίδης.

* Ināchia, idis, b, Ἰναχίς.

* Ināchius, a, um, Ἰνάχιος.

* Ināchus, i, a, Ἰναχίς.

Inadsuetus, ἴδ. inassuetus.

Inadtenuatus, ἴδ. inattenuatus.

In-adiustus, α, um, (σπ.) ἀκατός, ἀφελής.

In-adiutus, ενί, aium, are, alqd in loca, in locum, ἐνικοδομῶ, ἐποικοδομῶ τι τινα alqd, ἐνικοδομῶ, κατοικοδομῶ, φράττω τι. [νισος.

In-aequibilis, ο, (σπ.) ἀνώμαλος, ἀ- In-aequibiliter, ἀρχ. κ. μετ. ἐπὶ ἀνίσω, ἀνομοίως. [νόμοις.

In-aequālis, ε, ἀνώμαλος, ἀνισος, ἀ- In-aequāliter, ἐπὶ. (σπ.) ἀνίσως, ἀνομοίως.

+ In-aequatus, α, um, ἀνισος. Λιβ. + In-aequo, are, alqd, εἰσῶ, εἰσισῶ τι. Καίη.

In-aestivābilis, ε, ἄκριτος, δυσδιάκριτος. ἀκατανόητος. 2) ἀτίμητος, μὴ τιμητός.

In-aestivo, are, (σπ.) aestui, κυμαίνω, φέτομαι ἐν τινι.

In-alpitius, α, um, ἄλπειος. -pñi, οἱ ἄλπειοι, οἱ τὰς ἄλπεας κατοικοῦντες.

In-amābilis, ε, ἀνέραστος, ἄχαρις. + In-amāresco, cui, ere, πικραίνωμαι, πικρίζω. (σπ.)

+ In-amabilius, α, um, ἀφιλόδοτος, ἀφιλότιμος. Όδ.

Inambulatio, οἷς, ὅ. περιπάτησις, περιπατος.

In-ambulo, are, περιπατῶ.

In-ampouus, α, um, (σπ.) ἀτερπής, ἄχαρις. [μα. Πλ.

+ Inānias, are, ὅ. κενότης, κένω- + Inānibogus (αἰτα-ἰδους), α, um, κενόλογος. Πλ.

+ Inānimentum, ι, οῦ, κένωμα. Πλ. Inānitus, α, um, ἄψυχος.

Inānis, ε, μ. σ. κ. ὅπ. κενός. παῖς, κενὴ ψυχή. are, ὅ. alqd re, κενός τις. i. tumulus, τὸ κενόταφιον, κενόριον. i. corpus, τὸ κενόν, ἄψυχον, νεκρὸν σῶμα. lumina inānia, ὅμματα τυφλά.

Ināne, ὅ. τὸ κενόν. Ἐ ἀνρ. μετ. Ina-

nia rectus, κενός, ἀτάκτος λόγος. are, κενή, κατὰ ἑλπίς. 2) κενός, μάταιος, κενόδοξος, κενόλογος.

Inānitas, αἷς, ὅ. τὸ κενόν, κενότης. 2) κενότης, ματαιότης.

Ināniter, ἐπὶ. κενός, διακένη- * In ānitas, α, um, ἐνέηρος, χιρ.

In-ardesco, atai, ere, ἀνακαίω ἀναλάμπω. σῆς, ἀνακαίωμαι ἐν.

+ In-aresco, cui, ere, καταξή- νημαι, ξηραίνωμαι, ἀρσάινωμαι.

+ Ināritas, ε, ὅ. (εἶν. ἀρί- = Aritas.

In-assuetus, α, um, ἀήθης. [τε.

+ In-austūsus, α, um, ἀμ- + In-audas, acis, ἀνέλμος. (σπ.)

In audio, īni κ. ii, ium, ire, ἰνακούω, εἰσακούω, ἀκούω τι. de re, ἀκούω περὶ τινος. ex alqd, ἀκτινός ἢ περὶ τινος.

1. Inauditus, α, um, ἴδ. inaud-

2. In-auditus, α, um, ἀνήκου- ἀήθης, κινός. 2) μὴ ἀκουσθεὶς, ἀνακηρυγμένος, ἄκριτος. alqm ru-

Inauditum, τιμωρεῖσθαι τινα ἀκρ- In-auguratio, ἴδ. Inauguro.

In-auguro, ενί, aium, are, οἰ- ζομαι, οἰωνοσκοπῶ, id Inaugurat-

cis, οἰωνισάμενος, ἐπερωτήσας οἰωνούς ἐποίησε τοῦτο. 2) alqm ἢ

In-auratus, α, um, ἴδ. Inauro.

In-aures, ium, ὅ. ἐνώτια, ἑλ- In-auro, are, alqd, ἐπιχρυσῶ,

σῶ τι. Inauratus, α, um, ἐπιχρ- + In-aureus, α, um, ἀνε-

ωνισμού. Λιβ. Inauricatio, μ- νομένου τοῦ οἰωνισμού. Κικ.

* In-ausus, α, um, ἀτόλμητος Inb, τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδ.

Incaeduns, α, um, ἀξύλευτος. In-calesco, lui, ere, θερμαίνω-

καίωμαι. * ἔρωτι ἀθεομαι, καίωμαι. In-calescio, ere, alqd, (σπ.)

ἐν τῇ διανοίᾳ. incertus sententias, ἀπὸρως ἔχων βουλῆς.

incesso, αἰνῖν κ. αἰνῖ, ἔρε, (ἐκίτ. τοῦ incedo) αἰκν, ἀρμῶ ἐπὶ τινι, προσβάλλω τινι. 2) αἰκν (dictis), καθάπτωμαι τινος (ἐπειν), ὀνειδίζω τινά.

incedens, us, ē. (incedo) βάδισις, βάδισμα. 2) αἰσδος. 3) εἰσβολή, ἐκδρομή. [νοσίως.

incesto, ἐπὶρ. ἀνάγκως, μισρῶς, ἐ-incesto, aro, (1. incestus) αἰκδ, μισαίν τι. 2) αἰκν, διαφθείρω τινά (παράδιν), κατασφάζω τινά.

incestum, ī, οὐ. ἴδ. 1. incestus.

1. incestus, a, um, (in-cestus) ἀναγνος, ἀσελγής, μισρὸς, ἀνέσιος. incestum, ī, οὐ. ἀνεσιουργημα, μίσος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ ἀνέσιος ἀνευσεία, αἰμομιξία.

2. incestus, us, ē. (στ.) ἀναγνία, ἀνέσιος ἀνευσεία, αἰμομιξία.

inchoatus a, um, ἴδ. inchoo.

inchoo (inchoo), ανί, αium, are, αικδ, ἐνάρχομαι τινος, ἀρχομαι τινος. proelium, αρχομαι τῆς μάχης, τὴν ἀρχὴν τῆς μάχης ποιεῦμαι, facere αἰκδ, ἀρχομαι ποιεῖν τι. inchoatus, a, um, κατηργμένος μόνον, ἡμιτελής. ab inchoato domum exstruere, εἰς ὑπαρχῆς, ἐκ θεμελίων οἶκον κατασκευάζειν. 2) ἐγκαίνιζω, καθιερῶ. astat, βωμόν.

1. incido, cidi, ēre, (in-cado) αἰκοῖ ἢ συνήθρ. in αἰκν, in αἰκδ, ἐμπίπτω, εἰσπίπτω τινι ἢ εἰς τινά, εἰς τι. in loveam, ἐμπίπτω εἰς βόθρον. in terram, χαμαὶ πίπτω. portis, εἰσπίπτειν, εἰσορμῶν εἰς τὰς πόλεις. in hostem, εἰσπίπτω εἰς τοὺς πολεμίους, ἐμπίπτω, ἐκπίπτω, προσβάλλω τοῖς πολεμίοις. postilentia incidit in urbem, λοιμὸς ἐμπίπτει εἰς τὴν πόλιν. terror alci incidit, ἔννοιά μοι ἐνέπεσεν. in insidias, ἐνέδρας ἐμπίπτειν. in morbum, νόσῳ περιπίπτειν. i. homini improviso, ἀπροσδοκῶς ἐμπί-

πτω εἰς ἀνθρώπον, περιτυχάνω, ἐτυχάνω ἀνθρώπῳ. 2) ἐμπίπτω, παραπίπτω, συμπίπτω, συμβαίνω. forte incidit, πῇ, κατὰ τύχην συμπίπτει, συμβαίνει γένεσθαι τι. bellum incidit, ἐμπίπτει, συμβαίνει πόλεμος. in eandem diem incidunt mysteria, εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν πίπτει τὰ μυστήρια.

2. incido, idi, īam, ēre, (in-cado) αἰκδ, ἐντέμνω, ἐγκόπτω τι. arborem, ἐντέμνω δένδρον. talia incisa litteris, πῖναξ ἐπιγραφὴν ἔχων ἐγκαταργμένην. 3) αἰκδ αἰκοῖ ἢ in re, in rem, ἐντέμνω τι ἐν τινι, ἐγκαλάπτω, ἐγκαράττω τι τινι ἢ ἐν τινι, εἰς τι. leges in aes, ἐγκαράττω νόμους εἰς χαλκόν. foedus incisum columbae ἢ in columba, συνθήκη ἐγκαταλειμμένη ἢ ἐγγεγραμμένη ἐπὶ τῇ ἢ ἐν ἐπὶ τῇ. 3) περιτέμνω τι. visum, κλαδεύω ἀμπελιν. 4) ἀποκόπτω. erem, τὴν ἐλπίδα. sermone, πᾶς αἰφνης τὸν λόγον.

incilo, is, οὐ. (dnti incidila ex teo incido) (ἀρχ. κ. μετ.) διώρυξ, ὄχιας, ἀμάρ.

incipiunt, a, um, ἴδ. incipio.

in-cingo, πῇ, uciunt, ēre, διαζώνομαι, περιζώνομαι. zona incingor ἢ me incingo, τῇ ζώνῃ ζώνομαι. i. urbem munitibus, περιτειχίζω τὴν πόλιν, περιβάλλω ἢ περιβάλλομαι τείχη τῇ πόλει. Hispania peltago incincta est, ἡ Ἰβηρία τῷ πελάγει διαζώνεται.

[δῶ. Ορεκ.

incipio, ēre, (in-ceno) ἐπάδω, ἔ-incipio, cēpi, ceptum, ēre, (in-cario) αἰκδ, ἐπιχειρῶ τινι. facinus pulcherrimum, καλλίστῳ ἔργῳ. 2) αἰκδ ἢ facere αἰκδ, ἀρχομαι τινος, ἀρχομαι ποιεῖν τι. 3) οὐδ. ἀρχομαι. annus incipit, τὸ ἔτος ἀρχεται.

incipisso, ēre, Πλ. = incipio.

inciso x. -aium, ἐπὶρ. (incido) κόμματικῶς, κατὰ κόμματα.

incisio, ōnis, ō. κ. incisum, ī, οὐ.

(incido) ἐν τῇ ῥατ. τὸ κόμμα, τὸ ἀπλούστατον κῶλον.

incisus, s, um, ἴδ. incido.

incisamentum, i, οὐ. παρόρημα, κέντρον.

inclinate, ἐπίρ. † μ. σ. (σπ.) ὁρμη-

inclatio, οἷος, θ. παρόρησις, προ-
τροπή. i. divina, ὁ ἰνδουισμὸς. 2) ἔρμη, φορὰ, ταχύτης.

inclutus, s, um, μ. σ. κ. ὑπ. (μτχ. τοῦ inclio) φερόμενος, δρομικός, ταχύς. 2) ἔνθεος.

in-cilio, αντι, alium, are, alqm ἢ alqd, ἱλαύνω, ταχύνω τι. equum, ἱ-
λαύνω, ὁτρύνω τὸν ἵππον. hastam, βάλλω τὸ δόρυ. incitor, ἐπείγεται, ταχύνω, se incitare in alqm, ὁρμῆν, ὁρμᾶσθαι, δρομῶ φέρεσθαι ἐπὶ τινα. 2) alqm ad alqd, παρεξύνω, παρὰ μὴ τινα ἐπὶ τι, πρὸς τι. 3) alqm, ἔνθεον ποιεῖ τινα. 4) alqd, αὐξάνω τι.

1. * inclutus, s, um, (in cileo) τα-
χύς, ὠκύς, δρομικός.

2. inclutus, s, um, (in-citus) ἀκί-
νητος. παροιμ. ad incitas (ὑπὸν. cal-
ces) redigere alqm, εἰς ἰσχάτην ἀπε-
ρίαν καθιστάναι τινά.

inclutis, s, (μτχ.) ἀνάστεις, ἀ-
γροίκος, ἄγριος, ὠμός.

inclutitor, ἐπίρ. (σπ.) ἀγροίκως,
ἀγρίως, ὠμῶς.

+ in-clamo, are, (inclamo) alqm,
τραχύτατον προσφωνῶ τινα. Πλ.

in-clamo, αντι, alium, are, alqm, ἐπι-
καλῶ, βοῶ, καλῶ τινα. 2) alqm (* al-
cui), ἐπικαλῶ, ψίγω, ἐπιπλήττω τινά. 3) ἐπιβοᾶμαι, ἐπικαλεῖμαι τινα. 4)
οὐδ. βοῶ, ἀναβοῶ.

† in-claresco, fui, ēre. ἐπιφανῆς
γίνομαι, λαμπρύνομαι.

inclēmens, nis, μ. σ. (σπ.) ἀπηνής,
τραχύς, πικρός.

inclēmenter, ἐπίρ. μ. σ. ἀπηνῶς,
τραχίως, πικρῶς.

inclēmētis, as, θ. ἀπηνῆς, τρα-

χύτης. coeli, ἡ βραχὺς τοῦ οὐρανοῦ.

inclinatio, οἷος, ἐγκλίσις, κλίσις.
coeli, τὸ κλίμα τοῦ οὐρανοῦ ὅτι ῥαπ-
τροπή, μεταβολὴ διὰ τὴν ἀλλαγὴν
οἱ ῥοπὴν τῆς φασίας, κατ' ἐγκλί-
σιν ἢ προθυμίαν, εὐθείαν, εὐμενίαν.

inclinatus, s, um, μ. σ. (μτχ. τοῦ
inclino) κλίνων, ῥεπων. inclinatio ad
pacem, μᾶλλον ἐπὶ τὴν εἰρήνην κλι-
νων ἢ ῥέπων. 2) κλίνων ἐπὶ τὸ χεῖρον.
inclinata res, τὰ καταρριοντα πράγ-
ματα, ἡ δυσχέρεια τῶν πραγμάτων.

in-clino, αντι, alium, are, alqd, ἐγ-
κλίνω, κλίνω τι. genus arenis,
κλίνει τὰ γένητα, ὁκλάζειν ἐν τῇ ἐμ-
μῃ. me inclino, κατακλίνεμαι. acies
inclinatur, ἡ φάλαγξ ἐγκλίνει, κλί-
ναι. i. aquam ad litora, ἄγω, ὀχεταῖν
τὸ ὕδωρ πρὸς τὴν ἀκτὴν. culpam in
alqm, ἀνατίθηναι τινὶ τὴν αἰτίαν. sol
se inclinat, ὁ ἥλιος κλίνει. fortuna
se inclinat, ἡ τύχη ῥοπὴν λαμβάνει.
me inclino ad Stoicos, ῥέπω πρὸς τοὺς
Στωϊκοὺς. febris se inclinat, ὁ πυρετὸς
χαλᾷ, λωφεῖ. 2) κλίνω ἐπὶ τὸ χεῖρον. 3)
οὐδ. inclino, me inclino, ἐγκλίνω, κλί-
νω, ῥέπω.

inclutus, s, um, ἴδ. inclutus

includo, uis, uisum, ēre, (in-claudo)
alqm ἢ alqd in rem, in re ἢ re, ἐγ-
κλείω, κατακλείω, συγκλείω τινά ἢ τι
ἐν τινι, εἰς τι, ἐντὸς τινος, εἰσω τινός.
alqm in cella, κατακλείω τινά ἐν τῷ
σηκῷ. alqm in carcere, in carcere ἢ
carcere, καθείργουσι, συγκλείω τινα
εἰς δεσμωτήριον ἢ ἐντὸς δεσμωτηρίου.
amaragnum auro, σμάραγδον χρυσῷ
περικαλύπτω. alqd orationi, παρεντί-
θημι τι τῷ λόγῳ, περιβαίρω τι εἰς τὸν
λόγον. 2) ἀποκλείω, κωλύω τι. 3) κα-
τακλείω, τελειῶ, τελειυτῶ, ἀποτε-
λῶ τι.

+ inclūsis, οἷος, θ. κατέκλεισις,
κάθεξις. Κικ.

inclūsus, s, um, ἴδ. includo.

inclutus, α, um, μ. † υπ. (clueo, κλώω) κ λ υ τ ὃ ε, περιχλωτός, ενδύος.
inclutus, ιδ. inclutus.

1. incoctus, α, um, ιδ. incoquo.

2. in-coctus, α, um, (ἀρχ.) ἀνέψητος.
in-coenatus, α, um, ιδ. in-enatus.
incoenis, α, ιδ. incensis.

in-cogitabilis, α, (Πλ.) κ. in-cogitans, nia, (Ter.) ἀλογιστος, ενόητος.
† in-cogitantia, α, θ. ἀλογιστία, ἀλογία. Πλ. [νόητος.

in-cogitatus, α, um, ἀλόγιστος, ἀ-
† in-cogito, are, alicui alqd, επι-
νοῦμαι, μηχανῶμαι τινί τι. Ορ.

in-cogitus, α, um, ἄγνωστος. 2)
ἄκριτος, ἀνεξίταστος. alqm causā in-
coguitā condemnare, ἀκριτί καταγι-
γνώσκειν τινός.

incoho ιδ. inchoo.

incola, αο, ἄ. κ. θ. (incolo) ὁ κ ἡ
ἐνοίκος, κάτοικος, οἰκῆτωρ. bestia a-
quarum incola, τὸ ἐνυδρίδιον ζῶον. i.
arbor, ἐγχώριον δένδρον. 2) μετοίκος,
παροίκος. 3) πατριώτης, πολίτης.

in-colo, colui, cultum, ēre, locum
ἐνοικῶ τινί ἢ τι, κατοικῶ, οἰκῶ τι. 2
οὐδ. οἰκῶ, κατοικῶ. [οἴκος.

incolūmis, α, ἀκέραιος, ἀβλαβής,
incolūmiles, αἷα, θ. ἀκραιστής ἀ-
βλάβεια, ἀσφάλεια, σωτηρία.

in-columitatus, α, um, (ἀρχ. κ. ποιητ.)
ἄνευ ἀκολουθίας ἢ προσηγορίας.

incolūtio, are, alqm, ἐξηγησάμενος
κατὰ τινός, ἐνειδίξω τινά. Πλ.

† in-commendatus, α, um, ἀπρο-
στάτευτος, ἀπροῦρητος. Όδ.

in-commode, ἐπὶρ. μ. σ. κ. υπ.
ἀνεπιτηδαιέτης, ἀτόπως, ἀναρμόδιως.
3) ἀκρίως.

† incommensuratus, α, um, κωμικ.
= incommensus. Πλ.

incommoditas, αἷα, θ. δυσχε-
ρεία, ἀνεπιτηδαιέτης, ἀτοπίε, ἀναρ-
μοστία. 2) ἀκαιρία.

in-commode, are, (σπ.) alicui, ἐνο-

χλῶ τινι, βλάπτω τινά.

in-commodum, ιδ. incommo-

in-commodus, α, um, μ. υπ.

χρηστος, ἀνεπιτηδαιέτης, ἀναρ-
μοστίας, δυσχερής, χαλεπός. τε
commodae, τὰ δεινά, ἡ δυσχερὴς

φοβία. i. inar, δυσχερής, χαλεπὴ
ρεία. i. valetudo, ἡ καχεξία — in-

modum, i, οὐ. τὸ δυσχερῆς, ἡ
χρηστία, ἡ εὐνοειδέεια. incommo-

comporum, τὰ καχεκτῆματα, αἱ
ξίαι τῶν σωματίων. incommodu-

incommodu, ἢ offero alicui, βλάδην φέρω τινί.
commodo afflictor ἢ incommodu-

rio, βλάπτομαι, ζημιεύμαι. in-
modo tuo, ἐπὶ τῇ σὴ βλάβῃ. in-

modo valetudinis tuae, ἐπὶ τῇ
τῆς ὑγείας σου.

in-commutabilis, α, (σπ.) ἀ-
βλητος. [δ.

in-comperitus, α, um, ἄγνωστος.
in-compositus, ἐπὶρ. ἀσυντά-

τάκτως. [τε
in-compositus, α, um, ἀσύντακ-
† in-comprehensibilis, α, ἀ-
πτος, ἀληπις, ἀκατάληπτος.

in-comptus, α, um, μ. † σ. ἰ.
υος, ἀκισμος.

in-concensus, α, um, ἀσυγχώ-
in-concilio, are, ἀπικλετρι-
ποδοκιμάζω. 2) = concilio.

in-concinnus, α, um, ἀκωμψ-
νάρμοστος, ἀρρυθμος. [τάρ-

in-concensus, α, um, ἀσειστός.
incondite, ἐπὶρ. ἀσυντάκτως,
κτως, ἀναρμόστως, ἀκόσμως.

in-condilina, α, um, ἀσύντακ-
τακτος, ἀνεύθυνος. 2) ἀναρμόστο-
δυσμος, ἀκόσμος, ἀκωμψος.

† in-congruens, nia, (σπ.)
μεικτός, ἀκατάλληλος.
inconspicienda, αο, θ. (σπ.)
ρυσκαφία, ἀλογιστία.
in-considerate, ἐπὶρ. (σπ.) ἀ-
σκέπτως, ἀλογιστως, ἀσκέπτως.

inconsideratus, a, um, μ. ὁπ. ἀ-
πιστευματος, ἀκροστοτος, ἔσχατος,

in-conseñabīlie, e, (σπ.) ἀπαράμυ-
βητος

in-constants, μ , σ , κ , $\frac{1}{T}$ $\dot{\mu}$ $\dot{\sigma}$ $\dot{\kappa}$ $\dot{\frac{1}{T}}$.
 $\dot{\mu}$ $\dot{\sigma}$ $\dot{\kappa}$ $\dot{\frac{1}{T}}$ $\dot{\mu}$ $\dot{\sigma}$ $\dot{\kappa}$ $\dot{\frac{1}{T}}$ $\dot{\mu}$ $\dot{\sigma}$ $\dot{\kappa}$ $\dot{\frac{1}{T}}$

inconstantier, επιρ. μ. ὑπ. ἀκα-
ταστάτως, ἀστατῶς, loqui, ἀνακολου-
θῶς λαλεῖν. | στασια

in conspectu, et, v. ἀνατολῆς, ἀ-
να. conspice, επί. μ. σ. ἀβουλεύτως,
ἀπελευθέρως, ἀπερίσκεπτος.

1. το-σπασίτις, α, υμή, ἀπρὸ δου-
λότητος, ἀπρὸ δουλοῦ, ἀπρὸ δουλείας. 2)
ἐδούλος, μὴ λαβὼν συμβουλήν. 3) μὴ
ὑποταγείς.

2. ἡ-σοσιαλίστα, κα.έ. τὸ μὴ συμβου-
λεύεσθαι. ἡ-σοσιαλίστα πρὸς, μὴ ἐπερω-
τήσεως κα.έ. μὴ συμβουλεύεσθαι τοὺς μοι.

* in-consumimus, a, um, ἀμελωτος, ἐφ' ἁρτος.

io-*contāmīuānus*, a, um, (σπ.) ἀ-
μολυντος, ἀμίαντος.

+ in-contentus, a, um, ἀνεύχεται, δυσπώνος. Κίχ.

incontinent, πῆς, μὴ κρατῶν, μὴ
κατεύων, 2) ἀκοιτῆς, ἀκόλαστος.

incontinenter, ἐν τῷ. (σπ.) ἀκρὸς αἰὼς
incontinentia, ἀπ. θ. ἀκρὸς αἰὼς

ἀσφάλεια.

ἀνατάλληλος, ἐπρεπής.

αἰσιν τοῖς ἡ αἰσα πο, ἐνέψω, συνέψω τ
τινι, ἔψω τῇ ἐν τινι, 3) βαπτῶ τῇ.

+ in-correctus, a, um, $\pi\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\varsigma$
in-corrupte. $\pi\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon$. u. g. $\pi\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon$

ῥως, ὁρθῶς.
in-correctus. a. om. u. † a. κ.

ὁτ. ἀφθόρος, ἀδιάφθόρος, ἀκραιός. 2
μεταφ. ἀφθόρος, ἀδιάφθόρος, γνήσιος
καθόρος, ἀκραιός. ἰ. τσιγο, ἀφθόρος
παρθένος. ἰ. ευαίος, φύλαξ ἀδιάφθα-
τος, ἀδιάφθόρος, ἀδωροδόκτος.

in-cre-bran-co 1:11 -bosco, brui, etc

ἐπαύξεται, αὐξομαι, αὐξάνομαι, ἐπί-
δοσιν λαμβάνω. numerus increbrescit,
ὁ ἀριθμός, ἐπαύξεται, αὐξεται, maiores
deiores increbrescunt, τα χεῖρω
ἤντιν επικρατεῖ, ἐπι:πλάζειν. fortis
li increbrescebat, ἡ γῆμῃ τοῦ πολέ-
μου διεθρυλλεῖτο, διεθρύετο.

+ *incrēbro*, are, (in-creber) αυ-
γνάζω, αυγνίζω. Πλ.

in-rēdībhlis, e-āpistos, parādōtos,
incredibile audito, āpiston exousai,
dictu ē memoratu, anekkraston, lo-
gou chreitton, incredible quantum,
amhanton doon. 2) āpistos, āpiston.
3) āpistos, āpiston-anos.

in-crēdibyller, ἀπίθ. ἀπίστως, πα-
ραδόξως. [πῶς]

in-credūlus, a, um, ἀπιστος, ἀπι-
incrementum, i, οὔ, (increasco) α-
παύσει, αὐξήσει, ἐπίδοσις, incre-
mentum carpo, ἐπαυξάνομαι, ἐπιδόσιν
λαμβάνω, ἐπιδίδωμι. afferre sicuti,
ἐπίδοσιν παρεχω τινί, επαυξανται.
2) γένος, θεμέλιος. 3) σπόρος, σπέρμα.

in-crepito, avi, atum, aro, (ἐπι-
 τῷ increpo) alqm ἢ aleui, ἐπιπλη-
 τω τινά ἢ τινι, ἐπιτιμῶ τινι, aleui
 alqd ἢ alqm alejs tei, ἐπιτιμῶν τινι
 τι, αἰτιᾶσθαι τινά τινοσ· 2) πληττω,
 κοπιῶ.

încr p tus, a, um,  d. increpo.

in-crēro, uī. Yimn, are, φασκω, κρο-
tō, κροτῶ. alqd increrouī, ψέφομαι
ἀγένητο, ψέφος ἡκούσθη. 2) alqd, βοῶ
τι. alqm, ἐπιβοῶ τινι. 3) lyram, ἀ-
νακροῦω, κροτῶ τὴν λύραν. κοπιῶμαι
ἤχην ἤχον. παύω, κροτεῖν τῷ ταίρῳ
incerpai unda latus, τὸ κύμα κτυπεῖ
τὴν πλευρὰν incerpai llyon, ἀναθεῖ
κλαίει τὸν ἴππον. 4) alqm, ἐπιπλάττω
τινα ἢ τινι, ἐπιτιμῶ τινι. inpergo,
ἐπιτιμῶμαι. alqd incergo, λέγω τι.

in crescendo, ἐνί, ἐνθ, ἐκταύνομαι, αὐξανομαι, ἐπιδιδωμι, ἐπιδόσιν λαμβάνω. 2) αἰσῶ, ἐκπύωμαι ἐν: aqua

mas cuti, increseunt, λιπίδες τῷ δερμάτι ἐπιφύονται.

+ in-crepus, a, um, ἄκρτος, μικτός, ἀκάρτος. Ὁρ.

in-crepuius, a, um, ἄπ. Ὁδ. καί

in-crepius, a, um, ἀναιμακτος.

in-creuato, are, alqd, πλακῶ τι. ἀγαμολύνω, ῥυπαίνω τι. Ὁρ.

incubus, a, um, ἴδ incubo.

in-cubo, are, alium, x, ai, īum are, alcuī ἢ in to, (σπ. re x rom), ἐγκοιμῶμαι τινι. in sano, ναῶ. Jovī (=templo Jovis), τῷ τοῦ Δ'ος ναῶ. 2) ἐπικάμει τινι. pollibus, κατακλίνεσθαι ἐπὶ δερμάτων. humero incubat haeis, τῷ ὤμῳ ἐπικάμει τὸ δόρυ. incubat pecunia, ἐπικόμει ἐπὶ τῶν χρημάτων. menti dolor incubat, λύπη τῇ ψυχῇ ἐμπίπτωκε, τὴν ψυχὴν κατέχει. 3) ἐνδιατρίβω τινι, κατοικῶ τι. Erymantho, ἐνδιατρίβειν τῷ Ἑρυμανθῷ. erces, κατοικεῖν ἄντρα. 4) gladio, ξίφει περιπίπτω.

in-cudo, ūsum, ere, eūchr. μόνη ἢ μετχ. īucūsus, a, um, γλυπτός. lapis īncusui, ὁ χαρακτὴς λίθος, ὁ μυλῆτης.

inculco, are, alium, are, (in-calco) alqd alcuī, ἐμπατῶ, ἐμδύω, ἐμφράττω τί τινι. μετφ. εντυπῶ, ἐνοφραγίζω τί τινι. oculis īmagines, ἐντυποῦν, ἐμποιεῖν ταῖς ὀφθαλμοῖς εἰκόνας. 2) παρεμβύω, παρενεῖρω, παρεντίθημί τινι. Graeca verba, Ἑλληνικά ῥήματα. 3) alqd, καταπατῶ, ἰδαρίζω τι. aream, ἰδαρίζειν τὴν ἄλων.

in-cultratus, a, um, ἀνέγκλητος, ἄμαμπτος.

in-culte, ἐπὶ ῥ. μ. σ. ἀκόμψως, ἀκόσμως, ἀγρίως, ἀπειροκάλως.

1. in-cultus, a, um, ἀνέργαστος, ἄγριος. i. ager, ἄγρος ἀγεώργητος, χέρος. 2) μεταφ. ἄγριος, ἄκοσμος, ἄκομψος, ἀπειροκάλος. [μείλησις.

2. in-cultus, us, a. ἀθεραπευσία, ἀincubus, cubui, cubium, ere, (in-

in dīrāctōr, dērtia. 1. ἰνδράκτωρ, ἰνδράκτωρ
 ūrē (indo-ariacōr, αἰρητὴ ἢ αἰρητὴ, ὁ
 συγγράμει τὸν γράμματος ἀνεναντίας τινος)
 λαμβάνω. 2. ὁπ. ἀνεναντίας τινος.
 in dīrāctōr, α, ἡ, ἰνδράκτωρ. Τακ.
 in dīrāctōr, α, ἡ, ἰνδράκτωρ. αἰρητὴς
 ἢ ἀνεναντίας, ἀνεναντίας, ἀνεναντίας.
 2. ἀνεναντίας. 3. ἀνεναντίας, ἀνεναντίας
 γινώσκει. ἰνδράκτωρ.

in dīrāctōr, ἰνδράκτωρ, ἀνεναντίας.
 in dīrāctōr, α, ἡ, ἰνδράκτωρ, ἀνεναντίας,
 ἰνδράκτωρ.

in dīrāctōr, α, ἡ, ἰνδράκτωρ, ἀνεναντίας,
 ἰνδράκτωρ, ἀνεναντίας. Τακ.

in dīrāctōr, α, ἡ, ἰνδράκτωρ, ἀνεναντίας. Κεκ.
 in dīrāctōr, α, ἡ, ἰνδράκτωρ, ἀνεναντίας.
 1) ἀνεναντίας, ἀνεναντίας, ἀνεναντίας.
 in dīrāctōr, α, ἡ, ἰνδράκτωρ. 2. ἰνδράκτωρ.

in dīrāctōr, α, ἡ, ἰνδράκτωρ, ἀνεναντίας, ἀνεναντίας,
 ἰνδράκτωρ, ὅτι, ἀνεναντίας.

1. ἰνδράκτωρ (=endo) ἰνδράκτωρ, 1. ἰνδράκτωρ.

2. in-do, dīdi, dītum, ēre, alqd
 alcuī ἢ in alqd, ἀντιθῆται, ἀντιθῆται
 τί τινι. alcuī compedes, ἀντιθῆται
 τινι δεσμά, alcuī pān orem, ἀντιθῆται
 ἑμπαλῶν, ἑμπαλῶν τινι φόβον. alcuī
 pomen, ἀντιθῆται τινι ὄνομα.

in-dōcīlis, α, ἡ, ἰνδράκτωρ, ἀνεναντίας,
 αἰρητὴ, ἀνεναντίας, ἀνεναντίας, ἀνεναντίας
 τινος. 2) ἀνεναντίας. 3) ἀνεναντίας.

in-dōcīlis, ἰνδράκτωρ, ἀνεναντίας, ἀνεναντίας.

in-dōcīlis, α, ἡ, ἰνδράκτωρ, ἀνεναντίας, ἀνεναντίας,
 ἀνεναντίας, ἀνεναντίας, ἀνεναντίας.

alcuī rei, ἀνεναντίας, ἀνεναντίας, ἀνεναντίας.

in-dōcīlis, α, ἡ, ἰνδράκτωρ, ἀνεναντίας.

in-dōcīlis, α, ἡ, ἰνδράκτωρ, ἀνεναντίας, ἀνεναντίας,
 ἀνεναντίας, ἀνεναντίας, ἀνεναντίας.

in dōcīlis, α, ἡ, ἰνδράκτωρ, ἀνεναντίας, ἀνεναντίας,
 ἀνεναντίας, ἀνεναντίας, ἀνεναντίας.

in dōcīlis, α, ἡ, ἰνδράκτωρ, ἀνεναντίας, ἀνεναντίας.

in dōcīlis, α, ἡ, ἰνδράκτωρ, ἀνεναντίας, ἀνεναντίας.

in dōcīlis, α, ἡ, ἰνδράκτωρ, ἀνεναντίας, ἀνεναντίας.

αυτοῖς, ἀκατείνυσθαι τι. 3) μεταφ.
ματῶς indubi nobis amoris, ἀφ' οὗτος
ἐμποῖται ἡμῖν τὸν ἔρωτα. 1. aliqd in
mensura esse, ἐμποῖται τι τῇ ψυχῇ τι-
νας. ventī as in pubem induebat, εἰ
ἀνέμοι ἀεολύον περὶ νεανίων. induere
se, ενδύειν ἑαυτόν, περὶ πλῆκεσθαι in-
duere se in laqueum, περιελίκεσθαι.
πειπνίσκειν ἄκρόφ. alciui ranoem,
ἐμποιεῖν, ἐκβάλλειν τινι τόδον. por-
toram hostis, ὑποκρίνεσθαι τὸν πο-
λέμιον. mures Persorum, περιβαλ-
λεσθαι τὰ τῶν Περσῶν ἔθνη. vol-
ua e vestis, πρεσποιεῖσθαι αὐστέρην
πριτωπόν.

in-duresco, τυφ, ἔρε, ἀπροσκληρού-
μαι, σκληρούμαι.

in-dūro, ατε, ελqδ, ἀπροσκληρῶ,
σκληρῶ τι, μετ' σκληρῶ, στερῶ τι.

1. indus, α, um, ἱ-διαύς. Indus
dus, ὁ-λατῶ (ὁδοὺς ἄλφραντες). In-
dus, ι, ε. ὁ ἱ δ'ος.

2. Indus, ι, ε. ἱνδός, κατ. τῆς ἱν-
δίας. 3) Φρυγίας καὶ Ἡ-κρίας.

+ indūsiarius, ιι, ε, ὁ τοῦ χιτω-
νίσκου κατασκευάζων. Πλ.

+ indūsius, α, um, ὁ τινος χιτωνί-
σμο ἡμετεριμῶν. Πλ.

industria, αο, θ. φλοκονία, φιλερ-
γία, ἐπιμέλεια. industrīa εἴτε do, +
ex industria, (σπ. ἀρχ. κ. μετ.) οὐ
industriam, ἐπιτήδεος, ἐξεπίτηδους.

industri e ἐπιβελήκονως, ἐπιμελῶς.
industrius, α, um, μ. (ἀρχ) ο.
(industro = iusto) σελήκονος, σφίγγος.

1. indūtos, α, um, ἱδ. induo,

2. indūtus, αο, ε. (induo) (σπ.)
ενδύομαι, ἀμφέναι. [μετα.]

indūtere, ατυμ, θ. (induo) ενδύ-
εσθαι, αε, θ. (in edo) δοῦναι.

+ in editione, α, um, ἀνέλαδοτος, ἄ-
γαστος. ὅδ

In dīgans, ατις, ἐκρόμφοι, ἀπει-
ρόκαλοι. [παιτερόλως.]

In dīgansior, ἐκρ. ἀκρόμφοι, ἀ-
πείρητα βίβλις, ε, ἀκατακάλαιατος,
ἀμήχανος, ἀνέκφυκτος.

+ In-ēndior, ε, α, αμ, ἀνέκφυκτος, ἀναπο-
νήσσω τι. ὅρ.

In-ēnius, α, um, ἀκρίστος.

In-ēnarrābilis, ε, ἀνεξήγητος, ἀ-
διήγητος, ἀκρίστος.

+ In-ēndibilis, ε, ἄλως. μετ.
ἀνεξήγητος. κίε.

In-eo, ἐνι κ. ἱι, ἵπταμ, ἵρε, ελqδ κ.
π. inelqδ, εἰσσιμι, εἰσέρχεμαι εἰς τι.
urbem ἢ in urbem, εἰς τὴν πόλιν.
contineam, εἰσέναι ἐπὶ συμφορῶν.
mulierem, εἰσέναι πρὸς γυναῖκα, συγ-
γίνεσθαι γυναικί. vacca e iuxta in-
te, βούς ἐκτετασμένος ἐπὶ τοῦ τοῦ. f-bis
in iuxta, πυρκαῖα ἐκτετασμένη, ἡφ' αὐτῇ
μου. in bisur, εἰσελεύσονται. 3) ελqδ,
εἰσέρχομαι εἰς τι, ἀπτομαι τινος, ἐγ-
χειρῶ, ἐκχειρῶ τινι. bellum, εἰσέρ-
χεσθαι εἰς πόλεμον, ἀρχεσθαι τοῦ πο-
λέμου. mag'istratum, καθίστασθαι εἰς
ἀρχάν, ἀπτοσθαι τῆς πολιτείας. visum
ἢ iter d'm'de, περιεῖσθαι. μεταφ.
visum inire, ἐκτετακέναι, περιεῖσθαι με-

χάρτεσιν συγγράμειν περὶ τινι. 3) ἀρχομαι, ἰσχυρὰ ἀποκτίνω, τὸ ἀρχομενόν ἐστις. Insuper ἄνω, ἀνωθεν τοῦ ἔτους. imilia seculare, ἀνελκένου τοῦ θάους.

Inerte, ἐπὶ ἐνεπιτηδεύεις, ἀτόπως, ἀπεριεκάτως.

Inertia, α, θ. (Kw.) ἐνεπιτηδεύεις, ἀτομία, ἀδολητρία, ἀπεριεκάλεια. 2) ἐννήθ. inertiae, αγυμ, πλ. εἰ ἀπὸ τοῦ ἀπεριεκάλεια.

* Inertia, ἰρε, ληρω.

Inertus, α, um, μ. σ. κ. ὅπ. (inertus) ἐνεπιτηδεύεις, ἀταρξείας, ἀτοπος ἀπεριεκάλος, ληρωδής.

+ In-ēquitiābilitas, ο, ὅλ. ἐπὶ πηλίκους, ἀνίπποι, δύσιπποι, ἀριπποι. Kour.

Inermis, α, κ. -inis, α, um, ἰν-ermis ἀσπής, ἀνοπλος.

In-errans, nis, ἀπλανής.

In-erro, are, alui, emplaζομαι τινι, πλανῶμαι ἐν τινι. 2) πλανῶμαι.

Inera, ris, μ. σ. κ. ὅπ. (in a) ἀτεχνός. 2) ἀδρανής, ἀργός, καθύπερθε. Ineratus, τὸ ἀδρανὲς γῆρας. Inermis, ὁ ἀπραγγὸς χρόνος. aqua, τὸ ἕρπιδι ὕδατος. Inerata, ὁ ψυχρὸς στίχος. Inigma, τὸ ἀδρανὲς, καθυποποιον ὕψος.

Inertia, α, θ. (inert) ἐνεπιτηδεύεις. 2) ἀδρανεία, ἀργία, καθυποποιον. [α. θ. ὅλ.]

In-ēdūtilus, α, um, ἀπαιδευτός, ἀ-

In-ēdo, are, διδάσκω, μόνον (Ter κ. Α. 6) μτφ. aliquid te, σιζέω τινά τινι, πληρῶ τινά τινος.

In-ēnitiābilitas, α, ἀνέκφυκτος, ἐρυκτός, ἀρυκτός. [συχός. Οὐίργ.]

+ In-ēxōitus, α, um, ἀνέγερτος, ἡ-

* In-ēxōitābilitas, α, ἀναπολόγητος. 2) ἀπελογίας ἐνεπίδακτος, ἀπαράιτητος. In-ēxōitātus, α, um, ἀγώμνητος, ἀνάσκητος.

In-ēxhaustus, α, um, ἀνεξάντλητος.

In-ēxōitābilitas, α, ἀπαράιτητος, ἀνέξις, ἀνέξις. 2) ἀνεπίτακτος.

In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος.

In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

* In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

* In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

+ In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

+ In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

+ In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

In-ēxōitātus, α, um, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος. 2) ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος, ἀνέκφυκτος.

ἐπιζητέω, infemiam parare alicui, εἰδέναι τινὲ κατεσκαρτεῖν.

infamias, e, (infamia) δόσημος, δυσ-
χλῆς, ἄδοξος, ἐτιμας.

infamio, a, u, (infamia) αἰσθ. ἢ αἰσθ.,
ἐτιμῶ, ἐτιμαζώ, διαβάλλω τινά ἢ τι.
2) θρυλλῶ τι.

infandus, a, um, (for) ἄφατος,
ἄρρητος, ἀναφραστός. 2) ἄφατος, ἄρ-
ρητος, ἀνόσιος, ἀνάμειος. 3) ἀπεισίος.

infans, nia, m, f, (infans) ἐπι-
ἀνθρώπων νηπιός. pupilla infans, νη-
πία ὀφθαλμῷ. ab infantiibus ex νηπίων,
ἐκ νηπιότητος. infans in uia, ἡ νη-
πία χεῖρ, ἡ τοῦ νηπίου χεῖρ. 2) ἐπι-
ζῶων νηπιός, νεογνός. 3) ἀγλαός, ἀ-
φρωνος. 4) ἀγλωσσός, ἀφύτης πρὸς τὸ
λαλεῖν, ἀπειροῦ τοῦ λαλεῖν.

infantia, ae, f, νηπιότης. 2) νη-
πιότης, ὀλίγη ἡλικία, τὸ πρόσφατον.
3) τὸ ἀγλαόν, ἀωονία. 4) ἀγλωσσία,
ἡ πρὸς τὸ λαλεῖν ἀφνία, ἡ τῶν λαλῶν
ἀπειρία.

infantilis, e, (sp.) νηπιείος, νη-
πιόπρεπτος.

infarcio, rei, eum, (re), αἰσθ., ἐν-
στέτω, ἐμδύω, ἐνοστοδίζω τι.

infatuo, are, (infatua) αἰσθ.,
μωρῶ, ἀπεμωρῶ τινά, ἀδελιερὸν τινά
ποιῶ [τυγχάνω]

infatuus, a, um, ἀπαίσιος. 2) δυσ-
infatio, ōis, ē, (infatio) βαρεῖος.

infelicitas, atis, f, δυστυχία, ἀ-
τυχία. 2) κακοδαίμονια.

infelicitas, atis, f, (infelicitas) αἰσθ.,
παραδῶλλω τινά δυστυχίᾳ. Πλ.

infelix, is, e, (infelix) αἰσθ.,
παραδῶλλω τινά δυστυχίᾳ. Πλ.

infelix, is, e, (infelix) αἰσθ.,
παραδῶλλω τινά δυστυχίᾳ. Πλ.
infelix, is, e, (infelix) αἰσθ.,
παραδῶλλω τινά δυστυχίᾳ. Πλ.

infensus, are, (infensus) αἰσθ.,
παραδῶλλω τινά δυστυχίᾳ. Πλ.

infensus, are, (infensus) αἰσθ.,
παραδῶλλω τινά δυστυχίᾳ. Πλ.

inferio, are, (infero) ἐναγί-
σματα, τάρχια, χοαί. inferias affer-
re ἢ ferre alicui, χαράς τινι φέρειν, μα-
στιασθαι αἰσθ. inferias alicui, ἐναγίζω τι-
νὶ τινί.

inferior, us, ō, inferior.

inferius, e, (inferius) αἰσθ.,
παραδῶλλω τινά δυστυχίᾳ. Πλ.

inferius, e, (inferius) αἰσθ.,
παραδῶλλω τινά δυστυχίᾳ. Πλ.

inferius, e, (inferius) αἰσθ.,
παραδῶλλω τινά δυστυχίᾳ. Πλ.

inferius, e, (inferius) αἰσθ.,
παραδῶλλω τινά δυστυχίᾳ. Πλ.

is, is, τῆς ἐσχάτης τάξεως, ἀγενέστατος.

is, a, um, ἴδ. infernus.

do, idi, issum, ἔρε, alqd, διατεμνω, διελαύνω τι. 2)

uri, αὐλακίζω τὴν γῆν.

is, alis, θ. ἀπειρία, τὸ ἀπει-

κντον.

is, επίρ. ἀπείρως, ἀπερὶν-

καπαύστως. 2) ἀριστα-

is, is, θ. ἀπειρία, τὸ

Κικ.

us, a, um, ἀπειρος, ἀπερὶν-

ἀριστατος. i. multitudo, ἀπει-

us, i. odium, ἀσπονδον μίσος.

is, οὐ. τὸ ἀπειρον. ad infi-

is, ἀπειρον. infinitum, quan-

ταχον ὄσων. infinita, ἀπει-

ρα, infinita praestare, ἀμύχανον

ἐκκαλεῖν. 2) ἀπειροι, ἀμετροι,

ὑπέρμετροι, ὑπερφυῆς. 3)

is, is, θ. (σπ.) ἀκύρωσις,

2) ἀνασχευή, ἐλαγχος.

is, επίρ. ἀσθενῶς.

is, alis, θ. ἀσθενεία, ἀρ-

το ἀνίσχυρον. corporis ei a-

is, οὐμάτων καὶ τῆς ψυχῆς. 2)

is, ἀσθενεία.

is, are, alqm ἢ alqd, ἀσθενῶ

τι, ἀσθενῇ, ἀνίσχυρον ποιῶ τι.

2) ἀναιρῶ, ἀνασκευάζω τι. 3)

καταλύω, ἀκυρῶ τι.

is, a, um, μ. σ. κ. θπ. (ἐπί

καὶ ψυχῆς) ἀσθενῆς, ἀνίσχυρος,

iniciari, (σπ. καὶ τοῦτο μόνον

ῥέται: infli dicere ἢ ἀπλῶς in-

is, λέγειν, ἄρχεται. infli ita, ἄρ-

χε. infli caput erigere, ἄρχε-

σθῶν τὴν κεφαλὴν.

is, is, ἐξαρνητικός, ἀρνητικός.

is, is, (in-fatuor) μὲ-

ν, ἀρνούμαι τι, ἔξαρκα τι.

is, is, (in-fatuor) μὲ-

ν, ἀρνούμαι τι, ἔξαρκα τι.

is, is, (in-fatuor) μὲ-

ν, ἀρνούμαι τι, ἔξαρκα τι.

is, is, (in-fatuor) μὲ-

ν, ἀρνούμαι τι, ἔξαρκα τι.

is, is, τῆς ἐσχάτης τάξεως, ἀγενέστατος.

is, a, um, ἴδ. infernus.

do, idi, issum, ἔρε, alqd, διατεμνω, διελαύνω τι. 2)

uri, αὐλακίζω τὴν γῆν.

is, alis, θ. ἀπειρία, τὸ ἀπει-

κντον.

is, επίρ. ἀπείρως, ἀπερὶν-

καπαύστως. 2) ἀριστα-

is, is, θ. ἀπειρία, τὸ

Κικ.

us, a, um, ἀπειρος, ἀπερὶν-

ἀριστατος. i. multitudo, ἀπει-

us, i. odium, ἀσπονδον μίσος.

is, οὐ. τὸ ἀπειρον. ad infi-

is, ἀπειρον. infinitum, quan-

ταχον ὄσων. infinita, ἀπει-

ρα, infinita praestare, ἀμύχανον

ἐκκαλεῖν. 2) ἀπειροι, ἀμετροι,

ὑπέρμετροι, ὑπερφυῆς. 3)

is, is, θ. (σπ.) ἀκύρωσις,

2) ἀνασχευή, ἐλαγχος.

is, επίρ. ἀσθενῶς.

is, alis, θ. ἀσθενεία, ἀρ-

το ἀνίσχυρον. corporis ei a-

is, οὐμάτων καὶ τῆς ψυχῆς. 2)

is, ἀσθενεία.

is, are, alqm ἢ alqd, ἀσθενῶ

τι, ἀσθενῇ, ἀνίσχυρον ποιῶ τι.

2) ἀναιρῶ, ἀνασκευάζω τι. 3)

καταλύω, ἀκυρῶ τι.

is, a, um, μ. σ. κ. θπ. (ἐπί

καὶ ψυχῆς) ἀσθενῆς, ἀνίσχυρος,

iniciari, (σπ. καὶ τοῦτο μόνον

ῥέται: infli dicere ἢ ἀπλῶς in-

is, λέγειν, ἄρχεται. infli ita, ἄρ-

χε. infli caput erigere, ἄρχε-

σθῶν τὴν κεφαλὴν.

is, is, ἐξαρνητικός, ἀρνητικός.

is, is, (in-fatuor) μὲ-

ν, ἀρνούμαι τι, ἔξαρκα τι.

is, is, (in-fatuor) μὲ-

ν, ἀρνούμαι τι, ἔξαρκα τι.

is, is, (in-fatuor) μὲ-

ν, ἀρνούμαι τι, ἔξαρκα τι.

is, is, (in-fatuor) μὲ-

ν, ἀρνούμαι τι, ἔξαρκα τι.

is, is, (in-fatuor) μὲ-

ν, ἀρνούμαι τι, ἔξαρκα τι.

infinitio, is, θ. (influior) ἐξαρ-

νηται, ἀρνησις.

infinitior, oris, d. ὁ ἐξαρνος.

infinitus, atus, ari, (infinitas) οὐδ,

ἐξαρνούμαι, ἀρνούμαι τι, ἐξαρνός τι-

νός τιμί.

inflixus, a, um, ἴδ. infligo.

inflectio, is, θ. (σπ.) ἐξαψίς,

ἐμπρησις, κατάρλεξις. μεταρ. animi,

ἢ ἐξαψίς, ὁ παρεξυσμός τῆς ψυχῆς.

in-flammo, avi, atum, are, alqd,

ἀναφλέγω, ἐξάπτω, ἀνάπτω τι. 2) μετρ.

ἀναφλέγω, ἐπιφλέγω, ἐκκαίω, διακαίω.

odium, ἐκκαίειν μίσος. alqm cupi-

ditate, ἐπί' u. ip. διακαίειν τινα. alqm

ad gloriam, παροξύνειν τινα ἐπὶ τὴν

δοξάν. 3) ἐμπρηῶ, καταφλέγω.

inflare, ἐπίρ. (μόνον ἐν τῷ σ.) ὀγ-

κωδῶς, μετ' ὀγκου, κομπωδῶς. καλο.

inflatio, is, θ. (infla) ἀναφύσησις,

ἐμφύσησις. ventris, ἡ ἐμπνευματώσις,

ἐμφύσησις τῆς κοιλίας.

1. inflatus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ.

(μετρ. τοῦ infla) ἀναπνευστήμενος, τε-

τυφωμένος, μέγα φυσῶν, ὑπερήφανος.

2) ὀγκώδης, κομπώδης.

2. inflatus, us, a (infla) φύσησις.

2) ἐμπνευσις.

in-flecto, exi, exum, ἔρε, alqd,

ἐπικάμπω, κάμπω τι. genu, κάμ-

πτειν τὸ γόνυ. ferium eo inflectit,

ὁ σιδηρὸς ἐπικάμπεται. montes in-

flexi, ἐπικάμπη ὄρη. i. vocem, ἐκ-

τείνω, παραινῶ τὴν φωνήν. μεταρ.

alqm, ἐπικάμπω, κάμπω, τέρπω,

κινῶ τινα. ius, κάμπω, στρέφω, δια-

στρέφω τὸ δίκαιον.

* in-flectus, a, um, ἀκλυστός.

† in-flexibilis, e, (σπ.) ἀκαμπτος,

ἀκαμπής.

inflexio, is, θ. ἐπικαμψίς, καμψίς.

inflexus, a, um, ἴδ. inflecto.

inflexus, a, um, ἴδ. infligo.

in-fligam, utum, ere, alqd alqui,

in-fligam, utum, ere, alqd alqui,

in-fligam, utum, ere, alqd alqui,

ἐμβάλλω τί τινι. *aleui vulnus, ἐμβάλλω*
 λειν τινί τραύμα, τραυματίζω τινά.
aleui animum, παλιν, πλάττειν τινά
 τῷ πελέκει. *aleui turpitudinem, προσ-*
τίθεσθαι, περιάπτειν τινί βνειδος.
dolumenta, βλάδην.

in-flo, ani, atum, are, alqd, ἐμ-
φυνῶ, ἀναφυσῶ, ἐκφυσῶ τι. buccae,
φουφὸν τὰς γνάθους (ὕπ' ὀργῆς). in-
flatus animis, ὀγκωθεὶς ποταμός. in-
flatus animus, ὀργισθεὶς ψυχὴ. 2)
ἐκφυσῶ, ἐκπνευματίζω (τὸ σώμα). 3)
φυσῶ, ἰ tibiam ἢ ἀπλῶς inflo, φυσῶ
τὴν αὐλὸν, αὐλῶ. μεταρ, inflavit ve-
hementius, ὀγκωδεστέρον εἶπαν ἢ ἔ-
γραψι. 4) μεταρ. ἀναφυσῶ, ἐπαίρω,
τυφῶ, ἀνίμιος, ἀναφυσῶν τὰς ψυχὰς,
θάρρος ἐμπνέειν ταῖς ψυχαῖς. arem,
ἐξέσταν τὴν ἰλιπιδά.

in-fluo, uxi, uxtum, ere, effluo.
Rhenus in Oceanum influit, ὁ Ῥήνος
εἰσρέει, εἰσβάλλει, ἐκβάλλει εἰς τὸν
Ὠκεανόν. dolor menti ἢ in mentem
influit, λύπη ὑπεδύεται τὴν ψυχὴν,
εὐδύεται εἰς τὴν ψυχὴν. multitudo
influit Italiae ἢ in Italiam, πολλὸς
ὄχλος ἐκ ῤῆϊ, ῤῆι εἰς τὴν Ἰταλίαν.
nobilis bonum influit, ἐκ ῤῆϊ, περιέ-
ρῆϊ ἡμῖν τὸ ἀγαθόν. fortuna influeas,
ἢ ἀφ' ὁμοῦ τύχη.

in-fodio, odi, ossum, ere, alqm
ἢ alqd aleui ἢ in alqd, κατορύττω
τι. ἢ τι εἰ. τι. 2) ὀρύττω, σκάπτω τι.
infecundus, ἰδ. infecundus.

informā io, ois, o. ὑποτύπωσις,
ὁ ἀγραφὴ. 2) ὁ ἀγραμμά. 3) ἰδία.

informis, e, (in-forma) ἀμορφος,
ἀμόρφωτος. 2) δύσμορφος, εἰς ἄχρος.

in-formo, avi, atum, are, alqd,
μορφῶ, διατυπῶ, ὑποτυπῶ τι. 2) σχη-
ματίζω, κατασκευάζω τι. animus be-
ne a natura informatus, ψυχὴ ὑπὸ
τῆς φύσεως καλῶς κατεσκευασμένη,
ὡς περικυβία. 3) alqm, μορφῶ, πλάτ-
τω, παιδίζω τινά. 4) ὑποτυπῶ, δια-

γράφω τι (τῷ λόγῳ). 5) ὑποτυπῶ,
διατυπῶ τι (τῷ λογισμῳ), φαντάζο-
μαί τι.

+ *infōro, are, (in-ferum) κωμ. εἰς*
τὸ δικαστήριον εἰσάγω Πλ.

in-fortūnatus, a, um, (op.) δυστυ-
χῆς, ἄθλιος. [τορῆ.

infortūnium, ii, o. δυστόχημα, συμ-
infossus, a, um, ἰδ. infodio.

infra, (ἐκ τοῦ inferō, ὕπον. parto)
α) ἐπὶ. κάτω, κατωτέρω. infra quā,
κατωτέρω ἢ. 2) συγχα, infērius, κατω-
τέρω. 5) πρόθ. ματ' αὐτ. κατωτέρω,
κάτωθεν τίνος. infra eum locum, ὑπὸ
τῷ τόπῳ ἐκείνῳ. magnitudine infra
alqm, μεγέθει λειπόμενός τινος. res
humanae infra eo positae putat, τὰ
ἀνθρώπινα ἥτις ἐκ τοῦ νομοῦ. Ho-
merus non infra Lycorgum fuit, ὁ
Ὁμηρος οὐ κατωτέρως, οὐχ ὑστέρως τοῦ
Λυκούργου ἐγένετο.

+ *infracio, ois, o. (infringo) τὸ*
ἐπικλασθῆναι. animi, ἢ ἄθυμια. Κικ.
infractus, a, um, μ. (μετγ.) ο. (μετγ.)
τοῦ infringo ἐπικεκλασμένος, ἄθυμος.
infra to animo vir, ἀνὴρ ἐπικεκλασμέ-
νος τῇ γνώμῃ, ἄθυμος.

in-frāgilis, e, ἀκλαστος, ἀῤῥηκτος,
ἀθροστός, ἀθροπτος. [μω.]

* *in-frēmo, ui, ere, ἀναθρομῶ, ῤῥι-*
4. in-frēnatus, a, um, ἰδ. infrenu.

2. *in frēnatus, a, um, (σπ.) ἀνευ*
χαλινῶ. Λιθ.

infrendo, ere, βρύχω, τρίτω.
 * *infrēnis, e, κ. * -nus, a, um, (in-*
frēnum) ἀχάλινος, ἀνευ χαλινῶ. μετγ.
αχάλινωτος.

in-fiēno, avi, atum, are, χαλινῶ,
ζεύγνυμι. equum, τὸν ἵππον. patidia
autoris, ζεύγνυναι, δεινὰ πλοῖα ταῖς
ἀγκυραῖς. 3) μετγ. χαλινῶ, κολλῶ
ζω, συστέλλω τι.

infrēnus, a, um, ἰδ. infrēnis.
in-fiēnum, nīs, u. ο. κ. ὑπ-
απένος, τὸ συζυγός. infrequentes ho-

αἱ πόλεις, οἱ ἐγγύς πολέμοιοι. i. urbs, ἡ δὲ λίαν ἄνθρωπος. urbs aedificiis frequentis, πόλις οἰκδομημάτων ἀπαριθμητά. sum Romae infrequens, σπανίως διατρίβω ἐν Ῥώμῃ. i. vocabatur, σπανίαν, ἀπῆλθε ἤμα. infrequens rei, ἀπῆλθε, ἀπαίρετο: τινος.

infrequentia, ae. ὁ. σπάνις, ὀλιγόπληξ, ὀλιγάνδρια.

infringo, fregi, fractum, ēre, (infringo) alqd alcuī, προσερχομαι τί νιν. alqd postibus, καταγνόναι, συνδέναι τι πρὸς ταῖς παραστάσις. alcuī lachrum, ἐντρίβω τινὶ κόνδυλον. 2) ἐκλῶ, καταγνومي, θραύω τι. radīi fracti, ἐπ. κεκλασμένοι, κεκλασμένοι: τίνες. unde infrigitur, το κομὰ γινεται. i. vocem, ἐπικλῶ τὴν φωνήν. i. vires, θραύω, ἀθεισιότερα πρὸς τὰς δυνάμεις. 3) ἐπικλῶ, κινῶ, καταπρὸν τινά. 4) ῥήγνυμι, σχίζω, ἀναίρω τι. [8ρο: Οδ.

+ in-frons, ndis, ἀφύλλος, ἀδενής. + in-fructuosus, a, um, ἀκαρπός, ἀκαρπής, ἀνεπλήρης.

+ in-fucatus, a, um, περικωμένος, καλλωπισμένος. Eic.

infūla, ae. ὁ. στέμμα (αἶδος ταῖς ἢ διοδήματος, ὡς ἐκκομύοντο οἱ ῥοῖς, οἱ ἵκεται καὶ τὰ ἱερὰ). 2) παρρηχόν, κόσμημα.

infūlatus, a, um, (infula) ἱσταμμενός, στέμμασι κεκοσμημένος.

+ in-fuleio, lei, lum, ire, alqd alcuī, ἐνερπίζω τί τινι. Σουητ.

in-fundo, fudi, fūsum, ēre, alqd alcuī ἢ in alqd, ἐγγίω τί τινι. venenum alcuī, φάρμακόν τινι. poculum alcuī, φάλην τινι. fumentis bordera, ἡς ὑποζυγίοις κριθάς. agmen urbi, ὅριον στρατεύμα εἰσάγω εἰς τὴν πόλιν. vitia in civitatem, διασπείρειν, ἀειδιδέναι κακίαν διὰ τῆς πόλεως. 2) ἐγγίω τί τινι. nimbum alcuī, ἀγλὺν ἔχειν τινι, καταχεῖν τινι ἢ τινι.

politer m, ἐπιχεῖν κόνιν. nardum i. mihī, ἐπ. χέεται νάρδον. lumen r-bus i. φωτίζω τὰ πράγματα. vole infuso, ἀνασχόντες τοῦ χυμοῦ. infusa capillae, καταχυμένη, λελυμένη τὴν κεφαλὴν. infundor collo aleje, περιχέομαι, περιβάλλω τὸν τράχηλον τινος. 3) alqd alqd re, βοίω τι τινι, ἐπιχέω τινι τι. vino infuso, οἶνω μεδραγμένοι, μεθυσθεῖς.

in-fusco, are, alqd, φαῖν ποιῶ τί, ἀμυρῶ τι. μετ. ἀμαυρῶ, ἀμυρῶ τι. infūsus, a, um, ἰδ. infundo.

Ingenium, num, a. ἰγγενιόνες, ἔθνος Γερμανικόν.

ingenui, orum, a. ἰγγενοί, ἔθνος τῆς Λιβυστίας.

* in-gemio, avi, aium, ar, alqd, ἐπιδιπλοῦμαι, ἐπιδιπλῶ, ἀναδιπλοῦμαι, ἀναδιπλῶ τι. 2) ὠδ. ἐπιδιπλοῦμαι, ἐπιδιπλούμαι, ἀδύναμι, ἐπιδύναμι λαμβάνω.

in-gemisco, ui, ere, alcuī rei ἢ in re, ἐπιστενω, ἐπιστενάζω τινι, στένω, στενάζω ἐπὶ τινι. 2) alqd, στένω, κλαίω τι. 3) ἀναστίνω, ἀναστενάζω, in-gemo, ere=ingemisco.

in-gēro, are, alcuī alqd, ἐμψύω τινι τι. ing-eniatus, a, um, ἐμπεφυκός, ἐμψυτός.

ingēniatus, a, u o, (ingenium) [οπ.] πεφυκός. bene i. εὐφυής. Il.

ingēniōse, ἐπιφ. εὐφυώς, ἐπιδεικνύς, συνετός.

ingēniōsus, a, um, μ. σ. κ. ὁ. εὐφυής, ἀγγέλιος, ἐπιδεικνύς. ad alqd, εὐφυής, εὐ πεφυκός, φύσει ἐπιτηδεύς πρὸς τι.

ingēnium, ii, οὐ. (in-geno) φύς, φύσις. campī, τοῦ πεδίου. montia, τοῦ ὄρους. 2) φύσις (τῆς ψυχῆς, τοῦ νοῦς κτ.), ἡθός, χαρακτήρ. liberale, ἡ ἐλευθέριος φύσις. pudicum, ἡ ἐμψυτός αἰδώς. inhumanum, τὸ ἀπάνθρωπον ἦθος. ingenio bono esse, εὖ

περικέναι τὴν ψυχὴν. 3) εὐγενία, ἀγ-
χίνεια. cum ingenuo, εὐφύως, μετ'
ἐγγινόσας, νουνεφώς.

ingens, nris, (ἐγ-γενής=γγας) πε-
λώριος, ὑπερφυής, ὑπερμαγνής, ὑ-
περβάλλων, ἐξαισιος, μεγαίος. ingens
corporis, ὑπερμαγνής τὸ σῶμα. in-
gens viribus oribusque, ὑπερβάλλων
δυνάμει καὶ πλοῦτι. ingentes aquas,
ἐξαισιος ὕμφοι. vir ingens animi, ἀνὴρ
ὑπερβάλλων τῇ ψυχῇ.

ingēnus, ἐπὶ. ἐλευθερίως, εὐγενῶς.
2) ἐλευθέρως, ἐλευθρίως, ἀπλῶς, εὐλι-
κρινῶς.

ingēnuitas, ātis, θ. τὸ ἰθαγενεῖς, τὸ
ἐλευθέρων γενεας, εὐγενεῖα. 2) ἐλευθε-
ρίτης, ψυχῇ, εὐγενεῖα. 3) ἐλευθεριοῦς,
εὐλικρινεῖα, ἀπλοῦτης.

ingēnuus, a, um, (in-gono) ἰθαγε-
νής, ἐγγώριος. 2) ἐμφοτός. 3) ἰθα-
γενής, ἐξ ἐλευθέρων γεγενῶς, ἐλευθε-
ρίαις, ἐλευθέρως, εὐγενής. 4) εὐγενής,
γενναῖος, ἐλευθίος, ἐλευθεροπρεπής,
ἐλευθερίος. in aq., ἐλευθέρως τήχην.
5) ἐλευθέρως, ἐλευθέρως, ἀπλοῦς, ἀ-
δόλος.

in-gēro, essi, esum, ēre, aliqd
aleui, εἰσφέρω, εἰσάγω, εἰσπναι, ἐμ-
βάλλω, ἐπιτιθημί τί τινι. aquam in
salinas, εἰσάγω τὸ ὕδωρ εἰς τὰς ἀλυ-
κίδας. stercus vitibus, ἐπικομίζω,
ἐπιφέρω κόπρον ταῖς ἀμπέλοις. ligna
foco, ἐπιτιθημί ξύλα τῇ εὐχάτῃ. al-
cui osculum, προσφέρω τινὶ φίλημα.
nomen alcui, ἐπιτιθημί τινι ὄνομα.
verbera, ἐμβάλλω τινὶ πληγὰς. pro-
bra in alqm, ἐνίημι, προσφέρω, ἐπι-
φέρω τινὶ ὄνειδος. 2) me i. in locum,
εἰσφέρωμαι, τρίπομαι, εἰσβάλλω εἰς
τόπον. ingeror, προσφέρομαι, τρίπομαι,
εἰσβάλλω εἰς τόπον. ingeror, προσφέ-
ρομαι, ἐμφαίνομαι. [φύω.

in-gigno, gēnuī, gēnitum, ēre, ἐμ-
inglōrius, a, um, (in-gloria) ἀδο-
ξος, ἀκλαῆς. † militiae (γεν.), ἀκλαῆς

τὰ πολεμικά. 2) ἀείσματος.

inglōria, ēi, v. βρόχθος. 2) με-
τὰ λαίμαργίαν, λαίαντα, γαστριμαργίαν.

ingrāte, ἐπὶ. ἀχαρίτως, ἀδολ-
2) ἀχαρίστως, ἀνευ εὐχαριστήσεως
+ ingrātificus, a, um, (ingratia
facio) ἀχαρίστος. Kik.

ingrātis, ἄφ. τοῦ ἀγρ. ingratia
χαρίστως, μὴ εὐχαρίστως, δέχεται,
κευσιῶς. ingrātis alci, ἀκοντὸς τινος.

ingrātus, a, um, m. σ. κ. †
ἀχαρίς, ἀχαριστός, ἀδότης. 2) ἀχά-
στος, οὐκ ἐγγινώσκων. ingrātus sum
alqm, ἀχαριστέω ἢ ἀχαρίστην ἐπὶ
πρὸς ἢ εἰς τινά. 3) ἀχαριστός, χά-
ρην οὐκ ἐπικραδύνων.

in grāvesco, ēre, βαρύτερος γίγ-
μαι. 2) ἰσχυρὸς γίγνομαι, πληθεύω.
3) μεταφ. βαρύτερος, χαλεπώτερος
γίγνομαι, αὐξάνω, ἐπιδιδιώμαι. 4)
βρονταί, ἐπιδαρύνωμαι, ἐνσχυλίζωμαι.

in grāto, avī, aiui, are, aliqd
alqd, βαρύνω, ἐπ' βαρύνω τινά ἢ
ανοχίζω τινά ἢ τὸ. 2) βαρύτερον, χα-
λότερον ποίω τινά.

ingrēdio, essus, di, (in-gradio)
alqd, alcui rei ἢ alqd, εἰσβαίνω,
βαίνω, εἰσέρχομαι, εἰσπναι εἰς τὸ
cum ἢ in locum, εἰσέρχομαι εἰς τὸ
ἐπ' βαίνω τόπου. pericula, ἐμβαίνω
κίνδυνον, ἀναλαμβάνω κίνδυνον.
iionem, ἐμβαίνω εἰς τὴν λόγην,
χομαι τοῦ λόγου. consiliatum,
ἵσταμαι εἰς τὴν ὑπατείαν, ἀνα-
δάνω τὴν ὑπατείαν. iter, ἀ-
μαί, ἐνάρχομαι τῆς πορείας. dic-
ἀρχεμαι λέγειν. in rempublicam
πναι τῶν πραγμάτων, ἐγγχεῖν
πράγματι. vere ingresso, ἀφ' ἐκ-
τοῦ ἔξρος. 2) βαδίζω, βαίνω, περι-
ingressio, ōnis, θ. (ingredior)
δασος, εἰσόδος. 2) ἀρχή. 3) βād-
βάδισμα.

4. ingressus, a, um, īd. ingre-

2. ingressus, us, ā. (ingredior)

ταῖς, ἔμβασις, αἰσδοῦς. 2) ἀρχή. 3) βαδισαίς, βαδισμα.

ingruo, υῖ, ēre, (in-ruo) in alqm
aleui, ἐνακλήπτω, ἐμπέπτω τι εἰς
τινα. morbus ingruit in alqm
aleui, νόσος ἐνοκλήπτει εἰς τινα ἢ τινα
patius, ἔλεος ἐμπέπτει πενιθύνῃ,
ἐνδυνος ἐπιπύρεται, ἐπύρεται ἡ νο-
stibus, ἐμπέπτω, ἐπιπύρω, ἐπιπύ-
ρεται, ἐφορμῶμαι τοῖς πολεμίοις.

inguen, uis, ōs, βουβών. 2) * τὰ αἰ-
σεία. 3) βουδών (νόσος τῶν βουδώνων)

ingorgito, avi, atum, are, (in-gur-
ges) se, λαμαργῶ, γαστρίζομαι. in-
gurgitatus, ὑπερπληθής, μεθυθείς.
e in merum ἢ merum in e, ὑπερ-
πληθῆσθαι ἀκράτου. 2) alqd aleui rei,
καταδύω, βυθίζω τι εἰς τι. se in rem,
δουγίζεσθαι, καταδύεσθαι εἰς τι.

+ in-guātus, a, um, ἀγρευτός. Or.

In-hābilis, e, δυσχερής, δύσχερη-
τος. i, corpus, δυσκίνητον σῶμα. 2)
ad alqd ἢ aleui rei, ἀνεπιτέλλεος, ἀ-
χρηστος πρὸς τι.

In-hābilitābilis, e, (σπ.) ἀνοίκητος,
ἀοικήτος.

+ in-hābilo, are, in re ἢ eum.
ἀνοικῶ τινα ἢ τι. inhabitantes, d, ol
ἀνοικοί. 2) φορῶ, ἐνδεδουμαι τι.

In-haereo, haesi, haesum, ēre, in
re ἢ aleui, ἐμπέπηγα, προσπέπηγα,

ἀπύρεκα, προσπέρεκα τινα. siliens
audibus inhaerent, τὰ ἄσπρα ταῖς ἑ-
δραῖς ἐμπέπηγασιν. animus corpori
non inhaeret, ἡ ψυχὴ τῷ σώματι οὐκ
ἐμπέρεκα. ad saxa inhaerentes, ταῖς
πέτραις προσπεπηγότες. cervicibus
aleis, ἐμπέρεκα τῷ αὐχένι τινός, ἀν-
τίχομαι τοῦ αὐχένος. aleui, προσκολ-
ῶμαι τινα, ἔχομαι τινος. studiis, ἐν-
διατρέβω ταῖς σπουδαῖς, ἀντίχομαι,
ἔχομαι τῶν σπουδῶν.

In-haerresco, ēre, (inhaereo) in re
ἢ aleui rei, ἐμπήγνυμαι, προσπύγνυ-
μαι, ἐμψύομαι, προσψύομαι τινα, ἔ-

χομαι, ἀντίχομαι τινος.

In-hālo, are, (ac) προσπνίω.

Inhibeo, ui, uim, ēre, (in-hibeo)
alqd, χρώμαι τινα, impetum in alqm,
χρώμαι τῇ ἐξουσίᾳ κατὰ τινος. sup-
plicia aleui, ἐπιπύρω σὺν ποινῇ. 2)
alqm ἢ alqd, ἐπείχω, ἀνακόπτω τινά
ἢ τι. impetum, ἐπείχω, ἀνακόπτω τὴν
ἐρμήν. frenos, ἀνακρούω τὴν ἵππον τῷ
χαλινῷ. cursum aleis, παύω τινά τρε-
χοντα. 3) i navem (remis) ἢ ἀπλῶς
inhibeo, ναῦν ἢ τρέμναν ἀνακρούομαι,
ἐπὶ πρῶμναν ἀνακρούομαι ἢ κρούομαι,
ἀνακρούομαι. [νωε.]

Inhibilis, ōis, ō. ἀνάκρουσις (τῆς
inhibilis, a, um, id. inhibeo.

In-hio, avi, atum, are, aleui ἢ alqd,
ἐπιχαίνω τινα, χάσκω, κέχνηα πρὸς τι,
ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαι τινος. 2) ἐπιχέσκω,
χάσκω, κέχνηα πρὸς τι, θαυμάζω τι.
3) χάσκω, κέχνηα.

In-honeste, ἐπὶ. ἀτίμως, αἰσχροῦς.

In-honesto, are, alqd, ἀτιμάζω,
κατασχίζω τι.

In-honestus, a, um, m. σ. κ. ὁπ.
ἀτιμος, αἰσχρὸς. 2) αἰσχροῦς, ἀσχήμων,
ἀπρεπής.

In-honōrātus, a, um, m. σ. κ. ὁπ.
ἀτίμητος, ἀτιμος, ἄδοξος. 2) ἀτίμη-
τος, ἀλῶρητος, ἀμοιρος δῶρων.

In-honōrus, a, um, ἀτιμος, ἀτι-
μητος, ἄδοξος, ἀσημος. 2) αἰσχρὸς,
ἀσχήμων.

In-horreo, ēre, ἀναφρίττω, ἐπι-
φρίττω, φρίττω. Λιδ.

In horresco, rui, ēre, ἀναφρίττω,
ἐπιφρίττω, φρίττω. unda inhorruit,
τὸ κύμα, ἐφρίξεν, ἐπιφρίξεν.

In-hospitalis, e, ἀξενος.

In-hospitalitas, ātis, ō. (σπ.) ἀξενία.

* In-hospitalis, a, um, ἀξενος, ἀνοι-
κτισμος. [πως.]

In-hūmāne, ἐπὶ. μ. σ. ἀπανθρώ-
πια. 2) ἀγροικία, ἀπειρηκαλία, χα-

In-hūmānus, ātis, ō. ἀπανθρώ-
πια. 2) ἀγροικία, ἀπειρηκαλία, χα-

ζεύγνυμαι γίγνομαι. *frenos equo*, ἐμβάλλω χαλινόν· τῷ ἵππῳ, *catenas alio*, περιβάλλω δεσμά τι· *manum alio* (ἀρχ. αἰσθ.), ἐπιβάλλω, προσφέρω χεῖρας τινι, ἄπτομαι, ἐπιλαμβάνομαι τινος *alioi eugam ei meum*, ἐμβάλλω, ἐμποῶ, παρίστω τι· *frontida* καὶ πρόβον. *eripit*, εὐποῶ, παρίστω· *mihi injicio* τῷ αἰσθ., περιβάλλομαι ἰσοῦστα. *me injicio igni* ἢ *in ignem*, ῥίπτω ἐμαυτὸν, ἀποκτίνω εἰς τὸ πῦρ. *i. me in hostes*, ἐπιφέρομαι τοῖς πολεμίοις, ἐμβάλλω εἰς τοὺς πολεμίους. 2) ἐμβάλλω λέγον, ποιοῦμαι μνήμην περὶ τινος.

+ *in-jū uade*, ἐπὶ. μόνον ἐν τῷ σ. ἀηδῶς. *Kik.* [ψία.

in-jucunditas, αἴσι, θ. ἀηδία, ἀτερ-
in-jucundus, α, um, ἀηδής, ἀτερ-
πής. 2) *adversus* αἰσθ., ἀηδής, δυσχε-
ρὴς τινι. [καστός. *Kik.*

+ *injūdicāus*, α, um, ἀπρίτος, ἀδί-
injunctus, α, um, ἴδ. *injungo*.

in-jungo, uxi, actum, ἔρε, αἰσθ. αἰσθ. ἢ *in* αἰσθ., ἐναπτω, ἐνείρω, εἰσ-
ερίζω τί τινι. 2) προσάπτω, προστί-
θημι τί τινι. *aggerem muro*, προστι-
θεῖναι γῶμα τῷ τείχει. *alioi ignominiam*, ῥοιζάπτειν, περ ἄπτειν τι ἐδνει-
δος, *alioi detrimentum*, περιπτειν
τινι βλάβην. *civitatibus revertitum*,
περιπίπτειν ταῖς πολιτείαις δουλείαν.
alioi opus, ἐπιτίθεναι τινι φορτίον.
alioi tributum, ἐπιτάττειν, ἐπιβάλλειν
τινι φόρον *alioi officia*, ἐπιτίθεναι τινι
καθήκοντα. *i. alio*, ut αἰσθ. *faciat*,
ἐπιτάττει τινι ποιεῖν τι.

in-jūcātus, α, um, ἀνώματος.

injūria, α, θ. (in-jus) ἀδικημα, πα-
ρανόμημα, ἀδικία, παρανομία *inju-
riam alioi* (a ere ἢ *injuria* αἰσθ. αἰ-
σθ., ἀδικα ποιῶν τινι, ἀδικεῖν τινος,
παρανομεῖν αἰ. τινος *injuriā acci-
pit* ἢ *patit*, ἀδικασθεῖν, ἀδικα πα-
σχεῖν. *injuria tua*, ἡ σὴ ἀ

δικία, ἡ παρὰ σοῦ ἀδικία. *injuria eo-
rum*, τὸ τῶν συμμάχων εἶτα παρὰ
τῶν συμμάχων ἀδικημα. Σημ. τὰ
injuria tua, *injuria sociorum* κττ.
ἐνίοτε τίθενται ἀντὶ τῶν *injuria in te*,
injuria in socios, ἡ εἰς σέ, εἰς τοὺς
συμμάχους παρανομία. 2) ὕβρις, ὕ-
βρισμα. *facere alioi injuriam*, ὕβρι-
ζω τινά ἢ εἰς τινά. *actio injuriarum*,
ὕβρεως δίκη. *ago* αἰσθ. *injuriarum*, ἐ-
πιγὰ τινὶ αἰτίαν ὕβρεως. *injuriarum*
dampnum αἰσθ., καταδικάζειν τινος
δίκην ὕβρεως, καταγίγνωσκειν τινος
ὕβριν. 3) βαρύτης, χαλεπότης, βλάβη.
injuria temporis, τὰ θανά, ἡ βαρύτης
τοῦ καιροῦ. *aihorum*, ἡ βλάβη τῶν
ἡνδρῶν.

injūritas, ἐπὶ. ἐν τῷ σ. ἀδίκως,
παρανομῶς, ὕβριστικῶς.

injūritus, α, um, ἀδικός, ὕβριστι-
κός 2) βλάβερός, θλῆθριος.

injūrius, α, um, (injuria) ἄδικος,
παρανομός. *injurius sum*, ἀδικῶ, πα-
ρανομῶ.

4. * *in-jussus*, α, um, ἐκείλευτος,
αὐθόρμητος, αὐτόματος.

2. *in-jussus*, α, um, μόνον κατ' ἀφαιρ.
τοῦ ἐν *in-jussu*, ἀπαραγγίλτως, αὐτο-
ματεῖ *in-jussu imperatoris*, ἄνευ προ-
τάγματος τοῦ στρατηγοῦ, ἄνευ τοῦ
στρατηγικοῦ.

in-justus, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὑπ' ἀδίκως,
παρανομῶς. *facere*, ἀδικα ποιεῖν,
ἀδικεῖν. [γία.

injūstus, α, θ. ἀδικία, ἀδικοπρα-
in-justus, α, um, μ. σ. κ. ὑπ' ἀδι-
κός, παράνομος 2) ἄδικος, ἄγαν βα-
ρύς. 3) βαρὺς, χαλεπός, δυσχερὴς,
δυσμάνης.

ἴδ.—τὰ οὕτως ἀρχόμενα, ἴδ. III.

inm—τὰ οὕτως ἀρχόμενα, ἴδ. inm.

+ *in-nābilis*, α, απλειστός, οὐ
πλωτμός. *08.

innascor, natus, scil, αἰσθ. ἢ *in*
αἰσθ., ἐμφύομαι, ἐγγίγνομαι τινι ἢ

ἐν τινι. nobis ἢ in nobis cognitionis amor innatus est, ἡμῖν ἢ ἐν ἡμῖν τῆς γνώσεως ὁ ἔσως ἐμπφυκεν. innatus, α, um, ἐμπεφυκώς, ἐμφυτός.

in-nāto, ανί, atum, are, in alqd, εἶναι εἰς τι. 2) αλεῖν, ἐννήχομαι, ἐπινύχομαι τινι, ἐπιπολάζω. dulce vinum stomacho innatat, ὁ γλυκύς οἶνος ἐπιπολάζει ἐν τῷ στομάχῳ. μετ. innatans verborum facilitas, ἡ ἐκπολάζουσα τῶν ῥημάτων εὐμαρεία. 3) ὑπερκαίνομαι εἰς τι, κατακλύζω τι. Plumen innatat campis, ὁ ποταμός κατακλύζει τα πεδία.

innātus, α, um, ἴδ. innascor.

in-nānīgābīlis, α, ἀπλουστός, οὐ πλούσιος.

in-nosco, ουί, exum, ēre, alqd αλεῖν, ἐμπλέκω, περιπλέκω τι τινι, collo auto, περιπλέκω τὸν τρέχοντα χρυσόν. tempora sortis, ζυγίω, διαδοῦμαι τοὺς κροιάτους στεφάνους. aleni catenas, περιπλέκω τινι δεσμά. brachia collo, περιπλέκομαι, ἐμπλέκομαι τινι, περ δάλλω τινά. crinon vitia innectus, τὴν κόμην ταινίας δεδεμένος. αλεῖν innectus sum per affinitatem, ἐμπλέγμαι τινι δια κοινωνοῦμαι. 2) πλέκω. aleni f. audum, δόλω τινι.

innectus, α, u, ἴδ. innecto.

innotus, α, um, ἴδ. innotor.

in-notor, notus κ nōtus, τι, αλεῖν ἢ alqa re (ἐνίστε κ in re, in rem), ἐπεριδοῦμαι, ἐρεῖδομαι, ἐπιστηρίζομαι τινι. baculo, ἐπεριδοῦμαι, ἐρεῖδομαι ῥάδῳ. hastae ἢ hasta, τῷ δόρατι.

innotus, α, um, ἴδ. innotor.

in-no, ανί, atum, are, al. uī rei ἢ alqa re ἢ alqd, ἐννήχομαι, ἐπινύχομαι τινι. 2) * alqd, διανύχομαι, διαπλέω τι.

in-nōcentia, ntis, μ. σ. κ. ὑπ. ἀβλαβής, ἀκακος. i. homo, ἀβλαβής, ἀκακος, χρηστός, ἀφιλοχρήματος ἄνθρωπος. i. Lesbicus, ἀβλαβής Λεσβίος οἶνος. 2) ἀθώος, ἀνείσθεος. facitum, α,

ναίειος τῶν πράξεων.

† in-nōcentior, ἐπιρ. μ. σ. κ. ὑπ. ἀβλαβέως, ἀθώως, ἀκάκως.

innōcentia, ae, θ. ἀβλάβεια, ἀκακία, τὸ ἀθώον. 2) ἀγνεία. 3) ἀφιλοχρηματία. [θώως.

innōcua, ἐπιρ. ἀβλαβής, ἀκάκως, ἀ- in-nōcuus, α, um, (ποιητ. κ. μετ.) ἀβλαβής, ἀκακος, χρηστός, ἀθώος. 2) ἀβλαβής, ἀβλαπτός, ἀσφαλής.

* † in-nōlesco, uī, ēre, γνωστός, ἐπιφανής γίνομαι, γνωρίζομαι, δια- ὑρρυλλοῦμαι.

† in-nōto, are, ἀνακαίνιζω, μο i ad alqd, πάλιν ἐπανερχομαι εἰς τι.

† innoxie, ἐπιρ. (σπ.) ἀβλαβώς, ἀθώως, ἀκάκως.

in-noxius, α, um, ἐπὶ πραγμάτων ἀβλαβής, οὐ βλαβερός. ἴδ. ὅδε ἀκίνδυνος, ἀσφαλής. quaeclat animalia indigenis innoxia sunt, [ὥς τινά τοὺς ἐγχωρίους οὐδὲν βλάπτει. 2) ἐπὶ ἀνθρώπων ἀβλαβής, οὐ βλαβερός, οὐδὲν βλάπτων, ἀκακος. 3) ἀβλαβής, ἀβλαπτός, οὐ βλαπτόμενος. innoxius sum ab alqo, οὐ βλάπτομαι ὑπὸ τινος.

in-nūbo, psi, ēre, ἐγγυμῶ.

* innūbus, α, um, ἄγματος.

in-nūmētabīlis, α, ἀναριθμητός.

innūmētabilitas, ātis, θ. (σπ.) τὸ ἀναριθμητόν, ἀπειρία.

innūmētabīliter, ἐπιρ. ἀπειράκις.

* † in-nūmētus, α, um, ἀνριθμός, ἀναριθμητός, ἀπείρος. 2) ἀξέριθμος, ἄμετρος.

in-nuo, uī, ēre, αλεῖν, ἐπινύω, προσεύω τινι.

* in-nuptus, α, um, ἄγαμος, ἀνυδός. 2) ἄρχ. nuptus innuptus, γάμος ἄγαμος.

† in-nūtrio, trī, itum, ire, alqni ἢ alqd αλεῖν, ἐντρέφω τινά ἢ τι τινι. innutritus disciplina, ἐντραφεὶς τοῖς παιδευμένοις.

Ino, uā κ. opis, θ. Ἰνώ.

* In oblitus, α, um, μνήμων. Ὁδ.
* In-oblivitus, α, um, τὸ καταπεν-
σθαι. Ὁδ.

In-observābilis, ο, ἀδιάγνωστος,
κατανόητος, ἀκατάληπτος.

† In-observantia, α, um, (σπ.) ἀπρο-
σδοκία. | τος.

* In-observatus, α, um, ἀπαρετηρη-
τός.

In-offensusus, α, um, ἀπρόσκριτος,
πρόσκοπτος, ἀβλαπτος, ἀσφαλής. 2)
διάλειπτος, ἀκώλυτος.

In-officiōsus, α, um, δυσχερής,
πειρώκαλος. 2) i. iustitiam, α-
σπίς, ἀσεβής διαθήκη, διαθήκη τῇ

πρὸς τοὺς γονεῖς ἢ τὰ τέκνα εὐσεβείᾳ
κατευθυνμένη.

In-oleo, lēvi, oleum, ēre, olei,
ναυζῶμαι, ἐμφύομαι τινί.

† In-omnītus, α, um, δυσολώ-
πιστος, ἀπαισιος. Ὁρ.

Inopia, α, um, (inops) ἀπορία, ἀμυ-
νία, ἐνδεία (χρημάτων, οἴτου, φίλων

κτ.). Inopiam olei facere, εἰς ἀπο-
ρίαν καθιστάναι τινά inopia laboro,

ἀπορία εἰμι, ἀμυνία συνιέναι.

In extremum inopiam venio, εἰς ἐ-
σχάτην ἀπορίαν ἔρχομαι. consilii ino-

pinia afficio, ἀπώ τὴν χρῆν ποιεῖν.

In-ordinābilis, ο, (μτγ.) παραδόξος.

In-ordinatus, α, um, ἀπροσδοκίτος, εὐ-
προσδοκῶν. aliqui inordinantem aggre-

di, ἀπροσδοκῆτως ἐμβάλλειν τινί.

† Inordinatus, ἐπὶ, ἀπροσδοκῆ-
τως, ἀπρονοήτως.

Inordinatio, ἰδ. inordinatus.

In-ordinatus, α, um, ἀπροσδοκῆ-
τος, ἀπρονοήτος, παραδόξος. ut ino-

pinato ἢ ἀπλῶς inopinato, εἰς ἀπρο-
σδοκίαν, ἀπροσδοκῆτως, παραδόξως.

In-ops, ὄρις, α, um, ἐνίοτε καὶ αἰ-
σῶ, ἀπορία, ἀμύνη, ἐνδεία τι-

νος (χρημάτων, φίλων, τροφῆς, βου-
τῆς, βοηθείας κτ.). inopia aeternum,

ἀεὶ ὄρις ταμῖον. inopia amicitum ἢ

ad amicitis, ἀπορία φίλων, οὐκ ἔχω

φίλους. tumultu, ἀταξία, somni, ἀν-

πνοῦς consilii, ἀπορία βουλή, ἀπο-

ρία, ἀμύνη. penitus ἢ animum, ἀ-

πρὸν, ἐξουθενῶ.

In-ordinatus, α, um, (σπ.) re inordinata
reverentia, οὐκ ἀπολογησάμενος ἐπα-

νηλῶν. Εκκ.

In-ordinatus, α, um, ἀτακτος, ἀ-

οὐντακτος, ἀκοσμος.

In-ornatus, α, um, ἀκόσμητος, ἀ-

κοσμος, ἀκαλλώπιστος.

Inquis, α, um, (in) ἰνῶς.

Inpr—ta οὕτως ἀρχόμενα ἰδ.—inpr.

Inquam, is, il, (inquam, ἐνέπω ᾧ) ῥῆ-

μα ἔλλειπει. φημι, λέγω. Inquam, φημι,

φημι, ἐνίοτε καὶ ἦν δ' ἐγώ, ἐφην ἐγώ.

Inquit, φησὶ, λέγει, ἐφν, ἢ δ' ἔς. Inque,

παρὶ, εἰπέ, tum ille, pater, inquit, pro-

cor eis. τότε ἐκεῖνος, πᾶτερ, ἐφν,

δέομαι κτλ. ergo, inquit, aliquis, do-

navit, ἀρα φαίτη, ἂν τις, ἐδωρήσατο.

Inquit mihi, φησὶ μοι, λέγει μοι. Σημ-

τὸ inquit ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ Inquis, in-

quiritis, καὶ Inquirit.

Inquis, ὄρις,=inquiritus, ἡσυχίαν

οὐκ ἔχων, ἀκαταστατος.

† Inquiritio, are, (σπ.) aliqui ἢ aliqui,

ταράττω τινά ἢ τι.

In quiritus, α, um, μ. ἢ σ. κ. ἢ ὅπ.

ἡσυχίαν οὐκ ἔχων, ἀκαταστατος, τα-

ραττόμενος.

Inquilinus, i, α. (ἀντὶ incolinus

ἐκ τοῦ incolu) ἐνοικος ἀλλοτρίας οἰ-

κίας, ὁ μισθωταμενός οἰκίαν. 2) i. ci-

vis, ὁ μέτοικος. 3) ἐνοικος, οἰκητωρ,

ὁ κατοικῶν.

Inquilinatio, ἐπὶ. (σπ.) ῥυπαρῶς,

αἰσχροῦς.

Inquilinatus, α, um, μ. σ. κ. ὅπ.

(μτγ. τοῦ inquino) μεμολυσμένος, με-

μιτισμένος, μαρῶς.

Inquinus, α, um, αἰσῶ, are, aliqui ἢ

aliqui, ῥυπαίνω, μεμύω, μεμίνω τι,

vestim, ῥυπαίνω τὴν εὐνήν. in-

quinos sanguine, μιαίνω αἵματι. me
vitiis, μολύνομαι κακίᾳ 2) ποιητ.
μιαίνω, βαπτίζω.

inquiro, σπ.=inquam.

inquiro, īnī, īnitum, ēre, (in-
quæro) alqd, ἀναζητῶ, ζητῶ τι. 2)
in alqd, alqd ἢ de alqa re, ἐξετάζω,
ἀκρ.βῶ, εἰρωνῶ τι. 3) in alqm, ἐξετά-
ζω τινα, ἀνάκρισιν περὶ τινος ποιοῦ-
μαι, ζητῶ.

inquisītio, ōnis, ō. (inquiro) ἀνα-
ζήτησις, ζήτησις. 2) ζήτησις, ἐξέτασις,
εἰρωνα 3) ἐξετασις, ἀκρ.σις, ζήτησις.

inquisitor, ōris, ō. (inquiro) ζη-
τητής, ἐξεταστής, εἰρωνητής.

inquisitus, a, um, īd. inquiro.

in— tā cūτως ἀρχόμενα īd. in—
† insānībris, ō, ἐπίνοςος, νοσηρός.
* in-sānīātus, a, um, (σπ.) ἀπρο-
γύροτος.

in-sānābilis, e, ἀνίατος, ἀνήκεστος,
ἀθρόαπειτος.

insāne, epīr. μ. * σ. μανικῶς, φρε-
νοβλαβῶς. 2) (Πλ.) μανικῶς, σφιδρῶς.

insānia, ōn, ō. μανία, φρενοβλα-
βεία, alqm ad insāniam adigere, εἰς
μανίαν ἐμβάλλειν, ἱκμαίνειν τινά, ad
insāniam concupiscere alqd, μανικῶς
ἐπιθυμεῖν τινος. 3) τὸ μανικόν, μαν-
ικὴ ὑπερβολή. 3) ἡ φρενίτις (νόσος).

insānīo, īnī κ. īi, īre, (insanus)
μαίνεμαι, παραφρονῶ, απορεῖ ἢ ἐκ
ἀνορε, ἀπ' ἔρωτος. in alqm, μαίνε-
σθαι, καὶ ἀνασθῆαι εἰς τινα ποιητ. ἰ
επεόρην, ὑπομανίας ἀμαρτάνω. 2)
φρενιτίζω, ρεκετιῶ. [αἰθρὸν.

insānīlat, ātis, ō. τὸ ἐπίνοςον, τὸ νο-

in saron, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (οὐχ
ὕψους) νοτίων τὰς φρενας, φρενοβλαβής,
μαίνουμένης, μανικός, παραφρων. 3)
μανικός, ἑταίσιος, ὑπερογκος, ὑπερβάλ-
λων, σφιδρὸς. (Πλ.) insānum, αἰτ. οὐδ'),
ἐπίλ. μανικῶς, ὑπερβαλλόντως, σφο-
δρῶς. 3) —ανιοποιός.

in-sānābilis, e, ἀκόρεστος, ἀπλῆ-

στος. 2) ἀκ-

† insāti-

ἀπληστως

† insāti-

πληστια. 11

† in-sā-

πληστός. Κ

† in-sā-

στος, ἀπ' ἡ

inscendo

scando) = α

δαινῶ τινος

ἢ in eueuo

ἐπιδαινῶ τ

δαινῶ τῆς ε

δας ἐπὶ τὸν

ἐπιδαινῶ τ

inscensio

inscensu

in-sciens

facio alqd ἰ

αν ποῶ τι

τος ἐμου, λ

νεπιστήμων

inscientie

inscienti

ἀνεπιστημο

inscīo, e

ἀνεπιστηδα

inscīlia,

μοσυνή, ἀπ

in-scītus

ὅπ, ἀνεπισ

καλός, ἀτοπ

in-scius,

οὐκ εἰδώς.

ἀγνώων τι.

ἀνείτιος, οὐ

inacīo, λαβ

αμαυής, ἀπ

in-sciētia

alciui ἢ in

τινι. in sta

ἀνδριαντι.

γράφω τὸ δ

αἰμα, ἔγγραφειν τι τῇ ψυχῇ. μεταφ. δ
 nihil nomen philosophi, ἔγγραφεσθαι,
 προηποιεῖσθαι ὄνομα φιλοσοφου. τίτιν
 experientiam, ἐπιτιθέναι, ανατίθεναι τῇ
 κακίᾳ τὸ τῆς σοφίας ὄνομα. 2) alqd,
 ἐπιγράφω τι. aliamus, ἀνδοάντας. li-
 ber Oeconomiæ inscribitur ἢ in-
 scriptus est, τὸ βιβλίον ἐπιγράφεται
 ὁ Οἰκονομικός. 1. epistulam alcuī, ἐπι-
 γράφω ἐπιστολὴν τινι. pedes mercen-
 do, ἐπ' ἡσάμω τῇ οἰκίᾳ, ὅτι μισθοῦται.
 inscriptum, οὐ τὸ ἐπιγράφεται. 3) alqm,
 στήζω, στήματιζω τινα. inscriptus,
 α. ὁ στήματίας.

inscribitur, insis, b. (inscribo) ἐπι-
 γράφω, ἐπιγράφω.

inscriptus, a, um, ἴδ. inscribo
 in æculro, psi, ptum, ere, alqd
 alcuī rei ἢ in re, ἐγγράφω, ἐγκολά-
 πτω, ἐγχαράττω τι τινι. μεταφ. alqd
 in mentibus, ἐγχαράττειν, ἔγγραφειν
 τι τοῖς ψυχαῖς.

insculptus, a, um, ἴδ. insculpo.
 in-æco, cui, ciunt, are, alqd,
 ἐντέμνω.

insculptio, ðnis, b. διώξις. hostis
 τοῦ πολέμου. 2) διασυρμός, διαβολή.

insculptor, ðnis, α. διωκτής. ἐχθρός.

in-secutor, aius, ari, x. (Πλ.) -ειο
 are, alqm, ἐπιδιώκω τινά, ἐπικεκμαι
 τινι. 2) alqm ἢ alqd, ἐπικεκμαι, ἐγ-
 κεμαι τινι, διασύρω τινά ἢ τι, κα-
 τεγερῶ τινος. alqm calamitatis, δια-
 βάλλειν τινά. 3) ἐπιμελομαι τινος,
 ἐργάζομαι τι.

insecutus, a, um, ἴδ. insecro.

insecutus, a, um, ἴδ. insequor.

in-securesco, noi, ere, alcuī rei,
 ἐγγράσκω, ἐγγράσκω τινι.

in-sepultus, a, um, ἀναπτος, ἀνα-
 πτος. 3) insepulchra sepultura, τάφος,
 τάφος.

in-sequor, eñtus (quñtus), qui, alqm
 ἢ alqd, ἐπομαι τινι. dies insequens,
 ἢ ἐπιοῦσα ἡμέρα. nos insecuta est,
 ἡ νύξ ἐπ' ἡμέραν. 2) alq n, διώκω, ἐπι-

καταδιώκω τινα ἐπ' ἐμοί,
 ἐγκαίμαι, ἐρεπτομαι τινι. 3) διασύρω,
 διαβάλλω τινα. 4) ἐπιμελομαι τινος.
 5) ἐπ' ἐρχομαι, διεξέρχομαι, διεγερτομαι
 τι. 6) διατείνω, οὐ παύομαι πράττων τι.
 insequutus, a, um, ἴδ. insequor.

1. in-æro, sēni, ciunt, are, alqd,
 ἐντεπείρω, ἐπείρω τι. 2) sur ulum
 arbori, ἐμβάλλω φυτόν τῷ δένδρῳ, ἐν-
 θεματίζω, ἐγκεντρίζω τὸ δένδρῳ. 3)
 μεταφ. alqd alcuī, ἐνσπείρω, ἐμψυ-
 χεύω, ἐμψύω τι τινι. insitus, a, um,
 ἐμψυγμένος, ἐμψυγτός. 3) συμψύω, συν-
 κπτω τι. cōrpora animis insita, σώ-
 ματα τοῖς ψυχαῖς συμπεφυκτά.

2. in-æro, serui, sertum, ere,
 alqd alcuī rei ἢ in rem, ἐνείδω.
 ἐντίθημι, ἐμβάλλω τι εἰς τι. mōnus
 alcuī in sium, τὰς χειρὰς τινι εἰς
 τὴν κολπὸν. cibum alcuī in os, ἐντι-
 θέναι τινι τροφὴν εἰς τὸ στόμα. nar-
 rationes orationi, παρενεῖρην, παρεν-
 τέθεναι διηγήσει τῷ λόγῳ. 2) ἐμβάλ-
 λω ἐμβολὰς τῷ δένδρῳ. ἐμψυτεύω.
 3) sē alcuī rei, παρενεῖρην ἐαυτῶν
 εἰς τι, συμμειγνύσθαι τινι.

* inserio, ay, atum, are, (ἐπιτ. τῷ
 2. insero) alqd alcuī, ἐνείρω, ἐμβάλλω,
 ἐντίθημι τι τινι.

insertus, a, um, ἴδ. 2 in-sero
 in-servio, tvi, tum, ire, alui,
 (Πλ.) alqm, δουλεύω, ὑπηρετῶ, γασί-
 ζομαι τινι, θεαπέω τινα. res inser-
 viens, βασιλεῦς, ὑποτέτης. 2) alcuī
 rei, γασίζομαι τινι, ἐπιμελοῦμαι τι-
 νος, ἐπιμελίσαν τινος ποιῶμαι. in-
 poribus, ἀκολουθῶ τοῖς καπρί.

insessum, a, um, ἴδ. insideo x insideo.

* in-sibilu, are, πικραίστω, ουριστῶ.
 insideo, sēdi, sēsum, ere, (in-
 sedeo) alqd ἢ alqm rei, ἐπικαίημαι τινι,
 καθῆμαι ἐπὶ τινος, equum ἢ equo, κά-
 θημαι ἐπὶ τοῦ ἵππου. 2) alqm locum,
 ἐγκαθῆμαι τόπῳ τινι, κατέχω τόπον
 τινα. iter, ἐγκαθῆμαι τῷ ὁδῷ, κατέχω
 τὴν ὁδόν. 3) μεταφ. volūptates in mente

ἡ menti insidiet, ἢ ἡδονὴ ἐγκάθεται τῇ ψυχῇ.

insidiare, arum, 0. (insideo) ἐνεδρα, ἐνεδραι, λόχος. insidias cooriontur, ἢ ἐνέδρα ἐξανίσταται. insidias locare, ponere alicui, ἐνέδραν ἢ λόχον τίθεσθαι, καθίζειν τινί. facere alicui, πείθεσθαι, κατασκευάζειν τινί. in insidiis inducere alicui, ὑπάγειν τινά εἰς ἐνέδρας. per insidias, ex insidiis, ἐξ ἐπιδουλήs. μεταφ. ἡ ἐνέδρα, ἐπιδουλή.

insidiator, ōis, ā. ἐνεδρευτής. 2) μεταφ. ὁ ἐνεδρεύων, ἐπιδουλεύων,

insidior, atus, arī, (insidiare) αἰεῖ, ἐνεδρεύω, λοχῶ, λοχίζω τινά, ἐπιδουλεύω τινί.

insidiōso, epīr. μ. ὅπ. ἐπιδουλώs.

insidiōsus, ō, um, μ. σ. κ. ὅπ. ἐπιδουλώs. μεταφ. ἐπικίνδυνος.

in-aido, edī, sessum, ēre, alicui rei, ἐγκαθίζομαι, ἐπικαθίζομαι τινί, καθίζομαι ἐπὶ τινος. μεταφ. αἰεῖ ἢ in alio, in alio re, ἐγκαθίζεται, ἔμμονον γίγνεται τί τινί. 2) alio loco, καθίζομαι ἐν τόπῳ τινί, καταλαμβάνω τὸν τόπον.

insigne, is, ō. ἴδ. ἐπίσημος.

insignis, inī, itum, ire, (insignis) αἰεῖ ἢ αἰεῖ, ἐπίσημῳ, διασημαίνω τι, ἐπίσημον ποιῶ τι. insignior, ἐπίσημος, διάσημός εἰμι ἢ γίγνομαι.

insignis, e, (in-signum) ἐπίσημος, παράσημος, ἐπιφανής, ἔσοχος, ὑπερβάλλων. insigne, is, ō. τὸ ἐπίσημον, παράσημον, σημεῖον. insignia, ō. πλ. τὰ παράσημα.

insignis, (insignitus) κ. insigniter, (insignis) epīr. μ. σ. ἐπίσημως, διαφερόντως, ὑπερβαλλόντως, δεινῶs.

insignitus, ō, um, μ. σ. (μ.τχ. τοῦ insignis) διάσημος, ἐπίσημος. 2) σαφής.

insilio, siliū, ire (in-salio) αἰεῖ ἢ αἰεῖ ἢ in alio, εἰσπηδῶ εἰς τι, ἀναπηδῶ ἐπὶ τι. undas, εἰσπηδῶν εἰς τὰ κύματα. equum ἢ in equum, ἀνα-

insipientia, ας, θ. ἀσοφία, ἀδελτη-
ρία.

insisto, εἴμι, ἔρε, alicui ἢ in alqd,
μαι, ἵσταμαι ἐπὶ τινος, ἐπιδαι-
ρει. ubi insisterat, ὅπου ἐστῆ-
τον ἐδεσθῆναι. jacentibus insi-
stere, ἵστασθαι ἐπὶ τῶν πεπτωκότων,
ἐπὶ τῶν πεσόντων. † in sinu
pedem, ἵστασθαι ἐπὶ τοῦ ἁ-
γίου π. δος. * cingere, ἐπιδένειν
ζώνην. † imen, τὸν οὐδὺν, νεκί-
ναι, ἐπιδεῖν τοῖς ἔργοις τινος,
ἐπὶ τῇ ἔργῳ τινος. viam alqm in-
stare, τρεπεῖν αὐτὸν τινος. 2) ἐστῆ-
ναι, ἵστασθαι. villae margini insistent,
οἱ ἐκαστοὶ κτιστοὶ ἐπὶ ταῖς ὄχθαις.

insistat in manu Cereris, ἀμειλί-
χως ἐπιδεῖν ἐν τῇ χειρὶ τῆς Δήμητρος ἄγαλμα
αὐτῆς. 3) ἐπίστασθαι, ἐπιδεῖν. οὐροί-
σιν, ὁ στρατὸς ἐπιδεῖν, ἐπίστα-
σθαι. oratio insisit, ὁ λόγος
ἐπιδεῖν. 4) alicui rei, διατρέχει ἐν τινί,
ἐπιδεῖν. peccatorum gradibus, δια-
τρέχει τοὺς βαθμοὺς τῶν ἁμαρ-
τιῶν, ἐπίστασθαι (τὸν νόον), προσι-
τεῖν βαθμοῖς. 5) alicui rei, ἐπι-
τείνει, ἐπιμελεῖσθαι τινος. rebus
ἐπιδεῖν, ἐπιδεῖν πρᾶγματι ἐπιχει-
ρεῖν bellum, τοῦ πολέμου ἐπιμε-
ναι, oppugnare, τῇ πολιτορκίᾳ
ἐπιδεῖν, ἐπεχειρῆσαι ὁ ὤκειν. in
negotium, ἐπιμελεῖσθαι τοῦ

ἔργου. 6) alicui, ἐπιδεῖν τινί. hosti,
ἐπιδεῖν ἐν τῇ μάχῃ.
insiliens, α, um, (1. insero) ἐμ-
βθεῖς, 2) ἀλλοδαπός.
insilio, οἷς, θ. (1. insero) ἐμφο-
νέω, ἐμφορῶ, ἐμβληματισμός.
insilium=insiliens.

insinus, α, um, (1. insero) ἐμ-
βθεῖς. 2) ὑποβολιμαῖος.
insistat, οἷς, ε. (1. insero), 2
ἐπιδεῖν.
insus, α, um, ἰδ. 1. insero.

insolentia, ας, θ. ἀσθένεια, ἀσυνή-
θεια.
insolentia, ας, θ. ἀσθένεια, ἀσυνή-
θεια. 2) ἀκράτεια, γαυρότης, ὑπερηφα-
νία, ἀλαζονία, ὕβρις.
insolens, εἶρε, (insolens) γαυρός,
ὑπερηφάνος, ἀκράτης γίγνομαι, γαυ-
ροῦμαι, γαυρίω.

† insolens, α, um, alicui rei ἢ ad
alqd, ἀσυνήθης, ἀπείρος, ἀμαθής τινος.
2) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης, καλὸς, παράδοξος.
insomnia, ας, θ. (insomnia) ἀϋ-
πνία, ἀγρυπνία. [γρυπνός.
in-somnis, α, um, (in-somnus) ἀϋπνός, ἀ-
πνός. 1. * † insomnium, ἰ, οὔ. (1. in x.
somnus) ἐνύπνιον, ὄναρ.
2. insomnium, ἰ, οὔ. (2. in x. so-
mnus) ἀϋπνία.
* in-somni, nui, are, alicui rei, ἐν-
υπνέω τινί, ἐνυπνέω ἐν τινί. 2) ἀνυπνέω, ἐνυπνέω.
in-sons, οἷς, αlicui rei, ἀθῶος.
ἀναίτιος τινος. 2) ἀθῶος, ἀκακος, ἀ-
δολογός.

* in-sorptus, α, um, ἀκοίμιστος,
ἀκοίμητος. 2) ἀδυστος.

† inspectio, οἷς, θ. (inspectio) οἰκ-
τις, θεωρία, εξέτασις.

in-specto, are, alqd, ἐπισκεπτεται,
ἐπισκοπῶ, θεῶμαι, θεωρῶ, ὀρώμι.

inspectus, α, um, ἰδ. inspectio.

in-sperans, οἷς, ἀνελπίστος, οὐκ
ἐλπίζων.

in-solentia, ας, θ. ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 2)
ἀσυνήθης.

† in-solentia, ας, θ. ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 2)
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 3) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 4) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 5) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 6) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 7) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 8) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 9) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 10) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 11) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 12) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 13) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 14) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 15) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 16) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 17) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 18) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 19) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 20) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 21) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 22) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 23) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 24) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 25) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 26) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 27) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 28) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 29) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 30) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 31) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 32) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 33) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 34) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 35) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 36) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 37) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 38) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 39) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 40) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 41) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 42) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 43) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 44) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 45) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 46) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 47) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 48) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 49) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 50) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 51) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 52) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 53) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 54) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 55) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 56) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 57) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 58) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 59) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 60) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 61) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 62) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 63) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 64) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 65) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 66) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 67) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 68) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 69) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 70) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 71) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 72) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 73) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 74) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 75) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 76) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 77) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 78) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 79) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 80) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 81) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 82) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 83) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 84) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 85) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 86) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 87) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 88) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 89) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 90) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 91) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 92) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 93) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 94) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 95) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 96) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 97) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 98) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 99) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.
ἀσυνήθης, ἀσυνήθης. 100) ἀσυνήθης, ἀσυνήθης.

in-sperātus, α, υμ, μ. σ. ἀνελπιστός.
ex insperato, ἀνελπιστως, ἐξ ἀελλπτου.

inspergo, εἰ, εἰμ, μ. ἔρε, (in-spar-
gu) αἰqd αλκυῖ, ἐπιρρέειν τι τινι, ραί-
νω, παύσω, ἐπιπαύσω τι ἐπὶ τι. 2)
αἰqm ἡ αἰqd αἰqa τε, ραίνω τινά ἢ τι
τινι, παύσω τί τινι, καταπαύσω τινος τι,
inspersus, α, υμ, ἰδ. inspergo.

inspēcio, σπεχί, spectum, ἔρε, (in-
specio) αἰqd ἡ in αἰqd, βλέπω εἰς τι
in speculum, εἰς κάτοπτρον. 2) αἰqd,
ἐπισκέπτομαι, ἐπισκοπῶ, θεωρῶ, ἐξε-
τάζω τι. [Εὖνω τι.

* in-spiro, are, (in-spica) αἰqd, ὁ-
in-spiro, αἰ, αἰμ, are, αλκυῖ ἡ
αἰqd, ἐμπνέω, ἐμπνέω τινι, conchae,
ἐμπνέει κόγχη, ψουσάν κόγχην. 2) αἰ
cui αἰqd, ἐμπνέω, ἐμπνέω τινί τι. 3)
αἰqm, ἐμπνέω τινά. inspirari, ἐπι-
πνεύσθαι, ἐμπνέσθαι. inspiratus, α,
υμ, ἐνθουσιῶν. 4) μετὰ πνεύματος
προσπέρω τι, προσπνέω τι.

in-spōliātus, α, υμ, ἀσπύλητος.
inspuo, ἔρε, ἐμπτύω, πτύω. Σουητ.
in-spuo, are, (θαμ. τοῦ inspuo)
αἰqm, ἐμπτύω, ἐμπτύω τινί, κατα-
πτύω τινός. Πλ. [τοί.

in-stābīlis, ε, ἀστατός, ἀκατάστα-
in-stans, νίς, μ. † σ. (insio) ἐπιών,
ἐπερχόμενος. 2) ἐνεστώς, παρών.

instantier, ἐπίρ. μ. σ. συντόνως,
σπουδῇ, σφοδρῶς. protere, λιπαρεῖν.

instantia, αε, θ. (instans) ὁ ἐνεστώς
χρόνος, τὸ παρόν. 2) τὸ ἐγκατεῖσθαι, ἐ-
πικατεῖσθαι. 3) ἐπιμέλεια, σπουδῇ, συν-
τονία, σύντασις.

instar, εὐ. ἀκλιτ. εἶδος, σχῆμα,
τρόπος (δίκην). navis instar urbis ha-
bere videbatur, ἡ ναὺς σχῆμα πόλεως
παρεῖχεν, ὁμοία πόλει ἦν. navalis bel-
li instar offecit, ναυμαχίας ὅψιν πα-
ρεῖχεν. hoc primum operis instar fuit,
τοῦτο τὸ πρῶτον παράδειγμα τοῦ ἔρ-
γου ἦν.—(αἰτ.) instar alejs, † ad in-
star, κατὰ δίκην ἢ δίκην τινός. instar

castrorum, δίκην στρατοῦ
σχῆμα. εἰς εἶδος στρατοπέδου.
στρατοπέδου. oppidum ins-
urat ὁ τοπος σχῆμα πόλεως.
δμοία πόλει ἦν. 2) εἰς.
mihi instar omnium, ἢ Πλ.
μοι ἀντὶ πάντων. [ἀντὶ
onus is ihu per militis ins-
tā, ὁ εἰς ἐκείνους ἀντὶ πάντων. [ἀντὶ
στρατοῦ εἶναι. 3) ὦ, ὅσον, ἢ
pugnata, ὥς, ὅσον ἐδδμή.
instauratio, ὄνις, θ. ἀν-
ἐπισκευή. 2) ἐπανακατασκευή.

+ instauratus, α, υμ,
κατασκευαστός, τῆς ἀνακατασκευῆς.
instaurare, αἰ, αἰμ, are,
staurare αἰqd, ἀνακατασκευάζω, ἀ-
ποκαθίστημι. 2) ἐπανακατασκευάζω
ποιῶ τι. 3) κατακατασκευάζω τι.
in-sterno, αἰ, αἰμ, αἰ, αἰμ,
ἐπισπέρω, ἐπισπέρω τινι, ἐπισπέρω
ἐπισπέρω τινι, ἐπισπέρω τινι.
instigatore, ὄνις, ε. (σπ.)

+ instigatrix, ἰνίς, θ. ὡς
τα, παρέρω, παρέρω τινι, παρέρω
τα, παρέρω τινι, παρέρω τινι.

instigo, are, αἰqm, κινεῖν
ζω, παρέρω, παρέρω τινι, παρέρω
ἐπὶ τινι, in αἰqd, εἰς τι.

in-stillo, αἰ, αἰμ, αἰ, αἰμ,
λατῶ αἰqd αλκυῖ ἡ in αἰqd
ἐπιστάζω τί τινι, μεταρ, ἐν-
ποιῶ τινί τι. 2) αἰqd, στα-
τάζω εἰς τι, ἐπὶ τι.

+ instimulatore, ὄνις, ε. ἀ-
* in-stimulo, are, αἰqm,
παρέρω τινά.

instipator, ὄνις, ε. κεντρῶς.
1. instipatus, α, υμ, ἰδ.

2 instipatus, αἰ, ε, ἰνίτι
δὲν μόνον κατ' ἀφ. τοῦ ἐν.
παρέρω, δμοία, παρέρω
in-stinguo, αἰ, αἰμ, αἰ, αἰμ,
ad αἰqd, κεντρῶς, παρέρω.

in-stipulo, αἰ, αἰμ, αἰ, αἰμ,
μαί, δμοιολογία ἢ ὑπολογισμός.

in-sūdo, are, alicui rei, (σπ.) ἐν-
δρῶ τινι. 2) ἰδρῶ. (νε.) Καίη.

+ insuēfactus, a, um, εἰθισμέ-
in-suesco, ēvi, ēum, ēre, ἐνεθί-
ζομαι, ἐθίζομαι. ad alqd, ἐθίζομαι
πρὸς τι, προσεθίζομαι τινι. insuevit
mentiri, εἰθισθῆναι, εἰθιστῆναι ψεύδεσθαι.
2) alqm alqd, ἐθίζω τινά τι, πρὸς τι
1. insuevit, a, um, ἴδ. insuesco.

2. in-suevit, a, um, aleja rei ἢ
ad alqd, ἀήτης, ἀσυνήτης, ἀπειρος
τινος, οὐκ εἰθισμένος πρὸς τι. 2) ἀ-
ύτης, ἀσυνήτης, καινός, ἄγνωστος.

insūla, ae, θ. νῆσος. 2) περιάμφος
(διάλαυρος) οἰκία, συνεικία. 3) ναός.

+ insulānus, a, d. νησιώτης. Κίκα.
+ insulāris, e, τοῦ ναοῦ. Ιουστ.

insulae, ἐπὶ β. μαρῶς, ἀπειροκίλως.
insulitas, ātia, θ. (insulatus) ἀπει-
ροκαλία, τὸ ἀτοπον.

insulsi, a, um, (in-sulsi) ἀνά-
λυστος. 2) ἀνάλυστος, ἀπειροκαλός,
ἀλόγιστος, ἀτοπος.

insulio, avi, aliam, are, (ἐπιτ. τοῦ
insilio) alicui rei, πιθῶ, σκιρτῶ ἐν
τινι, ἐπὶ τινι, ἐπιπιθῶ τινι, ἐπι-
θαινω τινος. αρχ. alqd. 2) ἀναπιθῶ,
σκιρτῶ. 3) μεταφ. alicui ἢ in alqm,
ἢ in alqd, + alqm, * alqa re, ἐπιμεθεύω
τινι, ἐντροφῶ τινι, χλευάζω, ὑβρίζω
τινά, ἐπιχρίω τινί.

+ insulūra, ae, θ. (insulto) ἐπι-
πηθήσεις, ἀναπηθήσεις. Πλ.

in-sum, fui, esse, alicui ἢ in alqd,
in alqa re, ἐνίμι τινι ἢ ἐν τινι, ἐνυ-
πάρχω τινί.

in-sūmo, mpti mptam, ēre, alqd,
ἀνάλισκω, θάκνω τι. in alqd ἢ alicui
rei εἰς τι, i. operam, ἐπιμέλειάν τινος
ποιεῖμαι. 2) alqd, λαμβάνω τι. au-
tum, προαίρεισθαι, βουλευεσθαι τι.

in-suo, ui, ūtam, ēre, alqm ἢ alqd
alicui ἢ in alqd, ἐνράπτω τινά ἢ ἰ
τινι ἢ ἴς τι. 2) προσάπτω τί τινι.

in-sūm, epi, ἐπώνω, ὑπερῶνω,

ὑπερῶν. i. imponere, injicere, προσ-
επιτίθηναι, προσεπιβάλλειν. 2) ὑπερ-
θεν, ἄνωθεν. 3) πρὸς ταῦτοις, προσ-
επι, πρὸς δ' ἐτι. i. accipere, προσ-
λαμβάνειν. i. adjungere, προσεπονο-
μαί. 4) i. habere alqd, ὑπερῶν, κα-
ταφρονῶ, ὀλιγωρῶ τινος.

in-sūp̄rabilis, e, ἀνυπερβάτος, ἀ-
νυπερδολύτος. 2) ἀνίκητος, ἀμαχος,
ἀδάμαστος.

in-surgo, raxi, rectum, ēre, ἀνί-
σταμαι, ἀίρομαι. alicui, ἐναντιοσταθῆναι,
ἀνταρτῆναι τινι. remis, αἰρόμενος το
σῶμα εἰς συντόνας κωπηλατῶ. 2)
αἰρομαι, ἀνίσχω, ὑψοῦμαι, ἀνέστηκα.
3) αὔξανομαι, ἐπιδίδωμι. 4) ὑψηλο-
λογῶ.

in-sūsurro, are, alicui alqd, προσ-
ψιθυρίζω, ἐμψιθυρίζω, ψιθυρίζω τινι τι.
insuius, a, um, ἴδ. insuo.

* in-sābesco, hui, ēre, ἐντήχομαι,
κατατήχομαι, τηχομαι.

in-lactus, a, um, ἀναπτος, ἀναπής,
ἐνεπαρετός, ἀψυαυτός. 2) ἀνικτος, ἀγνός.

* in-lānuatūs, a, um, ἀμείωντος,
ἐμείωντος.

1. intellectus, a, um, ἴδ. intego.

2. in-luctus, a, um, ἀκαλυπτος.

in-tēgellus, a, um, [σπ.] (ὅπικ.
τοῦ integer) ἀκεραῖος σῶος.

intērei, gra, gram, μ. ο. κ. ὅπ.
(in-lag, tangō) ἀκέραιος, ἀκέραιος, ὥς
ἀόλαβῆς. exequium teduro integrum,
ἀκέραιον, ὅσων ἐπανάγω τῶν στρατιῶν.
integer a cladibus, συμπερῆς ἀκέρ-
αιος. i. sona, ἀκέραιος, ἀκέραιος.
καθαρὰ πλῆρη. virex integras, ἀκέρ-
αιος δύναμις. i. miles, στρατιωτὴς
ἀκέραιος, ἀμαχος, οὐκ ἡμαχόμε-
νος. integri fugerunt, ἀμαχοί, ἀμά-
χῃται (ἀμαχοί) ἔφυγον. i. certamen,
ἀκρίτος, ἀκρίτοις μάχη. i. cor-
pus, σῶμα ἀκέραιον, εὐεχτοῦν, ὅγιον.
integer aevi, ἀκαίριος. integra aetas,
ἡ ἀκμή τοῦ βίου. integer animi, ὁλοκλή-
τος.

τὸν νοῦν, σώφρων. 2) ἀλόκληρος, τέλειος. ἢ. ἀσπὺς, ἀνιαντός, ὅλος. 3) ἀκρατος, καθαρὸς, ἀκακός, ἀρθρατός, χρηστός, ἄγνος. 4) ἀκραιός, ἀρχαῖος, ὁ ἐξ ἀρχῆς. rem integram relinquere, ἐν ἀκραίῳ εἶναι τι. in integrum restituere alqd, ἀποκαθιστάναί τι εἰς τὴν ἀκραιὴν, τουτέστιν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν. rem est in integro, ἀκραιεῖν, ἀμετάβλητον εἶναι. mihi est integrum, alqd facere ἢ ut faciam, ἐπ' ἐμοὶ εἶναι, ἐξαστί μοι ποιεῖν τι. integrum dare, αἰρεῖν, ἐξουσίαν δοῦναι. ad integrum redit oratio, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐπανέρχεται ὁ λόγος. de (ex, ab) integro, ἐξ ἀκραίου, ἐξ ἀρχῆς, ἐκ καινῆς.

in-te-go, ex-lectum, ēre, alqd, ἐπιστηγάζω, ἐπισκεπάζω, ἐπικαλοῦμαι τι.

+ in-te-gro-sco, ēre, εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν ἐπανέρχομαι, ἀνανοῦμαι. Ter.

in-te-grā-tio, ōnis, θ. (σπ.) ἀποκαταστάσις, ἀνανέωσις. Ter.

in-te-gre, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὕπ. ἀκραίως, ὁρθῶς, καθαρῶς. scribere, γράπτειν. 2) ἀκραίως, ἐπιεικῶς, δικαίως, καθαρῶς, ἄγνως. 3) ἐξ ἀκραίου, ὅλως, παντελῶς.

in-te-grū-tas, ōtis, θ. ἀκραϊότης, ἀκραιὸς κατάστασις, ὁλοκληρία. 2) ἀκραϊότης, καθαρότης, τὸ ἀρθρατόν, χρηστότην, ἄγνειν. 3) ἀκραϊότης, εὐεία, ὕψις.

in-te-gra, ōnī, ūtum, are, alqd, ἀποκαθίστημι, ἀνανεῶ, ἀνακαινίζω τι. 2) ἀναπληρῶ τι.

in-te-grū-men-tum, ī, ō. (in-te-go) οὐκ-πῆμα, κάλυμμα.

1. in-tel-lec-tus, a, um, ἴδ. intelligo.

2. ἡ in-tel-lec-tus, ūs, a. (intelligo) νοῦς, διάνοια, συνέσις, κατάληψις, νοῦς. 2) διὰ νοῦν οὐκ οἰσιν. 3) ἐκείνη, σαφηνεία (τοῦ λόγου) ὁ νοῦς, νοῦμα, διάνοια (τῆς κτίσεως).

ΜΕΡΟΣ Α'.

in-tel-lē-gō ἴδ. intelligo.

in-tel-ligens, ntis, (μλγ. τοῦ in-tel-ligo) αἰεὶς τοῖς, ἐπιστημῶν πινός, φρένιμος, συνετός. acriter in-tel-ligens, βέβυνος.

in-tel-ligē-ter, ἐπίρ. (σπ.) συνετῶς.

in-tel-ligē-tia, ae, θ. (intelligo) νόησις, νοῦς, κατάληψις. ἢ. commonis, ὁ κοινὸς νοῦς. 2) γνῶσις.

in-tel-ligo (ὁρῶ-τερ. in-tel-lē-gō), lecti, lectum, ēre, (inter-lego) alqd, κατανοῶ, νοῶ, συνιᾶμι τι. insidias mihi peri intellexit, κατανοήσας ὅτι ἐνεδραεῖ αὐτῷ κατασκοπεύοντα. intel-lexi ex tuis literis, τοῦ ἀνδίσσειν, ἐγγνω. ἔμαθον ἐκ τῆς σῆς ἐπιστολῆς, ὅτι ἤκουσας. ex se in-tel-ligitor, ἐξ ἐαυτοῦ ὅλον εἶναι. ἢ. magna ex parte, γινώσκω, κρίνω τὰ μὲν ὅλα ἐκ τῶν μικρῶν. facile intellecta, δυσκατανοήτων. facile intellecta, εὐκατανοήτων, εὐκρινές. 2) κατανοῶ, αἰσθάνομαι τι.

in-tem-elli, orum, a. Ἰντεμελλίαι, ἔθνος τῆς Λιγυρτικῆς, ὧν ἡ μετροπόλις Albium Intemelium, Ἀλβίαν Ἰντεμέλιον, τανὺν Ventimiglia.

in-tem-erā-tus, a, um, ἀμείντος, ἀκρατος, ἀρθρατός, ἀδικτος, ἄγνος.

in-tem-perans, ntis, μ. ὕπ. ἀκρατός, ἀκραϊκός, ἀκράστος, ἀσελγής.

in-tem-peranter, ἐπίρ. μ. σ. ἀκρατῶς, ἀκράστως.

in-tem-perantia, ae, (σπ. Δὺρ. Bixt. -tirs) θ. ἀκρασία, ἀκράτεια, ἀκράσια. 2) ἀκράσια, δυσκρασία. (πρὶν γὰρ.

in-tem-perā-tio, ἐπίρ. ἀκρατῶς, ἀκράτῳ.

in-tem-perātus, a, um, ἀκρατός, 2) ἀκρατος, ἀκραϊκός, ἀκράστος.

in-tem-peri-a, ōrum, θ. (ἀρ. ἀκρασία. 2) μεταρ. ὁ χειμῶν τῆς ψυχῆς, ἡ παραχρῆ, ὁ ἰσθμὸς.

in-tem-peries, ōis, θ. ἀκρασία, corli, τοῦ οὐρανοῦ. 2) μεταρ. ὁ χειμῶν, ἡ σφοδρότης. 3) ἀκρασία, μεταγλήτεια.

δυσχεῖρα, σκυθῶ πρό-ης. {καίρω. intempestive, ἐπὶ ἀκαίρως, παρ-
in-tempestivus, a, um, ἀκαίρος,
παράκαίρος.

intempestus, a, um, (in-tempestas)
ἄωρος· i. πᾶς, ἡ ἄωρία, ἡ ἀκαίρου-
σα νύξ nocte intempesta facio alqd,
ἄωρονυκτος, ὁπὸ μεσσην νύκτα ποιῶ
τι. 2) δυσκρατος, δυσχεῖμας.

in-tendo, udi, utum x, usum, ēre,
alqd, εὐτείνω, διατείνω, ἐκτείνω
τι. chordas, ἐντείνω χορδὰς. accum,
ἐκτείνω, ἐκτείνωμαι τάξιν. manus,
ἐκτείνω τὰς χεῖρας. ventus vela in-
tendit, ὁ ἄνεμος ἐκτείνειν τὰ ἱ-
στία· 1) alqd alicui ἢ alicui re alqd,
ἐπιτείνω τί τινι. tabernacula velis,
ἐπιτείνω παραπτεῖσμάτα ταῖς σκη-
ναῖς. vincula collo, περιβάλλω δε-
σμά τῷ αὐχένι. 3) αὐξάνω, ἐπιτείνω
τι. 4) ἐντείνω, συντείνω τι. corpus
et animum, ἐντείνω, συντείνω σώμα
καὶ ψυχὴν. 5) ὁ ἀτείνεσθαι, ἰσχυρίζε-
σθαι. fugere, διατείνεσθαι φεύγω,
ἀπειλῶ φυγεῖν. ut orator flam, σπου-
δαῖω ῥήτωρ γενέσθαι. 6) ἰσχυρίζε-
σθαι, διασχυρίζεσθαι τι. 7) i. iter in
locum, i. iter ἢ ἀπὸ τοῦ intendo ἢ in-
tendo, τείνω, συντείνω εἰς τόπον,
τρέψωμαι εἰς τόπον. 8) animum ἢ co-
gitationem ad, in alqd ἢ alicui rei,
ἐκτείνω τὴν διανοίαν τινι ἢ ἐπὶ τι.
πρὸς τὸν νόον τινι. ἐκτείνωμαι τῇ
διανοίᾳ παρὰ τι. ἐπιτείνωμαι τινι.
ἢ μοι ἢ ἀπὸ τοῦ i. in alqd, τρέπομαι
ἐπὶ τι. 9) alqd, διακτείνωμαι τι. in
aliquo, διακτείνωμαι τινι παρὰ. 10) alicui
alqd, εἰναι εἰς πᾶν τι, μηχανῶμαι
τίνι τι. periculum al ui ἢ in alquo,
μηχανῶμαι, κατακτείνω τινι κίνδυνον.

1. intentatus, a, um, id. intento.

2. in-tentatus, a, um, ἀνεπαρὸς, ἀ-
βικτος. 3) ἀπειλάτος, ἀδοκίματος.

intendo, εὐτείνω, i. εὐτείνω, ἐκτείνω,
ἐκτείνωμαι.

intento, ὄνις, θ. (int-
stis, ἐκτασις, διάτασις.
ἐκτασις, διάτασις, ἐπιμα-
3) προσοχή. 4) ἐπιτασις
βουλή, σκοπός. θ, ἐγκλή-
κατηγορία.

intento, avi, atum, a.
intendo) alqd, ἐκτείνω. αὐ-
ἐκτείνω τὰς χεῖρας προσ-
ad sidera, ἀντείνω, αὐ-
πρὸς τὸν οὐρανόν. oculi
ἀτενίζομαι τινι. 2) alicui
νῶμαι, ἀπειλῶ τινι τι. α-
τείνω τινόν εἰς τινι, μη-
νον ἐπιτείνω, παρασκευάζω.

1. intentus, a, um,
(μετὰ τοῦ intendo) ἐντε-
τεταμένος, ἐντενός, οὐντο-
κατικός.

2. + intentus, us, x.
* in-tēreo, ēre, χλιαῖ
* in-tēresco, ui, εὐ-
χλιαίνεμαι, χλιαρὸς γίνε-
μαι.

inter, πρό, μετ' αὐτ.
praeter, μετὰ τοῦ τινος, ἢ
mona est inter Sequendo
tios, ὅρος ἐστὶ μετὰ τοῦ
Σηκουανῶν καὶ τῶν Ελλοῦ
qui inter urbem et Tib-
αγρὸς ὁ μετὰ τοῦ (ἐν μισθῷ
καὶ τοῦ Τιβέρως. nihil
et i. quadrupedem, οὐδὲν
τετραπόδου. 2) ἐν τινι. i.
ἐκ τοῦ, ἐν ἀνθρώποις εἶναι
ἐν τοῖς πρώτοις. i. εὐ-
ἐν τοῖς λοιποῖς ἡ σημασία
excellit, πάντων διαφέρει
reges opulentissimus,
βασιλείων ὁ πλεονεσιώτατος
mnes constat, παρὰ πᾶ-
γεται. quod inter nos
αἰρησθῶ. i. sicarios accu-
λογονίας γράφεσθαι τινι
defendere alqm, τὴν ἀπ-
εἰς τοῦ ποιεῖσθαι περὶ ὁ

inter se, ἀμοιβαίως. se colunt i. se θεραπεύουσιν ἀλλήλους. Σημ. τὸ se συνήθως παραλείπεται, εἰς τὸν pueri amant inter se, εἰ παῖδες φιλοῦσιν ἀλλήλους. complectuntur, περιβάλλουσιν ἀλλήλους. pugnant i. se, μάχονται πρὸς ἀλλήλους. i. se contingunt, ἀπτονται ἀλλήλων. 4) χρονικῶς μεταξὺ τινος, ἐν τινι. inter noctem, διὰ νυκτός. i. diem, μεθ' ἡμέραν. i. de com apnos, ἐν δέκα ἔτσι, διὰ δέκα ἑτῶν. inter bibendum dico, μεταξὺ πινῶν λέγω. i. viam mecum cogito, ἐν τῇ ὁδῷ, μεταξὺ (αὐτοῦ) περιπατῶν μελέτω. i. coenam dicto, ἐν τῷ δεῖπνῳ, παρὰ τὸ δεῖπνον, μεταξὺ δεπνῶν ἀπαγορεύω. i. mensem solum em- ἐπ' ἐμοῦ. inter ea κ. συνήθ. interea, ἐν τούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ.

+ intertamenta, orum, οὗ. ἡ ἐντερόνεια, τὰ ἐντέρινα ἔσχα. Λιβ.

Interamenta, se, θ. (inter-omnis) Ἰντεράμνια, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς, τανὺν Τερνί. 2) Ἰντεραμνιον, πόλις ἐν Λατίῳ, κατὰ τινὰς Τερανο. ἔθνη Interamnos, αἰῖς. Ἰντεραμνιτῆς, Ἰντεράμνιος.

+ inter aresco, ere, διαυαίνομαι, διαξρηαίνομαι. Κικ.

+ inter-bibo, ere, καταπίνω. Πλ.

+ inter-bilo, ere, ἀπόλλυμαι. Πλ.

intercālāria, a, κ. -larius, a, um, (intercalo) ἐμβόλιμος, ἐπακτός. dies, ἐμβόλιμος, ἐπακτὴ ἡμέρα. mousis, ἐμβόλιμος, ἐπακτός. μήν. annus, ἐνιαυτός. περικτός, ἐπακτὴν ἡμέραν ἔχων.

inter-cālo, avi, atum, are, παραβάλλω, παρεντίθημι. diem, ἐπακτὴν ἡμέραν. intercalator, ἐπακτὴ ἡμέρα ἢ ἐπακτοὶ ἡμέραι ταντῶντος, ἐμβολισμῷ ἐπακτῶν χρόνων. 2) poena intercalata, ἡ τῆς ποινῆς ἀναβολή.

intercāpōdo, ynīs, θ. (intercipio) διαλείψω, διαλείψω.

inter-cēdo, essi, essum, ere, ἐν τῷ μέσῳ εἶμι ἢ μεταξὺ εἶμι. palus

intercedit, λίμνη ἐν τῷ μέσῳ καίται. 2) χρονικῶς μεταξὺ γίγνεσθαι, διαγίγνεσθαι, διεργεῖσθαι. intercessere pauci dies, διαγίνοντο ὀλίγαι ἡμέραι. annus intercesserat, ὁ ἐνιαυτός διεληλύθει. aegritudo huius gaudio intercessit, ἀσθενεία παρενώχλησε τὴν χαρὰν. 3) συμβαίνειν, ὑπάρχειν, εἶναι. 4) intercedit mihi societas, inimicitia etc. cum aliquo, εταίρειά, ἐχθρά κττ. ἐστὶ μοι πρὸς τινά. inter nos velus usus intercedit, παλαιὰ συνήθεια πρὸς ἀλλήλους χρόμεθα. 5) παρεντυχάνω, ἐντυχάνω, ἐπερχομαι, προσερχομαι. 6) alicui, ἐνίσταμαι τινι. consuli intercedit tribunus plebis, τῷ ὑπατῷ ἐνίσταται, τὸν ὑπατὴν κωλύει· ἐδημαρχος. quominus fiat, κωλύειν, διαμαρτυρεῖσθαι μὴ γένεσθαι τι. 7) μοι-ταυῷ, ἐγγυῶμαι. pro aliquo aliquid, μεταστεύω τινι τι.

+ interceptio, ōnis, θ. (intercipio) ἀπαίρεσις, ὑπαίρεσις. Κικ.

interceptor, ōnis, d. (intercipio) ὁ ἀπαίρουμένος, παραιρουμένος, σφετεριστής.

interceptus, a, um, id. interceptio.

intercessio, ōnis, θ. (intercedo) διαμαρτυρία, ἐστάσις. 2) μεσιτεία, ἐγγύησις. 3) τέλεισι, ἐκτελέσεισι ἢ διαμεσιτείας.

intercessor, ōnis, d. (intercedo) ἐνστάτης, ὁ ἐνιστάμενος, διαμαρτυρούμενος, κωλύων. 2) μεσίτης, ἐγγυητής. 3) ὁ διὰ μεσιτείας ἐκτελεστής.

1. intercido, idi, ere, (inter-cado) παρεπιπτῶ, μεπιπτῶ. 2) συμπίπτειν, συμβαίνειν. 3) ἀπέλλωμαι, ἀπαλλε-μαι, πίπτω. 4) ἐκπίπτω, aliquid mihi intercedit, ἐξέπασέ μοι τι (τῆς μνήμης).

2. intercido, idi, isum, ere, (inter-cedo) aliquid, διακεπτῶ, διατεμνῶ τι. 2) χωρίζω, διαχωρίζω τι.

+ intercino, ere, (inter-cano) παρενείρω ἔδωκ, ὦζ.

intercipio, cēpi, ceptum, ēre (inter-caipio) αἰχμή ἢ ἀρκύ, ὑπολαμβάνω, μεσολαβῶ τινα ἢ τι, literas, μεσολαβῆν τὴν ἐπιστολὴν. commensatus, τὰ ἐστὶν α. hostes fugientes, ὑποτινόμεμαι καὶ καταλαμβάνω τοὺς φευγοντας πολέμιους. agrum oleui ἢ ab alio, παρενέσθαι τινος τὸν ἀγρὸν, ἀποστρέφειν τινα τοῦ ἀγροῦ. pecunias e publico, σφετερίζομαι χρήματα. hostes locum intercipiunt, αἱ πολέμιαι τὸν τόπον προκαταλαμβάνουσιν. 1) αἰχμήν κομ, ὑφαίρουμαι, παραπιάζω τι. 2) ὑπολαμβάνω, κωλύω, ἵερ, τὴν πορείαν. 3) ὑφαίρουμαι, ἀνατρέφω τινα. αἰχμήν κομπενο, φαρμάκῳ τινί. intercipior morbo, ἀποθνήσκω ὑπὸ νοσήου.

intercēdo, ἐπὶρ. (τεπ.) μετὰ διατομῆς ἢ διακοπῆς.

intercēsus, a, um, ἴδ. intercēdo.

inter-clūdo, κῦσι, κῡsum, ὄρε, (inter-claudio) αἰχμήν αἰχμή, διακλείω τινα τι. fugam αἰχμή, τὴν φυγὴν τινι. commensatum, τὴν ἐστὶν αὐτῶν ἐπιστολῶν. 2) αἰχμήν τε ἢ ab re, ἀποκλείω, ἀποκλείω τινὰ τινος ἢ ἀπὸ τινος. hostem commensatu, τὸν πολέμιον τῶν ἐφ' ὧν. intercludat dolore, quominus scribam, ὑπὸ λύπης κωλύσθαι τοῦ γράφειν. 3) περικλείω, περιλαμβάνω.

+ intercūsio, ὄπισ, θ. διακλείσεις, ἀποκλείσεις. Κικ.

interclūsus, a, um, ἴδ. interclūdo.

interclūsum, ii, ō. (inter-clausum) μεσοστόλων, μεσοστήλων (τὸ μεταξὺ δύο στόλων διάστημα).

inter-curro, curri, cursum, ēre, ἐν μέσῳ ἢ δια μέσου εἶμι, διὰ μέσου διήκω. 2) διατρέφομαι, ὑποτρέφομαι, ἐντυγχάνω. 3) μεσιτεύω. 4) τρέχω ἐν τῷ μεταξύ. 5) αἰχμή, διατρέχω, διατρίβω τι.

intercurso, are, (εἶπε, τοῦ intercurro) (ση.) = intercurro.

4. intercursus, a, um, ἴδ. intercurro.

2. intercursus, a, (intercurro) (μένον κατ' ἀρ. τοῦ ἐν.) διαδρομή. 2) μεσιτεία.

intercus, ūtis, (inter-cutis) aqua, ὁ ὕδρωψ.

inter-dīco, ἰσι, ἰctum, ēre, αἰχμήν αἰχμή, ἀπαγορεύω, ἀπειπεῖν τινι μὴ χρῆσθαι τινι, κωλύω τινὰ τινος. fami- lis convivis, ἀπειπεῖν ταῖς γυναῖξιν μὴ συμπροσηλύνειν. αἰχμή, ne faciat aliquid, ἀπαγορεύειν τινί, κωλύειν τινα ποιεῖν τι, αἰχμήν patriam, τῆς πατρίδος εἰσρεῖν τινά. 2) αἰχμήν re, εἰργάζω τινά τινος. αἰχμήν aqua ei igni, εἰργάζω τινά ὕδατος καὶ πυρὸς. aqua ei igni inter-dico, ὕδατος καὶ πυρὸς ἀπεργάζομαι. 3) de re, παραγγέλλω περὶ τινος. λέγεται κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῶν διαγνωσίων καὶ παραγγελλμάτων τοῦ πραι-τωρός. [εἰργάζω.

interdictio, ōnis, θ. τὸ εἰργάζω, εἰ- terdictum, i, ō. (interdico) ἀπαγορεύω, ἀπορρήτεις. 2) παραγγέλλω, διαγνωστικὸν τοῦ πραιτωρός. ex interd- ictis ago cum alio, χέωμαι τῷ τοῦ πραιτωρός παραγγελλόμενῳ πρὸς τινά.

interdictus, a, um, ἴδ. interdictio.

interdiu κ. (ἀρχ.) interdus, ἐπὶρ. (inter-dies) μετ' ἡμέραν.

inter-ductus, us, a, (εἰστέλλεις. Κικ.

interdum, ἐπὶρ. (inter- dum) ἐνίοτε, εἰς ὅτε. 2) ἐν τῷ μεταξύ χρόνῳ, ἐν τῷ μεταξύ, ἐν τούτῳ.

interduo (= interdo) κ. interduim, (ἀρχ.) nihil interduo καὶ locum non interduim (ὅπου.) ἐν ὁδῷ λόγῳ τίθεται, παρ' οὐδὲν ποιεῖται. Πλ.

inter-ros, ἐπὶρ. ἐν τούτῳ, ἐν τῷ μεταξύ (χρόνῳ). 2) σπ. ἐνίοτε, εἰς ὅτε.

interemptus, a, um, ἴδ. interimo.

inter-eo, ii, ūm, ira, ἀπολλύμαι, διαρθείρομαι. omnis interit, ἡ ναὺς ἀπόλλυται. fame interit, λιμῶν ἢ ὑπὸ λιμῶν ἀπόλλετο, διεφθάρη. salus urbis interit, ἡ τῆς πόλεως σωτηρία ἀπο- λώλιν. ira interit, ἡ ὀργὴ λήγει. αε.

inter-loquor, cūtus (quātus), quī, alicui ἢ alicui, μεσολαδῶ, ὑπεκρούω τινά, ὑπολαμβάνω τὸν λόγον τινός.

inter-lūceo, uel, ēre, διαφαίνομαι, ὑποφαίνομαι.

interlūnium, īi, οὐ. (inter-luna) τὸ μεσοσέληνον, συνόδιον, ἢ τῆς σαλήνης σύνδοξ.

inter-luo, ēre, διὰ μέσου βλέω, αἰσθ, διαρρεῖν τι, ρεῖν διὰ μέσου τινός, κλύζειν τι, προσκλύζειν τινί.

intermenstruus, a, um, συνοδικός. i. luna, ἡ συνοδική σαλήνη. -lunum, ī, οὐ. τὸ συνόδιον, μεσοσίληνον.

1. *inter-mīnātus, īd. intermīnor.*

2. *intermīnātus, a, um, (σπ.) ἀπειρος, ἀπέραντος.*

inter-mīnor, atus, ari, (Κωμ.) [κ. -no, are, Πλ.] alicui, διαπειλῶ, ἀπειλῶ τινί. alicui vitam, ἀπειλεῖν τινί θάνατον ἢ ἀποκτενεῖν αὐτόν. παθ. ci-bus intermīnatus, ἀπόρρητος τροφή.

inter-misceo, acui, atum κ. xtum, ēre, alicui, ἐμμίσγνομαι, ἀνμίσγνομαι, ὑπεμίσγνομαι τί τινί.

intermissio, ōnis, θ. (intermitto) διαλείψεις. sine ulla intermissione, ἀδιαλείπτως. 2) ἀνάπαυσις, παύσις, διάστημα.

intermissus, a, um, īd. intermitto.

intermistus, a, um, īd. intermisceo.

inter-mitto, īsi, issum, ēre, alicui, διαλείπω τι, διαλείμω τινας ποιῶ. iter, διαλείπω πορευόμενος. nullum intermisi diem, quia alicui facerem, οὐδενίαν ἡμέραν διαλείπον ποιῶν τι. i. litteras mittere, διαλείπω γράμματα πέμπων. Breui tempore intermisso rediit, βραχὺν ἐπισχών (διαλείπων) χρόνον ἐπανῆλθε. febris intermitteus, πυρετός διαλείπων. 2) διαλείπω, διαστήκω. morbis intermissa, τὸ διαλείπον τοῦ ταίχους. trabes intermissae, δοκοὶ διαλείπουσαι, διαστῶσαι (ἀπ' ἀλλήλων).

intermīxio

inter-mōr

ἀπορρίνω, πρ

2) ἐκλείπω,

a, um, ἐκτε

intermorio

intermund

mundus) τὰ

ταῦτ' ὁσῶν

+ *inter-n*

τῶν τευχῶν.

inter-nasc

ἐν μέσῳ ἀνα

inter-neci

πανωλεθρίζ,

grus ad inter

ἔθνος πανωλ

ται, ἐξ ἀπολλ

interneci

ἐξολοθρευτικ

+ *inter-n*

* *inter-nec*

πλέκω, συνά

internecio

inter-nisse

δω, διασπάζ

internodiu

[ἀρχ. κ. πο

νατίον.

inter-noso

διαγιγνώσκω

vera et falsa

θῆ καὶ τὰ ψε

ψευδῶν.

internunci

+ *inter-n*

μαι, ἀλλήλοι

inter-nunti

ἄγγελος. -tis

ἢ ἄγγελος.

internus,

ἐντός, ὁ ἐσω.

in-lēro, ti

alicui, ἐ

tute hoc int

me esse exedendum, οὐ τούτου αἷτος
εἶναι καὶ μένος τὴν ζημίαν ἀποτίσσει.

interpellatio, ōnis, θ. ὑπόληψις λό-
γου, τὸ μεσολαβεῖν, τὸ ὑποκρουεῖν. 2)
παρενοχλήσις, διακοπή, κωλύσις.

interpellator, ōris, α. ὁ μεσολαβῶν,
παρενοχλῶν.

inter-pello, avi, alium, are, alqm,
μεσολαβῶ τινα, ὑπολαμβάνω τὸν λο-
γὸν τινός, ὑποκρούω τινί. 2) παρενο-
χλῶ, ἐνοχλῶ τινα. comitia, διακοπὴ
τὴν ἐκκλησίαν. alqm in suo iure, ἐνο-
χλεῖν τῷ δικαίῳ τινός. 3) κωλύω
τινα. quominus ἢ ne ἡ quia faciat alqd,
κωλύειν τινα ποιεῖν, τοῦ ποιεῖν ἢ μὴ
ποιεῖν τι. 4) προσαγορεύω τινα.

interpōlo, avi, alium, ergo, (inter-
pello) alqd, ἐπισκευάζω, ἀνακαίνιζω,
ἀνακαλλύω τι. 2) παραλλάττω τι.

inter-pono, ōni, ōnium, ere, πα-
ρεντιθῆναι, τίθεμαι ἐν τῷ μέσῳ. equi-
tati ἢ inter equitatum laevis armatu-
rae milites, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἵππικου
τάγματος τοὺς ψιλοὺς quereles (orationi),
παρεμβάλλω, παρεντιθῆναι ὁδυρμῶς
(τῷ λόγῳ). i. aratum ἢ motum, δια-
λείπω χρόνον τινα, πορεύμαι ἀναβο-
λῇ. iridui morā interpositā, τριῶν
ἡμερῶν μεταξὺ γενομένων, διαγενο-
μένων. alqm rullie, ἀνδραποκνῶν παρα-
λαμβάνω ἢ ποιοῦμαι τινα. causam,
προφασίζομαι. legem, τίθεμαι νόμον
ἐν τῷ μέσῳ. iudicium, προφάτω κρί-
σις. fidei mram in re, διαδίδασκω
τι. 2) i. me rei ἢ in re, παρενέρω
ἐμαυτὸν εἰς τι, ἐμπλέκομαι εἰς τι.
audaciae alejs, ἀντιπῶμαι τῇ τόλμῃ
τινός, κωλύω τῆς τόλμης τινα.

interpōtio, ōnis, θ. (interpono)
παρενοχλήσις.

[pono

1. interpōitius, a, um, id. inter-

2. interpōitius, ἀφ. -u, α. (ἀπ.
κικ.) ἢ ἐν μέσῳ θίσις.

interrog, ellis, ā. κ. θ. ὁ μεσότης,
διεργασίας ἢ μεσότης ἐγγύθους. 2) εἰ-

ἐξηγητής, ἑρμηνεύς, διερμηνευτής ἢ
ἐξηγουμένη, ἐρμηνεύτρια. 3) ὁ μετερ-
μηνεύων, μεταφραστής.

interpretatio, ōnis, θ. ἐξήγησις,
ἐρμηνεία, διερμηνεύσις. 2) ἐν τῇ ῥητι-
κῇ διὰ συνωνύμων ἐξήγησις.

interpreator, aius, ari, (interpret)
alqd, ἐξηγούμεμαι, ἐρμηνεύω τι. παθ.
interpretatum est somnium, ἑρμηνεύ-
θη τὸ ἐνύπνιον. 2) μετερμηνεύω, με-
ταφράζω, μεταφράζω τι. 3) κατανοῶ,
κρίνω, διαγιγνώσκω τι. 4) ἐκδέχομαι,
ὀφλαμβάνω. alqd male, ἐκδέχεσθαι
τι ἐπὶ τὸ χεῖρον, δυσχεραίνειν ἐπὶ τι-
νι, in partem mihiorem, ἐκδέχεσθαι
τι ἐπὶ τὸ πρότερον, ἀποδέχεσθαι τι
εὐμενῶς.

+ inter primo, pressi, pressum,
ere, alqd alcuī, συμπιέζω, διαπιέζω
τί τι. Πλ.

+ interpunctio, ōnis, θ. (interpun-
go) διαστιχίς. κικ.

interpunctus, a, um, id. interpungo.

interpungo, avi, necum, ere, alqd,
διαστιζώ τι. interpunctum, i, εὔ. ἢ
διαστιχίς.

inter-quiesco, avi, ere, διαναπαύ-
ομαι, διαπαύομαι, διαλείπω.

inter-regnum, i, εὔ. μεσοβασιλεία,
μεσοβασιλείος ἀρχή. res venit ἢ ad-
ducitur ad interregnum, ἢ μεσοβα-
σιλείος ἀρχὴ καθίσταται, μεσοβασιλεύς
ἀποδεικνύεται.

inter-rex, ellis, ā. μεσοβασιλεύς.
2) ἐπὶ τῆς δημοκρατίας ἐλέγχο inter-
rex, μεσοβασιλεύς, ἢ ἀρχή, ἢ ἡνίων
ἀρχαῖσιν ἑνεκα καθίστασαν, εὐσε-
ῖς ἀναρχίης ἢ κωλυομένων ἢ ἀποβαινόν-
των τῶν ὑπάρχων. interregem proleste
ἢ creare, μεσοβασιλεὺς ἀποδεικνύειν
ἢ αἰρεῖσθαι.

in-territus, a, um, ἀτρεμῶς, ἀτρε-
μητός, ἀτρεδός.

interrogatio, ōnis, θ. ἐρώτησις. 2)
ἀνακρίσις, ἐξέτασις. 3) συνενόησις

συλλογισμός.

interrogatiuncula, ae, θ. μικρά συνερωτήσις, μικρός συλλογισμός, έρωτηματιον.

inter-rogō, atī, atum, are, alqm alqd. έρωμαι έρωτώ (επέρωμαι) τινά τι. de alqa re, παρί τινος. interrogor alqd, έρωτώμαι τι. ad interrogata respondere, πρὸς τὰ έρωτηθέντα άποκρίνεσθαι. interrogabai, quid, qualo, num etc. esset, ήρωτα, τί, ποίων, κτλ. εἴη. 2) alqm, άνακρίνω, εξετάζω τινά 3) alqm lego αίτα λογίβος ή άπλῶς alqm, ανάγω, δίδωκω τινά, κατηγορώ τινος. 4) λόγον συνερωτώ, συλλογίζομαι, συλλογισμόν ποιούμαι.

inter-rumpo, rūpi, ruriūm, έρε, alqd, διαρρήγνυμι, διακόπτω τι. pon-tem, διακόπτω, διαλύω τήν γέφυραν. orationem alcjs, μεσολαθεῖν, άποκρίνω τόν λόγον τινός. aciem, διακόπτω τήν παράταξιν. alqm, παρενοχλεῖν τινι. [χῶς κικ.

+ interrupte, επήρρη. ού συνε- interruptus, a, um, ιδ. interrumpo. inter-saepio, psi, ptum, έρε, alqd, διαρράπτω, άπορράπτω τι.

inter-scindo, idi, issum, έρε, alqd, διασχίζω, διακόπτω, διαχωρίζω τι.

+ inter-seribo, ipsi, iptum, έρε, alqd, γράφω τι δια μέσου. Πλιν.

inter-serpio, id. inter-saepio.

1. inter-sero, aēvi, alium, έρε, [άρχ. κ. μετ.] alqd, παρενσπείρω, ενσπείρω τι, σπείρω τι δια μέσου. 2) παρενείρω, παρεντίθημι τι.

2. inter-suro, aēvi, serium, έρε, alqd, παρενείρω, ενείρω, παρεντίθημι τι. i. causam, προφαίζομαι.

+ intersisto, ure, aristoμαι, έπέχω.

intersitus, a, um, ιδ. 1. intersero.

inter-spiratio, ōnis, θ. (σπ.) το διαπνεῖν, άναπνοή. sive interspira- tione bibere, έμυστί πίνειν.

inter-sinectus, a, um, (μετ. του interstinquo) δισισιγμένο, παποικι- μένος. Τακ.

inter-stratus, a, um, (μετ. του άρχ. intersterno) [σπ.] ύπεστρωμένος.

* inter-strēro, ui, ium, έρε, (σπ.) έμφορῶ, ένηχῶ, έπιφορῶ, έπηχῶ.

+ inter-stringo, ere, alqd, διασφίγγω, σουσφίγγω τι. Πλ.

inter-sum, fui, esse, διαγίγνομαι, έν μεσῷ εἰμι, μεταξύ καίμαι. amnis interest, ποταμός διέρχεται, δια μέσου εἶσι. regio, quae interest, ή έν μεσῷ κειμένη χώρα. anni triginta inter- fuere, τριάκοντα έτη διεγένετο. clat- thri intersunt, τὰ κλήθρα διέστηκε.

2) διέστηκε, διαφίρω. intelligens stulto homini ή stulto interest, ο νο- νικής διαφέρει, διέστηκε του άνοήτου.

3) alcui ή aliqua re, παρεμι, παραγι- γνομαι, παρεντυχάνω τινι. proelio interfuit, παρεγένετο (έν) τῇ μάχῃ.

tritopt. inter eos nihil interest, ούδέν διαφέρουσι (διεστήκασι) άλλήλων.

inter hominem et belluam hoc inter- est, ο άνθρωπος καί τὸ θηρίον (κατά) τούτο διαφέρουσιν άλλήλων. 4) άπρ.

σώπ. interest alcjs, διαφέρει, μέλει τινι. mea, tua, sua κτλ. διαφέρει με- σοι, κτλ. multum interest, duo con- sules esse, διαφέρει τῇ κοινῇ σωτ.

ρις τὸ δύο υπάτους εἶναι μοι interest, ut te videam, μέλει μοι ἰδαιν σε ή όπως σέ ἰδῶ. multum interest ad alqm rem, μέγα διαφέρει εἴ τι.

* inter-texo, ui, ium, έρε, alqd alcui, ενυφαίνω, ένπλέκω τί τινι. 2) ύφαίνω, συνάπτω τι.

interlatus, a, um, ιδ. intertexo.

inter-trāho, axi, έρε, alqd, ύφαί- κω, ύφαίνομαι τι.

intertrimentum, i, ού. (inter-tero) άποτριμμά, άποτριβή. 2) άποτριβή, ζήλια μεγάλη.

+ interturbatio, ōnis, θ. διαταρά-

ἤ, ταραχῇ, ἀνίμι, τῆς ψυχῆς. Λιβ.
inter-turbo, are, ταραττώ, παρενοχλῶ.
intervallum, i, εὐ. (inter-vallus)

διαστήμα, διάλειμμα. locorum et
temporum, τῶν τοπικῶν καὶ τοῦ χρόνου.
hostes magnis intervallis sequentes,
οἱ πολέμιοι πρὸς διαλείποντες, μα-
κρόθεν ἐπεμάνοι. ex intervallo, δια-
σταδόν, μακρόθεν. ex tanto interval-
lo, τοσούτου χρόνου διαγενομένου. sine
intervallo, ἀδιαλείπτως. per inter-
valla, ἐκ διαλειμμάτων.

† inter-tello, vultus, vultum, ēre,
alqd, ὑποτίλλω, ἀραιῶ, μανῶ τι.

inter-vēnio, eui, entum, ire, aleni,
ἐπέρχομαι τινι. nos proelio interve-
nit, νοὺς ἐπέλθει τῇ μάχῃ. 2) ἐντυγ-
χάνω, εὐπίπτω τινι. 3) παρεμπίπτειν,
συμπιπτειν, συμβαίνειν τινι. 4) πα-
ρηνόχλῳ, ἐρηνόχῳ, κωλύω τινά. 5) με-
οίσεω, ἰγυρῶμαι.

intervenio, oris, θ. (intervenio)
[επ.] ἐντυγχάνω.

interventus, us, ē. (intervenio)
ἐπέλευσις. 2) παρέμπτωσις, παρέν-
δσις, ἢ ἐν μέσω θέσις. 3) † μεσιτεία.

intervertus, a, um, [δ. interverto.

inter-verto (-vorto), rti, rsum,
ēre, alqd, ἀπορρίπτω, μετατρέπω, με-
ταστρίφω τι. 2) σφρατρίζομαι, ὑφαι-
ροῦμαι, ὑπεξαίρομαι τι. 3) alqm al-
qa re, ἀποστέρω τινά τινος, ὑπεξαί-
ρομαι, ὑφαιροῦμαι τινός τι, ἀφαι-
ροῦμαι τινά τι. 4) alqd, ἀναλίσκω,
ἀπανῶ τι.

inter-vīso, īsi, īsum, ēre, alqm ἢ
alqd, ἐπισκοπεῶ, ἐπισκέπτομαι τινά ἢ τι.

† inter-vūlo, are, διαπέτομαι,
ἐν μέσω πέτομαι. Λιβ.

intervorto, [δ. interverto.

intervallus, a, um, [δ. intervello.

intestabilis, e, m, † a. ἀνίκανος
διαθήκην ποιῆσθαι. 2) ἀτιμος, βδελυ-
ρός, αἰσχρός.

intestatus, a, um, ἀδιάθετος, οὐ

καταλείπων διαθήκην. intestato (ἀφ.),
ἀδιαθέτως, ἄνευ διαθήκης. 2) ἀμάρ-
τυρος, ἄνευ μαρτύρων. 3) κωμικ. (in
x. testis, ὄρχης) ἀνεργος.

intestinus, a, um, (intus) ἐνδον,
ἐντός. i. bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.

2) intestina, πλ. εὐ. τὰ ἔντερα, ἔντεσθα.

in-terro, aui, xium, ēre, alqd al-
cui, ἐνοφαίνω τί τινι. 2) ἐνέρω, ἐμ-
πλέκω τί τινι. 3) διαφαίνω τι. αὐτο
intextus, διάχρυσος. 4) alqd re, πε-
ριλαμβάνω τι, περιβάλλω τινί τι.

intibum, [δ. intibum,
intime, ἐπὶ, [intimus] (σπ.) ἐν-
δοτάτω. 2) εἰκαστάτω.

intimus, a, um, [ὑπερθ. τοῦ interior]
(intra) ἐνδοτάτος, εἰσάτος. i. philo-
sophia, ἡ εἰσωτερικῇ, ἡ ἀπὸ κρυφός φι-
λοσοφία. intimus, i, d. εἰκαστάτος
φίλος.

intinctus, a, um, [δ. intingo.

intingo (site intinguo), xii, na-
tum, ēre, alqd re ἢ in re, in veni,
ἐμβάπτω τί τινι, βάπτω τι εἰς τι.

in-tolerābilis, e, x. in-tolerandus,
a, um, ἀφόρητος, ἀνυποφέρητος, δυσ-
νάσχετος, δύσσοιστος.

in-tolerans, ntis, m, s. x. ὑπ. alejs
rei, δυσφορῶν τι, οὐ καρτερῶν τι, οὐ
καρτερικός πρὸς τι. 2) * † ἀφόρητος,
ἀνυποφέρητος.

in-toleranter, ἐπὶ, m, s. x. ὑπ.
ἀκρατῶς, ὀρμητικῶς.

in-tolerantia, ae, θ. τὸ ἀφόρητον,
ἀνυποφέρητον, ἐπάχθεια.

in-totum, nui, (notum), are, ἀναβρυν-
τῶν, βροντῶν. ἀπρὸς. intonal, βρον-
τῇ. 2) ἐπὶ φωνῇ καὶ ἤχῳ βροντῶν,

βοῶν, φορεῖν, βρῦμεν, δρυεῖν. 2) alqd,
βροντῶ, μετὰ βροντῆς ἢ μεγαλειώ-
νως λέγω εἰτε βοῶ τι. 4) αἰεῖ, ἐπι-
βροντῶ, ἐπιπλήτω τινί. (Oz.) hiepis

intonata ductibus, ὁ χειρῶν ἐπιδρo-

μῶν τοῖς κωμάσι, μετὰ βροντῆς κα-

ταίγιζων.

in-iousus, a, um, ἰκερτός, ἰκουρός, ἀκούριος, ἄκουρος. 2) ἰξύλος, ἐκλάττωτος, πολλοφόρος, πολλώδης.

in-torqueo, rsi, ritum, ēre, alqd, ἐπιστρέφω, στρέφω τι. oculus ad alqd, ἐπιστρέφειν τοῦ ὀφθαλμοῦ πρὸς τι. 2) πάλω, τινάσσω. hastam hosti ἢ in hostem, τὸ δίδω ἐπὶ τὸν πολέμιον. 3) διαστρέφω τι, in-ortus, a, um, ἐνσπαραμμένος, συνσπαραμμένος. angulus interior capillae, συνσπαραμμένος ταῖς θριξὶ δάκτυλου.

intortus, a, um, ἰδ, intorqueo.

intra, (ἐκ τοῦ interā, ὅπῃ. parto) α) ἐπὶ. ἐνδον, ἐντός. εἶω εἰτα εἶω, εἶωθεν. 2) συγχρ. interius, ἐνδοτέρω. 3) πρὸ. μετ' αὐτ. τοπικῶς, ἐντός. εἶω τινος. intra Appenninum, ἐντός ἢ εἰσω τῶν Ἀπεννίνων. i. parietes, εἶω τῶν τοίχων. unam intra domum (τάξ.), μιᾶς εἶω εἰσας. i. fines se recipere, εἶω τῶν ὁρίων ὑποχωρεῖν. intra telli jactum, ἐντός τοξοματός. Hortensii scripta intra famam sunt, τὰ τοῦ Ὁρτησίου συγγραμματα τῆς φήμης λαμβάνει ἢ ἦτορ εἰσίν. i. centum, ἑκατὸν ἢ ἑκατόν. 2) χρονικῶς. ἐντός τινος, ἐν τινι. i. viginti dies, ἐντός εἰκοσιν ἡμερῶν, ἐν εἰκοσιν ἡμέραις.

+ intrābīlis, o, ἐμβαστός. Λιδ.

in-tracābīlis, o, ἀνεταχειρίστος. 2) ἀνεπιχειρήσιμος, δυσεπιχειρήσιμος.

in-tracālus, a, um, (σπ.) ἀδοκίμωςτος. 2) ἀδόκιμος. 3) ἀτεχνός, ἀνεπιτήδευτος.

in-trēmō, ēre, τρέμω, σείομαι, alqm ἢ alqd, τρέμειν τινά ἢ τι.

in-trēpīde, ἀτρέμι, ἀτρέβω.

in-trēpīdus, a, um, ἀτρέμος, ἀτρόμος, ἀτρέμης, ἀτρέδος.

+ in-trīhuo, ēre, εἰσφέρω. Πλιν.

intrico, are, (in-tricō) alqm ἢ alqd, ἐμπλέκω, περιπλέκω τινά ἢ τι.

+ intrinsecus, ἐπί- (σπ.) εἰωθεν.

1. intritus, a, um, ἰδ, intro.

+ 2. in-itus, o, um, ἐκέρσιος.

1. intro, ἐπὶ. (ἀντι intro, ὅπῃ. loco) ἐπὶ στάσεως. εἶδον, εἶω. 2) ἐπὶ κινήσεως. εἶω.

2. intro, avi, atum, are, (intro) alqd ἢ in alqd (*aleui), εἶω τινός γίγνομαι, εἰσείμι, εἰσέρχομαι εἰς τι. limen ἢ intra limen intrat, εἶω τοῦ οὐδοῦ γίγνεται. domus intratur, εἰσέρχεται τις ἢ εἰσέρχονται εἰς τὸν οἶκον. μεταρ. i. in alqd, κατὰνῶ, διερῶ τι. 2) διαλύνω, διαπαίρω.

intro-dūro, uxi, uctum, ēre, alqm ἢ alqd in alqd, ἡγεύμαι ἢ ἄγω τινά. εἶω τινός, εἰάγω τινά ἢ τι εἰς τι. 2) εἰσχεύομαι, διδάσκω τι.

introductionis, ōnis, o. (introduco) εἰσαγωγή.

intro-eo, īvi x. ii, itum, ēre, in alqd, σπ. alqd, εἶω τινός εἰμι ἢ ερχομαι, εἰσαιμι, εἰσέρχομαι, πάριμι (παρίναμι), παρέρχομαι εἰς τι. ad alqm, εἰσέρχομαι παρὰ τινά. curiam ἢ in curiam, εἰσέρχομαι, πάριμι, παρέρχομαι εἰς τὸ βουλευτήριον. in urbem εἰσέρχομαι, παρέρχομαι εἰσω τῆς πόλεως.

intro-fero, tūli, lātum, ferre, alqd, εἶω φέρω ἢ κομίζω, εἰσφέρω, εἰσκομίζω τι.

+ introgrēdior, essus, di, (gradior) [σπ.] εἶω εἰμι, εἰσέρχομαι, πάριμι.

1. introitus, a, um, ἰδ, introdo.

2. introitus, us, ā. (introeo) εἰσόδος, πάροδος. 2) εἰσόδος, προσίμιον. 3) εἰς ἀρχὴν κατὰστασις.

intrōmissus, a, um, ἰδ, intromitto.

intrō-mitto, īsi, issum, ēre, alqm, εἰσίστημι, παρίστημι, εἰσδέχομαι τινά. alqm ad te, εἰσίστημι τινά παρὰ σέ. 2) εἰσπέμπω, εἰσάγω, εἶω πέμπω τινά. introrūm εἰτα -sus, ἐπὶ. (intro-feram) ἐπὶ κινήσεως. εἶω. 2) ἐπὶ στάσεως. εἶδον, ἐντός, εἶωθεν, εἶω.

intrō-rumpo, rupi, ruptum, ere, εἶω

αλφδ, εἰσδιᾶξμαι, βίξ εἰσέρχμαι
ἴς τι.

† Intro-specto, are, εἶω ὁρῶ. Πλ.
introspectio, spexi, spectum, ἔρε,
specio) αλφδ ἢ iu αλφδ, εἰσδλεπω
ἴς τι, διερῶ τι. 2) θεωρῶ τι.

intrōversum, ἐπὶ β. ἴδ. introrsum.

intrō-vēo, are εἶω καλῶ.

inībhum, i, εὐ. ἢ σέρις, βετ.

in-tueor, Ius, ἐρί, αλφδ, αλφδ ἢ

n αλφδ, in αλφδ, εἰσδλεπω, προσδλε-

πω τινα ἢ τι, εἰσδλεπω, προσδλεπω,

ἀποδλεπω εἰς τινα ἢ εἰς τι. 2) με-

ταφ. ἀποδλεπω εἰς τι, θεωρῶ, σκοπῶ,

σκιπτομαι τι.

in-tūmesco, tui, ἔρε, ἐξοιδαι-

νω, εἰδῶ, ὀγκοῦμαι. 2) ἐξογκοῦμαι,

ὀγκοῦμαι, αὐξάνομαι, αἰρομαι, ὑψοῦ-

μαι. 3) μεταφ. ὀγκοῦμαι, ἐξογκοῦ-

μαι, ἐπαίρομαι (ὅπως πάθος τινός,

ὅπως ὀργῆς, ὑπερηφανίας κτ.).

† in-tūmūlātus, a, um, ἄχωτος,

ἄταρτος. Ὁδ.

intuor, i, (ἀρχ. κ. Νέπ. = intuor)

αλφδ ἢ αλφδ, εἰσδλεπω, προσδλεπω,

βλεπω, ὁρῶ τινα ἢ τι.

in-turbidus, a, um, (Tak.) ἀτά-

ρακτος, ἀκόρυθος, ἡσυχος.

intus, ἐπὶ β. (iu) ἐπὶ στήθεσσι, ἐν

τῇ ἐξ, ἐνδον, εἶω. σπ. i. αλφδ, i. αλφδ

κ. i. αλφδ τοῖ, εἶω τινός, ἐντός

τινος. 2) ἐπὶ κινήσεως, εἶω. 3) (Πλ.)

ἐνδον, ἐσθον, εἶω.

in-tūlus, a, um, ἀπρόουρτος, ἀπρε-

φύλακτος, ἀφύλακτος. 2) ἐπισφαλής,

εφαλής, ἀδέβαιος.

Inūla, ae, θ. ἐλένιον, βετ.

In-ulius, a, um, ἀτιμώρητος, ἀνακ-

δικητος, τιμωρίας οὐ τυχών, οὐ τι-

μιμωρούμενος, δίκην οὐ λαλῶντων ἢ

λαλῶν. 2) ἀτιμώρητος, ἀζήμιτος, δι-

κην οὐ δίδους. 3) ἀλαβής, ἀβλαπτος,

ἀσφαλής.

In-umbro, avi, utum, are, αλφδ,

ἰπ. καλῶ τι, μεταφ. ἀμαυρῶ τι. 2)

ἐπικαλύπτω, καλύπτω τι. 3) μεταφ.

inumbraus, a, um, ἐπικαταγραφόμενος.

Inunctus, a, um, ἴδ. inungo.

Inundatio, ōnis, θ. (inundo) ἐπι-

κλυσμός, ὑπερέκχυσις, πλημμύρα.

In-undo, are, αλφδ, ἐπικλύω, κα-

τακλύω τι. 2) ποιητ. βρέχω τι.

In-ungo, nti, nctum, ἔρε, αλφδ

αλφδ τοῖ, ἐπιχρίω, χρίω, ἀλείφω τί τινα

(ἀλοιφή). inungor, χρίομαι, ἀλείφομαι.

In-urbānus, i, m, ἀναστεινός, ἀκουφός.

In-urbānus, a, um, ἀνάστατος, ἄ-

γροικός, ἀκουφός.

In-ūro, ussi, ustum, ἔρε, αλφδ,

ἔγκαίω τι. 2) μεταφ. αλφδ αλφδ, ἔγ-

καίω, ἐνοφθαλμίζω, ἐντοπῶ τινί τι.

inustum animis, hominum est, ὡς

ἐγκαυρα ἔμμενει ταῖς ψυχαῖς. 3) ali-

cuī notam ἢ αλφδ notā, καυτηριάζω,

οτιζώ, οτιγματίζω τινά.

In-ūltilis, i, m, ο. ἀήθης, ἀ

συνήθης, ἀχρηστος.

In-ūltilis, a, um, μ. σ. ἀήθης,

ἀσυνήθης, ἀχρηστος, παράξενος.

inustus, a, um, ἴδ. inuro.

In-ūtilis, e, m, ο. κ. ὅπως, ἀνωφε-

λής, ἀχρηστος, ἀχρηστος, ἀχρήσιμος.

alcui rei ἢ ad αλφδ, πρὸς τι. homi-

nus inustus ἢ ad pugnam inutilis, ἀνθρω-

πος ἀνεπιτηδεύς πρὸς μάχην. 2) ἀ-

χρηστος, βλαβερός.

† In-ūtilitas, atis, θ. ἀχρηστία,

τὸ ἀχρήσιμον, τὸ ἀνωφελές. Κικ.

In-ūtiliter, i, m, ἀχρηστικῶς, ἀχρησ-

τικῶς. 2) ἀχρηστικῶς, βλαβερικῶς.

Inuus, i, d. (inuus) ὁ Πάπ., castrum

Inui, Inuen, πελίκιον, τῆς Λατίνας.

In-vado, avi, avum, are, αλφδ ἢ

αλφδ κ. in αλφδ, in αλφδ, ἐπιβαίνω

τινός, ἐπιπύτω τινί ἢ εἰς τινα, εἰς

τι, ἐπιπύω, ἐπιπύομαι, ἐπιπύομαι τινί.

regionem ἢ in regionem hostium, ἐ-

πιβαίνω τῆς πολέμου, ἐπιβαίνω εἰς

τὴν πόλιν. hostes ἢ in hostes, ἐ-

πιβαίνω ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐπιβαίνω ἐπὶ τοῖς

δαλλῆν τοῖς πολεμείοις, ὁρμᾶν, ἐμπι-
πτειν εἰς τοὺς πολεμικούς. *alqm i. et*
osculo, ἐφορμῶ τινι καὶ φιλῶ αὐτόν.
in fortunas alterius, ἀπτομαι τῶν
κτημάτων τινός, σφετερίζομαι τὰ
χρήματά τινος. *in nomen Marii in-*
vasurati, εἰσπέρρυνται, εἰσπέρρηνται εἰς
τὴν εἰκόνα, τὸ γένος τοῦ Μαρτίου, τὸ
ἐκείνου ὄνομα εἰλήφει. *morbis eum*
invadit, νόσος ἐμπίπτει αὐτῷ. *ma-*
lum in rempublicam invasit, τὸ κα-
κὸν ἐνέπεσε τῇ πολιτείᾳ. 2) ἐπιχει-
ρῶ τινι. *alqd magnum*, μεγάλῳ ἔργῳ.
3) βαδίζω, πορεύομαι.

in-vālesco, *lui*, ἔρε, ἐπιρρώννυμαι,
ἐπιδίδωμι, κατισχύω. *consuetudo in-*
taluit, ἡ συνήθεια κατισχύσεν, ἐπε-
κράτησεν.

in-vālīdus, *a*, *um*, *μ. † σ. κ. †*
ὁπ. ἀσθενής, ἄρρωστος, ἀδύνατος. 2)
ἀσθενής, ἀνίσχυρος.

invāsor, *ōris*, *ā*. (*invado*) (*μ. τγ.*)
ὁ εἰσβάλλων.

invāsus, *a*, *um*, *ἰδ.* *invado*.

invectio, *ōnis*, *ō*. (*inveho*) εἰσαγω-
γή, εἰσκομιδὴ. 2) ἐπιφορά, ὁρμὴ,
πρὸς ἐλθῆ.

invectus, *a*, *um*, *ἰδ.* *inveho*.

in-vēho, *eci, ectum, ēre*, *alqd*, εἰσά-
γω, εἰσκομίζω τι. *vioum invehitur in*
Galliam, εἰς εἰς εἰσάγεται εἰς τὴν Γαλ-
λίαν. *Fluvius limum invehit*, ὁ πο-
ταμὸς προσχώννυσι πηλόν. *fortuna*
mihī casum invehit, ἡ τύχη αἶρει,
ἐπιφέρει μοι σωματῶν. 2) καὶ *inveho-*
re κ. συνήθ. *invehi*, ἐπιφέρειν, ἐ-
φορμᾶν. *invehunt se fluctus*, κλύδιονες
ἐπιφέρονται. *hostes se invehunt* εἰς
invehuntur, οἱ πολέμιοι ἐπιφέρονται,
ἐφορμῶσιν. *invehuntur in hostium*
castra, εἰσβάλλουσιν, εἰσπύπτουσιν εἰς
τὴν τῶν πολεμίων παράταξιν. 3) *in-*
vehor (*verbia*) *in alqm*, καθάπτομαι
τινος (λόγου) ἐπιφερομαι, ἐπιπλήττω
εἰς. *multa invectus est in Thebanos*, ἀπο

πολλὰ
inve
ὁχρὸν
ἐφ' ὃ
in po
curre
καθῆ
inve
εἰς τ
προσ
τον I
ὁχρὸν
—
in
alqd,
εὐρίσ
veni
nem
nior
Pam
εἰλπ
agam
arud
σιν ε
χάν
ni,
παρ
ἔμα
ρίοκ
ἔξου
ὅλα
ἀμ
i
εἰς
in
τῶ
in
τις,
in
εὐρ
i
†
κα
i
ἀπο

ρωτα δυστοχῶν.

in-verēcundus, α, um, μ. (ἀρχ.)
ὅπ. ἀναίδημων, ἀναίδης, ἀναίσχυντος.

in-vergō, ēre, alqd alicui ἢ in alqm,
ἐπιγίω τινί τι.

inversio, ōnis, θ. (inverto) εἰρωνεία.

inversus, α, um, ἴδ. invento.

in-verto, rti, rsum, ēre, alqd, ἀ-
ναστρέφω, μεταστρέφω, στρέφω τι. ter-
ram, ἀναστρέφω, στρέφω, ἀρῶ τὴν
γῆν. ordiem, ἀναστρέφειν τὴν τάξιν.
horas arbores invertit, ὁ βορέας ἀ-
ναστρέφει, ἀνατρέπει τὰ δένδρα. in-
versus aponus, ὁ λήγων ἐνιαυτός. 2)
διαστρέφω, διαστρέφω, παραλλάττω τι.
inversi mores, διαστραμμένα ἥθη. 3)
inversa verba, τροπικαί, ἀλλογαρικαί,
μεταφορικαί λέξεις.

† in-vesperascit, ēre, ἐσπέρα γί-
γνεται. Λιβ.

in-vestigātio, ōnis, θ. ἀνίχνευσις,
ἀνέρευνησις.

in-vestigātor, ōris, ὁ. ἐρευνητής.

in-vestigō, avi, atum, are, ἔχνευω,
ἀνίχνευω. 2) αἰφ, ἔχνευω, ἐρευνῶ, ἐ-
ρευνῶ, ἀναζητῶ, ἐξετάζω τι. 3) ἀνι-
χνεύω, ἀνέρευνῶ, εὐρίσκω, ἀνευρίσκω τι.

in-vēlōrasco, rāvi, atum, ēre, ἐγ-
χρησσκω, ἐγγρηνίζω, παλαισுμαι. Ma-
rcellus in Gallia inveterascit, ὁ στρα-
τὴς ἐγγρηνίζεται τῇ Γαλλίᾳ, χρηνίζει ἐν
τῇ Γαλλίᾳ. consuetudo inveteravit, τὸ
ἦθος ἐββλῶται.

† inveteratiō, ōnis, θ. παλαιώ-
σις, βλῶσις. Κικ.

invetero, are, alqd χρόνιον ἢ πα-
λαιὸν ποιῶ, invetero γγρηνίζω, παλαι-
οί γίνομαι. inveteratus, α, um, πα-
λαιώμενος, ἐββλῶμενος, χρόνιος.

in-vicem, ἐπιφ. (ἴδ vicis) ἐν μέ-
τει, ἐν τῷ μέρει, ἀμοιβαίως. invicem
vicis vicis, ἐν τῷ μέρει νικώ-
μενοι τε καὶ νικῶντες. Nixto ei ipso
i. ab amicis benevolentiam, αἶτω καὶ
ἐν τῷ μέρει παρὰ τῶν φίλων ἰσ-

νεται. i. diligimus, ἀλλήλους ἀγα-
πῶμεν. haec i. obstant, ταῦτα ἐναν-
τιοῦται ἀλλήλοις. i. accusant, κατα-
γερῶσιν ἀλλήλων.

in-vicius, α, um, μ. ὅπ. ἀνίκατοι,
ἐγγεγονότες, ἀμυχτοί.

invidentiā, ae, θ. (σπ.) φθόνους,
φθόνος.

in-video, vidi, (vīsum), ēre, αἰνῶ,
φθονῶ, βασκαίνω τινί. homini, φθo-
νῶ τῷ ἀνθρώπῳ. mihi invidetur κ.
ποιητ. invid-ōr, φθονῶμαι. i. laudi
alicj, φθονῶ τῷ ἐπαίνῳ τινός. alicui
alqd (σπ. alqa re κ. alicj rei), φθo-
νεῖν τινά τινος. tibi bouoriam, φθονῶ
σοι τῆς τιμῆς. in alqa re, ἐπὶ τινί.
aliis bene esse, ἐπὶ ἀλλοι εὖ ἔχουσιν.
invidendus, α, um, ἐπιφθόνος. 2) αἰνῶ
αἰφ, φθονῶ τινί τινος, ἐπιφθονῶ, ἀ-
παρνοῦμαι, ἀνενεύω τινί τι. 3) φθονῶ,
δυσχεραίνω.

invidiā, ae, θ. (invideo) φθόνος, βα-
σκανία. rex habet invidiam, ἐπιφθo-
νὸν ἔσται, φθονὸν ἐμποιεῖ. sine invidia,
οὐδὲις φθόνος, ἀσμένως. 2) φθονομί-
σος, ἀπεχθής, δυσμένεια. cum in in-
vidiam ἢ invidiam habeo, μισοῦμαι.
facio ἢ confio alicui invidiam, φθονον
συνάγω τινί, εἰς μίσος καθίστημι τίνα,
μισοῦλω τίνα.

invidiōsus, ἐπιφ. ἐν τῷ † σ. ἐπιφθo-
νως, δυσμένως, ἀπεχθώς.

invidiōsus, α, um, μ. σ. κ. ὅπ.
φθονορός, φθονῶν, βασκανός. 2) ἐπι-
φθόνος, φθόνος ἢ μίσος διεγερών.

invidus, α, um, (invideo) φθονο-
ρός, βασκανός. αἰνῶ, φθονῶν τινί. in-
vidi mei, οἱ ἐμοὶ βασκανοί, οἱ φθo-
νούντες μοι.

* in-vigilo, are, alicui rei, ἱπαγρυ-
πῶ τινί. 2) ἀγρυπνῶ. [ἦτος.]

* † in-violābilis, e, ἀέλαστος. ἀέλα-
inviolatē, ἐπιφ. (σπ.) ἀπαράδατος.
servare iusjurandum, ἐμπιθεῖν τὴν
ἐρκον.

in-vīdīātus, α, um, ἀδελφής, ἀδελ-
πός, ἀδελφός. 2) ἀδίδηλος, ἀσυνός.
i. iomptum, ἀσυνός. ieron. tribunus
plebis, ὁ ἀσυνός δημαρχός.

in-vīdīātus, α, um, ἀθώρητος, ἀ-
θώρητος.

in-vīso, iei, ieiun, ὄρε, alqm (Πλ.
ad alqm), ἐπισκοπεῖν, ἐπισκέπτομαι τινα,
ἐπισκοπεῖν παρά τινα. alqd, ἐπισκέπτε-
σθαι, ἐπισκοπεῖν, ἐφορᾶν, θεωρεῖν τι.
2) βλέπω, ὁρᾶν τι.

1. in-vīsus, α, um, μ. -σ. κ. + ὕπ.
(μτχ. τοῦ invideo) ἐπίφθορος, μισητός,
ἐπικλῆς.

2. in-vīsus, α, um, ἀόρατος, ἀθέα-
τος, ἀθώρητος. [γῆτρον.
in-vīdīamentum, i, οὔ. ἐπαγωγὴ, θέλ-
in-vīdīatio, ὄνις, θ. κλῆσις. 2) προ-
τροπή. 3) ἐστίασις, ἐστίαμα.

+ in-vīdīus, ἄφ -υ, ἄ. κλῆσις,
πρετροπή, παράκλησις. Κικ. [κοντί.

in-vīte, ἐπὶ μ. -σ. (σπ.) ἀκουσίως, ἀ-

in-vīlo, anī, atum, are, (ἐντί in-vi-
olūtare?) alqm ad alqd, παρακαλῶ, κα-
λῶ τινα εἰς τι. ad spectaculum, ἐπὶ
θεῖν. hostes ad deditionem, ad di-
micationem, προκαλεῖσθαι τοὺς πολε-
μίους εἰς παράδοσιν, εἰς μάχην. alqm
praemiis ad alqd, μισθῷ παρακαλεῖν,
προτρέπειν τινὰ εἰς τι. alqd somnum
in-vīlat, παρακαλεῖ τι ὕπνον. 2) alqm
domo, hospitio ἢ domum suam, in
hospitium ἢ καὶ ἀπλῶς alqm, καλεῖν
τινα ἐπὶ ξενίᾳ, ἐπὶ ξενίᾳ, καλεῖν, πα-
ρακαλεῖν τινα, ἐσιτῶν, εὐχαεῖν τινα.
se in-vīlare, εὐχαεῖσθαι, κωμικ. i. alqm
gladio, clava, ἔρει, βροχάλῳ δέχομαι τινα.

in-vīlus, α, um, μ. ὕπ. (in-vulo) ἄ-
κων. in-vīlus facio alqd, ἄκων ποι-
ῶ τι. patre in-vīlo, ἄκωντος τοῦ πατρὸς,
βίᾳ τοῦ πατρὸς. 2) ἀκούσιος.

in-vīus, α, um, (in-vīa) ἀνέδος, ἄ-
δατος, δούδατος.

+ in-vīcatio, ὄνις, θ. ἐνέκλησις,
προτροπή.

1. in-vīcatus, α, um, ἰδ. in-voco.

2. in-vīcatus, α, um, ἐκκλητός, ἐκ-
παρακλητός.

in-vīto, anī, atum, are, alqm,
προσκαλῶ, παρακαλῶ, καλῶ τινα. 2)
ἐπικαλεῖμαι, ἐπιδουῖμαι τινα, παρα-
καλῶ τινα πρὸς βοήθειαν. 3) καλῶ,
προσκαλεῖν, ἐνομάζω τινὰ.

+ in-vīdītus, ἄφ. -υ, ἄ. (in-vulo)
πῆσις, πῆμα. Κικ.

in-vīdīto, are, [σπ.] alcuī rei, i-
πιπέτομαι τι, ἐνδοπατρίδω τινί.

in-vīlo, anī, atum, are, in alqd ἢ
alcuī, εἰσπέτομαι τι, πέτομαι, ἔπα-
μαι εἰς τι. 2) in, ad alqm, in alqd ἢ
alqm, alqd, ἐμπέτω, ἐπιφέρωμαι τινα,
εἰς τινα, ὁρῶ ἐπὶ τινα. anīmos in-
volūt cupidō, ταῖς ψυχαῖς ἐμπέτω
ἢ ἐπιθυμῶ. 3) alqd, κλέπτω, ἄρπα-
ζω τι.

in-vīlūtum, i, οὔ. (in-volūt) εἰλη-
μα, περιεἶλημα, ἔλutron, κάλυμμα.

in-vīlūtus, α, um, μ. ὕπ. (μτχ. τοῦ
in-volūt) περιπλοκος, ἀσφαλής.

in-volūt, iei, ieiun, ὄρε, ἐπικυ-
λινδῶ. Ossaes Olympum, τῇ Ὀσση-
τόν Ὀλυμπον. in-volūtī fluctus, κυ-
λινδόμενα κύματα. 2) alqd alcuī, πε-
ριεἰλῶ, περιεἰλῶ τι περὶ τινί. alqm
ἢ alqd re, ἐνεἰλῶ, ἐνεἰλῶ τινα ἢ
τι εἰς τι, καλύπτω τινὰ ἢ τί τινί. alqm
pube, καλύπτω, περικαλύπτω τινα
νερέλη. in-volūtī aegle, περιεἰλῶ
περὶ τὰς ἀριστεράς τοῦ σώματος. καρμὶ,
καλύπτομαι τὴν κεφαλὴν. μεταφ. se
sua vīlūtī, περιστελλεῖν ἑαυτὸν τῇ
ἰδὶα ἀρετῇ.

in-volūtīlus, i, ἄ. ὁ ἴψ (ἐντομον).

in-vulgo, are, (σπ.) alqd, ἐκφέρειν,
θρυλλῶ, διαθρυλλῶ, δηλῶ τι. [τὰς. Κικ.]

+ in-vulvērātus, α, um, ἄτρω-
τος. ἴδ. ἐκφών. ἰού. ἴδ. ἴδ.

* ἴδ. ἴδ. κα. ὄνις, θ. ἴδ.

ἴδ. ἴδ. ἴδ. ἴδ. ἴδ.

Iolcus, i, θ. ἢ ἴωλκος, πῆμα τῆς

Μαγνησίας. * Iolciacus, α, um, 'Ιώλ-
Iole, ἑς, θ. 'Ιώλη. [κίας.

Iones, num, ε. 'Ιωνες.

Ionia, ae, θ. 'Ιωνία.

Ioniacus, α, um, 'Ιωνικός.

* † Ioniacus, α, um, 'Ιωνικός.

4. Ionius, α, um, 'Ιωνικός, 'Ιωνικός.

2. Ionius, α, um, (Io) Ionius. mare,
aequor, sinus Ionius και ἀπλῶς Io-
nium, ii, οὐ. τὸ 'Ιόνιον πέλαγος, ὁ
'Ιωνικός κόλπος.

Ioserus, i, ε. 'Ιώσηρος. Σουητ.

Iota, οὐ. τὸ ἰῶτα.

Iphias, adis, θ. 'Ιφίας, ἡ τοῦ Ἰφίου
βούκατηρ Ἰθάλην.

Iphicrates, is, ε. 'Ιφικράτης. -ien-
us, 'Ιφικράτης, τοῦ 'Ιφικράτους.

Iphigenia, ae, θ. 'Ιφιγένεια.

ipse, α, um, (is-psy) αὐτός. ego
ipse, αὐτός εγώ. ipse ille, αὐτός ε-
κείνος. ipse feci, αὐτός ἐποίησα. me-
dici ipsi se curare non possunt, εἰ
ἰατροὶ αὐταὶ ἑαυτοὺς θεραπεύειν οὐ
δύνανται. me ipsum irrideo, ἑμαυτῷ
ἐμπρίζω. nosmet ipsos amamus, ἡ-
μεῖς αὐτοὺς ἀγαπῶμεν. moventur
ipsa per se, κινεῖται αὐτὰ καθ' αὐτά,
ἀφ' ἑαυτῶν, res ipsa, αὐτὸ τὸ πρᾶγ-
μα. hoc ipsum, αὐτὸ τεῦτο. ipsi per
se, αὐτοὶ καθ' αὐτούς. ipse dixit,
αὐτὸς ἔφα. ego eo, quo me ipsa mi-
sit, ἐγὼ εἶμι, ὅπου με αὐτὴ (ἡ δέ-
σποινα) πέμπει. illo ipso tempore,
ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. Athenis
decem ipsos dies faci, ἐν 'Αθῶναις
αὐτὰς δέκα εἴτε αὐτόδεκα ἡμέρας δι-
άγειν. ipso vicesimo anno, ἐν αὐτῷ
τῷ εἰκοστῷ ἔτει. arma ipsa cecide-
runt, τὰ ὅπλα αὐτὰ εἴτε αὐτόματα εἴτε
ἀφ' ἑαυτῶν ἐπεσον. -(Πλ.) ὅπ. ipsis-
simus, αὐτότατος, τ. ε. αὐτὸς ἐγὼ μά-
χης, ἀρχ.—ipse. [λίστα.

ira, ae, θ. ὀργή, θυμὸς, ὀργισμός. per
maie ἢ ira commotus facio alqd, μετ'
ὀργῆς, σὺν ὀργῇ, ὀργή ποιῶ τι. iram

aleis excitare, ὀργίζειν τινα, ὀργὴν
ἐμπνέειν τινι. neque ira neque gratia
teneri, οὔτε ὀργαῖς οὔτε χάρισι συν-
χεσθαι. ira maris, ἡ ὀργὴ εἴτε μανία
τῆς θαλάσσης.—ira domini interfecit,
ἡ ὀργὴ ἡ διὰ τὸν φόνον τοῦ κυρίου.

Iracunde, ἐπέρ. μ. ὅπ. ὀργῇ, μετ'
ὀργῆς, σὺν ὀργῇ, θυμῶδως, θυμικῶς.
Iracundia, ae, θ. ὀργιλότης, τὸ ὀρ-
γίλον, ὀργή, θυμὸς, ἀκραχολία.

Iracundus, α, um, μ. σ. κ. † ὅπ.
(ira) ὀργίλος, θυμῶδης, θυμικός, ἐ-
κράχυλος. ποιητ. ζάκετος.

Irascor, sei, (ira) αἰσχύ, ὀργίζομαι,
θυμῶμαι, ὀλοῦμαι τινι.

Irato, ἐπέρ. ὀργῇ, σὺν ὀργῇ. Φαίδρ.

Iratus, α, um, μ. σ. κ. ὅπ. (ira)
ὀργιζόμενος, ὀργισθεὶς, τεθυμωμένος,
καυχωμένος. αἰσχύ, ὀργιζόμενος, ὀρ-
γισθεὶς τινι.

Iris, ydis, θ. Ἰρις.

Irosia, ae, θ. εἰρωνεία.

ir-rous, α, um, ἀξιστος, ἀξιστος.

† ir-rationalis, e, ἀλογος, ἀλόγι-
στος, ἄνευς.

† ir-raucesco, rausi, ūre, (in-rau-
cus) βραγχιῶ, βραγχῶ. Κικ.

† ir-ratigiose, ἐπέρ. (sp.) ἀσεβῶς,
ἀνοσίως.

ir-ratigiosus, α, um, ἀσεβής, ἀνό-
σιος, ἀνευλαβής.

* ir-rūmeabilis, e, ἀνοσιμτος, ἀ-
νεπέλευστος. ἀνιζέδος.

ir-rūpābīllis, e, ἀνεπισχεύαστος,
ἀμετάκλητος. [ραβίς.

* ir-rūpertus, α, um, ἀνεύρετος, οὐχ ἐν-
ir-rūro, psi, ptum, ūre, αἰσχύ ἢ ἰσ

alqd (sp. alqd), εἰσέρπω, εἰσέρπυζω
εἰς τι, προσέρπω, προσερπύζω. 2)

ματὰρ. αἰσχύ ἢ ἰσ alqd, ὑσέρπω τινα
ἢ τι, παρισπύζομαι, παρσισπύζομαι εἰς
τι, εἰσπύζομαι, ὑποδύομαι τινι. dolor
animo ἢ ἰσ animum, ἡ λύπη ὑσέρπαι,
ὑσέρχεται τὴν ψυχὴν, εἰσπύζεται εἰς τὴν
ψυχὴν. 3) ὑποδύομαι τινα, παρσιδύο-

μαί εἰς τὴν φιλίαν τινός, οἰκισθῆναι.

* *ir-rēp̄rēheus*, α, υμ, ἀνεπίληπτος, ἀμεμπτος. Ὁδ.

ir-rēquīētus, α, υμ, ἀπαυστος, ἀκατάπαυστος, ἀεικίνητος.

+ *ir-rēs-cius*, ο, υμ, ἀτμητος, εὐκ ἐπιτμηθεῖς. Ὁρ.

+ *ir-rēsōiūtus*, α, υμ, ἀδιάλυτος, ἄλυτος. Ὁδ.

ir-rētio, ἰνί εἴτε ἰί, ἰτυμ, ἰρε, (ἰν-
tate) αἰqm ἢ αἰqd, δικτυοῖς αἰρῶ, πε-
ριπλέκω τινά ἢ τι. μεταφ. αἰqm γε,
περιπλέκω, ἐμπλέκω τινά τι. με ἰ.
αἰqare, περιπλέκομαι, ἐμπλέκομαι τινί.

ir-rētiūs, α, υμ, ἰδ. *ir-retio*.

+ *ir-rētorius*, α, υμ, ἀμετάτρεπτος,
oculo *ir-retorio*, ἀσκαρδαμυκτεῖ, ἀμε-
τατρέπτι. Ὁρ.

+ *ir-rēvērens*, nīs, ἀναιδήμων, ἀ-
νευλαβής, ἀσεβής. 2) ἐλιγώρως δια-
κείμενος, ἀμελῶς, ἔχων.

+ *ir-rēvērenter*, ἐπίρ, ἀναιδημί-
ως, ἀσεβῶς. [ἔς, ἀσεβεία.

+ *ir-rēvēren'ia*, ae, θ, τὰ ἀνευλα-
ir-rēvērcāyilis, ο, ἀμετάκλητος, ἀ-
μετάτρεπτος, ἀκώλυτος. 2) ἀμετακί-
νητος, ἀνεκτός.

* *ir-rēvērcātus*, α, υμ, ἀμετάκλητος,
ἀμετάπειστος. 2) ἄκλητος.

ir-rīdeo, ἰσί, ἰσυμ, ἔρε, ἐπιγελῶ,
γελῶ, σκώπτω. 2) αἰqm ἢ αἰqd, κα-
ταγελῶ τινός, ἐπισκώπτω τινά ἢ τι.
ir-rīdeor ab aīqo, καταγελῶμαι. (Πλ)
habere aīqm ir-rīsum, καταγέλαστον
ποιεῖν τινι, καταγελᾶν τινος.

+ *ir-rīdīcūle*, ἐπίρ, ἀναστειῶς.

ir-rīdīcūlum, ἰ, οῦ. (*ir-rīdeo*) κα-
τάγελως. *ir-rīdīculo habeor* εἴτε *ir-rī-
dīculo sum*, καταγελῶμαι, καταγέ-
λαστος γίγνομαι. Πλ.

ir-rīgātio, ὀπίθ, θ. ἀρδευσις, ἀρδεία.

ir-rīgo, ανί, αἰom, αρε, αἰqd, ἀρ-
δεύω, καταρδεύω, ὑγραίνω, βρέχω τι,
μεταφ. καταχεῖσθαι τινος. 2) *aīqum*
= αἰqd, ὑγρατεύω ὕδωρ εἰς τι. ποιητ.

τινι: πόρον. plagas alicui, επιβαλλέν
τινι πληγὰς.

* Ir-rōro, ari, aium, are, aiqu, δρε-
σίζω, δροσβολῶ τι. 2) ῥαίνω, βρέχω
τι. 3) aiqu alicui, επιῥαίνω τι τινι,
ῥαίνω τι εἰς τι. 4) οὐδ, δροσβολῶ.

Ir-rucio, are, ἐρουγομαι, ἐρυγγά-
γω εἰς τι.

Ir-rumpo, rūpi, rurtum, ere, in
aiqu ἢ aiqu (σπ. alicui), εισβάλλομαι,
βιά εισπίπτω, εισπίπτω εἰς τι, ἐμ-
πίπτω τινι. i. intro, βιάζομαι εἰσω.
Italiam, εισβάλλω εἰς τὴν Ἰταλίαν.
urbem ἢ in urbem, βιά εισέρχεται,
εισπίπτω εἰς τὴν πόλιν. imagines in
animos per corpus irrumpunt, τὰ
εἰδωλα εἰς τὰς ψυχὰς διὰ τῶν σωμά-
των εισδύεται.

Ir-ruo, ui, ere, in aiqu, επιφύρο-
μαι, επιπίπτω τινι, ὀρῶ ἐπὶ τινι.
in aiqu, φέρεσθαι εἰς τι. in mediam
aetatem, φέρεσθαι, εισβάλλειν εἰς μέ-
σων τὴν φάλαγγα. in aedem, εισορῶν
εἰς τὴν οἰκίαν. flammis, εισπνῆδην εἰς
τὰς φλόγας. in odium, ἐμπίπτειν εἰς
μῖσος. 2) in aiqu, προσκρούω, προσ-
κίπτω τινι.

irruptio, ōnis, θ. (irrumpro) ἐμδα-
λῆ, εισβολή, επιφορά.

1. irruptus, a, um, ἱδ. irrumpro.

2. Ir-rupit, a, um, ἀδιάρρη-
tus, i, ἀ. Irro. [κτος. Ὀρ.

Is, ea, Id (Is, I) οὗτος, ὅδε, ἐκεῖνος.
αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτὸν κτλ. venit puer:
is mihi literas reddidit, ἦλθεν ὁ παῖς·
οὗτός μοι τὴν ἐπιστολὴν ἀπέδωκεν.
in fines hostium pervenerunt eorum-
que agros populabantur, εἰς τὴν χώ-
ραν τῶν πολεμίων ἦλθεν καὶ τοὺς
γρούς αὐτῶν ἐλεηλάτην. postridie
ejus diei, τῇ ὑστεραίᾳ ἀπ' ἐκείνης
τῆς ἡμέρας. id ego gaudeo, ταῦτα
(δὲ τούτο) χαίρω. aiqu id generis
ejus generis, τοιοῦτον τι. homo id
relatis, ἐνθροῦντι πληκεῖν τοῦ ἰδ.

est, ταῦτα σιν vincula, eaque sempri-
terna, ἀλύσεις, καὶ ταῦτα (καὶ αὐ-
ται) αἰώνια. annum jam audis Cra-
tippum, ἴδωκε Ἀθηνῶν, ἐνταῦτον ἦδη
δικακτοὺς Κρατίππου, καὶ ταῦτα ἐν
Ἀθῆναις. ea quae pertinent, τὰ ἀνή-
κοντα. id quod constat, ὅπερ ἐμολο-
γῆται. si nos, id quod debet,
nostra patria delectat, εἰ ἡμεῖς, ὅ-
περ πρέπει, τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι ἡδύ-
μεθα. id quod est consimilis, ὅτι
(δύοτε) παραπλήσιός ἐστι. jam in ea
erat, ut urbs caperetur, ἦδη ἐμελλεν
ἀλίσκεσθαι ἡ πόλις, σχεδὸν τι ἦδη
ἐάλω ἡ πόλις. 2) τοιοῦτος. non is
es, qui (ut) nescias, οὐ τοιοῦτος εἶ,
ὥστε ἀγνοεῖν. is sum, quem in me
esse vis, τοιοῦτον παρέγω ἑμαυτὸν.
cien σύ με εἶναι βούλει. 3) σπ. — sui,
sibi κτλ. diligitur propter summam
ejus (= suam) humanitatem, ἀγαπᾶ-
ται διὰ τὴν ἀμραν αὐτοῦ (= αὐτοῦ
φιλανθρωπίαν.

Isārah, ae, ἡ. ὁ ἱσραεὶς εἶπε Ἰσραήλ,
ποτ. Γαλλίας, τῶν ὧν Isère,

Isauria, ae, θ. Ἰσαυρία, χώρα τῆς
Ἀσίας. Isauricus, κ. Isaurus, a, um,
Ἰσαυρικός, Ἰσαυρός. Isauri, οἱ Ἰσαυροί.
† Isēlaticus, a, um, εἰσελεστικός.
Isēum, i, οὐ. Ἰσέτον, Ἰερόν Ἰσιδος.
Isis, Idis κ. is, θ. Ἰσίς. * Isiacus,
a, um, Ἰσιακός.

Ismaēus, i, ἡ. Ismaēa, urum, οὐ.
Ἰσμαρος, ὅρος τῆς Θυράκης. * Ismaēius,
a, um, Ἰσμαίριος, Ἰσμαρικός.

Ismēnus, i, ἡ. Ἰσμηνός, ποτ. Θη-
βῶν. * Ismēnius, a, um, Ἰσμηνίος. * I-
smēnis, Idis, θ. Ἰσμηνίς.

Isocrātes, is, ἡ. Ἰσοκράτης. -tēs
(tus), a, um, Ἰσοκράτης, Ἰσοκρατικός.

Issa, ae, θ. Ἰσσα, πόλις τοῦ Ἀ-
δριατικοῦ κόλπου, ἡ τῶν ὧν Lissa, Is-
saeus κ. Issaicus, a, um κ. Issensis, e,
Ἰσσαίος, Issenses, ium, κ. εἰ Ἰσσαίοι.
Issus, i, θ. Ἰσσοῦς = ἡ Κώλησις.

istāc, ἐπὶ β. (Κωμ.) ταύτη, τῇδε τῇ ὁδῷ.

istac-istius, ἐπὶ β. (Πλ.) μέχρι τοῦδε, μέχρις ἐνταῦθα.

iste, α, ἰδ, γεν. istius, δοτ. isti, οὔτοι, ὅδι, οὗτος. Σημ. εἰ βῆτορες τῇ ἀντωνομία ταύτῃ ἐπὶ τοῦ ἀντιδίκου μάλιστα ἐχρῶντο. 2) ὁ αὐτόθι. ex iua provincia omniq.ue isto imperio, ἐκ τῆς ἐπαρχίας καὶ πάσης τῆς αὐτόθι ἀρχῆς. 3) τοιοῦτος. nihil istius, οὐδὲν τοιούτον.

* † Iter, tri, ἄ. Ιστορος εἴτε Δαυούδιος. Σημ. τοῦ ποταμοῦ τούτου τὰ μὲν ἄνω μέχρι τῶν Καταβραχτῶν Δαυούδιος προσηγορεύετο, τὰ δὲ κάτω μέχρι τῆς θαλάσσης Ιστορος.

isthic, κτλ. ἴδ. istic, κτλ.

Isthmus, i, ἄ. Ἰσθμός (κατ' ἐξοχὴν ὁ Κορινθιακός). * Isthmius, α, um, ἰσθμῖος. Isthmia, orum, οὐ. τὰ Ἰσθμια.

1. istic, acc. ὅς κ. ἴς, ὅδι, οὔτοι, ὅδε, οὔτε. istic servus, ὁ δούλος οὔτοι. istos magis, τοσούτω μᾶλλον. homo istius aetatis, ἄνθρωπος τῆλικούτος ὢν. istascece, ταυτί, ταυταγί. istac, ἴδ. istac, ἐπὶ β.

2. istic, ἐπὶ β. αὐτόθι, αὐτοῦ, ἐκεῖ. istim, ἐπὶ β. (ἀργ.) ἐκεῖσε.

istinc, ἐπὶ β. αὐτόθεν, ἐκεῖθεν. 2) ἐκ τούτου τοῦ πράγματος, τούτου.

istius-mōdi, τοιούτος, τοιόσδε.

isto, ἐπὶ β. αὐτόσα, ἐκεῖσε. 2) (Πλ.) αὐτόθεν, ἐκεῖθεν. 3) (ἀπ. κικ.) εἰς τοῦτο.

istōc, ἐπὶ β. (Κωμ.) = isto.

istorum, ἐπὶ β. (istorversum) [Κωμ.] αὐτόσα, πρὸς πόνδε τὸν τόπον.

Istri, orum, ἄ. Ιστρῖοι εἴτε Ιστρῖοι.

Istria, ae, θ. Ιστρία. Istriāni, ἄ. οἱ Ιστριανοί. Istrius, α, um, Ἰστριικός.

istūc, ἐπὶ β. (Κωμ.) = istos αὐτόσα, ἐκεῖσε. 2) εἰς τοῦτο, πρὸς τοῦτο.

Ita, ἐπὶ β. (is-ita) εὐτως, ὥδε, ὥδι. ita, ut iudicari non possit, οὕτως ὥστε ἀδυνατῶν εἶναι κρίναι. ita ut an

res habet, ὥσπερ ἔχει τὸ πρᾶγμα. quid ita? πῶς δὴ τοῦτο; ita consilui, fortiter esse agendum, οὕτως ἔγνων, ὡς χρὴ ἀνδρείως πράττειν. ita est homo, τοιοῦτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, οὕτω πέφυκεν. ita vivam! (ἔτσι νά ζῶ) ita me dii ament! (ἔτσι νά μ' ἀγαποῦν οἱ θεοί) οὕτως ἐναίμην! haud ita multi, οὐχ οὕτω πολλοί, εὐ μάλα πολλοί, οὐ πάνυ πολλοί. 2) ἐν τῇ ἀποκρίσει· οὕτω, ναι. ita profecto, ναι μὰ Δία, πάνυ μένου.

Itālia, ae, θ. Ἰταλία. Itālica, ae, θ. Ἰταλικά, Ἰταλική, πόλις τῆς Ἰσπινίας. † -censes, ium, α. οἱ Ἰταλικοί. Itālicus, α, um, Ἰταλικός. Itālis, Idis, θ. Ἰταλῖς, Ἰταλική. Itālius, α, um, Ἰταλῖος. Itālus, α, um, Ἰταλός, Ἰταλῖος, Ἰταλικός. Itālus, i, ἄ. Ἰταλός, ἀρχαῖος τῆς Ἰταλίας βασιλεὺς. Itāli, orum, ἄ. οἱ Ἰταλοί.

Itaque, α) ἐπὶ β. = et ita, (ὅτε καὶ παραξύνεται) καὶ οὕτως. ita consilui, itaque (= et ita) feci, οὕτως ἔγνων, καὶ οὕτως ἐποίησα. itaque ergo, καὶ οὕτως εὐν, οὕτως εὐν. θ) σύνδ. οὕτω δὲ, εὐν, εὐκοῦν, ἀρα, ὅθεν, itaque verba pro eo facit frater ejus, οὕτω δὲ (ὅθεν) ἀπολογεῖται ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ ἀδελφεός, ὁ μὲν οὖν ἀδελφός ἀπολογεῖται ὑπὲρ αὐτοῦ. Σημ. παρὰ Λιβίῳ καὶ τοῖς μετῴ. πολλάκις τίθεται καὶ μετὰ μίαν ἢ πλείονας λέξεις.

Item, ἐπὶ β. (is item) ὡσαύτως, ὁμοίως, κατὰ ταῦτά. non item in oratione, ut in versu, οὐχ ὁμοίως (οὐ κατὰ ταῦτά) ἐν λόγῳ, ὥσπερ (καθ' ἅπαρ) ἐν στίχῳ. placuit Scaevolaie itemque ceteris, εὖδεξε τῷ Σκαεὺλᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ὡσαύτως. aut quid item, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. spectaculum uni Crasso iucundum, ceteris non item, θεᾷ μόνῳ τῷ Κράσσῳ ἡδύτα, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐ.

Itur, ite, ἰτῖνος, Πλ.), ἰτῖνος

οὐ. (1. eo, itum) πορεύεσθαι, ἔδωκε. iter facere ἢ habere in locum, πορεύεσθαι ποιεῖσθαι, πορεύεσθαι εἰς τόπον, ἐπὶ τόπον, petere, τρέψεσθαι ἔδωκεν. ingredi ἢ inire, ὁρμᾶν, ἐρμᾶσθαι. itinere ἢ in itinere, ἐν τῇ ὁδῷ, κατὰ τὴν πορείαν. i. unius diei, ὅδε μιᾶς ἡμέρας, σταθμοῦ. i. decem diurnum, δέκα ἡμερῶν ὁδός, δέκα σταθμοί. magnis itineribus contendere, μακρὰς ποιεῖσθαι τὰς πορείας, μακρὰς σταθμούς πορεύεσθαι. 2) ἔδος. iter facere ἢ aperire, ὁδὸν ποιεῖν, ἐκπαιεῖν. μεταρ, ε. ad honores, ἢ ἐπὶ τὰς τιμὰς ἔδος. 3) ἔδος, δι᾽ ὁδοῦ, πόρος.

Iteratio, οὐκ, θ. δευτέρως, ἐπὶ ἀλλήλῃ.

Iteratio, ἐπὶ (μτγ) ἐκ δευτέρου, αὐ-

Itero, αὐ, atum, ago, (iterum) αἰφ, δευτέρω, ἐκ δευτέρου ποιεῖν ἢ ποιεῖμαι, ἐπαναλαμβάνω τι. agnum, δευτέρου, ἐκ δευτέρου ἀρῶν τὸν ἀγρὸν. jaspum, πάλιν ἐξέρχεσθαι τῆς θύρας. lanam, τὸ δευτέρον βάπτειν τὰ ἐρίαι. aequor, πάλιν διαπλεῖν τὴν θάλασσαν. Phoebeus iterat ortus, ὁ Φεβῶς πάλιν ἀνατέλλει.

Iterum, ἐπὶ. τὸ δευτέρου, ἐκ δευτέρου, αὐθις, αὐ, πάλιν.

Ithaca, α, εἰτε * co, es, θ. Ἰθάκη. Ithacensis, e, κ. Ἰθακίος, α, um, Ἰθακήσιος, Ἰθακός.

Item, ἐπὶ. (item-dem) = item.

Itiner, οὐ. (ἀρχ. κ. Πλ.) = iter.

Itinera, rum, πλ. τοῦ iter.

Itio, οὐκ, θ. (1. eo) ὁδεῖα, τὸ ἵεναι. domum itio, ἢ οἶκαδε ὁδεῖ.

Itius, portus, α. τὸ ἵτιον, λιμὲν τῆς Βελγικῆς.

Itio, α, (ἐπὶ. τοῦ 1. eo) φοιτῶ, εἰ-

Itionus, i, α. ὁ ἵτωνος, πόλις Βοιωτίας. Itonius, a, um, Ἰτώνιος.

Ituraei, orum, α. Ἰτουραῖοι. Ituraeus, a, um, Ἰτουραῖος.

Itus, α, α. (1. eo) [σπ.] ὁδεῖα, βᾶ-

δισις, βᾶδιςμα, πορεία. 2) τὸ δίκαιον τοῦ ἵεναι πη.

Ituraei, κτλ. Ἰ. Ituraei.

Itys, yos, α. ἴτυς.

* Iulius, a, um, Ἰούλιος, τοῦ Ἰουλίου. 2) = Julius, Ἰούλιος, τῆς Ἰουλίας γενεᾶς, Καϊσάρειος.

* Iulus, i, α. Ἰούλος, μετωνομασία τοῦ Ἰούλου εἰτε Ἀσκάνιου.

Ivi, ivisse, ἰδ. 1. eo.

Ixion, οὐκ, α. Ἰξίων. * Ixionius, a, um, Ἰξιόνιος. * Ixionides, α, α. Ἰξιόνιδης (ὁ Παιρθός).

Jaceo, cui, cium, ere, (jacio) κεῖμαι, humi, χαμῖ καίμαι, κατὰ κέκλιμαι. lecto ἢ in lecto, καίμαι ἐν κλίνῃ. 2) κατὰκειμαι, νοσῶ. jacens, κλινῆρης, κλινωπατῆς. graviter jacet, βαρέως νοσεῖ. 3) καίμαι, πέπτωκα, τέθνηκα. pro patria jacent, ὑπὲρ πατρίδος πέπτωκασι. facta jacentium, τὰ ἔργα τῶν τεθνηκότων. 4) καίμαι. urbs in campo jacet, ἡ πόλις ἐν πεδίῳ καίται. 5) χαμηλός, ταπεινός εἰμι. jacentia loca urbis, τὰ τῆς πόλεως χαμηλά. μεταρ. verba jacentia, ῥήματα ταπεινά, χυδαῖα. 6) καίμαι, ἥρεμῳ, ἡσυχίαν ἔχω. mare jacet, ἡ θάλασσα γαλήνῃ, γαλήνῃ ἐστί. 7) καίμαι, κάθημαι, ἀργῶ, σχολάζω. j. Brundisii, κάθημαι ἐν Βρεντεσίῳ. 8) καίμαι, ἀμελοῦμαι, ὀλιγοῦμαι. 9) κατὰκειμαι. jacens, πέπτωκός, ἀπολωλός. 10) πέπτωκα, ἀθυμῶ. jacens, ἀθυμός.

jacio, jeci, jactum, ere, (jēmi ἢ δικεῖν, δίκτυον, δίσκος) αἰφ, βαλλω τι. telum, lapidem, ancoram, βάλλω, ἀφίημι βέλος, λίθον, ἀγκυραν κτλ. igniculos, σπινθηρίζειν. odorem, α-

νίεναι δομήν. fundamenta urbi ἢ urbis, βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι πόλιν, καταβολὴν πόλεως ποιεῖσθαι. vallum, βάλλεσθαι χάρακα. 2) ῥίπτω τι. semen, σπέρμα. scuta, τὰ ἀσπίδας. merces in mare, ῥίπτειν, ἐκβάλλειν τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὴν θάλασσαν. talos, ῥίπτειν, βάλλειν ἀστραγάλους. alqm in praecursu, ῥίπτειν τινὰ κατὰ κρημενοῦ. se in profundum, ῥίπτειν αὐτὸν εἰς βυθόν. 3) j. verba ἢ ἀπλῶς j. alqd, ῥίπτω λόγον, ῥιψολογῶ τι. alqd obscure, αἰνίττεσθαι. querelas, προίεσθαι ὀδυρμοὺς. injurias in alqm, ὀβριζειν τινά.

jactans, nris, [σ. + jactantior] (μτχ. τοῦ jacto) ἐπιδεικτικὸς, ἀλαζονικός, μεγαλαυχός. [νικῶς.

+ jactanter, ἐπιβ. μ. + α. ἀλαζο-
+ jactantia, ae, θ. (jactans) ἀλαζονεία, μεγαληγορία.

jactatio, ōnis, θ. (jacto) ῥιπτασμός, σάλος. navis, τοῦ πλοίου. corporis, ἡ τοῦ σώματος κίνησις. animi, ὁ σάλος, ῥιπτασμός, ἡ παραχὴ τῆς ψυχῆς. 2) ἐπιδειξίς, ἀλαζονεία, μεγαληγορία. eruditionis, ἡ ἐπιδειξίς τῆς παιδείας. popularis, τὸ αὐτὸν τῷ δήμῳ ἐπιδεικνύμαι.

+ jactator, ōris, ā. ὁ ἐπιδεικνύων, ἀλαζών, μεγαληγός.

jaciatus, us, ā. ῥιπτασμός, σείσις.

+ jactilo, are, (ἔπιτ. τοῦ jacto) alqd, ῥίπτω, θρυλλῶ τι. Λεβ.

jacto, avi, atum, are, (θαμ. τοῦ jacio) alqm ἢ alqd, ῥιπτάω. ῥίπτω, ῥίπτω τινά ἢ τι. jactor felici, fluctibus, ῥιπτάω ὑπὸ τοῦ κυματοῦ, ὑπὸ τῶν κυμάτων. j. morbis, ῥιπτάζομαι, ἐνοχλοῦμαι ὑπὲρ νόσων. j. brachia, παίω, κινῶ τοὺς βραχίονας. jactor in turba, ὠθοῦμαι ἐν τῇ ὄχλῳ. j. enas pectore, ἀναπολῶ φροντίδας. me j. in praecursu, ῥίπτω ἑμαυτὸν κατὰ κρημενοῦ. j. semina, ῥίπτω σπέρματα

arma, ῥίπτω τὰ ὅπλα. merces in mare, ἐκβάλλω, ῥίπτω τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὴν θάλασσαν. talos, ῥίπτω, βάλλω τοὺς ἀστραγάλους. fulmina, κεραυνοβολῶ. hastas, βάλλω, ἀφίημι δόρατα. 2) alqd, θρυλλῶ, διαθρυλλῶ, φάσκω τι. 3) alqd, ἐπιδεικνύμι, ἐπιδεικνύμαι τι. genus et nomen, κυνῶμαι ἐπὶ τῷ γένει καὶ τῷ ὀνόματι. me j. re ἢ in re, ἐπιδειξίμην τινος ποιῶμαι, κυνῶμαι ἐπὶ τινι, ἀλαζονεύομαι, μεγαληγορῶ. 4) tu j. re ἢ in re, κυλινδουμαι, ἀναστρέφομαι ἐν τινι, διατρέφω περὶ τι ἐπιμελουμαι τινος.

jaciura, ae, θ. (jacio) ῥίψις, ἐκβολή. jacturam facio, ἐμπορεύματα εἰς τὴν θάλασσαν ῥίπτω, ἐκβολὴν ποιῶμαι. 2) ἀποβολή, ζημία, μείωσις, ἐλάττωσις. jacturam alejs rei facere, pati, accipere, ἀποβάλλειν τι, ζημίαν ἢ βλάβην τινὸς πάσχειν, λαμβάνειν. 3) δαπάνη, ἀνάλωμα.

1. jactus, u, um, ἴδ. jacio.

2. jactus, us, ā. (jacio) βολή, βόλος. talorum, ὁ βόλος τῶν ἀστραγάλων. fulminum, ἡ κεραυνοβολία. + extra teli jactum, ἔξω βελῶν, ἔξω τοξεύματος. + intra teli jactum, ἐντὸς βελῶν, ἐντὸς τοξεύματος.

* jaculābllis, o, (σπ.) βλητός.

jaculātor, ōris, ā. ἀκοντιστής, ἀκοντοφόρος. [βόλος. Ὀδ.

+ jaculātrix, icis, θ. ἡ ἀκοντο-

jaculor, atus, ari, (jaculum) ἀκοντίζω, ἀκόντιον βάλλω. 2) alqd, ἀκοντίζω, βάλλω, ἀφίημι τι. saxa, ignem etc. in hostem, πέτρας, πῦρ, κτλ. εἰς τὸν πολέμιον. lucem, φωτοβολεῖν. dicta ἢ dictis in alqm, ἄπτεσθαι τινος ἔπαιον. 2) ποιητ. multa jaculamur, πολλῶν στοχαζόμεθα, ἐπιμέμεθα. alqm, ἀκοντίζειν, βάλλειν, πλήττειν τινά. jaculatus, u, um, ἀκοντιστής, βαλὼν.

jaculus, u, um, (jacio) βλητός,

εκλείμενος. εὖναι *juvatum*, οὐ. το βάλ-
λομενον δικτυον, το ἀμφίβληστρον. 2)
jaculum, οὐ. (ὑπον. *telum*) τὸ ἀκόντιον.

jam, ἐπὶρ. (δὴν, δῆ) ἡ δὴ, νῦν. *jam*
oune ἡ *oune jam*, ἡδὴ νῦν, νῦν ἡδὴ,
καὶ νῦν. *j. tum*, ἡδὴ τότε. *jam jam* ἡ
jam jamque, ἡδὴ, παρατυτικά. *sunt duo*
mensures jam, ἡδὴ εἰσι δύο μῆνες. *j. a*
prima adolescentiis, εὐθὺς ἐκ παιδων.
j. ut exirent, ἀρτι ἐμοῦ ἐξερχομένου.
j. secundae, *j. adversae res*, νῦν μὲν
(ἀρτι μὲν, ποτὲ μὲν) εὐτυχία, νῦν δὲ
(ἀρτι δὲ, ποτὲ δὲ) δυστυχία. *non jam*,
οὐκατι. *j. nemo*, οὐδεὶς ἐτι, οὐδεὶς τὸ
λοιπὸν (τοῦ λοιποῦ). *j. videbitur*,
ἡδὴ, μετ' ἐλίγον ὀφείμεθα. *j. te pre-*
stet ποτ, ἡδὴ, μετ' εὖ πολὺ καθέξει
οἱ δ' ὕμνατος. 2) ἡδὴ, ἐτι, προσέτι,
ἐτι δέ.

jam-diu, πολὺν ἡδὴ χρόνον.
jam-dūdum, πολὺν ἡδὴ χρόνον, ἐκ
πάλαι ἡδὴ χρόνου. 2) ἡδὴ, παρατυτικά.
jam-jam, ἰδ. *jam*.

jam-pridem, ἐκ πολλοῦ ἡδὴ χρόνου.
Jānālis, ε, (*Janus*) τοῦ 'Ιανου.

Jānūclum, *i*, οὐ. εἴτε *mons jānū-*
clis, τὸ 'Ιανικόλον εἴτε 'Ιανικλον, εἰς
τῶν ἐπὶ τὰ λόφον τῆς Ῥώμης.

+ *Jānigena*, *ac*, ε. (*Janus-geno*)
τέκνον τοῦ 'Ιανου ('Ιανογενής). ΟΘ.

jānitor, *ōris*, ε. (*Janua*) θυρώρος,
πυλωρός. [ρός. Πλ.

jānūtrix, *icis*, θ. (*Janua*) ἡ θυρω-
Janua, *ae*, θ. (*Janua*) οἰκίας εἰσόδος,
θύρα, πύλη. ποιητ. *Ditis* ἡ *Ieti*, αἱ
τοῦ ἔδου πύλαι. 2) μεταφ. ἡ εἰσόδος,
θύρα, αἱ θύραι.

Januārius, *monis* καὶ ἀπλῶς *-rius*,
ii, ε. (*Janus*) ὁ 'Ιανουαριος μῆν.

Janus, *i*, ε. 'Ιανός, θεὸς τις διπρό-
σωπος παρὰ Ῥωμαίοις καὶ ἀρχαῖος
τῆς 'Ιταλίας βασιλεὺς. Οἱ τοῦ 'Ιανου
νάες ἐν Ῥώμῃ πολέμων μὲν τοῖς Ῥω-
μαίοις ὄντων ἀνεπίπτατο, γενομένης
δὲ παντελὲς εἰρήνης (ὅπου τρίς κα-

νὸν συνέβη) ἐκλείετο.

Janus, *i*, ε. στοὰ ἡ καμάρ, διόδον
παρέουσα. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐκαλείτο
Janus στοὰ τις ἡ διόδος καμρωτῇ
παρὰ τὴν ἀγορὰν, ἐνθα τραπέζεται
καὶ ἔμποροι διέτριβον.

jeci, *jecisse*, ἰδ. *jacio*.

jecur, *cōris* κ. *jecūnōris* κ. *jūci-*
nōris, οὐ. ἡ παρ. 2) ποιητ. τὸ ἥπαρ,
ἡ ἔδρα τοῦ ἔρωτος, τῆς ὀργῆς κττ.

jecusculum, *i*, οὐ. (ὅπου. τοῦ *je-*
cur) ἡπάτιον.

jējūno, ἐπὶρ. μ. σ. (*jejunus*) μένον
μεταφ. ψυχρῶς, ἀκόμψως.

+ *jējūniōsus*, *a*, *um*, ἄσιτος. Πλ.
jējūnitas, *ātis*, θ. ἄσιτία, νηστεία,
πείνα. 2) ξηρότης. 3) μεταφ. ἡ ψυ-
χρότης, τὸ ἀκομψόν.

jējūniūm, *ii*, οὐ. ἄσιτία, νηστεία. 2)
πείνα. 3) διψα, διψός. 4) ξηρότης.

jējūnus, *a*, *um*, μ. σ. νηστεί, ἄσι-
τος καὶ ἄπιτος. μεταφ. *aleis* τεί ἡ
alga re, ἀγευστος, κανός τινος. 2)
πεινῶν, διψῶν. 3) διψίος, ξηρός, λε-
πτέγαιος, ἀκαρπός. 4) μεταφ. ψυχρὸς,
ἀσθενής, ταπεινός, λεπτός.

jējūclum, *i*, οὐ. ἀκράτισμα-
ionio, *are*, ἀκρατίζομαι. Σουητ.

jēcāio, *ōnis*, θ. (σπ.) παιδιὰ, χα-
ριεντισμός.

jēcōr, *atus*, *ari*, (ἀρχ. καὶ *jēcō*, *are*)
[*jocus*] παίζω, σκώπτω, χαριεντίζομαι.

jēcōse, ἐπὶρ. μ. σ. (*jocosus*) σκω-
πτικῶς, χαριέντως.

jēcōsus, *a*, *um*, παιδιώδης, παι-
γνιώδης, σκωπτικός.

jēcūlāris, *e*, παιδιώδης, παιγνιώ-
δης, σκωπτικός, γελοῖος. [λοῖος.

+ *jēcūlārīter*, ἐπὶρ. σκωπτικῶς, γε-
jēcūlārius, *a*, *um*, (κωμ.) παι-
γνιώδης, γελοῖος.

+ *jēcūlātor*, *ōris*, ε. φιλοπαίγμων,
ὁ χαριεντιζόμενος. Κικ.

+ *jēcūlor*, *ari*, παίζω, σκώπτω,
χαριεντίζομαι. Λιβ.

joculus, i, ὁ. (ὅπου τοῦ jocus) παίγιον, παιδιά. joculo, παιδιᾷ, μετὰ παιδιᾷ dico alqd, παίζων λέγω τι. Pl. jōcundus, a, um, ἰδ. jucundus.

jōens, i, ὁ. (πλ. jocī κ. jnea) παιδία, παίγιον, σκώμα, χαρίενσιμα. agitare jocos cum alqo, παίζειν πρὸς τινα. movere aleui jocum, παιδίαν παρέχειν τινί. homo multi jocī, ἄνθρωπος φιλοπαίγων, παίγιώδης. joca atque seria ago cum alqo, (γελῶτα τε καὶ σπουδαῖα λέγω μετὰ τινος) εἰκείως σκώμαί τινι. risus jocusque, γέλως καὶ παιδιά. joco εἴτε per jocum, παιδιᾷ, μετὰ παιδία: joco joco an serio dicit? παίξει ἢ σπουδαῖ: joco mentior, παίζων ψεύδομαι. summo joco tibi praecipio, εὖ παίζων, ἄλλὰ σπουδαῖων παραίνῃσι.

Jordānes, is, ὁ. Ἰορδάνης, ποταμὸς Παλαιστίνης. Γαλ.

jūba, ae, θ. χαίτη (ἔμπου, λέοντος κτ.). 2) ποιητ. ἢ χαίτη, κόμη ἀνθρώπων, κομητῶν, δένδρων κτ. 3) λόφος τῆς κόρυθος, τοῦ ἄλεκτορος κτ.

* Jūba, ae, ὁ. Ἰσθμὸς κ. Ἰουδαί.

jūbar, āris, εὖ. (juba) σέλας, αἶγλη, εὐγῆ. 2) ποιητ. ὁ ἥλιος, ὁ ἔρῃς, κατ' ἐξοχὴν δι' ὁ φωσφόρος.

jūbātus, a, um, (juba) χαίτηεις.

jūbeo, jussi, jussum, ēro, (justi=jussisti, Γερ.; jussio=jussero, Οὐγγ.) alqm ἢ alqd, κελεύω τινά ἢ τι alqm facere (εἴτε ut faciat) alqd, κελεύω τινά ποιεῖν τι. jubeor facere alqd, κελεύομαι ποιεῖν τι. alqd jubetur, κελεύεται τι. j. alqd fieri ἢ ut fiat εἴτε facere, κελεύω γίνεσθαι εἴτε ποιεῖν τι. σπ. j. alqm alqd κ. aleui alqd=j. alqm alqd facere κτλ. factum est, quod jussisti, ἐγένετο, ὃ ἐκέλευσας. j. habere bonum animum, κελεύω, λέγω παρρησίαν sperare nos amici jubent, εἰ φίλοι κελεύουσιν ἡμᾶς (λέγουσιν ἡμῖν) παρρησίαν. Di onysium jube valere, τὸν Διο

νύτιον κελεύω ὥς παρ' ἡμῶν χαίρειν. j. salvere alqm, ἀσπάζεσθαι τινα. χαίρειν προσεπεῖν τινί. Caesar eos expectare jussit, ὁ Καῖσαρ ἐκέλευσεν ἐκείνους ἢ παρ' ὅγαλιν ἐκείνοισι προσδοκῆν. jubent urbem reserare εἴτε reserari, κελεύουσιν ἀνοίγειν τὴν πόλιν. jussit homines occidi, ἐκέλευσεν ἀποκτείνειν τοὺς ἀνθρώπους. populus jubet legem, ὁ δῆμος κυρεῖ τὸν νόμον. senatus bellum jubet, τῇ συγκλήτῳ δοκεῖ πολέμειν. tributum alqoi j., φόρον τινι επιτάττω, ταττω. jussit faciam=ut faciam, ἐκέλευσέ με ποιεῖν. quod jussi sunt, faciunt, τὰ κελεύομενα ἢ ὡς περ ἐκελεύθησαν ποιεῖσι. jussus arma abjicere, κελεύσθαι, κεκελευσμένος τὰ ὄπλα ῥίπτει.

jūcunde, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὅπ. ἡδύως, τερπνῶς. vivere, ἡδύως ζῆν. jucundus bibere, ἡδύως πίνειν.

jūcunditas, ātis, θ. (jucundus) ἡ δούτης, τὸ ἡδύ, τερπνότης, χάρις. 2) ἡδονή, ἡδυσπλασία.

jūcundus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ. (ἀντ: jūvicundus ἐκ τοῦ juvo) ἡδύς, τερπνός, εὐχάρις. homo aleui jucundus, ἄνθρωπος κεχαρισμένος τινί.

Jūdaea, ae, θ. Ἰουδαία. Jūdaci, orum, ὁ. Ἰουδαῖοι. Jūdāicus, a, um, Ἰουδαϊκός.

jūdex, Ycis, ὁ. (judico) δικάστης, κριτής. apud judicem causam agere, ἐν δικαστηρίῳ δικάζεσθαι. judex inter illos, ὁ ἐκείνοις δικάζων. dare judicem, καθιστάναι, δίδοναι δικαστὴν ἢ κριτήν. sumere alqm judicem dare, ποιεῖσθαι ἢ αἰρεῖσθαι τινα δικαστὴν περὶ τινος. judicem fero aleui, προτείνω τινί δικαστὴν, τ. ἔ. προκαλοῦμαι τινα εἰς δίκην. judex sedeo in alqm, κριτὴς τινι κάθημαι. 2) κριτής, ὁ κρινων.

judicatio, ōnis, θ. κρίσις, ἐξέτασις. 2) ἐν τῇ ἐξέτασι τὸ κρινόμενον.

judicatus, us, ā. (σπ.) τὸ δικάζειν, κρίσιν.

judicialis, e, δικαστικός.

judiciarius, a, um, δικαστικός.

judicium, ii, ō. (jūdex) κρίσις, δικαστήριον. facere de re, κρίνειν τινας ποιεῖσθαι. pati, ὑπέχειν δίκην. habere, ἔχειν δίκην. ex-

eo, κρίνω κρίσιν, δικάζω. aliquid iudicium vocare, adducere ἢ iudicio

essere, εἰσάγειν, ὑπάγειν, καλεῖν, ἐπιτάττειν τινὰ εἰς δίκην. erimen-

satur in iudicio, τὸ ἐγκλήμα δικάζειν. iudicium publicum, ἡ δημο-

privatum, ἡ δίκη. injuriarum, ἡ ἀδικιῶν κρίσις. iudicio defendi-

aliquid, ἐν δικαστηρίῳ ἀπολογεῖσθαι τινας. iudicium vincere, τὴν δίκην νικᾶν. 2) δικαστήριον, κριτήριον κρίσεως, ἐνθα δικάζουσιν. 3) κρίσις, ὁμολογία, ἡγήσις. homo sui iudicii, ὁ ἑαυτοῦ ἀπολογισμῶν. habere intelli-

git iudicium, συνετὴν κρίσιν εἶναι. iudicio facere aliquid, κατὰ κρίσιν, σωφροσύνῃ ποιεῖν τι. 4) iudicium esse iudicium supremum, διαθῆκη, ἡ ἀ-

πὴν τῆς οὐσίας διάθεσις.

iudico, avi, atum, are, (jus-dico) δικάζω, διαδικάζω, κρίνω. iudica-

re, καταδικάζειν, καταγγιγνώσκειν. rem, δικάζειν τι. aliquid, δικάζειν τινα, κρίνειν τινα. causa iudi-

ci, ἡ κριθεῖσα δίκη. j. alicui capitis pecuniae, καταδικάζω, καταγγιγνώσκω τινος βανειαν ἢ ζήτησιν. ju-

dicatum, i, ō. τὸ κρινόμενον, ἡ κρίσις, τὸ κρίμα. 2) κρίνω, γινώσκω, δομαί. recte, ὀρθῶς. aliquid ex aliis, κρίνειν τινὰ ἐξ ἄλλων. aliquid oculis, κρίνω περὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς. utilitate, τὴν ὠφέλειαν. iudicatum, i,

ta κρινόμενον, ὠφελοῦμενον, ἀποδοτικόν.

iugalis, e, (jugum) ζυγός, ἐπι-

τιθέμενος ζυγὸν τοῖς ταύροις. μεταφ. ζυγός, δουλεία. aliquid iugo adigere, ἄγειν τινα ὑπὲρ τὸν ζυγόν, jugum ex-

cutere, ἀπορρίπτειν τὸν ζυγόν. 2) ζυγός, δαΐθυλον, πρὸς τὸ ἀναδύσθαι αἰ ἀμπελοῖς. 3) ζυγός, ζυγόν, μέσαντιον ἱστίου. 3) ζυγός, ζυγόν, σέλιμα τῆς νεῶς. 6) ζυγός (ἄστρον). 7) ζυγός, τρία δορυτὰ συνημμένα εἰς σχῆμα τοῦ Π, ἃ τοὺς νικηθέντας κυπτόντας διακονοῦν ἀναγκαζόν. Ἐλ-

γας δὲ τούτοις hostes sub jugum

γίοι ἑπποῖ. 2) μεταφ. ζυγίος, γαμήλιος. 3) τοῦ μισανθρώπου, τοῦ ἰσοῦ.

iugatio, ōnis, ō. ἡ πρὸς ζυγοῦ ἀνάθεσις ἀμπελων.

iugatus, a, um, ἰδ. iugo.

iugerum, i, ō. (γεν. πλ. ἀν. iugerum, δοτ. κ. ἀρ. συνήθως iugeribus) [jugis], τὸ Ῥωμαϊκὸν πλῆθρον, μέτρον ἀγροῦ, διακροσίους τεσσαράκοντα πῶδας τὸ μέτρον καὶ ἑκατὸν εἰκοσι τοὺς πλάτους.

iugis, e, (iungo) διπνεκής, συνεγής, ἀέναντος, ἀδελφίπτερος. jugis aquae fons, ἀέναντος ὕδατος πηγή.

iuglans, ndis, ō. (Javis glans), δίκος βαλάνος, βασιλικὸν κάρυν.

iugo, avi, atum, are, (jugum) aliquid ἢ aliquid, ζευγνύμι τινα ἢ τοὺς virtutes inter se iugatas sunt, αἱ ἀρεταὶ πρὸς ἀλλήλας ἐξευγμέναι, ἀλλήλας ἐξευγνύμεναι εἰς. 2) ποιητ. ζευγνύμι, συζευγνύμι τινα (δὲ τὸ γάμου).

iugosus, a, um, (σπ.) βουνώδης.

iugulae, arum, ō. ὠρίων (ἄστρον) ἢ iugulatio, ōnis, ō. σφαγή.

iugulo, avi, atum, are, (jugulum) aliquid, σφάττω, ἀπορρίπτω τινα. 2) μεταφ. ἀπώλυσμα, διαφθείρω τινα.

iugulum, i, ō. (jugum) κλειδίον, κατακλείς (τὸ κατὰ τὸν λαϊκὸν ὄρον) 2) κατακλείς, σφαγή, λαιμός.

iugum, i, ō. ζυγός, ζυγόν, ζευγλή. imponere jugum tauris, ἐπιτιθεῖναι ζυγὸν τοῖς ταύροις. μεταφ. ζυγός, δουλεία. aliquid iugo adigere, ἄγειν τινα ὑπὲρ τὸν ζυγόν, jugum ex-

cutere, ἀπορρίπτειν τὸν ζυγόν. 2) ζυγός, δαΐθυλον, πρὸς τὸ ἀναδύσθαι αἰ ἀμπελοῖς. 3) ζυγός, ζυγόν, μέσαντιον ἱστίου. 3) ζυγός, ζυγόν, σέλιμα τῆς νεῶς. 6) ζυγός (ἄστρον). 7) ζυγός, τρία δορυτὰ συνημμένα εἰς σχῆμα τοῦ Π, ἃ τοὺς νικηθέντας κυπτόντας διακονοῦν ἀναγκαζόν. Ἐλ-

γας δὲ τούτοις hostes sub jugum

mittere, καὶ μεγίστη ὄφρις ἐνομιζέτο. 8) ῥάγχις, ὄφρυς ὄφρυς, ἀκρώρεα, κορυφή (κοιν. ζυγός). 9) ζεύγος. tria juga boum, τρία ζεύγη βοῶν. ποιητ. ἢ συνωρίς ἑπικων. μεταφ. ζεύγος, συνωρίς. jagum fraternum, ζεύγος ἀδελφῶν. 10) ἄρουρα (μέτρον ἀγροῦ, κοιν. ζευγάρι).

Jugurtha, ae, ἄ. 'Ιουγούρθας. Jugurthinus, a, um, τοῦ 'Ιουγούρθου.

Julius, ii, ἄ. ὁ 'Ιούλιος. Jūlia, ae, θ. ἡ 'Ιουλία. Jūlianus, a, um, 'Ιουλιανός, τοῦ 'Ιουλίου. Jūlius, a, um, 'Ιούλιος, 'Ιουλίτιος, τοῦ 'Ιουλίου. J. gens, ἡ 'Ιουλία γενεά. Jūleus = Iuleus.

jumentum, i, οὐ (ἀντὶ jugmentum ἐκ τοῦ jungo) ὑποζύγιον (κατ' ἐξοχὴν τὰ ἀγροφύρα καὶ ἀγροματικά ζῶα, ἔππει, ἡμίονοι, ὄνοι).

juncus, a, um, σχοίνιος. 2) σχοινοειδής. μεταφ. σχοινίνος, ισχνός.

juncus, a, um, σχοινοειδής.

junctim, ἐκτὶ β. (jungo) συνημμένως, συνήχως.

junctio, ōnis, θ. (jungo) συναφή, συνάφεια. Kix.

junctura, ae, θ. (jungo) συναφή, συνάφεια. 2) ζεύξις. 3) ἀρμογή, ἄρμος.

junctus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (μτχ. τοῦ jungo) cum aliquo ἢ alui, συνήχης, προσεχής τινι.

*† juncus, i, ἄ. σχοίνιος.

jungo, nxi, nctum, ēre, alqm ἢ alqd cum aliquo ἢ alui, ζεῖν ὅτι τινα ἢ τι πρὸς τι, συνάπτω τινὰ ἢ τι τινι, πρὸς τι. res inter se, συνάπτειν τὰ πράγματα πρὸς ἀλλήλα. amicitiam cum aliquo, συνάπτειν, συνάπτεισθαι, συντίθεσθαι φιλίαν πρὸς τινα. equos, ζευγνύμαι ἔππους. armem poute, ζευγνύμαι ποταμὸν γερύρα. pronkem, ζευγνύμαι γέφυραν. matrimonio alqm secum, ζευγνύμαι τινα (διδ. τοῦ γάμου). rheda equis juncta, ὄχημα ἔπποις ἑζευγμένον. laborem,

συνάπτω πόνον, συνεχῶς πονῶ.

Jūniānus, a, um, 'Ιουνιανός, τοῦ jūnior, ἔδ. juvenis. ['Ιουνίου.

jūniperus, i, θ. ἄρκυθος (δένδρον).

Jūnius, a, um, 'Ιούνιος, τοῦ 'Ιουνίου. J. gens, ἡ 'Ιουνία γενεά. J. mensis, ὁ 'Ιούνιος μῆν. calendae Juniae ἢ Junii, ἡ τοῦ 'Ιουνίου νομηνία. [μαλίσ. jūnix, iois, θ. (ἐκ τοῦ jūvenis) 81.

Jūno, ōnis, θ. (ἐκ τοῦ Jovis, Jūno, εἶν ἡ Ζηνὼ) Ἥρα. 2) J. inferna, ἡ γένονα Ἥρα, ἡ Περσεφόνη.

Jūnonialis, e, ἡράτιος. Junonialis tempus = mensis Junius.

* jūnoniocola, ae, ἄ. κ. θ. (Jūno-colo) ὁ ἡ τὴν Ἥραν θεραπεύων (-πούουσα).

* Jūnōnigēna, ae, ἄ. (Jūno-gēna) ὁ τῆς Ἥρας υἱός (Ἡραγενής) Ἡρακλής.

* Jūnōnius, a, um, ἡράτιος, τῆς Ἥρας. Juppiter (ἱερότης τοῦ Jupiter), γεν. Jovis, ἄ. (ἐκ τῆς ἥρας, ἐν Jovis κ. pater Juppiter, Ζεὺς-πατήρ) Ζεὺς. Capitoliū, ὁ Καπιτωλῖος Ζεὺς. Stator, ὁ Ὀρθώσιος, Στήσιος, Ἐπιστάσιος Ζεὺς. Iapis, Ζεὺς λίθος. Joves, πλ. οἱ Δίος εἰς Ζῆνες. 2) ποιητ. ὁ αἰθέρ.

sub Jove, ὑπὸ τῆς αἰθέρας, ἐν ὑπαιθέρι.

3) ὁ Φαειθῶν (πλανήτης). 4) J. Stygius, ὁ Χθόνιος Ζεὺς, ὁ Πλούτων.

Jūra, ae, ἄ. ὁ Ἰόρκος εἰς 'Ιουρσίσιος, ὅρος τῆς Γαλλίας.

jūrandum, i, οὐ (juro) [πλ.] = jurandum.

jūrator, ōris, ἄ. ὁ ὁμνύων. 2) ὀρκωτής, τιμητής, κήνσωρ.

jūratus, a, um, ἔδ. juro.

jūrē-consultus, ἔδ. consultus.

jūrē-peritus, ἔδ. juris-peritus.

jūreus, a, um, (1. jus) ἰσχυροφύλαξ.

jurgium, ii, οὐ (jurgo) λοιδορία, λογάμαχια, ἔρις.

jurgo, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ jure ago) cum aliquo, λοιδορῶ τινι.

λοιδορούμαι τινι, λογάμαχῶ πρὸς τινα. jurgio, quod. λοιδορῶ ἐπὶ ὧν.

οιδωροῦμαι, ψέγομαι.

juridicialis, ε, δικανικός.

juris-consultus, ἴδ. consultus.

juris-dictio, ὄνις, ὁ, δικαιοδοσία.

juris-peritus, α, um, μ. σ. κ. ὑπ.

μπερος τοῦ δικαίου. jurisperitus, ι,

ε. νομοδότης, νομικός. πρὸς. 2. jus,

jūro, ανι, atum, are, (2. jus) alqd,

ἀνυμι, ἀνύω τι, jusjurandum veris-

imum, ὁμῶσαι ὅρκον ἀληθεστάτον.

modus, συμμαχίαν. falsum, ψευδο-

εἶν. morham, ὁμνυμι, δίδνυμαι

τὴν νόσον εἰτε νοσῶν. j. me, εἰ sen-

ire, ὁμνυμι, (ἢ μὴν) φρονεῖν ταῦτα.

me hoc fecisse, ὁμνυμι, ἢ μὴν ποι-

ῆσθαι τοῦτο. me hoc non facturum

essio, (ἢ μὴν) μὴ ποιῆσθαι τοῦτο.

alculi ἢ ad alqm, ὁμνυμι πρὸς τινα

ἢ τινα. calumpniam, ὁμνυμι, ἢ μὴν μὴ

συκοφαντήσιν. deum ἢ per deam,

τὸν θεόν. sacramentum in verba

alculi, ὀρκουμαι εἰτε ὀρκίζομαι πρὸς

τινος, ὅρκον τινι ἀποδίδωμι. j. in

tem, ὅρκον περὶ τινος ποιεῦμαι. ju-

rata numina, οἱ ὁμωμοσμένοι θεοί.

juratus, α, um, everg. ὁμῶσας, ὁμω-

μοκώς, ἑνερκας. juratus sum, ὥμοσα,

ἑμῶμοκα. 2) σπ. συνόνομαι. inter eo,

συνονοσίαν ποιεῖσθαι.

1. jus, jūris, οὐ. ζ ω μ ο ς.

2. jus, jūris, οὐ. (ἐκ τοῦ jubeo, jussam)

πρὸς δικαίον, τὸ νόμιμον. jus dicere ἢ

dicere, δικαιοδοτεῖν, δικάζειν. jus red-

dere, τὰ δίκαια τάττειν, προτάττειν.

juris consultus ἢ peritus, ὁ νομικός,

νομοδείκτης, νομοδότης. de jure ἢ

jus respondere, ἐξηγεῖσθαι τὰ δίκαια,

τὰ νόμιμα. jus suum ἢ ἀπλῶς jus

obtinere, τῶν δικαίων τυγχάνειν, τὰ

(ἑαυτοῦ) δίκαια λαμβάνειν. de jure

suo cedere, decedere, ἐξίστασθαι,

ὑπισθαι τῶν (ἑαυτοῦ) δικαίων.

jus potest, τῶν (ἑαυτοῦ) δικαίων δεῖσθαι.

jura communia, τὰ κοινὰ δίκαια.

summum jus, ἡ ἄκρα δικαιοσύνη. jure

τῷ δικαίῳ, δικαίως. jure an injuria ἢ

δικαίως ἢ ἀδικως; meo jure postulo,

τῷ δικαίῳ, δικαίως αἰτῶ. optimo

jure, τῷ καλλίστῳ δικαίῳ, δικαιο-

τατα, νομιμώτατα. jus est, δίκαιον,

νόμιμόν ἐστιν, ἔξεστιν. 2) τὰ δίκαια,

νόμιμα, εἰ νόμοι. jus gentium, τὰ

κοινὰ τῶν ἐθνῶν δίκαια, τὰ τῶν

ἐθνῶν πρὸς ἀλλήλα νόμιμα. jura

conjugalia, τὰ τῶν συζύγων πρὸς

ἀλλήλους νόμιμα. 3) τὸ δίκαιον, ἡ

ἐξουσία. jus patrimonium, ἡ πατρικὴ

ἐξουσία. homo sui juris, ὁ ἑαυτοῦ

ῶν, ὁ αὐτεξούσιος. 4) δίκη, δικα-

στήριον. in jus ire, adire, πέρχεται

ἐπὶ τὴν δίκην, εἰς τὸ δικαστήριον.

in jus vocare, εἰς δίκην καλεῖν, ἀγεῖν.

jus-jurandum, jurisjurandi κ.τ.λ.

οὐ. ὅρκος. j. alculi dare, δίδοναι τινι

ὅρκον. dant inter se, δίδασιν ἀλλή-

λοις ὅρκον. accipere ab alqo, ὅρ-

κον λαμβάνειν, ἀπολαμβάνειν παρὰ

τινος. j. jurare, ὅρκον ὁμνύειν. servare,

ἐμπεδοῦν, φυλάττειν τὸν ὅρκον, ἐμ-

μένειν τῷ ὅρκῳ. violare παραβαίνειν

τὸν ὅρκον. adigere alqm jurejurando

ἢ jusjurandum, ὀρκεῖν, ὀρκίζειν τινά.

adactio jurisjurandi, ὁ ὀρκισμός, τὸ

ὀρκωμε. jure jurando interposito

dixit, ἐπομῶσας εἶπεν. patrare, τὰ ὀρ-

κια τέμνειν εἰτε τελεῖν. jurejurando

obstrictus, devinctus, constrictus,

ἐνερκας. jurejurando, ἐνὲρκα.

juseum, ι, οὐ. (μτχ. τοῦ jubeo)

τὸ κέλευσμα, δόγμα.

1. jussus, α, um, ἴδ. jubeo.

2. jussus, ἀφ. - u, α. (jubeo) [λόγον

κατ' ἀφ. τοῦ ἐν.] κέλευσις, ἐπιταγή,

πρόσταγμα, δόγμα.

jusis, ἐπὶ- μ. σ. κ. ὑπ. δικαίως.

2) ἰκανώς.

+ justifcus, α, um, δικαιοπρα-

γῶν, δικαίος. κατ.

justitia, α, η. (justus) δικαιοσύνη.

2) ἐπιδίκαια.

justitium, ii, ου. (jus-sisto) ἀργία ἢ ἀπραξία τῶν δικαστηρίων, ἢ τῆς δικαιοδοσίας δαλαίφει· 2) ἀργία, ἀπραξία, ἀποργία· ἡμέρα.

justus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (jus) δίκαιος. vit. j. et bonus, ἀνὴρ δίκαιος καὶ ἀγαθός. justus in sociis, δίκαιος πρὸς τοὺς συμμάχους· 2) δίκαιος, νόμιμος· j. sacrificium, δίκαια, προσφορὰ θανάτου· j. impotium, δίκαια, ποταμὸς ἀρεῖς, j. miter, νόμιμα γυνή· justa praecepta, τὰ δίκαια πορίσματα· 3) νόμιμος, νομιζόμενος· justa iudicium, τὰ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ποταμὸς εἴτε νομιζόμενα· justa funebria εἴτε κακοποιῶν εἴτε ἀπλῶς· justa, τὰ (πρὸς τοὺς τεινέωτας) νόμιμα εἴτε νομιζόμενα· justa ferre, solvere, facere, αλεῖν, τὰ νόμιμα εἴτε νομιζόμενα τελεῖν, ἀποτελεῖν, ποιεῖν τινι· 4) δίκαιος, ἱκανός, ἀκριδής, πρέπων· j. victoria, δίκαια, ἀληθής, τελεία νίκη· j. numerus, ὁ δίκαιος, ἱκανός, πρέπων ἀριθμός· justo longior ὑπερμήκης, τοῦ δίκαιου μακρότερος.

Juventus, ae, θ. Ἰουβέρνα, Ἰουβόνη, νόμω χρηστής ἐν Λατίῳ, ἰδεῖται Τούρ-
jūvis, a, um, Ἦ. juvo. [juv.]

jūvenālis, e, νεανικός· Iudi juvenales (Σουητ.) εἴτε (Τακ.) juvenalia, iorum, εἰς ἐορτή τις τῶν ἐφήδων· Κυρ. ὅν. Juvenalis, is, e, Ἰουδενάλιος.

jūvenca, ae, θ. ἡμέτερος, πόρτις, μέσχος· 2) ἡ νεάνις.

+ jūvenūlus, i, d. νεανίσκος.

jūvenus, i, d. (ἐκ τοῦ jūvenicus) ὁ μέσχος, τ. ἑ. ὁ νεανίας.

jūvenescere, ui, ēto, ἡδῆσκα, ἐφηδῶ.

2) νεάζω, ἀνενεάζομαι, ἀνανεοῦμαι.

jūvenilis, e, νεανικός, νεαρός.

jūvenīlīter, ἀπέρ. νεανικῶς.

jūvenis, is, d. κ. θ. νέος (τὴν ἡλικίαν), νεανικός, νεαρός. συγκρ. jūni-

or (σπ. + jūvenior) νεώτερος· 2) οὗτος

d. ὁ νέος, νεανίας, νεανίσκος, ὁ ἐν ἡ-

λικίᾳ· θ. ἡ νέα, νεάνις, ἡ ἐν ἡλικίᾳ.

jūvenis, īcis, θ. (junix), δαμαλίας.

jūvenor, ari, νεανισοῦμαι, νεάζω.

jūventa, ae, θ. νεότης, ἡδῆ, ἀκμή

ἡλικίας· 2) ἡ νεότης, νεολαία.

οἱ νέοι.

jūventas, alis, θ. νεότης, ἡδῆ, ἀκμή

ἡλικίας· 2) Juventas, θ. ἡ Ἥρα (Hera).

jūventus, ūtis, θ. νεότης, ἡδῆ, ἀκμή

τῆς ἡλικίας· 2) νεότης, νεολαία.

οἱ νέοι, ὁ ἐν ἡλικίᾳ ὄντις.

jūvo, jūvi, jūtum, (jūvāitrus, Σαλλ.

κ. Πλιν.), are, alqm, ὠφέλω τινα, συν-

εργῶ, βοηθῶ, ἐπικουρῶ τινι. alqm

iu te, συνεργεῖν τινι τι. alqm consi-

lio, συμβουλευθῶν βοηθῶ τινι. juvante

deo, οὗ θεῷ. hoc juvat aegrotos,

τοῦτο συμφέρει, ἐπικουρεῖ τοὺς κά-

μνουςι. corpus animusque juvatur,

σῶμα τε καὶ ψυχὴ ὠφελεῖται· 2) εὐ-

φραίνω τινά, ἀρέσκω τινά ἢ τινι ju-

vor, εὐφραίνομαι, ἡδομαι. multos

castra juvant, πολλοὺς τὸ στρατόπι-

δον εὐφραίνει, πολλοὶ τῷ στρατοπέδῳ

ἡδονται. juvat haec meminisse,

ἡδομαι ταῦτα μεμνημένος.

juxta, (jungo) a) ἐπὶ, ἐγγύς. juxta

esse, ἐγγύς εἶναι. accedere, ἐγγύς

γίνεσθαι. ἐγγύς προσέρχεσθαι· 2) ὁ-

μοίως, ἀδικοῦσως. j. bonos et (atque)

malos interficere, ὁμοίως τοὺς ἀγα-

θοὺς καὶ τοὺς κακοὺς (τοὺς τε ἀγα-

θοὺς καὶ τοὺς κακοὺς) ἀποκτείνειν.

j. mecum intelligitis, ὁμοίως ἐμοὶ ε-

πιστάσθε. j. si siffrator esset, ὥσπερ

ἂν εἰ ἀδελφός ἦν, ὥσπερ ἀδελφὸς εἴ-

τος ἐκείνου. eorum vitam mortisimque

j. aestimare, τὸν τε βίον καὶ τὸν θά-

νατον αὐτῶν ἐξ ἴσου τίθεμαι, ἀδιαφ-

ρους ἡγοῦμαι· 3) πρὸθ. μετ' αὐτ. ἐγ-

γύς τινος, πρὸς τινι, παρὰ τι. j. mu-

rum, ἐγγύς τοῦ τείχους, πρὸς τῷ τεί-

χει. j. viam, ἐπὶ τῇ ὁδῷ, παρὰ τὴν

ὁδόν, urbem juxta, ἐγγύς τῆς πόλεως.

ἐχομένως τῆς πόλεως· 2) ἐξῆς τινος.

εὐθὺς μετά τι. *juxta inodiam*, εὐθὺς ἐκ τῆς ἀσπίδος. 3) ὁμοίως τινί. *velocitas j. formidinem*, ταχύτης ὁμοίᾳ φόβῳ. 4) κατά τι. *j. nocturnum vi suum*, κατ' ὄνειρον.

† *juxtim*, ἐπιρ. (*jungo*) [σπ.] ἰγ- γύς, ἰγγύθεν

K, δηλοῦν τὸ πρῶτον Kaeso = Caeso. 2) Kāl. εἶτα *Kalendae*, ἰδ. *Calendae*. 3) *Karthāgo* = Carthago.

L, δηλοῦν τὸ πρῶτον Lucius. 2) = *quingenta* 3) = *lira*.

labasco, ἐρε, (*labo*) σπάλλομαι, ἐ- λισθαίνω, πίπτω. Κωμ.

labea, αε, θ. (ἀρχ. κ. μετ.) = *labium*.

Labēates, ἰουμ, ἀ. Λαβεᾶται, ἔθνος πρὸς ἄρκτον τῆς Μακεδονίας. *Labē- tis*, ἰδία, η. Λαβεᾶτις.

† *labēcūla*, αε, θ. (ὕποκ. τοῦ *labes*) μικρὰ κηλὶς. Κιζ.

labēfācio, fēci, factum, ἐρε, (πθ.) *labēfō*, factus, fēri, (*labo*-facio)

ἀλγμ ἢ ἀλγδ, σπάλλω τινά ἢ τι, ποῖω πεσεῖν τινά ἢ τι. 2) μεταφ. σπάλλω, διασείω, καταδάλλω τινά. *labefactus*,

σφαλεῖς, ἐσφαλμένος, διασεισθεὶς, κα- ταδεδημένος, λελυμασμένος.

labēfacto, anī, atum, are, (ἰπ. τοῦ *labefacio*) ἀλγμ ἢ ἀλγδ, σπάλλω, δια- σείω, διακινῶ τινά ἢ τι, ποῖω πεσεῖν

τινά ἢ τι. 2) μεταφ. σπάλλω, διασείω, καταδάλλω, λυμάνομαι τινά ἢ τι.

labēfactus, α, um, ἰδ. *labefacio*.

1. *labellum*, ἰ, οὔ. (ὕποκ. τοῦ 1. *labrum*) χειλάριον, χειλύνιον.

2. *labellum*, ἰ, οὔ. (ὕποκ. τοῦ 2. *la- brum*) [ἀρχ. κ. μετ.] πῖελος, κήλπια.

Labeo, οἰς, ἀ. Λαβεῶν.

Labērius, ἰι, ἄ. Λαβήριος.

labes, ἰς, θ. (λῶδκ? 1. *labor*) πτῶ- σις, κατὰπτωσις, πτῶμα. 2) μεταφ. ἡ πτῶσις, φθορά, ὁ ὀλεθρος. 3) κη- λὶς, σπῖλος. μεταφ. ἡ κηλὶς, αἰσχρότης, τὸ αἶσχος, ἡ ὁμη.

Labīci, οἰουμ, ἀ. Λαβίκον, πόλις ἐν Λατίῳ. *Labīcānus*, α, um, Λαβί- κανός. -cāni, οἰουμ, ἀ. Λαβικανοί.

Labīōnus, ἰ, ἀ. Λαβιόνος. *Labio- nīus*, α, um, τοῦ Λαβιόνου.

labium, ἰι, οὔ. (ἀρχ. κ. μετ.) = 1. *labrum*, *labiis ductare* ἀλγμ, ἀπο- μυλλαίνειν, διαμυλλαίνειν τινά.

labo, (ἡπ. † *avi*), are, (λῶδευ?) σπάλλομαι, ἐλισθαίνω, σείομαι, δια- σείομαι. 2) μεταφ. ἀστατῶ, σφάλλο- μαι, σκαλῶ, ταλαντεύομαι. 3) σπάλ- λομαι, πίπτω, καταπίπτω, φθείρομαι.

1. *labor*, lapsus, bi, (*labier* = *labiō*.) [λῶδίζομαι?] ἐλισθαίνω, φέρομαι. *per- anquora*, φερόμαι, πλεω διὰ τῆς ἡ- λᾶσσης. *sidera coelo labuntur*, τὰ ἄ- στρα διὰ τοῦ οὐρανοῦ φέρεται. *Pu- men labitur*, ὁ ποταμὸς φέει, φέρεται.

aetas labitur, ἡ ἡλικία παρέρχεται, οἴχεται. 2) καταφέρομαι, κάτω φε- ρομαι, κατολισθαίνω, καταβρέω, πί- πτω. *domus labitur*, ἡ οἰκία καταβ- ρεῖ, ἐρείπεται. *lacrimae labuntur*, δάκρυα πίπτει. I. e. *manibus alio*,

ἐκ τῶν χειρῶν τινος ἐξολισθαίνω. *oculi labuntur*, οἱ ὀφθαλμοὶ καταρ- ρονταί, κλείονται. 3) μεταφ. σπάλ- λομαι, πίπτω, καταπίπτω, ἀμάρταν- νω, πταίω. I. spe, τῇ ἐλπίδι πίπτω.

4) ἐξολισθαίνω, ἐκπίπτω, φέπω, κα- ταφέρομαι. *ad opinionem*, φέπω πρὸς τὴν γνώμην, φέρομαι ἐπὶ τὴν ᾠ- μὴν. *in luxuriam*, ἐξολισθαίνω, λαπι- πτω, ἐξοκέλλω εἰς τρυφήν, καταφε- ρομαι ἐπὶ τὴν τρυφήν. *in esumum*,

καταφέρειν εἰς ὕπνον.

2. *lābor* (ἀρχ. *lābos*), ὄρις, ἄ. (ἐλ-
σημα, ἄλγησις? *laboro*), πόνος, μό-
χος, κάματος, ἔργον, ἐργασία. *labo-
rem suscipere*, αὐθιρε, ἀναδέχσθαι,
ὠποδύεσθαι πόνον. *exantillare*, ἐξαντλεῖν
πόνον. *sustinere*, ferre, ὑπομένειν, ὑ-
ποφέρειν, φέρειν πόνον. *laborem in-
sumere in rem*, consumere in re, πόν-
ον ἀναλίσκειν εἰς τι, ἐπιμελεῖσθαι τι-
νος ποιεῖσθαι. *res magni laboris*, πο-
λύμοχθον, πολύπονον ἔργον, πρᾶγμα
ἐργώδες. *sine ullo labore* εἴτε ὡλλο
labore, ἄνευ πόνου, ἀπόνως, ἀπονῆτι
labores belli, οἱ πολεμικοὶ πόνοι, τὰ
πολεμικὰ ἔργα. *labor est*, ἔργον ἐστί,
χειρὶς, ἐργώδες ἐστίν. 2) πόνος,
κάματος, μόχος, κόπος. τὰ δεινὰ,
ταλαιπωρία, πάθος. *solis et lunae
labores*, τὰ πάθη, τ. ἑ. οἱ ἐκλεί-
ψεις τῆς σελήνης. 3) φιλοπονία. 4)
πόνος, πόνημα, ἔργον, τεχνουργημα.
5) βέρος, ἀγθος. 6) πόνος, κάματος,
ἄλγος, ἄλγημα, δόλη.

* *lābōrifer*, ἔρα, ἔρυν, (*labor-fero*)
πολύπονός, ἐπίπονός, πολύμοχθος.

lābōrīōsus, ἐπίρ. μ. σ. κ. π. ἐπιπόνως.

lābōrīōsus, α, υμ, μ. σ. κ. ὡπ. πό-
νον περὶ ἔχων, πολύπονός, ἐπίπονός,
πολύμοχθος, ἐργώδης, καματηρός. 2)
φιλοπονός. 3) πόνον ὑποφέρων, ἐπί-
πονός, πολύπονός.

lābōr, ατί, αιυμ, αρε, (ἀλφαίνω?
2. *labor*) πονῶ, κάμνω, μοχθῶ, ἐργά-
ζομαι. 2) αἰδ, πονῶ, ἐκπονῶ, ἐργά-
ζομαι, κατασκευάζω, τεχνῶμαι τι.
ποιεῖ. *laboratus*, ἐπίπονός. *laborata
vita*, ἐπίπονός, πολύπονός, πολύμο-
χθος βίος. 3) *de re*, *in re*, πονῶ,
σπουδάζω, φροντίζω περὶ τινός. *la-
boro*, *ut fiat*, πονῶ, ὅπως ἡ ἔν. γέ-
νηται. *apari*, σπουδάζω ἐγχειρᾶσθαι.
πὶ εἰναι αἰς, μέλει μοι, φροντίζω
περὶ τῆς σῆς ὕψις. 4) πονῶ, κάμνω,
τελαιπωρῶ, κενῶς ἔχω. *morbo*, νο-

σθεῖν, ἐκ *pedibus*, κάμνειν τοὺς πό-
δας, ποδάλγειν, ποδαγρῶν. *odio*, μῆ-
σος ἔχειν, μίσος συνέχεσθαι, μισεῖσθαι.

lābos, ὄρις, ἄ. ἰδ. *labor*.

Labros, ι, ἄ. Λάβρος (ὄνομα κυνός).

1. *lābrum*, ι, οὐ. (*lambo*) χεῖλος,
χελὺν. *labrum superius*, τὸ ἄνω χεῖ-
λος, ἡ ὑπερώς, χελὺν, ἡ μάστα.
μεταφ. *primis eitis primoribus labris
guastavi alqd*, ἀκροῖς τοῖς χεῖλεσιν
ἐγαστὰ τινός, ἀκροβιγῶς ἤψατὸ τι-
νός, ἐπιπολαιῶς μεμάθηκέ τι. μεταφ.
χεῖλος (πίθου, τάφρου κττ.).

2. *lābrum*, ι, οὐ. (ἀντί *lavabulum*,
lavacrum ἐκ τοῦ *lauro*) πύλος, λεκάνη.

lābrusca, αε, θ. ἀγρία ἄμπλος, ἀ-
γροῖα ἄμπλος.

lābrynthus, ι, ἄ. λαβύρινθος. -*lābrys*,
α, υμ, λαβυρινθίς, λαβυρινθώδης.
lāc, *lactis*, οὐ. γ ἄ λ. *lābryum*,
βόειον. *equinum*, ἵππειον. *humanum*,
ἀνθρώπειον, γυναικός. 2) γάλα φυ-
τῶν τινῶν.

Lācaena, αε, θ. Λάκαινα.

Lācedaemon, ὄρις, θ. Λακεδαι-
μων. -*mōnīus*, α, υμ, Λακεδαιμόνιος.
-*mōnī*, ἄ. οἱ Λακεδαιμόνιοι.

lācer, ἔρα, ἔρυν, λ α κ ε ρ ε, βρω-
δης, κατεσχισμένος. 1. *vestis*, λακερ-
ισθής. 2) κολοβός, ἡκρωτηριασμένος.
κατεσπαργμένος, συντετριμμένος.
lacer corpu, κολοβός τοῦ κέρματος. **la-
cero moru*, σπαρακτικῶς δῆγματι.

lāceratio, ὄρις, θ. σπαραγματὶς, ἀμύξις.
lācerna, αε, θ. (*lacer*) φαίνδλης,
μανδύας (ὡν ἐφόρου ἐπὶ τῇ τηθέντῳ).

lēcero, ατί, αιυμ, αρε, (*lacer*)
αἰσθῆσις ἢ αἰδ, λακίζω, σπαράττω, ἀ-
μύττω τι. *vestem*, λακίζω, διασχί-
ζω ἐσθῆτα. *gonas*, ἀμύττω τὰς πα-
ρεῖδας. *navem*, συντριβάν, ἀκρωτη-
ριαζέω τὴν ναῦν. 2) μεταφ. σπαράτ-
τω, διασπῶ, διατριβάν τινὰ ἢ τι. 3)
ἀμύττω, κερτομῶ, διασύρω τινὰ.

lācerta, αε, θ. ἡ σαύρα (ἐρπετόν).

lacertōsus, α, um, (λε) λυώδης·
εὐρωτός, νευρώδης·

1. lacertus, i, ἄ. μυρ. βραχίονος·
καὶ συνήθ. ὁ ἄνω βραχίων· brachia ei
lacertos autē colere, τὰ ἄνω καὶ τὰ
κάτω τῶν βραχιόνων χρυσῷ κοσμεῖν.
2) ποιητ. ὁ βραχίων, ἡ ἀγκάλη, χεῖρ.
3) βραχιόνων, νύμφα, εὐτομία, ῥώμη, ἰσχύς.

2. lacertus, i, ἄ. ὁ παῦρος (ἐσπετόν).
2) ὁ παῦρος, τραχυῖος (ἰχθύς, ἡ κοι-
νὴς λακέρδα).

lacetio, sivi x. sii, itum, ere, (la-
cio) alqm, ἐρεθίζω τινά· hostem, ἑ-
ρεθίζειν τοὺς πολεμίους, καταπειρά-
ζειν τῶν πολεμίων· alqm ad pugnam,
προσκαλεῖσθαι τινά εἰς μάχην· alqm
maledictis, ἐρεθίζειν τινά, ἄπτεσθαι
τινός· ἐπειν· alqm injuriā, ἐπηρεά-
ζειν τινά· bello, ἄρχειν χειρῶν ἀδύ-
κων, doos, ἐνοχλεῖν, λιπερεῖν τοὺς
τοὺς· fores, κρούειν τὴν θύραν· re-
latus, ἐπιχειρεῖν τῇ θαλάσῃ· ποιητ.
aera fulgenti sole lacessita, ὁ χαλκός
λάμπει ὑπὸ τοῦ ἡλίου βληθείς·

Lacetani, orum, ἄ. Λακετανοί, ἑ-
θνός· ἰσπανίας· Lacetaniis, ae, θ. Λα-
Lachēsis, is, θ. Λάχεσις· χιτανία·

Lacjades, ae, ἄ. Λακιάδης·

laciniis, ae, θ. λ α κί ς, ἀπόσπα-
σμα, ῥάκος· 2) κράσπεδον·

Lacinium, ii, ου· Λακίνιον, ἀκρω-
τήριον τῆς θρεττίας· Lacinius, a,
um, τοῦ Λακίνιου· Laciniis, ae, θ.
Λακινιάς, ἐπὶ κλησίς τῆς Ἥρας·

Laco, onis, ἄ. Λάκων· οἶος, ae,
θ. ἡ Λακωνική (γῆ)· * -nēns, a, um,
Λακωνικός· * -nis, idis, θ. Λακωνίς·

lacrima, ae, θ. (δάκρυμα) δάκρυον,
ποιητ. δάκρυ· lacrimas effundere,
fundere, δάκρυα προχεῖν, χεῖν· sup-
primere, cohibere, κατέχειν τὰ δά-
κρυα· siccare, ἀπομοργύναι, ἀπο-
μόργνυσθαι τὰ δάκρυα· pro lacri-
mis loqui non possum, ὅπερ τῶν δα-
κρύων οὐ δύνάμην· λήγειν· effundi in

lacrimas, δακρυρροεῖν·

lacrimābilis, e, δακρυτός, ἀξιοδά-
κρυτος, πολυδακρυτός· 2) δακρυώδης·
+ lacrimābundus, a, um, δακρυχέων,
δακρυρρόων· Λιδ·

lacrimo, avi, atum, are, δακρύω·
gaudio, χαρᾷ δακρύειν· 2) alqd, δα-
κρύω τι ἢ ἐπὶ τινί· lacrimandus, a,
um, ἀξιοδακρυτός· 3) ἐπὶ φρυγῶν δα-
κρύειν, στάζειν· alqd, στάζειν τι·

lacrimosus, a, um, δακρυώδης, δα-
κρυώδης· πολυδακρυς, πολλὰ δακρύων·
2) δακρυοποιός·

lacrimula, ae, θ. δακρυδίον·

lacryma κτλ· ἴδ· lacrima κτλ·

lacryma κτλ· ἴδ· lacrima κτλ·

lacto, is, ου· ἀρχ· κ· μετγ· = lac·

* lactens, ntis, (μετγ· τοῦ ἀρχ·

lacteo) θηλαζόμενος, γαλαθνήεις· 2)

γαλακτικός, γαλακτικός, γαλακτώδης·

+ lacteolus, a, um, (ὁ παρ· τοῦ la-

cteus) γαλακτίων, γαλακτοειδής· Κατ·

lactes, ium, θ· τὰ λεπτὰ ἐντερει·

lactesco, ere, (lac) γαλακτοῦμαι,

γάλα λαμβάνω·

lacteus, a, um, (lac) γαλακτικός,

γαλακτώδης, γαλακτέυος· 2) γαλα-

θηνός, θηλαζόμενος· 3) γαλακτοει-

δής, γαλακτέυος· * via l, ἡ οἰκία,

l, ὁ γαλαξίας·

1. * lacto, are, (lac) [σπ·] γαλα-

κτοῦω· 2) θηλάζωμαι·

2. lacto, are, (lacio) [Κωμ·] ἐπάγο-

μαι, ὠπεύω, φρονεῖω, ἐξαπατῶ τινά·

lactuca, ae, θ. (lac) θριδακίνη, φ·

lactucula, ae, θ. θριδακίσκη·

lactuatus, a, um, ἴδ· lactuatus·

lactuosa, ae, θ. (lactus) λάκκος, βό-

θρος· 2) βάθοςμα, κοίλωμα· 3) τέλ-

μα, τέναγος· 4) ἔλλειμμα, διαλείμ-

μα· κένωμα·

lactuor, aris, ου· φάτνωμα, φάτνη·

lactuosa, ae, alqd, φανώ τι· la-

cunatus, a, um, φανώτός·

lactuosus, a, um, (σπ·) λακκώ-

ἡ γὰρ κοιλώματων πλήρης.

Lacus, us, ἄ. λίμνη, ὅσον. lacus Albanus, ἡ Ἀλβανὴ λίμνη. 2) δεξαμενὴ. 3) λ. ἔκκ. ο. ο. β. ἔθρα.

Lacūdes, is, ἄ. Λακύνδης.

Ladon, ōnis, ἄ. Λάδων.

Laeca, ae, ἄ. Λαίκα.

laedo, ei, aum, ēre, alqm ἢ alqd, λυμαίνομαι τινα ἢ τι, βλάπτω τινὰ ἢ τι. frondes hiems laedit, τὰ φύλλα λυμαίνεται, βλάπτει ὁ χειμὼν. l. fidem, παραβαίνει τὴν πίστιν. l. alqm, λυμαίνομαι, βλάπτω, ἀδικῶ τινα. 2) λυμαίνομαι τινα ἢ τι, ὑβρίζω τινὰ, καθάπτωμαι τινος. l. al- cui os, ὑβρίζω τινὰ παρόντα. 3) σπ. alqd, ἐράσσω, κρούω τινὰ.

Laelius, a, um, ἄ. Λαίλιος, ἡ Λαίλια. -iānus, a, um, Λαίλιος, τοῦ Λαίλιου.

laena, ae, θ. γ. λ. αἶν. αἶ.

Lāertes, ae, ἄ. Λαέρτης. -iādos, ae, ἄ. Λαερτιάδης. -tius, a, um, Λαίριος.

[ἄν, ὑβρίσ.

laesio, ōnis, θ. (laedo) λύπη, βλάβη. Laestrygon, ōnis, ἄ. ὁ Λαιστρυγών. -gōnes, um, αἱ Λαιστρυγόνες. -gōnius, a, um, Λαιστρυγόνιος.

laesus, a, um, ἴδ. laedo.

laetābilis, o, χαρισίμνος. ἡδύς. + laetātio, ōnis, θ. χαρὰ. Κάισ.

laete, ἐπιβ. εὐφρόνως, εὐθύμως.

laetifico, avi, atum, are, (laetus-facio) alqm, εὐφραίνω τινὰ. laetifico, εὐφραίνομαι. laetificans, περιχαρής. 2) alqd, πικνύω τι, εὐθαλίζω, ἀφθονον ἢ εὐφρονον ποῶ.

* laetifico, a, um, (laetus-facio) χαροποιῶ, ἐπιχαρής.

laetitia, ae, θ. (laetus) εὐφροσύνη, εὐθυμία. alqm laetitiam afficio, εὐφραίνω τινὰ. laetitiam afficio, εὐφραίνομαι. alqd est mihi laetitiae, εὐφροσύνην παρέχει μοι τ. laetitia o x- eulta, ἐξάλλομαι, σκιρτῶ ὑφ' ἡδονῆς. in laetitiam effusus, περιχαρής. omnes

laetitiae, πάσαι αἱ εὐφροσύναι. 2) χάρις, κάλλος, σφερίος. 3) εὐθυμία, εὐκαρπία, εὐφροσύνη (φροτῶν καὶ τόπων).

laetor, atus, ari, (laetus) re, de re ἢ in re, εὐφραίνομαι, ἡδομαι τινι. ἢ ἐπὶ τινι, ἐγαλλομαι, εὐθυμοῦμαι ἐπὶ τινι. te valere, ἡδομαι ὅτι ὑγιαίνεις. laetandum magis quam dolendum pulo casum, ἡγοῦμαι, ὅτι ἡδισθαὶ δεῖ μᾶλλον ἢ λυπεῖσθαι ἐπὶ τῇ συμ- φαρᾷ. 2) fragments laetantur patenti campo, ὁ αἶτος εὐθηνεῖ, εὐφροεῖ ἐν ἀναπνευταμένῳ πεδίῳ, ἡδεται ἀνα- πνευταμένῳ πεδίῳ.

laetus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ. εὐφρων, εὐθυμος, γηθόσυνος, περιχαρής. το ἢ de re, ποιητ. alcis rei, εὐφραίνεμαι- νος, ἡδόμενος τινι ἢ ἐπὶ τινι. sanguis- no, ἡδόμενος τιματι. φίλων αἰμα. 2) χαροποιός, ἐπιχαρής, ἡδύς. dies, ἡδία, ἡμέρα. prodigium, αἰ- οισε οἰωνός. color, ἡλαρὸν, παύδρον χεῶμαι. 3) θαλερός, εὐθαλής, ἀφθονός, λιπαρός. armenta laeta, βόες λιπαροί, εὐθαλεῖς. laeta seges, εὐθα- λῆ, ἀφθονα σπέρτα. l. ager, λιπαρός, εὐθηνός, λιπαρός ἄγρος. lacus lae- tus umbratu, ἄλσος σκιά εὐθηνού. 4) ἡδύς, χαρισίμνος, ἀνυθρός. l. oratio, ἐνθρηά λεγίς.

+ laevo, ἐπιβ. σκαῖως, ἐπικριστί- ρως. ὅρ.

Laevinus, i, ἄ. Λαεβίνος.

laevis, laevo, ἡδόμενος = lenis, ἴσθ. laevus, a, um, (λαῖος) ἀριστερός, σκαῖος, εὐθύμορος. laeva, ae, θ. (ma- nus), ἡ ἀριστερά. in, ad laevam, εἰς, ἐπὶ ἀριστερά. laevā, ἐν ἀριστερᾷ, εἰς ἀ- ριστερᾷ. laevā Propontidos, τῆς Προποντιδὸς τῇ ἐν ἀριστερᾷ. 2) ἡ ἀ- ριστερός, σκαῖός, ἀναπνευτῆς. 3) αἰσιος, laevum omen, αἰσιος οἰωνός. πρὸ. sinister. 4) ποιητ. λαβ' ἄλληλι- σμόν, ἀριστερῇ, σκαῖός, εἰς ἀπαισίος. laevum, i, εὐ. λαγανόν. ὅρ.

lāgēna, ae, θ. ἰδ. lagoonēna.

lāgēos, i, θ. (λάγειος) εἶδος ἀμπέλου.

lāgoona εἴτε lāgōna, (οὐκ ὀρθῶς

ἔσθαι), ae, θ. λάγονος εἴτε λάγηνος.

lāgōis, ydis, θ. (λαγώϊς) ὄρνις,

ae: ὁ λαγῶς ἢ λαγῶπους ἢ κατ'

λέως ὁ ἀτταγᾶς.

† lāguncūla, ae, θ. (lagouna) λα-

νιον εἴτε λαγηνιον.

* Lāiādes, ae, ā. Λαϊάδης (ὁ Οἰ-

Lāis, ydis, θ. Λαῖς. [δίκουρς].

Lāius, i, ā. Λαῖος.

Lālāge, es, θ. Δαλάγη.

lāma, ae, θ. πηλώδης: λ α μ α ς,

λμα, τενάγος. Ὄρ.

lambo, bi, lūm, ēre, λείγω, λιγ-

ξω, λυγμῶ. alqd, λείγειν, περι-

τίζειν τι ποιητ. Numon lambit lu-

m, ποταμός κλύζει χώραν. 2) λ α -

τ ω τ ι.

lāmentu orum, οὐ. πλ. σχετλια-

ός, ὄδυμα, ὄδυμῶς, θρήνος.

lāmentābillis, e, εἰςθρηνητός, ἀ-

εὐδακρυτός. 2) σχετλιαστικός, θρη-

νός, ὄδυρτικός.

+ lānemiārius, a, um, σχετλια-

στικός, θρηνηνός. Πλ.

lāmentālio, ōnis, θ. σχετλιασμός,

μωγή, ὄδυρμός, θρήνος.

lāmentor, aius, ari, σχετλιαζῶ, ὀ-

ρομαι, θρηνῶ. alqm, ὀδύρεσθαι, θρη-

νῶ. alqd, σχετλιαζέιν ἐπὶ τινι.

1. Lāmia, ae, θ. Λαμία (πᾶσιμα).

2. Lāmia, ae, θ. Λαμία, πόλις

εσσαλίας.

3. Lāmia, ae, ā. Λαμία, -iānus,

um, Λαμιανός, τοῦ Λαμίου.

lāmīna, ae, θ. (ἐλασμα) ε λ α σ μ α

ι ο ν, πέταλον. lamina onis, ἡ

πίθη τοῦ ξίφους. ποιητ. lamina εἴτε

πινα, τὸ νόμισμα, ἀργύριον. lamina

ilva, τὸ χρυσὸν νόμισμα. 3) λεπὶς.

lrae, πρίονος, κττ. 3) laminae cau-

entis, εἶδος βρασπιστηρίου.

lamna, ae, θ. συγκεκ. = lamina.

lampas, ādis, θ. λαμπάς, δᾶς. 2)

λαμπάς, λαμπηδών, λαμπής. 3) λαμ-

πᾶς, λαμπτήρ, λυχνούχος.

Lampsācum, i, οὐ. εἴτε -cus, i, θ.

Λάμψακος. -sācēni, ā. οἱ Λαμψακη-

Lāmus, i, ā. Λάμος. [νοῖ.

lāns, ae, θ. τὸ λ ἡ ν ο ς, ἔριον (τῶν

τε προβάτων καὶ ἄλλων ζώων). lana

ducere ἢ trahere, ἔρια ἐργάζεσθαι,

ἐριουργεῖν. 2) * † ἔριον πυτῶν τινῶν.

lana de ligno, τὸ ἔριον τὸ ἀπὸ ξύλων,

τὸ ἔριον τοῦ ἐριξύλου.

lānāus, a, um, (lana) ἐριώδης, ἰ-

ριεφόρος. 2) χνωώδης. [κρὸν δόρυ.

lancos, ae, θ. λ ὁ γ γ η, ξυστόν, μα-

lāneus, a, um, (lana) ἐριούς, εἰς ἑ-

ριῶν. 2) ἐριώδης, χνωώδης.

+ languē-fācio, fēci, factum, ēro,

alqm, ασθενέστερον ἢ ἀτονώτερον ποιῶ

τινα. Κικ

languēo, guī, ēre, (λαγνεῶ) ἀτο-

νῶ, ἀσθενῶ. de via, ἀπειρηκέναι ὑπὸ

τῆς περείας. morbo ἢ ἀπλῶς lan-

guere, ἀσθενεῖν (νισσῶ). 2) ἀτονῶ,

ἀσθενῶ, νωθρεῶ. ignis languet, τὸ

πῦρ μαραινέται. juvenis languet,

ἡ νεολαία νωθρεῖται, χαλάρᾳ ἢ χαλ-

νῇ ἐστίν.

languescō, guī, ēro, (languēo) ἀ-

τονος, ἀσθενής, νωθής γίνομαι, μα-

ραίνομαι, χαλῶ.

languide, ἐπ.ρ. μ. σ. ἀτόνωτος, ἀ-

σθενῶς, νωθρῶς, χαλάρως.

+ languidulus, a, um, ἀτονός, ἀ-

σθενής, ἀπειρηκώς. Κικ.

languidus, a, um, μ. σ. (languēo)

ἀτονός, ἀσθενής, ἀπειρηκώς, χαλάρ-

ός, χαλινός.

languor, ōtis, ā. (languēo) ἀτονία,

ἀσθένεια, νωθρεία, χαλάρωσις, χαυνό-

lāniālis, us, ā. σπαργμῆς. [της.

* † lānificium, i, οὐ. (lana) ἔριον, ἔρια.

lāniēna, ae, θ. (laniēs) κρεττω-

λεῖον, ἀκρεττω.

† lānificium, i, y, d. lānificus/ ē-

παιουργία, ταλασίη, ταλασιουργία.

*lanificus, a, um, (lana-facio) κριουργός, ταλασιουργός.

*laniger, ēra, ērum, (lana-gero) κριοφόρος.

lanio, avi, atum, are, alqm ή alqm, σπαράττω τινά ή τι. hominem, άνθρωπον, ora, αμυττῶσθαι τὸ προσωπον, vestem, λακίζειν, διαβρῆν γυναικα, τὴν ἐσθῆτα.

+ lanionius, a, um, (lanius) κριοουργικός. Σουητ.

lanista, ae, ē, μονομαχοτρόφος, μονομάχων γυμναστής. 2) μτφ.(σπ.) ὁ συμβάλλων τινὰς εἰς μάχην.

lanitium, id. lanicium.

lanius, ii, ē, (lanio) κριοουργός.

lanterna, -arius, id. laterna κτλ.

lanugo, ōis, θ. (lana) γνοῦς.

lanuvinum, ii, ō, Λανουβιον. Lanuvinus, a, um, Λανουβίνος. Lanuvinii, ōrum, θ. οἱ Λανουβίνοι.

lana, ncis, θ. πίνις, πατίνη, λοπάς, λεκάνη. mittere alqui lancom, πέμπειν τινί ή τιμῶν τινα ἀπὸ τῆς τρεπέζης. 2) τάλαντα (τοῦ ζυγοστάθμου), πλάστιγγῃ.

Laocoön, ntis, ē, Λαοκρόν.

Laodamia, ae, θ. Λαοδάμεια.

Laodicea, ae, θ. Λαοδικεία, ὄνομα πόλεων τινων τῆς Ἀσίας. Laodiceensis, o, Λαοδικηνός. -ceni, ōrum, θ. οἱ Λαοδικεῖς.

Laomedon, ntis, ē, Λαομεδων-tēus κ. -tius, a, um, Λαομεδοντίας, Τρωικός. -tiades, ae, ē, Λαομεδοντιάδης.

lapāthus, i, θ. λάπαθον, β. ὄρ.

lapicida, ae, ē, (lapis-caedo) λιθοτόμος, λατόμος.

lapicidinae, arum, θ. (lapicida) λιθοτομῆαι, λατομεῖον.

lapidarius, a, um, (lapis)latomiae, λιθοτομῆαι, λατομεῖον. Πλ.

lapidatio, ōis, θ. (lapido) λιθοβολία, λιευμός.

+ lapidator, ōis, ē, (lapido) λιθοβόλος, λιθοστής. Κικ.

lapideus, a, um, (lapis) λίθινος. 2) λιθώδης.

lapidea, avi, atum, are, (lapis)λίθιν, λιθοβολῶ, λιθάζω, λείω, καταλείω τινά. 2) λίθους καταγώννουμι τινά.

3) ἀπρ. lapidat, λίθους εἶτε λίθοις ἢ λίθων πλήρης. 2) λιθώδης, λίθινος, σκληρός, στερεός.

lapillus, i, ē, (ὁπικ. τοῦ lapis) λίθιον, λιθίδιον, λιθάριον, ψῆφος. 2) λιθάριον (ή πολυτελής λίθος, ή μαργαρίτις).

lapis, idis, ē, (λάπς) λίθος. lapides mittere in alqm, ἀφίεναι λίθους ἐπὶ τινά. lapis Parius, ὁ Πάριος λίθος, ή Παρία λίθος. 2) ὁ ἐπὶ τοῖς ἔργοις λίθος, ὁ ἔργος. 3) ἐπιτύμβιος λίθος, λίθος, στήλη 4) λίθος εἰτε βῆθρα, ἐφ' ὧν σταθεντες οἱ δοῦλοι ἐπωλοῦντο. 5) στήλη, τὴ τοῦ ἑκταστάδιου σημείου, τὸ μιλίτριον. ad quintum lapidem a Roma, τεσσαράκοντα στάδια ἀπὸ Ῥώμης. 6) ή λίθος, τὸ λιθάριον, ή μαργαρίτις. 7) Jupiter lapis, Ζεὺς λίθος. Jovem lapidem jurare, Δία λίθον ἑμνύειν. 8) μεταφ. lapis, ὁ λίθος, ἀναισθητός.

Lapitha, ae, ē, Λαπιθής. Lapithae, arum, πλ. οἱ Λαπιθαί. -thi, ae, θ. ή Λαπιθής. * -thaeus, κ. * -thius, a, um, Λαπιθαῖος, Λαπιθήιος. lapra, ae, θ. ξάνθιον, β. Οὐργ.

lapis, ōis, θ. (labor) ἐλίσθησις, πτώσις, σφάλμα. Κικ.

lappo, are, (ἐπιτ. τοῦ 1. labor) σφάλλομαι, ἐλίσθαινα, πίπτω.

1. lapsus, a, um, id. labor.

2. lapsus, us, ē, (labor) ἐλίσθησις, πτώσις, ἐλίσθημα, σφάλμα, πτώμα. 2) ἐλίσθησις, φορὰ, κίνησις. 3) μεταφ. τὸ σφάλμα, πτασμα, ἀμάρτημα.

* lapsum, aris, ō, lacuum, θ.

ria, ium, πλ. τὸ φάτνωμα.
laqueus, a, um, (laquear) φα-
φατνωματικός.

laqueus, i, d. βρόχος, πᾶνη, παγίς.
vitam finire, τῷ βρόχῳ τὸν
ταστρέφειν. laqueo alqm in-
β. ἀγγονᾶν τινα, ἀγγόνῃ τινα
νειν. laqueo gulam alcjs
τραγγαλίζειν τινα. laqueis
feras, πάγαις θηρᾶν τὰ θη-
reo in laqueis, πάγαις ἐνέ-
2) μεταφ. ἡ πᾶνη, παγίς, ἡ
βία, ὁ δόλος, ἡ ἀπάτη.

lar, Laris, d. Λάρης, ἐφεστίας
κατ' οἰκίαν ἥρωε, ὁ τοῦ οἴκου
καὶ φύλαξ νομιζόμενος.
larum x. ium, πλ. οἱ Λάρητες.
ἐς μὲν λάρησιν ἐπὶ τῆς ἐστίας
ἡ θυσία ἐγίγνετο, τοῖς δὲ πα-
ροῖς (penates) ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ
βωμοῦ. lares rurales, λα-
γρῶν φυλακτικοί. 2) μετων.
lar, d. οἶκος, ἡ οἰκία, ἐστία.
familiaris non est, ἀμοιρος
εἰμί. redire ad larum suum
em, εἰς τὰ ἴδια ἡ οἶκαδε ἐ-
ἶν. fundus cum lare, ἐπαυλὶς
μ. 3) ποιητ. ἡ νεοττία.

lar (Lars), rtis, d. [ἴσως συγγε-
τῶν Σκώτων lard, lord, λαρ-
ᾶρος· τιμητικὴ τις προσηγο-
ρὰ Ἑτρούσκους, εἶον· Lar
Λάρος Πορσῆνας. Lars To-
Λάρος Τολεόμνιος.

lar, d. Λάρη, μία τῶν Ναιά-
δων τοῦ ποταμοῦ Ἀλμῶνος.
lar, d. laridum.

laritia, ium, οὔ. (Larentia) ἡ
τῆς Λαρεντίας ἐορτή.

laritia, ae, u, ἴδ. Acca.

larum x. ium, d. ἴδ. 1. Lar.

ἐπὶ μ. (ἀρχ. κ. μετγ., ποιητ.)
δαφιλῶς, ἀφθόνως, εὐπόρως.
εὐπόρως, ἐξιδίως. 3) εὐρέως.

laris, a, um, (largus facio)

[οπ.] δαφιλῆς, ἀφθονός.

largiloquus, a, um, (large-loquor)
πολυλόγος. Πλ.

largior, itus, iri, (largibar=lar-
giebar, Προπ.) [largus] alqd alcpi, ἐ-
πιδαφιλεύομαι, δωροῦμαι τί τινι. Ali-
cui civitatem, δίδοναι τινὶ πολιτείαν,
τιμᾶν τινα πολιτείᾳ. Hortensio co-
riam dicendi natura largita est, τὸν
Ορτήσιον ἀφθονίᾳ τοῦ λέγειν ἡ φύ-
σις ἐχορήγησεν. largitus, a, um,
(Τιδ.) παθ. δωρηθείς. 2) χαρίζομαι,
δίδωμι, συγχωρῶ τί τινι.

largitas, atis, θ. δαφίλεις, ἀφθο-
νία, φιλοδωρία.

largitor, epir. δαφιλῶς, ἀφθόνως.
2) πολὺ, μεγάλως. largiter posse,
μεγαλὸν δύνασθαι. largiter auri, ἀφθο-
νός χρυσός.

largitio, onis, θ. (largior) φιλοδω-
ρία, μεγαλοδωρία. 2) χορηγία. 3)
δόσις, δώρημα, δωρεά. 4) δεκασιμός,
δωροδοκία.

1. + largitor, ari, (largior) ἐπιδα-
φιλεύομαι, δωροῦμαι. Πλ.

2. largitor, oris, d. (largior) χορη-
γός, δωρητής. 2) ἐδεκάζων, δωροδοκός.

largus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. δαφί-
λῆς, ἀφθονός. alcjs rei x. alqa re, εὐ-
πορῶν, πλεονάζων τινός. fons largus
aquae, πηγὴ ἀφθόνου ὕδατος. largus
orum, εὐπορῶν πλούτου. 2) ἀφθονός,
ἀπειδῆς, φιλόδωρος, μεγαλόδωρος.
alcjs rei x. alqa re, ἀπειδῆς τινός,
οὐ πειδόμενος τινος.

largulum x. lardum, i, οὔ. (λάρος,
λαρινός) παστὸν ὕειον κρέας, χοίρειον
ἕπος (κοιν. λαρόν), σιάλος.

Larinum, i, οὔ, Λαρινόν, πόλις
τῶν Φρεντανῶν, τανόν Λαρινῶ. La-
rinas, atis, d. Λαρινάτης.

Larissa (Larisa), ae, u, θ. Λαρίσσα,
πόλις Θεσσαλίας. Larissacus, a, um,
Λαρισσαῖος. -sasi, orum x. -senses, ium,
d. Λαρισσαῖος. 2) L. Cremasio, Λα-

τρεσσα ἑξαμπατῆ, πόλις Φθιώτιδος.
3) Λάρισσα, ἀκρόπολις Ἀργεῦς.

Lārius, ii, ē. ἡ Λάριος λίμνη, τινῶν lago di Como. ἐπὶ θ. * Larium hīus, ἡ τῆς Λαρίου λίμνης ὄχθη.

Lars, id. 2. Lar.

larva, ae, θ. (1. Lar) μορμώ, μορμολύκειον, εἶδωλον, πᾶσμα. 2) μορμώ, τραγικὴν πρόσωπον, τὸ τῶν τραγωδῶν προσωπεῖον.

lascivus, a, um, νυμφόληπτος, μαινόμενος. Πλ.

lascivum, i, τὸ. λάσκιον (ἀγχαῖον).

lascivus, ae, θ. (λάσθη) ἀσελγεία, ὕβρις, ἀκολασία, λαμυρία.

+ lascivibundus, a, um, (ἀμφυροπή) ἀσελγαίνων. Πλ.

lascivus, ii, itum, ire, ἀσελγαίνω, ὕβριζω, ἀκολασταίνω. capellae lascivunt, αἱ αἰγες ὕβριζουσιν, ἀσελγαίνουσι. plebs lascivit, ὁ δῆμος ὕβριζει, ἀκολαστός ἐστι.

lascivus, a, um, m. s. x. † ὕπ. (λάσθη) ἀσελγής, ὕβριστικός, ἀκόλαστος, λαμυρός.

+ lascivificus, ēra, ērum, (lascivificum-faro) σιλωποφόρος. Κατ.

lascivificum, ii, ō. σίλφιον (θάμνος). 2) σίλφιον, ὁ τοῦ σιλφίου ὀπός, ὁ Κυρηναϊκὸς ὀπός. Πλ.

lassitudo, inis, θ. (lassus) κόπος, κῆρυς. a lassitudine acquiescere, ἀναπαύεσθαι τοῦ κόπου. me vires lassitudine deficiunt, ὑπὸ κόπου ἀπαγορεύω.

lasso, avi, atum, are, (lassus) αἴψα ἢ αἴψα, κοπῶ, καταπονῶ τινά ἢ τι. lassatus alicuius, κοπωθεὶς, ἀπειρηκώς ὑπὸ τίνος.

+ lassulus, a, um, (ὑποκ. τοῦ lassus) ὑπὸ τι κοπωθεὶς, ἀπειρηκώς. Κατ.

lassus, a, um, κοπωθεὶς, ἀποκαμῶν, κατάποντος. alicuius te ἢ ab, de te ἢ alicui, ἀπειρηκώς ὑπὸ τίνος.

late, ἐπὶ. μ. π. x. ὕπ. πλατείω,

εὐρέως, εὐρύ, μακράν. 1. vago κράν, πῶρῳ πλαναῖσθαι. vallis patens, κοιλίης πλατείε, εὐρύ. longo lateque aedificia incedit ἐπὶ πολὺ τὰ οἰκοδομήματα θείν. 1. rex. εὐρυκρείων. 2) πλάμακόν, διεξοδικῶς. loqui, λαλεῖν.

latebra, ae, θ. (lateo) κρυπτή, ἀποκρυφή, μυχός. forte, ὁ κρυφωτός τοῦ ὁπρίου. 2) ἀπόλυται, ἡ ἐκλειψίς τῆς σελήνης ἀπόκρυφος ἢ αἰνιγματώδης τοῦ τροπος. 3) ἀποκρυφή, πρόπρῳγμα.

+ latebricola, ae, ē. ὁ ἐν ἡ φωλεῖς διατριβών. Πλ.

+ latebrose, ἐπὶ. κρυδῶν.

latebrosus, a, um, μυχωδής, πτηρίων πλήρης. 2) λαθραῖος, κίβρις, ἀπόκρυφος.

lateus, utis, (μτχ. τοῦ lateo) θάνων, λαθών, κρυπτός, ἀγνοεῖς.

lenter, (lateo) ἐπὶ. λαγνῶς, λάθρα, κρυφῇ. 1. facio

languere, ποιῶν τι, ποιῶ τι λαθῶν.

lateo, ui, ere, (λήθω) λανθάνω. κρύπτομαι. anguis latet herba, ὄφις κρύπται ἐν τῇ

causa latet, ἡ αἰτία λαθάνει, εἴται. 2) αἴψα x. σπ. αἰσῶ, λανθάνω τινά. alicuius latet oculos, λαθάνει τι τοὺς ὀφθαλμούς.

lateo esse, λαθάνει με ὅτι ἐστίν.

later, eris, ē. (πλάθανος) πικρὸς, ὁπτή πλίνθος. Pl.

laterem lavare, πλύνθον πλύνω (ἀνώνυστα ποιεῖν).

laterculus, i, ē. (ὑποκ. τοῦ πλύνθιον, πλύνθις. 2) πλύνθιον πέμμα.

laterensis, is, ē. Λατερήσιος.

latericium, a, um, (later) θινός.

laterium, ii, ō. Λατέριον, με Κόντα Κικέρωνος ἐκ Ἀτ

Laterna (lanterna), αθ, θ. φανός, λύχνος, λυχνόχος, λαμπτήρ.

+ **laternarius** (lant.), ii, δ. λυχνόφορος, λαμπτηροφόρος. μετ. ἀσπιστής, πελταστής. Εικ.

lalex, γείς, δ. ποιητ. νῆμα, πίδαξ, πηγή. 2) νῆμα, ὕφον, οἶνος κττ.

* **Latiālis**, e, (Latium) Λατίνος. **Latipulus** **Latialis**, τὸ Λατίνων ἔθνος. **Latialis** **Juppiter**, ὁ Λατιάριος Ζεὺς. Τοῦτο αἱ τῶν Λατίνων πόλεις ἐπὶ τοῦ Ἀλβανοῦ ὄρους κοινὰς ἐπέλουν ἑορτὰς καὶ θυσίας, ἃς Λατίνας (feriae **Latinae**) ἐκάλουν. Τὴν δὲ ἡγεμονίαν τῶν ἱερῶν εἶχον Ῥωμαῖοι. Ἰδ. καὶ **Feriae**.

Lātīar, āris, οὔ. ἡ τοῦ Λατιάρχου Διὸς ἑορτή, τὰ Λατιάρια. πρὸς **Latialis**.

Lātīaris, e, Ἰδ. **Latialis**.

Lātīhūm, i, οὔ. (lateo) κρυπτήριον, ἀποφυγή, μυχός. **feratūm**, ὁ κευθμῶν, φώλεος τῶν θηρίων.

+ **Lātīclāvius**, a, um, (latus-clavus) πλατύσημος. **tunica laticlavia**, ἡ πλατύσημος ἐσθῆς, ἡ πλατύσημος. 2) βουλευτικός, ὁ φορῶν τὸ πλατύσημον. πρὸς **clavus**.

Lātīno, ἐπίρ. Λατινιστὶ, Ῥωμαῖστὶ. **Latine loqui**, Λατινιστὶ, Ῥωμαῖστὶ λέγειν. **L. scio**, Λατινιστὶ λέγειν ἐπίσταμαι, γινώσκω, συνίημι τὴν Ῥωμαίων διάλεκτον. 2) **L. loqui**, ὁρθῶς τῇ Ῥωμαϊκῇ γλώσσῃ χρῆσθαι, ὁρθολογεῖν. 3) μεταφ. **L. loqui**, ἀπὸ τοῦ εὐθιῆς, σαφῶς, ἀδόλως λέγειν.

Lātīni, orum, δ. Ἰδ. **Latīnus**.

Lātīniensis, e, (**Latinus**) **ager**, μέρος τι τῆς Λατίνης χώρας. **vinum L.**, ὁ αὐτόθι φυόμενος οἶνος.

Lātīnitas, ātis, θ. ἡ καθαρὴ, γνήσια τῶν Λατίνων φωνή, ἡ Ῥωμαϊκὴ γλῶσσα. 2) τὸ τῶν Λατίνων δίκαιον, ἡ τῶν Λατίνων πολιτεία.

1. **Lātīnus**, a, um, Λατῖνος. **lin-**

gua L., ἡ τῶν Λατίνων εἴτε Ῥωμαίων φωνή, ἡ Λατίνη, Λατίνος εἴτε Ῥωμαϊκὴ γλῶσσα. **vertere alqd in Latinum**, Λατινιστὶ διερμηνεύειν εἴτε μεθερμηνεύειν τι, εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν γλῶσσαν μεταφέρειν τι. **via L.** ἡ Λατίνη ὁδός. **Latīni**, δ. οἱ Λατίνοι. **feriae L.** ἡ ἀπλῶς **Latinae**, Ἰδ. **Latialis**.

2. **Lātīnus**, i, δ. Λατίνος, ἀρχαῖος τοῦ Λαυρέντου βασιλεὺς.

lātio, ōnis, θ. (fero) τὸ φέρειν. **legis latio**, νόμου γραφή. **suffragii**, ἡ ψηφοφορία. **auxilii**, ἡ ἐπικουρία. **expensis**, ἡ τοῦ ἀναλώματος ἀπογραφή.

lātio, are, (επιτ. τοῦ lateo) κρύπτουμαι, ἀποκρύπτεται.

lātītudo, ōnis, θ. πλατύτης, πλάτος, εὖρος.

Lātium, ii, οὔ. ἡ Λατίνη, τὸ Λατίον. **jus Latii** εἴτε ἀπλῶς **Latium**, τὸ (καλούμενον) Λάτιον, Λατίου δίκαιον, τὰ τῶν Λατίνων δίκαια, ἡ τῶν Λατίνων πολιτεία. **Latium dare alicui**, τὴν Λατίνων πολιτείαν εἰς τὸ καλούμενον Λάτιον διδόναι τινί.

* **Lātius**, a, um, τοῦ Λατίου Λατίνος.

Latmus, i, δ. Λάτμος, ὁρὸς Καρίας. * **Latmīus**, a, um, Λάτμιος.

Lāto, us, θ. σπ. = **Latio**na.

Latobrigi, Ἰδ. **Latotioi**.

* **Lātōis**, ūdis, θ. Αἰτωλός.

* **Lātōius**, a, um, Αἰτωλός, Αἰτωλός.

lātōmīa, Ἰδ. **lautumīa**.

Lātōna, ae, θ. Αἰτωλὸς (Διολ. Αἰτων).

* **Lātōnīgēna**, ae, δ. κ.θ. ὁ, ἡ Αἰτωγενής (ἀπὸ πολλῶν, ἄρτεμις).

* **Lātōnīa**, a, um, Αἰτωλός, Αἰτωλός.

lātor, ōris, δ. (fero) ὁ φέρων. **legis**, ὁ γράφων ἢ γράψας νόμον.

* **Lātōus**, a, um, Αἰτωλός.

Latotici (οὐκ ὁρθῶς **Latobrigi**, **Latotrici**), ōrum, δ. Λατοῦτικοί εἴτε Λατόβικοι, ἔθνος Γερμανικὸν ἔθνος Ἐλευθητίους.

lātātor, ōris, δ. (1. **lātro**) ὁ ληκτῆς.

τῆς, θωοκτῆρ.

lātrātus, us, ā. ὠλαγμός, ὠλακή.
latratus, πλ. τὰ ὠλάγματα.

lātrīna, ae, ō. (ἀντὶ λαντρίνα ἐκ τοῦ lano) ὁ ἀφεδρών, ἀπόπατος, ἡ ὀρθήκη.

lātris, ūdis, ō. Λάτρις. Προπ.

1. **lātro**, avi, atum, are, ὠλάω, ὠλακτῶ. aeternum latrans, ὠλακτῶν. 2) ὠλακτῶ, θωόσω, βρω. unda latrat, τὸ κύμα ὠλακτεῖ, παταγεῖ, βρέμει. 3) μεταφ. animus latrat, ἡ καρδία ὠλακτεῖ. stomachus latrans, στόμαχος ὠλακτῶν, πεινῶν. 4) alqm, ὠλακτῶ τινα, προσουλακτῶ τινι.

2. **lātro**, ōnis, ī. (Πλ.) λάτρωις, μισθοφόρος, μισθωτός στρατιώτης. 2) συνήθ. ληστής, ὁδοιδίκος. 3) ποιητ. ὁ κυνηγός. 4) ὁν. κύρ. Λάτρων.

lātrōcinium, īi, ō. (2 latro) [Πλ.] ἡ λατρεία, μισθοφορία. 2) συνήθ. ἡ ληστεία. 2) τὸ ληστικόν, ληστρικόν, τὸ ληστικὸν στίχος.

lātrōcinor, atus, ari, (2. latro) [Πλ.] μισθοφορῶ, ἐπὶ μισθῷ στρατεύω. 2) συνήθ. ληστεύω, ὁδοιχοπῶ.

lātruncillus, ī, ā. (ὅποκ. τοῦ 2. latro) ληστής, ὁδοιδίκος. 2) † πετρός, πετευτικὴ ψῆφος.

1. **lātus**, a, um, īd. fero.

2. **lātus**, a, um, μ. π. κ. ὅπ. π λ α τ ὺ ς, εὐρύς. mare, ἡ πλατεῖα, εὐρεία θάλασσα. via, πλατεῖα ὁδός. 1. pectus, πλατὺ στήρνον. latum rognum, πλατύχωρος, εὐρύχωρος βασιλεία. 1. gloria, κλέος εὐρύ. 1. tigr, πλατύς, πλατύστερος, εὐρύστερος ἀνὴρ. latus tres pedes ἢ trium pedum, τρεῖς πόδας τὸ πλάτος (τὸ εὖρος) ἔχων, τριῶν ποδῶν τὸ πλάτος (τὸ εὖρος). nou lator tribus pedibus, τὸ πλάτος οὐ πλέον τριπόδου. 2) πλατύς, μακρὸς, κατὰ πλάτος, διεξοδικός. 3) πλατύς, πλατειάζων, πλατύ-

στομος. lata verba, πλατεῖα ἢ πλατειάζουσα ῥήματα.

3. **lātus**, eris, ō. (πλάτος?) πλευρά, τὸ πλάγιον. dolor lateris, ἡ πλευρῆς (νόσος). a latere, ἐκ πλαγίου. latus montis, τὰ πλάγια τοῦ ὄρους, ἡ παρῳρεῖα. latus ἢ nudum latus praehors ἢ do, τὰ γυμνά παρέχω, πλάγιον παραδίδωμι ἑμαυτόν. latus alejs togam, παρεῦσθαι παρά τὴν ἀριστερὰν τινος, παρ' ἀσπίδα τινὸς βαδίζειν. equites ad latera (exercitus) disponit, τοὺς ἱππεῖς κατὰ τὰ πλάγια τοῦ στρατεύματος (κατὰ τὰς πλευρὰς ἢ τὰ πλευρά) τάττει. ab latere impetum hosti facere, ἐκ πλαγίου προσβάλλειν τοῖς πολεμίοις, πλάγιον λαμβάνειν τὸν πολέμιον. adhaerere lateri alejs, πρὸς ταῖς πλευρὰς τινος ὑπάρχειν, ἐπικεῖσθαι τινι. ab latere tyranni, οἱ περὶ τὸν τυράννον, οἱ οἰκεῖοι τοῦ τυράννου. latus alejs, ὁ οἰκεῖστός τινος. 2) μεταφ. ἡ εὐτομία, τὰ νεύρα, ἡ βώμη. 3) ἡ πλαγία συγγένεια. latere cognatus, γένει προσήκων.

* **lātuseūlum**, ī, ō. (ὅποκ. τοῦ 3. latus) πλευρίον.

laudābīlis, ē, μ. σ. κ. ὅπ. ἐπαινετός, ἀξίεπαινος.

laudābīlīter, ἐπίρ. ἐπαινετικῶς.

laudatio, ōnis, ō. (laudo) ἐπαινος, αἵνεσις, ἐγκώμιον. 2) ἐγκώμιον, ἐπικήδειος λόγος.

laudator, ōris, ā. ἐπαινέτης, ἐπαινῶν, ἐγκωμιστής. 2) ὁ τὸν ἐπικήδειον λόγον λέγων.

laudatrix, trīcis, ō. ἡ ἐπαινέτις.

laudatus, a, um, μ. † σ. κ. * † ὅπ. (μτχ. τοῦ laudo) ἐπαινετός, ἀξίεπαινος, τίμιος, τιμητός.

+ **laudocōnus**, ī, ā. (laudo-coonus) παράσιτος. Πλιν.

laudo, avi, atum, are, (αὐδάω? laus) alqm κ. alqd, ἐπαινῶ τινα ἢ τι

ἐγκωμιάζω τινά. ποιητ. *alqm laei*,
ἐπαινῶ τινά ἐπὶ τῷ θανάτῳ, μακα-
ρίζειν τινά τοῦ θανάτου. 2) ἐγκωμιά-
ζω τινά ἀποθανόντα, ἔπαινον ἐπὶ τῷ
ἀποθανόντι λέγω. 3) ἐγκωμιάζω, καλῶ,
ἐπαινοῦμαι τινά.

laurea, αὐ, θ. 18. laureus.

laureolus, α, um, δάφν. κακοσμημέ-
νος ἢ ἐστεφανωμένος, δάφνηφόρος.

Laurens, nis, Αὐρεντίνος, τοῦ
Αὐρεντου. — nites, ium, α. οἱ Αὐρεν-
τῖνοι. † Laurentius κ. -tius, α,
um, Αὐρεντίνος, Αὐρεντίνος.

† Laurentium, ι, εὐ. Αὐρεντί-
νον, κτῆμα Πλινίου τοῦ νεωτέρου.

Laurentum, ι, εὐ. τὸ Αὐρεντον,
καὶ ἡ Αὐρεντος, πόλις τῆς Λατίνης.

laureola, αε, θ. (ὀψικ. τοῦ laurea)
στεφάνιον δάφνης.

lauretum, ι, εὐ. (laurus) δάφνων.

laureus, α, um, (laurus) δάφνης.
1. ramus, ὁ δάφνης κλάδος, κλάδος
δάφνης. 2) laurea, αε, θ. α) ὕπον, ἀν-
θοῦ, ἡ δάφνη. β) corona, ὁ δάφνης
στεφάνος. (δάφνη δ' ἐστεφανοῦντο
ἄλλοι τε καὶ οἱ Πρωμαῖοι ἀλλως).

laurus, ι, † ἀρ. lauru, αἶν. πλ. lau-
rus, θ. (λάρνη, Πσχ.) δ α ρ ν η.
(τὸ δένδρον). 2) ὁ κλάδος ἡ στεφάνος
δάφνης = laurea. (εἰ Ρωμαῖοι ἄλλως
τε καὶ ἐπὶ νίκῃ ἐχρῶντο τῇ δάφνῃ).

laus, dis, θ. (αἰδῶ?) ἔπαινος. lau-
dem sibi parere, ἔπαινον κτῆσθαι.
esse in laude, ἐπαινεῖσθαι, εὐδοκι-
μεῖν. laudem habere de alqo, ἔπαι-
νον ἔχειν πρὸς τινος, παρὰ τινος. hoc
mibi laudi est, τοῦτο ἔπαινον παρ-
εχει μοι. laus est, ἀξίεπαινόν ἐστιν.
2) ἔπαινος, ἐγκώμιον. alqjs ἡ de alqo
laudes dicere ἢ habere, ἔπαινον ἢ ἐγ-
κώμιον τινος ποιεῖσθαι, ἐγκωμιάζειν
τινά. 3) ἔπαινος, ἀξία, τιμὴ. 4) ἐ-
παινετὴ πράξις, κατόρθωμα, ἀρετή.

laute, ἐπὶρ. μ. σ. κ. ὅπ. κομψῶς,
λαμπρῶς, πολυτελῶς, δαψιλῶς. 2)

εὖ μάλα, σφόδρα, θαυμασίως.

lautia, orum, εὐ. τὰ ξένια. quaes-
tor orbis lautia legalis mittit ἢ prae-
bet, ὁ κατὰ πῶλιν ταμίης ξένια τοῖς
πρόεδροι πέμπει.

lautitia, αε, θ. (lautus) [συνηθ. ἐν
τῷ πλ.] πολυτέλεια, δαψιλία.

lautumiae (lātōmiae), arum, θ. πλ.
λα το υ ι αι, λιθοτομῆαι, διασκοπή-
μεν ἐν Συρακούσαις καὶ ἐν Ῥώμῃ.

lautus, α, um, υ. σ. κ. ὅπ. (μτγ.
τοῦ lauo) κομψός, λαμπρός, πολυτε-
λής, δαψιλής, λιπαρός. 2) ἀδρός, ἀ-
δορδύατος. [τρον.]

lāuacrum, ι, εὐ. (lauo) [μτγ.] λου-
τῶν.

lāuatio, ōnis, θ. (lauo) λούσις, λου-
τῶν. 3) λουτήρ.

Lāverna, αε, θ. θεὰ τις τῶν κλέ-
πτων προστάτις. 2) * ὁ κλέπτης.

Lāvernium, ιι, εὐ. Λαυέρνιον, Λα-
βέρνιον, τόπος ἐν Καμπανίᾳ.

Lāvici, Lāviciāns, 18. Labicii κτλ.

Lāvinia, αε, θ. Λαυίνια, Λαβινία.

Lāvinium, ιι, εὐ. Λαυίνιον, Λα-
βίνιον, πόλις τῆς Λατίνης. Lavinia, α,
um, τοῦ Λαυίνιου.

lāvo, lāvī, lautum εἶτε lōium κ.

lāuatum, are, (ἀρχ. κ. ποιητ. καὶ ἔρο)
λ ο υ ω. mo lauo εἶτε ἀπλῶς lauo
ἢ lavar, λούομαι. in flumine, ἐν πο-
ταμῷ. lautus ἢ lotus, α, um, λουσά-
μενος. μεταφ. 1. peccatum, ἀπολούο-
μαι αἰσθητῶς. 2) νίπτω. manus et
pedes, νίπτομαι χεῖρας καὶ πόδας.

lautis manibus, νιψάμενος τὰς χεῖ-
ρας. 3) πλύνω. vestes, ἐσθῆτας. lo-
tus, α, um, πλουθείς. 4) λούω, βρέ-
χω, βρῖνω, κλύζω τι.

laxamentum, ι, εὐ. (laxo) λῶξη-
σις, ἄνεσις. alcuī laxamentum dare,
ἄνεσιν τινι παρέχειν. 2) ἄφρεσις,
πράυνησις, ἀνακουφισις.

laxo, ἐπὶρ. μ. σ. κ. † ὅπ. χαλα-
ρῶς. 2) εὐρώς, εὐρυχώρως. 3) μτφ.
ἀνέτως, ἀκολάστως, ἐλευθέρως.

laxo, ἐπὶρ. μ. σ. κ. † ὅπ. χαλα-
ρῶς. 2) εὐρώς, εὐρυχώρως. 3) μτφ.
ἀνέτως, ἀκολάστως, ἐλευθέρως.

laxo, ἐπὶρ. μ. σ. κ. † ὅπ. χαλα-
ρῶς. 2) εὐρώς, εὐρυχώρως. 3) μτφ.
ἀνέτως, ἀκολάστως, ἐλευθέρως.

laxo, ἐπὶρ. μ. σ. κ. † ὅπ. χαλα-
ρῶς. 2) εὐρώς, εὐρυχώρως. 3) μτφ.
ἀνέτως, ἀκολάστως, ἐλευθέρως.

laxo, ἐπὶρ. μ. σ. κ. † ὅπ. χαλα-
ρῶς. 2) εὐρώς, εὐρυχώρως. 3) μτφ.
ἀνέτως, ἀκολάστως, ἐλευθέρως.

laxo, ἐπὶρ. μ. σ. κ. † ὅπ. χαλα-
ρῶς. 2) εὐρώς, εὐρυχώρως. 3) μτφ.
ἀνέτως, ἀκολάστως, ἐλευθέρως.

laxitas, ātis, θ. (laxus) εύρυχω-
ρία, εύρύτης.

laxo, avi, atum, are, (laxus) αλγῶ,
χαλῶ, ἀνιήμι τι. arcum, χαλῶν,
ἀνιέναι τὸ τόξον. habenas, χαλῶν,
διδόναι τὰς ἑνίπας. clausista, χαλῶν,
ἀνοίγειν τὰ κλειθῆρα. vincula, χαλῶν,
λύειν τὰ δεσμά. forum, εύρύνειν τὴν
ἀγορὰν. manipulos, ἀραιοῦν τοὺς
λόχους. 2) χαλῶ, λύω, ἀνιήμι, ἀνα-
κουρίζω, λωφῶ τι. quies laxat artus,
ἡ ἡσυχία λύει τὰ μέλη. laxo iram,
χαλῶ, πρᾶνω τὴν ὀργήν. animum
a laboribus, λωφῶν τὸν θυμὸν τῶν
πόνων, ἀναισιν τῶν πόνων τῇ ψυχῇ
παρέχειν. eo molestiis, λωφῶν ἀπὸ
τῶν ταλαιπωριῶν, ἀναισιν τῶν τα-
λαιπωριῶν λαμβάνειν. pugna laxatā,
λωφισσῶς ἡ ληψισσῶς τῆς μάχης.
appona laxa, ὕπον. ἀε, ἡ σιτοδεία
λωφῶ, ἡ τοῦ σίτου τιμὴ ἐλαττοῦται.

laxus, a, um, μ. α. κ. ὕπ. (λα-
γάρος, λέγνος) χαλαρός. arcus, χα-
λαρόν, ἀνιευμένον τόξον. laxas habere,
χαλαραί, ἀνιευμέναι ἦναι. celsus,
χαλαρόν ὑπόδημα. 1. agmen, ἀραιά,
μὲν στρατῶν. laxa janua, χαλαρά,
ἀνεκτὴ θύρα. 2) εύρύς, εύρύχωρος.
1. spatium, εύρὺ διάστημα. 1. domus,
ἡ εύρύχωρος οἰκία. 3) μεταφ. χαλα-
ρός, ἀνιευμένος, ἀνιτός, ἀκόλαστος,
ἐλεύθερος. 1. apopha, εύωνος στίχος.
dies 1. ἀναβεβλημένη ἡμέρα, μακρὰ
προθιμία.

laxo x. laxa, ae, θ. (laxo) λέξινα.

Loandor, dri, ā. Λεάνδρος.

Learchus, i, ā. Λεάρχος. Lear-
cheus, a, um, Λεάρχιος, τοῦ Λεάρχου.

Lēbādia x. Lēbādīs, ae, θ. Λε-
βάδια, Λεβάδια.

Lēbēdus, i, θ. Λεβέδος, πόλις τῆς

Ἰέβης, ἑτίας, ā. λιβής. [ἰωνία.]

Lēchaeum, i, οὐ. Λέχαιον.

lectica, ae, θ. (2 lectus) φορητὴ
κλίνη, φορεῖον.

lecticarius, ii, ā. (lectica) κλινηφό-
ρος, φορειοφόρος.

lecticula, ae, θ. (ὅποκ. τῶν lectica)
φορητὸν κλινίδιον, μικρὸν φορεῖον. 2)
κλιντήριον, κλιντήρ.

lectio, ōis, θ. (2. lēgo) συλλογῇ.
lapidum, τὸ ἐκλιθολογεῖν. Porum, τὸ
ἀνθολογεῖν. 2) ἀνάγνωσις, τὸ ἀνα-
γινώσκειν. 3) ἀνάγνωσις, λήξις, ῥῆ-
σις, τὸ καίμενον. 4) ἐκλογὴ, αἵρεσις.
+ lectisterniātor, ōis, ā. στρώ-
της, στρωματοφύλαξ. Πλ.

lectisternium, ii, οὐ. (lectum-
sterno) στρώσις ἱερᾶς κλίνης (ἑορτὴ
παρὰ Ῥωμαίοις ἐν ᾗ κοσμησάντες
τὰς τῶν θεῶν στρωμνὰς θοῖνῃν αὐ-
τοῖς παρετίθεσαν).

lectio, ae, (ὅποκ. τοῦ 2. lēgo)
συχνάκις ἀναγινώσκω, ἐπαναγινώ-
σκω τι, φιλεναγνώσκω.

+ lectiuncula, ae, θ. μικρὰ ἀνα-
γνώσις, μικρὸν ἀνάγνωσμα. Κικ.

lector, ōis, ā. (2. lēgo) ἀναγνώστης.

lectulus, i, ā. (ὅποκ. τοῦ 2. le-
ctus) κλινίδιον, κλινάριον. 2) συνή-
θως = 2. lectus.

1. lectus, a, um, μ. α. κ. ὕπ.
(μτχ. τοῦ 2. lēgo) ἐκλεκτός, ἐξαιρε-
τός, ἐπιλεκτός.

2. lectus, i, ā. (λέχος, λέκτρον)
κλίνη. 1. cubicularis ἡ ἀπλῶς lectus,
ἡ κλίνη, εὐνή, κοίτη. cubare in le-
cto, κοιμᾶσθαι, κατακίεσθαι ἐν κλίνῃ.
recipere se lecto, ἀπέναι εἰς εὐνήν,
κοιτάζεσθαι, κατακλίνεσθαι. lecto
surgere, ἀνίστασθαι ἐξ εὐνῆς. lecto
tenere, κληνῆρος ἡ κλινωπετῆς εἰμι.
1. genialis ἡ jugalis, ἡ γαμήλιος
εὐνή, ἡ παστός. 2) κλίνη (δειπνητικὴ
κλίνη). lecto recumbere, κατακλί-
νεσθαι ἐπὶ δεῖπνον. 3) κλίνη (πρὸς
ἀνάπυσιν ἢ ἀνάγνωσιν), κλιντήρ,
οκίμπους, ἀνακλιντήριον. 4) 1. fu-
nobilis ἡ ἀπλῶς lectus, ἡ νεκρικὴ
κλίνη, τὸ νεκροφορεῖον.

Lēda, α, θ. Λήδα. Ledaes, α, um, Ληδαίος, τῆς Λήδας.

lēgālio, ōnis, θ. (1. lēgo) πρεσβεία, πρεσβευτής. legationem suscipere, ἀναθέσθαι πρεσβείαν, πρεσβεύειν. obire ἢ gerere, πρεσβεύειν. legatio libera, ἡ ἐλευθερά πρεσβεία, τ. ἑ. τὸ τοῦ πρεσβευτοῦ ἀξίωμα ἀνευ τῶν τοῦ πρεσβευτοῦ καθηκόντων. 2) ἀπαγγελία, ἀγγελία. 3) πρεσβεία, οἱ πρεσβεῖς, ἀπόστολοι. mitto legationem, πέμπω πρεσβεῖς, ἀποστέλλω πρεσβεῖαν. legatio venit, ἡ πρεσβεία ἀφικνέται. 4) ὑπαρχία, ἡ τοῦ στρατιωτικοῦ πρεσβευτοῦ τιμή. legationem obire, τῷ στρατηγῷ πρεσβεύειν. + lēgātor, ōris, ἄ. (1. lēgo) κληροδοτής. Συστ.

lēgātum, i, οὔ, (μτχ. τοῦ 1. lēgo) κληροδοσία, τὸ διὰ διαθήκης δῶρον. lēgātus, i, ἄ. (μτχ. τοῦ 1. lēgo) πρεσβευτής, ἀπόστολος. legatos mitto, πέμπω, ἀποστέλλω πρεσβεῖς, πρεσβεύομαι. legatus sum, πρεσβέω. 2) ὁ πρεσβευτής (ὁ στρατιωτικὸς), ὁ ὑπαρχος, ἀντιστρατηγός.

lēgifer, ēra, erum, (lex fero) νομοθετῶν. legifera Ceres, ἡ θεομοφὸρος Δημήτηρ.

lēgio, ōnis, θ. (2. lēgo) ὁ ἡ λεγῶν, καὶ λεγίων (Πολύβ. κ. Δίων στρατοπέδον, ὁ ππ. τέλος), στρατιωτικὸν σύνταγμα ἄκ. Ρωμαίων πολιτῶν, τετρακισχιλίων μὲν πεζῶν, τριακοσίων δὲ ἱππέων. ὁ δὲ ἀριθμὸς τῆς λεγεῶνος ἠξάνετο μετὰ τοὺς Καρχηδονιακοὺς πολέμους μάλιστα εἰς πεντακισχιλίους καὶ ἑξακισχιλίους ἄνδρας, πρὸς οἷς ἄοριστος συμμάχων ἀριθμὸς προσεγγίνετο. 1. Macedonia, ἡ ἐν τῇ Μακεδονίᾳ στρατεύουσα λεγεών. 2) σπ. ἐπὶ ἄλλων ἰθύνων τὸ τάγμα, ἡ φάλαγξ, ὁ στρατός. 3) * ὁ στρατός, τὸ στρατεύμα.

lēgiōnarius, a, um, (legio) τῆς

λεγεῶνος.

lēgīlīme, ἐπὶρ. νομίμως, ἐννόμως. 2) προπόντως.

lēgīlīmus, a, um, (lex) νόμιμος, ἐννόμος. legitima, orum, οὐ τὰ νόμιμα. 2) νομίμος, πρίπων, προσήκων, δίκαιος, νομιζόμενος. 4) ἀληθής, γνήσιος.

+ lēgiuncūla, ae, θ. (ὑποκ. τοῦ legio) μικρά λεγεών. Διβ.

1. lēgo, avi, atum, are, alqm, ἀποστέλλω τινά, πέμπω τινά πρεσβευτήν. ad senatum, πρὸς τὴν σύγκλητον. 2) alicui alqd, ἐντέλλω τινί τι. 3) sibi alqm, παραλαμβάνω εἴτε λαμβάνω τινά πρεσβευτήν εἴτε σύμβουλον. 4) alicui alqd, δῶρον ἢ μέρος τῆς κληρονομίας διατίθημι τινι, κληροδοτῶ τινί τι.

2. lēgo, lēgi, lectum, ēro, alqd, λαγῶ, συλλέγω τι. ossa, συλλέγω, ἀναλέγω τὰ ὀστά. uotes, ἀνυολογῶ. 2) alqm, ἐκλέγω τινά. alqm in senatum ἢ in patres, αἰροῦμαι τινά βουλευτήν. 3) συνελίττω, συστέλλω τι. fila, συνελίττω, τυλίττω τὸν μίτον. vela, συστέλλω τὰ ἱστία. auctoram, ἀνασπῶ τὴν ἄγκυραν. 4) συλῶ τι. sacra, ἱεροσυλῶ. 5) διερχομαι, διετρίρχομαι τι. vestigia alicj, διώκω τὰ ἵχνη τινός. aequos, διαπλέω τὴν θάλασσαν. otam, παραλέγομαι, παραπλέω ἀκτὴν εἴτε πλίω παρὰ τὴν ἀκτὴν. com. alqm rupeo, καταβαίνω τινά. 6) ἀναγιγνώσκω, (ἐπιλέγομαι, ἠρῶδοτ.). librum, ἀναγιγνώσκω βιβλίον. senatum (ἐπὶ τοῦ τιμητοῦ), καταλέγω τὴν σύγκλητον, τὸν τῶν βουλευτῶν κατάλογον ποιῶμαι.

lēgūlējus, i, ἄ. (lex) [σπ]. νομοτρίτης, ὁ προσκειμένος ἄγαν τῷ γράμματα τοῦ νόμου.

lēgūmen, īnis, οὔ. (lēgo) ὄσπριον, κατ' ἐξοχήν ὁ κύμας.

* Lelēgeis, idis, θ. Λελεγεῖς.

gēius, α, οη, Δελεγγίος, Δελέγιος.

Lēlēges, οη, α. Δέλεγες.

Lēmannus, ι, α. Iacus, ἡ Λεμάνη
εἴτε Λημέννα λίμνη, τανῶν Ie lac
Lēman εἴτε lac de Geuôte.

lembus, ι, α. ἡ λεμβός.

† lemma, αῖς, οὐ. λήμμα.

* Lemnias, αῖς, θ. Λημνιάς.

* Lemniscōla, αε, ε. (Lemnos-colo)

δ Λήμνιος, ἐπικλήσις τοῦ Ἡπριαστοῦ.

+ Lemniensis, ε, Πλ.=Lemnius.

lemniscātus, α, um, (lemniscus)

λημνίσκω κεκοσμημένος.

lemniscī, οη, α. δ λημνίσκος.

εἴτε ἡ ποικίλη ταβία, ἥ περ τοὺς τε
στεφάνους καὶ φοινίκας κεκοσμοῦν.

Lemnius, α, um, Λήμνιος. Lem-
nii, ιι, α. δ Λήμνιος, δ Ἡπριαστος.

Lemnii, οη, α. οἱ Λήμνιοι.

Lemnos (-us), ι, θ. Λήμνος.

Lemonia tribus θ. μία τῶν φυ-
λῶν τῆς Ῥώμης.

† Lemonium (οὐχὶ Limonium εἴτε
Limo, οἷς), ι, οὐ. Λέμωνον, πόλις
τῶν Πικτιῶν ἐν τῇ Κελτικῇ Γαλ-
λίᾳ, τανῶν Poitiers.

Lēmōnīces, οη, α. Λεμόνικες,
ἔθνος τῆς Γαλλίας, ὅπερ ὄκει ἐν τῇ
νῦν χώρᾳ Limoges.

lēwūres, οη, ε. τεθνεώτων ψυχᾶι,
οικταί, δαίμονες, εἰδωλα, σάσματα.

lēwūria, οη, οὐ. (leimures) ἔρ-
πῃ τις πρὸς ἰλασμόν τῶν δαιμόνων,
τὰ μελίσχια.

lēna, αὐ, θ. (leno) ἡ πορνοδόσκις,
μαστοροπός, προαγωγός. 2) μεταφ.
ἐπαγωγός.

* Lēnaeus, α, οη, Αθηναῖος.

* lēne, ἐπὶ. = leniter.

* lēwīmen, ινις, οὐ. κ. † lenimen-
tum, ι, οὐ. (lenio) ἡπίαμα, πρᾶν-
σις, μελίγχμα.

lēnio, ἐνι κ. ιι, ἱtum, ἱre, (lenis)
αἰσθ ἡ αἰσθ, πρᾶνω, μαλάττω,
ἐπιώτρηναι πρὸς τινὰ ἢ εἰς ἱταῦ, πρᾶν

νειν, καταπρᾶνναι τὴν ὀργήν. μοι-
bam, ἡ πρᾶνναι τὸ ἄλγος, αἰσθ
solando, παρηγορῶ, παραμυθεύμαί
τινα superos, ἰλασθεσθαι τοὺς θεούς.

lēnis, ε, μ. σ. κ. ὑπ. πρᾶος, ἀπα-
λός, ἥπιος, μαλακός. lenē ei aspu-
rum, τὸ ἀπαλόν (τὸ λεῖον) καὶ τὸ
τραχὺ. I. sol, πρᾶος, ἥπιος ἥλιος.
I. Nilus, δ πρᾶος, ἡρεμαῖος Νεῖλος.
I. ventus, μαλακός ἀνέμος. I. vinum,
πρᾶος εἶνος. I. somnus, μαλακός ὕ-
πνος. gradus, ἡσυχον, ἡρεμαῖον βᾶ-
δισμα. I. vox, πρᾶτα φωνή. inge-
nium I., ψυχῇ πρᾶτα, ἥπιος. lenis in
aīem, πρᾶτος, ἡπῖος τινι ἢ πρὸς τινὰ.

lēnitas, αῖς, θ. (lenis) πρᾶτης,
ἀπαλότης. 2) μεταφ. πρᾶτης, ὑ-
πότης, προσήνεια.

lēniter, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὑπ. πρᾶως,
ἡπῖως. I. ire, ἡρέμα, ἡσυχως βᾶ-
ζειν. aridens, ἀπαλόν γελῶν. 2) με-
ταφ. πρᾶως, ἡπῖως, ἀπαλῶς. (της.

lēnītudo, ἱνις, θ. πρᾶτης, ἡπῖ-
οῦ, οἷς, ε. (lenio) πορνοδοσκίς,
μαστοροπός, προαγωγός. 2) σπ. δ με-
σίτης, προξενότης.

lēnōcīnium, ιι, οὐ. (leno) πορνο-
δοσκία, μαστοροπεία, προαγωγή. 2)
μεταφ. ἡ ἐπαγωγή, τὸ πείλγναι. 3)
καλλωπισμός, περιεργεία, περιτο-
τεχνία, κακοτεχνία.

lēnōcīnor, αῖς, αῖς, (leno) αἰσθ,
χαρίζομαι τινι, καλῶνω, ἀρεσκέ-
μαι, θεραπεύω τινὰ.

lēnōnīus, α, um, (leno) μαστορο-
πός, προαγωγός.

lenā, οἷς, θ. τραχός.

lenē, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὑπ. ἡρεμαῖως,
ἡρέμα, βραδύως, σχολαίως, ἡσυχῶ.
I. re, πορευεσθαι. 2) πρᾶως, ἡσυχῶ.
I. ferre αἰσθ, ἡσυχως φερεῖν τι.

lentescō, ὄρε, (lentus) πρᾶνναι,
2) γλισχραίνεσθαι.

+ lentiscifer, α, um (lentiscus)
leno) σκίνους φέρων, σκινώδης. 1)

lentiscus, i, θ. σχίνος (δένδρον).
lentissimō, īnis, θ. βραδύτης, ἀδρά-
νεια. 2) ἀναλγησία, ἀπαθεια.

lento, are, (lentus) αἰσθ. λυγίζω,
κάμπω τι. remota, κομπιλᾶτω.

lentulus, i, ᾧ. λενύλος, λέντλος.
+ lentulus, a, um, βραδύς. Εἰκ.
lentus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. λυγώ-
δης, εὐκαμπτός. rampus, κλάδος. 2)

γλίσχρος, γλοιός, λιπαρός. 3) βρα-
δύς, σχολαίος, ἡσεμαίος, ἡσυχός. 4)
ἀναλγητής, ἀναισθητός, ἀπαισθητός. 5) ἡ-
συχός, ἀσφαλής.

+ lenulus, i, ᾧ. (ὑποκ. τοῦ leno)
παραδοσικός. Πλ.

1. + lenunculus, i, ᾧ. ὑποκ. τοῦ
leno = lenuculus. Πλ.

2. lenunculus, i, (ἀντὶ lembun-
culus, ὑποκ. τοῦ lembus) σκαριδίον,
λεμβάδιον. {στρον}.

leo, ōnis, ᾧ. λ ε ω ν. 2) *τ' λ ε ω ν (=
Leōdōrion, i, ᾧ. Λεωκόριον. -Leōi-
des, um, θ. αὶ τοῦ Λεῶ κίρται.

Leon, ontis, ᾧ. Λέων. 2) κόμη ἐν
Σικελίᾳ, τανὼν Magnisi.

Leōnidas, ae, ᾧ. Λεωνίδα.

leōninus, a, um, λεόντειος, λεόντιος.

Leōntini, ōrum, ᾧ. εἰ Λεοντίνιοι,
πῶς τῆς Σικελίας. -īnus, a, um,
Λεοντίνος. ager L. ἡ Λεοντίνη (χω-
ρά). Leonīni, ᾧ. εἰ Λεοντίνιοι.

Leontium, ii, θ. ἡ Λεοντίον.

lēpide, epīr. μ. (ἀρχ.) σ. κ. ὑπ.
χαρίεντως, κομψῶς, ἀστειῶς.

lēpidus, a, um, μ. (ἀρχ.) σ. κ. ὑπ.
ἁρμογ. ἐπιχαρίς, χαρίεις, αἰμυλός,
κομψός, ἀστειός.

Lēpidus, i, ᾧ. Λεπίδος.

Lepontii, ōrum, ᾧ. Ληπόντιοι, ἔ-
θνος τῆς Ἰταλικῆς.

lēpōs, ōris, ᾧ. τὸ ἐπιχαρί, ἡ χάρις,
αἰμυλία, κομψότης, ἀστειότης.

leptis, is, θ. λεπτός, magnus καὶ
minor, ἡ μικρὰ, τανὼν Lepia, καὶ ἡ
μεγαλὴ, τανὼν Lepada. Συναπτα-

τῆς Λιδοῦς. Lepitinus, a, um, Λε-
πτινός. Lepitāni, ōrum, ᾧ. εἰ Λε-
πταῖται. 2) *Λεπτός, πῶς Ἰσπανίας.

lēpus, ōris, ᾧ. (Σικελικῶς λέπος) ἡ
λαγώς. 2) λαγώς (ἄστρον).

lēpusculus, i, ᾧ. (lēpus) λαγίον,
λαγίδιον.

Lergavonenses ἢ Illurgavonenses.

Lerna, ae, κ. Lerna, es, θ. Λερ-
νη. Lernaens, a, um, Λερναῖος.

Lesbiacus, a, um, Λεσβιακός,
Λεσβιος.

*Lesbias, ādis, θ. Λεσβιάς.

*Lesbis, idis, θ. Λεσβίς.

*Lesbius, a, um, Λεσβιος. L. ci-
vis, ᾧ. Λεσβιος πολίτης, ὁ ἄλλοιος.

L. vates, ἡ Λεσβία μάντις, ἡ Σαπφώ
2) ποιητ. Λεσβιος = ἡρωικός.

Lesbos (-us), i, θ. Λέσβος.

Lesbōus, a, um, = Lesbius.

lessus, ᾧ. μόνον κατ' αἰτ. lessum,
θρήνος, ἱάλεμος, θρηνωδία.

+ lēialis, e, (letum) θανάσιμος,
θανατηφόρος. letale culcus, ἡ καί-
ρια πληγὴ.

*Lēthaeus, a, um, Ληθαῖος, τῆς
Λήθης. 2) ληθαῖος, λήθην ἐμποιῶν.

lēthargicus, a, um, ληθαργικός.

lēthargus, i, ᾧ. ληθαργός, ληθαργία.

Lēthe, es, θ. Λήθη.

*lētifer, ēra, ērum, (letum-fero)
θανατηφόρος.

*lēto, aru, (letum) αἰσθ. θανάτῳ,
ἀναιρώ τινα.

Lēto, Lētōis, ἢ. Lato, Latois.

lētum, i, ᾧ. (ἴσως ἐκ τοῦ λήθη)
μόρος, θανάτου τρόπος, θάνατος. (ur-
pi leto perire, αἰσχροῦ μόρου (αἰσχροῦ
θανάτου τρόπου) τελευτᾶν. eodem le-
to perire, τῷ αὐτῷ μόρῳ (τῷ αὐτῷ
τρόπῳ) διασπαρῆναι. 2) μόρος, ἀναι-
ρεσις, βίον κατὰστροφὴς, θάνατος (ἡ βί-
λιστα ὁ βίαιος). αἰσθ. leto dare ἡ
leto officere, ἀναιρῆν, θανατοῦν, ἀ-
ναιρῶναι τινα. letum alicui consuli-

scere, κατεργάζεσθαι αὐτόν.

Leucādia, αε, θ. Λευκαδία.—dus, α, um, Λευκαδῖος.

Leucas, ādis, θ. Λευκάς (πόλις καὶ νῆσος καὶ ἀκρωτήριο).

+ leucasps, idis, λευκάσπις. Λιδ. 2) κύρ. ὄν. Λεύκασπις.

Leucātas εἴτε-tes, αε, ε. Λευκάτας.

Leuce, ēs, θ. Λεύκη, πόλις τῆς Ἀσικωνικῆς.

Leuci, orum, ε. Λεῦκοι, Καλιτικὸν ἔθνος, ὅπερ ὦκει το νοτιον τῆς Ἀσβαριγγίας, τανὶν Meurthe.

Leucirpis, idis, θ. Λευκιρπῖς.

Leucirpus, i, ε. Λεύκιρπος.

Leucōrētra, αε, θ. Λευκοπέτρα εἴτε πέτρα τῆς Ρηγίνης.

Leucophrŷna, αε, θ. Λευκοφρύνη (Ἰσχυρίς). Τακ.

Leucōsia, αε, θ. Λευκωσία εἴτε Λευκασία, νῆσος τοῦ Ἑλλάδικου πελάγους.

Leucōsŷti, orum, ε. Λευκοσῷτοι.

Leucōthlea, αε, θ. Λευκοθέα.

Leucōtra, orum, οὐ. τὰ Λεύκτρα. -tricus, α, um, Λευκτρικός.

Levāci, orum, ε. Λεύακοι, ἔθνος τῆς Βελγικῆς.

levāmen, isis, οὐ. εἴτε-montum, ἱερο-κουρσομα, κούρισις, ἀνακούρισις.

levātiu, ōis, υ. (lēo) κούρισις, ἀρτ. ε. 3) κούρισις, ἀνακούρισις.

lēvi, lēviss, id. lino.

+ lēvicius, α, um, (ὕποκ. τοῦ levis) ὑπικούριος, ελαφρὸς. Κικ.

+ lēvidensis, ε, (lēvis) ελαφρὸς, ἀρτίος. Κικ.

lēvīfidus, α, um, (levis-fides), ελαφρὸς, ἀπίστος.

1. lēvis (εὐκ ὁρθῶς laevia), ε, μ. σ. κ. ὕπ. λ. εἰς ο. corpora levia ut aspera, τὰ λεία καὶ τὰ τραχέα σώματα. l. locus, λείος, ὁμαλὸς τόπος. l. os, λείον πρόσωπον. l. jugum, λείον, λειογέλοιον, ἀγέλοιον, φίλον

νεότης. l. senex, λείος, φίλος, ελαφρὸς γέρον. 2) λείος, συντετριμμένος. 3) γλίσχρος. 4) μεταφ. λείος, γλαφυρὸς, εὐρους. l. oratio, γλαφυρὸς, εὐρους λόγος.

2. lēvis, ε, μ. σ. κ. ὕπ. (ελαφρὸς) κούφος, ἀβριθής. pondus leve, κούφον βάρος. levior quam pluma, πτεροῦ κούφοτερος. levia arma, κούφα ὅπλα. 1 terra, κούφη, λεπτή γῆ. 2) κούφος, ελαφρὸς. l. cervus, ὁ κούφος, ελαφρὸς ἔλαφος. cursus, ελαφρὸς δρόμος. cibus, ελαφρὸς, πέπτος σίτος. l. vinum, ελαφρὸς, πρῶτος εἶνος. locus, ὑγιεινὸς τόπος. levīs-armaturae milites εἴτε levīs armatura εἴτε leves milites, οἱ ελαφροὶ, εὐζωνοὶ, ψιλοὶ, γυμνήτες. l. dolor, ελαφρὰ, μετρία ὀδύνη. l. labor, ελαφρὸν, εὐμαρὲς ἔργον. somnus, ελαφρὸς, μαλακὸς ὕπνος. levīs Musa, ἡ ελαφρὰ, ἡ παίζουσα Μοῦσα. levīs alciu, ευχερὴς τι. 3) κούφος, ελαφρὸς, εὐτελής, φαῦλος. l. praesidium, φαῦλη, ἀδύνατος φρουρά. l. numerus, φαῦλος, ὀλίγος ἀριθμὸς gloria, φαῦλη, εὐτελής δόξα. levīs verba, κούφοι, ελαφροὶ, μάταιοι λόγοι. l. causa, εὐτελής, φαῦλη αἰτία. alqd in levī habere, ἐν ελαφρῷ εἴτε παρὰ φαῦλον ποιεῖσθαι τι. 4) κούφος, κούφονους, ελαφρὸς, εὐεπίστος, εὐμετάβολος.

1. lēvitas, āis, θ. (lēvis) λειότης. 2) γλίσχρότης.

2. lēvitas, āis, θ. (lēvis) κούφότης, ελαφρότης. pluma, ἡ κούφότης τοῦ πτεροῦ. 2) φαυλότης, εὐτελεία. 3) κούφότης, κούφονοια, ελαφρότης, εὐμεταβλησία, ἄστασία.

lēviter, επίβ. μ. σ. κ. ὕπ. (lēvis) κούφως, ελαφρῶς. l. armati, οἱ κούφως ὠπλισμένοι, οἱ ψιλοὶ, ελαφροὶ. 2) κούφως, εὐτελῶς, μικρόν τι, ἐπὶ μικρόν. l. eimonia, καὶ μικρόν, με-

τρίως ἀνέγων. I. saucius, γράδδην τρωθεῖς. I. inflexum bacillum, βεδδῖον ἐπὶ μικρὸν καμπύλον. I. eruditus, φαύλως πεπαιδευμένος. I. attingo alqd, ἀκροθιγῶς ἀπτουαί τινος. I. levius dolere, ἥτταν πονεῖν. I. ferre alqd, φαύλως, πράως φέρω τι, ἐν ἀλαφρῷ ποιοῦμαι τι. 4) κούφως, φαύλως, εὐτελῶς.

1. lēto, avi, alum, are, (lēvis) alqd, λ ε ι ῶ, λεαίνω τι.

2. lēto, avi, alum, are, (lēvis) alcuī alqd κ. alqm aliqua re, κουφίζω, ε λ α φ ρ ὦ ν α τινί τι, ἐπικουφίζω τινά τινος, alcuī molestiam ἢ alqm molestiam, κουφίζειν τινί τὴν ὀχλήσιν, ἐπικουφίζειν τινά τῆς ὀχλήσεως. animum, κουφίζειν, ἀνακουφίζειν, ἐπικουφίζειν τὴν ψυχὴν. viros auxilio, κουφίζειν τοὺς ἀνδρας ἐπικουρίῳ. levare, κουφίζομαι, ἀνακουφίζομαι, ἐπικουφίζομαι ποιητ. alqm laborum, κουφίζειν τινά τῶν πόνων. 2) κουφίζω, αἶρω, se levare, ἀνακουφίζειν ἐαυτὸν, αἶρεσθαι, ἀνίστασθαι. se alis, ταῖς πτέρυξι κουφίζεσθαι, αἶρεσθαι, μεταωρίζεσθαι.

lex, lēgis, θ. (lēgo=λέγω) νόμος. legem rogare, ferre, νόμον γράτειν, εἰσφέρειν. promulgare, fignare, νόμον ἀποδεικνύναι. aciscere, jubere, ferre de aliqua re, (λέγεται: ἐπὶ τοῦ νόμου δῆμου) νόμον τίθεσθαι, γράφειν. accipere, sancire, νόμον κυροῦν, repudiare, antiquare, νόμον ἀποψηφίζεσθαι, ἀποχειρίζειν. aherere, νόμον ἀκυροῦν, λύειν. dare imponere alcuī legem, ἐπιτιθέναι, τίθεσθαι τινί νόμους. lego, νόμῳ, τῷ νόμῳ, κατὰ νόμον. legibus, κατὰ τοὺς νόμους. lego agere, δίκην εἰσάγειν, δίκην λαγχάνειν. 2) νόμος, κανὼν, τάξις. aine lege, ἀτάκτως. 3) συνθήκη, τὸ συγκαίμενον, συμβόλαιον. legem alcuī proponere, συνθε-

κην τινί προτιθέναι. his legibus εἰς in has leges, ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ τοῖςδε. pacem alcuī dare his legibus, ut alqd faciat, εἰρήνην διδίνειν τινί ἐπ' ᾧ (ἐπ' ᾧ te) ποιεῖν τι.

lexis, is, θ. λέξις.

Lexobii εἴτε Lexovii, ορον, ε. Ληξοβιοὶ εἴτε Ληξοβύιοι, ἔθνος τῆς Λευγδοσυνησίας Γαλλίας.

libamen, ius, οὔ. libamentum.

libamentum, i, ου. (libo) ἀπαρχή, κατ' ἐξοχὴν δέ' ἡ σπονδὴ, λειβὴν. libamenta εἴτε libamina diis dare, ἀπαρχὰς προσφέρειν, ἀπαρχεσθαι, λείδειν, σπένδειν τοῖς θεοῖς. 2) μεταπραῖ ἀπαρχαί, τὸ ἐπιδείγμα, δείγμα.

+ libatio, onis, θ. ἀπαρχή, λειβὴ, σπονδὴ, γυνή. Κικ.

libella, ae, θ. (ὅπου. τοῦ libra, ἀσάριον, ὀβολός, τὸ λεπτόν. 2) στάθμη, ἡ τὸν μαλῦσθινον κανόνα ἔχουσα, διαβήτης, σταθύλη.

libellus, i, α. (ὅπου. τοῦ 2. liber) βιβλίον, βιβλίον. συγγραμμάτων. 2) γραμμάτων, ὑπόμνημα. 3) γραμμάτων, ἀναγραφή, πινάξ, καταλογος. 4) ἐγκλημα δίκης, ἐγκλήσις. 5) γράμματα αἰτῶνικα, ἀναφορά. 6) λοιδοριον γράμμα (λίβελλας). 7) ποιητ. libelli, τὰ βιβλίσκωλετα.

libens, ntis, μ. σ. κ. ὑπ. (μτγ. τοῦ libet) ἄσμενος, βουλόμενος. libenti animo, ἀσμένως, ἡδέως. facio alqm libentem, ἄσμενον ποίω τινα. εὐπροσινώ τινά.

libenter, ἐπὶρ. μ. σ. κ. ὑπ. ἀσμένως, ἡδέως.

libentia, ae, θ. (libans) [ἀρχ. κ. μτγ.] ἡδονή, εὐπροσυνή. 2) ἡ εὐπροσυνή (θεά).

Libentina, ae, θ. ἐπὶ κλήσις τῆς Ἀφροδίτης.

liber, era, erum, μ. σ. κ. ὑπ. ἄλευθρος, αερί αἴθερ ἰβερὶ, εἴτε δεῦλαι καὶ οἱ ἑλινθεῖς. I. populus, ε.

λευθερίαν, αὐτονομίαν ἔχοντες. 2) ἡ ἡμέ-
ρη, ἐλευθερός τις· ἡ ἀπὸ τινος, ἀ-
πὸ πηλλυγμένους τινός, liber cura ἡ ἡ
cura, ἐλευθερος, ἀπὸ πηλλυγμένους τῶν
προσφόντων, ἀπροντις. liber metu, ἀ-
πὸ πηλλυγμένους τοῦ φόβου, ἄφοβος,
ποιητ. laborum, ἀπὸ πηλλυγμένους τῶν
πόνων. liber carcere equus, ὁ ἀφρα-
θείς ἐκ τῆς ἀφραγίας ἵππος. casio-
dia l., ἡ ἐλευθερία εἶτε ἄδελφος φυ-
λακῆ. liberum est mihi, ἐπ' ἐμοὶ ἔστιν,
ἔστι μοι. l. civitas, πολιτεία ἀτε-
λής, ἐλευθερία φόρου. libertas aedes,
ἄμισθος κατοικία. 3) ἐλευθερος, ἐλευ-
θερος, ἐλικορινός, παρρηλικός. 4) ἐ-
λευθερος, ἀκόλαστος, ἀκόλυτος.

2. Liber, bei, i. φίλος, βίβλος,
τὸ ἐνδότερον τοῦ δένδρου λέπος, εἶθ'
ὅτε καὶ ὁ φλοιός. 3) βίβλος, βιβλίον.
librum componere, conscribere, βι-
βλίον συντείνειν, συγγράφειν. edere
ἐκδιδόναι, ἐκφέρειν. evolvere, vol-
vere, legere, ἀναλίττειν, ἀναπτύσσειν,
ἀναγνώσκειν. 3) liberi Silyllini εἶτε
ἀπλῶς liberi, οἱ Σιδύλλιοι χρησμοί,
τὰ Σιδύλλια θέσφατα.

Liber, eri, i. (liber) Διόνυσος.
Βάκχος, Λυαίς. 2) ποιητ. ὁ Διόνυσος,
Βάκχος, ἀντὶ τοῦ αἵνος.

Libera, ae, b. Κόρη. Περσεφόνη.
2) Ἀριάδνη, ἡ Βάκχου (Liberi) γυνή.
Liberālia, ium, ou. Διονύσια, ἑορ-
τὴ τοῦ Liber, ἐν μηνὶ Μαρτίῳ.

Liberālis, e, ἐλευθέριος, τοῦ ἐλευ-
θέριου. liberalia nomina, τὰ τῶν ἐ-
λευθέριων ὀνόματα. l. causa, ἡ περὶ
τῆς ἐλευθερίας δίκη. 2) ἐλευθέριος,
ἐλευθερος, ἐλευθεροπραπής, γενναίος,
artes, doctrinae liberales, αἱ ἐλευ-
θέριοι τέχναι, τὰ ἐλευθέρια μαθήμα-
τα. 3) ἐλευθέριος, φιλόδικος, θαψίλκος.

Liberālitās, ātis, b. ἐλευθεριότης,
ἐλευθεροπράγεια, γενναϊότης. 2) ἐλευ-
θεριότης, φιλαδωρία, θαψίλεια.

Liberālitēs, epīr. μ. σ. κ. ὕπ. ἐ-

λευθερίως, ἐλευθεροπραπῶς, γενναίως.
2) ἀσμένως. 3) ἐλευθερίως, φιλαδω-
ρως, θαψίλως.

Liberātio, ōnis, b. (libero) ἐλευ-
θέρωσις, ἀπαλλαγὴ. molestiae, ἡ
ἀπὸ τῆς θλίψεως ἐλευθέρωσις, ἡ
τῆς θλίψεως ἀπαλλαγὴ. 2) ἀπί-
λυσις, ἀφαισις, ἀθώωσις.

Liberātor, ōris, i. ἐλευθερωτής,
σωτήρ. Jupiter liberator, ὁ ἐλευθε-
ριος Ζεὺς.

Liberō, epīr. μ. σ. κ. ὕπ. ἐλευθε-
ρῶς, ἐλευθερίως. 2) ἐλευθερίως, ἀ-
κωλύτως. 3) ἐλευθερίως, παρρηλικῶς,
μετὰ παρρησίας. l. loqui, παρρη-
σιάζεσθαι.

Liberi, ōrum, i. (liber) τὰ τέκνα,
οἱ παῖδες. conjuges ei liberi, τὰ τε
τέκνα καὶ αἱ γυναῖκες. liberos pro-
creare, τεκνοποιεῖσθαι, παῖδας ποιεῖν
εἶτε ποιεῖσθαι. Σχημ. liberi ῥητορικῶς
εἰσθ' ὅτε ἐν τέκνον, ἕνα ὡς ἡ μίαν
θυγατέρα δηλοῖ.

Liberō, avi, atum, are, (liber) αἰσθῶ,
ἐλευθερῶ, ἀπελευθερῶ τινα. 2) ἐλευ-
θερῶ, ἀφίημι, ἀπολύω, ἀθῶω τινα.
3) αἰσθῶ το ἡ α τε, απ. αλεῖς τοί, ἐ-
λευθερῶ τινα ἀπὸ τινος, ἀπαλλάττω
τινὰ τινος. liberatus metu ἡ α μετῶ,
ἀπὸ πηλλυγμένους φόβου. α πορθο, ἀπὸ
τῆς νόσου. liberatus laboribus, ἀπὸ πη-
λλυγμένους ἀφροδῆς τῶν ἔργων. ensem
vagino, γυμνοῦν τὸ ἔριος. αἰσθῶ οὐ-
αἰδίσθω, ἐλευθεροῦν τινα ἀπὸ τῆς
πολιεργίας, ἐκλύσασθαι τινα πολι-
εργούμενον. 4) λύω, ἀποδίδωμι, ἀ-
ποτίνω τι. 5) σπ. διαβαίνω τι.

Liberta, ae, b. ἡ ἀπελευθερος, ἡ ἐ-
λευθερος, ἀπελευθερωμένη.

Libertas, ātis, b. (liber) ἐλευθερία-
servo dare libertatem, ἀπελευθεροῦν
δουλόν· eo in libertatem vindicare,
ἐλευθεροῦν ἑαυτόν. 2) ἐλευθερία, ἀν-
τανομία. 3) ἐλευθερία, ἡξουσία. 4)
ἐλευθερία, ἐλευθεριότης, παρρησία.

Libertas, ālis, θ. Ελευθερία, θεὰ τις τῶν Ὀωμπαίων.

libertinus, a, um, ἀπελευθερίος, ἀπελευθερίκις, ἐξελευθερίκις. -itūus, i, ā. ἑ ἐξελευθερίκος, ὁ τῆς τάξεως τῶν ἀπελευθερίων. -itūa, ae, θ. ἡ ἐξελευθερίκη.

libertus, i, ā. ἀπελευθερός, ἐξελευθερίος, ἀπελευθερωθείς. **libertus** Ciceroⁿis, ὁ τοῦ Κικέρωνος ἀπελευθερός, ὁ ὑπὸ Κικέρωνος ἀπελευθερωθείς.

libet (libet), huius est libetum est ēre, (λίπτω, λίπτωμαι) alciui, ἀρέσκει· τινὶ ἢ τινα, φίλον ἐστὶ τινι, δοκεῖ τινι, αὐ libet tibi ἢ αὐ libet, ἔπω· ἀν. οὐ βούλη, ὅπως ἂν ἀρέσκη. non libet (mihi) plura scribere, οὐ δοκεῖ μοι πλεῖον γράψειν. † libita, τὰ ἀρεστά, τὰ κατὰ θυμόν.

Libethrum, i, οὐ. Λεισηθρον. **Nymphae Libethrides**, um, θ. αἱ Λεισηθρίδες νύμφαι.

† **libidinor**, ari, ἡδουπιθῶ.

libidinōus, epīr. ἀσελγής, ἀσελγιστικός. 2) κατὰ θυμόν, ἡδονῇ ἐνεκεν.

libidinōus, a, um, m. σ. κ. ὑπ. ἀσελγής, κατὰ θυμόν πράττων. 2) ἀσελγής, ἡδουπιθής. 3) alcijs rei, ἡρεγόμενός τις. 4) κατὰ θυμόν ἡ ἡδονῇ ἐνεκα γινόμενος.

libido, ūis, θ. (libet) ἐπιθυμία, ἡσας, ἡρέξας, ἡρεσις, ad libidinem, κατὰ θυμόν, καθ' ἡδονήν. ad libidinem alcijs, καθ' ἡδονήν τις, κατὰ τὸ δοκοῦν τινι. libido est scire, ἐπιθυμῶ εἰδέναι. 2) ἐπιθυμία, ἡδονή, ἀσέλγεια.

libita, orum, οὐ. πλ. ἴδ. libet.

Libitina, ae, θ. Εἰπιτομή· εἴτε Εἰπιτομή Αφροδίτη. Αὕτη ἐν Ὀωμῇ τρέμενος καὶ ὁμοσπυρὸν εἶχεν, ἐνθα τὰ πλοῖα τὰν Ὀωμῶν ἐπιπύοντο. 2) εἰς τὴν

λαίβω, σπένδω τινὶ τι. vinum, οἶνον. libato, γενομένης τῆς σπονδῆς, σπείσας, ποίησ. pateris ollaria, ἐκ φιαλῶν ἐπὶ τὴν βωμὸν σπένδειν. μεταφ. alciui lacrimas, δάκρυά τινι σπένδειν, λείδειν, ἐκχεῖν. 2) ἀπάρχομαι, ἀκροθιναῖω τινὶ τι. frugem Cereris, καρπὸς τῇ Δήμητρι. 3) ἀπάρχομαι, ἀπεδρέπω, ἀπαιρῶ τι, ἀπογευμαί τις, pocula, ἀπογεύεσθαι τῶν ποτηρίων. a natura deorum libatos animos habemus, αἱ ἡμέτεροι ψυχαί· εἶν ἀπίττωμα εἴτε ἀπαιρμα τῆς τῶν θεῶν φύσεως εἴσι. i. virginitalatem, ἀπάρχομαι, λυμάνωμαι, φθεβῶ τὴν παρθενίαν. terra libatur, ἡ γῆ ἱλαττοῦται. 4) ἀκροθιγῶς ἀπτομαί τις. atenam pede, τὴν ἄμμεν τῷ ποδί.

libra, ae, θ. λίτρα (βάρος δώδεκα κύβων). corous aurea libram pondo, στέφανος χρυσοῦς λίτρας τὸν σταθμὸν. 2) ζυγός, ζυγοσταθμός, τρυπάνη. 3) λίτρα, ζυγός (ἀπύρην). 4) στάθμη, διαμέτρως, σταθμὸν. 5) ἰσορροπία, locus pari libra cum aequora mari est, ὁ τόπος ἰσορροπεί τῇ θαλάσῃ. [ἢ σοῦς.]

libramen, tnis, οὐ. (libro) ἡ φορά, **libramentum**, i, οὐ. (libro) ἡ κωμα, βάρος. 2) ῥοπή, φορά. 3) ἰσορροπία, ἰσότης.

librarius, i, ā. (ὁποι. τοῦ librarius) γραφεύς, βιβλιογράφος, βιβλιοπώλης, βιβλιοκἀπηλος.

librarius, a, um, (liber) γραφικός. 1. atramentum, τὸ γραφικὸν μέλαν. 2) -rium, ii, οὐ. βιβλιοπώλειον, γραμματοπωλείον. 3) -rius, ii, ā. βιβλιογράφος, γραφεύς.

† **librator**, oris, ā. ζυγοστάτης, ὕδροστατής. 2) ἀκροθιγῆς ἢ λιθοβάλος.

Libro, *agí, atum, are*, (*libra*) *alqd*, σταθμῶμαί τι. *aquam*, ἐξετάζω τὸ τοῦ ὕδατος ὕψος (τῷ χωροβάτη κττ.). μεταφ. σταθμῶμαι, ἐξετάζω τι. 2) σταφυλίζω τι. *prauimentum*, σταφυλίζειν, ὀμαλίζειν, ἰσοῤῥόπον ποιεῖν τὸ ἔδαφος. *terra librata*, ἡ ἰσοῤῥόπουσα γῆ. ποιητ. *dies librata*, ἡ μεσημβρία. 3) αἶρω, κρεμάννυμι, μεταωρίζω τι. *librari*, αἶρεσθαι, μεταωρίζεσθαι, ταλαντοῦσθαι. 4) πάλλω, τινάσσω τι. *hastam dextra*, τὸ δόρυ τῇ δεξιᾷ. *avis se librat*, ἡ ὄρνις ἀναπέτεται, αἶρεται. *corpus in herba libro*, ἐπὶ τὴν χλόην κατακλίνομαι. *ictus pondere libratiore*, ἡ βολὴ τῷ σηκώματι μείζονα ῥοπὴν ἢ φορὰν λαβοῦσα. [κὼν ἔθνος.

Libui, *orati, d.* Λίβουοι, Κελτί-
libum, *i*, οὐ. ψαιστὸν, πῶπενον, πύλανος.

Liburnia, *ae, θ.* ἡ Λιβυρνική (χώρα).

Liburnus, *x. nŕeus, a, um, Λ.* Λιβυρνός, Λιβυρνικός. -*nŕi*, *d.* οἱ Λιβυρνοί. -*na* εἴτα -*nŕea*, ὕπον. πατὶς, τὸ Λιβυρνικὸν σκάφος (εἶδος κίλητος).
Libya, *ae, x.* * **Libye**, *ēs, θ.* Λιβύη. **Libycus**, *a, um, Λ.* Λιβυκός. [κερ.

Libyphoenices, *um, d.* Λιβυφοῖνι-
Libyæ, *gos, d.* ὁ Αἴβυς. πλ. οἱ Αἴβυες. ἐπιθ. Αἴβυς, Λιβυκός. * **Libyssa**, *ae, θ.* ἡ Αἴβυσσος. ἐπιθ. Αἴβυσσος, Λιβυκή. * **Libystinus**, *a, um, Λ.* Λιβυστίνος, Λιβυκός. * **Libystis**, *i-dis, θ.* Αἴβυστις, Λιβυκή.

† **Libyus**, *a, um, = Libycus.*

licens, *ntis, m. s.* (*licet*) ἀκόλαστος, ἀκώλυτος.

licenter, ἐπίρ. *m. s.* ἀδεῶς, ἀκολάστως, ἐλευθέρως, ἀκωλύτως.

licentia, *ae, θ.* (*licens*) ἐξουσία, ἄδεια. *dare alicui licentiam alqd faciendi*, διδόναι εἴτε παρέχειν τινὶ ἐξουσίαν ποιεῖν τι. *est (mihi) licentia* εἴτε *habeo licentiam*, ἐξουσίαν ἔχω,

licitationem dividit, τὴν λαίαν τοῖς
τῇ πλειοτάτῃ προτείνουσι διανεμῶν.

Licitor, atus, atī, (liceor) [ἀρχ. κ.
μ.τγ.] alqd, ἀντωνοῦμαι τι, τιμὴν
προσφέρειν εἴτε προτείνω ἀντί τινος.

Licitus, a, um, (licet) θεμιστός,
νόμιμος, συγκαχωρημένος.

Licium, ii, ō, μιτῆρ. licia tela
addere, μιτῶν, διαζέσθαι, προσορεῖ-
σθαι, στήσαι τὸν στήμονα. 2) μιτῆρ,
στήμων, κλώσμα, νῆμα.

Licor, ōis, ē. (1. ligo) βαδδούχρ,
βαδδούχρος, πελέκυφόρος. Οὕτως ἐ-
καλεῖντο οἱ τοῖς ὑπαστοι, στρατηγοῖς
καὶ ἄλλαις ἀρχαῖς παρακολουθοῦν-
τες ἄνδρες, πέλεκυν ἐν δισμῇ φέ-
δων φέροντες. Καὶ τῶν μὲν ὑπαστων
δωδεκά, τῶν δὲ πραιτέρων ἑξ βα-
δδούχοι προηγούντο.

liu, ōis, ē. (ἀρχ. κ. μ.τγ.) σ π λ ῆ ν.
lienōus, a, um, σπληνωδής, σπλη-
νικός, σπληνιῶν.

+ ligamen, inis, ō, κ. ligamen-
tum, i, ō, (1. ligo) δεσμός.

Ligarius, ii, ē. Λιγάριος. tiānus,
a, um, τοῦ Λιγαρίου.

Ligēa, ae, ō, Λίγεια.

Liger, ōri, ē. ὁ Λιγύρ εἴτε Λεί-
γυρ, ποτ. τῆς Γαλλίας, τανῶν Loire.

ligōarius, a, um, φυλικός. -rius, ii,
ō, ὁ φυλοργός.

ligōatio, ōis, ō, φυλεία, φυλισμός.

ligōator, ōis, ē, φυλεὺς, φυλοκό-
πος, φυλοτόμος.

ligōolus, a, um, φύλινος. 1. ly-
chabichus, ὁ μικρὸς φύλινος λυχνύχος.

liguens, a, um, φυλινός. 1. mal-
ria, ἡ φυλεία, φύλινος. 2) μεταφ. ὁ-
μοίος φυλῷ, ξηρὸς, σκληρὸς. (ζομαι.

ligor, atus, atī, φυλισομαι, φυλι-
scere, ἡ φυλεῖν, πικρῶν.

ligum, i, ō, (lego?) φύλον. li-
gna, τὰ ξύλα. πικρῶν. ligna ferro

in sylvam, γλαυκάς εἰς ἄλῃνας (κο-
μίζεν). 2) φυλῶδες λέπος, φυλῶδες

σπέρμα, κττ. 3) * φύλινος πινὰς.

1. ligo, atī, atum, are, (λυγῶ,
λυγιζῶ) δέω. manus post terga, τὰς
χεῖρας εἰς τοῦπισθεν. crinis vitia,
διαδεῖσθαι ταινίαν. vinculo ligatus,
ἀλύσει δεδεμένος. funem litori liga-
re, τὸ σχοινίον τῇ ἀκτῇ ἀναδεῖν.
dissociata ligare, συνδεῖν, συνάπτειν
τὰ κειχωρημένα.

2. ligo, ōis, ē. σκελὶς, λίστρον,
λίανος σκαφεῖον.

ligula (lingula), ae, ō, (ὀποκ. τοῦ
lingua) γλωσσουίδης ἄκρα, γλωσσουί-
δος ἄκρον. 2) ἄκρα γῆς, διάζωμα,
ἰσθμός. 3) κωμ. ligula! οὐτιδανέ!

Ligur, op. = Ligus. [φαῦλα!]

Ligures, cum, ē. οἱ Λίγυες, Λί-
γυρες, Λιγυστίνοι. Liguria, ae, ō, ἡ
Λιγυστική, Λιγυστινή.

Ligurio (Ligurio), inī κ. ii, tum,
ire, (lingo) alqd, λειχάζω, λείχω

τι. 2) λιχνεύω τι, γενομαί τινος. 3)
λιχνεύομαι τι, γλίζομαι, ὀρέγομαι

τινος. 4) λειχάζω, γλωττοδεψῶ.

+ Ligurilio (Ligurilio), ōis, ō,
λιχνεία. Κικ.

Ligus, ūis, Λιγυστικός. Ligas,
ē, κ. ō, ὁ Λίγυς, ἡ Λιγυστις.

Ligusticus, a, um, Λιγυστικός,
Λιγυστικός. L. ager, ἡ Λιγυστινή,
ἡ Λιγυστική χώρα.

Ligustrum, i, ō, ἡ κρηνία, τὸ
κράνον (δένδρον).

limum, ii, ō, λείριον, κρίνον.

Lilȳbaetanus, a, um, Λιλυβαίτιος.

Lilȳbaeum, i, ō, Λιλυβαίτιον, πόλις
καὶ ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας. Lilȳ-

bēus, a, um, Λιλυβαίτιος, Λιλυβαίτιος.

lima, ae, ō, ῥινη, ῥινητήριον. 2)
μεταφ. ἡ ἀκριβής ἐξεργασία (συγ-
γράμματος). alqd limā radere, καταρ-
ῥίνειν, ἐξεργάζεσθαι, ἐξακριβοῦν τι.

+ limatulus, a, um, (limatus) κα-
τερῥινημένος, ἀκριβής, λεπτός. Κικ.

limatus, a, um, μ. σ. (μ.τγ. τοῦ li-
mo), κατερῥινημένος, ἀπονυχισμένος.

+ limbolarius, ἰ, ἄ. (limbus), ὁ παρυφαίνων τὰς ἐσθῆτας. Πλ.

limbus, ἰ, ἄ. στάλις, παρυφή, θύσανος, κρᾶσπεδον. 2) ταινία, διαδήμα.

limen, ἰαίς, ὀ. (ligamen) διὰ ζωμα θύρας. 1. superum καὶ ἀπλῶς limen, τὸ ὑπέρθυρον, ἢ πλῆξ. limen imponere foribus, τὸ ὑπέρθυρον ἐπιτίθαι τῇ θύρᾳ. 2) 1. inferum καὶ συνήθως ἀπλῶς limen, ὁδός, οὐδός, βελίς (τὸ ὑπέρθυρον). supero limen, ὑπερβαίνω τὸν οὐδόν. cohibere so in tra limen, οἴκοι ἢ κατ' οἶκον μένειν. 3) μεταφ. οὐδός, εἰσοδος, βαλβίς, ἀρχή in limine mortis, ἐπ' οὐδῶ τοῦ θανάτου. Σήμ. ἐνίοτε καὶ ὁ οὐδός, τὸ τέλος, τέρμα. 4) οὐδός, θύρα, πύλη, εἰσοδος. 5) οὐδός = οἶκος, οἰκία, ναός, κτ. limina alcjs adire ἢ intrare, εἰσερχέσθαι παρὰ τινα, εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τινός. limen Phoebi, ὁ ναός τοῦ Φαίβου.

limas, ἰίς, ἄ. (1. limas) ἡ διορίζουσα τοὺς ἀγρούς ἀτραπός, στίβος, τριβός. 3) ὁδός, διοδος, πόρος. 4) γραμμή, ζώνη, ταινία. [τεμαίς].

† Limnælis, ἰδῖς, ὁ. Λιμναῖος (Ἀρ- 1. limo, ἀνί, αἰωμ, are, (lima) alqd, ἐνὶ, βινίξω τι. plumbum limatum, ῥινήματα ἢ ἀπορῥινήματα μολύβδινα. καμ. caput cum alqd, φιλεῖν τινα τῷ στόματι. 2) μεταφ. ἀραιρῶ, ἀραιροῦμαι, ὑραιροῦμαι τι. 2) καταρρίνω, ἐξακριβῶ, ἐξεργάζομαι τι. 4) ἐνυχιζῶ, ἀκριβῶς ἐξετάζω, ἐξακριβῶ τι.

2. limo, are, (2. limos) alqm, ἰ-λύων, βορβορῶ τινα.

limo, limonum, ὄδ. Lemonum limonous, α, um, (2. limus) ἰλυώδης, βορβορώδης, τελευτωδής.

limpidus, α, um, μ.σ.κ.ὀπ. (ἀντι limpidus ἐκ τοῦ λαμπρῶς διαφανής, βιαιδής, καθάρος.

+ limulus, α, um, (ὁποκ. τοῦ 1.

limus) λεῖξος. limalis (oculis) in- tueri, λεῖξά εἶτε πλαγίως ὀμμασι βλέπειν. Πλ.

1. limus, α, um, λεῖξος, πλάγιος. limis εἶτε oculis limis aspicere, λε- ξά εἶτε πλαγίως ὀμμασιν ὁρᾶν.

2. limus, ἰ, ἄ. (λείμων) ἰλὺς, βόρ- βορος. 2) ὑπίστασις, ὑπόστημα. [ζωμα.

3. limus, ἰ, ἄ. περιπόρυστον περι- limyēs, ὄ. Λίμυρα, πέλις Λυκί- limarius, ἰ, ἄ. λινοουργός. Πλ. [α. Lindos, -us, ἰ, ὁ. Λινδός.

linus, α, ὁ. (linum) λίνεα, λίνον, ὄρμος, ὀρμιά, σειρά. linea ita here rascem, τῷ λίνῳ ἢ τῇ ὀρμῇ ἀνασπᾶν ἰχθύν. lineas in plagis, τὰ λίνια τῶν δικτύων. 2) στάθμη. ad lineam, κατὰ στάθμην. 3) γραμμή. lineam ducero, γραμμὴν ἔλκειν εἶτε ἄγειν. recta linea, ἡ εὐθεῖα γραμμή. 4) γραμμή, ὄρας, ὄριον.

lineamentum, ἰ, ὀ. γραμμή. extremitas lineamenta, τὸ διάγραμμα. 2) ὁ χαρακτήρ, ὁρίς, τοῦ προσώπου, ο- nimis, τῆς ψυχῆς.

lineo, ανί, αἰωμ, alqd, σταθ- μῶ, τῇ στάθμῃ εὐθύνω τι. Πλ.

+ † lineus, α, um, (linum) λίνεος, λίνου ὀ.

lingo, αἰ, actum, ἔρε (ἀρχ. κ. μετ.) alqd, λείξω, λειχάζω τι.

lingones, um, πλ. οἱ Λίγγονες, ἴθνος τῆς Γαλλίας, ὧν ἡ πρωτεύουσα τανὺν Langres.

lingua, α, ὁ. (ἐκ τοῦ lingo, εἶν lingens, ἡ λείγουσα, κοιν. ἡ γλεῖ- ρουσα, συγγ. τοῖς γλωχίν, γλωχά, εἰς ὃ ἡ) γ λ ὦ σ σ α. porrigere, ὀ- jicere, exserere linguam, ἐξερρεῖν τὴν γλῶσσαν. 2) γλῶσσα, λεγέ- φωνή. linguam tenere ἢ continere, κατέχειν τὴν γλῶσσαν. 3) γλῶσσα, ὁμιλεῖστος, φωνή. Graeca, Ἑλληνική γλῶσσα. Latina, ἡ τῶν Λατίνων γλῶσσα, ἡ τῶν Ῥωμαίων φωνή. 4)

υωνή, ὥδη, ἔσμα. 5) ἄκρα, ταινία γῆς, * ἀκρωτήριον.

lingula, ae, θ. ἴδ. ligula.

lingulāca, ae, θ. (lingula) ἡ γλώσσαλος, ἀθροῦ γλώσσας, λάλος. Πλ. 2) ὁ βουγλώσσος (ιχθύς).

* lingere, ēre, erum, (liaum-gero) λινεστολος, λινόπεπλος.

lino, lēvi κ. lvi, litum, ēre, alqd alqd te (ἐλίνω, ὁσχ. =) ἁ λ ε ῖ ω, χρίω τί τινα. faciem, χρίομαι τὸ πρόσωπον. 2) σπ. alcuī alqd, ἐπιχρίω τινί τι. 3) ἀλείφω, ἐξαλείφω τι.

Linos, ἴδ. Linus.

linquo, liqui, ēre, alqm ἢ alqd, (λημπάνω) λ ε ῖ π ω, καταλείπω τινα ἢ τι. urbem, τὴν πόλιν. alqm domi, λαίπειν, καταλείπειν, ἔαν τινα οἴκοι. linquens igitur haec! ταῦτα μὲν οὖν ἐὼμεν! alqm linquit animus ἢ linqui ἢ animo linqui, λειποφυγεῖν, λειποθυμεῖν. 2) καταλείπω, λειπομαί τι. monimentum, μνημόσυνον. 3) alcuī alqd, ἐπιτρέπω τινί τι. 4) linquitur, λέιπεται, λειπόμενόν ἐστι, λοιπὸν ἐστίν.

lintheus, a, um, (lintheum) λινόστολος, λινούπιπτον.

+ linteo, ōnis, ἁ. λινουργός, ὁ θονοποιός, ὁ θονοσιπώλης. Πλ.

lintheadum, i, ō. (ὁ ποκ. τοῦ lintheum) ὁ θόνιον, σινδόνιον. Πλ.

linter, lris, θ. κ. (σπ. * ἰ) ἁ. (πλυντήρ) κύμβα, μονόξυλον, σκάφος, λέρδος. 2) ληνός, σκάφη.

linter, a, um, (linum) λινετός, λινός. linter thorax, λινούς θώραξ. linter, i, ō. (λίντεον) λίνον, ὁθόνη, σινδών, ποιητ. λίνον, ὁθόνη, ἱστίον.

+ linterculus, i, ἁ. (ὁ ποκ. τοῦ linter) σκαφίς, σκαφίδιον, πλοίαριον. Κικ. linum, i, ō. λίνον, λινόκλαμα. 2) λίνον, λινίδεσμος, λινέα, κλωσμα, νήμα, ἔξημα. 3) ἀγκιστρειτικόν λίνον, ὁρμιά. 4) λίνον,

(ΜΕΡΟΣ Δ')

ἄρκυς, δίκτυον. 5) λίνον, ὁθόνη, σινδών, ἱστίον.

Linos εἶτε Linos, i, ἁ. Λίνος.

Lipara, ae, κ. * re, ēs, θ. Λιπάρα, Λιπάρη, ἡ μεγίστη τῶν Διόλου νήσων. Liparae, arum, πλ. Λιπάραι, αἱ Λιπαραιῶν εἶτε Διόλου νήσοι. Lipārensis, e, κ. (ὁρ.) -raeus, a, um, Λιπαρεῖος.

lirrio, lvi, litum, ire, (lirras) λημῶ, γλαμῶ, ὀφθαλμῶ.

lirritudo, lris, θ. τὸ λημῶν, τὸ γλαμῶν, ἡ λήμη, γλάμη, ὀφθαλμία.

lirrus, a, um, (λίπος, λιπαρός), λημαλῆος, λημῶν, γλαμυρός, ὀφθαλμῶν.

liquefacio, feci, factum, ēre, (liqueo) alqd, τήκω, ἀνατῆκω τι. παθ. liquefio, factus, fieri, τήκεσθαι, ἀνατῆκεσθαι. 2) μεταφ. τήκω ἀνατῆκω τινά, μαλακόν τινα ποιῶ.

liquefacio, ἴδ. liquefacio,

liqueus, ntis, ἴδ. liqueo.

liqueus, ntis, ἴδ. liquor.

liqueo, liqui κ. lvi, ēre, (λείδω)

1) μόνον κατὰ μτχ. liqueo, ntis, διαφανής, βευστός, ὑγρός. 2) μτφ. τριτοπρ. liquei alcuī, διαφανές, δηλον, φανερόν, σαφές ἐστὶ τινί, omnia liquei, ἅπαντα δηλά ἐστι. liquei, deos esse, φανερόν, δηλόν ἐστιν, ὅτι θεοὶ εἰσιν.

liquesco, ēre, (liqueo) τήκομαι, ἀνατῆκομαι. 2) τήκομαι, ἀναλύομαι, φθειρομαι.

liquei, ἴδ. liqueo.

liquide, ἐπρ. μ. σ. διαφανῶς, καθαρώς. 2) διαφανῶς, φανερώς, σαφῶς.

+ liquidusculus, a, um, (ὁ ποκ. τοῦ liquidus) ὑγρότερός πως. Πλ.

liquidus, ἐπρ. = liquide.

liquidus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ. (liqueo) ὁ γρός, τηκτός, βευστός. 1. flumen, βευστὴς, ὑγρὸς, οὐ παρηγῶς ποταμός. 1. aer, 1 βευστός ἀήρ.

1. plumbum, ὁ τηκτός, ξευστός μόλυβδος. 1. alvus ἢ 1. venter, ἡ ὑπέρυσσα κοιλία. consonantes liquidae, τὰ ὑγρά σύμφωνα. 1. vox, ἡ ὑγρά, μελαγχρὴ φωνή. 1. sermo, εὖρος ἢ σαφὴς λόγος. liquidum, οὐ. τὸ ὑγρὸν (ὃ ἀήρ, τὸ ὕδωρ κτ.). 2) διαφανής, διαδής, καθάρος, διαφανής οἶνος. 1. fides, ἡ εὐκρινὴς πίστις, animus 1., παῖδρα θυγῆ. vox, ἡ λαμπρά, φωτεινὴ νόξι. auspiciū, ὁ σαφὴς οἶσμός. liquidum, οὐ. τὸ σαφές ad liquidum alqd redigere διασαρκηνίζειν τι.

Liquo, are, (liqueo) alqd, τήκω τι. 2) δυνάμει, διηθῶ τι. vinum, οἶνον.

1. liquor, qui, τήκομαι, κατατήκομαι. μεταφ. τήκομαι, πθειρομαι. *Liquens, ntis, ὑγρός, ξευστός.

2. Liquor, ōis, ὁ ὑγρότης, τὸ ξευστόν. 2) τὸ ὑγρὸν, νέμα, χυλός. 3) διατάξις, καθαρότης.

Liridre, ēs, ὁ. Λειριόπη.

Liris, is, α. Λεῖρις, ποταμός χωριζὼν τῆς Καμπανίας τὴν Λατίνην, ὁ τανὺν Garigliano.

+ Liro, l̄hro: Πλ.

Lis, litis, ὁ. ἔρις, διαφορά, ἀμφοδότησις. litem habeo cum alqo, ερίζω πρὸς τινα. litem componere, διαλλάττειν, διαλύειν τοὺς ἐρίζοντας. sub iudice lis est, ἀμφοδότησιμόν ἐστιν, ὡπω κέριται. 2) δίκη, δικαιοσύνη, ἀγών (ἐν δικαστηρίῳ). Litem alicui intendere ἢ alqm inferre, λαγχάνειν τινι δίκην. perdere, ἡττῶσθαι. insistere, ἐνίστασθαι δίκην. contestari, προκατέρχισθαι τῆς δίκης. παροιμ. litem meam facio, λέγω ἡ κρίνω σκοπῶν τὸ ἴδιον.

Lissus, i, ὁ. Λίσσος, πόλις Σαλματίας, τανὺν Alessio.

Latana silva εἴτε Latona, ae, ὁ. Λατανὴ ὕλη εἴτε Λιτάνη, δρυμός ἐν τῇ ἐνὶ οὐρανῷ Ἀλπεων Ἰαλλίῳ.

lstatio, ōis, ὁ. τὸ καλλιερεῖν.

Lit̄era (ούχι littera), ae, γράμμα, στοιχεῖον. literam in pulvere, γράμμα ἐγγράκει. literarum ordo, ἡ χειρὸν τάξις. nescire literas, ματα οὐκ ἐπίστασθαι. ad κατὰ λέξιν. neque ullam litem misit, οὐδὲ ἐν γράμμα στείλει. litera tristis το C, t demno. litera salutaris τὸ absolvo. Κωμ. homo trium rum, ἄνθρωπος τριῶν γραμμάτων, ὁ ἐστὶ fur, φῶρ, κλέπτης. 2) πλ. τὰ γράμματα, οἱ λόγοι. mandare alqd, συγγράφειν τι. tere in literas, συγγραφῆ δίδοναι τι. Graecae literae philosophia, τὰ Ἑλληνικὰ περὶ σοφίας συγγράμματα, βιβλία. posita, τὰ ἡμέτερα γράμματα. Ῥωμαϊκὴ γραμματεία. 3) lit̄era, τὰ γράμματα, ἡ ἐπιστολή. ad alqm dare alicui, γράμμα τινα δίδοναι τινι. literas ἀποδίδοναι τὰ γράμματα. ras invitare alqm, δι' ἐπίστασθαι τινι. unae literae, μία λή. binae literae, δύο ἐπιστολῆ. lit̄era, ἐν. — literae, πλ. ἐπιστολῆ. 4) γράμματα, μαθησια.

+ Lit̄erarius, a, um, γραμματεῖον, το γραμματεῖον, μαθησια.

Lit̄erate, ἐπὶ ῥ. μ. σ. γραμματεῖον, πεπαιδευμένως, πολλῶς. 2) κατὰ λέξιν.

+ Lit̄erator, ōis, α. γραμματεῖον, γραμματικός. Κατ.

Lit̄eratura, ae, ὁ. γραμματεῖον. 2) τὸ ἀλφάβητον. 3) τα, πολυμάθεια, φιλοσοφία.

Lit̄eratus, a, um, μ. σ. γραμματαῖον, ἐπιγγραμματος, ἡ. α. στιγματίας. 3)

των ἐμπειρίας, πολυμαθῆς, πεπαιδευμένος, λόγιος, βιβλικός, φιλολόγος.

Liternum, *i*, *o*. Λίτερνον κ. Λείτερνον, πόλις τῆς Καμπανίας. **Literuus**, *a, um*, τοῦ Λιτέρνου. **-lūnum**, *i*, *o*. κτῆμά τι παρὰ τὸ Λίτερνον.

Literūla, *ae*, *θ*. (ὕποκ. τοῦ *litera*) μικρὸν γράμμα. 2) πλ. ἐπιστόλιον. 3) ὀλίγα γράμματα, μικρά παιδεία κττ.

Litēon, *ōnis*, *ἄ* (*lituus-cano*) βυκανιστής, κερατάλης.

+ **Litigātor**, *ōris*, *ἄ*. ὁ δικαζόμενος, δίκην ἔχων.

Litigātor, *a, um*, ἐριστικός φιλόδικος. 2) ἐκλόδικος. 3) ἀμφισβήτητος.

Litigium, *ii*, *o*. (*litigo*) ἐρισμός, ἔρις, ἀμφισβήτησις. Πλ.

Litigo, *avi*, *atum*, *are*, (ἐκ τοῦ *litē agō*) *eum alqd de re*, ἐρίζω, ἀμφισβητῶ τινι ἢ πρὸς τινα περί τινος. 2) δικάζομαι, δίκην ἔχω.

Lito, *avi*, *atum*, *are*, καλλιεργῶ. **Manlius litavit**, ὁ Μάλλιος ἐκαλλιέρησε, τῷ Μάλλιῳ θυομένῳ γίνεταί καλὰ τὰ ἱερὰ. 1. *duo*, καλλιεργῶ τῷ θεῷ. 1. *hostiā*, ἱερτεῖον θύων καλλιεργῶ. 2) οὐδ. *hostiā* ἢ *sacrificium* *litai*, τὰ ἱερὰ καλλιερεῖ, τὰ ἱερὰ καλὰ γίνεταί. 3) θύω, θυομαι. *sacra diis l.*, ἱερὰ τοῖς θεοῖς θύω. 4) *aleui* ἢ *aleui rei*, ἱλάσκομαι, ἐξιλάσκομαι τινα, ἱκανὸν ποίω τινι, καταπραύνω τινα ἢ τι.

Litorālis, *a*, κ. *litoreus*, *a, um*, (*litus*) αἰγιαλῆος, ἀκταῖος, ἐπακτίος.

litēra, **litērārius**, κττ. ἀδόκιμα ἀντὶ τῶν *litera*, *literarius*, κτλ.

litus, *ōris*, *o*. ἴδ. 2. *litus*.

Litūra, *ae*, *θ*. (*lino*) ἄλειψις, χρίσις. 2) ἀξάλειψις, ἀπαλειφή. 3) ἐξαηλιγμένον χωρίον.

1. *litus*, *a, um*, ἴδ. *lino*.

2. *litus* (*litus*), *ōris*, *o*. αἰγιαλός, ἀκτὴ, παραλία, παροίμ. *arenas*

in litus fundere, ἀνάλογος τῇ ἐλλ. γλαυκάς εἰς ἀθήνας κομίζειν. 2) * = *cira*, ὄθη, χέλος ποταμοῦ ἢ λίμνης.

litus, *i*, *ἄ*. κίβας, ἐπικαμπῆς σάλπιγξ. 2) καμπύλη βάρδος, ἥπερ εἰ εἰσωνοσκοποῖ τα πλινθία τοῦ εὐρένου διέγραπτον.

litēo, *ero*, πελίες εἴτε παλιδοῦς εἰμι, πελιαίνομαι, πελιδνοῦμαι. * *litens*, πελιός, πελιδνός. 2) *aleui*, φθονῶ, βασκαίνω τινί.

litēi, **litisse**, ἴδ. *lino*.

Litīanus, *a, um*, (*litius*) τοῦ Λιθίου ἢ τῆς Λιθίας.

litidus, *a, um*, μ. ὕπ. (*litēo*) πελιός, πελιδνός. 2) μεταφ. φθονερός, βασκανός, ζηλότυπος.

litilla, *ae*, *θ*. λιθίλλα.

litius, *a*, ὁ Λιθίος, Λιούιος, ἢ Λιθία. **litinus**, *a, um*, τοῦ Λιθίου.

litior, *ōris*, *ἄ* (*litēo*) πελιότες, πελιδνότες. 2) πελιώμα, πελιδνωμαί. 3) μεταφ. ὁ φθόνος, ἢ βασκανία, ζηλοτυπία.

litā, *ae*, *z*. ὁ ἀκολουθῶν τῇ στρατιᾷ ἐξθοπῶλης ἢ κἀτῆλος.

litatio, *ōnis*, *θ*. (*loco*) μίσθωσις, ἐκμίσθωσις, ἐκδοσις.

+ **litatōrius**, *a, um*, (*loco*) πρὸς *vinciā l.*, επαρχία μισθωσιμῆς, ἐκδοσίμος. Κικ.

+ **litāto**, *ero*, (ἐπιτ. τοῦ *loco*) *alqd*, ἐκδίδωμι, ἐκμισθῶ τι. Τερ.

litō, *avi*, *atum*, *are*, (λογίζω, *litō*) *alqm* ἢ *alqd in loco*, τοπίζω, τίθημι, καθίστημι, ἵστημι, καθίζω τινά ἢ τι ἐν τινι ἢ εἰς τι. *quiritis pro collibus*, καθιστάναί, ταῖς τινος ἱκεῖς πρὸ τῶν λόφων. *alqm in sede*, καθίζειν τινά ἐν ἔδρῳ, εἰς ἔδραν, ἐφ' ἔδραν. *in medium*, καθίσταται ἢ καθίζομαι εἰς τὸ μέσον *urbem* ἢ *landamenta urbis*, βάλλομαι τὰ θεμελία πόλεως, καταβάλλομαι πόλιν. *prudētia locata est*

in delectu, ἡ σύνεσις κεῖται ἐν τῇ ἐκλογῇ. 2) κατατίθηναι, κατατίθεμαι τι. argentum, δανείζειν χρήματα. μεταφ. studia in re, σπουδὴν ποιεῖσθαι εἴτε σπουδῇ χρῆσθαι περὶ τι. beneficium in gratias, εὐεργεσίαν τοῖς εὐχαρίστοις καταθέσθαι. 3) alqm alcuī (nuprium), ἐκδίδωμι, συνοικίζω τινὶ κόρην. 4) alqd, μισθῶ, ἐκμισθῶ τι. se ἢ operam suam, ἐκδιδόναι ἑαυτὸν ἐπὶ μισθῶ. vectigalia, πωλῆν τὰ τέλη. statuam, ἐργοδοτεῖν ἀνδριάντα.

Locrenses, iam, ἄ. οἱ Λοκροί.

Locri, orum, ἄ. Λοκροί, ἔθνος Ἑλλάδος καὶ ἔθνος Ἰταλίας. 2) Λοκροί, ἡ τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν πόλις.

Locris, idis, θ. Λοκρίς.

Loculus, i, ἄ. (ὑποκ. τοῦ locus) τόπιον, μικρὸς τόπος. 2) † θήκη, σπορὸς. 3) πλ. ἡ θήκη (κυρίως ἡ φατνωτή), κάψα, τὸ κιβώτιον, ἡ ἀργυριοθήκη.

Locuples, etis, μ. σ. κ. ὅπ. (locus - plenus) πολυκτήμων, εὐκτήμων. 2) συνήθ. πλούσιος, εὐπορος. alqs rei ἢ alqa re, πλούσιος, πλουτῶν, εὐπορῶν τινος. 3) πλούσιος, θαψιλῆς, ἄφθονος, εὐπορος. regio, εὐδαίμων χώρα. annua locuples frugibus, ἐνιαυτὸς ἀφθονον καρπὸν παρέχων. 4) l. auetior, ἀξιόχρεως, ἀξιόπιστος συγγραφεύς.

Locuplētior, oris, ἄ. (σπ.) ὁ πλουτίζων, πλουτοδότης. Εὐτρ.

Locuplētissime, ἐπίρ. (σπ.) πλουσιώτατα, θαψιλέστατα. Λύρ. Βίχτ.

Locuplētio, are, alqm alqa re, πλουτίζω, κοσμῶ, τιμῶ τινὰ τινι.

Locus, i, ἄ. (πλ. συνήθ. loca, orum, οὐ.) [λόχος· κρυπτός τόπος. Ἠσχ.] τόπος, χώρα, χωρίον. orrorianus, ἐπιτήδειος τόπος, ἐπιτήδειον χωρίον. in unum locum convenire, εἰς ταῦτον συνέρχεσθαι. locum dare alcuī, παραχωρεῖν τινι. ubicunque locorum, ὅπου ἂν τῆς γῆς. quo loci (= quo

locutio, οἷα, θ. τὸ λέγειν. pulchra, ἡ εὐκεία. 2) λέξις, φράσις.

Lōcūtus, ἴδ. Ajus.

locutus, α, um, ἴδ. loquor.

lōdicula, α, θ. μικρὸν στρώμα, σισυρίνιον. Σουπ.

+ lōgēum εἴτε logium, ι, οὐ. λογιόν. Κικ. (ἀμφιβ. γραφή).

lōgi, orum, α. (ἀρχ.) λόγοι. ι. ridiculi, λέγει γελῶσι.

lōgice, es, θ. κ. -ca, ὄνυμα, οὐ. ἡ λογική.

lōligo (loll.), gēnis, θ. τευθίς, τεύθος (ιχθύς).

lōlium, ιι, οὐ. αἶλα, ζιζάνιον.

+ lōlliānus, α, um, (Lollius) τοῦ Λολλίου, Λολλιανός.

Lollus, α, θ. Ἀλλίος, ἡ Ἀλλία.

lōmentum, ι, οὐ. (lavo) εἶδος αμύγματος ἢ ῥύμματος ἐκ κυαμίνου ἀλευρού, ἢ λέκιθος.

Londīnium, ιι, οὐ. Λονδίνιον, πόλις Βρετανίας, τανῦν London.

longaeus, α, um, (longus-aenum)

μακροχρόνιος, πολυχρόνιος, πολυετής.

longe, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὕπ. (longus)

μακράν, πόρρω, ἄβυσσος. ι. videre, μακράν βλέπειν. abesse, πολὺ ἀπέχειν.

longius progredi, πόρρωτέρω, προσωτέρω γίγνεσθαι. ι. subsequi, πόρρωθεν ἐπεσθαι.

non longe a Syracusis, οὐ πόρρω εἴτε οὐ πρὶς τῶν Συρακουσῶν.

longe a me! ἀπαγε! μὴ γένετο!

ι. repetere, πόρρωθεν ἢ ἄνωθεν ποιεῖσθαι τὸν λόγον.

longe millia passuum decem, ἀπέχων ὀγδοήκοντα στάδια.

aelate longius provectus, πρὶς τῆς ἡλικίας ὢν.

longo post, πολλῷ ὕστερον. ι. ante, πολλῷ χρόνῳ πρότερον.

ι. errare, ἐπὶ πολὺ ἀμαρτάνειν.

2) longe melior, μακρῷ εἴτε πολλῷ εἴτε πολὺ ἀμεινών.

ι. maximus, μακρῷ, πάνυ, πολὺ μέγιστος. ι. primus, μακρῷ πρῶτος.

ι. praestare, πολλῷ ὑπερέχειν. ι. antepone, πολλῷ προκρίνειν. ι. dissimilis, ἐπὶ πολὺ ἀνόμοιος.

longe μακρῷ μάλιστα.

longinquitas, αἰς, θ. (longinquus) μήκος, μακρότης, μακρὸν διάστημα (τόπου).

2) μήκος, μακροχρονιότης, πολυχρονιότης.

longinquus, α, um, μ. σ. κ. ὕπ. (longus) μακρὸς, ἐκτεταμένος.

2) μακροχρόνιος, πολυχρόνιος, χρόνιος.

3) πόρρω ὢν, πολὺ ἀπέχων.

longinquo, μακρόθεν, πόρρωθεν, πρόσωθεν.

4) ἄλλοδαπός, ξένος.

Longinus, ι, α. Λογγίνος.

longitudo, ἡνις, θ. (longus) μήκος, μακρότης.

in longitudinem crescere, εἰς μήκος αὐξάνεσθαι.

+ longiusculus, α, um, (ὕποκ. τοῦ longus) ὀλίγω μακρότερος.

Κικ.

Longobardi, ὄνυμα, α. Λογγοβάρδοι, Γερμανικὸν ἔθνος.

longule, ἐπίρ. πόρρω πως. Κωμ.

+ longulus, α, um, ὑπόμακρος, μακρὸς τις.

Κικ.

longūrius, ιι, α. (longus) κάμαξ.

longus, α, um, μ. σ. κ. ὕπ. (λογ-γάζω) ἐπὶ τόπου μακρὸς, ἐκτεταμένος.

ι. agmen, μακρά, ἐκτεταμένη στρατιὰ.

epistola ι., μακρά, διεξοδική ἐπιστολή.

homo ι., μακρὸς, εὐμήκης ἄνθρωπος.

navis ι., ἡ μακρὰ ναὺς.

trahere alqd in longum, μηχανεῖν, ἐκτείνειν, παρατείνειν τι.

sepiam pedes (εἴτε pedom εἴτε pedibus) longus, ἐπὶ τοῦδων τὸ μήκος.

longum clamare, μακρὸν, μακρὰ βοᾶν.

2) ἐπὶ χρόνου μακρὸς, πολὺς, συχνός.

morbis ι., μακρὰ, χρόνια νόσος.

ducere in longum, μηχανεῖν, παρατείνειν, ἀναβάλλεσθαι.

in longum durat, ἐπὶ πολλὸν χρόνον διαμένει.

ex longo, ἐκ πολλοῦ.

longum, πολὺν, συχνὸν χρόνον.

longissimus dies, ἡ μακροτάτη ἡμέρα.

ι. syllaba,

μακρὰ, ἐκτεινομένη συλλαβή. nihil mihi est longius quam ut te videam, σφιδρότατα ἐπιθυμῶ σε ἰδεῖν. longum est enarrare, μακρὸν εὖ εἶναι ἀπαριθμεῖν. ne longum sit ἡ fiat, ἵνα παύσωμαι μακρολογῶν.

loquacitas, ātis, θ. (loquax) πολυλογία, ἀδολεσχεία, λαλιά.

loquaciter, ἐπίρ. πολυλογως.

loquax, ācis, (loquor) πολυλόγος, ἀδολεσχής, λάλαξ. loquax sum do alio, πολυλογῶ, ἀδολεσχῶ περὶ τινος. 1. γὰρ, ὁ λάλαξ βίτραχος. 1. lympha, γάλλον ὕδωρ, λαλαγούνα ὕδατα.

*loquēla, ae, θ. (loquor) λόγος, λαλιά, λέλημα. 2) φωνή, διάλεκτος.

loquētia, ae, θ. (loquor) [σπ.] λαλιᾶ, τὸ λαλεῖν, λογιότης. Πλιν.

loquor, cūtius εἶτε quūtius, qnī, (λακίω, λίσκω, ἔ-λακ-ον) διαλέγομαι, λαλῶ, λέγω. inter nos alqd loquimur, διαλεγόμεθα πρὸς ἀλλήλους πρὸς τινος. 1. cum alio, διαλέγομαι πρὸς τινα. alcuī, διαλέγομαι, λαλῶ τινι. male alcuī, κακῶς λέγω τινι, διαβάλλω τινά. Graeca lingua 1., ἑλληνιστὶ διαλέγομαι, ἑλληνίζω. plene 1., σαφῶς λέγω. apud populum, λέγω, ἀγορεύω εἰς τὸν δῆμον. loquitur classes et exercitus, λέγει, ἀνά στόμα ἡ διὰ στόματος ἔχει στόλους καὶ στρατούς. 1. proelia, λέγω, ἔδω μάχας. loquere mihi tuum nomen, εἰπὲ μοι τὸ σὸν ὄνομα. loquuntur, λέγουσι, λόγος ἐστί. μεταφ. oculi loquuntur, quemadmodum affecti simus, οἱ ὀφθαλμοὶ δηλοῦσι πῶς διακείμεθα. prius loquentes, λαλοῦσαι ἢ λαλαγοῦσαι πίτυς.

+ loquamentum, i, οὗ. (lorum) ἱμάντωμα, ἱμάς. ἴους. [φόρος.

loquarius, ii, ᾄ. (lorum) μαστιγο-

lōtus, a, um, (lorum) [ἀρχ.] ἱμάντινος. 2) τροπ. alci latera facere (Πλ.), ἱμάσσειν τινά.

lōtica, ae, θ. (lorum) θώραξ. 2) θρηγκός, θωράκιον, ἐπαλξίς.

lōticatus, a, um, θεωρακισμένος, θωρακίτης, θωρακοφόρος.

+ lōticūla, ae, θ. θωράκιον. ἱππίου. lōtyres, edis, (lorum-pres) κυλλόπους. Πλ.

lorum, i, οὗ. (ἀντι. florum ἐκ τοῦ εὐληρα, ἡ συγγ. τοῦ δορά) ἱμάς. ἡνία. 2) ἱμάς, ἡνία, ῥυτήρ. 3) ἱμάς, ἱμάσθη, μαστιγὴ, ῥάπισ.

+ lōrium, ii, οὗ. ὄρυον, ὄρυμα. Σουητ. lōtus, x. -us, i, θ. ὁ λωτός (ὄνομα δένδρων τινῶν καὶ βοτανῶν). 2) ποιητ. ὁ λωτός, ὁ αὐλός.

1. lōtus, a, um, ἴδ. lotus.

2. lōtus, i, ᾄ. ἴδ. lotos.

lua, ae, θ. (luo) λύω εἶτε λύω, θεά τις, ἢ καθάρσις οἱ μαχεσάμενοι ἐπατέλουν.

lūbens, lūbenter, lūhet, lūbido, ἴδ. libens, libenter, libet, κτλ.

lūbricus, a, um, (luo) ὀλισθηρός. lapis, ὀλισθηρὸς λίθος. + lubricum, i, οὗ. τὸ ὀλισθηρὸν, ὁ ὀλισθος, τὸ ὀλισθηρὸν χωρίον. 2) λείος, γλισχρός, γλιστός. 2) oculi lubrici, ὕγροι ὀφθαλμοί. 4) μεταφ. σφαλῆρος, ἐπισφαλής, ἐπικίνδυνος, ἀέθαιος, ἔστατος. 5) γλοιός, σφαλῆρος, δολίος. 6) ὀλισθαίνων, φερόμενος, ταχύς.

Lūca, ae, θ. Λούκα, πόλις Τυρρηνίας. Lūconsis, e, τῆς Λούκας.

Lūcania, ae, θ. Λευκανία, χώρα τῆς ἰταλίας. -nicus, a, um, Λευκανικός. lūcānica, ae, θ. χορδευμα, ἀλλᾶς (κοιν. λουκάνικον).

Lūcānus, θ, um, Λευκανικός, τῆς Λευκανίας, τῶν Λευκανῶν. Lūcānorum, ᾄ. οἱ Λευκανοί.

lūcar, ātis, οὗ. (lucua) [σπ.] τὸ εἰς θεας τελούμενον ἀργύριον, ὕψος ἀνάλωμα. Τακ.

lūcellum, i, οὗ. (ὀποκ. τοῦ lucum) κερδάριον, μικρὸν κέρδος.

Lucensis, ε, ἴδ. Luca.

lūceo, υκί, ἔρο, (λεύω, lux) φω-
τίζω, φέγγω, λάμπω. 2) μεταφ. vir-
tus lucet, ἡ ἀρετὴ λάμπει, ἐκλάμ-
πει. res lucet, τὸ πρᾶγμα φανερόν,
δηλον, καταφανές ἐστί. 3) οὐδ. lu-
cet, φῶς ἐστί. postquam lucebat, οὐπω
φῶς ἐγίγνετο. 4) l. alui, φαίνω τινί,
πρωταγωγῶ τινά.

Lūcēres, ρυμ, ἀ. Λούκερς, Λου-
κερήνης, ὄνομα μιᾶς τῶν τριῶν ἀρ-
χαίων φυλῶν, εἰς ἃς Ῥωμύλος τοὺς
Ῥωμαίους διείλεν.

Lūcēria, σε, θ. Λουκερία, πόλις
τῆς Ἀπουλίας, τανῶν Lucera. -rius,
α, υμ, Λουκερίνος, (τῆς Λουκερίας.

lūcerna, σε, θ. (lucēo) λύχνος.
lucernam accendere, λύχνον ἀπτεῖν,
ἀνάπτειν. lucernam ardentem exsting-
guo, κατόμινον λύχνον σβέννυμι.

lūcesco, υκί, ἔρο, (lucēo) ἐπιλάμπω,
λάμπω. sol lucescit, ἥλιος ἐπιλάμ-
πει. 2) οὐδ. lucescit, φῶς γίγνεται.
quom lucesceret, ἐπεὶ ἡμέρα ὑπέ-
φαιεν εἴτε ὑπεφαίνετο, ἐπεὶ φῶς ἐ-
λλεί, ἴδ. lux. [γίγνετο.

lūcido, ἐπίρ. μ. † σ. κ. † ὑπ. φω-
τεινός, καταφανώς, σαφώς.

lūcidus, ἀ, υμ, μ. † σ. κ. † ὑπ.
(lux) φωτεινός. 2) διαφανής, λαμ-
πρός, καθαρός. 3) φωτεινός, σαφής,
καταφανής, φανερός.

lūclfer, ἐρα, ἔρυμ, (lux-fero)
φωσφόρος. Lūclfer, ἐρι, ἀ. φωσφόρος,
εωσφόρος (ἀστὴρ).

lūclfigus, α, υμ, (lux-fugio) φυ-
γῆλιος, σκοταδής.

Lūcllius, ἀ, ὁ Λουκίλιος, ἡ Λουκίλια.

Lūclna, σε, θ. (lux) [Λουκίνη]
ἡ Εἰλείθυια, ἐπικλησὶς τῆς Ἀρτέμι-
δος. 2) Ἡρα φωσφόρος. 3) Ἑκάτη.

lūclseo = lucēscō.

Lūclius, ἱ, ἀ. Λεύκιος, Λεύκιος.

+ lūcltīvus, α, υμ, ἐπικερδής.
κυντιλ. (κατὰ πιθανοτάτην γραφήν)

Lūcltīlis, is, ἀ. Λουκρήτιλις,
ὄρος τῆς Σαβίνης.

Lūcltīnum, ἱ, οὐ. (Lucretilis) Λου-
κρητῖνον, ἑπαυλις Ἀττικοῦ πλησίον
Λουκρητίλειος.

Lūcltīvus, α, ὁ Λουκρήτιος, ἡ
Λουκρητία.

lūcl-fācio, ἴδ. lucrum.

lūcl-ficābīlis, ε, κ. lūcl-ficōs,
α, υμ, κερδαλέος, ἐπικερδής. ἀπ. Πλ.
+ lūcl-fūga, σε, ἀ. (lucrum-fu-
gio) ὁ τὸ κέρδος φεύγων. Πλ.

Lūcltīvus lucus, ὁ Λουκρίνος κήλ-
πος, ἡ Λουκρινὴς θάλασσα. -tīvus, α,
υμ, κ. -tīvensis, ε, Λουκρίνος.

lūcl-rūcia, σε, ἀ. (lucrum-peto)
[σπ.] φιλοκερδής.

lūcl-ror, αtus, αρί, (lucrum) αλφ,
κερδαίνω τι. 2) κτῶμαι, περιποι-
οῦμαι τι.

lūcl-rōsus, α, υμ, πολυκερδής, ἐ-
πικερδής, κερδαλέος.

lūcl-rum, ἱ, οὐ. (ἀπο-λαύω, λεία)
κέρδος. lucrī cāsa, τοῦ κέρδους ἐνε-
κα, ἐπὶ κέρδει. facere lucrum ex re,
κερδαίνειν ἀπὸ τίνος, χρηματίζεσθαι
ἐκ τίνος. alqd ponere ἢ deputare in
luero ἢ lucrō apponere, κέρδος ἡ-
γεῖσθαι ἢ νομίζειν τι. est mīhi lu-
cro, ἐπικερδές μοι ἐστί, κέρδος παρέ-
χει μοι. de lucrō vīto, κέρδος ἡγοῦ-
μαι τὴν ζωὴν, ὑπὲρ ἐλπίδα ζω. lu-
crl facio alqd, κερδαίνω, περιποιού-
μαι τι, κέρδος ἡγοῦμαι τι. 2) χρη-
ματισμοί, κέρδος, φιλοκερδεία.

* lūcl-āmen, ἱνίς, οὐ. (luctor) τὸ
πάλαιεν, ἀγών, πόνος, ἀγωνισμός.

lūcl-ātio, ὄνις, θ. (luctor) πάλη.

μεταφ. ἢ ἀγών, ἀγωνισμός.

lūcl-ālor, ὄρις, ἀ. παλαιότης.

* lūcl-īficus, α, υμ, (luctus-facio)

πένθος παρέχων, πένθιμος.

+ lūcl-īdōnus, α, υμ, (luctus-īdō-
nus) πένθιμος ἡγών, πένθιμός.

Οθ.

luctor, αtus, αρί, (ἀρχ. κ. luctō, are)

eam alioq, ποιητ. alciui, παλαιώ-
τινι ἢ πρὸς τινα. inter se luctantur,
πρὸς ἀλλήλους παλαίουσιν. 2) με-
ταρ. παλαίω, ἀγωνίζομαι, ἀγωνιῶ,
διαιτίνωμαι. l. alqd facere, διαιτίνω-
μαι ποιεῖν τι.

luctuōse, ἐπίρ. πενθητικῶς, πο-
λυπενθῶς. σ. luctuosius, ἄπ. λιβ.

luctuōsus, α, um, μ. σ. κ. ὑπ. (luctus) πολυπενθής.

luctus, us, ἄ. (lugēo) πένθος. in
luctu vivere, διὰ πένθους τὴν βίον
διάγειν. in luctu esse, πένθος ποι-
εῖσθαι, πενθητικῶς ἔχειν. luctum fini-
re, deponere, τὸ πένθος κατατί-
θεσθαι. 2) * Luctus, Πένθος (θρόε).

lucubrātio, ōnis, θ. (lucubro) νο-
κτερινή ἐργασία, τὸ νοκτερεύειν. 2)
νοκτογραφία.

+ lucubrātorius, α, um, νοκτε-
ρευτικός. Σουητ.

lucūbro, avi, atum, are, (lux)
πρὸς λῦχνον ἐργάζομαι, νοκτερεύω,
ἀγρυπνῶ. 2) alqd, νύκτωρ ἐργάζομαι
τι. opusculum, νοκτογραφεῖν βιβλίον.

luculentus, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὑπ. λαμ-
πρῶς, διαφερῶντως.

luculenter, ἐπίρ. = luculente.

luculentus, α, um, διαφανής,
λαμπρῶς, ἐπιφανής. 2) ἐξίππιστος.

Lucullus, i, ἄ. Λευκόλλος, Λου-
κυλλός. + Lucullus κ. + Lucullianus,
α, um, τοῦ Λουκούλλου.

Lucūmo, ōnis, ἄ. Τυρρηνιστὴς ὁ
βασιλεὺς, ὃς καὶ ἑρμῆς παρ' αὐτοῖς ἦν.

lucus, i, ἄ. ἱερὸν ἄλσος, ἄλσος.
nemora sacros imitantia lucos, δει-
δρῶντες ὅμοιοι τοῖς ἱερῶς ἄλσεσι. 2)
ἄλσος, δρυμός, δρυμῶν.

ludibrium, ii, οὐ. (ludus) παί-
γνιον, ἔμπαιγμα, σκῶμμα, χλευα-
σμός. habere alqm ludibrio, ἐμπαι-
ζειν τινί, σκώπτειν τινά, καταγέλασ-
τινος. ventis ludibrium debere, τοῖς
ἐνέμοις γέλωτα ὀφλισκάνειν, παί-

ζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων. ludibria (sa-
tuae, τὰ παίγνια τῆς τύχης.

lūdibundus, α, um, (ludo) παί-
ζων, παιδιώδης.

lūdicer εἴτε lūdicerus (εὐδαιέρετ τῶν
ὀνομαστ. τούτων ἐρῆται), τσ, gum.
(ludus) παιγνιώδης, παιδιώδης. ludi-
cia, orum, οὐ. τὰ παίγνια. 2) σκηνικαί,
ars l., ἡ σκηνική εἴτε ὑποκριτικὴ
τεχνή. libia, ὁ σκηνικός εἴτε θεατρι-
κὸς αὐλὴς. 3) ἀγώνιος, τῶν ἀγώνων.
ludicrum, οὐ. ὁ ἀγών. ludicrum isu-
miorum, ὁ τῶν ἰσχυρίων ἀγών.

+ lūdificāio, feci, factum, ὄρε,
(ludus-facio) alqm, παίζω τινά, ἐμ-
παίζω τινί. Πλ.

+ lūdificābilis, e, (ludifico) παί-
γνιώδης, παιδιώδης. Πλ.

lūdificātio, ōnis, θ. ἔμπαιγμα.

+ lūdificātor, ōris, ἄ. ἔμπαί-
κτης. Πλ.

+ lūdificātus, us, ἄ. ἔμπαιγμα
habere alqm ludificatui, ἐμπαί-
ζειν τινί. Πλ.

lūdifico, avi, atum, are, (ludus-
facio) παίζω. 2) alqm, ἐμπαίζω τινί
παίζω τινά.

lūdificor, atus, ari, (ludus-facio)
alqm ἢ alqd, παίζω τινά ἢ τι, ἐμ-
παίζω τινί. Fabius Hannibalis vim
cunctationibus ludificans, ὁ Φάβιος
τὴν τοῦ Ἀννίβη ὁρμὴν τῇ μελλήσῃ
παίζων.

lūdīmāgister, tri, ἄ. γραμματεὺς
διδασκαλός, γραμματιστής.

lūdīo, ōnis, ἄ. κ. lūdīus, ii, ε.
(ludo) ὑποκριτής, μίμος, διονυσί-
κὸς τεχνίτης.

lūdo, lūsi, lūsum, ὄρε, παίζω
talis, παίζειν ἀστραγάλους, ἀστρα-
γάλίζειν. pillā, παίζειν τῇ σφαίρᾳ
εἴτε τὴν σφαῖραν tessaris ἢ alea
(ἀπ. aleam), κυβεύειν. par impar,
ἀρτιάχειν. non ludo, οὐ παίζω, τ. σ.
σπουδῇ λέγω. ludens minor, παίζων

παιδῶν ἀπειλῶ. 1. carmina, παιζέω ᾄσματα, παιζῶν ᾄδω. 2) γυμνάζουμαι (ἐν τῇ παιδαιστροφᾷ κτ.). 3) παιζῶ (ἐπὶ ἐρωτικῆς παιδιᾶς). 4) ὑπεκρίνομαι, bonum eivem, τὸν ἀγαθὸν πελίστην. 5) alqm, παιζῶ τινά, ἐμπαιζῶ τινί. alqm dolis, παιζῶ τινι δόλοισι, ἐξαπατῶ τινι. 6) ἐμπαιζῶ τινι, σκέπτω, γλυβεῖω τινά.

lūdus, i, ἄ. παιγνιον, παιδιὰ, παιγνιά, per ludum, μετὰ παιδιᾶς, ἐν παιδιᾷ. ludo et joco uti, παιδεῖσθαι γέλωτι χρῆσθαι. ludum facere aleui ἢ alqm, ἐμπαιζειν τινί, παιζειν τινά. 2) ἐρωτικὴ παιδιὰ, ἐρως. 3) ludī, ἀγών, ἀγῶνας. circenses, ὁ ἐπικὸς ἀγών, τὰ ἵπποδρόμια. gladiatorii, εἰ τῶν μονομαχῶν ἀγῶνας, ἡ μονομαχία, scmmiū, ὁ σκηνικός ἀγών. ludos facere, ποιεῖν, ἐπιτελεῖν ἀγῶνα. ludis, ἐπιτελουμένων τῶν ἀγῶνων. 4) ludus, γυμναστήριον, παιζευτήριον. literarius i. ἡ ἀπλῶς ludus, τὸ γραμματιοδιδασκαλεῖον. i. gladiatoriū, τὸ μονομαχευτήριον.

lues, is, θ. (ἀντί lug-tes) λύμη, εὐθρα, ὀλεθρος, λ σ ι γ α ς 2) λοιμικὴ νόσος, λοιμός. 3) λυμῶν, ὀλεθρος, ὀλεθριος ἀνθρωπος.

Lugubrium, i, οὗ. τὸ Λούγδριον, ἡ Λουγούδριον, πόλις τῆς Γαλλίας, τανὼν Lyon. -nasis, ο, Λουγδουνησιος. Gallia L. ἡ Λουγδουνησία.

lūgeo, uai, ēre, (λύγρος, λοιγός) πένθω, πένθος ποιεῖται. alqm, πένθω τινά. 2) alqm π. alqd, πένθω, ὀδύρεται, θρηνῶ, κλαίω τινά ἢ τι.

lūgubris, e, (lūgeo) πένθους, πένθιμος. lugubris vestis ἢ lugubria, ium, οὗ. τὸ πένθηρον ἱμάτιον. i. caput, τὸ πένθητήριον ἄσμα, ὁ θρηνός. 2) πένθων, πένθηρης, πένθημων. 3) πένθος φέρων, λ υ γ ρ ο ς, ὀλεθριος, πολυπενθής. 4) πένθικος, πένθητικος, λυγρός, ὀδυρτικός.

(ΜΕΡΟΣ Α')

— lumbifragium, i, οὗ. (lumbus-frango) ισχιάς (νόσος). Πλ.

lumbicus, i, ἄ. ἔλμινος.

lumbus, i, ἄ. ὄσος, ισχίον.

lūmen, ius, οὗ. (ἀντί lucmen ἐκ τοῦ luceo) φῶς, φέγγος, σὺν. 1. solis, τὸ φῶς, αἱ αὐγαὶ τοῦ ἡλίου. lunae et stellarum, τὸ φέγγος τῆς σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων. 2) φῶς τῆς ἡμέρας, φῶς, ἡμέρα. ποιητ. lumen linquere, ἀποθνήσκειν. 3) φῶς, λύγνος, λαμπρά, λαμπτήρ, πῦρ κττ. † luminibus accensis, περὶ λύχνων ἀρχῆς. † ad lumina, πρὸς φῶς, πρὸς λύχνους. 4) τ φῶς, τὸ φωτεινὸν τῆς γραφῆς. 5) φῶς, φωστήρ, ὀπλῇ, θορύβῳ obscurare luminibus alejs, παρρησιάζομαι τινί τὸ φῶς. 6) αὐγὴ, ὀφθαλμός, fodere lumina, ἐξορύττειν τοὺς ὀφθαλμούς. lumina amittere, ἀποστῆλαι τὴν ὄψιν, τυφλοῦσθαι. 7) λάμψος, κόσμημα, κάλλος. i. εἰς τι-τίς, ὁ ὀφθαλμός, τὸ φέγγος, ὁ φωστήρ τῆς πόλεως. 8) ἐν τῇ ῥητορ. τὰ σχήματα καὶ κοσμήματα τοῦ λόγου.

lūmīnāria, ium, οὗ. φωστήρ, θορύβος.

lūmīnōsus, a, um, (σπ.) φωτεινός.

Lūna, ae, θ. Σελήνη, Μήνη (Ὁρά).

2) Λούνα εἴτε Σελήνης πόλις, πόλις ἐν τοῖς ὄρεσι Τυρρήνων καὶ Αἰγύων.

lūna, ae, θ. (ἀντί lucna ἐκ τοῦ luceo) σελήνη. plena, ἡ πλήθυσσά σελήνη, ἡ πανσέληνος. nova, ἡ νέα σελήνη, νεομηνία. crescent, ἡ τι-κτομένη σελήνη. decrecent, ἡ φθι-νουσα σελήνη. dimidia εἴτε dimidia-ia, ἡ διχοτομος σελήνη, quartā, ἡ τετάρτη, τῇ πέμπτῃ ἀπὸ τῆς νεομηνίας, κατὰ τὴν τετρα-δα καὶ πεντάδα. lunae defectus, ἡ λήνη, ἡ ἐκλείψις. per lunam, ἐν σελήνῃ, πρὸς τὴν σελήνην. 2) ὁ

lūnāris, e, σεληνικός, σεληνικός τῆς σελήνης. 2) σεληνικός.

lūnātus, a, um, ὁ ἰσχυρ.

3)

Lunensis, e, (Luna) τῆς Λούνης· εἴτε Σαλήνης πόλεως, Λουναίος.

*lūno, avi, atum, ate, (luna) αἰφῶ, κυρτῶ τι εἰς σχῆμα σελήνης. lunatus, a, um, σελήνοειδής, μηνόειδής.

lūnula, ae, θ. (luna) μηνίσκος. Κωμ.

lūo, lūi, ēre, alqd, τίνω, ἀποτίνω τι, alqd pecunia, χρήμασιν ἀποτίνω τι. scelus roenā ἢ roenas sceleris, ποινὰς εἴτε δίκην τοῦ κακούργηματος· διδόναι· ἢ τίνειν. parentum scelera filiorum roenis luuntur, οἱ οἱ ποινὰς τίνουσι τῶν ὑπὸ τῶν πατέρων ἡμαρτημένων. 2) τίνω, ἀποτίνω, ἐκτίνω, ἀποδίδωμι τι. debitum, τὸ ἀρτίλημα. 3) σπ. λ ο ὡ, κλύω, βρένω τι.

lūra, ae, θ. λύκαινα. 2) μυσσυχνή, πόρνη, χαμαιτύπη.

lūpanar, āris, ου. (lupa) πορνέεσκαίον, πορνείον, χαμαιτυπείον.

*lūpalus, a, um, (lupus) λύκων ἔχων, ἐχινώδης. lūpata, ου. κ. lūpati, κ. (ὑπον. frena ἢ freni) χαλινὸς λύκων· εἴτε ἔχινον ἔχων.

Lūpercal, ālis, ου. Λύκαιον, Πανέϊον ὑπὸ τῷ Παλπατίνῳ λόρῳ. 2) πλ. -cālis, orum· εἴτε ium, ου. τὰ Λουπερκάλια· εἴτε Λύκαια, ἀρχαίαι τρεῖς ἑορταὶ ἐν μηνί Φεβρουαρίῳ, ἐν ᾗ θυσία τῷ Πανί καὶ καθαρμός τῆς πόλεως ἐγίνετο. †Lūpercālis, e, Λυκαῖος.

Lūpercus, i, ā. (lupus-arceo) Λούπερκος· εἴτε Λυκαῖος, ἐπικλητὴς τοῦ Πανός. 2) Λούπερκος, ὁ ἐξουργὸς τοῦ Λυκαίου Πανός νεανίσκος.

Lūria, ae, κ. ὁ Λουρίας, ποτ. τῆς Γερμανίας, τανῶν Lūppō.

+lūpillas, i, κ. θέριον. Πλ.

lūpīnus, a, um, (lupus) λύκαιος, τοῦ λύκου. -lūus, i, κ. θερμός, φ.

lūrus, i, κ. λ ὡ κ ο ς. παροιμ. lupus in fabula, λύκου ἐμνήσθης (λεγεται ἐπὶ τοῦ ἀπροσδοκῆτος παραγεγεννημένου). lupi eum videre pri-

ores, λύκον εἶδεν, ἐκωφώθη. 2) λύκος, εἶδος ἰχθύος. 3) λύκος, ἀρπύγη, χείρ. 4) λύκος, ἔχινος, εἶδος στομαίου τῶν χαλινῶν. Κύρ. ὄν. Λούπος.

lurco, ōnis, κ. λυφκτής, λίχνος. Πλ. lūridus, a, um, γ λ ω ρ ὅ ς, ὠχρός. 1. luna, ἡ ὠχρῶσα σελήνη. 1. moris, ὁ πελιδνὸς θάνατος. 1. hostis, ἡ ὠχρὰ φρίκη, τὸ γλωρὸν δέος.

luscīnla, ae, θ. ἀηδών.

luscīnīdia, ae, θ. ἀηδονίς. Πλ.

luscīnīus, ii, κ. ἀ. ἀηδών. Φαίδρ.

luscītūsus, a, um, (ἀρχ.) μωπός, μώψ, ἀμβλωπός, σκίπρος.

luscus, a, um, (ἀντι luscus ex τῷ λύγῃ) μονόφθαλμος, ἐτερόφθαλμος.

lūsio, ōnis, θ. (ludo) τὸ παίζειν, παίγμα, παίγνιον, παιγνία.

Lūstānia, ae, θ. Λουσιτανία, Lūstānus, a, um, Λουσιτανός. -lāni, orum, κ. οἱ Λουσιτανοί.

lūsio, are, (ἀρχ. κ. μετ.) παίζω. lūsor, ōris, κ. (ludo) παίκτης, ὁ παίζων. 2) ἐμπαικτής.

lustrālis, e, (2. lustrum) ἀγνιστικός, ἀγνιστήριος, καθάρσιος. 1. hostis, τὸ καθάρσιον (θύμα). 1. sacrificium, ὁ καθαρμός, τὸ καθάρσιον. 2) πενταέτηρος, πενταετηρικός, certamen, ἀγὼν κατὰ πενταετίαν τελούμενος.

lustrātio, ōnis, θ. ἀγνισμός, καθαρμός. 2) περίοδος, περιοδία.

+lustricus, a, um, (2. lustrum) dies lustricus, ἡ θνομαστήριος ἡμέρα τῶν νεογνῶν, καὶ ἦν καὶ καθαρμοὶ ἐτελοῦντο, τὰ θνομαστήρια.

lustrō, avi, atum, ate, (2. lustrum) αἰφῶ, ἀγνίζω, καθαίρω πινά. αἰφῶ flammis et aqua, ἀγνίζειν τινα πυρὶ καὶ ὕδατι. urbem, καθαρμὸν τῆς πόλεως ποιεῖσθαι. 1. exercitum, καθαίρω τὸν στρατὸν, καθαρμὸν τοῦ στρατεύματος ποιοῦμαι. 2) ἐξετάζω, exercitum, ἐξετάζω τὸν στρατὸν. alqd oculis, ἐξετάζειν τι τοῖς ὀφθαλ-

μῆτις, περισκοπεῖν, θεᾶσθαι τι. alqd animo, εξετάζειν, σκοπεῖν, διασκέπτεσθαι τι. 3) περιδεύω, περιέρχομαι. terram, τὴν γῆν. pericula, διακινδυνεύω. stella signiferum orbem lustrat, ὁ ἀστὴρ διέρχεται τὴν ζωδιακόν. 4) κατασφάζω τι. sol lustrat terram, ὁ ἥλιος περιλάμπει τὴν γῆν.

1. lustrum, i, ου. (λύτρον, λουτρόν, λυο) πώλεσι, καί τε θηρίων. 2) πώλεσι, κλισίον, λαπηλαίον, περινεῖον.

2. lastrum, i, ου. (lucos) καθαρμός πολιτῶν, ὁ κατὰ πενταετηρίδα ὑπότων τιμητῶν ἐπιτελούμενος μετὰ τὴν συντέλειαν τῶν τιμητῶν, ὁ πενταετηρικός καθαρμός. 4) πενταετία, πενταετηρίς. lustris duobus, ἐν δεκά εἴεσιν. Σημ. ἐστὶ καὶ ἡ τετραετηρίς, πρὸς δὲ καὶ ἡ ἐκκαετητηρίς.

1. lūsus, us, a, m. iſ. ludo.

2. lūsus, us, a, m. (ludo) παίγμα, παίγνιον, παίγνιά, παιδιὰ.

* lūteolus, a, um, (ὕποχ. τοῦ 2. lūteus) μῆλινος.

Lūtelia, ae, u. εἴτε Lutetia Parisiorum, Λουκετοκία, ἡ πρωτεύουσα τῶν Παρισίων πόλις.

1. lūteus, a, um, (1. lūtum) μῆλινος, πηλόδομος, πηλέπλοτος. μεταφ. φαῦλος. 2) πηλώδης.

2. lūteus, a, um, (2. lūtum) μῆλινος, κρόκιος, χρυσοειδής, κίτρινος.

lūulentus, a, um, (1. lūtum) πηλώδης, βορβορώδης. μεταφ. ρυπαρὴς, μικρὸς, αἰσχρὸς.

+ lūtilo, are, (1. lūtum) alqm, βερβορῶ, μιαινῶ τινά. Πλ.

1. lūtum, i, ου. (λούτριον, λυο) πηλός, in luto volutari, ἐν βορβόρῳ κυλινδεσθαι. luto adspargere alqm, πηλῶν, βορβορῶν, προπηλακίζειν τινά. 2) ρυπαρὸς, μιαινὸς ἄνθρωπος, καθαρμα.

lūtum, i, ου. (ἀντι lūtum ἐκ τοῦ χλω-ρός) βοτάνη τις βαφικὴ μῆλινου ἢ κροκεῖου χρώματος. 2) μετῶν.

ἡ μῆλιν βαφή, τὸ μῆλινον χρῶμα.

lux, ūcis, ō. (ἀμψι-λύκη, λυκο-φως) φῶς. solis et lychnorum, τοῦ ἡλίου καὶ τῶν λύχνων. luce clarior, τοῦ φωτός φανερώτερον. 2) φῶς εἰργας, λαμπρὸς, αὐγή. 1. dici eite diurna ἢ ἀπλῶς lux, τὸ τῆς ἡμέρας φῶς, ἡ ἡμέρα. ante lucem, πρὶν φῶς γενέσθαι, πρὶ ἡμέρας. prima luce ἡ cum prima luce, ἀμα τῷ φωτί, ἀμα τῇ ἡμέρᾳ. luce eite luci, κατὰ φῶς, φωτὸς ὄντοι, μετ' ἡμέραν, τῆς ἡμέρας. lucem videre, τὸ φῶς ὁρᾶν, ζῆν. centesima lux est, ἡμέρα ἐστὶν ἑκατοστὴ. lucēs, τὰ φῶτα, οἱ ἀστέρες.

3) φῶς ζωῆς, φῶς. lucem adspicere, εἰς φῶς ἐρρᾶσθαι, γεννᾶσθαι. corpus luce carens, νεκρὸν σῶμα. 4) αὐγή, ὀρθαλμός. effodio lucem, ἐξορύττω τοὺς ὀρθαλμούς. 5) φῶς, τὸ φανερόν, τὸ ἐμφανές. benefacta in luce collocare, τὰ εὐεργετήματα ἐμφανῇ ποιεῖν. rem in lucem proferre, εἰς τὸ φανερόν, εἰς φῶς ἄγειν τι. Isocrates luce forensi caruit, ὁ Ἰσοκράτης φανερός οὐκ ἐγένετο ἐν δικαστηρίοις, ἐν τῷ φανερῷ ἐκυτὸν οὐ παρῆχε. lucem non aspicere, οὐκ εἶναι εἰς τὸ ἐμφανές. 6) φῶς, φέγγος. εὐτοχία, σωτηρία. lux affulsit civitati, φῶς ἐπέλαμψε τῇ πολιτείᾳ. 7) ἄνθος, ὀρθαλμός. Urbs lux orbis terrarum, ἡ Ρώμη τῆς εἰκουμένης ὁ ὀρθαλμός.

8) lux mea ! (φῶς μου) φιλιότης !

luxor, ari = luxurior 3).

luxuria, ae, x. -ries, ūi, ō. (ἐπι-φουτῶν) τὸ σπεύγειν. το ἐξυβρίζειν, τραχῆν, ὑλομανεῖν. 2) ἐπὶ ἀνθρώπων ἡ τραυλὴ, ἀσελγεία, ὑβρις, ἀσωτία.

3) laurorum, ἡ ὕβρις τῶν ταύρων.

4) πλεονασμός λόγου.

luxurio, are, x. -rior, etus, ari, σπριγῶ, ἐξυβρίζω, τραγῶ, ὑλομανῶ.

2) πλεονάζω. 3) τραυῶ, ἀσελγῶ, ὑβρίζω, ἀσωτεύω.

luxuriōse, ἐπίφ. τρυφερῶς, ἀσελγῶς.

luxuriōsus, α, um, μ. σ. κ. ὑπ.
ἐξυδριζών, τραγών, ὀλομανής. 2)
τρυφερός, ἀσελγής, ἄσωτος. 3) ἀ-
σελγής, ὕβριστικός.

luxus, us, ᾱ. (λοῦξ) ἐξέθρωςις,
ἐξέθρωςα, στρέμμα. 2) τρυφή, ἀσελ-
γία, ἄσωτία. 3) τρυφή, μεγαλο-
πρέπεια, πολυτέλεια.

*Lycaeus, i, ᾱ. Λυκίος, ἐπικλήσις
τοῦ Διονύσου. 2) ποιητ. ὁ Διόνυσος,
ὁ Βάκχος, ἀντί τοῦ εἰνός.

Lycæus, i, ᾱ. Λυκαίον, ὄρος Ἀρ-
καδίας. Lycæus, α, um, Λυκίος.

Lycambes, ae, ᾱ. Λυκάμβης.

Lycæon, ōnis, ᾱ. Λυκαίων. *Lycæ-
ōnis, ūdis, θ. Λυκαῖνις, θυγατήρ
τοῦ Λυκάανος, ἡ Κελλιστώ. *Ōnūs,
α, um, Λυκαῖνιος, τοῦ Λυκαῖνου.

Lycæōnes, um, ᾱ. Λυκαῖνες, Λυ-
καῖναι, ἔθνος τῆς ἐλάχιστης Ἀσίας.

Lycæōnia, ae, θ. Λυκαονία, *Ōnūs,
α, um, Λυκαῖνιος, τῆς Λυκαονίας.

Lycæum (Lycium), i, ου. Λύκειον,
γυμνασίον Ἀθηνῶν.

lychañchus, i, ᾱ. λυχνόχος.

lychnus, i, ᾱ. (= lucerna) λύχνος.

Lycia, ae, θ. Λυκία. *Lycius, α,
um, Λύκιος. L. deus, ὁ Λύκιος Ἀπόλ-
λων. Lycii, orum, ᾱ. οἱ Λύκιοι.

Lycium, ἴδ. Lyeum.

Lycius, α, um, ἴδ. Lycia.

Lycōmēdes, is, ᾱ. Λυκομήδης.

Lycōrias, ūdis, θ. Λυκωρίς.

Lycōris, ūdis, θ. Λυκωρίς.

Lycōrmas, ae, ᾱ. Λυκόρμας, ποτ.
τῆς Αἰτωλίας.

Lycius, i, θ. ἡ Λύκτις, πόλις τῆς
Κρήτης. *Lycius, α, um, Λύκτις.

Lycurgus, i, ᾱ. Λυκούργος.

Lycus, i, ᾱ. Λύκος, ὄνομα πετα-

μῶν τινῶν ἐν Ἀσίᾳ.

Lŷdia, ae, Λυδία.

ŷdus, κ. Λύδιος, Λυδικός. *Lŷ-

i, ᾱ. ὁ Λυδός. Lŷdi,

*οἱ Τυρρῆνοι. αἱ γὰρ

Λυδῶν ἄποινα ἐνοῦν.

*Lymphā, ae, θ. νῆμα.

lymphāticus, α, um, προλήπτος, σαλπ.

τὸ Πανικὸν δαίμα.

lymphātus, α, um, προλήπτος, ἐκστατικός.

Lyncēstae, arum, ᾱ. Λυγκησταί.

Lyncēstae, arum, ᾱ. Λυγκησταί.

*-tius, α, um, Λύγκης.

Lyncēus, ūdis, θ. Λύκεινις.

cēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

lyncēus, α, um, Λύκειος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Μ.

Μ, συντόμως δηλοῖ τὸ προωνύμιον Marcus, τὸ δὲ M'. δηλοῖ τὸ προ-
νύμ. Manius, τὸ δὲ Mam, τὸ Ma-
mercus, ἔτι δὲ τὸ M. δηλοῖ mille.

*Mācāreīs, ἰdis, θ. Μακαρηίς, θυ-
γάτηρ Μακαρέως. *Mācāreus, εἰ κ.
ros, α. Μακαρεύς.

Mācēdo, ōnis, α. Μακεδών. -dō-
nes, um, Μακεδόνες. -dōnia, α,
θ. Μακεδονία. -dōnicus, α, um, Μα-
κεδονικός. -dōniensis, ε, κ. -dōnius,
α, um, Μακεδόνιος. [κελεῖον.

mācellum, ι, οὔ. κρεωπωλεῖον, μα-
mācer, cra, crum, ισχνός, λεπτός.
m. ager, λεπτός, λεπτόγαιος ἀγρός.
m. corpus, ισχνόν, λεπτόν σῶμα. m.
liber, ισχνόν, σύντομον βιβλίον.

mācēria, α, θ. αἵμασία, περίβολος,
τείχιον θριγκός.

mācēro, avi, atum, are, alqd, ἐμ-
ερίχω, διαβρίχω, μαλάσσω τι. 2)
κατατήκω, σθεῖρω τι. 3) μεταφ. κα-
τατήκω, τρύχω, κατατρύχω, κατα-
πινῶ τινα. *ignibus maceror, πυρὶ
ἔρωτες, ἔρωτι κατατήκομαι. mor-
bus homines macerati, ἡ νόσος κατα-
τρύχει, διασθεῖρει τοὺς ἀνθρώπους.
mācesco, ēre, (macer) [ἀρχ. κ.
μ. γ.] ισχναίνωμαι, λεπτύνωμαι.

māchaera, α, θ. [ἀρχ. κ. μ. γ.]
μάχαιρα. [τόφος.

māchaerōphōrus, ι, α. μαχαιρο-
φάγος. *Māchāon, ōnis, α. Μαχάων.

māchōna, α, θ. μηχανή. (ἡ ἐλ-
κτική, πολιορκητική, θεατρικὴ μη-
χανή, τὸ πῆγμα τῶν τεκτόνων καὶ
ζωγράφων, κτ.) 2) μηχανή, μηχανί-
σμα, βούλευμα, τέχνημα, δόλος.

māchōnāmentum, ι, οὔ. μηχανή-
μα, μηχανή.

māchōnātio, ōnis, θ. μηχανήσις.
2) μηχανή. 3) μεταφ. μηχανή, μη-
χάνημα, ἐπίνοια, ἐπινοήσις.

māchōniator, ōnis, α. μηχανοποιός,
μηχανουργός. 2) μηχανητής, μηχανο-
ποιός, ἐμχανώμενος ἢ ἐπινόωντι.

māchōnor, atus, ari, alqd, μηχαν-
ώμαι, κατασκευάζω τι. 2) μηχαν-
ώμαι, τεχνάζω, ἐπινόω τι.

mācies, ēi, θ. (macer) ισχνότης,
λεπτότης, τὸ λεπτόσωμον. 2) λεπτό-
της, τὸ λεπτόγαιον. 3) ισχνότης λόγου.

Macra, α, α. Μακρής, ποτ. τῆς
Ἰταλίας, τανὺν Magra.

mācesco, ēre, (macer) ισχναίνω-
μαι, ισχνύμαι, λεπτύνωμαι.

macrocollum, ι, οὔ. (μακρικόλλον,
ἐκ τοῦ μακρὸς-κίλλα) ὁ βασιλικὸς
1.

χαρτης, χαρτης ποδιστος και πν-
χουτος το μικρος.

macte, ἴδ. mactus.

mactio, αἰ, alium, are, (ἔπιτ.
τοῦ ἀγρ. mago, ἔρε, τοῦ ἐκ τῶν ma-
gis, magnus) αἰῶν re, τιμῶ, γεραι-
ρω, αὐξάνω τινά τινα. exis manes,
τιμῶν σπλάγγνους τὰς τῶν ἀποθα-
νόντων ψυχάς. alqui honoribus, αὐ-
ξάνειν τινά τιμαῖς. 2) αἰῶν ἢ αἰῶν,
σφαττω, σφαγιάζομαι, θύω τι. hos-
tiam deo, σφαττεῖν, θύειν ἱερτεῖν τῷ
θεῷ. 3) σφαττω, ἀποσφαττω, ἀπο-
κτείνω, καταργάζομαι τινά, φθείρω
τι. 4) περιάπτω τινί τι, περιβάλλω
τινά τινα. αἰῶν malo, περιβάλλειν
τινά κακίαις. αἰῶν morte, θανατοῦν
τινά.

mactus, a, um, (ἐκ τοῦ ἀγρ. mago,
ere, εἴς τοῦ mactio), εὐχρηστον μινον
ἐν τῇ κλητ. τοῦ ἐν macte (πλ. macti
αἰμυδολον). εὐχρ! ὄναιο! ὄναιο! macte
virtute esto ἢ macte virtute!
ὄναιο σὺς τῆς ἀρετῆς! 2) ἐπὶ θεῶν.
macte hoc vino inferis esto! ἔλατω
ἄνθρωποι τὰς χάρας.

macula, α, υ, στικμα, στικχῆ,
τοκελία. equus maculis albis, ἵπ-
πος λευκοποικίλος. 2) σπῖλος, κηλὶς.
maculas in veste facere, κηλιδεῖν
τὴν εὐστῆρα. 3) μεταφ. ὁ σπῖλος, ἡ
κηλὶς, τὸ ἐνεδος. 4) ἄλγος τοῦ λίκου
ἢ δικτύου.

maculo, αἰ, alium, are, αἰῶν, ποι-
κίλλω τι. 2) κηλιδῶ, σπῖλῶ τι.

maculatus, a, um, στικτός, ποι-
κίλος. 2) σπικλωτός, κηλιδωτός.

Macellus, i, α, (μ α δ α ρ ὁ ς) Μά-
δαρος.

macellacio, celi, actum, ἔρε, (ma-
celo-facio, αἰῶν, βρέχω, διαβρέχω τι.
vino macellacio, βεβρεγμένος (εἴνω),
μεθύων. Iuam macellacio, τρυφῇ δια-
κεχυμένος. — παθ. macellio, actus,
πῆξ, βρέχεται, διαβρέχεται.

mādeo, ēre, (μ α δ α ω) βέβρογμα,
νέτω, διάβροχος, ὕγρος εἶναι. madens,
βεβρεγμένος, νοτερός, διάβροχος. vīno
madens ἢ ἀπλῶς madens, (εἴνω)
βεβρεγμένος, διάβροχος, μεθύων. ma-
dens sanguine, sudore, περιβρέμε-
νος αἵματι, ἰδρώτι. 2) μεταφ. αἴθε-
re, βεβρεγμαι τινι, πλήρης τινός εἶναι.
ἐνεπλήσθην τινός.

*μαδασκο, dui, ēre, (madeo) αἰῶν
re, βρέγμαι, διαβρέγμαι τινι.

madido, ἐπὶ ῥ. διαβρόχος.

madidus, a, um, (madeo), βεβρεγ-
μένος, νοτερός, διάβροχος, ὕγρος.
αἰῶν re, βεβρεγμένος, περιβρέων τι. 2)
βεβρεγμένος, εἴνω διάβροχος, βε-
βαπτισμένος, μεθύων. 3) αἰῶν re,
πλησθεῖς, πληρῆς τινός. vestis luo-
co madida, ἱστῆς κίρκου βεβαρμένη.
4) ψαθυρός, εὐδρυπτός, διεγυρός, πο-
ταίος.

Maecander, dri, α, Μαίανδρος, πο-
ταμός, ὁ τανὺν Minder. 2) μαίαν-
δρος, ἀλγυρός.

Maecandrus, a, um, Μαίαδρος;
Maecenas, adis, α, Μαίκενας, ὁ
Maecia tribus, υ, μία τῶν σωλῶ-
τῆς Ῥώμης.

Mæcius, ii, α, Μαίσιος.

Mædi, orum, α, Μαίδοι, ἔθνος τῆς
Θεσσαλίας, ὧν ἡ γῆ, Mædia, α, υ.
Μαίδικη.

Maedius, a, um, τοῦ Μαίλιου
Mælius, α, ὁ Μαίλιος.

maior, α, υ, μαινῆ.

Mænia, ἴδ. Mænialis, | αἰτία

Mænialis, idis, υ, Μαιναλίας, Μαι-

Mænialis, a, um, Μαιναλίας.

Mænialis, i, α, κ. -ālis, orum, ὁ
τῷ Μαιναλίῳ ἔρος, ὁ Μαιναλός.

mænias, adis, υ, μαινάς, βαρύν-
θις.

Mænius, a, um, Μαινίος, τοῦ Μαι-
νίου, columna M., κίων τις ἐν τῷ ὁ-
ρῶν Ῥώμης, πρὸς τὴν ἐκκίνητον καὶ

ἐκμαρῶντο κλέπται καὶ δοῦλοι.

Μαῖον, ὄνις, ᾧ. Μαῖον. Mæones,
πλ. οἱ Μαῖονες εἶτε Λυδοί. **Μαῖονία,**
π. θ. **Μαῖονία** εἶτε Λυδία. 2) ἡ Τυρ-
ρηνία. **Μαῖονιδες, α, ᾧ. Μαῖονίδης,**
ἰσ. Ουκρός. 2) **Μαῖονίδα, arum ᾧ. οἱ**
Τυρρηνοί, οἱ τῶν Μαῖόνων εἶτε Λυ-
δῶν ἀπόγονοι. Μαῖονίς, ἰδίς, θ. Μαῖο-
νις, Λυδῆ. Μαῖονίς, α, um, Μαῖο-
νις, Λυδοί, Λυδοί. Μαῖονί, πλ.
οἱ Μαῖονί, Μαῖονις, Λυδοί. 2) Μαῖο-
νις, Ουκρῶν. 3) Τυρρηνίς.

†Μαῖονίδα, arum, ᾧ. Μαῖωται.
Μαῖωτις, ἰδίς εἶτε ἰς. θ. ἡ ἐν Σαυθίᾳ
Μαῖωτις λίανη, ἐν τῇ θάλασσᾳ τοῦ
Ἄλφει. Μαῖωτις, α, um, Μαῖωτικῶς.
Ιαῖος Μ., ἡ Μαῖωτις λίανη.

maereo (moereo), fui, ēre, (αὐ-
τομαρῶ) ἀνιώμαι, διδύρομαι, οἰκτείρω,
καταρῶμαι. aliois bonis maerenti, λυ-
πῶνται, ἀντώνται ἐπὶ τῇ τῶν ἄλ-
λων ἐμπειρίᾳ. tau dolore maerem,
ἐπὶ τῇ σὴ λυπῇ ἀνώνται. maerens,
ἀνταλμένος. ἀν. αὐτοῦ, οἰκτῆρις. 2) ἀλγῶ,
κωλύωμαι, πένθω, οἰκτείρω τι.
maior (ēre maior), ὄνις, ᾧ.
αἰε, ἰσχυρότερος, ἰσχυρότερος, λυπῶ.

maeste (maeste), επιρ. ἀνιστώ:
κατῶ.

maestlier (moestlier), επιρ. π.
maestitia (moestitia), α, θ. ἀνισ-
τώτος, λυπῶ. 2) τὸ ἀνιστόν, λυπῶν.
maestitudo, ἰνός, θ. (αἰγ. κ. μεγ.)
αἰε, λυπῶ.

maestus (moestus), α, um, ἀνισ-
τός, ἀνιστός, λυπῶν, κατῶτος,
κατῶτος. 3) ἀνιστόν, λυπῶν παρ-
αὐτοῦ, ἀνιστός, λυπῶτος.

Magis, ᾧ, ᾧ. Μαῖος, Μαῖος.

Magis, α, θ. ἰσ. magis.

magalia, ἰνός, θ. καλῶσαι, κα-
λῶσαι. (Α. Φαργίανη). 2) ὁνομαζο-
μένου τῆς Καρχηδόνας.

magis, ἰσ. magis.

Magistria (Magistria), α, θ.

Μαγιστρία, πῶς τῆς Γαλλίας.

***magis, α, um, μαγίς.**

1. magis, ἰδίς, θ. μαγίς, μαγίς.

2. magis εἶτε *mage (συγγ. τῷ
magus), επιρ. συγγ. μαγίον. magis
quam, μαγίον ἢ. εἰς (tanto, hoc) ma-
gis, εἰς ὅτε καὶ tam magis, τοσου-
τῳ μαγίον. quod m. εἰς ὅτε καὶ quam
m., εἰς μαγίον. multo m., πολλῷ
μαγίον, πολλῷ μαγίον. nihilo m.,
οὐδὲν μαγίον, οὐδὲν τι μαγίον. m.
solito, μαγίον τῷ εἰρησμένῳ, πλέον
τοῦ εἰρησμένου. m. rege (quam rex) he-
lius, μαγίον βασιλέως (ἢ βασιλέως)
εὐδαίμων. alius potius magis (ὅταν
quam) quodraginta, εἰς γαργίς
πλέον ἢ τεσσαράκοντα. non m. ha-
perio, quam iustitia, εἰς μαγίον τῇ
εὐστασίᾳ ἢ τῇ δικαιοσύνῃ. m. simile,
εἰς τὸ simile, μαγίον ἔμοιχος,
ἐμοιχότερος. m. necessarius, ἀνα-
γκασιότερος. magis magisque, magis
atque magis, μαγίον μαγίον, εἰς
μαγίον, καὶ μαγίον. magis est quod
(αἰ) moleste ferat, μαγίον εἰς ὅτε
γὰρ τῷ γαργίᾳ γαργί. πλεονασ-
μός. m. beatior, μαγίον εὐδαιμονέ-
m. dulcius, μαγίον ἴδιον. m. mille,
μαγίον πεντακισχίλια. 2) επιρ. ma-
xime (εἰς τὸ μαγίον) μαγίοντα-
vir maxime fidelis, αἰετῶ μαγίοντα
(εἰς μαγίοντα) πιστός. omnium m.
horat, παντῶν μαγίοντα ἀκατάστῃ m.
necessarius, ἀναγκασιότερος. πλεον-
ασμός. m. gravissimus, μαγίοντα
βαρυτάτος. quam m. potius, εἰς
μαγίοντα. quam m. τὸ μαγίοντα, κα-
ταρῶντος. vel m., εἰς τὸ μαγίοντα.
tam sum alicuius confidens, quam
qui maxime, φίλος εἰς τὴν πόλιν
ταῖς ἐξῆς ταῖς μαγίοντα εἶτε φίλος
εἰς τὰ μαγίοντα. quam sunt cum m.,
ᾧ εἰς μαγίοντα γαργί. m. m. m.
et cum m. argum, εἰς ὅτε καὶ τὸ
μαγίοντα (κατῶτος) εἰς ὅτε καὶ τὸ

τοχία. copiarum, τὸ μέγεθος, πλη-
θος τῆς δυνάμεως. 2) μέγεθος, μεγε-
θύνω, ἀξιώμα.

magnopere εἶτε magno opere, ἐ-
πίρ. μεγάλως, μάλα, σφόδρα, μέγα.
desidero, μεγάλως, σφόδρα ποθῶ. volo,
μάλα βούλομαι, σφόδρα ἐπιθυμῶ.
maiore opere, μετῖον, μειζόνως, μάλ-
λον. maxime opere εἶτε maximopere,
τὸ μέγιστον, τὸ μάλιστον, εἰς τὸ μάλ-
λιστον.

magnus, α, um, (α. σ. māior, κ.
ὅπ. maximus) μέγας, mons ma-
gnus, μέγα ὄρος. domus m., μεγάλη
τίκτα. maxima pars, τὸ μέγιστον μέρ-
ος. m. numerus, μέγας ἀριθμός. ma-
gna pecunia, μέγα, πολὺ ἀργύριον.
m. vox, μεγάλη, ἰσχυρὰ φωνή. m.
sres, μεγάλη ἐλπίς. m. vit., μέγας
ἔσχατος ἀνὴρ. m. casus, μέγα, θαυ-
μαστὴν συμβῆν. annus m., ὁ μέγας
ἐνιαυτός. verba magna, μεγάλα, ἡ
λατρινικά ῥήματα. magno loqui, με-
γαλῶσαι. magna lingua, ἡ μεγα-
ληγορία. magnum est, μέγα τί ἐστιν,
ἔργον ἐστίν. non magno post tempo-
re, οὐ πολλῶ χρόνῳ ὑπέρτερον. magui
aestimare, facere, pendere alqd, περὶ
πολλοῦ ποιεῖσθαι τι. magno vendere,
emere alqd, πολλοῦ πωλεῖν, ὠνεῖ-
σθαι τι. alqm maximū facere, περὶ
πλεῖστον ποιεῖσθαι τινα. alqd in ma-
jus celebrare, μεγαλύνειν τι. alqd
in majus proferre, ἐπαυξάνειν τι.
2) homo magno natu, ἀνθρώπος πρε-
σβύτης. maior natu quam illo, πρε-
σβύτερος ἐκείνου. maior, maximus
(ὅπ. natu) frater, ὁ πρεσβύτερος,
πρεσβύτετος ἀδελφός. herus maior,
ὁ οἰκοδισπότης. hera maior, ἡ οἰκο-
δόσποινα. homo maior annis εἶτε
annorum viginti, ἀνθρώπος ὑπὲρ εἴ-
κοσιν ἔτη γεγονώς. 3) majores, um,
α. οἱ προγεγονότες, προγενέστεροι,
πρόγονοι. 4) patrus magnus, ὁ ἀ-

δελφός τοῦ πάππου. patruus maxi-
mus, ὁ ἀδελφός τοῦ ἀποπάππου, κτελ.
5) magnum, ἐπίρ. μέγα, μεγάλως,
σφόδρα.

Magō, ois, ε. Μάγων.

Magontiācum (Mog.), ι, αὐ. Με-
γοντιανόν, πόλις τῆς Γερμανίας, ἡ
τῶν Mainz.

magus, α, um, μέγας, μαγικός.
magus, α. μάγος. mago, θ. ἡ μάγος,
μαγικακείτω, ἐπωδίζ.

Maja, α, θ. Μαΐα.

māialis, is, α. τομιάς, εἶτε ἐκτο-
μίας γόστρι.

Majestas ālis, θ. (majus) μεγα-
λειότης, μεγαλότης, ἀξιώμα, σεμνότης.
2) m. populi Romani, τὸ τοῦ Ῥω-
μαίου ἔθνους ἀξίωμα. minuire εἶτε
immminuere majestatem populi Ro-
mani, βλαπτειν τὸ τῆς πατρίδος ἀ-
ξίωμα, ἀσβεῖν εἰς τὴν πολιτείαν,
προδοσίαν τῆς πόλεως ποιεῖσθαι. cōi-
men majestatis, ἡ προδοσία, ἡ εἰς τὴν
πολιτείαν ἀσβεσία. majestati damna-
ti, διὰ προδοσίαν καταγνωσθῆναι.

māior, māiores, ἴθ. magnus.

Mājus, α, um, Μάιος, τοῦ Μαΐου
μήνας. Majus, ι, α. ὅπ. m. mensis, ὁ
Μάιος μην. calendae Majae εἶτε
Maji, αἱ καλάνδαι εἶτε ἡ πρώτη τοῦ
Μαΐου μηνός.

majuscūlus, α, um, (ὅπ. τοῦ
major) ὀλίγω μείζων, μείζων τις. 2)
ὀλίγω προγενέστερος.

māla, α, θ. (ἀντὶ mandala, ἐκ τοῦ
mando), ἡ ἀνα γνάθος. malae, πλ.
αἱ γνάθοι, γένυες. 2) παρσία.

† Mālāca, α, θ. ἡ Μάλακα, πόλις
τῆς Ισπανίας, τῶν Malaga.

mālācia, α, θ. (απ.) μαλακία,
γαλῆνη, νηνεμία.

mālācus, α, um, μαλακός.

mālo, ἐπίρ. κακῶς. (συγκρ. pējo-
κάκιον. ὁπερθε pessimo, κακίστον)
male olere, κακῶς ὀδεῖν. m. alere γ

ερε, κακόν τι ποιεῖν τινα. m. aliquid loqui, κακῶς λέγειν τινά. m. habere aliquid, κακῶς ἔχειν τινα, κακῶς ποιεῖν τινα. m. se habere, κακῶς ἔχειν, κακῶς διακινεῖσθαι. mihi m. est, κακῶς κρίνω, ἐν ἀπίσιν εἶμι. m. rem gerere, δυσπραγεῖν. m. vendere aliquid, εἰσπαιρῶν τῆς ἀξίας. πωλεῖν τι. m. emere aliquid, ἐμμεύωτερον (τῆς ἀξίας) ὀνειδοῦναι τι. 2) κακῶς. λίαν, ἔγαν, μάλα. male disparat, μάλα, λίαν ἀνόμενος. m. odisse, ἄγαν, σπείδω μετεῖν. m. laxus, λίαν, ἄγαν χαλαρός. 3) κακῶς, οὐκ ἄγαν, οὐ πᾶν, οὐ μάλα. male quietus, οὐ μάλα ἥσυχος. m. gratus, ἀχάριστος. m. sanus, οὐ πᾶν σώφρων, παράφρων. m. validus, πονηρῶς ἔγων, καχεκτων. m. plenus, οὐ πᾶν πλήρης. m. pertinax, οὐκ ἔγαν ἐπαντιοῦμενος. 4) μάλιστα.

Μᾶλιστα κ. Μᾶλιστα, α, υ, ὅ. ἡ Μαλίστα εἶτα Μᾶλιστα ἄκρα τῆς Πελοποννησίου. maledice, ἐπίβ. κακολόγως.

maledicens, ntis, (ἀργ.) μ.σ. (ἀργ.) κ. ὅπ. (μ.τχ. τοῦ maledico) κακολόγως, λοιδορῶν, βλάστημος.

maledico, xi, etum, ere, aliquid, κακολογῶ, κακῶς λέγω τινά, βλαστημῶ εἰς τινα, λοιδορῶ τινα.

maledictio, ōnis, ō (σπ.) κακολογία, λοιδορία.

+ maledictio, ago, (ἱππ.) τοῦ maledico) aliquid, κακῶς λέγω, λοιδορῶ τινα.

maledictum, i, ō. (maledico) κακολογία, λοιδορημα, βλαστημία.

maledicus, a, um, (male-dico) κακολόγως, λοιδορῶν, βλάστημος.

maledicere, ōis, aliquid, ἔγω, (ἀργ.) αἰεὶ, κακῶς ποιεῖν εἶτα κακοποιῶ τινα, κακόν τι ποιεῖν τινα.

maledicere, ōis, a. (malefacio) κακοῦργος, κακοποιός.

maledicere, i, ō. (σπ.) τὸ κακοῦργημα.

+ maledice, ἐπίβ. κακοῦργως, κακοποιῶς.

maledicium, i, ō. (maledicus) κακοῦργημα, κακοῦργία. 2) κακοποιία. βλάστημα, γαστήρ.

maledicus, a, um, μ.σ. -centior κ. ὅπ. -centissimus (male-facio) κακοῦργος, πονηρός. 2) κακοποιός. βλαστημός. ἐπ. βλαστή.

* maledicere, a, um, ὁ κακὸς ἀνὰ πείθειν, κακόδουλος.

Malementum, i, ō. ἀργαῖον ὄνομα τοῦ Βενεκουέντου. ἰδ. Beneventum.

males volens, ntis, μ. ὅπ. (ὁ β. μόνον ἀργ.) = malevolus.

malesvolentia, a, u. κακόνους, δυσνοία, δυσμένεια, ἀπέχθεια.

malesvolus, a, um, (male-volo) ἀνὰ εἶτα ἰα aliquid, δυσνοῦν, δυσμενῆς, ἐχθρὸς τινι. malevolus, i, a. ὁ κακόνους, ὁ ἐχθρὸς.

Malitiosus, a, um, Μαλιακός. Malitiosus, ὁ Μαλιακὸς κόλπος, ὁ τανὺν τοῦ Ζηκουνίου ἢ Λαυτακίος.

Malitiosis, e, Μαλιακός.

Malitia, ōis, a. πλ. Μαλιτία εἶτα Μηλιτία.

+ malitiosus, a, um, (malum-fors) maligne, ἐπίβ. κακόνους, δυσμενῶς, εθνεργῶς. 2) πειδωλῶς, ἀνελευθέρως, γλίσχρος.

malignitas, ātis, ō. κακόνους, δυσμένεια, εθνεργῶς. 2) πειδωλία, ἀνελευθέρια, γλίσχροτης. 3) κακότης.

malignus, a, um, μ.σ. κ. ὅπ. (malus-genus) κακόνους, κακῶς φωνῶν, κακῶς φωνῶν, εθνεργῶς. 2) ἀνελευθέρως, πειδωλῶς, γλίσχρος. ager m., γλίσχρος, πονηρὸς, ἄκαρπος ἀγρός. 3) κακός, βλαβερός. 4) κακός, χαλεπός, δυσχερής. 5) λεπτός, μικρός, ὀλίγος.

malim, is, it, κ. τ. λ. ἰδ. malo.

malitia, a, u. κακία, κακότης, φανερότης. 2) κακοῦθεια, ποιηρία, κακοῦργία.

malitiosus, ἐπιθ. μ. σ. κακοῦχος, ἀποθηρῶς, πονήρως.

malitiosus, α, um, κακότητος, πονήρως, πονοῦργος, κακοῦργος, sylva malitiosa, ὕλη ἢ καλουμένη κακοῦργος ἐν τῇ Σαβίνων γῶγῃ.

Malius, ο, um, Μαλιακός.

malleolus, ι, α. (ὁ πολ. τοῦ malleus) σφυρίον. 2) μαστεύμα, αἰσχος (ἀμπισκὸς κτλ.) 3) περισθῆλον βελος, τὸ περισθῆλον.

malleus, ι, α. σφυρὶν, ξιστόνη.

Mallus, ιι, α. Μάλλος.

Mallus, σ, θ. Μάλλος, πῶλος τῆς Βορραιοῦδος.

malus, malui, mallo, (ἀρχ. mā-ōlo, ἐκ τοῦ māge-volo = magis-volo) μᾶλλον βούλομαι, μᾶλλον αἰρούμαι, ποταρεύομαι. servire quam pugnare mallo, δουλεύειν αἰρούσθαι μᾶλλον ἢ μάχεσθαι, ἐλέσθαι δουλεύειν ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν. mavult se diligi quam amari, βούλεται μᾶλλον ἀγαπητὸς εἶναι ἢ ἀπικρατός. subula sit, mavult, μᾶλλον εἶναι μᾶλλον βούλεται, μᾶλλον ἀποθυμᾷ. multo malo, πολὺ μᾶλλον αἰρούμαι. homines maluit quam multos, εἴλητε, προεἴλητε τοὺς καλοὺς ἀντὶ τῶν κακῶν. Σημ. πλεοναστικῶς. potius eite magis malo, μᾶλλον ποταρεύομαι. 2) aleui, εὐνεώσιν.

malobathron, ι, α. μαλιόβαθρον ἢ: μαλιόβαθρον (Συριακὸν δένδρον ἐκ τοῦ μόρου).

Maluginensis, ις, α. Μαλογυνήσιος.

1. malum, ι, α. ἰδ. 1. māus.

2. malum, ι, α. μ. ἡ λ. ο. v. aurea m., κισθονία μῆλα.

1. malus, α, um, (μ. ἡ λ. α. ς) κακός, πονήρως, φαῦλος. (συγκριπτός, us, κακίων, ὑπερβ. pessimus, α, um, εἰκιστός. malus puer, κακός, φαῦλος ποιητής. m. ager, κακός, πονήρως, ἀκαρπὸς ἀγρός. mulier m., κακὴ, δύσμορφη, δυσειδής γυνή. pugna m., δυσ-

τυχής μάχη. m. avis, κακὴ θήνη. ἀπικρατός αἰωνός. aeger peior sit, ἡ νοσῶν χειρὶν γίγνεται. res m. ἡ κακοπραγία, τὰ δεινὰ, alqd mutatur in peiorem partem, κλίνει τι ἐπὶ τὸ χειρὶν. alqd in peiorem partem rumpere, ἐπὶ τὸ χειρὶν ἐκδέσθαι τι. m. contagium, ὁ κακός, ἐλέητος λοιμὸς. pessimum facinus, κακίστον ἔργον. mores mali, τὰ κακά, τὰ πονηρὰ ἔθη. homo malus, ἄνθρωπος κακός, κακοῦργος, πονήρως. pessima puella, πονευστοτάτη παῖς. m. lingua, ἡ βλακὴν γλῶσση. abi in malam rem! ἀπαγε ἐς κάρκα! - eis, malum, ε, α. τὸ κακόν. nihil mali accidit Scipioni, οὐδὲν κακὸν συνέβηκε τῷ Σκίπιωνι. mala, orum, πλ. τὰ κακά, εἰ συμφοραί, τὰ δεινὰ. mors non est in malis, ὁ θάνατος οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς κακοῖς. mala civilia, εἰ στάσεις, τὸ ἐμφύλιον πόλεμον. clementia illi mala fuit, ἡ πραότης αὐτῷ κακὸν ἔκτισεν ἔργον, ἰδιωτὸν ἐκείνου. malo - uo alqd facere, ἐπὶ τῷ αὐτοῦ κακῶ ποιεῖν τι. 2) τὸ κακόν, ἡ κακία, malum habeo, κακὸν πάσχω, κακοῦμαι. 3) τὸ κακόν, ἡ κακία, το κακοῦργημα. 4) τὸ κακόν, ἡ νοσῶ. 5) ἐπιτρών. malum! φεῖ!

2. malus, ι, θ. μ. ἡ λ. ε. α.

3. malus, ι, α. ἰστός (τῆς ναυός. attollere, erigere malum, αἶψαν, ἐστάναι τὸν ἰστόν. 2) κάμαξ, κα-

malus, m, θ. μ. α. λ. α. ἡ, μαλός.

Mamercus, ι, α. Μάμερκος.

Mamers, ris, α. Μάμερτες, ἐν τῇ Ὀσκῶν καὶ Σαβίνων διαλεκτῇ ἀντὶ τοῦ Mars, ὁ ἄρης.

Mamertinus, α, um, (Mamers) Μάμερτινος. M. civitas = Mes-sana, ἡ Μεσσάνη. Mamertini, orum, εἰ Μάμερτινοί, εἰ τῆς ἐν Σικελίᾳ Μεσσάνης πόλιν. Ἀρχαία.

Mamilius, α, ὅμ, Μαμίλιος. **Mamilius**, δ, ὁ Μαμίλιος.

māmilla, ἰδ. **mammilla**.

mamma, θ, ὅ, ἐπὶ γυναικῶν καὶ ζώων· μαστίς, μαστός, τίτθος, τίθη, ἐγγλ. *mammam praebere*, *dare pueris*, μαστόν παρέχειν, δίδοναι τῷ παιδί. (μα) τίτθιον, τίτθος.

mammilla, α, ὅ, ὕποκ. τοῦ *mammilla*, α, ἰ. Μαμύλας.

Mamurra, α, ἰ. Μαμουρράς (Φορβανός τις).

maniceps, ἱρίς, ἰ. *(manus-capio)* ὁ ἐνοχούμενός τι, μεθεχόμενός τι, ἀντωνούμενός τι, ὁ λαβὼν τι ἐν δημοσίᾳ πράξει, ὁ τὰ τέλη ὠνούμενος, ἐργολάβος κττ. 2) σπ. ὁ ἐγγυητής.

Mancipus, ἰ, ἰ. Μαγνίος.

mancipium, ἱ, ὅ, *(manus-capio)* νομίμη κτῆσις, κτῆσις. *fructus est eius*, *mancipium illius*, ἡ μὲν γρῆσις αὐτοῦ ἐστίν, ἡ δὲ κτῆσις ἐκείνου, καὶ *mancipii*, αὐτεξούσιος, αὐτονομος. *res mancipii* εἶτι συνθή. *mancipi*, ὁ νομίμη κτῆμα. 2) ἡ κατὰ νόμους ὠνή, ἡ ἐπὶ μαρτύρων ὠνησις. *lex mancipii*, τὸ περὶ ὠνῆς συμβόλαιον. 3) ἀνδράποδον, δοῦλος, ἡ δούλη *mancipia argento parata*, οἱ ἀργυρώνητοι.

mancipio, ἀνι, αὐτμ, ἀρε, αὐτμ, αὐτμ, *alqd*, παρεχωρῶ τινί τινας, ἀποδίδωμαι, πωλῶ τινί τι. 2) ἐγχειρίζω τινί τι. ὑποχείριον ποιοῦμαι τι.

manus, α, ὅμ, πηρός, κυλλός, παραλυτικός, κατ' ἐξοχὴν δέ, χεὺς τὴν χεῖρα. 2) ἀσθενής, ἑλλειπής.

mandatum, ἰ, ὅ (μτγ. τοῦ *1. mando*) ἡ ἐντολή, ἐν ἐνταλαμμένον. ἡ ἐπιταγή, ἡ ἐπιταγή, πρίσταγμα, τὸ προσταγμένον. *mandata facio*, *perficio*, οὐκ οὐκ, ποιῶ, ἐπιτελῶ, διαπραττω τὰ ἐπιταγμένα, τὰ ἐνταλαμμένα. *deferro*, *perfero* *mandata*, διακομίζω τὰ προσταχθέντα, τὰ ἐπιταγμένα.

mandatus, ὅς, ἰ. ἐντολή, παρὰ γέλωα. Μένων κατ' ἐπ. τοῦ ἐντολῆ.

Mandela, α, ὅ, κόμμη τῆς Σαβ.

1 mando, ἀνι, αὐτμ, ἀρε, (μα) *do* αὐτμ *alqd*, ἐπιτρέπω, ἐνταλαμνύμι, ἐπιτάττω, προσταττω, παρὰ γέλωα τινί τι. *opus alicui*, προσταττω τινί ἔργον τι. αὐτμ *ut reverti*, προσταττω, ἐπιτάττω τινί ἐπανελθεῖν. *aleui Rhodicae vasa* (ὕπν. ἐπ. δα) ἐπιτάττω τινί ὠνίσασθαι. *Prodo* ἐγγεῖα. *m. alicui magistratum*, πορτμ, ἐπιτρέπω τινί ἀρχήν, τι. *m. ad alqm*, ἐπιστέλλω τινί. 2) χειρίζω, παραδίδωμι τινί τινα. *alicui filiam*, ἐκδίδωμι, συνοικίζω θυγατέρα. *alicui meam salutem*, χειρίζω τινί τὴν ἐμὴν σωτηρίαν. *vinculis*, παραδίδωμι τινά τοις σμῶς. *me fugae*, δρῶ εἰς φυγὴν. *litteris scriptis* ἢ *memoriae*, παραδίδωμι τι τῇ γραφῇ, συγγράφω.

2. mando, ἀνι, αὐτμ, ἔρε, (μα) *assum* μαρσῶμαι. *equus frenatus*, ὁ ἵππος τὴν χαλινὴν δάκνει. *sum*, ὁδῶ τῆς γῆς λαμβάνω. ὁδῶ ἐλθεῖν γαίαν. 2) μαρσῶμαι, ταρσῶμαι, ἐσθίω τι μεταφ. λίσκω, καταναλίσκω τι.

Mandubii, ὅρμ, ἰ. Μανδούβιον, Γαλλικὸν ἔθνος.

manduco, ἀνι, αὐτμ, ἀρε, (μα) *ducus* (ἀρχ. κ. μτγ.) αὐτμ, μαρσῶμαι, καταμαρσῶμαι τι.

manducus, ἰ, ἰ. (2. *mando*) (μα) *prax*, ἀδραγός. 2) μερμελούχος.

Manduria, α, ὅ, Μανδύριον, πόλις τῆς Ἰταλίας.

manu, ὅ, ἀκλιτ. μόνον κατὰ τοῦ ἐν. (ἀρχ. κ. *manu*) πρώτη, τὸ ἰσχυρὸν. *a primo mane*, ἐκ ἀμα ἔω. *a mane*, ἐξ ἔω. *multo* πρωϊκίτατα. *m. erat* ἔως ἤν. 2) *prae*. *mane postridie*, πρωϊ τῇ ὀστερίᾳ.

māneo, mansi, mansum, ēre, μένω. in patria, ἐν τῇ πατρίδι. domi, ἐξοί, apud aliquem, παρά τινι. in Italia manebitur, ἐν Ἰταλίᾳ μενούσι. nihil semper suo statu manet, οὐδὲν αἰεὶ ἀκίνητον μένει. monumenta manent, τὰ μνημεῖα μένει, διαμένει. in amicitia, φίλος ὢν διατελῶ. in condicionibus, ἐμμένειν ταῖς σπονδαῖς, ἐμπεδοῦν τὰς σπονδὰς. in sententia, ἐμμένειν, ἐπιμένειν τῇ γνώμῃ. 2) aliqui qd aliqd, μένω, ἀναμένω, περιμένω τινὰ ἢ τι. maneo, dum veniam, μένεα αὐτοῦ, ἔστ' ἂν ἔλθω, μέχρις ἂν ἔλθω. m. hostes, μένω, ἀναμένω, ὑπομένω τοὺς πολέμιους. te manent praemia, πῶτά σοι πρόκεινται. mors sua quomodo manet, ἕκαστον ἐπιμένει ὁ θάνατος.

mānes, ium, ἄ. αἱ τῶν τεθνεώτων ψυχαί, αἱ σκιάι, οἱ νεκροί. dii manes, οἱ χθόνιοι δαίμονες. Σημ. λέγεται καὶ ἐπὶ ἑνὶ ἀνθρώπῳ, εἶον manes Anchisae, ἡ τοῦ Ἀγχίσου ψυχή. 2) ὁ ἄδης, οἱ νεκροί.

maneo, ōis, ἄ (ποιητ. κ. μτγ.) ἀνδραπεδοκῆλος, σωματέμπορος, ἀνδραπεδώνης. 2) μαγγανεύτης, ματεράτης, παλιμπράτης.

māni, īs, maneo.

mānīcae, arum, θ. (manus) χειρὶδες, χεῖρες. 2) χειροπέδη, χειροδαιμον.

mānīcatus, a, um, χειριδωτής.

mānīcula, ae, (ὑποκ. τοῦ manus) χειρὸν, μικρὰ χεῖρ. 2) χειρολαβή.

mānīfēstārius, a, um, (ἐργ. κ. μτγ.) = manifestus.

mānīfēsto, epīf. μ. σ. (manifestus.) προφανῶς, φανερώς, ἐναργῶς. m. teneor, ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰλημμαι.

1. mānīfēsto epīf. = manifeste.

2. mānīfēstin avi, atum, are, (manifestus), (ποιητ. κ. μτγ.) aliqd, φανερώ, δηλῶ τι. manifestatum ex eo, ἔπλεον γίνεταί ἐκ τούτου.

mānīfēstus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (ἐκ τοῦ manus κ. τοῦ ἀπρηγ. fendo. θελῶ ὥστε χωρίως χειροκρουστος.) προφανής, ἐναργής, φανερός, δηλός, καταδηλός. m. furtum, φανερά, αὐτόφωρος κλοπή. facio aliqd manifestum, δηλόν, καταφανές, φανερόν ποίω τι. teneor in manifesto peccato, φανερός εἰμι ἡμαρτηκώς, ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰλημμαι. fio manifestus doloris, φανερός, δηλός, καταφανής γίνομαι λυπούμενος.

Mānīlianus, a, um, τοῦ Μανιλίου.

Mānīlius, a, um, Μανίλιος, τοῦ Μανιλίου.

Manīlius, d. ὁ Μανίλιος.

mānīpūlāris, e, (manipulus) ὁ τῆς αὐτῆς σκείρας εἶτε σημαίας στρατιώτης. 2) στρατιώτης, ἰδιώτης, λοχίτης.

mānīpūlārim, epīf. κατὰ σκείρας, σπειρηδόν.

mānīpūlus, i, d. (manus) δροῦμα, δροῦξ. 2) σμαία, σπείρα, τάγμα πεζῶν, τὸ πάλαι μὲν εἰς 100, εἰτα δὲ ἐκ 200 συγκεῖμενον ἀνδρῶν. τρεῖς δὲ manipuli ἀποτελεῖν cohortem. 3) σπ. τάγμα ἵππεων, ἴλη.

Mānius, i, d. Μάνιος.

Mānīānus, a, um, τοῦ Μανιλίου.

Manlius, a, um, Μάλλιος, τοῦ Μάλιου.

Manlius, d. ὁ Μάλλιος.

†mannūlus, i, d. ὑποκ. τοῦ manus, ὁ ἴδε.

†maneus, i, d. γίνεος, (ὁρεῖς ἢ ἱππῆριον.)

Manus, i, d. Μαννός, θεὸς τῶν πάλαι Γερμανῶν.

māno, avi, atum, are, ῥέω, στάζω, χέομαι. lacrima manat, τὸ δάκρυον ῥεῖ, καταστάζει. mihi manant gaudia lacrimae, ὑπὸ χαρᾶς δάκρυα χέω. sudor, ὁ ἰδρώς ῥεῖ. multo sudore m., πολλῷ ἰδρώτι ῥέω, ἰδρώτι περιρρέομαι. manans sanguine, αἱματορρέουσι, αἱματοσταγής. arbor manens

resinam, δινδρην ἀπὸ σταλόν ῥητίνην, multa a luna manant, πολλὰ ἐκ τῆς ἐσλήνης ἀπορρέει. sonitus per aures manant, ὁ ἤχος τὰς ἀκοάς διέρχεται. malum manat, τὸ κακὸν ἐπιχέεται, ἐπιπολάζει, διαδίδεται, rumor iula urbe manat, ἡ φήμη διὰ τῆς πόλεως διαδίδεται. peccata ex viis manant, τὰ ἀμαρτήματα ἐκπύδονται, ἀρχὴν λαμβάνει ἐκ τῆς κακίας.

mansio, ōnis, θ. (maneo) μονή, διαμονή, διαγωγή, τὸ μένειν.

†mansio, ōni, aium, aro, (παρ. τοῦ maneo) μένω, διαγώ, διατρέφω, οἰκῶ.

mansuē-facio, ēci, actum, ēre, alqm, τιθαστεύω, ἡμερῶ τινα.

mansuē-fio, actus, ierī, (παρ. τοῦ mansuē-facio) τιθασθεύωμαι, ἡμερεύωμαι. mansuēfactus, τιθασθός, χειροθής, ἡμερός.

mansuesco, ēre, (manus-suesco) χειροθήης γίγνομαι, τιθασθεύωμαι, ἡμερεύωμαι. 2) ἐπὶ φυτῶν καὶ γῆς τιθασθεύωμαι, ἡμερεύωμαι. 3) πρᾶννομαι.

mansuēre, ἐπιρ. ἡμερως, πρᾶως.

mansuētudo, ōnis, θ. χειροθυμία, ἡμερότης. 2) ἡμερότης, πρᾶότης.

mansuetus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (mansui-suetus) χειροθήης, ἡμερός, τιθασθός. μεταρ. ἐπὶ ἀνθρώπων ἡμερός, τιθασθός, πρᾶός. (neo.

manus, a, um, id. mando κ. ma-

†maniū, is, ō. (manus), (μάν. ἄλλιον), χειρομακτρον, χειρομαχίαν.

[κόλυμα.]

manūellum κ. mantellum, i, ō.

†manica, ae, θ. πήρα.

Maniūdo, ae, θ. Μαντινεία.

manio, aro, (παρ. τοῦ maneo) μένω, διαμένω. alqm, ἀναμένω, περιμένω τινα.

Manio, us, θ. Μαντιώ.

Manua, ae, θ. Μανιουα, Μαντιουα.

†manūalis, ae, ἐγχειρίδιος, χειρὸς μ., ὁ χειροπληθής λίθος, ἡ χαρμὰς. mānūbia, ōrum, θ. (manus) τὸ ἐκ τῆς λαφυροπωλείας ἀργύριον, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ ἐκ τῆς λείας δεκάτη, τὰ ἀεροβίνια. 2) λάφυρα, σκόλα, λεία. †mānūbiarius, a, um, λαφυρογώγος.

mānūbrium, ii, ō. (manus) λαβή, λαβὴ, χειρολαβίς. 2) λαβή, ἀεὶρα. mānūfestio, mānūfestio, mānūfestus id. manifestus κτλ.

mānūfēcius, ii, ā. ὁ τὰς χειρὶδες κατασκευάζων.

mānūfēcius, a, um, χειρὶδωτός.

mānūmissio, ōnis, θ. (manumissio) ἀφαιρὶς δούλου, ἀπελευθέρωσις.

mānūmittō (ῥητότερον manu mitto), mīsi, missum, ēre, alqm, ἐρίτω τινα (δούλον), ἀπελευθερῶ τινα. mānūmissus, a, um, χειρᾶρτος.

mānūprelium (manūpr.), ii, ō. εἴτε manus prelium, χειροδοσίον, μάσθς, τιμὴ.

manus, us, θ. (μ. ἄ ρ η κατὰ ἀφαιρῆς ἢ) χεῖρ. alqd in manus sumere, εἰς χεῖρας λαμβάνειν τι. manibus ἢ in manus accipere alqd, ταῖς χερσίν. εἰς τὰς χεῖρας διχέσθαι τι. manus porrigo, τῷ χεῖρε προτείνω, προχω. manu ἢ in manu tenere, ταῖς χερσίν. ἐν ταῖς χερσίν ἔχειν. ο. εἴτε de manibus emittere, ἐκ τῶν χερσίων ἀφί. manus tendere alicui ἢ ad alqm, τὰς χεῖρας ὀρῖναι τινί, εἰς τινα. †etare manus, τὰς χεῖρας βᾶλλειν, χειρονομεῖν. manus dare alicui, χεῖρα ὀρῖναι τινί, χειραγωγεῖν τινα, ἐπικουρεῖν τινί, ἢ χεῖρας ὀρῖναι, χεῖρας πιτανύναι εἰς τινα, ἐγχειρίσειν αὐτόν τινα. manu venari, ποσομεῖν. manus tollo, αἶρω τὰς χεῖρας, βολογῶ νενικῆσθαι. manu factus, χειροποίητος. manus afferre, inferre alicui, χεῖρας ἐμβάλλειν τινί. manus

retinere, τὰς χεῖρας ἀπέχειν. habeo alqd in manibus, est mihi in manibus, inter manus, ἐν χερσὶ, διὰ χειρῶν, μεταχειρίζομαι τι. alqd mihi ad manum, πρὸς manu, πρὸς manibus ἐστὶ, πρὸ χειρῶν, πρόχειρον ἔχω τι. ad manum intueri alqd, ἐκ χειρὸς θεωρεῖν τι. per manus tradere alqd, διὰ χειρῶν παραδόναι τι. sub manu, ὑπὸ χερσίν, ἐκ χειρὸς, ἐγγύς, πλησίον, ἢ ἐκ χειρὸς, ταχέως. inter manus aliqui abripere, ἐν ταῖς χερσίν ἀρραπαῖν τινα. manu fortis, ἀνδρείος τὴν χεῖρα. παροιμ. manibus pedibusque, χερσίν τε ποσίν τε, πῦξ καὶ λαβὴ. manu tenere, σαρῶς εἰδέναι. servus a manu, ὁ γράφου. 2) συμπλοκή. venire, ad manum, in manus, εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, ἵεναι, συνίεναι. conserere manus, συμπληγνόναι τὰς χεῖρας, συμπλέκεσθαι. 3) χεῖρ, (καὶ ἡ τέχνη καὶ τὸ τεχνουργημα.) manus, Praxitolis, χεῖρ, ἔργον τοῦ Πραξιτέλους. extrema (summa, ultima) manus, ἡ ἱεργασία. 4) χεῖρ, χειρουργεῖν, γράφειν. urbs manu munitissima, πόλις τέχνη ὀχυρωτάτη. 5) χεῖρ, ἐξουσία. hæc non sunt in manu nostra, ταῦτα οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐξουσίᾳ, ἐφ' ἡμῖν. manu alqm mittere, ἀφίεναι τινα ἐκ τῆς ἐξουσίας, ἀπελευθερῶν τινα. convenire in manum, ἵεναι, εἰς χεῖρας ἀνδρὸς ἐλθεῖν, γαμίσθαι τινα. 6) χεῖρ, πλῆθος, ὄχλος, ἱερατικῶν, οἰκιστῶν, κτλ. 7) πλητὴ, προσβολή, ἔρδος, εὐνοῖα manu, ἐκκαλεῖν, διακεῖναι τὴν πληγὴν. 8) χεῖρ εἶπε προσβολὴς ἐλπίσαντος. 9) ἀρπάγη.

mapalia, ium, εὐ. πλ. καθιὰ, καθιὰ. Λ. Φοινικὴ = magalia.

mappe, æ, θ. χειρομάκτρον, θόρυξ. Λ. Φοινικὴ.

mariscanda, orum, εὐ. τὰ Μαρί-

κανδα, ἡ Μαρίκανδα, μητρόπολις τῆς ἐν Ἀσίᾳ Σαγδιανῆς, τοῦτον Samarkand.

Mā,athon, ōnis, ἄ. κ. θ. ὁ Μαράθων. -thōnius, α, um, Μαράθωνιος.

Mā,ithos, i, θ. Μαράθης πόλις Συρίας. -thēnus, α, um, Μαράθηνος.

Marcellia (εἶπε -ēa), orum, εὐ. τὰ Μαρκέλλεια, ἱερὰ τὰς τιμῆς ἐνεκα τοῦ Μαρκέλλου ἐπιτελούμενα ἐν Συρακούσαις.

Marcellos, i, ε. Μάρκελλος.

marceo, ēre, μεμάρσσει, μεμάρσσειμι. marceus, μεμάρσεις. 2) μετὰς μεμάρσσει, χαῖνος εἶμι. marceus, χαῖνος, ἀδρανής, ἥλιος.

marcesco, ēre, (marceo), μαραινόμεαι, ἀπομαραινόμεαι. 2) εὐρωτῶ. 3) μετὰς μαραινόμεαι, προσημαζω.

Marcianus, α, um, τοῦ Μαρκίου. marcidus, α, um, (marceo) μαρανθείς, μεμαρασμένος. 2) σαπρὴς. 3) ἥλιος, χαῖνος.

Marcus, α, um, Μάρκιος, τοῦ Μαρκίου. Marcus, α, ε. ὁ Μάρκιος.

Marcōmanni (Marcōmāni), orum, ἄ. Μαρκόμαννοι, Μαρκόμανοι, Γερμανικὸν ἔθνος. -πίται, α, um, Μαρκομανίται.

Marcus, i, α. Μάρκος.

†Mandi, orum, ἄ. Μαρδοί, ἔθνος τῆς Ἀσίας.

mare, is, εὐ. θάλασσα. tranquillum, γαλήνη θάλασσα. tumultum, μεγάλη θάλασσα. transire mare, διαπερῆν τὴν θάλασσαν. ingredi mare, εἰσβαίνειν εἰς τὴν θάλασσαν (τοῦτον εἰσβαίνειν εἰς τὴν νῆον, ἐπιβαίνειν τῆς νεώ). pari navigare, τὴν θάλασσαν πλεῖν. pari, κατὰ θάλασσαν. terra marique, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. m. nostrum, ἡ καὶ ἡμεῶν, ἡ ἐνός, ἡ ἑσῶ θάλασσα (ἡ μαρσέως). m. magnum, ἡ ἐκτός, ἡ ἑξῶ, ἡ μεγάλη θάλασσα, ὁ ὠκεανός.

m. superum, ὁ Ἀδρίαις. m. inferum, τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος. παροιμ. in mare suadere equum, γλαυκὰς εἰς Ἀθήνας καμίζειν. 2) θάλασσα, θαλάσσιον ὕδωρ, ἕλκη.

Mārea κ. Māreōta, α, θ. Μάρεια, Μάρια, λίμνη καὶ πόλις τῆς Αἰγύπτου, τινὺν Marjut. Māreōticus, α, um, Μαρραιτικός.

Māreōtis, ιδία, θ. Μαρραιώτις, Maralus ἢ Μαρραιώτις λίμνη. vitis M., ἡ Μαρραιώτις ἀμπέλος.

margārīta, α, θ. κ. -rīlum, ι, εὐ. ἡ μαργαρίτις, ὁ μαργαρίτης.

Margiāna, αθ, θ. Μαργιανή, χώρα τῆς Ἀσίας.

margino, ἀνί, atum, are, (margo) [σπ.] αἰνδ, κρασπεδῶ τι, κρηπίδι κοσμῶ τι.

margo, luis, ἄ. κ. θ. (ἀργ., ποιητ. κ. μετ.) κρασπεδῶν, λῶμα, κοιλί, ἡ ἴσος, ὁ ἄκρων τῆς κοιλίδος. Numi-niā, ἡ κρηπίς, δορυς, τὸ χεῖλος ποταμοῦ. [ριανίς, τοῦ Μαρίου.

Māriānus, α, um, (Marius) Μα-

Mārica, α, νύμφη τις ἐν Μιντωύρῳ, μήτηρ τοῦ Λατίνου.

mārius, α, um, (mare) θαλάσσιος, τῆς θαλάσσης.

mārīta, α, ἰδ. marītus.

*mārītālīs, α, γαμήλιος.

mārītīmus εἴτε -tīmus, α, um, (mare) θαλάσσιος, τῆς θαλάσσης. Mucius m., θαλάσσιος κλυδων, κύμα θαλάσσης. marītīmus pēdo, ὁ κατὰ θάλασσαν ληστής, ὁ πειρατής. m. navis, θαλασσία ναῦς. m. imperiū, ἡ ναυαρχία. m. dimicatio, ἡ ναυμαχία. marītīme res, τὰ ναυτικά. μεταφ. marītīmi mores, ἀκατάστατα ἔθη. 2) ἐπιθαλάσσιος, παραθαλάσσιος. orpīdum m., ἐπιθαλάσσιος, ἐπιθαλάσσιδης πόλις. m. loca τὰ παραθαλάσσια, ἡ παραθαλάσσια, παραλία.

mārīto, ἀνί, atum, are, συνοικί-

ζω, ἐκδίδωμι ἀνδρὶ. filiam, τὴν θυγατέρα. 2) γαμῶ. 3) ἐπὶ ζῳῳ ζεύγνυμι. maritari, συνιέναι. φυτῶν τῆς γῆς καρποφόρον, ποιεῶ τι. 5) ulmi vitibus maritae, ταῖς πετελείαις συζευγνύονται, φουτεύονται ἀμπέλοι.

marītīmus, ἰδ. marītīmus.

marītus, α, um, (mas) γαμήλιος, τῶν γαμετῶν. caedim, φονὸς συζύγου. imbres maritae, φοροὶ, γόνιμοι ὄμβροι. 2) maritae, ὁ γαμέτης, σύζυγος, ἀνὴρ, ἐνίοτε ὁ νομφίος ἢ ὁ ἐραστής. maritae, ἡ γαμετή, γυνή, σύζυγος. ponam, οἱ νεύκαμοι. 3) ἐπὶ ζῳῶν ὁ ἐχευτής. 4) arbor m., δένδρον παραπλεῖνεται ἀμπέλοι.

Mārius, α, um, Μάριος, τοῦ Μαρίου.

*Marimārides, α, ἄ. Μαρμαρίδης. Marmaridae, οἱ Μαρμαρίδες.

marmor, ὄρις, εὐ. ἡ μάρμαρος λίθος. Parium, Carystium marmora, ἡ Παρία, ἡ Καρυστία λίθος. 2) ἡ μαίρουσα εἴτε μαρμαρέα θάλασσα.

maritōreus, α, um, μαρμαρέος, ἐκ μαρμαρέου, λίθινος. m. are, μαρογλυφία. 3) μαρμαρέος, μαρμαρέων. 3) μαρμαρέος, λόγιος, λόγιος.

Māro, ὄρις, ἄ. Μάρων.

Mārōhōdius, ι, ἄ. Μαρρόδιος βασιλεὺς Σουχίων.

Mārōnēa εἴτε -nēa, α, θ. Μαρρόνεια, πόλις τῆς Θράκης. 2) τῆς Σαυνίτιδος. -nētes, α, ἄ. Μαρρονειτής. -nēus, α, um, Μαρρόντης Μαρρονείας.

Marposus, ι, θ. Μαρπησσός, τῆς Τρωϊκῆς Ἰδης. -sius, α. Μαρπησός, τῆς Μαρπησσου.

Marpēsus, ι, ἄ. ὁ Μαρπησός. Μαρπησσα, ὄρος τῆς Πάρου. Marpēsus, α, um, Μαρπησός.

Μαθηβίον εἶτε -νίον, ἢ, οὐ.
Μαθηβύδιον εἶτε Μαθηβύιον, πόλις τῶν
Μαθηβῶν. -βίος, α, υμ, Μαθηβύεσσ.

Marrubii, orum, & Μαρούβου:

Μαρῦεινοι, orum, & Μαρῦουκίνοι,
Μαρῦουκίνοι καὶ Μαρουκίνοι, ἔθνος
τῆς Ἰταλίας. -einus, a, nm, Μαρ-
ουκίνος.

Μάρς (ἀρχ. κ. παλαιτ. κ. Mavors),
 τίς, ὁ. Ἄρης (ὁ θεός). 2) μάχη.
 Ἄρης, πόλεμος, μάχη, ἀγών, decen-
 nis, δικοπετής πόλεμος. Actiacus, ἡ
 ἐν Ἀκτίῳ μάχη. apertus, ἡ ἐν πεδίῳ
 ἢ ἐν τῷ φανερῷ μάχη. suo Marte
 cadunt, ὅτι ἀλλήλων πιπτοῦσιν. ap-
 cepit M. fuit, ἰσορροπος, ἀμειδιόη-
 τος ἡ μάχη ἐγένετο. aequo Marte
 pugnatum est, ἀγχιώμαλα ἡγωνισαν-
 τε. eques alieno Marte pugnat, ὁ
 ὑπὸς ἀλλοτρίῳ τρόπῳ, τρυφεύει
 περὶ μάχεται. M. belli, ἡ τύχη τοῦ
 πολέμου. M. forensis, ὁ ἐν δικαστη-
 ρίῳ ἀγών. alqd suo Marte facere,
 αὐτοχειρῇ, εὐδένος βοηθούτος ποιεῖν
 τι. 3) ὁ πατέρας, (εἰς τῶν πλανητῶν).
 ὁ M. pater κ. M. Sylvanus ἐκα-
 λείτο ὁ Πανὶς παρὰ τοῖς γεωργούς. 5)
 ἀρετὴ, ἀνδρεία, ἀνδρία. si patris quid
 Martis habes, εἴ τι τῆς πατρῴας
 ἔχεις ἀρετῆς, εἰ ὅστι σοὶ τῆς πα-
 τρώας ἀνδρίας.

Ματθαῖοι, orum, ὁ ἰθὺς τῆς Βαλ-
υρῆς Γαλλίαι.

Marsi, οὐμν. α. Μαρσί: καὶ Μάρ-
τι: ἔθνος τῆς Ἰταλίας. 2^η τῆς Γερ-
μανίας. Marsus καὶ Marsicus, α, um,
Μαρσίκος.

μαρτυρίαν, ἡ, οὗ. (αρχ. κ. μ. τ.)
μαρτύριον, βαλάντιον, μαρτυρία.

Marsus, a, um, ī. Marsi.

Marsyas (Marsya), m. ἡ Μαρσύα.

Μαριαίης, ε, (Mars) Ἀρείος, τοῦ Ἀρείου. Παννὴν, ὁ τοῦ Ἀρείου στεφανηφόρος, ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀρείου. Martiales milites, εἰ τῆς Ἀρείας λεγεῶνος (le-

gio Martia) στρατιῶται, Martialis,
is, ā- ὄν. κύο. Μαρτιάλιος.

*Μαρσιόλα, π. α. (Mars-colo) ὁ
τὸν ἄρην σεβόμενος.

*Mariygena, x, d. x. 0. (Mars-gi-guo) ἑκγονος, ἀπογονος καὶ ἀρεος.

Martius, Μαρτίτιος, α, um, (Mars)
 Ἀρειος, τοῦ Ἀρεος, Martia proles, οἱ
 τοῦ Ἀρεος ἐκγονοί, οἱ Ἀρητιάδαι. M.
 anguis, ὁ Ἀρειος δράκων. campus M.,
 τὸ Ἀρειον πεδion, τὸ πρὸ τῆς πόλεως
 ἐν Ρώμῃ ἵερὸν τοῦ Ἀρεος πεδion. M.
 grampus, ἡ τὸ Ἀρειον πεδion γλῶσσος.
 2) Ἀρειος, ἀρειωάνιος, πολευκός. 3)
 τοῦ παρρεντος (πλανήτου). 4) Μαρ-
 τιος, τοῦ Μαρτίου μηνός, Mensis M.
 εἶτε ἀπλῶς Martius, ὁ Μάρτιος μῆς.
 Calendae Martiae εἶτε Martii, αἱ
 Μαρτίου καλῆνδαι, ἡ τοῦ Μαρτίου
 μηνὸς πρώτη.

Maruvium, 18. Marrubium.

Marus, ἡ. Μάρς, Μαρσιος, ποτ.
Δαχίς, τῶν Μαρσὶ λίτ Μοράβ.
mās, ἄρς, ἡ. ἄρην, ἄρην, mares
homines, ἄρηνες ἀνδρῶποι. mas, ἡ.
ὁ ἄρην, τὸ ἄρην. 2) ἄρην, ἄρην-
κός, ἀνδρικός. male mas, ἀνὰδρς.
masculinus, α. um, ἄρηνικός, ἀρ-
σενικός. genus m., τὸ ἀρσενικὸν γέ-
νος. 2) ἄρην, ἀνδρικός.

masculus, α, um, (ὁπερ. τοῦ mas)
ἄρσεν, ἄρσεν, ἄρσενικός, ἄρσενικός.
masculus, α. ὁ ἄρσεν. 2) ἄρσεν, ἐν-
δοπροσπῆ: ἀνδρικός.

Μαργάβα, α. ε. Μαργάθας.

Māsīssa, σ, ᾱ. Μασισσᾶς, Μασ-
σισσάσης. Μασσανισσας.

Māso, ōmis, ā. Māσων.

*†massa, π, 0. μ α ζ α, αθραμα, αθροισμα. 2) θρομωδες, βωλες, lactis coacti, ο τυρος.

Massaesylī, orum, á. Μαροσιύλοι:
Μαροσιύλοι, ἐθνὸς τῆς Νοτιαδελφείας.

Massāgētai, arum, πλ. οἱ Μασσα-
γῆται. Συμπούκον ἔθνος.

Massicus, α, um, Μασσικός, τοῦ Μασκοῦ ὄρους. M. mons κ. ἀπλῶς Massicus, ὁ Μασσικός, ὄρος τῆς Καμπανίας. M. vinum καὶ ἀπλῶς Massicum, ὁ Μασσικός εἶνος.

Massilia, α, θ, Μασσαλία, ἀποικία Φωκαίων ἐν τῇ Ναρβωνησίᾳ Γαλλίᾳ, τανῶν Marseille. -liensis, ε, Μασσαλιωτικός. -lienses, πλ. εἰ Μασσαλιῶται, Μασσαλιεῖς.

Massylus, α, um, Μασσύλιος, Massylus, ὁ ὁ Μασσύλιος, Μασσυλιεύς. Massyli, orum, πλ. εἰ Μασσύλοι, Μασσυλιεῖς, Μασσυλιεῖς, εἶνος τῆς Λιβύης, πρὸς ἀνατολὰς τῶν Μασσαυλιῶν.

Masterābal, ālis, ὁ Μαστανιάδας.

mastrigia, α, ὁ μαστρίγιος.

mastruca, α, θ, διψήρης, σισύρα, βαίτη, μεταρ. γλίσβιος, βλιτομάκος. Α. Σαρδίων. [σιουροφόρος.]

+mastrucālus, α, um, διψήρης, διψήρης.

mātrā, α, εἴτε mātrāis κ. (αρχ.

κ. ματ.) mātrāis, is, θ, μάτρη, εἶδος Κελτικῶν παλτοῦ. Α. Κελτικῶν

mātellio, ōis, ὁ (ὅπου τοῦ mā-tula) ἀμὶς, γόστρα.

māter, tris, θ, μήτηρ, matrem facere aliquam, ἐγκύματα ποιεῖν τινα.

māter est de alqō, ἐγκυραίνει ἐκ τινος, mater familias εἴτε familiā, ἢ εἰςδεσπομένη, γαμετή, γονή, matres,

ἐστὶν αἱ γυναῖκες. 2) μήτηρ, τιμητικὴ ἐπικλησις θεῶν καὶ γονεῶν, magna m. εἴτε m. deūm, ἢ μεγάλῃ μήτηρ, ἡ ὤτων μήτηρ, ἡ Κυβέλη. m. terra, γῆ μήτηρ. 3) σπ. ἢ τροφὸς, τίθη. 4) ἐπιβίων ἢ μήτηρ. 5) ἐπεδένδρον, τὸ στίλβει ἢ τὸ δένδρον, ὅπου ἀπορροῖ βλαστους.

6) ἡ μητρικὴ στοιγία. 7) μεταρ. ἡ μήτηρ, ἀρχή, πηγή, αἵμα.

mātercula, α, θ, (ὅπου τοῦ mā-ter) μικρότερον.

māterfamilias, is, mater.

māteria, α, κ, -ries, εἰ, θ, (ma-ter) ὕλη (τροπέσι πᾶν, ἐξ οὗ πλατ-

τεταί τι ἢ κατασκευάζεται). rerum, ἡ ὕλη τῶν ὄντων. m. rudis, ὕλη ἀνέργατος. 2) ὕλη, φυλεῖα, ξύλη (τὰ ἐρείφιμα, ναυπηγήσιμα, κττ. θέν τὰ ἐν τῇ συνηθείᾳ μαδρία). mate-

riam cadere, ὑλοτομεῖν, ξυλοκοπεῖν. 3) τὸ ξυλῶδες τοῦ δένδρου μέρος, τὸ ξύλον. inter corticem et materiam, διαμέσου τοῦ φλοιοῦ καὶ τοῦ ξύλου.

4) ὕλη, κτήμα, κλάδος, vitis in materiam effunditur, ἡ ἀμπέλος ὑλομα-νέ, ξυλομανέ. 5) ὕλη τροφῆς, τροφή. 6) φύλον, γένος, quod ex veteri materia nascitur, τὸ ἐκ παλαιῶν προδόντων γεννώμενον. 7) ὕλη, ὑποστασις, ὑπόθεσις, scribendi, dicendi, τοῦ γράφειν, τοῦ λόγου, medicinar, ἡ ιατρικὴ ὕλη. 8) ἀφροσύνη, πρῶτασις, κλίσις, materbo alicui materiam alere rei, διδόναι τινὶ ἀφροσύνην προτι. 9) τὸ ἄφροτον, ἡ φύσις, materia tua, ἡ σὴ φύσις, ἡ σὴ διαθέσις.

materiarius, ii, ὁ (ὅπου, materiarior) εὐπορος ξυλείας.

māteriālus, α, um, (materia ἐρ-λοπαγῆς, ξυλοφρακτός, uedes mā-teris materiālis, εἶκος μικροῖς εἴτε πα-θεῖς ξυλοῖς κατασκευασμένους εἴτε μαίνεις, is, materia. [αἰθερ, +māterios, ari, ὑλοτομῶ, ξυλεῖται, ξυλίζονται.

mātrāis, is, mātara.

mātrāus, α, um, (mater), μήτρεος, μητρικός, μητρώος. m. mātara, τὸ μητρικὸν ὄνομα, τὸ τῆς μητρὸς εἶμα. res maternā, ἡ μητρώα εὐστα- uobilitas m., ἡ πρὸς μητέρα εὐγί- νεια. m. mātara, ἡ πρὸς μητέρα πᾶπ-πος, tempora maternā, ἡ τῆς ἀνά- στροφῆς χρόνος.

mātrāra, α, θ, (mater) ἡ μη- τρώδης, ἡ πρὸς μητέρα ὄντα, ἡ πρὸς μητέρα τεθῆς.

māteria, α, κ, -ries, εἰ, θ, (ma-ter) ὕλη (τροπέσι πᾶν, ἐξ οὗ πλατ-

τεταί τι ἢ κατασκευάζεται). rerum, ἡ ὕλη τῶν ὄντων. m. rudis, ὕλη ἀ-

νέργατος. 2) ὕλη, φυλεῖα, ξύλη (τὰ ἐρείφιμα, ναυπηγήσιμα, κττ. θέν τὰ ἐν τῇ συνηθείᾳ μαδρία).

mate-riam cadere, ὑλοτομεῖν, ξυλοκοπεῖν. 3) τὸ ξυλῶδες τοῦ δένδρου μέρος, τὸ ξύλον. inter corticem et materiam,

διαμέσου τοῦ φλοιοῦ καὶ τοῦ ξύλου. 4) ὕλη, κτήμα, κλάδος, vitis in ma-

teriam effunditur, ἡ ἀμπέλος ὑλομα-νέ, ξυλομανέ. 5) ὕλη τροφῆς, τρο-

φή. 6) φύλον, γένος, quod ex veteri materia nascitur, τὸ ἐκ παλαιῶν

προδόντων γεννώμενον. 7) ὕλη, ὑπο-

στασις, ὑπόθεσις, scribendi, dicendi, τοῦ γράφειν, τοῦ λόγου, medicinar,

ἡ ιατρικὴ ὕλη. 8) ἀφροσύνη, πρῶτασις, κλίσις, materbo alicui materiam alere rei, διδόναι τινὶ ἀφροσύνην προ-

τι. 9) τὸ ἄφροτον, ἡ φύσις, materia tua, ἡ σὴ φύσις, ἡ σὴ διαθέσις.

materiarius, ii, ὁ (ὅπου, materiarior) εὐπορος ξυλείας.

māteriālus, α, um, (materia ἐρ-λοπαγῆς, ξυλοφρακτός, uedes mā-

teris materiālis, εἶκος μικροῖς εἴτε πα-θεῖς ξυλοῖς κατασκευασμένους εἴτε μαίνεις, is, materia. [αἰθερ,

+māterios, ari, ὑλοτομῶ, ξυλεῖται, ξυλίζονται.

mātrāis, is, mātara.

mātrāus, α, um, (mater), μήτρεος, μητρικός, μητρώος. m. mātara, τὸ

μητρικὸν ὄνομα, τὸ τῆς μητρὸς εἶμα. res maternā, ἡ μητρώα εὐστα-

uobilitas m., ἡ πρὸς μητέρα εὐγί-νεια. m. mātara, ἡ πρὸς μητέρα πᾶπ-

πος, tempora maternā, ἡ τῆς ἀνά-στροφῆς χρόνος.

mātrāra, α, θ, (mater) ἡ μη-τρώδης, ἡ πρὸς μητέρα ὄντα, ἡ πρὸς

μητέρα τεθῆς.

mathēmatikos, i, ὁ μαθηματικός. 2) ὁ μαθηματικός, ἀριθμολόγος, ἀποδομάντης, χαλδαῖος.

Matius, i, ὁ ὄρος τῆς Ἀπουλίας.

Matinus, a, um, τοῦ Μαρτίνου ὄρους.

Matisco, onis, ὁ. Μάτισκων, πόντος Αἰδουῶν, τανὺν Μαγόν.

Matius, ii, ὁ. ὁ Μάτιος.

Matula, ium, cū, (mater) ἡ, τῆς Αἰσώπης (mater Matula) ἐστὶν ἡ γυνὴ τοῦ Αἰσώπου.

matricida ae, ὁ. (mater-caedo) ματρικιδεύς. [ματροκτονία.]

matricidium, ii, cū, (matricida) ματρικιδίον.

matrimonium, ii, cū, (mater) γάμος, ὁ.

matrimonialis, ad, ὁ, συζυγία, συζυγικός.

matrimonio conjungi, γάμον συζεύσκειν.

matrimonio deponere, ἐκίπτειν, ὁ. matrimonio dissolvere aliquem, ἀποδομάναι πομπικῶς, aliquem in matrimonium ducere, ἀγαγεῖν, λαμβάνειν.

matrimonium habere, γάμον ἔχειν, γάμον ἔχειν.

matrimonium in matrimonio, ἔχειν τὸν γάμον.

matrimonium dare alicui alium in matrimonium, ἀποδομάναι τινὶ τὸν γάμον.

matrimonium collocare alium in matrimonio, ἀποδομάναι αὐτῷ τὸν γάμον.

matrimonium, ὁ. γάμος, γαμέτις, γυνή.

matrimus, a, um, (mater) ὁ ἐπὶ μητρὶ ζῶν, ὁ τὴν μητέρα ἐπὶ ζῶσαν ἔχων.

matrona, ae, ὁ. (mater) ἡ θάγενς, ἡ ἀνή, ἡ ἐπὶ μητρὶ ζῶσα.

matrona, ae, ὁ. (mater) ἡ θάγενς, ἡ ἀνή, ἡ ἐπὶ μητρὶ ζῶσα.

matrona, ae, ὁ. (mater) ἡ θάγενς, ἡ ἀνή, ἡ ἐπὶ μητρὶ ζῶσα.

matrona, ae, ὁ. (mater) ἡ θάγενς, ἡ ἀνή, ἡ ἐπὶ μητρὶ ζῶσα.

matrona, ae, ὁ. (mater) ἡ θάγενς, ἡ ἀνή, ἡ ἐπὶ μητρὶ ζῶσα.

matrona, ae, ὁ. (mater) ἡ θάγενς, ἡ ἀνή, ἡ ἐπὶ μητρὶ ζῶσα.

matrona, ae, ὁ. (mater) ἡ θάγενς, ἡ ἀνή, ἡ ἐπὶ μητρὶ ζῶσα.

matrona, ae, ὁ. (mater) ἡ θάγενς, ἡ ἀνή, ἡ ἐπὶ μητρὶ ζῶσα.

matrona, ae, ὁ. (mater) ἡ θάγενς, ἡ ἀνή, ἡ ἐπὶ μητρὶ ζῶσα.

matrona, ae, ὁ. (mater) ἡ θάγενς, ἡ ἀνή, ἡ ἐπὶ μητρὶ ζῶσα.

matrona, ae, ὁ. (mater) ἡ θάγενς, ἡ ἀνή, ἡ ἐπὶ μητρὶ ζῶσα.

matrona, ae, ὁ. (mater) ἡ θάγενς, ἡ ἀνή, ἡ ἐπὶ μητρὶ ζῶσα.

matrona, ae, ὁ. (mater) ἡ θάγενς, ἡ ἀνή, ἡ ἐπὶ μητρὶ ζῶσα.

matrona, ae, ὁ. (mater) ἡ θάγενς, ἡ ἀνή, ἡ ἐπὶ μητρὶ ζῶσα.

matrona, ae, ὁ. (mater) ἡ θάγενς, ἡ ἀνή, ἡ ἐπὶ μητρὶ ζῶσα.

matrona, ae, ὁ. (mater) ἡ θάγενς, ἡ ἀνή, ἡ ἐπὶ μητρὶ ζῶσα.

Matruken ἡ Μάτρικον, πόλις τῆς Γερμανίας, τανὺν Μάδεν.

matula, ae, ὁ. ἡ μή, ἡ ἐπὶ μητρὶ ζῶσα.

matulate, ἐπὶ. ἐπὶ σπουδῇ, ταχέως, διὰ σπουδῆς. [ἐπισπουδῆν.]

maturatione, onis, ὁ. (maturare) τὸ ματῦρε, ἐπὶ. μ. π. κ. ὅπ. ὠραῖος, ἐν ὠρῇ, ἐν καρπῷ. 2) συνήθ. ἐπὶ σπουδῇ, σπουδῇ, διὰ σπουδῆς, ταχέως, ταχύνειν, matorissime κ. σπουδ.

maturne, ταχύνειν, ταχύνειν, ταχύνειν.

maturo, rui, ere, (maturus) πεπαινωμένος. 2) ἀδύνατος, ἀδύνατος, ἀδύνατος, ὠραῖος γίνεσθαι.

partus maturo, τὸ ἐμβρυον τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

maturo, alis, ὁ. (maturus) ὁ ματῦρος, ὁ ματῦρος, ἀδύνατος ad maturitatem perducere, τελεωφανέσθαι.

νιτο εἴτε ἀπλῶς matuta, παρθένος ὥραια ἄνδρες εἴτε γάμου, ἡλικίαν γάμου ἔχουσα. 2) ὥραιος, καίριος, ἐγκαίριος. 3) πρωῒος, πρωῒμος, ταχυῖ.

Mātūta, ae, θ. εἴτε mater Maluta, ἡ Λευκοθέα.

matutinus, a, um, (mane) ἑωθινός, πρωῒος. capius volucrum matutinus, τὸ ἑωθινόν τῶν ὀρνίθων μέλος. dies m., ἡ πρωῒα, τὸ ἑωθινόν. matutinos pectens capillos, πρωῒ κτενίζων τὴν κόκκην. m. pater, ὁ Ἰανὸς, ὃς ἔωθεν προσερχόμενοι. m. tempus εἴτε ἀπλῶς matutinum, εἰ. τὸ ἑωθινόν, ἡ πρωῒα, ἡ ἑως.

Maurētānia, ἴδ. Mauritania.

Mauri, orum, ἴδ. Maurus.

Mauritānia (Mauret.), ae, θ. Μαυρουσία, γῶρα τῆς Λιβύης.

Maurus, a, um, Μαυρούσιος, τῶν Μαυρουσίων. Maurus, ἄ. ὁ Μαυρούσιος. Mauri, πλ. οἱ Μαυρούσιοι, Μαῦροι.

Maurūsius, a, um, Μαυρούσιος. Maurusii, πλ. οἱ Μαυρούσιοι.

Mausōlus, i, ἄ. Μῦσώλιος. -lēus, a, um, Μῦσώλειος, τοῦ Μῦσώλου. sepulcrum εἴτε ἀπλῶς Mausoleum, i, εἰ. τὸ Μῦσώλειον, ὁ Μῦσώλου τάφος, ἐν τῶν ἐπὶ ταυμάτων. 2) mausoleum, i, εἰ. τὸ μῦσώλειον, πᾶς μεγαλοπρεπὴς τάφος.

mauōlo, ἴδ. malo. [tius.]

Mavors, Mavorius, ἴδ. Mars, Martius, ἐπὶ. ἴδ. magis.

maximōpere, ἐπὶ. ἴδ. magnopere. maximus, a, um, ἴδ. magnus.

† Mazāca, ae, θ. τὰ Μάζακα, πόλις τῆς Καππαδοκίας.

Mazāgae, arum, θ. Μάζαγαι, πόλις Ἰνδίας.

mazōnōmus, i, ἄ. ὁ μαζονόμος, τὸ μαζονόμον (εἶδος τρυβλίου).

meatet, meapte, ἴδ. met, pte.

meātus, us, ἄ. (meo) περιεία, χί-

νησις, φερὰ (βαδισμός, πηδῆσις, ἐρπυσμός, κτ.). solis lunaeque, ἡ φερὰ εἴτε ὁδὸς τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης. aquilae, ἡ φερὰ, πηδῆσις τοῦ αἵματος. animae εἴτε spirandi, ἡ ἀναπνοή, ἡ τοῦ πνεύματος διαρροή. 2) πόροι, δρόμοι, ὁδοί.

me-castor, ἴδ. Castor.

me-cum ἀντὶ τοῦ cum mē.

meddix ἴδ. medix.

Mēdēa, ae, θ. Μήδεια.

mēdeor, ēri, alui, (υἰέλω, μ. εἰδ. α. μ. α. ι.) θεραπεύω τινὰ ἢ τι, ἐπικουρῶ τινι. medens, ἄ. ὁ ἱατρός. 2) μεταφ. ἰώμαι, ἀκούμαι, θεραπεύω τι, ἐπικουρῶ, βοηθῶ τινι. Τριτοπρόσ. ut huius vitio medeatur, ὅπως ἐπικουρίῃ γίνηται ταύτῃ τῇ κακίᾳ.

Mēdia, ae, θ. Μηδία.

mēdiastinus, i, ἄ. (medius) διακονος, ὑπηρέτης.

*medicābilis, e, ἱκσίμης, ἀκίσιμης. θεραπεύσιμος. 2) ἱατῆριος, ἱατρικός. ἀκιστικός, θεραπευτικός.

medicāmen, īnis, εἰ. (medicū) ἱάμα, ἄκισμα, θεραπεία, φάρμακον, δηλητήριον. 3) φάρμακον, μαγικὸν φάρμακον, μάγγανον, μάγνημα. 3) φάρμακον, μάγνημα, ἄρτυμα.

medicāmentum, i, εἰ. = medicāmen. 2) φάρμακον, βῆμα, βαφή. 3) φάρμακον, φύκος, ἔντριμμα.

1. medicātus, a, um, ἴδ. medicus.

2. + medicātus, us, ἄ. φάρμακον, μάγγανον, μάγνημα.

medicēns, ἴδ. medicinus.

medicīnus, a, um, ἱατρικός. 3) m. εἴτε ἀπλῶς medicina, θ. ἡ ἱατρικὴ medicinam exercere ἢ facere, ἱατρεύειν. 2) m. ὄπιν, officina, τὸ ἱατρεῖον. 3) m. ὄπιν. rns, τὸ ἱάμα, ἄκισμα, θεραπεία, φάρμακον. μεταφ. ἡ θεραπεία, ἐπικουρία, τὸ ἐπικουρήμα.

*†medico, avi, alum, are, πηλ.

ἰῶμαι, ἀκούωμαι, θεραπεύω τι, ἐπι-
κουρῶ τινι. 2) φαρμάκω τι, ἄρτωω,
βρίχω, εὐλαίρω τι. 3) φαρμάκω, βί-
πτω τι. 4) φυκῶ, ἐντρίβω τι. 5) φαρ-
μακῶ, δηλητηριῶ χρίω τι. -συνήθ.
μόνον κατὰ μ.τ. medicalus, a, um,
ἱατῆριος, ἱατικός, ἀκιστικός, θερα-
πευτικός.

medicor, atus, ari, alcuī κ. alqd,
ἰῶμαι, θεραπεύω τινά, ἰῶμαι, ἀκού-
μαι τι, ἐπικουρῶ τινι.

mēdicus, a, um, (medeor) ἱατρι-
κός, ars m., ἡ ἱατρικὴ. medicus, a, ē
ἱατρός. 2) ἱατῆριος, ἱατικός, ἀκιστι-
κός, θεραπευτικός.

Mēdicus, a, um, Μηδικός.

mēdie, ἐπὶ (μ.τ.) μέσως, μετρίως.
mēdiatas, atis, θ. μεσότης, τὸ μέ-
σον. 2) ἡ ἡμέσις, τὸ ἡμέσιον.

mēdiūnum, ī, cū. κ. -nus, ī, d. ē
μεδιονμός.

mēdiocris, e, (medius) μέσος, μέ-
τριος, ἐπιεικής, ἱκανός. 2) ἐπὶ ψυχῆς.
μέτριος, ἐπιεικής, ἐγκρατής. 3) μέ-
τριος, μέτριος τις, οὐκ ἔσχατος, μικρός,
φαύλος, κοινός.

mēdiocritas, atis, θ. μετρίότης,
μέτροτης, τὸ μέτριον, τὸ μέσον.

mēdiocriter, ἐπὶ μ. σ. μετρίως,
μέσως ἐπιεικῶς, ἱκανῶς. 2) μετρίως,
τὸ πᾶν, εὐλαίαν, εὐτελεῶς.

Mēdiolānum, ī, κ. -nium, n., cū.
Μεδιόλανον, Μεδιολάνιον, τανὺν Μι-
λου. Mediolanensis, e, Μεδιολάνιος.

Mēdiomatiēi, orum εἴτε -trīces,
um, a. Μεδιοματρικοί, Μεδιοματρι-
κοί, ἔθνος τῆς Κελτικῆς Γαλλίας.

Medion, ōnis, a. Μεδιών. -ōniī,
orum, a. Μεδιώνιοι. [τος, μέσος.

mēdiocimus, a, um, (ἀρχ.) μεσάιτα-
+ mēdiābundus, a, um, μελετών.
+ mēdiātamentum, ī, cū. μελέτη, πα-
ρασκευή. 2) μελέτημα.

mēdiāle, ἐπὶ μ. μετὰ μελέτης, διὰ
μελέτης. 2) ἰσχυμένως.

mēdiātio, ōnis, θ. (meditor) με-
λέτη, σκέψις. 2) μελέτη, ἀσκήσις.
campesiris, ἡ πολεμικὴ μελέτη. di-
cendi, ἡ ζητηρικὴ μελέτη.

mēdiātus, a, um, (μ.τ. τοῦ mo-
ditor) παθ. μεμελεστημένος, ἰσχυμέ-
νους. non m., ἀμελέτητος.

mēdierrāneus, a, um, (medius
terra) μεσούγειος. cū. -nea, orum,
πλ. τὰ μεσούγεια, ἡ μεσούγεια.

mēditor, atus, ari, alqd ἢ de te,
μ. ε. λ. ε. τ. ὠ. σκέπτομαι, διασκέπῶ τ.,
σκέπτομαι, λογιζομαι περὶ τινος.

secum, σκεπτεσθαι, λογιζεσθαι πρὸς
ἑαυτὸν. mecum m. quid dicam, μι-
λατῶ, πρὸς ἑμαυτὸν σκέπτομαι, τι
ἂν εἴποιμι ἢ ὅ, τι χρὴ λέγειν.

causam, accusationem, μελετῶ τὴν
δίκην, τὴν κατηγορίαν. versus, στι-
χους. alcuī insidias, ἐπινοεῖν. κατα-
σχευάζειν τινὶ ἐνέδρας. fugam, δια-
νοεῖσθαι φυγὴν. m. proficisci, βεβ-
λευσμαι, διανοεῖσθαι, ἐπινοῶ πορεύε-
σθαι. ad rem, σπουδάζω περὶ τι. ἀ-
σκάω τι. meditatus, a, um, μεμελε-

mēdiū, id. medius. [τῆς κ. α. α.]
medius, a, um, μέσος ε. m. iuris,
τὸ μέσον μέρος. m. tempus, τὸ μέσον
τοῦ χρόνου. m. collis, τὸ μέσον τοῦ
τόπου. m. dies, ἡ μέση, μεσοῦσα.

ἀκμάζουσα ἡμέρα. m. aestus, ἡ ἀκμή
τοῦ καυθώσεως. in media urbe, in me-
dio urbis εἴτε medio nrbis, ἐν τῇ
μέσῃ πόλει, ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως.

in urbe media εἴτε media in urbe,
ἐν τῇ πόλει μέσῃ, ἐν μέσῃ τῇ πόλει.

medios per hostes fertur, διὰ μέσων
τῶν πολεμίων φέρεται. in m. agmen
εἰς τὸ μέσον τοῦ στρατοῦ. in me-
diū loco, καθίζομαι εἰς τὸ μέσον.

medio tempore, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
medii dies, αὐτὰ μεταξὺ ἡμέραι. me-
diū arripere alqm, μέσον λαμβά-
νειν τινά. inter bellum et pacem me-
diū nihil est, εἰδὲν μέσον (δ. α. με-

viro εἴτε ἀπλῶς matura, παρθένος
ὥραια ἀνδρὸς εἴτε γάμου, ἡλικίαν γά-
μου ἔχουσα. 2) ὥριος, καίριος, ἐγ-
κρίσις. 3) πρῶτος, πρῶτος, ταχὺ.

Mātūta, ae, ō. εἴτε mater Matu-
ta, ἡ Αἰρηθία.

matutinus, a, um, (mane) ἑωθινός,
πρῶτος, cantus volucrum matutinus,
τὸ ἑωθινὸν τῶν ὀρνίθων μέλος. dies
m., ἡ πρῶτα, τὸ ἑωθινόν. matutinos
pectens capillos, πρῶτῃ κτενίζων τὴν
κόμην. m. pater, ὁ Ἰανός, ὃς ἑωθεν
προσεύχονται. m. tempus εἴτε ἀπλῶς
matutinum, εἰ, τὸ ἑωθινόν, ἢ πρῶτα,
ἢ ἑως.

Maurētānia, ἴδ. Mauritania.

Mauri, orum, ἴδ. Maurus.

Mauritānia (Mauret.), ae, ō. Μαυ-
ρουσία, γῶρα τῆς Λιβύης.

Maurus, a, um, Μαυρούσιος, τῶν
Μαυρουσίων. Maurus, ā, ὁ Μαυρού-
σιος. Mauri, πλ. οἱ Μαυρούσιοι,
Μαῦροι.

Maurūsius, a, um, Μαυρούσιος.

Maurusii, πλ. οἱ Μαυρούσιοι.

Mausolus, i, ā, Μουσώλος, -lūs,
a, um, Μουσώλειος, τοῦ Μουσώλου.
sepulcrum εἴτε ἀπλῶς Mausoleum,
i, ō, τὸ Μουσωλεῖον, ὁ Μουσώλου
τάφος, ἓν τῶν ἐπὶ τῶν θαυμάτων. 2)
mausoleum, i, ō, τὸ μουσωλεῖον,
πρὸς μεγαλοπρεπῆς τάφος.

malōlo, ἴδ. malo. [tios.]

Mavors, Mavortius, ἴδ. Mars, Mar-
maxime, ἐπὶ. ἴδ. magis.

maximopere, ἐπὶ. ἴδ. magnopere.

maximus, a, um, ἴδ. magnus.

† Mazāca, ae, ō. τὰ Μάζακα, πό-
λις τῆς Καππαδοκίας.

Mazāgae, arum, ō. Μάζαγαι, πό-
λις Ἰνδίας.

mazōnōmos, i, ā, ὁ μαζονόμος, τὸ
μαζονόμον (εἶδος τρυβλίου).

meamet, meapte, ἴδ. met, me.

meātus, us, ā. (meo) πορεία, χί-

νησις, φορὰ (βαδισμός, πτήσις, ἐρ-
πυσμός, κττ.) solis lunaeque, ἡ φορὰ
εἴτε ὁδὸς τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης.
aquilae, ἡ φορὰ, πτήσις τοῦ ἀετοῦ.
animae εἴτε spirandi, ἡ ἀναπνοή, ἡ
τοῦ πνεύματος διαβροχή. 2) πόρος,
δρόμος, ὁδός.

me-castor, ἴδ. Castor.

me-cum ἀντὶ τοῦ cum me.

meddix ἴδ. medix.

Medīca, ae, ō. Μήδικα.

medeor, ūri, alevi, (μεῖλω, μ. εἶδ. α
μ. εἶδ. ι) θεραπεύω τινά ἢ τι, ἐπικουρῶ
τινι. medens, ā, ὁ ἰατρός. 2) μετα-
ιδῶμαι, ἀκούμαι, θεραπεύω τι, ἐπικου-
ρῶ, βοηθῶ τινι. Τριτοπρόσ. ut hunc
vitio medeatur, ἔπως ἐπικουρία γί-
νηται ταύτῃ τῇ κακίᾳ.

Mēdia, ae, ō. Μηδία.

mediastinus, i, ā. (medius) δια-
κονος, ὑπηρετής.

medicābilis, e, iāsimos, ἀκρίσιμος,
θεραπεύσιμος. 2) ἱατρίκος, ἱατρικόν.
ἀκροτικός, θεραπευτικός.

medicāmen, īnis, εἶδ. (medicor)
ἱαμα, ἀσμα, θεραπεία, φάρμα-
κον, δηλητήριον. 3) φάρμακον, μα-
γικὸν φάρμακον, μάγνημα, μάγευμα.
3) φάρμακον, μάγευμα, ἄρτυμα.

medicāmentum, i, ō, = medicā-
men. 2) φάρμακον, βίμμα, βαφή. 3)
φάρμακον, φύκος, ἐντρίμμα.

1. medicātus, a, um, ἴδ. medico.

2. + medicātus, us, ā. φάρμακον
μάγνημα, μάγευμα.

medicīna, ἴδ. medicinus.

medicīnus, a, um, ἱατρικός. ὁ
m. εἴτε ἀπλῶς medicina, ὁ, ἡ ἱα-
τρικὴ. medicinam exercere ἢ facere,
ἱατρεύειν. 2) m. ὄπον. officina, τὸ
ἱατρεῖον. 3) m. ὄπον. res, τὸ ἱαμα.
ἄκσμα, θεραπεία, φάρμακον. μα-
ταρ. ἡ θεραπεία, ἐπικουρία, τὸ ἐπι-
κούρημα.

† medicō, ūvi, atum, are, alqd.

ἰῶμαι, ἀκούωμαι, θεραπεύω τι, ἐπι-
κουρῶ τινα. 2) φαρμάσσω τι, ἀρτῶω,
βρέχω, ἐλείρω τι. 3) φαρμάσσω, βά-
πτω τι. 4) φυκῶ, ἐντρίβω τι. 5) φαρ-
μακῶ, δηλητηρίω χρίω τι. -συνήθ.
μῶνον κατὰ μ. γ. medicatus, a, um,
ιατῆρι, ἱατρικός, ἀκιστικός, θερα-
πειυτικός.

medicor, atus, ari, alicui x. alqd,
ἰῶμαι, θεραπεύω τινά, ἰῶμαι, ἀκού-
μαι τι, ἐπικουρῶ τινα.

medicus, a, um, (medeor) ἱατρι-
κός, ὁσ. m., ἡ ἱατρική, medicus, a. ὁ
ιατρός. 2) ἱατῆριος, ἱατρικός, ἀκιστι-
κός, θεραπευτικός.

Medicus, a, um, Μηδικός.

medic, ἐπὶ (μ. γ.) μέσως, μετρίως.
medietas, atis, θ. μεσότης, τὸ μέ-
σον. 2) ἡ ἡμίσεια, τὸ ἥμισυ.

medimnum, i, cū. κ. -nus, i, a. ὁ
μέθιμος.

mediocris, e, (medius) μέσος, μέ-
τριος, ἐπεικής, ἱκανός. 2) ἐπὶ ψυχῆς.
μετρίος, ἐπεικής, ἐγκρατής. 3) μέ-
τριος, μετρίος τις, οὐκ ἔξοχος, μικρός,
παῦλος, κοινός.

mediocritas, atis, θ. μετριότης,
μεσότης, τὸ μέτριον, τὸ μέσον.

mediocriter, ἐπὶ. μ. σ. μετρίως,
μέσως ἐπεικῶς, ἱκανῶς. 2) μετρίως,
οὐ πᾶν, οὐ λίαν, εὐτελῶς.

Mediolanum, i, κ. -nium, ii, cū.
Μεδιόλανον, Μεδιολάνιον. τανῶν Mi-
lan, Mediolanensis, e, Μεδιολάνιος.
Mediomatrici, orum εἴτε -trices,
um, a. Μεδιοματρικοί, Μεδιομάτρι-
κες, ἔθνος τῆς Κελτικῆς Γαλλίας.

Medion, onis, a. Μεδιών. -onii,
orum, a. Μεδιώνιοι. [τος, μέσος.]

medioximus, a, um, (ἀρχ.) μεσαίτα-
+ mediatundus, a, um, μελετών.
+ mediatamentum, i, cū. μελέτη, πα-
ρασκευή. 2) μελέτημα.

meditatio, ἐπὶ, μετὰ μελέτης, διὰ
μελέτης. 2) ἰοκταμένος.

meditatio, onis, θ. (meditor με-
λέτη, σκέψις. 2) μελέτη, ἀσκησις.
campensis, ἡ πολεμικὴ μελέτη. di-
cendi, ἡ ῥητορικὴ μελέτη.

meditatus, a, um, (μ. γ. τοῦ me-
ditor) παθ. μεμελετημένος, ἰοκτα-
μένος. non m., ἀμελετήτος.

mediterraneus, a, um, (medius-
terra) μεσόγειος. cū. -neā, orum,
πλ. τὰ μεσόγεια, ἡ μεσόγεια.

meditor, atus, ari, alqd ἢ de re,
μ. ε. λ. ε. τ. ὠ. σκέπτομαι, διασκέπῶ τι,
σκέπτομαι, λογιζομαι, ποιεῖ τινος
solum, σκεπτεσθαι, λογιζεσθαι πρὸς
ἐκείν. mecum m. quid dicam, με-
λετῶ, πρὸς ἑμαυτὸν σκέπτομαι. τί
ἂν εἴποιμι ἢ ὅ, τι χρὴ λέγειν. m.
causam, accusationem, μελετῶ τὴν
δίκην, τὴν κατηγορίαν. versus, στι-
χους, alicui insidias, ἐπινοεῖν, κατα-
σκευάζειν τινὶ ἐνέδρας. fugam, δια-
νοεῖσθαι φυγεῖν. m. proficisci, προ-
λεῖσθαι, διανοεῖσθαι, ἐπινοεῖν περὶ
σθαι. ad rem, σπουδάζω περὶ τι, ἄ-
σκῶ τι. meditatus, a, um, μεμελε-
τημένον, ἴδ. medius. [τῆς αἰ.

medius, a, um, μέσος. m. pars,
τὸ μέσον μέρος. m. tempus, τὸ μέσον
τοῦ χρόνου. m. collis, τὸ μέσον τοῦ
ὄρους. m. dies, ἡ μέση, μετῴσσι,
ἀκμάζουσα ἡμέρα. m. aetatus, ἡ ἡλικία
τοῦ καύσωτος. in media urbe, in me-
dio urbis εἴτε medio urbis, ἐν τῇ
μέσῃ πόλει, ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως.
in urbe media εἴτε media in urbe,
ἐν τῇ πόλει μέσῃ, ἐν μέσῳ τῇ πόλει.
medios per hostes fertur, διὰ μέσων
τῶν πολεμίων φέρεται. in m. agmen,
εἰς τὸ μέσον τοῦ στρατοῦ. in me-
dium loco, καθίζομαι εἰς τὸ μέσον.
media tempore, ἐν τῷ μεταξύ χρόνῳ.
medii dies, αἱ μεταξύ ἡμέραι. me-
dium arripere alqm, μέσον λαμβά-
νειν τινά. inter bellum et pacem me-
dium nihil est, εἰδὲν μέσον ἴδ. m.

του ἐστὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης, Megaram mediam Corintho Athenisque ἢ Corinthi et Atharum condidēre, τὰ Μέγαρον μέση (ἐν μέσῳ) τῆς τε Κερνίνθου καὶ τῶν Ἀθη-
 ῶν ἔκτισαν. 2) μέσος, μέτριος, κοι-
 νός, m. vñom, μέσος οἶκος (οὔτε πλ-
 λυτὸς οὔτε νωτός). m. ingenium, μέ-
 τριος, κοινὸς νοῦς. 3) μέσος, μεσούων,
 διὰ μέσων ὧν, ἐκ τοῦ μέσου λαβήμα-
 τος, μετ' αὐδιστέρου ὧν. 4) μέσος, με-
 σούτων, medius fratris et sororis,
 μέσος, μεσότης τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς
 ἀδελφῆς, μεσότησαν τὴν διαλλαχὴν
 αὐτῶν, paci se medium offerre, με-
 σότησειν τὴν διαλλαγὴν τοῦ πολέμου.
 5) μέσος, ἐμπέδοτος, vocabulom m.,
 μέσος ἔχμα, μέση λέξις. 6) σπ. ἡμι-
 σπ. mediam aurum, ἡ ἡμισυς χρυ-
 σός, τὸ ἡμισυ τοῦ χρυσοῦ, — οὐσ.
 medium, οὐ, τὸ μέσον, dici, τῆς ἡ-
 μισίας. medium, τῆς οἰκίας. medio
 aedificā, κατὰ τὸ μέσον τῆς οἰκίας.
 μεταφ. medio ἢ per medium ire,
 τὴν ὁδὸν οὐδὲν παρεκτρέχειν, τὰ μέτρια
 τηρεῖν. 2) τὸ μέσον, τὸ κοινόν, τὸ φα-
 νερόν, praeda est in medio, ἡ λοιπὴ
 κοινὴ παῖς ἐστὶ, rem in medio po-
 nere, εἰς μέσον τιθεῖναι τι. palma
 in medio posita, ἡ στέφανος, τὰ
 ἄλλα ἐν μέσῳ κίτται: affere alqd in
 medio, εἰς τὸ μέσον τιθεῖναι, εἰς τὸ
 κοινόν κατατίθεσθαι τι. consulere in
 medio, βουλευέσθαι ὅπερ τοῦ κοι-
 νού, verba e medio, de medio, ἔχμα-
 τα κοινά, χρδαία, τετριμμένα, τειν
 in medio relinquere, εἶναι τι ἀκριστον.
 tollere hominem de medio, ἐκποδὼν
 ποιεῖσθαι. θανατοῦν τινα. excedere e
 medio, ἐξίστασθαι ἐκ τοῦ μέσου, ἐκ-
 ποδὼν γίγνεσθαι ἐνίστα καὶ ἐκπο-
 δὼν γίγνεσθαι, ἀπονήσκειν. in me-
 diū venire, procedere, εἰς τὸ μέσον
 ἔρχεσθαι, εἰς τὸ φανερόν ἐξίεναι. in
 medio esse, παρῆσθαι, ἐν τῷ φανερῷ

ἐστὶ. erimen in medio erit, τὸ ἀναι-
 ρημα φανερόν ἐσται. conferre, pro-
 ferre alqd in medium, εἰς τὸ μέσον
 φέρειν, εἰς τὸ κοινόν ἀπορρίπτειν τὴν
 πᾶσι δῆλον ποιῆναι τι.

medius fidius, ἴδ. Fidius.

medix (meddix), ἴσις, ἄ. (ἀ. ὁ-
 σκίων ἐκ τοῦ med-eor) = curator po-
 puli, magistratus, ὅθεν medix iuticus
 (iuticus ἐκ τοῦ Ὀσκινοῦ iouto = io-
 tus) = summus Campanorum magis-
 tratus, ἡ μεγίστη παρὰ τοῖς Καμπ-
 ανοῖς εἴτε Ὀσκοῖς ἀρχή.

medulla, α, ὁ. [medius] (ποιη-
 κ. μετ.) μυελός (ὁσπῶν). 2) μῆρ, ἐν-
 τριεῖων (φυτῶν). 3) μεταφ. ἡ με-
 λος, τὸ ἔνδον, τὸ ἐντός, τὸ ἐσωτερικόν
 coram mordet medullas, ἡ προνοία ἐ-
 κανε τὰ σπλάγγνα, τὸν θυμόν.

Medulla, α, ὁ. Μεδουλία, πῖσις
 τῆς Λατίνης. -lini, orum, Μεδουλίων,
 medullitius, ἐπὶ φ. μεδούθεν, ἐν με-
 λού. μεταφ. ἐκ καρδίας, ἐκ ψυχῆς
 ἐν τῇ ψυχῇ. [καὶ Περσικῶς.]

Mēdus, α, um, Μηδίας. ποιητ.

Mēdus, ἰ, ἄ. Μηδός, ποτ. τῆς Μη-
 τίδος. 2) Μηδός, υἱός τῆς Μητρός.
 3) Μηδός, κάτοικος τῆς Μηδίας. Mē-
 di, ἄ. οἱ Μηδοί. ποιητ. ἐνίστα οἱ Μη-
 δοί οἱ Πέρσαι, οἱ Ἀσσύριοι.

Medusa, α, ὁ. Μεδουσα. Medū-
 saeus, α, um, Μεδουσαῖος, τῆς Με-
 δουσῆς.

Megaboeclius, ἰ, ἄ. Μεγαβόκλιος.
 Megara, α, ὁ. Μεγαρία.

Megalensia (ἀρχ. -lensia), totum
 οὐ, τὰ Μεγαλήσια, ἀγῶνας τῆς Μεγα-
 λῆς θεῶν μετρί, τῇ Κυβέλλῃ, ἐπὶ τῇ
 λούμηναι ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ.

Megalēropolis, ἰ, ὁ. Μεγαλιπό-
 λις. Megalēpolis, -līne, arum & -
 lani, orum, ἄ. οἱ Μεγαλοπόλιται.

Megarā, α, ὁ. x. Megara. οὐ, τὰ
 Μέγαρα, πόλις τῆς Βοιωτίας. 2)
 τῆς Σικελίας.

Mēgāreius, a, um, Μεγαρήσιος, τοῦ Μεγαρήσιου. [Μεγαρηικός.

1. Mēgāreus, a, um, Μεγάρεσιος,

2. Mēgāreus, εἰς ἑτε ὅς, α. Μεγάρεος, οὗτος τοῦ Πρασιδανός. 2) Μεγαρέος, ὁ ἐκ Μεγάρων.

Mēgāreus, a, um, Μεγαρηικός.

Mēgāris, idis, θ. Μεγαρίς εἴτε πᾶ Μεγαρά τῆς Σικελίας.

Mēgārus, a, um, Μεγαρηικός.

ῥηγογιστᾶνες, um, α. οἱ μαγιστᾶνες.

mehercule, mehercle, id, hercule.

mejo, tre, (ἰ μ ι χ ε ω) οὐκ ω.

mel, mellis, οὐ. μ ε λ ι. mella Αἰ-
τια, Ἀττικόν εἴτε Ἰαχτίον μέλι.

mella facere, conficere, μελιτουργεῖν.

2) μεταφ. το μελ, εἰ γλυκύστον.

ἔδοσεν, melli est, γλυκύ ἐστιν. 3) μέλι τῆς γλώσσης, τὸ μελίφωνον, γλυκυφωνία, ἑσπερια.

Mēla ar, a. Μελάρ.

Mēlampus, odis, α. Μελάμπους.

melancholicus, a, um, μελαγχολικός. [Μελανχολία.

Mēlāippe, es, εἴτε -nippe, ar, θ.

Mēlāniprus, i, a. Μελάνιπρος.

Mēlantho, us, θ. Μελάνθος.

Mēlantius, i, a. Μελάντιος.

Mēlas, ānis, α. Μελας, ὄνομα πα-
τρῶν.

melicūm = melliculum.

Mēli, orum, α. Μελδοί, ἔθνος
τῆς Γαλλίας.

Mēleāger, grī, α. Μελεάγρος.

mēleāgris, idis, θ. μελεαγρίς, εἶδος
ἔρυνθων. [ιδεῖσθαι Μελεάγρου.

Mēleāgrīdes, dum, θ. Μελεαγρίδες.

Mēlibea, ae, θ. Μελίβεια, πόλις
τῆς Μαγνησίας. Meliboeus, a, um,

Μελιβοεύς. [κίετης.

Mēlicerta εἴτε -tes, ar, α. Μαλι-
κήνους, a, um, μελικής, λυρικής.

mēlītōis, i, θ. μελίλωτος, μελί-
λωτον.

mēlimēlum, i, οὐ. μελίμηλον.

Mēlinum, i, οὐ. ὕπον. pigmentum,
ἢ Μηλία. Μελιάς, Μηλὶς γῆ.

mēlium, i, οὐ. ὕπον. vestimen-
tum, το μ ἡ λ ι ν ο ν εἴτε μηλίσιδες
ἐνδυμα.

mēlior, ius, ὄνομα. τοῦ bonus) βελ-
τίων, ἀμείνων, καλλίων. melius est.

βέλτιον, καλῶν, συμπεριωρεῖν ἐστι.

melius quippam spero, καλλίον το
ἐλπίζω. iō melius, ἐπὶ τὸ βέλτιον.

meliore sum εἴτε nili melius est,
ἀμεινον, καλλίον ἔχω. 2) ἀμείνων,

κρείττων. moribus melior, ἀμεινων,
κρείττων τὰ ἦθη. bello, κρείττων τον
πόλεμον, ἐν πολέμῳ, mellior para-

diei, το μελῖον τῆς ἡμέρας παρὰ,
πρὸ. bonus. [λερ, μελιφύλλον.

mēlispnyllum, i, οὐ. μελίσπορλον.

Mēlissus, i, a. Μελισσός.

Mēlitia, ae, θ. Μελίτια, νῆσος με-
ταξὺ Σικελίας καὶ Λιβύης κείνη,

ἢ τανὺν Μαλία. 2) Μελίτη (νῆσος).

Mēlitensis, e, Μελιταίος, ἐκ Με-
melius, id, bonus, bene. [λίτης.

Mēlius, a, um, Μηλιός, ἐκ Μηλίου.
+ meliuscule, ἐπίθ. (ὕπον. τοῦ me-

lius) βέλτιον ποιεῖν, μικρὸν τι καλλίον.

meliusculus, a, um, (ὕπον. τοῦ me-
lior) βέλτιον ποιεῖ, ὀλίγον καλλίον.

meliusculus est, βέλτιον πως ἔχει.

Mēlō, ae, α. Μελῶς.

mēlēcūm, i, οὐ. (ὕπον. τοῦ mel)
ἢ μελίπαις, γλυκύτατ, τὸ ἐρωμένιον.

+ mellifer, eis, erum (mel-faro)
μέλι φέρων. [γλυκύτατ, ἐρωτί.

+ mellilla, ae, θ. (mel) ἢ μελίπαις,
+ mellina, ae, θ. (mel) γλυκύτης.

mellitulus, i, a. (ὕπον. τοῦ mel-
litus) γλυκύτατος.

*mellitus, a, um, [mel] μελίτινος,
μελιτήρος, μελιγρός. 2) μεταφ. γλυ-
κύτατος, φίλτατος, ἐρασμιώτατος.

Mēlōdūnum, i, οὐ. Μελιδουνον,
πόλις τῆς Αιουδουνησίας Γαλλίας, ἢ
τανὺν Μελου.

*melos, ἰ, οὐ μέλος (ᾄσμα).

†Melos, ἰ, θ, Μέλος.

Melpōmēne, ἑς, θ, Μελοποιμένη.

membrāna, αε, θ, (membrum) ὑμν, δερμάτιον, δερματίς, 2] μεμβράνα, Περγαμηνή.

†membrānula, αε, θ, (ὀπικ. τοῦ membrum) ὑμνιον, δερμάτιον. 2] μικρά περγαμηνή, μικρά μεμβράνα.

membrātim, ἐπιβ. μεληδέν, μελεῖ-
στι, κατὰ μέλη. caedere alqd, δια-
μελεῖσθαι τέμνειν, μελίσσειν, διαμε-
λίσσειν τι. dicere, κατὰ κῶλα λέγειν.

membrum, ἰ, οὐ, μέλος, κῶλον,
(μέρος σώματος). membra ei artus,
μελῆ (κῶλα) καὶ ἄρθρα. 2] κῶλον, μέ-
ρος εἰκίς, νῶς, κττ. 3] κῶλον λόγου.

memini, issu, β, ἐλλειπτ. aleis
κ. alqm ἢ alqd, μὲ μνημαί τις, καὶ
τινα ἢ τι. meminero, μεμνήσομαι.
m. amici, amicū, μεμνημαι τοῦ φίλου.
benefici, beneficium, τοῦ εὐεργετήματος.
de re, περί τινος. m. te dicere εἴτε dixisse, μεμνημαι
σου λεγόντος εἴτε σε εἰπόντα (πατέ).
m. (me) videre virginem, μεμνημαι
ιδῶν τὴν παρθένον, ἀναμνησκώμαι,
ὅτι εἶδον. ego Metellum m. puer ita
honis esse viribus, ut, μεμνημαι ἔ-
γωγε παῖς ὧν τὸν Μέτελλον οὕτως
εὐρωστών ὄντα, ὥστε κτλ. meministi,
quanta esset admiratio, μεμνη-
σαι, ἔπειρος ἦν ὁ θαυμασμός. mem-
nito ai facias, (ἐνθυμήσου νὰ κάμῃς)
μεμνησο ποιεῖν. meministiis, me-
mentote, hos esse peritescendos,
μεμνησθε, ὅτι δεῖ ὑμᾶς φοβεῖσθαι
τούτους. 2] μεμνημαι, μνήμην τινὸς
ποιῶμαι, de exulibus εἴτε exulium,
μνήμην τῶν φυγάδων ποιῶμαι.

Memmiānus, α, um, τοῦ Μემμίου.

Memmius, α, um, Μέμμιος, τοῦ

Μεμμίου. Memmius, ἰ, ὁ Μέμμιος.

†Memnon, ὄνις, ἰ, Μήνων.

Memnōnius, α, um, Μηνόνιος.

ates Memnonias, εἰ μέμνονες (εἶδος
ὀρνίθων). 2] ποιητ. μέλας.

memor, ὄνις, (memini) aleis μνή-
μων, μεμνημένος τινός. cum perlis-
se, μεμνημένος ἀπολωλὸς ἐκείνου,
ὅτι ἀπώλετο, quae essent dicia, τῶν
εἰρημένων. 2] μνήμων, εὐχάριστος.
3] μνήμων, μνημονικός, μνημονικῶν
ἐργων. memor isti, μνησικακὸς ἐργῶν.
4] μνήμων, μνημόσυρος, εὐμνηστός.
nostri memor, ἡμῶν μνήμην ποιῶ-
μενος.

memōrābilis, +, μ. σ. (memoro)
μνημονεύτος, μνημονευόμενος. 2] ἀ-
ξιομνημόνευτος, ἀξιόλογος.

†memōrandus, α, um, ἀξιόμνη-
μένυτος, ἀξιόλογος.

*memōrator, ὄνις, ἰ, (memoro) ὁ
μνημονεύων, μνήμων, ἀφηγοούμενος.

1. memōratus, α, um, (μετγ. τοῦ
memoro) μνημονευόμενος, πολυ-
μνηστος, πολυθρύλητος, περίφημος.

2. memōratus, us, ἰ, (ἀρχ. κ.
μετγ.) ἀπομνημόνευσις, μνήμη, μνεία.

memoria, αε, θ, (memor) μνήμη,
μνημοσύνη, ἀνάμνησις. memoria te-
nere alqd, in memoria habere alqd,
διὰ μνήμης ἔχειν τι, μεμνησθαι τι-
νος. alqd memoriae (suae) mandare,
tradere, τίθεσθαι τι εἰς τὴν μνήμην.
in memoriam reducere alqd, ἀναμ-
νησκεισθαι τι. revocare alqm in
memoriam, ἀναμνησκεισθαι τινός.
e memoria excedit alqd, ἐκπίπτει τι
τῆς μνήμης, ἐπιλανθάνομαι τινος. mo
fugit (falli) memoria εἴτε memoriam
meam fugit, διαφεύγει μου τὴν μνή-
μην, ἐπιτέλησμαι. ex memoria ex-
ponere alqd, ἀπὸ μνήμης λέγειν τι,
ἀπομνημονεύειν τι. haec res offert
mihi memoriam Platonis, τοῦτο ὑπε-
μνησκαί με τοῦ Πλάτωνος. pos
hominum memoriam, ἐφ' ἑσὸν ἀνθρώ-
πων μνήμη ἐπικινεῖται. in omni me-
moriam, ἐν παντί χρόνῳ τῶν μνημο-

νευμένων ἀνθρώπων. et nostra et patrum memoria, καὶ ἐφ' ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῶν πατέρων πατρῶν. memoriae ἢ ad memoriam prodere, tradere alqd, παραδίδοναι τι τῇ μνήμῃ, εἰς τὴν μνήμην. 2) μνήμη, τὸ μνημονικόν, memoria tantā fuit, οὕτω μνημονικός ἦν. 3) μνεία, διήγησις, memoriam vitae componere, ἀπομνημονεύματα τοῦ βίου συγγράφειν. veteres memoriae, τὰ ἀρχαία ὑπομνήματα. 4) σπ. μνημεῖον, μνήμα. 5) m. sacra εἴτε ἀπλῶς memoria, ἡ βασιλεία μνήμη. magister memoriae, ὁ προστάτης μνήμης. 6) Memoria, θ. ἡ Μνημοσύνη.

mēmōriālis, ε, μνημονικός. m. libellus, τὸ ὑπόμνημα.

+mēmōriāla, ae, θ. (ὕποκ. τοῦ memoria) μνήμη.

mēmōriter, ἐπὶρ. ἀπὸ μνήμης. m. dicere, pronunciare alqd, ἀπὸ μνήμης, ἐπὶ στίματος εἰπεῖν τι, ἀπομνημεύειν, ἀποστοματίζειν τι. m. tenere, μεμνησθαι.

memōro, avi, alumi, are, (memor) alqm ἢ alqd, μνημονεύω τινός ἢ τι μνήμην ποιῶμαι τινός, ἀπομνημονεύω, διὰ συγγραφῆς τῇ μνήμῃ παραδίδωμι. 2) λέγω τι, ἀφηγοῦμαι, μθεύωμαι.

Memphis, is εἴτε Idis, θ. Μέμφις. Memphiticus, a, um, Μιμφιτικός. Memphitis, Idis, θ. Μιμφίτις, Μιμφιτική.

Mēnae, arum, θ. Μανίαι, πόλις Σικελίας. Menaeus, a, um, Μιναῖος. Menaeon, a, oi Μαναῖοι.

Mēnander, dri, a. Μένανδρος. Menandrus, a, um, Μενάνδρειος.

Mēnāpi, orum, a. Μενάπιοι, ἔθνος τῆς Βελγικῆς.

mendu, ae, θ. ἀμάρτημα ἥσυχως, κακία, ἰλατῶσις σώματος, αἰσχος.

mendācīloquus, a, um, μ. σ. [men-

dacium-loquor] (ἀρχ.) ψευδολόγος. mendacium, ii, εὐ. ψεύδεις. m. dicere, ψεύδεις λέγειν, ψεύδεις τι λέγειν. 2) ψεύδεις, τὸ ψεύδεις, κίβδηλα. m. postarum, τὸ πλῆθος τῶν πονητῶν. +mendāciuncūlum, i, εὐ. (ὕποκ. τοῦ mendacium) ψευδάριον.

mendax, acis, μ. σ. κ. ὑπ. (mentior) φιλοψεύδης, ψευδολόγος, ψεύδης. im alqm ἢ alqm, ψευδόμενος πρὸς τινα. mendax, a. ὁ ψεύστης. 2) ψεύδης, ψευδόμενος, ψευδολέας, ἀπατηλός. 3) ψεύδης, πλαστός, κίβδηλος.

Mēndes, eīs, θ. ἡ Μένδης, πόλις Αἰγύπτου. -dēsius, a, um, Μενδησίος. mendicābūlum, i, εὐ. [σπ.] ἡ πτωχός, προσαίτης, ἀγύρτης.

mendicītas, ātis, θ. πτωχεία.

mendico, avi, alumi, are, κ. -cor, ātus, ari, alqd ab alqo, πτωχεύω, προσαιτῶ τινά τι. [δύμα.

+mendicūla, ae, θ. πτωχικὸν ἐν mendicūs, a, um, μ. ὑπ. πτωχός. mendicus, i, a. ὁ πτωχός, προσαιτης, ἀγύρτης.

mendōse, ἐπὶρ. μ. σ. κ. ὑπ. πλημμελῶς, ἡμαρτημένως, οὐκ ἐσθῶς, actibere, ψευδογραφεῖν.

mendōsus, a, um, μ. σ. (mendum) πλημμελής, οὐκ ἐσθός, ἡμαρτημάτων πλήρης. 2) ψευδογραφῶν.

mendum, i, εὐ. ἡμαρτημα πλημμελῆμα. scripturae, τὸ γραπτικὸν ἡμαρτημα, ἡ ψευδογραφία, τὸ ψευδογραφημα. [a, um, Μανέκλειος.

Mēnēclēs, is, a. Μανέκλης. -clūs, a, um, Μανέκλειος.

Mēnēdēmus, i, a. Μανέδημος.

Mēnēlāus, i, a. Μανέλαιος. = lāus, a, um, Μανέλαιος.

Mēnēniānus, a, um, τοῦ Μενηνίου.

Mēnēniūs, a, um, Μενήνιος, τοῦ Μενηνίου. Menēniūs, a. ὁ Μενήνιος.

Mēnēxiūs, i, a. Μενέξειος.

Mēninx εἴτε Mēnix, ugis, θ. Μενίγξ (νῆσος).

Mēnippus, i, á. Μένιππος.

Mēnoceus, éi, á. Μενόκειος.

Mēnoetius, ii, á. Μενόειτιος. Menoetiādes, ae, á. Μενoitιάδης.

Mēnon, ónis, á. Μένων.

mens, ntis, θ. (μένος) νοῦς. m. et animus, νοῦς καὶ ψυχή. m. animi, ὁ νοῦς τῆς ψυχῆς. suae mentis est, mentis καὶ αὐτοῦ compos est, φρονεῖ, εὐ φρονεῖ. φρονεῖν, φρονήσας ἐστίν. mente capius, φρονέω πλεονεκτῶς, φρονέω πλεονεκτῶς. mente alienari, ἐξίστασθαι τοῦ φρονεῖν. mens commota, ἡ ἐξίστασις φρονεῖν, φρονεῖν ἐξίστασθαι, παραφρονεῖν. in mente est mihi dormire, ἐν νῷ ἔγω, διανοοῦμαι καθεύδειν. mente comprehendere εἴτε complecti alqd, τῇ διανοίᾳ περιλαμβάνειν τι. venit mihi in mentem, ἔννοια ἐμπίπτει μοι. 2) βούλη, διάνοια, σκοπός. nostram nunc accipe mentem, ἄκουε νῦν τὴν ὑμετέραν βούλην. 3) ἐννοία ἡ ψυχὴ, ἡ βούλη. 4) Mens, ὅσα τις παρὰ ῥωμαίους.

mensa ae, θ. τραπέζα, κατ' ἑτοχὴν διὰ τὴν διανοητικὴν τράπεζαν, τραπέζαν, ὁ δειπνῶν. apud mensam, super mensam, παρὰ δειπνῶν, μεταδὲ δειπνῶν. mensam apponere, ponere alicui, τράπεζαν εἴτε δειπνῶν παρατίθειναι τινί. tollere, removere mensam, ἀφαιρεῖν τὴν τράπεζαν. alqm adhibere mensam supra calicem tunc ἐπὶ δειπνῶν, γρηθῆναι τινι συνδειπνῶν. mittere alqm de mensa, πέμπειν τινι εἴτε τιμῶν τινα ἀπὸ τραπέζης. 2) m. mensa, τὸ ἐπιδειπνῶν, τὰ τραγήματα, ποσάματα. 3) m. argentaria εἴτε ἀπλῶς mensa, ἡ τραπέζα (τῶν τραπέζων). 4) ἐστὶ τράπεζα, ἀβάκιον, μαζή.

mensarius, ii, á. (mensa) τραπέζιτης. 2) δημόσιος τραπέζιτης ἡ λογιζόμενος τὴν ἐξοικονομικὴν ἐργασίαν. [τρησις. + mensis, ónis, θ. (metior) μέ-

mensis, is, á. (γεν. πλ. mensium καὶ mensum) μήν. mensibus suis dimisit legionem, καθ' οὗς ἔργα μὴ νὰς διαφῆκε, διέλυσε τὴν λεγεώνα. mentor, óris, á. (metior) μετρητής. 2) γεωμέτρης.

menstrualis, e, μηνιαῖος.

menstruus, a, um, (mensis) μηνιαῖος, ἑνὸς μηνός. menstruum, οὗ εἴτε cibaria menstrua, τὰ ἐπιμήνια. 2, ἑμμητός, καταμήνιος, ἐπιμήνιος, ἑκάστου μηνός, κατὰ μήνα.

mensura, ae, θ. (ὑποκ. τοῦ mensi) τραπέζιον.

mensurae, ae, θ. (metior) μέτρον. mensurae et pondera, τὰ μέτρα καὶ σταθμά. mensuram facere rei, μετρεῖν τι. 2) μέτρον, συμμετρία. 3) μέτρον, μήκος, μέγεθος, δύναμις, κτλ. 4) μέτρησης.

mensus, a, um, ἔδ. metior.

menta (mentha), ae, θ. μίνθα, ῥίον θη, ἡ δούσμον.

mentio, ónis, θ. (memini) μνεία, μνήμη. mentionem rei ἢ de re facere, habere, inferre, μνήμη ποιεῖσθαι, μνησθῆναι τινος, περί τινος, μνημονεύειν τινος ἢ τι. mentionem facere cum alqo, λόγους ποιεῖσθαι πρὸς τινα.

mentior, itus, iri, ψεύδομαι, ψευδολογῶ. ne joco quidem mentitur, οὐδὲ παίζων ψεύδεται. de ἢ in re ψεύδεσθαι περί τινος. apud, in, adversus alqm, ψεύδεσθαι τινα. alqd, ψεύδεσθαι, πλάττειν τι, causam, πρόσιν. κρημ, ψεύδω τὴν ἐλπίδα. 2) ψεύδομαι, παραβαίνειν συνθήκην τινα. noctem, ψεύδομαι περί τῆς νυκτός. νύκτα συνθέμενος οὐ φυλάττω. 3) alqd, προσποιεῖται, ὑποκρίνομαι, μιμνήσκαι τι.

+mentitus, a, um, (μετ. τοῦ mentior) παθ. ψευδής, πλαστός.

+Mentor, óris, á. Μέντωρ, διὰ

σηαίς τις τορευτής. *Mentōreus, a, um, τοῦ Μέντορος.

mentum, i, ō, γένειον, γένυς.

meo, avi, alium, are, (συγγ. τῷ εοδίζεμαι (διΐεναι), διερχομαι. 2) πορεύομαι, εἶμι.

meorpe, mepte, ἴδ. ple.

mephilis (mef.), tis, θ. μυδαλέα ἢ θειώδης ἀποφορά, λειωμένη δρομή. 2) Μερίτις, ὅσα τις ἀποτρέπαιος τοῦ θιμωδούς ἀέρος.

merātilis, a, um, (ὅπεκ. τοῦ meracus) εὐζωρότερος, ζωηρότερος πως.

merācus, a, um, μ. σ. (merus) ὠρὴς, εὐζωρὴς, ἀκρατος. vinum meracius, ζωηρότερος, εὐζωρότερος εἶναι.

m. libertas, ἀκρατος ἐλευθρία.

mercātor, ōris, ā, εἰς πορεύεσθαι, μεταφ. ὁ ἐμπορευόμενος τι.

+mercātorius, a, um, ἐμπαιρικός.

mercātor, a, θ. ἐμπαιρική, ἢ ἐμπαιρική. mercaturas facere, ἐμπορεύεσθαι. 2) ἐμπορεία, ἐμπόρευμα, ἐμπολή.

mercātus, us, ā, ἐμπορεία, ἀγοράσις, πρῶτος. 2) ἐμπορίον, ἀγορά. 3) πανηγυρίς. m. Olympiacus, τὰ Ὀλύμπια.

mercēdūla, ae, θ. (ὅπεκ. τοῦ merces) μισθωμάτιον, μισθάριον.

mercennārius, a, um, (ἐκ τοῦ merces, κυρίως mercedinarius, συγγ.

mercednarius, καὶ τροπῇ mercennarius, εὐχὴ mercēnarius) μισθωτός. m.

militēs, οἱ μισθωτοὶ στρατιῶται, μισθοφόροι, τὸ ξενικόν. m. lesiis, ὁ μισθωτός, μισθῷ διασφαρμένος μάρτυς.

-tius, ā, ὁ μισθωτός, μισθάρης.

merces, edis, θ. (merco) μισθός.

mercede, μισθοῦ, ἐπὶ μισθῷ. mercede conducere alqm, μισθοδοῦναι τινα.

mercede apud alqm militare, μισθοῦ στρατεύεσθαι, μισθοφορεῖν τινα εἴτε

παρὰ τινα. merces magistrī, ὁ μισθός τοῦ διδασκάλου, τὸ διδασκατερον, defen-

sis, ὁ συνηγορικὸς μισθός. habitatio num, τὸ ἐνοίκιον. mercedem dare ei accipere, μισθὸν δίδωναι καὶ λα-

βεῖν. 2) μισθός, ἀμοιβή, ἀθλόν κτλ.

3) μισθός, ἀμοιβή, τίσις, βλάβη, τιμωρία. 4) κέρδος, πρόσδος, τίσις κτλ.

mercimōnium, ii, ō, (mtra) ἐμπόρευμα, ἐμπορία.

mercor, alius, ari, (merx) ἐμπόρευομαι. 2) alqd, ἐμπόρευομαι, ἀγο-

ράζω, ἐμπόλω, ὠνεύομαι, πρίσσω. 3) ab aliquo, παρὰ τινος. magno, λαῶ.

3) alqm, ὠνεύομαι, μισθώομαι, δικάζω τινα. mercaus, a, um, παρ.

ὠνηθεὶς, ὠνητής. Προπ.

Mercurialis, e, (Mercurius) Ἑρμαῖος, τοῦ Ἑρμῆος. M. viri, οἱ Ἑρμαῖοι, οἱ λιγυροὶ καὶ ποικυλοὶ. 2)

-ales, ā, οἱ ἐταῖροι, ἐμπόρως ἐταίρειας.

[ἔων (πλάστηται). Mercurius, ii, ā, Ἑρμῆς. 2) ὁ στίλ-

merda, a, θ. σκῆψ, κόπρος.

meru, ἐπίρ. ζωρὸς. 2) ἀμικτωρ, καθαρώς. Πλ.

merenda, ae, θ. τὸ δειλινὸν ἄριστον.

mereo, ui, itum, ere, κ. mereor, ius, eri, (μεῖραμα) alqd, ἀξίος

τινός εἶμι. laudem meretur, ἀξίος εἶπαι

ταῖς ἐπαι. proenam, ἀξίος πεινῆς

ἐστί, δικαίος ἐστί τιμωρηθῆναι. merui, ut decoraretur (decorari), ἀξίος

ἐστί τιμῶναι. merens, ἀξίος. 2)

de alqd, ἀξίος τινα γίγνομαι, εὐεργετῶ, εὐ ποιῶ, ὠφελῶ τινα. de me

meritus est, ἀξίος μοι ἐστίν, εὐεργετησὶ με. de republica bene

meritus κ. merens, εὐεργετης τῆς πόλεως, πολλοῦ ἀξίος τῇ πόλει γαγενη-

μένος ἢ ὧν. male de republica mereri, κακῶς ποιεῖν, βλάπτειν τὴν πολιτείαν. meritus, a, um, μ. ὁπ.

ἀξίος, δικαίος. m. mors, δικαίος θάνατος. m. palma, δικαίος στέφανος. 3) κερδαίνω, κτώμαι, λαμβάνω τι,

αἶρα, λαμβάνειν, ἐργάζεσθαι χρέμα-

τα, gloriam, κτῶσθαι δόξαν. quid mereas (merearis), ut hoc facias? (ἵνα κίμῃς τοῦτο, τί ἀξιοῖς; τί ἡθελῇς ζητήσῃς;) ἀντὶ τοῦ (ἐπὶ τίνι) ποιήσας ἂν τοῦτο; neque, ut se perdam, meream deum divitias mihi, ἀντὶ τοῦ τῶν θεῶν πλούτου οὐκ ἂν ἀποβάλλομαι σε. 4) m. εἴτε mereor stipendia ἢ ἀπλῶς mereo, μισθο-περῶ, στρατεύω, στρατεύομαι. aliquid sub alio imperatore, μισθοφορεῖν, στρατεύεσθαι τινι εἴτε παρὰ τινι. reddibus, στρατεύεσθαι παρ' αὐτοῦ. stipendia vigesima meret, εἰκοστὴν στρατείαν τελεῖ. 5) aliquid, ἐργάζομαι, ποιῶ τι. scilicet, ἀμάρτημα.

+ meretricie, ἐπίρ. (meretrix) ἑταιρικῶς, πορνικῶς.

meretricius, α, um, ἑταιρικός, πορνικός. -cium, ἰδ., οὐ. ἑταιρικῶς, πορνικῶς. facere, ἑταιρικῶς εἶναι, πορνεύειν.

meretriciula, α, θ. (ὁπποῦ). τοῦ meretrix) ἑταιρικίδιον, πορνικίδιον.

meretrix, ἰείς, θ. (mereo) ἑταίρα, πόρνη.

mergae, arum, θ. θηριστικὸν δέ κρινον. 2) m. pugnao, κόνδυλος.

merges, ἰίς, θ. ἀμύλλαι, σταγῶν ὁσμὴ. ὄσπρυ.

mergo, rsi, rsum, ere, aliquid ἢ aliquid, καταδύω, βαπτίζω, βυθίζω τινά ἢ τι. partem classis mergi, μέρος τοῦ στόλου κατέδυται, ἐβάπτισαν, ἐβύθησαν. κατεπίνθησι. m. aliquid (in aqua ἢ in squam), βαπτίζω, καταβαπτίζω, ὕδατι πνίγω τινά. terras, πελαγίζω τὴν γῆν. mergi sub aequore, δύναι, καταδύναι κατὰ τοῦ ὕδατος. stella mergitur, ὁ ἀστὴρ δύνει. fluvius in Euphratem mergitur, ὁ ποταμὸς εἰς τὴν Εὐφράτην εἰσδύεται, εἰσβάλλει. m. manum in ora urisae, ἐνείρω τὴν χεῖρα εἰς τὸ στόμα τῆς ἀρκτοῦ. μεταφ. potatio mergit aliquid, ὁ οἶνος βάπτει, μεθύσκει τινά. mergus vi-

no, βεβαπτισμένος, μεθύων. m. aliquid malis, περιβάλλω τινά κακίς. mergus rebus secundis, περιβέβων ἕλδω. mergus foro ὀφλήμασι βεβαπτισμένος. m. vultum, καταβάλλω τὸς ὀφθαλμούς. locum ἀποκρύπτω τὸ πόνον τινά.

mergus, i, d. (mergo) αἶθυια, πτ. meridianus, α, um, μεσημερινός. μεσημερινός, τῆς μέσης ἡμέρας. m. tempus, τὸ μεσημερινόν, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας. meridianus, περὶ μέσον ἡμέρας, ἐν μεσημβρίᾳ. 2) μεσημερινός, νότιος.

+ meridiatio, ōnis, θ. τὸ μεσημεριάζειν, ὁ μεσημερινός ὕπνος.

meridies, ei, d. (modius-dies) μεσημβρία, μέση ἡμέρα, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας. ad meridiem, μέχρι μεσημβρίας. ante meridiem, πρὸ μεσημβρίας. meridie, κατὰ τὴν μεσημερινήν. μεσοῦσης τῆς ἡμέρας. 2) μεσημβρία, νότος. in, ad meridiem, πρὸς μεσημερινήν, πρὸς νότον. [δριάζω.

*meridio, are, (meridies) μεσημεριάζω. Meriones, α, d. Μηριόνης.

1. + meritum, avi, atum, are, (ἐπιτ. τοῦ mereo) aliquid, μεταφ. καρδαίνω, περιποιεῖμαι, λαμβάνω τι.

merito, ἐπίρ. μ. ὅπ. (κυρίως ἀπ. τοῦ meritum) ἀξίως, κατ' ἀξίαν, δικαίως. meritisimo, ἀξιώτατα, δικαιοτάτα. [σθώσμεσ.

meritorius, α, um, μισθικός, με-
meritum, i, οὐ. (meritus) ἀξία, εὐεργασία, εὐεργέτημα. pro merito, ἀξίως κατ' ἀξίαν. 2) ἀξία, τιμὴ. 3) μισθός, ἀμοιβή. 4) αἰτία, ἀμάρτημα, πλημμέλημα.

meritus, α, um, ἰδ. mereo 2).

*Mormisius, α, um, Μερμίσσιος. mero, ōnis, d. = merobius.

+ merobibus, α, um, (merum-bibo) ἀκρατοπατῶν, ἀκρατοπότης, ἀκρα-
Meroe, ūs, θ. Μερὴ. [τοπότις.

Mēōpe, ἑς, θ. Μερόπη.
Mērops, ὄρις, α. Μέρωψ. 2) **me-**
rops, ὁ μέρωψ, ἀέρωψ, πτ.
mēro, are, (ἔπιτ. τοῦ **mergo**)
 αἰqm ἢ αἰqd, καταδύω, βαπτίζω, βυ-
 θίζω τι. **mersari**, καταδύνει.
mersus, a, um, ἴδ. **mergo**.
mōrila, w, θ. κόσσυρος, ὄν. κύρ.
 Μερούρας κ. Μερόλας.

merus, a, um, ἀκράτος, ἄκρατος,
 ἀμικτος. **unda** **merae**, ἄκρατον, κα-
 θαρὸν ὕδωρ. **mi** **aurum**, ἀκράτος, ἄ-
 μικτος, καθαρὸς χρυσός. **m**. **libertas**,
 ἀκράτος ἐλευθερία. **m**. **pes**, ὁ γομνός
 πῦς. 3) κατ' ἐξοχὴν. **m**. **vinum** καὶ
 ἄλλως **merum**, ὁ ἀκράτος οἶνος, τὸ
 ἄκρατον, τὸ ζωρὸν. **multi** **Damalis**
meri, δάμκλις ἡ ἀκρατοπότις, ζω-
 ροπότις. 3) ὄλος, μόνος. **m**. **bellum**
loquitur, οἰδὲν ἄλλο ἢ πόλεμον λέγει.
 πόλεμον μένον διὰ στίματος ἔχει.
mergo **pugae**, ἄλλως φλυαρία.

merx, teis, θ. ἐμπορεύμα, ἐμπο-
 ρία, ἐμπολή. **mercom** **importare**, ἰμ-
 portare, ἐμπορεύμα, ἐμπολὴν εἰσά-
 γειν, εἰσκομίζειν. 2) πρᾶγμα. **mi-**
morla, κακὸν πρᾶγμα, κακὸν τι χρῆ-
 μα (κακὸν τι ἢ κακὸς ἄνθρωπος).

Mēsembria, a, θ. Μεσημβρία, πό-
 λις τῆς Θράκης. **Mēsembriacus**, a,
 um, Μεσημβριακός.

mēsōchōrus, i, α. μισόχορος.

Mēsōrōlāmia, w, θ. Μεσοποταμία.

Messala, w, α. Μεσσάλας.

Messallina, w, θ. Μεσσαλίνα.

Messana, w, θ. Μεσσήνη, πόλις

τῆς Σικελίας, τανῶν **Messina**.

Messapias, a, um, Μεσσάπιος.

Messēne, ἑς, θ. Μεσσήνη, πόλις

τῆς Πελοποννήσου. -**ēnius**, a, um,

Μεσσηνίος. **Messenii**, α. οἱ Μεσσηνιοί.

messis, is, θ. (meta), ἄμικτος, θε-
 ρισμός, θέρισσις, **mossem** **facere**, θε-

ρίζειν. 2) ἄμικτος, θέρος, οἱ ταθερι-

ζμένοι καρποί. 3) ὁ ἐν τοῖς ἀγροῦς

οἶτος, οἱ καρποί. 3) συλλογὴ ἡ καρ-
 πωσις μέλιτος, κττ. [ἀμικτός.

messor, ὄρις, α. (meto), θεριστής.

messōrius, a, um, θεριστικός, ἀ-

μικτικός. **m**. **falx**, τὸ ἀμικτικὸν δρέ-

πανον, τὸ θεριστήριον.

messus, a, um, ἴδ. **meto**.

meti, μόριον πρόσθετον γέ, τοῖ.

egometi, ἐγώγε, ἐγὼ τοι. **iutemeti**, σύ-

γε. **nobismet** **ipsis**, ἡμῖν αὐτοῖς.

metis, w, θ. κῶνος, κωνοειδής ἡ

πυραμειδὴς σῶμα, κωνοειδὴς σωρός.

2) κατ' ἐξοχὴν, νύσσα, τέρμα, στή-

λη, καμπτήρ τοῦ ἵπποδρόμου. (ὁ δὲ

ἵπποδρόμος δύο νύσσας εἶχε κατὰ

τὰ δύο ἄκρα.) ***metas** **lustrare** **Pa-**

chyri, κάμπτειν τὴν ἄκραν τοῦ Πα-

χύνου. 8) τέρμα, τέλος, σκοπός. **m**. **vi-**

tae, τέρμα τοῦ βίου. **m**. **mortis**, τέ-

λος τοῦ θανάτου, τοῦτέστι τοῦ βίου.

metallum, i, οὔ. μέταλλον, χαλ-

κός, σίδηρος, χρυσός, ἀργυρός, μάρ-

μαρος, λίθος, κττ. 2) μέταλλον, μέ-

ταλλα, μεταλλεῖον, μεταλλεῖα, **me-**

talla **exercere**, μεταλλεῖν. **damna-**

re, **condemnare** αἰqm **in** (ad) **metal-**

la, μεταλλίζειν, μεταλλεῖν τινά,

εἰργεῖν τινά ἐν μεταλλείῳ ἢ λαθε-

τεῖα.

Metāpondum, i, οὔ. Μεταπόντιον.

-**īnus** **ager**, ἡ Μεταποντινὴ χώρα.

-**īni**, **orum**, α. οἱ Μεταπαντῖνοι.

metātor, ὄρις, α. μετρητής, ὁ κα-

ταμετρῶν γεωμέτρης.

Mētaurus, i, α. Μεταυρός, ποτ.

τῆς Ὀμβρικῆς. **Metaurus**, a, um,

τοῦ Μεταύρου.

Mētellus, i, α. ὁ Μέτελλος. -**īnus**,

a, um, τοῦ Μετέλλου.

+ **Mēicrēa** **turba**, Σκυθικὸν τι ἔθνος

παρὰ τὴν Ἰστρον ποταμὸν.

Mēthymna, a, θ. Μήθυμνα. -**neus**,

a, um, Μήθυμναίος. -**naei**, α. οἱ Μη-

θυμναῖοι. -**nias**, **iadis**, θ. ἡ Μήθη-

μναία.

mētēcūlōsus, α, um, (metus) ψοφο-
δής. δειλός. 2) ἐπιφοβός, φοβερός.
mētior, mensus, iri, alqd, μετρώ
τι. frumentum militibus, τὸν σίτον
τοῖς στρατιώταις. agrum, τὸν ἀγρον.
parum, dives, ut (modio) metiatur
humus, μετρίμηνω το πργυρίον ἀπο-
μετρούμενος, ὑπερπλεούσις. παθητ.
mētus, α, um, μετρητής. 2) μετρώ,
περὶ, διακνύω τι. aquas, μετρίην τὴν
ὕδαλσιν. m. viam q̄ ἀπλῶς metior,
περιεύομαι, βαδίζω. 3) μετρώ, κρί-
νω, ἐξετάζω τι. omnia voluptate,
πάντα τῇ ἡδονῇ μετρίην. alqm oculis,
μετρίην τινα τοῖς ὀφθαλμοῖς.
θεωρεῖν τινα.

Mētius, ii, ἄ. ὁ Μήτιος.

1. mēto, are, ἴδ, metor 2/-

2) mēto, messui, messum, ὄρε,
ἀμᾶν, θερίζω. alqd, ἀμᾶν, θερίζειν τι.
fabula false, τῷ δρεπάνῳ γρότεν θε-
ρίζειν. messae erigere, οἱ τελεσιμα-
νοὶ σάχους. m. unas σταφυλὰς τρυ-
γῶ. locum, νέμεσθαι γῶραν. barbam,
ξυρᾶν, ξυράσθαι τὸν πώγων. rosam,
δοῦναι, δρεπεσθαι ῥόδον. hostes gla-
dio, θερίζειν, ἀμᾶν τῷ ξίρῃ τοὺς
πολεμίους.

Mēto εἴτε Mēton, ὄνις, ἄ. Μήτων.

mētor, atus, ari, (meta) alqd, τερ-
ματίζω, καταμετρώ, καταμετρούμαι,
διαμετρώ, μετρώ τι. regionem, κατα-
μετρεῖν, ἀρρορίζειν χώραν. castra,
καταμετρεῖν, διατιθέναι τὸ στρατό-
πεδον. Σημ. τὸ castra metari, ἐνίοτε
δηλοῖ τὸ στρατοπεδεύεσθαι, κατα-
στρατοπεδεύειν. 2) συνήθ' παθ. me-
tatus, α, um, μεμετρονμένος, κατα-
μεμετρημένος. m. ager, ἀγρός ἀφω-
ρισμένος.

Mētrōdōrus, i, ἄ. Μητροδωρος.

Mētrōpōlis, is, h. Μητρόπολις, πό-
λις Θεσσαλίας. -litan, arum, α. οἱ
Μητροπολίται. -litanus, α, um, τῶν
Μητροπολιτῶν.

Mettius = Metius.

mētrens, nris, m. ὁ τ. α. (μετρ.)
metuo) φοβούμενος. metuens deorum
υπόφοβος, θεοσεβής. [αὐτοῦ]

+ mētula, α. ὁ. (ὑποκ. του m.)

metuo, ui, ere, (metus) αἰσθῆ-
ναι, εὐλαβεῖσθαι. ὁ-θία, φοβού-
μαι ἢ τι. periculum, εὐλαβεῖσθαι
τὸν κίνδυνον. deos, ὁ-θία τοὺς θεοὺς
metuebant cum seniv, vetebam
libari, εἰ μὲν θεοὺς αὐτὸν ἐδεδίκα-
σαν, εἰ δὲ εὐχέμενοι ἡδύνοντο. mal-
le metui, βούλονται μᾶλλον εἰς
παρέχειν. m. ab Hannibale, φοβ-
μαι ὑπὸ τοῦ Ἀννίβα, τῷ ἀπὸ
Ἀννίβα φόβῳ συνεχόμαι. de sua vi
preclatui περὶ τοῦ βίου. sibi al-
preclatui τι περὶ ἐαυτοῦ. pueris
pro pueris, διδέναι περὶ τῶν παιδῶν
ὑπὲρ τῶν παιδῶν. m. ne fiat, εὐ-
λοῦμαι, φοβούμαι, μὴ γένηται. met-
ne fieret, ἐφοβόην, μὴ γένητο.
ne non bonum sit εἴτε m. ut bon-
sit, φοβούμαι, ἢ οὐ καλὸν ἦ.
quid agam, φοβούμαι, ἀπερῶ, τί ἔ-
ποιεῖν. metuendum est, ne, φοβ-
κίνδυνός ἐστι μὴ m. temere, εὐ-
λοῦμαι ἐπιχειρεῖν. fides metuit o-
pari, ἡ πίστις εὐλαβεῖται τὸν φόβον
οὐ θέλει ψεύσθαι.

metus, us, ἄ. εὐλάβεια, δέος, φό-
βος. in metu sum ἢ metum hab-
εὐλαβεῖσθαι, ἐμφοβός εἰμι, φοβού-
ἐνίοτε καὶ ἐπιφοβός, φοβερός εἰ-
φόβον παρήγω. m. vauis, κανὸς φ-
βος. metum facere, injicere, affer-
inferre alicui, φόβον ποιεῖν, ἐνεργ-
χεῖσθαι, παρασκευάζειν, ἐμβάλλειν
παρέχειν τινί. metus invadit al-
φόβος ἐμπίπτει τινί. metu perien-
tus, periculus, φόβος, ὑπὸ φόβου κ-
ταπεπληγμένος. metum alicui adim-
re, τὸν φόβον τινί ἀπαλαύνειν. al-
metu liberare, τοῦ φόβου τινά ἀπα-
λάττειν. sum in metu propter

μετρεῖται περί τοῦ. meus, hostium, ab hostibus, ἡ φέβη τῶν πολεμίων. ἀπὸ (ἐκ, ὑπὸ) τῶν πολεμίων. 2) φέβη, φέβητρον, δέμα.

meus, α, um, (κλιτ. mī, *n. meus, ἑαυτοῦ, μου, μεῖ. meus pater, πατήρ εαυτοῦ, πατήρ μου, πατήρ μοι. mihi non est meum, τοῦ φρονήσαντος ἐδὲ ἐμὸν ἔργον ἐστίν. οἱ mea! οἱ φίλοι, φίλότης. meum, τοῦ ἐμὸν, τοῦ ἐμοῦ, de meo, ἐκ τῶν ἰδίων. mei, οἱ τῶν, οἱ ἐταῖροι. homo meus, ὁ μουῦ ἄνθρωπος, τούτεστιν ὁ ὑπ' ἐμὸν ἀναμαρτυρούμενος, ἡ εἰρωνικῶς ὁ φίλος, ὁ θυμολύσιος ἑταῖρος. meus vultu, ἐν ἐμῷ εἶμαι, σφρονῶ, σφρονῶν, ἡ μετουσί εἶμαι, αὐτεξουσίος εἶμαι.

Mevania, α, b. Μηρανία, πόλις ἐκ τῶν Ὀρεστικῶν, τανὺν Bevagna.

Mozentius, ii, α. Μοζέντιος, Μοζέντιος, βασιλεὺς τῶν Τυρρήνων.

mica, α, b. ψῖς, γρόθοι. salis et mica, ψῖς ἀλάς· καὶ λιθάρου, μεταρ. alla m. salis, οὐδὲ ψεφάλοψ ἀστειν.

Micipsa, α, α. Μικίψας. [κλιτ. mico, αἰ, ατο, πάλωμαι, πάλω.

mico, αἰ, ατο, πάλωμαι, πάλω, πωμαι. cor timore micat, ἡ καρδία δρῶται πάλλεται, φόβῳ πάλλει. o-mnis auribus micat, ὁ ἑκάστης διασπᾷ τὰ ὦτα, micat lingua, γλωσσίζει. digiti micant, οἱ δακτύλοι (τῆς ἀσπαστῆκεν χειρός) ἀσπάζουσι. omnes micant, πᾶσι ἀναβλύζουσι. 2) m. digitis, καὶ ἀπλῶς m., ἐπαλῶμαι τοὺς δακτύλους, τοὺς δακτύλους κληροῦμαι. 3) ἀμαρύσσω, στίλλω, ἀστράπτω, λάμπω. gladii micant, τὰ ἔξρη (τὰ παλλόμενα) ἀστράπτει. sidus micat, τὸ ἄστρον ἀναλάμπει, στίλλει. ex oculis micat ardor, ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἀστράπτει ὀργή.

Midaem, i, α. Μιδάϊον (Μιδάειον), πόλις τῆς ἐπικτήτου Φρυγίας. Midaenses, ium, α. οἱ Μιδαιεῖς.

Midas, α, α. Μίδας.

migratio, ōnis, θ. μετακίνησις. 2) μεταπορεῖ (λέγει).

migro, avi, atum, are, μετακινῶ, μετακινίσταμαι, ἀπεδημῶ, μεταβίβω. ex urbe tua, μετακινεῖν εἰς τοὺς ἀγρούς ἐκ τῆς πόλεως. simbus, μετακινῆσαι ἐκ τῆς χώρας. de urbe vicia, μετακινῶντες τὸν βίον, ἀποβιβάσαι. omnia migrant, πάντα μετακινῶνται. m. in colorem marmoreum, μεταβάλλω εἰς μαρμαρέον χροῦν. migrom est Romani a propinquis, οἱ συγγενεῖς εἰς Ῥώμην μετακίνησαν. 2) alibi, μετακίρω, μετακινῶμαι, μετακινῶ τι. 8) παραβαίνω τι. jus, παραβαίνειν τοῦ δικαίου, εὐκ ἐμμένειν τῷ δικαίῳ. mille, κτλ. id. mille, κτλ.

miles, is, α. στρατιώτης. milites legere, στρατιώτας συλλέγειν, στρατολογήειν. contrahere, στρατιώτας συναγεῖν, ἀθροίζειν. conscribere, ἀπογράφειν, καταλεγεῖν. περὶ ληπτ. = milites, οἱ στρατιῶται, ὁ στρατός. innumerus m. ἀναριθμητος στρατός. 2) στρατιώτης, ἰδιώτης. dux et milites, ὁ στρατηγός καὶ οἱ ἄλλοι στρατιῶται, 3) πέζης. milites equitesque, πέζοι τε καὶ ἵπποις. 4) μεταρ. θ. omnia miles, ἡ πρωτοκίτος (χρὺν). miles Phoebe, ἡ δροσιστῆς. * ὁ πεσὼς εἴτε πεττός.

millesimus = millesimos.

Milesius, α, um, Μιλῆσιος, Μιλῆσι, orum, α. οἱ Μιλῆσιοι.

Miletis, idis, θ. Μιλήτις, ἡ τοῦ Μιλῆτος θυγάτηρ. 2) ἐπιθ. Μιλήσια.

Miletus, i, θ. Μιλήτης, ἡ πόλις. 2) α. Μιλήτης, ὁ κτίστης αὐτῆς.

miliarius, id. milliarius.

militaris, e, (miles) στρατιωτικός. res militaris, τὰ στρατιωτικά, τὰ πολεμικά. m. ulus, ἡ στρατιωτικὴ εἴς τε στρατεύσιμος ἡλικία. m. labor, vir, πόνος, ἄνθρωπος στρατιωτικός, πολεμικός, γῆα militaris, ἡ λεωφόρος.

militariter, ἐπίρ. στρατιωτικῶς.
 millia, π, θ. (miles) στρατεία.
 militiam subterfugere, detrectare,
 διαδιδράσκειν τὴν στρατείαν. vacatio
 militiæ, ἡ ἀφραγία τῆς στρατείας,
 ἡ ἀστρατεία. capessere militiam,
 στρατεύειν. scientia militiæ, ἡ στρα-
 τιωτική, εἴτε πολεμική ἐπιστήμη.
 militiæ sacramentum, ὁ στρατιωτικὸς
 νόμος. m. prima, ἡ πρώτη στρατεία.
 domi militiæque, οἶκος καὶ ἐν στρα-
 τη, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ. 2)
 στρατιωτικὴ ἀρχή, λοχαγία, κττ. 3)
 πόλεμος. 4) ἀγών, πόνος, ἔργον. 5)
 στρατιά, στρατός, στρατιῶται.

millio, ανί, atum, are, (miles)
 στρατεύω, στρατεύομαι. adversus
 aliquem, ἐπί τινα. sub aliquo, sub signis
 alcijs, στρατεύεσθαι παρὰ τινι. 2)
 ἀγωνίζομαι, πονῶ.

millium, ii, ō. μ ε λ ί ν η, κέγχυρος.
 mille (mīle), ἄκλιτ. ἐν τῷ ἐν. χί-
 λιοι. m. equites, χίλιοι ἵπποις, χί-
 λια ἵπποις. m. genera, χίλια εἶδη.
 primus de mille, τῶν χιλίων πρῶ-
 τος. 2) εἰς. α) ἡ χιλιάς, χιλιοστὺς. m.
 Thracum, χιλιάς, χιλιοστὸς Θρα-
 κῶν, χίλιοι Θράκες. 6) πλ. millia εἴτε
 millia, ium. duo millia virorum, δύο
 χίλιοι ἄνδρες. decem millia homi-
 num, μύριοι ἄνθρωποι. decies cen-
 tensa millia, ἑκατὸν μυριάδες, ἑκα-
 τοντάκις μύριοι. 3) m. passus, ἐνίς-
 τε καὶ m. passuum, χίλια Ῥωμαϊκὰ
 εἴτε διπλὰ βήματα, ὁκτώ στάδια,
 ὁκταστάδιον μίλιον. (Ἀκριβοτέτερον
 δὲ, ὁκτὼ σταδίων ὀλίγον ἀποδεῖ.) m.
 et quingenti passus, ὥσδεκα στάδια.
 duo millia passuum, ἑκατάδεκα στά-
 δια. Σημ. τὸ passuum δαύ' ὅτι παρ-
 λειπεται. 4) mille, χίλιοι, μυριοί,
 μυριοπληθεῖς, ἀναριθμητοί ππυριοί.
 milliesimus, a, um, χιλιοστός. mil-
 lesima, a, u. (ὕπον. pars) τὸ χίλι-
 στίον μέρος, ἡ χιλιοστὺς.

milliarius (miliār.), a, um. (mille)
 χίλια ἔχων, ἐκ χιλίων συγκεκμημένος.
 ala miliaria, χίλια ἵπποις, χιλιάς
 εἴτε χιλιοστὺς ἵππῶν. m. cohors,
 χιλιανδρὸν σύνταγμα. 2) χιλίων Ῥω-
 μαϊκῶν βημάτων, ὁκταστάδιος. m.
 olivus, λίθος ὁκταστάδιος. — εὖς. mil-
 liarium, ii, ō. τὸ μιλιάριον, ἡ στήλη,
 τὸ τοῦ ὁκτασταδίου σημεῖον. Ταῖς
 στήλαις ταύταις ἐσοσημαζόντες αἱ
 λεωφόροι κατὰ σταδίους ὀκτώ. ad
 quintum miliarium (ab Urbe), τισ-
 σάκοντα στάδια ἀπὸ Ῥώμης. m.
 aureum, χρυσοῦν μιλίαιον εἴτε χρυ-
 σοῦς κίων, ὃς εἰστέκει ἐν τῇ ἀγορῇ
 τῆς Ῥώμης.

millies εἴτε milliens (mil.), ἐπίρ.
 χιλιάκις. 2) χιλιάκις, μυριάκις, ἀ-
 περιόκις.

Mīno ōnis, a. Μίλων (ὁ Κροτωνιά-
 της). 2) Μίλων (Ῥωμαϊκὸν ἑπωνυ-
 μιον). — niānus, a, um, τοῦ Μίλωνος.

Miltiades, is, a. Μιλτιάδης.
 miluinus, a, um, (miluus) μεταφ.
 ἀρπακτικός, ἀπληστος. 2) miluina
 (ὕπον. fames) βουλιμία.

miluus (ποιητ. ἐνίοτε miluus), i, a.
 ἰκτίν, ἰκτινός. πρ. μεταφ. ἀρπαξ. 2)
 εἶδος λάβρακος ἢ θαλασσίου κίρακος.
 3) ἄστρην τι.

Milyadum commune, ἡ Μιλυαία
 χώρα τῆς Λυκίας, (τὸ κοινὸν Μιλυ-
 αδῶν.)

[νῆ, μιμολόγος.
 mīma, ae, u. (mimus) ἡ μῖμος γυ-
 μῖμος, antis, a. Μίμας, ἕρως τῆς
 Ἰωνίας. 2) Μίμας, εἰς τῶν Γιγάντων
 ἡμίμιambi, orum, a. μιμιαμβός.
 mimice, ἐπίρ. μιμικῶς. [μυτίς.
 mīmicus, a, um, μιμικός. 2) μι-
 Mimermus, i, a. Μίμνερμος.
 mīmus, i, a. μῖμος, μιμολόγος.
 2) μῖμος, σκηνικόν τι εἶδος ἐν εἰς
 σκηνικῇ κωμῳδίᾳ παρὰ Ῥωμαίων.
 mīna, a, u. μ ν α, (ἑκατὸν δραχ-
 μαί.) 2) μέτρον ἀγροῦ, τὸ ἡμισυ τοῦ

ἰωακίμου πλῆθους. 3) ἐπ.θ. mīna
onīs, ἡ ψιλὴ τὴν κοιλίαν εἰς.

mīnaciæ, arum, θ. ἀπειλαί.

mīnācler, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὕπ.
ἀπειλητικῶς.

mīnæ, arum, θ. (συγγ. τῷ ἀργ.
mīneo, ἀνατείνω) ἀπειλή, ἀπειλαί.
mīnas jactare, jacere, ἀπειλητικῶς
λογυῖν ἔπειν. 2) κέλευσμα, κέντη-
σις. 3) σπ. αἰ ἐπαλῆσις.

mīnatio, ōnis, θ. (1. mīnor) ἀπεί-
λημα, ἀπειλή.

mīnax, acis, μ. σ. κ. † ὕπ. (1.
mīnor) ἀπειλητικῆς, ἀπειλητῆρος,
ἀπειλῶν. [Ιταλίας.

Minucius, ii, ᾱ. Μίνκιος, ποτ. τῆς

Minerva, æ, θ. Ἀθηνᾶ. παροιμ..
sus Minervam (docet), ὅς πρὸς Ἀθη-
νᾶν ἐρέει: pīnguī εἴτε crassā Minervā,
ἀπλοῦστερον, ἀμαθέστερον. ἰννι-
ῖᾱ Minervā, ἐναντιουμένης τῆς φύ-
σεως. 2) μεταρ. ἡ θαλασσία, θαλα-
σσογυία. promontorium Minervæ,
τὸ Ἀθηναιεὺς, τὸ Σειρηνουσσῶν ἀκρω-
τήριον. Minervæ arc, Ἀθηνᾶς ἀκρά
εἴτε Ἀθήναιον, πῆλις Καλαβρίας.

mīngo, īnxi, ietum κ. īctum,
ere, (ῖ με χ ἔ ω), οὔρῳ. ἰν alqd, κα-
ταρῶν τινος. [τωτός.

† mīnīānus, a, um, (mīnium) μελ-
† mīnīātīlus, a, um, (ὅσκι. τοῦ
mīnīatus) μελτωτός.

† mīnīātus, a, um, (μτχ. τοῦ mī-
nio) μεμλτωμένος, μελτωτός.

mīnīme, mīnīmum, mīnīmus ἰδ.
parum, parvus.

mīnister, tri, æ, κ. -tra, æ, θ.
(manus) 1) ᾱ. ὁ διάκονος, ὑπουργός.
ἐπηρετής, λάτρις. m. Phrygius, ὁ
Φρυγίος εἰνοχόος, ὁ Γανυμήδης. m.
sermonum, ὁ διάγγελος. m. rei, χει-
ριστῆς πραγματος, μεσίτης. 2) θ. ἡ
ἐπηρετής, διάκονος, λάτρις.

mīnisterium, ii, οὔ. (mīnister)
διακονία ὑπουργία, ἐπηρεσία, λα-

τρείζ. 2) διακονίς, ἐπηρεσίαι, ἐπηρε-
ρέται, διάκονοι.

mīnīstra ἰδ. mīnīster 2).

mīnīstrator, ōris, ᾱ. δ. ἀκονός,
ἐπηρετής. 2) βοηθός συνηγόρου.

† mīnīstrātrix, icis, θ. † mīnīstra.

mīnīstro, avi, atum, are, alcuī,

διακονῶ, ἐπηρετῶ τι. pacula, δια-
κονεῖν τὸν εἶνον, εἰνοχεῖν. velis, χει-
ρίζειν, διαχειρίζειν, διοικεῖν τὰ ἱστία.

2) alqd, διακονῶ, διοικῶ, ἐπιτελῶ

τι. 3) alcuī alqd, προχειρίζομαι,
χρηγῶ τινι τι. [λῶν.

mīnīābundus, a, um, πολλὰ ἀπεί-

mīnītor, atus, ari, (ἐπίτ. τοῦ 1.

mīnor) alcuī alqd, ἀνατείνομαι, ἀπει-

λῶ, ἐπαπειλῶ τινι τι. mortem alcuī,

θάνατόν τινι. mīnīatur, nī, ἀπειλεῖ,

εἰ μὴ. facere ἡ se facturum esse,

ἀνατείνεται, ἀπειλεῖ ποιῆσαι ἢ ποιῆ-

σειν. Cæsari gladio, ἀνατείνει, ἀνα-

τείνεται ἐπισείει τῷ Καίσαρι τὴν μά-

χαίραν.

† mīnīum, ii, οὔ. μίλτος.

Mīnōis, idis, θ. Μινωίς.

Mīnōius, a, um, Μινωίος.

1. mīnor, atus, ari, (mīneo, πρὸ.

mīnæ) ἀνατείνω, ἀνέχω, αἰρομαι.

coelo ἢ in coelum, εἰς τὴν οὐρανόν.

2) alcuī alqd, ἀνατείνομαι, ἀπειλῶ,

ἐπισείω τινι τι. se alqd facturum

esse, ἀνατείνεσθαι, ἀπειλεῖν ποιῆ-

σειν τι. 3) alqd, ἀπειλῶ, ὀπισθενέ-

μαί τι. 4) ἐπικοιμῶμαι, ἐνίσταμαι.

2. mīnor, ōris, ἰδ. parvus.

Mīnos, ōis, ᾱ. Μίνως.

Mīnōtaurus, i, ᾱ. Μινώταυρος.

Mīnōus, a, um, Μινώος.

Mīnōræ, arum, θ. αἱ Μιντωρ-

ναι, ἡ Μιντωρνα, ἡ Μιντωρνή, πο-

λις τῆς Λατινῆς. -nensis, e, τῆς (ἐκ)

Μιντωρνής, Μιντωρνήσιος.

Minucius, a, um, Μινυκίος, τοῦ

Μινυκίου, Minucius, ii, ᾱ. ὁ Μινυ-

κίος, Μινυκίος.

minuo, *mi*, *ū*rum, *ē*re, (2. minor, μεινύω) alqd, μειώ, ἐλαττώ, μικρύνω τι. *gloriam* αλεξ, ἐλαττωδύν, εὐτελεῖσθαι τὴν δόξαν τινός. *majestatem* populi Romani, ἐλαττωδύν τὸ ἀξίωμα τοῦ Ῥωμαίων ἔθνους. *opinionem*, ἀνασκαυῖσθαι γνώμην. *m. sanguinem* ἢ ἀπλῶς *minuo*, φλεβοτομοῦμαι, ἀραιώσσομαι. *se capite minuire* = *se capite deminuire*, ἴδ. *deminuo*. *estu minuente* (οὐ), λωρῶντος τοῦ καυσμονος. 2) *κατὰ μικρὸν* μειώ, *κατὰ κλίω*, συγκοπτῶ τι.

minus, ἴδ. *parum* κ. *parvus*, *minuscillus*, *a*, *um*, (ὕποκ. τοῦ *minor*) ἐλάχισ, μικρότερος, μικρότερος μικρότερος.

minuātim, ἐπὶ. *κατὰ μικρὸν*, *κατὰ μικρὰ*. *concidere* alqd, *κατὰ μικρὸν* συγκοπτέιν τι. 2) *κατὰ μικρὸν*, *κατ' ὀλίγον*.

minuō, ἐπὶ. *μ. σ. κ. ὑπ.* *κατὰ μικρὸν*, *κατὰ μικρά*. *concidere* alqd, *συγκοπτέιν* τι. 2) *λεπτῶς*, *λεπτομερῶς*. *dicere*, *μαιεσολογεῖν*, *λεπτολογεῖν*.

minuētus, *a*, *um*, (ὕποκ. τοῦ *minutus*) μικρότατος, λεπτότατος.

minūtus, *a*, *um*, *μ. σ. κ. ὑπ.* (μτγ. τοῦ *minuo*) μικρός, λεπτός. 2) εὐτελής, εὐχέος. 3) αὐχέος, κατακεκλιμένος.

Minyas, *m*, *ā*. Μινύας. *Minyas*, *utrum*, *ā*. Μινύσι. *Minyēas*, *adis* κ. *Minyēis*, *idis*, *θ*. Μινύης. *Minyētus*, *a*, *um*, Μινυήτις, Μινυήτις.

mirābilis, *e*, *μ. σ. κ. ὑπ.* θαυμαστός, παράδοξος, παράξενος. *non est mirabile*, οὐδὲν θαυμαστόν. *m. quantum*, θαυμαστόν ὅσον. *mirabile dictu*, θαυμαστόν εἰπεῖν. 2) θαυμάσιος, θαυμαστός, ἔξοχος.

mirābiliter, ἐπὶ. *μ. σ.* θαυμαστῶς, θαυμασίως, διαφερόντως.

mirābundus, *a*, *um*, θαυμάζων.

mirāculum, *i*, *ὄ*. (miror) θαύμα,

θαυμαστόν τι. *septem miracula* ἐπτὰ θαύματα. 2) θαύμα, θαύμα esse miraculo, θαύμα παρίσχειν. in miraculo, ἐν θαύματι εἶναι, μαρτυρεῖται. *erbor digna miraculo*, ὅρον θαυμασμοῦ εἶτε θαύματος 2) *mirandus*, *a*, *um*, (miror) θαύτος, θαυμάσιος, ἐξοχάυματος. + *mirālio*, *ōis*, *θ*. (miror) μαρτυρῶν.

mirātor, *ōis*, *ā*. θαυμαστής. *mirē*, ἐπὶ. θαυμαστῶς, θαυμάσιως. *mirē quam*, θαυμαστὴν 2) θαυμαστῶς, διαφερόντως, σφοδρῶς, ὑπερβαλλόντως.

mirifice, ἐπὶ. θαυμασίως, θαυμαστῶς, διαφερόντως, μεγάλως. *mirificus*, *a*, *um*, *μ. + ὑπ.* (mirifico) θαυμάσιος, θαυμάσιος, ἔξοχος, ὑπερβαλλών.

mirillo, *ōis*, *ā*. μαρμύλλη, μαρμύλλων. εἶδος μοναχῶν, ὡς κράνος εἰκόνα εἶχε τοῦ ἰχθύος *μ. ὡς ἄλ. αὐ.*

miror, *atus*, *ari*, (mirus) alqd, θαυμάζω τινα ἢ τι. *tem*, (μαζώ το πρᾶγμα, ἀπορῶ ἐπὶ πρᾶγματι. *m. cum tantum potest* θαυμάζω, τοσούτον δύνασθαι αὐθ θαυμάζω αὐτοῦ, ὅτε τοσούτον δύναται. *mirabatur*, *quod non ridere* *haruspex*, ἐθαύμαζεν, ὅτι ἔοικε σκύπτι οὐ γελᾷ. *m. qua fari potuerit*, θαυμάζω, ὅπως ποτὲ πρ (ὅπως ποτὲ) ἀδυνήθη. *miratus quid esset*, ἐθαύμαζε, τί ποτὲ εἴδη, τι εἶη. *m. si quomquam amare* *habere potuit*, θαυμάζω, εἰ ποτὲ εἶχεν εὐνοῖαν. 2) θαυμάζω, θαυμάζω, ἐπαινῶ τινα ἢ τι. alqd in θαυμάζειν, ἀγαθῶν τι τινος. 3) θαυμάζω, θαυμάζω τι.

mirus, *a*, *um*, θαυμαστός. *nequam*, οὐδὲν θαυμαστόν. *mirum modum*, *mirum quantum*, *πο*

ημα, θαυμαστὸν ἔσεν, θαυμαστὸν εἶεν. mirum, nī domi est, θαυμαστὸν, εἰ μὴ οἴκοι ἐστὶ. θαυμαστὸν ἂν εἴη, εἰ μὴ ἔνδον εἴη. mirum dictu, θαύμα εἶπεν, mirum quia dicit, οὐκ ἂν εἴποι. 2) θαυμαστός, θαυμάσιος, διαφέρον, ὑπερβάλλων.

+ Misargyrides, ac, ἂ. Misargyridēs (μισῶ-αργύριον), πλάστον ὄνομα πρὸς Πλάτων.

+ miscellus, a, um, (miscuo) μικτός, συμμιγμένος. ludi miscelli, πλοῦμακτον τι εἶδος θεαμάτων.

miscuo, miscui, mistum εἴτε mixtum, ēre, (μίσγω) aleui alqd ἢ alqd rē, μίγνυμι τινὶ τι ἢ τι τινι. dulce miscuique, μίγνυμι τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν res in unum, συμμιγνύμι καὶ συγκεραυνώναι τὰ πράγματα εἰς τὸ αὐτό. mella Falerno forti, κεραυνῶναι ἰσχυρὰ Φαλερνὴν εἶναι μελιτο-pabulo (δατ.) καὶ ἡ pabulum sale, μίγνυμι τῇ φορβῇ ἅλα, ἡ τὴν φορβὴν ἅλι. cum meis lacrimis miscuit uisus, τοῖς ἐμοῖς δακρύοις συνέμιξε τὰ αὐτοῦ. corpus ēre se miscero ἢ mi-ceri aleui ἢ cum alqd, μίγνυσθαι τινι (τὸν ἢ μίγνυμι τινι). ut manus ἢ proelia, μίγνυμι χεῖρας. συμμιγνύμι, ἀμειβνύμι, ἀνὰ πτω, aleui vinum ἢ pocula, κεραυνῶμι τινι εἶναι. parium. corium terris, τῇ γῇ τὸν ὀβρανὴν ἀναμειβνύμι. 2) ταράττω, ἀναταράττω, ἀνω καὶ κάτω ποίω τι. remi publi-cani, ἀνω καὶ κάτω ποιεῖν, ταράττειν, συγχέειν τὴν πολιτείαν. sodi-liones, συγχέειν, ἐγείρειν στάσεις. domum gemitu, ἀναπνεύλιναι στεναγμῶν τὴν οἰκίαν.

miscellus, a, um, (ὁπκ. τοῦ mi-seri) ἀθλίος, ταλαίπωρος.

miscellum, ī, cū. κα. -na, orum, πλ. Μισσην, ἀφρωτήριον καὶ πόλις Καμπανίας -neosis, ε. Μισσηός.

misere, ēre, ērum, μ. σ. κ. ὑπ.

(μυσσασθῆ) ἀθλίος, τλήμων, σχετλίος, ταλαίπωρος. animo, animi, ex animo, ἀθλίος τὴν ψυχὴν. me miserrum! οἴμοι! τάλας! οἴμοι! δειλίος! 2) κάμνων, νοσῶν, ἀσθενής. 3) ἀθλίος, παύλος, ἐλαυνός, πονηρός. 4) ἀθλίος, μοχθηρός, δυστήνός, κακοδαίμων, κακός. 5) ἐλαυνός, ἐλπίς σε, δεινός.

miserrabilis, e, μ. σ. σχετλίος, οἰκτρος, ἐλαυνός.

miserrabiliter, ἐπιρ. μ. σ. (miserabilis) οἰκτρώς, ἐλαυνῶς.

miserandus, a, um, (miseror) οἰκτρος, ἐλαυνός, σχετλίος.

miseratio, ōnis, ō. (miseror) εὐκτεία, οἰκτιρμός. ἔλεος, συμπάθεια. miserationem commovere, ἔλεον ἐμποιεῖν. 2) οἰκτισμός, ἐλαυνολογία, σχετλιασμός.

misere, ἐπιρ. μ. σ. κ. ὑπ. ἀθλίως, ταλαίπωρως, ἐλαυνῶς. 2) ἐλαυνός, παύλος. 4) δεινός, ἰσχυρός, σφόδρα.

misereo, ēre, (miser [ἀρχ.] alejs. οἰκτεῖω, ἔλεω τινά. 2) συγχ. ἀπορο. me miseret alejs εἴτε alejs rei, οἰκτεῖω, ἔλεω τινά, συμπάσχω τινι. coram nos miseret, ἐλαυνός οἰκτεῖωμεν.

misereor, erius (σπ. erius), cū, alejs, οἰκτεῖω, ἔλεω τινά. misertus hosti, ἐλεήσας ἡμᾶς, συμπάθης ἡμῶν γενόμενος. 2) ἐστὶ ὅτε ἀπορο. me miseretur alejs, οἰκτεῖω, ἔλεω τινά. Io miseretur fratrum, οἰκτεῖται τοὺς ἀδελφούς. me reipublicae misertum est, οἰκτεῖται τὴν πολιτείαν.

miseresco, ēre, (misereo) alejs, συμπάθης τινι γιγνύμαι, ἔλεω. οἰκτεῖω τινά. 2) ἀπορο. me miserescit alejs, ἔλεω, οἰκτεῖω τινά.

misereat, miseretur, ἴδ. misereo miseror. [αἰα. μόχθος, ἀνία]

miseria, e, ō. ἀθλιότης, ταλαίπω misercordia, m, ō. (misericos, ἐλεημοσύνη, συμπάθεια, ἔλεος, εὐ-

κτος, εἰκτιρῶν. misericordiam alicui commovere, ἐκπειρῶν τινι ἔλεον. ad misericordiam alqm adducere, εἰς ἔλεον ἄγειν τινά. misericordia capior, commoveor, εἰκτιρῶ λαμβάνομαι, συμπαθῶς γίγνομαι, εἰς ἔλεον τρέπομαι, misericordiam habere, adhibere, ἐλεῶ χρῆσθαι. Σημ. τὸ misericordiam habere δηλοῖ καὶ τὸ ἐλεῖσθαι, εἰκτιρεῖσθαι.

miserīcors, rdis, μ. σ. (miser-cor) ἐλετήμων, συμπαθής, εἰκτιρῶν, φιλεικτιρῶν.

miserīlus, a, um, ἴδ. misereor.

miseror, atus, ari, (miser) alqm ἢ alqd, εἰκτιρῶ, σχετλιᾶζω τινά ἢ τι, ἐλεεινολογῶ περὶ τινος. 2) ἐλεῶ τινα ἢ τι, συμπάσχω τινί. σπ. alqm anīmi εἰτε ἀνίμο, εἰκτιρεῖν, ἐλεεῖν τινά τινος.

miserus, a, um, ἴδ. misereor.

+missicius, a, um, (mitto) ἀποστρατεύσας, ἀπίμσθος.

missilis, e, (mitto) ἀρετήριος: βλητής, ἀριέμενος, βαλλόμενος. 2) m. totum εἰτε ἀπλῶς missile, οὐτὲ βέλος, ἢ βολή, τὸ ἥμα, βλήμα.

missio, ōis, ō. (mitto) ἄφεςις (αἰγυπλῶτι, ἀπομάχου, νενικημένου κττ.). missionem alicui dare, ἀφίεναι τινά. sine missione pugnare, μέχρι θανάτου μάχεσθαι. 2) ἄφεςις, τέλος. 3) ἄφεςις βέλους, βόλος, βλήμα, βολή. 4) πέμψις, ἀποστολή.

missio, ōis, atum, are, (θαμ. τοῦ mitto) [σπ.] alqd, θαμὰ πέμπω, πέμπω τι.

1. missus, a, um, ἴδ. mitto.

2. missus, us, a. (mitto) [μόνον κατ' ἄρ. τοῦ ἐν.] ἄφεςις, βολή, βόλος, βλήμα. 2) πέμψις, ἀποπομπή.

+mistura (mixt), a, ō. (misceo) μίξις, σύμμιξις, συναφή.

mistus, a, um, ἴδ. misceo.

mitella, a, ō. (ὄπκα. τοῦ mitra) μίτριον, μικρὸν διὰδημα.

mitesco, ere, (mitis) πεπαινόμεαι. una ei roma mitescunt, σταφυλαὶ καὶ μῆλα πεπαινέται. μεταφ. hiemis, ἡ χειμῶν πραύνεται. ita, ἡ ὄργη πεπαινέται, πραύνεται. ferre quosdam paupum mitescunt, θηρία τινά τῶν δέσποτες ἡμερῶνται, πραύνεται.

Mithras a. -ithres, a, d. Mithra:

Mithridates, is, a. Μιθριδάτης. -itcus a. -itcus, a, um, Μιθριδατικός.

+mitifico, ari, atum, are, (mitis - facio) alqd, πεπαινῶ, πείσσω τι.

mitigatio, ōis, ō. [σπ.] πρᾶνσις.

mitigo, ari, atum, are, (mitis - ago) alqd, πεπαινῶ τι. fruges, καρπούς cibum, πείσσειν, ὅτιαν εἶδωκα.

2) πεπαινῶ, πρᾶνῶ τι. dolorem, ἴραμ, τὴν λύπην, τὴν ὄργην. animum alicjs, τὴν ψυχὴν τινος. agrum, ἡμερῶν ἀγρὸν. animal, ἡμερῶν.

πραύνειν, τιθασσεύειν ζῶον.

mitis, o, μ. σ. κ. ὑπ. ἐπὶ καρπῶν: πέπων, μαλακός. 2) ἐπὶ γῆς: ἡμερῶν, εὐφόρος. 3) ἐπὶ ποταμῶν κττ. πρᾶος, ἡσυχός, ἡρεμάτος. 4) μεταφ. πρᾶος, ἡσυχός, ἡμερῶν. homo, ἀνθρώπος. sonus, ποικίλα φωνή. 5) ἐπὶ ζῶων: πρᾶος, ἡμερῶν, τιθαστός, χειροῦθρος.

mitissime, ἐπίρ. πρᾶτάτα, εὐμενέστατα. *mitius, ἐπίρ. πρᾶτερον, εὐμενέστερον.

mitratus, a, um, (mitra) μίτριος.

mitto, misi, missum, ere, alqm ἢ alqd, ἀφίημι τινα ἢ τι. mitto me. ἄφες με. m. hostem e manibus, ἀφίημι τὸν πολέμιον ἐκ τῶν χειρῶν.

equos, quadrigas (de) carceribus, ἀφίημι τοὺς ἵππους, τὰ ἄρματα ἐκ τῆς ἀφετηρίας. alqm e vinculis, ἀφίημι τινα ἐκ τῶν δεσμῶν. alqm intro, παρίημι τινα εἰσω. facere alqm missum, ἀφίεναι, ἐξῆν τινα. m. alicui sanguinem, ἀραιμάτω τινά. 2) ἀφί-

μι, εἰω, παρήμι τι. m. illud dice-
re, παρήμι εκείνη, εἰω ταῦτα. mitte
male loqui ἢ maledicta, ἔασον, ἔκ
τὴν κακολογίαν, μὴ κακολόγῃς. mit-
te sectari, ἔασον διωξάει, μὴ διώκῃς.
mittere timorem, ἀφίεναι, παύειν
τὸν φόβον, παύσασθαι τοῦ φόβου.
missam facere iram, παύειν, ἔκ τὴν
ῥαγὶν. 3) ἀφίημι, ἀποπέμπω τινά.
iraem missam facere, ἀποπέμπε-
ται, ἀφίεναι τὴν γυναικα. senatum,
διαλύειν τὴν σύγκλητον. manu mit-
tere, ἰδ. manus. 4) ἵημι, ἀφίημι,
βλάλλω. totum, hastam, lapides, βέ-
λος, δόρυ, λίθους. cinerem in dolio,
πύθηναι, βλάλλω τὴν τέφραν εἰς πύθον.
alqm in foveam, ἐμβάλλω τινά εἰς
βύθρον. se in aquas, ῥίπτειν ἑαυτὸν
εἰς τὸ ὕδωρ. se in alqm, ἐπιφέρεισθαι
τινί. alqm in iambos, ἐλαύνειν, πα-
ρρημῶν τινὰ εἰς ἐμβόους. vocem, ἵη-
μι προίημι φωνήν. florem, ἀνίεναι
κλῆρος. radices, ῥιζοβολαίν. 5) πέμ-
πω, στέλλω, ἀποστέλλω τινά. lega-
tus ad alqm, πέμπειν πρέσβειν πρὸς
τινὰ. alcm auxilio, πέμπειν
τινί τινὰ ἐπικουρήσοντα. misi, qui
hoc diceret, ἐπεμψά τινὰ ταῦτα ἐρουν-
τα. litteras ad alqm, πέμπειν, ἐπι-
στέλλειν τινί γράμματα. 6) αλεῖν alqd,
ἐπιστέλλω, ἀγγέλλω, γράφω τινί τι.
mitulus, Μιτυλήνη, mixtura, ἰδ.
mytilus, Mytilene, mistura.

mitius, α, um, (μτχ. τοῦ misceo)
μεμειγμένος, μικτός.

Mnemon, ὄνις, ἕ. Μνήμων.

Mnemōnides, dum, θ. Μνῆσαι,
αἱ τῆς Μνημοσύνης θυγατέρες.

Mnēmōsōne, ἑς, θ. Μνημοσύνη.

+mnēmōsōnum, ἐξ, ὁ μνημεστονον.

mobilis, ε, μ. π. κ. ὅπ. (ἀντὶ mo-
tilis ἐκ τοῦ pioveo), κινήτος, κιν-
ουμένου.

turtis, κινήτος πύργος.
omni, εὐστροφῇ ἐφθαλμοί. aer, ὁ
ἐκκίνητος, ἀεκίνητος ἀήρ. ingenium,

ἐκκίνητος, εὐστροφῇ νοῦς. res mo-
biles, τὰ ἐπιπλά. 2) ἀκατάστατος,
εὐματάβολος.

mobilitas, αἰς, θ. (mobilis) τὸ
κινήτον, ἐκκίνησις. 2) κίνησις. 3)
ἀκατάστασις, εὐματάβολοις.

mobilitate, ἐπίρ. μ. (ἀρχ.) σ. ἐκκί-
νητος, εὐστροφῇ.

moderamen, ἵππας, αὐ. εὐθυντή-
ριον. navis, τὸ πηδάλιον. equorum,
αἱ ἵπποι. 2) διοίκησις, κυβερνήσις.

moderate, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὅπ. με-
τρίως, μετὰ μετριότητος.

moderatio, ὄνις, θ. μετριότης, σω-
φροσύνη. 2) μέτρον. 3) κρισις. 4)
διοίκησις, κυβερνήσις.

moderator, ὄνις, α. εὐθυντήρ, εὐ-
θυντής, ἀρμοστής, κυβερνήτης, διοι-
κητής, equorum, ὁ ἵππιος. navis,
ὁ κυβερνήτης, εὐθυντήρ νῆος. junon-
iae, ὁ σωφρονιστής, εὐθυντής τῆς
νεολαίας. ineuntium certamina, ἡ
ἀγωνοθέτης. gentium, ὁ εὐθυντής,
διοικητής τῶν ἐθνῶν.

moderatrix, ἵππας, θ. ἡ εὐθυνουσα,
διοικήτρια, σωφρονίζουσα.

moderatus, α, um, μ. † σ. κ. ὅπ.
μέτρος, σώφρων, εὐτακτος.

moderor, atus, ari, (modus) αλεῖν
κ. alqm ἢ alqd, μετριάζω, κολά-
ζω, κατέχω τινά ἢ τι, κρατῶ τι-
νος. inae μετριάζειν τὴν ὀργάν. lin-
guae, κατέχειν τὴν γλῶσσαν. ani-
mum, κρατεῖν τοῦ θυμῦ. gaudium,

μετριάζειν, κολάζειν, συστελλεῖν τῇ
χαρᾷ. sibi, μετριάζειν ἑαυτὸν, κρα-
τεῖν ἑαυτοῦ. 2) alqd, εὐθύνω, διευ-
θύνω, διοικῶ, ῥυθμίζω τι. navium, εὐ-
θύνειν, κυβερνᾶν τὴν νᾶυν. narium,
ῥυθμίζειν τὴν ὥδην. habentis, ἐπὶ
ῥυθμῶ καταρτύνειν. omni, διοικεῖν,
διευθύνειν, κυβερνᾶν πάντα.

modeste, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὅπ. (mo-
destus) μετρίως, μετὰ μετριότητος,
σωφρόνως, κρομφῶς.

modestia, α, θ. (modestus) μετρίτης, ἐγκρατής. 2) σωφροσύνη, μετριο-
φροσύνη, καστούτης, αἰδώς, αἰδήμο-
σύνη. 3) εὐταξία.

modestus, α, um, μ. σ. κ. ὕπ. (mo-
dus) μέτριος, ἐγκρατής. 2) σώφρων,
καστούς, αἰδέμων. 3) παῖς, ἥπιος.

modiālis, ε, (modius) μεδίου χω-
ρητικός. Πλ.

modice, ἐπίρ. μετρίως, συνεσταλ-
μένως, κασμίως. 2) μετρίως, οὐ πολύ.

modicus, α, um, (modus) μέτριος,
μέσος. modico gradu ire, μετρίως
βῆμασι πορεύεσθαι. m. homo, ἄν-
θρωπος μέσος (τῇ μέγεθος). m. con-
viniūm, μέτρον συμπόσιον. 2) μέ-
τριος, οὐ πολύς, οὐ μέγας, μικρός,
ἐλάχιστος. m. pecuniis, μέτριόν τι ἀρ-
γύριον. modico contentus, ἐλιγερ-
κής. modicus originis, ταπεινός τῷ
γένει. modico (tempore) ante, οὐ
πολύ πρότερον. 3) μέτριος, κόσμιος,
αἰδέμων. modicus voluptatum, με-
τρίων πρὸς τῶν ἡδονῶν μετριοπαθής.

modifico, αρε, (modum — facio)
ἐντ. μένον ἐν τῇ παθ. μετρ. modi-
ficatus, α, um, ἐμμετρετός, εὐρυθμός.
modius, ii, δ. μεδίας, τὸ ἔκτον τοῦ
Ἀττικῷ μεδίσμινον μέρος, ὃ ἐκτεῦς
modō (ποιεῖται ἐνίοτε κ. modō), ἐπίρ.
ἀρετῇ, ἀρετῶς, νουτῇ, ἐναγγος. modo —
modo ἢ modo — iam, κττ. ἔρτι —
ἔρτι, τότε μόνον, τότε δέ. 2) μόνον.
vide m., μόνον ὅρα, ὅρα δέ. 2) μόνον
m., μόνον, εἰ βούλει. alii m., ἀπελθε
δὲ. m. non montes auri pollicens,
μόνον οὐ (μονονευχί) ἐρη χρυσοῦ ὑπε-
σχόμενος, in hac arte, εἰ modo est
haec ars, ἐν ταύτῃ τῇ τέχνῃ, εἴπερ
αὕτη τέχνη ἐστί. modo ut possim,
(μόνον νᾶ δυνήθω, ἐρκει μόνον νᾶ ἥ.)
εἴπερ δυνήσομαι, ἢνπερ δυνήθω. mo-
do = dummodo) non turpitudine sequa-
tur, μόνον μὴ (ἐάν μόνον μὴ) οὐ μὲν
αἰσχρός. non modo, sed (verum)

etiam (quoque), τὸ μόνον, ἀλλὰ καί,
non m. in auribus vestris, sed in
oculis omnium, οὐ μόνον ἐν ταῖς
ἀκοαῖς ἡμῶν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀπάντων
ᾤσει. non modo (εἴτε non modo non)
praemiis, sed ne periculis quidem,
ὥτε μὴ οἷς, οὐδὲ κινδύνοις. | μω-
+ modūlate, ἐπίρ. ἐμμελῶς, εὐρύθ-
modūlator, ὄρις, δ. (modulor) με-
λιστής, εὐθυμιστής.

modulatus, α, um, (μετρ. τοῦ mo-
dulator) παθ. ἐμμελῆς, εὐρυθμός, ἐμ-
μετρος.

modūlor, atus, ari, (modulus) αἰψή,
μετρώ, καταμετρώ τι. 2) εὐθυμίζω τι.
3) μελείζω, ᾄδω τι, μελεάζω, μελωδῶ.

modūlus, i, δ. (ὕποκ. τοῦ mo-
dus) μέτρον. homo moduli bipedalis,
ἄνθρωπος διποδῆατος τὴν ἀναδορμήν,
τὸ ἀνάστημα.

modus, i, δ. μέτρον (μέγεθος, μᾶ-
ρος, ποσότης, κττ.). agri, μέτρον ἀ-
γροῦ. bastae, τὸ μέτρον, μήκος τοῦ
δορατος. iugens pomorum modus,
ἄπειρον πλῆθος μήλων. 2) μέτρον,
κῶνον, νόμος. aliis modum patis ac
belli facere, ἄλλοις νόμους εἰρήνης τε
καὶ πολέμου τάττειν. 3) μέτρον, ἄρ-
μόδιον μετρεῖν, τὸ μετρίον, ὃ κατερί-
modum adhibere rei, μετρίως χρῆ-
σθαι τινι, μετρώ τινος χρῆσθαι. sim-
modo, ἐμμετρώς. extra modum, πρᾶ-
ter modum, ὑπὲρ τὸν κῆρὸν, παρὰ
τὸν κῆρὸν, πέρα τοῦ μετρίου, πέρα-
τέρω τοῦ μετρίου. modum excedo,
ὑπερβάλλω τὸν κῆρὸν, τὸ μέτρον
facere modum alicui rei, μετρίως
οὐστέλλω, καλῶς τι. modum im-
ponere alicui, μέτρον ἐπιτιθέναι τινι.
modo ἢ homo modo, μετρώ, κατὰ
μέτρον, μετὰ μετρίότητος. modum
servare, μετρίως εἶναι. 4) μέτρον, τῆ-
λος, πῆρας. modum aleis rei facere,
μέτρον, τέλος ἐπιτιθέναι τινι, παύειν
τι. 5) μέτρον, νόμος, ἄρμονία, μέλος.

τρόπος, omnibus modis, ἐκ παν-
τός τρόπου, πάντα τρόπον. ad hunc
modum, τοῦτον τὸν τρόπον. in mo-
dum, εἰς τρόπον. servilem in modum
κατὰ δουλικὸν τρόπον, δουλικῶς πως.
in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
eodem modo, τρόπῳ τοιῷδε, τόνδε τὸν
τρόπον. eodem modo, τῷ αὐτῷ τρό-
πῳ, τὸν αὐτὸν τρόπον, ignium modo,
ὡς περ φῶτα, πυρῶν δίκην.

mæcha, α, θ. (σφ.) μοιχὴ, μοιχά-
ς. + mœchillus, ἰ, ἀ. μοιχισκος, ὁ παῖς
τοῦ mœchus. Κατ.

mœchisso, arc, μοιχεύω, μοιχῶ.
mæchor, atus, ατῖ, μοιχῶ, μοιχεύω.
mæchus, ἰ, ἀ. μοιχός, μοιχευτής.
mœnia, ium, οῦ. πλ. (moene,
ἡ πόλις, ἔμουν. πρὸ. murus κ. munio)
τὰ τεῖχεα, τὰ τεῖχη (πόλεως). 2) τὰ
τοιῦτον, τὸ αὐτό, ἡ πόλις, αἱ τῆς πό-
λεως οἰκίαι. 3) ὀχύρωμα. 4) τεῖχος
κατασκευῆς ἢ πλοίου.

mœnimentum, mœnia κτλ. ἴδ.
munimentum, munio κτλ.

Mœnis, is εἶτε Mœnus, ἰ, ἀ. Μοῖ-
νης, ποτ. τῆς Γερμανίας, ἡ τὰν Μοῖν.
mæreo, mæror, ἴδ. mæreo, κτλ.
Mœsia, α, θ. Μοισία, ἡ ἐν Εὐρώπῃ
πόλις. Mœsi, orum, οἱ Μοισοί, Μοισοί.
mœste, mæstiter, mœstitia, κτλ.
mæste, mæstiter, κτλ.

Mugontiæcum, ἴδ. Magontiacum.
mûla, α, θ. μ. ὄ λ η, μύλος. molum
circare, circumagere, μύλην στρέ-
φειν, περιάγειν. 2) m. salsa ἡ ἀπλῶς
μύλα, ἡ μύλη, αἱ οὔλαι, οὐλοχάττει.
molaris, e, (mola) μυλατός. m. la-
tis, καὶ ἀπλῶς molaris, α. ἡ μυλί-
στος, μύλας, μύλος.

mûles, is, θ. ὄγκος, μέγας σῶμα,
ὡς οἰκοδόμημα, μέγα κατασκευα-
σέναι, κατ' ἐξοχὴν διὰ τὸ ἐν θαλάσῃ
ἔσθαι εἰς πρῶτα (κιν. μώλων).
πλεονεκτικὸν ὄργανον, μηχανή, 3)

ὄγκος, μέγα καὶ βαρὺ σῶμα, πλεονεκτικὸν
σῶμα. moles Hercules, ἡ τοῦ Ἡρα-
κλέους βίη (βίη Ἡρακλεῖης). 4) ὄγκος,
βάρος, μέγεθος, πλῆθος. elypei, τὸ μέ-
γεθος καὶ βάρος τῆς ἀσπίδος. mœ-
citus, τὸ πλῆθος, ἡ πλῆθος ἐχθρῶν
στρατοῦ. 4) βάρος, ἄλγος, χαλεπὸν
της, κάματος (μῶλος, Οἰ.). moles in
transitu, ὁ τῆς διαβάσεως κάματος,
ἡ ἐν τῇ διαβάσει μηχανή. tanta moles
erat, οὕτως χαλεπὸν καὶ μέγα ἦν, το-
σαύτη μηχανή ἦν. moles mali, τὸ
ἄλγος, βάρος τοῦ κακοῦ.

mûlesiu, ἐπὶ μ. σ. κ. ὁπ. (mo-
lestus) βαρύνει, δυσχερῶς, ἀλγεινῶς.
ferre alqd, βαρύνει, δυσχερῶς εἶναι
τι, ἀλγεῖσθαι, δυσχεραίνειν ἐπὶ τινι.
2) ὀχληρῶς.

mûlestia, α, θ. (molestus) ὀχλῆς,
ὀχλησις, ἄλγος, ἀνδία. alicui moles-
tia esse, ὀχλον, ἔργον, πρᾶγμα
παρέχειν τινι. res molestiam habet,
τὸ πρᾶγμα ἄλγος εἶναι, ὀχληρὸν εἶναι.
molestiam habeo, ἄλγεμαι. moles-
tiam trahere, capere ex re, ἄλγε-
σθαι, ἀνδισθαι ἐπὶ τινι. 2) περισ-
χίζω, διασχολίζω.

mûlestus, α, um, μ. σ. κ. ὁπ. (mo-
les) ὀχληρὸς, δυσχερὴς, βαρύν. alicui
molestum esse, ὀχλεῖν, ἐνοχλεῖν τι-
νι, ἐνοχλεῖν τινι. 2) δύσφορος, δύ-
σφορος, βαρύν. 3) περιεργός, δύ-
σκολος.

mûlimentum, ius, οῦ (molior) μη-
χάνημα, μηχανή, ἐπιχειρημα. 2) κα-
ματός, πόνος, διάτρισις, βίη.

mûlimentum, ἰ, οῦ. μηχανήμα,
μηχανή, παρασκευή. rex magis mo-
limenti, βασιλεὺς μεγαλοπρόδοτος.

mûlior, ius, ἰρι, (moles) οἰκτὸς, βίη
ἢ μηχανή κινῶ τι, κινῶ, προκινῶ,
μοχλεῖω τι. mûlior, κινῶν ὄχι.
navem, προκινῶν τὴν ναυτί. fortis, βίη
ἀνίσχειν τὴν θύραν, ἀνοίσαι, ἀνοί-
σασθαι τὴν ἐκκρεῖν. 2) διασχολί-

ψα, μεταχειρίζομαι τι. habenas, διαχειρίζομαι, διοικεῖν τὰς ἀνάγκας. fulmina, μεταχειρίζομαι τοὺς κεραυνούς, χειρουργεῖν. terram, κινεῖν ἐργάζεσθαι, διαπονεῖν τὴν γῆν. 3) μηχανῶμαι, κατασκευάζω τι. rostra, κατασκευάζειν, μηχανᾶσθαι: ποτήρια. muros, κατασκευάζειν, εἰκοδομεῖν τείχη. mundum, δημιουργεῖν τὸν κόσμον. haec sunt in animis iudicium molientia, δεῖ μηχανᾶσθαι, ὅπως ταῦτα ταῖς τῶν δικαστῶν ψυχαῖς ἐμποιήσεις. 4) μηχανῶμαι, πραγματεύομαι, κινῶ, κατασκευάζω τι, ἐγχειρῶ, ἐπιχειρῶ τι. perniciem teipublicam, μηχανᾶσθαι, κατασκευάζειν ἔλεον τῇ πολιτείᾳ. fugam, μηχανᾶσθαι φυγῇ. mundum efficere moliens deus, ὁ θεός, μηχανῶμενος (διανοούμενος) δημιουργεῖν (ὅπως δημιουργήσῃ) τὸν κόσμον. m. multa, πολλὰ μηχανῶμαι, πολλοὺς ἐπιχειρῶ. laborem, ἐγχειρῶ, χλευσῶ ἔργον. sibi impetium, μηχανᾶσθαι τὴν ἀρχήν. 5) κινῶμαι, πορεύομαι.

mollitio, ὄνις, θ. (mollis) μηχανή, μηχανήμα, μηχανή, ἐπιχειρήσις, ἐπιχειρήμα. 2) ἐργασία.

mollitor, ὄνις, ἄ. (mollior) 1) μηχανῶμενος ἢ μηχανησάμενός τι, μηχανήσας, κατασκευαστής, ἐπιχειρητής. + mollitrix, ἰεῖς, θ. (mollior) ἡ μηχανωμένη, ἡ μηχανησμένη, τι.

1. mollitus, α, um, ἴδ. molior.

2. mollitus, α, um, ἴδ. molo.

*mollesco, ere, (mollis) μαλακοῦμαι, μαλακσομαι. 2) μεταρ. μαλᾶσθαι, ἐκθλύνεσθαι, ἀπαλύνεσθαι. 3) μαλᾶσσομαι, προῦνομαι, ἡμεροῦμαι, ἀπαλύνομαι.

*mollifeculus κ. mollifeculus, α, um, (3περὶ τοῦ mollis) πᾶν μαλακός, ἀπαλός, ἄθρόος.

mollis, ἴνι κ. ἴι, ἴνι, ἴνι, (μω-
 ῶν αἰσθ. γ. αἰσθ. ω. π. α. λ. α. κ. ω. τι.

ferrum σίδηρον. corpus, μαλακίζειν, τὸ σῶμα. lapam, ἀπαλυνεῖν τὰ ἔρσι, ceram, μαλᾶσσειν κηρὸν. duritia, μαλακοῦν τὰ σκληρώματα. veniunt alium, λῶειν τὴν καίλιαν. 2) μεταρ. alqm ἢ alqm, μαλᾶσσω, προῦνω τινα ἢ τι. iram, τὴν ὀργὴν προῦνειν, ἀπαλυνεῖν. rostram, προῦνειν, κουρίζειν, ἡπιωτέραν ποιεῖν τὴν ποινὴν. riuus, ἡμεροῦν τὰ ἔθνη, τοὺς τόπους. veniunt mollitur, ὁ ἀνεμος προῦνεται. 8) καταμαλᾶσσω, κατακλῶ τινα. laetitia meorum me molliuit, τὰ δάκρυα τῶν ἐμῶν με καταμαλᾶσσει, κατακλᾷ. 4) μαλακίζω, μαλᾶσσω, ἀπαλύνω, ἐκθλύνω τινα.

*mollis-pes, edis, ἄθρόπος.

mollis, θ, μ. σ. κ. ὅπ. (μῶλος) μ. α. λ. α. κ. ὅς, ἀπαλός. dura et mollis, τὰ σκληρὰ καὶ τὰ μαλακὰ. m. cera, μαλακός, εὐπλαστός κηρός. m. collum, μαλακόν, ἀπαλὸς τράχηλος. m. lapa, μαλακόν, ἀπαλὸν ἔριον. molles capilli, μαλακὴ, ἀπαλὴ θρίξ. mollia prata, ἀπαλοὶ λαϊμῶνες. m. alvus, εὐρύς, καλὴ. mollis auni, τὰ ἀπαλὰ ἑτα. 2) μαλακός, ὕψος, εὐκαμπτός, εὐστροφός. mollia brachia, ὕψος, εὐστροφός. brachiones mollia crura, ὕψος σκέλη. mens m., ψυχὴ μαλακὴ, ὕψος, εὐκίνητος, εὐστροφός. 3) μαλακός, πρᾶος. verba mollia, λόγος μαλακός, πρᾶος. fluvius m., ποταμός πρᾶος ῥέων. via, πρᾶος, ῥαδία ὁδός. m. elivus, λίπος πρᾶος, εὐπαθὴς ἀνὰ θῆνη. m. colum, πρᾶος, μαλακός, οὐρανός. m. sententia, πρᾶος, ἐπιεικής γνώμη. m. deus, πρᾶος, ἡπιός, ἴλιος θεός. 6) μαλακός, ἄθρος. vito m., ἄθρος, ὕψος, ῥίος, umbra, ἄθρος σκιά. 6) μαλακός, ἀνάνδρος, δειλός. m. columba, ἡ μαλακὴ, δειλὴ περιστέρη. 6) vito m. ἡ παθικός.

molliter, ἐπιρ. μ. σ. κ. ὅπ. (mollis) μαλακῶς, ἀπαλῶς. recubans

μαλακῶς κατακλινόμενος. 2) μαλακῶς, ὑγρῶς. m. incedere, ὑγρῶς βαίνειν. 3) μαλακῶς, πρῶς, collis m. assurgens, λόφος πρῶς αἰόμενος, εὐπετὴς ἀναδύναται. m. ferre aliquid, πρῶς φέρειν τι. 4) μαλακῶς, ἀδρῶς, ὑγρῶς, τρυφερῶς. m. vivere, μαλακῶς, ἀδρῶς διαίκειν. 5) μαλακῶς, εὐνιδῶς, ἀσθενῶς.

mollitia, α, εἴτε -lies, εἰ, η (mollis) μαλακία, μαλακότης, ἀπαλότης. linae, τοῦ ἐρίου. 2) ὑγρότης, τὸ εὐστρεφὲς, εὐκίνητον. cervicis, τοῦ αὐχένος. 3) μαλακία, πραότης, ἀπαλότης, τὸ μαλακὸν καὶ εὐπαθεὶς τῆς βύχης κτλ. 4) μαλακία, ἀδρότης, τρυφερότης, ἀναδύνα, ἀσθενεία. 5) μαλακία παθηκὸν, γυναικισμός.

mollitudo, inis, θ. = mollitia.
mūlo, mī, mūn, ēre, μύλλω, ἀλώ, ἐλθω τι. molitum, οῦ, τὸ ἀλλή-
τον, ἔλαυρον.

Mōlo, ōis, α. Μίλων.
Molorchus, i, α. Μόλορχος. Molorchēus, a, um, Μολόρχεος.
Mōlossi, ōrum, α. Μολοσσοί, -αῖ-
ος, a, um, Μολοσσικός. -sis Idis,
α. Μολοσσία, Μολοσσία. Mōlossus,
a, um, Μολοσσός, Μολοσσικός.

mōly, yas, οῦ. τὸ μῶλυ (βοτάνη).
momentum, i, οῦ. (ἰντὶ movi-
mentum, ἐκ τοῦ movere) σήκωμα
ἢ βάρος τι μικρόν, ὅπερ ῥέπειν
ποιεῖ τὴν πλάστιγγα. rem momen-
to suo ponderate, τῷ ἰδίῳ σηκῶματι
σταθεσθαι τι. momentum myrrhae,
αἰκὸν τὴν βάρος μύρρας, sua momen-
ta sustentare, ἰσορροπεῖν. 2) μετα-
βῆσπῃ. momentum rei facere, ῥε-
πὴν δίδωαι τῷ πράγματι. si quid
habet momenti commendatio, εἰ ῥε-
πὴν τινα (δυναμὴν τινα) ἔχει, εἰ τι
ἵσχυος συντάσσεται. momento esse ad
aliquid, βῆσπῃ ἔχειν πρὸς τι, συμβάλ-
εσθαι πρὸς τι. momentum habet

gratia, ἡ χῆρις ἵσχυος. momenta au-
mit animus utroque, ἐρ' ἐκότερα π
ψυχῇ προπῆς λαμβάνει. momenta ad
bene vivendum, ῥεπαί, ἀφορμαὶ πρὸς
τὸ καλῶς ἔχειν. praeberē momenta sa-
lutis, παρέχεσθαι τινι ῥεπὴν πρὸς σω-
τηρίαν. magni momenti est, μεγα-
λὴν ῥεπὴν ἔχει, σπουδαῖον, ἐμδρῖμα
ἔστι. nullius momenti est, οὐδὲμίαν
ῥεπὴν ἔχει, φανὸν ἔστιν. fortuna
momentis, αἱ ῥεπαί, μεταβολαὶ τῆς
τύχης. 3) momentum rerum, ὁ πλεί-
στην ῥεπὴν ἐν τῇ πολιτείᾳ ἔχων, ὁ
μεγαλὸν δυνάμενος. 4) βάρος, ἐμδρῖμα
rerum verborumque, ἡ ἐμδρῖμα,
τὸ κῶρος τῶν τε πραγμάτων καὶ τῶν
λόγων. levi momento aestimare, πρὸς
μικρὸν ποιεῖσθαι. momenta oratio-
nis, τὰ κερφάλια τοῦ λόγου. 5) τὸ
ἀκαρὲς τοῦ χρόνου, στιγμή, χωρίον
collis, τὸ χωρίον τοῦ ὄρους. 6) τὸ
ἀκαρὲς τοῦ χρόνου, στιγμή, καιρός.
momento temporis εἴτε horae ἢ
ἐπὶ πᾶσι momento, ἐν ἀκαρῇ χρόνῳ,
ἐν ἀκαρῇ. certis momentis, ἐν τα-
κταῖς χρόνοις. momenta observare,
χρῆσθαι τοῖς καιροῖς, τηρεῖν τοὺς και-
ροὺς. omnibus momentis, ἐκαστοῖς
αἰήτοσι.

mōmordi, mōmordisse ἴδ. morden.
Mōna, α, θ. ἡ Μόνα, δύο νῆσοι
παρὰ τὴν Βρετανίαν, ἡ τὰνν Μάνα
καὶ ἡ Anglesae. [αἱὲς Πάρθων.
Mōnaes, is, α. Μοναίσις, βασι-
μῶνῶνῶν, α, θ. κίττα εἴτε κίσσοι,
εἴδης κελαιοῦ.

mōneo, uī, Num, ēre, (μένονα κ.
συγγ. τῷ memini) aliqua de re, σπ.
aleis rei, ὑπομνηστικῶς, ἀναμνη-
σκῶ τινὰ τινας ἢ τινα τι. Fabius
ea me monuit, ἐ Φάβιος ὑπὸμνησ-
μα τοῦτων εἴτε ταῦτα, monet tem-
pus esse, ὑπομνηστικῶς ὅτι καιρός
ἔστιν. ea, quae a natura, μόνου-
mur, α ἡ φύσις ὑπομνηστικῶς ἢ

μᾶς. bene mones, ὁρθῶς με ἰναιμι-
μνήσκεις. m., ut vides, ὑπομινύ-
σκω αὐτὸν τολάττεσθαι. 2) καλεῶ
τινὰ, σημαίνω τινί, divinitus mens
monita est, ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ θεοῦ
ἐκελευσθή, ὃ θεὸς ἐσήμηνεν αὐτῇ, τί
χρὴ ποιεῖν. superi monent, οἱ θεοὶ
σημαίνουσι, καλεοῦσι. 3) παραινῶ
τινί, νοθεύω τινα. eos hoc moneo
desinant εἴτε ut desinant furere,
τοῦτο αὐτοῖς παραινῶ, παύσθε· τῆς
μανίας, apius monet ne speres, τί
προς περαινέι μὴ ἐλπίζειν. 4) ἀνα-
μινύσκω, παραινῶ, διηγερῶμαι τι.
5) καλεῶ τινὰ, ἐγκλεῶ, παρακα-
λεῶμαι τινί. remiges, καλεῶσιν τοῖς
καπηληαῖς, παρακαλεῶσιν τοῖς ἐρ-
ταῖς. canes, ἐγκλεῶσιν τοῖς κυσίν.

moneris, is, θ. μονήρης (ναῦς).

Moneta, ae, θ. (moneo) Μηνημό-
νη. 2) Μονήτης, ἐπίκλησις τῆς Ἥρας.
3) τὸ ἐν Ρώμῃ τῆς Μονήτης ἕρας
τέμενος, ἐν ᾧ τὸ ἀργυροκοπεῖν. 4)
moneta, τὸ ἀργυροκοπεῖον, σημα-
ντήριον. 5) ἀργύριον, νόμισμα. [χρὸς.
monetalis, e, (moneta) νομισματι-
κὸν monetalis, ii, ἀ. ἀργυροκόπος.
monile, is, οὐ. ὄρμος, ὑποδέραιον,
περιδέραιον, περιτομὴ λίτον (κόσμη-
μα ἀνθρώπων καὶ ζώων).

monumentum ἴδ. monumentum.

monitum, orum, οὐ. (moneo) ὑπο-
μνήσεις, παραινύσεις, νοθεύσεις.
2) monita deorum, τὰ τῶν θεῶν ση-
μεῖα εἴτε καλεῶματα.

monitio, onis, θ. (moneo) παραι-
νύσις, νοθεύσις.

monitor, oris, ἀ. (moneo) παραι-
νύτης, νοθεύτης. 2) ὁ ὑπομινύ-
σκων τινὰ, ὑποδελῶς (ἐν ὑσάτρῳ καὶ
ἄλλως), ὀνομακλήτωρ, ὀνοματοκλή-
της. 3) καλεουστής, ἐπιστάτης.

1. monitus, a, um, ἴδ. moneo.

2. monitus, us, ἀ. (moneo) συνήθ.
κατ' ἀφ. τοῦ ἐν. =monita.

Monopus, i, ἀ. Μονοίκος, ἐπίκλη-
σις τοῦ Ἡρακλέους. prius Herculis
Monopci, ὁ τοῦ Μονοίκου Ἡρακλέους
λαμῆν, (λαμῆν τῆς Λαγυστικῆς) ἡ
τανὺν Monaco. [μορ.]

monogrammas, a, um, μονόγραμμα-
τὸ monodidium, ii, οὐ (σπ.) ἡ με-
νόπουος τράπεζα.

monodidium, ii, οὐ. μονοπόδιον.
mons, ntis, ἀ. (ἐκ τοῦ θέματος min,
ἔθεν καὶ τὸ emineo) ὄρος. cacumen
εἴτε culmen montis, ἡ κορυφὴ τοῦ
ὄρους, ἡ ἀκρόρεια, ἀκρωνυχία. radi-
ces montis, οἱ πρόπεδες τοῦ ὄρους, ἡ
ὑπώρειξ. jugum montis, ἡ ῥάχis τοῦ
ὄρους. summus mons, ἡ κορυφὴ, ἀκρὴ
τοῦ ὄρους. 2) μεταρ' ὁ μέγας σωθεῖς,
ὁ ὄγκος, τὸ μέγα χεῖμα, τὸ πλῆθος
κττ. montes auri polliceri, χρυσὸν
ἔχει ὑπισχνέσθαι. 3) ποιητ. ἡ πέτρα,
ὁ λίθος, ἡ λίθος.

+monstrābillis, e, ἐξιάλογος Πλιν.
monstratio, onis, θ. [σπ.] ὁδγηρία
monstrator, oris, ἀ. (monstro) δει-
κτής, ὁδγητής, ὁρηγητής
monstratus, a, um, (μτγ. τοῦ mon-
stro) δακτυλόδεικτος, περιδαικτός.

monstro, avi, atum, are, (moneo)
aleui alqd, δείκνυμι τινί τι. aleui
viam, δείκνυναι τινί τὴν ὁδόν. aliquid
digito, δακτυλοδεικτεῖν τινα. 2)
δείκνυμι, δηλωτίνι τι, διδάσκω τινα
τι, ὁρηγεῖμαι τινί τι ἢ τινί τινας. 3)
ἐνδείκνυμι, μνησθῶ, καταμνησθῶ τινα
(τῇ ἀρχῇ). 4) δείκνυμι, ἀποδείκνυμι
τι. 5) aleui, παραινῶ τινί.

monstrōse, monstrōsus, ἴδ. mon-
struose, monstruosus.

monstrum, i, οὐ. (monstro) ση-
μεῖον, θεῖον εἴτε εὐράνιον σημεῖον
monstra deorum, τὰ τῶν θεῶν ση-
μεῖα. 2) τέρας, πέλωρ, πέλωρον,
εἶον ἢ Ἐκυλλία, ὁ Πολύφημος, τέρα-
στα θηρία, κττ. 3) αἰσχρός, μυσ-
γρός, μιαιφός ἀνθρώπος, μίσους βδελύ-

λυγμ. 4) τέρας, θαῦμα, τὸ ἀλλόκοτον, περίεργον.

+monstruosus, ἐπίρ. (monstruosus) τεραστίως, ἀλλοκότως. Κικ.

monstruosus, ἡ, um, τεράστιος, τερατώδης, ἀλλοκατός.

montanus, ὁ, um, (mons) ὄρεινός, ἄρειος. montani lupi, οἱ ὄρειοι λύκοι. m. silva, ὄρειος δρυμός. m. oppidum, ἡ ὄρεινὴ πόλις. montana, orum, εὐ. τὰ ὄρεινά, ἡ ὄρεινὴ χώρα. montani, εἰ. οἱ ὄρεῖται. 2) ὄρεινός, βουνώδης, ὄρειώδης. Ὀν. κύρ. Μοντανός.

+monticola, ὁ, ἄ. κ. θ. (mons-colo) ὄρεινός, ὄρεσιδίος. Ὀδ.

montivagus, ὁ, um, (mons-vagus) ὄρεοπλανής. Κικ.

montuosus (-lōsus), ὁ, um, ὄρειώδης, ὄρεινός, βουνώδης.

monumentum (κ. mōnimentum), ἡ, οὐ. (monēo) μνημεῖον, μνήμα, monumentum Marii, μνημεῖον Μαρίου, ναὸς ὑπὸ Μαρίου ἱδρυμένος. m. Scipionis, μνημεῖον εἴτε ἀνδρίας τοῦ Σκηπίωνος. monumenta (in templo), τὰ ἀναθήματα. monumenta rerum gestarum, τὰ τῶν πεπραγμένων μνημεῖα, τὰ ἱστορικὰ συγγραμματα. m. apioris, μνημόσυνην ἀγάπην, δῶρον μνήμης χάριν δεδομένον. monumenti causa, μνήμης χάριν. elementiae monumenta, μνημεῖα τῆς πρῆστοτος. 2) κατ' ἐξοχὴν τὸ μνημεῖον, μνήμα, ὁ τάφος ἢ τὸ κενόταφιον. 3) μνημεῖον, γινώρισμα.

*Morsorius, ὁ, um, Μορσίσιος, Ἀθηναῖος, Ἀττικὸς. M. muri, αἱ Ἀθηναί. -ria, ὁ, θ. Μορσιτία, ἡ Ἀττικὴ.

Morsuhestia εἴτε Morsuesilia, ὁ, θ. Μόρσου ἐστία, πόλις τῆς Εὐλικίας.

Morsus, ἡ, ἄ. Μόρσος.

1. mōro, ὁ, θ. διατριβή, μέλλησις, ἀναβολή, ὑπέρθεσις, ὄκνος. moram aleni rei afferre, inferre, διατριβὴν τινι παρέχειν, μακύνειν, βραδύ-

νειν τι. moram facere dimicandi, ἀναβάλλεσθαι τὴν μάχην, εἴτε μάχεσθαι. moram homini facere, βραδύνειν, κωλύειν, ἐπέχειν τινά. moram interponere, διατρίβειν, μέλλειν. rumpere moram, εὐ μέλλειν, εὐ διατρίβειν, σπεύδειν. est mihi mora, διατρίβω, μέλλω, βραδύνω, βραδυνομαι. alqd mihi morae est βραδύνω. ἐπέχει μέ τι. per me nulla est mora, ἔγω εὐ βραδύνω, οὐδὲν κωλύω. tibi nulla ad decedendum erit mora, εὐδὲν σε κωλύσει τοῦ ἀπιέναι. longa mora est referre cuncta, μακρὸν ἀν εἶη ἅπαντα εἰπεῖν. Hector belli Inora, ἔκτωρ ὁ μακύνων εἴτε χρονίζων τὸν πόλεμον. haud mora, εἴτε nec mora (ὑπον. ἴν), παραχρῆμα omnes, haud mora, prosluere, εὐκ ἐμέλ्लησαι, ἀλλ' ἅπαντες ἀνιπύθησαν. 2) παύλα λόγου. 3) χρόνου διάστημα, διάρκεια, χρόνος. longa fuit mora temporis medii, πολλὸς χρόνος διεγένετο, μεταξὺ ἐγένετο. morā, χρόνον, τῷ χρόνῳ. 4) διατριβὴ ἐν τοπῳ.

2. mōra, ὁ, θ. μόρα, μοῖρα. (τῆγμα ἐκ 300 ἢ 900 Σπαρτιατῶν). mōralis, ε, (mos), [σπ.] ἠθικός.

mōrator, ὁ, is, ἄ. (moror) κωλύτης.

1. mōrātus, ὁ, um, ἴδ. moror.

2. mōrātus, ὁ, um, (mos) ἠθ. ἔχων, bene moratus, καλῶς τὴν ἠθ. εἴτε τὴν φύσιν, χρηστολήτης. male moratus, κακολήτης. μεταφ. janua ita morata est, ἡ θύρα οὕτω κατεσκεύασται. venter male moratus, κοιλία κακῶς περυκυῖα 2) ἠθικός, ἠθοποιός, ἠθολόγος.

morbus, ἡ, ἄ. νόσος, νόσημα. m morbo esse, morbo laborare, morbo affectum esse, ἐν νόσῳ εἶναι, νοσῶν. in morbum cadere, incidere, νόσῳ, νοσήματι περιπίπτειν. morbi mori εἴτε perire, νόσῳ τελευτᾶν. aeger grati morbo, νόσῳ χαλεπῇ εἴτε

νόσον χαλεπὴν νόσων m. inveteravit, ἡ νόσος κεχρόνικε, χρόνιος ἐγένετο. m. declinat, ἡ νόσος λωρεῖ. morbo mederi, τῇ νόσῳ ἐπικουρεῖν. morbo liberari, τῆς νόσου ἀπαλλαγῆναι. 2) νόσος, νοσώδης διαθέσις εἴτε ἐπιθυμία, διαπύρρα, κακία, πονηρία. 3) ἄλγος, λύπη.

mordaciter, επίρ. μ. σ. (mordax) δηκτικῶς, μεταφ. δηκτικῶς, κερτομῶς, καθαπτικῶς.

mordax, acis, μ. σ. κ. ὅπ. (mordeo) δηκτικῶς. mordax canis, κύων δηκτικῶς εἴτε δάκνων, μεταφ. m. Cynicus, ὁ δηκτικὸς Κυνικός. m. carmen, δηκτικόν, κερτομὸν ποίημα. m. sollicitudo, ἡ δακτύλος εἴτε τὴν καρδίαν δακνύουσα φροντίς. ferrum mordax, ὁ ὀξύς πέλεκυς. rubus m., ὁ ἀκανθώδης βότρυς. vestium m., τὸ ἐμπρίον, δηκτικὸν εἶδος. pelica m. ἡ ὀδαζήτικη κνίδη.

mordeo mōmordi, morsum ōre, (συγγ. τῷ σμερνῆς, σμερδαλέος) αἰμν. ἢ αἰμν. δάκνω τινά ἢ τι a cane mordeus, ὁ πῶ κυνὸς διδογμένος. m. frenum, τὸν χαλινὸν δάκνω, τὰ στόμα ἐνδάκνω. μεταφ. θυμολογῶς εἰμν. humum mordere ore, ὀδαξ λαμβάνεσθαι τῆς γῆς, ὀδαξ εἰλεῖν γαῖαν. astus oleam mordei, ὁ κύων λυμνίζεται τῇ ἑλαίᾳ. 2) αἰμν. ἀπρίξ εχρησά τινος, ἐνδάκνω τι. fibula vestium mordei, ἡ περὶ τὴν ἐνδάκνει τὴν εἰσῆτα. arbor humum, τὸ δένδρον ἔχει τῆς γῆς, ἐμπέπηγε τῇ γῇ. 3) μαρσώματι, τρώγω, βιβρώσκω τι. camellae, τρώγειν κρύμνον. 4) βιβρώσκω, καταναλίσκω τι. 5) δάκνω, ὀδαξω, ὀδαξω, κνίζω. urtica mordet, ἡ κνίδη ὀδαξῇ. 6) ἐπὶ γένεσις δάκνειν, ἐμπρίειν. radix smyrnii mordet ἡ ῥίζα τοῦ σμυρνίου δηκτικὴ ἐστίν. 7) αἰμν. δάκνω, κερτομῶ, κνίζω τινά, καθάπτωμαι τινος. focus mordens, δηκτι-

κός, κερτομὸν σκῶμα. 8) δάκνω, ἀνίω, λυπῶ τινά.

mordiculus (Πλ.) κ. mordicus, ἐπίρ. (mordeo) ὀδαξ, ἀπρίξ, μεταφ. mordicus tenere alqd, ἀπρίξ ἔχειν τι. ἀπρίξ ἔχεισθαι τινος.

+mōrētum, ἰ. οὐ. αὐτωτὸν (ἔδισμα σκευάζομενον ἐκ σκευῶν, εἴρους, ἐλαίου καὶ ἄλλων τινῶν). Ὀδ.

mōrithundus, α, um, (morior) θυγασκὼν, ἀποθνήσκων, ἐκπνέων. νομ. m., ἡ τοῦ ἐκπνέοντος φωνή.

+mōrīgēro, are=morigeror. Πλ. mōrīgēror, atus, atī, aleni, χαρίζομαι, ὁπηρετῶ τινι.

mōrīgērus, α, um, (mos-geru) αλ. cui, χαρίζομενός τινι. Πλ.

Mōrīni, orum, α. Μορυνί, ἔθνος τῆς Βαλγικῆς Γαλλίας.

+mōrīo, ōis, α. μωρός, νέπιος.

mōrīor, moriurus, ri, (ἀρχ. moritū) Πλ. Ὀδ., μ. γ. moriturus) [mors] θνήσκω, ἀποθνήσκω, τελευτῶ. vulnere, ἐκ τραύματος. morbo, νόσῳ. fame, λιμῷ. amore, ἀλγῷ, ἐκλήσκω ἐρωτὶ τινος. mori pro patria, ὁπὲρ πατρίδος ἀποθνήσκω. leto virorum, θάνατον ἀνδρῶν ἀποθνήσκω. arius morientes, τὰ τοῦ ἐκπνέοντος μέλη. manus moritur, ἡ χεὶρ ἀπονεκροῦται, ἀπονεκροῦται. 2) μεταφ. ἀφαιρῶμαι, μαρμαίνωμαι, κτλ. hēdera moritur, ὁ κιστὸς μαρμαίνεται. mortuus flos, μαρμαρὸν ἄνθος. unguenta moriuntur, αἱ εἰσοφαὶ μαρμαίνονται, ἀοσμοὶ γίνονται. ignis moritur, τὸ πῦρ μαρμαίνεται, ἀποσβέννυται. dies, ἡ ἡμέρα τελευτῇ. mortuus, α. ἀποθνήσκως, τεθνήκως, νεκρός. a mortuis excitare alqm, ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνιστάναι τινά, ἰσθμ. momentum mortui, ἡ διαθήκη τοῦ τελευτήσαντος. leges mortuae, ἀνεκτοί νόμοι. mare mortuum, ἡ νεκρά ἕλαιο, ἡ ἀσφαλτικὴ λίμνη ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. 2) τὸ πεπηγός, νεκρὸν

πλάγῃ. τὴ ἐν τῇ βερβίῳ Εὐρώπῃ.
morologus, ο, οπι, μορολόγος. Πλ.

1. moror, atus, ari, (mora) αλqm ἢ αλqδ, διατρίβω, βραδύνω, κατέχω, ἐπύχω τινὰ ἢ τι. navigatio me moratur, ὁ πλοῦς παρέχει μοι διατρίβην, βραδύνει με. m. iter, βραδύνω, ἐπύχω τὴν πορείαν. αλqm nihil m., ἐπίημι, γὰρ τινα. nihil moror, eos abire, ἐὼ αὐτοὺς ἀπιέναι, εὐδὲν κωλύω αὐτοὺς τοῦ ἀπιέναι, non m. quominus re-
deant, εὐδὲν κωλύω αὐτοὺς τοῦ ἐπα-
νελθεῖν. ne multis moror (οπεν. vos),
ina μὴ μακρολογήσω. m. populum.
κατέχω, τέρπω το πλῆθος. 2) μέλει
αὐτὶς τις. puerum nihil moror,
εὐδὲν μοι μέλει τῆς πορρῦρας. 3)
εὐδ. διατρίβω, μέλλω, θανῶ. rou-
nos dies morantur, ὀλίγαις ἡμέραις
διατρίβουσιν, ἐπέχουσιν. m. inferre
bellum, θανῶ πόλεμον ποιέσθαι.
nihil moror, quominus abeam, εὐ
διατρίβω, εὐ μέλλω, ἀλλ' ἤδη ἀπει-
μι. πύθη. moratur, διατρίβῃ γί-
γνεται. 4) διατρίβω, ἐπύχω, μένω,
χρονίζω. Mondisii, ἐν Βρετανσίῃ.
pestis in republica moratur, ἡ νόσος
μένει ἐν τῇ πολιτείᾳ. cum alio m.,
συναμεί τινι, διατρίβω μετὰ τινος.

2. moror, ari, μοραίνω. Σουητ.
mordere, ἐπίβ. μ. σ. α. ὅπ. δυσκόλως,
δυσχερῶς. 2) περιεργάζομαι, ἀκροῶμαι.
morditas, atis, ὁ. δυσκολία, δυσ-
χερεια. 2) περιεργία, ἀκρίβεια.
mordus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ. (mos)
ἐπὶ ἀνθρώπων· δυσκολος τὰ ἢ η ἢ
τοῖς τρέπουσι, δυσχερής. 2) περιε-
ργα, λίαν ἀκριβής. 3) ἐπὶ πραγμά-
των· δυσκόλος, δυσχερής, δυσχερῆτος.
m. morbus, δυσπαλλῆλατος νόσος.
3) δυσχερής, ἀπῆχης.

+ Morpheus, ōi, ε. Μορφεύς.
mors, atis, ὁ. (mors) θάνατος.
mortem obire, ἀποθνήσκειν, τελευ-
τεῖν. mortem oppetere, θάνατον

αἰρεῖσθαι. mortem sibi consciscere,
διαχρησθαι, διαρθεῖν αὐτόν. mor-
te alqm multare, θανάτῳ ἐγκρατεῖν,
θανάτου τινα. ad mortem ducere,
ἐπὶ θανάτῳ ἄγειν, morti esse, θάνα-
τον ἐπιφέρειν. clarae mortes, λαμ-
προὶ θάνατοι. mors mea, tua, sua,
κτλ. ὁ αὐτόματος θάνατος. 2) μεταφ.
ὁ θάνατος, ἀφανισμός, ἡ ἀπώλεια.
3) θάνατος, νεκρὸς, νεκρὸν σῶμα. 4)
θάνατος, θανατηφόρον βέλος, κτλ.

+ morsuaculo, ο, ὁ. (ὅπ.κ. τοῦ
ἀχρ. morsio=morsus) μακρὸν δόγμα.
1. morsus, a, um, ἰδ. mordeo.

2. morsus, us, εἰ. (mordeo) δόγμας,
δόξαις, δόγμα. morsu apprehendere,
corripere, ἐδάξασθαι. 2) μάστιγι,
τροῦξαι. 3) ἀνία, λύπη. 4) τὸ θηητι-
κόν, δόγμας, κρίσιμα, ἐδάξασθαι. 5)
δόγμας, δόγμα, τὸ ἐκ δόξαις τραῦ-
μα. 6) ὀδόντος, ὀδόντες.

mortalis, e, (mors) θνητός. cor-
pora mortalia, τὰ θνητὰ σώματα.
μεταφ. mortales iniustitiae, ἐλικοχρε-
νιοὶ ἔχθραι. 2) θνητός, ἀνθρώπινος.
m. natura, ἡ ἀνθρωπίνη φύσις. ge-
nus m., τὸ ἀνθρώπινον γένος. natura
mortales, αἱ τῶν θνητῶν φροντίδες.
vulnus mortale, τὸ ἐκ θνητοῦ τινος
τραῦμα. immortalia, οὐ τὸ ἀνθρώπινον,
τὰ ἐν ἀνθρώποις. mortalis, εἰ. ὁ θνη-
τός, ὁ ἀνθρώπος. multos mortales ob-
truncant, πολλοὺς ἀνθρώπους ἀπο-
σφάττουσι. cum nullis mortalibus,
μετ' ὄχλου πολλοῦ.

mortalitas, atis, ὁ. (mortalis) τὸ
θνητόν, ὁ θάνατος. mortalitatem ex-
plere, ἀποθνήσκειν, τελευτεῖν. 2) τὸ
ὀλιγοχρόνιον. 3) εἰ θνηταί, εἰ ἀνθρώποι.
+ mortificans, i, εἰ. (mors) μορ-
τικὸς, μακρὸς (φονεῖν). Πλ.

mortifer, ra, rum. (mors-fero)
θανατηφόρος, θανάσιμος. m. vulnus,
κατὰ πλῆγην. [κατὰφως.

mortifere, ἐπίβ. (οπ.) θανατοῦχος.

mortuālia, ium, εὖ. (carmina) θρηνη-
ναι, θρηνηθῆναι. Πλ.

mortuus, a, um, ἴδ. mortuus.

† mortuus, a, um, (ὅπως τοῦ mo-
tus = maurus) μέλας. Πλ.

† mortuus, i, εὖ μῶρον, μέρον, συ-
κάμινον (ὁ καρπὸς τῆς συκαμίνης).
2) μόρον (ὁ καρπὸς τῆς βετου).

1. mōtus, a, um, μωρός. Πλ.

2 mōtus, i, θ. μωρός, συκάμι-
νος, συκαμίνης. Οἱ.

mos, mōis, α. ἔθος, τὸ εἰωθός,
συνήθεια, τρόπος, sicut meus est mos,
ὥστε εἰώθα. mos est hominibus, οἱ
πολλοὶ εἰο. εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι, μὴ
βούλεσθαι. more Graeco, κατὰ τὸ
τῶν Ἑλλήνων ἔθος. sine more, ἐνο-
μίως. supra morem, παρὰ τὸ εἰωθός,
ὕπερ τὸ μέτρον. more, de (ex) more,
in morem, κατὰ τὸ ἔθος, apud more,
ὥστε μέλισσα, κατὰ τὸν μέλισ-
σης. in morem fluminis, ὥστε πο-
ταμός. quo more? τίνι τρόπῳ, τίνα
τρόπον; πῶς; cōli varius mos, ἡ
ποικίλη τοῦ οὐρανοῦ εἴσεις, 2) ἐθι-
μον, νόμιμον, νομιζόμενον. legi mo-
ri quo parendum est, νόμοις καὶ ἔθεσι
δεῖ ὑπακούειν, quia est εἴτε in mo-
re positum est, ἔθος ἐστὶ, νομιζεται.
contra morem cōnitem, παρὰ τὰ πο-
λιτικά ἔθη. mos erat pronuntiare,
ἔθος ἦν κηρύττειν, moris Graecorum
est, ἔθος ἐστὶ (νομίζεται) ἐν Ἑλλησι.
mos vestis, τὸ ἔθος, ὁ τρόπος τῆς
ἐσθῆτος, mos palaestrae, τὸ ἔθος τῆς
παλαιστράς. 3) mos κ. συνήθ. mo-
res, ἔθος, τρόπος, τρόποι. feri mo-
res, ἄγριον ἔθος, ἄγρια ἔθη. homo
moderatis moribus, ἄνθρωπος μέ-
τριοις τὸ ἔθος εἴτε τὰ ἔθη. praefe-
ctus moram, ὁ ἐπιμελητὴς τῶν τρό-
πων εἴτε ἡθῶν. morum probitas, ἡ
τῶν ἡθῶν χρηστότης. perdit mores,
μοχθηρὰ ἔθη. morem alui gurgere,
ἔργῳ τινι ἐκτρέφειν, ἀρμυρίζεσθαι πρὸς

τοῦ τρόπου τινός, παίδεσθαι, γαρ-
γεῖσθαι τινι.

Mōsa, α, ε. Μίσης, ποτ. τῆς Γε-
μανίας, ὁ τανὺν Maas.

Moschus, i, ε. Μόσχος. Ὁρ.

Mōsella, α, θ. Μοσέλλα, ποτ.
τῆς Γερμανίας, τανὺν Mosel.

Mastellaria, ae, θ. (ἐκ τοῦ masto-
lurn, ὅπως τοῦ menstrum) φάσμα
ὄνομα κωμωδίας τοῦ Πλάτου.

† Mastēni, orum, ε. Μαστηνοί, πο-
λιταί τῆς ἐν Λυδίᾳ πόλεως Mastēni.

mōtio, ōis, θ. (moveo) κίνησις.

2) ἐνδεδίχεται.

† mōtiocula, ae, θ. (ὅπως τοῦ
motio) κατηβολή, ἐλαττώσις, πύρ-
ξις, μετρίξις θερμότητος.

† mōtio, avi, atum, ate, (ἐκ
τοῦ mōtio) συχνὰ κινῶ τι, διακινῶ
κινῶ τι.

mōtus, a, um, ἴδ. moveo.

mōtus, as, α. (moveo) κίνησις
corporis, τοῦ σώματος. voluptas
mōtu est, ἡ ἡδονὴ ἐν τῇ κινήσει ἐστὶ
motus terrae, ὁ σεισμός. 2) κίνησις
ἔργων, χειρωνακία. dare motus, κιν-
εῖσθαι, ὀρχεῖσθαι, χειρωνακεῖν. ἐπὶ
ἐπὶ ψυχῆς ἡ κίνησις, τὸ πάθος. mo-
tum in iudicium mentibus concitare
πάθος τι ἐμποιεῖν ταῖς τῶν δικαστῶν
ψυχαῖς animi motus, ψυχῆς ἐνεί-
γησις. divinus motus, ἡ παρὰ θεοῦ
κίνησις, ὁ ἐνθουσιασμός. 4) κίνησις
ταράχῃ, στάσις, θύρυς. motum re-
publicae afferre, κινεῖν τὰ καθεστῶ-
τα, ταράττειν τὴν πολιτείαν. motus
servilis, ἡ τῶν δούλων στάσις, ἐκ
προτροπῆς, αἰτία.

mōvere, mōvi, mōtum, ēre, (moveo)
aliquid ἢ aliquid κινῶ τινα ἢ τι. corpu-
s citharam, κινεῖν τὴν κιθά-
ραν. terram, κινεῖν, ἐργάζεσθαι τὴν
γῆν, tripodas, κινεῖν, σείειν τοὺς τρι-
ποδᾶς. a se ipso moveri, ὑπ' ἑαυτοῦ
κινεῖσθαι. terra movet (ὅπον. se),

γῆ παύεται. *motens voluptas*, ἡ ἐν κινήσει ἡδονή. *aliquid loco m.*, κινῶ, ἀποκινῶ τι. *res, quae moveri possunt*, τὰ ἐπιπλά. *hostem loco m.*, ἐξωθῶ τὸν πολέμιον. *aliquid possessionis*, ἐξελαύνω τινὰ τῶν κτημάτων. *aliquid senatu, de senatu*, *loco senatus*, ἐκβάλλω τινὰ τῆς συγκλήτου. *m. signa esse ensura* καὶ ἀπλῶς ποιεῖν, κινῶ τὸ στρατιπεδεῖν, κινῶ, ἀναζεύγνυμι. *m. alium*, λύω, ὑπάγω τὴν κυλίαν. *moveri* εἴτε *se motere*, κινεῖσθαι. *mo ex urbe movere*, κινεῖμαι ἐκ τῆς πόλεως. *autem moveri*, ἡ ἡὼς κινεῖται, ἀνατίλλει. *moveri*, κινεῖσθαι, ὀρχεῖσθαι, χειρονομεῖν. 2) κινῶ, μετακινῶ, μεταβιβάζω τι. 3) κινῶ, διακινῶ, παράγω τι. 4) κινῶ τι, ἐπιχειρῶ τινι. 5) κινῶ, ἐγείρω τι. *tisum*, κινεῖν γέλωτα. *suspicionem*, ἐγείρειν ὑπόψιν. *misericordiam*, ἐμπαιεῖν ἔλεος. 6) κινῶ τινα, πάθος ἐμπαιεῖν τινι. *motus dictis*, κινήσεις ὑπὸ τοῦ λόγου. *moveri pecunia*, κινεῖσθαι ὑπὸ τῶν γρημμάτων. *pulchritudo movet oculos*, τὸ κάλλος κινεῖ τοὺς ὀφθαλμούς. *deus movet aliquid*, ὁ θεὸς ἐνθεον ποιεῖ τινι. *senatus moventia*, τὰ τῶν αὐτοκράτειρων κινητικὰ.

mox, ἐπὶ, (μονον) ἐν βραχεῖ, μετ' οὐ πολὺ, μετ' ὀλίγον, ταχύ, ταχέως. *mox paulo dicemus*, ἤδη μελλομεν εἰπεῖν. *m. ubi*, ἐπεὶ τάχιστα, ὡς τάχιστα, ἄμα. *exspecto, quam m. faciat*, προσδοκῶ, πῶς ταχέως ποιήσει. 2) εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον. 3) απ. ὀλίγω πρότερον, ἄρτι. 4) ἐπὶ τοῦ καὶ τιμῆς· εἶτα, ἐξῆς, μετὰ τοῦτο. *mucoidus = mucidus*.

Mucianus, a, um, (Mucius) Μουκιανός, τοῦ Μουκίου.

mucidus, a, um, μυτώδης.

Mucius, a, um, Μούκιος, τοῦ Μουκίου. *Mucius, ii, a.* ὁ Μούκιος. *Mu-*

cia, ntum, ed. Μούκια, φορτὴ ἐν Ἀσίᾳ ἀγόμενη εἰς τιμὴν τοῦ Μουκίου.

mucro, onis, a. ἀκωκή, ἀκὴ, ἀκίς, ἀκὴ *falcis*, ἡ ἀκωκή τοῦ δρεπάνου. *folii*, ἡ ἀκὴ εἴτε ἐξ ἑαῶ ἀκρὰ τοῦ φύλλου. *cornu in mucrone migerans*, κίρως εἰς ἀκωκὴν λήγων. *m. gladii*, ἡ ἀκὴ εἴτε ὁ ἀκὴρ τῆς μαχαίρας. *m. cultri*, ἡ ἀκὴ τοῦ ξυροῦ. 2) *ensis*, τὸ ξίφος. *mucrone stringere*, σπᾶσθαι τὸ ξίφος. 3) μεταφ. ἡ ἐξου-
της. *ingenii*, τοῦ νοός. *orationis*, ἡ δύναντος, ἰσχύος τοῦ λόγου.

mucus (mucc.), ἰ, ἄ. μύκωξ, μύξα, κόρυφα, βλίννα. Κατ.

mugitor, at, (ap.) μέλλω, δια-
τρίβω, ὀκνῶ.

mugio, tui x. ii, tum, ire, μύ-
κωμαι. *bos mugit*, ἡ βοῦς μυκά-
ται. 2) μυκῶμαι, ἡχῶ, ψοῶ, βεω-
ταῖα *mugit*, ἡ σάλπιγξ ἡχεί, φθέγγε-
ται. *malus procellis mugit*, ὁ ἵστικος
ὑπὸ τῶν καταγριδῶν μυκάται, ψο-
γεῖ. *semos mugit*, τὸ ἄλσος μυκά-
ται. *mare mugit*, ἡ θάλασσα μυ-
κάται, βράζει. *terra mugit*, ἡ γῆ
μυκάται.

mugilus, us, a. (mugio) μυκηθ-
μός, μύκησις, μύκημα.

mula, a, u. (mulus) ἡ ἡμίονος, ὁ
ὄρεας. κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ ἐξ ἄρβυρος
ὄνου καὶ θηλείας ἵππου ἡμίονος.

mulceo, isi, isum, ere, αλφ. ἡ αλφ.
ψάω, καταψάω, ψήχω, καταψήχω
τινὰ ἢ τι. *barbato*, τὸν πώγωνα. *car-
pi*, τὴν καρπὴν. 2) μεταφ. κατα-
ψάω, καταψήχω, θελγω, κηλῶ, πρᾶ-
νω τινὰ ἢ τι. *doloros*, παρῶναι, κη-
λεῖν τὰς ὀδοντας. *vulnora*, θελγειν,
θάλπειν τὰ τραύματα. *aliquid dicitis*,
καταψήχειν, κηλεῖν, πρᾶναι τινὰ
λόγους. *spes pectora mulcet*, ἡ ἐλπίς
θέλγει, κηλεῖ τὰς ψυχὰς. *aliquid eat-
mine*, θέλγειν, θάλπειν τινὰ ὀφθαλ-
μοὺς. *zephyri mulcent flores*, οἱ ζέφυροι

περιβάλουσιν τὰ ἄνθη. 3) ψύχω τινός, capillos virga, τῆς κόμης ψάω τῇ βάβῳ.

*Mulciber, ἑρῖ, ἄ. ἡραιστός. 2) μετῶν. ὁ ἡραιστός = τὸ πῦρ.

mulco, avi, atum, are, αλκμὴ ἢ αλφ, αἰκίζομαι, λυμαίνομαι τινὰ ἢ τι.

mulcta, mulctio κτλ., ἴδ. multa, multo κτλ.

*mulctra, α, θ. κ. -atum, i, οῦ. εἴτε (ἀμφιβ.) -trarium, ii, οῦ. (mulgeo) ἀμολγεύς, πῆλλα.

mulgeo, lsi, lsum, ēre, ἐμ εἰ λ γ ω. κτος, τας δις m. hircos, τράγων ἀρίλγω. παροιμ. ἐπὶ ἀδυνάτων.

muliēbris, e, (mulier) γυναικίος, τῶν γυναικῶν. m. vestis, ἡ γυναικίαι στολή. m. lac, γυναικίος γάλα. m. seius, τὸ γυναικίον γένος, τὸ θῆλυ φύλον. certamen muliebri, ὁ περὶ γυναικῶν ἀγών. οὗσ. muliebria, οῦ. τὰ γυναικίαι μόρια. muliebria pati, γυναικίζειν, γυναικοπαθεῖν, παθεῖσθαι. 2) μεταφ. γυναικώδης, ἡλικίος.

muliēbriter, ἐπὶρ. γυναικίως, γυναικώδως, γυναικομίως.

mulier, eris, θ. γυνή (παρθένος τε καὶ γαμετή). 2) γυνή, γαμετή, σύζυγος.

muliērarius, a, um, γυναικίος.

muliērcūla, α, θ. (ὕποκ. τοῦ mulier) γυναιον, γυναικαριον, γυναικίον.

muliērcōstas, ātis, θ. φίλογύνεια, φίλογύνεια. [μηνός, φίλογυνος.

muliērcōsus, a, um, (σπ.) γυναικο- mulio ὄνις, ἄ. (mulus) ἀρεοκόμος, ἀστραδηνάτης. [ἰρεοκόμος. Κικ.

muliōnīcus, a, um, (mulio) τοῦ mullus, i, ἄ. τρίγλα, τρίγλη (τῆθος).

mulsus, a, um, (μτγ. τοῦ mulco) μελίκρατος, mulsam (ὄπον, vīnum), τὸ οἶνόμελι. 2) μελιηδής, μελιτηρός.

3) μεταφ. γλυκύς, ἡδύς.

mulla (mulcta), α, θ. ζημία. κατ'

ἐξοχὴν δέ· ζημία χρημάτων, ζημία τιμῇ, τιμήμα, ἐπιτίμιον, προστίμιον. alqm multa multare, ἀργυρίῳ ζημιεῖν τινα, ἀργυρίῳ τιμᾶν τινα. multa sufferre, subire, τὴν ζημίαν τίνειν, ἀποτίνειν. multam imponere, ζημίαν ἐπιτιθέναι. multam aleni dicere, interrogare, τιμᾶσθαι τινι (τὴν δίκην) ἀργυρίῳ.

multālicius (mulet.), a, um, τῆς ζημίας, τῆς τιμῆς, ἐκ προστίμιου.

multālio (mulet.), ὄνις, θ. (τπ.) ζημίασις.

multibibes, a, um, (multus-bibo) [ἀρχ. κ. μτγ.] ὁ πολυπότης, ἡ πολυπόσις.

+ multī-cāvus, u, um, διέκκολος. multīfārium, ἐπὶρ. πολλαχρῶς, πολλαχρόθι, ἐν πολλοῖς τόποις.

multī-fīdus, a, um, (fīdo) πολυσχιστός, πολυσχιδής.

multī-formis, e, (forma) πολυμορφος, πολυειδής, πολύτροπος.

+ multī-fōrus, a, um, (foris) πολύτροπος. Ὁδ.

multī-gēnēris, e, (gonus) πολυγενής, πολυειδής. Πλ.

multī-jūgus, a, um, κ. -jūgis, e, (jugum) πολλῶν ζυγῶν ἢ πολλῶν ἵππων, πολύρριμος. 2) πολυειδής, ποικίλος.

multī-lōquax = multiloquus.

+ multī-lōquium, ii, οῦ. (loquor) πολυλογία. Πλ. [quor] πολυλόγος.

multī-lōquus, a, um, (multus-lo-

multimodis, ἐπὶρ. (ἀντὶ multis-

modis) πολυτρόπως, πολυειδώς.

multiplex, Xcis, (multus-plies) πολύπτυχος. 2) πολλαπλούς, πολυμα-

ρῆς, πολυσύνθετος. 3) πολυειδής, ποικίλος. 4) πολλαπλούς, πολλαπλάσιος, πολύς. 5) ἐπὶ ψυχῆς· πολλαπλούς, πολύτροπος, πολυπλόκος, πανούργος.

6) multiplex qnam, πολλαπλάσιος ἢ, πολὺ πλείων ἢ.

+multiplicabilis, α, πολλὰπλοῦς, πολλὰπλοῦς. Κτκ.

multiplico, ατί, atum, arc, (multiplex) αλφί, πολλὰπλοῦςαίω πω
multiprobus, ατί, πολυδύναμος, πολυκρατής. Πλ.

multiprobo, Υπρί, θ. πληθύνω. 2) κατ' ἐξοχήν, πληθύνω ἀνθρώπων, πληθύνω. 3) πληθύνω, εἰ πολλοί, εἰ δὲ πολλοὶ ὄντες ὄντες.

multiprobus, α, um, (multus-vo) πολλῶν ὁρεγόμενος.

1. multo (multo), ατί, atum, arc, αλφί αλφί re, ζημιῶ τινά τινι. αλφί pecunia, ἀργυρίῳ τινά ζημιῶν, ἀργυρίου τινά (εἴτε τινί) τιμῶν. αλφί exsilio, ζημιῶν τινά ἀειργίᾳ. exsules homis, τοῦς φυγάδας τινὲς κτήματοι ζημιῶν. villis hominum ignominis, vinculis, morte multatur, τα τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα ἀτιμῶ, δεισμοῖς, θανάτῳ ζημιῶνται. ἢ τοῖς ἁμαρτήμασιν ἀτιμῶ, δεισμός, θάνατος ἢ ζημία ἐστίν. [ius.]

2. multo, multum, ἐπίρ. ἰδ. multus, α, um, (σ. plus, ὑπ. plus) πολλός. multi homines εἴτε multi hominum, πολλοὶ ἀνθρώποι, πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. multa magnaue presidia, πολλά καὶ μεγάλαι προῦραι. multa cura, πολλὰ φροντίς, πολλά φροντίδες. multa vicissina, ἀντὶ τοῦ multae vicissinae, πολλά ἱερέα. multum aurum, πολὺ εἴτε συγγέν χρυσίον. hospes non multum cibi, ἕνας οὐ πολυπράγος. multa pars Europae, ἡ πολλὴ τῆς Εὐρώπης. est multus in laudando, πολὺς (μακρός) ἐστίν ἐπαινῶν. ne multus sim εἴτε ne multo, ἵνα μὴ μακρολογῶ. multus in penellio fuit, πολὺς ἦν ἐν τῇ μάχῃ. multi, α. εἰ πολλοί, τὸ πολλός, οἱ πλείονες, unus de (n) multis, εἰς τῶν πολλῶν, τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δῆλου εἷς. orator

unus e multis, πολλοσίδε ὧν τῶν ἑκτόρων. ad multum diem εἴτε in multum diei, εἰς πολὺ τῆς ἡμέρας. multum est, πολὺ ἐστίν, ἔργον ἐστίν. multum est in his regionibus, πολὺς λόγος ἐστίν ἀνταῶς. —multum, ὅθι ὅτε καὶ multa, ἐπίρ. πολὺ, πολλὰ, multum dispares, πολὺ ἀνέμοις. multum miseri, εἰ πολὺ (πολλὰ) δεύσυχαις. multum desidero, πολλὰ πεθῶ. multum valet, πολλὰ ισχυρία. multa inquit, συγγὰ καὶ πολλὰ multa queritur, πολλὰ ἰδύρεται. multum superare, πολὺ ὑπερέχειν. multum major, πολὺ μείζων. in multum velocior, εἰς πολλὰ ταχύτερος. 2) ἐπὶ χρόνῳ πολλὰ, πολὺν, συγγέν χρόνον, συγγὰ, πολλὰκις multum mecum sunt πολλὰ (πολλὰκις) μετ' ἐμαυ διατρίβουσιν. haud multa moratus, τὸ πολὺν χρόνον διατρίβας. —multo, ἐπὶ συγκρίσει, κατ. πολλῶ, πολὺ. multo melior, πολλῶ (πολύ) ἀμείνων. multo magis, πολλῶ (πολύ) μᾶλλον. multo antepono, πολλῶ προκρίνω. multo malo, πολὺ μᾶλλον βούλομαι. πολὺ μᾶλλον ἀφούμαι. multo formosissimus, πολὺ κάλλιστος, μακρῶ κάλλιστος. multo maxime, πολὺ μάλιστα. 2) ἐπὶ χρόνῳ πολλῶ, πολὺ. multo ante εἴτε ante multo, πολλῶ πρότερον. non multo post εἴτε post non multo, οὐ πολλῶ ὕστερον. —συγ. κριτ. plus, πλεον, plus pecuniae, πλείον ἀργυρίου. plus hostium, πλείονι πολέμοι. plus posse, πλείον δύνασθαι. uno digito plus, ἐνὶ δακτύλῳ πλείον. plus nequo, ἄγαν. plus quam decem ἢ plus decem dies, πλείον ἢ δέκα εἴτε πλείους δέκα ἡμέρας. πλείον δέκα ἡμερῶν, pluris facere, aestimare αλφί, περὶ πλείονος ποιῶσθαι, μείζονος τιμᾶσθαι τι. pluris vendere, πλείονος πωλεῖν. plus plusquam, πλείον καὶ πλείον, αἰ μᾶλλον.

plures, α, πλείονες. pluribus prae-sentibus, πλείονων παρόντων. pluribus (ὁπον. verbis) exsequi, διὰ πλείονων εἰπεῖν. ne plura, ἵνα μὴ πλείω λέγω, ἵνα μὴ μακρολογῶ. ad plures, εἰς πλείονας, εἰς ἄδου. — ὑπερβατ. plurimus, α, um, πλείστος. plurima praeda, πλείστη λεία. plurimus labor, πλείστος πῖνος. plurimum studii, πλείστη σπουδή. plurimi homines, πλείστοι, συχνότατοι ἄνθρωποι. plurima silva, πλείστη, πυκνοτάτη ὕλη. περητ. plurimōs ἀνὰ τοῦ plurimī, πλείστοι. plurimus sum in loco, πλείστος, συχνότατός εἰμι ἐν τόπῳ. quam plurimus, ὡς πλείστος, ὅς· πλείστος. plurimum valeo, πλείστον χρόνον. plurimi facere aliquid, περί πλείστου ποιῆσθαι τινα. plurimum esse ut plurimum, ἐπιφ. πλείστον, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. plurimum quantum, πλείστον ἔσεν.

Mulucha, αε, α. Μουλυχά, ποτ. ἐρίζων τὴν Μαρμαρίαν καὶ Μαρασιτυλίαν γῆν, τανὺν Μολία.

mulus, ι, α. ἡμίονος, ὄριος. 2) ἐπὶ ἀνθρώπων ὄνος, κανθήλιος.

Mulvianus, α, um, τοῦ Μουλβίου.

Mulvius pons, Μουλβία γέφυρα, μία τῶν γεφυρῶν τῆς Ρώμης.

Mummius, α, um, Μόμμιος, τοῦ Μουμίου. Mummios, α. ὁ Μόμμιος.

Munatius, ιι, α. Μουνάτιος.

Munda, αε, θ. Μούνδα, πόλις Ἰσπανίας, τανὺν Monda. Mundensie, ι, τῆς Μούνδης.

+mundanus, ι, α. (mundus) κοσμοπολίτης. Κεκ. [κομφῶς.

munda x. -diter, ἐπιφ. καθαρῶς, munditia, αε, x. -ties, ιι, θ. (mundus) καθαρότης, κομφῆτης.

mundulus, α, um, (ὁπον. τοῦ mundus) καθάριος, κομφῆς.

1. mundus, α, um, μ. π καθά-

ριος, καθάριος. 2) καθάριος, κομφῆς.

2. mundus, ι, α. (mūliebris) γυναικίος κόσμος, κάλλυντῆριον, τὰ κάλλυντῆρια, κάλλυντρα. 2) κόσμος, οὐρανός. 3) κόσμος, ὁ ὅλος κόσμος, τὸ πᾶν. 4) κόσμος, γῆ, εἰκουμένη. in mundo est, ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ, ζῆ, ἢ καὶ· πρὸς αἰετὶς ἐστίν. 5) μετῶν. οὐ ἀνθρώποι.

mūnērārius, ιι, α. ὁ χορηγός, ὁ τὴν θεὰν τῶν μονομάχων παρέχων.

+mūnērīgērālus, ι, α. (munus-gero) δωροφόρος,

mūnēro, ανί, ατομ, αρε, x. -tor, ατος, αρι, (munus) αλεῦν αλφ, δωροῦμαι, δῶρον δίδωμι, δωροφορῶ τινί. 2) αλφ αλφ re, δωροῦμαι, δωροφορῶ, τιμῶ τινά τινι.

mūnīa, οὐ, πλ. (μόνον κατ' ὄν. κ. αἷν.) ἔργα, καθήκοντα, προσήκοντα.

mūnīceps Ἰρίε, α. κ. θ. (munici-cario) ὁ ἱσοπολίτης, ἡ ἱσοπολίτις. 2) ὁ, ἡ ἐκ τῆς αὐτῆς ἱσοπολίτιδος πόλεως, ὁ πατριώτης, πολίτης, ὁ πατριώτης, πολίτης. meus m. ὁ ἐμὸς πατριώτης, ἐμὸς πολίτης.

mūnīcīpālīs, e, (municiplum) τῆς ἱσοπολίτιδος πόλεως, ἐξ ἱσοπολίτιδος πόλεως. dolor m. ἡ τῶν ἱσοπολιτῶν λύπη. -lis, is, α. ὁ ἱσοπολίτης.

+mūnīcīpātīm, ἐπίφ. κατ' ἱσοπολίτιδας πόλεις.

mūnīcīrām īī, οὐ. (municiplum) ἱσοπολίτης πόλις (πόλις αὐτὴν μετὰ καὶ αὐτόδικος, ἢ οἱ πολῖται τῆς αὐτῆς πόλεως πολιτίας μεταίχυν).

mūnīfīco, ἐπίφ. φιλεδώρως, ἰλευθερίως.

mūnīfīcentia, αε, θ. (munificens) εὐλοδορία, μεγαλοδορία, εὐλυθερίτης.

mūnīfīcus, α, um, μ. σ. (-centior, κ. ὕπ. (-centissimus) [munus-facio] εὐλόδορος, μεγαλόδορος, εὐλυθεριος.

mūnīpīa, īnīa, =munimentum, mūnīpīatūm (munerū) ι, οὐ.

munio) ὀχυρώμα. 2) προβολή, πρό-
στασια, σκέπασμα, σκέπη.

mūnio (ἔρχ. mōnio), ἴνι κ. ἴι,
ium, ire, (moenio, ἀμύνω) alqd, τει-
χίζω, ὀχυρῶ τι. arceam, ὀχυροῦν, ὀχυ-
ροῦσθαι τὴν ἀκρόπολιν. castra, ὀχυ-
ρῶν, χαρακτῶν τὸ στρατόπεδον. hor-
um ab incursu hominum, περιθάλω
τοῦ κατὰ τὴν κήπον ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς
τῶν ἀνθρώπων. 2) σκεπάζω, φυλάττω.
alqd ab aliquo ἢ contra alqd, σκε-
πάζειν τι ἀπὸ τινος. munitus lorica,
σκεπασμένος θώρακι. munitus armis,
ὅπλα περιβεβλημένος. 3) m. viam,
ῥέποιω ὁδόν, τέμνω ὁδόν. μεταφ.
m. viam ad consulatum, τέμνω τὴν
οἰκὴν τὴν ὑπατείαν ὁδόν. [κίς. Πλ.

+ mūnis, e, (munus) θεραπευ-
τικόν, τειχισμός, περιτειχισμός. 2) ὀχύ-
ρωμα, τειχισμός, περιτειχισμός. 3)
ἀδικοποιεῖς, ὁδοποιεῖς.

+ mūnio, are, (ἔπιτ. τοῦ munio)
viae, ὁδοποιῶ ὁδόν. κίς.

mūnitor, ōris, ā, (munio) τειχι-
στὴς, ὁ τειχίζων, ὀχυρῶν, τειχιστής,
ἐχυρώσας τι. 2) ἐρυκτήρ ὑπενόμου.

mūnitus, a, um, m. s. κ. ὕπ.
αρχ. τοῦ munio) ὀχυρὸς, ἐρυμνός,
ἀσφαλής. locus munitissimus, ὀχυ-
ροτάτος τόπος.

mūnus, nūris, ōis, λειτουργία, ἔρ-
γον, τὸ καθήκον, προσήκον. munere
naco, λειτουργίας (στρατιωτικῶν ἔρ-
γων) ἀπὸλλεσθαι. fungi munere,
ποιεῖν τὰ καθήκοντα, ἐπιτελεῖν τὸ
ἔργον. deferre alicui munus, ἐπιτρέ-
πειν τινὶ ἔργον. explere munus ami-
citiarum, τὸ τῆς φιλίας ἔργον πληροῦν.
republicae muneribus fungi, τῶν
ἐκείνης πόλεως πρῶγμάτων ἐπιμελεῖσθαι.
munus primum munus est, ut ne cui
quis noceat, πρῶτον τῆς δικαιοσύνης
ἔργον ἐστὶν ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως μη-
δὲς μὴδὲν βλάπτῃ. tuum hoc est

munus, σὸν ἔργον ἐστὶ, προσήκει σοι,
καθήκει σοι. 2) ὑπὸνργημα, θεραπεία,
χάρις, hoc munus tui est, τοῦτου
χάριν σοι ὀφείλω. supremum munus,
ἡ κηδεία τῶν ἀποθανόντων γέρας.
munus aleje, ὁ ὑπὸ χρεώ: τινι γαγο-
νῶς. 3) λειτουργία, χορηγία, οἶον·
θεῶ, μονομαχία, ἐστιαστικὴ οἰκιδέμη-
μα ἐξ ἰδίων ἀνατεθειμένον, κττ. 4)
χάρις, χάρισμα, δῶρον. alqd muneri
accipio, λαμβάνω τι δῶρον. mittere
alqd alicui muneri, πέμπειν τινὶ τι
δῶρον. munus bene ponere, χάριν
εὖ καταθεῖσθαι. m. Cereris, τὸ τῆς
Δήμητρος δῶρον, ὁ σίτος.

mūnuscūlum, i, ōis, (ὑποκ. τοῦ
munus) μικρὸν δῶρον.

Mūnūchia, ae, ō, Μουνυχία, -chius
a, um, Μουνυχίας, Ἀθηναίος.

mūnūsa, (mūnēsa), ae, ō, μύ-
ρ α ι ν α.

mūrālis, e, (murus) τειχικός, τῶν
τειχῶν. m. machina, τὸ τειχεμαχίον.
m. corona, στέφανος δεδομένος τῷ
πρῶτῳ ἐπὶ τὰ πολισκευόμενα τειχῇ
ἀναβάντι.

Marcia (Murtia), ae, ō, ἡ Μαρ-
κία (Μουρτία) Ἀφροδίτα.

mūrēsa, īs, murtēsa.

Mūrēsa, ae, ā, Μουρήνα.

mūrcex, icis, ā, περὶ ῥα, κογχύλη,
κογχυλίον. 2) κογχυλῆς περὶ ῥα,
περὶ ῥα κογχύλη, περὶ ῥα, κογχυ-
λίον. 3) ἔξω ἡ τραχὺς λίθος. 4) m.
ferrei, χεῖνις, ποδοκάνη.

Murgantia, ae, ō, Μουργαντία (μύ-
ρις τῆς Σαυντίδος. 2) κ. Murgentia,
Μουργαντία, πόλις τῆς Σκεδίας. Mur-
gentius, a, um, Μουργεντινός.

mūria, ae, ō, ἀλματα, ἀλμα. Or-
mūricidus, a, um, (mns-caedo)

μυρικότονος. Πλ.
mūrius, a, um, (mus) μύριος,
μύριος, τοῦ μυρις. 2) m. p' illis, δεκά
πεντακτὸς μυρις.

murmur, ὤρις, εὐ. ἐπὶ τοῦ ὕδατος· τὸ κῆλκυσμα. 2) ἐπὶ ἀνθρώπων· ὁ γογγυσμός, ἡ τὸν θρόνους. 3) ψιθυρισμός· murmur populi pervasit, θρόνους τῶν πολλῶν διέτληθεν. 4) ἀκαυρὸς ἡγας, ψήφος, δαύπος, βόμβος τῶν ἀκρῶν, βρόμος τῶν θηρίων κττ.

†murmurillum, ἰ, εὐ. ὕπεκ. τοῦ murmur. Πλ.

murmūro, αἰ, atum, are, (mur-mur), ἐπὶ τοῦ ὕδατος· μορμύρω, μορμυρίζω, κηχλάζω. 2) ἐπὶ ἀνθρώπων· γογγύζω, τὸν θρόνους. 3) ψιθυρίζω. 4) ψαφῶ, κορκορυγῶ.

murra (myrrha εἴτε myrrha), ae, θ. μορρία, μορρίνη, μουρρίνη, εἶδος πακίλης λιθίας. 2) =myrrha.

*murraeus (murrh.), o, um, =mur-rinus. 2) =myrrheus.

myrrīnus (murrh.), a, um, (mur-rha) μόρρινος, ἐκ τῆς μορρίνης λιθίας. 2) απ. =myrrhinus.

Mursa εἴτε Mursia, ae, θ. Μοῦρ-σα, πόλις τῆς Παννονίας.

murētium (myrt.), ἰ, εὐ. (mur-tus) μούρετον, μούρετιον, μούρετιον.

*murteus (myrt.), a, um, (murtus) μούρτεος, μούρτιος, μούρτιος, μούρτιος. 2) μούρτιος, μούρτιος, μούρτιος.

†murtium (myrtium), ἰ, εὐ. μούρτιον, μούρτιον.

murtus (myrtus), ἰ, x. us, θ. ἡ μούρτος, μούρτιος, μούρτιος. 2) μούρτιος, μούρτιος.

murus, ἰ, ε. (ἀρχ. moerorum ἀντι-murosum, Οὐίργ. μύνη, ἄμυνα, πρὸς moecula) τείχος. muri urbis, τὰ τῆς πόλεως τείχη. muros aedificare, τείχη οἰκοδομεῖν. ducere, ἐλάνειν. restituere, reficere, ἀνιστάναι, ἀνορθοῦν. diruere, καθαιρεῖν, περιαιρεῖν. muris urbem sepiro, cingere, τείχη τῇ πόλει περιβάλλεσθαι. 2) τείχιον, τείχος. 3) μεταφ. τὰ τείχος, ἡ σκίπη. Grajūm murus

Achilles, Ἐκκος· Ἀχαιῶν Ἀχιλλεύς. mus, mūris, ε. μύς. agrestis (rusticus), ὁ ἀγροτικός μύς. domesticus (urbanus), ὁ κατοικίδιος μύς. 2) mus Ponticus εἴτε silvestris, ὁ Ποντικός μύς. 3) κύρ. θν. Μῦς.

Mūsa, ae, θ. Μῦσα. Musae, πλ. αἱ Μῦσαι. crassiore Musa, ἀμύσας. 2) musa, ἡ μεῖσις, ἡ ποιητική, ποίησις, τὸ ποιεῖν. 3) musae, πλ. αἱ μεῖσις, ἡ μουσική, παιδεία, ἡ ποίησις γράμματα σπουδή.

Mūsaeus, ἰ, ε. Μουσικός.

musca, ae, θ. μυῖα. 2) μετὰ ὀχλῆρος, περιεργός, παρῆσις.

muscipulam, ἰ, εὐ. (mus-capio) μυῖα.

†muscipula (muscipula), ἰ, εὐ. μουσική.

muscipula, a, um, x. σ. (muscipula) μουσική, ἰ, ε. (ὄπικ. τοῦ mus)

μικρὸς μύς. 2) μύς, μύς. 3) πολλὰς κητική μηχανή, εἶδος χαλῶντος ἡ σκίπης ἡ κατ' ἄλλους ἡ χαλῶντος χαστρῆς.

muscus, ἰ, ε. βρόν. μύς.

†muscum (mustum), ἰ, εὐ. μουσική.

mūscia, a, θ. ἡ μουσική.

mūscia, ἐπὶ. μουσικός, κομψός.

mūscia, a, um, μουσικός. -cus, ἰ, ε. ὁ μουσικός. -ca, orum, εὐ.

μουσικά, τὰ τῆς μουσικῆς, ἡ μουσική.

muscio, are, (ισπ. τοῦ musso) μύζω. alqd. μύζειν τι. 2) σιωπῶ, οὐδ' γρύζω. 3) alqd. κρύπτω, ἀποκρύπτω.

musso, αἰ, atum, are, μύζω, γρύζω, ψιθυρίζω. 2) σιωπῶ. 3) ἐνδεῶς ζῶ, ὀκνῶ.

mustaceum, ei, εὐ. (ἀρχ. x. καίτε μουστάκιον, εἶδος οἶνου τῆς).

mustela, ae, θ. γαλή, ἰκτίς (νυφίσα).

mustellinus, a, um, ἰκτιδός. Τέρ. + musteus, a, um, (mustum) γλυκύς. ἔθεν· †πρὸςπατορ, νεαρός, νέος.

mustum, ἰ, εὐ. τὸ γλυκύς. 2) τὸ νόπικον, μεταπωρῶν.

Musulāmī (-lāmī, -lani), οσημ,
α. Μουσουλάμοι, ἔθνος Νομαδικόν.

Mūta, αἶ, θ, ἴδ. Lara x. Tacita.
mūtābīlis, ε, μ. σ. ἀλλοιωτός,
μεταβλητός, εὐμεταβλός.

+ mūtābīliis, αἶς, θ. τὸ μετα-
βλητόν, εὐμεταβλησία. Κικ.

mūtatio, αἶς, θ. (muto) μεταβο-
λή, ἀλλοίωσις, reatum, ἡ μεταβολή
τῶν πραγμάτων, τῆς πολιτείας, con-
siliū, ἡ ἀλλοίωσις τῆς βουλῆς, τῆς
γνώμης. loci, ἡ μεταλλαγὴ τοῦ τό-
που, ἡ μετέστασις. 2) ἀλλαγὴ, ἀν-
ταλλαγὴ. vestis, ἡ ἀλλαγὴ εἴτε με-
ταβολὴ τῆς ἐσθῆτος. officiorum, ἡ
ἀνταμειψίς τῶν καθηκόντων.

mūtilla, αἶ, πιαμ, αἶς, (mutilus)
αἰσμη ἢ αἰσμη, ἀκρωτηριάτω, κολοδῶ,
κολοῦω τινά ἢ τι.

1. mūtillus, α, um, μ ὡ τ ι λ ο ις,
μίτυλος, κολοδός, ἡκρωτηριασμένος.

2) mutilus cornibus καὶ ἀπλῶς mu-
tilus, κολοδός τῶν κεράτων, κολοδός,
μίτυλος, ἀκέρατος. 3) ἐπὶ φωνῆς
κολοδός, κεκολουσμένος.

2. mūtillus, ἴδ. mutilus.

Mūtina, α, θ, Μοτίνια, Μουτίνη,
πόλις τῆς Ἰταλίας, ἡ τανῦν Modena.
Mutinensis, ε, τῆς Μουτίνης. hel-
lum, ὁ περὶ Μουτίνην πόλεμος.

mūtio, ἰνι, ἰταμ, ἰνε, μ ὡ λαῶν,
μ ὡ ζω, γρύζω, nihil εἶτε νοη μω-
lite, οὐδὲ γρύζειν, οὐδὲ γρῶ εἰπεῖν.

mūtio opis, θ. (σπ.) μυγμός.

mūtius n, um, ἴδ. mutio.

1. mūtio, αἶ, αἰαμ, αἶς, (ἀντίμωνιτο
ἐκ τοῦ μόνω, ἀ-μείω, ἀ-μείω) αἰσμη,
ἀλλοιωῶ, μεταποιῶ, μεταβάλλω τι.
αἰσμη in rebus, ἀλλοιοῦν, μεταποιεῖν τι
ἐπὶ τῷ χαίρειν. vultum, ἀλλοιοῦν τὴν
ὄψιν. sententiam, ἀλλοιοῦν τὴν γνώ-
μην, ἀλλοιοῦσθαι τὴν γνώμην, μετα-
βάλλεσθαι. fidem cum aliquo, οὐκ ἐμ-
μείνειν τῇ πρὸς τινά πίστει. mutatus
voluntate est, μετεβέβηκε τῇ γνώ-

μῃ, μετέπεσεν. e nigro color est mu-
tatus in alium, ἐκ μέλανος τὸ χρῶ-
μα μετέβαλεν εἰς λευκόν. mutor
coloris, μεταβάλλω τὸ χρῶμα. lau-
ro mutatus membra, εἰς ταῦρον μετα-
μερρωθεῖς. res mutata, ἡ τῆς τύ-
χης μετέπτωσης. vultum mutatum,
ἐκτροπίας, τετραμμένος οἶνος. 2) μετα-
κινῶ, μετατίθημι, μεθίστημι τι. in
sedem ex sedo, εἰς ἄλλον ἐξ ἄλλου
τόπου μεθίσταμαι, τόπον πρὸς τό-
πον καταλλάττω, ἐκ τόπου εἰς τόπον
μεταβάλλω, se luna mutai, ἡ σελήνη
μετακινεῖται, κινεῖται. hinc mutor,
ἐνταῦθεν μετακινουμαι, μεθίσταμαι.
mutor huius, ἐξέρχουμαι, μετανί-
σταμαι ἐκ τῆς χώρας. 3) aliqd alia
re εἶτε cum alia re, ἀλλάττω εἰ
τινας, εἰ ἀντί τινος. studium belli
gerendi cum agricultura, ἀλλάττειν
τὸν πόλεμον τῆς γεωργίας, ἀντὶ
τοῦ πολέμου ἀφαιρεῖσθαι τὴν γεωρ-
γίαν, ἀντὶ τοῦ πολέμου, ἀντικαταλ-
αβεσθαι τὴν γεωργίαν. glandem
mutavit arista, τὴν βίβανον ἀλλάτ-
τει ἀντὶ τοῦ αἵτου. porcas in asse,
ἀποδίδομαι τοὺς χοίρους χρημάτων.
principem, μεταπίπτειν πρὸς ἄλλον
ἡγεμόνα. solum, ἀλλάττειν, μεταλ-
λάτειν, μεταβάλλειν τὸν τόπον. mor-
tes, μεταμειβεῖν, μεταβάλλειν ἐμ-
πορεύματα, μεταβάλλεσθαι. vestem,
μεταβάλλεσθαι, μεταλαβέσθαι ἐ-
σθῆτα. verba mutata, τὰ μετωνομι-
κά. Σημ. ἐστὶ ὅτε λέγουσιν ἀνάπαλιν
mutare aliqua re aliam rem, ἀλλάτ-
τειν, διαλλάττειν, ἀλλάξεσθαι ἀντί
τινός ἄλλο τι. Funco lugubre sermo,
ἀντὶ τῆς πορφύρας τὸ πένθιμον ἱμά-
τιον λαμβάνειν. Lucetilem Lycosa,
εἰς τὸν Λουκρητίλῃν μεταβιβάζειν
εἶτε μεταβάλλειν ἐκ τοῦ Λουκαίου. 4)
οὐδ. μεταβάλλειν. moros mutave-
runt, τὰ ἥθη μετέβαλεν, ἡλλοιωται.
in. in superbia in eis superbia in

μεταπίπτω. μοι μῦιο, εὖ μετανόω.
nec mutai, ἀδιάφορον εἶναι. hoc
mutant, τούτω διαλλάττουσι, κατα
τοῦτο διαφέρουσι. longo mutai, πολὺ
διαφέρει. [πρίατος, φαλλός. Ὀρ.]

2. + mūio, ōnis, ἄ. τὸ πένος, ὁ
muttio, mutitio, ἰδ. mutior κτλ.
mū(uā)io, ōnis, ὁ. (mutuor) τὸ
δανείζεσθαι, δανεισμός.

mūio, ἐπίρ. (σπ.) ἀμοιβαίως.

mūiulus, i, ἄ. ἰδ. mytilus.

mūio ἐπίρ. ἀμοιβαίως, ἀμοιβα-
δόν. aliqui mutuo diligere, ἐντιφι-
λεῖν τινα.

mutuor, alius, ari, (mutuus) alqd
ab aliquo, δανείζομαι τι παρὰ τινος
2) χίγραμαι τι. 3) μεταφ. λαμβάνω,
παραλαμβάνω τι παρὰ τινος.

mūius, u, um, (μῦτιός, ἡσυχ. ἐκ τοῦ
μῦ). κωφός (τὴν γλῶσσαν), ἐννεός,
ἄλαλος, ἀγλωσσός, ἄφωνος. hemo,
κωφός, ἄφωνος ἄνθρωπος. mutae liti-
gae, τὰ ἄφωνα γράμματα. 2) κωφός,
ἄφωνος, σιωπηλός, ἡσυχός.

Mutisca, ae, ὁ. Μυτώσκη, Μοτύ-
σκη, πόλις τῆς Σαδίνης, ἡ ὕστερον
Trebula.

mūius, u, um, (μοῖτος, Σικελ.)
ἀμοιβαίως. m. beneficia, ἀμοιβαία
εὐεργετήματα. m. metus, ἀμοιβαίως
φόβος. mutuus error, ἡ πλάνη ἐκα-
τέρων. mutuam, ō. ἡ ἀμοιβή. fa-
cere mutuam cum aliquo, ἀμείδω
τινά, ὁμοίως ἀμείδεσθαι τινα. mu-
tua ἢ per mutua, ἀμοιβαίως. mu-
tio, ἐπίρ. 2) δανειζόμενος. pecu-
niam alicui dare mutuam εἶτε mu-
tio, δανείζειν τινὶ ἀργύριον. po-
tuitas mutuas εἶτε mutuo sumere
ab aliquo. ἀργύριον δανείζεσθαι παρὰ
τινος. mutuam, ō. τὸ δάνειον, δάνει-
σμα (μοῖτον Σικελικῶς).

*Mūtys, es, ὁ. Μοτύκα, Μότου-
κα, πόλις τῆς Σικελίας, τανῶν Mo-
dica -tensis, e, Μοτυκάτιος.

Mŷcale, es, ὁ. Μυκάλη, ἄκρα τῆς
Καρίας.

*Mŷcēnae, arum, ὁ. πλ. εἶτε -nae,
ae, κ. -ne, es, ὁ. εἰ Μυκῆναι, ποιητ.
ἢ Μυκῆνη. Mycenaeus, a, um, Μυ-
κηνάιος. -nenses, ἄ. οἱ Μυκηνεῖς.
Μυκηνάιοι. -nis, idis, ὁ. Μυκηνί-
(ἢ Ἰσιγύνεια). [um, Μυκηνίος.]

Mŷcōnos, i, ὁ. Μύκωνος. -nius, a

+ Mygdōnides, ae, ἄ. Μυγδονίδης.

+ Mygdōnis, idis, ὁ. Μυγδονί-
ος.

*Φρυγία εἶτε Λυδία. Ὀδ. [Φρύγιος.]

*Mygdōnius, a, um, Μυγδονίος.

*Mŷlāsa, arum, ō. τὰ Μυλάσα.

πόλις τῆς Καρίας. -seni, arum, κ.

-senses, iam, κ. Mŷlasis, ἄ. οἱ Μυ-
λάσιοι. -seus, ei, ἄ. Μυλάσιος.

Myndus, i, ὁ. Μύνδος, πόλις τῆς

Καρίας. Myndii, ōrum, ἄ. οἱ Μύνδιοι.

myōraro, ōnis, ἄ. μυοράρων, (εἰς
ὅς πλοίου).

myrica ae, ὁ. μυρίκη, εἶδος θά-
μου. [Aioλίδος.]

Mŷrina, ae, ὁ. Μύρινα, πόλις τῆς

Μυρμακίδης.

Myrmīdones, num, ἄ. οἱ Μυρμι-
δόνες.

Myro, ōnis, ἄ. Μύρων. [δόνες.]

myrōrōla ae, ἄ. μυρορώλης. Πλ.

myrōrōlium, i, ὁ. μυρορώλειον.

myrrha, murrha εἶτε mŷrra, a, u,

ὁ. μύρρα, σμύρνα, μύρον. 2) δένδρον

ἐξ οὗ ἡ μύρρα στάζει. 3) Murrh-

Μύρρα εἶτε Σμύρνα, ἡ τοῦ Ἀδω-

νίδος μητήρ.

myrrheus, a, um, μύρρινος. 2)

m, οὐχ, ὁ μύρρινης θυγῆ.

myrrhinus, a, um, μύρρινος. myr-

rhina, ὁπον. ποτίο, ὁ μύρρινι τινι

οἶνος, ὁ μυρίνης. [murteus.]

myrtetum, myrteus, ἰδ. murteum

Myrtilus, i, ἄ. Μυρτίλος.

Myrtos, i, ὁ. Μύρτος (νήσος).

Myrtius, a, um, μαρτυ, τὸ Μαρ-

τυφόν πύλαγος.

myrtum, myrtus, ἰδ. murtum, κτλ.
 Mūs, Mūs, ἄ. Μῦς.
 Myseulus, i, ἄ. Μύσελος. [σίας.
 Mýsia, ae, θ. Μυσία, γῶρα τῆς Ἀ-
 Mýsius, a, um, Μύσιος. Mýsi,
 orum, ἄ. οἱ Μῦσοί.

*mysta, κ. mystes, ae, ἄ. μύστης.
 +mystagōgus, i, ἄ. μυσταγωγός.
 mystēria, orum, οὐ. μυστήρια.
 mysticus, a, um, μυστικός.

*Mýsus, a, um, Μύσιος.
 Mýtilēnae, arum, θ. πλ. εἶτε -ne,
 es, θ. Μυτιλήνη. -naeus, a, um,
 εἶτε -neasis, e, Μυτιληναῖος.

mýtilus, i, ἄ. τελλίνα, μ. u τί-
 λος, μυτίλος. [τῆς Κερίας.

Mýus, untis, θ. Μῦος, πῆλις

N.

N. συντόμος δηλοῖ τὸ προωνύμιον
 Numerius, tā δὲ N. L. non liquet.
 †Nābātari, orum, ἄ. Ναβαταῖος.
 ἔθνος τῆς Ἀραβίας. *Nahaius, a,
 um, Ναχαῖος.

Nābis, ydis, Nābis.
 nactus, a, um, ἰδ. nanciscor.
 nae ἰδ. 1. ne.
 nania, ἰδ. nenis.

Naviānus, a, um τοῦ Ναυτίου.
 Naevius, a, um, Ναῖβιος, τοῦ Ναί-
 βίου. N. portā, μία τῶν πυλῶν τῆς
 Ρώμης. Naevius, ii, ἄ. οἱ Ναῖβιος εἶτε
 Ναῖβιος. [κηλῖς, φακός.

naevus, i, ἄ. φυσικὴ σωματικὴ
 Nahauarvāli (Naharvāli), orum, ἄ.
 Ναυθαῖοι, ἔθνος Γερμανικόν.

*Nāis, ādis εἶτε Nāis, ydis, θ.
 Ναῖς, Ναῖς. Nāides, πλ. αἱ Ναῖ-
 δες, Ναῖδες 2) *τὸ ὕδωρ. *Nāicus, a,
 um, τῶν Ναῖδων.

nam, σύνδ. γάρ, ἐπεὶ hoc solum
 illis reliquit; nam patrimonium

praedones possident, τοῦτο μόνον
 τῶν αὐτῶν καταλέλοιπε τὴν γὰρ οὐσίαν
 (ἐπεὶ τὴν οὐσίαν) λησται ἔχουσιν.
 nam quis εἶτε quis nam, καὶ συνήθ.
 quisnam? τίς γάρ; τί, ποῦ; nam
 quis hic est? τίς ποτε οὗτος ἐστὶ;
 nam quī? πῶς γάρ; 2) ποιητ. ἐνίο-
 τε μετ' ἄλλην λεξιν εἶον ergo nam
 ἀντὶ τοῦ nam ego, ἐγὼ γάρ 3) δε.
 nam de Appia quod scribis, εἰ δὲ
 (ἂ δὲ) περὶ τοῦ Ἀππίου γράφεις.

nam-que, σύνδ. αὐτὸ τὸ nam ἐκ-
 φαντικώτερον καὶ γάρ, γάρ, ἐπεὶ.

nanciscor, nactus εἶτε nactus, ei,
 alqd, τυγχάνω, λαγχάνω, ἐπιτυγχά-
 νω τινός, λαγχάνω, λαμβάνω τι. alqd
 boni, ἀγαθοῦ τινος τυγχάνειν. ven-
 tum secundum, εὐρίων ἀνέμου ἐπι-
 τυγχάνειν. spem, ἐλπίδα λαμβάνειν.
 manibus alqd, ταῖς χερσὶν ἐπιλαυ-
 δάνειν τι. sorte provinciam nactus,
 κλήρω τὴν ἐπαρχίαν λαχών.

nactus, a, um, ἰδ. nanciscor.

Nannētes (Nannētes), ium, ἄ.
 Νάμνητες, Νάμνηται, ἔθνος τῆς Γαλ-
 λίας, ὧν ἡ μητρόπολις Condivincum
 ἢ τανὺν Nantes.

Nantuātes εἶτε Nantiuātes, tum,
 ἄ. Ναυτουᾶται, ἔθνος τῆς Γαλλίας.

*†nānus, i, ἄ. νάννος. [παί].

*Nāpae, orum, θ. αἱ Ναπαῖαι (Νόμ-

Nār, āris, ἄ. Νάρ εἶτε Ναρνος,
 ποτ. τῆς Ἰταλίας, ἐμμέλλων εἰς τὴν
 Τίβεριν, ὁ τανὺν Nera.

Narho, ōnis, ἄ. Martius. ἡ Ναρ-
 θῶν, πόλις τῆς Γαλλίας. Narbonnen-
 sis, e, Ναρθωνετικός.

narcissus, i, ἄ. νάρκισσος. 2) κῆρ-
 ὢν. Νάρκισσος.

nardīnum, οὐ. ναρδίτης οἶνος. Πλ.
 nardum, i, eū. (κ. †nardus i, θ. i)
 ἡ νάρδος (τὸ φυτὸν καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ
 ἔλαιον).

nāris, is, θ. μυκτῆρ, μυζοτῆρ,
 ἐώθων. nares, πλ. αἱ μυκτῆρες, ὤμ-

θῶνες, αἱ ῥίνες, τὰ ῥίνα· nates cor-
rugare, μωκτηρίζειν καὶ μωκτηρισμὸν
ποιεῖν. 2) nates, πλ. (*naris, ἐν.) ἡ
ῥίς, ὁ μωκτηρ, μωκτηρισμὸς. paribus
ut, μωκτηρίζειν. homo obiese naris,
ἄνθρωπος κορυζῶν.

Narisci, orum, ἄ. Ναρίσται, ἔθνος
τῆς Γερμανίας.

Narnia, ae, θ. Ναρνία, πόλις τῆς
Ὀμβρικῆς. Narniensis, e, τῆς Ναρνίας.

+narrābilis, e, δυνατός δηλωθῆ-
ναι, λεκτός. ὅθ.

narratio, ōnis, θ. (narrō) διήγησις,
ἄρρησις, ἱστορία, διήγημα, ἄρρηγμα.

+narrāllunecūlo, ae, θ. (ὁπκ. τοῦ
narratio) διηγημάτων.

narrātor, ōris, ἄ. (narrō) ἄρρηγη-
τής, ὁ διηγοῦμενος. [ἄρρηγμα.

narrātus, us, ἄ. [σπ.] διήγημα.
narrō, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ αρχ.

gnarigare = narrare, ὃ ἐκ τοῦ gnarus)
aliquid, διηγοῦμαι, ἄρρηγομαι, ἱστορῶ τι.

de re, διεξέρχεσθαι, διεξιέναι τι εἴτε
περί τινος. aliquid, διηγεῖσθαι τινί

τι. narravit Darium ab Alexandro
esse superatum, διηγήσατο, ὅτι Δα-

ρεῖος ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐνίκηθη. ut res
gesta est, narrabo ordine, τὸ πρᾶγμα,

ὡς ἐγένετο, διηγέσσομαι ἐξῆς. nar-
rant venisse veneficam, διηγούνται,

ὅτι φαρμακίς ἦλθε. narror, θρυλλοῦ-
μαι. narra mihi, διηγοῦ μοι, εἰπέ μοι.

narthecium, ii, ἐν. ναρθήκιον, νάρ-
θηξ, πυξίς, θήκη.

narus = gnarus.

Naryx, ycis, θ. ἡ Νάρυξ, πόλις τῶν
Ὀπουντιῶν Λοκρῶν. -cius, a, um,

Ναρύκιος. ποιητ. Narycia (ὁπον.
urbs), ae, θ. Ναρυκία πόλις, εἰ ἐν Ἰ-

ταλίσ Λοκοί, ἀπείκεια τῶν Ὀπουν-
τιῶν Λοκρῶν.

Nasāmones, um, οἱ Νασαμώνες,
ἔθνος τῆς Αἰθιοπίας. Nasamoniacus, a,

um, Νασαμώνιος, Αἰθιοπίας.

nascor, natus, i, (συγγ. τῷ γεν-

nāw) γινώσκω, πύομαι, γίνομαι.

nascor alio, ἐσθ' ὅτε καὶ ea, de, ubi
alio γενέσθαι, φύγει τις, ἐκ τι-

νος, ἀπὸ τινος. uxorēs eodem pa-
tre natae, γαμεταὶ τοῦ αὐτοῦ πα-

τρὸς πεφυκαίαι. ex me natus es,
ἀπ' ἐμοῦ ἔφυς. natus sum in loco,

καλλίστα πεφυκώς, τὸ γενέσθαι. si-
lice non nati sumus, πέτρας ἐν γε-

γόναμεν. Polope natus, ἀπὸ Πέλοπος
γενωνός. matre morsa natus est, μη-

τρὸς ἐγένετο Μούσης. natus dea, ἐκ
θεᾶς· γενωνός. longe post natos ho-

mines improbiissimas, πάντων τῶν
γεγονότων μισρώτατος. 2) γίνομαι.

φύομαι, ἀνατέλλω. onyx nascitur cir-
ca Thebas, ὁ ὄνυξ γίγνεται, φύεται.

πίρυκε περί Θήβας. ex palude na-
scitur amnis, ἐκ τοῦ ἔλκου ἀνατέλλει.

ποταμὸς. nascente Favonio, ἀνα-
τέλλοντος τοῦ Ζεφύρου. Lucifer na-

scitur, ὁ φωσφόρος ἐπιτέλλει. lan-
nascitur, ἔριον φύεται, γίγνεται. na-

scencia templa, οἱ αἰρούμενοι εἴτε οἱ
κοδοιούμενοι ναοί. ab eo Numin-

collis nascēbatur, ἀπ' ἐκείνου το-
ποταμοῦ ἀνέιχε λόφος. querelae nas-

cuntur, ἔδωροι γιννώνται. ex ho-
nascitur, ἐκ τούτου γίγνεται. 3) na-

tus ad aliquid, πεφυκώς πρὸς τι. sur-
vivali εἴτε ad servitutum εἴτε =

serviendum, πεφυκώς πρὸς δουλείαν
εἴτε δουλεύειν. natus ad dicendum

εὐφύς πρὸς τὸ λέγειν. cervix na-
ad jugum, ἀδύχην πεφυκώς ζυγὸν φέ-

ρειν. ita natus locus est, οὕτως
τόπος πέφυκε. pro te nata, ὡς πέ-

φυκε τὰ πράγματα. e re nata, ἐκ
τῶν ἐνόντων, ἐκ τῶν παρόντων.

μετ' αὐτ. γενωνός. annos nonaginta
ἐνενηήκοντα ἔτη γενωνός, ἐνενηήκοντα

τούτης. annos magis quadraginta na-
tus εἴτε maior annos quadraginti

natus, πλείον ἢ τεσσαράκοντα (ὅπου
τὰ τεσσαράκοντα) ἔτη γεγωνός (γι-

ματος). 3) natus, α. ὁ υἱός. nata, ἡ θυγάτηρ, nati, α. πλ. τὰ τέκνα.
 Nasica, ae, α. Ναοικᾶς.
 Nasidians, a, um, τοῦ Νασιδίου.
 Nasidius, ii, α. Νασιδίου.
 Naso, ōnis, α. Νάσων.
 Nasos, i, θ. Νάσος, Νήσος, μέρος τῆς Συρακουσίων πόλεως.
 nassa, ae, θ. κύβητος, κύρτη.
 nasturtium, ii, οὐ. κάρδαμον.
 nassum, i, οὐ. ἀρχ. = nasus.
 nasus, i, α. ῥίς, μυκτήρ. aduncus, οὐκ ῥίς. καμ. naso clamare, ῥέγειν. 2) μυκτήρ, μυκτηρισμός. sus-tendere alqd naso εἴτε adunco naso, μυκτηρίζειν, μυθίζειν, σιμῶν, δια-μυκῶν τι. 3) ῥίς, ὄσφρησις.
 nasute, ἐπὶ ῥ. σιμά, πρὸς μυκτηρισμόν.
 nasutus, a, um, (nasus) μυκρόῃς.
) μεταφ. σκαπτικός, μυκτηρίζων.
 nasutus, α. ὁ μυκτηριστής.
 nata, ae, ἴδ. nascor, ἐν τίλει.
 natalicius, a, um, γενεθλιακός, γενέθλιος. natalicia, orum, οὐ. τὰ γενέθλια (ἡ γενέθλιος ἑορτὴ καὶ τὰ γενέθλια δῶρα).
 natalis, e, (natus, nascor), γενέθλιος. n. deus, ὁ γενέθλιος δαίμων.
 n. solum, ὁ τῆς γενέσεως τόπος, ἡ πατρίς. dies n. εἴτε ἀπλῶς natalis, α. ἡ γενέθλιος ἡμέρα, τὸ γενέθλιον. diem nataleni agere, celebrare, τὰ γενέθλια ἄγειν, γενεθλιάζειν. natalis Romae, ἡ τῆς κτίσεως Ῥώμης ἑορτὴ.
 2) natalis, α. ἡ γένεσις, γονή, γενετή. natalium perilli, οἱ γενεθλιακοί.
 3) natales, ium, τὸ γένος, ἡ γενεά.
 claritus natalium, ἡ τοῦ γένους λαμπρότης. homo claris natalibus, ἄνθρωπος περιφανής τὸ γένος. natali-
 hus suis restitui, εἰς τὸ τῆς παλ. γ. γένεσις δίκαιον ἀποκατασταθῆναι, ἀπλευθεροῦσθαι καὶ εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς τάττεσθαι.

natatio, ōnis, θ. (σπ.) νηΐς, κα-
 λυπθῆσις.
 natalor, ōris, α. (nato) [ἀρχ. κ. ποιητ.] νηκτής, καλυπθῆτης.
 natio, ōnis, θ. (nascor) γόνος γέν-
 νημα. 2) ἐπὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, φυλὴν, ἔθνος. nationu Car, τὸ γένος Καρ. 3) γένος, ἔθνος, εταιρία. Epi-
 cureorum, τὸ γένος, ἔθνος τῶν Ἐπι-
 κουρείων. 4) ἐπὶ ζώων τὸ γένος, φυ-
 λὸν. 5) ἐπὶ ἀβύχων τὸ γένος, ἡ φυ-
 λή, τὸ εἶδος. 6) Νάτιο, θ. ἡ τῆς γε-
 νέσεως θεά.
 natis, is, θ. γλουτός. συνήθ. nates, ium, πλ. οἱ γλουτοί, τὰ γλούτια, ἡ πυγή.
 nativus, a, um, (nascor) γαυνητός, γαυνητός. 2) ἐμπυτός, φυσικός. specus, ἔντρον αὐτοφύς.
 nato, avi, atum, are, (no) νάχε-
 μαί, νέω, naufragus natans, ὁ νηρό-
 μενος ναυαγός. natant pisces aequore, ἰχθύες ἐννήχονται τῇ θαλάσῃ. na-
 tantes, ὅπον. bestiae, οἱ ἰχθύες. n. alqd, ἐννήχονται τινι, διανήχονται τι.
 unda natator piscibus, ἰχθύες ἐννή-
 χονται τοῖς κύμασιν. 2) ἐπιπλάζω, ἐκχέομαι, ἐκτείνομαι. campi natan-
 tes, ἡ θάλασσα καὶ αἱ λίμναι. 3) alia re, βέω τινι. pavimenta vino natant, τὸ ἔδαφος οἶνω βέει. tellus san-
 guine, ἡ γῆ φόνω εἴτε αἵματι βέει. 4) oculi natantes, οἱ ἄστατοι καὶ ἀμ-
 ελεις ὀφθαλμοὶ τῶν μεθύοντων καὶ ἀποθησκομένων. 5) ἄστατῶ, βέω, πλέω. pes in laxa pelle natat, ὁ ποὺς γαί ἐν τοῖς χαλαροῖς ὑποδήμασι. mons natat, ἡ ψυχὴ ἄσταται. campi na-
 tantes, ἄγροὶ κυμαίνοντες, τὸ κυ-
 μαίνον λήγον.
 natrix, tris, θ. (no) ἡ ὕδρα, ὁ ὕδρε-
 νάτι, ἴδ. 3. natius.
 natūra, ae, θ. (nascor) φύσις. na-
 tura frater, adoptione filius, ἀδελ-
 φός μὲν κατὰ φύσιν, υἱός δὲ κατὰ

θεσιν' n. montis, ἡ τοῦ ὄρους φύσις. homo varia natura, ἄνθρωπος ποικίλος τὴν φύσιν, φύσιν ἔχων ποικίλην. loqui, ut natura fert, λέγειν, ὁπῶς δ' ὁμοίως ἐστὶ. naturā insitum, φύσει ἔμψυτον. naturā tenet, φύσει μνημονικός. natura ita comparatum est, οὕτω πέφυκε secundum naturam, κατὰ τὴν φύσιν. praefer (contra) naturam, παρὰ τὴν φύσιν. in rerum natura est, in rerum naturam cadit, φύσιν ἔχει, ἐνδεχεται. quum ad requisita naturae recessissset, ἀνχωρήσας εἰς τὸ πληρῶσαι φυσικὴν γῆραν (ἀποπατῆσαι). naturae satisfacere, concedere, ἀποβηθήσκειν. 2) ἡ τῶν ὄντων φύσις, φύσις, κότυς. 3) φύσις, οὐσία. τὸ ὄν una ex duabus naturis constituta, μίξ ἐκ δύο φύσεων συγκερασμένη. 4) τὰ αἰθεῖς, μίρις (ἡ φύσις).

naturalis, n. (natura) φυσικός. n. praefer, δ' κατὰ φύσιν πατὴρ, mors, δ' κατὰ φύσιν θάνατος, αὐτόματος θάνατος. n. saxum, αὐτοφυῆς πέτρα. n. quaestio, ἡ περὶ φύσεως διατριβή, φυσικὴ θεωρία. naturalis est, οὕτω πέφυκε. [κατὰ φύσιν.

naturaliter, ἐπὶ φύσιν, φυσικῶς, φύσει.

1. natus, n. um, ἰδ. nascor.

2. natus, i, ἰδ. nascor. ἐν τέλει.

3. natus, a, (nascor) εὐχ. μόνον κατ' ἀραίρ. τοῦ ἐν. natu, τὴν ἡλικίαν, τὴν ἡλικίαν (παρ' Ὀμήρῳ γενεή). maximus natu, νεώτερος. tantus natu, τηλικούτος ὢν. homo grandis natu εἴτε magnu natu, ἄνθρωπος πρὸς τὴν ἡλικίαν ὢν, πρεσβύτερος. gravior natu, τὴν ἡλικίαν σπουδαιότερος. nauarchus, i, a, ναυάρχος. (ρος. — nauarchus εἴτε — rius, o, um, ναυκληρικός. Πλ.

+ nauarchus, i, a, ναυάρχος. Πλ.

nauem, i, o. εἴτε naucis, i, a, εὐχ. μάλλον ἐν τῇ γεν. τοῦ τινος) ναυική.

habere ἢ facere, περὶ ὀλίγου ποιῆσθαι, ἐν εὐδαι. λόγω τιθέναι. homonon nauici, ἄνθρωπος εὐτιδανός.

naufragium, ii, o. (navis frangere) ναυαγία. naufragium facere εἴτε παύειν. naufragio perire, interire, ναυαγήσαι ἀπολλοῦμαι. 2) μεταφ. ἡ ναυαγία, φθορά, ἀπώλεια, συμφορὰ. 3) ναυάγιον. naufragia, τὰ ναυαγία. naufragus, a, um, (navis-frango) ναυαγός. μεταφ. ναυαγός, ἀπολλώλης κατ' ἐξέχην ἀποδολών τὰ ἑαυτοῦ. 2) ναυαγίαν ἐπιφέρων, ναυφύρος.

naumachia, ae, θ. ναυμαχία (ἡ θάλασσα ἐπιτελουμένη, κατὰ τὸ ποῦ, τὸ θίασόν, ἐνθα ἐπιτελεῖτο) naumachiarii, orum, a. οἱ ἐν θαλάσῃ ναυμαχίᾳ ἀγωνιζόμενοι.

Naupactus, i, θ. Ναυπάκτος. Naupactius, a, um, Ναυπάκτιος.

Naupliades, ae, a, Ναυπλιάδης.

Nauplius, ii, a, Ναυπλίας.

nausea, ae, θ. ναυσία, ναυτία ἐμεσία.

nauseo, avi, atum, are, ναυσίω ναυτιῶ. 2) ἀσώμαι, σιχαίνομαι.

+ nauseola, ae, θ. (ὅπου τοῦ nausea) μικρὰ τὴν ναυτίαν. Κικ.

navia, ae, a, (συνήρημα. ἐκ τοῦ πανίς) ναύτης, ναυτικός.

navice, ae, θ. (ναυτία) ἀντλος.

navileus, a, um, ναυτικός. n. clausura, ναυτικὴ εἴτε τῶν ναυτῶν βεβήγημα n., ναυτικὴ λέξις. nauticae exuviae, ναυτικὰ λάφυρα, ἐμβολαὶ ἀκρωτήρια. res nauticae, τὰ ναυτικά, ἡ ναυτικὴ. n. castra, δ' ναύσταθμος. nautici, a. οἱ ναυτικοί, ναυταγοί. n. pinus, ἡ ναῦς. nautica res, τὸ ναυτικόν, (ἀργύριον ναυτικῶς δινεῖσθαι).

navalis, e, (navis) νῆος. ναυτικός. pugna n., ἡ ναυμαχία. discorlina n., ἡ ναυτική. arbor n., ναυπηγισματὸν δένδρον. materis n.,

ναυπηγήσιμος ὕλη, τὰ νῆα ξύλα. fuga n., ἡ ἐν νηὶ φυγή. castra navalia, τὸ ναυσταθμὸς, ὃ ναυσταθμὸς. socii navales, οἱ ναῦται, κωπηλάται, ἐνίοτε καὶ οἱ ἐπιτάται. navalia instrumenta, τὰ τῆς γαῶς ὅπλα. κωμ. pedes navales, οἱ κωπηλάται. — navale, οὗ. τὸ νεώριον (ναυπήγιον καὶ νεώλκιον). navalia, πλ. τὰ νεώρια, οἱ νεώσοικοι.

navarchus, i, ἄ. ναύαρχος.

navicula, ae, θ. (ὅπουκ. τῷ navis) πλοῖον, σκάφος.

navicularius, a, um, ναυκληρικός. — ria, ae, θ. (ὅπουκ. res) ἡ ναυκληρία. nauticaliam facere, ναυκληρεῖν. — rius, ii, ἄ. ὁ ναύκληρος.

navifragus = naufragus.

navigabilis, e, πλωίμος, πλωτός. — navigatio, ōnis, θ. (navigo) πλοῦς, ναυτιλία. navigationes, οἱ πλεῖ. difficultas navigationum, τὸ δύσπλοον. n. prospera, secunda, πλοῦς ὕρις, εὐπλοία.

navigium, i, οὗ. πλοῖον. — navium, ii, οὗ. (navigo) πλοῖον.

navigo, avi, atum, are, (navis-ngo) πλέω, ναυτίζομαι. ex Asia in Macedoniam navigavit, εἰς τὴν Μακεδονίαν ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπλεύσας. Megaram versus, ἐπὶ Μεγάρων πλεῖν. navigatur, πλέουσι, ναυτίζονται. cum per anni tempus navigaro poteris, ἐπειδὴν πλοῦς γένηται. navigare e portu, ἐκπλεῖν ἐκ τοῦ λιμένος. navis navigat, ἡ ναὺς πλεῖ. in Adriam bellum navigabat, εἰς τὴν Αἰθίαν πόλεμος τὸν πόλεμον μετέφερεν. 2) aliquid, πλεῖν τι, πλεῖν ἐν τινί, διὰ τινος. Oceanum, τὸν Ὠκεανόν, διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ. terram, διὰ τῆς ἡπείρου. Oceanus navigatur, ἐν τῷ Ὠκεανῷ ναυτίζονται. lacus navigati, λίμναι πεπλευσμέναι. 3) πλέω, νη-λίζομαι, ῥέω.

navis, is, ναὺς. πλοῖον. longi, μακρὰ ναῦς. operaria, ἡ φορηγὸς ναὺς, ἡ ὀλκία. praetoria, ἡ ναυαρχία. constrata, καταστρωμα ἔχουσα. navem (εἴτε navim) construere, aedificare, ναυπηγεῖν, ναυπηγεῖσθαι ναῦν, instruere armareque, καταρτίζειν καὶ ἐπλίζειν τὴν ναῦν. deducere, καθέλκειν. subducere, ἀνέλκειν. soltere, ἀναγεῖν. conscendere εἴτε ascendere navem εἴτε in navem, ἐμβαλεῖν εἰς ναῦν, ἐπιβαίνειν νεὼς εἴτε ἐπὶ ναῦν. egredi navi (εἴτε nave) εἴτε e navi, ἐκβαίνειν ἐκ τῆς νεὼς. navem appellere ad locum, τὴν ναῦν προσορμίζειν πρὸς τόπον. frangere, ναυαγεῖν. in navi veli, ἐν νηὶ πλεῖν. milites in navi imponere, ἐμβάλλειν τοὺς στρατιώτας εἰς τὰς ναῦς. ex navibus erponere, ἐκβάλλειν ἐκ τῶν νεῶν. 2) navis Argolica καὶ ἀπλῶς navis, ἡ Ἀργώ (τὸ ἄστρον).

*navita, ae, ἄ. (navis) = nauta.

+navitas, atis, θ. ἐνέργεια, δραστηριότης, ἐπιμελεια. Kik.

naviter, ἐπὶ ῥ. ἐνεργῶς, δραστηκῶς, ἐπιμελῶς. 2) ὅλως, ἐντελῶς, ἀπλῶς. — Navius, ii, ἄ. Νάβιος, Ναύιος.

navo, avi, atum, are, (navus) aliquid, φιλοπόνως ἢ ἐνεργῶς ποιῶ τι, ἐπιμελοῦμαι τινος. bellum, ἐπιμελεῖσθαι ἰσχυρῶς τοῦ πολέμου. opus pol-λην σπουδὴν πράττειν τι, φιλοπονεῖν τι. alicui studium, σπουδάζειν περὶ τινα. operam alicui, ὑπηρετεῖν, ὑπουργεῖν τινί. fortiter in acie n. operam, ἀνδρείως καὶ ἐνεργῶς μάχεσθαι.

navus, a, um, ἐνεργός, δραστήριος, ἐπιμελής, φιλόπονος.

naia, ae, θ. = nassa.

Naxus, i, θ. Νάξος, μία τῶν Κυκλάδων νήσων. Naxius, a, um, Νάξιος.

1. nē (οὐκ ὀρθῶς nae), ναί, νή. navo ego, ἔγωγε, ναί μὰ Δι' ἔγωγε. nae tu hercle, ναί μὰ τὸν Δία οὐγέ.

nae illi vehementer errant, γὰρ μὴ Δι' ἐκείνοι γε σφάδρα ἀμαρτάνουσι. medius fidius nae, γὰρ Διό, γὰρ μὴ τοὺς θεοὺς.

2. πῶ, σύνδ. μὴ, ὅπως μὴ, ἵνα μὴ, ὥς μὴ. ne facis, μὴ ποιεῖ. ne facias, μὴ ποιῇς. ne dicam, μὴ λέγω. ne vivam ἢ ne sim saluus, μὴ ὡς ὄν θναί-μην, ἀλλ' ἀπολοίμην. ne id Jupiter sciret, μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν. cura, ne in morbum incidas, ἐπιμε-λοῦ ὅπως μὴ (ὥς μὴ) νοσήματι περι-πέσης. operam danti, ut iudicia ne fiant, ἐπιμέλονται, ὅπως μὴ γένηται τὰ δικαστήρια, ut his ne ignoret, ὅπως μὴ οὕτως ἄγνοῇ. ne multis, ἵνα μὴ μακρολογῶ. unus, ne capere-tur urbs, causa fuit, εἰς αἰτίας ἐγένετο τοῦ μὴ ἀλῶναι τὴν πόλιν. cano ne facias, ὅρα μὴ ποιῇς, μὴ ποιήσης. vide, ne non sit facile (βλέπε, μή-πως δὲν ἦναι εὐκλεον) οὐκ ἂν εἴη ῥᾶδιον, φοβοῦμαι μὴ οὐ ῥᾶδιον ᾔ-vide ne non possis, οὐκ ἂν δύνατο. metuo ne fiat, δίδωκα μὴ γένηται. periculum erat, ne fieret, κίνδυνος ἦν μὴ γένοιτο. timeo, ne non im-petrem εἴτε ut impetrem, φοβοῦμαι μὴ οὐ λάβω. ne sit summum ma-lum dolor, malum certe est, τὸ μὲν μέγιστον κακόν, οὐκ ἂν εἴη ὁ πόνος, κακόν δὲ δὴ ἐστίν. 2) ne—quidem, οὐδέ, μηδε. ne illa quidem consola-tio, οὐδὲ ἐκείνη ἡ παράμυθία. ne ei curiam quidem, οὐτ' ἂν εἰ βουλοίμην. me ne juvenem quidem movit; ne nunc senem, ἐμὲ οὐδὲ νέον ὄντα ἐκί-νησε μὴ οὐτι νῦν γέροντα.

3. πῶ, σύνδ. (λέξτε ἐγκλιτικῇ) ἤ-dicamne? ἤ λέγω; putasne? ἤ οἶει; Pyrrhio, ἀγτί τοῦ Pyrrhine? ἤ τοῦ Πύρρου; 2) ἀγτί τοῦ νοῦνε, ἄρ' οὐ, νίδεςne? ἄρ' οὐχ ὀρεῖς; itane est? ἄρ' οὐχ οὕτως ἐστί; 3) πλεοναστικῶς. uterque, ἀγτί τοῦ υἱεῖ, πότερος; κτε.

4) ἐν τῇ διαζευτικῇ ἐρωτήσῃ? ἤ. re-rum verborumne? τῶν ἔργων ἢ τῶν λόγων; clamne pelamne? κούρα ἢ φανερώς; pauca anne multa? ἑλίγα ἢ πολλὰ; poteron ὀλίγα ἢ πολλὰ; 5) εἰ. iturusne sis, scire poteris, εἰ πορεύεται, εἰδέναι δυνήσῃ. quaerem, faciente meminerim, ἐρωτῶ εἰ ἐρῶς μέμνημαι. quaesivit, ne liceret, ἐπηρώτο, εἰ ἐξείη. cum interrogaretur, utrum pluris patrem, matremne faceret, ἐρωτῶμενος, πότερον περὶ πλείονος ποιοῖτο τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα. quaeritur, sintne dii, necne (σιν, ζητεῖται, εἰ εἰσι θεοί, ἢ οὐκ εἰσίν. honestumne factu sit an tur-pi, dubitant, πότερον καλὸν ἐστὶ ποιεῖν ἢ αἰσχρὸν, ἀποροῦσιν.

Neaera, ae, θ. Νέαιρα.

Neaethus, i, á. Νεαίθος, ποτ. τῆς Ἰταλίας.

Neapolis, is, θ. Νεάπολις, πόλις τῆς Ἰταλίας. -iliānus, a, um, τῆς Νεαπόλεως. -iliāni, orum, á. οἱ Νεα-πολίται.

Nearehus, i, á. Νεάρεος.

*nebulā, ae, θ. νεφέλη, ἐμίχλη, νέφος. 2) ἀτμός, κνίσσα, καπνός. 3) ποιητ. τὸ λεπτόν κάλυμμα, λεπτόν ὕψωμα.

nebulā, ōis, á. (nebulā) σκοτίας, οὐτιδανός, ἄσωτος. 2) ὁ καπνὸς ποιῶν ἀερολόγητος, ἀγύρτης, κίσις. nebulōsus, a, um, νεφελώδης, ἐμι-χλώδης.

nēo (παρὰ Καίσαρι οὐδέποτε πρὸ φωνήεντος) εἴτε nēque σύνδ. οὐτε, καὶ οὐ. μήτε, καὶ μὴ. nuntiū tristis nec variū, ἀγγελία λυπηραί, καὶ οὐ ποικίλαι. quo morituro, nec ita multo rasit, τοῦτο ἀποθάνοντος καὶ οὐχ οὕτω πολλῶ ὕστερον. nec nunc qui-dem, οὐδὲ νῦν. virtus neque pau-fragio, neque incendiis amittitur, ἡ ἀρετὴ οὐτε ναυαγίᾳ οὐτε ἐμπύ-

σὺν ἀποβάλλεται. nec vivī nec mortuī, εἴτε ζῶντες οὔτε τεθνηκό-
τες. nec mīror et gaudeo, οὔτε θαυ-
μάζω, χαίρω τε (χαίρω δέ). nec a
me alienus et tibi amicissimus, οὔτε
ἐμὸς ἀλλότριος, σοὶ τε οἰκειότατος.
greges anserum, gallinarum, etc. nec
non piscium, ἀγέλαια χηνῶν, ὀρνίθων
κτλ. πρὸς δ' εἰς ἰχθύων. nec non et
Tyrii, καὶ οἱ Τύριοι ὡσαύτως. nec
enim, neque enim, οὔτε γάρ, οὐδὲ
γάρ. 2) πλεοναστικῶς, οἶον nemo
neque orator fuit neque poeta qui,
οὐδαίς οὔτε ῥήτωρ ἔγενετο, οὔτε ποιη-
τὴς, &c. neque enim ne nobis qui-
dem, οὐδὲ γάρ οὐδὲ ἡμῖν. neque tu
haud dicas, ἀντὶ τοῦ neque dicas. 3)
σπ. ἀντὶ τοῦ ne quidem, οὐδέ. nec
inermes, οὐδὲ ἄοπλοι ὄντες. 4) σπ.
ἀντὶ τοῦ et non.

nec-dum (neque-dum), οὔτε-πω,
μητέ-πω. 2) οὐδέπω, μηδέπω.

necessārio=necessario.

necessārio, ἐπὶ. ἀναγκαιῶς, εἰς
ἀνάγκην.

necessārius, α, um, (necesse)
ἀναγκαῖος. α. morte, δ ἀναγκαῖος (φυ-
σικὸς) θάνατος. voluptates non ne-
cessariae, αὐτὸς οὐκ ἀναγκαῖαι ἡδοναί.
quae ad vitam necessaria sunt, τὰ
πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα, τὰ ἐπιτη-
δεύματα. mihi necessarium est, alqd sci-
re, ἀναγκαῖόν μοι ἐστὶν εἰδέναι τι.
2) ἀναγκαῖος, ἐπιτηδεύς, προσήκων
(γίνει, φιλία, κττ.) mihi est neces-
sarius, ἀναγκαῖός σοι ἐστὶν. meus
familiaris et necessarius, οἰκειός μοι
καὶ ἀναγκαῖος. necessaria mea, ἡ
προσήκουσά μοι. ἴσα μ., ἡ ἀνάγκη.

necesse εἶτε (ἀργ. κ. παρὰ Λιβίω)
-sum, (εὐχρ. μόνον κατ' ὄν. κ. αἰτ.
τοῦ οὐκ. ἐν.) ἀναγκαῖον, ἀνάγκη,
id quod necesse est, ὅπερ ἀναγ-
καῖόν ἐστι. homini necesse est mori,
τῷ ἀνθρώπῳ ἀναγκαῖόν ἐστι (ἀνάγκη)

ἐστὶν ἀποθνήσκειν habeo necesse
εἶτε mihi necesse est scribere, ἀναγ-
καῖον (ἀνάγκη) ἐστὶ μοι γράφειν.
homines mortales interire necesse
est, θνητοὺς ἀνθρώπους ἀπολλύσθαι
ἀνάγκη ἐστὶν. necesse est, ut faciam,
ἀναγκαῖόν μοι ἐστὶ ποιεῖν. Σημ. τὸ
ut συνήθως παραλείπεται, εἰεν Leuc-
trica pugna immortalis sit necesse
est, τὴν Λευκτρικὴν μάχην ἀθάνατον
εἶναι ἀνάγκη ἐστὶν. multa videtur
necesse est, ἀναγκαῖον αὐτοῖς ἐστὶ
πολλὰ δεῖν.

necessitas ātis, θ. ἀνάγκη, mihi
eaeundi necessitas est, ἀνάγκη μοι
ἐστὶν εἰέναι. necessitatem impone-
re, ἀφαιρε αὐτοῖς, ἀνάγκην ἐπιτιθέναι,
ἐπιφέρειν τινί. vī et necessitate, βία
καὶ ἀνάγκη, α. divina, ἡ θεία ἀνάγ-
κη famem et ceteras necessitates
tolerabant, λιμὲν καὶ τὰς ἄλλας
ἀνάγκας ἐκαρτεροῦν. partes corporis
ad naturas necessitatem dātae, τὰ
ἀναγκαῖα, τὰ αἰδοῦσα. ex necessitate
facere alqd, εἰς ἀνάγκης ποιεῖν τι. 2)
Necessitas, ἡ Ἀνάγκη. 3) (σπ.) ἀνάγ-
κη, ἀναγκαιότης, ἐπιτηδεύτης (φι-
λία συγγένεια κττ.).

necessitudo, ἴσις, θ. ἀνάγκη, ἀ-
νάγκης θύναμις. 2) ἀνάγκη, τὰ δεῖ-
νά. 3) συνήθ. ἡ ἀνάγκη, ἀναγκαιό-
της, ἐπιτηδεύτης (συγγένεια, φιλία,
οἰκειότης, φιλοξενία, κττ.). necessi-
tudine adjuvetur alicui, φιλία ἡ γέ-
νει προσηκῶν τινί. adjuvete alicui
ad suam necessitudinem, ἀναρτῶσθαι
τινά. 4) necessitudines, οἱ ἀναγκαῖοι,
ἐπιτηδεῖοι, προσήκοντες (συγγενεῖς,
φίλοι κττ.).

necessum, ἴδ. necesse.

nec-ne, ἡ οὐκ, εἴτε μὴ. πρὸ. 3. πρὸ.
nec-non, ἴδ. nec.

neco, avi, atum, are, (nec) ἀληπ,
φονεύω, ἀποκτείνω, ἀπολλύμι, δια-
φθείρω τινα. veneno, fame, ferro,

σερμακω, λιμῶ, σιδήρῳ. 2) alqd, ἀπ' αὐτοῦ, διαφθερίω, ἀναίρω τι.

nec-ōpinans (†neque op.), nris, ἀπροσδοκῆτος, οὐ προσδοκῶν.

necōpināto, ἐπίρ. ἴδ. necopinatus.

nec-ōpinātus, α, um, ἀπροσδοκῆ-
της, οὐ προσδοκώμενος. necōpināto
(ἐφ.) ἐπίρ. εἴτε ex necopināto, ἀ-
προσδοκῆτως. εἰς ἀπροσδοκῆτου.

*nec-ōpinus, α, um, 1) =necopi-
nans. 2) =necopinans.

necior, āris, οὐ, νεκτώ. 2) μεταφ.
νεκτώ, ἀντί τοῦ γλυκύς εἶναι, μέλι,
γάλα, ἡδεῖα ἔσμεν, κττ.

*neciāreus, α, um, νεκτάρεις.

necio, tuī εἴτε τί, aum, nro, alqd,
πλέκω τι. cotinam, flures, στέφανον,
ἀνθή, μεταφ. dolam, πλέκειν, ῥά-
πτειν δόλον, μηχανήν. 2) συνάπτω
τι. virtutes inter se neque, αἱ ἀρε-
ταί ἀλλήλαις συνημμέναι. ex alio
alia neciuntur, ἐξ ἄλλου ἄλλα ἐξαρ-
τῶνται. 3) alqm, δέω, δεσμεύω, συν-
δέω τινα. nehus, α, ο, δεσμώτης. με-
ταφ. sacramento nehus, ὄρκῳ δεθείς
εἴτε ἐνδεύεις.

necūbi, (ne-alicubi) μὴ που, ἵνα
μὴ που, ἔπως μὴ που. necubi trans-
ducerent, ἔπως μὴ που διαγάγειν.
ita ut n. consistat, εὐτως ὥστε μη-
δαμὸς ἐσχηκέναι.

necunde, (ne-alicunde) μὴ πουθεν,
ἔπως (ἵνα) μὴ πουθεν. Διδ.

nē-dum, (ex τοῦ ne-dum=nē-dem)
συνδ. μὴ ὅτι, μὴ τι, μὴ τοι, μὴ τί
γε. animum habere etiam adversus
solida mala, nedum ad istas umbras
malorum, θαρρῶς ἔχειν καὶ πρὸς στε-
ρεὰ κακά, μὴ ὅτι πρὸς ἐκείνας τὰς
οκτίας τῶν κακῶν. etiam privatis de-
formis, nedum principi, καὶ ἰδιώ-
ταις αἰσχρὰ, μὴ τι γε ἡγεμονί. sa-
tiores non hucul, nedum tu possis,
ῥῶδέ σατράπης· ἀν δύναιτο, μὴ ὅτι
ὁ δυνάστης. optimis temporibus non

potuerunt, nedum his temporibus,
οὐδὲ ἐν τοῖς καλλίστοις χρόνοις ἔδυ-
ναντο, μὴ ὅτι ἐν τῷ νῦν χρόνῳ. 2) (σπ.)
nedum (=non modo) hominum hu-
milium, sed etiam amplissimorum,
οὐχ οἶον μόνον (μὴ ὅτι) ἀνθρώπων
ταπεινῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπιφανιστάτων.
nē-sandus, α, um, ἀββήτης, ἀβι-
μιστος, ἀνόσιος.

nēfārie, ἐπίρ. ἀββήτως, ἀθεμιστῶς,
ἀνόσιως, μιανῶς.

nēfārius, α, um, (nefas) ἀββήτος,
ἀθεμιστος, ἀνόσιος, μιανός.

nē-fas, οὐ. (μόνον κατ' ὄν. κ. αἰ-
τοῦ ἐν.) τὸ ἀνόσιον, ἀθεμιστον, ἀββή-
τον. nefas dictu, οὐ θέμις εἰπεῖν,
patriae irasci, n. ducebat, τῇ πα-
τρίδι ὀργίζεσθαι ἀθεμιστον ἡγεῖτο, rei

fas et nefas, δικαίως τε καὶ ἀδίκως,
πάντως. n. committere, ἀνόσιόν τι,
ἀθεμιστόν τι ποιεῖν. ἀνοσιουργεῖν. 2)

n. est alqd facere, οὐ θέμις ἐστίν,
οὐκ ἔξεστιν, ἀδύνατόν ἐστι ποιεῖν τι.
3) τὸ μῦθος, ὁ ἀθεμιστος, ἀνόσιος
ἄνθρωπος. 4) ἀββήτόν τι, θαυμαστόν
τι, θαῦμα, τέρας. 5) ἐπιφών. εὐ! εὐ!

nē-fastus, α, um, dies n., ἀπο-
φρὰς ἡμέρα, ἡ μὴ δικαίσιμος ἡμέρα.
2) ἀββήτης, ἀθεμιστος, ἀνόσιος, μι-
ανός. 3) ἀποτρόπαιος, ἀπαίσιος, δυστοί-
μιστος.

[οἷς, ἀρνησις. Kix.
+negantia, αη, θ. (nego) ἀποφ-
negātio, οἷς, θ. (nego) ἀπόφασις,
ἀρνησις.

[παύω, ἀρνούμαι
negāto, are, (ἐπιτ. τοῦ nego) ἀπο-
+neglectio, οἷς, θ. ἀμέλῃσις,
ὀλιγώρησις.

1. neglectus, α, um, (μετχ. τοῦ
negligo), ἡμελημένος.

2. neglectus, us, α. (σπ.) ἀμέλῃ-
σις, ἀμέλεια, ὀλιγώρησις, res negle-
ctui est mihi, ὀλιγώρῳ, ἀμελῶ τίνος.
negligo, κτλ. ἴδ. negligo, κτλ.

negligens, nris, με. σ. κ. ὅπ. (μετχ.
τοῦ negligo), ἀμελής, ὀλιγώρῳ. 3)

negligens, nris, με. σ. κ. ὅπ. (μετχ.
τοῦ negligo), ἀμελής, ὀλιγώρῳ. 3)

negligens, nris, με. σ. κ. ὅπ. (μετχ.
τοῦ negligo), ἀμελής, ὀλιγώρῳ. 3)

negligens, nris, με. σ. κ. ὅπ. (μετχ.
τοῦ negligo), ἀμελής, ὀλιγώρῳ. 3)

ὀυκ ὄντως, ἀμελῶς, ὀλιγώρως, ῥαθυμῶς ἔχων. alejs είτε in alqm, circa alqm, τινός είτε περί τινα. alejs rei είτε in re, τινός είτε περί τι.

negligenter, μ. σ. κ. ὀπ. ἐπὶ ῥ. ἀμελῶς, ὀλιγώρως.

negligentia, α. θ. ἀμέλεια, ὀλιγωρία, alejs rei ἢ in re, περί τι.

negligo (neglego), exi (neglegisset, ἔπαξ Σπλ.), ectum, ere, (nec-lego) alqd, ἀμελῶ, ὀλιγωρῶ τινος. mandatum, τοῦ προσταθέντος. periculum, ἀμελῶς ἔχειν πρὸς τὸν κίνδυνον. legem, ἀφροντιστέιν τοῦ νόμου. tom familiarum, ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιεῖσθαι τὴν οἰκίαν. οὐδὲν φροντίζειν τῆς οἰκίας. vim, ἀμελεῖν, καταφρονεῖν τῆς δυνάμεως. negligis fraudem committere, πρὸ οὐδὲν ἡγῆ ἀμάρτημα ποιεῖν. Theopompum confutero Alexandriam neglectistis, εἰσάγετε Θεόπουπον εἰς Ἀλεξάνδρειαν κατακυγεῖν.

negro, avi, atum, ato, (nec) alqd, ἀρνέομαι, ἀποφάσκω τι, οὐ φημι. negat, hanc rem esse utilem, οὐ φησι τοῦτο ὠφέλιμον εἶναι, (λεγει, ἔτι οὐκ ὠφέλιμον ἐστίν). hoc ferri negro posse, οὐ φάσκω ἀνεκτὸν εἶναι. causa negor (ὀπον. esse), οὐ φασιν πρὶν με εἶναι. negatur lippituros, ἐλκῖνον οὐ φασί λημῆσειν. 2) aleui alqd, ἀπολέγω, ἀπειπεῖν, ἀπαρνεύμαι, ἀνανεύω τινί τι. nequa negavit quidquam petentibus, οὐτε ἡρνεῖτο οὐδὲν τοῖς αἰτουμένοις. comitem negoi (ὀπον. se fore), οὐ φησιν ἀκολουθήσειν. se vinculis negare, ἀποτρίβασθαι τὰ δεσμά.

negotialis, α, [σπ.] πραγματικός. negotiatio, οἷς, θ. ἡ κατὰ θέλῃσιν ἐργασία, πραγματεία, ἐμπορία.

negotiator, οἷς, α. ὁ ἐργαζόμενος, πραγματευτής. ἐμπόρος.

negotium, ι, οὐ. (ὀπον. τοῦ negotium) [σπ.] πραγματίον.

negotior, atos, at, ἐργάζομαι, πραγματεύομαι, ἐμπορεύομαι.

negotiosus, α, um, μ. σ. κ. ὀπ. πλουτῶν, πραγματικός, ἀσχολος. 2) πραγματώδης, πρᾶγματα πολλὰ περὶ ἔχων. negotiosi dies, αἱ ἐνεργοὶ ἡμέραι.

negotium (ὀγῆ negotium), ii, οὐ. (nec-otium) ἀσχολία, πρᾶγμα, ἔργον. suscipere, ἀναδεχέσθαι ἔργον. aleui dare, mandare, ἐπιτρέπειν τινί. suum negotium gerere, τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. 2) κατ' ἐξοχὴν. negotia, τὰ τῆς πόλεως πρᾶγματα, τὰ πολιτικά. 3) πρᾶγμα, ἔργον (χάλεπόν, δυσχερές, ἐχληρόν τι). magnum negotium est navigare, πολὺ ἔργον εἶτε δυσχερές ἐστὶ πλεῖν. nihil est negotii, οὐδὲν πρᾶγμά ἐστι, ῥᾶδιόν ἐστι. nullo negotio, ῥᾶδιως, εύμαρως. in magno negotio habere alqd, ἐν μεγάλῳ ποιεῖσθαι τι. negotium facessere, facere, exhibere alqd, ἀσχολίαν εἶτε πρᾶγματὰ τινι παρέχειν. deum nihil habere ipsum, negotii, nihil exhibere alteri voluit, ἀξιοῦσαι τὸν θεὸν οὐτε αὐτὸν πρᾶγματα ἔχειν, οὐτε ἄλλῳ παρέχειν. 4) πρᾶγμα, χρῆμα. inopium α, ἀτοπὸν πρᾶγμα, ἀτοπὸν τι. inhumanum n, ἀπάνθρωπον πρᾶγμα, ἀπάνθρωπος τις. quid negotii est, τί ποτέ ἐστιν.

Noleus, ei, α. Νηλεὺς. Noleus α. *Noleus, α, um, Νηλήτης. Noleus, α, α. Νηλειδης.

†Nemausum, ι, οὐ. ἡ Νίμαυος πόλις τῆς Γαλλίας, τοῦτον Nima-senses, ium, α. οἱ Νίμαυοι.

Nemen, α, θ. Νεμία. *Nemesis, α, um, Νεμεσίς, Νέμεσις. Nemesis orum, οὐ. τὰ Νέμεα, Νέμεα.

Nemesis, eos, θ. Νέμεσις. Nemetes, α, um. Nemetes, α, um.

ἀ. Νέμετες, ἴθνες τῆς Βελγικῆς.

Nemetocenna, αε, θ. Νεμετοκέννη, πόλις τῆς Βελγικῆς, τανὺν Arras. nēmo, Ἰνις, ἀ. κ. (ἀρχ.) θ. (ἀντι τῆς γεν. nominis κ. τῆς ἀφ. nemino) εὐχρηστα παρὰ τοῖς ἐγκριτοῖς μόνον τὰ nullus κ. nullo, nulla ἐκ τοῦ nullus [no-homo] οὐδεῖς, (μηδεῖς). nemo, eorum, ex iis, de iis, οὐδαὶς ἰσχυρῶν. n. unus, οὐδὲ εἷς. n. quisquam, οὐτεῖς. alius nemo, ἄλλος οὐδεῖς. n. homo, ἀνθρώπος οὐδεῖς. n. minem, nec deum nec hominem, οὐδὲνα, οὔτε θεόν οὔτε ἀνθρώπον. vicius, neminem amo magis, οὐδεμίαν τῶν γειτόνων μάλλον ἀγαπῶ. 2) non nemo, ἔνισι. non n. ausus est, ἔνισι ἐτόλμησαν. 3) nemo non, οὐδαὶς ὅστις οὐ. n. non videt, οὐδεῖς ὁρᾷ.

*nemoralis, ε, (nemus) τοῦ ἀλσους, ἀλσώδης. n. antrum, τὸ ἐν ἄλσει ἔντρον. 2) Nemoralis, ο, τῆς ἐν Νέμῳ Ἀριεμίδος.

*Nemorensis, ο, τοῦ Νέμου, ἐν Νέμῳ. nse, is, οὐ. δ. περὶ τὸ Νέμος ἄγρος. [Φιτῆρος.

nemōrī-cultrix, Ἰεῖς, ἡ ὑλόβιος. nemōrī-vāgus, α, um, ἐν ἄλσει εἴτε θρυμῷ πλανώμενος, ὑλοδρόμος.

*nemōrīōsus, α, um, (nemus) ἀλσώδης, ὑλώδης, ὑψηλός. 2) ὑλώδης, πολὺκλαδός, πολύλοφος.

nempe, ἐπὶ. (nam-pe) δήπου, δηλαδὴ, ἢ γάρ.

nēmus, ὄρις, οὐ. νέμος, τὰ τέμνη. 2) συδενδρὸς τόπος, δενδρῶν, θρυμῶς, ἄλσος. 3) υπ. ποιητικῶς ἡ ὕλη, τὰ ξύλα. 4) πολύλοφος εἴτε πολὺκλαδὸν δένδρον. 5) Nemus, τὸ Νέμος, ἄλσος περὶ τὴν Ἀριεμίαν, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ Ἀρτεμῖον.

nēnia (necnia), α, θ. ἐπικηδεῖς ἀλφειά, Πλεγός, θρηνηφδία, θρήνος, (ν η ν ι α). 2) ἄλγος, ἰάλγος, ἄλ-

γυρμός. 3) μαγικὸν ἔπος, ἐπωδή. 4) φαῦλον εἴτε χυδαῖον ἄσμα, βαυκάλημα, δ. φλύαρος.

neo, nēni, nētam, ēre, aīqd. νίω, νήθω, κλῶθω τι. ἔστιν δια- ὁραίνω, πλέκω.

Neōcles, is, κ. ι, ἀ. Νεοκλῆς. -clides, α, ἀ. Νεοκλείδης, δ. Θαιμιστοκλῆς.

Neoriphiēmus, ι, ἀ. Νεοριπύλειος.

nēra, α, θ. (λ. Λιδυκή) σκορπίος, (τὸ ζῶον καὶ τὸ ἀστρον). 2) ὁ καρκίνος.

Nēpēte, is, οὐ. ἡ Νέπτεος εἴτε Νέπιτα, πόλις τῆς Τυρρήνίας. Neposius, α, um, Νεπεσίος.

*Nēphēleis, Ἰδῖς, θ. Νεφελεῖς, θυγάτηρ Νεφέλης.

nēpos, ὄρις, ἀ. (ἀ-νεψιός) ἑγγονός. n. ex filio, ex filia, δ. υἱός τοῦ υἱοῦ, ἡ τῆς θυγατρὸς. 2) n. fratris, εἴτε ex fratre, κ. sororis εἴτε ex sorore, δ. ἀδελφιδότος, ἀδελφότητος. 3) (νέποδες) ἑγγονός, ἑγγονός. 4) ὁ ἄσματος, σπατάλος. Ὀν. κύρ. Νέπος.

+nepōtāius, α, ἀ. (nepos) ἀσματος, σπατάλη. Σουητ.

+nepōtūlus, ι, ἀ. (ὕπακ. τοῦ nepos) μικρὸς ἑγγονός. Πλ.

nep̄tis, is, θ. (nepos) ἑγγόνῃ, (ἡ θυγάτηρ τοῦ υἱοῦ ἡ τῆς θυγατρὸς).

Nep̄tūnīne, ēs, θ. ἡ τοῦ Ποσειδῶνος ἑγγόνῃ, ἡ Θέτις.

Nep̄tūnius, α, um, Ποσειδώνιος.

Nep̄tūnus, ι, ἀ. Ποσειδῶν. 2) ποιητ. ὁ Ποσειδῶν, ἡ θάλασσα.

nēquam, ἐπὶθ. ἀκλίτ. (ἐκ τοῦ nē κ. quam, εἴτ. θηλ. ἐν. τοῦ qui), σ. nequior, υπ. nequissimus, οὐδαμῶς, οὐτεδανός, ἀχρεῖος, ἀχρηστός, πονηρός, φαῦλος. 2) ἀσματος, ἀσελγής, ἀκόλαστος.

nē-quāquam, ἐπὶρ. οὐδαμῶς, οὐδαμῶν, μηδαμῶς.

nēquē, ἰδ. nec.

nē-queo, ἱνὶ εἴτε Yi, Yum, ire,

δύναται, οὐ δύναμαι, ἀδύνατός εἰμι.
solam intueri n., εἰς τὸν ἥλιον ἀν-
τιβλέπειν οὐ δύναμαι. n. quin soam,
οὐ δύναμαι μὴ κλαίειν. alqd reddi
petitur, ἀδύνατόν ἐστιν (οὐ δύναται)
ἀποδοῦναι.

nē-quiquam εἴτε nē-quidquam,
κ. nē-quīquam, ἐπὶ. μάτην, τὴν ἀλ-
λως, διὰ κενῆς. 2) σπ. εὐδεν, οὐ.

ne quidem, ἰδ. 2. nē

nēquior, nēquissimus, ἰδ. nequam.
nēquior, ἐπὶ. (nequam) ἀχρεΐως,
ἀχρηστῶς, φαύλως, πονηρῶς. 2) ἀ-
σώτως, ἀσελγῶς, ἀκολαστως.

nēquitia, ατ. κ. *ies, εἰ, θ. (ne-
quam) οὐδ' ἀμεινίστης, ἀχρηστία, πονη-
ρία. 2) ἀσωτεία, πονηρία, ἀσελ-
γεια, ἀκολασία.

nēquo εἴτε ne quo, ἐπὶ. μὴ ποι.
*Nērēis κ. Nērēis, ἰδ. 1. Nη-
ρίε, Nηρίε.

Nērēus, εἰ, κ. ἔος, ε. Nηρέυς.
Nērēus, α, um, Nηρήιος, Nηρείος.
Nērēino (σπ. Nērēine), ες, θ. Nηρήϊν.
Nērēios, ι, θ. Nηρίτιος, νηριδίου
πλησίον ἰθακήσιος. Nēritius, α, um,
Nηρίτιος, ἰθακήσιος.

Nērō, οἰς, ε. Nērων. -nēus, -niā-
nus, -nius, α, um, τοῦ Nērωνος.

+Nērō-pōlis, ις, θ. Nērωνος πόλις.
Nersae, arum, θ. Nērσαι, πόλις
τῶν Αἰκουῶν.

Nerthus, ἰδ. Hertha.

Nerulum, ι, οὐ. Νέρυλον, πόλις
Ασκακίας - Ionensis, ε, τοῦ Νερύλου.

Nerva, α, ε. Νερούας.

Nervii, orum, ε. Νερουῖοι, ἔθνος
τῆς Γαλτίας. Nervicus, α, um, τῶν
Νερουίων.

[ισχυρῶς, ἐντόνως.
neruōso, ἐπὶ. μ. σ. νευρωδῶς,
neruōsus, α, um, νευρωδής. 2)

μεταφ. νευρώδης, ισχυρῶς ἐντόνος.
neruulus, ι, ε. (ὕποκ. τοῦ nervus,
ἀπαξ ἐν τῷ πλ. κικ.) νεῦρον, ἰσχύς.

nervus, ι, ε. νεῦρον, τένων. 2)

μεταφ. nerui, τὰ νεῦρα, ἡ δύναμις,
ἰσχύς λόγου, δεινότης, βίωμη, ἰσχύς,
τόνος. 3) νεῦρον, νευρῆ, χορδή (τῆς
κιθάρας κττ.). 4) νεῦρον, νευρά (τοῦ
τόξου). 5) κάλως, πιδοκακή, δεισμός,
ἄλυσις. 6) πόσθη. 7) χορῆον, δερμα.

nescio, ἰνι κ. ii, ium, iro, (ne-
scio) ἀφδ, οὐκ εἶδα τι, ἀγνοῶ τι. n.
nomen alejs, οὐκ εἶδα τὸ ὄνομα τινος.
n. an profecturus sim, οὐκ εἶδα,
εἰ περυσσομαι. nescit latine, ἀπεί-
ρως ἔχει τῆς λατίνης γωνῆς. nescis,
cui maledicas? οὐκ εἶδα, εἰ τινα
κακῶς λέγεις; nescitur, ἀγνοεῖται.
nesciens, οὐκ εἰδώς, ἀγνοῶν, ἀγνοῖς.
si nescis, moum est, εὐ ἰσθι, ὅτι
ἐμὸν ἐστὶ. n. quomodo, οὐ εἶδ' ὅπως.
2) n. quis, οὐκ εἶδ' ὅστις, εἰς. hic
nescio quis loquitur, ἐνταῦθα διαλέ-
γεται τις. nescio quid litterularum,
μικρὰν τινα ἐπιστολήν. Helenam
nescio quis Theseus abstulit, τὴν
Ἑλένην Θησεύς τις ἀφῆρασε. falo
nescio quo contigit, τύχη τινὶ συνέ-
βη. 3) nescio, an, ἴσως τάχα. in-
gens eo die res et nescio an ma-
xima gesta sit, μέγα ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ καὶ ἴσως τὸ μέγιστον ἐγένετο.

hoc n. an ulli accidat, οὐκ εἶδα, εἰ
τινὶ συμβαίη ἂν. hoc n. an accidat
nulli, οὐκ ἂν συμβαίνοι οὐδενί. hoc
dijudicari n. an unquam possit, οὐκ
εἶδα, εἰ ποτε δύνατο ἂν τοῦτο κρί-
νεσθαι. n. an possit nunquam, οὐκ
ἂν δύνατο οὐδέποτε. si diutius vitia-
sol, n. an habuisset parem pem-
nem, εἰ πλείω χρόνον ἐβίωσαν, ἴσως
οὐκ ἂν εἶχεν ὅμοιον οὐδένα. 4) n.
alqd, οὐκ εἶδα, οὐ δύναμαι τι.

nescius, α, um, (nescio) alejs rei,
οὐκ εἰδώς, ἀγνοῶν τι. nescius pecco,
ἀγνοῖς ἀμάρταν. nescius veri, οὐκ
εἰδώς τὸ ἀληθές. non sum nescius,
ista dici, οὐκ ἀγνοῶ, εὐ εἶδα, ὅτι
ταῦτα λέγεται. 2) ἀγνώς, ἀμώθης.

ἀνεπιστήμων, ἀπειρός τινος. 3) οὐκ εἰδώς, οὐ δυνάμενός τι, ἀήθης τινός. 4) ἀγνώστος, ἀγνωσμένος.

Nēsis, Idis, θ Νησίς, νησιδίων πλησίον Νεκπόλεως, τανῶν Nisita.

Nessēus, α, um, Νέσσατος.

Nessus, ι, α. Νέσσος, εἰς τῶν Κανταύρων. 2) Νέσσοι: εἴτε Νέστοι, πόντ. τῆς Θράκης.

Nestor, ὄρις, α Νέστωρ.

Nētum, ι, οὐ. Νήτητον, πόλις τῆς Σικελίας, τανῶν Noto. Netūnī, orum, εἴτε Netinōenses, ium, α. Νητινοί. nētus, α, um, ἴδ. neo.

neu, ἴδ. novo.

neuter, tra, trum, γεν. trīus, δοτ. trī, (ne-uter) οὐδέτερος, μηδέτερος. homo neutrius partis, ὁ ἐκ τοῦ μέσου καθήμενος, ὁ μετ' οὐδέτερου ὄν. 2) ἐν τῇ γράμμ. neutra nomina, οὐδέτερα ὀνόματα. 3) ἐν τῇ φιλοσ. res neutrae, τὰ ἀδιάφορα. [μῆ.]

ne-nūquam, ἐπίρ. οὐδαμῶς, οὐδενούτῳ, ἐπίρ. (neuter) οὐδέτε-
ρως, πρὸς οὐδέτερον μέρος. n. incli-
nata pugna, ἀμυδιθήριος, ἐσθρόπος μάχη.

neutr-ūbi, ἐπίρ. [ἀρχ.] ἐν οὐδε-
nū-vo εἴτε nou, καὶ μῆ, καὶ ὅπως μῆ, μηδέ, μήτε. neu sinas, καὶ μῆ (μηδέ) ἔασης. ut vis minueretur, nou noceret, ὅπως ἐλαττωθείη ἢ δυνά-
μις καὶ μῆ βλάψεται. ne cursites, neve vigiles, μῆ τρέχης, μηδὲ ἀγρυ-
πῆς. eam ne quis minuāt, neve tīvus neve mortuus, πούτην, μῆ τις ἐλαττώσῃ, μήτε ζῶν μήτε τεθνηκώς.

nēvis, nēvōl=non vis, non vult.
nec, nēcis, θ (νέμει) φόνος, θάνα-
τος (βίαιος θάνατος): alicui nocem
affere, inferre, θάνατον ἐπιφέρειν
τινί, φονεῦν, διαφθερῆσαι τινά. ne-
cem sibi consciscere, ἐκυτὸν ἀνα-
ρεῖν. vitae necisque potestas, ἡ ἐξου-
σίη ζωῆς τε καὶ θανάτου. 2) φόνος,

τῷ ἐκ τοῦ φόνου αἷμα. 3) θάνατος, τε-
λευτή (ὁ αὐτόματος θάνατος).

*necillus, e, (necto) πλακτός.

nexum, ι, οὐ. ἴδ. nexus 4).

1. nexus, α, um, ἴδ. necto.

2. nexus, α, α. (necto) πλοκή, περιπλοκή, συμπλοκή. 2) συναφή, σύνδεσις, δεσμός. 3) πρόσκαιρος κτη-
σις, ἡ ἐπὶ χρόνον τινά κτησις. 4) ἀνάγκησις. nexum (ι, οὐ.) ἵππεα, ὑπο-
χείριος γίγνομαι ἐπὶ χρόνον τινά, δουλεύειν ἀναγκάζομαι τῷ δανειστῇ.

nī, ἀρχ. = nē, μῆ. 2) = non, οὐ.
quid nī, πῶς γὰρ οὐ; 3) = si non,
εἰ μῆ. moriar, nī puo, ἀπολομένην,
εἰ μῆ ἡγοῦμαι. nī ita se haberet,
εἰ μῆ οὕτως ἦν. mihi nī domi est,
θαυμάζω, εἰ μῆ ἐνδον ἐστὶ. nī ha-
bebis, εἰ μῆ ἔξεις. quod nī, καὶ εἰ
μῆ, εἰ δὲ μῆ.

Nīcan, α, θ. Νίκαια, πόλις τῆς
Βιθυνίας. 2) τῆς Λοκίδος. 3) τῆς
Ἰνδίας. Nicēnsis, ις, α. Νικαιεύς.

Nīcander, δρι, α. Νικάνδρος.

Nīcānor, ὄρις, α. Νικάνωρ.

Nīcias, α, α. Νικίας.

nīco, nīci, ere, νεύω.

Nīcōmēdes, ις, α. Νικομήδης.

Nīcōmēdis, α, θ. Νικομήδειας.
-densis, e, τῆς Νικομηδείας. -den-
sus, ium, α. οἱ Νικομηδεῖς.

Nīcōpōlis, ις, θ. Νικόπολις, πόλις
Ἀκαρνανίας. 2) τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας.

nīcto avi atum, are, x. nīctor, atus,
atī (nīco) [ἀρχ. x. μετγ.] σκαρδαμύ-
τω, θλασπρίτω. 2) alcuī, διανεύω τινί
τοῖς ὀφθαλμοῖς. [νεοσσοποιεῖν,

+ aīdāmentum, ι, οὐ. τὰ πρὸς
nīdor, ὄρις, α. x. nīsa α. culīna,
τοῦ μαγειρείου. luminis, ἡ ἀτμίς τοῦ
λύχνου. sulphuris, ἡ τοῦ καίουμένου
θεοῦ ἀποσφορά. odor nīdoris, ἡ τῆς
κνίσσης ὁσμή.

nīdūlus, ι, α. (ὑπερμ. τοῦ nidus)
μικρὰ νεοσσία, καλίδιον.

nīdus, ἰ, ᾱ. νεοσσιᾶ, καλιᾶ. nīdus fingere, facere, νεοσσοποιεῖν, νεοσσεύειν. 2) νεοσσιᾶ, οἱ νεοσσοί. 3) μεταφ. ἡ καλιᾶ, εἰκησις, εἰκία. 4) εἰκισμός, εἰκος.

nīger, grā, grum, μ. σ. κ. ὄπ. μέλας. sanguis, μέλαν αἷμα. crinis, μέλαινα κόμη. rice nigrius, πύσσης μελάντερον. nīgra terra, ἡ μέλαινα γῆ. n. nos, ἡ μέλαινα, σκοτεινὴ νύξ. Oavius n., ποταμὸς μέλας (βαθύς καὶ καθαρός). n. turbo, κελαιγὴ λαίλαψ. n. nubes, μέλαν, λυγαῖον, κελαινόν γέφος. nīgra Tartara, τὰ κελαινὰ Τάρταρα. hora n., (ἡ μαύρη ὥρα) ἡ τοῦ μελανοῦ θανάτου ὥρα. nigrum, οὐ. τὸ μέλαν, μελάνωμα, ἡ μέλαινα κηλὶς. 2) μεταφ. μέλας, λυγρός, ἀπαίστος. procula nīgra, θανατηφόρα ποτήρια. 3) κελαινός, κελαινόφρων, ἀποτρόπαιος. 4) μέλας, δειλῆσιος, πενήθιμος.

Nīgidius, ii, ᾱ. Νιγιδίος.
*nigrans, ntis, (μετγ. τοῦ nīgro) μελανίζων, μελάγχρους.

*nigresco, grui, ere, (nīger) μελαίνωμαι, μελανῶ. [νία.

nīgros, ōris, ᾱ. μελανότης, μελανάhil, ἄκλιτ. οὐ. (συνήρ. *nīl, ἐκ τοῦ ne κ. hīlum), οὐδέν, μηδέν. nīhil agere, n. loqui, οὐδέν πράττειν, οὐδέν λέγειν. n. tegum humanarum, οὐδέν τῶν ἀνθρωπίνων. n. temporis, οὐδεὶς χρόνος. n. honi εἴτε n. bonum, οὐδέν καλόν. n. quidquam, οὐδέν τι, οὐδὲ ἐν. n. ad nos (ὕπον. attinet), οὐδέν πρὸς ἡμᾶς. n. minus, πάντων ἥκιστα, οὐδαμῶς. nīhil sum, οὐδέν εἰμι, οὐδεὶς εἰμι, οὐδέν δύναμαι. aliquid n. putare, περὶ οὐδενός ποιεῖσθαι τινα. n. est, quod extimemus, αἰτία φόβου οὐκ ἔστι σοι οὐδεμία. nīhil nisi, οὐδέν, εἰ μὴ, (μηδέν, εἰ μὴ). n. aliud nisi εἴτε n. aliud quidam, οὐδέν ἄλλο ἢ, οὐδέν ἄλλο πλὴν. 2) nīhil aion, οὐκ ἔστιν, ἔτι

οὐ, οὐδὲν ἔτι οὐ. n. ei non tribuit, οὐδέν ἔτι αὐτῷ οὐκ ἀπονέμει, ἀπαντα ἐκείνω ἀπινύμει. 3) non nībil εἴτε non nīhil, ἔστιν ἔτι, ἔνια, τινά. 4) ἀντὶ τοῦ non, οὐδέν, οὐ. (ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ δέν). nīhil ulitur beneficio, οὐδέν χρηταὶ τῇ εὐεργεσίᾳ.

nīhil-dum ἐπὶ ῥ. οὐδέν πως, οὐδέν nīhīlōmōnos, ἴδ. nīhilum. [ἔτι.

nīhilum, ἰ, οὐ. οὐδέν, μηδέν, τὸ οὐδέν. ex nīhilo, ἐξ οὐδενός, ἐκ τοῦ οὐδενός. ad nīhilum redigere, revocare alqd, οὐδενῶν, ἀφανίζειν τι. mīhi alqd pro nīhilo est, alqd pro nīhilo puto, περὶ οὐδενός ἡγοῦμαι τι. alqd nīhili facere, οὐδενός ἄξιον ἡγεῖσθαι τι, περὶ οὐδενός ποιεῖσθαι τι. homo nīhili, ἀνθρώπος οὐτιδανός, οὐδαμνός, οὐδενός ἄξιος, de nīhilo, ἐπ' οὐδεμιᾷ αἰτία. nīhilo sapientior, οὐδὲν σοφώτερος. nīhilo magis, οὐδὲν μᾶλλον. nīhilo minus εἴτε nīhilomīus, οὐδὲν ἥττον. nīhilo aliter, οὐκ ἄλλως, κατ' οὐδέν ἄλλως. 2) nīhilum, οὐδέν, ἀντὶ τοῦ non. nīhilum distat, οὐδέν διαφέρει. nīhilum mētenda timere, τὰ μὴ φοβερά φοβεῖσθαι.

nīl, ἴδ. nīhil [πτικῶς.

*Nīlāeus, a, um, Νελαῖος, Αἰγυ-
Nīlōgēna, α, ᾱ. (Nīlus-gignu) Νελογενής, Αἰγυπτίος.

Nīlus, ἰ, ᾱ. Νεῖλος. 2) nīlus, ὀχετός. [fero) ἐμυχλώδης. Ὁβ.

+nimbifer, era, erum, (nimbue* nimbosus, a, um, γνοφερός, θνοφερός, ζοφερός ἐμυχλώδης.

nimbus, ἰ, ᾱ. γνόφος, θνόφος, ἡ ὑπὸ θυέλλης φερομένη ζοφερά ἐμυχλή. 2) ἐμυχλή, ἀχλύς, νεφέλη, μελανία, νέφος. 3) ὑετός, ὄμβρος. 4) μεταφ. ὁ ὄμβρος, τὸ νέφος, πλῆθος. telorum, ὄμβρος βελῶν, περὶ τῶν νέφους πελῶν.

nīmīctas, ātis, θ. (nīmīus) [μετγ.] ὑπερβολή, περισσεία.

nimio, ἴδ. nimius.

nimiōpere εἶτε nimio opere, ἄγαν, λίαν, ὑπερβαλλόντως.

nimium, ἐπὶ β. (ni=νο κ. mium, οὐκ ἐν σαύμα) δῆπου, δῆ, ἀμφελεῖ. 2) εἰρωνικῶς δῆπου, δῆθεν, δῆτε. 3) δηλονότι, δηλαδὴ.

nimis, ἐπὶ β. ἄγαν, λίαν, ὑπερβαλλόντως. nec n. valde, nec n. saepe, οὔτε ἄγαν συχνῶς, οὔτε ἄγαν συχνῶς. n. multa, λίαν πολλά, ἄγαν πολλά. ne quid nimis, μηδὲν ἄγαν. 2) ἄγαν, σφόδρα, πᾶν, διαφερόντως. pulcher, κάλλει διαφέρων, σφόδρα, πᾶν καλός. non nimis, haud nimis, οὐκ ἄγαν, οὐ πᾶν. res me non n. delectat, οὐ πᾶν ἡδοναί τι. non n. firmus, οὐ πᾶν ὀχυρός. 3) ἐπὶ β. n. lucis habent, ἄγαν φωτεινά εἰσι. n. insidiarum adhibere, ὑπερβολῇ ἐνεδρῶν χρῆσθαι.

nimum, ἐπὶ β. ἄγαν, λίαν, ὑπερβαλλόντως. 2) ἄγαν, σφόδρα, πᾶν. n. quani, n. quam, θαυμαστὸν ὅσον. non n., οὐκ ἄγαν, οὐ πᾶν.

nimius, α, um, (nimis) ὁ ἄγαν, ὁ λίαν, ὑπερβάλλων. nimia celeritas, τὸ ἄγαν τάχος. n. largitas, ἡ λίαν ἐλευθεριότης. homo nimis pulchritudine, ἄνθρωπος κάλλει διαφέρων, κάλλει ὑπερβαλλων. nimius in re, ὑπερβολῇ τινος πρῶμενος, ὑπερβολικός. nimius pater, ὁ λίαν ἀκρατοπέτης. nimius sermonis, ὁ λίαν καλυλόγος. nimium, οὐ. τὸ ἄγαν, ἡ ὑπερβολή. nimium auri, ὑπερβολή χρυσοῦ, περιττὴ χρυσός. nimio plus εἶτε plus nimio, ὑπερβαλλόντως. 2) ἐπὶ ἀνθρώπου λίαν ἐπάρθεις, ἄγαν δυνάστες, ὑπερέχων.

niango, παί, ere, φ. τριτοπρός. νί φ α ι, χιονίζει.

Ninos εἶτε Ninos, i. 1) θ. ἡ Νίνος εἶτε Νίνος κ. Νινού, Ninive. 2) α. ὁ Νίνος εἶτε Νίνος, βασιλεὺς Ἀσσυρίων.

Niŋys, α, ε, d. Νινύας.

Niŋbe ēs, θ. Νινβη. -bēus, α, um, τῆς Νινβης. [τῆς Ἀρμενίας.

Nŋhātes, α, α. Νιχάτης, ὄρος πίρτρα, ὄρον, οὐ, νίπτρα.

Nŋrens, εἰ, κ. εος, α. Νιρέως.

Nŋrens, Nŋsius, ἴδ. Nŋsus.

nisi, σύνδ. (ἐκ τοῦ nī-sī) εἰ μὴ, εἰ μὴ. nisi iussu, εἰ μὴ κελεύσει. quod nisi esset, εἰ μὴ ἦν τοῦτο. nisi forte hoc etiam dicemus, εἰ μὴ, ἀρα (εἰ μὴ γὰρ) καὶ τοῦτο πηλοῦμεν. nisi quid me etiam morabuntur, εἰ μὴ τι κωλύσουσιν (εἰ μὴ τι κωλύσωσιν) οἱ ἐπιοίκα. negant, quoniam bonum virum esse nisi sapientem, οὐ φασιν ἄγαθόν τινα εἶναι. εἰ μὴ τὸν σοφόν. non contingit, nisi iis, οὐ συμβαίνει. εἰ μὴ (πλὴν) ἐκείνους. si alqd, nisi nomina, restat, εἰ τι λείπεται. πλὴν τῶν ὀνομάτων. omni regione, nisi glaciali, ἐν πάσῃ γῶρᾳ, πλὴν (εἰ μὴ) ἐν τῇ παγετωδεῖ. nisi quod, πλὴν ἐστὶ. nisi si quid, πλὴν εἴ τι, εἰ μὴ τι. nihil possum judicare: nisi illud mihi persuadeo, οὐδὲν δύναμαι κρίνειν. πλὴν (ὅμως) πέπεισμαι.

Nŋsias, ἄdis, θ. (Nŋsus) Νισιάς.

Nŋsibis, ia, θ. Νισίβις, πόλις Μεσοποταμίας.

1. nŋsus, α, um, ἴδ. nŋsor.

2. Nŋsus, i, d. Νίσος. Nŋsus κ. Nŋsius, α, um, Νισαῖος, Νισήσιος, τοῦ Νίσου.

3. nŋsus εἶτε nŋsus, α, α. (nŋsor) ἔρειος, ἀπέρειος, πτάσις. 2) ἡ τῶν τικτουσῶν ἀπέρειος, ὠδία. 3) διατάσις, ἐντασις, σπουδή, ἑρμῆ.

nŋtēdŋia, α, θ. (1. nŋtor) εἶδος μυδρῆ σκυῖου. Kik.

nŋtens, nŋs, μ. *σ (μτχ. τοῦ nŋteo) λαμπρός, ἀγλαός. arhor nŋtens, δένδρον εὐθαλές, laurus, λιπαρός, εὐτραφὲς ταύρος.

nŋteo, uī, ere, (nŋs) στίλβω, λάμ-

πα. υπομένεις, στίλβειν ἀλοιφαῖς. *lustrum* *marmore* *nitet*, ἰναὸς λίθῳ στίλβει. *nitentia arma*, στίλβοντα, λαμπρά ὅπλα. 2) μεταφ. στίλβειν, λάμπειν κάλλει, λαμπρότητι, εὐπορίᾳ, εὐδαίμονι. κτ.

nitesco, ἔρε, (*niteo*) στίλπνός, λαμπρός, ἀγλαός, λαπαρός, εὐθαλὴς γίνομαι, στίλβω, λάμπω.

nitide, ἐπὶ στίλπνως, λαμπρῶς. 2) λαμπρῶς, λαπαρῶς Πλ.

+ *nitidiuscule*, ἐπὶ λαπαρώτερόν πως, λαπαρῶς πως. Πλ.

+ *nitidiusculus*, α, um, (ὑποκ. τοῦ *nitidus*) λαπαρώτερος. Πλ.

nitidus, α, um, μ. σ. κ. ὅπ. (*niteo*) στίλπνός, λαμπρός, ἀγλαός, λαπαρός. *nardo*, νάρδῳ λαπαρός, νάρδῳ στίλβων. *n. dies*, λαμπρὰ, αἰθρία ἡμέρα. *nitidi campi*, λαπαροί, εὐθαλείς, εὐδαίμονες ἀγροί. *nitida iumentia*, λαπαρά, εὐτραφέ ὑπόζυγια. 2) μεταφ. λαπαρός, κομψός, γλαφυρός.

Nitidioribus εἶτε -*bruges*, um, α. *Nitidioribus*, εἶδος τῆς Γαλλίας.

1. *nitor*, *nixus* εἴτε *nixus*, ι, (γνύξ) *alga re*, ἐρείδομαι, ἐπερείδομαι τινί. *haculo*, τῇ βρακτιρίᾳ. *hasta*, ἢ *in hastam*, ἐρείδωμαι τῷ δόρατι, ἀπερείδωμαι εἰς τὸ δόρυ, *genibus nixus*, ἐν τοῖς γόνασι καθήμενος. 2) μεταφ. *re* ἢ *in re*, ἐπισκώπτεσθαι, διίσχυρίζεσθαι, πεποιθέναι τινί, ἀπερείδωμαι εἰς τι. 3) διατείνωμαι, συντείνωμαι, φιλοτιμούμαι, περῶμαι. *patiam recuperare*, διατείνεσθαι πρὸς τὸ ἀνακτήσασθαι τὴν πατρίδα. *de alga re*, σπουδὴν περὶ τι ποιῆσθαι. *nitebatur*, ut *fiere*, πᾶν ἐποίησεν, ὅπως γένοιτο. 4) ὠδίνω, γεννῶ. 5) χροσῶ. 6) ἰσχυρίζομαι, διίσχυρίζομαι. 7) *in* ἢ *ad alga*, σπεύδω, τείνω εἰς ἢ πρὸς τι. *in aera nititur*, εἰς τὴν αἴρα πέταται, αἴρεται. *ad gloriam*, διατείνεται πρὸς δόξαν σπουδαίει

περὶ δόξαν, σπεύδει εἰς τὴν δόξαν.

2. *nitor*, ὄρις, α. (*niteo*) στίλβν, στίλπνότης, λαμπρότης. 2) λαπαρότης, εὐτραφεία. 3) τὸ λαπαρόν, κάλλος, λαμπρότης. 4) κομψότης, γλαφυρότης, ἀγλαία.

+ *nitrum*, ι, εὐ. νίτρον.

nivālis, ο, (*nix*) χιονώδης, νιφετώδης. *locus*, τόπος χιονώδης, νιφετόμενος. *aqua nivālis*, ὕδωρ χιόνι μεμιγμένον, τὸ διὰ χιόνος ὕδωρ. 2) χιονώδης, χιονόχρους, χιόνεος. 3) χιόνεος, κρυερός, ψυχρός.

+ *nivālus*, α, um, (*nix*) χιόνι μεμιγμένον, χιόνι ψυχθείς.

nivē (*nivē*) = *ei* *nī*, καὶ εἰ μὴ.

**nivēus*, α, um, (*nix*, *nivis*) χιόνεος, ἐκ χιόνος. *nivea aqua*, ὕδωρ χιόνι μεμιγμένον. 2) χιονώδης, νιφετώδης. 3) χιόνεος, χιονόχρους, χιονοειδής. 4) λευχεύων, λευκοφόρος, λαμπροφόρος. 5) λαμπρός, διαυγής, καθαρός. [χιονώδης.

nivōsus, α, um, (*nix*) νιφετώδης, *nix*, *nivis*, θ. (*νίψ*, *νίψος*) χιόν, *νίψ ας*. *liquecit*, *solvitur*, ὁ χιόν τήκεται. *cadit*, ὁ χιόν, ὁ νιφετός πίπτει. 2) μεταφ. ὁ λευκότης.

**nitor*, *ari* (ἐπιτ. τοῦ 1. *nitor*) *alga re*, ἐρείδομαι, ἐπερείδομαι τινί. 5) μεταφ. διατείνεσθαι, συντείνεσθαι, ἀπερείδωμαι.

nixus, ἴδ. 1. *nitor*. κ. 3. *nixus*.

no, *navi*, *nare*, γέω, νήχομαι. 2) ποιητ. νήχεσθαι, ἀντὶ τοῦ πλεῖν, βεῖν, ἐρίσσειν. πέτεσθαι.

Nobilior, ὄρις, α. *Nobilior*.

nōbīlis, ο, γ. α. κ. ὅπ. (*nosco*) γνωστός, γνώριμος. *aleni sum*, γνώριμος τινί εἰμι. 2) γνωστός, γνώριμος, ὀνομαστός, πασίγνωστός. 3) γνώριμος, γυναικός, εὐδοκίμος, εὐγενής, ἐπιφανής. 4) γυναικός, ἔσχατος, *equus nobilis*, ἵππος γενναῖος, εὐγενής.

nobilitas, αἰς, θ. (nobilis) εὐδοκία, δόξα. 2) γενναϊότης, εὐγένεια. 3) οἱ εὐγενεῖς. 4) γενναϊότης, εὐγένεια, τὸ ἔξοχον.

+nobilitas, επίρ. λαμπρῶς, ἐπιφανῶς, μεγαλοπρεπῶς.

nobilis, ανί, αium, are, (nobilis) [σπ.] αἰσθ. ἢ αἰσθ. γνωστόν, γνώριμον παρέχω τινα ἢ τι.

nobis, οἰς, μ. σ. κ. ὅπ. (μτγ. τῷ ποσει) βλαβερός, ἐπιβλαβής. 2) βλάπτων, βλαβερός, κακός, κακοῦργος.

nobis, υἱ, itum, ere, alui, βλάπτω, λυμαίνομαι τινα ἢ τι. mihi nocetur, βλάβη ἐμοὶ γίνεται, βλάπτομαι. ο. nocam, ἐργάζομαι. βλάβην. aliquid nocetur, ἀρχ. ἀντί alui rei nocetur, βλάπτεται τι.

nocivus, α, um, (nocere) [σπ.] βλαβερός, ἐπιβλαβής.

*Nocifer, έρι, ε. (nox-fero) ὁ τὴν νύκτα φόρων (ἑορτὴς).

nocivus, α, θ. (nox-luceo) νυκτεφάνης (ἐπιβίτον τῆς σελήνης).

*nocivus, α, um, (nox-vagus) νυκτεπλανός, νυκτεπλανής.

+nocivus, α, um, (nox-vigilo) νυκτεγερτῶν. Πλ.

nociu [ἀντί nocere] (nox) νύκτωρ, τῆς νύκτος. hac nocte, αὐτῇ τῇ νυκτί.

nocius, α, θ. (nox) γλαυρός.

+nocius, α, um, (nox) νυκτερινός, νυκτερός. Κικ.

+nocius, α, um, (nocius) γλαυκίνος, γλαυκοειδής.

nocius, α, um, (nox) νυκτερινός, νυκτερός. nocius facio aliquid, νύκτιος εἰτε νύκτωρ ποῶ τι.

+nocius, α, um, (nox) νυκτερινός, νυκτερός. nocius facio aliquid, νύκτιος εἰτε νύκτωρ ποῶ τι.

+nocius, α, um, (nox) νυκτερινός, νυκτερός. nocius facio aliquid, νύκτιος εἰτε νύκτωρ ποῶ τι.

+nocius, α, um, (nox) νυκτερινός, νυκτερός. nocius facio aliquid, νύκτιος εἰτε νύκτωρ ποῶ τι.

+nocius, α, um, (nox) νυκτερινός, νυκτερός. nocius facio aliquid, νύκτιος εἰτε νύκτωρ ποῶ τι.

κῆ. 2) γόνυ, διαφυή (τῶν καλῶν), ὅς ος (τῶν δένδρων). ποιητ. τὸ πέπαλον. 3) σκληρῶμα, κονδύλωμα. 4) ποιητ. ἡ ἰσότης, τὸ δίκτυον κτλ. 5) μεταφ. ἡ συνάφεια, ὁ δεσμός. 6) τὸ πολὺ πλοκόν, ἡ δυσχερεια, τὸ δύσλутον.

Nola, α, θ. Νόλα, πόλις Ἰταλίας.

Nolanus, α, um, Νολανός, Νώλιος.

nolo, υἱ, nolite (nō-volo) αἰσθ. α. εὐλω, οὐ βούλομαι, οὐ θέλω τι. aliquid facere, ποιεῖν τι. aliquid rem fieri, γίνεσθαι τι. noli putari, μὴ νομίσῃς. noli mirari, μὴ θαύμαζε. 2) αἰσθ. οὐκ εὐνοῶ τι.

Nomas, αἰς, α. ὁ Νομάς τῆς Αιθιοπίας. 2) ἡ Νομαδική (γυνή καὶ χώρα).

nomen, οἰς, οὐ. (ἀντί nomen) ἔκ τοῦ ποσει) ὁ ν ο μ α. clamare, vocare aliquid nomine, καλεῖν τινα ὄνοματι.

εἰτε ὄνομα. nomen capere, trahere, invenire, ὄνομα λαμβάνειν, ὄνοματι τοῦ γένειν. nomen dare, imponere aliquid, ὄνομα διδόναι, τίθεσθαι τι.

nomen Mercurio est mihi, ὄνομα ἐστὶ μοι Ἑρμοῦς. nomen profiteri, edere, dare, ἀπογράφεσθαι (εἰς τοὺς σφραγίστας μέλιστα).

in aliquid, εἰς τι apud aliquid, πρὸς τινα. suo nomine aliquid facere, ἑφ' ἑαυτοῦ ποιεῖν τι. aliquid nomen deferre, ἀγκαλεῖν τινα, δίκην τινὶ λαγχάνειν. 2) ὄνομα, ῥῆμα, λέξις. 3) ὄνομα, κινὸν ὄνομα. 4) ὄνομα, κλέος, ῥῆμα, δόξα. multi Lydia nominis, ἡ πολυώνυμος, πολυώνυμος.

Λυδία. 5) περιφραστικῶς. nomen Leda, ἡ τῆς Ἀφροδίτης ἐπώνυμος, ἡ Ἀλένη. nomen Latium, τὸ πᾶν Λατίνων ὄνομα, οἱ Λατῖνοι, τὸ Λατίνων ἔθνος. 6) ὄνομα, πρόφασις, αἰτία. nomen clavis pecuniam impetrare, ἐνόματι, ἐπ' ὀνόματι, ἐπὶ προφάσει στίλου ἀργύριον ἐπιτάττειν. nomen sceleris daminari, ἐπὶ κακούργηματι, δὲ κακούργημα καταγινώσθαι. 70

nomine reprehendere, ἐπὶ τούτῳ, διὰ τοῦτο ψέγειν. nullo melius nomine quam, οὐδενὶ ἄλλῳ πράγματι κάλλιον ἢ. lucri nomine, ἐπὶ κέρδει. 7) ὀφείλημα, χρέος, δάνειον. nomen solvere, ἀποδιδόναι, διαλύειν τὸ ὀφείλημα. exigere, ἀπαιτεῖν. nomina facere, δανείζειν, (ἐστ' ὅτε καὶ δανείζεσθαι). 8) ὀφειλίτης, χρεώστης.

† nomenclatio, ōnis, θ. ἡ κατ' ἔνομα προσγορία.

nomenclator, ōris, ἄ. (nomen-ialis) ὀνομακλήτωρ, ὀνοματοκλήτωρ, ὀνοματολόγος.

Nomenium, i, οὐ. Νώμεντον, πόλις τῆς Λατίας. -ianus, a, um, Νωμεντανός. Nomentani, ἄ. οἱ Νωμεντανοί.

nominālim, ἐπὶ ὀνομασί. 2) ῥητώρ.

nominatio, ōnis, θ. ὀνομασία. 2) ὄνομα, ῥῆμα. 3) ἀναγόρευσις, ἀποδείξις, ἀρχαιρεσία.

nōmīno, avi, alium, aro, (nomen) alqm ἢ alqd, ὀνομάζω, προσγορεύω, καλῶ τινα ἢ τι. ex ἡ ab ulga re nominari, ἐκ τινος ἢ ἀπὸ τινος ὀνομάζεσθαι. 2) ὀνομάζω, μνημονεύω τινά ἢ τι. 3) μνηνύω, καταμνηνύω τινά. 4) alqm sacerdotem, interrogem, ἀποδεικνύμαι, αἰρεῖσθαι τινα ἱερέα, μεσοδασίλεα κττ. nominatus, a, um, ἐπὶ θ. ὀνομαστός, πολυθρύλλητος.

Nōmīos (-us), ii, ἄ. Νόμιος.

nōmīama (nūm.), ātis, οὐ. νόμισμα. nōn, ἐπὶ ῥ. (ἐκ τοῦ ἀρχ. nēnum = ne-num) οὐ, μὴ. non est ita, οὐχ οὕτως ἐστὶ. non respondes? οὐχ ἀποκρίνη; enim illo non, μετ' ἐκείνου οὐ. homo non beatissimus, ἀνθρώπος οὐχ ὁ εὐδαιμονέστατος, οὐ πάμπαν εὐδαίμων. non igitur, οὐκουν. non dicere, nisi putarem, οὐχ ἂν ἔλεγον, εἰ μὴ ἐνόμιζον. non possum non dare (quia dem), ἀδύνατός εἰμι (οὐχ εἶναι τί μοι ἐστι). μὴ οὐ δοῦναι. non modo (solum), sed etiam, οὐ

μόνον, ἀλλὰ καὶ. non solum, sed, οὐ μόνον, ἀλλὰ. non dicam, sed ne quidem, μὴ ἔτι, ἀλλ' οὐδέ. non nisi, οὐκ, εἰ μὴ. aut etiam, aut non respondere, ἢ φάναι, ἢ οὐ φάναι. non homo. ἀντὶ τοῦ nemo, οὐδεὶς, οὐδὲ εἷς. dico, non hominem esse, λέγω, οὐ καλὸν εἶναι. putabam, non esse deos, ἐνόμιζον, οὐκ εἶναι θεούς. putabant, eum non habere in animo, ἐνόμιζον μὴ βούλεσθαι αὐτόν. quis est tam miser, ut non sentiat? τίς οὕτως; ἄθλιός ἐστιν, ὥστε μὴ αἰσθάνεσθαι; Socrates ita locutus est, ut non videretur, ὁ Σωκράτης οὕτως εἶπεν, ὥστε οὐκ εἰδοίκε. noctu ambulabat, quod somnum capere non posset, νυκτὶ περιεπαῖται, ὥς οὐ δυνάμενος εἶτε διὰ τὸ μὴ δύνεσθαι ὑπνου τυγχάνειν. turpe est non pugnare, αἰσχρὸν ἐστὶ (τὸ) μὴ μάχεσθαι. homo non dignus, ὁ μὴ ἄξιος. non hominum, τὸ μὴ καλόν. non dominus, ὁ μὴ κύριος. 2) non nihil, ἐστὶν ὃ τι. non nemo, ἐστὶν ὅστις. nonnullus, ἢ um, (οὐκ οὐδεὶς), τις. nonnulla pars, οὐ τὸ ἐλάχιστον, ἱκανὸν μέρος. non nulli εἶτε nonnulli, ἔνιοι. non nunquam, ἐστ' ὅτε, ἐνίκα. — nemo non, οὐδεὶς ὅστις οὐ, οἱ πάντες. sursum non, ἀεὶ ποτε. 3) non ἐστ' ὅτε ἀρχ. ἢ ποιητ. ἀντὶ τοῦ ne.

† Nōnāgēris, idēs, θ. Νῶνακρίς, πόλις τῆς Ἀρχαδιας. -erius κ. -erius, a, um, Νῶνακρίος.

nōna, atum, θ. (nonus) αἱ νῶναι εἶτε νόνναι, τουτέστι τοῦ μὲν Μαρτίου, Μαΐου, Ιουλίου καὶ Οκτωβρίου ἡ ἐξέδομη, τῶν δὲ ἄλλων μηνῶν ἡ πέμπτη. Ἐκλήθησαν δὲ οὕτως αὐταὶ αἱ ἡμέραι: ὅτι εἰς τὴν ἐννάτην πρὸ τῶν εἰδῶν ἔπιπτον.

nōnāgēsīmus, a, um, ἐνενηκιστός.

nōnāgēs, ἐπὶ ῥ. ἐνενηκόνταξ.

nōnāginta, ἄκλις. ἐνενηκόντα.

†nōdānus, α, um, (nonus) τῆς
ἐνάτης λεγεῶνος στρατιώτης.
non-dum ἐπὶρ. οὐπω, μὴπω.

nongentisimus, α, um, (nōgenti)
[μτγ.] ἑννακισσεστός.

nongenti, α, α, ἑννακισοί.

non-ne, οὐ; ἢ οὐ; πῶς οὐ; non-
ne vides? οὐχ ὁρᾷς; 2) εἰ οὐ. quarit,
nonne putem, ἴρωτῃ, εἰ οὐ νομίζω.

non-nemo, non-nihil, non-nullus,
non-nuquam, ἴδ. non 2).

nōpus, α, um, (ἀντὶ novenus ex
τοῦ novem) ἑννατός.

†nōpus decimus, α, um, δεκάτος
ἑννατός.

Nōra, orum, οὐ, τὰ Νῶρα. φρου-
ρίον τῆς Καππαδοκίας. Νεπ. 2) πόλις
τῆς Ἰνδίας. Κουρτ.

Norba, α, θ. Νῶρβα, πόλις τῆς Λα-
τίνης. Norbānus, α, um, Νῶρβανός.

Nōrēja, α, θ. Νῶρηια, πόλις τοῦ
Νῶρικου, τανὺν Neumarkt.

Nōrius, α, um, Νῶρικος. Nori-
cum, ἰ, οὐ, τὰ Νῶρικόν, χώρα μεταξὺ
τοῦ Δανουβίου καὶ τῶν Ἀλπίων.

norma, α, θ. (ἐκ τοῦ γνωρίμτ)
κανών, γνώμων. πῆχυς (τῶν τεκτό-
νων). 2) μεταφ. ὁ κανών, νόμος.

Nortia, α, θ. (Νορτία) ἡ Τύχη
παρὰ Τυρρηνίαις.

nōs, (vōi) ἡμεῖς. amor nostri,
ἡ ἀγάπη ἡμῶν, ἡ πρὸς ἡμᾶς ἀγάπη.
te miseret nostri, ἐλεεῖς ἡμᾶς. nemo
nostrum, οὐδεὶς ἡμῶν εἴτε ἐξ ἡμῶν.
patria omnium nostrum, ἡ πατρίς
ἀπάντων ἡμῶν. posui, ἡμεῖς γε. 2)
nos ἀντὶ τοῦ ego, ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ
ἐγώ. παρτ. absente nobis, ἀπόντες
ἡμῶν.

nosco, avi, atum, are, (ἐπιτ. τοῦ
nosco) aliqui ἢ aliquid, γινώσκω, γνω-
ρίζω τινὰ ἢ τι. 2) γνωρίζω, διαγι-
γνώσκω, ἐξετάζω τι.

nosco, nōvi, nōtum, ἔρη, (ἀρχ-
gnosco) γινώσκω, κατὰ Ἡπειρώτας.

ἀντὶ γινώσκω) aliqui ἢ aliquid γι-
γνώσκω τινὰ ἢ τι, γινώσκω ἢ παύ-
σαν τινὸς λημθῆναι, nosce te, γινώθι
σαυτόν. ubi eum novisti (novisti)?
ποῦ ἔγνωσες εἶπε ἔγνωκας ἐκεῖνον; n.
aliquid ex aliquid, μαθηθῆναι τι παρὰ τινος.
novi, γινώσκω, εἶδα, ἐπίσταμαι.
noveram (novam), ᾔδειν, ἐγίνωσκον.
novi rem, εἶδα τι πρᾶγμα. 2) γι-
γνώσκω, ἀνεγνωρίζω τινὰ ἢ τι. 3)
ἀποδέχομαι τι. 4) διαγινώσκω, ἐξε-
nosmet ἴδ. nos. (τάζω τι.

poster, tra, trum, ἡμέτερος. 2)
ἡμέτερος, φίλος, εἰκελός κτλ. 3) ἐπι-
τήδειος ἡμῶν, εὐκαίρος ἡμῶν. 4) ἀντὶ
τοῦ meus, ἡμέτερος ἀντὶ τοῦ ἡμός.

nostras, αἴς, ἡμεδαπός.

nōta α, θ. (nosco) γνωρίσμα, ση-
μεῖον. 2) γραφικὸν σημεῖον, μονο-
γράμματον. 3) γράμμα, σῆμα, ση-
μεῖον, στίγμα, διαστομῆς κτλ. 4) εἶ-
δος. vini optima nota, τοῦ οἴνου τὸ
κάλλιστα εἶδος. mel secundae notae,
μέλι τοῦ δευτέρου εἴδους. 5) στίγμα,
κηλὶς, αἰσχύνη. 6) σημειώσεις.

nōtābīlis, α, μ. ἴσ. διάσημος, ἐπί-
σημος. | μως, ἀφ᾽ ὁδῶν.

†nōtābīlīter, ἐπὶρ. μ. σ. ἐπιση-
nōtārius, ii, α. σημειογράφος, τα-
χυγράφος. Πλιν.

nōtātio, ōnis, θ. (noto) σημειώσεις,
σημασίαι, τὰ σημειοῦν. 2) σημειώσεις,
περιγραφαί, διήγησις. 3) σημειώσεις,
κατανώσεις. 4) ἐτυμολογία.

†nōtesco, nōtūi, ēre, (notus)
γινώσκωμαι.

nōtus, α, um, νόθος.

nōtio, ōnis, θ. (nosco) γνώσις, διά-
γνώσις, ἀνάκρισις, ἐξετάσις. 2) ἐν-
νοια, νόησις. nōtio insita εἴτε ante
perceptā, ἢ πρόσληψις.

nōtīlia, α, θ. (notus) γνωριμότης
(γνωριμία). feminae habere notitiam
γινώσκειν γυναῖκα. 2) γνώσις, ἔννοια.

nōtio, avi, atum, are, aliquid, ση-

μειῶ, ἐπισημαῖῶ, σημαίνω τι. alqd
verbis, ῥήμασι δηλοῦν τι. verba, ση-
μαίνειν, γράφειν ῥήματα. 2) σκοπῶ,
θεωρῶ, θεωρῶ τι. 3) alqm, ἐπιτιμῶ
τινι. alqm ignominia, ἀτιμάζειν τινά.

1. nōtus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (μτχ.
τοῦ ποσοῦ) ἐγνωσμένος, γνωστός,
(γνωτός) γνώριμος, notus animi pa-
terni in fratres, γνωστός ἐπὶ πα-
τρικῇ εἰς τοὺς ἀδελφεοὺς ἀγάπῃ. noti
operum Telchines, γνωστοί ἐπ' ἔρ-
γοις τεχνικοῖς Τελχῖνες. 2) γνώρι-
μος, φίλος, homines inter se noti,
ἄνθρωποι ἀλλήλους γινώσκοντες,
ἀλλήλους γνώριμοι. 3) συνήθης, εἰω-
θός. 4) ἐνεργ. γινώσκων, εἰδώς, ἐμ-
πειρός, ἐπ' στήμων.

2. *nōtus, i, a. νότος. 2) ὁ νότος,
ὁ ἀνεμος, ἡ θύελλα.

nōtūla, ae, θ. (noto) ξυράν.

nōtālis, is, θ. εἴτε nōtāle, is, οὐ.

νεῖς, νεῖς (γῆ), ὁ νεῖς (ἀγρός). 2)

ποιητ. ὁ ἀγρός. [μεῖσα. Οθ.

+ nōtālis, icis, θ. ἡ νεῖσσα, νεῖς.

nōve, ἐπὶ β. μ. σ. (novus) [αρχ. κ.

μτχ.] καινός. ὑπ. novissime, i) νεω-

στί. 2) τέλος, τελευταῖος. [Σουητ.

+ novello, are, alqd, νεάζω τι.

novellus, a, um, (novus) νεαρός,

νεός, πρῶτος. n. vilis, ἡ νεόφυτος

ἀμπέλος. n. gallina, ἡ νεαρὴ ἀλεκτορίς.

nōvem, ἑκάτη. ἐννέα.

Nōvember, bris, Νοεμβρίου, τοῦ

Νοεμβρίου. November, a. ὁ Νοέμ-

βρίου μήν. calandae Nōvembres, αἱ

τοῦ Νοεμβρίου καλάνδαι.

nōvendialis, e, (novem-dies) ἐν-

νεαίος, ἡμέρα ἑπταῶν, ἡ ὅγδοη ἡ-

μέρα γινόμενος. n. feriae, ἑορτὴ

τῆς ἐν Ρώμῃ δι' ἐννέα ἡμερῶν ἐπιτε-

λουμένη. 2) ἐννατάτος, τῇ ἐννατῇ

ἡμέρᾳ ἐπιτελούμενος. cæna n., τὰ

ἐννατά, ἡ τῇ ἐννατῇ ἡμέρᾳ γινόμε-

νος ἀνακτομα.

nōvenā, ae, a, ἐννὰ ἐννά.

nōvensiles, dii, a. (ἐκ τοῦ novus
κ. τῆς καταλ. ensiles), ξένος εἶτε

ἐπακτοὶ θεοὶ ἐν ἱώμῃ.

nōverca, ae, θ. (novus) μητρίκα.

† nōvercālis, e, τῆς μητρίκας. 2)

μητρίκαδης.

Nōvēsium, ii, οὐ. Νοβέτιον, Νοεβ-

σίον, πόλις τῆς Γερμανίας, ἡ τανῶν

nōvīd. posco. [Neuss. Τακ

nōvīcius, a, um, (novus) νέος,

νεαρός. n. servus, ὁ νεωνήτος δοῦλος.

nōvies (-viens), ἐπὶ β. (novem)

ἐννεαίος.

Nōvīdūnum, i, οὐ. Νουῖδουνον,

πόλις τῶν Βιτουρίων ἐν Γαλλίᾳ, ἡ

τανῶν Nonan 2) τῶν Σουεσσίωνων,

ἡ τανῶν Soissons.

nōvitas, ātis, θ. νεότης, τὸ νέον.

2) καινότης. 3) νέα εὐγένεια, τὸ εἶ

ἀδοκίμων εἰς τιμὰ ἀναδιδάσκουσα.

nōvītius, — noviticius.

nōvo, avi, atum, are, (novus) ἀλφ,

νεῶ, ἀνεῖνῶ, ἀνακαινίζω τι. 2)

νεῶ, καινίζω, μεταβάλλω τι. res, νεω-

τερίζειν τὴν πολιτείαν, νεωτερίζειν,

καινοτομεῖν verba, καινοποιεῖν, και-

νίζειν ῥήματα, νέα ῥήματα πλάττειν.

Nōvōcōmensis, is, a. Νοεκαμίας.

nōvus, a, um, μ. ὑπ. νέος. mi-

les, νεοσύλληκτος στρατιώτης. novi

consules, οἱ νέοι ὕπατοι, novum εἶτε

nova res, νέον τι, νεώτερόν τι. n. ho-

mo, καινός ἄνθρωπος, ὁ εἰς ἀδοκίμων

ἐπιστάτης γενόμενος, ὁ ἀνεὺ τῆς τῶν

προγόνων συστάσεως τιμῆς παρὰ τῆς

πολιτείας λαβὼν novae tabulae, χρεῶν

ἀποκατα. 2) νέος, καινός. rebus no-

vis studere, καινοτομεῖν, νεωτερί-

ζειν, νεώτερα ποιεῖν. novarum rerum

cupidus, ὁ νεωτεριστής, καινοτομος.

3) νέος, καινός, αἰήτης, θαυμα-

στικός. — novissimus a, um, ἰσχυ-

τός (νεαταίος, παρ' Ομηρῶν). novissi-

mi, οἱ ἰσχυροί, οἱ οὐραγούτες. n.

agmen, ἡ οὐρα (τοῦ στρατοῦ), οἱ δ.

εχεται: *causa noxia*, ἀκρα τὰ σκί-
λη, τὰ ἔμπα τῶν σκελῶν. *n. casus*,
ἡ ἰσχυρὸς κίνδυνος.

nox, *noctis*, θ. νύξ. ἀφ. *noctis*,
νυκτός, τῆς νυκτός. *noctis diesque*,
ἡμέρας καὶ νυκτός εἴτε νυκτός καὶ
ἡμέρας. *noctis media*, ἐν μέσῳ νυ-
κτῶν, περί μέσας νύκτας. *sub noc-
tem*, ὑπὸ νύκτα. *prima nocte*, γι-
γνομένης νυκτός ἀπὸ *noctis*, ἀπὸ νυ-
κτός. *ad multam noctem*, μέχοι πό-
ρῳ τῆς νυκτός. 2) ποιητ. ἡ νύξ, ἀντί-
τοῦ θάνατος, ὁ ἄδης, τὸ σκότος, ἡ
σκιά. 3) νύξ, τυρλότης, ἄνοια. 4) νυ-
κτερινὴ συνουσία. 5) νυκτερινὸς κῶμος.
6) ὕπνος, ἐνόπνιον. 7) *Nox*, θ. ἡ Νύξ.
nox, ἀφ. θ. (*noceo*) βλάβη, βλά-
βος, λῶδη. *alcui noxae esse*, βλά-
βην εἶναι φέρειν εἴτε περίχειν, βλά-
πτειν τινά. *noxam capere*, βλάπτε-
σθαι. 2) αἰτία, αἰκία, ἀμάρτημα.
3) ζημία, τιμωρία.

noctia, ἀφ. θ. (ὑπὸν. *causa*) βλάβη,
λῶδη. 2) αἰτία, ἀμάρτημα.

noxius, α, um, (*noxia*) βλαβερὸς
ἐπιβλαβής. 2) ἐνοχος, αἰτίος, ἐν αἰτίῳ.
ὦν. *noxius conjurationis*, ἐνοχος τῇ
συνωμοσίᾳ, αἰτίων συνωμοσίας ἔχων.

+ *nubecula*, ἀφ. θ. (ὑπὸν. τοῦ *nubis*)
νεφίον, νεφέλιον, μικρὸν νέφος.

nubes, ἰς, θ. νέφος, νεφέλη. 2)
νέφος καπνοῦ, κονιορτοῦ, κττ. 3) νε-
φέλιον, μελάνια, κηλὶς. 4) νέφος,
σκότος, ζόφος, σκιά, τυρλότης, σκυ-
θρωπότης, κατήφεια, συμφορὰ, κττ.
5) νέφος, πυκνὸν στίχος, ὄχλος, πλῆ-
θος (ἀνθρώπων, ὀρνέων κττ.). 6) λε-
πτὴν τι κάλυμμα.

**nubifer*, ἔρα, ἔρυν, (*nubes-fero*)
νέφη φέρων, ἐπινεφής. 2) νεφελώδης,
συννεφής.

**nubilgens*, ἀφ. δ. κ. θ. (*nubes-gi-
gno*) νεφελογενής. 2) οὐρανογενής.

nubilus, ὁ, (*nubo*) ὠραίος γάμος,
ἐπίγαμος.

nubilus, α, um, (*nubes*) νεφελώ-
δης, συννεφής. *nubilum*, ἰ, εὐ. νέφος,
συννεφεία. *nubila*, οrum, πλ. τὰ νέφη,
ἡ συννεφεία. 2) νεφελώδης, ἐπινεφής,
νέφη φέρων. 3) μεταφ. συννεφής, σκο-
τεινός, ζοφερός. 4) συννεφής, κατη-
φής, περίλυπος, τεταραγμένος, δυσ-
τυχής, κττ.

nubo, πρὶ, πρην, ἔρο, alqd. καλύ-
πτω τι. 2) συνάθως: *alcui* (τίσιν), γα-
μοῦμαι (γῆμασθαι, γαμῆθῆναι) τινι,
νυμφεύω τινί, συνοικῶ ἀνδρὶ τινι.
virgo nubet viro, ἡ παρθένος γαμεί-
ται ἀνδρὶ. *in familiam clarissimam*,
εἰς ἐπιφανέστατον οἶκον γῆμασθαι.
filium suum alcui nuptum dare, lo-
care, collocare, τὴν θυγατέρα τινὶ νυμ-
φεύειν, ἐκδιδόναι, συνοικίζειν. *nupta*
uni, ἐνὶ γαμῆθῃ, ἐνὸς γαμῆθῃ.
nupta est alcui εἴτε *cum* alqd.,
γαμῆθ' εἴτε γυνὴ τινός ἐστι, συνοικεῖ
τινι. *nupta* εἴτε *nupter* *nupta*, ἡ νύ-
μφος, νεόνυμφος. *nupta alcis*, ἡ γα-
μῆθ' ἑνὸς. *nupta verba*, λόγαι
ταῖς γαμῆταις μόνον ἀρμόδιοι.

Nuceria, ἀφ. θ. Νουκερία, πόλις
τῆς Καμπανίας, ἡ τανῦν *Nocera*,
Nucerinus, α, um, Νουκερινός. -*gini*,
δ. εἰ Νουκερίνοι.

+ *nucifrangibulum*, ἰ, εὐ. (*nucif-
frango*) καρποκατάκτης, κωμικὸς ἀντί-
τοῦ ὁδοῦ. 1) λ.

nucleus εἴτε *nuculeus*, ἰ, δ. (*nuc*)
(ἀρχ. κ. μετγ.) τὸ ἐδωδόμενον τοῦ κα-
ρύου καὶ τῆς ἀμυγδάλης.

nudius, (ἐκ τοῦ *nunc dies est*), ἡδη.
nudius tertius, τρίτην ἡδὴ ἡμέραν,
τρίτην ταύτην ἡμέραν, τρίτην ἡμέ-
ραν, προχθές. *n. quartus*, τετάρτην
ταύτην ἡμέραν, τετάρτην ἡμέραν.

nudo, ἀνί, atum, are, alqni ἢ alqd
ἀγαγε, γυμνῶ τινά ἢ τί τινος. *ar-
bores foliis*, γυμνῶν, ψιλῶν τὰ δέν-
δρα τῶν φύλλων. *nudus nudatur de-
fensoribus*, γυμνῶνται, ψιλῶνται, ἔρη-

μῦται τὸ τεῖχος τῶν ἀμυνόντων, gladiam, γυμνοῦν, σπᾶσθαι τὸ ξίφος· μεταφ. γυμνοῦν, φιλοῦν, στερεῖν τινα· τινος. 2) δηλῶ, ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, φανερὸν τι ποιῶ.

nūdus, α, um, γυμνός, ἀκαλύπτος, ἀνείμων. nudus pedibus, γυμνοῖς τοῖς ποσίν· ποιητ. nudus pedem, γυμνὸς τὸν πόδα, γυμνόπους. n. ensis, γυμνὸν ξίφος. n. iorgo, τὰ γυμνά νῶτα. silex n., πέτρα ψιλή. n. nepus, δ γυμνός τῶν φύλλων εἴτε ψιλός δρυμῶν. 2) ἰοθ' ἔτε· γυμνός, τούτεστιν· ἐν χιτῶνι μένων. 3) τε ἢ α re, γυμνός, ψιλός, ἐρημος, ἰσοτερημένης εἰνός. nudus ageris, γυμνός ἀγρῶν, ἄγρους οὐκ ἔχων. urbs nuda praesidio, πόλις ἐρημος. προσυρᾶς, ἀφύλακτος. respublica nuda a magistratibus, πολιτεία ἐρημος τῶν ἀρχόντων· ποιητ. nudus arboris ἀντὶ τοῦ arboris, γυμνός δένδρων, ψιλός, ἀδένδρος. 4) γυμνός, ἄνεμος. 5) γυμνός, ἀφελής, ἀκόσμητος. n. potius, ἀπλή, κύρια, οὐ τροπικά ῥήματα. 6) γυμνός, μόνος. nūgac, onum, θ. πλ. φλύαρος, λήρος, φλυαρία, κειγνία, μικροῦ λόγου ἄξια πράγματα. nugae agere, φλυαρεῖν. 2) φλύαρος ἄνθρωπος, λήρος. nūgator, oris, α. (nugor) φλύαρος, λήρος, ληρώδης ἄνθρωπος, φλυαρολόγος, φλυαροσκοπῶν. [ληρώδης.

nugatorius, α, um, φλυαρώδης, + nūgax, acis, φλυαρώδης, φλύαρος, ληρώδης. [φλυαρώδης. Πλ.

+ nūgatorius id quod nūgator, atus, aris, (nugae) φλυαρώ, ληρώ, φλυαρολογῶ, φλυαροσκοπῶ.

nūllus, α, um, (no-ullus) οὐδείς, μηδείς. n. virens, οὐδεμία ἀρετή. nulli socii, οὐδένες σύμμαχοι, οὐδείς σύμμαχος. nullo modo, nullo pacto, οὐδαμῶς. nulli rei esse, οὐδὲν ὀφείλιν, ἀχρεῖον εἶναι. nullo labore, ἔντα πόνου. 2) οὐς. οὐδείς, μηδείς.

nullum, οὐδέν. a nullo laudatur, πρὶς οὐδενὸς ἐπαινέται. nullus aures, οὐδενὸς τὰ ὤτα. nulli superant de inimicis εἴτε inimicorum, οὐδείς τῶν ἐχθρῶν λείπεται. nullo (= nullo loco) οὐδαμοῦ, μηδαμοῦ. 3) οὐκ, οὐδαμῶς, μή, μηδαμῶς. dubitat, solne sit, an nullus sit ἀμφισβητεῖ, πότερον ἥλιος ἔστιν, ἢ οὐκ ἔστιν. nullus esse deos Diagoras πιστεύει, μὴ εἶναι θεούς· ὁ Διαγόρας ἐνομίσατο. si essent, quae nolla sunt, εἴ ἦν, ἢ οὐκ ἔστιν, ἢ οὐχ ὑπάρχει. nullus dubito, οὐδαμῶς ἀμφισβητῶ. nulli duo, οὐδὲ εἰς. nulla novis, ἐκείνη (ἡ γυνή) οὐκ ἐπίσταται. nullus venit, οὐκ ἔρχεται. nullus sum, ἀπόβλητος, οὐδὲν ἔτι εἰμί. nulli, α. πλ. οἱ οὐδὲν ἔτι ὄντες, οἱ ἀπεθανόντες. 4) οὐδείς, οὐτιδένος, φαῦλος. 5) nullus nōn, οὐδείς ἔστις οὐ. nōn nullus, ἔστιν ἔστις, πρὸ. nōn.

nūm, μῶν, ἀρα, ἀρα μή, ἀρὰ γε, num quid εἴτε numquid? μῶν τι; num igitur, ἀρ' οὖν; ἀρα δὴ; 2) ei quaero, num ita sit, ἐρωτῶ, εἰ οὕτως ἔχει. videle, num dubitandum sit, σκοπεῖτε, εἰ δεῖ ἐκνεῖν. 3) num quis, num quando, κττ. ἀντὶ τῶν num aliquis, κττ. [πῖλος.

Nūms Pompilius, Νουμᾶς Πόμπιλιος. Nūmantia, α, ε, Νομαντία, Νομαντία, πόλις τῆς Ἰσπανίας. -itatus, α, um, Νομαντίνος.

nūmarius, nūmatus, ἰδ. nummarius, nummatus.

nūmen, inis, οὐ. (num) ν α ὤ μ α. 2) νῦμα, βούλημα, θέλημα, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ θεία βούλησις, ἡ τοῦ θεοῦ βούλη. 3) δύναμις, ἐξουσία, κατ' ἐξοχὴν ἡ τοῦ θεοῦ δύναμις, ἡ θεία δύναμις. 4) τὸ θεῖον, θεότης, θεῖον. dei numina parent opus, τῶ θεῶ πάντες ὑπακούει. nihil sine deorum numine agitur, οὐδὲν ἔναι τοῦ θεοῦ γίνεσθαι. numina deorum placare, τὰ θεῖα ἐξί-

ἐκκεῖσθαι. numina montis, οἱ δαίμονες τῶν ὄρεων. ποιητ. numina Palladis, εὐεὶ τοῦ numen Palladis, ἡ Πάλλης.

*numērābilis, α., (numerus) ἀριθμητός, ἀναριθμητός.

1. nūmēro, avi, aiunt, are, alqd, ἀριθμῶ τι. digitis εἴτε per digitos, περιπαθεῖν. alqm in primis, τιθέναι, πρῶτον τινα ἐν τοῖς πρῶτοις. alqm in seriem, καταλογίζεσθαι τινα ἐν τοῖς ἐπὶ σοφοῖς, λογίζεσθαι τινα τῶν ἐπὶ εὐεὶ. voluptatem in bonis, τιθέναι τὴν ἡδονὴν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς. alqd in beneficii loco εἴτε parte, τιθέναι, τιθεῖσθαι τι ἐν μέρει εὐεργεσίης, alqd nullo loco, ποιεῖσθαι τι ἐν οὐδενὶ λόγῳ. multos amicos u., πολλοὺς φίλους ἔχω. 2) κοίτω, ἀποδίδωμι τι. aleui mercedem. ἀριθμῶ τινι τὸν μισθόν. numeratam argentum εἴτε απλῶς numeratum, ἀρχαῖον ἀριθμοῦμενον εἴτε ἑτοῖμον (μισσητά). 3) λογίζομαι, ἡγεύομαι. alqm sapientem, ἡγεῖσθαι τινα σοφόν.

nūmero, επιρ. (ἀρχ.) ἐν ἀκραιφνή, περικρατῶ, ταχύ, ταχέως. 2) λίαν ταχέως, προῶτως.

nūmērōsu, επιρ. μ. σ. κ. ὑπ. πολυπληθές. 2) πληθυντικῶς. 3) εὐρύθμως, κατὰ ῥυθμὸν, ἐν ῥυθμῷ.

nūmērōsus, α., um, u. σ. κ. ὑπ. πολυαριθμός, πολυπληθής. 2) πολυμέρής, ποικίλος. 3) εὐρύθμος, ῥυθμικός.

nūmērus, i, α. (ἐκ τοῦ νόμος ὡς numerus ἐκ τοῦ ὥσος) ἀριθμός. numerum suum habet, πλήρες τὸν ἀριθμὸν ἐστίν. numerum aleje rei inire, εἰσεQUI, εὐθεῖν, ἀριθμῶν τινος ποιεῖν, ἀριθμεῖν τι. numero εἴτε in numero sapientum alqm habere, ducere, referre, τιθέναι τινά ἐν τοῖς σοφοῖς. tria numero, τρία τὸν αριθμὸν. nulli numero, πολλοὶ ἀριθμῷ, πολλοὶ τὸν ἀριθμὸν. maximus numerus frumenti,

μέγιστον σίτου πλῆθος. 2) ἐν τῇ γρῆμ. ὁ ἀριθμός. 3) numeri, πλ. οἱ κύβοι. 4) numero εἴτε in numero, ἐν μέρει. in numero aleje sum, ἐν μέρει τινὸς εἰμ. homo nullo numero, ἄνθρωπος ἐν οὐδενὶ λόγῳ ὢν. 5) nos numerus sumus, ἡμεῖς ἀριθμὸς ἐσμεν, τουτέστι ἄνευ τιμῆς, φανῶν, οὐδενὸς λόγου ἄξιαι. 6) μέρος ὅλου, ἀριθμός. omnes nemeri officii, πάντες οἱ ἀριθμοὶ τοῦ καθήκοντος. numeris omnibus absolutus, πάντας τοὺς ἀριθμούς περιλαβὼν, κατὰ πάντα τέλειος. 7) τὸ καθήκον. numeri, τὰ καθήκοντα. 8) ῥυθμός. in numerum, κατὰ ῥυθμὸν, ῥυθμικῶς, ἐν ῥυθμῷ. ποιητ. ἀντὶ τοῦ ἑκρούς, τὸ μετρον, ὁ στίχος. 9) ῥυθμός (τοῦ πεζοῦ λόγου).

Nūmīcius κ. -teus, i, ὁ Νομίκιος ποτ. τῆς Ἀπρίλης, τινὸν Rio torio.

Nūmīda, α., α. Νομίδας. Numidae, πλ. Νομίδες. 2) αὐτὸ Νομαδικός.

Nūmīdia, α., θ, ἡ Νομαδική (χώρα). -dicus, α, um, Νομαδικός.

nūmīsmā (ἡ. nōmīsmā. [τῶς.

Nūmītor, ōris, α. Νομίτωρ, Νομίντιος. Nummārius, α., um, νομισματικός,

χρηματικός. 2) δωροδόκος.

nummātus, α, um, πολυχρηματός.

+nummoscalpūnīdes, α., α. ὁ ἐκθωπῶν ἀργύριον. Πλ.

nummūllarius, i, α. χρηματιστής, κολλοβιστής.

nummūlius, i, α. (ὁπικ. τοῦ nummus), νομισματίων, χρηματιν.

nummus (οὐχὶ nūmus), i, α. (νόμος) νόμισμα. adultēriū nummi, κίβδηλα νομίσματα. habere in nummis, ἀργύριον ἑτοῖμον ἔχειν. in suis nummis multis est, πολὺ ἀργύριον πρᾶξιον ἔχει, ἀργύριον ἑτοῖμον αὐτῷ ὑπάρχει. nummis εἴτε nummo, μιθῷ, ἐπὶ μιθῷ. 2) n. bestertius, εἴτε ἀπλῶς nummus, ῥωμαϊκὸν νό-

αὐτῶν, τὸ τέταρτον τοῦ δηναρίου,
εἴτε πέντε ἡμισάκια, nummo assi-
mare alqd, τοῦ μηδενὸς εἶπον ἡγε-
σθαί τι. 3) παρὰ Ἑλλανοῦ ἡ δορυγὰς.

nunquam εἴτε nunquam, ἐπὶ (ne-nunquam) οὐποτε, οὐδέποτε, οὐπώποτε, μήποτε, μηδέποτε, μηπώποτε, nunquam desinit, οὐποτε, οὐδέποτε λήγει. n. faciam, οὐδέποτε, οὐποτε ποιήσω. n. feci, οὐδέποτε, οὐπώποτε, οὐδέπωποτε ἐποίησα. n. non, δεῖ ποτε. non n., ἔσθ' ὅτε. 2) οὐποτε, οὐδέποτε, sum-quando, num-quid, ἴδ. num. nūmulus, nūmus, ἴδ. nummulus, nummus.

nunc, ἐπὶ. v. ἡδῃ. nunc de-
mum, νῦν δῆ. n. super, νῦν ἄρτι. jam
n. etiam n. jam, νῦν ἡδῃ. n. ipsum,
νυν. ul. n. est. τὰ νῦν, τὰ νῦν εἶναι.
n. homines, εἰ νῦν. nunc—nunc,
νῦν μὲν—νῦν δέ. ἄρτι μὲν—ἄρτι
δέ. nuncine ἀντί τοῦ nuncne. 2) nunc
est nunc vero, νῦν δέ, ἀλλά, ὅμως.
3) καὶ νῦν. οὖν. τοίνυν. ἡδῇ.

nunciam = nunc jam, iđ. nunc.
nuncia, nunciatio, xz. iđ. nuntia,
nuntiatio xz.

nuncūbi (=num-sicubi) [ἀρ%.]
 μὴν ποῦ; ἀρ% ποῦ; 2) εἰ ποῦ.

μνηστροφία, ὄνις, θ. προσήγορος, προσφώνησις, ἐνέμασις. 2) ἐκφώνησις, κήρυξις. 3) κατάστασις (ἢ εἰς κληρονομίαν κατάστασις).

νομοῦ, ἀνι, αὐτοῦ, ἀρε, (nomine-capio) aliquem ᾧ aliqui, ἐνομαζέω ποταφιστέω τι. aliqud nomine dei, κατέτιν τι ἑώρακ ἠρόν. 2) ἐκφώνω, κηρύττω. n. νότα, διακρίψ ἡδὲν τας ἐν-χά; ποιεύματι. n. testamentum, κη-ρύττω διαθήκη.ν. aliquem heredem, καθι-στασκέ τινα κληρονόμον (διακρίψ ἡδὲν ἐκφώνω. κηρύττω).

nandīnāḥ, १४. nandīnus,
nandīnāḥ, १४. nandīnus,
nandīnāḥ, १४. nandīnus,

mundinor, atus, ari, alqd ab alqm,
ἀγοραζω, ὠνοῦμαι τι: παρά τινος. 2)
alqd, πωλῶ τι: ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐμπιπλῶ,
καπηλεύω τι. 3) εἶδ. ἀγοραζω, κα-
πηλεύω. 4) ἀγοραζω. ἀφ' οὐδενος.

nundinus, α, um, (novem-dies)
 δε' ἀννάτης ἡμέρας γινόμενος. Εὐχο-
 μένον ὡς οὗτος. 1) nundinae, arum,
 0. (ἡμέραι, feriae) ἡ ἐν αὐταῖς ἡγο-
 ραί, ἡ τῶν ὠνίων ἀγοραί, ἡ ἀγοραί.
 Οι ἡμετέροι: δε' ἀννάτης ἡμέρας ἐν
 ἀγρῶν εἰς αὐτοὺς ἐννοήσαντες ἡγοράζον.
 Ταὶς δὲ μεταξὺ τῶν ἀγορῶν ἐπὶ τῆς
 0. intermundinum ἐκάλουν. καθ' ὅτε
 ἡ ἀγοράσις, ἡ παύσις καὶ ὠνὴ. 2)
 nundinum, i, ō. (ἡμέραι, iompus).
 συνήθ. in trionum nundinum, εἰς τρι-
 τὴν ἀγορᾶν, εἰς τὴν δεκάτην ἐβδωμ-
 nunquid, id. num quid. [ἡμετέραν.]

nuntia, α, θ. ἰδ. nuntius.
nuntiatio, ουίς, θ. ἀγγελία. 2)
μάντις.

nuntio, avi, atum, are, alicui abq,
ἀγγέλλω τινί εἶναι πρὸς τινά τι
mitto alqm nuntiatum, παρὰ τινά
ἀγγελοῦντα, mortuus ἢ vitam finisse
nuntiatum est, τελευτήσας ὃς ὅτι
τελευτήσας ἀγγέλλω, Romam erat
nuntiatum, fugisse Antonium, εἰς
Ρώμην ἀγγέλλω, εἰς Ἀντωνίου ἔφυγε.
nuntiato, εὐθούσης τῆς ἀγγελίας, ὁ
μηνὸς τι, novum opus, ἀπειρεῖν
τινι ὑπ' ἐπιχειρεῖν τῷ ἔργῳ, κωλύειν
τινὰ τοῦ ἐκδοῦναι, κ. τ. τ.

nuntius, α, οίν, (novus), ἀγγελία, ἀγγελία. 2) nuntius, α, ε ἀγγελος, ad alqm nuntium mittere, προς τινα ἀγγελλον πέμπειν. 3) nuntius, α, ε ἀγγελος, ἀγγελία, ἀγγελμα. alcm nuntium asserere, ad alqm ferre, ἀγγελίαν τινι φέρειν. perferre, εἰσφέρειν. accipere, λαμβάνειν. remissi nuntii ab eo, ex venturum, ἐνενεμήθησαν ἐπ' αὐτοῦ ἀγγελοι, ὅτι ἔτι. nuntium remittere μοσθ. απο-

οχαίου βιβλίον πέμψαι τῇ γυναικί.
nutium virtuti mittere, ἀπόλειψιν
 γραψασθαι πρὸς τὴν ἀρετὴν, ἀπει-
 πῆν τὴν ἀρετὴν. 4) *nutia*, α, θ. ἡ
 ἀγγελος, ἡ ἀγγέλουσα. 5) *nutium*,
 ὦν. τὸ ἀγγέλιμα, ἡ ἀγγελία.

nūper, ἐπὶρ. μ. ὕπ. (natus) νεω-
 στί, ἐναγχορ, πρῶτον. 2) ἐσθ' ὅτε
 πρὸ οὐ πολλοῦ χρόνου. ὕπ. *nuperrime*,
 ἀρτι, νῦν ἀρτι.

nūperus, α, um, νεός. Πλ. *Ter-*
nuria, α, ἰδ. *nubo*.

nuptia, arum, θ. (nubo) γάμος,
 γαμοί. *nuptias facere*, celebrare, γά-
 μον εἶτε γάμους ποιεῖν, ποιεῖσθαι.
nuptiis capere, ἀγαμος. 2) γάμος,
 συνουσία.

nuptialis, α, γαμήλιος, γαμικός.
 1. *nuptus*, α, α. [μτγ.] γάμος.

2. *nuptus*, α, um, ἰδ. *nubo*.

Nursia, α, θ. *Nursia*, πόλις τῆς
 Σαβίνης, τανῶν *Norcia*. *Nursini*,
orum, α. *Nursini*.

nūrus, α, θ. νύος, ἐννύος. 2)
 ποιητ. ἡ νεογυμὰ γυνή.

nusquam, ἐπὶρ. (ne-usquam) οὐ-
 δαμοῦ, μηδαμοῦ. *nusquam gentium*,
 οὐδαμοῦ τῆς γῆς. n. εἰ, οὐδὲν ἐστὶ
 ἐστὶ, τίθνηκε. n. non, πανταχοῦ. non
 n. ἐνισαχοῦ.

nūto, ari, atum, are, (ἐκ τοῦ ἀχρ-
 νου) νευστᾶζω, νεύω. *capite*,
 τῇ κεφαλῇ. *aloui alqd*, νεύειν τινι τι.
 2) νεύω, πρᾶλλομαι, κλονοῦμαι, δια-
 στίομαι. μεταπρᾶλλεσθαι, ἀστατεῖν.

nūtricius, α, α. τιθῆναι, θηλε-
 σμός. Πλ.

nūtricius, ii, α. θρεπτήρ, τροφός,
 ὁ τρέφων, ὁ θρέψας.

nūtricio (ἀρχ-), ορε, κ, -cor, alius,
 ari, aliam, τρέφω, τιθηνῶ, θηλάζω
 τινά. 2) τρέφω τινά ἢ τι.

nūtriciū, α, θ. (ὑποκ. τοῦ *nūtrix*)
 ἡ τροφός, τιθῆνη, θρεπτεῖρα.

† *nūtritor*, ius, α, α. τρεφῆ, ὤδ.

nūtrimenta, orum, α, α. τρεφῆ, θρέ-
 ψις. 2) τροφή, τροφαί, παιδαγωγία.

nūtrio, īvi εἶτε ii, ītum, are,
 (nutribat, nutribant ἐντι *nutriebat*
 κτλ. Ὀδύργ.) αλqm, τρέφω, τιθηνῶ,
 θηλάζω τινά. 2) τρέφω τινά ἢ τι.
terra herbas nutrit, ἡ γῆ χλόην τρέ-
 ρει. n. *capillum*, τρέφω κόμην. *men-*
tem, τρέφω τὴν ψυχὴν. 3) θεραπεύω τι.

† *nūtrior*, īri = *nutrio*. Ὀδύργ.

nūtrix, īcis, θ. (nutrio) τροφός,
 θρεπτεῖρα, τιθῆνη. τίθῃ. 2) τίθῃς.
nūtus, us, α. (nuso) νεύσις, νεύμα.
 2) νεύμα, θελήμα, βούλησις. 3) νεύ-
 σις, κλίσις, βροχή.

nux, nūcis, θ. κάρυον. 2) κάρυον
 εἶτε κόκκαλος τῆς πίτυος καὶ ἄλλων
 τινῶν δένδρων. 3) καρύα.

* *Nyctēis*, īdis, θ. Νυκτεῖς.

* *Nyctēius*, α, um, Νυκτελῖος.

* *Nycteus*, ēi, α. Νυκτεός.

nymphā, α, θ. νύμφη (γυνή). 2)
Nympha, Νύμφη (θεά).

Nymphæum, īou. Νυμφαῖον, ἀκρω-
 τήριον καὶ λυμὴν τῆς Ἰλλυρίας.

Nysa, α, θ. *Nūsa*, πόλις Μαρίας.
 2) πόλις εἶτε ὅρος τῆς Ἰνδίας.

Nysæus, α, um, Νυσαιός. *Nysēis*,
īdis, θ. Νυσσις, Νυσσία.

Nysens, ēi, α. Νυσεύς, Νυσταῖος.

* *Nysias*, ādis, θ. Νυσιάς.

Nysius, α, um, Νύσιος, Νυσταῖος.

O. M. συντόμως σημαίνει *optimus*,
maximus, ἐστὶ δ' ἐπὶ κλησὶς τοῦ Διός.
 Ὁ, ἐπὶ φῶν. ὦ. o mi Furni, ὦ φίλε
 Φούρνιε. 2) ὦ. o qualis facies! ὦ
 ποῖον πρόσωπον! o fallacem homi-
 num spem! ὦ τῆς σφαλερᾶς τῶν αν-
 θρώπων ἐλπίδος! o me miserrimum,
 σῆμα; δαίμων! ο εἰ, εἴθε.

+ Oarion, ōnis, ὄ. Ωρίων =

Orion, Ωρίων. Κατ.

Ὁάρε, is, ὄ. Ὁάρε, ποταμός τις
παρα τὴν Ὁάριν εἰτε ἄρον, πόλιν τῆς
Κρήτης. Οὐίργ.

Ob, πρὸς. μετ' αὐτ. (ἐπὶ) alqd,
διὰ τι, ἐνεκά τινος, ἐπὶ τινι. ob hanc,
διὰ τοῦτο. laudare alqm ob alqd,
ἐπαινεῖν τινα ἐπὶ τινι, αἰς τι. ob eam
rem, quod, διὰ τοῦτο ὅτι. ob metum,
διὰ τὸν φόβον, ὑπὸ φόβου. ob rem-
publicam, ὑπὲρ τῆς πολιτείας. ob
alqd commodum, δι' ὠφέλειάν τινα.
talentum ob alqm rem dare, τάλαν-
τον δίδοναι ἀντί τινος. ob industriam,
δι' ἐπιμέλειαν, μετ' ἐπιμελείας, ἐξε-
πιτηδες. 2) πρὸς τι, πρὸ τινος. hujus
ob os ora obvertantur ena, πρὸς τοῦ-
του τὸ πρόσωπον ἰστροπεύει τὴν ὄψιν.
alqd ob oculos versatur, ἔχω τι πρὸ
ὀφθαλμῶν. [ὕπαρξεως.

Ob-secutus, a, um, κατέχρεως.

Ob-ambulo, avi, atum, are, περι-
πατῶ. 2) alqui rei x. alqd, διεδεύω,
περιδεύω.

+ Ob armo, avi, atum, are, alqm,
καθοπλίζω, ἐφοπλίζω τινα. Οὐίργ.

+ Ob-aro, avi, atum, are, alqd,
ἀρῶ, ἀρστροῦ τι. Δ.Ε.

obdūsus, a, um, ὄ. obdū.

ob-do, idi, itum, ere, alqui alqd,
ἐπιτίθηναι, ἐμβάλλω τινί τι. ostio εἰτε
foribus pressulum, ἐμβάλλειν τῇ θύ-
ρᾳ τὸν μοχλόν, μοχλοῦν τὴν θύραν.
2) ἀντιτιθεῖναι τινί τι.

ob-dormio, īvi εἰτε īi, ītum, īre,
ἀποκειμῶμαι, κοιμῶμαι, καθεύδω.
obdormisco, īvi εἰτε īi, ītum, ēre,
(obdormio) κατακοιμῶμαι, καταδερ-
θάνω.

ob-dūco, xi, ctum, ēre, alqm ἃ
alqd, προσάγω, ἐπάγω τινά ἢ τι.
exercitum ad urbem, τὸν στρατὸν
πρὸς τὴν πόλιν, 2) alqui alqd, περι-
τίθηναι τινί τι. terra subigntum fer-

ro obducit, ἢ γῆ ἰὺν ἔμπορει τῷ α-
δέρῳ. o. fores, ἀνέλωμαι, ἀπειθῶ-
μαι, κλείω τὴν θύραν. tenebras re-
bus, ἐπισκοπῶ τὰ πράγματα. obdu-
cia puella, σκότης γενομένου. 3)
alqd re, περιλαμβάνω, διαλαμβάνω,
ἐπικαλύπτω, καλύπτω τί τινι. re-
ctora cypreis, στεγάζειν, σκεπάζειν
τὰ στήθη ταῖς ἀσπίσι. casita vallo,
περιλαμβάνειν, περιβάλλεσθαι χαρ-
κῶν, αἰ τὸ στρατόπεδον. caput aspi-
cio, περικαλύπτειν, περικαλυπτεσθαι
τὴν κεφαλὴν τῷ ἱματίῳ. mora ocu-
los obducit, ὁ θύνατος καλύπτει τὰ
ὄμματα. dolor obducitur, ἡ λύπη
ἐκρυβύται. o. vultus, ἐπικρυβύπα-
ζω, σκρυβύπαζω. o. diem, διάγω
τὴν ἡμέραν. 4) προσρετμῶ, ῥετῶ,
πίνω τι. [καλύψις.

obductio, ōnis, ὄ. (obduro) ἐπι-
+ obduco, are, (επιτ. τοῦ ob-
duco) alqm, προσάγω τινά. Πλ.

obductus, a, um, ὄ. obduco.

obdūresco, rui, ēre, (obduro) σκλη-
ρεύμαι, σκληρύνομαι.

ob dūro, avi, atum, are, alqm ἃ
alqd, σκληρῶ, σκληρύνω τινα ἢ τι.
2) εὐδ. σκληρεύμαι, σκληρύνομαι
ὕπνιμον.

Obēdientia (obed-), ntia, m. ὄ. n.
ὀπ. (α. γ. τοῦ obedio) εὐπειθία.

Obēdienter, ἐπίθ. μ. ὄ. n. ὀπ. εὐ-
πειθῶς. [ἦτα, πειθῶ.

Obēdientia, m, ὄ. (obediens) εὐπει-
thēdio (ὁβέδιο. ohoedio) īvi, ītum,
īre, (ob-audio) alqui, επακουῶ, ὕπα-
κουῶ τινί εἰτε τινός, πειθομαι τινι.
legi, πειθεσθαι τῷ νόμῳ. obediunt
est iudicatori, ἐπεισέθησαν, ὑπήκου-
σαν τῷ δικτάτορι.

+ Obēliscus, i, a. ὀβελίσκος.

Ob-eo, īvi εἰτε īi, ītum, īre,
πρόβημι, προσέρχομαι, πάρεμι. ad,
in alqd, εἰς εἰτε πρὸς τι. in loca in-
fata, ἐκτελεῖν, κατελετεῖν. 2) alqd,

ιεσδίδω, περιέρχουαι τι. provinciam, τὴν ἐπαρχίαν, alqd oculis, περισκοπεῖν, ἐπισκοπεῖν τι. oratione, διερχεσθαι τι τῷ λόγῳ. flammam obit alqd, ἢ πλῆθ' ἐπιπλευσάναι τι. 3) πάρεμαι εἰς τι. comitibus, πᾶρεται, παραγίνεσθαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 4) ἐπιχειρῶ τινι, ἐπιτελῶ τι. rem, negotium, ἐπιχειρεῖν ἔργον, ἐπιτελεῖν ἔργον. munus, ἐπιτελεῖν καθήκον. diem, παρῆναι τίς τὴν προθεσίμην, παραγίνεσθαι τῇ ἐπετῇ ἡμέρᾳ. 5) diem supremum, diem summum, diem mortem ο. εἴτε ἀπλῶς obire, τελευτῶ τὴν βίον, τελευτῶ (ἀνάστην καὶ πότμον ἐπιστρέφει, παρ' ὀυδένω).

Ob-sequio, avi, are, alenē, ἐρπύσσω τινί, προστάσσω τινί ἢ πᾶσι τι. 2) alqd, περιπνέω, περιπνέω τινί τι.

Ob-erro, avi, alum, are, πλανῶμαι, περιπλανῶμαι. 2) alqd, διαπέτωμαι, διερχομαι τι.

Ob-hesitas, avi, o. παρότης.

Ob-hens, a, um, (αρχ. τοῦ ἔχρ. ob-ede) παρός, ἐσσεύεσθαι, παρῆς. 3) παρός, ὀγκῶδες. 4) μεταφ. παρός, obex, ἴδ. objex. [παχυλόε.

obf... τὰ οὕτως ἀργόμενα ἴδ. off...

obg... τὰ οὕτως ἀργόμενα ἴδ. ogg...

+ Ob-hilitio, onis, o. (ἀμφ. γρ.)

ὀργή, θυμός, κικ. [τρέφωμενος τινι.

Ob-hilus, a, um, (σπ.) aleni, ὀρ-

1. Ob-hilus, a, um, ἴδ. oheo.

2. Ob-hilus, us, a. (oheo) [αρχ.] ἔφοδος, περιβόη. 2) δύσις. 3) ἀφαισμός, τελευτή, θάνατος.

Ob-jaccio, ui, ere, aleni, ἀντίκειμαι τινι. 2) περίκειμαι τινι.

+ Ob-jectatio, onis, o. ἐνεδισμός, κατηγορία, μέμφει. Ηκίσ.

Ob-jecto, avi, alum, are, (ἐπιτ. τοῦ ob-jicio) aleni alqm ἢ alqd, προσβάλλω, προσβάλλω τινί τινα ἢ τι. carnui periculis, προσέσθαι ἑαυτὸν τῷ κιν-

δυνῷ, ῥίπτειν, δίδωκε ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον. muros, ἀναβολὴν ποιῆσθαι. 2) aleni alqd, ῥίπτω τινι λόγον, ἐψολογῶ. 3) aleni alqd, κατηγορῶ τινί τι, ἐνεδίζω τινί τι.

1. objectus, a, um, ἴδ. ob-jicio.

2. objectus, us, a. (ob-jicio) προσβολή. 2) τὸ πρὸςέσθαι, ἀντικεισθαι. 3) ἔψις.

Ob-jex (obex), jicis, a. jicis, a. κ. θ. (ob-jicio) ἐπιδότης, μεχλὺς. 2) προσβολή, πρίχωμα. 3) μεταφ. τὸ ἐμπέδιον.

Ob-jicio (ob-jicio), jeci, ectum, ere, (ob-jacio) aleni alqd, προσβάλλω, προσβάλλω τινί τι. cibum cani, παραβάλλω τροφὴν τῷ κυνὶ vinum naribus, προσσέρω τὸν οἶνον τῇ βίβει. visus ob-jicitur dormienti, ἔψις προσσέρεται, προσπίπτει τῷ καθυδόντι. 2) ἐμβάλλω, ἐμποιῶ, παρέχω τινί τι. metum, ἐμβάλλειν, ἐμποιεῖν τινὶ φόβον. malum aleni, ἐπιφέρειν τινὶ συμφορὰν. 3) προσβάλλω, προσβάλλομαι. oculum, προσβάλλεσθαι τὴν ἀσπίδα. carnos collo, προσβάλλεσθαι τοῦ χρακώματος τὰ ὀρῆματα. fores, κλείειν, προστιθέναι τὴν θύραν. insula Cili-cum ob-jecta, νῆσος τῇ Κιλικίᾳ ἀντικείμενη, τῇ Κιλικίᾳ προκειμένη. 4) alqm aleni προτίεμαι τινὰ τινι. se hostibus, ἑαυτὸν τοῖς πολεμίοις. 5) aleni alqd ἢ de re, προσέχω, ἐπιφέρω, ἐνεδίζω τινί τι, ἐπιτιμῶ τινὶ πρὸς τινος. ob-jecta, orum, οὐ. οἱ ἐνεδισμοί, αἱ ἐπιτιμήσεις.

Ob-jurgatio, onis, o. λοιδορία, ἐπιτίμησις, ἐπιπληξίς.

Ob-jurgator, oris, a. ὁ λοιδορῶν, ἐπιτιμητής, ἐπιπληχτής.

Ob-jurgatiorius, a, um, (σπ.) ἐπιτιμητικός, ἐπιπληχτικός.

Ob-jurgio, are, (ἐπιτ. τοῦ ob-jurgo) a'qm, λοιδορῶ τινα. Πλ.

Ob-jurgo, avi, alum, are, alqm,

λοιδορῶ τινα, λοιδοροῦμαι, ἐπιπλη-

τω, ἐπιτιμῶ τινι, in q̄ de re, ἐπὶ τινι ἔργῳ. objurgat, quod hoc dixerim, ἐπιπλήττει με, ἔτι τοῦτο εἰρηκα-
segitatem alejs, ἐπιτιμῶ τινι τὸν ἕλκον. 2) alqm alqa re, καλῶζω, ἔπι-
μῶ τινά τινα.

— ob-languesco, gui, ěre, ἄτονος, ἀθιναί: γινναται. Etc.

— obliatārix, īcis, ū. q̄ προσλα-
κίττω, καθολακίττω. Pl.

oblātus, a, um, īd. offero.

*oblectāmen, īnis, ū. κ. -tāmen-
tum, ī, ū. ψυχαγωγία. [τερψις.

oblectātio, ōnis, ū. ψυχαγωγία.

oblecto, atī, atum, are, (ob-lacio)
alqm re, ψυχαγωγῶ. εὐδαιμό, τέρ-
πω τινά τινα, me oblecto alqa re,
εὐδαιμονοῦμαι, τέττοιμαι, ἡδύμαι τινι.

oblido, īis, īsum, ěre, (ob-ludo)
alqm q̄ alqd, κατάρχω, κατάρχομαι,
καταλλίσω τινά q̄ τι.

obligatio, ōnis, ū. θέσις, δεσμός.
2) μεταφ. ὁ δεσμός, ἡ ἐνοχλή, ἀναγκή.

ob-ligo, atī, atum, are, alqd, ἐπι-
δω, δέω τι. vulgus, ἐπιδίδω το τρέφω-
με. 2) μεταφ. ἐνδιδόν, δέον, κατέχειν
τινά, alqm scelere, ποιῆν τινα ἐνο-
χον κακουργήματι, ἐμβαλλῆν τινά
εἰς κακουργήμα, scelere obligatus
est, ἀμαρτήματι ἐνεχεται, ἐνεχό-
εστιν. 3) alqm, κατασφραγιεύω, γρη-
τεύω τινά. 4) alqm, δέω, ἐνεχυρά-
ζω τινά. obligor alqa re, κατέχεμαι
ὑπὸ τινος. οἱ alqm sacramento, ἐν-
δύω τινά ἔρκω, alqm sibi beneficio,
ἀναρτῶσθαι τινά εὐεργεσίᾳ. obliga-
tus, a, um, ὑπόχρετος. 5) alqd, ὑπο-
τίθηναι τι. bona sua pignori, ὑποτι-
θεῖναι τὴν εὐσίαν, obligatus (pignori),
ὑπὲγγυος, ἀποτετιμημένος, ἀπότιμοι.

oblino, atī, atum, are, (oblī-
mus) alqd, κατελύνω τι, βορβόρῳ
καλύπτω τι. 2) ἐπικαλύπτω, ἀμαυ-
ρῶ τι. 3) καταπίνω, κατασπασθῶ τι.

oblino, īvis, ītum, ěre, alqm q̄

alqd re, ἐπαχρίω, παρίχρίω, παρ-
αλεί-
πω τινά q̄ τι τινι. 3) ἐπιπλήττει,
ἐπιπλήττει, ἐπιπλήττει τινος. 3) κατε-
λύνω, κατασπασθῶ τινά. μεταφ. μα-
λυνεῖν, μαλυνεῖν τινά τινι. 4) ἐξαλεί-
φω, διαγράφω τι. [ταφ. πλάγιος.

oblique, επί, πλάγιος, λοξός. μα-
obliquo, atī, atum, are, alqd,
πλάγιζω, λοξῶ τι. oculos, λοξῶν
τὰ ὀφθαλμοὺς, λοξοβλεπεῖν. sinus (vo-
luntatis) in ventum, πλάγιαζειν τὰ
ίστια πρὸς τὸν ἀνεμὸν. μεταφ. obli-
quatum responsum, λοξὴ ἀπάντη-
σις. 2) σπ. παρατρέπω, ἀλλοιῶ τι.

obliquus, a, um, m. σ. κ. ὑπ.
πλάγιος, λοξός. οἱ motus corporis,
ἡ πλάγια τοῦ σώματος κίνησις. οἱ
ictus, πλάγια πλάγῃ, ἡ ἐκ πλάγιου
πλάγῃ. oculi obliqui adspicere, λο-
ξοῖς ὀφθαλμοῖς προσβλέπειν. ex, ob o-
bliquo, per obliquum, ἐκ πλάγιου.
in obliquum, εἰς πλάγιον, εἰς τὰ πλά-
για. οἱ collis, πλάγιος, ἀνάντης λό-
φος. μεταφ. obliquus in alqm,
λοξότερον πρὸς τινά ἔχων. 2) ἐπὶ
λόγου πλάγιος, λοξός, σκαλιός, αἰ-
νιγματώδης.

oblisus, a, um, īd. oblido.

oblitō, atī, atum, are, (oblino,
litera) alqd, διαγράφω, ἐξαλείφω.
ἀφανίζω τι. obliterated, a, um, ἀ-
φανής, ἄφαντος.

oblitesco, tui, ěre, (ob-latesco)
(σπ.) κατακρύπτομαι, κρύπτομαι.

1. oblitus, a, um, īd. oblino.

2. oblitus, a, um, īd. obliuiscor.

oblivio, ōnis, ū. λήθη. alqd obli-
vioni dare, παραδίδωναι τι τῇ λήθῃ
venire in oblivionem rei, ἐπικληθῆ-
ναι τινος. caput me oblvio, ἐγ-
γίγνεται μοι λήθη. adducere alqd in
oblivionem, λήθην ποιῆσθαι τινος.
jacere in oblivione, κείσθαι ἐν λήθῃ.
oblivionem offere alicui, λήθην πα-
ράγειν αἰ-τῇ ἐμπροσθεν τινι. 2) λήθη.

oblino, īvis, ītum, ěre, alqm q̄

λησυσσύνη, ἐπιλήσμη, ἀμνησσύνη.
obliviosus, α, um, λήσμων, ἐπι-
λήσμων. 2) ἐπιλήσμων, ἐπιληστικός,
λήθην ἔμπον. ο. Massicum vinum,
Μασσικός οἶνος λαβικηδής.

obliviscor, litus, sci, oleja, εἶδ' ὅτε
καὶ εἰσδ, ἐπιλανθάνομαι τινος ἢ τι,
ἀμνημονῶ τι. dicere εἰσδ, ἐπιλαν-
θάνομαι: εἰπεῖν τι. εὐί, ἐπιλανθάνε-
σθαι ἑαυτοῦ. oblitus, α, um, ἐπιλα-
θόμενος, ἐπιλησθήμενος. *τπαθ. ἀ-
μνηστis. obliviscendus, λήθη: ἀξιος.
2) ἐπιλανθάνομαι τινος ἢ τι, λαν-
θάνομαι τινος, ἀμελῶ τινος.

oblitivum, ii, εὐ. ποιητ. oblitivis,
orism, πλ. λήθη, λησυσσύνη, ἀμνη-
μοσύνη.

ob-litico, avi, atum, are, (μετγ. κ.
οπ.) alcuī εἰσδ, μ. οὐδ' ἐκμεσθῶ τινί τι.
+ oblitivior, oris, α. (obloquor). 2

ἀντιλέγων, παρενοχλῶν. Πλ. [μῆκης.
ob-longus, α, um, ἐπιμῆκης, παρα-
ob-litico, quāto, cūto, i, εἰσδ, ἀντιλέγων τινί, παρενοχλῶ,
ἐπακροῶ τινά. 2) λειδοῦ τινά.

oblitivior, ius, iri, εἰσδ, obloquor.
ob-lucio, atus, ari, alcuī, ἀντι-
παλαιῶ πρὸς τινά ἢ πρὸς τι.
+ ob-litico, vi, sum, ere, παίζω. Πλ.

ob-molior, itus, iri, εἰσδ, προ-
εἰλῶ, προσφώνομαι, ἐπιφράττω τι.
*ob-murāro, are, προσψευρίζω.
ob-mutesco, tui, ere, κωφῶμαι,
ἄφωνος γίγνομαι. 2) ἐκλείπω, παύομαι.

+ ob-nāvis, α, um, alcuī, ἐπι-περυ-
κός, παραπερυκός τινι. λιθ.
obnatus, α, um, ἱδ. obnotor.

ob-nitor, itus, α. ius, ti, alcuī
τεῖ, ἐπεριδομαι. ἐπισκῆκτομαι τινί,
ἀπεριδομαι: εἰς τι. 2) μεταφ. ἀντε-
ριδοσθαι, δεκτείνεσθαι, ἱγυρίζεσθαι.

obnixe, επίρ. ἐντίνως, συντίνως,
ισχυρῶς.

obnitus, α, um, (μετγ. τεῖ obnitor)
ἐντίνως, κάρτερός, ισχυρῶς, σύντίνως.

obnoxie, επίρ. φεύλως. 2) nihil ο.
οὐδέν ἡμαρτηκώς. [τινος.
obnoxiosus, α, um, alcuī, ὑπὸ φό-
βου. 2) alcuī, (ob-noxa) alcuī
ὑπαίτιος τινι. 2) ἐνοχος, ἐναχόμενος
τινι, ὑπεύθυνός τινος. delicto ludi-
dini, ἐνοχος ἀμαρτήματι, ἡδονῇ, πα-
cupis, ἐνοχος ζημία. 3) alcuī, ὑπό-
χρεῶς τινι. 4) ὑπὸ φόβος τινος. ὑπο-
κείμενός τινι. 5) ἐκκαίμενος. ventis,
τεῖς ἀνέμοις. morbo, ἐπίνους, 6)
εὐδελπτος, ἀσθενής. 7) ὑποχρεῖται,
δουλικός, ταπεινός. 8) σπ. βλαβερός.

+ obnoxiosus, α, um, ἐπινεφής.
ob nubo, psi, ptum, ere, εἰσδ,
ἐπικαλύπτω, καλύπτω τι.
obnuntio (obnunc.), onis, θ. ἀν-
τενδείξει, ἀγγελία κωλύματος ἢ ἀ-
παίστου αἰωνοῦ.

ob-nuntio (obnuncio), avi, atum,
are, ἀντενδείκνυμαι, ἀγγεῖω κώλυμα
τι ἢ ἀπαίστου αἰωνίου.
obnuptus, α, um, ἱδ. obnubo.
obediens, α, um, ἱδ. obediens, κτ).
ob oleo, vi, ere, εἰσδ, προσέζω
ἀπὸ ἔλαιου τινός.

obolus, i, α. ὀβολός (νόμισμα).
ob-orior, oris, iri, ἐπιγίγνομαι,
ἐπερχομαι, αναφύομαι, ἀναστίνωμαι.
obortus, α, um, ἱδ. oborior.
obp... τὰ οὕτως ἀργόμενα ἱδ. obp...
ob-tero, psi, ptum, ere, alcuī,
προσέρπω, προσεργίζω πρὸς τινά ἢ
πρὸς τι, ἐφέρπω, ἐπεργίζω, παρέρ-
πύζω, somnus obrepit. ὁ ὕπνος λα-
θὼν ἐπιέρχεται, ἐπεργόμενος λαμβά-
νει. mihi obrepit oblivio, ὑπὸ λήθῃ
με λήθη. ο. ad honorem, ὑπὸ ἐργασίᾳ
ἀργίᾳ. vitia nobis obrepunt, ἡ κα-
κία ὑφίσταται ἡμῶς. 2) ὑπερχομαι,
περιέρχομαι, ἱσταπτόμαι τινά.
obrepit, are, (ἐπιτ. τεῖ obtero)
[οπ.] προσεργίζω, ἐφίσταμαι. Πλ.
ob-rigescio, gui, ere, πᾶννυμαι,
ναρκύνωμαι.

+ob-rōdu, αἰ, eum, ēro, alqd, ἀπαύρωσις, σκοτός. solis, ἡ ἐκλείψις τοῦ ἡλίου.

+ob-rōgātio, ōnis, θ. ἀκύρωσις.

ob-rōgo, avi, atum, are, alcui legi, κυρὸν ποιῶ, ἀκυρῶ νόμον παλαιὸν νόμου. 2) legibus εἶτε de legibus, ἀντιλέγω περὶ νόμου.

ob-ruo, ui, atum, ēre, alqm ἡ qd, καταχώννυμι τινά ἢ τι. theaurum, κατερύττειν θησαυρὸν, alqm pidibus, καταλιθοβολεῖν, καταλύειν τινά. puppes, καταδύειν, βατίζειν τὰς ναῦς. Nilus Aegyptium bruiis, ὁ Νεῖλος κατακλύζει τὴν Αἴγυπτον. 2) μεταφ. καταχώννυμι, βατίζω, κατακλύζω τινά. pere alieno bruius, ὀπλήμασι βεβαπτισμένος. ἀτάκτως. vino obruas εἶτε me ob-ruas, εἰς βαπτίζομαι. 3) καταχώννυμι, επικαλύπτω, ἀμαυρῶ, ἀφανίζω, καταβάλλω τινά. 4) οὐδ. ἐρείπομαι, ὑμπίπτω.

obruasa, = θ. ἡ διὰ τοῦ πυρὸς βάνος τοῦ χρυσοῦ. aurum ad obruam, τὸ ἐβρυσὸν χρυσίον.

obruis, a, um, is, obruo.

obruis, a, um, is, obruo.

obruis, a, um, is, obruo.

obruis, a, um, is, obruo.

obruis, a, um, is, obruo.

obruis, a, um, is, obruo.

obruis, a, um, is, obruo.

obruis, a, um, is, obruo.

obruis, a, um, is, obruo.

obruis, a, um, is, obruo.

ἀμαύρωσις, σκοτός. solis, ἡ ἐκλείψις τοῦ ἡλίου.

obscure, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὑπ. ἀμαυρῶς. μεταφ. σκοτεινῶς, ἀσπερ. 2) λαθραίως, ἀφανῶς, κρυφίως. 3) ο. uatius, ἀμαυρὸς, ἀσπής, ἀφανὴς τὸ γένος.

obscuritas asis, θ. τὸ ἀμαυρὸν, σκοτός. 2) ο. verborum, τὸ σκοτεινόν, ἡ ἀσάφεια. 3) ἀγνεία, γένους ἀσημότης εἶτε ταπεινότης.

obscurus, avi, atum, are, alqd, ἀμαυρῶ, ἐπισκοτῶ τι. sol obscuratur, ὁ ἥλιος ἐκλείπει, ἀμαυροῦται. 2) ἐπισκοτῶ, επικαλύπτω, ἀπακρύπτω τι. 3) ἀμαυρῶ, ἀδοξῶν ποιῶ τι. 4) ἀφανίζω, ἀναίρω τι. 5) ἀσάφως ποιῶ, σκοτίζω τι, ἀσάφως λέγω τι. vocem, φαιφῶ φωνῇ χρώμαι. literas, ἀσάφως λέγω τὰ γράμματα.

obscurus, a, um, is, obruo.

obscuratio, ōnis, θ. λιπαρία, ἐντιβόλησις, δέποις, λατανία. 2) ἐπιμαρτυρία τῶν θεῶν, ὅρκος.

obsecro, avi, atum, are, (ob-secro) alqm, ἀντιβολῶ, λιπαρῶ, λιπεύω, τιμῶ νπε obsecro ei obsecro, δέομαι ἡμῶν καὶ μαρτύρομαι, λιπεύω ὑμᾶς καὶ δέομαι. ο. precibus alqm, ἐπιθεαίρω δέομαι τινος. 2) πρην-

θέντω: πρὸς τῶν θεῶν, πρὸς θεῶν.
obsecro te, quid agis? εἰπέ μοι πρὸς
θεῶν, τί πράττεται; ubi est, obsecro,
πρὸς τῶν θεῶν, πρὸς ποῦ; πρὸς δὲ ποῦ;
ob-secundo, ἀνί, αἰαμ, are, αλεσι,
ἐπομαι, ἐπεκολουθῶ, ἀκολουθῶ τινι.

ob-sepio, ἴδ obsepio.

obseptus, ἴδ. obsepio.

obsēq̄la, α, θ. (ἀρχ.) ἀεσχεα, χάρις.
[quor] εὐπειθής.

obsēq̄mens, πλῆς, (μτχ. τοῦ obsē-

obsēquentior, ἐπί, μ. ἴδ. π. (σπ.)
εὐπειθής, ὑπερηλικός. [Καισ.]

+obsēquentia, α, θ. εἰπειθεία.

obsēquidus, α, um, [σπ.] εὐπειθής,
ὑπερηλικός. Πλ.

obsēquium, ἴδ. οὐ. ὑπειξίς, ἀρε-
σκεία, θεραπευία, ὑπουργία, χάρις.

ob-sēquor, quāvis κ. cūvis, ἰ,
αλεσι, ἐπομαι, πειθόμαι, ὑπεικώ, χα-
ρίζομαι, ὑπουργῶ τινι.

1. obsēro, avi, atum, are (ob-sera)
alqd, αρχλῶ, κλῶ τι.

2. ob-sēro, ēvi, itum, ēre, alqd
te, κατακτείνω, καταφυτεύω τι τινι.
terram frugibus, κατασπείρειν σίτω
τὴν γῆν, σπείρειν σίτον εἰς τὴν γῆν.
agrum vineis, καταφυτεύειν ἀμπέ-
λους τὸν ἀγρόν. 2) frumentum, σπεί-
ρω σίτον.

observans, πλῆς, μ. σ. (μτχ.) κ.
ὐπ. (μτχ. τοῦ observo) θεραπευτικός,
εὐσεβής.

observantia, α, θ. τήρησις, ἐπι-
τήρησις, παρατήρησις. 2) τήρησις,
ἐπιτήλεισις, ἀκολουθήσις. 3) εὐσεβεία,
σέβας, θεραπευία.

observatio, ὄνις, θ. ἐπιτήρησις,
τήρησις, παρατήρησις. 2) ἐπιτήρησις,
προσοχή. 3) παρατήρησις, παρατή-
ρημα. 4) σέβας, εὐσεβεία, ἐπιεικεία.

observillo, are, (ἐπτ. τοῦ observo)
[σπ.] alqd, τηρῶ, παρατηρῶ τι.

ob-seruo, avi, atum, are, alqm ἢ
alqd, τηρῶ, παρατηρῶ τινα ἢ τι.

motus stellarum, παρατηρῶ, θεωρῶ,
ἐπισκοπῶ, τὰς τῶν ἀστέρων κινήσεις.
signa, τηρεῖν τὰ σημεῖα, προσέγειν
τὸν νοῦν τοῖς σημεῖοις. insidiari ei
observare, ἐνεδεύειν καὶ παρατηρεῖν.
gragem, τηρεῖν, φυλάττειν τὴν ἀγέ-
λην, εἶναι, τηρεῖν, διαφυλάττειν τοὺς
πολίτας. legem, τηρεῖν, παρατη-
ρεῖν, ἐπιτελεῖν τὸν νόμον. fœdus,
τηρεῖν τὴν συνθήκην, εὐμάνειν τῇ
συνθήκῃ. 2) θεραπεύω, σέβομαι τινα.

obses, idis, α. κ. θ. (ob sedeo) ὁ,
ἡ ὕκρος. obsides dare et accipere,
ἀμύρουε δοῦναι καὶ λαβεῖν. 2) ὁμη-
ρος, ἐγγνητής, διαθεστωτής, ὁμη-
ρος, ἐγγόν.

obsessio, ὄνις, θ. (obsideo) περι-
κλήσις. 2) κατάληψις, κατοχή.

obsessor, ὄρις, α. (obsideo) ὁ πα-
ρακαθήμενος, περικαθήμενος. 2) πο-
λιερχής.

obsessus, α, um, ἴδ. obsideo.

obsideo, edi, esum, ēre. (ob-se-
deo), alqd, παρακλήσθαι, παρακά-
θημαί τινι. aditus, παρακλήσθαι τοῖς
παρόδοις. tanæ signa obsidant, βα-
ταχοὶ παρακλήθονται τῷ ἔλασι. aram,
κλήσθαι ἐπ. βωμῷ. urbem, προσκα-
θῆσθαι, προσκαθεζεσθαι πόλει, περ-
καθῆσθαι, πολιορκεῖν πόλιν. palus
obsessa salicis, λίμνη ὑπὸ ἰσίων
περιεχομένη. 2) κλήσθαι ἐπὶ τινος,
κατέχω τι. Apolo umbilicum ter-
rarum obsidet, ὁ Ἀπόλλων κλήσθαι
ἐπὶ τοῦ ὁμφαλοῦ (γῆς ὁμφαλὸν καθί-
ζει). corporibus locus obsidetur, ὁ
τόπος ὑπὸ τῶν σωμάτων κατέχεται,
σωμάτων πλήρης ἐστὶ. moestem ob-
sides ira, τὴν ψυχὴν ὀργῇ κατέχει.
3) παρακλήσθαι, κλήσθαι. domi, οἶκος.

obsidio, ὄνις, θ. (obsideo) περικά-
θησις, πολιορκία. obsidiona urbem
capere, πολιορκίᾳ τὴν πόλιν αἰρεῖν.
collegere obsidionem, λῆειν τὴν π-

λορηκίαν. 2) μεταφ. ἡ πολιορκία, ὁ κίνδυνος, τὰ δεινὰ. 3) ἐρκυτή, κατοχή.
obsidionalis, e, πολιορκητικός.

1. obsidium, ii, ου. (obsideo) περιβάλλω. πολιορκία. 2) κίνδυνος, πληγών. Πλ.

2. †obsidium, ii, ου. (obses) ἔκαστος. Τάκ.

ob-sido, edi, essum, ere, alqd, προσκαθίζομαι, προσκαθεζομαι τι, περικαθίζομαι, περικαθεζομαι τι. 2) καταλαμβάνω.

obsignator, oris, α. ἐπισφραγιστής.

ob-signo, avi, atum, are, alqd, ἐπισφραγίζω, κατασφραγίζω, ἐνσφραγίζω τι. 2) ἐγγυῶ, ὑποτίθημι τι. 3) μεταφ. alqd alicui, ἐνσφραγίζω, ἐντυπῶ τί τινι.

ob-sisto, are, (ob-suro) ἐπιβρίπτω, ἐπιβρίπτω. alicui equulam, ἀναζωπυρῶ, θαρρύνω τινά.

ob-sisto, sisti, (sistum), ero, alicui, ἀντίσταμαι, ἐνίσταμαι, ἐναντιοῦμαι τινι. ne res conficeretur, obstitit, ἐνίστη, ὅπως μὴ γένοιτο. obstitit illis, ἐναντιοῦνται ἢ ἐναντιοῦται ἀκείνοις. 2) παρίσταμαι, ἵσταμαι.

ob-silus, a, um, (utq. τοῦ obsuro) κατὰφυτος. μεταφ. κατὰπλεῖός τινος, κακαλοῦμένος τινί.

†obsolēto, factus, ſieri, παλαιούμαι, ἀπαρχαioύμαι.

obsoleo, levi, letum, ere, (obsoleo) παλαιούμαι, ἀπαρχαioύμαι. virtus nunquam obsolescit, ἡ ἀρετὴ οὐδέποτε βυβαίνεται. oratio obsolet, ὁ λόγος πεπαλαιῖται, κοινός, χυδαῖος ἐγένετο.

†obsolētus, aug. ἐπὶ. λίαν παλαιότερόπως, ἀρχαιότερόπως. Κικ.

obsolētus, a, um, (obsolesco) παλαιός, πεπαλαιωμένος. o. vestitus, ἐνδυμα παλαιότερον, ἀρχαιότερον. o. lectum, παλαιός εἶκος. dextra obsoleta sanguine, δεξιὰ σπινθηρῶ με-

μισμένη. 2) παλαιός, συνηθής, ταπεινός, κοινός, φάυλος.

obsönator, oris, α. ὀφώνης, ἀγεραιστής. Πλ.

obsönatus, us, α. ὀφώνις. Πλ.

obsönium, ii, ου. ὀφώνιον.

1. obsöno, avi, atum, are, κ. -por, atus, ari, ὀφωνῶ, συνεσιώμα, ἐνωχούμαι.

2. ob-söno, are, ἐπηγῶ.

ob-sorbeo, ui, ero, (sorx.) alqd, ἐπιρρόφω, καταρρόφω τι.

obstetric, icis, θ. μαῖα, μαϊεύτρια.

obstinäto, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὑπ. ἀδιατρέπτως, ἀμεταπειστώς, ἰσχυρῶς.

obstinatio, onis, θ. ἀδιατρεψία, δυστραπέλεια, ἰσχυρογνωμοσύνη.

obstinatus, a, um, μ. σ. κ. † ὑπ. (obstino) ἰσχυρογνώμων, ἀδιάτρεπτος, δυστραπέλος, ἀμεταπειστος.

obstino, avi, atum, are (ob-sisto) alqd, ἰσχυρίζομαι, δυσχυρίζομαι, βεβαιῶ τι. obstinavi animo ἡ obstinatum est mihi, βεβαίως εἴτε ἀδιατρέπτως διεγνώκα.

obstipesco, is, obstupesco.

ob-stipo, are, κύπτω, verticem, τὴν κεφαλὴν. Πλ.

obstipus a, um, (ob-stipes) -κυφός, κύπτων. obstipo capite, κύπτων τὴν κεφαλὴν, κύπτων, κακυφός.

obstita, orum, ου. τὰ ἀπαισία σημεῖα.

ob-sto, isti, (*†obstatūrus), are, alicui, ἀντίσταμαι, ἐναντιοῦμαι τινι. quid obstat, quominus sit beatus, τί κωλύει αὐτὸν εὐδαίμονα εἶναι. 2) παρῆσθηκα τινι, παρῆσθηκα.

ob-strepto, ui, itum, ero, alicui, ψοφῶ, θορυβῶ πρὸς τινα ἢ πρὸς τι. mare Bajas obstrepit, ἡ θάλασσα περιδράμει τὰς Βαίας. alter alteri obstrepit, ὁ ἕτερος καταθορυβεῖ τὸν ἕτερον, alicui literis, παρηνόχῳ τινα ἐπιστολᾷ. o. aleje factis, καταθορυ-

δὴ τῶν πράξεων, ἀντιλέγω ταῖς πράξεσι τινος. ποιητ. locus obstrictur aquis, τὸν τόπον περιψοφεῖ, περιχυεῖ ὕδατα. 2) ἐπιψοφῶ, ἐπιθορυβῶ, ψοφῶ, θορυβῶ. pulsus exereitus obstrepat armis, ὁ στρατὸς συμψοφεῖ τοῖς ὅπλοις.

obstrictus, a, um, ἴδ. obstringo.

ob-stringo. iuci, ictum, ēre, alqm alcuī rei, σφίγγω τινὰ πρὸς τι. lauros aratro, προσζευγνύμαι τοὺς ταύρους τῷ ἀρότρῳ. 2) alqd alqa re, σφίγγω, συσφίγγω τι τινι. 3) μεταφ. alqm jure jurando, δεῖν, ἐνδεῖν, ἐνδεῖσθαι τινὰ ἔρκω. alqm donis, ἐντροπάζει τινὰ δώροις. beneficio obstrictus, χροῖται εἰτε χάριτος ὑποχρέως. obstrictus voluptatibus, ἐνεχόμενος ἡδοναῖς, κατεχόμενος ὅρ' ἡδονῆς.

+ obstructio, ōnis, b. (obstruo) ἀποφράξις, παραφράγμα. κικ.

obstructus, a, um, ἴδ. obstruo.

ob struo, xi, ctum, ēre, alqd, ἐπιποδοῦν, προσεικοδοῦν, φεῦγναι, τεῖχος. luminibus aleja, ἐπιπροσθεῖν τινι τοῦ φωτός, ἀποφράττειν τινι τὸ φῶς. 2) εὐφράττω, ἀποφράττω, φράττω τι. aditus, ἀποφράττειν τὰς παρεδού. flumen, εὐφράττειν, φράττειν ποταμόν.

ob-stūpescō, feci, factum, ēre, alqm, ἐκθίμειν πρῶν, ἐκπλήττω τινὰ. obstupefio, factus, feci, ἐκθίμειν γινώσκω, ἐκθίμειν. [θαμβοῦμαι.]

ob-stūpesco (abstip.), pui, ēre, εκ-

oli-stūpescō, a, um, ἐκθίμειν.

ob-aum, fui, esse, alcuī, ἀντιβαίνειν, ἀντιτιθεῖν τινι, βλέπω τινὰ ἢ τι.

ob-suo, ui, ūtum, ēre, alqd, προσάπτω τι. 2) εὐφράττω τι.

ob-surdesco, ēre, (sp.) ἀποκωφῶμαι, ἐκκωφῶμαι.

obsūsus, a, um, ἴδ. obsno.

obiectus, a, um, ἴδ. obtego.

ob-tēgo, xi, ctum, ēre, alqd re, ἐπικαλύπτω, καλύπτω τι τινι. 2) ἐπιστηγάζω, στυγάζω τι τινι.

+ obtempērātio, ōnis b. εὐπειθεία, ἀκολούθησις κικ.

ob tempēro, avi, atum, are, alcuī, χαρίζομαι, ἀκολουθῶ, πείθομαι τινι, ἀμύλλομαι πρὸς τινὰ ἢ πρὸς τι.

ob-tendo, ndi, ntum, ēre, alcuī, παρατείνω, παρατετάννυμι τι τινι, προτείνω τι τινος, sudarium ante faciem, προτείνω τὸ καψ δρῶσιον τοῦ προσώπου. Britannia Germaniæ oblitidur, ἡ βρεταννία παρατείνεται πρὸς τὴν Γερμανίαν. 2) alqd re, ἐπικαλύπτω, καλύπτω τι τινι. 3) alqd, προτείνω, προέχω, προσηύχομαι τι.

1. obtentus, a, um, ἴδ. obtendo κ. ublinno.

2. obtentus, us, d. (obtentio) τὸ παρατείνειν. 2) ἐπικαλύψις. 3) πρόσφασις, πρόσχημα.

ob-tēro, trivi, tritum, ēre, alqd, ἐπιτρίβω, συντρίβω, κατατρίβω τι. 2) alqm, καταπατῶ τινὰ. 3) alqd, ἐπιτρίβω, τρίβω τι. 4) μεταφ. alqm ἢ alqd, ἐπιτρίβω, εὐτελίζω, καταπατῶ, ἐξουθενίζω τινὰ ἢ τι.

obteslātio, ōnis, b. ἐπιθελίσσις, ἐπιθειασμός, ἐπιμαρτυρία. 2) λιπαρία, δεησις.

ob-teslor, atus, ari, alqm, ἐπιμαρτύρομαι τινὰ. deos, ἐπιμαρτύρησαι τοὺς θεούς, ἐπιθελίστειν. summam rem publicam agi, ἐπιμαρτύρομαι, ὅτι τὰ εἴη κινδυνεύει. 2) ἐπιμαρτύρομαι τινὰ, πρὸς τῶν θεῶν ἡγομαί τινος γος obtestor atque obsecro, πρὸς τῶν θεῶν ἐπιμαρτύρομαι ὁμᾶς.

ob-texo, ēre, alqd re, ἐπικαλύπτω τι τινι.

obtyceo, ui, ēre, (ἀπαξ Τεσ.) εἰτε obtycesco, ui, ēre, (ob-taceo) [ἐρχ. ποιητικ. μετγ.] ἀποσιωπῶ, κατασιωπῶ.

obtyneo, nui, tentum, ēre, (ob-teneo) alqd, κατέχω, ἐπέχω τι, κρατῶ τινος, ἔχω τι. 2) κατέχω, φυλάττω τι. 3) λαμβάνω τι, τυγχάνω τινος.

4) ισχυρίζομαι, διαισχυρίζομαι τι. 5) ἰκνικῶ, ἀπεικνικνύμι τι. 6) οὐδ. κρατῶ, ἐπικρατῶ, ἰκνικῶ, κραιχάω.

obtingo, īgi, ēre, (ob-tingo) alqd. σπ. ἐράπτουμαι, ἄπτουμαι τινος. 2) συνῶθ. alqd mihi obtingit, ἀπν. πῆ. συμβαίνει, παρσπίπτει μοί τι. si quid mihi obtigerit, εἴ τι πάθωμαι. ἔάν τι πάθω. 3) ἐπιτογγάνω τινί, τογγάνω τινός. hoc ei obtingit, τούτου ἔτυχεν.

ob-torpesco, pui, ēre, ἀπεναρκοῦμαι, ναρκοῦμαι, ναρκῶ.

ob-torqueo, rsi, rium, ēre, alqd, ἀπειστρέφω τι. 2) βέξ στρέφω τι, συστρέφω τι.

obtortus, a, um, īd. obtorqueo.

obtrectatio, ōnis, θ. ἐηλότυπις, διαβέληξ. [ἀάβελος]

obtrectator, ōris, ā. ἐηλότυπος.

obtrecto, avi, atum, are, (ob-tracto) αλενί κ. alqm ἢ alqd, ἐηλότυπῶ πρὸς τινος, ἐηλότυπῶ, διαβέλλω τινά ἢ τι.

obtritus, a, um, īd. obitero.

ob-trūdō, si, sum, ēre, alqd, ἐπω-ῶ τι. 2) παρωθῶ, ἀπωκινῶ τι. 3) alqd alicui, ἀναγκάζω τινά δέχεσθαι.

palpam alicui, θωπεύω τινά.

ob-trunco, avi, atum, are, alqd, πιρόπω τι. 2) alqm, κατακτείνω τινά.

ob-tueor, ōri, alqm ἢ alqd, προσ-λίσσω τινά ἢ τι, ἀντιβλέπω τινί, 2) ῶ. θεωρῶ.

ob-tundo, tūdi, tūsum εἴτε tun-um, ēre, τύπτω, πάλω. os alicui, ὁπτειν τινά εἰς τὸ στόμα. 2) alqd, ἀδύων τι. gladium, ἀμδύνειν, ἐκ-ωρῶν τὴν μάχαιραν. aciem oculo-um, ἀμδύνειν, ἀμαυρῶν τὴν ὄψιν.

alqm εἴτε alejs aurem, ὠτοκαπτεῖν, ἐκ-ωρῶν τινά. mentem, ἀμδύνειν, ἐκωρῶν τὸν νοῦν.

ob-turbo, avi, atum, are, ἐπιθο-ρῶ. alqm ἢ alqd, θορυβῶ τινά ἢ τι.

obtūro, avi, atum, are, alqd, ἐπι-πράττω τι.

obtūsus (obtuns), a, um, μ. σ. (μτχ. τοῦ obtunlo) ἀμδύς. νητ, φαιά, θοαγγαλῆς φωνή. homo, ἀμδύς, μω-ρός. παχυς, ἡλίθιος ἀνθρώπος.

obtiulus, us, ā. (ob-tueor) πρόσ-ψας, ὄψας, βλέπων. 2) θεωρῶν, ὄψα-

ob-umbro. avi, atum, are, alqd, ἐπισκιάζω τι ἢ τινί. 2) μεταφ. alqd, ἐπισκοτῶ, ἀμαυρῶ τι. 3) ἐπισκιάζω, ἐπικαλύπτω τι.

*ob-uncus, a, um, γαυφός.

*obustus, a, um, ἐπικεκαυμένος, ἐπικαυτός.

+ob vāgio, īre, βληγῶμαι. Πλ.

ob-vallo, avi, atum, are, (σπ.) alqd, περιχαράκω τι.

ob-vēnio, vñi, ventum, īre, alicui προσπίπτω, ἀπαντῶ, συναντῶ τινί.

2) παραγγινώμι τινί. pugna, τῇ μάχῃ. 3) alqd mihi obvñit, ἀπαντῶ, προσπίπτει, συμβαίνει, συμβαίνει μοί τι. 4) τογγάνω τινός. λαγγάνω τι.

ἐπιτογγάνω τινί. eisorte Sicilia ob-

venit, κλήρω λαγγάνει τὴν Σικελίαν.

ob versor, atus, ari, διατρίβω. li-

mini, ἐπὶ τῷ εὐδῷ. in urbe, ἀνα-

στρέφω, περιστρέφω ἐν ἀστεί. mihi ante oculos obversatur, ἵκω μοί

τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐγὼ. animo alqd obversatur, παρίσταται μοί τι.

obversus, a, um, īd. obverto.

ob-verto, rti, rsum, tēre, alqd αλενί ἢ in, ob alqd, ἐπιστρέφω, ἀντι-

στρέφω τι τινί, στρέφω εἰς τι, πρὸς τι. arcum in alqm, ἐπιστρέφω τὴ

τόξον ἐπὶ τινά. ora ob os alejs στρέ-

φω τὰ ὄκματα πρὸς τὸ πρόσωπον

τινός. proras pelago, ἀντιστρέφω

τὰς πρῶτας τῷ πηλάγῳ. obversus

soli, ἀντίος, ἀντιστροφός τῷ ἡλίῳ, τετρακυμένος πρὸς τὸν ἥλιον. μεταφ.

ad cades obversus. ἐπὶ φόνον τε-

τρακυμένος.

ob-viam, εἰς ὑπάντησιν, εἰς ἀπάντησιν, ire alicui, ὑπαντᾶν, ἀπαντᾶν τινι venire alicui, συναντᾶν τινι. fieri alicui, ἐπιτυχάνειν, ἐπιτυχάνειν τινι. esse alicui, πᾶρειμί τινι, ἐγγὺς τινός εἰμι. mitto aliquid alicui, πέμπω τινὰ ὑπαντήσεντά τινι. obviam itio, ἢ ὑπάντησις, ἀπάντησις. 2) ἐχθρικός, ο. ire hostilibus, ὑπαντᾶν, ἀπαντᾶν τοῖς πολεμίοις, ἀντίον ἵναί τοις πολεμίοις. experientiae, ἀπαντᾶν, ἐναντιοῦσθαι, ἀνθίστασθαι τῇ γνώμῃ. 3) σπ. ο. ire timori, ἐπικουρεῖν τῷ φόβῳ, κωλύειν, κατεχειν τὸν φόβον.

+ ob-vigilo, aví, atum, are, ἐπαγρυπνῶ. Πλ.

ob-vius, a, um, (ob-via) ἀντίος, obvius alicui venio, fio, ἀπαντᾶν, ὑπαντᾶν, συναντᾶν τινι. flamina obvia, ἐναντία πνεύματα. castra obvia hosti posuerunt, ἀντίοι τοῖς πολεμίοις, ἐναντίον τῶν πολεμίων κατεστρατοπέδωσαν. furiis ventorum ob-vius, ἐκκείμενος τῇ τῶν ἀνέμων μαχίᾳ. 2) πρόχειρος, εὐχερής. 3) πρόσχειρος, φαύλος, καινός, χυδαῖος. 4) πρόσχειρος, εὐπρόσδοκος, εὐπροσέχουρος. obnoxius, a, um, id. obnoxius.

ob-volvio, vi, utum, ere aliquid, περιελῶ, περιεπιρῶ, περιελίσσω τι. caput (mibi) togā, καλύπτεται τὴν κεφαλὴν τῇ τυχρίνῳ.

occipio, avi, atum, are, (ob-occipio) aliquid, τυφλῶ τινι. 2) τυφλῶ, ἀμαυρῶ, ἀποσκοτίζω τι. 3) μεταφ. τυφλῶ, ἐκτυφλῶ, ἐπαμβλύνω, ἄλγος ἢ ἀνάσθητον ποιῶ τινι ἢ τι.

occallesco, lei ere, (ob-callus) τυλοῦμαι, τὸλους λαμβάνω. 2) τυλοῦμαι, ἀμβλύνομαι, ἀσπίσθητος γίνωμαι. (γομαι.)

oc-cāpo, pi, ere, (ob-cano) φθίγω. occāpio, opis, o. (occido) εὐκαιρία, καιρός. occasione[m] nancisci, τοῦ καιροῦ τυγχάνειν. capere, καιρὸν

λαμβάνειν. amittere, prae-mittere, τὸν καιρὸν ἀφίειναι, παρίειναι. u. offertur, obvenerit mihi, καιρὸς παραπίπτει μοι. occasione dāta, καιροῦ τυχών, ἀφορμὴν λαθών. o. alio rei ἢ faciendi aliquid, ad faciendum, ut faciam, καιρός, εὐκαιρία ποιεῖν τι, τοῦ ποιεῖν τι. 2) ἀφορμή, εὐπορία. oī occasio non est, ελαίον οὐ πρόχειρόν ἐστιν.

+ occasiōne[m] u. o. (ὅπου. τοῦ occasio) εὐκαιρία, καιρός. Πλ.

occāsus, us, a. (occido) ὅσις, δυσμαί (τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης, τῶν ἀστρῶν). 2) δυσμαί, ὁσπέρα, τὰ δυστικά τοῦ κόσμου μέρη. 3) βίου δυσμαί, τελευταί, ἀφανισμός, θάνατος. 4) πτώσις, συμφορά.

occālo, opis, o. (occo) βωλοκοπία. occātor, oris, a. βωλοκόπος.

oc-cēdo, essi, essum, ere, προσχωρῶ, χωρῶ. alicui obviam, ἀπαντᾶν, ὑπαντᾶν τινι.

occēto, avi, atum, are, (ob-canto) [μετ.] aliquid, προσάδω τι, ᾄδω πρὸς τι. 2) ᾄδω. 3) σιλλάινω, ἐμπρίζω. occēpio, avi, atum, are, (occipio) ἄρχομαι. Πλ.

occīdens, is, a. ὅπου. sol, (μετ. τοῦ occido) ἡ δύσις, αἱ δυσμαί, τὰ πρὸς δύσιν τοῦ κόσμου, ἡ ὁσπέρα. ab oriente ad occidentem, ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμάς.

occīdio, opis, o. (occido) πανωλεθρία, ἐξολοθρεῖσις, ἀφανισμός. hostes occidiōne occidere εἶτα cedere, ἄσδην ἀφανίζειν, πανωλεθροῦς ποιεῖν τοὺς πολεμίους, occidiōne oc-cumbunt, πανώλεθροι ἐξαπώλλυνται.

1. occido, idi, issum, ere, (ob-cado) καταπίπτω, καταφέρωμαι. 2) πίπτω, τελευτῶ, ἀποθνήσκω. 3) οδίνυμαι, μαραινόμεαι. 4) ἀπόλλυμαι, ἀφανίζομαι, φθείρομαι. occidi, ἀπώλωκα. o) ἐπὶ ἡλίου καὶ ἀστρῶν δύσις.

οθαι, καταδύεσθαι, καταφείρεσθαι. occidens sol, ἡ δύσις, αἱ τοῦ ἡλίου δυσμαί. sole occaso, δύντος· εἴτε δευκίτος τοῦ ἡλίου, ante solem occasum, πρὸ δύντος ἡλίου, πρὸ ἡλίου δυσμῶν.

2. occido, idi, isum, ere, (ob-cado) αἴσθ, κατακόπτω, κατακαίω, ἀποκτείνω, διαφθείρω τινά. μεταφ. κατακοπτειν, ἀποκναίειν τινά. αἴσθ pu- gnis, κατακόπτειν, συγκόπτειν τινά κενδύλοις. res est occisa, τὰ πράγματα ἀπόλωλιν.

* occiduous, u, um, (occido) δύνων, δυνάμενος, καταπερόμενος. μεταφ. θνητός, φθαρτός. 2) δουτικός.

+ occillo, are, συγχάπτω. Πλ. occillo, uai, ere, (ob-cano) ᾄδω, φθίγγωμαι.

occipio, eri, eritum, ere, (ob-capio) ἄρχω, ἄρχομαι. hiems occipit, ἡ χειμῶν ἄρχεται ο. loqui, ἄρχομαι λέγειν. cautionem, ἄρχομαι τῇ ᾠδῇ, ἐξάρχω τὴν ᾠδὴν. sermonem cum αἴσθ, ἄρχομαι διαλέγεσθαι τινι, ἐξάρχειν τινά λόγους. occipium est, ἀρχὴ ἐγένετο. 2) αἴσθ, ἐπιχειρῶ, ἐπιβάλλωμαι τινι.

occipitium, ii, ej. (ob-capui) ἐπισθοκεφαλόν, ὀπισθοκρανιον. Πλ.

occidio, ōis, th. (occido) φόνος, ἀναιρέσις. 2) πανωλεθρία.

+ occisor, ōris, ā. (occido) φονεύς, σφαγεύς. Πλ.

occisus, a, um, id. occido.

+ occlamito, are, (ob-clamito) προσβῶ, βοῶ. Πλ.

occludo, si, sum, ere, (ob-claudio) αἴσθ ἢ αἴσθ, κατακλείω, κλείω τινά, ἢ τι. ostium, τὴν θύραν. αἴσθ apud m, κατακλείειν τινά παρ' ἐαυτοῦ. μεταφ. linguam, κατέχω τὴν γλῶσσαν. oclusus, κατέκλειστος, κλειστός.

occlusus, a, um, id. occludo.

occo, avi, atum, are, βωλοκοπῶ. occipit, ἀντι occipit, id. occipio,

oc-cubo, are, καίμαι, τεθαύμαι. occubat umbris, μεταξὺ τῶν σκιῶν κεῖται, ἐστίν.

+ oculco, avi, atum, are, (ob-culco) αἴσθ, καταπατῶ τι. Λιδ.

occulo, lui, lum, ere, αἴσθ ἢ αἴσθ, κρύπτω, ἀποκρύπτω, καλύπτω, επικαλύπτω τινά ἢ τι. [κρύψις.

occultatio, ōis, th. ἀποκρύψις, + occultator, ōris, ā. ὁ ἀποκρύπτων, κρύπτων. Κικ.

occulte, επίθ. μ. σ. κ. ὑπ. κρύβδην, κρύφα.

occullo, avi, atum, are, (εἰσιτ. τοῦ occulo) αἴσθ, ἀποκρύπτω, κρύπτω τι. σ. εἴτε me occulto, ἀποκρύπτομαι, κρύπτομαι.

occulus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (μτχ. τοῦ occulo) κεκρυμμένος, κρυπτός, κρυφτός, ἀπόκρυφος. occultum, i, ō. τὸ ἀπόκρυφον, τὸ ἀπὸ ῥῆτον. in, ex occulto, κρύφα, κρύβδην, λάθρα. occultus homo, ὁ κρυφίνους.

occupho, cubui, cubitum, ere, (ob-cubo) δύνω, δύμαι. 2) mortem, mortis καὶ ποιητ. mortī, πίπτειν, κατείσχεται, ἀποθνήσκειν, τελευτᾷ. occurratio, ōis, th. κατέληψις, κατέσχεσις. 2) ἀσχολία, ἔργον, ποσγμα. 3) ἐν τῇ ῥητορ. ἡ πρόληψις.

occurrans, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (μτχ. τοῦ occupo) ἀσχελος, αἴσθ τὸ occupatum tenet, in re occupatus sum, ἀμφὶ τὸ εἶμι εἴτε ἔχω, ἀσχολοῦμαι περὶ τι.

occupo, avi, atum, are, (ob-capio) αἴσθ ἢ αἴσθ, καταλαμβάνω, κατασχέιν τι. urbem, καταλαμβάνειν, καταλαμβάνεσθαι, κατασχέιν πόλιν. tyrannidem, κατασχέιν τὴν τυραννίδα. somor occupat artus, ὕπνος καταλαμβάνει τὰ μέλη. timor exercitum occupat, φόβος καταλαμβάνει τὸν στρατόν. animus occupatur ab iracundia, ἡ ψυχὴ ὑπ' ὀργῆς κατέ-

χάται. *pavem o. frumento.* τὸ πλοῦτον οἴτου πληρῶ 2) ἀγρολῶ τινα. *occurro.* ἀγρολοῦμαι. 3) κατατίθημι. *pecuniam in pecore, ἀγρόριον εἰς ποιμνίον. pecunias in pecore, δανείζειν ἀγρόριον.* 4) προκαταλαμβάνω, πρῶτον, προϋθίνω. *fugam alcis ferro, εὐθὺν τινὰ κατακτανὼν πρὶν φθῆναι.* *occupavit Numen irajicere, ἐτθην διαδῆς τὴν ποταμῶν. occupat bellum facere, φθάνει πύλεμον ποιεῖσθαι.* εἴτε πο εἰσθῆναι, *prior o. adire, φθάνω τινὰ πρότερος προσελθὼν, προϋθίνω τινὰ προσελθὼν.* 5) ταχύ γινώ τι. *o. alqd facere, σπεύδω, ταχύνω ποιῆν τι.*

occurro, curri x. eūcurri, cursu m, ēre, (ob-curro) προστρέχω. *ad concilium εἴτε concilio, σπεύδω παροχέγεσθαι τῷ συναδρίῳ. ruginē, παραχέγεσθαι τῇ μάχῃ. alcuī, σπεύδω ὑπαντιῆσαι τινι. hostibus, ἀπαντῆν, ὑπαντῆν τοῖς πολεμίοις.* 2) *alcuī, συναντῆν, ἐντυγχάνειν τινί.* 3) *ἀπαντῶ, ἀντιδίδωμι, ἐναντιοῦμαι τινι, ὑπαντῶ, ἀποκρίνομαι πρὸς τι.* 4) *ἀπαντῶ, ἐπικουρῶ, βοηθῶ τινι, καλῶς, θεραπεύω τι.* 5) *ἐπιχειρῶ τινι. negotiis, τοῖς ἔργοις.* 6) *ἀπαντῶ, συμβαίνειν. haec saepe occurrunt, ταῦτα συχνὰ ἀπαντῶ, συμβαίνει.* 2) *alqd mihi εἴτε animo occurrit, ἐπέρχεται μοι τι. παρίσταται μοι τι.*

occursatio, ōnis, θ. τὸ προὔπαντῆν, ὑπάντησις.

occurro, atī, atim are, (ἐπι-τ. τοῦ occurro) προστρέχω. 2) *alcuī, ἀπαντῶ, συναντῶ, ἐντυγχάνω τινί.* 3) *alcuī, ἀπαντῶ, ἀντίαν εἶμι.* 4) *ἀπαντῶ, ἐναντιοῦμαι, ἀντιδίδωμι τινί.* 5) *ἀπαντῶ, ἐπικουρῶ τινι.* 6) *ἐμπίνομαι, alqd occurrat animo εἴτε πηλ καὶ ἀπλῶς occurrat, ἐπέρχεται, παρίσταται μοι τι.*

occursus, us, ā. (occurro) ὑπάντησις, ἀπάντησις, συνάντησις.

**Ocellātis, ūdis, θ. Ωκεαντίτις.*

Ocellātus, ī, ā. Ωκεανός.

Ocellātī, ā, ὀκον. lapilli, πακτικαὶ ψηφίδες, ὀφθαλμιδίστις κοκοσμημένη.

Ocellus, ī, ā. (ὀκον. τοῦ ocula) ὀφθαλμιδίων, ὀματίον, ὀματιδίων. 2) *μεταφ. ὀφθαλμός, ἔκμα, ἄωτος, τι καλλίστον, τιμωτάτον, φίλτατον. ocellē mi! (μακάριά μου) φίλτατε!*

Ocellum, ī, ō. Ωκελον, πόλις τῆς ἰνδίας τῶν Ἀλπεων Κελτικῆς. (χίων.)

Ociōr, ocius, ōciōr, ὀκίων, ὀκίων, τα-

Ocius, ōciissime, ἐπίρ. (σ. κ. ὀκ. τοῦ μετ. θετ. ōcīter, ὀκίως, ταχίως) ὀκύτερον, ὀκύτερον. 2) ὀκύτερον, ὀκύτερον, ὀκύτερον.

Ociissime, ὀκίστα, ταχίστα.

Oenus, ī, ā. Ὀενος, κτίστης τῆς Μαντινῆς. 2) παρσι. dignior obliquo funem qui torquēat Oeno, εἰς ὠτερος τοῦ Ὀενου τὴν τούτου θώμην γὰρ συναγείν, τρυπέσιν' αἰωνίως μα-

τατισπένειν. Προπ.

Ocrea, m, θ. κυνηγίς.

Ocreātus, a, um, κυνηγιδωτός.

Ocreūlum, ī, ō. Ὀκρεῦλος, πόλις τῆς Ἰταλίας. -lānus, a, um, Ὀκρεῦλος, -culānī, s. ol Ὀκρεῦλος.

Ociānānus, ī, um, Ὀκτανιανός, τοῦ Ὀκτανίου. Ociānius, ī, ā, ὁ Ὀκτανίου.

-nā, θ. ὁ Ὀκτανίου.

Ociānus, a, um, (ocīo) ὀκίων.

Ociānum, āpis, τὸ ὀκίων.

Ociānus dēciūmus, a, um, ὀκτιώδης.

ocīes εἴτε ocīens, ἐπίρ. ὀκτιώδης. octingentissimus, a, um, (ocīngenti) ὀκτιόκιστος.

octingenti, m, a, (ocīo-centum) ὀκτιόκιστος.

**ocīpes, ēdis (ocīo-pes) ὀκτιόκιστος. ocīo, ὀκτιό. ὀκτιό.*

Ociūber, bris, e, Ὀκτιόβριος, τοῦ Ὀκτιόβριου μηνός. Calendā Octōbris, αἱ τοῦ Ὀκτιόβριου Κηλῆνδες.

mensis October, ὁ Ὀκτωβριος μῆν.
Octodūrus, i, ἄ. Ὀκτώδωρον, Ὀκτώδωρον, κώμη τῶν Οὐεργῶν ἐν τῇ Κελτικῇ Γαλλίᾳ.

+octōgēnārius, a, um, ἐξ ὀγδοήκοντα συγκαίμενος. ο. palet, ὁ ὀγδοήκοντος πατήρ.

octōgēni, a, a, ἀνά ὀγδοήκοντα.

octōgēsīmus, a, um, ὀγδοηκοστής.

octōgies, ἐπὶ ὀγδοηκοντάκις.

octōginta, αἰλίς. ὀγδοήκοντα.

octōjūges, i. (octo-jugum) ὀκτώ

ἄλγῃ οἰε συζυγνέται.

octōni, a, a, ἀνά ὀκτώ, ἑκαστος

ὀκτώ, ἑκαστοτε ὀκτώ. 2) ποικίλ. ὀκτώ.

octōphidrus, an, ὀκτώφορος. octo-

phoron, οὐ. ὀκτώφορον (τρεῖς).

+octūplīcātus, a, um, ὀκταπλά-

σιας. Λιθ. [τετραπλῆς]

octūplus, a, um, ὀκταπλοῦς, ὀκ-

+octussis, is, ἄ. (octo-as) ὀκτώ

ἀσάφεια. Ορ.

Oculātus, a, um, ὀφθαλμοῦς ἔχων.

oculātus, ὁ αὐτόπτης. ο. inspectio, ἡ

αὐτοψία. male oculatus, δυσώμματος,

δυσωφθαλμος. emere alqd caeca die,

vendere oculata die, ἀνέσθαι τι χρη-

μάτων διὰ χρόνου ἀποδοτέων, πω-

λαῖν δὲ ἐπὶ προθεσμίᾳ. 2) ἐποπτός,

περίεργος.

Ocūleus, a, um, πολυωφθαλμος,

πολυόμματος. Πλ.

+ocūliferēda, a, ἄ. (oculus-

crepus) κολαριζόμενος τοὺς ὀφθαλ-

μούς. Πλ.

Ocūlissīmus, iδ. oculus 2).

Oculus, i, ἄ. (ὄκος, ὄκαλλος,

ὀπτιλος) ὀφθαλμός, ὄμμα. oculis cer-

nere, τοῖς ὀφθαλμοῖς ὀρεῖν. oculo-

los fleetero, στρίβειν τοὺς ὀφθαλ-

μούς. oculos adjicere alicui ἢ ad

alqd, ἐποφθαλμῆν τινι, ὀφθαλμο-

δολεῖν τι. in oculis situm est,

ἐν ὀφθαλμοῖς κεῖται. ante oculos,

ἔμπροσθεν, ἐναντίον τινός. alqm

in oculis habere, ἐν ὀφθαλμοῖς ἔχειν

τινά, προσέχειν τινί. oculis mentis

videre, τοῖς τῆς ψυχῆς ὀμμασιν ὀρεῖν.

in oculis esse oculis ferre alqm,

ὑπερφίλῆν, ὑπεραγαπᾶν τινα. 2) ὀ-

φθαλμός, ὄμμα, τε καλλίστον, φίλτα-

τον, ἄνωτος, ἀνθός. oculo mi! (μά-

τια μου) φίλτατε! κ. ὅπ. oculissime,

παμφίλτατε! 3) ὀφθαλμός, φυτόν,

ἐστὶ ὅτε καὶ ὁ κατὰ γῆς ὀφθαλμός

τῆς βίτης.

Odium, i, οὐ. (μῆγ.) ὠδίων.

odi, [odivī āpaē. osus sum, Πλ.]

odisse, [ἐκ τοῦ ἀρχ. odio, odivī εἶτε

odi, odire] (ὀδύσσομαι, ὠδύσσην)

alqm ἢ alqd, μισῶ τινα ἢ τι. ἐ-

χθάρω τινι oderam, ἐμίσην. odero,

μισῶμαι. odius, a, um, μισήμων.

Odiose, ἐπὶ μισητός, ἀπεχθής.

+odiosus = odiosus. Πλ.

Odiosus, a, um, μ. σ. κ. (Φαίδρ.)

ὕπ (odium) μισητός, ἀπεχθής. 2)

βαρύν, δεινός.

Odium, i, οὐ. (ὠδυσίη, ὠδυσίς), μῆ-

τος, ἀπεχθής. odio perimatus, ὑπὸ

μισους. in odium alicui (alicjs, κτπ.)

venire, incurrere εἶτε odio esso

alicui, ἀπεχθανεσθαι τινι. esso apud

alqm odio εἶτε in odio, ἐν μίσει τινί

εἶναι. odium mihi cum aliquo est,

μισοῦμαι ἀλλήλους. facere odium

rei alicjs, μίσος τινος ἐμποιεῖν. odium

habere, μίσος ἔχειν (μισοῖν καὶ μισεῖ

συναι). 2) ἀχρεῖς, βαρεῖς, ἐχθρῆς. 3)

τὸ μῖσος, ὁ μισητός ἀνθρώπος.

Odor, ōris, ἄ. (ὄω, ὄω) ὀσμή,

ὄσθ' ὅτε καὶ εὐωδία ἢ δυσωδία. 2)

ὀσμή, ἄρωμα, μύρον, ἀλοιφή, κττ.

3) μίσος, ὀσμή, ὑποψία.

+ōdōrātio, ōis, ō. (σπ.) ὀσφρη-

σις, ὀσμή. Κικ.

1. Ōdōrātus, a, um, (odor) ὀσμή-

ρης (εὐωδης, ὄσθ' ὅτε καὶ δυσωδης).

2. Ōdōrātus, us, ἄ. ὀσμή, ὀσφρη-

σις, ὀσφρανσις. 2) ὀσμῇ, ἀποφερά.
 ὀδδῶν, era, erum, (odor-fero)
 εὐώδης. 2) ὀσμῆς εἶτε ἀρώματα φέρων.
 ὀδῶρο, avi, atum, are, (odor)
 αἰσθ, ὀσμῆς πληρῶ τι.

ὀδδῶρο, atus, ari, aiqu, ὀσφραίνω-
 μαί τινας, τῇ ὀσμῇ αἰσθάνομαι, ἐξε-
 τάζω τι. 2) μεταφ. ὀσφραίνομαι τινας,
 ἔχυνώ, στείβω, στείβω τι.

ὀδδῶρ, a, um, μ. σ. ὀσμῆρης
 (εὐώδης ἢ δυσώδης). 2) ὀσφραίνωμενος.

ὀδδῶρ, a, um, ἄ. ὀδῶσαι, ἔθνος
 τῆς θράκης. Odrysius, Ὀδρύσιος,

Odyssea, a, um, Ὀδύσεια. 2) Odys-
 sea portus, ἀκρωτήριον Σικελίας.

Oea, a, um, Ὀία, πῖλις τῆς Λιβύης,
 ἢ τανῶν Τρίπυλιν.

*Oeagrus, i, d. Ὀίαγρος. Oea-
 grus, a, um, Ὀίαγριος, θράκιος.

Oebalia, a, um, Ὀιβαλία, ἐπωνύμιον
 τῆς Τάραντος. Oebalides, a, um, Ὀι-
 βαλίδης, Λάκων. Oebalis, idis, θ.
 Ὀιβαλῆς, Λάκων, Λακωνική, ἔσθ' ἔτε
 καὶ ἡ Σαβίτη γυνή. Oebalis, a, um,
 Ὀιβαλίος, Λακωνικός, ἔσθ' ἔτε καὶ
 Σαβίνος. Oebalus, i, d. Ὀιβαλός.

*Oechalia, a, um, Ὀίχαλία, πόλις
 Εὐβοίας. Oechalis, idis, θ. Ὀίχαλῆς.

*Oechides, a, um, Ὀίχλειδης. Oe-
 cleus, ei, d. Ὀίχλεύς.

oedonomus, a, um, οἰκονομικός.

Oedipodionus, a, um, Οἰδιποδίο-
 νις, Οἰδιπόδιος. Oedipus, i, x. Ὀδῖς,
 ἄ. Οἰδίπους.

Oeensis, e, (Oea) Οἰαῖος.

*Oeneus, ei, x. eos, ἄ. Οἰνεύς.

Oenēus x. Oenēus, a, um, Οἰνήϊος,

Οἰνέϊος. Oenēdes, a, um, Ὀἰνείδης.

Oenomaus, i, d. Οἰνόμαος.

Oenone, es, θ. Οἰνώνη.

*Oenophorum, i, d. οἰνοφόρον,

οἰνοφόριον. Ὀρ.

*Oenopia, a, um, Οἰνοπία, Αἴγινα.

*Oenopius, a, um, Οἰνόπιος. [Πλ.]

*Oenophilum, ii, d. οἰνοφιλικόν,

Oenotria, a, um, Οἰνωτρία, -τρία

x. -trus, a, um, Οἰνωτρίος, Ἰταλική

Oenotri viri, oi Οἰνωτρίοι.

oenus, a, um, ἀπήρχ. = unus. Κ.

*Oestrus, i, d. οἰστρος.

oesus, ἀπήρχ. = osus. Κικ.

Oeta, a, um, Ὀετα, es, θ. Ὀεταίος.

Oetaeus, a, um, Οἰταῖος.

offa, a, um, ὄφα (τῇ σφαίρειδ

φύραμα). 2) ψωμός, κόμμα. 3) βύ-

λος, σφαίριδιον. 4) θρόμβος, ἄμορ-

σώμα κττ. [κατὰ μικρ-

offalim, ἐπιβ. (offa) κατὰ κόμματι

offectus, a, um, ὄδ. officio.

offendiculum, i, d. (offend-

προσκομμα, κώλυμα.

offendo, odi, ausum, ere, (ἐκ τ

ob x. τοῦ ἀφρ. fendo, θείνω) alc

oleui εἶτε ad, in alqd, ἢ alqa re alc

προσκραύω, προσκρίπτω, προσπταί

τί τινα εἶτε πρὸς τι. pedem ad l

men εἶτε limen pede, προσπταί

τὸν πόδα τῷ ὀδῶ, pede offenso, προ

πταίσας, προσκρούσας τὸν πόδα.

minē offenso, προσπταίσας πρὸς τ

ὀδῶν. offendit scarpulum εἶτε in sc

arpulum, ἐξοκέλλει εἰς σκόπελον.

alqm, προσκρούω, ἐντυγχάνω τιν

εὐρίσκω τινά. alqm domi, ἐντυγχ

νω τινὶ οἴκῳ. 3) alqm ἢ alqd προ

κρούω τινί, ἀνῶ τινά, λυπῶ τινά ἢ τ

polypodion stomachum offendit,

πολυπόδιον λυπεῖ τὸν στομάχον. mu

tis robur offenditur animus, ἐ

πολλοῖς ἢ ψυχῇ ἀνιᾶται, πολλοῖς λ

παῖται. offender animi, ἀνιᾶμαι τ

ψυχῇ. consulare nomen offendebat

τῷ ὀπατικῷ ὀνόματι ἐλυποῦντο,

χθόντο. 4) in alqm, in alqa re, προ

κρούω, μέμφομαι τινί. 5) in al

re, προσκρούω, προσπταίω, πταί

σφάλλομαι ἐν τινί εἶτε περί τι. ὀρ

alqm, προσκρίπτω, προσκρούω τιν

apud iudices, ἀποτυγχάνω ἐν δικ

στηρίῳ. tetra martius offendit, κα

γῆν καὶ ὁλόκασαν ἐσφάλη, προσέ-
πειται culpa ducis offensum est, αἰ-
τίᾳ τοῦ στρατηγοῦ τὸ σφάλμα ἐγένετο.
offensa, ae, θ. (offendo) προσ-
κρούσις, κρούσις. 2) πρόσκρουσις,
πρόσκεισμα, ἀπέχθεια. 3) λύπη, ἀνία-
+offensator, oris, ᾱ. ὁ προσ-
παύων, πταίων. ἄκρ. γρ.

offensio, ōis, θ. (offendo) προσ-
κρούσις, κρούσις. 2) προσκεισμα. 3)
πρόσκεισμα, πρόσκεισμα, ἀνία, λύ-
πη. 4) καγέξια, νόσημα.

offensivocula, ae, θ. (ὅσοι. τοῦ
offensio) μικρὸν πρόσκεισμα. 2) μι-
κρὸν πταίσμα, σφάλμα.

offenso, avi, atum, are, (ἐπιτ. τοῦ
offendo) [σπ.] προσκρούω, προσκίπτω.

offensus, a, um, μ. σ. (μτχ. τοῦ
offendo) ἀνιῶμενος, λυπούμενος, ἐσθ'
καὶ ἀπαχθής.

offero, obtuli, oblātum, offero,
(ob-fero) αλεῖν alqd, προσφέρω τινί
τι. dii se nobis non offerunt, εἰ
πρὶ ἡμῶν οὐκ ἐμφανῆς γίνονται.

offerre se venientibus, ὑπαντῆν τοῖς
ἐρχομένοις. melius offeritur, φθός
παύσεται, ἐπιπτεῖ. se offerre de-
mentiae, ὄντιν ἐλάναι τῇ ἀνοίᾳ τινός.

se periculis ἢ in discrimen, δίδοναι
αὐτὸν εἰς κίνδυνον. alqd (dii) προσ-
φέρειν, ἀνατιθέναι τι (τοῖς θεοῖς).

aleui operam suam, προσφέρω, προ-
τείνω τινί τὴν συμπράξιν. 2) προσ-
φέρω, παρέχω, δίδωμι τινί τι. in-
juriam aleui, ἀδικεῖν τινά. laetitiam

aleui, προσφέρω, παρέχω τινί χαράν.
mortem aleui, θάνατον τινί φέρω.

ucium, πένθος τινί παρέχω, ἐμποῶ.
+offermentiae, arum, θ. (of-
fero) προσφορά, κομ. πληγαί. Πλ.

officina, ae, θ. (ἀντί. officium,
κ. τοῦ officium) ἐργαστήριον, δημιουργ-
εῖον. αἰτια, τὸ χαλκεῖον, χαλκουργ-
εῖον. αἰτια, τὸ σιδηρουργεῖον. 2)

εργασία, δημιουργία.

officio, eci, eciui, ere, (ob-facio)
αλεῖν, ἐναντιοῦμαι τινί, βλάπτω τινά
ἢ τι. 2) ἐμποδῶν τινί εἶμι ἢ γίγνο-
μαι. arripuit, ἐμποδῶν εἶμι τῷ ἡ-
λευμένῳ, ἐμποδῶν εἶμι τῷ ἡ-
λευσθῆναι. umbra terrae soli officiens,
ἡ τῆς γῆς σκία ἐμποδῶν οὐσά τῷ ἡ-
λίῳ. 3) alqd, καλῶ, διακαλῶ τι. 4)
σπ. οὐδ' παραγίγνομαι, παρεργίζομαι.

officiūse, ἐπιθ. μ. σ. κ. ἡ. ὑπ-
ηρετικῶς, θεραπευτικῶς, προθύμως.
officiōsus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ-
ηρετικός, θεραπευτικός, πρόθυμος.
ὕπηρεται τινί, πρόθυμος. 2) καθή-
κων, πρέπων, δικαίος.

officiūm, ii, ō. (ἀντί. officiūm)
ἐκ τοῦ opus κ. (acio) ὑπηρεσία, ὑπουρ-
γία, χάρις. aleui officium praestare,

ὕπηρεται τινί. 2) τὰ ὑπηρετικόν, θε-
ραπευτικόν, προθυμία. summo offi-
cio praeditus, προθυμότερος ὑπηρε-
τεῖν. 3) τὰ καθήκων, προσήκων, δέον.

εργον. esse in officio, εὐμενῆν τοῖς
καθήκουσιν. amicitiae officium, ἐρ-
γον φίλιας. officium facere, ἐκτερεῖν.

officio fungi, officio satisfacere,
πράττειν εἴτε ποιεῖν τὰ δέοντα, ἀπο-
τελεῖν τὰ προτῆκοντα εἴτε καθήκον-
τα officium deserere, officio dees,

ση, ἀλλεῖπειν τῶν καθήκόντων. of-
ficium aleis est dicere εἴτε ut dicat,

καθήκει, προσήκει τινί: λέγειν. canes
languantur officio laporum, οἱ κύνες
πράττουσι τὰ τῶν λυκῶν. celebrare

officium nuptiarum, τὰ τοῦ γάμου,
τὰ περὶ τοὺς γάμους ἐπιτελεῖν. su-
prema officia, τὰ περὶ τοὺς ἀποθα-
νόντας νομίζεσθαι εἴτε νομιζόμενα. 4)

ερχή, ἄρχοντες.
off-igio, ere, (σπ.) alqd, προσπ-
γνυμι, προσήλω τι.

+offirmare, ἐπιθ. ισχυρῶς, με-
δαίως. Σουστ.

offirmatus, a, um, μ. σ. (μτχ.
τοῦ offirmo) ἐχυρῶν, ὠκύνων.

offirmo, ανι, αium, are, alqd, στερεω, βεβαιω τι. 2) ο. me εἶτε ἀπλῶς offirmo, ισχυρίζομαι. [τι. Πλ.

+of-flectio, ere, alqd, ἐπιστρέφω offrenatus, α, um, (ob-freno) μεταφ. χαλινωθείς.

officia, α, θ. (ob-fusus) εὖχος, φύκιον, ἐντριμμά. 2) μεταφ. ἐν τῷ πλ. ἢ τέχνῃ, ὁ δόλος.

+offūla, α, θ. (ὕπεκ. τοῦ offa) φωμίον, κόμμα. [πω τινι. Οὐδὲν.

+of-falgeo, lsi, ēre, aleni, ἐπιλάμ- of-fundo, ūdi, ūsum, ēre, alqd, ἐπιχέω, παραχέω, παραθέλλω τι. cibum, τροφήν, offundi, καταπίπτειν, γαστρί γεῖσθαι. 2) alqd alcui, ἔσθ' ὅτε καὶ alga re alqm, καταχέω τί τινος. noctem rebus, νόκτα τοῖς πράγμασι. terrorem alcui x. terrore alqm, ἐμβάλλειν τινὶ φόβον, ἀνατιμπάναται τινὰ ἐξόδον. nobis aer offunditur, ὁ ἀήρ ἡμᾶς περιβρέτ. 3) alqd, ἐπισκοπεῖ, ἀμαυρῶ τι.

offusus, α, um, ἰδ. offundo.

og-gannio, ἰνι x. ii, itum, ire, (ob-gannio) κτυπῶμαι, ψιθυρίζω. alcui alqd ad aurem, ψυθυρίζω τινὶ τι. (πρὸς τὸ οὖς). Ter.

og-gero, essi, estum, ēre, (ob-gero) alcui alqd, προσφέρω τινὶ τι. Πλ.

Oggygius, α, um, Ωγγύγιος.

oh! ἐπιφών, ὦ! Κωμ.

ohē x. ohe, ἐπιφών. ὦ! ὦ!

Oileus, ῥι x. εὖς, α. Οἰλεύς. Oileus, α, um, Οἰλείος, τοῦ Οἰλέως. Ajax Oilei εἶτε Oileus, Αἴας ὁ Οἰλέως εἶτε ὁ Οἰλιάδης. Oíliides, α, α. Οἰλιάδης.

Olibia, α, θ. Οἰλία, πόλις τῆς Σαρδου. Olibiensis, α, τῆς Οἰλίας.

olca, α, θ. ελαία (δένδρον). 2) ελαία (ὁ τῆς ελαίας καρπός), ελαιάς.

oleaginus, α, um, ἐλάτινος. 2) ἐλατωδής, ἐλατωειδής.

olearius, α, um, τοῦ ἐλαίου, ἐλατη-

ρός, ἐλαιοδόκος. 2) olearius, α. ὁ ἐλαιοουργός, ἐλαιοπώλης.

Oleāros, i, θ. Ὠλέαρος, Ὠλέαρος, νῆσος, τανὺν Ἀντίπαρος.

oleaster, (ri, α. ὁ ἔλαιος, ἡ ἀγριελαια, ὁ κότινος.

Olenus, i, θ. Ὠλένος, πόλις τῆς Αἰτωλίας. Olenius, α, um, Ὠλένιος, Αἰτωλός.

oleo, ui, ēre, (odor, ὀδω) ὀξω, ἀπόξω. heno, jucunde, εὖσμεῖν, ἡδύξειν, alqd, ὀζειν τινός. vina, unguenta, ὀζειν οἴνου, ἐλοιφῶν. μεταφ. malitiam, ὀζειν κακίας. 2) αὐ ὀξω, εὖσμεῖν. 3) κακὸν ὀξω, δυσώδης ἢ βαρύτερος εἰμι.

oleum, i, οὐ. ἔλαιον. 2) μεταφ. τὸ ἔλαιον, ἡ παλαιστρά, ὁ ἀγών, πόνος, κ. τ. τ.

olfacio, eci, actum, ēre, (oleo-facio) alqd, ὁσφραίνομαι τινος. folia laurus olfacta, φύλλα δαρυνῆς ὁσφρανθέντα. μεταφ. nummum, ὁσφραίνεσθαι, αἰσθάνεσθαι, ἀνιχνεύειν τὸ νόμισμα.

olfacto, ανι αium, are, [ἐπιτε. τοῦ olfacio] (ἀρχ-) alqd, περισσφραίνομαι τι. 2) μεταφ. ὁσφραίνομαι τινος προαισθάνομαι τι.

olīdus, α, um, (oleo) ὁσμήρης, ὀξων. 2) ὁσμήρης, δυσώδης, βαρύτερος.

olim, ἐπὶ. ποτέ. prius olim, πρότερόν ποτε. ο. si, ián ποτε. ο. cum, ὁπότε, ὁπότεν. ο. dant, ἔσθ' ὅτε διδοῦσι. 2) ποτέ, πάλαι, πρὶν, τὸ παλαιόν. sic ο. loquebantur, οὕτω ποτέ (τὸ παλαιόν) ἔλεγον. dixit olim, εἶπέ ποτε. ο. jam, πάλαι, πολὺν ἤδη χρόνον. ο. furor, αἱ πάλαι (αἱ πρὶν) μανίαι. 3) πάλαι, ἄρτι. 4) ποτέ, ὑστερόν ποτε. ο. prudeat, ὠφελήσει ποτέ. ὅ) quid est ο. melius, τί ποτε κάλλιον ἐστιν.

olitor, oris, α. (olus) λαχανήτης. olitorius, α, um, (olitor) λαχα-

νικίς, λαχανόρος. forum o. ἡ τῶν
λαχάρον ἀγορά, τὰ λάχανα.

Oliya, ω, θ. = olea, ἔλαια = (τὸ
δένδρον ἢ ὁ κλάδος ἐλαίας).

Oliuētum, i, ου. ἐλαιών.

*Oliuifer, ora, erum, (oliya-fero)
ἐλαιόφορος.

Olium, i, ου. = oleum.

olla, α, η. χύτρα.

olli (ἀπηργ.) ἀντὶ τοῦ illi. ollis =

illis. ollus, olla = illus, illa.

*Olor, oris, α. κύκνος.

*Olorinus, α, um, κύκνειος, τοῦ
κύκνου.

Olus, ōris, ου. (helvella, χλόος,
χλόη) λάχανον. κατ' ἐξοχὴν ἡ κράμβη.

Olysculum, i, (ὀσκ. τοῦ olus) λα-
χανίον, λαχανίδιον.

Olympēni, iδ. 2. Olympus.

Olympia, α, θ. Ὀλυμπία. — piacus

κ. pius, α, um, Ὀλυμπιακός. — πικρός.

Olympias, ādis, θ. Ὀλυμπιάς. 2)

olympias, ὀλυμπιάς (τετραετία).

Olympiōnes, α, α. ὀλυμπιονίκης.

Olympius, α, um, Ὀλύμπιος, τῆς

Ὀλυμπίας. Olympia, urum, ου. τὰ

Ὀλύμπια. O. vincere, coronari, τὴ

Ὀλύμπια νικᾶν, στεφανοῦσθαι, ἀνε-
λεῖσθαι. 2) Ὀλύμπιος, τοῦ Ὀλύμπου.

Olympium, ii, ου. Ὀλύμπιον εἴτε Ὀ-
λυμπιεῖον, ναὸς τοῦ Ὀλύμπου Διός.

1. Olympus, i, α. Ὀλύμπος, ὄνο-
μα ἑρέων τινῶν, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ

ἐν Θεσσαλίᾳ Ὀλύμπος, ἡ εἰς τῶν
θεῶν καὶ Μουσῶν. 2) Ὀλύμπος, ὁ

τοῦ Μαρσίου μαθητής.

2. Olympus, i, θ. Ὀλύμπος, πόλις

τῆς Λυκίας. — pēni, α. οἱ Ὀλυμπῆνοι.

Olymhus, i, θ. Ὀλυνθος. Olyn-
thii, orum, α. οἱ Ὀλυνθῖοι.

Opiusum, i, ου. βόειά χάλκιος.

Omen, īnis, ου. (drg. omen, ἐκ

τοῦ us, oris) φήμ. κληδών, οἰωνός,
σημαίον. omen capere, οἰωνίζεσθαι.

placet omen, τὸν οἰωνὸν δέχομαι.

date candida omīna, εὐφημεῖτε. se-
cundo omīne eo, αἰετοῖς οἰωνοῖς χρη-

σαμένος πορεύεσθαι. vates canit omī-
na, ὁ μάντις φήμ. μαντεύεται. 2)

εὐχῇ faustis omīnibus prosequor,
εὐφημῶν εἴτε εὐφημίαις προπέμω.

+ omīnator, ōris, α. οἰωνιστής.

Omīnor, atus, ari, (omen) alcui

alqd, οἰωνίζομαι, μαντεύομαι, προ-

σημαίνω τινί τι.

+ Omīnosus, α, um, (σπ.) ἀπεισιος.

Omīssus, α, um, μ. ο. (μτχ. τοῦ

omīto) ἡμελημένος, ἀμελής.

Omīto, īsi, īssum, ēre, (ob-mīto)

alqm ἢ alqd, παρίημι, ἀφήμι, ἐω

τινα ἢ τι. arctā, ἀφίεναι τα ὄπλα.

omīto me, ἀφες με. ο. animam, α.

φήμι τὸ πνεῦμα, τελευτῶ. Irēsi-

tiām, ἀπαλλάττεσθαι, παύεσθαι τῆς

λύπης. consilium, ἀπογινώσκειν τὴν

βουλὴν. pietatem, παρίεναι, παρ-

λείπειν τὴν εὐσέβειαν. īgnis esse,

παύεσθαι τῆς ἐργῆς εἴτε ὀργιζόμενος.

omībus rebus omīssis, εἰσας πάν-

τα. 2) alqd, εἰσθ' ὅτι κ. do re, πα-

ρίημι τι, παρίημι περὶ τινος, ἐω τι.

ut hoc omītam, ἵνα παρλίπω τοῦ-

το, τοῦτο εἴτε περὶ τούτου παρίσθω,

ταῦτα ἐώμεν.

+ omīffer, ora, erum, (omnis-
fero) παμφόρος, παντοφόρος. Of.

omīgēnus, α, um, (omnis-genus)

παγγενής, παντοίος.

omīno, ēpi, (amnis) πάντως,

πάντα, πάμπαν, παντάπασι. nihil

omīno. τὸ παρὰπαν οὐδέν, τὸ πάμ-

παν. ο. non potest, παντάπασιν οὐ

δύναται. 2) ὅλως, καθόλου, τὸ παρὰ-

παν. homīnum genus aut ο. ανήμα-

lium, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἡ καθό-

λου τὸ τῶν ἐμψύχων, ἡμίση ο.

πάντε μάλιστα, οἱ πάντες πάντε. 3)

μέντοι, μέν. [παγγενέστερα.

*omni-parens, ntis, παγγενέτης,

*omni-potens, ntis, παντοδύνα-

μας, πάντοκράτωρ, παντοκράτειρα.

omnis, e, pñc. omnia, πάντα, τὰ πάντα. omnes Macedones, πάντες οἱ Μακεδόνες. omnes Macedonum, οἱ πάντες Μακεδόνες. omnia facere, ἡ, πάντα ποιεῖν, ὅπως. omnia quaecunque, πάντα, ὅσα. alicui omnia anni, πάντα εἴτε ἀντὶ πάντων τινὲ ἀντὶ. ante omnia, πρὶ πάντων. omnia εἴτε per omnia, πάντα, ὅς· πάντες, κατὰ πάντα. omnia omniom, πάντα πάντων alia omnia, εἴτε ἄλλως omnia quam, πάντα τὰ πάντα. alia omnia quam quae vis, πάντα τὰ πάντα ὧν βούλει. 2) πᾶς, ἕκαστος. o, eques, πᾶς, ἕκαστος ἵππος. 3) πᾶς, ἄπας, ὅλος. o. Gallia, πᾶσα ἡ Γαλλία, ἢ ἡ Γαλλία. omnis in hoc sum, ὅλος περὶ τούτου διακρίβω. 4) πᾶς, παντοῖος, παντρεπής. [νός.

+ omni-vagus, a, um, παντοπλᾶ-

+ omni-totus, a, um, (τοῦ) πᾶν-

των ἢ πασῶν ἐπεχόμενος.

Omniale, es, θ. Ὀμνιάλῃ.

Onāgrus, i, á. ὄναγρος, ἄγριος ὄνος.

+ Onchesmites, m, á. (ὄνον. ven-
tus) Ὀγγημίτης, ἄνεμος ἀπ' Ὀγγη-
μου τοῦ τοῦ Ἠπείρου πνέων. Κικ.

Onētārius, a, um, φορτικός, φορ-
τηγικός. -ria, m, θ. φορτικὸν πλοῖον,
φορταγωγὸς ναὺς, ἑλκὴς, φορτίς.

onero, avi, atum, are (onus alicui
ἢ alicui, φορτίζω τινὰ ἢ τι. alicui ἢ
alicui alicui re, γεμίζειν τινὰ ἢ τί τι-
νος. naves armis, γεμίζειν τὰς ναυς
ὅπλων, ἐντιθέναι ταῖς ναυσὶ φορτία
ὅπλων. onerata plaustra, γεμμένα
ὀχήματα. membra sepulcro, ἐπιχύν-
ουμί τινι τύμβον. oneratus vino,
βεβαρημένος οἴνῳ. cibus onerat, ἡ
τροφή βαρύνει, δύσπεπτος ἐστίν. hu-
merum pallio, περιβάλλεσθαι τὸ ἱ-
μάτιον. 2) alicui, ἐγκυον ποιεῖν, πλη-
ρῶ τινα. 3) μεταφ. ἐνοχλῶ, βαρύνω
τινὰ. alicui injuriis, βαρύνειν τινὰ

ἀδικίαις. maledictis, καθορίζειν τινὰ.
nullis oneratus, κακῶν γέμων. 4)
πληρῶ τινὰ τινος. alicui are, πληρῶν
ἐμπιμπλᾶναι τινὰ ἐλπίδος. 5) alicui,
ἐπιβαρύνω, βαρύτερον ἢ δεινότερον
ποιῶ τι. 6) alicui alicui ἀντὶ τοῦ alicui
alicui re, ἐντιθεμί, ἐμβάλλω τινὶ τι,
γεμίζω, πληρῶ τί τινος.

Onērōsus, a, um, μ. σ. βαρὺς,

βαρύνων. 2) μεταφ. φορτικός, ὀχληρὸς.

onus, eris, ou. (ὄνος?) φορτίον.

ἄχθος, (πλοῖον, ὄνον, ἀνθρώπου κτ.)

2) o. naturae εἴτε gravidi ventris, τὸ

κύημα, ὁ γόνος. 3) o. ciborum εἴτε

ventris, ὁ ἀπόπατος, ἡ κόπρος. 4)

μεταφ. τὸ ἄχθος, βάρος ἢ ὀχλησις.

onere esse alicui, ἄχθος φέρειν, ὀ-

χλησιν παρέχειν τινὶ, βαρύνειν, ἐνο-

χλεῖν τινα. 5) βάρος, ὀχλησις, τούτι-

στιν ἀρχὴ εἴτε ὑπερβολὴ πολυπορίας.

alicui injungere onus, βάρος τινὶ ἐπι-

τιθέναι. onus suscipere, βάρος ἐπι-

δεχέσθαι. 6) βάρος τῶν πόνων. on-

eribus pressus, βεβαρημένος φόβῳ,

πυκνόμενος ὑπὸ τοῦ βάρους τῶν πόνων.

Onustus, a, um, (onus) φορτο-

σμένος. navis frumento (frumentū

Ταχ.) onusta, ναὺς οἰκὸς γεμυστα.

onustus praeda, μεστός λείας. on-

ustus auri (Πλ.), χρυσῷ πεφορτισμένος.

2) μεταφ. o. corpus, βεβαρημένον τῇ

ἡλικίᾳ σῶμα. 3) γέμων, μεστός

πλήρης τινός. latitia, μεστός χαρᾶς.

4) μεστός (ἰσοματών), κορεστός.

οὐχ, ŷchis, á. οὐχ, ἡ λεία καὶ

τὸ εἶς αὐτῆς σκευός.

ὀρᾶχίλας, ális, θ. (orācus) [στ.]

τὸ σκύριον, σκιά. [σκιάζω τι.

ὀρᾶco, avi, atum, are, alicui, ἐπι-

ὀρᾶcus, a, um, μ. † σ. κ. † ὀ-

σκύριος, σκυριός, ἐπίσκυριος, κατηρενής.

2) σκυριός, σκοτεινός.

ὀρεlla, m, θ. (ὀρεκ. τῷ opera)

μικρὰ ἐργασία.

ὀρεra, m, θ. (oras) ἐργασία, ἔργον.

πόνος, ἐπιμελεία. operam alicui rei
 dare, ἐπιμελείαν εἰτε σπουδὴν ποιεῖ
 σθαι περὶ τι, εἶναι εἰτε γιγνεσθαι
 περὶ τι, οὐ διαί, ἐπιμελίσσθαι, σπου-
 दाῖν πῶς. operam consumere, po-
 nere in rem, operam insumere, con-
 sumere in rem, πόνον ἀναλίσκειν εἰς
 τι, πράττειν εἰς τι. perire, edere
 operam fortium virorum, διατρί-
 βεσθαι ἔργον ἀνδρείων. data opera,
 ἐπιμελῶς. dedita opera, ἐξισπότηδες,
 ἐκ πορνείας. unā opera αὐα, ὁμοῦ
 meā, τοῦ, sua, opera, etc. συνερ-
 γούντος ἐμοῦ, δι' ἐμοῦ, δι' ἐμέ, κ.τ.λ.
 opera, ἔργω. opera pretium est, καὶ
 ἄλλως opera est, αἰεὶν ἔστι, πούρ-
 γον ἔστιν. opere pretium fateri,
 αἰεὶν ἔστι ποιεῖν, πούργον τι ποιεῖν.
 2) operam dare alicui, ὑπηρετεῖν τινί.
 κατ' εἰσὶν δὲ προσχεῖν τινί, ἄκρο
 θεοῦ τινος. 3) τὸ καθ' ἡμέραν ἔρ-
 γον, ἢ τῆς ἡμέρας ἔργασια. 4) πραγ-
 ματεία, σύγγραμμα. 5) est mihi ope-
 ra, μελέη μοι, σχολάζω. 6) ἐργάτης,
 μισθωτός, μισθώρως.

ὁπῆργιος, ὁ, ὠμ, (opera) ἔργα-
πιμος, ἐργαζόμενος. ο. homo εἴτε ἂ
πῶς operarius, ἄ, ὁ ἐργατής, ἐρ-
γαστής. operaria, π, θ. ἡ ἐργάσιμος
ἔταρα, ἡ τῷ σώματι ἐργαζομένη.

ὀπηρεῖν, i, σὺ. (operio) πῶρα,
ἰπιθη.α, ἰπιδλ.α.

+ōperimentum, i, ōs. (operio)
ἐπιθάλπει, σκεπασμα. Κίχ.

Ὀπέριο, ρυί, ριυμ, ἱρε, (ἐκ τοῦ οὐ
κ. τοῦ ἀχρ. péroio) αἰσιν ἢ αἰσθ. τοῦ
καλύπτει τινα ἢ τί τινα. nos terras
operit, ἢ νῦν τὴν γῆν καλύπτει. ο.
caput, καλύπτεται τὴν κεφαλὴν. ο.
culos, κλείω τοὺς ὀφθαλμούς. ostium,
προστίθῃμι, κλείω τὴν θύραν. 2) με
ταφ. καλύπτω, κρύπτω, ἀποκρύπτω
τι. 3) μεταφ. operit infamiam, ἀτι-
μῶς μιστῶς.

ἔργον, alus, ari, (opus) ἐργάζο-

μαί, ποιῶ, ἰσχυρῶ, ἐν τῷ ἁγρῶ. ο-
peratus, ἐργαζόμενος. 2) ἐνεργῶ 3)
οἰκοῦν, σπουδάζω, σπουδῆν εἶπε
ἐπιμελεῖσθαι ποιοῦμαι περὶ τι. 4) ο.
sacris, λειτουργῶ (ποιῇ. ἔδω. ὁρίζω)

ὁπέρουσε, ἐπὶ ῥ, ἐπεπόνως, 2) ἐπὶ
λαλῶς.

ὁρεῖδους, α, um, μ. σ. κ. † ὁ-
πολύπνοος, ἐπίπνοος, ἐργαστικός. 2)
ἐνεργής. 3) πολυπνοός, πολλὰς πό-
νοους παρέχων.

ὁπεριαι, ἰ, σβ. (operio) τὸ ἐπι-
κρυβεν, τὸ ἀποκρύπτειν, τὸ ἄδυταιν.

ŏpertus, a, um, "δ. operio.

Ops, 40, 28 ops.

Ὀφίας, ἁδὶς, θ. Ὀφίας, ἡ τοῦ
Ὀφίας, τῆς.

*Ὁ, ἡ, ἦ, οὐ, αἰ. Ὁρίωνιδος.

ΟΡΦΙΣΜΟΣ, ο, ὁ. Ὀρφισμός, ἱεροῦτον
ὄνομα τῆς νήσου Κυπρου. Ὀρφῆσιος,
δ. ὑμν. Ὀρφισμοί, Κύπριος.

+oribolmias, æ, á. ὀρθολμίασις
(ὀρθός). Πλ. ἐπικύρως.

†*ōpōter*, ēra, ērom, (opus-ferō)
ōpōlex, īcis, ē. (opus-facio) *ōp-*

μιουργός, πλαστής. 2) δημιουργός, τεχνίτης. κατ' εἰσροήν δε· ὁ χειροπέ-

χρησ., ὁ βάναντος. 3) θ. ἡ δημιουργία, πλάσις. [εργαστήριον. Πλ.

+ ὁρίσσεινα, π. θ. δημιουργεῖον,
ὁρίλιο, ὀνίς, α. (οἰσπόλος) ποιμήν.

+ōrīte, ἐπὶ β. λιπαρῶς, πολυτε-
λῶς. Πλ. [τοῦ Ὀπισθίου]

Ōrīmīānus, n. υπὶ, Ὁπρὶμ ενός,
ōrīmīas, ātis, θ. τὸ λιπαρόν, πο

Ὁ ὁμῖος, α. um, Ὁπίμος, τοῦ Ὁ-

ρίς, πολυτελής. spolia opima, τὰ σκῦλα, κατ' ἐξοχὴν δὲ, τὰ ἀπὸ τοῦ τῶν πολεμίων στρατηγοῦ. [οἰητός.]

opinabilis, e, (opinor) δοξαστός, ὀρίναίσις, οἰσις, θ, (opinor) δοξασίαι, οἰησις.

+ ὀρίνατορ, ὀρις, ἀ. δοξαστός. Κικ. ὀρίνατς, α, um, (μτχ. τοῦ opinor) παθ. δοξαστός, δοξαζόμενος.

ὀρίσις, οἰσις, θ, δόξα, δόκησις, εἰησις, δοξασμα, οἴημα opinionem de re concipio, δόξαν περὶ τίνος λαμβάνω, δόξα γίγνεται μοι περὶ τίνος. illius opiniois sum, ταύτῃ ἐκείνην δοξάζω. opinione vulgi, κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν εἴτε γνώμην. ut o. mea est (feri), κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν. contra opinionem, παρὰ δόξαν. celerius opinione, ὅσσον δόξης. vanit mihi in opinionem, ἐπέρχεται μοι, ἐπὶ νοῦν ἔρχεται μοι. 2) δόξα, φήμη, δόκησις, opinionem virtutis habere, δόξαν ἀρετῆς ἔχειν. 3) δόξα, εὐδοκμία.

+ ὀρίνιδος, α, um, μ.δ.π. (opinio) δόξας πολλὰς ἔχων. Κικ. (ἀμφ. γρ.)

opinor, atus, ari, δοξάζω, οἰομαι. a) qd, δοξάζειν τι, multa falso, πολλὰ ψευδῆ δοξάζειν. loquor, ut opinor, λέγω, ἢ διανοοῦμαι. malo de alio, κακόν τι περὶ τίνος δοξάζω. παρενθετικῶς. ut opinor, εἴτε ἀπλῶς, ὀρίνο, ὡς ἔγωμαι, οἶμαι.

ὀρίπατο, ἐπὶ β. πολυτελῶς, μεγαλοπρεπῶς, θαυσιλῶς.

ὀρίπατος, α, um, (opes-pato) πολυτελής, θαυσιλής.

Opis, is, θ. Ὀπίς, εἴτε Οὔπις (Νόμισμα καὶ ἐπὶ κλησὶς Ἀρτέμιδος).

+ ὀρίσθηγράβος, α, um, (οπ.) βπισθογράφος.

ὀρίτιλτορ, ατς, ari, (ops-tuli) αλεμὶ, ἐκιοῦρῶ, βοηθῶ τινι.

ὀρῶβαςάμπει, ι, οὔ. (οπ.) τόπος, ἔρθε φῦται· τὸ ὀρῶβαςάμπεον. Ίουστ.

+ ὀρῶβαςάμπε, ι, οὔ. ὀρῶβαςάμπεον. Ίουστ.

oportet, iuli, ēre, δεῖ, χρῆ, εἰκός ἐστιν. hoc non oportuit fieri, τοῦτο οὐκ ἔχρη, οὐκ ἔδει γενέσθαι. pecuniam dare oportuit, εἶδει τὰ χρήματα δοῦναι. sic oportet, οὕτω χρῆ γενέσθαι· εἴτε ποιεῖν. iudices videant oportet, δεῖ σκοπεῖν τοὺς δικαστάς. exstent vestigia oportet, εἰκός ἐστιν ὑπάρχειν ἴχνη.

+ ὀρ-pango, ēre, προσπλήγνυμι. Πλ.

+ ὀρ-pecto, ēre, κομ. διατίλλω, κατατίλλω, καταβοινῶ. Πλ.

+ ὀρ-pedo, ēre, αλεμὶ, καταπέρδω τίνος. Ὀρ.

oppetior, portus, iri, αλqm ἢ αλqd. καρπιοκῶ, περιμένω, ἀναμένω, προσδοκῶ τινὰ ἢ τι.

op-peto, ἱγὶ κ.ἱι, ἱlum, ēre, αλqd περιπίπτω τινί. mortem o. εἴτε ἀπλῶς + ὀρpeto, (θάνατον ἐπισπεῖν παρ' ὀμήρῳ) τελευτῶ, ἀποθνήσκω.

oppidāus, α, um, (oppidum) ἀστικός. oppidani, opum, ἀ. εἰ ἀστροί, οἱ πολῖται (οὗτως ἐλέγοντο οἱ κατοικοὶ τῶν ἄλλων πόλεων πλὴν τῆς Ῥώμης). 2) μικροπολιτικός. [λεῖς.

+ ὀρpidatim, ἐπὶ β. (οπ.) κατὰ πόρpido, ἐπὶ β. (ἐπιπέδω) κομιδῇ, πᾶν, πάντως. 2) πᾶν μὲν οὖν, πᾶν γε, μέλιστα.

oppidulum, ι, οὔ. (ὑποκ. τοῦ oppidum) πολισμάτιον, πολίχνην, πολίχνη.

oppidum, ι, οὔ. (ἐπιπέδον?) ἄστν, (τὰ ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν τειχῶν) 2) πόλις, πόλισμα, τόπος.

op-riguro, avi, atum, are, αλqd, ἐνεχυράζω τι, ἐνεχυρόν δίδωμι εἴτε τίθεμαι τι.

op-rilo, avi, atum, are, (οπ.) αλqd, ἐπιφράττω, ἐμφράττω, ἀποφράττω τι.

op-pleo, ēti, ētum, ēre, αλqm ἢ

alqd alqd re, ἀναπλήρηται, καταπλήρηται, πληρῶ τινα ἢ τί τινος. alqm pmda, φορτίζειν τινά λεία, γαμίζειν τινά καυρώων. Graecisim hmo opinio opplevit, τὴν Ἑλλάδα αὐτὴ ἡ γνώμη ἐνέπλησεν. opplevit aliqua re, πλήρης, μεστός, γέμων τινός.

op-rūno, ōsuī, ōsūam, ēre alqm ἢ alqd alcuī, ἀντιτίθημι, ἀνθίστημι, ἀντικατῶ τινα ἢ τί τιν· πρὸς τινα, πρὸς τι. sc venientibus, ἀνθίστασθαι τοῖς ἐρχομένοις. sc periculis εἴτε ad pericula, ἀντιτάττεσθαι πρὸς τοὺς κινδύνους. moles opposita fluctibus, χῶματα προσεδόχημα πρὸς τὰ κύματα. luna soli opposita, ἡ σελήνη ἀντικείμενη τῷ ἡλίῳ. opponitur virtutum, ἐναντιοῦται ἡ κακία τῇ ἀρετῇ. o. armatos ad introitum, ἀντιτάττω ἐνὸπλους πρὸς τῇ εἰσόδῳ. ille anulum opposuit, ἐκεῖνος τὸ δακτύλιον ἀντίθηκεν. 2) προτίθω, προσέχω, προτείνω. manum ori εἴτε οὐ os, προσφέρειν, προστιθεμαι τὴν χεῖρα πρὸς τὸ στόμα. manum ante oculos, προσχεῖν τὴν χεῖρα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. auriculam, προτείνειν τινὶ τὸ οὖς. fores, προστιθεμαι τὴν θύραν. alcuī formidines, προτείνειν, παριστάνει, δεικνύει τινὶ φόβους.

opportūne, ἐπίρ. εὐκαιρως, ἐν καιρῷ, ἐπιτηδεῖως. o. tūpne, ἐν καιρῷ, εἰς καιρὸν ἦκειν.

opportūnitas, ātis, ō. τὸ πρόσφορον, συμφέρον, ὠφέλημα, καιρός. a. mīcilia habet opportunitates, ἡ φιλία συμφέροντα, ὠφελείας παρέχει, ἐν καιρῷ γίγνεται τοῖς ἀνθρώποις. 2) τὸ πρόσφορον, ἐπιτηδεύτης. 3) καιρός, εὐκαιρία. optima opportunitate venire, πάνυ ἐν καιρῷ ἔλθεῖν.

opportūnus, a, um, μι. σ. κ. ὑπ. πρόσφορος, ἐπιτηδεύς, ἀρμόδιος. alcuī ἢ ad alqd, πρόσφορός τινι, ἐπιτηδεύς πρὸς τι. corpus morbo oppotūnum,

σῶμα ῥαδίως νοσούν. o. πείρα, ἡ ἐπιτηδεύς ἡλικία. o. locus, πρόσφορος, ἐπιτηδεύς τόπος. 2) καιρός, εὐκαιρος. o. tempus, ὁ καιρός, ἡ εὐκαιρία, ὁ ἐπιτηδεύς χρόνος.

+oppōsitio, ōnis, ō. (oppōno) ἀντίθεσις. Εκκ.

1, +oppōsitus, a, um, (μτχ. τοῦ oppono) ἀντικείμενος, ἐναντίος. Οδ.

2. oppōsitus, us, a. (oppono) [σπ.] ἀντίθεσις. 2) τὸ ἀντικεῖσθαι, ἡ ἐκ τοῦ καταντικρῶ θέσις.

oppressio, ōnis, ō. (opprimo) [σπ.] καταπίεσις, καταστροφή. 2) βία, βίαία κατοχή.

+oppressiueula, ae, ō. (ὑποκατοῦ oppressio) μικρὸς τις πιεσμός. Πλ. oppressus, a, um, ἴδ. opprimo.

opprimo, essi, essum, ēre, (ob-presso) alqm ἢ alqd, καταπιέζω, καταθλίβω τινα ἢ τι. herbam, καταπατεῖν τὴν χλόην. ruina opprimī, καταχώνυσθαι ὑπὸ τῶν ἐρείπων. onere, καταπιεῖσθαι, καταδαρύνεσθαι τῷ φορτίῳ. o. ignem, πνίγω, καταπιέζω τὸ πῦρ. oppressus somno, ὕπνῳ κατασχεθεῖς. o. os loquentis, συμπιέζω τοῦ λέγοντος τὸ στόμα, ἐπιστομίζω τινά. tumultum, καταπαύειν τὸν ὄρυθον. orationem, κατέχειν τὸν λόγον. iram, κατέχειν τὴν ὀργήν. Mithridatem, χειροῦσθαι, καταδυναστεύειν τὸν Μιθριδατὴν. locum, καταδύλλαιν λεόντα. classum, καταδουλεῖν, καταδύειν τὸν στόλον. conscientia scelerum oppressus, τῇ τῶν κακούργηματων συνειδήσει καταπιεζόμενος, καταχόμενος. o. litte-ram, πνίγω, ἀσπάρῃ λέγω τὸ γράμμα. 2) λαμβάνω, καταλαμβάνω τινά, ἐπέρχομαι τινι. hostes incautos, ἀφυλάκτους λαμβάνειν τοὺς πολέμιους. mors Antiumi oppressit, ὁ θάνατος τὸν Ἀντώνιον κατέλαβεν. o. osten-sionem, ἀνταπιδόναμαι τῇ εὐκαι-

ρίας. 3) πείζω τινά, ἐπικεκκαί τινι.
+ opprobriamentum, i, ου. ἐνει-
δισμα, ἐνειδος. Πλ.

opprobrium, ii, ου. (ob-probrum)
ἐνειδισμος, ἐνειδος, ὕψος.

opprobrio, are, (ob-probrum) [ἀρχ.
κ. με.] αὐτῷ αὐτῷ, ἐνειδίζω τινι τι.
oppugnatio, ōnis, θ. προσβολή.
πολιορκία. desistere oppugnatione,
λύειν τὴν πολιορκίαν.

oppugnator, ōris, ā. πολιορκητής,
ὁ πολιορκῶν.

op-rugno, avī, atum, are, alqm.
πυγμαλῶ πρὸς τινά, προσβάλλω τινι.
2) κατ' εὐχὴν ἐπὶ πόλεων καὶ ὀρυ-
ζίων προσβάλλω τινί εἴτε πρὸς τι,
πολιορκῶ τι. 3) μεταφ. προσβάλλω
τινί, πολιορκῶ τινά, κατὰπτομαι τι-
νός, ἀγκωμ. (ἐκ τοῦ rugno) πύξ
παῖο τινά.

Ops, Ōpis, θ. ὤρα, (ἡ τοῦ Κρόνου
γυνή, κατὰ τινάς ἡ αὐτὴ τῇ Κυβέλῃ,
Μητρί.)

ops, ōpis, θ. (opem, ore, ἡ ὄν. κ.
δοτ. τοῦ ἐν. ἀχρηστοί.) [op-s, or-es,
ἀφ-ενες, ἀφ-νός] δύναμις, ὁμολογία
πίλ, κατὰ πᾶσαν δύναμιν εἴτε ὅσον
αἶόν τε μάλιστα διατείνεσθαι. opes
acquirere, δύναμιν κτᾶσθαι. non opis
est postea, οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἐστίν. 2)
δύναμις (στρατιωτική) regis ori-
bus praeussu, τῇ τοῦ βασιλέως δυνάμει
ἐπιστάσειν. 3) δύναμις (ἡ ἐν πολέμῳ
πολέμου τινός), ἀξίωμα, εὐδοκίμια.
4) δύναμις, παρουσία, εὐπορία, ἀ-
φορμή, πλοῦτος (πόλεως καὶ ἰδιώ-
του). opes acquirere, ἀφορμῆς, πλού-
τον περιτρεῖσθαι. magnas inter opes
inops, ἐν μεγάλῃ εὐπορίᾳ ἄπορος.
5) βοήθεια, ἐπικουρία. opem ferre
aucti, βοηθεῖν, ἐπικουρεῖν, ἀμυνεῖν
τινί. opem petere ab alio, βοήθειαν
παρὰ τινος αἰτεῖν. opo medica juva-
re alqm, ἱατρικὴ ἐπικουρία ἐπικου-
ρεῖν τινί.

opsōnator, κτλ. ἴδ. obsonator κτλ.
optabilis, e, m. σ. εὐχάτις, εὐκαταῖς.
optatio, ōnis, θ. εὐχή.

optatus, a, um, m. σ. κ. ὅπ. (μετ.
τοῦ opto) εὐχάτις, εὐκαταῖς, ποθητός.
optatum, i, ου. ἡ εὐχή. optatum im-
petrare, τῆς εὐχῆς τυγχάνω. optato,
ὥσπερ ἡχόμεν, κατὰ νοῦν.

optimus, ālis, (σπ.) ἀριστος, ἐπι-
φανής. Κατ' εὐχὴν ἐκκαλούντο ἐν Ῥώ-
μῃ optimates, u n x ium, ā. πλ. εἰ
ἐν τῇ πολιτείᾳ δυνατοί, κράτιστοι,
ἀριστοί, σπανιώτατον δὲ οἱ ἀριστο-
πολῖται. 2) ἀριστοκρατικός.

optime, ἐπὶ (ὅπ. του bone) ἀ-
ριστά, καλλίστα, βελτίστα. 2) παν-
ὲν καιρῷ, εὐκαιρότατα.

optimus, a, um, (ὅπ. του bonus)
βελτίστος, ἀριστος, καλλίστος. opti-
mus maximus, (ἐπικλήσις τοῦ ἀρισ-
τοῦ) κράτιστος, μεγίστος.

optio, ōnis, θ. (opto) αἵρεσις,
ἐξουσία. optio hac tua est, αἵρεσιν
ἔχεις, ἐξεστὶ σοι, ἐπ. σοιστίν optio-
nem aucti dare, facere alqd, facien-
di εἴτε ut faciat, αἵρεσιν, ἐξουσίαν
τινὶ διδόναι ποιεῖν τι. 2) αἵρεσις,
ἐκλογή, ἀποδείξις. 3) ἀ. συνεργός,
εἴτε συμβούλος (τοῦ ἐκατοντάρχου
μάλιστα).

+ optivus, a, um, (opto) εὐκταῖς,
εὐκαταῖς. Op.

opto, avī, atum, are, airoύμαι.
προαίρουμαι. optavi, potius esse
relinquere quam, εἴλετο μᾶλλον
καταλιπεῖν αὐτὴν ἢ opta utrum vis-
έλου πότερα βούλει. ut ex collegio
optaret quem vellet, ὥπως ἐκ τῶν
συναρχόντων ἔλοιτο ὃν τινα βούλει-
το. 2) εὐχόμεμαι. fortunam, εὐτοχίαν
huc videre optatumus die, ταύ-
την τὴν ἡμέραν ἐπιδεῖν ἡχόμεθα.
illi o, alqd, εὐχομαι σοὶ τι. a diu
opto, ut, τοῖς θεοῖς εὐχομαι τι, εὐχο-
μαι δοῦναι μοι τι τοῖς θεοῖς.

opulens, ntis, ἰδ. opulentus.

opulenter, ἐπιρ, μ. σ. πολυτελώς,

βαφιλῶς.

opulentia, π, θ. δύναμις, ἀξίωμα.

2) εὐπορία, βαφιλεία, πλούτος.

+ opulentias, atis, θ. = opulentia.

— opulenta, ate, [ops, ἀφνώνω]

αἰσθ ἢ αἰδῶ, πλουτίζω τινά ἢ τι. Ορ.

opulentus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ.

(κ. opulens, ntis) [ops, ἀφνέω] δύ-

νατός, δυνάμενος, εὐπορός, πλούσιος,

πολυπλοῦτος, εὐδαίμων. 3) πολυτε-

λής, βαφιλής. [τιος.]

Opulenti, a, um, (Opus) 'Οπών.

1. Opus, ētis, ου. (op-us ἐκ τῆς

βίτης ὅπ= ἔργον, τῆς ἐν τοῖς Παν-επ-

ύως, Πηνελ-ὀπ-εία, Δρύ-εψ, ὅσον παν-

εργέτης, νηματουργός εἴτε ὑφαντουργ-

γός, ξυρουργός) ἔργον. opus facere,

ἐργάτῃσθαι (ἐργάτῃσθαι τὴν γῆν, οἰ-

κοδομεῖν κττ.) opus redimere, τὸ

ἔργον ἀνέσθαι, ἐργολαβεῖν. bol-

li opera, τὰ πολεμικά ἔργα. apes

opus faciunt, αἱ μελιτταὶ ποιοῦσι

μέλι, μελιττουργοῦσι. in operis est,

ὅν ἔργον ἐστί. 2) ἔργον, τούτῃσιν,

οἰκοδόμημα, τεχνούργημα, σύγγραμ-

μα κττ. 3) ὀχύρωμα, τείχοςμα. 4)

πολιορκητικὸν ἔργον, ἔργον, μηχανή,

urbem operibus capere, ἔργους εἴτε

μηχαναῖς ἐλεῖν τὴν πόλιν. 5) ἔργον,

ἐργασία, τέχνη. hystia facia pra-

ciato opere, ὑδρία λαμπρῶς εἰργα-

σμένη. 6) ἐπὶ ἀφροδισίων τὸ ἔργον,

(ἔρωτος ἔργα). magno, maximo, ni-

mio, tanto, quanto opere, ἰδ. ma-

gnopore, maximopere, nimisopere,

tantopere, quantopere.

2. Opus, ἄκλιτ. χρειά. opus est

aloui res εἴτε re, (Λιθ. alejs rei, κ.

Πλ. alquam rem), χρειά ἐστί τινι τι-

νος, δεῖ τινι τινος, δεῖται τις τινος.

nohis dux εἴτε duce o. est, χρειά

στρατηγῶ ἡμῖν ἐστί, δεῖ ἡμῖν στρα-

τηγῶ, δεῖσθαι στρατηγῶ. παθητικῶ

o. sunt, δεῖ παθεῖν γὰρ αὐτῶν. ita fa-

cto εἴτε ita rem fieri o. est, αὐτοὶ

δεῖ γενέσθαι. o. est dicto, δεῖ εἰπεῖν,

λόγου δεῖ. urbe capta εἴτε urbem

capri, δεῖ ἐλεῖν τὴν πόλιν. quid o. est

affirmare? τίς χρειά ἐστί βεβαιώσα-

σθαι; nihil o. est expectare te,

οὐδὲν δεῖ σε προσδοκᾶν. ut fiat, ἀρχ-

= facto. 2) opus est, δεῖ, γρή, συμ-

φέρειν. [Ἀσκησίων.

Opus, unis, θ. Οπὺς, πόλις τῶν

opuscūlum, i, ου. (ὀπ-ου- τοῦ opus)

πονημάτων, συγγραμμάτων.

Ora, a, θ. (os, oris), κράσπεδον,

περιφέρεια. roculi, vulneris, χεῖλος

ποτηρίου, τραύματος. elypei, ἡ ἵτις,

ἄμδη ἀσπίδος. ora extrema synon,

τὰ ἔσχατα, ἡ ἔσχατιά τοῦ δρυμῶ.

extrema regionis ora, τὸ ἔσχατον

ἔριον, τέρμα, πέρας, ἔσχατιά χώ-

ρας. 2) ο. maxilima καὶ ἀπλῶς ora,

παράλια, ακτή. 3) ποιητ. χώρα, το-

πος. gelida, ἡ ψυχρά τῆς γῆς ζώνη.

Acherontis ora, ᾄδης. Haliconis ora,

οἱ τοῦ Ἑλικῶνος τόποι. ora luminis,

ὁ τοῦ φωτός τόπος, γῆ, φῶς. luminis

oras visere, εἰς φῶς ἔρχεσθαι, γεν-

νᾶσθαι.

Oraculum, i, ου. (oro) μαντεῖον,

χρησθήριον. 2) μαντεία, χρησμός.

μαίνεσθαι. oracula petere, poscere

Delphis, μαντεύεσθαι, χρησθηρίαιζε-

σθαι ἐν Δελφοῖς. ab Hammonis, χρᾶ-

σθαι τῷ Ἁμμωνί. oraculum edere,

dare, γράψαι, χρησθηρίαιζειν, χρησμο-

δεῖν, μαντεύεσθαι, ἀναιρεῖν. 3) χρη-

σμός, ἐξίωμα τι ἢ διδασκαλία τοῦ

εἴτε ἀξιόλογον. [παράλιος.]

Oratorius, a, um, (ora) [ορ.] τῆς

oratio, ōnis, θ. (oro) λόγος, τὸ

λέγειν. Epicurus te tollit, oratione

relinquit deos, ὁ Ἐπίκουρος ἔργῳ μὲν

ἀναιρεῖ, λόγῳ δὲ ἐπ' αὐτοὺς θεοὺς. ba-

boro orationem cum alio, διαλέγε-

σθαι τινί, εἰς λόγους ἀλλοῦ τινι. 2)

ῥατος, ὁμηγορία. orationem habere, dicere, agere, λόγον ποιῆσθαι, λέγειν. facere, conficere, συντίθεναι, ἐπεργάζεσθαι. comparare, μελετᾶν. in senatu de re, λέγειν πρὸς τὴν σύγκλητον περὶ τινος. in concione, δημηγορεῖν. oratio in aliam, ὁ κατὰ τινος λόγος. pro alio, ὁ ὑπὲρ τινος λόγος. 3) λόγος, λέξις, φράσις, τὸ τοῦ λέγειν εἶδος, ὁ τῆς λέξεως τρύπος. concinna, εὐρυθμὸς λέξις εἴτε λόγος. ornata, κομψή λέξις, κομψὸς λόγος. vulgaris, χυδαῖος λόγος, κτλ. 4) διαλέκτοι, γλώσσα, φωνή Latina, ἡ Λατίνη διάλεκτος, ἡ Ῥωμαίων φωνή. 5) εὐπείρα.

Oratiuncula, α, θ. (ὁποκ. τοῦ oratio) λογιόριον, λογιόριον.

Orator, oris, ἄ. (oro) ῥήτωρ, δημηγόρος. 2) πρεσβευτής. 3) ὁ δεξιμὸς αἰτῶν, λέκτης.

Oratorie, ἐπὶ ῥητορικῶς.

Oratorius, α, um, ῥητορικὸς. oratoria, θ. (ὁπον. ars) ἡ ῥητορικὴ.

Oratrix, icis, θ. (σπ.) ἡ δεξιμένη, ἱκέτις. Κικ.

Oratum, i, ου. (oro), συνθ. orata, orum, αἰ δεξιταις.

Oratus, ἄ. (oro), (σπ.) δέησις. μόνον κατ' ἀρ. τοῦ ἐν. oratu.

+orbator, oris, ἄ. ὁ ὀρβανίζων εἴτε ὀρβανιστὴς τινὰ τῶν τέκνων. Οθ.

orbiculatus, α, um, κυκλωτῆρς, κυκλωτῆρς, περιφερῆς, σφαίροειδής.

Orbillus, ii, ἄ. (ὀρβίλιος).

orbis, is, ἄ. (ὀρμῶς?) κύκλος. in orbem equitare, κύκλῳ περιλαύειν. orbem ducere, ἔλκειν, ἄγειν κύκλον. ο. menses, ὁ κύκλος, τὸ κυκλωεῖδες ἐπίθημα τῆς τροπέης, ἡ κυκλωτῆρς τροπέα. ο. rotas, ὁ κύκλος, τὸ σῶτρον, ἡ ἀψὶς τοῦ τροχοῦ. signifer, ὁ ζωδιακός. lacteus, ὁ γαλαξίας. Pinnis, ὁ ὀρίων. orationis εἴτε verborum, ὁ κύκλος τοῦ λόγου. ἡ περί-

δος. 2) ἔτι κυκλωεῖδες, εἶναι ὁ κύκλος εἴτε δίκος τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, τὸ κάτοπτρον, ἡ ἀσπίς, ὁ τροχός, ὁ ὀφθαλμός, ἡ τρυτάνη εἴτε πλάστιγξ, ὁ οὐρανός. 3) ἐνικύσεις κύκλος, ἐνικυτός. 4) ο. terrarum εἴτε ἀπλῶς orbis, ἡ οἰκουμένη, ἐνίοτε καὶ μέρος τι τῆς γῆς, οἶον. ο. Eous, τὰ ἀνατολικά τῆς γῆς μέρος.

orbis, α, θ. (orbis) τροχιά, ἀρματτοροχιά.

orbitalis, ālis, θ. (orbis) ὀρβανία, γενεῶν ἢ τέκνων στερήσις. 2) ὀρβανία, στερήσις.

orbo, avi, alium, are, (orbis) aliam filiam, parentibus, ὀρβανίζω τινὰ τῶν τέκνων, τῶν γενεῶν. 2) aliam re, ὀρβανίζω, στερῶ τινὰ τινος.

Orbūna, α, θ. (orbis) θέα τις τῶν ἀτέκνων προστάτις.

orbis, α, um, (ὀρβῆς) ἀτεκνός, ἄπαις. 2) ὀρβανίς (γενεῶν). orbis, ἄ. ὁ ὀρβανός. orba, θ. ὁ ὀρβανή. 3) orbis alio ἢ alia re, ποιητ. alcijs rei ἢ ab alio, ὀρβανός, ἐστερημένος, ἐρημός τινος.

orca, α, θ. (ὄρχη, urceus) κύτος, εἶδος πύθου ἢ κάδου.

Orcades, um, αἱ Ὀρκάδες νῆσοι.

orchas, ādis, θ. (σπ.) ὄρχας εἴτε ὄρχις (εἶδος εἰαίας).

Orchomēnus, α, ἄ. Ὀρχομενός, πόλις τῆς Βοιωτίας. 2) τῆς Ἀρκαδίας.

-nius, α, um, Ὀρχομενίος.

+orcinus (orcitus), α, um, (orcus) τοῦ ἄδου, γερῶνις. oreini seniores, Χαρωνίται, ἐκλήθησαν εἰ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ιουλίου Καίσαρος κατὰ δὴ τιν' αὐτοῦ ὑπομνήματα εἰς τὴν σύγκλητον καταλεχθέντες βουλευταί. Σουητ.

orcus, i, ἄ. (ὄρκος, ἔρκος) ἄδης, τὰ κάτω. 2) ποιητ. ὁ ἄδης, ὁ θάνατος. 3) Orcus, ὁ ἄδης, Πλούτων.

ordinarius, α, um, (ordo) τακτι-

ὄρουμαι) ἀνατέλλω, ἀνέγω, ἀνίσχω. ab sole orto, ἢ ἡλίου ἀνίσχοντι, ἀνατέλλοντι, stella oritur, ὁ ἀστήρ ἀνατέλλει, ἐπιτέλλει. 2) ἀνίσταμαι, ἀγείρωμαι. 3) ἀνατέλλω, ἀναπαίνομαι, ἀναψύχομαι, γίγνομαι. Rhenua oritur, ὁ Ῥῆνος ἀνατέλλει. officia oriuntur a virtutibus, τὰ καθήκοντα ἐκ τῶν ἀρετῶν γίνονται. tibi a me nulla orta est injuria, σοὶ ὑπ' ἐμοῦ οὐδὲμία ἐγένετο ἀδικία. ventus oritur, ἀνατέλλων ἀνεμὸς. 4) γεννῶμαι, τύχομαι, γίγνομαι. ab illo ortus, ἐξ ἐκείνου γεγονώς, πεφυκώς. filia eius e filia, ἐκ τῆς θυγατρὸς. ortus, γεννηθεὶς. oriuntur, γεννηθῶμεν. 5) ἀρχομαι. ab his sermo oritur, ἀπὸ τούτων ὁ λόγος ἀρχεται.

Orithyia, ὠ, θ. Ὠρείθυια.

Oriondus, ο, um, (orior) γεγονώς, πεφυκώς, ἔκγονος. diis, ἔκγονος θεῶν. ab ingenuis, ἐξ ἐλευθέρων γεγονώς.

ornamentum, ἰ, οὔ. (orno) κόσμημα, καλλωπισμα, κόσμος. μεταξ. ornamento est civitati, κόσμος ἐστὶ, κόσμημα παρέχει τῇ πόλει. aliquid ornamentis afficere, κοσμεῖν τινα, κοσμεῖν εἴτε τιμὰς περιτιθέναι τινί. 2) κόσμος, στολή (ἢ κοσμητικὴ ἐσθῆς). 3) κόσμος, παρασκευή, ἐπὶλομὴ, ἐπὶλα.

ornare, ἐπιβ. μ. σ. κ. ὑπ. εὐκρίτως, κομψῶς, μετὰ καλλωπισμοῦ. ὡς ὁρνᾶται, ἰαί, ἢ καλλωπίσσεια.

1. ornatus, ο, um, μ. σ. κ. ὑπ. (μτχ. τοῦ orno) κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος, εὐκοσμός, κομψός. 2) ἐντιμός, ἐπιφανής.

2. ornatus, us, ᾤ. (orno) κόσμησις, κόσμος, καλλωπισμός. 2) κόσμος, στολή. 3) κόσμος, παρασκευή, κατασκευή, ἐπὶλομὴ, στολή.

orno, ἀγί, aiunt, are, aliquid ἢ aliquid, κοσμεῖν τινα ἢ π. capillum, κοσμεῖν, καλλωπίζειν τὸν κόμον. orationem,

κοσμεῖν, καλλωπίζειν τὸν λόγον. 2) κοσμεῖν, στέλλω τινα (κοσμητικὴ στολή). ornatu, κοσμεῖσθαι, στέλλεσθαι. 3) κοσμεῖν, τιμῶ. beneficiis aliquid, εὖ ἐργασίας τινα. 4) κοσμεῖν τινα (τῷ λόγῳ), ἐπαίνῳ τινα. 5) κοσμεῖν, ἐξαστύνω, καταρτίζω, κατασκευάζω, παρασκευάζω. classum, καταρτίζειν, παρασκευάζειν, παρασκευάζεσθαι στρατεύματι. aliquid armis, κοσμεῖν τινα ὑπὸλοις.

ornus, ἰ, θ. μελία. δ.

oro, ἀγί, aiunt, are, (os, oris) λέγω, διαλέγομαι. item ἢ causam, ἀπολογεῖσθαι. 2) συνήθ. δέομαι, αἰτεῖσθαι, ἱκετεύω. ab alio aliquid, δεῖσθαι τινός τι, αἰτεῖσθαι παρὰ τινός τι. multa Deos orans, πολλά τοὺς θεοὺς ἱκετεύων. auxilium, αἰτεῖν βοήθειαν. rogat oratque αἰτεῖται καὶ δεῖται, oro te, αἰτούμαι σε. oratio, orum, οὔ. αἰ δεήσεις.

Oranda, orum, οὔ. Ὁρανδα, πόλις Πισιδίας. -dicius, α, um, Ὁρανδικός. -denses, ium, ᾤ. οἱ Ὁρανδεῖς.

Orantes, is, εἴτε π, ᾤ. Ὁρόντες, παρ. τῆς Συρίας. -eius, α, um, Ὁρόντιος. [φίλος, Ὁρφικός.]

*Orpheus κ. Orphicus, α, um, Ὁρφεύς. Orpheus, υἱ, κ. εὖος, ᾤ. Ὁρφεύς. orsa, orum, ἰδ. ordior.

*orsus, us, ᾤ. (ordior) [οπ.] ὀρμητικὸν, ἐπιχειρήμα. [Σουητ.]

+orthographia, α, θ. ὀρθογραφία. Ortus, α, θ. Ὀρτώνη, πόλις τῆς Λατίας.

1. ortus, α, um, ἰδ. orior.

2. ortus, us, ᾤ. (orior) ἀνατολή. solis, lunæ, stellarum, venti, τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης, τῶν ἀστέρων, τοῦ ἀνέμου, κτλ. ο. solis καὶ πλῶς ortus, ἢ ἀνατολή, αἰ ἀνατολαί. ab ortu ad occasum, ἐφ' ἡλίου ἀνατέλλοντες μέχρι δυσμίνου, ἀπ' ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν. 2) γένεσις

γίνῃσις. ante ortum, πρὸ τῆς γεν-
νήσεως. ortu Tusculanus, Τουσσελα-
νός τὸ γένος, ἐν Τούσκῳ γεννηθείς.
ab alio ortum ducere, ἀπὸ τινος τὴ
γένος ἔχειν. 3) γένεσις, ἀρχή.

Ortygia, α, θ. Ορτυγία. -gius, α,
um, Ορτύγιος.

Oriza (oriza), α, θ. ὄριζα, ὄριζεν.

1. ὄς, ὄρις, ὄν. στόμα, μετ' ὃς οὐ
habere, διὰ τοῦ στόματος ἐκπνεῖν.
μεταφ. in ore habere aliquid, διὰ στό-
ματος, ἀνὰ στόμα ἔχειν τι. in ore
omnium est, εἴτε ἀπλῶς in ore
(ὑποκ. hominum) est, πᾶσι διὰ στό-
ματος ἐστίν, ὑπὸ πάντων θρυλλεῖται.
uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος. 2) στόμα,
στόμιον. Numinis, τὸ στόμα, ἡ ἐκ-
βολή τοῦ ποταμοῦ. pontis, ἡ εἰσόδος
τῆς γαλιάρης. specus, τὸ στόμιον τοῦ
ἀνδρου. dolii, τὸ στόμα, στόμιον, τὴ
χαίτη τοῦ πίθου. sp. τὸ στόμα, ἡ
πηγὴ τοῦ ποταμοῦ. ποιητ. fuit pro-
fundo Pindarus ore, ὁ Πινδαρός, ἡ
τοῦ Πινδαροῦ ποιησις εἶον ἐκ βαθείας
πηγῆς βεῖ. 3) ora navium rostrata,
ὅλ ἐν ταῖς πλώραις τῶν νηῶν ἐμβο-
δοί (τὰ στόματα τῶν ἐμβόλων). 4)
πρόσωπον. figura oris, ἡ τοῦ προσώ-
που μορφή. laudare aliquid coram in os,
ἐπαινεῖν τινα κατ' ἐκθαλμούς. ante
ora alejs, ἐνώπιόν τινος. in ore o-
mnium versari, ἐν ὅφει πάντων εἶναι.
5) πρόσωπον, θάρρος. quo ore redi-
bo? (με ποῖον πρόσωπον θὰ ἐπανέλ-
θω;) ποῖω ἂν προσώπῳ ἐπανέλθοιμι;
os molle, πρόσωπον αἰδῆμον. os du-
rum καὶ ἀπλῶς os, τὸ θρασὺ καὶ
αὐστηρὸν πρόσωπον, ἡ τίλμη, ἀναί-
δεια, τὸ θράκος. 6) = carui, ἡ κερα-
μή. 7) πρόσωπον, προσωπεῖον. Σημ.
ὅτι, ὅτε ποιητ. ἀντὶ τοῦ ἐν, os.

2. ὄα, ossis, ὄν. ὁ ὀστέον. ossa
egere, ὀστελογεῖν.

Osea, α, θ. Ὀσα. πόλις Ἰσπανίας,
παρὰν Huesca. Oseensis, α, θ.

ὀστικός. -nes, um, α. εἰ Ὀσκαῖος.
oscen, imis, α. (os-ceno) εἰ δὲ ὀ-
δῆς ἢ φθόγγου τὰ παρὰ τῶν θαλῶν
σημαίνων οἰωνός, ὁ φθεγγόμενος οἰω-
νός, ὁ ἄδων ὄρνις.

Oseensis, α, θ. Ὀσα.

Osci, orum, α. Ὀσκοί. Oscus, α,
um, τῶν Ὀσκων.

+ oscillum, ἰ, ὄν. (ὕποκ. τοῦ os)
μικρὸν τι ἀνδρείκελον, ἰδωλόν. Οὔργ.

+ oseilanter, ἐπὶ. χασμῶδως,
χαλῶς, ἀμελῶς. Kix.

oscillo, are, (os-cileo) χασμῶματι,
χάσκω, κεχνη. 2) μεταφ. χασμῶ-
σθαι, χασμῶδεῖν, κεχνηναί, γυσιώ-
ζειν, χαλῶν, χαλῶν εἶναι.

+ osculābandus, α, um, (osculator)
φιλῶν τῷ στόματι. Σουητ. [ληα.
osculatio, ōnis, θ. (osculator) φι-
oscular, aius, ari, (osculum) αἰσθ
ἡ αἰσθ, φιλῶ (τῷ στόματι), καταφι-
λῶ τινα ἢ τι.

osculum, ἰ, ὄν. (ὕποκ. τοῦ os) στό-
μιον, μικρὸν στόμα. 2) φίλημα.

Oscus, α, um, ἰδ. Osci.

Ōstris, idis, α. Ὄστρις.

Ostris, orum, α. Ὄστριοι, Ὄστρι-
οί, ἔθνος τῆς Κελτικῆς Γαλλίας.

Ōsor, ōris, α. (odi) μισητός. Πλ.

Ossa, α, θ. Ὀσσα. Ossaeus, α,
um, Ὀσσαίος, Ὀσσαίος.

ostendo, ndi, usum (ἀρχ. κ. ntum),
ere (ubs-tendo) αἰσθ αἰσθ, προτείνω,
ἐπιδείκνυμι, ἀναδείκνυμι, δείκνυμι
τινί τι. sententiam suam, δηλοῦν
τὴν γνώμην. spem αἰσθ, προτείνω
τινί εἰσθ. se ostendere εἴτε ostend-
di, εἴς τὸ φανερόν εἴδειναι. 2) προ-
τείνω, ὑποσχεσθαι. 3) περὶ αἰσθ
πρὸς τι. locus soli ostentus, ὁ προσή-
λιος τόπος.

ostentus, α, um, ἰδ. ostendo.

ostentatio, ōnis, θ. δεικνύειν, τὸ δει-
κνύειν ἢ δεικνύσθαι. 2) ἐπιδείξειν.

ostentator, ōtis, α. (ostento) δει-

κτις. 2) εἰς ἐπίδειξιν ποιῶν τι, ἐκ δαλζών.

ostento, avi, atum, are, (ἐπιτ. τοῦ ostendo) alicui alqd, προτείνω, δείκνυμι τινί τι. apert, προτείνω τινι ἐλπίδι. prudentia, ὑπογινώσκω τινι βουβεία. prudentiam suam, δεικνύω τὴν συνέσει. 2) ἐπιδείκνυμι τι, εἰς ἐπίδειξιν δείκνυμι τι. 3) ἀνατείνωμαι, ἐκπαυλλῶ τινί τι.

ostentum, i, οὔ. (ostendo) τὸ σημεῖον, δεικνυμένον, θαύμα.

1. ostentus, a, um, ἴδ. ostendo.

2. ostentus, us, ἄ. (ostendo) [μόνον κατὰ δεξι. τοῦ ἐν. εὐχρ.] δείξας, ἀποδείξας. 2) ἀπιδείξας. 3) πρόφασας, πρὸς γνημα.

Ostia, ae, θ. (ostium) ἡ Ὀστία, τὰ Ὀστία, πόλις πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Τιβέρος. Ostiensis, e, Ὀστιανός.

ostiarium, ii, οὔ. (ostium) θυρῶν φόρος.

†ostiarius, ii, ἄ. ὁ θυρωρός.

ostiātim, ἐπὶ. κατὰ θύρας, κατ'οἶ-

Ostiensis, e, ἴδ. Ostia. [λίαν.]

ostium, ii, οὔ. (os) θύρα, θύρωμα.

ostium aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν.

operire, κλείειν. obserare ostium,

ostio pessulum obdere, μοχλῶν τὴν

θύραν. concrepuisset ostium, ἐφύπησεν

ἡ θύρα. 2) στόμα, στόματον, εἰσοδος. 2) στόμα (ἐκβολὴ ποταμοῦ).

ostrea, ae, θ. κ. ostrum, i, οὔ.

δοστρεον, λ. μόνστρεον. [δὲ. Πλ.

ostratus, a, um (ostrum) δοστρεω-

†ostrifer, era, erum, (ostrea-fero)

δοστρεων πλῆθος.

ostrinus, a, um, (ostrum) κογγυ-

λιωτός, πορφυρός. Προπ.

†ostrum, i, οὔ. δοστρεον, κογγυλίου

χρῶμα, πορφυρά. 2) κογγυλιωτῆς

πορφυρά τοῦ.

ostus, κ. osus, a, um, ἴδ. odi.

Otho, ois, ἄ. Ὀθων. -othus, a,

ωσι, Ὀθωνιάδος, τοῦ Ὀθωνος.

Othryades, ae, ἄ. Ὀθρυάδης.

Othrys, yos, ἄ. ἡ Ὀθρυς.

+otidium, i, οὔ. (ὀπακ. τοῦ otium)

ὀλῖγη τις σχολή. Κικ.

otior, atus, ari, σχολάζω, ἀργῶ.

otiose, ἐπὶ ἀπραγμόνως, ἀργῶς.

2) σχολή, κατὰ σχολήν. ἄργμα. ἡτύ-

χωτος, ἡσυχία. 3) ἀσέβως, ἀσφαλώς.

Otiosus, a, um, κ. ot. κ. ot. (otium)

ἀπράγμων, σχολάζων. otiosus sum,

σχολάζω, σχολήν ἄγω. σχολήν ἔχω.

otiosi dies, αἱ ἀπραγμοὶ ἡμέραι. ot-

iosus a ποιεῖν, ἀνευ πόδου. 2) ἡσυχ-

ος, ἡσυχίος, ἡρεμῆος. 3) ἀνωφελής,

μάταιος, πονήρος.

Otium, ii, οὔ. ἀπραγμοσύνη, σχολ-

ή. in otio vivere, σχολήν ἄγειν,

σχολάζειν. si tibi est otium auscul-

landi, εἰ σοι σχολή ἐστίν ἀκούειν.

habere otium ad alqd, σχολήν ἔχειν,

σχολάζειν πρὸς τι. per otium, σχολ-

ή, κατὰ σχολήν. 2) ἀνεσις, ἀνά-

παυσις, ἡσυχία. in otio vivere, ἐν

ἡσυχίᾳ εἶναι. otium perturbare, τὴν

ἡσυχίαν ταραττεῖν. ab hoste otium

est, ἡσυχία ἐστὶ παρὰ τῶν πολεμίων.

Otula, ae, θ. (ὀπακ. τοῦ otis)

προβάτων.

Ovidius, ii, ἄ. Οὐιδίος, Ὀβιδίος.

otile, is, οὔ. τὸ αὐλεον, ἡ μάν-

δρα. 2) τὸ περίφραγμα.

Ovillus, a, um, (ovis) προβάτειος,

τῶν προβάτων.

Ovis, is, θ. ὄϊς, πρόβατον. 2)

ποιητ. τὰ ἔρια.

Ovo, avi, atum, are, (ἐκ τοῦ ovum,

εὐσι) εὐ ὅ ἔω, ἰακῶ, ἀγάλλομαι.

2) κατὰ γὰρ τὴν ἐλαττονα εἶτε εὐα-

στην ἡρεμῶν.

Ovum, i, οὔ. ὠόν, οὐα parere,

gignere, ὡς τίκεται, ὡς τοκεῖν. με-

ταφ. ab ovo usque ad malum, ἀπ' ἔρ-

χῆς μέχρι τελευτῆς (εἶναι ἐν τῇ τρα-

πέτῃ ἀπ' ὧν ἀρχόμενοι εἰς τὰ μῆλα

τελευτούμενοι).

Οξος, ἰ, ἄ. Ὀξος, ποτ. τῆς Ἰσ-
θίας, τανὺν Amu. Κούρτι.

P συντόμως, δηλαδὴ τὸ προνο-
μιον Publius, Πέπλιος. τὰ δὲ P. C.
patres conscripti, τὰ P. M. Ponti-
fex maximus, καὶ τὰ P. R. populus
Romanus.

pābulatio, ōnis, θ. ναλῆ, χορτα-
σια. 2) προνομή, σιτολογία. probi-
bere hostes pabulationibus, κωλύειν
τοὺς πολεμικοὺς τῶν προνομίων.

pābulator, ōris, ἄ. (palator) προ-
νομητορῆς, σιτολόγος.

pābūlor, atus, ari, (pabulum) προ-
νομήτωρ, ποιῶμαι προνομήν, σιτολο-
γῶ. 2) νομῶμαι, βόσκομαι. 3) ἐπι-
σιτίζομαι, ζητῶ, τὰ ἐπιτήδεια.

pābūlum, ī, ō. (pascō) χορτος.
pascere, κόπτειν χορτον. 2) νομή,
βόσκη, ducere ad pabulum, ἐξαγεῖν
πρὸς νομήν. 3) προνομή, σιτολογία
(τοῦ στρατοῦ). 4) τροφή.

pācālis, e, (pax) εἰρηνικός.

pācāius, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (μτχ.
τοῦ paco) εἰρηνευόμενος, εἰρηναιός,
εἰρηνικός.

Pāchynum, ī, ō. ἡ Πάχυρος.

Pācīdējānus, (Placīdējānus, Pa-
cīdiānus), ī, ἄ. Πακιδιανός.

+pācīfer, ēra, ērum, (pax-fero)
εἰρηνοποιός, εἰρηνικός.

pācīficatio, ōnis, θ. εἰρηνευσις.

pācīficātor, ōris, ἄ. εἰρηνοποιός.

+pācīficātorius, a, um, περὶ εἰ-
ρήνης, εἰρηνοποιός. Κικ.

pācīfīco, avi, atum, are, κ. (μτχ.
pācīfīcor, atus, ari, (pax-facio) εἰ-
ρηνοποιῶ, εἰρήνην ποιοῦμαι. 2) αἰσθῶ,
εἰρηνεύω, εἰλάσσομαι, καταπραυνῶ
τινά.

pācīfīcus, a, um, (pax-facio) [σπ.]
εἰρηνοποιός, εἰρηνικός.

pācīscor, pactus, ī, (pax. pango)
alqd εἴτε do alqd re cum alqd,
συντίθεμαι, ἐμολογῶ τι τινι εἴτε τι
πρὸς τινά. ut alqd faciam, ποιήσω
τι pacti sunt inter se, συντίθεντο
ἀλλήλοις. p. tibi mercedem eita de
mercede, συντίθεμαι σοι τὴν μισθόν.
nuptias filias cum alqd, ἐγγυῶν τινα
τὴν θυγατέρα. ποιητ. vitam ἢ seipsum
pro laudo, δίδωμι τὴν ζωὴν ἀντὶ δό-
ξης, ὑπὲρ δόξης ἀποθύσκειν. pacius,
a, um, παθ. συγκριμένος. pactum
pretium, ἡ συγκριμένη τιμή. pacia,
ae, θ. ἡ ἐγγυητή, νόμισμα. pacto in-
ter se, συντίθενται ἀλλήλοις.

pāco, avi, atum, are, (pax) αἰσθῶ
ἢ alqd, εἰρηνεύω, καταπραυνῶ, κατα-
πραυνῶ τινά ἢ τι. 2) ποιῶ. alqd
ἐξημερῶ τι.

pacta, ae, θ. ἴδ. paciscor.

pactio, ōnis, θ. (paciscor) συνθή-
κη, ἐμολογία, σύνθημα. pactionem
facere de re cum alqd, συντίθεσθαι
τί τινι, συνθήκην ποιεῖσθαι περὶ τινος
πρὸς τινά. talibus pactionibus pa-
cem facere, ἐπὶ τοῖς τοῖς εἰρήνην
ποιεῖσθαι. 2) σπ. pactio verborum, ἡ
τῆς λέξεως σύνθεσις, συνθήκη, ἡ τῆς
φράσεως τύπος.

Pactolus, ī, ἄ. Πακτωλός. -lis,
idis, θ. Πακτωλίδης.

+pactor, ōris, ἄ. (paciscor) μα-
σίτης. Κικ.

pactum, ī, ō. (μτχ. τοῦ paciscor)
τὸ συγκριμένον, σύνθημα, ἡ συνθή-
κη, ἐμολογία. servare, φυλάττειν τὴν
συνθήκην. manere, stare in pacto,
ἐμμένειν τοῖς συγκριμένοις ἐμπεδοῦν
τὴν συνθήκην. ex pacto, ἐκ συνθήμα-
τος, κατὰ τὰ συγκριμένα. 2) pacto,
τρόπῳ, τῷ τῷ, nescio quo pacto, οὐκ
οἶδα τίνι ποτὲ τῷ τῷ, τίνι τῷ τῷ
nullo pacto, οὐδὲνα τρόπον, οὐδαμῶς.

Pactumējus, i, ἄ. Πακτουμήγιος.
pactus, a, um, ἴδ. paciscor κ.
pango. [κνσ.]

Pactye, es, θ. Πακτυη, πόλις Θρά-

Pactūniānus, a, um, τοῦ Πακνούου.

Pactūnius, ii, ἄ. Πακούτιος εἴτε Πα-
κούδιος. [τῆς Ἰνδίας]

Padaei, orum, ἄ. Παδαίοι, ἔθνος

Pānus, i, ἄ. Πάνος, ποτ. (Ἰταλίας),

δ. τανὺν Ρο. [τοῦ Πάδου ποταμοῦ.]

Pādūas, ae, θ. (Padus) δι' ὧν τις

Paeān, ānis, ἄ. Παϊάν, ἐπωνύμιον

τοῦ Ἀπόλλωνος. 2) paeān, ānis, ἄ.

παϊάν, ὕμνος. 3) = paeon.

†paedagogūm, ii, εὐ. παιδαγωγ-

γεῖον (καὶ ἑ πόρος καὶ ἑ ἐν αὐτῷ

διδασκόμενος παῖς).

paedagogus, i, ἄ. παιδαγωγός. 2)

μεταφ. ὁ διδάσκαλος, ὁδηγός, ἡγεμών.

†paedicator, ōris, ἄ. (paedico)

πυγιστής, παιδαρευτής.

paedio, are, (παιδικά) alqm, πυ-

γίζω τινά. Κατ. [δυσωδία.

paedor, ōris, ἄ. ῥύπος, αὐχμός. 2)

paegniarius, a, um, (παιγνιον)

παιγνιώδης.

palet, κτλ. ἴδ. pelex. κτλ.

Paeligni (οὐχὶ Peligoi), orum, ἄ.

Παιλιγνοί, Πελιγνοί, ἔθνος τῆς Ἰτα-

λίας. Paelignus, a, um, Παιλιγνός,

τῶν Πελιγνῶν.

†Paemāni, orum, ἄ. Παίμενοί,

ἔθνος τῆς Βαλγικῆς πρὸς τῷ νῦν

Laticb. Καίσι.

paene (pene), ἐπὶρ. (penes) ἐγγύς,

σχεδόν, σχεδόν τι. παρὰ μικρόν, παρ-

ὀλίγον. paenissime, (Πλ.) παρ' ἐλά-

χιστον.

paeninsula, ae, θ. (paene-insula)

(ἡ σχεδόν τι νῆσος) χερσονήσος.

paeniteo, -et, ἴδ. poeniteo,

paenūla (οὐχὶ penula), ae, θ. ὁ

φ. π. i. v. ὁ λ. η. ζ. ἱερά (εἶδος ἐπιβλή-

ματος, ὃ ἐπανεθύνοντο μετὰ τὸν χι-

τῶνα). [κατὰ τὴν παλαιοὶαν].

paenulatus (οὐχὶ penulatus), a,

um, (paenula) τὸν φαινύλην περιβε-

βλημένος. [καὶ τῆς]

paeon, ōnis, ἄ. παίων, μετρικός.

Paedones, um, ἄ. Παῖνες. Paed-

nia, ae, θ. Πατινία. Paednis, idis,

θ. Πατινός. [τῆς]

*Paednius, a, um, Παίωνιος, ἰα-

Paestum, i, εὐ. ἡ Παῖστος εἴτε

Ποσειδωνία, πόλις Ἰταλίας, ἡ τανὺν

Pesto. Paestanus, a, um, Πατατα-

νός, τῆς Ποσειδωνίας. P. sinus, ὁ

Ποσειδωνιάτης κόλπος. Paestani, o-

rum, ἄ. οἱ Ποσειδωνιάται.

†paetulus, a, um, (ὑποκ. τοῦ

paetus) μύψ. Κικ. [κτῆς]

paetus, a, um, μύψ, σκαρδαμύ-

ρᾶνους, a, um, (pagus) κωμητι-

κός, ἀγροικικός. paganus, i, ἄ. ὁ κω-

μητής, χωρίτης. 2) ὁ ἀστυνόμος,

μη ἀστυνόμος.

†Pāgasa, ae, εἴτε -ae, es, θ. κ. -sae,

arum, πλ. αἱ Παγασαί, πόλις Θεο-

σαλίκης. Pagasaeus, a, um, Παγασαῖος.

pāgātum, ἐπὶρ. (pagus) κωμηδόν,

κατὰ κώμας, κατὰ δήμους.

†pāgella, ae, θ. (ὑποκ. τοῦ pa-

gina) σελίδιον. Κικ.

pāgīna, ae, θ. (pago) σελίς, πλ. αἱ

ρά. 2) σελίς, συγγραφή, συγγραμμά,

γράμμα. [gina] σελίδιον. Κικ.

†pāgiūla, ae, θ. (ὑποκ. τοῦ pa-

pagus, i, ἄ. δῆμος, κώμη, χωρίον

2) ἐνίοτε ἡ χώρα, ὁ νομός.

pāla, ae, θ. (ἀντὶ pagala, ἐκ τοῦ

pango) σκαφεῖον. 2) σπενδόνη εἴτε

πυελίς δεκτύλιος.

Palaemon, ōnis, ἄ, Παλαίμων.

Palaephrasaeus, i, θ. Παλαίφρα-

σαλός εἴτε παλαιὰ Φάρασαλος.

Palaeste, es, θ. Παλαιστή, πόλις

τῆς Ἡπείρου, τανὺν Παλιάσσα. Pa-

laestus, a, um, Παλαιστίνος.

Palaestina, ae, θ. Παλαιστίνη -ī-

nus, a, um, Παλαιστίνος. -eīus, a

αι Παλαιστῖνοι. 2) ἴδ. Palæste.
pālæstra, ae, θ. παλαίστρα (ἡ τῆς
παλῆς τόπος). 2) μεταφ. ἡ τοῦ λό-
γου εἴτε τῆς ῥητορικῆς παλαίστρα,
πύλη, τὸ παλαίειν. 4) κωμ. τὸ πορ-
νικόν, οἰκονομα. 3) πάλαισμα, τέ-
χνησμα. 5) ἐκδοχέα, γάραι.

+pālæstrice, ἐπίρ. παλαιστριν-
κῶς, παλαιστρικῶς. Κικ.

pālæstricus, a, um, παλαιστρινός,
παλαιστρινός.

pālæstrita, a, ἄ. παλαιστρινίτης.

pālam, ἐπίρ. φανερώς, ἐν τῷ φα-
νερῷ, προφανῶς, ἐπιφανῶς. non oc-
culte, sed palam, οὐ λήθρα, ἀλλὰ
φανερῶς. p. est, φανερόν ἐστι. πάν-
τες ἴσασιν. alicui alqd p. facere,
ποιεῖν τινί τι φανερόν. p. factum est,
φανερὸν ἐγένετο, διεδόθη, ἐξηγγέλη.
2) παρθ. μετ' ἀρ. (=coram) ἐνώπιον,
ἐναντίον τινός. p. populo, ἐν ὄψει
τοῦ ἡέμου.

Pālāmēdes, is, ἄ. Παλαμίδης.

Pālātios, a, um, (Palatius) Πα-
λατινός. P. mons εἴτε collis, ἡ Πα-
λατινός εἴτε Παλλάντιος λόφος, τὸ
Παλάτιον. Palatina, ὕπον. tribus, ἡ
Παλατινή μετρά εἴτε φυλή. 2) τοῦ
παλατίου, αὐτοκρατορικῆς, βασιλικῆς.

Pālātium, ii, eū, Παλάτιον, ἡ Πα-
λατινός εἴτε Παλλάντιος λόφος, εἰς
τῶν ἐπὶ τῆς θώμης λόφων. 3) τὰ
βασιλεια.

pālātium, i, eū, (ἀρχ. -tus, us, ἄ.
Κικ.) ὑπερώα, οὐρανός, οὐρανίσκος (τοῦ
στομάτος). 2) ποιητ. ἡ ἀψὶς τοῦ κυρα-
pālātius, ἴδ. palatium. [νοῦ.

pālea, ae, θ. [παί-πάλ-η, πασ-
πάλ-η] ἄχυρον. palaeae, πλ. τὰ ἄχυρα.
pāleae, āria, eū, (-ria, ium, πλ.
Οὐργ.) [palae] λωγάνιον, λωγάλιον,
λαμπρίς.

Pāles, is, θ. ποιμανική τις θεά.
ἐπίθ. Pālilis, e, ἡ δὲ ἐκ τῆς θεᾶς
Pālila, ium, eū, τὰ Μεσσηλία.

Pāllei, orum, ἄ. οἱ Παλλεῖς.

Pālilis, Pālilis, ἴδ. Pales.

pālímpsestus, i, ἄ. παλὶμψητός, ἄρ-
Pālímpus, i, ἄ. Παλίνουρος. [της.
pālímpus, i, ἄ. ἡ παλίνουρος (θάμνος)-
palla, ae, θ. στολή, πέπλος (γυ-
ναϊκῶν). 2) στολή, ποδῶν χιτῶν
(ἀνδρῶν). 4) πέπλος, περαπέτασμα.
pālāca, ae, θ. παλλακή, παλ-
λακίς. [κῶν τῆς Παλλάδος.

Palladium, ii, eū, Παλλάδιον, εἰ-
Palladius, a, um, Παλλάδιος, τῆς
Παλλάδος.

Pallantiūm, i, eū, Παλλάντιον,
πόλις τῆς Ἀρκαδίας καὶ ἡ ἀρχαία
τοῦ Εὐάνδρου πόλις ἐπὶ τοῦ Παλα-
τίου λόφου.

Pallantiūs, a, um, Παλλάντιος,
τοῦ Παλλαντίου.

*Pallantis, ādis, θ. Παλλαντιάς.

*Pallantis, īdos, θ. Παλλαντίς, ἡ
ἠώς. -tius, a, um, Παλλάντιος.

1. Pallās, ādis, θ. Παλλάς. 2)
ποιητ. ἡ ελαία καὶ τὸ ἔλαιον.

2 Pallas, antis, ἄ. Παλλάς.

Pallēne, es, θ. Παλλήνη. Pallo-
neusis, e, Παλληνιαίος, Παλλήνιος.

pallens, ntis, (μετχ. τοῦ pallesco)
ώχρος, γλωρός, ἐστ' ὅτε καὶ πελι-
δγός, φαίος, ἀμαυρός, umbræ pal-
lentes, αἱ πελιδνὰ τῶν ἀποθανόν-
των ψυχῶν. Phœbe pallens, ἡ ὡ-
χρίωσα Φοῖβη, ἡ ἐκλείπουσα σελήνη.

pallesco, ui, ēre, (πιλλός, πελιός,
πελιδγός), ὡχρῶ, metu, morbo, a-
niore pallet, ὡχρὸς εἴτε γλωρός ἐστίν
ὅπῃ φόβου, νόσου, ἐρωτός, κττ. ares
pallet summis, ἡ ἀργυροβόληκη ὡ-
χρῶν νομισμάτων γέμει. 2) alqd
ὡχρῶ, εκπλήττεται ἐπὶ τινί. πι-
δοῦμαι τι. pontum, τὸν πόντον. al-
cui, φοβέσθαι ὑπὲρ τινος.

*pallesco, ui, ēre, (pallesco) ὡ-
χρῶ, κατωχρῶ. ὡχρὸς εἴτε γλωρός
γίγνεται. cufis ὅπῃ φορτισθῶν ὡ-

χρεῖν. culpa, ἐπὶ ἀμαρτήματι ὡ-
χρεῖν εἶτε φοβεῖσθαι.

pallidus, a, um, (pallium) τὸ ἑλ-
ληνικὸν ἱμάτιον ἡμικισπένος, φᾶ-
ρος εἶτε περιδελαιον ἔχων.

*pallidulus, a, um, (ὅπουκ. τοῦ
pallidus) [σπ.] ὠχρός, χλωρός.

*pallidus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ.
(palleo) ὠχρός, χλωρός, pallidus in
fomina, ὠχρῶν ἔρωτι γυναικός. 2)
ὠχρός, ὠχροποιός.

pallidulatum, ἐπὶ φ. (pallium) [σπ.]
ἐν τριδῶνι, ἐν ἱματίῳ. Πλ.

†pallidulatus, a, um, (pallium) ἱμα-
τιδίον φορῶν εἶτε ἔχων.

pallidulum, i, ō. (ὅπουκ. τοῦ pal-
lium) ἱματιδίον, τριδῶνιον.

pallium, ii, ō. ἱμάτιον (τὸ ἑλ-
ληνικὸν ἱμάτιον), περιδελαιον, τὸ
φᾶρος, ὁ τριδῶν (τῶν φιλοσόφων),
ἐξ ὅτου καὶ τὸ φᾶρος εἶτε ἡ χλαῖνις
τῶν γυναικῶν. pallio amictus, ἱμά-
τιον περιδελημένος εἶτε ἡμικισπέν-
ος. panem intra pallium continere,
τὴν χεῖρα ἐντὸς τοῦ ἱματίου ἔχειν.
pallium demitto, τὸ ἱμάτιον καθίημι.
2) τὸ φᾶρος, παραπέτασμα, προπέ-
τασμα, ἐγκοίμητρον, σκέπασμα.

pallor ōris, ā. (palleo) ὠχρότης,
χλωρότης. 2) ὠχρίσεις (κατ' ἐξοχὴν
ἢ ἐκ τοῦ φόβου), φόβος. 3) Pallor
fūdis (θεός).

pallula, ae, ō. (ὅπουκ. τοῦ palla)
χλαϊνιδίον, χλαϊνιον.

palma, ae, h. π. α. λ. ᾱ μ. κ. πα-
λαστή, τὸ θέναρ. alqm palma pul-
sare, percutere, τῇ παλάμῃ τινά
παῖειν, τύπτειν. 2) ποιητ. ἡ χεῖρ.
palmam porrigere, τὴν χεῖρα προ-
τείνειν. palmas vincere, τὰς χεῖρας
διδῆν. 3) φοινῖξ (δένδρον). 4) φοινῖξ
κλάδος φοίνικος (τὸ τῆς νίκης ση-
μαῖον), καὶ ποιητ. ὁ στεφάνος, τὸ
αἶθλον, βραβεῖον, ἡ νίκη. ἐξ ὅτου
καὶ τὸν ἀγῶνα ἢ τὸν νικητὴν ἀγοῖ-

tertia palma, ὁ τρίτος γενικηκώς. 5)
ἡ φοινικισθάλανος, ὁ δάκτυλος. 6)
κλάδος, βλαστός. 7) σαρξ, σαρκοῦρον
ἐκ φύλλων φοίνικος. 8) ποιητ. ἀντί-
τεῦ porma.

palmaris, e, (palma) τοῦ φοίνικος,
lucus palmaris, ὁ φοινικῶν. 2) ἀξίος
τοῦ φοίνικος εἶτε στεφάνου, ἀξιότι-
μος, ἀριστος.

palastrum, ii, ō. φοίνικος εἶτε
στεφάνου ἀξίον ἔργον.

palmatus, a, um, (palma), τοῦ
φοίνικος, κλάδος φοίνικος ὁμοίος,
tunica palmata, χιτῶν φοίνικος κλά-
δοις παποικιλιμένος, κατ' ἐξοχὴν ὁ
θριαμβικός χιτῶν.

palmes, iis, ā. (palma) κλῆμα,
κλάδος, βλαστός, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ
κλῆμα τῆς ἀμπέλου, καὶ ποιητ. ἡ
ἀμπέλος. [νικῶν.]

†palmētum, i, ō. (palma) φει-
*palmifer, ēra, ērum, (palma-fero)

φοίνικας φέρων, φοινικέφυτος.

†palmisus, a, um, (palma) φει-
νικῶν πλήρης, φοινικέφυτος. Οὐέργ.

palmula, ae, ō. (ὅπουκ. τοῦ pal-
ma) ταρσός, πλάτη κώπης. 2) ἡ φοι-
νικισθάλανος, ὁ δάκτυλος.

pālor, atus, ari, σκεδάννυμαι, δια-
σκεδάννυμαι, διασπείρομαι, πλανώ-
μαι, περιφέρωμαι. hostes palantes
εἶτε palati per agros, οἱ πολέμοι
κατὰ τῆς χώρας ἐσκεδασμένοι. ho-
ves palati a grege, βίες διασπαρμι-
νοὶ ἀπὸ τῆς ἀγέλης.

†palrātio, ōnis, ō. (palro) ψη-
λάφησις, θωπεία. Πλ.

palrātor, ōris, ā. (palro) ὁ ψηλα-
φῶν, κολάζ, θώψ. Πλ.

palrēbia, arum, ō. (ἐ ἐν. μετ.)
τὰ βλεφαρεα.

palrīto, anī, atum, are, (palro)
σπαίρω, ἀσπαίρω (κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ
τῶν ἀποθνησκόντων), πᾶλλομαι.

palro, anī, aiunt, are, κ. palros,

aius, ari, alqm, ῥήλασθω, ῥήχω τινά.
2) alqm κ. alcul, ῥήχω, καταψώ,
καλακκῶ, θαπύω. σάινω τινά.

palpum, i, οἰ. (palpo) ῥήλασθωμα.
ῥάπτωμα. Πλ.

pāludamentum, i, οἰ. χλαμύς
(ῥε πολυμεκὴν ἱμάτιον τῶν στρατη-
γῶν μάλιστα). aureum, χλαμύς διὰ
χρυσός.

pāludatus, a, um, (paludamentum)
χλαμύδα περιβεβλημένος, χλαμυ-
δωτός. [ἐλωδης.

pāludosus, a, um, τελματώδης,
pālumbes, is, ἀ. κ. θ. φάττα, πέλεια.

1. pālus, i, δ. (ἀντι pag-lus ἐκ τοῦ
pango) χάραξ, σκόλοψ. palis alligare
vincem, χαρακκῶν τὴν ἀμπελον.

2. pālūs, ūdis, θ. (πηλ-ὸς-ὕδ-ωρ?)
ἐλας, τελμα, ἵνιστε καὶ ἡ λίμνη.

paluster, tris, tre, (palus) ἐλωδης,
τελματώδης. palustria, οἰ. πλ. οἱ
ἐλωδεις εἴτε τελματώδεις τόποι, τὰ
ἐλη, τέλματα. 2) ἐλας, τελματαίος.

Pamphylia, α, θ. Παμφυλία. -lius,
a, um, Παμφύλιος. -lii κ. -phylī,
δ. Παμφύλιοι εἴτε Πάμφυλοι.

pamphineus, a, um, (pamphus)
οἰνάρειος, κλημάτινος. 2) οἰναρῖδι
εἴτε κλήματι κεκοσμημένος.

pamphinus, i, δ. (pamph-inus, πομφ-
ὸς?) οἰναρον, τὰ τοῦ ἀμπελου φύλλα.

Pān, Pānos, Pāna, δ. Πάν.

pānācea, α, θ. πανάκεια.

Pānetius, ii, δ. Παναιτίος.

Pānaitiōiens κ. -lius, a, um,
Παναιτωλικός, Παναιτωλίτης.

pānaitiōium, ii, οἰ. (panis) ἀρτο-
φῶρον, ἀρτοποιός, ἀρτοποιία. (κοινῶς
παναιτίον). [(λόγος).

Pānathēnaitiens, δ. Παναθηναίος.

*Panchaia, α, θ. Παγχαία, χώρα
τῆς Ἀραβίας. Panchus, -chus,
-chus, a, um, Παγγαίος, Παγγάιος.

παγγαίος.
panchrestus, a, um, πάγχρηστος.

+panciatice, ἐπίρ. παγκρατία-
στικῶς. Πλ. [ἀράτιον. Προπ.

pancratium εἴτε-lium, ii, οἰ. παγ-
†Pandāria, α, θ. Πανδαρία,

νῆσος τῆς Τυρρηνικῆς θαλάσσης.

pandētor, ari, παρδίνωμαι.

Pandion, ōis, δ. Πανδίων. Pan-
dionius, a, um, τοῦ Πανδίωνος.

pando, pandi, passum εἴτε pas-
sum, ere, alqd π ε τ ἀ ν ν υ μ ι, ἀνα-

πετάννυμι, ἐκπετάννυμι τι. tela,
ἀναπετάννυμι τὰ ἱστία. aciem, ἐκ-

τείνω τὴν παράταξιν. planities pan-
ditur, τὸ πεδιον ἀναπέπταται. ca-

pillus passus, ἀνείμενη, λυτή, διεξ-
βυμένη κόμη. manibus passis, ἐκ-

τείνων, ἀναπετάσας τὰς χεῖρας. p-
uam in sole, κλιτῶ, ξηραίνω τὴν

σταφυλὴν. uva passa, ἡ ἀσταφίς.
vinum passum εἴτε ἀπλῶς passum,

οἰ. ἡ ἐξ ἀσταφίδων εἰδος (εἶδος γλυ-
κέως οἶνου). metax. senex passus,

ξηρός, ῥικνός γέρον. 2) πετάννυμι,
ἀναπετάννυμι, ἀνοίγω τι. januam,

τὴν θύραν. viam, ἀνοίγω ὁδόν. 3)
ἀναπετάννυμι, δηλώ, φανερώ τι.

Pandōsia, α, θ. Πανδοσία, πόλις
Βρεττιῶν.

Pandōsos, i, θ. Πάνδροσος.

paudus, a, um, ῥικνός. 2) κυρτός,
καμπύλος. [(λόγος).

pānēgēicis, i, δ. ὁ πανηγυρικὸς
†Pangaeus, i, δ. εἴτε(Οὔριγ.) Pan-

gwa, orum, οἰ. τὸ Παγγαίον ἔρος.

pango, panxi εἴτε pēgi, panctum,
κ. εἰς uctaq. σηψ. pēpigi, pactum,

ere, alqd, π ἡ γ ν υ μ ι τ ι: elavum,
κλον. palleolum, ἐμπήγνυμι, φυ-

τεύω ἀσχεύμα. collem, καταπν-
τεύω λόφον. litteram in cera, ἐντα-

πῶ γράμμα ὑφ' κηρῶ. metax. p-
carinus, ποιῶ, συντίθημι, συγγα-

πῶ ποιήματα. 2) πήγνυμι, ὀρίζω,
βεβαιοῦ τι. terminum, ὀρίζω τὸ ἔριον.
prelium, τὴν μάχην. a nicitiam cum

alqo, βαδίζειν φίλων πρὸς τινα ποιούμεται. *perigera*, ne interrogaretur, ὥρισεν, ὥριστο, συνέβητο μὴ ἐρωτηθῆναι. *p. foedera*, (ἔρκους πῆγνυμαι) συνθήκας ποιούμεται.

Panhormus, ἰδ. *Panormus*.

pānīceus, α, um, (panis) τοῦ ἄρτου.

pānīceum, ἰ, οὐ. μελίγη, ἔλυμος, φ.

pānīficiūm, ἰι, οὐ. (panis-facio)

πῶπανον, πέμψα. Σουητ.

pānis, ἰς, ἀ. ἀρχ. κ. *pāne*, ἰς,

οὐ, (Μεσσαπίοι πανός =) ἄρτος. *charius* εἴτε *secundus*, ὁ πιτυρίης ἄρτος. *candidus*, λευκὸς ἄρτος. *crustis panis*, τὸ λίπος τοῦ ἄρτου.

Pāniscus, ἰ, ἀ. (ὕπακ. τοῦ Pan) Πανίσκος.

Pannōnia, α, θ. Παννονία, ἡ χώρα ἢ μεταξὺ Δακίας, Νωρικῶν καὶ Ἰλλυρίας. *-nīcus*, α, um, Παννονικός. *-nii*, orum, ἀ. οἱ Παννόνιοι.

pannōsus, α, um, (pannus) ῥακώδης, ῥακιδυτός, ῥακενδυτός.

pannus, ἰ, ἀ. (πῆνος, πῆνος) ῥάκος, ῥάκιον. 2) δύνειον. 3) ποιητ. τὸ ἀμφέσμα, ἡ ἐσθής.

Panomphaeus, ἰ, ἀ. Πανομφαῖος (ἐπικλησις τοῦ Διός).

1. *Pānōpe*, ἔς, κ. -*pēo*, α, θ. Πανόπη, Πανόπεια (νόμψη).

2. *Panōpe*, ἔς, θ. Πανόπη, Πανοπεύς εἴτε Φανοτεύς, πόλις Φωκικῆ.

Pānormus, ἰ, θ. ὁ Πάνορμος, πόλις τῆς Σικελίας, τῶν Palerno. *-mīlānus*, α, um, Πανορμηνός.

pansa, α, ἀ. (pansus) πλατύπους.

2) *Pansa*, α, ἀ. Πάνσας.

pansus, α, um, ἰδ. *pando*.

Pantāgia, α, ἀ. Πανταγίης, ποταμὸν τῆς Σικελίας.

pantes, ἰεῖς, ἀ. κοιλία, γαστήρ. πλ. ἔντερα. Πλ.

panthēra, α, ἀ. ὁ πάνθηρ.

panthērīnus, α, um, (panthera) τοῦ πάνθηρος. 2) πεκίλος τὸ ἦθος.

Panthōides, α, ἀ. Πανθοΐδης.

Panthous (μτγ.) εἴτε συνήρ. *Panthus*, ἰ, ἀ. Πάνθος, Πάνθους.

Pantīcāraeon εἴτε -*raeum*, ἰ, οὐ. Παντικάραιον. Εὐτρ.

Pantōlābus, ἰ, ἀ. Παντολάβος, παράσιτος τις. Ὄρ.

panthōmīmus, ἰ, ἀ. παντομίμος, ὁρχηστής. Σουητ.

pāpē ἰ. ἐπισών. (Κωμ.) παπαί.

pāpāver, ἔρις, οὐ. (pa-pav-er, πῶα?) μήκων [κοινῶς παπαρούνα].

**pāpāvēreus*, α, um, (papaver) μπικωνικός, τῆς μήκωνος.

Pārhius, α, um, Πάρσιος.

Paphlāgo, ὄνις, ἀ. Παφλαγών.

Paphlāgōnia, α, θ. Παφλαγονία, Παφλαγονική.

**Pārphos* εἴτε -us, ἰ, θ. Πάρφος. 2) ἀ. Πάρφος, κτίστης τῆς Πάρου.

pārillio, ὄνις, ἀ. Φυγῆ (Ἰωύριον).

pārilla, α, θ. (πομπύλις?) ὀηλί, τίτλη εἴτε ὁ τίτλος τοῦ μαστῦ. 2) τίτλη, μαστήρ.

Pāpīriānus, α, um, Παπυριανός, τοῦ Παπυρίου. -*rius*, α, um, Παπυριεύς, τοῦ Παπυρίου. -*rius*, ἀ. ὁ Παπυριεύς.

Pārius, α, um, Πάριος, τοῦ Παπίου. *Pārius*, ἀ. ὁ Πάριος.

parrō, are, ἐσθίω, τρώω. Πλ.

pārūla, α, θ. (πομπύλις?) ἐξάνθημα. (fero) πάμπορον φέρων.

pārūrifer, ἔς, ὕπακ. (paryrus-pārūrifer), ἰ, ἀ. κ. θ. κ. -*tum*, ἰ, οὐ. ὁ, ἡ πάπυρος, φ. Ἐκ τῆς βίβλου εἴτε φιλόρας τοῦ Αἰγυπτιακοῦ παπύρου κατεσκευάζον σχοινία, ἱστία, κττ. καὶ ἐξέχλιν δὲ τὸν χάρτην.

par, *pāris*, ἴσος. *par et eadem laus*, ἴσος καὶ ὁ αὐτὸς ἑκαίνος. *aequo et pari jure*, ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις. *pares ineunt certamen*, ἀμα ἔρχονται εἰς ἀγῶνα. *par alevi alqare*, ἴσος τινὶ τι. *par sum alevi ingeniō*, ἴσος εἰμὶ τινὶ τὴν εὐφυΐαν. *par*

ad virtutem (Διδ.), ἴσος τὴν ἀρετὴν, πρὸς ἀρετὴν. inter se pares, ἴσοι ἀλλήλοις. par estate, ἴσος τὴν ἡλικίαν. par cum alio, σπ. καὶ aleis (Κικ.), ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ, par ac eīte atque, ἴσθ' ὅτε καὶ quam, ἴσος τινί. magister equitum pari ac dictator imperio, ὁ ἱππαρχὸς τὴν αὐτὴν τῷ διπλάτῳι (τὴν αὐτὴν ἦν περὶ αὐτοκράτῳι στρατηγός) δύναμιν ἔχων. par pari respondere, τὰ ἴσα ἀνταποδοῦναι τινί. paria facere cum alio, τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαι τινα. ex pari vivere cum alio, ἐξ ἴσου (ἐκ τοῦ ἴσου) τινὶ ζῆν. parissimus, πάντα ἴσος, ἐν τῇ βητορικῇ. paria paribus referre, ἴσοις ὁμοίως χρῆσθαι. 2) ἴσος ἐαυτῷ. homo animo et viribus par, ἀνθρώπος ἴσην τὴν ψυχὴν τῇ βίῳμῃ ἔχων. 3) αὐτοῦ, ἰκανός, ἀρκούν πρὸς τι. par oneri, ἀρκούν πρὸς τὴν βάρυν, ἰκανὸς τὸ φορτίον φέρειν. Tydides superis par, ὁ Τυδείδης τῇ μάχῃ εἰς τὸ ἴσον τοῖς θεοῖς ἀφικνούμενος. 4) par, ἄ. ὁ ἀντίπαλος, ἀνταγωνιστής. 5) ἑαῖρος, σύντροφος, σύζυγος κττ. 6) par, οὐ. τὸ ζεύγος. tria paria columbarum, τρία ζεύγη περιστέρων. par gladiatorum, ζεύγος μονομάχων. 7) par est, εἰκὸς ἐστὶ, πρέπει, προσήκει. ut tibi par erat, ὥσπερ σοι ἔπρεπε, tibi eīte te hoc facere par est, πρέπει σοι εἴτε σε ποιεῖν τοῦτο.

pārābilis, e, (paro) εὐκτετος, εὐπόριστος.

pārādoxa, orum, οὐ. τὰ παράδοξα (τῶν ὑποκρίνων ἀξιώματα).

†Pārāiāceus, es, θ. Παραιτακηνή, χώρα τῆς Περσίας. Pārāiācan, orum, α. Παραιτάκι, Παραιτακηνοί.

Pārāiōnium, ii, οὐ. Παραιτώνιον. †pārāiōsis, is, θ. παράλυσις.

†pārāphrāsis, is, θ. (μτγ.) παράφρασις. [παραστούσα.

pārāsis, is, θ. (σπ.) ἡ παράσις.

+pārāsītaster, tri, α. παράσιτος. Τερ. [παρασιτία. Πλ.

+pārāsītālio, ōnis, θ. (parasitor) pārāsīticus, a, um, παρασιτικός. pārāsītior, arī, παρασιτώ. Πλ.

pārāsītus, i, α. παράσιτος.

pārāte, epīr, μ. σ. κ. ὑπ. ἐτοιμῶς, ἐξ ἐτοίμου, προχείρως. 2) μετὰ παρασκευῆς, μεμελετηκώς. 3) ἐκρίθως, ἐπιμελῶς.

pārātio, ōnis, θ. (1. paro) παρασκευή. 2) κτήσις, πορισμός.

+pārātrāgōdo eīte -io, are, πατραγωγῶ. Πλ.

1. pārātus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (μτγ. τοῦ 1. paro) παρεσκευασμένος, ἐτοιμῶς, certamini eīte ad certamen, εἰς εἴτε πρὸς ἀγῶνα. ita natura paratum est, οὕτω πέφυκεν.

2. pārātus, us, α. (1. paro) παρασκευή, κατασκευή. 2) παρασκευή, μεγαλοπρέπεια.

Parca, is, θ. (συγγ. τῇ pars, paratio) Μοῖρα. Parcae, ai Μοῖραι.

parco, epīr, μ. σ. κ. ὑπ. (pareus) φειδωλῶς. frumentum meliri, τὸν σίτον μετρίειν. vivere, φειδωλῶς, εὐτελῶς, λιτῶς ζῆν. 2) φειδωλῶς, συνεσταλμένως, μετρίως. p. gaudere, μετρίως χαίρειν. p. dicere de re, φειδεσθαι τοῦ λέγειν περὶ τινος. 3) σπανίως.

parcimonia, is, parsimonis.

parcigrōmus, i, α. (pareus-promo) ὁ τοῦ ταμείου φειδόμενος. Πλ.

parco, pēperei (σπτρ. parsi, Πλ. Nep.), parcium κ. parsum, ēre, (pareus) αὐτοῦ, φειδομαι τινος, φειδωλῶς χρῶμαι τινί. nec impensare nec labori nec periculo parsum, οὐτε χρημάτων οὐτε πόνου οὐτε κινδύνου φειδόμενος. tibi parco, φειδομαι σεαυτοῦ, τῇ σὴ ὑγίαι. p. pecuniam (Πλ.), φειδομαι τῶν χρημάτων. 2) φειδομαι, ἀπαινομαι τινος.

εὐ βλάπτω τινὰ ἢ τι. *edificia au-*
cris, φεῖδσθαι, ἀπέχεσθαι τῶν ἱε-

ρῶν. *p. vitæ alcijs*, φεῖδσθαι τῆς ζωῆς
τινος. *imperijs*, ἀπέχεσθαι τοῦ ἐπι-
χειρημάτων. *auxilio*, εὐ χρῆσθαι τῇ
βοήθειᾳ. *sp. p. se esse a te*, ἀπέχο-
μαί τινος, παύομαι τινος. *parce con-*
temperare, φεῖδου τοῦ καταφρενεῖν, μὴ
καταφρονεῖν.

parcus, α, *um*, μ. σ. κ. ὅπ. (συγγ.

τῷ παῦρος, *parum*), φειδωλός. *alcis*
rei ἢ *in re*, σπ. *in rem*, φειδωλός

περὶ τι, φειδόμενός τινος, φειδωλῶς

χρώμενός τινι. *pater p. d* φειδωλός

πατὴρ. *vinij*, μετρίως τῷ οἴνῳ χρώ-

μενος, ἡμετρίως οἴνου. *in donando*

εἶτε *donandi*, φειδωλῶς δωρούμενος,

φειδόμενος τῶν δώρων. *acies non*

parca fugæ, στρατός προτροπῶδην

φεύγων. 2) φειδωλός, εὐταλής, ἐλι-

γος, λιτός.

+ *pardalis*, is, θ. πάρδαλις. Κουρτ.

1. *pārens*, *ntis*, μ. σ. (μτχ. τοῦ

pareo) ὑπὸχος, εὐπειθής. *parentes*,

ium, ε. οἱ ἀρχόμενοι.

2. *pārens*, *ntis*, ε. κ. θ. (*pario*)

γονεύς, γεννήτωρ, γενέτης, πατήρ

γεννήτρια, γενέτειρα, μήτηρ. *paren-*

tes, *um*, ε. οἱ γονεῖς. 2) γενέτωρ,

πρόγονος, ὁ συγγενής. 3) μεταρ, ὁ

πατήρ, αἴτιος, κτίστης, εὐρέτης ἢ

μήτηρ, εὐρέτης, μητρόπολις κττ.

parentālis, e, (2. *parens*) τῶν γο-

νέων. 2) τῶν γενεσίων εἶτε νεκυ-

σίων. -*ālīa*, *ium*, οὐ. (ὅπον. *saera*)

τὰ γενέσια, νεκύσια, κτερεῖς, ὁ ἐνα-

γισμός (μνημόσυνον τεθνεώτων).

parentio, *ant*, *atum*, *are*, (2. *parens*)

ἐπιτελῶ τὰ γενέσια, νεκύσια, ἐνα-

γίζω. Τριτοπρὸς. *parentatur* *alcui*,

τελοῦνται τινι νεκύσια. *alcui* *hostiā*,

ἐναγίζω τινι ἐρετόν. μεταρ. *alcui*

sanguine conjuratorum, ἐναγίζω

τινὶ τοὺς συνωμότας, ἀποσφάττειν τοὺς

συνωμότας ὑπὲρ τινος ἀποθανόντος.

pareo, *ni*, *esse*, φαίνομαι, ἀνφαί-
νομαι. 2) φαίνομαι, φανερός εἶτε
δηλός εἰμι. *parei*, φαίνεται, φανερόν
ἐστὶ, δηλόν ἐστὶ. *si* *parei*, εἰ φαίνοι-
ται. 3) *alcui*, παρέστηκεν, ὑπηρετῶ,
ὕπακούω, διακονῶ τινι. *magistrati-*
bua, τοῖς ἀρχουσιν. 4) ὕπακούω, πεί-
θομαι τινι. *legibus*, τοῖς νόμοις. ο-
μπρία *alcui*, πάντα τινι ὑπακούειν.
oppidum regi *parei*, ἡ πόλις τοῦ
βασιλέως ὑπακούει. 5) χαρίζομαι
τινι. *dolori et iracundia*, τῇ λύπῃ
καὶ τῇ ὀργῇ. [οἰανός.]

Pāriānus, α, *um*, (*Patium*) Πα-
pāries, *ietis*, ε. [πονητ. *parietibus*,
τετρασουλ.] τοίχος, *domus*, *templi*,
lutrīs, *pulei*, τῆς οἰκίας, τοῦ ναοῦ,
τοῦ πυργίου, τοῦ φράγματος κττ. *parie-*
tem defodere, τοιχωρυχεῖν. *intra*
parietes, ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐνδον. 2) σπ.
ὁ παριόλος.

pāriētārius, α, *um*, (*paries*) τοῦ
τοίχου. *p. herba*, ἡ ἐλξίνη, τὸ παρ-
θενιον.

pāriētūx, *arum*, θ. τὰ ἐρείπια
τῶν τοίχων, τοῖχοι ἡμίπτωτοι,

Pārlia, = *Palilia*.

* *pārlis*, e, (*par*) ἴσος.

pārio, *pēperi*, *partum*, *ēre*, (συγγ.
τῷ ἔ-πορ-ον ἐκ τοῦ ἀχρ. πόρω) ἐπὶ
θελειῶν τίκτω, γεννῶ. *geminos*, δι-
δύμους, οὐα, ὡς τίκτειν, ὥστεκείν.
2) ἐπὶ ἀρρένων γεννῶ, τρώω. 3) *ter-*
ta parit fruges, ἡ γῆ φέρει καρπούς.
vitis *utras*, ἡ ἀμπέλος ποιεῖ σταφυ-
λάς. *p. urbem*, κτίζω πόλιν. *verbo*,
πλάττω ῥήματα. 4) κατασκευάζω,
παρασκευάζω, παρέχω τι. *alcui* *do-*
lorem, παρέχειν, παρασκευάζειν τινι
λύπην. *libertatem*, παρασκευάζειν
τινὶ ἐλευθερίαν. *mibi* *laudem*, πτω-
μαὶ ὄδαν, *sibi* *letum* *manu*, αὐτο-
χειρίᾳ διεργάζεσθαι ἑαυτῷ. *male*
paria, ε. κακῶς ἐκτέλεστέ τι, τὰ κα-
κῶς πορισθέντα.

Paris, Idis, & Paris.

Parisi, orum, & Parisiotes, Ethnos
τῆς Γαλλίας. *Lutetia Parisiorum, ἡ*
Λουκετοκία τῶν Παρισίων.

pariter ἐπὶ ῥ. (par) ἴσως, ἴσον, ἀξ
ἴσου. pariter corpore et animo va-
lidus, ἐξ ἴσου τὸ τε σῶμα καὶ τὴν
ψυχὴν ἰσχυρός. vultu p. atque ani-
mo varius, τὸ τε πρόσωπον καὶ τὴν
ψυχὴν κατὰ ταῦτά ποικίλος. p. ac si
κατὰ ταῦτά ὡσπερὶ. p. ut pater,
κατὰ ταῦτά ὡσπερ ὁ πατήρ. p.
ultimae propinquis εἴτε ἀπὸ προπίν-
κτου, ἐξ ἴσου αἱ ἑσχαταὶ ταῖς πλη-
σιον οὖσι. 2) ὡσαύτως. 3) p. cum
aliquo, ἀμα τινί.

parito, are, (ἐπ.τ. τοῦ 1. paro)
παρασκευάζομαι. Πλ.

+paritor, oris, & (pareo) ὑπη-
ρέτης, διάκονος. [σίας.

Parium, ii, cū. Πάριον, πόλις Μυ-
Parus, a, um, id. Paros.

parma, ae, θ. Πάρμη, περιφερὴς
τῶν Ῥωμαίων ἱππέων ἀσπίς.

Parma, w, θ. Πάρμα. Parmensis,
ε. Παρμαίος, Παρμανός, Παρμήσιος.

+parmati, orum, & ei πάρμην
φέροντες. Διδ.

Parmenides, is, & Παρμενίδης.
Parmensis, e, id. Parma.

parmula, w, θ. (ὀπικ. τοῦ parma)
μικρὰ πάρμη.

parmularius, ii, & ὁ ἐν ἀμφοτέ-
ρω τα ὄφθαλμοις μονομάχου ἐλόμενος.

Parusaeus εἴτε -passus, i, & Πα-
ρασός, Παρασός. Parusius, a, um,
Παρασάσιος, Παρασάσιος. -nasis, idis,
θ. Παρανάσιος, Παρανάσιος.

1. paro, avi, atum, are, (συγγ.
τῷ pario) aliquod, παρασκευάζω, ἐτοι-
μάζω τι, παρασκευάζομαι τι. con-
tinuum, παρασκευάζω συμπόσιον.
orationem, λόγον. me paro proelio,
ad proelium, ad pugandum, παρα-
σκευάζομαι (ὡς) μαχεύμενος, εἰς εἴτε

πρὸς μάχην. p. proficisci, παρα-
σκευάζομαι, πορεύεσθαι εἴτε ὡς πο-
ρευσόμενος. p. bellum ulcui, παρα-
σκευάζομαι ἐπὶ τινι. para, ut sis
animo virili, παρασκευάζου ὅπως
νοῦν ἀνδρικόν ἔξεις. 2) p. εἴτε mihi
p. aliquod, παρασκευάζομαι, πορίζομαι,
κτῶμαι τι.

2. paro, avi, atum, are, (par)
aliquem, ἰσῶ τινα. 2) cum aliquo, συνθη-
κην πρὸς τινα ποιεῖσθαι.

parochus, i, & πάροχος, ἐστιάτωρ.

Paropamisus (Parap.), i, & Πα-
ροπάμιος, Παραπάμιος. -sadae,
agum, & Παροπαμιόσδαι. Κούρτ.

Paros, i, θ. Πάρος. Parus, a, um,
Πάριος. P. lapis, Παρία λίθος.

parra, w, θ. ἀγνώστως ὄντις.

Parrhasia, w, θ. Παρρᾶσις.

Parrhasia, idis, θ. Παρρᾶσις, Παρ-
ρᾶσις, Ἀρκαδική. Parrhasius, e,
um, Παρρᾶσιος, Ἀρκαδικός.

parricida (parricida), ae, & κ. θ.
(ἴσως ἀντὶ parricida ἐκ τοῦ pater-
caedo) ὁ, ἡ πατροκτόνος ἢ μητρο-
κτόνος, ὁ πατραλκίας, μητραλκίας. 2)
μιαφόνος. 3) μιάρος, κακούργος.

+parricidalis, e, (ν.γ.) μιαιφόνος,
μιάρος, ἀνέσιος.

parricidium, ii, cū. (parricida)
πατροκτονία ἢ μητροκτονία. 2) μιαι-
φονία.

pars, tis, θ. μέρος, μερίς. utbis,
μέρος τῆς πόλεως. pars alicui rei,
τοῦ ἔτε καὶ ex re, μέρος τινος. ma-
gna pars (hominum), οἱ πολλοί. par-
tes genitales εἴτε obscenae, τὰ αἰ-
δοῦτα. partes facere, μερίζειν, εἰς
μέρη διαμερίζειν. partem habere in re,
κοινωνεῖν, μετέχειν τινός. in partem
rei venire, μεταλαμβάνειν τινός.
dare partes alicui, μεταδίδοναι τινί
τινος. aliquem in partem rei vocare,
μεταδίδοναι τινί τινος. in parte la-
boris esse, μετέχειν τοῦ πόνου. parte,

κατὰ μέρος, μέρος. pro mea parte, pro virili parte, τὸ ἐμὸν μέρος. ex parte, κατὰ μέρος. ex aliqua parte, κατὰ τι μέρος, μέρος τι. maximam partem, τὸ πλεῖστον. multis partibus major, πολλῶ μείζων. omnibus partibus, κατὰ πάντα. in honorem partem accipere aliquid, ἐπὶ τὸ βάλειν εὐδοκίαν ἐπὶ τι. in partem militiorem interpretari, ἐπὶ τὸ πρότερον ἐξηγεῖσθαι. mutari in pejorem partem, ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβάλλειν. partes orientis, τὰ πρὸς ἀνατολὰς. pars — para, μέρος μὲν — μέρος δέ. οἱ μὲν — οἱ δέ. magna pars caesi sunt, μέγα μέρος ἀπεσπάρησαν. 2) pars ἡ συνηδιστοτερον partes alcijs, ἡ μερίς, ἡ (ἐν πολιτείᾳ) αἰρεσις τινος, ἡ μερίδις τινός, τὰ τινος. partem αἰτε partes alcijs sequi, τὰ τινος προνοεῖν, μετὰ τινος εἶναι. in partes alcijs transire, αἰρεῖσθαι τὰ τινος. pars adversa, οἱ ἐναντίοι. 3) partes, τὸ πρόσωπον, σχῆμα (ἐν θεάτρῳ). primas partes agere, πρωταγωνιστεῖν. μεταφ. partes, τὸ ἔργον, καθήκον. partes implere, τὸ ἑαυτοῦ μέρος ποιεῖν, τὸ καθήκον ἐπιτελεῖν. 4) primas partes deferre alcijs, τὰ πρωτὰ ἀπονέμειν τινι. Σημ. partim, σπένειον ἀντὶ τοῦ partem,

paralympnia (parcim.), αε, θ. (parteo) φειδῶ, φειδωλία. 2) τὸ περιπατημένον, περιουσία.

Parthiāna, ὄνις, ἄ. Παρθίων,

Parthiānius, α, um, τοῦ Παρθιάνου.

Parthēni αἰτε Parthēni, orum, ἄ. (2. Parthus) Παρθενοί, Παρθενοί, ἔθνος Ἰλλυριχόν.

Parthēniā, arum, ἄ. Παρθενία.

parthēnio, es, θ. παρθένιον. β.

Parthēnius, ii, ἄ. Παρθένιον, ὄρος τῆς Ἀρκαδίας. -thēnius, α, um, Παρθένιος, τοῦ Παρθενίου ὄρους. 2) Παρθένιος, ποτ. τῆς Παφλαγονίας.

Parthēnopaeus, i, ἄ. Παρθενοπαῖς.

Parthēnope, es, θ. Παρθενόπη, ἀρχαῖον ὄνομα τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Νεαπολῆως. Parthēnopēus, α, um, Παρθενοπῆος, Νεαπολίτης. Κικ.

Parthi, Parthiēni αἰτε Parthiāci, orum, ἄ. Πάρθοι, Παρθυνοί, Παρθυαῖοι. Parthia, ae, x. (Κουρτ.) Parthiēne, es, x. Parthiāna, α, um, θ. Παρθία, Παρθυνη, Παρθυμία. Parthicus, α, um, Παρθικός.

Parthini, id. Parthoni.

1. Parthus, α, um, Παρθικός, Παρθυαῖος. Parthus, ἄ. Πάρθε, Παρθυαῖος.

2. Parthus, i, θ. Πάρθος, πόλις Ἰλλυρίας.

particeps, ipis, (pars-capio) alcijs τε, μέτοχος, κοινωνός, μετέχων τινός. particeps belli est, μετέχει, κοινωνεῖ τοῦ πολέμου. p. suo ejusdem laudis, μεταλαμπδάνω τοῦ αὐτοῦ ἐπαίνου. p. leti est, μετέχει τοῦ θανάτου, θνητός ἐστι. p. consilii alcijs eum, κοινωνῶ τινι τῆς βουλῆς, μερίτης τινὶ τῆς βουλῆς εἰμι. 2) eūd. ἡ μέτοχος, κοινωνός, μερίτης, ἑταῖρος.

participo, avi, atum, are, (particeps) aliquid cum aliquo, ποιῶμαι τινα μερίτην αἰτε κοινωνόν τινος. cognatum cum fratre participat, τῆς βασιλείας κοινωνὸν τὸν ἀδελφόν ποιεῖται. 2) aliquid alcijs tei, σπ. aliqua tei, μεταδιδόναι τινὶ τινος, κοινωνόν τινος ποιεῖσθαι τινα. 3) aliquid, κοινωνῶν, ἀγγέλλειν τινι. 4) eūd. p. aliquid, κοινωνῶ, μετέχω, μεταλαμπδάνω τινός.

participulo, ae, θ. (ὁμοκ. τοῦ pars) μέρος.

partim, ἐπὶ. (κυρίως αἰτ. τοῦ pars ἀντὶ partem) κατὰ μέρος, μέρος τι. partim — partim, μέρος μὲν — μέρος δέ. οἱ (αὐτὰ) μὲν — οἱ δέ. statuas in locis publicis positae, partim etiam in aedibus sacris, ἀγάλματα ἐν δημοσίοις τόποις κείμενα, τὰ δὲ καὶ ἐν ναοῖς.

1. *partio* (ἀρχ., Λιθ. Σαλλ. κ. Τακ.), ἰνί, ἰtum, ἰro = *partior*, (*pars*) αἰσθ., μερίζω, διαιρῶ τι. *pes partitus* in tria, πῶς εἰς τρία μεμερισμένος, διγρημένος. *praedam euni illis partito*, μερίζομαι τὴν λείαν πρὸς ἐκεῖνους. μεταφ. *inter se partitiuni*, διαλαμβάνονται. [τέξις, τόκος.]

2. *partio*, ὄνις, θ. (*pario*) (ἀρχ.) *partior*, ἰtus, ἰri, (*pars*) μερίζω, διαιρῶ. αἰσθ. in species, μερίζειν, διαιρεῖν τι εἰς εἶδη. 2) αἰσθ. cum αἰσθ., μερίζομαι, διαιροῦμαι, διανέμομαι τι πρὸς τινά.

+ *partitio*, ἐπίρ. μεμερισμένως διγρημένως. Κικ.

partitio, ὄνις, θ. (*partior*) μερισμός, διαίρεσις.

partitudo, ἰνις, θ. (*pario*) (σπ.) τέξις, τόκος, τοκετός. Πλ. [ἰor.]

partitus, α, um, ἰδ. *partio* κ. *partitio*, ἰνί κ. ἰι, ἰtum, ἰre, (ἀρχ. *parturibat* ἀντὶ *parturiebat*, Φαίδρ.) (*pario*) τοκῶ, ὠδίνω. 2) ποιητ. αἰσθ., τίκτω τι. *arbor parturit*, τὸ δένδρον ἀναδιδαστάνει. 3) μεταφ. αἰσθ., ὠδίνω, κύω τι.

1. *partus*, α, um, ἰδ. *pario*.

2. *partus*, us, ἰδ. (*pario*) τόκος, τοκετός, τέξις, λοχεία. ὄνομα, ἡ ὠστοκία. 2) ἔσθ' ἔτε ἡ γένεσις, γέννησις. 3) τόκος, γόνος, γονή, γέννημα, τέκνον, τέκνα, ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ ὄν. *partum gerere* εἴτε *ferre*, κυοφορεῖν, κύειν. *partum eniti* εἴτε *odere*, τίκτειν.

parum, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὑπ. (παῦρον) ὀλίγον, μικρόν. *parum sapientiae*, ὀλίγη σοφία. *p. interest*, βραχύ τι, μικρόν τι διαφέρει. *p. est*, ὀλίγον ἐστίν, οὐκ ἀρκεῖ. *parum habeo*, οὐκ ἀρκεῖ μοι. 2) οὐ πᾶν. *p. multū*, οὐ πᾶν πολλοί. *p. utiliter*, οὐ πᾶν λυσιτελῶς. *p. facere* αἰσθ., ὀλιγοῦναι τινος. *p. placet*, οὐ πᾶν

ἀρέσκει. 6) παγκρ. *minus*, μείον, ἔλαττον, ἥττον. *minus minusque*, ἀεὶ ἥττον, *nihil minus*, οὐδὲν μείον, οὐδὲν ἥττον, οὐδαμῶς. *non m. eūq. ἥττον*, *multo m.* πολὺ ἥττον, πολὺ ἔλαττον, *plus m. octo*, ὅσον ἑκτώ. *haud m. duo milia*, οὐκ ἔλαττον δισχιλίων. 2) ἥττον, οὐ πᾶν. *hoc m. intellexi*, τοῦτο οὐ πᾶν ἐνένοησα. *m. prospere*, ἥττον εὐτυχῶς, οὐ πᾶν αἰσῶς. 3) ἥττον, εὐ. εἰ εἴτε *sin minus*, εἰ δὲ μή. *quo m.* ἰδ. *quominus*. 4) *minus* αἰσθ. re, πλὴν τινος. *mo m.* πλὴν ἐμοῦ. γ) ὀπερθ. *minime* (πῶσῃτε), ἥκιστα, ἐλάχιστα. 2) ἐλάχιστα, οὐδαμῶς. *placet tibi? minime*, δοκεῖ σοι; ἥκιστα. 3) τὸ ὀλίγιστον, τὸ ἐλάχιστον. *m. quater*, τὸ ἐλάχιστον τετράκις. *decem vel m. novem*, δέκα ἢ τοῦλάχιστον (τὸ ὀλίγιστον) ἐννέα.

parumper, ἐπίρ. (παῦρον περ) ὀλίγον εἴτε μικρόν τινα χρόνον, μικρόν. 2) ἐν βραχεὶ χρόνῳ, ἐν βραχεὶ, ἐν μικρῷ. [της, βραχύτης.]

parvitas, αἰς, θ. (*parvus*) μικρότης. *parvulus*, α, um, (ὁπεκ. τοῦ *parvus*) μικρὸς τις, πᾶν μικρός. *parvulus*, ἄ. ὁ μικρός, τὸ παιδίον, ὁ παιδίσκος. α *parvulo*, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδός.

parvus, α, um, μ. σ. κ. ὑπ. (παῦρος) μικρός. *parvum corpus*, μικρὸν σῶμα. *parvus locus*, μικρόν, ὀλίγον χωρίον. *p. tempus*, μικρός, βραχύς, ὀλίγος χρόνος. *vox parva*, λεπτή φωνή. *p. Romulus*, ὁ μικρός (τὴν ἡλικίαν) Ρωμύλος. *parvi*, τὰ παῖδια. α *parvis*, ἐκ νηπίων. *p. pretium*, μικρὴ, ὀλίγη τιμὴ. *parvo* (*pretio*) *emere* αἰσθ., μικροῦ εἴτε ὀλίγου ὠνεῖσθαι τι. *parvi facio*, *estimo*, *duco*, *pendo* αἰσθ., περὶ ὀλίγου ποιοῦμαι τι. *parvum hinc est*, τοῦτο μικρόν ἐστι. *parvo plus*, ὀλίγῳ πλέον.

parvo junior, ὀλίγω νεώτερος. parvo post, ὀλίγον εἴτε ὀλίγω ὑστερον. parvo contentus, ὀλιγαρκής. parvum sanguinis, ὀλίγον τι αἷμα. μεταφ. p. animus, μικρά, ταπεινή ψυχή. parvi, α. εἰ ταπεινοί, β) συγκρ. minor, us, μικρότερος, ἐλάττων, μείων. pecunia minor lit, τὰ χρήματα μείων γίνονται. dimidio minor, τῷ ἡμίσει ἐλάττων. minoris vendere, ἐλάττω-
νος πωλεῖν. minoris aestimare, du-
cere alqd, περί ἐλάττωνας ποιεῖσθαι
τι. virtute et honore minor, τῇ ἀ-
ρετῇ καὶ τῇ δόξῃ μείων. minor frontem, καλοῦδος τὸ μέτωπον. minor nato καὶ ἀπλῶς minor, νεώτερος,
μεταγενέστερος. minor quinquē et
viginti annos natus, ἑντὺς τῶν πέντε
καὶ εἰκοσιν ἐτῶν ὢν. minores, οἱ νέοι,
ἐνίοτε καὶ οἱ ἐπίγονοι. minor capi-
tis = capite deminutus, ἴδ. caput
καὶ deminuo. γ) ὁ π. minimus, α,
ὠβ, μικρότατος, ἐλάχιστος. minimo
emere, ἐλαχίστου ἀνείσθαι. minimus
natus, ὁ νεώτατος. minimum firmi-
tatis, ἐλαχίστη στερεότης. — ἐπίβ.
μίνυμι, ἥκιστα, ἐλάχιστα. 2)
τούλάχιστον, τὸ ἐλάχιστον. 3) ἥκιστα,
οὐδαμῶς. [δαί. Κούρ.

Pasargadae, arum, θ. Πασαργά-
dasc, pāri, pastum, ἔρε (πατ-έ-
μαι, ἐπὶ πᾶσιν, πέπασμαι). βέσσω, νέ-
μω. bestias, greges, ζῶα, ἀγέλας.
pasci, βόσκεισθαι, νέμεισθαι. pulli non
pascuntur, αἱ ὄρνιθες οὐκ ἐσθίουσι. 2)
μεταφ. τρέφειν τινά. fundus herum
pascit, τὸ χωρίον τρέφει τὸν κύριον.
pascor, τρέφωμαι. scelere, κακούρ-
γήμασι τρέφωμαι. p. barbam, πώ-
γωνα τρέφω, πωγωνότροφω. 3) βό-
σκω, τέρω. oculus pictura εἴτε in
pictura, τὴν ψυχὴν τῇ γραφῇ. p.
alga re, βόσχομαι, ἥδομαι, τέρωμαι
τινι. 4) ἐπιθ. pascor, pastus, pasci,
alqd, γίγνομαι τι. silvas, τὴν ὕλην.

δ) εὐδ. βόσχομαι, νέμωμαι. capellae
pascentes, αἴγες νεμόμεναι. ire pa-
stum, εἰς νομὴν ἐξίέναι.

pascuus, α, um, νόμιος, τῆς νο-
μῆς, τῆς βοσκῆς. 2) εὐδοτος. pasuus,
orum, εὐ. βοσκή, νομή. μεταφ. ἡ
βοσκή, τροφή.

Pāsiphāe, es, α. -ῶα, α, θ. Πα-
σιφάη. -phāelus, α, um, Πασιφαῆης.
Pāsiphāeia, (Πασιφαῖα) ἡ τῆς Πα-
σιφῆς θυγάτηρ Φαίδρα.

Pāsīthee, es, θ. Πασιθεή.

Pāsītigris, is, α. Πασιτίγρις Κούρ-
passer, ēris, α. ὁ, ἡ στρουθός. 2)
ῥήττα (lybūs).

passerculus, i. α. (ὁ πικ. τοῦ pas-
ser) στρουθίου, στρουθάριον.

passim, ἐπίβ. (passus) χυδῶν, ἀ-
τάκτως, ἀδιασώτως. 2) σποράδην.
ἐνθα καὶ ἐνθα, ὡς κίχισος.

passum, i, εὐ. ἴδ. pando.

1. passus, α, um, ἴδ. pando α. patior.

2. passus, us, α. (pando) βῆμα
lentis passibus incedere, μετρίως
βῆμασι, βᾶδην πορεύεσθαι. 2) βῆμα,
ἕγχο. 3) τὸ Ρωμαϊκὸν εἶς διπλὸν
βῆμα, μέτρον πέντε πιδῶν. stadium
centum viginti quinque nostros ef-
ficie passus, τὸ στάδιον ἑκατὸν εἴκο-
σι πέντε Ρωμαϊκά βήματα ἀποτελεῖ.
mille passus, ἑκατὸ στάδια (εἴτε στά-
διοι), ἑκατστάδιον. decem millia
passuum, ἑξοχόμενα στάδια.

pastillus, i, α. τρογίσκος. 2) σφαι-
ρεῖδης ἀοτίσκος. 3) εἶδος ἀρώματος.
pastio, ōnis, θ. (pasco) νεμή, βοσκή.
pastor, ōris, α. (pasco) νομεύς, βο-
pastorialis, α, νομειαίος. [σκού.
pastoreius, α, um, ποιμενικός.
pastorius, α, um, ποιμενικός.

1. pastus, α, um, ἴδ. pasco.

2. pastus, us, α. (pasco) νομή,
βοσκή. 2) τροφή.

+ palāgiarius, i, α. ὁ πα πατα-
γῆς κατακτητῶν. Πλ

pāgīātus, a, um, τῷ παταγίῳ
κωσμημένος. Πλ.

pāāra, orum, οὐ. τὰ Πάαρα, πό-
λις τῆς Αρκτίας. -reus ei, ἄ. Πατα-
ρεύς, ἐπικλήσις Ἀπόλλωνος. -reus,
a, um, Παταρεύς. -rāni, ἄ. οἱ Παταρεῖς

pātāvinus, a, um, Παταυῖνος,
Παταεῖνος. -vīni, ἄ. οἱ Παταεῖνοι.

pātāvium, ī, οὐ. Παταεῖον, Πατά-
ειον, πόλις Ἰταλίας, ἡ τανὺν Padova.

pātēfācio, ōci, actum, ōre, παθ.
patēfio, actus, ferī, (pateo-facio)

alqd, ἀνοίγω, ἀναπετάνομαι τι. ja-
nuā patefacta, θύρα ἀνεψυμένη, ἀνα-
πεπταμένη, patefacio ordines, ἀνα-
πτύσσω τὰς τάξεις. auditum, ἀνοίγω,

ἀναπετάνομαι τὴν πᾶρδον. 2) μεταφ.
lux patefacit orbem, τὸ φῶς φωτί-
ζει τὸν κόσμον. p. vetus, δηλῶ,

φανερῶ, ἀναφαίνω τὸ ἀληθές. alqd
patet, φανερύεται, ἀναφαίνεται τι.

+pātēfācio, ōnis, ō. (patefacio)
φανέρωσις, δῆλωσις. Κικ.

pātella, ae, ō. (ἀπὸ τοῦ patius)
ἡ π ἄ τ ε λ α, πατάνη, λεκάνη, λα-
κάνιον.

pātellāri, ōri, ἰατρικαίς τῶν Αα-
ρχίων καὶ πατρῶν ὀσίων.

pātens, ntis, m. s. ἄ. ὅ. (ἀπὸ
τοῦ pateo) ἀνοικτός, εὐρύς. patentiōr,
εὐρυτέρος, εὐρυχωρότερος. 2) δῆλ.,
πρόδηλος, φανερός.

pātentiōr, ἐπίθ. (pateo) φανερώ,
προδῆλω. ἐν τῷ σ. ἀπ᾽ Κικ.

pātēo, ōi, ōre, (πατέω) ἀνοίγω-
μαι, ἀναπέπταμαι. locus pateus,
τόπος ἀναπεπταμένος. janua patet,
ἡ θύρα ἀνίσταται, ἀναπύπτει. με-
ταφ. honores alci patet, ἡ πρὸς

τὰς τιμὰς πᾶρδος ἀναπέπταται τι.

2) ἐκτίταται, διατίταται. solioonus
patet stadia quadraginta, ὁ οὐκείνος
μῆκος ἔχει τεσσαράκοντα σταδίων.

3) μεταφ. δῆλος, πρόδηλος, φανερός
τι. patet, πρόδηλόν ἐστι.

pāter, tris, ē. π ἄ τ ῆ ρ. pater,
patres familiāe καὶ -liis, ὁ εἰκοδωσπός-
της. τιμητικῶς Jupiter pater, Ζεὺς

πατήρ, κτλ. 2) patres = majores, οἱ
πατέρες, οἱ πρόγονοι. 3) patres con-
scripti, οἱ ἔγγραφοι εἴτε συγγεγραμ-
μένοι πατέρες, τούτεστιν οἱ εἰς τὸ

βουλευτικὸν συνέδριον καταγραφέν-
τες, οἱ βουλευταί. p. conscriptus, ὁ
βουλευτής. -patres = patricii. 4)

p. patrus, ἰδ. patrus. 5) μεταφ.
ὁ πατήρ, αἵτις, δημιουργός, ἀρχη-
γός κτλ. 6) πειρ. ἡ πατρικὴ στοργή.

pātēra, ae, ō. (pateo) φιάλη, δέπας.

pātērnus, a, um, (pater) πατρι-
κός, τοῦ πατρός. paterni horii, οἱ

πατρικοὶ (τοῦ πατρός) κῆποι. p. vir-
tus, ἡ πατρικὴ (τοῦ πατρός) ἀρετή.

metaph. animus in alqm paternus, ἡ

πρὸς τινα πατρικὴ ψυχὴ. 2) πατρὸς

πατρίθην. regnum p. ἡ πατρώα ἀρ-
χή bona paternae, τὰ πατρῷα. 3)

πάτριος, τῆς πατρίδος. tota p. ἡ

πατρία γῆ, ἡ πατρίς.

pātēscō, ōi, ōre, (pateo) ἀνοίγω-
μαι, ἀναπέπταμαι. 2) ἀναπέπτα-
νται, ἐκτίττονται. 3) μεταφ. δῆλω-
μαι, φανερόμαι.

pātibilis, e, (patior) ἀνεκτός, εὐ-
ρητός. 2) εὐπρόσληπτος.

pātībūlitas, ae, um, (patiūbulum)
κρίσιμος εἴτε ζυγὸν τῶν

pātībūlum, ī, εὐ. (pateo) εἶδος
κρίσιμος εἴτε ζυγὸν βασιὸν διακρί-
νῃ ζυγῶ, ὅπως ἐπιθέντες τοῖς τρα-
χύλοις καὶ προσδῆσαντες τὰς χεῖρας
ἐκόλαζον τοὺς πονηροὺς τῶν δούλων.

pātions, ntis, m. s. κ. ὅ. (ἀπὸ
τοῦ patiōr) patiens navium, πλοῖον.
animus p. ψυχὴ καρτερικὴ, ὑπομα-
νητικὴ, patiens periculi, καρτερικὴ
πρὸς τὸν κίνδυνον. patientior, καρτε-
ρικώτερος.

pātienter, ἐπίθ. m. s. κ. ὅ. (pa-
tiens) ὑπομονετικῶς, καρτερικῶς.

pātientia, ae, θ. (patior) ὑπομονή, καρτερία, καρτερήσις. sumis ei frigoris, ἡ τῆς πείνης καὶ τοῦ ψυχροῦ καρτερήσις, ἡ πρὸς πείναν καὶ ψυχρὸς καρτερία. 2) εὐπειθεία. [λοπάς.

pāīna, ae, θ. (patānē) λεκάνη, pāīnārius, a, um, (patina) τῆς λοπάδος.

pāītor, passus, īi, (pāthō) alqd, πάσχω τι. mortem εἴτε extrema, τὰ ἐσχάτα πάσχειν, ἀποθνήσκειν. alqd ab alqo, πάσχειν τι ὑπὸ τινος. valnus, λαμβάνειν τραύμα. 2) ὑπομένω, ἀνέχομαι, φέρω τι, καρτερῶ τι εἴτε πρὸς τι. fortiter mala, καρτερεῖν ἀνδρείως πρὸς τὰ κακά. moleste, aegre p. alqd, χαλεπῶς πάσχω εἴτε φέρω τι. vinum patitur aetatem, ὁ οἶνος φέρει παλαιότητα. p. in silvis, καρτερῶ, διδάγω ἐν δρυεῖς. 3) ἐὼ τι. non possum pati quin, οὐ δύναμαι μὴ. non patiar, hunc fieri miserum, οὐκ ἔδωκω τοῦτον ἀθλίον γενέσθαι. 4) p. alqm, γυναικεῖα ὑπὸ τινος πάσχω.

Pātrae, arum, θ. Πάτραι. Patrensis, e, Πατραίος. -nses, ium, d. Πατρεῖς.

pātrator, ōris, ā. (patro) πρά-
pātratus pater, ἐκαλεῖτο εἰς τῶν φιλιάλων εἴτε εἰρηνοδικῶν, ὁ αἰρεθεῖς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἢ σπονδᾶς ποιήσασθαι ἢ πόλεμον ἐπικηρύξαι.

Pātrensis, e, ἴδ. Patrae.

pātria, ae, θ. (patrius) πατρίς.

+pātrīco, epīp. πατρικῶς. Πλ.

pātriciātus, us, ā. ἡ τῶν πατρικίων τάξις εἴτε τιμή.

pātrīcius, a, um, (pater) πατρικίος, τῶν πατρικίων, εὐπατριδῶν. pātrīciī, ā. cī πατρικίαι, εὐπατρίδαι.

pātrīpūmīum, īi, cū. (pater) πατρώα οὐσία, τὰ πατρώα, κληρός.

pātrīpmus, a, um, (pater) ὁ ἐπὶ πατρὶ ζῶν, ὁ τὸν πατέρα ἐπὶ ζῶντα ἔχων.

pātrisso, are, (pater) [Κωμ.] πατρίσσω, πατρώζω. [τρικός. Κικ.

+pātrīus, a, um, πατῆρος, πα-

pātrius, a, um, (pater) πατρικός, τοῦ πατρός. amor patrius, ἡ πατρι-

κή (τοῦ πατρός) ἀγάπη. nomen patrium, τὸ πατρωνυμικόν. 2) πατῆρος,

patrobus, fundus p., κτήμα πατρῶντος patriā, ἡ πατῆρος οὐσία, τὰ πα-

trōa. 3) πάτριος, τῆς πατρίδος. p-

mos, πάτριον ἔθος. patria terra, ἡ πατρία γῆ, ἡ πατρίς. nomen p. τὸ ἐθνικὸν ὄνομα.

pātro, avī, alium, are, alqd, ἐπιτελῶ τι. jussa, ἐπιτελεῖν, ποιεῖν τὰ προστάγματα. bellum, ἐπὶ τέλους

ἄγειν τὸν πόλεμον. coepit, κατορθοῦν τὸ ἐπιχειρήμα.

pātrōcīnium, īi, cū. (ἀντὶ patro-

niciūm ἐκ τοῦ patronus), ἡ ὑπὲρ τινος ἀπολογία, συνηγορία. 2) πλ. εἰ

pelātai. 3) προστασία, προστατεῖα.

pātrōcīnor, atus, arī, (patroci-

nium)aloni, ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τινος, συνδικῶ, συνηγορῶ τινί, πατρωνεύω.

*pātrōcles, is, εἴτε Pātrōclus, ī. i. Πατροκλής, Πάτροκλος.

pātrōus, ae, θ. προστάτης.

pātrōnus, ī, ā. (pater) προστάτης, πάτρων, κατ' ἐξοχὴν δι' ὁ συνηγορός, σύνδικος.

pātruēlis, e, (patruus) τοῦ ἐξ-

δέλφου. frater p. εἴτε ἀπλῶς patru-

lis, ā. ὁ ἐξἑδελφός.

pātruus, a, um, (pater) τοῦ πα-

τραδέλφου, τοῦ θεῖου. μεταφ. σκυ-

θρωπός, ἀδιστηρός. -patruus, ā. ὁ πα-

τραδέλφος, π ἄ τ ο ρ ε, θεῖος.

pātulcius, īi, ā. (pateo) ἐπὶ κλίσει τοῦ ἱανού.

pāūlus, a, um, (pateo, πέταλος) ἀνοιχτός, ἀνεωγμένος, ἀναπεπταμέ-

νος. 2) ἀναπεπταμένος, ἀνατεταμένος.

3) εὐρύς. [quor) ὀλιγομυθία.

pauciloquium, īi, cū. (paucus-lo-

paucitas, αἰς, θ. ὀλιγότης, σπάνις. pauculus, α, um, (ὀποκ. τοῦ paucis) ὀλίγος τις, πᾶν ὀλίγος.

paucus, α, um, (παύρος) ὀλίγος. [† σ. paucior, us, ἐλάττω. † ὀπ. paucissimus, α, um, ὀλίγιστος, ἐλάχιστος.] paucum aas, ἔλιγον ἀργύριον. p. tempus, ἔλιγος, βραχύς χρόνος. pauci, ἔλιγοι. paucan bestiarum, ὀλίγα τινὰ τῶν ζώων. pauca (verba), ὀλίγα, βραχέα. paucis te volo, ὀλίγα τινὰ διαλεγθῆναι σοι βούλομαι, βραχέος λόγου θέλω. in pauca conferam, διὰ βραχέων, δι' ὀλίγων ἔργων. paucissimis absolvere rem eite de re, διὰ βραχυτάτων εἰπεῖν τι. paulatim (paull.), ἐπὶ κατ' ὀλίγον, κατὰ μικρόν, κατὰ βραχύ. 2) ἡρέμα. locus p. acclivis, τάπος ἡρέμα προσάντης.

paulisper (paull.), ἐπὶ μικρόν εἴτε ὀλίγον τινὰ χρόνον, μικρόν.

paululus (paull.), α, um, (ὀποκ. τοῦ paulus) ὀλίγος τις, πᾶν ὀλίγος. paulula pecunia, ὀλίγον τι ἀργύριον. p. via, μικρά τις ὁδός. paululum deest, μικρόν τι ἐλλείπει. paululo deterius, ὀλίγω εἴτε μικρῷ τινι χειρόν. 2) ἐπὶ. paululum respirare, μικρόν τι ἀναπνεῖν. p. progredi, μικρόν τι, ὀλίγον τι προσελθεῖν.

paulus (paull.), α, um, (παῦλα, παύρος) ὀλίγος, μικρός. p. sumptus, ὀλίγον ἀνάλωμα. — paulum pecuniae, ὀλίγον ἀργύριον. paulum interest, μικρόν διαφέρει. paulum alqd sentire, μικρόν τι, μικρόν τινα χρόνον καθέσθαι, — paulo maior, μικρῷ μείζων. paulo post εἴτε post paulo, μετὰ μικρόν. paulo ante, μικρόν εἴτε μικρῷ πρόσθεν. paulo progredi, ἐπὶ μικρόν προσελθεῖν. paulo tolerabilis, ἀνεκτός πως. [la, ae, θ. Παῦλα.

Paulus (Paull.), i, α. Παῦλος, Paupter, ἔρις, μ. σ. κ. ὀπ. (παύρος)

πένης, ἄπορος, ἐνδεής, alejs rei, ἐνδεής τις. pauper (ugurium, πτωχικόν, πενιχρόν καλύθειον.

pauperculus, α, um, (ὀποκ. τοῦ pauper) πενιχρός, πᾶν πένης, πτωχός. Κωμ. Ὁρ. [χρότης.

*fraupercies, εἰ, θ. πένις, πενι-paupero, ἀνί, αiam, are, aham, πένιτς ποῶ τινα. aham aha re, ατερῶ τινὰ τινος.

paupertas, αἰς, θ. (pauper) πένια. 2) ἐνδεΐα, πτωχεΐα.

pausa, α, θ. παῦσις, παῦλα. pausam alejs rei facere, παύειν τι. pausia (pausen), θ. εἶδος ἐλαίας. pausias, α, α. Παυσίας, -είδης, α, um, Παυσιακίς, τοῦ Παυσίου.

pauxillatim, ἐπὶ. πᾶν κατὰ μικρόν, πᾶν ἡρέμα. Πλ.

pauxillisper, ἐπὶ. πᾶν ὀλίγον χρόνον, πᾶν μικρόν. Πλ.

pauxillulus, α, um, (ὀποκ. τοῦ pauxillus) (ἀρχ.) πᾶν ὀλίγος, πᾶν μικρός. — pauxillum, μικρόν τι, πᾶν μικρόν.

pauxillus, α, um, (ὀποκ. τοῦ paucus) [ἀρχ.] πᾶν ὀλίγος, ὀλίγος τις, πᾶν μικρός, μικρός τις. — pauxillum, ὀλίγον τι, μικρόν τι. pauxillorior, ὀλίγον τι πρότερον, πᾶν ὀλίγω πρότερον.

*+pān-factus, α, um, μ.τ.χ. (σπ.) ἐπτοημένος, ἀνεπτοημένος.

pāneo, pāvi, ēre, ἐπτόμαι, δέδισα, φοβέσμαι τι. p. alqd, δέδισα, δέδοικα, φοβέσμαι τι. ad alqd, πτοεῖσθαι ἐπὶ τινι. pāneo ne, δέδισα, φοβέσμαι μὴ. pāvens, ἐπτοημένος, περιδεής, περιφέτος.

pāvesco, ēre, (ἐνερ. τοῦ pāneo) πτοῦμαι, αham, πτοῦμαι ἐπὶ τινι, ἐκφοβέσμαι, φοβέσμαι τι. [Αἰβ.

pāvde, ἐπὶ περιδεῶς, περιφρόως. pāvidus, α, um, μ. † σ. κ. * ὀπ. (pāneo) πταλέος, δειδής. 2) ἐπτοη-

μένος, περιδεής, περίφοδος. *aleis rei* περιδεόμενος, ἐξέμωδων τι. 3) πτοίαν εἶτε ἐξέμωδιαν ἱμνωῖν, φοβερός.

pāyimentum, ἰ, οὔ. (*panio*) δι-
πιδόν, ἔδαρος, κατ' ἐξουίαν μὲν τὸ
ἐπικροτεῖν ἢ σπασγμένον καὶ ὠμα-
λισμένον ἔδαρος. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ
λιθόστρωτον.

pāyio, ἰνί, ἱταμ, ἱρε, (πείω) [ἀρχ.]
αἰττω, κατασάπτω, ἔδαρῶ, *terram*,
τὴν γῆν.

pāyito, ἀρε, (ἐπιτ. τοῦ *panen*)
περιούμαι, φέβω, πάλλω εἶτε πάλλο-
ρῶτο, ὄνις, ἀ. τ. α. ὤς. [απι.]

pāvor, ὄνις, ἀ. (*paeco*) ποτίζω,
δαίνω, δαίμα. *pavorem* alicui *affere*,
injicere, δαίμα τινι ἐμποιεῖν, πρέ-
χειν. *omnes pavor occurravit*, κορί,
ἀπαντας δαίνω ὑπὸ πᾶσιν, ἀπαντα δαί-
ματα: ἐπληρώθησαν. *pavor* aquae,
ἡ ὑδροφοβία. *Pavor*, ἀ. ὁ Δαίμων (θεός).

pax, *pācis*, ὁ. (*paço* = *pango*) εἰ-
ρήνη. *pacem* conciliare *inter cives*,
εἰρήνην ποιεῖν τοῖς πολίταις (πρὸς
ἀλλήλους). *pacem* facere, *componere*
cum aliquo, εἰρήνην ποιεῖσθαι πρὸς
τινα. *pacem habere*, εἰρήνην ἔχειν.
agitare, *exercere*, ἀγειν, σαρνᾶν,
πράττειν, φυλάττειν, *tumpeo*, *παρ-
δαίνειν*. *est mihi pax cum aliquo*, εἰ-
ρήνη ἐστὶ μοι πρὸς τινα. *in pace*,
ἐν εἰρήνῃ. *cum bona pace*, εἰρηνι-
κῶς, δι. εἰρήνῃ. 2) εἰρήνη, ἡσυχία.
maria, ἡ γαλήνη τῆς θαλάσσης. *pa-
ce tua loquar* εἶτε *dixerim*, μὴ γα-
λέπαινα τοῖς εἰρημένοισι, μὴ γαλε-
πῶς ἀποδέχου τὸν λόγον. *pax*! σί-
γα! 3) πρᾶσις, χάρις (τῶν θεῶν).
4) *Pax*, ἡ Εἰρήνη (θεά).

peccatum, ἰ, οὔ. (*pecco*) τὸ ἡμαρ-
τημένον, τὸ ἁμαρτήμα, ἡ ἁμαρτία.
peccati conscius, συνειδώς (ἐκρυψ.)
τὸ ἁμαρτήμα. *peccatum est patriam*
prodere, ἁμαρτήμα ἐστὶ τὸ τὴν πα-
τρίδα προδοῦναι.

+ *peccatus*, us, ἀ. ἁμαρτήμα. *Κοκκ.*
pecco, avi, atum, are, ἁμαρτάνω.
in aliquo, εἰς τινα. *in republica*, περὶ
τὴν πόλιν, εἰς τὴν πατρίδα. *multi*
peccantur in oratione, πολλὰ ἐν τῇ
λόγῳ ἁμαρτάνονται. *verbo* *peccavi*-
mus *uno*, ἐνὶ ῥήματι ἁμαρτήκα.

peccatorius, a, um, (*peccus*) πηλώ-
μαλος, πηλόδοτος.

pecten, ἰνίς, ἀ. (*pecto*) κτερί-
κηθῶν (τῆς κήρης). 2) ὅτι ἐπὶ
κτενί, εἰς τὸν ἔκτανον, ὀφρακτὸς κτερί-
κηπουρικὸς κτερίς, κτηθόμενος τοῦ ἔκ-
τανου, κατ. 3) πηλῆστερον' ποιητ. ἡ ἡ-
ρα καὶ ἡ ψῆφος. 4) κτερίς τῆς χειρὸς.
digiti *inter se* *pectine* *juncti*, δι-
κτυλοὶ ἐναλλὰξ ἀλλήλοις συμπηλεγ-
μένοι. 5) κτερίς, εἶδος κήρης.

pecto, *pecti*, *pectum*, ἔρε, κτενίζω,
causariem, τὴν κίρην, *terram*, τὴν
γῆν κτενίζειν (τῷ κηπουρικῷ κτενί).
lanam, πλέκω. *pecta* *vestis*, ἡ εὐξαν-
τος ἡ νεύξαντος ἐσθῆς. 2) κωμ. *aliquo*,
ἐκτείνω, κατακτείνω τινά (ἐκτέδω ἢ ἐκ-
στειγί).

pectus, ὄνις, οὔ. στήρνον, στήρνα,
στήθος. *in pectus* *cadere*, ἐπὶ τὸ
στήρνα πίπτειν. *p.* *latum*, στήρνα
πίπτειν, στήθος πλατὺ. 2) μεταφ.
τὸ στήθος, ἡ ψυχὴ, καρδία, ἡ νου.
p. *pauidum*, διελὼν στήθος, διελὼν
ψυχὴ. *homo* *sine pectore*, ἀνθρώπος
ἀναίσθητος. *loco* *pectore* *amare*, εἰς
ἐλπίς τῆς καρδίας φιλεῖν, *gestare* *aliquid*
in pectore, ἔχειν τι ἐν τῷ στήθει,
διανοεῖν τι, διὰ φρενῶν ἔχειν τι. 3)
τὸ φίλτατον. *cara* *sorum* *pectora*,
αἱ φίλταται ἀδελφαί.

peccus, ὄνις, -οῖ, ἀρ. -ο, οὔ. (ἀρχ.)
κτῆνος, βόσκημα. πλ. *pecora*, τε
κτῆνα, βοσκήματα.

pecuarius, a, um, (*pecu*) τῶν
κτηνῶν προβατικῶν *pecora* εἶτε

ἀπλῶς pecuaria, ὅ. ἡ προβατευτική τέχνη, ἡ κτηνοτροφία. pecuaria, ο-νυ, οὗ, ἡ ἀγέλη. pecuarius, ἀ. ὁ προβατευτής, προβατεύς. 2) ὁ τὰς δημοσίας νομὰς ὠνούμενος.

peculātor, ōris, ἀ. σφετεριστής δημοσίων εἴτε κλέπτης.

peculātus, us, ἀ. (peculor) σφετερισμός δημοσίων, δημοσίων κλοπή. peculatum facere, τὰ δημοσία σφετερίζεσθαι, τὰ δημοσία κλέπτειν. peculātus damnare aliquem, κλοπὴν τῶν δημοσίων καταψηφίζεσθαι τινος.

peculīaris, e, (peculium) ἰδίος, εἰκείος, ἰδιωτικῆς, οὐκ ἀλλότριος. p. onis, ἰδίων πρόβατον. 2) ἰδίος, εἰκείος, οὗ κοινός. hoc mihi peculīare est, τοῦτο ἰδίον μοι ἐστίν. 3) ἰδίος, ἰδιωτικῆς, εἰκείος, οὗ δημοσίου. p. servus, ἰδίας, ἰδιωτικῆς δούλος. 4) ἐξαίρετος, διαφέρων.

peculio, onis, alium, are, aliquem, ἰδίων τι δίδωμι τινί. peculiatu, a, um, ἰδίων τι ἔχων, εὐπορος.

+ peculiosus, a, um, (peculium) πολλὰ ἰδία κεικτῆμενος. Πλ.

peculium, ii, ōis. (pecus) ἰδίων ἀργύριον, ἰδία οὐσία, κατ' ἐξοχὴν τῶν παίδων καὶ θυτῶν, οὐσιδίον.

pecunia, ae, ōis. (pecus) χρήματα, κτήματα, οὐσία, πλοῦτος. pecuniam facere, οὐσίαν κτῆσθαι. magnam pecuniam ex metallis facere, πολλὰν οὐσίαν, πολλὰ χρήματα ἀπὸ τῶν μεταλλῶν παρασκευάζεσθαι. in alienam pecuniam invadere, ἐπιχειρεῖν ἀλλοτρίοις χρήμασιν, ἐπιτίθεσθαι τῇ οὐσίᾳ, τῷ πλούτῳ ἄλλου τινός. 2) κατ' ἐξοχὴν τὰ χρήματα, τὸ ἀργύριον. pecuniam alicui solvere, χρήματα, ἀργύριον τινί ἀποτινέειν. numerare, ἀριθμεῖν. conferre alicui, εἰσφέρειν τινί. credere alicui, πιστεύειν τινί. fenore collocare, δανείζειν. obligare, δεσμεύειν. pecuniam

alicui mutuam dare, κίχρημι (χρῆσαι) ἀργύριον τινί. pecuniam mutuam sumo, κίχραμαι (χρήσασθαι) ἀργύριον. dies pecuniae, ἡ τῆς ἀποτίσεως ἡμέρα. pecunia praeses est numerata, ἀργύριον πρόχειρον εἴτε ἔτοιμον.

pecuniarius, a, um, χρηματικός. p. ruma, χρηματικὴ ζημία. res p. τὰ χρήματα.

pecuniōsus, a, um, μ. σ. κ. ὅπι. (pecunia) πολυχρήματος, πλούσιος.

1. pēcus, ōris, ōis. (ίσως ἐκ τοῦ πίκος) κτήνη, θρέμματα. bubulum, αἱ βόες. equinum, αἱ ἵπποι. volatilis, θρέμματα ὀρνίθων, ὀρνίθες. aquatile, αἱ ἰχθύες. majus, τὰ μεῖζονα θρέμματα, τὰ ἱπποπόρδεια, βουκόλια κττ. minus, τὰ πρόβατα, αἱ αἴγες κττ. 2) κατ' ἐξοχὴν τὰ πρόβατα, αἱ αἴγες. pecus tondere, πᾶν, καίρειν τὰ πρόβατα. 3) εἶν' ὅτε τὸ πρόβατον. balatus pecorum, ὁ μηχανισμός τῶν προβάτων. 4) ζῶν, κτήνη. 5) μετ. ὁ κτηνώδης ἀνθρώπος, ὁ ἄλογος, κενόηλος.

2. pēcus, ūdis, ōis. κτήνη, ζῶον. pecudes, τὰ κτήνη. pecudes natantes, αἱ ἰχθύες. Indica pecus, ὁ ἐλέφανς. pecudes ferac, τὰ ἀγρία θηρία. 2) κατ' ἐξοχὴν τὸ πρόβατον, ὁ, ἡ βίς. armenta et pecudes, οἱ βόες καὶ τὰ πρόβατα. 3) μετὰ. ὁ κτηνώδης εἴτε ἄλογος ἀνθρώπος.

pedālis, e, (pes) ποδιαίος, τὸ μῆκος ἐνός ποδός.

pedārius, a, um, (pes) ποδιαίος. 2) ἐλάττονος ἀξιωματικός εἴτε τιμῆς. p. senator εἴτε ἀπλῶς pedarius, ἀ. βουλευτῆς ὁ οὐκ εἰς ἀρχὴν κατασταθείς καὶ οὐκ ἔχων διὰ τοῦτο ἐξουσίαν τοῦ λέγειν ἐν τῇ συγκλήτῃ, ἀλλὰ τοῖς πρὸς μόνον μεταδαινῶν ἐπὶ τοῖς χώροις τῶν οὐσιῶν ἢ ἐπὶ τῶν παραδαινῶν.

1. *pēdātus*, *a*, *um*, (*pes*) πῆδα; ἔχων. ἄπαξ Σουητ.

2. *pēdātus*, *us*, *ā*. (*pes*) [ἄ:χ.] πρόσθετος, προσβολή.

pēdes, *īdis*, = (*pes*) πεζός. *pedes* eo, *incedo*, πεζός εἶτε πεζῇ πορευομαι. *pedes venatur*, πεζός εἶτε πεζῇ θηρεύει. 2) ὁ πεζός στρατιώτης, ὁ πεζός. *peditum coriae*, πεζῶν δυνάμεις. 3) περιληπτικῶς ὁ πεζός, τὸ πεζόν, ἡ πεζικὴ δύναμις.

pēdestes, *tris*, *tro*, (*pedes*) πεζός, πεζικός (οὐχ ἵππικός). *pēdestes ei equester exercitus*, τὸ πεζὸν καὶ τὸ ἵππικόν. *p. ei equestris pugna*, πεζομαχία καὶ ἵππομαχία. *pēdestres*, *ā*, *pl.* οἱ πεζοί. 2) πεζός (οὐ ναυτικός). *coriae pēdestres ei navales*, ἡ πεζικὴ καὶ ἡ ναυτικὴ δύναμις. *animalia pedestris*, τὰ χερσαῖα ζῷα. *aditus p.* ἡ κατὰ γῆν ἀπόδοσις. 3) πεζός (τὸ ποιητικόν). *oratio p.* ὁ πεζὸς λόγος. 4) πεζός, ταπεινός, χυδαῖος.

pēdētentis, ἐπιρ. (*pes-tendo*) ἐπιπῆδα, βάδην. 2) ἡρέμα, ἡσυχῶς.

pēdica, *ae*, *th*. (*pes*) ποδίστρα, ποδάγρα, πῆδη. 2) μεσση. ὁ δεσμός, τὰ δεσμά. [*paedico*.

pēdicātor, *pēdico*, ἰδ. *paedicator*, *pēdis*, *is*, *ā*, *x*, *th*. ψαῖρ.

pēdissequus εἶτε *pēdissequus*, *i*, *ā*. (*pes-sequor*) ὁ ἀκόλουθος, ὁ παθός, κατ' ἐξοχὴν ὁ δούλος, ὁ ἀκόλουθος. *pēdissequa* εἶτε *-ca*, *ae*, *th*. ἡ ἀκόλουθος.

pēditātus, *us*, *ā*. πεζόν, πεζικόν. πεζικὴ δύναμις.

pēdo, *pēpēdi*, *pēditum*, ἔρε πέρδω. *peditum*, *i*, *ou*. ἡ πορδή.

Pēdūcaeus, *i*, *ā*. Πεδουκάιος. *-caeus*, *a*, *um*, Πεδουκάιος, τοῦ Πεδουκάου. [Οὐίγγ.

+ *pēdum*, *i*, *ou*. καλαύροψ, χαίτας.

Pēdum, *i*, *ou*. ἡ Πῆδα, πόλις τῆς Λατίνης. *Pēdānus*, *a*, *um*, Πεδανός.

Pēgāsēus, *a*, *um*, Πηγασεῖος.

Pēgāsīs, *īdis*, *th*. Πηγασίς. *P. undae*, ἡ Πηγασίς κρήνη, ἡ Ἴππου κρήνη. *-ēides*, *dum*, *th*. *pl.* Πηγασίδες, αἱ Μοῦσαι.

Pēgāsus, *i*, *ā*. Πήγασος.

* *pēgo*, *ēs*, *th*. πηγῇ.

pēgi, *pēgisse*, ἰδ. *paugo*.

pēgma, *ālis*, *ou*. πῆγμα.

pēgmāris, *e*, τοῦ πήγματος.

pējero, *avi*, *atum*, *are*, (*per-juro*) ἐπιστορκῶ. *Stygias undas* εἶτε *per Stygem*, ἐπιστορκῶ τὰ Στύγια ὕδατα εἶτε πρὸς τῆς Στυγός.

pējor, *pējus*, ἰδ. *malus* καὶ *male*.

pēlāgius, *a*, *um*, (*σπ.*) πελάγιος.

pēlāgōnes, *num*, *ā*. Πελαγονεῖς.

Pēlāgōnia, *ae*, *th*. Πελαγονία.

* + *pēlāgus*, *i*, *ou*. πέλαγος.

Pēlasgi, *orum*, *ā*. Πελαγοί. *Pelāgis*, *īdis*, *x*. *-gius*, *īdilis*, *th*. Πελαγίς, Πελαγίς. *Pelāgus*, *a*, *um*, Πελαγοικός, Πελαγός.

Pēlēthronius, *a*, *um*, Πελεθρόνιος, τοῦ Πελεθρόνιου ὄρους τῆς Θεσσαλίας.

Pēleus, *oi* καὶ *eos*, *ā*. Πηλεΐς.

pēlex εἶτε *raelox* (οὐχὶ *pellex*), *īdis*, *th*. πᾶλλαξ, παλλακίς, παλλακή.

Pēliācus, *a*, *um*, Πηλιακός, τοῦ Πηλείου ὄρους.

* *Pēlias*, *ādīs*, *th*. Πηλιάς, Πηλιακή.

* *Pēliādes*, *dum*, *th*. Πηλιάδες, αἱ τοῦ Πηλείου κόραι.

Pēliās, *ae*, *ā*. Πηλιάς.

pēlicātus (*paedecātus*), *us*, *ā*. (*pellex*) παλλακίζω.

Pēlides, *ae*, *ā*. Πηλείδης.

Pēlignī, ἰδ. *paclignī*.

Pēlion, *ii*, *ou*. εἶτε *Pēlios*, *ii*, *ou*. Πήλιον, ὄρος τῆς Θεσσαλίας.

Pellu, *ae*, *x*. *Pello*, *ēs*, *th*. Πέλλω.

* *Pellāus*, *a*, *um*, Πελλαίος. 2) Αἰγύπτιος. [γωγός, ἀπατηλός.

* *pellax*, *ācis*, (*pellicio*) [*σπ.*] ἐπα- + *pellēcebrae*, *arum*, *th*. δελίατα, θελγητρά. Πλ.

+pellectio, ōnis, θ. (perlego) ἀ-
γάννωσις. Κικ.

Pellēne, ēs, θ. Πελληνή. Pelle-
uensis, θ. Πιλληνάιος. [catus.

pellea, pelliscāus, ἴδ. pelex, peli-
pellicio (perleccio), lecti, lectum,
ere, (per-lacio) αἰσθ, ἐπαγομαι,
προσάγομαι, ἐφέλκομαι τινα. ad so-
cietatem belli, ἐπάγεσθαι τινα πρὸς
συμαχίαν, προσάγεσθαι τινα σύμ-
μαχον αἰσθ ad se donis, προσάγε-
σθαι, ἐφέλκεσθαι τινα δωρεάς.

pelliscūla, ae, θ. (ὅποκ. τοῦ pellis)
δερμάτιον. παροιμ. pelliculam curare,
τὸ σῶμα θεραπεύειν. [γός. Πλ.

pellis, ōnis, ā. (pellis) δερματουρ-
pellis, ἰδ.β. πέλλα, δέρμα, δωρά-
ρι. carpiua, τὸ αἰγείον δέρμα, ἡ αἰγῆ,
leopis, δέρμα λέοντος, λεοντή. 2) ὅ,τι
ἐκ δερματος πικροῖται, ἡ διψήρα, ἡ
δερματίνη εὐθής, ἡ δερματίνη σκηνή,
τὴ ὑπόδημα, κττ. 3) σπ. ὁ χρώς.

pellitus, a, um, (pellis) δερματο-
ρυτών, ὁ διεφθέρτης, ἡ διεφθέρτης.
ovēs pellitae, πρόβατα διεφθέραις ἐ-
στεγασμένα διὰ τὴν τῶν ἐρίων ἀρε-
τήν. habituspelliti, εὐθής δερματίνη.

pellis, repūli, pulsum, ere, (κέλ-
λω) αἰσθ ἡ αἰσθ, ὥθω, κρούω τινα ἢ
τι. humum pedibus, κρούω τὸ ἔδα-
φος τοῖς ποσίν. pennis eīte lyram,
κρούω, πλήττω τὰς χερδὰς. fores,
κρούω τὴν θύραν. sagittam, ἀφίημι
βέλος. 2) προσβάλλω τινα ἢ τι, πρὸς
τινα, πρὸς τι. imagines animum pel-
lunt, τὰ εἰδωλα προσβάλλει πρὸς τὴν
ψυχὴν. 3) ἐξωθώ, ἐξελαύνω, ἐκβάλλω
τινα ἢ τι. αἰσθ domo, dominatione,
patria, ἐξελαύνω, ἐκβάλλω τινα ἐκ
τῆς οἰκίας, ἐκ τῆς ἀρχῆς, ἐκ τῆς πα-
τρίδος. praeisidium ex arce, ἐξωθώ
τὴν φρουράν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. pul-
sus in exilium eīte patria, ἐκπεσὼν
ἐκ τῆς πατρίδος. p. curas vino, ἐξελαύ-
νω τὰς φροντίδας οἴνω. 4) αἰσθ,

τρέπειν εἰς ψυχὴν, τρέπεσθαι (τρέψα-
σθαι) τινα. hostem, τὸν πολέμιον.

pellūceo (per-luceo), xi, ēre, διαφαί-
νομαι, διαφαίνω, διαλάμπω. perlu-
cens aether, διαφανὴς αἰθήρ. μεταφ.
mores dicentis ex oratione pellucens,
τὰ τοῦ λέγοντος ἦθη ἐκ τοῦ λόγου δια-
φαίνεται. parlucescens amiculus, διαφα-
νὴς περιβλήμα, μεταφ. parlucescens ora-
tio, διαφανὴς, σαφής, λαμπρὸς λόγος.
pellucidulus, a, um, (ὅποκ. τοῦ
pellucidus) διαφανής.

pellucidus, a, um, (pelluceo) δια-
φανής. 2) λαμπρὸς.

Pēlōpēias, adia, κ. -pēis, ἰδ.θ. Πελοπείας. -pēius, a, um, Πελοπίτης,
Πελοπίτης. -pēus, a, um, Πελοπίτης.
-pīdē, arum, ā. Πελοπίται.

Pēlōponnenses, ium, ā. Πελοποννή-
σιοι. Peloponnesiaca, a, um, Πελοπον-
νησιακός. -sius, a, um, Πελοπον-
νησιος.

Pēlōponnēsus, i, θ. Πελοπόννησος.
Pēlops, ōpis, ā. Πέλαψ.

Pēlōrias, adis, κ. -ris, ἰδ.θ. Πε-
λωρίς, Πελωρίας, ἄκρα τῆς Σικελίας.
pēlōris, ἰδ.θ. πελωρίς, εἶδος
κόγχης. [ἡ Πελωρίας ἄκρα.

Pēlōros, i, ā. κ. -loram, i, οὔ.
pella, ae, θ. πέλη.

pellastae, arum, ā. πελασταί.

Pēlūsium, ii, οὔ. Πηλούσιον. *†-siā-
cus κ. *†-sius, a, um, Πηλουσιακός,
Πηλούσιος. [του, τῆς τροφῆς.

pēnārius, a, um, (penus) τοῦ σί-
pēnates, ium, ā. (penes, penitus)

ὄπον. αἱ, πατέροι θεοί, γενέθλιοι,
κτῆσις, μύχοι εἴτε ἐρκοί θεοί.
μεταφ. ad penates redeo, εἰς τὰ ἴδια,
εἰς τὴν οἰκίαν ἐπανέρχομαι. peni
penates, μικρὰ οἰκία. ποιήτ. penates,
ὁ οἶκος θεοῦ τινός, ὁ ναός.

+pēnātiger, eri, ā. (penates-gero)
ἀ τοὺς πατέρας θεοὺς φέρων (ἀνείκας).
pendeo, rēpendi, ere, κρίνωμα.

ἐξήρτηται. ab ea alga re, ἀπό, ἐκ
τινος. ex ab arbore pendens, ἐκ, ἀπό
τοῦ δένδρου κρεμάμενος. de camera,
ἀπό τῆς καμάρᾳς. collo, de collo de
cervice alcjs, κρεμασθαι ἀπὸ τοῦ τρα-
χήλευ τινός. scopulus pendet, κρημνός
κρεμάσθαι, ἐπικρέματαί. p. pennis,
αἰωροῦμαι ταῖς πτέρυξι. rons pendet,
τὸ ἔννεμα τοῦ ὑποδικου ἐκκείταί, ὃ
ὑπὸ δικῆς οὐπὼ κέκερται. 2) μεταφ.
ex alga εἴτε ex alga re, κρεμάμαι,
ἐξήρτημαι ἐκ τινος. ex te pendet
omnium vita, ἡ ζωὴ πάντων ἐκ σοῦ
ἐξήρτηται εἴτε κρέματαί, ἐκ σοῦ εἴτε
εἰς, αὐτὴ ἀνήρτηται. respublica pendet
ex (de, in) illo, ἡ πολιτεία ἐπ' ἐκείνῳ
ἀνάκειται. 3) p. ab ore εἴτε vulvi
alcjs, ἀνήρτηται τῇ ὀφει, πρὸς τινα,
προσέχω τινί. 4) κρέμωμαι, κίωρομαι,
μετεωρίζομαι, ἀστάρω. pendens ani-
mi εἴτε animo, μετέωρος τῇ διανοίᾳ.

pendo, pēpendi. pensum, ἔρε, αἰφί,
σταθμῶ, σταθμῶμαι, ζυγοστατῶ τι
2) συνήθως μεταφ. σταθμῶμαι, ἐξε-
τάζω, μετρώ, τιμῶ τινα ἢ τι. al-
qm non ex fortuna, sed ex virtute,
μετρεῖν τινα οὐ τῇ τύχῃ, ἀλλὰ τῇ
ἀρετῇ. alqd magni p. τιμῶ εἴτε τι-
μῶμαι τι πολλοῦ, περὶ πολλοῦ πενέω-
μαι τι. alqd nihili εἴτε flocci, ἐν οὐ-
δενί λόγῳ τίθεμαι τι. minoris, περὶ
ἐλάττωτος ποιῶμαι τι. 3) τίνω, τελῶ
τι. pecuniam alcui, τίνειν εἴτε τελεῖν
ἀργυρίον τινί. tributum, φέρειν εἴτε
ὑποτελεῖν τινί φόρον. pēnas, δίκην
τίνειν. — pensus, a, um, τίμιος. nihil
pensiū est, οὐδὲν τιμιώτερόν ἐστιν,
οὐδὲν κρεῖττόν ἐστι. — nihil pensi
habeo εἴτε ducō, οὐδενός μελεῖ μοι,
οὐδενός φροντίζω. neque fas, neque
fidem pensi habet, οὐδὲν φροντίζει
οὔτε τοῦ δόσιον οὔτε τῆς πίστεως, ἐν
οὐδενί λόγῳ τίθεται οὔτε τὸ δόσιον
οὔτε τὴν πίστιν. 4) (σπ.) οὐδὲ σταθμῶν
εἴτε ὀλκὴν ἔχειν, ἔλκειν. idem pēn-

dū, τὴν αὐτὴν σταθμὴν ἔχει, ταύτῃ
ἔλκει. sexagena pondo pendunt,
ἕκαστον ἐξήκοντα λίτρας ἔλκει.

*pendulus, a, um, (pendeo) κρε-
μάμενος, κρεμαστός. 2) κρεμαστός,
ἐπικρεμάμενος, κρημνώδης. 3) μεταφ.
ἀστατός, ἀστατών.

pēno, ἐπίρ. ἴδ. pēno.

Pēnēs, Pēnētus, ἴδ. Pēnos.

Pēnēlōra, a, x. -re, ēs, θ. Πη-
γελόρη, Πηγελόρηται. -pēus, a, um,
Πηγελόποιος.

pēnēs, πρόθ. μετ' αἰτ. παρά τινι.
pēnos vus esī, παρ' ὁμῖν, ἐν τῇ ὁμε-
τέρᾳ οἰκίᾳ ἐστίν. p. accusatorem,
παρὰ τῷ κατηγορῶ. 2) ἐν τινί, ἐπὶ
τινί. p. te esī? ἐν σοὶ εἶ; p. te culpa
esī, σὺ τὴν αἰτίαν ἔχεις. p. Pompejum
esī iudiciū, ἐπὶ τῷ Πομπηίῳ ἐστὶ
κρίνειν. summa virium p. cum esī,
ἡ ὅλη δύναμις ἐν ἐκείνῳ ἐστίν.

Pēnestae, arum, ā. Πενέσται, πό-
λις τῆς Ἰλλυρίας. Pēnestin, ae, θ.
Πενεστία, ἡ χώρα. Pēnestānus, a,
um, Πενεστινός.

*pēnētrābilis, e, πόριμος, εὐτρη-
τός, εὐδιάβατος. 2) τρωτός. 3) δια-
τρητῶν, διαδυτικός, εἰσδύμενος.

pēnētrālis, e, (penetro) διαδυτικός.
2) μύχιος, ἐνδόμυχος. dii pēnētrales
= pēnales, οἱ μύχιοι εἴτε πατρῷοι
θεοί. pēnētrāle, is, ō. συνήθ. -lis, ium,
πλ. ὁ μύχιος (οἰκίας, ναοῦ, πόλεως, θα-
λάσσης, τῆς ψυχῆς, κττ.) 2) τὸ μύ-
χιον ἄγαλμα, τὸ ἐν ἀδύτῳ ἱδρυμένον.

pēnētro, avi, atum, ate, (penitus)
alqd, εἰσδύω τι. pedem intra mēdes,
τιθέναι τὴν πόδα ἐσω τῆς οἰκίας.
me p. in erescu, εἰσδύομαι, ἐν-
δύομαι εἰς ἄντρον. me p. in fu-
gam, διαδύομαι εἰς φυγὴν. foras
p. me, διαδύομαι ἔξω. pēnētra-
tus, eis, ō. εἰσδύς. 2) οὐδ. εἰσδύομαι, ἐν-
δύομαι, διαδύομαι. per angustias
διεδύομαι διὰ τῶν στεγῶν, τοῦ αἰ-

lares penetrat, φθόγγος ἐνδύεται εἰς τὰ ὦτα. res in animos, τὸ πρᾶγμα ταῖς ψυχαῖς εἰτε εἰς τὰς ψυχὰς ἐνδύεται. 3) μεταβ. εἰσδύομαι τι. vos autem penetrat, εἰ φθόγγος εἰσδύεται τὰς ἀσείας. penetravit Aegyptum, εἰσδυ διὰ τῆς Αἰγύπτου, εἰσδυ τὴν Αἰγύπτου.

Pēnūs, εἰτε -τος, ἰ, ἄ. Πηνεύς, ποτ. τῆς Θεσσαλίας. -nūs, α, -nūs, α, um, Πηνυτός. -nūs, Idis, θ. Πηνυτός. pēnucillus, ἰ, ἄ. κ. -lum, ἰ, εἰ. (ὅπου. τοῦ peniculus, γράκι, (κατ' ἐσχλην ἢ τριζίνην γραφίς τῶν ζωγράφων καὶ κονιατῶν). 2) τὸ τῆς γραφῆς εἶδος.

pēnuculus, ἰ, ἄ. (ὅπου. τοῦ penis) κάλλυντρον, σπιγγίον.

pēninsula, = pennisula.

pēnis, is ἄ. (ἀντὶ penis ἐκ τοῦ πέος ἀντὶ πέος) ἀρχ. ἡ οὐρᾶ, κέρκος. 2) συνήθ. ἡ κίρκος, τὸ πέος, ἡ πόσις. μεταφ. ἡ πορνεία. [Κατ.

+ penite, ἐπίρ. ἐνδομύχως, ἐνδον. 1. penitus, α, um, κ. ὡ. π. (Πλ.) μύχως, ἐνδομύχως, ἐνδοτερος, εἰ ἐνδον. penitissimus, α, um, μυχαίτατος.

2. penitus, ἐπίρ. μυχοί, ἐνδομύχως, ἐνδοτάτω, ἐνδον. penitus in Thraciam se abdidit, εἰς μυχὸν τῆς Θράκης ἑαυτὸν ἐκρύψεν. argentum p. abditum, εἰ ἀργυρος εἰ ἐν μυχῷ τῆς γῆς εἰτε γῆς ἐνδον κρυπόμενος. terra p. delitescens, γῆ βαθύως χάσκουσα. extra penitusque, ἔξω τε καὶ ἐνδον. μεταφ. p. alqm diligere, ἐκ τῆς καρδίας φιλεῖν τινα. 2) ἀρδην, πάμπαν, παντελῶς. p. tollere alqd, ἀρδην ἀναίρειν τι. p. intelligere, παντελῶς κατανοεῖν. [χίδος.

Pēnūs, ii, ἄ. Πενιός, ποτ. Κελ-penna, α, θ. (ἀντὶ penna, συγγ. τοῦ pater) [πρὸ. penna] π. εἰ λ ο ν, π. τ. ε. ρ. ο. ν. ala sine pennis, πτέρυξ ἐνὶ πτεῖλων. 2) πτερὸν, πτέρυξ (τῶν ἐρνέθων). pennas explicare, ἀναπτύ-

ταῖναι τὰς πτέρυγας. pennas vertere, ἀποστρεφάσαι. 3) πτεῖλον εἰτε πτερὸν τῶν μυῶν, μελισσῶν, ἔρπων κττ. 4) ποιητ. τὸ τίξινμα, μέλος. 5) ἡ τῶν ἐρνέθων πτεῖσις καὶ αὐτὸς ὁ οἰωνός, τὸ πτερὸν, ἡ πτέρυξ.

pennātus, α, um, πτερωτός.

penniger, ἔτα, ἔτω, (penna-gero) πτερωτός.

Penninus (κ. Pēninus, Pēninus), α, um, Πενίνος. P. mons, ἄ. εἰτε P. Alpes, θ. τὸ Πενίνον ὄρος μέρος τῶν Ἀλπεων. [ρόπου. Κατ.

+ pennipes, edis, (penna-pes) πτε-

+ pennula, α, θ. (ὅπου. τοῦ penna) πτερόντιον, Κικ.

pennilis, e, (pennile) κριμαστός, κριμαμένος.

pensio, ōnis, θ. (pendo) στάθμισις. 2) ἀπίστις.

pensio, avi, atum, are, (ἐπιτ. τοῦ penso) alqd, σταθμῶμαι, ζυγαστῶ τι. 2) μεταφ. σταθμῶμαι, ἐξετάζω τι. de te, σκέπτομαι περὶ τινος. 3) ἀποτίνω τι. vectigalia, τετλῶ, ὑποτελῶ φόρον.

pensio, avi, atum, are, (ἐπιτ. τοῦ pendo) alqd, σταθμῶμαι, ζυγαστῶ, σηκῶ τι. alqd aure, ἀντισηκῶν τι χρυσῷ. beneficia beneficia, ἀνταποδίδιναι εὐεργετήματα, ἀμειδιόσθαι τινα εὐεργεσία. damnum, ἐπαινοθεοῦν τὴν ζημίαν. 2) σταθμῶμαι, σκέπτομαι, ἐξετάζω τι. 3) τίνω, ἀποτίνω. εκτίνω τι. pennis, τίνειν ποινάς. 4) p. iter, συντίκνω, ἐπιτέμνω τὴν δδόν.

pensum, ἰ, οὔ. (μ. γ. τοῦ pendo) τὸ ἐπιτεταγμένον ἔργον, τὸ πρᾶταγμα. pensus, α, um, ἰδ. pendo.

Penitēncius mons, Πεντελικὸν ὄρος. -eus, α, um, Πεντελικός. Πεντελικός. + pentēres, is, θ. πεντήρης (ναῦς). Penthēstia, α, θ. Πενθεσίλια. Penitus, ei, κ. -eus, ἄ. Πενίτης. pēnula, pēnūlatus ἰδ. pennis, α, θ.

pēnum, ἴδ. pēnus.

pēnum, αὐ. θ. (πένη) σπάνις, ὀλιγότης, ἀπορία. aquarum, cibi, argentii, σπάνις ὕδατων, σίτου, ἀργύρου. rerum accesseriarum, ἡ ἀπορία τῶν ἐπιτηδείων. amicorum, ἡ ὀλιγότης τῶν φίλων.

pēnus, ὄρις, εὐ. εἴτε pēnus, us κ. ἱ, ἀ. κ. θ. κ. pēnum (πλ.) ἱ, εὐ. τὰ ἐπιτήδεια, ἡ τροφή, ὁ βίος. [πάρηθις. Pēpārethus εἴτε -thos, ἱ, θ. Πα-
pēpendi, pependisse, ἴδ. pendo.
pēperci, pepercisso, ἴδ. parco.
pēperi, peperisse, ἴδ. pario.
pēpigi, pepigisse, ἴδ. pango.
pēplum, ἱ, εὐ. κ. -lus, ἱ, ἀ. πῆλος.
pēpuli, pepulisse, ἴδ. pello.

1. per, (πάρ, παρὰ) πρὸς, μετ' αἰς, τοπικῶς· διὰ τινος. iter per provinciam, ἡ διὰ τῆς ἐπαρχίας ὁδός· p. forum forte alqd, διὰ τῆς ἀγορᾶς εἶσθαι τι. p. mare fugere, διὰ τῆς θαλάσσης φεύγειν. 2) ἀνά τι, κατὰ τι, κατὰ τινος. per montes vagari, ἀνά τὰ ὄρη πλανᾶσθαι. p. campum, ἀνά τὸ πεδίου. rapina, facere per municipia, ἀρπαγὰς ποιεῖσθαι κατὰ τὰς κώμας. fabulantur p. vias, θυλλοῦσι κατὰ τὰς ὁδούς. per gradus dejicere alqm, κατὰ τὰ βήθρα, κατὰ τῆς κλίμακας ῥίπτειν τινά. p. caput praecere it, κατὰ καρφαλῆς πίπτει. 3) χρονικῶς· διὰ τινος, παρὰ, κατὰ τι. per decem dies, διὰ δέκα ἡμερῶν. p. totam vitam, παρ' ὅλον τὸν βίον, διὰ παντὸς τοῦ βίου. p. triennium, διὰ τριετίας. p. ludos, κατὰ τοῦς ἀγῶνας. p. somnum, καθ' ὕπνον. p. noctem, κατὰ τὴν νύκτα. 4) ἐπὶ ὁργάνου, τρόπου, αἰτίας, κττ. διὰ τινος. per servum alqm occidere, διὰ δούλου ἀποκτείνειν τινά. p. literas colloqui, δι' ἐπιστολῶν διαλέγεσθαι. p. insidias, δι' ἐνεδρών. p. virtutem dimicare, δι' ἀρετῆς, μετ' ἀρετῆς ἀ-

γωνίζεσθαι. p. jucum, διὰ παιδείας, ἐν παιδείᾳ. p. vinum, παρ' οἶνον, διὰ μέθης, ἐν εἴνῳ. p. iram, δι' ὀργῆς. per se ipsum movetur, αὐτὸ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ κινεῖται. p. se jucundum est, αὐτὸ καθ' αὐτὸ τερπνόν ἐστι. p. ad cognitum, δι' αὐτοῦ, ἀπ' αὐτοῦ γνωστός. per se est virtus expellenda, ἡ ἀρετὴ αὐτὴ δι' αὐτὴν ζητητέα. p. aetatem non potest, διὰ τὴν ἡλικίαν οὐ δύναται. p. me licet, ἔνακα γ' ἐμεῦ ἔστι, τὸ κατ' ἐμὲ εὐ κωλύω. p. leges licet, εἰ γὰρ νόμοι εὐ κωλύουσι. p. me, οὐδὲν κωλύει. ὁ πρὸς τινος. per Deos, πρὸς τῶν θεῶν γὰρ τοὺς θεούς. p. Jovem, γὰρ τὴν Δία μὰ τὴν Δία. Το πτωτικὸν καὶ χωρὶς ἔσται ἀπὸ τῆς προθέσεως, εἰς per ergo d h o s oro, καὶ ἀπελευθεῖται μετατρεβόμενος, εἰς per si qua est -fide s, oro.

2. per, (παρ' ὁμῶς πέρ), ἐπὶ πάνυ (εὐχρηστον ἐν συνθέσει μετὰ ἐπιθέτων καὶ ἐπιρρημάτων).
pēra, αὐ. θ. πῆρα.
pēr-absurdus, α, um, πάνυ ἄτοπος.
+ pēr-accommodatus, α, um, πάνυ ἀρμόδιος. Κικ.
+ pēr-acer, cris, cre, πάνυ δριμύς, πάνυ ἄξυς. Κικ.
pēr-acerbus, α, um, πάνυ πικρὸς, διὰ πικρῶς.
pēr-acesco, cui, ere, διαπικραίνωμαι. 2) πικρὸς εἶναι. Πλ.
+ pēr-actio, ōnis, θ. διάνυσσις. Κικ.
peractus, α, um, ἴδ. perago.
pēr-actū, ἐπὶ, πάνυ ὀξείως, πάνυ ἀγγίνως. [πάνυ ἀγγίνου.
pēr-actūs, α, um, πάνυ ὀξύς.
+ pēr-adolescens, ntis, πάνυ νέος, κομιδῇ νέος. Κικ.
+ pēr-adolescētulus, ἱ, ἀ. πᾶν μετράκιον. Νέμ.
Pēraea, αὐ. θ. Παρά.
pēr-aequo, ἐπὶ, πάνυ ἰσῶς, πάνυ ὁμοίως.

+per-āgito, ανί, atum, are, (σπ.) αἰσθί, ἀναταράττω, ταράττω τινά.

pēr-āgo, ēgi, actum, ēro, alqd, δια-
πράττωμαι, ἀποτελῶ, ἐπιτελῶ, τε-
λειῶ, ἀνύτω τι. librum, ἀποτελεῖν
τὸ βιβλίον. incēptum, διαπράττε-
σθαι, ἀνύτειν τὸ ἐπιχειρήμα. mani-
festa, ἀποτελεῖν, ἐπιτελεῖν, τὰ προσ-
ταχθέντα. peractus, τελειωθείς. p-
sacra, τελῶ, ἀποτελῶ, ἐπιτελῶ τὰ ἱερὰ.
diebus peractis, τελευτησασάν των
ἡμερῶν. p reum εἴτε accusationem,
διαπράττωμαί τινα δίκην δοῦναι. fru-
ta, ἀνύτω, διανύτω τὴν θαλασσαν.
noctem, διαγῶ τὴν νύκτα. belatētem,
διαγῶ τὸν βίον. 2) αἰσθί, διεργάζο-
μαι, κατεργάζομαι τινα. 3) διαπι-
νῶ τι. humum, τὴν γῆν. cibum,
καταπίσσω, πέσσω τὴν τροφήν. 4)
αἰσθί, διέρχομαι, διέξιμι τι. p. cum
aliquo rancē, διέρχομαι, διέξιμι, δια-
λέγομαι ἐλίγῃ τινὲ πρὸς τινα. 5)
αἰσθί, ἐλπύω, ἄγω, ταράττω τινά.
alqd, διασκεπτομαι, σκέπτομαι, δια-
λογίζομαι τι. 6) latine ensē, διαλύ-
νω τὸ ξίφος διὰ τῆς πλευρῆς, δια-
τιρώσκω τὴν πλευράν τῷ ξίφει.

+per-āgrātio, ōis, ō, (per-āgro)
διοδεύω, περιδεύω. Κικ.

pēr-āgro, ανί, atum, are, (per-
ager) αἰσθί, διοδεύω, διέρχομαι, περι-
έρχομαι, περινοσῶ, διοδεύω τι.
Aegyptum, τὴν Αἴγυπτον, litora,
περιπλεῖν τὰς ἀκτὰς. μεταφ. mento,
διοδεύειν τι τῇ ψυχῇ.

+pēr-āmans, otis, alejs, ὑπερ-
φιλῶν τινα. Κικ. [κῶς. Κικ.

+pēr-āmantē, ἐπὶρ. πᾶν φιλι-
*pēr-amhūlo, ανί, atum, are, αἰσθί,
διέρχομαι, διοδεύω, περιέρχομαι τι.

+pēr-āmoēnus, a, um, πᾶν τερ-
πνός. Τακ.

+pēr-amplius, a, um, πᾶν μᾶ-
γας, παμμεγέθης. Κικ. [Κικ.

+pēr-angusto, ἐπὶρ. πᾶν στενός.

pēr-angustus, a, um, πᾶν στενός.
+pēr-anno, ανί, are, διενιαντίζω,
διετιζῶ. Σουητ.

pēr-antiquus, a, um, πᾶν πα-
λαιός, παμπάλαιος.

+pēr-appōsius, a, um, πᾶν ἐπι-
τηδεύς. Κικ.

+pēr-ardans, a, um, πᾶν χαλε-
πός, παγγάλαρος. Κικ.

pēr-argutus, a, um, πᾶν ἐξού-
πᾶν ἀργύρεος.

pēr-armatus, a, um, [σπ.] ἐξωπλι-
σμένος, ἐξοπλος.

*pēr-āro, ανί, atum, are, ἀνταχίζω
τι. 2) ποιῶ. γράφω. [πύρας. Πλ.

+pēr-ālīm, ἐπὶρ. (pera) διὰ τῆς

+pēr-attento, ἐπὶρ. πᾶν προσε-
χτικῶς. Κικ. [εκτικῶς. Κικ.

+pēr-attentus, a, um, πᾶν προσ-

+pēr-audiendus, a, um, πᾶν ἀξί-
ἀξιάκουστος. Πλ.

+per-bacchor, atus, arī, αἰσθί,
διάγω τι βακχεύων. Κικ.

+per-beātus, a, um, πᾶν εὐδαί-
μων, πανόλβιος. Κικ. [ριέντως.

per-belle, ἐπὶρ. πᾶν καλῶς, χα-

per-bēne, ἐπὶρ. πᾶν καλῶς.

+per-benēdīus, a, um, πᾶν εὖ-
μενής, πᾶν εὖνους. Κικ. [νως.

per-bēnigno, ἐπὶρ. πᾶν φιλοφρό-

per-bībo, bībi, ēre, αἰσθί, καταπι-
πίνω τι. 2) ἀναπίνω, πίνω τι μεταφ.

εισδεχομαι τι, ἐμπίπλωμαι τινος.

per-bīto, ēre, (ἀρχ.) ἀπόλλυμαι.

2) διαβαίνω. [κευτικῶς.

per-blandus, a, um, πᾶν χολε-

per-bōnus, a, um, πᾶν καλός,
πάγκαλός.

per-brēvis, e, πᾶν βραχύς.

per-brēvītor, ἐπὶρ. πᾶν βραχέως.

*per-cālesco, lui, ēre, (σπ.) δια-

θερμαίνομαι.

per-callesco, lui, ēre, (σπ.) τυλοῦ-

μαι, σκληρύνω. 2) αἰσθί, πᾶν ἐμ-

πειρός, τινος τήνους.

per-cārus, α, um, (σπ.) πάνυ τίμιος, ὑπερτίμιος. 3) πάνυ τίμιος, πάνυ προσφιλέως.

†per-cautus, α, um, πάνυ εὐλαβής, πάνυ φυλακτικός. Κικ.

per-cēlēbror, αius, arī, alqd, διαθρολλοῦμαι. [χρῶ. Κικ.]

†per-cēlēr, ōris, ēre, πάνυ τα-†per-cēlēr, επίτ. ταχέως. Κικ.

per-cello, cūli, culum, ēre, alqm ἢ alqd, καταράσσω, καταβάλλω, ἀνατρέπω τινά ἢ τι, alqm stantem, καταβάλλειν τινά ἐστῶτα. plaustrum, ἀνατρέπειν τὸ ὄχημα. hostes, καταβάλλειν, καταπολεμεῖν τοὺς πολέμιους. rempublicam, ἀνατρέπειν, καταλύειν τὴν πολιτείαν. perculsus, καταβεβλημένος. 2) καταπλήττω, εκπλήττω τινά. res inopinata percellit alqm, πρᾶγμα ἀπροσδόκητον καταπλήττει τινά. ti more perculsus, σοφῶς εἴτε ὑπὸ φόβῳ εκπλαγείς, εἴτε εκπληγμένος. 3) πλήττω, ἀράσσω, παῖω, τύπτω τινά. lues alqm percellit, λοιμὸς ἐμπίπτει τινί, ἐπιτεταί τινος.

per-censeo, sui, ēre, alqd, ἐξετάζω, καταθεωροῦμαι τι. 2) καταλέγω, διερχομαι, διέξιμαι τι. 3) περιέρχομαι, διαθεύω, ἐροθεύω, τι.

†percepta, orum, οὐ. τὰ θεωρήματα, ἀξιώματα. Κικ.

perceptio, ōnis, θ. (percipio) λήψις. frugum, ἡ συλλογὴ τῶν καρπῶν. 2) κατάληψις, κατανόησις.

percido, idi, isum, ēre, (percaedo) [ἀρχ. κ. μετ.] κόπτω.

per-cicio, ixi κ. ii, itum, iere, alqd, διακινῶ τι. μεταρ. percitus ira, dolore, κεινημένος ὑπ' ὀργῆς, ὑπὸ λύπης. percitus, ἐρεθισθείς. 2) εὐερέθιστος, εὐκίνητος. 2) alqm, ἀνακαλῶ, καλῶ τινά.

percipio, ēpi, eptum, ēre, (percipio) alqm ἢ alqd, καταλαμβάνω

τινὰ ἢ τι. percipit me volupias atque horror, καταλαμβάνει με ἡδονή τε καὶ τρόμος. 2) καταλαμβάνω, αἰσθάνομαι τι, αἰσθάνομαι τινος. somnum, αἰσθάνομαι, κοιῶμαι. alqd auribus, αἰσθάνομαι τι εἴτε τινός, δια τῆς ἀκοῆς. 3) καταλαμβάνω, κατανῶ, καταγινώσκω, μαθάνω τι. 4) λαμβάνω, δεχομαι τι. partem, λαμβάνω μέρος. fructus, συλλέγω καρπὸς. colorem, διαχρᾶται χρωμα. cibum, προτρέφομαι τροφῇ.

percisus, α, um, id. percido.

percius, α, um, id. percio.

†per-civilis, e, πάνυ πολιτικός, πάνυ εὐπροσήγορος. Σουητ.

percoquus, α, um, id. percoquo.

per-cognosco, ōvi, itum, ēre, alqd, διαγινώσκω, καταγινώσκω τι.

per-cilio, ilui, ilium, ēre, alqd, ἐξεργάζομαι, ἀποτελῶ, τελειῶ τι. 2) καλλωπίζω, κοσμῶ τι. 3) alqm, θρασυεύω, σείδωμαι τινά. alqm re, τιμῶ τινά τινα. [Κικ.]

†per-cūmis, e, πάνυ φιλέτρων.

per-commūdo, επίτ. πάνυ ἐπιτε-δίδωμι, πάνυ ἀρωμαδίζω.

†per-commūdus, α, um, πάνυ ἐπιτηδεύς. Λιβ.

percontatio, ōnis, θ. ἐξέτασις, ἐρώτησις. 2) ἀνάκρισις.

percontator, ōris, α. 1 διαπυνθάνων, ἀνακρίνων.

percontor, atus, arī, (per-contus) alqd ex eīte ab alqo, διαπυνθάνομαι, πυνθάνομαι τι. παρά τινος εἴτε τινος. alqm de alqo re κ. alqm alqd, διερωτῶν τινά περί τινος εἴτε τινά τι. quo pacto se gerat, πῶς ἔχει. per-cunctatus est, liceretne, ἐπύθετο, ἐξεῖπεν. [διὰ τρεπτος. Τερ.]

†per-contūmax, acis, πάνυ ἀ-

†per-cōpiōsus, α, um, πάνυ ἀφθονός. Πλιν.

per-cōquo, αἰ, eium, ēre, alqd, διέρχομαι. 2) διαπέτω, πεπαίνομαι. per-crebresco (-bresco), hrui εἴτε hui, ēre, διαδέδομαι, ἐπικρατῶ. 2) διαβρῦλλομαι.

+per-crepo, are, περιχῶ. Κικ. +per-crucio, are, alqm, ἀνιῶ τινα. Πλ.

perculsus, α, um, ἴδ. percello. +percultor, ōris, α. (percolo) δ θεραπεύων τινα. Αῦρ. Βικτ.

perculus, α, um, ἴδ. percolo. percunctatio, κτλ. ἴδ. percunctatio, κτλ.

+per-cūpīdus, α, um, πάνυ ἐπιθυμητικός, πάνυ ἐπιθυμῶν. Κικ.

per-cūpio, ēre, πάνυ ἐπιθυμῶ.

+per-cūriōsus, α, um, πάνυ ἐπιμελής, πάνυ περίεργος. Κικ.

per-cūro, avi, atum, are, alqd, θεραπεύω τι, ἐπικουρῶ τι.

per-curro, eūcurri εἴτε curri, cursum, ēre, alqd, διαθίω, διατρέχω, διεξέρχομαι, διέρχομαι τι. mare et terras εἴτε per mare et terras, διατρέχειν, διεξέρχονται διὰ θαλάσσης καὶ γῆς εἴτε γῆν τε καὶ θάλασσαν.

hortos fontano humore percurritur, τὸν κήπον πηγῶν ὕδωρ διαρρέει. honores percurrere, τὰς τιμὰς ἐφεξῆς (διαδραμαίν) λαβεῖν. 2) διαθίω εἴτε ἐπιτρέχω τι τῷ λόγῳ, βραχέως διέρχομαι, διεξέρχομαι τι. 3) τῇ ψυχῇ περιόδω τι, θεωρῶμαι, θεωρῶ τι. 4) καταθεῶμαι, διαθεῶμαι τι. 5) μεταθίω, μετατρέχω, θίω, τρέχω. ad aliqm ἢ ad alqd, πρὸς τινα ἢ πρὸς τι.

percuratio, ōnis, θ. (σπ.) τὸ διαδραμαίν, ταχῆα περιόδεια.

percuratio, ōnis, θ. τὸ διαθεῖν, συντομος διήγησις. 2) ταχῆα τῆς ψυχῆς περιόδεια εἴτε θεωρησις.

per-curro, are, alqd, διαθίω, διατρέχω τι. 2) ἐπιδορμῶν ποιοῦμαι.

percursum, α, um, ἴδ. percurro.

percursum, α, um, ἴδ. percurro.

percursum, α, um, ἴδ. percurro.

percursum, α, um, ἴδ. percurro.

percursum, α, um, ἴδ. percurro.

percursum, α, um, ἴδ. percurro.

percussio, ōnis, θ. πλήξις, τύψις. digitorum, ἡ ἀπολόκησις τῶν δακτύλων. 2) ἐν τῇ μετρικῇ ἡ ἀραις.

percussor, ōris, α. (percutio) δ πλήξας. 2) δολοφόνος, φονεύς.

1. percussus, α, um, ἴδ. percutio.

2. percussus, α. [μόνον κατ' ἀφ. ἐν.] (σπ.) πλήξις, πληγὴ, τύψις.

percutio, ussi, ussum, ēre, (perquatio) alqm ἢ alqd, πατάσσω, πλήττω, τύπτω τινα ἢ τι. brachium gladio percussus, τὸν βραχίονα ξίφει πληγείς. scutrio alqm percussus, ὁ σκορπίος πατάσσει, πλήττει τινα.

p. alqm virga, τύπτω τινα βάδδω.

lapido, πατάσσω, βάλλω τινα λίθῳ.

turris de caelo εἴτε fulmine percussa, πύργος κεκρυμῶ βληθείς εἴτε πληγείς. p. venam, ἐλεδοτομῶ. 2)

καταβάλλω, ἀποκτείνω τινα. hostes, καταβάλλω τοὺς πολεμικοὺς. feras, καταβάλλω θηρία. alqm securi, ἀποκτείνω τινα πελέκει.

veneno, δηλητηρίῳ. p. foedus, ὅρκια τέμνω, σπονδὰς ποιοῦμαι. 3) κόπτω νόμισμα. 4) διακρούω, ἀπατῶ.

+per-dūcorus, α, um, πάνυ εὐπρεπής. Πλιν.

+per-dēpo, psui, ēre, δεψῶ.

per-difficilis, α, μ. ὑπ. πάνυ χαλεπός, πηγγᾶλεπος.

+per-difficilliter, ἐπὶ πάνυ χαλεπῶς. Κικ. [παναίσιος. Κικ.]

+per-dignus, α, um, πάνυ ἄξιος.

+per-diligens, otis, πάνυ ἐπιμελής. Κικ. [ἐπιμελῶς.]

per-diligenter, ἐπὶ. (σπ.) πάνυ.

per-disco, didici, ēre, alqd, καταμαθάνω, ἐκμαθάνω τι.

+per-diserto, ἐπὶ. πάνυ διαρρήδην, πάνυ εὐεπῶς. Κικ.

perditio, ἐπὶ. κακίσθως, πονηρῶς. 2) ἀκολάστως, σφιδρα.

perditor, ōris, θ. (perdo) διατρίβω, εὐεργετίζω.

perditor, ōris, θ. (perdo) διατρίβω, εὐεργετίζω.

perditor, ōris, θ. (perdo) διατρίβω, εὐεργετίζω.

perditor, ōris, θ. (perdo) διατρίβω, εὐεργετίζω.

perditor, ōris, θ. (perdo) διατρίβω, εὐεργετίζω.

perditor, ōris, θ. (perdo) διατρίβω, εὐεργετίζω.

perditus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (μετχ. τοῦ perdo) ἀπολωλώς, ἄθλιος, ταλαιπώρος, ἐξώλης. μεταφ. διεφθαρμένος, ἐξώλης, πονηρός, ἐνίοτε καὶ ἀνελπιδίως ἔχων.

per-diŭ, ἐπὶ πᾶν πολὺν χρόνον.
per-diūtioris, a, um, (σπ.) πᾶν πολυχρόνιος.

per-dīves, ſis, (σπ.) πᾶν πλούσιος. πναπλούσιος.

perdiſ, ſcis, ἄ, κ. θ. ὁ, ἡ πέρδιξ.
perdo, ſdi, ſtum, ēre, (ἀντι presum-do; ὅρ. ἐν. perduoſi, ὅπ. ἐν. perduim, ſis, it, Πλ.) alqm ἢ alqd, ἀπώλυναι, λυμάνομαι, φθείρω, διαφθεῖραι τινὰ ἢ τι. civitatem, amicos, patriam, ἀπολλύναι, λυμάνομαι τὴν πολιτείαν, τοὺς φίλους, τὴν πατρίδα. perditus sum, ἀπώλωλα. dii te perdunt (Κικ.), οἱ θεοὶ σε ἀπολείουσιν! ὡς ἀπόλοις! ἔρρε! perditā valetudo, διεφθαρμένη ὑγεία. 2) ἀπώλυναι, διαφθεῖρω, καταργάζομαι, ἀποκτείνω τινὰ. 3) ἀπώλυναι, ἀποβάλλω τι. viam, τὴν ὁδόν. liberos, τὰ τέκνα. dextram manum, τὴν δεξιάν χεῖρα. operam, μάτην πονεῖν.

per-dōceo, cui, etiam, ēre, alqm alqd, ἐκδιδάσκω, διδάσκω τινὰ τι.
per-docte, ἐπὶ πᾶν ἐπιστημόνως, πᾶν σοφῶς.

per-doctus, a, um, πᾶν ἐπιστημῶν, πᾶν πεπαιδευμένος.

†per-dōleo, ui, ſtum, ēre, σφόδρα λυπούμαι. Τερ.

per-dolesco, lui, ēre, (σπ.) σφόδρα ἄλγῳ, λυπούμαι.

perdōmſtus, a, um, ἴδ. perdomo.
per-dōmo, ui, ſtum, are, alqm ἢ alqd, καταδραμεῖν τινὰ ἢ τι.

†per-dormiſco, ēre, καθεύδω. Πλ.

per-dūco, xi, etiam, ēre, alqm ἢ alqd, διάγω, μετάγω, προάγω τινὰ ἢ τι. legiones in locum, ἄγειν τὰς

λαγεῶνας εἰς τόπον. alqm Romam, ἄγειν τινὰ εἰς Ῥώμην. bovem ad stabula, προσάγειν, ἐλαύνειν τὸν βῶν ἐπὶ τὸν σταθμόν. murum ad montem, ἐλαύνειν, ἄγειν τείχος πρὸς τὸ ὄρος. aſsum in locum, ἄγειν, ὀχετεύειν ὕδωρ εἰς τόπον. alqm ad honores, ad gloriam, προσάγειν, ἀναθεάζειν τινὰ εἰς τιμὰς, εἰς δόξαν. alqd ad finem, ἐπὶ τέλος ἄγειν τι. alqm ad perniciem, προσάγειν τινὰ εἰς ἔλεθρον. alqm ad societatem periculi, ἀναπεῖθαι, καταπεῖθαι τινὰ κοινῶν γενέσθαι τοῦ κινδύνου. eorem perduxit, εἰς τοῦτο προήγαγε τὸ πρᾶγμα. 2) alqm, προαγαγεῖν, μαστρεπεῖν τινὰ. 3) alqd, παρατείνω, μηκώνω τι. 4) διαγράφω, διαλείφω, εξαλείφω τι. 5) alqd re, περιλαμβάνω τι τινι. alqd auro, περιλαμβάνειν τι χρυσῷ, ἐπιχρυσῶν τι.
per-ducto, are, (ἱππ. τοῦ perducio) διάγω, ἡγεύμαι.

perductor, ſtis, ἄ. (perduco) πρὸς αἰγῶδες, μαστρεπός.

perductus, ſd, perduco. (τερον.
per-dūdum, ἐπὶ πᾶν πολὺ καθ' perduellio, ſtis, ὁ. (perduellio) τὸ τῇ πατρίδι πολέμιον ἔργον, ἢ εἰς τὴν πολιτείαν εἴτε τοῦ πολίτου εἴτε τοῦ περὶ τοὺς νόμους ἀσέβημα.
perduellio, ſis, ὁ (per-duellum = bellum) [ἀπὸ ἑχ. = hostis] ὁ διὰ πολέμου τινι ἰών, πολέμιος.

perduim, ſis, it, ἴδ. perdo.

per-dūro, avi, etiam, are, (ποιητ. κ. υτγ.) καρτερῶ, διαρκῶ, διαμένω.

Perēdio, ne, ὁ. (per-ēdo) καμικῶς ἢ τῆς πολυδακτύλου χώρας.

*per-ēdo, edi, esum, ēre, alqd, διατρῶγω, διαδιδρώσκω τι. 2) κατεῖναι, καταδιδρώσκω τι. 3) περιτρώγω, περιδιδρώσκω τι.

pētegre, ἐπὶ. (per-ager) ἔξω, ἐπὶ ζήτητος. esse, ἀποδημεῖν. animus per-

regre εαι, ἡ ψυχὴ ἔξω ἑαυτῆς ἐστίν.
2) ἔξω, τίς τῶν ξένων. proficisci,
ἐκδημεῖν, ἀποδημεῖν. 3) ἔξωθεν, ἐκ
τῆς ξένης. redire, ἐκ τῆς ἀποδημίας
ἐπανέρχασθαι. affertur epistola, ἔξω-
θεν κομίζεται ἡ ἐπιστολή.

peregrinabundus, α, um, περι-
πορευόμενος, περινοστών.

peregrinatio, ōnis, θ. (peregrinor)
ἀποδημία, περιδουσία.

+ peregrinator, ōris, ἄ. (peregrinor)
περιδουτὴς. Κικ.

peregrinitas, ālis, θ. (peregrinus)
ξενία, ἡ τῶν ξένων τάξις, τὸ ξένον
εἶναι. 2) οἱ ξένοι. 3) ἡ τῶν ξένων
διαλεκτός, τὸ τῆς γλώσσης ξένον.

peregrinor, atus, ari, (peregrinor)
ἀποδημῶ, περιδουῶ, περινοστώ.
2) ξενιτεύομαι, ξενός εἰμι.

peregrinus, α, um, (peregre) ἄλ-
λολογός, ἀλλοτρίος, ξένος. terror pere-
grinus, ὁ ἔξωθεν φόβος. peregrinus,
α. ὁ ξένος, κατ' ἀφορμήν· ὁ ἐν Ῥώμῃ
ξένος, ὁ μὴ πολίτης. praetor pere-
grinus, ὁ ἐπὶ τῶν ξένων στρατηγός.
2) ξένος, ἀλλοτρίος, ἀπείρος.

per-ēlegans, ntis, πᾶν κομψός,
πᾶν γλαφυρός, πᾶν φιλόκαλος.

per-ēléganter, ἐπὶ. πᾶν κομψώς,
πᾶν γλαφυρώς. Κικ. [πῆς. Κικ.]

+ per-ēlégans, ntis, πᾶν εὐτε-
ρεμνής, θ. (per-amnis) p. aus-
picium, ἡ ἐπὶ διαβάσει ἱερῶν φεί-
δων εἴτε ὑδάτων γιγνομένη οἰωνο-
σκοπία.

peremptus, α, um, ἴδ. perimo.

perendie, ἐπὶ. μεταύριον, εἰς ἑνὴν.

perendinus, α, um, τῆς μεταύριον
ἡμέρας. p. dies, ἡ μεταύριον.

Perenna, ἴδ. Anna.

perennis, e, (per-annus) διετίζων,
συνεχής, ἀένναος. aqua, fons, amnis,
δυναὶ ὕδαρ, πηγὴ, ποταμός. p.
motio, ἀένναος, ἀδιάλειπτος, συνε-
χής κίνησις. p. cursus stellarum,

ὁ αἰώνας εἴτε αἵδιος τῶν ἀστέρων
δρόμος. p. vinum, εἷνος διαρκής.
p. adamas, ὁ ἀσφαρτός ἀδάμας.

+ perenniseruus, i, α. αἰδου-
λος. Πλ. [ἀένναος, αἰδιότητος.]

perennitas, ālis, θ. (perennis) τὰ
perenno, avi, atum, are, (peren-
nis) διετίζω, διαρκῶ, διαμένω.

perenitēda, ae, ἄ. βαλάντιος-
υός (κατὰ συνήθειαν πρὸς τὸ peren-
nitēda ἀντὶ pericēda ἐκ τοῦ pera-
caedo). Πλ.

per-ero, ī, itum, ire, διεμι, (δι-
εῖνα) διερχομαι. 2) συνήθ. ἀπόλ-
λωμαι. turpiter perii, εἰσχερῶς ἀπώ-
λητο. ab hoste perii, ὑπὸ τοῦ πο-
λεμίτου ἀπώλητο, ἀπέθανον. opera
perit, ἡ ἐργασία ἀπώλυνται, ὁ πό-
νος μάταιος γίγνεται, εἰχεται. perii!
ἀπώλυναι! εἰχεται! ἔρξαι τὰ ἑμέ.
percam, nisi sollicitus sum, ἀπο-
λείμην. τί μὴ φροντίζω. 3) ἀπώλυν-
μαι ἐξ ἑωυτοῦ.

per-erūto, avi, atum, are, alqd,
διήπνω, διαλαύνω τι. 2) περιπι-
πεύω, περιελαύνω.

per-erro, avi, atum, are, alqd, δια-
πλανῶμαι, περιπλανῶμαι διὰ τινος.

+ per-erūdītus, α, um, πᾶν πα-
πᾶ δευμένος, πολυμᾶλός. Κικ.

perēsus, α, um, ἴδ. perēdo.

+ per-eicelsus, α, um, πᾶν ἐξέ-
χων, πᾶν ἀνεχών, ὑψηλός. Κικ.

+ per-eiſgus, e, um, πᾶν φειδω-
λός. Κικ.

per-eiſgus, α, um, πᾶν ὀλίγος,
πᾶν μικρός, πᾶν βραχύς.

+ per-exrūdītus, α, um, πᾶν πρό-
χειρος, πᾶν ἐξῆδος. Κικ.

+ per-fābrico, avi, atum, are,
alqm, ἐξαπατῶ τινα. Πλ.

+ per-fācito, ἐπὶ. πᾶν εὐτρα-
πίλος. Κικ.

per-fācētus, α, um, (σκ.) πᾶν
εὐτραπίλος.

per-facile, ἐπίρ. πᾶν ῥαδίως, πᾶν ὑμᾶρως. 2) πᾶν εὐκόλως, πᾶν εὐμένως. [εὐκόλως-

per-facilis, υ, πᾶν ῥαδίως, πᾶν
+per-facundus, υ, υμ, πᾶν εὐ-
πῆς, πᾶν λεκτικῶς. Ἰουστ.

per-familiāris, υ, αἰκῷ, πᾶν οἰ-
κεῖς τινι. εὐσ. -āris, ἰς, ἄ. αλεῖς,
ὁ εἰκιστάτος, φιλικτάτος τινος.

perfecto, ἐπίρ. ἐντελῶς, τελῶς,
τελείως.

perfectio, ōnis, υ. (perficio) ἐντέ-
λεια, συντέλεια, τελειότης, τὸ τελεῖν.

perfectior, ōris, ἄ. (perficio) τε-
λειωτής. 2) ὁ ἀποτελῶν τι, συντε-
λιστής.

perfectus, υ, υμ, μ. σ. κ. ὡπ.
(μτχ. τοῦ perficio) τετελεσμένος,
τέλειος, τέλειος.

+perfērens, ntis, (μτχ. τοῦ per-
fero) αλεῖς, ἀνεκτικός, καρτερικός
τινος. Κικ.

per-fero, tūli, lātum, ferre, alqd,
διαφέρω, διακομίζω τι. litteras num-
atium ad alqm, διαφέρειν, διακομίζειν
ἐπιστολὴν, ἀγγελίαν πρὸς τινά. fa-
ma Romam perlata est, ἡ φήμη δι-
κεν εἰς Ῥώμην. lapsis non perfert
ictum, ὁ λίθος βαλλόμενος οὐκ ἐξι-
κνεῖται. p. partum εἴτε ventrem,
διαφέρω, ἐκφέρω τὸ κύημα, τελεφε-
ρῶ, laborem, ἀποτελεῖν τὸ ἔργον,
τελεσιουργεῖν. 2) p. (ἔπον. numtium),
διαγγέλλω. perferitur ad me, διαγ-
γέλλεται μοι. portulere, consulem
obsideri, διηγγέλλαν, ὅτι ἔσπατος
πολιορκεῖται. 3) διαπράττω, δια-
πράττωμαι τι. legem εἴτε rogationem,
διαπράττεσθαι, ὥστε τὸν νόμον κυ-
ρωθῆναι. causam, νικᾶν τὴν δίκην.
4) φέρω, ἀνέχομαι, καρτερῶ τι. fri-
gus, famem, vigilias, ψυχος, λιμόν,
αγρυπνίαν. perfer, καρτερεῖ, p. alqm,
ἀνέχομαι τινά. 5) φέρω. eos pavor
perculit in almas, τόντους ἢ πτεῖα

ἤνεγκεν εἰς τοὺς θυμους. se perferre
ad alqm, μεταβαίνειν πρὸς τινά.

perficio, feci, factum, ere, (per-
facio) αλφ, διαπράττω, διαπράττω-
μαι, ἀποτελῶ τὰ ἐπιχειρήματα. iussa,
ἀποτελεῖν τὰ προταχθέντα. pontem,
ἀποτελεῖν τὴν γεφυράν. bellum, πε-
ραίνειν τὸν πολέμον. annos, τελειοῦν,
πληροῦν τὰ ἔτη. scelus, διαπράττει-
σθαι, ἐργάζεσθαι ἀνόσιόν τι. iussum,
ἐπιτελεῖν, τελεῖν καθάρσιον. ianas,
κατασκευάζειν ἔρια. eihs, καταπέ-
ταιν τὴν τροχόν. perficio, ut alqd
fiat, διαπράττωμαι, ὥστε γενέσθαι τι.

per fidēlis, υ, πᾶν πιστός.

+per-fidens, ntis, αλφ το, πᾶν
θαρρῶν ἐπὶ τινί. Δύρ. Βικτ.

perfidia, ae, υ. ἀπιστία.

perfidiose, ἐπίρ. ἀπίστως. [στορ.

perfidiosus, υ, υμ, (perfidia) ἀπι-

perfidus, υ, υμ, (per-fides) ἀπι-

στος. 2) σφαλρός, ἐπισφαλῆς.

perfixus, υ, υμ, ἰδ. perfigo.

per-flābilis, υ, διαπνέμενος. 2)

διαπνυστικός.

per-flāgitiosus, υ, υμ, πᾶν με-

χθρῆς, παμπόνηρος.

per-flo, avi, atum, are, alqd, δι-

φυσῶ, διαπνέω τι. 2) φρῶ, πνέω.

per-fluo, xi, xum, ere, alqd εἴτε

per alqd, διαφρῶ τι εἴτε διὰ τινος.

2) in alqd, μεταφρῶ, φέω εἰς τι. 3)

alqa re, φέω τινί. sudore, φέω, περι-
βρῆμαι ἰδρωτί.

per-fodio, odi, ossum, ere, alqd,

διορύττω τι. montem ὄρος. parietem,

διορύττω τείχον, τοιχωρυχῶ. 2) δια-

τιτρώσκω, διελαύνω, πειρῶ τινά ἢ τι.

+per-formīdōsus, υ, υμ, πᾶν

ἐφρώδης, περίφοβος. Δύρ. Βικτ.

per-foro, avi, atum, are, alqd,

διατρυνῶ, τρυνῶ, διατρυπῶ τι. 2)

alqm, τρυνῶ, περαίνω τινά. [Τερ.

+per-fortiter, ἐπίρ. πᾶν ἀνδρῶν.

per-fossor, ōris, ἄ. (per-fodio) (στ.)

δ διερύπτων. parietum, ἡ τοιχορύχος.
perlossus, a, um, ἴδ. perfodio.
perfractus, a, um, ἴδ. perfringo.

*per-fringo, ui, ēre, γαγγύζω.

†per-frēquens, nīs, πᾶν συ-
γγνῆς, πᾶν πολυάνθρωπος. Λιδ.

per-frico, eui, eālum & cium,

are, alqd, περιφῶ, περιφῆγω, περι-
ταίβω. 2) μεταφ. ρ. ος, περιτριφῶμαι
τὸ μέτωπόν, πᾶσαν εἰδῶ ἀπιδεῖ-
λαιν, ἀντισχυόντων γίνεσθαι.

perfrictus, a, um, ἴδ. perfringo.

†per-frigēfācio, ēre, μεταφ.
aleui cor, βίγας ἐμποῖω τῇ ψυχῇ
τινός. Πλ. [ψυχῆς.

per-frīgīdus, a, um (σπ.) πᾶν

perfringo, frēgi, fractum, ēre, (per-

frango) alqd, διακλῶ, διαρρήγνυμι,

καταγνῶμι τι. cauium, κατάνυμι

πέτραν. nucem, διακλῶ κάρυν.

perfracto capite acie excessit, κατα-

γνῶς τὴν κεφαλὴν ἐξῆλθε τῆς μάχης.

h. hostium phalangem, διακοπῶ

τὴν τῶν πολεμίων φάλαγγα. μεταφ.

erga, καταλύω τοὺς νόμους. animas,

πικλῶ, κατακλῶ τὰς ψυχὰς.

per-fruor, (-ctus, μένον δογ. κ-

τοιητ.), i, alqd re, ἀπολαύω τινός.

perfruga, ac, ἴ. αὐτόμαχος.

per-frugio, ūgi, ūgiūm, ēre, κατα-

φεύγω, προσφεύγω. ad alqm, κατα-

φεύγω πρὸς τινα, προσφεύγω τινι. 2)

αὐτομολῶ. [φυγῆς, προφυγῆς.

perfrugium, ii, cū/perfrugio) κατα-

per-functio, ōnis, θ. ἐκτελέσις.

perfunctus, a, um, ἴδ. perfungor.

per-fundo, ūdi, ūsum, ēre, κατα-

λύω. alqm re, καταγέω τινός τι εἰς

αὐτὰ τινός τι, βρέχω τινά τινα. pī-

ces olivo, βρέχω τοὺς ἰχθύας ἐλαίῳ.

apud unbe, καταγέω τῆς κεφαλῆς

εἰς κατὰ τῆς κεφαλῆς νεφέλην. σ-

tro perfusae vestes, ἐσθῆτες πο-

ύρα βεβαρμέναι. ποιητ. Bacchus

erfusus colla capillo, ὁ Βάκχος τὴν

κόμην κατὰ τὸν τραχήλου καταγέ-

μένος. μεταφ. p. mentem amore τὴν

ψυχὴν ἠρώτος ἀνὰ πᾶσι πληγῇ. 2) alqm re,

ἐκπλήττω τινά τινα. 3) καταγέομαι.

sudor perfundit arins, ὁ ἰδρώς κατα-

γίνεται τῶν μελῶν, τὰ μέλη ἰδρῶτι

καταβρέβει. somnus eum perfundit, ὁ

ὕπνος καταγίνεται αὐτοῦ. romae per-

fundunt colla, ἡ κόμη καταγίνεται

αὐτὸν τραχήλου.

per-fungor, netus, i, alqd re, ἐπι-

τελῶ, πληρῶ τι. munus, τὸ καθήκον.

vila acie futo, ἐπιτελούμαι τὴν θά-

νατον, ἀπηνόττω, ἀπαλλάττωμαι

τοῦ βίου. periculis, ἀπαλλάττωμαι

τῶν κινδύνων. 2) ἀπολαύω τινός.

*per-fūro, ēre, σφίδρα μαίνουμαι,

μαίνεσθαι διὰ τελεῶ.

perfrūctus, a, um, (perfundo) (σπ.)

ἐπιπύλλαις. 2) ἀσφαλῆς.

perfrūsus, a, um, ἴδ. perfundo.

Pergānum, i, cū εἴτα -gāmus, i, θ.

συνήθ. -ma, arum, cū. τὰ Πέργα-

μα, τὰ Πέργαμα, ἡ Πέργαμα, ἡ τῆς

Τροίας ἀσφόδελος. -meus, a, um,

Περγᾶμος, Τρωϊκός. 2) πῆλις τῆς

ἐν Ἀσίᾳ Μορίας ὄρεν -mēnus, a, um,

Περγᾶμνος.

†per-gaudēo, ēre, ὁ περιχαίρω. Κικ.

pergo, petrexi, perrectum, gēre,

(per-rego) χωρῶ, περρεύμαι. in Mā-

cedoniā, εἰς τὴν Μακεδονίαν. cur-

sum ad alqm, διέσω χωρῶ πρὸς

τινα. obviāmi alcu, ὁπνυῶ τινι.

2) διατελῶ, πορεύμαι (πρᾶναι), εὖ

διατελῶ, εὖ πορεύμαι. p. proficisci,

εὖ διατελῶ πορεύμενος. silere per-

git, διατελεῖ σιωπῶν. pergo, ut fa-

cis διατελεῖ ὥσπερ εἰσθεῖς. pergin

(=pergisae) loqui? εὖ πᾶσι λεγόντι

pergo explicare εἰς pergo et explicare,

πρόβῃ καὶ διεξέλθῃ. 3) p. iter, ἀνύ-

τῶ ὁδόν, πορεύμαι πορείαν, πορεύο-

μαι. 4) σπ. p. alqd, διατείνουμαι τι,

σπουδαίω περὶ τι.

per-græcor, αρί, ἑλληνίζων εἶτε κοινῶν διατελῶ. [μεγας.

per-grandis, ε, πᾶν μέγας, πᾶν

per-græphicus, α, um, πᾶν (γραφεῖς) κοινός.

per-grāvis, α, um, πᾶν κεχαρισμένος, πᾶν ἀρεστός.

per grāvis, ο, πᾶν βαρὺς, πᾶν ἡμέτερός. [πᾶν χαλεπός.

per grāviter, ἐπιθ. πᾶν βαρύνω, pergrāvia, α, θ. (pergo) προστι-

σις εἶτε πιστάς οικίας. 2) ἀπρονόμηκῃ σκοπῇ εἶτε σκοπῇ. 3) οἰκημῇ ἢ τίπῃ ἐνθῇ προστίθεται πόνος.

pergrāvis, α, um, πᾶν βαρύνω, pergrāvia, α, θ. (pergo) προστι-

σις εἶτε πιστάς οικίας. 2) ἀπρονόμηκῃ σκοπῇ εἶτε σκοπῇ. 3) οἰκημῇ ἢ τίπῃ ἐνθῇ προστίθεται πόνος.

pergrāvis, α, um, πᾶν βαρύνω, pergrāvia, α, θ. (pergo) προστι-

σις εἶτε πιστάς οικίας. 2) ἀπρονόμηκῃ σκοπῇ εἶτε σκοπῇ. 3) οἰκημῇ ἢ τίπῃ ἐνθῇ προστίθεται πόνος.

pergrāvis, α, um, πᾶν βαρύνω, pergrāvia, α, θ. (pergo) προστι-

σις εἶτε πιστάς οικίας. 2) ἀπρονόμηκῃ σκοπῇ εἶτε σκοπῇ. 3) οἰκημῇ ἢ τίπῃ ἐνθῇ προστίθεται πόνος.

pergrāvis, α, um, πᾶν βαρύνω, pergrāvia, α, θ. (pergo) προστι-

σις εἶτε πιστάς οικίας. 2) ἀπρονόμηκῃ σκοπῇ εἶτε σκοπῇ. 3) οἰκημῇ ἢ τίπῃ ἐνθῇ προστίθεται πόνος.

pergrāvis, α, um, πᾶν βαρύνω, pergrāvia, α, θ. (pergo) προστι-

σις εἶτε πιστάς οικίας. 2) ἀπρονόμηκῃ σκοπῇ εἶτε σκοπῇ. 3) οἰκημῇ ἢ τίπῃ ἐνθῇ προστίθεται πόνος.

pergrāvis, α, um, πᾶν βαρύνω, pergrāvia, α, θ. (pergo) προστι-

σις εἶτε πιστάς οικίας. 2) ἀπρονόμηκῃ σκοπῇ εἶτε σκοπῇ. 3) οἰκημῇ ἢ τίπῃ ἐνθῇ προστίθεται πόνος.

pergrāvis, α, um, πᾶν βαρύνω, pergrāvia, α, θ. (pergo) προστι-

σις εἶτε πιστάς οικίας. 2) ἀπρονόμηκῃ σκοπῇ εἶτε σκοπῇ. 3) οἰκημῇ ἢ τίπῃ ἐνθῇ προστίθεται πόνος.

pergrāvis, α, um, πᾶν βαρύνω, pergrāvia, α, θ. (pergo) προστι-

σις εἶτε πιστάς οικίας. 2) ἀπρονόμηκῃ σκοπῇ εἶτε σκοπῇ. 3) οἰκημῇ ἢ τίπῃ ἐνθῇ προστίθεται πόνος.

χῆς. fidem alejs, εἰς-εἰς τὴν πίστιν τινός. periclitabatur, quid pos-

tri valeret, ἐπειράτο, τί δύναιτο οἱ ἡμέτεροι. — παθ. periclitandae vi-

res ingenui, δεῖ ἀποπειράσθαι τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων. periclitatis

moribus, εἰς-εἰς θέντων τῶν κῆδων. 2) κινδυνεύω. vita periclitatur, ἡ

ζωὴ κινδυνεύει, periclitanti succur-

tere, τῷ κινδυνεύοντι βοηθῆν. p-

perdere alqd, κινδυνεύω ἀποδελῆν τι ἀλφα re εἶτε de re, εἶτε δὲ καὶ

alejs rei, κινδυνεύω τινὶ εἶτε περὶ τινός, ὑπὲρ τινός. capite, κινδυνεύω

περὶ τοῦ βίου (ἐν δικαστηρίῳ). do summa imperii, περὶ τῆς ἑλῆς ἀρχῆς.

periculum, συγχ. ποιητ. — periculum, periculose, ἐπιθ. μ. σ. κ. ὑπ. ἐπὶ

κινδύνος. periculōsus, α, um, μ. τ. σ. κ. ὑπ. (periculum) ἐπὶ κινδύνος, κινδυνώδης.

periculū, i, ὁ. (ἐκ τοῦ ἀρχ. per-

rior, ὅθεν τὸ peritus κ. experior) πείρα, ἀπόπειρα. periculum fidei

alejs facere, πείραν τῆς πίστεως τινός λαμβάνειν. periculum facere,

qualis sit, πείραν λαμβάνειν, πειράσθαι τινός, οἷός ἐστιν. 2) συγκρί-

μένως πείραμα, πείρα, δοκίμιον. 3) κινδυνός. in periculum vocare

εἶτε adducere alqd, εἰς κινδύνον κα-

θιστάναι τι. addere periculum capitis,

εἰς κινδύνον περὶ τῆς ψυχῆς εἰσεῖν. pericula obire, διὰ κινδύνων ἰλθεῖν.

in periculum mittere, committere, δίδοναι, βίπτειν ἐκ τῶν εἰς κινδύνον.

liberare alqm periculo, ἀπαλλάττειν τινὰ κινδύνου. eripere alqm ὁ

periculo, σώζειν, ἐκσωζειν τινὰ ἐκ κινδύνου. in periculo versari, κινδυν-

ον κινδυνεύειν, ἐν κινδύνῳ εἶναι. mihi est periculum ab, ex alqo, κινδυνός ἐστὶ μοι ὑπὸ τινός. non est periculum, α, οὐδεὶς κινδυνός ἐστι, μὴ

periculum facere, comparare, moliri

aleni, κίνδυνον κατασκευάζειν, μηχανᾶσθαι τι. magno periculo esse, δεινὸν εἶτε μέγαν κίνδυνον κινδυνεύειν. meo periculo, ἐπὶ τῷ ἐμῷ κινδύνῳ. 4) δ' ἐν δικαστηρίῳ κίνδυνος, δ' ἀγώνου deesse alejs periculis, παρόντα σθαι τι. ἐν κινδύνοις, ἐν ἀγῶνι, ἐν δικαίῃ. 5) καταδική. 6) κίνδυνος, ἐπικίνδυνον νόσημα.

për idôneus, a, um, alcui rei qd ad alqd, πᾶν ἐπιτάδεος.

për-illustris, e, (σπ.) πᾶν λαμπρὸς, πᾶνδῆλος. 2) πᾶν ἐπιφανὲς.

për-imbécillus, a, um, (σπ.) πᾶν ἄσθενές, πᾶν ἄδύνατος.

përîmêdêus, a, um, (Περικλῆς) Περικλῆδης, Περσ.

Përîmêle, e, u, Περικλῆς.

përîmo, emi, emptum, ère (per-emu) alqd, ἀναίρω, ἀπύλλωμι, σθῆζω τι. 2) alqm, ἀναίρω, καταργῶμαι, ἀφθίρω, ἀποκτείνω τινα.

+për-impêditus, a, um, πᾶν δύσβατος. [νεπεσιγῆδαιος. Κικ.]

+për-incommodê, ἐπὶ πᾶν ἀνεπιτάδεος. Α' β'.

përîude, ἐπὶ. κατὰ ταῦτά, ὅπως, ὁμοίως, ὡσαύτως. Mithridates corpore ingenti, periude armatus, δ' Μιθριδάτης το σώμα μέγιστος καὶ κατὰ ταῦτα ὁπλισμένος. atrox con-lum, p. ingenia, ἄγριος οὐρανός, κατὰ ταῦτα αἱ ψυχαί. non p. motiendus, οὐχὶ δουλεύς, οὐκ ἐπιστῆς ἐπιτρέτος. periude ac (atque), ac ei, quasi, tanquam, ὁμοίως, ὥπως εἰ, ὡς περ ἂν, ὡς περ ἂν εἰ. p. ut, ὁμοίως ὡς περ, οὕτως ὥστε. 2) πᾶν. non p. gratus, οὐ πᾶν καραρισμένας. non p. moveri, οὐ πᾶν, οὐ σφόδρα κινεῖσθαι. p. magnus timor, πᾶν μέγας κίνδυνος.

+për-indigne, ἐπὶ. πᾶν ἀναίμα, πᾶν ἀπρεπές. Σουητ.

+për-indulgens, otis, πᾶν ἐν-λόστοργος. Κικ. [μορ. Σουητ.]

+për-infâmis, e, πᾶν δυσφη-
për-infirmus, a, um, (σπ.) πᾶν ἀσθενής, πᾶν ἀνίσχυρος.

+për ingeniûsus, a, um, πᾶν εὐφυής, πᾶν ἀγχινοῦς. Κικ.

për-inîquus, a, um, (σπ.) πᾶν ἀνεπίεικός, πᾶν ἀδικός. 2) πᾶν δυσχαρής. periniquo anicio pall, πᾶν χαλεπῶς φρενί. [μορ. Κικ.]

+për-insignis, e, πᾶν ἐπίση-
Përînthos, i, u. Περινθός. -thius,

a, um, Περινθός. ἀκρωτίας.

për-invîtus, a, um, (σπ.) πᾶν ἡρριπῶς, i, u. περιδός.

Përîpâtêicus, a, um, Περιπατη-
τικός. -ici, a, u. Περιπατητικός.

+përîpêiasmâta, tum, οὐ περι-
πετάσματα. Κικ.

Përîphas, antis, a. Περιφασ.

+përîphrâsis, is, u. περιφρασίς.

+për-irâius, a, um, σφόδρα δα-
γισαίς. Κικ.

përiscêlis, Idis, u. περισκελὶς. Ὁρ.
pârîstrôma, âtis, u. περιστρωμα.
peristylum, i, u. ἑ-ῖ-llum, ii, u.
περιστύλον.

përîte, ἐπὶ. μ. ἡ. σ. κ. ὅπ. ἐμπει-
ρας, ἐπισταμένως. [πεῖρα.

përîtia, ac, u. (peritus) ἐμπειρία,

përîtus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ. (πει-
ετός) (ἐκ τοῦ ἀγρ. perior, εὖεν τὸ
et-perior) ἐμπειρος. regionis, τῆς
λίμης. dicendi, τοῦ λεγαι. rei mili-
târis, τῶν πολεμικῶν εἰτε περὶ τὰ
πλήμ. κα. de agricultura, ἐμπειρῶς
περὶ τὴν γεωργίαν ἔχων. juris, σπ.
jûre, ἐμπειρῶς τῶν νόμων, περὶ τοὺς
νόμους. Met' ἀπαρ. cantaro periti,
ἐμπειρῶς ἔχοντες ὥδης.

per jûcunde, ἐπὶ. πᾶν ἡδύως,
πᾶν τερπνῶς.

per-jûcundus, a, um, πᾶν ἡδύς,
πᾶν τερπνός.

perjuratiuncula, ae, θ. (ὅρκ. τοῦ ἄρκ. perjuratio) μικρὰ ἐπιορκία.

+perjuriōsus, a, um, (perjurium) ἐπιορκητικός, ἐπιορκος. Πλ.

perjūrium, ii, ōs, (per-jus) ἐπιορκία.

per-jūro = pejero.

perjūrus, a, um, (per-jus) ἐπιορκος, ἐπιορκητικός.

per-lāhor, pens, i, alqd εἴτε per alqd, διελισθίνω τι, φέρομαι δια τινος. 2) διήκω.

+per-laeus, a, um, πᾶν εὐθόμος, περιγχετός. Λιθ.

perlapsus, a, um, ἴδ. perlabor.

+per-lāte, ἐπὶρ. πᾶν εὐρέως, πᾶν μακρῶν. Κικ.

perlātus, a, um, ἴδ. perfero.

perlēcēbrae, perlectio, ἴδ. pellectabrae, pellectio.

per-lēgo, ēgi, ectum, ēre, alqd, διαναγιγνώσκω, διαγιγνώσκω τι, δι-έρχομαι, αναγιγνώσκω τι. μεταρ. ποιητ. καταθεῖσθαι, θεῖσθαι τι.

+per-lēpide, ἐπὶρ. πᾶν χαρέντωρ, πᾶν κομψῶν. Πλ.

per-lēvis, e, (σπ.) πᾶν εὐτελής.

per-lēviter, ἐπὶρ. (σπ.) πᾶν μικρόν τι, πᾶν μετρίως.

per-lībēns, ntis, πᾶν ἄσιμενος.

per-lībenter, ἐπὶρ. πᾶν ἀσμενως.

+per-lībērālis, e, πᾶν ἐλευθέρως. Τερ. [θερίως.]

per-lībērālīter, ἐπὶρ. πᾶν ἐλευ-

per-lībēt, buit, ēre, πᾶν ἀρέσκει.

perlūcio = pellicio.

per-lūto, avī, atum, are, καλλιε-ρῶ. perlitatum est, ἐκαλλιετήθη, τὰ ἱερὰ καλὰ ἐγένετο. [χοάν. Τερ.]

+per-longe, ἐπὶρ. πᾶν μα-

+per-longiniquus, a, um, πᾶν μακρός, πᾶν χρόνιος. Πλ.

+per-longus, a, um, πᾶν μακρός.

perlūbens, perlūbenter ἴδ. perlībēns, perlībenter. [luceo, κτλ.]

perlūceo (σπ.), perlūcidus, ἴδ. pel-

+per-luctuōsus, a, um, πᾶν πε-λυπηνθής. Κικ.

per-luo, ui, ūtam, ēre, alqd αἰσ-γε, ἐκλούω, λούω τι τινι. 2) ἐκκλού-ζω, κλυζω, τι.

per-lustro, avi, atum, are, alqd, περικαθαίρω, καθαίρω, ἀγνίζω τι. 2) διέρχομαι, περιέρχομαι, περιδύω τι. locum, τόπον. alqd animo, περισ-δύω τι. τῇ ψυχῇ. alqd oculis, κατα-θεῖναι, θεῖναι τι.

perlūtos, a, um, ἴδ. perluo.

+per-mādēfācio, fēcī, factum, ēre, alqd, διαδέρχω τι. Πλ.

per-magnus, a, um, πᾶν μέγας, πάμμεγας. 2) πᾶν πολὺς.

+per-māle, ἐπὶρ. πᾶν κακῶς. Κικ.

+permānēre, ēre, διαχεῖται. μεταρ. διήκω.

permānens, ntis, (μετρ. τοῦ per-maneo) [σπ.] ἄμικτος.

per-māneo, nsi, nsum, ēre, δια-μένω. mos permansit, ὁ ἔθος δι-μεινεν. in sententiā, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ, ἐν τῇ γνώμῃ. in officio, ἐμ-μένειν τῷ καθήκοντι.

per-māno, avi, atum, are, alqd εἴτε per alqd, διαβῶ, διαδύωμαι, διέρχομαι τι. 2) διαχέομαι, διαδι-δομαι, διήκω. [μονῶ.]

per-mansio, ōnis, θ. διαμονή, ἐμ-

+per-mārius, a, um, θαλάσσιος, διαπόνσιος. Λιθ.

*per-māiūresco, rui, ūre, ἐκπε-πίνωμαι. [τοῖος. Κικ.]

+per-mēdiocris, e, πᾶν μέ-

+per-mēdiātus, a, um, πᾶν μεμελετηκώς. Πλ.

permensus, a, um, ἴδ. permetior.

per-meo, avi, atum, are, alqd εἴτε per alqd, διαίμι (διέναι), διέρχομαι τι εἴτε διὰ τινος. 2) in locum, μετα-βαίνω, πάρειμι (παρέναι), χωρῶ εἰς τόπον. [ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος ῥέων.]

Permissus, i, a. Παρασῆσθαι, προ-

per-metior, mensus, ἡρί, αἰρή, διαμετρῶ, καταμετρῶ, μετρῶ τι. 2) διερχομαι, διανύτω, ἀνύτω τι. viam, διανύειν ἔδωκ. oras, παραπλεῖν τὰς ακτὰς. aetatem, τελευταίαν τὴν βίον.

per-mingo, παί, uctum, ere, αἰσμι, κατενύω τινος.

per-mīrus, α, um, πᾶν θαυμαστός.

per-misceo, scui, sum x. sum, ere, αἰρή, διαμίσγωμι, συμμίσγωμι

τι, medicamen, διαμίσγωμι τὸ ἱαμα.

μεταφ. divina et humana, τὰ τε θεῖα

καὶ τὰ ἀνθρώπινα συμμίσγνυνται. Grae-

ciam, συγκαλᾶν, συγγεῖν τὴν ἑλ-

ληδα, omnia, ἀνω κατω ποιεῖν ἅ-

παντα. 2) alqd alqd re εἴτε alicui

rei alqd, μίγνυμι τί τινι εἴτε τινί

τι. glebas aquā εἴτε glebis aquam,

μίσγνυνται βώλους ὕδατι εἴτε βώλοις

ὕδαρ. lixas cum volutibus, συμμ-

ίσγνυνται ἀλλήλους ὑπηρετᾶς καὶ γρο-

σφομάχους. oculum pelago, τῇ γῇ

τὸν οὐρανὸν ἀναμίσγνυνται. omnia li-

more, ἅπαντα φεβού αναμιμλᾶται.

per-missio, οἷς, θ. (σπ.) συγχώ-

ρησις. 2) ἐπιτροπή.

1. permissus, a, um, ἰδ. permitto.

2. per-missus, α. (μῖνον κατ' ἀρ.

ἑν.) συγχώρησις, συγχώρημα.

permissus, a, um, ἰδ. permisceo.

per-mitto, ἰσι, issum, ere, αἰσμι,

διαπέμπω τινα. εἰς τινα διεμβύειν. 2)

alqd, διαπεμπῶ, μεταπεμπῶ τι.

trans mare, δ. α τῆς θαλάσσης, regio

ad locum permittitur, ἡ χώρα διη-

κεῖται μέχρι τινὸς τόπου. 3) ἐφίημι,

ἐφίημι τι, equum in hostem, ἐφίη-

μι, ἐφίημι, ἐλάνω τὸν ἵππον ἐπὶ

τὸν πῦλον. habenas equo, ἐφίη-

μι τὰς ἡνίας τῷ ἵππῳ. se permi-

tere in alqm, ἐλάνειν ἐπὶ τινα. 4)

ἐφίημι, ἐφίημι, βάλλω, εἰκνυμι, το-

sum in alqm, ἐφίημι τινι, ἐφίημι

ἐπὶ τινα πέτρην, βέλος. 5) alicui alqd,

ἐφίημι, συγχώρῶ τίγ τι, alicui ut

alqd faciat εἴτε alqd facere, ἐφίημι

τινι, εἰς τινα ποιεῖν τι, permissum

est, ἔξεστι. permissum, i, ὅ. τὸ συγ-

χώρημα, ἡ ἐξουσία. 6) alicui alqd,

ἐπιτρέπω τινι τι. se suaeque omnia

victori, ἐπιτρέπειν, παραδίδόναι

ἑαυτοὺς καὶ πάντα τὰ ἑαυτῶν τῷ

νικητῇ. alicui potestatem, δίδοναι

τινὶ τὴν ἐξουσίαν. inimicitias rei

publicae temporibus, τὰς ἐχθρας τοῖς

τῆς πολιτείας καιροῖς χαρίζεσθαι.

permixto, ἐπ. (σπ.) αναμίξ, ἀνα-

μίγδην, πορδῆν.

per-mixtio, οἷς θ. ἀναμίξεις, συμ-

μίξεις, μίξεις. 2) μίγμα. 3) συγχυσις.

permixtus, a, um, ἰδ. permisceo.

per-molestus, α, um, πᾶν μέ-

τρος, πᾶν αἰσθημῶν.

per-modicus, α, um, πᾶν μέτρος,

per-molestus, ἐπ. πᾶν βάρος,

πᾶν δυσχερῆς.

† per-molestus, α, um, πᾶν ὀ-

χληρῆς, πᾶν δυσχερῆς. κικ.

per-molo, ero, alqd, συντρέφω, 2)

αἰσμι, μὲλλω γυναικα.

per-molio, οἷς, θ. κίνησις. me-

ulis, ἡ τῆς ψυχῆς κίνησις, το πά-

θος. p. divina, ἐνθεουστασις.

permotus, α, um, ἰδ. permoveo.

per-moveo, ὀνί, otum, ere, αἰρή,

διακινῶ, διακινῶ τι. 2) αἰσμι, διακινῶ,

κινῶ τινα, πᾶν θερμαίνω τινα. iudices,

ἀνεῖν τοὺς δικαστὰς, animo permove-

ri, κινεῖσθαι, ταρταρῶσαι, ἐκπλήττε-

σθαι. metu, iracundia, ὑπε φέβου, ὑπ-

έρχης. p. animum in gaudium, τὴν

ψυχὴν εἰς χαρὴν προάγω, auctoritate

alicjs permotus, τῷ αἰσματι τινος

ἐπαρθεῖς. mento permotus, καλινθ-

μῆνας, ταρταρῶμενος, παρταρῶν.

per-mulceo, ἰσι, isum ere, αἰσμι

ἡ alqd, καταψῶ, καταψέχω τινα ἢ τι.

alicui malis, καταψέχω τὰς πα-

ρεῖας τινος. ter manu permulsi omni,

τρίς τῇ χειρὶ κατέψαχον αὐτόν. 2)

μεταφ καταψῶ, καταψήγω, κατα-
πράβω τινά ἢ τι, θέλω, τέρπω τινά,
περιβάλλω τι

permulsus, a, um, ἴδ. permulceo.

permultus, a, um, πάνυ πολὺς,
πᾶν πολὺν permultum interest, πᾶν-
πολὺ διαφέρει. permulto clarior, πᾶν-
πολὺ λαμπρότερος. permultum ante,
πᾶν πρὸ (πᾶν πολλὸν χρόνον) πρότερον.
per-mūtio, ἴνι, ἴtum, ire, alqd,
περιτε:χιζῶ, τε:χιζῶ, θυρῶ τι.

per-mūtatio, ὄνις, θ. ἀλλαγὴ, με-
ταλλαγὴ, μεταβολή. 2) διαλλαγὴ, ἐν-
ἀλλαγὴ, συναλλαγὴ. 3) συναλλαγμα.

per-mūto, avī, atum, are, alqd,
ἀλλασσῶ, μεταλλασσῶ, μεταβάλλω
τι. 2) διαλλάττομαι, ἀλλάττομαι τι
plumbum margaritis, ἀλλασσέσθαι
μόλυβδον μαργαρίτων εἴτε ἐντὶ μαρ-
γαρίτων. equum isonio, ἀλλασσέσθαι,
ὡς εἶσθε ἵππον ταλαντίου. 3) pecu-
niam p. εἴτε ἀπλῶς p. ἀλλασσέσθαι
γραμματεῖον (τραπεζικόν) ἐντὶ ἀρ-
γυρίου. 4) λυτρούμαι captivos, ἀνι-
στρέφω.

perosa, ae, u. πέρουα, κωλή, κω-
λήν, σκελί: (κατ' ἐξοχήν τῶν ὀστέων).

per-necensarius, a, um, πάνυ
ἀνταγιστός. 2) πάνυ οἰκιστός.

per-nexo, avī, atum, are, alqd,
καταρνούμαι, πάνυ ἀρνούμαι τι.

†per-niciābīlis, e, (perniciēs) φλο-
ρεπικός, δοληρικός.

perniciālis, a, = perniciabilis.

perniciēs, ēi, (αρχ. γὰρ κ. δεσ.
pernicii) u. (per-nex) φθόρος, ἀσθενε-
ρα, ὀλεθρος. cum perniciē tua, ἐπὶ
τῷ σὺ ὀλεθρῷ, alicui perniciem pa-
tente, κατασκευάζειν τινι ὀλεθρον. in
perniciem incurrore, ὀλεθρῷ περιπί-
πτειν. 2) φθόρος, ὀλεθρος, τ. ε. ὁ θνα-
τός· ἀνθρώπος, τὸ ὀλεθριον πρᾶγμα.
perniciōse, ἐπὶρ. μ. σ. ὀλεθρίως.

perniciōsus, a, um, μ. σ. κ. ὀπ.
ὀλεθρός, φθορεπικός, φθαρτικός.

perniciōsus, ātis θ. (per-nix) ἐλα-
φρότης, ταχύτης, τὸ εὐκίνητον.

perniciōtor, ἐπὶρ. ἐλαφρώς, τα-
χεως, εὐκινήτως.

†per-niger, gra, grum, πᾶν μέ-
λας, πᾶν μέλας. Πλ. [περάγαν.]

per-nitium, ἐπὶρ. ὑπερλίαν, ὑ-
per-nix, ἰcis, μ. σ. κ. ὅπ. (per-
nitior) ἐλαφρὸς, ταχύς, εὐκίνητος,
ταρός. [στίς, ἀρίστος]

per-nūbīlis, e, (σπ.) πᾶν ἵνεμα
pernocto, avī, atum, are, διανυ-
κτερεύω, νυκτερεύω.

pernōnides, ae, ā, (perna) κωμ-
εῖον περνήϊς ἔκγονος.

per-noceo, ὄνι, ōtum, ēre, alqd
ἢ alqd, διαγιγνώσκω, ἀκριδῶς γι-
γνώσκω τινά ἢ τι. 2) διαγιγνώσκω
εἴσεσθαι τι.

†per-nōtesco, ui, ēre, ἀκριδῶ
γιγνώσκω. 2) διαβουλλοῦμαι.

†per-nōtus, a, um, (σπ.) πᾶν
γνώστος. [παννύχτος, παννύχτος]

per-nox, (μενον κατ' ὄν. κ. αρ-
per-nū, ēro, avī, atum, are, alqd

διαβιβάω, καταβιβάω τι.

†per-o, ὄνις, ā, ἐμδάτης (ὑπόδημα)

ἢ ἐμδάς. [τεῖνος]

per-obscūrus, a, um, πᾶν ὀσκό-
+ per-odiōsus, a, um, (σπ.) σφό-
δρα μισητός.

+ per-officiōse, ἐπὶρ. (σπ.) πᾶν
θεραπευτικός, πᾶν προθύμως.

per-oppoitiōne, ἐπὶρ. (σπ.) πᾶν
εγκαίρως, πᾶν ἐπιτηδείως.

per-oppoitiōnus, a, um, πᾶν ἐπι-
τηδέος. [νοῦν. Κικ]

+ per-orīatio, ἐπὶρ. πᾶν κατα-
+ per-orus, αλλοτ. est, πᾶν ἄλλο

εἶσιν ἴερ. [παλαιώσεως, ἐπὶλεγοσ]

per-oratio, ὄνις, u. (perago) ἐνακα-
per-oratiō, a, um, πᾶν εὐχο-
σμος, πᾶν κομψός. Κικ.

+ per-orno, avī, atum, are, alqd
διακασμῶ, κασμῶ τινά. Τει.

per-orō, avi, atum, are, διαλέγε-
ται, ἀγορεύω, λέγον ποιουμαι, λέγω.
causam p. δίκην εἰπεῖν. 3) ἐπι-
γράφω τὸν λόγον, ποιῶμαι τὸν ἐπι-
γραφὸν, ἀνακεφαλαιῶ. ut peroravit, ὡς
ταῦσε τὸν λόγον.

per-ūsus, a, um, alqd, διαμισῶν,
ἐξέδρα μισῶν τι.

per-rāco, avi, atum, are, (σπ.)
qm ἢ alqd, εἰρηνεύω τι.

per-parvulus, a, um, (σπ.) πᾶν
μικρὸς.

per-pareus, a, um, πᾶν μικρὸς.
+per-pastus, a, um, εὐτραφής.

per-pauci, ae, πᾶν ὀλίγοι.

per-pauculus, a, um, (σπ.) πᾶν
ὀλίγος τις. [τι, πᾶν μικρόν τι.

per-paululum, i, ō, πᾶν ὀλίγον

per-pavum, ἐπὶ πᾶν ὀλίγον, πᾶ-
ν μικρόν. [νός. Κικ.

+per-pauper, ēris, πᾶν πᾶν

+per-pauillum, πᾶν ὀλίγον τι,
πᾶν μικρόν τι. Πλ.

+per-pānāfacio, ēre, alqm, δια-
τίττω τινα. Πλ.

per-pello, pūli, posum, ere, alqm,
λήττω τινά, μεταφ. ἐκλήττω τινά.

p. ut, καταπράττω, ὥστε.

+perpendiculator, ōris, a, b τῷ
εὐθεδίῳ κανόνι χρώμενος. Δδρ. Βλκ.

perpendiculam, i, a, (perpendo)
εὐθεδῖνες κανῶν, μελῶδαινα. πδ

perpendiculum, κατὰ κάθετον.

per-pendo, adī, nsum, ēre, alqd,
σταθμῶ, σταθμῶμαι, ἐπισταθμῶ τι.

μεταφ. σταθμᾶσθαι, ἐπισταθμᾶ-
σθαι, διεξετάζειν, ἐξετάζειν τι.

perpensus, a, um, ἴδ. perpendo.

perperam, ἐπὶ ἡμαρτημένως, σὺν
πλῶς, ἐσφαλμένως, φάυλως. 3) σπ.

εὐδῶς. [petuus.

perpes, ōis, (ἀρχ. κ. μετ.) = per-
pressio, ōis, b. (perpetior) πᾶ-

νησις- 2) καρτερήσις, ὑπομονή.

perpressus, a, um, ἴδ. perpetior.

perpetior, essus, i, (per-patior)
alqd, ἀνέχομαι, καρτερῶ, ὑπομένω,
φέρω τι. dolor difficilis perpresso,
πόνος χαλπεὸς ἀνέχεσθαι, δυσφόρητος.

perpetiro, avi, atum, are, (per-
patro) alqd, διαπράττω τι. pacem,
διαπράττειν τὴν εἰρήνην. opus, ἀπο-
τελεῖν τὸ ἔργον. eadem, ἐργάζεσθαι
τὸν. sacrificium, ἀποτελεῖν εἴτε
ἐπιτελεῖν τὰ ἱερά.

perpetuū, āis, b. συνεχής, τὸ
συνεχές, διαρκεία. ad perpetuitatem
fidelis, συνεχῶς εἴτε ἐσσεῖ πιστός.
p. harmonis, ἡ τοῦ λόγου συνέχεια,
ἡ συνεχὴς λόγος. perpetuū, opo-
cas, εἰ συνεχεῖς σκιερὸί τόποι.

1. perpetuo, ἐπὶ συνεχῶς, ἀδιά-
λείπτως, ἐνδελεχῶς, διηνεκῶς, ἐσσεῖ.

2. perpetuo, avi, atum, are, alqd,
συνεχῶς εἴτε ἐνδελεχῶς ποιῶ τι, εὖ
διαλείπω ποιῶν τι, διατελῶ ποιῶν
τι. p. verbu, συνεχῶς εἴτε ἀπνευστὲ
λέγω. data, διατελῶ δωροῦμενος, εὖ
διαλείπω δωροῦμενος.

perpetuus, a, um, (per-peto) συνε-
χής, ἀδιάλειπτος, ἐνδελεχής, διη-
νεκής. munitiones perpetuas, ὅχυ-
ρώματα συνεχῆ. p. febris, πορευτὸς
συνεχής. p. oratio, λόγος συνεχής.

p. ignis, πῦρ ἀσβεστων εἴτε ἀθάνα-
τον. p. soror, αἰδώς ὕπνος. p. ami-
cilia, φιλία ἐνδελεχής. p. vir, ἀθάνα-
τος, αἰώνιος ἀνὴρ. p. trahs, διη-
νεκής δοκός. p. dies, ἡ ἡμέρα ἔλη.

in perpetuum, ἐσσεῖ. 2) σπ. καθο-
λικός. [σκω τινί. Κικ.

+per-plāceo, ēre, alicui, πᾶν ἀρέ-

+perplexabilis, e, περίπλοκος,
περιπεπλεγμένος. Πλ. [κως. Πλ.

+perplexabiliter, ἐπὶ, πολυπλό-

parplexo (ἀρχ. -im), ἐπὶ, πολυ-
πλόκος. [περπλέκω. Πλ.

+perplexor, atus, ari, (perplexus)
perplexus, a, um, (per-plecto)

περιπεπλεγμένος, πολυπλόκος. 2)

μεταφ. περιπεπλεγμένος, πολύπλοκος, άσπής, λοξός, αινιγματώδης.

per-pluo, έρε, διαβρέχομαι, διασταλάω. perpluunt ligna, αἱ δοκοὶ διάβροχοί εἰσι, διασταλάουσι, τὸ ὕδωρ διὰ τῆς ὀροφῆς εἰσέρχεται. μεταφ. amor in pectus perpluit tempestatem, ὁ έρως τῇ ψυχῇ δεινόν τι πάθος ἐνοσταζει.

per-polio, ἱνι, ἱtum, ire, αλqđ, παρὰ τοῖς ἐγκρίτοις μόνον μεταφ. ἐξεργάζουμαι, διαπονῶ, καλλύνω τι.

per-rūpō, atus, ari, αλqđ, διαπορθῶ, πορθῶ τι. perropulatus, παθ. διαπαρορθημένος.

per-porto, are, αλqđ, διακομίζω τι. +per-rūlātio, ōnis, θ. τὸ διαπίνειν, συμπίνειν. Κικ.

per-rūto, are, καταπίνω τι. 2) diem, πίνων διάγω τὴν ἡμέραν.

*per-rūmo, essi, essum, έρε, (premo) αλqđ, καταπιέζω, πιέζω τι.

+per-rūpēro, ἐπίρ. πᾶν ταχέως. per-rūpinquas, a, um, (άρχ.) ὁ πᾶν πλησίον.

+per-prospex, erta, ertum, πᾶν αὐτοχρῆς. Σουητ. [μοε. Κικ.

+per-pugnax, acis, πᾶν μάχι-

+per-pulcher, chra, chrum, πᾶν καλός, πάγκαλός. Τερ.

per-purgo, ari, atum, are, αλqm διακαθαίρω τινά. 2) ὅπον. rationes, ἐκκαθαίρω τοὺς λογισμούς.

+per-rūzillus, a, um, πᾶν μικρός, πᾶν βραχύς. Κικ. [τι. Πλ.

+per-rūto, are, αλqđ, διηγouμαι

+per-quam, ἐπίρ. πᾶν, πάμπαν.

per-quiro, sivi, situm, έρε, (per-questo) αλqđ, ἀναζητῶ τι. 2) αλqm, διερωτῶ, ἀνακρίνω τινά. 3) αλqđ, ἐξετάζω, ἐξακριβῶ τι.

+per-quisilio, ἐπίρ. ἐξητασμένως, ἐξηκριδωμένος. Κικ.

per-quisitus, a, um, ἱδ. perquiro.

per-raro, ἐπίρ. πᾶν σπανίως.

+per-rarus, a, um, πᾶν απάνιος. +per-reconditus, a, um, πᾶν ἀπόκρυτος. Κικ.

perrecturus, perrectus, ἱδ. pergo.

per-rero, psi, riwm, έρε, (σπ.) αλqđ, διέρπω, διερπύζω τι. 2) οὐδ.

μεθέρπω, έρπω πρὸς τι.

per-repto, are, Κωμ. = perrepto.

Per-rhaebia, ae, θ. Περρραιβία. Per-rhaebus, a, um, Περρραιβός, Περρραιδικός. Per-rhaebi, ai, oi Περρραιβοί.

per-rūdēcūle, ἐπίρ. (σπ.) πᾶν γελοιός. [λοτός. Κικ.

+per-rūdēcūlus, a, um, πᾶν γε-

per-rōgo, ari, atum, are, ἐξῆς (ἅπαντας) έρωτῶ.

per-rumpo, ūri, urum, έρε, αλqđ, διαρρήγνυμαι, διακλῶ τι. limina, δια-

κόπτειν τὴν θύραν. euneos hostium, διακόπτειν τοὺς τῶν πολεμίων ἐμ-

βόλους. μεταφ. αλqm, κατακλᾶν, ἐπι-

κλᾶν, κινεῖν τινα. legem, καταλύειν νόμον. 2) διαδύομαι, διαπίπτω. ra-

ludem, διαδύεσθαι διὰ τῆς λίμνης. per hostes, διαδύεσθαι, διαπίπτειν

διὰ τῶν πολεμίων. ad suos, διαπί-

πτω, εἰσδιάζομαι, βιά εἰσέρχομαι. ἱδ αλqđ, εἰς τι.

per-raptus, a, um, ἱδ. per-rumpo.

Persa, w, a. Πέρσης. Persae, arum, πλ. oi Πέρσαι.

per-saepē, ἐπίρ. πᾶν συχνά.

+per-salse, ἐπίρ. πᾶν ἄστεως.

+per-salsus, a, um, πᾶν ἄστεος.

+per-sālūtatio, ōnis, θ. ἡ ἐξῆς προσηγορία, ὁ ἄσπασμός ἁπάντων.

per-sālūto, ari, atum, are, αλqos, ἐξῆς ἄσπάζομαι τινά.

per-sancto, ἐπίρ. πᾶν ἁγίως, πᾶν ὁσίως.

+per-sāpiens, ntis, πᾶν σοφός, πάνσοφος. Κικ.

+per-sāpionter, ἐπίρ. πᾶν σοφῶς.

+per-scienter, ἐπίρ. πᾶν σοφῶς.

per-scindo, ἴδι, issum, ἔρε, (σπ.)
alqd, διασχιζῶ τι.

per-scissus, a, um, ἴδ. perscindo.
per-scitus, a, um, (σπ.) πᾶν
ἀσπίς.

per-scribo, psi, ptum, ἔρε, alqd,
καταγράφω, ἀναγράφω τι. versum,
καταγράφειν, γράφειν στίχον. sena-
tus consultum, ἀναγράφειν τὴν βού-
λῃς. usuras, καταγρά-
φειν τοὺς τόκους (εἰς τὴν καταγρα-
φήν). 2) argentum alcui, διαγράφω
τῷ ἀργύριον, διὰ τραπεζίτου ἀπο-
δίδωμι τῷ ἀργύριον. 3) planitiem,
διαγράφειν τὸ πεδῖον. res alcjs, δια-
γράφειν, συγγράφειν τὰς πράξεις τι-
νός. 4) μεταγράφω, ἀντιγράφω τι.
5) δι' ἐπιστολῆς ἀγγέλλω τι. oratio-
nem ad alqm, δι' ἐπιστολῆς πεί-
πω τινὲ λόγον. 6) ἀλογαφῶ τι.

perscriptio, ōnis, θ. (perscribo)
καταγραφή. 2) διαγραφή, ἡ διὰ τρα-
πέζιτου ἀπόδοσις ἀργυρίου.

+perscriptor, ōris, ὁ. (perscribo)
ἀναφραστής. κτλ.

per-scriptus, a, um, ἴδ. perscribo.
per-scriptor, atus, ari, alqm ἢ alqd,
ἐκγυρεύω τι, διαζητῶ, διερευνῶ τινα
ἢ τι. [διατέμνω, διακόπτω τι.

per-sēco, cui, ctum, are, alqd,
per-sēcūtio, ōnis, θ. διώξις. 2)
τὸ διώκειν (ἐν δικαστηρίῳ).

per-sēcūtus, a, um, ἴδ. persequor.
per-sēdeo (εἴτε + sideo), sēdi, ses-
sum, ἔρε, καθήμενος διατελῶ.

+per-segnis, e, πᾶν ἐξήθους,
πᾶν ὀκνηρός. Λιβ.

Persēs, ἴdis, θ. Περσεύς.

Persēs, a, um, Περσεύς, Περ-
σεύς, τοῦ Περσεύς. [γῆρας, Εὐτρ-
+per-senesco, nui, ere, διάγω τὸ

*per-sentio, nsi, nsum, ire, alqd,
καταισθάνομαι τι.

per-sentisco, ōre, (persentio) αἰ-
σθησὶν λαμβάνω.

*Persēphōne, ōs, θ. Περσεφόνη.

Persēpōlis, is, θ. Περσέπολις.

per-sequor, cūtus (quātus), qui,
alqm ἢ alqd, διώκω τινά ἢ τι, ἐπα-
μαί τινι. vestigia alcjs, διώκειν, με-
τιέναι, μετέρχεσθαι τὰ ἴχνη τινός.
alqm cursu, διώκειν τινά δρόμον. fu-
gientes hostes, διώκειν, καταδιώκειν
τοὺς φεύγοντας πολεμίους. civitatem
bello, ἐπιφέρειν πόλεμον πολιτείᾳ
τινί. 2) διώκω τινά, ἐπέρχομαι, με-
τέρχομαι τι. mortem, ἐπέρχεσθαι,
μετέρχεσθαι, τιμωρεῖν τὴν φόνιν.
alqm iudicio, διώκειν τινά ἐν δικα-
στηρίῳ. 3) jus suum persequi, τὰ
ἑαυτοῦ δίκαια διώκειν. pecunia ab
alqo εἴτε alcjs, δίκην παρὰ τινος
λαμβάνειν. 4) διώκω, μετέρχομαι,
ζητῶ τι, ἐφίσταμαι τινος. voluptates,
utilia, διώκειν, μετέρχεσθαι τὰς ἡ-
δονάς, τὰ ὠφέλιμα. pecuniam ab
alqo, ἀπαιτεῖν ἀργύριον παρὰ τινος.
5) διώκω, μιμούμαι τι. 6) διέρχομαι,
διεμῖ (διέναι), ἐπέρχομαι, μετέρχο-
μαι, μέτεμι (μετιέναι) το (τῷ λόγῳ,
τῇ γραφῇ κτλ.). 7) διασκέπτομαι τι.
8) ἐπιτελῶ τι. mandata, incepta, τὰ
προσταχθέντα, τὰς ἐπιχειρήσεις. 9)
διατελῶ vitam, διάγω τὴν βίον.
otium, διατρίβω ἐν σχολῇ. perse-
quat quarendo, διατελῶ ζητῶν.

Perses, s, ὁ. = Persa, Πέρσης.
3) = Perseus. [Περσεύς.

1. *Persēs, a, um, Περσεύς, τοῦ

2. Perseus, ei, ὁ. Περσεύς, ὁ τῆς
Δανάης υἱός. 2) Περσεύς, ὁ βασιλεὺς
τῆς Μακεδονίας.

persēverans, ntis μ. σ. κ. ὑπ.
(μ.τ. τοῦ persevero) (σπ.) ἐπιμονός,
καρτερικός.

persēveranter, ἐπιμ. μ. σ. κ. +
ὑπ. ἐπιμόνως, καρτερικῶς.

persēverantia, s, θ. ἐπιμονή, καρ-
τέρησις, καρτερία.

+per-sēvere, ἐπιμ. πᾶν αὐστηρῶς.

persēverō, avi, atom, are, (per-severus) in alqa re (falqa re, σπ. alqd), ἐμμένω τινί, ἐπιμένω ἐπὶ τινί, in sententia, ἐμμένω τῇ γνώμῃ, in bello, ἐπιμένω τῷ πολέμῳ, διακαρτερῶ πολεμῶν, bellare, ἐπιμένω τῷ πολεμῶν, καρτερῶ, διατελῶ πόλεμον ποιούμενος. 2) διίσχυρίζομαι, ισχυρίζομαι, perseverat, ac esse Otestem, ισχυρίζεται. Ορίστης εἶναι.

+per-severus, a, um, πᾶν αὐστηρός. Tax.

Persia, ae, θ. = Persis.

Persice porticus, θ. Περσική στοά.

Persicus, a, um, Περσικός. P. apparatus, τρυφώσας τραπέζας. 2) τοῦ Περσίου. bellum Persicum, ὁ πρὸς Περσία πόλεμος.

per-sideo, īd, persideo.

per-sido, sēdi, essum, ēre, (σπ.) ἐγκαθίζομαι. [μαῖω τι. Λιβ.]

+per-signo, are, alqd, ἐπίση-per-similis, e, πᾶν ὁμοίος.

+per-simplex, Xcis, πᾶν ἀπλοῦς. Tax. [ὡς χωρὰ, ἡ Περσική.]

Persis, īdis, θ. Περσίς, ἡ τῶν Περ-+per-sisto, sisti, ēre, in re, ἐμμένω τινί, διαμίνω ἐν τινί, ἐπιμένω ἐπὶ τινί. Λιβ.

Persius, ii, ē. Πέρσιος.

per-solus, a, um, μονώτατος. Πλ.

persolūtus, a, um, īd. persolvo.

per-solvo, olvi, olūtum, vēre, alqd, ἀποτίνω, ἀποδίδωμι τι. alicui stipendium, ἀποδίδωμι τινί τον μισθόν. alienis nomimihus suis corpiis, ἐκτίνειν τὰ ὀφειλόμενα ἄλλων ἐκ τῶν ἰδίων. gratiam diis, ἀποδίδωμι χάριν τοῖς θεοῖς. pecunias alicui poinas, ἀποτίνειν. epistolae, ἀποκρίνεσθαι πρὸς τὴν ἐπιστολήν. 2) (ἀπαξ Κικ.) ἀναλῶ, λύω, ἀναπτύσσω τι.

perspōa, ae, θ. (perspōo) πρόσωπον, προσώπιον, μορμῶ (τὸ προσώπιον, ὅπερ περιτίθεται ὁ ὑποκρι-

τής). 2) πρόσωπον, σχῆμα (τὸ πρόσωπον, ὅπερ ὑποκρίνεται ὁ ὑποκριτής). 3) σχῆμα, εἶδος, χαρακτήρ, ἔργον, καθῆκον. p. accusatoris, σχῆμα κατηγοροῦ, τὰ τοῦ κατηγοροῦ. personam alqm ferre, gerere, σχῆμα τι ὑποκρίνεσθαι. personam suscipere, σχῆμα ἀναδέχεσθαι (πρόσωπον ἀναλαμβάνειν). personam impo-nere alicui, ἔργον εἶτε καθῆκον τι ἐπιτιθέναι. 4) ὁ ἄνθρωπος αὐτοῦ. Pemprej persona, αὐτὸς ὁ Περμπρέϊ. mea, tua, nostra persona, ἐγὼ αὐτός, σὺ αὐτός, ἡμεῖς αὐτοί, κτλ. 5) ἄνθρωπος. personae hereticae, ἡρώες. aleje personae laus, ἀνθρώπων τινὲς ἔπαινος.

persōnātus, a, um, (persona) προσωπεῖον περιθιμένος. 2) ὑποκριτικός. per-sōno, ui, ūum, aru, alqd, διηγῶ, περιηγῶ τι, ἡχοῦ ἀναπλήρωμι τι. 2) οὐδ. περιηγῶ, ἀντηγῶ, ἡχῶ. 3) ἀναδῶ. 4) citharā, ψάλλω τὴν κιθάραν, κιθαρίζω.

+perspecto, epīr, διορατικῶς, περισσευμένως. Πλ.

per-specto, are, περισκέπτωμαι. 2) alqd, καταθεῶμαι τι, θεώμενός τι διατελῶ.

perspectus, a, um, μ. ὅπ. (μετ. τοῦ perspicio) διεγνωσμένος, εὐγνωστος, πασίγνωστος.

+per-spectar, ari, περισκοπῶ, περισκοπεύωμαι. Σουητ.

per-spargo, rsi, rsuam, ēre, (per-spargo) alqd, καταρρᾶναι τι. alqd alqa re, καταρρᾶναι τινός τι.

perspicax, ācis, (perspicū) διορατικός, συνετός.

perspicientia, ae, θ. διοΐσις, εὐνοσίς, κατανόησις. Κικ.

perspicio, spexi, cecum, ēre, (perspecio) alqd, θεωρῶ, ὁρᾶ τι. 2) θεωρῶ, περισκοπῶ τι. 3) καθορῶ, κατασκοπῶ, καταθεῶμαι τι. 4) θεωρῶ, κατα-

αὐτῶ, συνίημι τι. animam alicj pers-
pectum habere, κατανενοηκέναι τὴν
βούλην τινος.

perspicue, ἐπὶρ. φανερώς, προ-
φανῶς. 2) σαφῶς, ἐναργῶς.

perspicuitas, ālis, ὁ. διαφάνεια,
τὸ διαφανές. 2) ἐναργεία.

perspicuus, a, um, διαφανής. 2)
φανερός, προφανής, ἐναργής.

+per-sterno, strātī, strātum, ēre,
alqd, καταστρώνωμι τι. Λιβ.

+per-stimula, are, alqm, κατε-
ρεθίζω, ἐρεθίζω τινά. Τακ.

per-sto, īti, ātum, sto, στας δια-
τελῶ. totum diem, ὅλην τὴν ἡμέραν.
2) in alqa re, διαμείνω, διατελῶ ἐν
τινι, ἐπιμένω ἐπὶ τινι, ἐμμένω τινι.
in sententiā, ἐπιμένω ἐπὶ τῇ γνώ-
μῃ. Met' āpar. p. contendere, δια-
τελῶ μαχόμενος. Τριτοπρ. persua-
tur in bello, ἐν τῷ πολέμῳ δια-
τελοῦσι, μαχόμενοι διατελοῦσι. ni-
hil est, quod persuat, οὐδὲν ἔστι
διαμείνει.

perstrāto, a, um, ἴδ. persterno.
per-strobo, ai, ūtum, ēre, οὐδ. βο-
ρῶ, ψαφῶ.

perstrictus, a, um, ἴδ. perstringo.

per-stringo, īnai, ietum, ēre, alqd,

διασφίγω, συσφίγω, κατασφίγω
τι. perstrictus gelu humor, ὑγρὸν

ὕπὲρ τοῦ ψύχους ἐσφριγμένον. 2) ἀμύσ-
σω, διασχίζω τι. solum aratro, τὴν

γῆν τῷ ἀρότρῳ διασχίζω εἴτε ἐπι-
ανίζω, ἐκμαρ αlicj, ἀμύσσειν τὸν

μηρὸν τινος, γράβδην εἴτε λίγδην
αlicm perstringit, ἡ ὀρίκη ἀπτεταί

τινος, ὑπέρχεται τινι. 3) ἀμύσσω,
διασφρω, κνίζω τινά, ἀπτομαι, καθά-

πτομαι τινος. 4) ψάω τινος τῷ λό-
γῳ, ἀκροθιγῶς ἀπτομαι τινος. 5)
ἀμβλύνω, ἀμυρῶ τι. gladium, ἀμ-

ελύνειν, ἐκκαρπύειν τὴν μάχαιραν.
oculos, ἀμανο ὅν τὴν ὄψιν.

+per-studiōse, ἐπὶρ. πάνυ σπου-
δάζως. Κικ.

per-studiōsus, a, um, (σπ.) πάνυ
per-suādeo, si, sum, ēre, alci alqd

εἴτε de re, ἀναπειθῶ, πείθω τινά τι
εἴτε περὶ τινος, καταπείθω τινά.

militibus persuasit, se contra barba-
ros prohibesci, ἔπεισε τοὺς στρατιώ-

τας, ὡς ἐπὶ τοὺς βαρβάρους· χωρῇ
αὐτε. mihi persuadeo, πείθω ἐμαυ-

τὸν, πείθομαι. persuadetur mihi,
πείθομαι (ὑπὸ τινος). persuasum est

de re, πείπασμαι περὶ τοῦ πράγμα-
τος. persuasissimum habeo εἴτε est

mibi, Lepidum facturum esse, πάνυ
πέπεισμαι, τὸν Λέπιδον ποιήσων κτλ.

huic persuadet, uti ad hostes trans-
eunt, τοῦτον πείθει· εἴτε ἀναπείθει πρὸς

τοὺς πολέμιους ἀπομολῆσαι. per-
suasus, a, um, εἶθ' ὅτε· ἀναπεισθεῖς,

πεισθεῖς. tandem persuasus est, τέλος
ἀναπείσθη.

persuasio, ōnis, ὁ. (persuadeo) τὸ
ἀναπείθειν, καταπείθειν, πείσαι, πει-

θῶ. 2) πίστις, δόξα, εἰησις. μ. est,
πεπίστευται.

persuasus, a, um, ἴδ. persuadeo. +

+per-subtilis, a, πάνυ λεπτός. Κικ.

per-sulto, atī, atum, are, δια-

σχιρῶ, σχιρῶ. in loco, ἐν τόπῳ. 2)
alqd, διασχιρῶ τι, σχιρῶν διέρχο-

μαι τι. μεταφ. ὑδρίων εἴτε ἀσέλ-
γῶν διέρχομαι τι.

per-tuadet, taesum est, ēre, ἄσῃ,
σιχασία, κόρος ἐστί. pertuadet mo

alicj rei, ἀσῶμαι ἐπὶ τινι, σιχαί-
νομαι τι, κατὰκορὸς τινός εἰμι, δυσ-

χεραίνω τι. negotiū eum pertaesum
est, ἐκορέσθη τοῦ ἔργου, κόρος τοῦ

ἔργου ἔλαβεν αὐτόν, esso domi eum
pertaesum est, ἐκορέσθη εἰς κόρον διάγων.

+pertausus, a, um, αlicj τῷ, κ.
alqd, κεκορεσμένος, διάκορος, κατα-

κορὸς τινος, δυσχεραίνων, βαρύνω
τί.

per-tēgo, exi, ēre, alqd, καταστ-
γάω, κατοροφῶ, κατερέφω τι.

pertempto=perlenio.

per-tendo, ndi, nsum εἶτε ntum,
ēre, διατείνω, συντείνω, σπεύδω. Ro-
mam, εἰς Ῥώμην. ad castra, πρὸς τὸ
στρατόπεδον. 2) in re, ἐυμένω τινί,
ἐπιμένω ἐπὶ τινι. 3) alqd, διαπράτ-
τομαι, διπνύω τι. 4) ἰσχυρίζομαι,
δίσχυρίζομαι τι. 5) alqd cum alqd
re, παραβάλλω τι πρὸς τι.

per-tento (per-tempto), avi, atum,
are, alqm ἢ alqd, ἀποπειρώμαι τινος,
ἐξετάζω τινά ἥτις διασκέπτομαι. δια-
σκοπῶ τι. 2) προσβάλλω πρὸς τι.
per-tentant gaudia pectus, χαρὰ λαμ-
βάνει, κινεῖ τὴν ψυχὴν. sonus per-
tentat aera, ἤχος πλήττει τὸν ἀέρα.

per-tenuis, e, πάνυ λεπτός.

per-tēbro, avi, atum, are, alqd,
διατετραίνω, διατροπῶ τι.

per-tergeo, rsi, rsum, ēre, alqd,
καταμάτω, ἀπομάτω, ἀπομόργνυ-
μι τι.

+per-terrefacio, feci, factum,
ēre, alqm, καταροφῶ, καταπλήττω
τινά. Ter.

per-terreo, ui, itum, ēre, alqm,
καταροφῶ, καταπλήττω, ἐκπλήττω
τινά. perterritus, καταπλαγείς, ἐκ-
πλαγείς. 2) alqm ab alqa re, φόβω
ἐξελκύνω τινά τινος.

*perterrefereus, a, um (perterreo-
crepo) (σπ.) ἐκπληκτικῶς φοβῶν εἶτε
φόβω ἐκπλήκτων.

perterruius, a, um, itō, perterreo.

per-texo, xui, xitum, ēre, alqd,
ὑφαίνω τι. 2) μεταφ. ὑφαίνω, κατα-
σκευάζω, ἀνύω τι. 3) ὑφαίνω τι (τῷ
λόγῳ), διέρχομαι, ἀναπτύσσω τι.

per-textus, a, um, itō, per-texo.

per-tica, e, θ, καμάξ, χάραξ (μακρὸν
ξύλον). 2) σχοῖνος εἶτε κάλαμος (μέ-
τρον). [facio] καταπεφοδμήνους.

per-timēfactus, a, um, (per-timeo-

per-timesco, mui, ēre, καταρ-
δοῦμαι. de re, περὶ τινος. alqm
rem, συμβῆμα φοβέσθαι τι.

per-tinacia, ae, θ. (pertinax) ἐπὶ
κακού δυστραπέλια, αὐθάδεια, ἀδια-
τρέψια. 2) ἐπὶ καλοῦ τὸ ἐπιμένον,
καρτερία.

per-tinacitor, epir. μ. + σικ. +
ὑπ. (pertinax) δυστραπέλιος, αὐθα-
δῆς, ἀδιατρέπτως. 2) ἐπιμένως, καρ-
τερικῶς.

per-tinax, acis, (per-tenax) δυσ-
τρέπιλος, αὐθάδης, ἀδιατρέπτως. 2)
ἐπιμένως, καρτερικῶς. 3) ἰσχυρῶς,
διαρκῶς.

per-tineo, nui, tentum, ēre, (per-
teneo) διατείνω, διατείνομαι, διήκω,
καθῆκω. Belgae a Gallis finibus ad
Rhenum pertinent, οἱ Βέλγαι ἀπὸ
τῶν ὁρίων τῆς Γαλλίας μέχρι τοῦ
Ῥήνου διατείνουσι, διήκουσι. deus
pertinens per naturam, ὁ θεὸς δια-
τείνόμενος διὰ τῆς φύσεως. patris
caritas per omnes pertinebat, ἡ τῆς
πατρὸς ἀγάπη διὰ πάντων διήκειν.
2) ad alqm ἢ ad alqd, διατείνω, διή-
κω πρὸς τινά, προσήκω τινί. quod ad
te pertinet, τὸ κατὰ σέ. hoc ad me
pertinet, τοῦτο προσήκει μοι δια-
τείνει πρὸς ἐμὲ. magis haec malitia
pertinet ad viros, quam ad mulie-
res, μᾶλλον ἢ πονηρία αὕτη προσή-
κει τοῖς ἀνδράσιν ἢ ταῖς γυναῖξιν.
quae ad victum pertinent, τὰ πρὸς
τροφὴν. somnium pertinet ad hanc
rem, τὸ ἐνύπνιον εἰς τοῦτο ἀνήκει.

per-tingo, ēre, (per-tango) διήκω.

+pertracato, epir. γυδαίως, κτι-
νῶς. Πλ. [μεταχειρίσις].

per-tractatio, ōnis, θ. διαχείρισις,
per-tracto, avi, atum, are, alqd,
διαχειρίζω, χειρίζω, μεταχειρίζομαι
τι. 2) διαπραγματεύομαι τι. 3) δια-
σκοπῶ, διασκέπτομαι τι.

per-trachus, a, um, itō, pertraho.

per-trāho, asi, actum, ēre, alqd, διέλκω, μεθέλκω τι. ratis ad mte-ram ripam pertrahitur, ἢ σχεδία πρὸς τὴν ἐτέραν ὄχθην διέλκεται. 2) παρα-τείνω τι. 3) ἔλκω, alqm ad Laelium, ἔλκειν, ἄγειν τινά πρὸς τὸν Λαίλιον. pertracto, ἴδ. pertracto. per-tristis, e, (σπ.) πᾶνυ περιλυ-πος, πᾶνυ σκυθρωπός.

†per-tūmultuōse, ἐπὶρ. πᾶνυ θο-ρυωδώς. Κικ.

per-tundo, tūdi, tūsum, ēre, alqd, διαράττω, διατετραίνω, διατρυνῶ, διαπτίρω τι. παροιμ. in vas pertu-um congerere, εἰς πίθος διατετρη-μένον ἀντλεῖν, ματαιοποιεῖν. 2) συν-τρίβω τι. [μένως.

perturbāto, ἐπὶρ. (σπ.) τεταραγ- perturbāto, onis, 0. (perturbo) ταραχῇ, σύγχυσις. 2) p. animi εἴτε ἀπλῶς perturbatio, τὸ πάθος. per- turbationem asserre, πάθος ἐμποιεῖν. in perturbationes incidere, πάθει περιπίπτειν.

†perturbātrix, tris, 0. (perturba- tor) ἡ διαταράττουσα. Κικ.

perturbātus, a, um, μ. σ. κ. † ὅπ. (μτχ. τοῦ perturbor) τεταραγμέ-νος, ταρακτός, συγκεχυμένος.

per turbō, avi, atum, are, alqd, διαταράττω, ταραττω, συγγέω τι. ordines, τὰς τάξεις. conditiones, συγγεῖν τὰς σπονδὰς. alqm ταρατ-τειν, συγγεῖν, εκπλήττειν τινά. ari-um, ταραττειν, συγγεῖν τὴν ψυ-χὴν. melius perturbatus, ὅπδ φόβου τεταραγμένος, συγκεχυμένος. 2) συμ-μίσγνομαι τι.

†per-turpis, e, πᾶνυ αἰσχρός. Κικ. pertūsus, a, um, ἴδ. pertundo. pervincus, a, um, ἴδ. perungo. per-ungo, asi, actum, ēre, alqd, alqa re, καταλείφω, καταχρίω τί τινα. per-urbānus, a, um, πᾶνυ ἀστικός. 2) πᾶνυ ἀστικός.

†per-urgeo, asi, ēre, alqm (σπ.) σφόδρα ἐπείκειμαι τινι, σφόδρα ἐνο-χλῶ τινα.

per-ūro, ussi, ustum, ēre, alqd, διακαίω τι. perusta osse, κατακα-καυμένα ὀστᾶ. zona perusta, ἡ δια-κακαυμένη ζώνη. 2) ἐπὶ ψυχους-καίω τι. terra perusta gelu, γῆ ὑπὸ τοῦ ψυχους κακαυμένη. 3) με-ταφ. καίω, φλέγω, ἐρεθίζω τινά. peragor, καίομαι, φλέγομαι, αἴθο-μαι (πάθει τινι, ἔρωτι, φιλοδοξίᾳ, ὀργῇ, φροντίδι, κτ.).

Pērūsia, ae, 0. Περουσία, πόλις Τυρρηνίας, ἡ τανῶν Perugia. -sīnus, a, um, Περουσίνος. -sīni, ā. εἰ Περουσιᾶται.

pervāsus, a, um, ἴδ. peruro.

†per-ūtīlis, e, πᾶνυ ὠφέλιμος. per-vādo, asi, āsum, dēre, alqd, δίσαιμ (διδίναμι), διέρχομαι τι εἴτε διὰ τινος. fama urbem pervadit, λόγος διέρχεται τὴν πόλιν. opinio per au-mpios pervaserat, ἡ δέξα διεληλύθει εἰς τὰς ψυχάς. 2) διέρχομαι, εἰσερχομαι, ἔρχομαι, χωρῶ. domum, εἰκαδε.

pervāgātus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ. (μτχ. τοῦ pervagor) πολυθρύλλητος. 2) κοινός.

per-vāgor, atus, asi, alqd, διαπλα-νῶμαι, πλανῶμαι, περιπλανῶμαι, περιφερομαι διὰ τινος, διέρχομαι τι. 2) διαδίδομαι, διαθρυλλοῦμαι.

†per-vārie, ἐπὶρ. πᾶνυ ποικί-λως. Κικ.

per-vāsto, avi, atum are, (σπ.) alqd, διαπορθῶ, ἐρημῶ τι.

pervāsus, a, um, ἴδ. pervado.

pervectus, a, um, ἴδ. perveho.

per-veho, exi, ectum, ēre, alqm ἡ alqd, διακομίζω, μετακομίζω τινά ἢ τι. 2) pervelior alqd, ἐχοῦμαι διὰ τινος, διαπλέω τι. 3) pervelior ad lo-cum, ὀχοῦμαι, ἐλαύνω μέχρι τινος τόπου.

per-vello, *elli, ēre, alqd, διατίλλω, τίλλω τι. παροίμ. pervellere al-cui aurem, νοθεύειν, ἀναμνηστικὴν τινά. 2) μεταφ. τίλλω, ἐρεθίζω, λυπῶ τινα.*

per-vēnio, *ēni, eunt, ire, διι-κνοῦμαι, διέρχομαι, ἔρχομαι, ἀρι-κνοῦμαι. ad portam, in lines, in portum, πρὸς τὴν πόλιν, εἰς χώραν, εἰς λιμένα. in timorem, ἀρκεῖσθαι, ἔρχεσθαι εἰς φόβον. ad seriuagesimam annum pervēni, εἰς ἑβδομη-κοστὸν ἔτος προῆλθεν. ad aures alejs pervenire, πρὸς τὰς ἀκοὰς τινος διελ-θεῖν, εἰς τὰς ἀκοὰς τινος ἰλθεῖν. in odium pervenire, εἰς μίσος καθίστα-σθαι. pecunia ad me pervenit, λαμ-βάνω τὸ ἀργύριον. ad manus perveni-tur, εἰς χεῖρας ἔρχονται. huc perven-tum est, δεῦρο ἦλθεν ἡ ἔλθων. 2) aliquid rem, διέρχομαι τι. aures, διέρχομαι τὰ ὦτα. [χομαι, διατρέχω τι. Πλ.*

+ per-vēnor, *ari, alqd, θηρῶν διερ- perverſe, ἐπὶρ. διαστραμμένως, ἡ-μαρτημένως, οὐκ ὀρθῶς.*

perverſitas, *ālis, θ. (perverſus) διαστρεφῆ, πονηρία. morum, ἡ κα-κοήθεια.*

perverſus, *a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (μτχ. τοῦ perverto) διαστραμμένος, διάστρεφος, ἡμαρτημένος, οὐκ ὀρθός. 2) πονηρός, κακοήθης.*

per-verto, *rii, isum, ēre, alqd, καταστρέφω, ἀναστρέφω, ἀνατρέπω τι. 2) διαστρέφω τι. 3) καταστρέφω, ἀνατρέπω, καταλῶ, διαφθείρω τι.*

+ per-vesperī, *ἐπὶρ. ὅψα τῆς ἑσπέ-ρας. Κικ.*

+ perveſtigātio, *ōnis, θ. (perve-ſtigo) τὸ διιχνεύειν. Κικ.*

per-veſtigo, *avi, atum, are, alqd, διιχνεύω, διερευνῶ τι. [πάλαιος*

per-vētus, *eris, πάνω παλαιός, παμ- per-vētustus, a, um, πάνω ἀρ-χαίος, πάνω ἀρχαϊκός. Κικ.*

per-viam, *ἐπὶρ. (ἀρχ.) διαδαστός. pervicacia, ae, θ. (pervicax) δυσ-τραπέλεια, ἰχυρογνώμωνσύνη. 2) ἱπμο-νή, τὸ ἐπιμένον, καρτερία.*

pervicacior, *ἐπὶρ. (μῖνον ἐν τῷ συγκρ.) δυστραπέλως, ἰχυρογνώμι-νως, ἐπιμένως.*

pervicax, *ācis, μ. † σ. κ. (μτχ.) ὑπ. (per-vigeo) δυστρέπελος, ἰχυρο-γνώμων, μονότονος, μονότροπος. 2) ἐπιμένος, καρτερικός.*

pervictus, *a, am, ἴδ. pervicco. per-video, idi isum, ēre, alqd, καθορῶ, καταθεῖμαι τι. 2) διερεῶ, κατανοῶ τι. 3) διασκοπῶ, διασκε-πομαι τι. [ω. Τερ.*

+ per-vigeo, *ui, ēre, πάνω ἀκμή-† per-vigil, lis, πάνω ἀγρυπνος. 2) διαγρυπνῶν.*

+ per-vigilatio, *ōnis, θ. τὸ δια-γρυπνεῖν, παννυχισμός. Κικ.*

+ per-vigilia, *ae, θ. τὸ διαγρυ-πνεῖν, ἀγρυπνία. Ίουστ.*

pervigilium, *ii, ei. = pervigilia. 2) παννυχίος ἑορτή, παννυχίς.*

per-vigilo, *avi, atum, are, δια-γρυπνῶ, διαγρηγορῶ. noctem, τὴν νύκτα. 2) Veneri, παννυχίζω τῇ Ἀφροδίτῃ.*

+ per-vilis, *e, πάνω εὐανός. Λιδ.*

per-vineo, *ici, icium, ēre, ἐπι-κῶ, νικῶ. aliquid re, νικᾶν, περιγι-γνεσθαι τινός τι. πανοίεμ, κρείτ-των γίγνομαι τοῦ φόβου. pervicil*

lato, ē Κάτων ἐνίκησε τὰς γνώμας. 2) κατεργάζομαι, διαπράττωμαι. ut

aliquid fiat, γενέσθαι τι εἴτε ὥστε γε-νέσθαι. ne fiat, μὴ γενέσθαι. perri-

cerunt remis, ut tenerent terram, κατεργάσαντο κωπηλατούντες, ὥστε

κατασχεῖν. 3) aliquid diciis, ἀποδεί-κνυμι τι. 4) aliquid ut, ἀναπείθω, πεί-

θω τινά, ὥστε.

per-viſo, *ixi, icium, ēre, διαζῶ, ζῶ.*

pervius, *a, um, (per-vio) διαδε-*

ός, δεδωσμένοι, παράσιμος. † εὐσ.
pervium, εὐή ή διόδος. 2) διαδοτικός.
*per vōlūto, arc, (θαμ. τοῦ pervo-
o) αἰφν, διαπετομαι τι εἴτε διὰ τινος.
4. per-vōlō, ανί, αἰυμ, arc, αἰφν,
διαπύτομαι τι. μεταφ. διατρέχειν,
ταχύως διελθεῖν τι. 2) in αἰφν lo-
cum, πετομαι, ταχύως ἀφικνούμαι
εἰς τόπον.

2. per-vōlō, vōlūi, velle, πᾶν
ἐθέλω, πᾶν βούλομαι.

per-vōlūto, arc, αἰφν (ἔπιτ. τοῦ
pervolūto) ἀνελίτω, διαγγνώσκω τι.
pervolūtus, a, um, ἰδ. pervolvo.
per-volvo, volvi, vōlūtum, ēre,
αἰφν, διακυλινδῶ, περικυλινδῶ τινα.
in luto, ἐν τῷ πηλῷ. 2) αἰφν, ἐπιμε-
λῶς διατρίβω περὶ τι. 3) ἀνελίττω,
διαναγινώσκω τι. [κτλ.

pervorse, pervorto, ἰδ. perverto.
per-vulgātus, a, um, μ. † σ, κ.
† ὕπ. (μτγ. τοῦ pervulgo) τετριμ-
μένος, πανο κοινός, πασιγνώστος.

per-vulgo, ανί, αἰυμ, arc, αἰφν,
κοινῶ τι. su omnibus, πᾶσι κοινόν
ἐαυτον παρέχειν. 2) διαδίδωμι, ἐκφέ-
ρω, κοινῶ τι. 3) αἰφν, πλανῶμαι,
περιφέρωμαι, διαφροτῶ διὰ τινος.

pes, pedis, α. πούς. ad pedes
alejae accidere, προσπίπτειν τινί (πρὸς
ποδῶν εἴτε πρὸς τὰ γόνατα). pede
presse recedere, ἐπὶ πόδα, ἀνα πόδα
ἀναχωρεῖν, ἀναχωρεῖν. descendere
ad pedes, καταβαίνειν ἀπὸ ἵππου. de-
ducere equites ad pedes, καταβιβά-
ζειν τοὺς ἵππους ἀπὸ τῶν ἵππων.
pedem efferre porta, τὸν πόδα ἐκφέ-
ρειν ἐκ τῆς θύρας. pedem conferre,
ἐλίσσιν εἶναι, εἰς χεῖρας ἀλθεῖν. col-
lato pede pugnare, συστάθην μάχε-
σθαι. pedibus incedere, πρᾶξιαι,
ποσί, τοῖν ποδεῖν, περὶ βᾶδιζειν
περὶεσθαι. pedibus merere, περὶ
στρατεύειν. manibus pedibusque, χερ-
σὶ καὶ ποσὶ τε, χεῖρὶ καὶ ποδί, sub

pedibus aleja, ὑπὸ ποδῶν, ἐν τῇ ἐ-
ξουσίᾳ τινος. circum pedes alqm ha-
bere, περὶ ἐαυτὸν τινα ἔχειν. verna
ad pedes, δούλος ὁ διακονῶν. servus
a pedibus, δούλος ὁ ἀκίλευλος. pe-
dibus in sententiam ire, πρᾶξιαι
σθαι τῇ γνώμῃ τινος. 2) πούς, στή-
ριγμα τραπέζης, κλίνης, κτλ. 3)
pes veli, πούς, ποδεῶν τοῦ ἱστίου.
pedibus aquis navigare, εἰς οὐρίας
εἴτε ἐν οὐρίᾳ πλεῖν. 4) πούς, μέτρον,
ἐκκαίδεκα δακτύλων. 3) ἐν τῇ μετρι-
κῇ ὁ πούς. [malus.

pestime, pessimus, ἰδ. male, 1.
Pessimus, untis, ὁ. ἡ κ. ἡ Πέσοι-
νους. -simuntius, a, um, Πέσοινόντιος.

pessulus, i, α. (πάσσαλος) μοχλός,
ἐπιθήκη, μάνδαλος.

pessum, ἐπίρ. (συγκ. ἐκ τοῦ pedis-
versum, ὡς sursum ἐκ τοῦ sub-
versum) εἰς τὸν βυθόν, εἰς βάθος,
κάτω. pessum ire, καταδύεσθαι, βυ-
θίζεσθαι, κατω φερεσθαι, εἰς βάθος
ἀφανίζεσθαι. lacus folia p. accipit,
ἡ λίμνη τὰ φύλλα εἰς τὸν βυθὸν δε-
χεται. 2) μεταφ. p. ire ἀφανίζεσθαι,
ἐξέρειν, εἴχεσθαι. αἰφν ἢ αἰφν pessum-
do (κ. pessumdo), ἀφανίζω, διαφθεί-
ρω, ἀπόλλομαι τινα ἢ τι. [pessum.

pessumdo, dedi, datum, arc, ἰδ.
pestifer, a, um, (pestis-fero) λοι-
μοφόρος, φθοροποιός, ἐλεθρίας.

† pestifere, ἐπίρ, ἐλεθρίας, φθα-
ρτικός, κτλ.

pestilens, ntis, (pestis) λοιμώδης,
λοιμικός. μεταφ. φθοροποιός, φθα-
ρτικός, ἐλεθρίας.

pestilentia, ae, ὁ. (pestilens) λοι-
μός, λοιμική νόσος, λοιμικὸν πάθος.
2) λοιμικός εἴτε νοσῶδης ἀνθρ, τὸ λοι-
μώδες τόπον τινός.

pestis, is, ὁ. φθορά, φθώρα, λοι-
μός. 2) φθορά, ἐλεθρος, λύπη. 3)
ἐλεθρος ἀνθρώπων, φθώρα, ἐλεθρος,
λοιμός.

petāsatus, a, um, (petasus) πέτασεν φορῶν.

petāsus, i. d. πέτατος. Πλ.

Pētilia, ae, θ. Πετῆλια, πόλις τῆς Βρετανίας. -Itinus, a, um, Πετῆλινος.

petesso, ēre, (ἵππ. τοῦ peto) αἰτῶ, ζητῶ τι, ἐπείρωμαι τινος, διώκω τι.

petitio, ōnis, θ. (peto) ἐπιθήσις, ἔκδοσις, ὁμολ. 2) αἵτησις, δεισις. 3) ζήτησις ἀρχῆς, ἡ περὶ ἀρχὴν σπουδὴ, τὸ ἀρχὴν τινα μεταπορεύεσθαι. in petitione consulatūs, ἐν τῇ τὴν ὑπατείαν μεταπορεύεσθαι.

petitor, ōnis, a. (peto) ὁ ζητῶν, μεταρχόμενος εἴτε μεταπορεύμενος ἀρχὴν τινα. 2) ὁ ἀναγών δικαστικῶς. -petitūrio, ire, (peto) θέλω μεταπορεύεσθαι τὴν ὑπατείαν. Κιν.

peto, īti x li, itum, ēre, (ΠΕΤΩ, πίπτω) αἰτῶ, ὁμῶ ἐπὶ τινα, ἐπιτίθεμαι, ἐπαιμ (ἐπιέναι), ἐπιφέρωμαι τινα. αἰτῶ gladio, ξίφος ἔχων ὁμῶ ἐπὶ τινα, σὺν ξίφει ἐπιτίθεμαι τινα. αἰτῶ malo, βέλλω τινά μῆλω. argum jaculis, βέλλω ἀκοντίοις τὸν κάπρον, ἀκόντια ἔχων διώκω τὸν κάπρον. -supplex το peto, ἱκέτης σε περισέρχωμαι. 2) αἰτῶ τρίπομαι, ὁμῶ ἐπὶ τι. naves, castra, Romam, ἐπὶ τὰς ναυς, ἐπὶ τὸ στρατοπέδον, ἐπὶ τὴν Ῥώμην. mons petit astra, τὸ βρος αἶρεται, ἀνέχει πρὸς τὰ ἀστρα. classis petit altum, ὁ στόλος ἀνάγεται εἰς τὸ πλάγος. fugam, ὁμῶ εἰς φυγὴν. viam, τρέπεσθαι ἐδόν. 3) αἰτῶ αἰτο, μετέρχωμαι, μέτειμι (μετιέναι), πείρω, κομίζομαι τι ἐκ τόπου τινός. ostrea in extremam Italiam, ὄστρεα μετέρχεσθαι, μετιέναι ἐκ τῶν ἐσχάτων τῆς Ἰταλίας. myrrham ad Troglodytas, μύρραν κομίζεσθαι ἀπὸ τῶν Τρωγλοδυτῶν. 4) αἰτῶ, ζητῶ, αἰτῶ τι glaciā, ζητεῖν, διώκειν, μετιέναι δόξαν, ἐπείσθαι δόξης. consulatum, praetura, ζητεῖν, μετέρ-

χεσθαι, μεταπορεύεσθαι τὴν ὑπατείαν, τὴν στρατηγίαν. virginem, μνηστεύειν, μετέρχεσθαι παρθένον. αἰτῶ, ζητεῖν, μετέρχεσθαι τινα. orum ab αἰτο, αἰτεῖν, αἰτεῖσθαι βοήθειαν παρὰ τινος. exempla ab historicis, ζητεῖν παραδείγματα παρὰ τοῖς ιστορικοῖς. alqd a Graecis, κομίζεσθαι τι, λαβεῖν τι παρὰ τῶν Ἑλλήνων. bene vivere petimus, ἡδύως ζῆν ἐπιθυμοῦμεν. n te peto, ut hoc facias, δεομαι σου ποιῆσαι τοῦτο. p. ei oro, δεομαι καὶ ἱκετεύω, σπ. p. αἰτῶ, δεομαι τινος. p. αἰτῶ αἰτῶ, αἰτῶ τινά τι.

petorritum, i, ō, εἶδος Γαλλικοῦ ἢ τετρακύκλου ἐγγήματος. Ὄρ.

petra, ae, θ. (ἀρχ. μ. π. ποιητ.) πέτρα. [λεὼν τινων.

Petra, ae, θ. Πέτρα, ὄνυμα π. -Petrus, i, a. Πετρίος. -janus, o, um, τοῦ Πετρίου.

Petrinum, i, ō, Πατρίνον, κτῆμά τι παρὰ τῇ Σινδοσῇ ἐν Καμπανίᾳ.

Petrini, orum, a. Πετρίνοι, εἴτε Πετρίνοι, εἰ τῆς ἐν Σικελίᾳ Πετρας πολῖται.

petro, ōnis, a. (petra) κρήνη παλαιός, οὗ τὸ κρέας τραχύ.

Petroria, orum, a. Πετροκρίσι, ἔθνος τῆς Ἀκουτινίας, τανυν Petri-groux. [ae, θ. Πετρωνία.

Petrōnius, ii, a. ὁ Πετρώνιος. -nis, petulans, antis, (peto) ὑβριστικός, ἀσελγής, ἀκόλαστος, ὁ ἡ ὑβριστής. petulant, επιρ. μ. σ. κ. ὑπ. ὑβριστικῶς, ἀσελγῶς, ἀκόλαστως. petulantia, ae, θ. ὕβρις, ἀσελγεία, ἀκόλαστια.

*petulcus, a, um, (peto) ὑβριστικός, ὑβριστής, κορυπιλός.

Peuceia, ae, θ. Πευκετία, χώρα τῆς Ἰταλίας. -lius, a, um, Πευκετίος.

Phaeaces, a, um, ἴδ. peto.

Phaeaces, cum, a. οἱ Φαίακες.

*†Phaeacia, ae, θ. Φαιακία. -eis, Ἰδīs, θ. Φαιακίς. -eius κ. -eus, α, um, Φαιακίος. Phaeax, aeis, α. Φαιαξ.

Phaedon, ōnis, α. Φαίδων.

Phaedra, ae, θ. Φαίδρα.

Phaedrus, i, α. Φαίδρος.

Phaestum, i, ου, ή Φαιστός, πόλις τῆς Κρήτης. 2) τῆς Θεσσαλίας. Phaeatius, a, um, Φαίσιτιος. Phaeatius, adis, θ. Φαισιτίας.

Phaëthon, nris, α. Φαέθων. 2) ποιητ. ὁ ἥλιος. Phaëthonius, a, um, Φαεθόντιος. -ntiades, um, θ. Φαεθοντιάδης, αὶ τοῦ Φαέθοντος ἀδελφάδ.

Phaëthusa, ae, θ. Φαεθούσα.

phalangā, ae, θ. (σπ.) φαλάγγη, φάλαγξ.

phalangitae, arum, α. φαλαγγίται.

Phalantus, i, α. Φάλανθος.

phalanx, agis, θ. φάλαγξ.

Phalāra, orum, ου. Φάλαρα.

phalarica id. solarica.

Phalāris, idis εἴτε is, α. Φάλαρις.

phalērae, arum, θ. τὰ φάλαρα.

κατ' ἐξοχήν τῶν ἵππων. 2) μεταφ. ὁ καλλωπισμός, τὸ καλλώπισμα.

phalēratūs, a, um, φάλαρα φορῶν. 2) μεταφ. κακαλλωπισμένος.

Phalērum, i, ου. τὸ Φάληρον, ὁ Φάληρος. Phalēreus (Demetrius), α. Δ. ὁ Φαληρεύς. -ricus, a, um, Φαληρικός.

Phāse, arum, θ. Φανσί, λιμὴν καὶ ἀκρωτήριο τῆς Χίου. *Phāseus, a, um, Φανσίος.

+phantasma, atis, ου. φάντασμα.

+Phantāsus, i, α. Φάντασος. *Οὐ.

Phāon, ōnis, α. Φάων.

*phāētra, ae, θ. φαρέτρα.

*phāētrātus, a, um, παρetreφόρος.

†Phāritae, arum, α. Φάριτοι.

*Phārius, a, um, Φάριος, Αἰγύπτιος.

pharmaceutria, ae, θ. φαρμακεῦ-
τρια, φαρμακίς. [λης.

pharmaceutria, ae, α. φαρμακοπώ-

Pharnāces, is, α. Φαρνάκης.

Phāros εἴτε -us, i, θ. Φάρος, νῆ-
σος πρὸς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ. 2) φάρος,
ὁ ἐν τῇ Φάρῳ πύργος.

*†Pharsalia, ae, θ. Φαρσαλία. -li-
cus, a, um, Φαρσαλικός. -lius, a,
um, Φαρσάλιος. Pharsalus, i, υ.
Φάρσαλος.

Phāsēlis, idis, θ. Φάσηλις, Φαση-
λῖς, πόλις τῆς Λυκίας. -līae, arum,
α. Φασηλίται.

phāsēlus (fas.) εἴτε phāsellus (fas.)
i, α. κ. θ. φάσηλος (ῥαπριον). 2)
φάσηλος (πλοιάριον στενὸν καὶ ἐπι-
μηκες καὶ ἥμα ἐλαφρόν).

Phāsīacus, a, um, Φασσιανός, Φε-
σιαντικός. Phāsias, adis, κ. Phāsīs,
idis, θ. Φασιάς, Κολχίς, Κολχική.
Phāsīs, idis, α. Φάσις, πιν. τῆς
Κολχίδος.

phasma, atis, ου. φέσμα.

Phēgeus, ei, κ. eos, α. Φηγεύς.

phēgēus, a, um, Φηγής, Φηγείος.

Phēneus εἴτε -eus, i, θ. ή, ή φενεύς.

Phēneutae, arum, α. Φενεύται.

†phengites, ae, α. φεγγίτης.

Phērae, arum, θ. Φεραί, πόλις
τῆς Θεσσαλίας. Pheraeus, a, um,
Φεραίος, Θεσσαλικός.

Phērae, arum, θ. Φηραί, Φεραί,
Φεραί, πόλις τῆς Μεσσηνίας.

Phērocūdes, is, α. Φερικύδης,
-dēus, a, um, Φερικυδαῖος.

phēres, elis, α. Φήρης. Phēritā-
des, ar, α. Φεργητιάδης.

Phīdias, ae, α. Φειδίας. -diācus,
a, um, Φειδικός.

phīdītia, orum, ου. φειδίτια.

Phīlādēlphū, ae, θ. Φιλαδέλφεια.
-phēni, orum, α. Φιλαδελφηνόι, Φι-
λαδέλφεις.

Phīlādēlphus, i, α. Φιλαδέλφος.

phīlaeni, orum, α. Φιλαῖνοι. arae

philaenon, ei Φιλαίωνων βωμοί. ἐν
Αἰθύῃ.

Philammon, ὄνις, ἄ. Φιλάμμων.
 Philēmo εἶτε -mon, ὄνις, ἄ. Φι-
 λήμων.

Philēas, ae, ἄ. Φιλητάς. * -tēus, a,
 Philīppēus, a, um, (Philippus)
 Φιλίππειος. P. nummus, ὁ φιλίπ-
 πειος χρυσός· εἶτε στατήρ, φιλίπ-
 πειος. [λις τῆς Μακεδονίας.]

Philippi, orum, ἄ. Φιλίπποι, πό-
 Philippius, a, um, (Philippus)
 Φιλίππειος, Φιλίππειος.

Philippus, i, ἄ. Φίλιππος.
 Philistus, i, ἄ. Φίλιστος.
 philistia, orum, εἰ, φιλίστια, φει-
 δίτια. [lyreus, κτλ.]

Philistēus, Philistēs, ἴδ. Phī
 Philo, ὄνις, ἄ. φίλων.
 Philoetes, is, ἄ. Φιλοετῆς.
 Philoctēta εἶτε -tētes, ae, ἄ. Φι-
 λοκτήτης, -ειτῆς, a, um, Φιλοκτή-
 τειος, τοῦ Φιλοκτήτου.

Philodēmus, i, ἄ. Φιλόδημος.
 Philōlāus, i, ἄ. Φιλόλαος.
 philōlogia, ae, θ. φιλολογία.
 philōlogus, i, ἄ. φιλόλογος.
 Philomēla, ae, θ. Φιλομήλα.

Philomēlium, ii οὔ. Φιλομήλιον,
 πόλις τῆς Φρυγίας. -lienses, ium, ἄ.
 Φιλομηλίτες.

Philomētor, ὄνις, ἄ. Φιλομήτωρ.
 Philopātor, ὄνις, ἄ. Φιλοπάτωρ.
 Philōrnumen, ὄνις, ἄ. Φιλοποιμήν.
 Philōrchōmaeus, i, ἄ. Φιλορχώμαιος.
 philōsōphīa, ae, θ. φιλοσοφία.
 philōsōphīos, ἐπίθ. φιλοσοφικός.
 philōsōphiteus, a, um, φιλοσοφικός.
 philōsōphor, atus, ari, φιλοσοφώ-
 philōsōphus, i, ἄ. ὁ φιλόσοφος.
 -pha, ae, θ. ἡ φιλόσοφος.

Philōtas, ae, ἄ. Φιλώτας.
 philōta εἶτε -lita, ae, θ. φιλότα.
 Philōta, ae, θ. Φιλότα. -tēus, a,
 um, Φιλαρῆος.
 Philistēs, ae, ἄ. Φιλιρῆος,
 Φιλιστῆος.

phīmus, i, ἄ. φίμος, κυδωνικός,
 πύργος.

*Phīnēus εἶτε Phīnēus, a, um,
 Φινήιος, Φινέιος. Phīnēus, ei, κ.
 eos, ἄ. Φινεύς. [καίλιος.]

Phintia, ae, θ. Φιντία, πόλις Σι-
 Phintias, ae, ἄ. Φιντίας.
 Phlēgēthon, outis, ἄ. Φλεγέθων,
 Πυριπλεγέθων. -thontis, idis, θ. Φλε-
 γεθοντίς, τοῦ Φλεγέθοντος.

Phlegraeus, a, um, Φλεγραιός. P.
 campi, τὸ Φλεγραιῶν πεδῖον.

Phlēgyae, arum, ἄ. Φλεγυαίεθνος,
 Θασσαλίκος.

*Phlēgyas, ae, ἄ. Φλεγυάς.
 Phlāsias, a, um, Φλασίος.
 Phlōs, untis, ἄ. Φλωός.
 *Phōbētor, ὄνις, ἄ. Φοβήτωρ.
 *Phōca, ae, θ. φώκω.

Phōcaea, ae, θ. Φωκαία, πόλις τῆς
 Ἰωνίας. Phōcaecenses εἶτε -censes,
 ium κ. * -caeī, orum, κ. Φωκαεῖς,
 Φωκαῖται. -caeus, a, um, Φωκαεὺς.

Phōcenses, ium κ. Phōcī, arum,
 ἄ. οἱ Φωκαεῖς. 2) = Phōcaecenses. *Phō-
 cēus κ. * -caeus, a, um, Φωκαεὺς.

Phōclon, ὄνις, ἄ. Φωκίων.
 Phōcis, idis, θ. Φωκίς.
 Phōcis, i, ἄ. Φωκός.

Phoebas, ādis, θ. Φοιβάς.
 *Phoebe, ēs, θ. Φοιβή.

Phoebēus κ. -bēus, a, um, Φοι-
 βήιος, Φοιβήιος. -bēum, i, οὔ. Φοιβεῖον.

*Phoebīgēna, ae, ἄ. Φοιβεγενής.
 Phoebus, i, ἄ. Φοῖβος.

Phoenice, ēs, θ. Φοινίκη.
 Phoenices, eum, ἄ. οἱ Φοινίκες.

Phoeniceus (Poen.), a, um, Φοινι-
 κός. 2) Φοινικίος, Φοινικικός. Phoe-
 nicia, ae, θ. Φοινίκη. [ρε.]

phoenicopitēus, i, ἄ. φοινικόπι-
 Phoeniceus, untis, θ. Φοινικεύς.

πόλις εὐλίμενος Λυκίας. 2) *Phoenicia.
 Phoenissa, ae, θ. Φοίνισσα, Φοι-
 νικιστή. Phoenix, -teis, ἄ. Φοινίς.

Phōlōe, es, θ. Φολέη.
 Phōlos, i, α. Φόλος.
 Phōlouscus, i, α. Φωνασκόρ.
 *Phorcis, idis, θ. Φορκίς.
 *Phorcus, i, κ. Phorcys, vos κ.
 -cys, ὄνος, α. Φόρκος, Φόρκος,
 Φόρκαν. *Phorcynis, idis, θ. Φορκυ-
 νίς (Μέδουσα).
 Phorotio, ōnis, α. Φορμίαν.
 Phōtōneus, ei, α. Φωτωνεύς.
 *Phōtōnis, idis, θ. Φωτωνίς.
 Phraates, ae, α. Φραάτης.
 phrasis, is, θ. φράσις.
 phrasticus, i, ōrum, α. φρενιτικοί.
 Phraeus, a, um, Φράειος, του
 Φράξου. Phraeus, i, α. Φράξος.
 Phryges, eum, α. οί Φρυγες.
 Phrygia, ae, θ. Φρυγία.
 *Phrygiae, arum, θ. Φρύγιοι.
 Phrygiō, ōnis, α. ποικιλίτης.
 Phrygius, a, um, Φρύγιος.
 Phryno, es, θ. Φρόνη.
 Phryx, Phrygis, α. Φρούξ.
 Phthia, ae, θ. Φθία. Phthias, ādis,
 θ. Φθίας. Phthiotes, ae, α. Φθιώτης.
 Phthiotis, idis, θ. Φθιώτης. -itēs, a,
 um, Φθιωτικός. Phthius, a, um,
 rhy! -πρωόν, φεύ! [Φθίος.
 +phylaea, ae, θ. φυλακή. Πλ.
 Phylaea, es, θ. Φυλακή. -eūs,
 idis, θ. Φυλακή. -eūs, a, um,
 Φυλάκιος, Φυλακίσιος.
 Phylacides, ae, α. Φυλακίδης.
 phylactista, ae, α. φυλακτήρ.
 Phylacus, i, α. Φυλάκος.
 phylarchus, i, α. φύλαρχος, φυ-
 λης, es, θ. Φυλή. [λάρχης.
 Phyllis, idis κ. idos, θ. Φυλλίς.
 *Phyllos, i, θ. Φύλλος. *Phyllēus,
 a, um, Φυλλήσιος, Φυλλαίος.
 phylis, ae, θ. κ. -ea, ōrum, εὐ.
 ή φυσική, τὰ φυσικά.
 phylis, i, epī, φυσικός.
 phylis, a, um, φυσικός. phylis-
 eus, i, α. ο φυσικός.

+physiognōmon, ōnis, α. φυσιο-
 γνώμων. Κικ.
 physiologia, ae, θ. φυσιολογία.
 +riabilis, e, (pio) ἱλασμέν εν-
 δεχόμενος, καθάρσιος.
 riaculāris, o, ἱλαστήριος, ἱλαστι-
 κός. -lāria (sacrificia), ō. πλ. τὰ
 ἱλαστικά.
 riaculum, i, εὐ. (pio) ἱλασμός,
 ἱεῖλασμός, ἀγνισμός, καθαρμός. ria-
 culis luere alqd, ἀφοσιοῦσθαι τι. 2)
 τὰ ἱλαστικά, τὸ ἄγνισμα, ἱεῖλασμα,
 καθαρμα, καθάρσιον. 3) ἀγοί, μύσος,
 ἀσέβημα, τὸ ἀνέσιον, riaculum est,
 ἀνέσιον ἐστι.
 +riamen, inis, εὐ. (pio) καθαρ-
 μός, καθάρσιον. Ὁδ.
 riatrix, icis, θ. ή ἱλασκομένη,
 ἄγνίσουσα, καθάρουσα.
 rīca, ae, θ. κίσσα, χίττα, πτ.
 +ricaria, ae, θ. (rix) πισσοῦρ-
 γιον. Κικ. [πεικη (δενδρον)-
 rīca, ae, θ. (rix) πίσσα, πίττα,
 Ricens, nris εἴτε -eūs, a, um,
 Πικεντίνος. Ricentes, inum, α. Πικεν-
 τες, Πικεντίνος. Ricenum, i, εὐ. ή
 Πικεντίνη (χώρα).
 rīceus, a, um, (pix) πισσοειδής,
 καλαινός, μελας.
 +rico, anī, atum, are, (pix) alqd,
 πισσώ, καταπισσώ, πισσοκονώ τι.
 Ricēdnes, num, α. Πικτονες, ἴθνος
 τῆς Κελτικῆς ἐν τῷ τανῶν Ραίτου.
 pictor, ōris, α. (πρὸς. pictura, pin-
 go) ζωγράφος, γραφεύς. 2) κύρ. ὄνο-
 μα Πικτωρ.
 pictūra, ae, θ. (pic-tura, pic-tor
 ἐκ τοῦ ἀρχ. θέμ. πικ τοῦ ποικ-ίλος,
 ποικ-ίλλω, pingo) ζωγραφία. ars
 picturae, ή ζωγραφική, γραφική. 2)
 ζωγράφημα, γραφή. 3) παίκιμα,
 πεποικιλμένη ὑφή. 4) ή τῶν ποιη-
 τῶν ζωγραφική τέχνη, ζωγραφία.
 +picturatus, a, um, (pictura)
 ποικιλτός. Οὐίγγ.

pictus, a, um, μ. σ. (μτχ. τοῦ pingo) γραπτός. 2) πεποικιλμένος, ποικίλος. 3) ποικιλιτός.

pīcus, ī, ὁ δρυκολάπτης (πελεκάν). 2) βίβ. γρόψ. 3) κύρ. ὄν. Πίκος.

pīo, ἐπίρ. μ. † ὅπ. εὐσιδῶς, δσίως. Pīeria, ae, θ. Πισορία, χώρα τῆς Μακεδονίας. Pīeris, īdis, θ. Πισορία. -īdes, dum, πλ. Πισορίδες, αἱ τῶ Πιέρει κούραι, καὶ αἱ Μελισοί. Pīerius, a, um, Πισίος, Πισικός. οὐα. Pīerius, θ. αἱ Πισορίδες Μελισοί.

Pīeros εἶτε -us, ī, ὁ. Πίερος, ὁ τῶν Πισορίδων πατήρ.

pīctas, ātis, θ. (pīus) εὐσέβεια, ἔσθ. της. erga εἶτε adversus deos, ἡ εἰς εἶτε πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβεια erga, in parentes, patriam, εὐσέβεια ἡ εἰς τοὺς γονεῖς, τὴν πατρίδα, κττ. 2) ἔσθ. εἶτε ἡ δικαιοσύνη τῶν θεῶν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. 3) Pīctas, εὐσέβεια (ἡ θεά).

pīger, gra, grum, μ. σ. κ. ὅπ. ὀκνηρός, νωθός, νωθός. in te, ad rem, ποιητ. alcis rei, ἐν τινι, πρὸς τι, περί τι. pigra vila, ὀδρανής, ἀργός βίος pigri campi, ἀργά, ἀκαρπια πεδία. pigra aqua, ὕδωρ νωθόν, ἀκίνητον. pigra senecta, τὸ ἄδρανές, βραδύ γῆρας.

pīget, uit, ūtum est, ēre, me alcis rei, δυσχεραίνω τι, λοιπὴ εἶτε ἀνίκα μὲ τι. me piget fratris mei, ἀνίκα μὲ ὁ ἀδελφός, ἀνίκα καὶ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ. stultitiae meae me piget, δυσχεραίνω τὴν ἐμὴν ἀνομίαν. piget me patris pudere te, δυσχεραίνω τὸ μηκέτι σε αἰσχύνεσθαι. nī piget, εἰ μὴ δυσχεραίνεις, εἰ μὴ ἕλκῃς σοὶ ἐστί. ne piget te hoc facere, μὴ κατακνήσῃ, μὴ δυσχεραίνει τοῦτο ποιεῖν. 2)*†=poenitet, μεταμέλει μοι τινος. =pudet, αἰσχύνομαι ἐπὶ τινι.

pīgmentārius, īi, ā. (pīgmentum) φαρμακοπώλης (χρωματιστοπώλης, μωροπώλης).

pīgmentum, ī, οὐ. (pīngo) χρῶμα, βάρμα, βαφή, φάρμακον. 2) φάρμακον, ἐντριμμα, φύκος. 3) μεταφ. τὸ τοῦ λόγου χρῶμα εἶτε καλλώπισμα.

+pīgnērator, ōris, ā. ὁ ἐνεχυράζων, ὁ λαδῶν ἐνεχυρον εἶτε ὑποθήκην. Κ. κ.

pīgnēro, avi, atum, are, (pīgnus), alqd alcuī, ἐνεχυράζω, ὑποτίθημι, ἐνεχυρον τίθημι εἶτε τίθημαι πὶ τινι. 2) μεταφ. alqm, ἐνεχυράζω, ἀναρτῶμαι τινά.

pīgnus, ōris, κ. ōris, οὐ. (pango, pēpīg-i, πῆγγουμι), ἐνεχυρον, ὀμνόν. dare alqd alcuī pīgnori, δίδιναι, τιθεῖναι, τιθεῖσθαι πὶ τινι ἐνεχυρον. pīgnus accipere, ἐνεχυρον δεχέσθαι. pīgnus capere, ἐνεχυρον εἶτε ῥύσιν λαμβάνειν. cogere alqm pīgnoribus, ἐνεχυράζεσθαι, ῥυσιάζειν τινά. 2) ἐνίστειν ὁ ὀμνός. 3) τὸ περιδεδομένον (στοίχημα). pīgnore certare, contendere, pīgnus povere cum alqo, περιδιδέσθαι, συντίθεσθαι τινι (περὶ τινος πράγματος), συνθεσίαν πρὸς τινα ποιεῖσθαι. 4) συνθήκη, συμβόλαιον. 5) τὰ πιστά, πίστις, τακμήριον, σημεῖον. 6) πιστεύμα, τοῦτέστι τέκνα, ἔκγονοι, συγγενεῖς κττ.

pīgritās, ae, κ. -tās, εἰ, θ. (piger) ὀκνηρία, νωθία, ὀκνος.

+pīgror, ari, ὀκνῶ, κατοκνῶ, βραδύνω. Κ. κ.

1. pīla, ae, θ. ὄλμα: ἑγδ. 2) στήλη, στῦλος. 3) χῶμα ἐν θαλάσῃ, ἐνδόμησις.

2. pīla, ae, θ. σφαῖρα, (ἡ σφαιριστική σφαῖρα). pīla ludere, τῇ σφαίρᾳ παίζειν, σφαιρίζειν. pīlam excipere, τὴν σφαῖραν ἐκδέχεσθαι. 2) σφαιρίον εἶτε ψῆφος (τῶν ψηφοφορούντων).

pīlānus, ī, ā. (pīlum) = triciarius.

+pīllārius, ī, ā σφαιριστής. Κ. κ.

+pīlātus, a, um, (pīlum), ὅστις ἐξέρχεται. Οὐ γν.

pilleatus (pīleatus), a, um, (pilleus) λοφόρος. fratres pileati, οἱ πηλοφόροι ἀδελφοί, οἱ Διόσκουροι.

pīlentum, i, ου, εἶδος δίκυκλου με-
ώρου ὀχήματος, δίκυκλος ἀρμάμαξα.
pilleolus (pīleolus), i, α, πηλίδιον.
pilleus (ούχι pīleus), i, α, εἶδος pil-
um (ούχι pīleum), i, ου, (ἀντι-
lucous ἐκ τοῦ πύλινος) πῆλος.
arquinio aquila pilleum aufert,
τὸ Ταρκυνίου τὸν πῆλον ἀετὸς ἀρ-
αίρει. Σημ. οἱ νεωστὶ ἀπελευθερω-
ντες πῆλον ἐφόρου, ὅθεν ὁ πῆλος
ὡς σημεῖον ἦν τῆς ἐλευθερίας. ad
pilleum vocare, ἀπαλλαγὴν δουλείας
παρανεῖσθαι.

pīlus, a, um, (pīlus) τριχῶδης.
pīlum, i, ου, (ἀντι pistum ἐκ τοῦ
piso = pinso. πρὸ pistillum) ὑπερ-
όστος (τὸ τῶν Ῥωμαίων ὀπλιτῶν
κέντησιν, βραχὺ μὲν, παχὺ δὲ καί
αὐτὸ, παραπλήσιον οἰδῶντι εἶτε κα-
ρβολίῳ. [Πύλινος.]

Pīlumnus, i, α, (pīlum) Πίλυμνος,
1. pīlus, i, α, συνήθως primus,
πῆλος, ὁ ὁ πρῶτος λόχος τῶν τρια-
ρίων τῆς Ῥωμαϊκῆς λεγεῶνος. pri-
mum pilum dūco, ἡγοῦμαι τοῦ πρῶ-
του λόχου. 2) primipilus, ὁ ἐκαστὸν
ἀρχος τοῦ πρῶτου τῶν τριαρίων λό-
χου, ὁ ἡγεμὼν τοῦ τάγματος.

2) pīlus, i, α, (πιλλός) θρίξ (ἀν-
θρώπων καὶ ζώων). 2) μεταφ. ne-
ilam quidem, οὐδ' ἐλάχιστον. ne-
ilo quidem minus, οὐδ' ἀκαρῆ ἦν-
εν. non pili facere alqd, παρ' οὐ-
δὲν ποιεῖσθαι τι.

Pīmpla, ae, θ, Πίμπλα, Πίμπλεια,
ἐκ τῆς Πιερίας.

Pīmplēs, a, um, τῆς Πίμπλειας.

Pīmplē, ae, θ, Πίμπλεια, ἡ Μοῦσα.

Pīnārius, a, um, Πινάριος, τῶν
Πινάριων. Pīnarii, α, οἱ Πινάριοι, οἱ
ἐκ τῶν Ποιτίων τῷ Ἡρακλεῖ ἐκ-
ουργούντες. Οἱ μὲν Ποιτίοι ἡγούν-

το τῆς ἱερουργίας, οἱ δὲ Πινάριοι
τὴν δευτέραν τιμὴν εἶχον.

Pīndārus, i, α, Πινδαρος. -rūs, a,
um, Πινδαρικός.

Pīndenissus, i, θ, Πινδένισσος, πό-
λις τῆς Κιλικίας. -nissiae, arum,
α, Πινδένισσίδαι.

Pīndas, i, α, ὁ, ἡ Πίνδος, ὄρος τῆς
Θεσσαλίας.

*pīnētum, i, ου, (pīnus) πιτυών.
pīneus, a, um, (pīnus) πιτυίνος.
pīngo, iuxi, icium, ēre, alqd,
γράφω τι (χρῶμασι), ζωγράφω τι.
tabula picta, ἡ γραπτή πιναξ, ἡ
γραφὴ, τὸ ζωγράφημα. 2) p. iuxi
λῶ, χρωματίζω τι. 3) p. acu εἶτε
ἀπλῶς p. alqd, περιέκλω τι (τῇ
ῥαβδί). toga picta, ἡ ποικίλη καὶ
χρυσόσημος τῆδεσσα τῶν Ὁρσικυβερνῶν.

pīnguesco ēre, λιπαίνωμαι, πιαί-
νομαι, παχύνωμαι.

pīguis, e, m, s, κ, ὄπι. πῆλιος,
λιπαρός, πιμελής, παχύς. pīguis
agit, pīngue solum, ἡ λιπαρὰ εἶτε
πικρὰ γῆ, ἡ πικρὰ p. homo, λιπα-
ρός, παχὺς ἄνθρωπος. pīngue, ου, τὸ
λιπαρὸν, ἡ πιμελή. 2) παχὺς, πυκνός.
p. toga, παχὺ εἶτε πυκνὸν ἱμάτιον.
p. coelum, ὁ παχὺς, βαρὺς οὐρανός.
2) πῆλιος, λιπαρός, εὐδαίμων, πλού-
σιος. 4) παχὺς, παχυλός.

*pīnifer, ēra, ōrum, (pīnus-fero)
πίτυς φέρων, πιτυοεὶς, πιτυώδης.

*pīniger, ēra, ōrum, (pīnus-gero)
πίτυς φέρων, πιτυοεὶς, πιτυώδης.

1. pīnus, ae, θ, πίννα, πίννη.

2. pīnna (pīnna), ae, θ, πῆλον,
πτερον, ἐσθ' ὅτε καὶ πτερυξ. 2) pīn-
nas, τά περι τὸν τροχὸν τῆς ὀδρο-
μολῆς ἡ τοῦ ὀδραύλου πινακίδια. 3)
pīnus, πλ. ἐπάλξεις, πτερὰ.

pīnnālis, a, um, (2. pīnna) πτερω-
τός, πτεροεὶς.

*pīnniger, ēra, ōrum, (2. pīnna-
gero) πτερυγοφόρος.

pinnipes, pinnula, ἰδ. pennipes, pennula [περὶ πτερυγίας].

pinnitiores, αε, ἄ. πιννοτήρες, πιν-
pina (σπιν- pino), pinsi κ. pin-
sui, pinsum, pinsitum κ. pistum,
ēre, (ΠΙΣΣΩ) αλφ, πτισσω, κοπανί-
ζω, ἰγδίζω τι.

pinsus, α, um, ἰδ. pinso.

*pīnos, us κ. ἰ. ὁ. πίτος, δ. 2)
ἐ.τι εκ πίτους πεποιήται, εἶον ναῦς,
δῆρ, στέφανος πίτους κττ.

pīo, avi, atum, are, (pius) αλφ,
ἀγνίζω, ἀφοσιῶ, καθαίρω τινα. 2)
αλφ, ἀφοσιούμαι τι, ἀποτρέπω τι.
culpat, εκδικεῖν τὸ ἀμάρτημα. 3)
αλφ, ἰλάσσομαι, ἐξ-λάσσομαι τινα.
busta εἶτε ossa, ἐναγίζεω τῷ κατε-
χομένῳ, αργς, τιμᾶν τοὺς θωμούς. 4)
ἀσκάω τι. pietatem, εὐσεβεῖαν. sacra,
ἐπιτελεῖν τὰ ἱερά.

pīper, ēris, οὐ πεπερι.

pīpilo, ēre, πιπιλίειν, τιτίζειν
(πρὸν στρουθίων).

pīpilius, ἰ, οὐ. κ. pīpulus, ἰ, ἄ.
κλαυθυρισμός. 2) τὸ πιπιλίειν, τι-
τίζειν.

pīraeus, ei, κ. *Pīraeus, ἰ, ἄ.
Πειραιεύς, λιμὴν καὶ δῆμος τῆς Ἀτ-
τικῆς. 2) Pīraeus, α, um, Πειραιεύς.
pīraia, αε, α. πειρατής.

pīratīcus, α, um, πειρατικός. pi-
ratia, αε, ἡ. ἢ πειρατεία. piraticam
facere, πειρατεῖν. [Κορινθω.]

pīrene, es, ὁ. Πειρήνη, πηγὴ ἐν
*Pīrenis, Idia, ὁ. Πειρηνίς, Πει-
ρηναία. [ἵους.]

pīrithōus, ἰ, ἄ. Πειρίθους, Πειρί-
pīeum, ἰ, οὐ. τὸ ἄπιον (δ καρκίος).
pīrus, ἰ, ὁ. ἡ ἄπιος (τὸ δένδρον).

Pīrustae, arum, ἄ. Πειρουσταί,
ἔθνος τῆς Ἰλλυρίας.

Pīsa, αε, κ. Pīsa, arum, ὁ. Πίσα,
ἢ ἐν Ἠλιδι. Pīsaicus, α, um, Πισαίος,
Ὀλόμπιος, Ὀλομπιακός.

Pīsa, arum, ὁ. αἱ Πισαί, Πισαί,

ἢ Πίσα, πόλις τῆς Τορρήνιας, τανὼν
Pīsa Pīsaicus, α, um, τῶν Πισαίων.
Pīsaui, ἄ. οἱ τῶν Πισαίων πολλοί, αἱ
Πισαῖται.

Pīsaurem, ἰ, οὐ, Πίσαυρον, πόλις
τῆς Ὀμβρικῆς, τανὼν Pīsauro. -reus-
sis, e, Πισαυρίος.

pīscārius, s, um, (piscis) ἰχθυη-
ρός, τῶν ἰχθύων. p. forum, τὸ ἰχθυη-
πωλεῖον.

pīscātor, ōris, ἄ. ἀλιεύς.

pīscātorius, α, um, ἀλιευτικός.
p. navis, τὸ ἀλιευτικὸν πλοῖον. p.
forum, τὸ ἰχθυοπωλεῖον.

pīscāus, us, ἄ. (piscor) ἀλιεύ.

2) ἀλιευμα. [ἰχθυόειον.]

pīsciculus, ἰ, ἄ. (ὕποκ. τοῦ piscis)

pīscīna, αε, ὁ. (piscis) ἰχθυοστρε-
φεῖον. 2) κολυμβήθρα, λίμνη.

pīscinarius, ii, α. (σπ.) ἰχθυοστρέφης.

pīscis, is, ἄ. ἰχθυος. 2) piscens πλ.
αἱ ἰχθυες (τὸ ἄστρον). [ἄλιουμα.]

pīscor, utus, ari, (piscis) ἰχθυῶ.

*Pīscōsus κ. pīsculentus, α, um,
(piscis) ἰχθυώδης, πολυῖχθυος.

Pīsidae, arum, ἄ. οἱ Πισίδαι, Πι-
σιδαί, ἔθνος τῆς Ἀσίας. Pīsidia, αε,

ὁ, Πισιδία.

Pīsiatratius, ἰ, ἄ. Πισιστρατίος.

-tidae, arum, ἄ. Πισιστρατίδαί.

pīso, si, ēre, ἰδ. pinso.

Pīso, ōnis, ἄ. Πισίων. Pīsonia-
nus, α, um, τοῦ Πισίωνος.

pīstillum, ἰ, οὐ. κ. -lus, ἰ, ἄ. (pi-
lum) ὕπερος. [ἀρτοποιεῖς.]

pīstor, ōris, ἄ. (pinso) ἀλειστής. 2)

Pīstōrium, ἰ, οὐ. ἡ Πιστώρια, πό-
λις τῆς Τορρήνιας, ἢ τανὼν Pīstōja-

-riensis, o, Πιστωρίος.

+pīstrilla, αε, ὁ. (ὕποκ. τοῦ pī-
strina) μολωνιον. Τέρ.

+pīstrinensis, o, μολικῆς. Σουητ.

pīstrinum, ii, οὐ. (pīso) μολών
dedere, detrudere αλφ in pīstri-

num, καταβάλλειν τινὰ εἰς τὴν μολ-

λῶνα. 2) ἀρτοποιεῖον, ἀρτοποιεῖον.
3) ὁ ἀξίος εἰς μολῶνα ἐμβληθῆναι
μογθηρὲς δοῦλας.

pistris, is, κ. pistris, is, κ. pris-
tis, is, θ. πρίστις, εἶδος κήτους,
καὶ τὸ κῆτος (ἄστρον). 2) πρίστις,
εἶδος νηῆς.

pistus, a, um, 78. pinso.

Pitāne, es, θ. Πιτάνη, πόλις τῆς
Διολύβου. [κρὲς πίθηκος.

pithēcium, ii, εὐ. πιθήκιον, μι-

pithēcusa, ae, εἶτε -sae, αἰνυμ,
θ. Πιθηκούσα, Πιθηκούσαι.

Pitāeus, i, εὐ. Πιτταχός.

Pitheus, ei κ. eos, εὐ. Πιθηεύς.
pithēus, a, um, Πιθηεύς. Πιθηεύς,
τὸ Πιθηεύς. Pithēis, idis, θ. Πιθηεύς.

pītūta, ae, θ. (παρὰ ποιηταῖς
ἔστιν ἕτε τριουλλίδος προερεται)
[πυ-ίτω] λῆπτα, εὐλῆμα. pītuitam
destrahere, extrahere, ἀποφλεγματί-
ζον. [φλεγματικός. Κ.κ.

+pītūitōsus, a, um, φλεγματωδής.

rius, a, um, μ. ῥύπ. (ῥύπτις?) εὐσε-
βής, δόκιμος. erga εἶτε in deos, patriam,
parentes, εὐσεβής εἶτε εἶτε περὶ τοὺς
θεοὺς, τὴν πατρίδα, τοὺς γονεῖς, κττ.
rius Aeneas, ὁ εὐσεβής Αἰνείας. cou-
ita jus riumque, παρὰ τὸ δίκαιον
καὶ τὸ ἔστιν. bellum rium iustum-
que, πόλεμος δόκιμος τε καὶ δίκαιος.
loi rium, αἱ ἀγναὶ εἶτε ἱερὰ εὐλαί,
εὐλογηταί. 2) εὐλ' ὅτε' πρῶτος, εὐμε-
νής, εὐλῆμων.

rix, rixis, θ. πρίσσα, πρίττα.

placabilis, e, μ. σ. (placo) εὐ-
εξίλαστος, εὐκαταπραϋντος. 2) ἱλα-
στικός, πραϋντικός.

+placabilis, is, θ. τὸ εὐεξι-
λαστον, εὐκαταπραϋντον.

placāmina, inis, εὐ. (placo) ἱλα-
σμός. placamina, τὰ ἱλαστικά, ἱλα-
τήρια. [σμίς, ἱλαστήριον.

+placamentum, i, εὐ. (σπ.) ἱλα-

placāto, ἐπίρ. μ. σ. πρῶτος. ferre

alqd, φέρειν τι.

[πράβουσις.

placāto, onis, θ. (placo) ἱλασμός,

placatus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (μτγ.

τοῦ placo), alci εἶτε in alqm, ἔλως,

εὐμενής, εὐνοος τινί. 2) πρῶτος, ἡσυχ-

χος, ἡρεμῆς. [πάπανον.

placenta, ae, θ. ὁ πλάκα οὐς,

placenta, ae, θ. Πλακεντία, πέ-

λις τῆς Ἰταλίας, ἡ τανῶν Placenza.

-tius, a, um, Πλακεντίας.

placō, ui, ere, (κ. παθ. Itus

uius) alci, ἀρέσκω τινί. volo tibi

placere, ὁρῶ ἀρέσκω σοι. placet

tibi hoc? ἀρέσκει σοι τούτο; mihi

placet, ἐμυτῶ ἀρέσκω. vobis pluri-

ta est εἶτε placuit condicio, ὅμην

ἤρεσεν ἡ συνθήκη. dies placuit, ἡ

συνταχθεῖσα ἡμέρα. ἀρχ. placenda

est dos, τὴν προίκα ἀρεστήν εἶναι

δεῖ. ἐπιθ. placens, ntis, ἀρεστός.

2) ἀπρὸς. placet, uit κ. Itum est,

ere, alci, δοκεῖ τινί. his placuit

εἶτε placitum est, ut venires εἶτε

το venire, ἔδοξεν εἶτε διδύκται τρυ-

τοις σε εἰλθῆν. sonatui placet Cas-

sium provinciam obtinere, δοκεῖ τῷ

συγκλήτῳ τὸν Κάσσιον τὴν ἐπαρ-

χίαν λαβεῖν. si dis placet, (εἰ τοῖς

θεοῖς ἀρέσκει) ἢν θεὸς θέλῃ.

placido, ἐπίρ. μ. σ. ἡσυχως,

πρῶτος, ἡρεμα. ferre dolorem, πρῶτος

τὴν λύπην φέρειν. loqui, ἡρεμα λέ-

γειν. collis placido acclivis, λόφος

ἡρεμα προσάντης.

placidus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. ἡ-

συχος, ἡσυχίος, πρῶτος, ἡρεματός.

+placito, are, (ἡμ. τοῦ placeo)

σπείδω ἀρέσκω, ὑπεραρέσκω. Πλ.

placitum, a, um, (placeo) ἀρεστός.

placita es, ἀρεστή εἰ. *placitum,

i, εὐ. τὸ δεδογμένον, τὸ ἀξίωμα,

πρόσταγμα, ἡ γνώμη.

placo, avi, atum, are, alqm, ἀρέ-

σκομαι, ἱλάσκομαι, ἐξιλάσκομαι,

πραϋνώ, καταπραϋνῶ τινά. divinum

namen precibus, τὸ θεῖον ἱλάσκεσθαι εἴτε ἱλεῶν ποιεῖν εὐχαῖς. Plutona iauris, τὸν Πλούτωνα ταύροις ἱλάσκεσθαι. alqm alcui, διαλλάττειν τινὰ πρὸς τινά, ἱλεῶν τινὰ τινι ποιεῖν. aequor, πρᾶναι, καταπραῖναι, γαληνίζειν τὸν πόντον. sitim, πρᾶναι, σθενύναι τὸ δίψας.

1. plāga, ae, θ. π λ η γ ῆ, πληγῆς. plaga aeris, ἡ πληγῆς τοῦ αἵρος. plagas pali, πληγὰς λαβεῖν, πληγὰς μαστιγοῦσθαι. 2) πληγῆ, τραῦμα. plagas accipere, πληγὰς λαμβάνειν. plagas insigere, inferre, injicere alcui, πληγὰς ἐμβάλλειν τινί. 3) μεταφ. ἡ πληγῆ, συμφορά.

2. plāga, ae, θ. (πλάγος) κλίμα, χώρα. plaga septentrionalis, τὸ πρὸς ἄρκτον κλίμα, τὰ πρὸς βορρᾶν μέρη. p. coeli, τὸ κλίμα τοῦ οὐρανοῦ. p. fortida, τὸ θερμὸν κλίμα, ἡ διακαυμένη ζώνη. 2) ἄρκτος, δίκτυον. tendere plagas, τένειν τὰ δίκτυα. compellere lupum in plagas, ἐμβάλλειν τὸν λύκον εἰς τὰς ἄρκτους. cadere in plagas, ἐπιπίπτειν εἰς τὰς ἄρκτους.

+ plāgiarius, ii, ἄ. (ἐκ τοῦ μγγ. plagium) ἀνδραποδιστής.

plāgiger, era, erum, (plāga gero) πληγὰς λαμβάνων.

plāgigerulus, a, um=plagiger.

plāgipātida, a, ā. (plāga-patio) μαστιγιάς. [κτικός. Ὁρ.]

+ plāgōsus, a, um, (plāga) πλη-
plāgūla, a, θ. (ὀπκ. τοῦ plāga) περιστρωμα, περιπέτασμα.

Plānosia, a, θ. Πλανασία, νῆος τοῦ Τορβήνικου πελάγους, ἡ τανὺν Pianosā.

plānelus, ii, ἄ. Πλάγκιος.

+ plānelus, us, ἄ. (plango) κτύπος, κλαγγή. 2) κοπετός, τυπετός, στερνότυπια.

plāno, ἐπίθ. μ. σ. κ. ὕπ. σαφῶς, ἐμφανῶς, ἐναργῶς. 2) πνυτιλῶς,

πάντως. 3) plano ita est, planissime, πάνυ γε, πάνυ μὲν εὖν.

plango, nxi, nctum, ēre, alqd, (ἐκ τοῦ ὕμ. πλαγ, ὅθεν ἐξε-πλάγ-ην) π λ ῆ τ τ ω, κτυπῶ, κρούω, τύπτω τι. hnumi, κτυπῶ τὸ ἔδαφος. listora planguntur fluctu, αἱ ἀγκυαὶ ὑπὸ κλύδωνος τύπτονται. p. pectus, femur, πλήττομαι, κόπτομαι τὰ σπέρνα, τὸν μηρὸν. 2) plangi, ἐπὶ θρηνῶς ἐπιφέρειν τὰς πτέρυγας, πτερόσσεσθαι. 3) plangor κ. ὠδ. plango, πλήττομαι, κόπτομαι, τυπτομαι στερνοκοποῦμαι, στερνότυποῦμαι. 4) plango alqm, κόπτομαι, τύπτομαι, θρηνῶ τινά, στερνότυποῦμαι ἐπὶ τινί. malum, θρηνῶ τὴν συμφορὰν.

plangor, ōris, ἄ. (plango) κτύπος, κλαγγή. 2) κοπετός, τυπετός.

+ planguncūla, ae, θ. (πλαγγὺν) π λ α γ γ ὺ ν τ ὺ ν (κηρίνη κόρη τῶν νηπίων). Κικ.

+ plānīdīmus, a, um, (plano-lo-
quor) σαφῶς λέγων. Πλ.

+ plānītas, ātis, θ. σαφήνεια. Tαx. plānities, ei, (σπ. Διδ. -ία, ae.)

θ. τὸ ἐπίπεδον, τὸ ἑμαλὸν πεδίον.

plania, ae, θ. φυτὴν, κατ' ἐξοχὴν τὸ μέσγειμα, φύτευμα. 2) πέλημα, θέγερ, τερπός (τοῦ ποδός).

plāntāria, ium, οὐ. φυτούργεον, φυτώριον, φυτῶν.

1. plānus, a, um, μ. σ. κ. ὕπ. ἑμαλός, locus planus, χωρίον ἑμαλόν, ἐπίπεδον. p. vis, ἑμαλὴ ὁδός. p. piscis ἐ πλατύς ἰχθύς. plānum, i, οὐ, τὸ ἑμαλόν, τὸ ἐπίπεδον. 2) σαφής, ἐμφανής, ἐναργής, φανερός.

2. plānus, i, ἄ. π λ ἄ ν ο ς.

Plānos, arum, θ. Πλαταιαί. plānosenses, ium, ἄ. οἱ Πλαταιεῖς.

+ plāntālea (platalia), ae, θ. πλεκάδ. Κικ.

plātānon, ōnis, ἄ. πλατανών. Πλιν-
plātānus, i, θ. π λ ἄ τ α ν ὸ ς.

plātēa (κ. plātēa), ac, θ. πλατεῖα.
Plātio εἶτε -ιον, ōnis, ἄ. Πλάτων.
-nūcus, a, um, Πλατωνικός.

plaudo, si, sum, ūre, κροτῶ. πα-
nibus, τῷ χειρὶ κροτεῖν, ἐπικροτεῖν.
aleui, ἐπικροτεῖν, κροταλίζειν τινί,
κροτεῖν, ἐπαινεῖν τινά. pectora ma-
nu, ἐπικροτεῖν τὰ στήθη τῇ χειρί.
plaudit ciconia rostro, ἡ πελαργὸς
τῷ ῥύγχει κροτεῖ. Σημ. ἐπὶ τῷ τέλει
τραγωδίας ἡ κωμῳδίας ἐπέλεγον τὸ
plaudite, κροτῆσατε χεῖρας.

plausibilis, e, (plaudo) [σπ.] κροτη-
τός, ἀξιέπαινος, ἐπαινετός. 2) κροτῶν.
†plausor, ōris, ἄ. (plaudo) ὁ κρο-
τῶν, ἐπαινέτης.

plaustrum, i, cū. ἁμαξα. 2) ἁμαξα
εἶτε ἄρτος, ἡ μεγάλη (ἄστρον).

1. plausus, a, um, ἴδ. plaudo.

2. plausus, us, ἄ. (plaudo) κρό-
τος, κτύπος, ψόφος. 2) κρότος, κρό-
τησις (τῶν χειρῶν). μεταφ. ὁ κρότος,
ὁ ἐπαινος. [πανός, τοῦ Πλαυτίου.

Plautianus, a, um, (Plautius) Πλαυ-
Plautius, a, um, (Plautus) Πλαυ-
τίος, τοῦ Πλαύτου.

Plautius, a, um, Πλαυτίος, τοῦ
Πλαυτίου. Plautius, ἄ. ὁ Πλαυτίος.

Plautus, i, ἄ. Πλαῦτος.

plebescula, ae, θ. (ἀποκ. τοῦ plebs)
ταπεινὸς ὄχλος.

plebejus, a, um, (plebs) δημοτικός,
(μὴ πατρίκιος). p. ordo, ἡ δημοτικὴ
τάξις (τῶν πολιτῶν). plebejus, ἄ. ὁ
δημοτικός, δημάτης, εἷς τῶν πολλῶν.
2) δημῳδός, κεινός, χυδαῖος, εὐτε-
λής, φλύος.

plebs, ἴδ. plebs.

plebiscula, ae, ἄ. (plebs-colo) δη-
μοκλήσις, δημοκλής.

plebi-scitum, i, cū. (plebs-scisco)
δήμου ψήφισμα εἶτε δόγμα.

plebs, plebis εἶτε (ἀρχ.) plebēs, ἑί,
κ. i, θ. (πλέες, πληθύς) δῆμος, δη-
μοτικοί (εὐτω πρῶτον μὲν οἱ μὴ πα-

τρίκιοι, ὕστερον δὲ οἱ μῆτε πατρί-
κιοι, μὴθ' ἱππεῖς ὄντες ἐκαλοῦντο).
tribunus non populi sed plebis ma-
gistratus est, ὁ δῆμαρχος οὐ τῆς πό-
λεως ἀλλὰ τοῦ δήμου ἀρχὴ ἐστίν, οὗχ
ἁπάντων τῶν πολιτῶν ἀλλὰ μόνων
τῶν δημοτικῶν ἀρχὴ ἐστίν. ad ple-
bem iulerunt, εἰς τὴν πολυτελὴν ἐκ-
κλησίαν, ἢ, εἰς τὸ πλῆθος εἰσήγαγον
(νόμον). 2) πλῆθος, εἰ πολλοί, ὄχλος.
3) =populus (Romanus), ἅπαξ ὄφ.
plectilis, e, (plecto) πλεκτός.

1. plecto, ūre, (π λ ἔ κ ω, flecto)
εὐχρ. μόνον κατὰ μτχ. *plexus, a, um,
πεπλεγμένος, πλεκτός.

*2. plecto, ūre, (π λ ἔ κ τ ω) εὐχρ.
μόνον ἐν τῷ παθ. plector, i, καλῶζο-
μαι, ζημιούμαι. [κισθῶς.

plectrum, i, cū. π λ ἦ κ τ ρ ο ν

Plēias (Plējas, Plīas), ādis, θ.

Πληΐας, Πλειῆς. -des, π λ αῖ Πλειάδες.

plēionē, ēs, θ. Πληϊόνη.

Plennūgrium, ii, cū. Πλημμύριον,
ἄκρωτήριον τῆς Σικελίας.

plēno epīr. μ. σ. κ. ὕπ. πληρύν-
τως. 2) τελείως, τελείως, ἀφθόνως.

plēnus, a, um, μ. σ. κ. ὕπ. (plco)

alejs rei κ. alqa re, π λ ἦ ρ η ς,

μεστός, γέμων τινός. Gallia plena ci-
vium Romanorum est, ἡ Γαλλία Ῥω-
μαίων πολιτῶν πλήρης εἶτε μετῇ

ἐστὶ, γέμει. domus plena ornamēti-
tis, εἰκία κοσμημάτων πλήρης, με-

στή, γέμυσσιν. exercitus plenus prae-
da, στρατός λαπύρων γέμων. plenus

fraudis, sceleris, μεστός, γέμων

ἀπάτης, κακίας. fidei, ingeni, π λ ἦ

ρης, μεστός πίστεως, εὐφυΐας. ple-

nus animis, πολυετής. plena manu,

ἀφθόνως. femina plena, γυνή πλη-

ρωθεῖσα, ἔγκυος. 2) πλήρης, εὐπυρρός,

ἀφθονός. p. urbs, εὐπυρρὸς πόλις. p.

pecunia, ἀφθονὸν ἀργύριον. 3) πλή-

ρης, μεστός, κορεστός. 4) πλήρης,

παχύς, πυκνός. p. homo, πλήρης,

εὐσπαρκος ἄνθρωπος. p. plam, πυκνὸν εἶτε παχὺ νῆμα. p. cibus, ὀρεπτική τροφή. p. aer, ὁ πυκνὸς ἀήρ. vinum p. olus πυκνός. 5) μέγας, ἔντονος. p. vox, μεγάλη φωνή. p. litera ἔντονος γράμμα. verbum p. ἐμπαντικὸν ῥῆμα. 6) πλήρης, ἔλας. annus, πλήρης ἔτος, ἐνικυτὸς ἔλας. numerus, πλήρης ἀριθμός. 7) in pleum dicere alqd, καθέλω εἶτε καταλιπιδῶς λέγειν τι.

pleo, ēre, ἄχρ. ῥῆμα, εἰς οὗ τὰ compleo, impleo, plenus κτλ.

plerique, plerumque ἴδ. plerumque.

+ plērus (plœrus), a, um, ἀρχ. = plerusque. Κικ.

plērus-que, 3-que, um-que, ὁ πολὺς. juvenis pleraque, ἡ νεολαία ἡ πολλή, τὸ πολὺ τῆς νεολαίας. pleraque Græcia, ἡ πολλή τῆς Ἑλλάδος. plerumque noctis, τὸ πολὺ τῆς νυκτός. pleraque gentium, τὰ πολλὰ τῶν ἐθνῶν. plerique, εἰ πολλοί. plerique omnes, εἰ πολλοί πάντες. pleraque—alia, τὰ μὲν πολλὰ—τὰ δὲ—ἑπὶ. plerumque, τὸ πολὺ, ὡς τὰ πολλὰ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. 2) πολλοί. plerique, πολλοί τινες. 3) πλείων. plerique, πλείονες.

Pleumasi, orum, ἄ. Πλευμασίαι, ἔθνος τῆς Βαλγικῆς.

Pleuro, ōnis, ὁ. Πλευρώγ. Pleuro-nius, a, um, Πλευρώνιος.

plexus, a, um, ἴδ. 1. plecto.

+ plicā, ae, ὁ. πλῆξ, πτυχή. Κορυτ.

* plico, avi, atum, ate, (plicā, πλέκω) [σπ.] alqd, πτόσω, διπλῶ τι.

Pliōia, ii, ἄ. ὁ Πλίβιος.

plōdo = pseudo.

+ ploeres, ἀρχ. = plures. Κικ.

plœrus, ἴδ. plerus.

plōgātus, us, ἄ. οἰμωγή, κλαυθμός, ὁδυρμός.

plōro, avi, atum, are, οἰμῶζω, κλαίω, ἐδύρομαι. plorare te jubeo,

οἰμῶζειν σε καλεῶ, ἄπαγ' ἐς κόρυκα! 2) ποιητ. alqm ἢ alqd, οἰμῶζω, κλαίω, ἐδύρομαι τινα ἢ τι.

plōsor, ἴδ. plausor.

plostellum, i, οὐ. (ὁπικ. τοῦ plastrum) [σπ.] ἀμάξιον, ἀμαξίς.

plastrum, plōsus, plōdiānus, plōtius, ἴδ. plaustrum, plausus, κτλ.

plōxēmum (plōximum, plōxēum), i, οὐ. (σπ.) δίφρος ἀγγύματος. Λ. Γαλλική.

pluit, pluit εἶτε (Πλ. Λιβ.) plūvit, ēre, (πλύνω) τριτοπρ. 3ει. pluet hodie, ὅσοι σήμερον. aqua pluvendo crevit, τὸ ὕδωρ τῷ ὑπὸ τῷ πλῦθι. sanguine εἶτε sanguinem pluit, αἷματι εἶτε αἷμα 3ει. lapidibus εἶτε lapides pluisset, λίθοις εἶτε λίθους ὕσσι.

plūma, ae, ὁ. πτεῖλον. 2) ποιητ. τὸ πτεῖλον, ὁ χνεύς. 3) αἱ τοῦ θώρακος φολίδες εἶτε λεπίδες.

+ plūmātīle, is, οὐ. ποικιλτόν. Πλ.

plūmātus, a, um, (plūma) πτελωτός, πτερωτός. 2) p. lorica, ὁ φολεῖσθωτός θώραξ.

plumbens, a, um, μολυβδοῦς, μολυβδίνος. 2) μεταφ. βαρύς, χαλεπός. 3) ἐπὶ λόγος, εὐτελής. 4) ἀμβλός.

plumbum, i, οὐ. μ. ὁ λυβδός. 2) ὅ, τι μολυβδίου πεποίηται, εἶον ἢ μολυβδός, μολυβδαίνω, κτλ.

plūmeus, a, um, πτελωτός.

+ plūmīres, ōdis, (plūma-res) πτερόπορος. Κικ. [πτερωτός. Πρσπ.

plūmōnus, a, um, (σπ.) πτελωτός.

plūres, ἴδ. multus.

+ plūfāriam, ἐπὶ β. (plus-fari) πολλαχῶς, πολλαχῶς, πλεοναχῶς.

plūfimum, plūfimus, plus, ἴδ. multus.

pluseñus, a, um, (ὁπικ. τοῦ plus) μικρῶ πλείων, μικρῶ τινι πλείων, μικρόν τι πλείων. plusculum, μικρῶ πλεον, πλεον τι, μικρόν τι πλεον. 2) πλεον τοῦ μετρίου, πλεον τοῦ δέοντος.

plūteus, i, ἄ. κ.(σπ.) -um, i, οὐ-
 θωράκιον εἴτε ξύλινος θώραξ πύργων,
 πλοίων κττ. 2) θώραξ, γέφυρον, γεφύ-
 ροχελώνη. 3) ἀνάκλιτον εἴτε πρόσ-
 κλινετρον κλίνης.

Plūto, ōis, ἄ. Πλούτων, Ἄδης.
 -itōnis, a, um, Πλουτώνιος; -itōnia,
 orum, εὐ. τὰ Πλουτώνια.

+ plūius, i, ἄ. Πλουτός. Φαίδρ.
 plūia, ae, θ. ὕπον. aqua, (pluit)
 ὕετος, τὸ εἶς οὐρανοῦ ὕδωρ, τὸ ὕδωρ.

*Plūiālis, o, (pluvia) ὕετιος, τοῦ
 ὕετος. p. aqua, τὸ ὕδωρ εἴτε εἰς οὐ-
 ραν οὐδωρ. p. ausior, ὁ ὕετιος νῆπιος.

plūius, a, um (pluit) ὕετιος, ὁμ-
 οῖος. p. ventus, ὕετιος ἄνεμος. p.
 Joviter, ὁ ὕετιος εἴτε Ὀμβριος Ζεὺς. p.

aqua, τὸ ὁμβριον εἴτε εἰς οὐρανοῦ ὕδωρ.
 pœcillum, i, οὐ (ὅπεκ.) τοῦ pœcu-
 lum) ποτηρίδιον, ἐκπωμάτιον.

pœcillum, i, οὐ (ἐκ τοῦ πῶλ. πῶνω
 = πῖνω) ποτήρ, ποτήριον, ἐκπωμα.
 2) ποτόν, πῶμα, πόσις.

pœdāgra, ae, θ. ποδαγρα.
 pœdāgricus, a, um, ποδαγρικός,
 ποδαγρῶν.

pœdātrius, ii, ἄ. Ποδατρίος.
 pœdex, icis, ἄ. (pœdo) πρῶκτος.
 *pœdium, ii, οὐ (πῶδον) μέρος τι

προσέχης εἰκοδομηματος, θωράκιον.
 Pœantīlles, ae, ἄ. Ποιαντιάδης.
 Pœas,antis, ἄ. Ποίας. Pœantius,

a, um, Ποιάντιος.
 Pœcila, ōs, θ. Ποικίλη (στοῦ).
 pœma, ōis, εὐ. ποίημα.

*pœmātium, ii, οὐ. (σπ.) ποιη-
 μάτιον.

pœna, ae, θ. ποινή, τιμωρία,
 δίκη. pœnam alcjs rei alcui pendere,
 dependere, solvere, dare, ποινάς
 εἴτε δίκην τινός τινι τίναειν, ἐκτίναειν,
 δίδωκεν. pœnas statuere in alqm,
 innocere alcui, δίκην ἐπιτιθέναι τινι.
 pœna alqm afficere, pœnas ab alqo
 capere, τιμωρεῖσθαι τινα, δίκην περᾶ

τινός λαμβάνειν. ab alqo pœnas pa-
 tere παρὰ τινος δίκην ἀπαιτεῖν. pœ-
 nas scelerī constituere, τιμωρίαν
 εἴτε δίκην τῇ κακίᾳ τάττειν. do pœ-
 nas temeritatis, δίκην δίδωμι τῆς
 προπετείας. pœnas subire, pati, δι-
 κὴν ὑπέχειν, τιμωρίας τυγχάνειν.
 haheo pœnam, ἔχω εἴτε δέδωκα δι-
 κὴν, ἐνίοτε καί. ἔχω εἴτε εἰληφα δι-
 κὴν. pœnas alcjs persequi, τιμωρεῖν
 τινι, τιμωρεῖσθαι ὑπὲρ τινος. sub
 pœna, ἐπὶ τιμωρίᾳ, ἐπὶ ζημίᾳ. 2)
 τιμωρία, πόνος, ἀνία. 3) Pœna, θ.
 ἡ Ποινή (Πεῖα). Pœnae, pl. αἱ Ποιναί.

Pœni, orum, ἄ. Φοίνικες, Καρ-
 χηδόνιοι.

Pœnitens, a, um, = pœnicus.

pœnio, pœnior, id. pœnio.

pœnitentia, ae, θ. (pœniteo) μετά-
 γνωσις, μεταμέλεια, μετάνοια. agere
 pœnitentiam alcjs rei, πειθεῖσθαι
 μεταμελείᾳ τινος.

pœnitio (pœn-), uī, ēre, (pœna,
 pœnio = pœnio) μεταμελόμαι,
 μετανοῶ, μεταγινώσκω. alcjs rei,
 μεταμελεσθαι τινι εἴτε ἐπὶ τινι. pœ-
 nitens, μεταμελόμενος. pœnitens-
 das, μεταμελείας ἄτιος. σπ. pœni-
 turus, a, um, μετανοήσων. vis pœ-
 nitendi, ἡ τῆς μετανοίας δύναμις.
 Athenienses pœnitere coeperunt, οἱ
 Ἀθηναῖοι ἤρξαντο μεταγινώσκειν.
 2) ἄπροσ. mo pœnitit alcjs rei,
 μεταμέλει μοι τινος. populum ju-
 dicii sni pœnitit, τῷ δήμῳ μετα-
 μέλει τῆς κρίσεως, ὁ δῆμος μεταμέ-
 λεται τῇ κρίσει εἴτε ἐπὶ τῇ κρίσει.
 mo pœnitit, non didicisse, μετα-
 μέλει μοι ὅτι οὐ μεμάθηκα. quum
 alqd fecit, pœnitit, ποιήσας τι μετα-
 νοεῖ, μεταμέλει αὐτῷ ποιήσαντι. id
 (= ejus rei) me pœnitit, τοῦτο μετα-
 μελόμαι. 3) δυσχεραίνω, δυσχερῶς
 φέρω τι. vitae εἴτε vivere me pœ-
 nitit, δυσχερῶς φέρω τὴν βίον. 4)

condicio me non poenitet (Πλ.),
ἡ συνθήκη οὐκ ἀπαρέσκει με.

*Poenus, a, um, Φοινίκιος, Φοι-
νικικός, Καρχηδόνιος, Καρχηδονια-
κός (ἀποικοὶ γὰρ οἱ Καρχηδόνιοι τῶν
Φοινίκων). Poenus, i, ὁ Φοινίξ, Καρ-
χηδόνιος.

poësis, is, θ. ποιήσις.

poëta, ae, ὁ. ποιητής.

Poëtiſius, ii, ὁ. Ποιητικῶς.

poëtica, ae, κ. (Νέπ.) -ce, es, θ.
ἡ ποιητική.

poëticae, ἐπιθ. ποιητικῶς.

poëticus, a, um, ποιητικός.

poëtria, ae, θ. ποιήτρια.

pol! (Pollux) νή Δία, καὶ μὲ Δία.

Polemio εἶτε -mon, ōnis, ὁ. Πο-
λέμων. -neus, a, um, Πολεμώνειος.

-piacus, a, um, Πολεμώνιακός, τοῦ
Πολέμωνος. [ἀλφίτα, μᾶζα.]

*Polentia, ae, θ. (pollen) ἄλφιτον.

polentarius, a, um, (polenta) [σπ.]
ἄλφιτικός, μᾶζινος.

polimenta, orum, οὐ. οἱ ἔρχεις.

Polio (ἀρχ. παρατ. polibans, Οὐίργ.)
ἐνι, itum, ire, alqd, ξίω, ἀπξίω, λαίω

νω τι. armo, λαμπρύνειν τὰ ὄπλα.

columnas, ἐπεργάζεσθαι, ξίειν τὰς
κίονας. 2) κονίω τι. columnas albo

(ὑπον. tectorio) κονίειν κίονας λευκῶ
κονιάματι. 3) λαμπρύνω, καλλύνω,

κομμῶ, καλλωπίζω, κοσμῶ τινα ἢ τι.

polior, καλλωπίζομαι, κομμούμαι,
κοσμῶμαι. polio orationem, ἐπιερ-
γάζομαι, ἀποτορνεύω τὸν λόγον.

polite, ἐπιθ. μ. σ. κ. ὅπ. (politus)
κομψῶς, γλαφυρῶς.

Polites, ae, ὁ. Πολίτης.

Politia, ae, θ. πολιτεία.

politicus, a, um, πολιτικός.

Politorium, ii, οὐ. Πολιτώριον, πό-
λις τῆς Λατίνης.

polius, a, um, μ. σ. κ. ὅπ. (μεγ.
τοῦ polio) ξεστός. lapris p. λίθος ξε-
στός εἶτε ξεστή. 2) γλαφυρός. p.

orator, γλαφυρός ῥήτωρ. homo, γλα-
φυρός, κομψὸς ἄνθρωπος. domus p.
εἰκία κεκαλλωπισμένη.

Polla (=Paulla), ae, θ. Πάλλα.

pollen, Inis, οὐ. πάλη, παιπάλη.

pollentia, ae, θ. (polleo) δυνάμεις,
ισχύος.

1. Pollentia (dea), Πολλεντία (θεά).

2. Pollentia, ae, θ. Πολλεντία, πάλης
τῆς Πικεντίας. 2) τῆς Αἰγυπτιακῆς.

-linus, a, um, Πολλεντινός.

polleo, ui, ere, ισχύω, δυνάμει,
κρατῶ. in republica, ἐν τῇ πόλει.

terra marique, κατὰ γῆν καὶ θά-
λασσαν. p. pecunia, χρήμασιν ισχύω.

hostis equo pollens, ὁ πολέμιος ἵππῳ
ισχυρός. pollens potensque, μέγα δυ-
νάμενος. plurimum pollens, μέγισ-
τον εἶτε τὸ μέγιστον δυνάμενος.

pollex, Icis, ὁ, ἀντίχειρ, ὁ μῆχος
δάκτυλος (τῆς χειρός). — Σημ. τὸ

pollicem premere σημεῖον ἦν τοῦ
ἐπαίνου καὶ τῆς εὐνοίας, τὸ δὲ pol-
licem vorare, τῆς θυσίας καὶ

τοῦ ψέγου. utroque pollice laudare,
ὑπερεπαινεῖν τι.

polliceor, Ius, eri, (=perliceor)
aleni alqd, ὑποσχεῖσθαι, ἐπαγγέ-
λειν τινὶ τι. p. vobis, me esse fa-
ciendum, ὑποσχεῖσθαι ὑμῖν ποιῆσαι.

pollicitus, ὑποσχεόμενος. 2) παθ. pol-
licitus, a, um, ὁ ὑπόσχετό τις.

pollicita fides, ἡ πίστις ἣν ὑπόσχετό τις.

pollicitatio, ōnis, θ. (pollicitor)
ὑπόσχεσις, ἐπαγγελμα.

pollicitor, atus, ari, (ἐπιτ. τοῦ
pollicitor) aleni alqd, ὑποσχεῖσθαι,

ἐπαγγέλλομαι τινὶ τι.

pollicarius, a, um, (pollen) τῆς
πάλης εἶτε παιπάλης.

pollinctor, ōris, ὁ. (pollingo) νε-
κροκόμος, νεκροστόλος, ἐντάφιαστος.

pollingo, uxi, netum, ere, [lingo]
(ἀρχ. κ. μεγ.) alqm, περιστέλλω,

νεκροστελῶ τινα.

pollio (pōlio), ōis, ἄ. Πολλίων.
Pollius, a, um, Πίλλιος.

pollucēo, uxi, uctum, ēre, (ἐργ-)
αἰεὶ αἰσθ. ἀποθύω, ἀπάργεμαι τινί
τι. Herculi deoīmam partem, ἀπάργε-
μαι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν δεκάτην. 2)
παραισθεῖναι τινί τι, θοῖνεν εἴτε θαῖτα.
— pollucium, i, εὐ. ἡ δαίς, θοῖνῃ,
εὐωχία. 3) κωμικ. seivum virgis,
ἐστὶν τὸν δοῦλον πληγαίς.

+pollucibilliter, επίρ. εὐωχητι-
κῶς, πολυτελῶς. Πλ.

+polluctura, ae, θ. (pollucēo)
δαίς, θοῖνῃ, εὐωχία. Πλ.

pollucius, a, um, ἰδ. pollucēo.

polluo, ui, utum, ēre, (luo) αἰσθ.
μυαίνω, μολύνω τι. oīa cōnoce, τὸ
πρόσωπον αἰματι. 2) μεταρ. μυαίνω,
μολύνω τινά ἢ τι. sacra, μυαίνειν
τὰ ἱερὰ. femīnam, μυαίνειν, μολύ-
ναι, αἰσχύνειν, διαφθείρειν γυναῖκα.

pollucem, παραθαίνειν τὴν εἰρήνην.

pollutus animus, μεμιασμένον, μαρτ.

pollutus, a, um, ἰδ. polluo. [φυγλ.]

pollux, ūcis, ἄ. Πολυδευχης.

*pōlus, i, ἄ. πόλος. australis

εἴτε glaciālis, ὁ βόρειος πόλος. 2)

πόλος, ὁ οὐρανός. nox polum tene-
bai, ἡ νύξ τὸν πόλον εἴτε τὸν οὐρα-
νὸν κατεῖχεν. poli, οἱ πόλοι, ὁ οὐρα-
νός ἐστι.

pōlybius, ii, ἄ. Πολύβιος. [κλειτός.

pōlyclitus (-clitus), i, ἄ. Πολύ-
κλέτης.

pōlycrates, is, ἄ. Πολυκράτης.

pōlydāmas, utis, ἄ. Πολυδάμας.

pōlydeetes, ae, ἄ. Πολυδέκτης.

pōlydorus, i, ἄ. Πολύδωρος. -teus,
o, um, Πολυδώρειος.

pōlygonus, i, ἄ. Πολύγωνος.

pōlyhymnia, ae, θ. Πολυὺμνία,
Πολύμνις.

+pōlymachærodrīstēs, ae, ἄ.
κωμ. πλάστον ὄνομα στρατιώτου, οἷον
Πολυμαχαροδράστης. Πλ. [μ(ν)ῆστωρ.

pōlym(n)estor, ōis, ἄ. Πολυ-
μήστης.

+pōlyrhagus, i, ἄ. πολυράγος.
Σουητ.

pōlyrhēmus, i, ἄ. Πολύρημος.

+pōlyrhūsus, ae, θ. Πολυρῦσιος. Πλ.

pōlyrus, i, (Or. pōlyrus, ἐκ τοῦ
δωρ. κ. αἰσθ. πολύρος) πολύπους (θα-
λάσσιον ζῶον καὶ νότος). [χων.

pōlyspērchon, ōis, ἄ. Πολυσπέρ-
χων.

pōlyxēn, ae, θ. Πολυξένη. pōly-
xēnius, a, um, Πολυξένιος.

pōmārium, ii, εὐ. (pomum) μηλών,
ἐπωροφόρος κήπος. [ροπώλης.

pōmārius, ii, ἄ. ἐπωρώνης, ἐπω-
ροφῶν.

pōmēridiānus (postmer.), a, um,
ὁ μετὰ μεσημβρίαν, ἀποκλιναμένης

τῆς μεσημβρίας. p. tempus, ἡ πρωία
δείλη.

pōmērium = pomœrium.

pōmētia, ae, θ. κ. -tiii, orum, ἄ.
Πωμέτιον, Πωμέτιοι, πόλις Οὐδύσκων

ἐν Λατίῳ. -tius, a, um, Πωμεντίνας.

pōmifer, ēra, ērum, (pomum-fero)
μηλοφόρος, ἐπωροφόρος.

pōmoerium (pōmērium), ii, εὐ.
(post-moerus ἀντὶ mīrus) πωμη-
ρίον, ὁ περὶ τὸ τεῖχος τῆς Ρώμης ἀρ-
γός καὶ ἀνοίκητος τόπος.

pōmōna, ae, θ. (pomum) Ὀπώνα,
ἡ τῆς Ὀπώνας θεά.

*pōmōnes, o, um, (pomum) πολύ-
μηλος, ἐπωροφόρος, μηλοφόρος.

pompā, ae, θ. πομπή (τῆς ἐκπα-
ράς, τῶν γάμων, τοῦ θριάμβου, τῶν

ἵπποδρομιῶν, κττ.) pompam ducere,
πομπὴν πέμπειν, στέλλειν. 2) πομ-
πή, ἀκολουθία, οἱ ἀκολουθοῦντες. 3) πομ-
πή, πομπεία, κόμπας, μεγαλοπρέ-
πεια (λόγων).

pompējōrōlis, is, θ. (=Soli) Πομ-
πηϊούπολις, πόλις τῆς Κιλικίας.

pompējanus, a, um, (Pompējus)
Πομπηϊανός, τοῦ Πομπηίου. 2) (Pom-
pēji) Πομπηϊανός, τῆς Πομπηίας.

Pompēji, orum, ἄ. Πομπηῖοι,
Πομπηῖα, πόλις τῆς Ἰταλίας.

Pompējus, α, um, Πομπήιος, τοῦ Πομπήϊου. Pompējus, α, um, Πομπήιος, τοῦ Πομπήϊου. -lius, α, um, Πομπήϊος, τοῦ Πομπήϊου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

Pompilius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου. -lius, α, um, Πομπήλιος, τοῦ Πομπήλιου.

των, κάτω ῥέπει. 2) σταθμός, δλκλ. pondus habere, σταθμὴν ἔχειν, ἔλκειν. ad pondus examinare, πρὸς σταθμὸν ἐξετάζειν, σταθμῷ κρίνειν.

emere alqd pondere, ἀναεῖσθαι π. σταθμῷ, magnum pondus auri, πολλὸς σταθμός· εἴτε πολλὸς χρυσοῦ. 3) λίτρα. pondera quinque ferre, πέντε λίτρα φέρειν. 4) ἐκβάλλειν. 5) βάρος. in terram feruntur omnia pondera, κάτω φέρονται πάντα τὰ βάρα· εἴτε τὰ βάρα, pondera uteri, τὸ βάρος τῆς κοιλίας, τὸ κόρυς, pondera, τὰ αἰδέα. μεταφ. pondera senectutis, τὸ βάρος τοῦ γήραος. 6) βάρος, δοπ., ἐμδρῖναι. tuas litteras magnorum apud me pondus habent, μακρὰν ἀπὸ ἐμοῦ π. ἔχουσιν, ἢ οἱ ἐπιστολὴ μακρὰ παρ' ἐμοῦ δύναται permagnum pondus affert benevolentia, πλείστην ῥοπήν ἔχει εἰς παρῆχται· ἢ δύναται. verborum pondera, βάρος εἴτε ἐμδρῖναι ἢ ῥήματα. lacrymae pondera vocis habent, τὰ δάκρυα τοῦ σταθμοῦ εἴτε ἐσταλάσαντα τῇ φωνῇ εἰσιν. 7) ἐμδρῖναι, ἐμδρῖναι, οπουδαίεται, σταθερῶς.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

pondus, α, um, ποῦς, κ. τ. ο. (pondus) βάρος, ἐμδρῖναι.

αὐτὸς πόντος. *ponam* εἰς *vestigium* p. in
 αὐτῇ τοῦ εἶναι ἐν αὐτῇ, ἔχοντος εἶναι πόδα
 τίθηται ἐν τινί, εἰς τι. *praesidium*
 tibi *ponit*, τίθηται, καθίστηται ἐκεῖ
 ὑπὸ τῆς ἐξουσίας. *alqd sub aspectu*, τίθενται
 ἐπὶ τῆς ἐξουσίας. *coronam in caput*, τίθε-
 νται στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἐπὶ
 τῇ κεφαλῇ. p. *castra*, καταστράτο-
 πεδεύω, στρατοπεδεύομαι. *insidias p.*
contra aliquem, ἐνεδράς τίθεμαι, κα-
 θίζω, ποιοῦμαι τι. *ona*, ὡς τίττειν,
 ὥστε κτείν. *saxo* (in saxo) p. *latus*,
 ἐπὶ πέτρᾳ κατακλίνομαι. p. *arbo-*
rem, τίθηται, ποτεῖω δένδρον. *aram*,
urbem, ἰδρύομαι βωμόν, πόλιν. *tra-*
seum, στήσασθαι τρύπατον. p. *custo-*
dem frumento, τάττω, καθίστηται πό-
 λικα τῷ εἶναι. p. *aleui porcum*, *vinum*,
 τίθηται, παρατίθηται τινί χοῆρον, εἶναι.
 p. *praemium*, τίθηται, προτίθηται ἀθλον.
capitibus, εἰσθεῖν τὴν κόμην. *coronam*
Capitolio, τίθηται, ἀνατίθηται στέ-
 φανον ἐν τῷ Καπιτωλίῳ. *quaeatio-*
nis, τίθενται, προτίθενται, ἐν μέσῳ
 τίθενται ἰσχυρά. p. *gena aleui*, γένυ
 κάμπω τινί, περισκυνῶ τινα. *Roma*
posita in montibus, ἡ Ῥώμη ἰδρυ-
 μένη, καμένη ἐπὶ λόφων. *omnia*
posita sunt ante oculos, πάντα ἐν
 ὁρατῷ κεῖται. *nix posita*, χιὼν καί-
 μένη. — p. *aleui nomem inuaso*, τί-
 θεται τινί ὄνομα παράρρημα. *pecu-*
nam in praedio, τίθενται χήματα
 ἐπὶ τοῦτο. *pecuniam apud aliquem*,
 χήματα τινί δανείζω. *diem in con-*
siderando re, ἀναλίσκειν ἡμέραν εἰς
 τὴν ποίησιν τοῦ πράγματος. *aliquem in*
populo, διαβάλλειν τινὰ εἰς
 (πρὸς) τὸν δῆμον. 2) *initium* p. ἀρ-
 χὴν ποιοῦμαι. 3) τίθηται, τίθεμαι,
 υπολαμβάνω, ἡγοῦμαι τι. *alqd in*
beneficio, in *malis*, θεῖναι, θέσθαι τι
 ἐν μέρτι εὐεργεσίας, ἐν κακῷ εἶναι
 ἐν τοῖς κακοῖς κττ. *molim in omni-*
bus esse ponit, κίνητην ἐν ταῖς ψυ-

χαῖς εἶναι τίθησι, τίθεται, ὑπολαμ-
 βάνει. p. *alqd in dubio*, ἀμφοτερό-
 περὶ τινος. *ros posita erat in celeri-*
tate, τὸ πᾶγμα ἐν τῇ ταχύτητι
 ἔκειτο. *positum sit igitur*, πεποιθ-
 ῆσθαι δὴ, ὅπως εἶναι. *pone*, θές. p. *pro-*
certo, βέβαιον ἡγοῦμαι. 4) καταπαύω,
 καταπραύνω τι. *freia*, τὴν θάλασσαν.
 5) τίθεμαι, κατατίθεμαι, ἀποτίθε-
 μαί τι. *arma*, θέσθαι, ἀποθέσθαι,
 καταθέσθαι τὰ ὅπλα. *bellum*, θέσθαι
 τὸν πόλεμον. *unicam*, ἐκδύσθαι τὸν
 χιτῶνα. *iram*, καταθέσθαι τὴν ὀρ-
 γήν. *lähgen* τῆς ὀργῆς. *metum*,
 ἀπαλλάττεσθαι τοῦ φόβου.

pons, *utis*, ἄ. (πάτος) γέφυρα.
amnem jungero ponte, τὸν ποταμὸν
 γέφυρᾳ ζευγνύναι. *pontem in flumine*
facere, flumini injicere, imponere
indere, γέφυραν τῷ ποταμῷ ἐπιτι-
 θέναι, γεφυρεῖν τὸν ποταμὸν. *pontem*
rumperere, rescindere, solvere, τὴν
 γέφυραν λύειν. 2) γέφυρα, ἐξώστρα,
 σκαμνύκη τῶν πολιτεπληκτικῶν πύρ-
 γων, ἐστὶν ὅτε καὶ ἡ σελήνη τοῦ πύρ-
 γου. 3) κατάστρωμα νεῶς. 4) ἐν ταῖς
 ἐκκλησίαις αἱ τῶν περιπραγμάτων
 πύργοι, δι' ὧν ἰκονοῦντο αἱ πολιταὶ
 πρὸς τὰ κερία ψηφισαμένοι.

pontifex, i, s. (ὡς πόντος) γέφυρον.

Pontifex, a, um, Ποντιφίξ. *Pont-*
icum mare, = *Pontus*.

pontifex, *facis*, ἄ. (pons-facio)
 γεφυροποιός, ποντιφίξ, ἱεροδιδασκα-
 λος, ἱερωνόμος, ἱεροτύλαξ, ἱεροφάν-
 της, ἱερομνήμων. Οἱ Ποντιφίκες τὴν
 μεγίστην παρὰ Ῥωμαίοις ἱερατείαν
 εἶχον, ἐπιμαρτυρεῖται κατεσταθέντες καὶ
 ἐπισκοποὶ ἀπάντων τῶν ἱερῶν, εἴτι
 δὲ καὶ ἐξηγηταὶ περὶ τὰ ἱερὰ καὶ
 δικασταὶ τῶν ἱερῶν δικῶν. Εκκλη-
 σθαὶ δὲ φασιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ποιῆ-
 σαι καὶ ἐπισκευάζειν τὴν ὑλὴν
 εἴτε ἱερὰν γέφυραν, τὴν ἐπὶ τοῦ Τι-

ἐξουσίᾳ ποταμοῦ. — pontifex maximus, ὁ μέγιστος ποιητὴς, ὁ ἀρχιερεὺς ἐν Ῥώμῃ.

pontificālis, ο, τῶν ποιητικῶν.
pontificātus, us, ᾱ. (pontifex) ἡ τοῦ ποιητικοῦ τιμὴ, ἀρχιερεῖα, ἀρχιερωσύνη.

pontificius, a, um, (pontifex) τῶν ποιητικῶν, ιεροφαντικῶν, pontificii libri, αἱ τῶν ποιητικῶν εἰς ιεροφαντῶν γραφαί.

Pontinius, ἱδ. 2. Pompilius.

Pontiūus, ἱδ. 2. Pompeius.

ponto, ὄνις, ᾱ. εἶδος γαλλικοῦ πλοίου. Δ. γαλλικὴ.

*pontus, ι, ᾱ. πόντος, 2) κῆμα.

Pontus, ι, ᾱ. Πόντος, ὁ Εὐξείνιος πόντος. 2) Πόντος, χώρα παρὰ τὸν Εὐξείνιον πόντον.

pōra, ae, ᾱ. ὕψος, ὕψος.

pōrellus, ι, ᾱ. (ὅπις. τοῦ populus) δημοτικόν, ταπεινὸς ὄχλος.

Pōrillus, a, um, Ποπίλιος. -lius, ᾱ. ὁ Ποπίλιος. -lia, θ. ἡ Ποπιλία.

pōrina, ae, θ. (πέπω, πίπτω, πορᾶ) ὀψοπωλείον, ἐρσοπωλείον. 2) ὄψον.

pōrino, ὄνις, ᾱ. (porina) ὀψοφάγος, λίχνος, ἄσματος. Ορ.

pōrles, lis, ᾱ. ἐγνώα, κώληψ.

Porpōla, ae, ᾱ. (porulus-colo) Ποπλικόλας (κυρίως ὁ δημοκλήτης).

porlus, ἱδ. populus.

pōrosce, porosceisse, ἱδ. posco.

Porraea, ae, θ. Πορραία.

Porraeus, ι, ᾱ. Πορραίος.

+pōrūlābūlis, ο, φθαγῆς. 'Οδ.

pōrūlābūndus, a, um, περὶ πᾶν. Διδ.

pōrūlāris, ο, (populus) δημοτικὸς, τοῦ δήμου. p. strepitus, ὁ ἄρμος τοῦ δήμου, laus popularis, ἡ πρὸς τοῦ δήμου ἐκτίμησις. p. autē, ἡ παρὰ τοῦ δήμου εὐνοία. p. civitas, ἡ δημοκρατία. 2) δημοτικὸς, δημοῦχος, κοινός. popularia verba, δημοῦχος, κοινὰ, χωδαῖα ῥήματα. 3) δημοτικὸς, φιλόδη-

μος, χαριζόμενος τῷ δήμῳ. p. consilium δημοτικόν, φιλόδημος ὕπατος. p. vis, δημοτικὸς, φιλοπολίτης, δημοκλήτης. 4) δημοτικὸς, φιλόδημος, κεχαρισμένος τῷ δήμῳ. nomen censorium papium laet factum est, τὸ τῶν τιμητῶν ὄνομα φιλόδημον ἐγένετο. 5) ἐπιχώριος, ἐγγώριος, πατριώτης, πατριώτης. p. oliva, ἐγγώριος ἐλαία. p. carmen, ἐπιχώριον ᾄσμα. οὐσ. -tis, is, ᾱ. ὁ πατριώτης, δημότης, πολίτης. tuus p. ὁ σὸς πατριώτης. 6) ἐταῖρος, μέτοχος, κοινωνός. sceleris, conjurationis populares, οἱ τοῦ κακοῦ γήματος, τῆς συννομασίας κοινωνοί.

pōrūlāritas, atis, θ. (popularis) τὸ πατριωτικόν. 2) τὸ δημοτικόν, φιλόδημον, ἡ φιλοδημία.
pōrūlārīter, ἐπὶ δημοτικῶς, κοινῶς, χωδαῖως. 2) δημοτικῶς, δημοκρατικῶς, φιλόδημῶς. ἐπὶ κακοῦ δημοκαγωγικῶς, στασιαστικῶς.

pōrūlātio, ὄνις, θ. (popular) πύρ-
υθσις, λεηλασία. 2) πυρᾶ, λύμπη, βλάβη.

pōrūlātor, ōris, ᾱ. (poror) λη-
στής, πυρῆτης, λεηλάτης.

*pōrūleus, a, um, (2. populus) λευκίνος, αἰγείρινος.

*pōrūlifer, ēra, etum, (2. popu-
lus fero) λευκὸς ἢ αἰγείρους φέρων.

pōrūliscitum, ι, οὔ. (1. populus
scitum) ψήφισμα δήμου.

pōrūlo, anī, utum, are, (ὡς τὸ πολλὰ ἐν τῷ παθ.) εἰτε pōrūlor, a-
tus, anī, alqd, ληΐζεται, πορῶ, δηλ.
ληλατῶ τι. regionem, χώραν. autē
ferro et igni, τέμνειν καὶ καίειν τοῦ
ἀγροῦς. formam populatur aetas, τῇ
μορφῇ ληΐζεται, φθείρει, λυμαί-
νεται ἡ ἡλικία. — παθ. populari, πο-
ρῶσθαι, ἐρημοῦσθαι. urbs morbi
populatur, ἡ πόλις ὑπὸ νόσου ἐρη-
μοῦται. 2) alqd, ἀπαρῶ, καθαιρῶ τι.
3) alqd alqd te, ἐρημῶ, στερῶ τί τινα

Pōpūlōniā, αε, θ. Ποπλώνιον, πόλις τῆς Τυρρήνίας. -nii, κ. -nienses, ἄ. Ποπλώνιοι.

pōpūlor, αἰ, ἴδ. populo.

1. **pōpūlus** (Πλ. populus), ἰ, ἄ. (πολύς) πόλις, πολιτεία, δῆμος (ἅπαντες οἱ τῆς αὐτῆς πολιτείας κοινῶνσι), ἔθνος. p. Romanus, τὸ ἔθνος τῶν Ῥωμαίων. 2) δῆμος. senatus populusque Romanus, ἡ βουλὴ (εἴτε σύγκλητος) καὶ ὁ δῆμος Ῥωμαίων. 3) ἀντὶ τοῦ plebs, ὁ δῆμος, οἱ δημοτικοί, ὁ ὄχλος, οἱ πολλοί. 4) λαός, ἔθνος, πλῆθος.

2. *† **pōpūlus**, ἰ, θ. λεύκη, αἰγίριος. p. alba, λεύκη.

porca, αε, θ. (porcus) ἡ χοίρις, ὅς, οὗς.

porcella, αε, θ. (ὕποκ. τοῦ porca) χοιρίδιον, δελφάκιον. Πλ.

porcellus, ἰ, ἄ. (ὕποκ. τοῦ porcus) χοιρίδιον, γρυλλίον, δελφάκιον.

porcūnārius, ἰῖ, ἄ. (porcus) χοιρώλης. Πλ.

porcūna, α, um. (porcus) χοίρειος, χοίρις, τοῦ χοίρου. porcina, αε, θ. (ὕπον. caro) τὸ χοίρειον κρέας.

Porcius, α, um, Πορκίος, τοῦ Πορκίου. Porcius, ἰῖ, ἄ. ὁ Πορκίος. Porcia, α, θ. ἡ Πορκία.

porcūla, αε, θ. (ὕποκ. τοῦ porcus) χοιρίδιον, ἡ χοίρις.

porcūlus, ἰ, ἄ. (ὕποκ. τοῦ porcus) χοιρίσκος, χοιρίδιον, δελφάκιον, γρυλλός.

porcus, ἰ, ἄ. (ἐκ τοῦ ἑλλ. πέρκος = χοίρις, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἄττι-κοῖς κατὰ Οὐάβρωνα) χοίρις, δελφάς. porcus foetina, ἡ χοίρις.

porgite, **porgitur** = **porrigite**, **porrigitur**, ἴδ. 2. porrigo.

Porphyrion, οἰς, ἄ. Πορφυρίων. **porrectio**, οἰς, θ. (porrigo) [σπ.] ἔκτασις, ἀνάτασις.

porrectus, α, um, μ. (ἀρχ. κ. ματ.) σ. (ματ. τοῦ porrigo) ἐκτεταμένος,

μακρός. p. frons, τὸ κεχλασμένον εἶτε ἱλαρὸν μῦθῳ.

porricio, rectum, ὄρε, (ἀντὶ pro-jicio) extra in fluviū, in mare, ἐμ-δύλλω τὰ σπλάγγνα τοῦ ἱερείου εἰς τὰ κύματα, εἰς τὴν θάλασσαν.

1. **porrigo**, ἰνίς, θ. πιτυρίαις, λεπίς, εὐχῶς.

2. **porrigo**, rectum, ἔρο, (por = per x. rego) aliquid, προτείνω, ἐκτείνω τι. manus, προτείνειν, ἐκτείνειν τὴν χεῖρα. ens, ἐκτείνειν τὸ σέλος. brachia caelo, ἀνατείνειν τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν. aciem, παρατείνειν, ἐκτείνειν τὴν φάλαγγα. locus porrigitur, ὁ τόπος ἐκτείνεται, ἐκτεταταί, παρατείνεται. urbs porrecta in dorso, πόλις ἐκτεταμένη ἐπὶ ὄχλου. porrectus in pala, ἐκταθείς ἐν ἀγυρί, somnus porrectus, ἐκταθείς, καθυδών. porrectus, ἐσθ' ἔτε ὁ ἐκταθείς, ὁ ἀποθανών. morbus porrigitur, ἡ νόσος μὴκύνεται. p. syllabam, ἐκτείνω συλλαβήν. p. manus ad aliquid, ὀρέγουμαι τινος. 2) alui aliquid, προτείνω, ὀρέγω, προσφέρω τι τινι. alui dextram, προτείνειν τινὶ τὴν δεξιάν. munera alui, προσφέρειν τινὶ δῶρα. gladium alui, ὀρέγειν τινὶ τὴν μάχαιραν. 3) aliquid, καταβάλλω, καταστρώνω τινα.

porro, ἐπὶ, π ὁ ῥ ῥ ῶ, πρῶτα. p. habito, πέζζω, πρῶτα εἰκῶ. p. ire, πέζζω, πρῶτα ἰέναι. egere, ἀγειν. 2) τὸ λοιπόν, τοῦ λοιποῦ. amo ei amabo porro, φιλῶ καὶ φιλήσω τοῦ λοιποῦ. fac eandem ut sis p. ἴσθι ἡ αὐτὴ καὶ τοῦ λοιποῦ εἴτε τὸ λοιπόν. porro loquere, πρὸς: καὶ εἰπέ. 3) εἴτα, λοιπόν, οὖν, ἐπειτα.

porrum, ἰ, οὔ. εἴτε porros, ἰ, ἄ. πρῶτον. ὄρ.

Porsena (-sina, -siona, -sinna) κ. Porsenna, αε, ἄ. Πορσένης, Πορτῆνης.

porta, αὐ, θ. (πόρτος) πόλη, πόλαι, (τῆς πόλεως, τοῦ στρατοπέδου, περιβάλλον, ἔσθ' ὅτε καὶ τοῦ ναοῦ, κττ.) 2) πόλη, θύρα, εἰσόδος, δίοδος, πύρρος, πόρτος. 3) πόλαι, τὰ στενά.

portatio, ōnis, θ. (σπ.) κομιδή, μετακομιδή, ἀγωγή.

portendo, ndi, ntum, ěre, (porro = pro-tendo) αἰσθ, προσσημαίνω, σημαίνω, ἐπισημαίνω τι. res futurae dormientibus portendantur, τὰ μέλλοντα τοῖς καθεύδουσι προσσημαίνεται, σημαίνεται. victoria portendit se omnibus, ἡ νίκη ἐν οἰωνοῖς προσσημαίνεται. dei portendunt auspicia, οἱ θεοὶ πέμπουσιν οἰωνούς. dii portendunt clarum fore hoc caput, οἱ θεοὶ σημαίνουσιν, ἔνδοξον εἶναι τὴν κεφαλὴν ταύτην.

+portentificus, α, um, (portentum-facio) τερατογάρ, τερατώδης. Ὁδ. [τεράστιος.

portentiſsimus, α, um, τερατώδης, portentum, ι, εὐ. (portendo) τὸ σημαίνειν, διοσημαίνειν. 2) σημαίνον, θαῦμα, τέρας. [porticus] στοίδων. Κικ.

+porticulus, αῦ, θ. (ὕποκ. τοῦ porticus, us, θ. (porta) στοά. 2) πρόστων, περιστύλον. 3) Στοά, οἱ Στοῖκοι (φιλόσοφοι).

portio, ōnis, θ (pars, μέρος) μέρος, μοῖρα, μέρος. magna mortalium portio, μέγα μέρος τῶν ἀνθρώπων. cognus portioneibus dividere, τὴν βασιλείαν κατὰ μοῖρας διαιρεῖν. quota portio? πόση μοῖρα; πόσον μέρος; p. hereditatis, τὸ μέρος, ὁ κληρὸς. aequis portioneibus, ἰσμερῶς. 2) λόγος, ἀναλογία. portione, pro portione, κατὰ λόγον, ἀνὰ λόγον, ἀναλόγως, κατὰ τὴν ἀναλογίαν. homo portione maximum cerebrum habet, ὁ ἄνθρωπος κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους (ἀναλόγως τῷ μεγέθει) τὴν μέγιστον ἔχει τὴν ἐγκεφαλίαν.

+porticulus, ι, α. ὑπόκον, ἔσθ' ὅτε καλεῖσθαι τοὺς κωπηλάτας ἐκελευεν. Πλ.

1. portitor, ōris, α. (porta) ἐπιλημανιστής. 2) συνήθως: τελώνης.

2. portitor, ōris, α. (porta) περιστάτης. porto, avi, atum, are, (πέρω, πέρωνω) αἰσθ, κομίζω, βαστάζω, φέρω τι. panem humeris, τὸν ἄρτον ἐπὶ τῶν ὤμων. aliam Romam, κομίζειν τινὰ εἰς Ῥώμην. vehiculo portati, ἐπὶ ὄχηματος ὀχεῖσθαι, κομίζεσθαι. p. auxilla, βοήθειαν φέρω. nuntium ad aliam, κομίζω, φέρω τινὲ ἀγγελίαν. venti nubila portant, εἰ ἀνεμοὶ τὰ νέφη βαστάζουσιν, φέρουσιν, ἄγουσιν. timorem aliam p. φέρειν τινὲ φόβον, ἐμποῖω.

portorium, ii, εὐ. (portus) διαχώριον, παραχώριον, τελωνεῖον, τέλος. portula, ae, θ. (ὕποκ. τοῦ portus) [σπ.] πολίς.

Portunus, ι, α. (portus) Παλιμίων, θεὸς τῶν λιμένων.

portuſſimus, α, um, μ. σ. (portus) πολυλίμενος. 2) κύλιμενος, εὐεργετός.

portus, us, α. (πόρτος) λιμὴν. 1) porta solvere, exire, proficisci, ἀπαίρειν, ἀναγεσθαι ἐκ τοῦ λιμένος. portum tenere, capere, occupare, in portum intrare, εἰς τὸν λιμένα κατελθεῖν, κατὰγεσθαι, καταίρειν. navim in portum compellere, εἰς τὸν λιμένα ὀρμίζεσθαι. 2) ποιητ. τὸ στόμα, ἡ ἐκβολὴ ποταμοῦ. 3) μεταφ. ὁ λιμὴν, ἔρμος, ἡ καταφυγή, ἡ ἀσφάλεια, τὸ ἀσφαλές.

Posui, ι, α. Πόρτος. Κουρτ.

posca, ae, θ. (πῶ) [ἀρχ. κ. μεταφ.] τὸ δέυκρατον, ποτόν.

posco, rēposci, ěre, aliquid ab aliquo. aliquid aliquid, αἰτῶ τι παρὰ τινος, τι τινα. argentum ab aliquo, ἀργύριον παρὰ τινος. aliquid pretium, αἰτεῖν τινα τὸν μισθόν, τὴν τιμὴν. veniam

peccatis, αἰτήσασθαι συγγνώμην τοῖς
μαρτυράσιν. pacem te poscimus,
αἰτεῖσθαι σε εἰρήνην. sibi
vitorem poscere, αἰτεῖν θυγατέρα εἰς
ἐχθρὸν. poscimus ut fiat, αἰτεῖσθαι
ἵνα γένηται. poscunt maioribus oculis,
ἀντιδιδόναι ἐν μέτεσι ποταμίοις ποιεῖν.

posceor alqd, αἰτεῖσθαι τι (ὑπὸ τινος).
poscor, προκαλεῖται με, καλεῖσθαι (ἔπει, τι-
μῶν, παύσαι κτ.). poscit Aeneam
in proclia, προκαλεῖται τὸν Διὸς υἱόν
εἰς μάχην. populus poscit alqm, ὁ
ἄλλος αἰτεῖ τινα ἐκδοτὸν, ἐκτελεῖ τινα.
quantum poscit, ὅπως ἀποδίδεται,
ποσῶν. p. deos, αἰτεῖσθαι, ἐπικαλεῖ-
σθαι τοὺς θεούς. 2) ἐχθρῶ, ἐχθρῶ τι
κατανοῶν, τὰς αἰτίας. 3) ἐχθρῶ, βούλο-
μαι τι, alqd facere, ποιεῖν τι.

Posidonium, ii, α. Ποσειδώνιος.
Posidonia, omis, ἡ. (pono) θέσις. 2)
p. soli, τὸ ἀλίκον (τῶν οὐρανῶν).
posidior, oris, α. [son.] κτιστής.
posidiora, ὁ. (pono) [son.] θέσις.
1. positus, α, um, ἴδ. pono.

2. positus, us, α. (pono) θέσις.
posuicio, omis, ὁ. (posideo) κτή-
σις, κατοχή, deicere alqm de pos-
sessione fundi, ἐξωθεῖν, ἐξελθεῖν
τινὰ τῆς κατοχῆς τοῦ χωρίου. esse
in possessione rei, κατεχεῖν τι. 2)
κτιστής, κτήμα, χωρίον. possessiones
habeo in loco, κτήματα ἔχω ἐν τόπῳ.
+ possessioneilla, ae, ὁ. (ὑπὸ τοῦ
possessionis) κτημάτων, χωρίδιον. Kek.
posseor, oris, α. (posideo) κτή-
σις, δεσπότης τινός, ὁ κατέχων, κα-
τεχόμενος, ἔχων τι.

posseus, a, um, ἴδ. posideo.

posideo, sēdi, essum, ēre, (poi-
is a. sedeo) alqd, κέκτησθαι, κατέχω,
ἔχω, νόμιμαί τι. p. agrum, ἀγρὸν
κέκτημαι, ἔχω, νόμιμαί. Italiam,
κατέχω τὴν Ἰταλίαν. vinu, ἔχω δύ-
ναμιν, ingenium, κέκτημαι ψυχὴν.

possīdo, sēdi, essum, ēre, (poi-is
a. sīdo) alqd, κέχωμαι, καταλαμβάνω
τι. possessus, a, um, κατεληγμένος,
κρατηθείς, κατεχόμενος. regio pos-
sessa ab alio, χώρα κατεχόμενη ὑπὸ
τινος. possessus amore, κατεχόμε-
νος ὑπὸ ἔρωτος.

possum [ēre, potissimum, potesim,
potesse, ἀντί possum, possim, posse,
a. possiem, possies, possiet ἀντί pos-
sim, possis, possit], pōtūi, posse,
(potis-sim) δυναμῶμαι. possum alqd
facere, δύναμαι, δυνατός εἰμι, οἷός
τε εἰμι ποιεῖν τι. videre non pos-
sum, οὐ δύναμαι, ἀδυνατός εἰμι, ἀ-
δυνατῶ ἔρην. quantum potes, ὅσον
δύνασαι. quam possum maxima voce
dico, ὡς δυνατόν εἶπε ὡς δύναμαι
μεγάλῃ φωνῇ λέγω. potest fieri, ul
fallar, δυνατόν ἐστίν, εἶν τέ ἐστιν,
ἐνδέχεται ψευδεσθαι με. fieri non
potest, ul eum non cognoris, ἀδύ-
νατόν ἐστι μὴ οὐκ ἐγνωκέναι σε ἐκεί-
νον. facere non possum ul non dem
εἶπε quin dem εἶπε non possum non
dare, οὐκ ἐστίν ἐπὶ οὐ δώσω, οὐ
δύναμαι, εὐχ οἷός τ' εἶμι μὴ οὐ δοῦ-
ναι. —ul potest (ὑπὸν, fieri), ὡς δυνα-
τόν, κατα τὸ δυνατόν. non potest,
οὐ δύναται, ἀδυνατόν ἐστιν, οὐκ ἐν-
δέχεται. quantum potest, ὅσον δύνα-
ται, ὡς εἶν τε, καθ' ὅσον ἐνδέχεται.
2) δύναμαι, δυνατός εἰμι, ἰσχύω.
plus potest, πλέον δύναται, δυνατώ-
τερός ἐστι. qui apud me plurimam
possumt, οἱ παρ' ἐμοὶ πλείστον δύ-
νάμενοι. possumt oculi, caput, δύ-
ναι, ἰσχυροῦσιν, ὑπαινοῦσιν ἐφθαλ-
μοί, κεφάλῃ κτ. 3) χρῆναι, δεῖν.
quod facere potuisti, ὅπερ ἐχρῆν (ἔδει)
σε ποιεῖν. vitius quam potuit, ὥτ-
τον ἢ ἐχρῆν. potens, ntis, ἴδ. potens.
post, a) ἐπὶ. (ἐκ τοῦ θέμ. pos,
συναρκ. pas, ἀλθανιστί πάς, πρὸ-
pone) 1) χρονικῶς ὕστερον. paulo

post eīte post paulo, ελίγῳ εἴτε ἄλιγον ὕστερον. multo p. εἴτε p. multo, πολλῷ εἴτε πολλῷ ὕστερον. multo postquam (εἴτε post-quam) tu discossi. εἴ, πολλῷ χρόνῳ ὕστερον ἢ οὐ ἀπῆλθες, non ita multo post, οὐ πᾶν πολλῷ ὕστερον. multis annis p. εἴτε multis p. annis εἴτε p. multis annis, πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον, ὕστερον πολλοῖς ἔτεσι. post accidit quam dedi, ὕστερον συνέβη ἢ ἔδωκα. p. deinde, ἔπειτα ὕστερον, εἴτε εἰς ἡ. 2) τοπικῶς· ἐπισθεν. post curvavit, ἐπισθεν κυρτοῦσθαι. p. erant, ὕστερον εἴτε ἐπισθεν ἦσαν. p. suāte, ὕστεροι ἐγένοντο εἴτε ἦσαν, ὑστερίσαν. — 6) post, πρὸθ. μετ' αἴτ. μετὰ τι, ἐπὶ τινι, ὕστερόν τινος. aliquot post menses, μετὰ τινὰς μῆνας. p. Brutum praconsulem, μετὰ τὴν ἀνθοπατεῖαν τοῦ Βρούτου. sexennio post hanc miseriam, ἕκτω ἔτει εἴτε ἔξ ἔτεσιν ὕστερον τῶν συμφορῶν τούτων. p. diem tertium, μετὰ τὴν τρίτην ἡμέραν. p. vinā, μετὰ τὸν οἶνον, μετὰ τὴν τοῦ οἶνου πόσιν. p. devictum Hannibalem, μετὰ Ἀννίβαν ἡττηθέντα, μετὰ τὴν τοῦ Ἀννίβα ἡτταν. p. hanc urbem constitutam, ὕστερον ἢ ἐκτίσθη ἡ πόλις αὕτη. p. hominum memoriam, ἐφ' ὅσον ἀνθρώπων μνήμη ἐρικνεῖται. decessit post annum quartum, quam expulsus fuerat, ἐτελεύτησε τέταρτον ἔτεσιν ὕστερον ἢ ἐξεβλήθη. post ea εἴτε postea, ὕστερον τούτων, ὕστερον, μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τούτοις. 2) ἐπισθεν τινος. post castra, ἐπισθεν τοῦ στρατοπέδου. 3) μετὰ τινά, ὕστερόν τινος, ἐν ἐλάττω τιμῇ. erat Lydia post Chloen, ἦν ἡ Λυδία ὑστέρᾳ τῆς Χλόης εἴτε μετὰ τὴν Χλόην, ὑστερίᾳ τῆς Χλόης.

postea, ἐπὶθ. (post-ea) μετὰ ταῦτα ἐπὶ τούτοις, ὕστερον. multo postea, πολλῷ ὕστερον. brevī p., βραχέϊ χρό-

νῳ ὕστερον. deinde p., ἔπειτα μετὰ τούτου, ἔπειτα ὕστερον. p. aliquantio, χρόνῳ τινὶ ὕστερον. 2) ἐπὶ τούτοις, εἴτα, ἔπειτα. 3) postea quam eīte posteaquam, ὕστερον ἢ, ἔπει, ἐπειδὴ posteaquam, ἰδ. postea.

posteritas, αἵα, θ. (posterus) ὁ μέλλον χρόνος, τὸ μέλλον. in posteritatem, εἰς τὸ μέλλον. 2) εἰ ἐπιγενόμενοι, ἐπιγενόμενοι, οἱ ὕπαικο, (γενεαὶ) εἰ μεταγενέστεροι. 3) το ἐπιγενόμενον γένος, ἡ γενεά. 4) ἡ εἰς τὰς, τὰ εἰς, τὰ ὑπερέχοντα.

posterus, era, erum, [post] (ἡ ἐν. ὢν. τοῦ ἀρσ. ἀχρηστος.) ὕστερος. posteri, εἰ. εἰ ὕστερον, εἰ ἐπιγενόμενοι, ἐπιγενόμενοι, ἀπὸ γεννη. postea dic, τῇ ὑστεραίᾳ. in posterum diem, εἰς τὴν ὑστεραίαν. postero anno, τῷ ὑστεραίῳ ἔτει. postero die, quam illa erant acta, τῇ ὑστεραίᾳ ἢ (ἡ ἡ) ταῦτα ἐγένοντο. in posterum, εἰς τὴν ὕστερον χρόνον, τὸ λοιπὸν, τοῦ λοιποῦ. 2) ὕστερος, ἐλάττω, ὑστερίων. — 6) συγκρ. posterior, ius, ὕστερος, ἐν. prior posterior conjungitur, τῷ πρότερον τὸ ὕστερον συναπτεται. posteriores cogitationes sapientiores, εἰ δεύτεραι φροντίδες σοφώτεραι. posterius, ὕστερον. 2) ὕστερος, ὑστερίων, ἐλάττων, δεύτερος. vitam posteriorem libertate ducere, τὸν βίον ἐν ἐλάττωι τῆς ἐλευθερίας θέσθαι. 3) ἐπίσθιος. pedes posteriores, εἰ ἐπισθιοὶ πόδες, οἱ ἐπισθεν πόδες. posteriora, οὐ. τα ἐπισθεν. — γ) ὑπερθ. postremus, a, um, ὕστατος. postremum munus, ἡ ὑστάτη τιμὴ, τὸ τελευταῖον ἔργον, ἡ κηδεῖα. postremus in proelio, ὁ ὑστάτος εἴτε ὀσγάτος ἐν τῇ μάχῃ. in postremo libro, ἐν τοῖς ὀσγάτοις τοῦ βιβλίου. postrema, τὰ ὕστατα, ὀσγάτα, τελευταῖα. — postremum, ad postremum x. postremo, ἐπὶθ. ὕστατον, τελευταῖον, τέλος. 2) ὕστατοι.

φαυλότατος. 3) ἔσχατος, μέγιστος. lascivū postrema, ἡ ἔσχατη εἴτε μεγίστη ἀσέλγεια. malorum postremum, τὸ ἔσχατον, τὸ μέγιστον τῶν κακῶν. — postūmus, a, um, ὕστατος, τελευταῖος. 2) ὅσιος. postumus, ἀδόφιστος, ἀψιγενής, ἢ κατὰ τινος· ἐψιγενόμενος μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν.

post-fero, ferro, alqd alicui, ὕστερον ἡγοῦμαι εἴτε ἐν ἐλάττονι τίθεμαι τί τινος.

+ post-gerō, gerō, alicui, d. ὁ ἐπιγιγνόμενος, ἐπιγενόμενος, ἀπίγονος. Or. post habeo, ui, ūtum, ēre, alqd ἢ alqd alicui, ὕστερον ἡγοῦμαι, ἐν ἐλάττονι τίθεμαι τίνα ἢ τί τινος.

post-hac, ἐπὶ μετὰ ταῦτα, ὕστερον. post-ibi, ἐπὶ, ἐπειτα. Πλ.

posticūlum, i, cū. (ὕπεκ. τοῦ posticum) τὸ ὀπισθεν εἰκίδιον. Πλ.

posticus, a, um, (post) ὀπισθιος. postica pars aedium, τὰ ὀπισθεν τῆς εἰκίας. posticum, cū. ἢ ὀπισθεν θύρα, τὸ ψευδοθυρον, ἢ παραθυρον.

postlūdā, ἀρχ. = postea. Πλ.

+ postlūna, ae, ō. ὑπερλίς. Πλ.

post-illā, μετ' ἐκείνη, μετὰ ταῦτα.

postis, is, d. παραστάς, ρηϊά, σταθμός. 2) ποιητ. postea, πλ. ἢ θύρα, πύλη, αἱ πύλαι.

postliminium, ii, cū. (pest-limen) καὶ ὁδός, ἢ τῆς πολιτείας ἀνάκτησις, ἢ εἰς τὴν πολιτείαν ἀποκατάστασις.

2) postliminio, ἐπὶ ὕστερον, πάλιν.

postmeridiānus, id. pomeridianus.

post-mōdo εἴτε (Διδ.)-dum, ἐπὶ ὕστερον, ἐπειτα.

+ post-partos, ōris, d. ὁ ὕστερον κηρύτμενος ἢ κηκτῆμενος. Πλ.

post-pono, ōni, ōitum, ēre, alqm ἢ alqd alicui, ὕστερον εἴτε ἐν ἐλάττονι τίθεμαι τίνα ἢ τί τινος.

post-princeps, a, um, cū. ἀρχ. τὰ μετὰ τὴν ἀρχὴν, πρίνδης, προχωρήσεις, προκοπή.

+ post-pūto, avi, atum, are, alqm ἢ alqd alicui, ὕστερον εἴτε ἐν ἐλάττονι ἡγοῦμαι τίνα ἢ τί τινος. Ter.

post-quam, ὕστερον ἤ. undecimo die post quam discesseram, τῇ ἑνδεκάτῃ ἡμέρᾳ ὕστερον ἢ (ἢ ἤ) ἀνεχώρησα. p. ius sum, ἀρ' οὐ, ἐξ οὗ σὲ εἶμι. 2) ἐπεὶ, ἐπειδὴ. ὥς. fecit, venit, dixit, ἐποίησεν, ἤλθεν, εἶπεν.

3) ἐπειδὴ, ἐπειδὴ περ, διότι. video, ὁρῶ, videbatur, ἑδόκει.

postremo, postremus, id. posterus.

postridie (ἀρχ. x. -duo), ἐπὶ ὕστερον (postero die) τῇ ὑστεραίᾳ, τῇ ἑτέρᾳ. nupte, τῇ ὑστεραίᾳ πρὶν p. quam discessi, τῇ ὑστεραίᾳ ἀπ' ἧς (ἢ ἣ) ἀνεχώρησα. ludos, calendas, τῇ ὑστεραίᾳ τῶν ἀγώνων, τῶν καλαινῶν. p. ejus diei, τῇ ὑστεραίᾳ τῆς ἡμέρας postriduo, id. postridio. [ταύτης.

+ post-seribo, psi, ptum, ēre, alqd alicui, γράφω τι μετὰ τι. Tax.

postulatio, ōnis, ō. (postulo) αἰτησις, αἰτωσις, αἰτήμα. 2) ληΐσις, δίκης, καταλήψεις, κλήσεις. 3) κατηγορία.

postulatum, i, cū. (postulo) [ὥς τὴ πολλὰ ἐν τῷ πλ.] τὸ αἰτήμα, ἡ αἰτησις. [(postulo) κατηγορία.

+ postulatus (ἀρ. -tu. Διδ.), d.

postulo, avi, atum, are, (posco) alqd ab alqo, ἀπαίτω, ἀξιώ, αἰτώ τι παρὰ τινος, αἰτώ τι τίνα. auxiliū, αἰτεῖν βοήθειαν. veniam, αἰτεῖσθαι συγγνώμην. tempus alqd postulati, ὁ καιρὸς ἀπαίτεῖ τι, δεῖται τινος. p. al alqo, ut faciat, αἰτώ εἴτε ἀξιώ τινα ποιῆσαι τι. p. ut mihi concedas, ἀξιώ σε ἐμολογῆσαι μοι. legatos ad eum mittit postulatum, ne hostis fieret, πρόσθεις πρὸς ἐκεῖνον πέμψας ἀξιοῦ μὴ πολέμιον γενέσθαι. a meis me amari p. ὑπὸ τῶν ἐμῶν ἀγαπᾶσθαι ἀξιώ. orationes me (ἀλλοι; a me) postulat (Κικ.).

αἰτεῖ με τοὺς λόγους. 2) ἀξιῶ, ζη-
τῶ, βούλομαι. incerta certa facere,
τὰ ἀδόξα βέβαια ποιεῖσθαι. 3) p.
alqm de alqm re εἴτε alcjs rei, λαγ-
χάνω τινὶ δικὴν τινός, ἄγω τινὰ εἰς
δικήν. alqm impietatis reum, λαγ-
χάνω τινὶ ἀσεβείας δικήν.

Postūmianus, a, um, Ποστομια-
νός, τοῦ Ποστομίου.

Postūmius, a, um, Ποστομῖος,
Ποστομῖος, τοῦ Ποστομίου. Postumius,
ē, ὁ Ποστομῖος εἴτε Ποστόμιος.

postūmus, a, um, ἴδ. posterus.

Postvorta, ae, θ. νόμῳ τις ἀδελ-
φῇ τῆς Antevorta. 2) θεὰ τις πρι-
σταίης ἐν τῷ δικαστηρίῳ τεκνω.

pōtātio, ōnis, θ. (poto) πόσις, πόσις.

pōtātor, ōris, 2. πότης.

pōte (οὐδ. τοῦ potis), pote est,
δυνατὸν ἐστὶ. quam pote, ὡς δυνα-
τόν. quid p. simplicius? τί δύνανται
ἀπλοῦστερον εἶναι; non p. minoris,
ἀδυνατὸν ἐλάττωτος ἀποδέσθαι.

pōteus, utis, m. s. κ. ὅπ. (potis-
ens, possum) alcjs rei, δυνάμενός τι.
volandi, δυνάμενος εἴτε δυνατός πύ-
τεσθαι. officiandi, δυνάμενος ἐνεργ-
γεῖν. armorum tenendorum potens,
ὄπλα φορεῖν δυνάμενος. 2) δυνάμενος,
δυνατός. civitas, πόλις μέγα δυνα-
μένη, δυνατή, ἰσχυρά. civis, πολίτης;
δυναστεύων, μέγα δυνάμενος, δυνα-
τός. potens apud alqm, δυνάμενος,
μέγα δυνάμενος παρὰ τινι. arma po-
tentiora, ἰσχυρότερα, κραίτετρα ὅπλα.
potens armis, pecuniā, δυνατός ὅπλοις,
χρήμασιν. 3) alcjs rei, ἐγκρατής,
κρατῶν, κύριός τις. diva potens
Cypri, ἡ θεὰ ἡ κρατοῦσα εἴτε κυρία
τῆς Κύπρου. rerum omnium potens
Jupiter, Ζεὺς ὁ παντοκράτωρ, ὁ πάν-
των κρατῶν. potens ipse, κρατῶν,
ἐγκρατής τῆς ἐργῆς. mentis, θαυτοῦ
κρατῶν, σωφροσῶν, φρονήτης. τοῦ
πραΐς, τυγλὼν τῆς εὐχῆς, τῆς εὐρήνης.

4) ποιητ. potens jussi, ἀποτελέσας
εἴτε ἐπιτελέσας τὸ προσταχθέν. 5)
ἐνεργῆς, ἐνεργητικός, δραστήσιος. her-
ba contra εἴτε adversus morbum po-
tens, βοτάνη ἐπικουροῦσα τῇ νόσῳ.

pōtentlātus, us, ā. (potens) [σπ.
κ. μόνον κατ' ἄν., γεν. καὶ ἀφ. πῶς
ἔν.] δυναστεία. 2) δύναμις.

*pōtentler, ἐπιθ. (potens) ἐνε-
ργῶς, ἰσχυρῶς. 2) κατὰ δύναμιν, κατὰ
δύναμιν, κατὰ τὴν δυνατόν.

pōtentia, ae, θ. (potens) δύναμις,
τὸ δυνασθαι. 2) δύναμις, δυναστεία,
τὸ μέγα δυνασθαι. 3) ἐν τῇ ἱατρικῇ
ἡ δύναμις, ἐνέργεια. herbae, τὰς
βοτάνης.

pōtērium, ii, cō. ποτήριον. Πλ.

pōtēssē, pōtēssimī, ἴδ. possum.

pōtestas, ātis, θ. (possum) δύνα-
μις, ἐξουσία, κράτος, κύρις. habet
potestatem vitae necisque in alqm,
κύριός ἐστι τῆς τοῦ ζῶντος καὶ τοῦ θ-
νάτου τινός, κύριός ἐστι θανατοῦναι
τινα. sum in alcjs potestate, ὅπ-
χειρίς τινὶ εἰμι. in mea potestate
sum, αὐταξουσίός εἰμι. est in po-
testate mea ut faciam, ἐξουσία ἐστὶ
μοι, ἵπ' ἐμοὶ ἐστὶ ποιεῖν τι. in po-
estate mentis esse, θαυτοῦ κρατεῖν.
exit de εἴτε ex potestate, ἐκέρχεται
τοῦ θαυτοῦ, ἐκέρχεται ἐγκρατῆς θαυτοῦ
ἐστὶ. Thessaliam in potestatem The-
banorum redigere, τὴν Θεσσαλίαν
τοῖς Θεβαίοις ἐποχεῖριον ποιεῖν. 2)
praetoris p., στρατηγική δύναμις,
εἴτε ἐξουσία. potestatem gerere, ἡ
δύναμις εἶναι, ἀρχὴν ἄρχειν. Σπ.
potestas, εὐθ' ἐστ' ἡ ἀρχή, ὁ ἄρχων.
3) δύναμις, εὐσία. 4) ἐν τῇ ἱατρικῇ
ἡ δύναμις, ἐνέργεια. herbae, βοτ-
άνης. 5) ἐξουσία. dare εἴτε facere
alcui potestatem dicendi, faciendi,
δίδδναι, ποιεῖν τινι ἐξουσίαν τοῦ λέ-
γειν, τοῦ ποιεῖν εἴτε λέγειν, ποιεῖν
liberius vivendi fuit ei potestas.

ἐλευθερώτερον βιῶναι ἔξῃν αὐτῷ. *facere sui potestatem*, παρέχειν ἑαυτὸν (εἰς λόγους, εἰς μάχην κττ.).

pōlin = *potisne* κ. *potin' es*. 2) *potin* = *potest*? ἴδ. *potis*.

1. *pōtio*, ἴνι, ἴτῳ, ἴρε, (*potis*) ὑποχείριον πειῶν εἶτε ποιοῦμαι. *aliqui servitutis*, καταδουλοῦν, καταδουλοῦναι τινά. *potius est hostium*, ὑποχείριος τοῖς πολεμίοις ἐγένετο. Πλ.

2. *pōtio*, ὄνις, θ. (*potio*) π ὁ σ ι ε, τὸ πίνειν. 2) πόσις, τὸ ποτὼν, πόμα, πῶμα. μεταφ. φίλτρον. *p. medicata*, φάρμακον.

1. *pōtior*, ἴνις, ἴρι, (παρά τοῖς ποιηταῖς τὰ πολλὰ *potitur*, *poteretur*, *poteretur* κατὰ τὴν 3 συζυγίαν, ὃ δὲ Πλ. κ. ἀπαρίμφ. *potirier*) [*potis*] *aliqui* κ. *oleis* *poti*, ἐστ' ὅτε κ. *alqd* κρατῶ τινος, καταλαμβάνω τι. *impedimentis ei castris*, κρατεῖν, κυριεύειν τῆς ἀποσκευῆς καὶ τοῦ στρατοπέδου. *urbe*, *urbis*, *urbem*, κρατῶ, ἐγκρατῶς γίγνομαι τῆς πόλεως. *Spartia* *potili sunt Atheniensium*, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐκράτησαν τῶν Ἀθηναίων. *p. mortis*, καταλαμβάνω τὸ ὄρος, διερχομαι εἰς τὸ ὄρος. *rerum*, κύριος τῶν πραγμάτων γίγνομαι. *erpes potendi* εἶτε *potiendi oppidi*, ἢ ἱλπίς (τοῦ) κρατῆσαι τῆς πόλεως. *p. mortis*, *mortis*, *mortem*, τυγχάνω θανάτου. *enim* εἶτε *enim potitus*, τῆς εὐχῆς τυχών. 2) κρατῶ, κυριεύω τινός, κατέχω τι. *hostes mari potiuntur*, οἱ πολεμιοὶ κρατεῦσιν εἶτε κύριοι εἰσι τῆς θαλάσσης, θαλασσοκρατοῦσι. *potitur rerum* εἶτε ἀπλῶς *potitur*, κύριος τῶν πραγμάτων ἐστί, τὴν ἡγεμονίαν ἔχει, κρατεῖ, δυνατεύει.

2. *pōtior*, ἴνις, συγκρ. (τοῦ *potis*) κρείττων, ἀμείνων. *mors servitute potior*, ὃ θάνατος δουλείας κρείττων. *potior patri*, κρείττων, ἀμείνων τοῦ πατρὸς. *illa potiora ducō*, ἐκεῖνα

κρείττω ἡγοῦμαι. 2) ὕπερθ. *potissimus*, α, um, κράτιστος, ἀριστος. *quid potissimum sit*, quaeritur, τί τὸ κράτιστόν ἐστι, ζητεῖται. *opusculum potissimum*, τὸ κράτιστον, ἀριστον συγγραμμάτων. *potissimī*, ε. οἱ κράτιστοι, δυνατότατοι, κρατιστεύοντες.

pōtis (ἀρχ. κ. ποιητ.), εὐ. κ. *potē*, ἔκλιτ. ἐπίθ. (μ. σ. *potior* κ. ὕπερθ. *potissimus*) [ἐκ τοῦ πόσις ἀντὶ πότις, πότ-νια, ὅθεν δεσ-πότης, δεσποινα ἀντὶ δεσ-πότ-νια], δυνατός. *non potia est facere*, ἀδύνατός ἐστιν, οὐ δύναται, ἀδυνατεῖ ποιεῖν. *potis es*, δυνατός εἰ, δύνασαι. *qui potis est?* πῶς δύναται γενέσθαι; *quid pastores potis sunt?* τί δύναται οἱ ποιμένες; *potin' es?* = *potisne es?* ἢ δύνασαι; δύνασαι; *potin' est* εἶτε ἀπλῶς *potin'*? ἢ δυνατόν; εὐ. *potis est*, πρὸ. *potē*.

potissimum, ἴδ. *potius*.

potissum, ἴδ. *possum*.

Pōtilli, ε. οἱ Ποτίτιοι, ἴδ. *Pinarit*.

pōtito, ἀρε, (ἐκτ. τοῦ *potio*) συχναίως, πίνω, πίνω. Πλ. [*potio*].

potitus, α, um, ἴδ. 1. *potior* κ. 1.

+ *potiuncula*, αε, θ. (ὀποκ. τοῦ

potio) πομάτιον. Σουπ.

potius, ἐκίβ. συγκρ. (τοῦ *potis*) μᾶλλον. *Galliam esse potius Ariovisti quam Caesaris*, τὴν Γαλλίαν μᾶλλον τοῦ Ἀριουίστου εἶναι ἢ τοῦ Καίσαρος. *derugari potius quam ut* εἶτε *quam serviri*, μάχεσθαι αἰρεῖται μᾶλλον ἢ δουλεύειν, τοῦ δουλεύειν τὸ μάχεσθαι κρείττον ἡγείται. *quam potius* = *potius quam*. *magnus homo*, τοῖ *potius summus*, μέγας ἀνὴρ, μᾶλλον δὲ μέγιστος. *potius malle*, μᾶλλον προαιρεῖσθαι. 2) ὕπερθ. *potissimum*, μάλιστα. *et p. illo*, καὶ μάλιστα ἐκεῖνος. *quo p. accedam?* ποῦ μάλιστα τράπωμαι;

Potniae, ἀργα, θ. Ποτνιαί, κόμη

Ποιωτίδας. *Poitiādes equae, αἱ Ποι-
τιᾶδες ἵπποι.

πότο, ἀνι, οἰον (συνήθη. pōtum),
are, (πιδλ. πώνω) πίνω. aquam pota-
tus εἶτε poturus, ὡδωρ πίνμενος.
dare potatum, διδόναι ποιεῖν. cornibus
potant, ἐκ κερμάτων πίνουσι. erapu-
lam p. sic κρασπάλην πίνω. vellera
potantia succum, ἔρρα πίνοντα εἶτε
ἀναπίνοντα τὸ βχυμα. ποιητ. p. bu-
mōn, πίνω ποταμὸν, παροικῶ ποτα-
μὸν. vinum potum εἶτε potatum,
εἶνος ποθεῖς. -potus, ἄνεργ. πίων, πε-
πωκώς. 2) πίνω, συμπεποκώς. -po-
tus, ἄνεργ. πεπωκώς, ὑποπεπωκώς
(κρινῶς πινόμενος). bene potus, εὖ
μᾶλα πίων.

*ῥπότορ, ὄρις, ἄ. (poto) π ὅ τ η ε,
δ πίνων. ποιητ. Rhodani, δ πίνων
ὡδωρ τοῦ Ροδανοῦ ποταμοῦ, τουτέ-
στιν δ παροικῶν τὸν Ροδανόν. aquae
potus, δ ὕδροπότης. 2) πότης, φιλο-
πότης. [φιλοπότης. Φαίδρ.

+πότριν, ἰοίς, ἡ. (potor) π ὅ τ η ε,
πότῖλεντος, α, um, (poto) εὖ μᾶλα
πίων, ὑποπεπωκώς. 2) potulenta,
orum, τὰ ποτά, πόματα.

1. pōtus, α, um, ἴδ. poto.

2. pōtus, us, ἄ. (poto) πόσις. π ὅ
τ η ε. 2) τὸ ποτόν, πόμα, πόμα.

praeo, α) ἐπὶ ῥ. (pro) π ρ ο σ ω, i
εἶτε abī praeo, προηγού, ἡγεύ, προά-
γε δῆ. μεταρ. ὡς πρὸς τι. modestior
nunc est, prae ut dudum fuit,
μετριώτερος νῦν ἐστίν, ἢ πρότερον
ἦν. nihil hoc est prae quam alius
sumtus facit, οὐδὲν τοῦτό ἐστι πρὸς
τὰ ἄλλα ἀναλώματα, παραβαλλόμε-
νον πρὸς τὰ ἄλλα ἀναλώματα. 6) πρόθ.
μετ' ἀφ. πρόσθεν, ἔμπροσθεν, π ρ ὅ
τινος. villa prae se fumen habet, ἡ
ἐπαυλις ἔμπροσθεν ἔχει τὸν ποταμὸν.
prae se agere armentum, ἔμπροσθεν
ἐαυτοῦ ἄγειν τὸ βουκόλιον. liber prae
manibus est, τὸ βιβλίον πρὸ χειρῶν

εἶτε προχειρὸν ἐστίν. 2) prae se ge-
rere, prae se ferre alqd, ἐμφανίζειν,
δηλεῖν τι. amicitia prae se gerit
utilitatem, ἡ φιλία φανεράν παρέ-
χεται τὴν ὠφελειαν. prae se decla-
rant gaudia, ἐν τῷ φανερῷ ἔχουσιν
εἶτε δεικνύουσι τὴν χαρὰν. pugionem
prae se fert, τὸ ἐγγχειρίδιον ἐν τῷ
φανερῷ φέρει εἶτε ἔχει. 3) διὰ τι,
ὑπὸ τίνες. solero prae jaculorum mul-
titudine non videbitis, τὸν ἥλιον διὰ
τὸ πλῆθος εἶτε ὑπὸ τοῦ πλῆθους τῶν
βελῶν οὐκ ὀφείσθαι. prae lassitudine
opus est ut lavem, διὰ τὸν κόπον δι-
με λούσομαι. prae gaudio, ὑπὸ χα-
ρᾶς. prae ira, ὑπ' ὀργῆς. prae stre-
pitu, διὰ τὸν ψόφον. 4) παρὰ τι, πρὸς
τι. Atticos prae se agrestes putat, τοὺς
Ἀττικούς παρ' αὐτὸν εἶτε πρὸς αὐ-
τὸν (πρὸς αὐτὸν παραβάλλων) ἀγροί-
κους νομίζει. prae nobis beatus, πρὸς
ἡμᾶς εὐδαίμων. prae ceteris floret,
παρὰ τοῖς ἄλλοις, ὑπὲρ τοῖς ἄλλοις,
πρὸ τῶν ἄλλων ἀκράζει.

prae-acutus, α, um, ἰξῶς τὰ ἔμ-
προσθεν εἶτε τὰ ἄκρα. 2) ὑπερέξως
ἰξῶται διαφέρων.

prae-alius, α, um, ὑπερῷηλεις,
μᾶλα ὑψηλῆς. 2) μᾶλα βαθύς.

praebeo, ui, itum, ēre, (prae-beo)
aleui alqd, παρέχω τίνι τι. ci-
hum, τροφήν. Aleui naves, παρέχειν,
παρέχεσθαι τινι ναῦς, χορηγεῖν τινι
ναυσί. panem aleui, παρέχειν τινι
ἄρτον, χορηγεῖν τινι ἄρτω. eundem
usum praebet, τὴν αὐτὴν χρῆσαν
παρέχει εἶτε παρέχεται. iertorem,
gaudium, srem, risum, παρέχειν
τρόμον, χαρὰν, εὐπιδία, γελῶτα. ἡ-
quam, παρέχειν τὸ κατὰ χάριος ὡδωρ,
ἐστιᾶν. p. operam reipublicae, εἶς
ἔργα τῇ πόλει ἐπιδείκνυμι. aures di-
ctis. προσέχειν (τὰ ὦτα) τοῖς λεγο-
μένοις. dorsum ascensuro, παρεχειν
τὰ νῶτα τῷ ἀναδησόμενῳ. alqm hosti

ad caedem, προλεσθί τινα τῷ πολέμῳ εἰς θάνατον. se tractandum, παρέχειν ἑαυτῷ χρῆσθαι. se misericordem, ἀποδείκνυναι ἑαυτὸν ἐλεήμονα. se dignum maioribus, ἑαυτὸν ἄξιον τῶν προγόνων παρέχειν, παρέχεσθαι, ἐπιδεικνύναι. p. speciem auri, χρυσοῦ εἶδος παρέχειν. — praebere, σπ. ἀντι: praebere se. (Κικ.)

+ praebibere, bibi, ēre, προσπιῖν. + praebitio, ōis, θ. (praebere) [μετγ.] παροχή, τὸ παρέχειν, χορηγία.

+ praebitor, ōis, ἄ. (praebere) ὁ παρέχων, χορηγός. Κικ.

praebitus, a, um, ἰδ. praebere.

+ praecālidus, a, um, (π.) ὑπέρθερμος, μάλα θερμός.

+ praecalvus, a, um, μάλα φαλακρός. Σουητ.

praecautrix, ōis, θ. ἡ ἐπὶ φθοῖς.

+ praecānus, a, um, προσπόλις, πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου πολίς. Ορ.

praecautus, a, um, ἰδ. praecaveo.

praecāveo, avi autum, ēre, sibi κ. ἀπλῶς praecavere alqd, προσφυλάττωμαι, φυλάττωμαι τι. injurias, venena, ἄδικια, φάρμακα. p. ab iniuriis, προσφυλάττωμαι τὰς ἐνέδρας. ne accidat, φυλάττεσθαι, ὥπως μὴ γένηται. praecautus est opus, δεῖ προσφυλάττεσθαι, προσφυλακτέον. a mio εἰς mihi res praecautus est, πρόνοιαν πεποιήμεαι τοῦ πράγματος. p. alcuī, πρόνοιᾳ τινός.

praecēdo, essi, essum, ēre, προσπαύομαι, προηγούμεαι, προάγω. alqm, προσπαύομαι, προηγούμεαι τινός. 2) alqm, σπ. alcuī, πρῶτον, πρὸνέχω τινός, ἀετῶ, τῇ ἡλικίᾳ.

praecellens, m. σ. κ. ὁπ. (μετγ. τοῦ praecello) προεχών, ὑπερέχων, ὑπερβάλλων.

+ praecello, ēre, προέχω, ὑπερέχω, ὑπερβάλλω. eloquentia, arto, εὐεπειᾳ, τέχνῃ, κττ. alqm, ὑπερέχειν, ὑπερ-

βάλλειν τινά εἴτε τινός. 2) alcuī, ἀρχῶ τινός. 3) alqm alqa re, προέχω τινός τινι, ὑπερβάλλω τινά τινι.

+ praecelsus, a, um, μάλα προέχων, ἀνέχων, ὑπερύψηλος. Οὐίγγ.

+ praecentio, ōis, θ. (praecino) ἡ προφθοῖς, τὰ πρόσσμα. Κικ.

praiceps, cīpitis, [ἀργ. κ. cīpis] (prae-caput) προπετής, ab equo praiceps decidit, ἀπὸ τοῦ ἵππου κατὰ κεφαλῆς ἔπεσε. dare, dejicere, mittere alqm praecipitem de muro, ῥίπτειν εἰς κρημνίζειν τινά κατὰ τοῦ τοίχους. se dare praecipitem, κατὰ κρημνοῦ ῥίπτειν ἑαυτόν. 2) προπετής, ὁρμητικός, τρεδός. praecipites su fugae mandant, προπετῶς ὁρμῶσιν εἰς φυγήν. praiceps fertur, προπετῶς φέρεται. p. ventus, ὁ ἀφοδὸς ἀνεμός, ἡ καταιγίς. praiceps in occasu: soi est, ὁ ἥλιος κάτω φέρεται, κλί- νει. praiceps in avaritiam, in iram, προπετής πρὸς φιλαργυρίαν, πρὸς ὀργήν. p. consilium, προσπετής βουλή. 3) πρηνής, κρημνώδης, ἀπικρημένος. -eas, praiceps, cū, τὸ πρηνές, ὁ κρημνός. in praiceps deferri, κατὰ τοῦ πρηνούς φέρεσθαι. 4) μεταφ. praiceps, cū, ὁ κίνδυνος, ἰσχυρὸς κίνδυνος. in praecipiti esse, ἐν ἰσχυρῷ κινδύνῳ εἶναι.

praecipitio, ōis, θ. (praecipitio) πρόληψις, ἡ πρὸ ἄλλων ἀπολήψις. 2) ὁρήγησις, διδασχῇ, παραινέσις, ἐντολή, παράγγελμα.

praecipitor, ōis, ἄ. ὁ προλαβάνων. 2) διδάσκων, ὁρηγητής.

+ praecipitrix, ōis, θ. ἡ διδάσκων, καθηγούμενη, ὁρηγούμενη. Κικ.

praecipitum, i, cū, (praecipitio) παράγγελμα, διδασχῇ, ἐντολή.

praecipuus, a, um, ἰδ. praecipio.

praecipuo, psi, ptum, ēre, (praecarro) alqd, προαρκρῶ, προαρκρῶ τι. 2) ἀποσπῶ, ἀφισπῶ τι.

praecido, īdi, īsum, ēre, (praecido) alqd επιτέμνω, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω τι, carui alcuī, ἀποτέμνειν τὴν κεφαλὴν τινος. ancoras, ἀποκόπτειν τὰς ἀγκύρας. naues, ἀκρωτηριάζειν τὰς ναῦς. spem, ἀποκόπτειν, ἀποτέμνειν τὴν ἐλπίδα. 2) επιτέμνω τὸν λόγον, αἰσθνης παύω τὴν λόγον. 3) ἀνείκομαι, ἀπαρνοῦμαι τι. 4) alcuī as, κόπτω, παύω τινα εἰς τὸ στίμα.

praecinctus, a, um, ἰδ. praecingo. + praecingo, nxi, nctum, ēre, περιζώννυμι, διαζώννυμι. (μόνον ἐν τῷ παθ.) praecingi ense, περιζώννυσθαι ξίφος. altius praecinctus, εὐζωότερος. praecincti flore capilli, κόμη ἀνθεσιν ἱστεφανωμένη. tellus mari praecincta, ἡ γῆ θαλάσσης περιεχομένη.

praecino, cxiui, centum, ēre, (praecano) προάδω. alcuī, προπορεύομαι τινος ἄδων. 2) alcuī, προσάδω τινί. 3) alqd, προάδω, χρησμοφῶ τι. 4) ἐπᾶδω, ἐπῶδην φῶ.

praecipio, cēpi, epium, ēre, (praecario) alqd, προλαμβάνω τι. locum, προλαμβάνειν, προκαταλαμβάνειν τόπον. spem, προλαμβάνειν τὴν ἐλπίδα. cogitatione futura, προλαμβάνειν τὴ διανοίαν τὰ μέλλοντα, προεδίνει τὰ μέλλοντα. consilia hostium, προγιγνώσκειν τὰς βουλὰς τῶν πολεμίων. iter, τὴ πορείαν προλαμβάνω. aliquantum viae praecipitai, προειλήφει τι. aliquantum ad fugam temporis praeperant, χρίσαν τινὰ προλαβόντες ἔφυγον. 2) alcuī plqd, ὑψηλοῦμαι τινί τινος, διδάσκειν τινὰ τι. artem oratoriam, διδάσκειν τὴν ῥητορικὴν. de agriculura, διαλέγεσθαι περὶ γεωργικῆς. praecipre canius, κατάρχου μολπῆς, ἀρχ' ἐπέων. 3) alcuī, παραινῶ τινί. huc tibi praecipio, ut facias, παραι-

νῶ σοι τοῦτο ποιᾶν. 4) παραγγέλλω, ἐπιτάττω τινί τι. Pythia praecipit, ut Miltiadem sibi imperatorem sumerent, ἡ Πυθία ἀγγέλλειν αὐτοῖς τὴν Μιλτιάδην στρατηγὸν ἐλθεῖν. praeccepta facere, ποιᾶν τὰ παραγγελλόμενα.

+ praecipitium, ii, οὔ. (praeceps) ἀπότομος τόπος. 2) κρήνις, κατάπτωσις.

praecipitio, avi, atum, are, (praeceps) alqm, κρημνίζω, κατακρημνίζω τινα. alqm ex equo, κατακρημνίζειν, καταβάλλειν τινὰ ἀπὸ τοῦ ἵππου. se de iurte, κρημνίζειν ἑαυτὸν, ῥίπτειν ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ πύργου, κατὰ τοῦ πύργου. a tectis, ἀπὸ τῆς στέγης. in mare, εἰς τὴν θάλασσαν. lux praecipitatur aquis εἴτε in aquas, ὃ ἥλιος καταφέρεται εἰς τὴν ὕδωρ. nox praecipitata, ἡ καταφερομένη εἴτε κλίνοσα νύξ. se in exitium, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς ὄλεθρον. μεταφ. temporibam, καταστρέφειν, καταλύειν τὴν πολιτείαν. spem, ἀποκόπτειν τὴν ἐλπίδα. viam, κατακῆπτειν τὴν ἄμπελον. 2) p. moras εἴτε tempus, ἐπείγομαι, ἐπιπαύω. 3) alqd, προπετῶς ποιῶ τι. consilia, προπετῶς βουλευέσθαι. 4) οὐδ. κρημνίζεμαι, καταπίπτω, καταρρέγνομαι. in equum καταπίπτειν εἰς ὕδωρ. in amorem, περιπίπτειν ἔρωτι. in insidias, ἐμπίπτειν εἰς ἐνέδραν. Nilus praecipit ex montibus, ὁ Νεῖλος καταφέρεται ἐκ τῶν ὄρεων. nox praecipitai, ἡ νύξ καταφέρεται, κλίνει, praecipitans imber, καταρρέγει ἔμβρος. respublica praecipitans, πόλις καταλυομένη. 5) προπετῶς πράττω, αὐτοσχεδρίζω.

praecipuo, epi, cat' ἐξοχήν, κυρίως, μάλιστα. 2) ἐξαιρετῶς, διαφερόντως.

praecipuus, a, um, (praecipio) κύ-

ρισ, ἴδιος. praecipuus ille ei proprio sensus doloris mei, ἡ κυρία εκείνη καὶ ἴδια αἰσθησις τῆς ἐμῆς λύπης. p. nefas, τὸ κυρίως ἀνόσιον. 2) διαφέρων, ἐξαιρετός. 3) παρὰ τοῖς φιλοσόφοις. praecipua, opum, εὐ, τὰ προηγμένα. ἴδε κ. promoueo ἐν τέλει.

praecipue, ἐπὶ β. ἀποτόμως. 2) ἀπλῶς, ἀκριστῶς.

praecipuus, a, um, (μτγ. τοῦ praecilio) ἀπότομος, κρημνώδης. 2) ἐπίτομος.

praeculare, ἐπὶ β. μ. σ. κ. ὅπ. μάλα σαφῶς, καταφανῶς. 2) μάλα λαμπρῶς, μάλα καλῶς, κάλλιστα, διαφέροντως.

praeclausus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ. μάλα λαμπρῶς, μάλα διαυγῆς. 2) μάλα λαμπρῶς, ὑπερλαμπρῶς, ἐξαιρετικῶς, διαφέρων. 3) μάλα εὐκλεῆς, μάλα ἐνδοξός.

praeccludo, ūsi, ūsum, ēro, (praeccludo) alqd, ἀποκλείω τι. portas alicui, ἀποκλείειν τὰς πόλεις τινί, τῶν πυλῶν τινε. alicui aditum, διακλείειν, ἀποκλείειν τινὰ τῆς εἰσόδου. spiritum, διακλείειν, κωλύειν τὴν πνοήν. navigationem, διακωλύειν τὸν πλεῖον.

praecclusus, a, um, ἴδ. praeccludo.

praeco, ōis, ā. κήρυξ, κλητήρ. praecogito, are, (σπ.) alqd, προκρίπτωμαι, προνοῶ τι. [gnosco.

praecognitus, a, um, ἴδ. praeco. praecognosco, ōvi, ūum, ēro, (σπ.) alqd, προγινώσκω τι.

praecolo, colui, cultum, ēre, alqd, διαφέροντως τιμῶ, ὑπερτιμῶ τι. 2) προθεραπεύω. praecultus, a, um, διαφέροντως κακοσημημένος, μάλα κομψός.

+praecompōsitus, a, um, προπερισκευασμένος, προμεμελετηκός.

praecōnium, ii, ō. (praeco) κηρυκία. praeconium facere, κηρυκεῖν.

2) κήρυγμα, κήρυξις. 3) ἐγκώμιον. praecōnias, a, um, (praeco) κηρυκίος, κηρυκικός.

*praecōsumo, mpsi, mptum, ēro, (σπ.) alqd, προαναλίσσω τι.

+praecōstrecto, are, alqm, τῇ διανοίᾳ προλαμβάνω τὴν ἐπαγγελτίαν. Ὁδ.

praecordia, ōrum, ō. (praecor) διάφραγμα, τὸ τῶν φρενῶν διάστημα, φρένες. 2) τὰ περικάρδια. 3) ὑποχόνδρια. 4) σπλάγχνα. 5) στήθος. 6) μεταφ. τὸ στήθος, αἱ φρένες, ἡ καρδία, ὁ θυμός, ἡ ψυχὴ.

*praecorruptio, ūri, ūrium, ēre, alqm, προδιδραμεύω τινά.

+praecox, ōis, (praecoquo) πρόωρος, πρώτος, πρώιμος. una praecox, σταφυλὴ πρώτος. rosa, ῥόδον πρώτανθός. 2) μεταφ. πρόωρος, πρόδρομος. praecultus, a, um, ἴδ. praecolo.

praecurro, cūcurri x. curri, cursum, ēre, προβέω, προτρέχω. ad Caesarem, πρὸς τὸν Καίσαρα. fama praecurrit, ἡ φήμη προβέει, προδίδοται. 2) alqm εἰς alicui, προτερῶ, προέχω τινός. aetate alqm, τῇ ηλικίᾳ προτερεῖν, προέχειν τινός. studio p. alicui, τῇ σπουδῇ προέχω τινός. 3) προγίγνομαι, προὑπάρχω. signa rebus praecurrunt, σημεῖα προγίνονται πρὸ τῶν πραγμάτων. p. alqd σπ. προλαμβάνειν τι. praecurus, σπ. ἐνεργ. προδραμών.

praecursio, ōis, ō. (praecurro) προδρομή, ἡ ἐπὶ τοῖς πολεμικοῖς προδρομή. 2) προὑπαρξις.

praecursor, ōris, ā. (praecurro) πρόδρομος (εἶδος ψιλῶν στρατιωτῶν). +praecursorius, u, um, (σπ.) πρόδρομος, προτρέχων.

+praecūtio, ussi, ussum, ēre, (praecūtio) ταedas, προπορεύομαι σείων λαμπάδας. Ὁδ.

praeda, ae, ō. λεία. praedas ho-

minum pecorumque agere, λείαν ἀνθρώπων τε καὶ βοσκομάτων ἄγειν. praedam facere εἴτε capere (ab) hostibus, λείαν λαμβάνειν ἀπὸ τῶν πολεμίων. 2) ἄγρα, ἄγρευμα, θήραμα, θήρευμα. 3) μεταφ. τὸ κέρδος, βραβεῖον, ἐνίοτε τὸ ἔρματιον.

praedābundus, a, um, λεηλατῶν. prae-damno, avi, atum, are, alqm, προκαταγιγνώσκω, προκατακρίνω τινός. [λασία.]

†praedatio, ōnis, θ. (praedor) λεηλατία. praedator, ōris, d. (praedor) λεηλάτης. 2) θηροπόλος.

praedātorius, a, um, λεηλατικός, ληστεικός, ληστεικός.

praedatus, a, um, ἴδ. praedor. †prae-dēlasso, are, alqd, πρότερον καταποιῶ. Ὀδ.

prae-desīno, avi, atum, are, alqd, προτάττω, προερίζω τι.

praediator, ōris, d. (praedium) ὠικήτης, δημευμένων κτημάτων.

praediātorius, a, um, περὶ δημευμένων κτημάτων.

†praedicābilis, a, (1. praedico) ἐγκωμιαστέος. Κικ.

praedicatio, ōnis, θ. (1. praedico) κήρυξις. 2) ἐγκώμιον.

praedicātor, ōris, d. (1. praedico) κήρυξ. 2) ἐγκωμιαστής.

1. prae-dīco, avi, atum, are, alqd, κηρύττω, ἀναγορεύω, ἀνεπαίνω τι. 2) δηλῶ, ισχυρίζομαι, εἰσάγω τι. 3) alqm ἢ alqd, ἐγκωμιάζω, ἐπαινῶ, θροῦλῶ τινα ἢ τι.

2. prae-dīco, ixi, ietum, ēre, alqd, προαγορεύω, προλέγω, προειπεῖν, μνησθῆναι τι. 2) προλέγω, προειπεῖν, ut praedixi, ὡς προεσημασία. praedictio, τὰ προειρημένα, τὰ πρόσθεν εἰρημένα. 3) προτάττω, προερίζω τι. 4) προαγορεύω, προλέγω, προειπεῖν, ἐπιτάττω τινα τι. tibi p. ut facias, ut facias, προαγορεύω σοι, ποιεῖν.

μὴ ποιεῖν. praedicta, τὰ προσηγορευμένα, προειρημένα, προσηγορευμένα.

praedictio, ōnis, θ. (2. praedico) πρόβησις.

praedictum, i, ō. (2. praedico) μάντευμα, χρησμός. 2) προαγορεύμα, προσηγορία. 3) συνθήκη.

praedictus, a, um, ἴδ. 2. praedico. praedictum, i, ō. (ὑποκ. τοῦ praedictum) χωρίδιον, κτημάτιον.

prae-disco, didici, ēre, alqd, προμανθάνω τι. [τεθειμένος. Διδ.]

†prae-dispōsitus, a, um, προδιαρρυθμίσθαι.

prae-dius, a, um, (prae-do) αἰματε, ἔχων ἢ λατῶν τι. sensibus, ἔχων αἰσθήσεις. spe, ἔχων εἰληδία. imperio, στρατηγίαν ἔχων εἴτε λατῶν. metu, ἐμφοδοί. culpa, αἰτία ἐνεχόμενος.

praedium, ii, ō. κτήμα, κατ' ἔροχὴν δὲ τὸ ἐν ἀγρῷ κτήμα, χωρίον.

prae-dives, itis, ὑπερπλοῦσιος.

praedo, ōnis, d. (praeda) λεηλατίας, ληστής.

†prae-dōceo, cui, atum, ēre, alqm ἢ alqd, προεβάζω τινα ἢ τι. Σαλ.

praedor, atus, avi, (praeda) λεηλατῶ, ληίζομαι. ex agris, ἐκ τῶν ἀγρῶν. exeo praedatum, ἐξέρχεται.

λεηλατήσεων εἴτε ἐπὶ λείαν. 2) αἰματε, ληίζω, ληίζομαι, παρῶν τι. 3) ληίζομαι, ἀρπάζω τι. 4) θηρῶ, ἄγρευω τι. praedatus, a, um, λείαν ἄγων. Πλ.

prae-dūco, uxi, uctum, ēre, alqd aloni, ἄγω τι πρόσθεν τινός, fossam easitis, τάριπ διαλαμβάνειν τὰ πρόσθεν τοῦ στρατοπέδου.

praeductus, a, um, ἴδ. praeduco.

prae-dulcis, e, μέλι γλυκύς, μέλι ἢ δούς. [μέλι στερεός.]

prae-dūrus, a, um, μέλι σκληρόν.

prae-ēmitto, ēre, (σπ.) alqm alqd re, προϊάω τινός τι, ὑπερέχω τινα τι.

prae-eo, īvi x. īi, ūtum, ēre, προ-

προβύουμαι, πρίταιμι (προβύεμαι), ἡγοῦμαι, σπ. αλqm, προσπροβύεσθαι τινος. natura praecunte, ὑπηρεγουμένης, ἡγουμένης τῆς φύσεως. 2) οἰεῖται, ὑπαγορεύω, ἐξηγοῦμαι τινι. p. verba εἴτε verbis ἐξηγοῦμαι, ἡγοῦμαι τῶν φημάτων, ὑπαγορεύω τινί: τῶν λεγόντων, ἐξημάτων (ἐν σπανδαῖς, ἔρκω, ἀφροσύσει κτ.).

praefatio, ōis, θ. (praefor) πρόλογος, προσόμιον.

praefatus, a, um, ἰδ. praefor.

praefectura, ae, θ. (praeficio, praefectus) προστασία, ἐπιστασία. mo- rum, ἡ τιμητεία. praetoria, ἡ ὑπαρχία τῆς αὐλῆς. urbis, ἡ τοῦ πολιτάρχου τιμή. p. equitum, ἡ ἱλαρχία, 2) ἐπαρχία. 3) πόλις ἡ κομμοπόλις ὑπο Ρωμαϊκῶν ἀρχῶν διοικουμένη.

1. praefectus, a, um, ἰδ. praeficio.

2. praefectus, i, a, αλeui rei εἴτε αλejs, ὁ ἐπρεστώς, ἐπρεστηκώς τινι, πρεστώς, πρεσστηκώς τινος, ὁ ἐπιστάτης, πρεσπτάτης τινός. villae, ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἐπαύλειου. urbi ἢ urbis, ὁ πολιτάρχος. moribus ἢ morum, ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἠθῶν, ὁ ἐπὶ τῶν ἠθῶν, ὁ τιμητὴς. praetorio, ὁ ὑπαρχος τῆς αὐλῆς. moribus mulierum, ὁ γυναικονόμος. gymnasii, ὁ γυμνασιάρχος. classis, ὁ στόλαρχος. navis, ὁ ναυαρχος. castris εἴτε castrorum, ὁ στρατοπεδάρχος. equitum, ὁ ἱππαρχος, ἱλαρχος. aerarii, ὁ ἐπὶ τοῦ ταμείου, ταμίης. vigiliis, ὁ τῶν νυκτοφυλάκων ἀρχων. fabrum, ὁ ἐπὶ τῶν τεχνιτῶν. regis, ὁ σατραπῆς. Aegypti, ὁ ἐπαρχος ἡ ἐπιμελητὴς τῆς Αἰγύπτου.

prae-fero, ūli, lātum, ferro, αλqd, προκομίζω τι. praeforunt fuscus praeforilinus, προπροβύονται εἴτε προηγούνται τῶν ὑπᾶτων φέροντες τὰς ἐξόδους. 2) ορεπ, πέρω βοήθειαν. 3) αλqd, προπέρω, προπαίνω, ἐμπαίνω, δολῶ τι. 4) προλαμβάνω τι. 5) αλqm

ἢ alqd αλeui, προπιρροῦμαι τί τινος, ἀντί τινος, πρό τινος. praefatus, a, um, προκρίτος, προέχων. 2) παραδραμῶν ἢ παραθίων. castra εἴτε prae-ter castra, παρὰ τὸ στρατοπέδον. equo, παρελάσσει.

prae-ferox, ōis, μάλα θρασύς.

prae-ferrātus, a, um, μεταρ. σι-δηροδέσμιος. [μάλα δ. ἄπυρος.

prae-fervidus, a, um, ὑπέρθερμος, prae-festīno, avi, atum, are, μάλα ἐπείγομαι. praefestinatatus, a, um, προπετής, λίαν ταχύς. 2) sinum, ταχέως παρὰ πλεον τὸν ἀλλαν.

praefica, ae, θ. (praefor) ὀρηνή-τρις, ἱλαριστρια. Ἠλ.

praeficio, feci, factum, ēre, (prae-facio) αλqm αλeui rei, προϊστημί τι-νά τινος, ἐρίστημί τινά τινι, αλqm provinciae, ἐρίστημί τινα τῇ ἐπαρχίᾳ εἴτε ἐπὶ τὴν ἱπαρχίαν, αλqm euratorem, καθίστημι τινα ἐπιμε-λητήν.

prae-fidens, ntis, (σκ.) ὑπερβαρ-ξῶν, ὑπερθραυνόμενος.

prae-figo, īxi, īctum, ēre, αλqd αλeui rei, προπλήννυμι, παραπλήννυμι τί πρό τινος. navium rostra prae-fixa tribunali, ἑμβόλοι προσπεπη-γότες τῇ βήματι. eorum hastae εἴτε in hastis praefigere, τὴν κεφαλὴν ἐπ' ἄκρου τοῦ δόρατος πηξαι. hostilia praefixa ferro, ἀκόντια ἀκροσίδηρα, ποιητ. latus praefixa veru, τῇ πλευ-ρᾷ ὀβελλὸν ἐμπήξασα. 2) αλqd, ἀπο-κλείω, διακλείω, κλείω τι.

prae-fingo, īvi, īctum, īre, αλqd, προορίζω, προδιορίζω, προτάτω τι.

praefascinē εἴτε -ni, ἐπὶ δ. (prae-fascinum) [ἀρχ. κ. μετ.] ἐδωκάντως (τῷ ἐπιφωνήματι τούτῳ πρὸς ἀπο-τροπὴν βασκανίας ἔχρωντο).

praefixus, a, um, ἰδ. praefigo.

prae-floro, avi, atum, are, αλqd, μεταρ. ἀπανθίζω, μαραίνω τι.

prae-fluo, έρε, ούδ. κ. μετ' αιτ. αλqđ, παραρρέω παρά τι.

*prae-floco, avi, atum, are, (prae-fauces) αλqđ ή αλqđ, άποπνίγω, πνίγω τινά ή τι.

*prae-fodio, odi, ossum, έρε, προσρύττω. πόρτας, τάφρω διαλαμδάνειν τά πρόσθε τών πυλών. 2) αλqđ, πρότερον κατερύττω τι.

prae-for, atus, ari, (τò ά. πρόσ, τοῦ έν. καί τινα άλλα άχρηστα) αλqđ, προλέγω, πρότερον λέγω τι, προοιμιάζομαι. quae prae-fati sumus de natura, ά προϊπομεν, ά προϊρηκαμεν περί τής φύσεως. prae-fatus divos, προοιμιασάμενος (προοιμιασάμενος) τούς θεούς, προευξάμενος τοίς θεοίς. Jovem είτε Jovi γίνο, προευξάμενος τῷ Διί οίνον σπένδω. 2) προλέγω, προσφητέω τι. 3) carmen, εξηγεῖσθαι, ηγεῖσθαι τής ᾠδής, υπαγορεύειν τήν ᾠδήν. 4) p. honorem, συγγνώμην τών βñθησομένων αίτεῖται, παραιτούμαι τινα μή χαλεπώς φέρειν τò του λόγου αίσχρόν. prae-fandus, a, um, αίσχρός, άποτρόπαιος, βδελυρός. + prae-fracte, επίβ. άποτόμως, σκληρῶς, τραχίως. Κικ.

prae-fractus, a, um, μ. σ. (μετ-του prae-fringo) επί λόγου άπότομος, άσυνάρτητος. Κικ.

prae-frīgīdus, a, um, υπέρψυχρος.

prae-fringo, ēgi, aetum, έρε, (prae-frango) αλqđ, άποκλώ τι άνωθεν είτε τò άκρον τινός. hostiam, άποκλῶν τὰ άκρα τών δωράτων. 2) διακλώ, κλώ τι.

prae-fulcio, lei, lum, ite, αλqđ, στηρίζω, ύποστηρίζω τι. 2) αλqđ negoliis suis, επίτρέπειν τινι τὰ έαυτου. 3) miseriis prae-fulcior, ταλαιπωρίαί πανταχούθεν μοι περιεσχησιν.

prae-fulgeo, lei, έρε, προλάμπω, υπερχάμπω, λάμπει ή λαμπρότητι διαφέρω.

prae-fulvus, a, um, έδ. prae-fulcio.

prae-gēlīdus, a, um, υπερχαλός, υπέρψυχρος.

prae-gestio, ire, (σπ.) υπερεπιθυμώ.

prae-gestus, a, um, έδ. praegero.

prae-gnans, ntis, (Πλ. κ. μετ. κ.

-guās, ātis) [εκ του prae-genans]

κυών, έγκυος, έγκύμων, κυεφώς.

αλqđ facere praegnantem, πληροῦν,

κυλσκειν τινά. praegmans fio, κυ-

σκομαι. 2) έγκυόμενος, εγκώδης,

σπαργών. κωμ. plagae praegnantes,

πληγαί βαρύνται. 3) αλqđ te, πλήρης,

μεστός τινος. [κάτισχνος. Τακ.

+ prae-grācllis, e, υπέρισχνος,

+ prae-grandis, e, υπερμεγέθης,

υπέρμεγας. [ρυσ-

prae-grāvis, e, υπέρβαρος, περίβα-

prae-grāvo, avi, atum, are, αλqđ

ή αλqđ επιβαρύνω, καταβαρῶ, βαρύνω

τινά ή τι. scula praegravata in-

haerentibus telis, άσπίδες βαρυνόμε-

ναι τοίς έμπροσθησι βέλαιοι. praegra-

vatum carui, βαρυνομένη (τῇ καρῇ

βαριά) καραλή-μεταφ. αλqđ, βαρύνειν,

ένοχλεῖν τινα ή τινι. 2) υπερετα-

μίζομαι, βαρύνετι υπερχάλλω. με-

ταφ. υπερέχειν, υπερετερεῖν, κρείττω

είναι. p. αλqđ, υπερετερεῶ τινος, κα-

ταβρίθω τι.

praegrēdior, essus, di, (prae-gra-

dior) προβαδίζω, προπορεύομαι. αλqđ

προπορεύομαι τινος. 2) αλqđ, παρα-

πορεύομαι, παρέρχομαι παρά τι.

praegressio, ōis, ō. (praegredior)

[σπ.] προῦπαρξις.

praegressus, a, um, έδ. praegredior.

praegustator, ōis, ā. (σπ.) πρε-

γευτής, προγευστής (δούλος, δ πρὸς

άσφάλειαν προσεθίων του δεσπότου).

prae-gusto, avi, atum, are, αλqđ,

προγεύομαι τινος, πρότερον άπεγεύο-

μαι τινος.

prae-hībeo, έρε, (Πλ.) = praebeo.

+ prae-jācco, έρε, αλqđ, πρόκει-

μαι τινος. Τακ.

prae-jūdicium, ii, εὐ. πρόκρισις, προδικασία. 2) κώλυμα, ἐνστάσις, ὀλίσθη. 3) μεταφ. τὸ παράδειγμα.

prae-jūdicō, avi, atum, are, alqd, προδικάζω τι. de alqd, προδιαλαμβάνειν περὶ τινος. praejudicatum, εὐ. τὸ προκρινόμενον. praejudicatum eventum belli habetis, προκρίνεται, ἤδη κέκριται: ὅτιν ἢ τοῦ πολέμου ἐκβασις. praejudicata opinio, ἡ προειληφθεῖσα γνώμη. praejudicatum, εὐ. τὸ προκρίμα.

+prae-jūvo, ūvi, are, alqm, προεπιβῶ τι, πρότερον ὥρῳ τινι. Fax.

prae-lābor, arsus, bi, πρόσθεν τινος φέρωμαι, προνέω, προνήχομαι. 2) παραφέρωμαι, παραρρέω. praelapsus moenia Tiberis, ὁ Τίβερις παρενχέει: εἴτε παραφερόμενος παρὰ τὰ τεύχη. [χενύω τι. Ὁρ.]

+prae-lambo, ēre, alqd, προελιπaelātus, a, um, ἴδ. praefero. +prae-lauis, a, um, μάλα κομψός, μάλα πολυτελής.

praelectus, a, um, ἴδ. praefero. +prae-lego, ēgi, actum, ēre, alqd, παραπλέω παρὰ τι.

prae-līgo, avi, atum, are, alqd, ἀνοθεύω τι. sarmenta cornibus bovinum, δύνει κλήματα πρὸς ἄκρα τὰ κέρατα τῶν βοῶν. 2) ἐπιδύω τι. 3) pectus praeligatum, στῆθος καταδεδεμένον (ἀραιός ἢ ἐπωδιδίς). [ἐπιρμήκης.]

prae-longus, a, um, περιμήκης. prae-lūquo, cūlus εἴτε quātus, qui, πρότερον λέγω, προλογίζω, προειμαίζωμαι.

prae-lūcco, uai, ēre, προλάμπω, ὥς προκομίζω, alciui facies, ἡγούμαι τινι λαμπάδος φέρων. 2) προλάμπω, ὑπερλάμπω. alciui, λαμπρότητι τινος ὑπερβάλλειν.

praelum, i, εὐ. ἴδ. prelum. +prae-lūcio, ōnis, θ. προγυμνασία, προγύμνασμα. Πλιν.

(ΜΕΡΟΣ Β')

praelustris, e, (prae-lux) [σπ.] ὑπέρλαμπρος, περιφανής.

prae-mando, avi, atum, are, alqd, πρότερον ἐπιτρέπω εἴτε ἐντέλλομαι τι. prae-māture, ἐπὶ. πρωϊότερον τοῦ δέοντος, πρὶ ὥρας.

prae-māture, a, um, πρῶτος, πρῶτος. 3) πρόωρος, ἄωρος.

prae-medicātus, a, um, (σπ.) ἰαματι: ἡ ἀντιδότης προφυλαττούμενος.

prae-meditatio, ōnis, θ. [σπ.] τὸ προσκεπτεσθαι, προδιασκεπτεσθαι.

prae-mēditor, atus, ari, alqd, προμελετώ τι. praemeditātus, a, um, παθ. προμεμελετημένος.

prae-mercor, atus, ari, alqd, alciui, προαγοράζω, προνοῦμαι τι πρὸ τινος.

+prae-mētens, ntis, doli, εὐλαβητικὸς δόλος. Φαίδρ.

prae-mētuo vi, ēre, (σπ.) προσεβούμαι. alciui, ὑπὲρ τινος, περὶ τινος. praemīneo, ἴδ. praemīneo.

praemissus, a, um, ἴδ. praemitto.

prae-mitto, īsi, issum, ēre, alqm ἢ alqd alciui, προπεμπω, προαποστέλλω τινὰ ἢ τι τινι. legiones in Hispaniam, προπέμπειν τοὺς λεγεῶνας εἰς τὴν Ἰσπανίαν. alqm domum, προαποστέλλειν τινὰ οἶκαδε.

prae-mium, ii, εὐ. (prae-emo) ἄθλον, γέρας, βραβεῖον, ἀριστεῖον. praemium alciui dare, tribuere, ἄθλον τινι δίδωαι, persolvere, reddere, ἀποδίδωαι. praemio alqm donare, afficere, ἄθλῳ τινὰ τιμᾶν, γέρας τινι προσάπτειν. praemium ponere, proponere, ἄθλον προτιθέναι. praemium propositum est, ἄθλον προτέθειν, ἄθλον πρόκειται. praemium exaspetui, τὸ ἄθλον λαβεῖν. 2) ἄθλον, λεία. 3) δῶρον, χάρισμα, κέρδος, ὠφέλημα.

+prae-molestia, ae, θ. τὸ προβολύειν. Κικ.

+prae-molior, ītus, īri, alqd, προμνησθῆναι, προπαρασκευάζω τι.

prae-mōneo, ui, itum, ēre, alqm, προσημαίνω, προσημαίνω τινα, προπαραινῶ τινα. ui caveat, φυλάττεσθαι. ne credat, μὴ πιστεύειν. 2) προσημαίνω, ἐπισημαίνω. futura, τὰ μέλλοντα. [moneo.

1. prae-mōnitus, a, um, ἴδ. prae-

2. prae-mōnitus, us, a. προσημασία, παραινέσις. [γνήνη. Ter.

+ prae-monstrātor, ōris, a. ὑπερ-
prae-monstro, avi, atum, are, al-
cui alqd, προδεικνύμι, ὑπεδεικνύμι
τινί τι, ὑπεγγόμαί τινι τίνος, 2) σπ.
προσημαίνω, ἐπισημαίνω τινι τι.

prae-mōrior, tius, ri, προσημαίνω,
προαποδύω.

[rior.
prae-mortuus, a, um, ἴδ. prae-mo-
prae-mūnio, ivi, itum, ire, alqd,
προτειγίζω, διατειγίζω, ἀποτειγίζω
τι. μεταφ. prae-munior, προφυλάττω-
μαι, φυλάττομαι. 2) ἔχυρῶ, βεβαιῶ,
διαβεβαιῶ τι. 3) προπαρασκευάζω,
προκατασκευάζω τι.

prae-mūnītio, ōnis, θ. προύπεργα-
σία (τοῦ λόγου), προκατασκευή, προ-
παρασκευή.

prae-mūnītus, a, um, ἴδ. prae-munio.
+ prae narro, avi, atum, are, alqd,
προδηγοῦμαι τι. Ter. [παρά τι.

+ prae nāto, are, alqd, παρατίθω.

Praeneste, is, oī, (*κ. θ.) ἡ Πραι-
νεστες, πόλις τῆς Λατίνης, τανυν
Palestrina. -sīnus, a, um, Πραινε-
στίνος, -sīni, a. ol Πραινεστίνος.

prae-nīto, ui, ēre, προλάμπω,
ἐκλάμπω. alcui, διατρέπω, λαμπύ-
ρῃ διατρέπω τινός.

prae-nōmen, inis, oī. προωνόμιον,
κατὰ ὄνομα, προσηγορικὸν ὄνομα,
πρῶτον ὄνομα. Σημ. Τα πρῶτα ταῦ-
τα τῶν ὀνομάτων οὐχ ἔλογραφεῖται
παρὰ Ῥωμαίους, ἀλλὰ γράφεται ἡ δὲ
ἐνός, ἡ διὰ δύοιν, ἡ δια τριῶν γραμ-
μάτων, εἶς, τὰ M. C. TI. Cu, Pub.
Dex. κ. τ. λ. Ἑλληνιστὶ δι' ἔλογρα-

φεῖται Μάρκος, Γάιος, Τιτέριος,
Γναίος, Πόπλιος, Σεῖτος.

prae-nosco, uōni, nōtum, ēre.
(σπ.) alqd, προγινώσκω τι.

+ prae-nōtio, ōnis, πρόγνωσις,
πρόληψις. Κικ. [-mūntio, -nīus.

prae-nuncio, -nīus, ἴδ. prae-

prae-nuntio, avi, atum, are, alqd,
προαγγέλλω τι. 2) προσημαίνω, ἐπι-
σημαίνω τι.

prae-nuntius, ii, a. κ. -tia, ar, o.
δ κ. ἡ προάγγελος, προσηματικὸς.

aleis rei, προαγγέλλον, προσημα-
ίων τι. [κατάληψις. Nep.

+ prae-occūpāto, ōnis, b. προ-

prae-occūpo, avi, atum, are, alqd,
προκαταλαμβάνω τι. loca opportuna,

τοὺς ἐπιτηδεύουσιν τόπους προκατα-
λαμβάνειν, προκαταλαμβάνειν. ανίμος

timor praecooccupat, τὰς ψυχὰς πρὸς
προκαταλαμβάνειν. praecooccupatus be-

neficio animus, ψυχὴ τῇ ἐνέργειᾳ
προκαταληγθεῖσα. 2) alqm, προεβάνω,

εὔβανω τινά. legem ferre, εὔβανω τὴν
νόμον γράψας.

prae-optio, avi, atum, are, alqd
aleui rei, προαιρούμαι εἰς τίνος, ἐνί-
τίνος, πρὸ τίνος. pugnare, μάχεσθαι.

periri quam vivere εἴτε perire po-
tius quam vivere, προελίσθαι μᾶλ-

λον ἀποθανεῖν ἢ ζῆν.

prae-pārāto, ōnis, θ. προπαρα-
σκευή, προετοιμασία.

prae-pāto, avi, atum, are, alqd,
προπαρασκευάζω, προετοιμάζω τι.

no ad praelia, προπαρασκευάζομαι
εἰς εἴτε πρὸς μά-

χην. bene praeparatum pectus, εὖ
παρασκευασμένη ψυχὴ. p. res ad vi-

tam necessarias, προπαρασκευάζω
τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα. 2) πα-

ρασκευάζω, κατασκευάζω τι. muni-

parata coena, παρασκευασμένον δεῖ-

πνον. praeparato εἴτε ex praeparato,
μετὰ προπαρασκευῆς.

praepedimentum, ἰ, εὔ. (praeped-
dia) ἐκπέδιον, κώλυμα.

praepedio, ἴνι, ἴνι, ἴνι, (praep-
pes) αἰνῶ, πέδιω, δῖω, καταδῖω τινά.
μεταρ. παρὶνποδίζω τινί, ἐκπεδίζω,
διακώλω, κώλω τινά ἢ τι.

+ praependo, ἔρε, (απ.) αλεῖν
τοί, προκρέμαται, κρέμαται πρὸ τι-
νός, πρόσθεν τινός.

praepes, ἔτις, (praepelo εἴτε πῆ-
ταται) τανυπτερές, ὑψιπτερές, ὠκυ-
πτερές, ὀκυπτερός, μεταρ. πτερωτός,
ταχύς. 2) ε. κατ' ἐξοχὴν ὁ ἀετός. p.
Modusaeus, ὁ πτερωτός ἴππος. 3) p. avis
ἡ ἀπλῆ· praepes, ὁ εἰωνός, κατ' ἐξοχὴν
ὁ αἰετός, εἰωνός. 4) αἰετός, ἐπιτήδειος.

praepilius, α, um, (praepila)
ἐσφαιρωμένος, σφαιρωτός, σφαιρί-
διον ἐπὶ τοῦ ἄκρου ἔχων.

praepinguis, ε, ὑπερπαχὺς, κατα-
πύμας. p. solum, μάλα πύμα γῆ.

praepulco, ἔρε, ὑπερσχύω, ὑπερέ-
χω, κρείττων εἶμι.

praepondero, ἀνί, αἰσῶ, ἀρε, παρὰ
τοῖς ἐγκρίτοις μέσων μεταρ. προτερώ,
ὑπερῶ. compositum praeponderatur
honestate, ἡ ἀρετὴ ἐλαττωταται τοῦ καλοῦ.

praeposito, ὄνι, ὄνι, ἔρε, αἰνῶ
αἰνῶ τοί, προτίθημι τί τινος, τίθημι
τί πρὸ τινος, πρόσθεν τινός, ultimum
primum, προτιθέναι τὰ ὑστάτα τῶν
πρωτῶν. templis vestibula, πρὸ τῶν
ναῶν πρὸντοὺς εἰσεδραμεῖν. praeposi-
ta, τὰ προτιθέντα, προειρημένα. 2)

αἰνῶ αἰνῶ τοί, προτίθημι τινά τινος,
ἐπιτίθημι τινά τινι. p. αἰνῶ negotio,
καθίστημι τινά ἐπὶ τὸ ἔργον. praep-
positus, ε. ὁ προϊστάτης, ἐπιστάτης,
ὁ ἐπὶ τινος ἔργου. 3) αἰνῶ αἰνῶ τοί,
προτίθημι τινος, τίθημι τί πρὸ τινος
τινός, προτιμῶ, προκρίνω τί τινος.

4) praeposita, orum, εὔ. παρὰ τοῖς
ἐπιστάταις τὰ προηγμένα. ἴδε καὶ
propositio, ἐν τέλει.

*praeporto, ἀρε, αἰνῶ, προεμύ-
ζω τι. [ἢ πρόθεσις. 2) προτίθημι.

praeposito, ὄνι, ὄνι, ἐν τῇ γραμμῇ.
praepositus, α, um, ἴδ. praeposito.
+ praepossum, ῥότι, ῥότι, ὑπερ-
σχύω. Τακ.

praepostere, ἐπὶ. προεπότερος,
ἀνεστραμμένος, ἀνεστραφέν.

praeposterus, α, um, προεπότε-
ρος, ἀνεστραμμένος, ἀνεστραφός. 2)
ακαίροι, παρακαίροι, ἡμαρτημένοι,
εὐκαίροι. 3) ἀπίστοι.

praepotens, utis, ὑπερσχύων,
ὑπερόχος. terra marisque, ἐπικρατῶν
κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν. Ju-
piter omnium rerum praepotens,
Ζεὺς ὁ παντοκράτωρ.

praepotere, ἐπὶ. μάλα ταχέως,
μάλα ἐπισπευδῶς.

praepotens, α, um, μάλα σπερ-
χός, μάλα ταχύς.

praepotens, ἴδ. praepotens.

praepotens, estus, τι, πρότερον
μέμνηται. Ὅθεν.

*praepotens, ἀρε, ὑπερλάμπω, προ-
λάμπω. [ὁρμητικός.

praepotens, α, um, μάλα σφοδρὸς,
praepotens, α, um, ἴδ. praepotens.

+ praepotens, qui, ἔρε, πέπηγα
τὸ ἄκρον. Τακ.

praeripio, ῥίπυ, reatum, ἔρε,
(praerapio) αἰνῶ αἰνῶ τοί, προερπίζω,
ὑπερπάζω, προερπίζω τί τινος, αἰνῶ
laudem, ὑπερπάζω τινός τιν ἐπαι-
νον, stigma αἰνῶ τοί, προερπίζω τί τινος
τὰ ὄπλα. litora, προκαταλαμβάνειν
τὰς ἀκτὰς. consilia hostium, κλέ-
πτειν τὰ τῶν πολεμίων βουλευματα.
ae praeripere, ἀναίστην, διαμῖν.

praeripio, ὄσι, ὄσι, ἔρε, αἰνῶ,
περιτρώγω, περιδιδρῶσκω τὸ ἄκρον
τινός. 2) ἀποτρώγω, διαδιδρῶσκω.

praerogativus, α, um, (praerog-
are) praerogativa, ἀρε, ὅ, (ἰσον. con-
turia) ὁ λόγος ὁ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶ-

τος εἰς ἀπόφασιν γνώμης καλούμενος. Ἐκαλεῖτο δὲ κατὰ κληρὸν εἰς τῶν λόγων πρῶτος, οἱ δὲ λοιποὶ, οἰωνὸν νομίζοντες τὴν τοῦτου γνώμην, τὴν αὐτὴν ψῆφον κέρειν εἰσθεσάν. praerogativa īribus, ἡ πρὸ τῶν λοιπῶν ψηφοφοροῦσα σελή. 2) ἡ πρὸ ἀτίρας τινὲς γιγνομένη ψηφοφορία, ἡ αἵρεσις. 3) εἰωνός, τεκμήριον. 4) προτέρημα, ὑπεροχή. ἐπιθ. omen praerogativum, ὁ εἰωνός ὃ ἐκ τῆς ψήφου τοῦ πρώτου λόγου.

praerodus, a, um, ἴδ. praerodo.

prae-rumpo, ūri, urtum, ere, (σπ.) alqd, ἀπορρήνυμι, διαρρήνυμι τι.

prae-ruptus, a, um, μ. † σ. κ. † ὅπ. (μτχ. τοῦ praerumpo). ἀπορρώξ, ἀπότομος, ἐπικρημένος. p. saxum, ἀπορρώξ πέτρα. p. collis, ἀπότομος λόφος. oppidum undique praeruptum, πόλις ἀμφίκερμος. praerupta, orum, οὗ. αἱ ἀπορρώγες, οἱ κρημενοί. 2) μεταφ. ἀπότομος, τραχύς. p. periculum, κίνδυνος ἀμφίκερμος, δεινός. 3) προπετής.

1. praes, aedis, ἄ. βεβαιωτής, ἀνάδοχος, ἐγγυητής, (ὁ ἐγγυώμενός τινα τῇ πόλει ἢ πρὸς τοὺς δικαστάς ἐν δημοσίᾳ ὧν ἢ ἐργολαβία ἢ χρηματικῇ δικῇ). praes sum pro alqd, βεβαιωτής εἴτε ἐγγυητής τινος (ὁ πρὸς τινός) εἰμι. praedes dare, βεβαιωτάς εἴτε ἐγγυητάς διδόναι, παρέχειν, καθιστάναι. praedes alci vendere, τὰ τοῦ ἐγγυητοῦ πωλεῖν. [Πλ.]

2. praes, ἐπιβ. = 1. praesto, ἀπαρ. praesare, κτλ. ἴδ. praesere.

prae-scribo, psi, ptum, ire, alqd, ἐπιγράφω, παραγράφω τι.

prae-sāgio, īvi, ītum, ire, (Πλ. κ. -ior, ītus, iri) alqd, προαισθάνομαι, προορῶ, προμαντεύομαι, οἰωνίζομαι, μαντεύομαι τι. 2) alci alqd, προλέγω, μαντεύομαι, προσημαίνω, σημαίνω τι τινος.

prae-sāgitio, ōnis, θ. προαισθησις, οἰωνισμός.

praesāgium, ii, οὗ. προαισθησις, οἰωνισμός. 2) σημεῖον.

praesāgus, a, um, προαισθανόμενος, προμαντεύμενος. 2) μαντικός, προφητικός.

prae scio, īvi κ. ii, ītum, ire, (σπ., ἀρχ. κ. μτχ.) alqd, προγινώσκω, προεἶδέναι τι.

prae-scisco, ere, (σπ.) alqd, προγινώσκω, προμανθάνω τι.

praescius, a, um, (praescio) προγνωστικός. futuri, προγινώσκων, προεἰδώς τὸ μέλλον.

prae-scribo, ipsi, ptum, ere, alqd alci rei, προγράφω τί τινι. 2) προγράφω ὑπογράφω, παραγγέλλω, ἐπιτάττω τί τινι. 3) alqd, προγράφω, ὑπογράφω τι. p. lineamenta, ὑπογράφω γράμματα. carmina alci, ὑπογορεύω ᾧδῃς τινι. 4) alqm, προσημαίνω, προσημαίνω τινα, προσημαίνω τινι ἐπὶ προσέσει.

prae-scriptio, ōnis, θ. ἐπιγραφή. praescriptio tribuniciae potestatis, π ρ ο γ ρ ᾶ ψ α ς τὴν δημοκρατικὴν ἐξουσίαν. 2) παραγγέλιμα, κανὼν. 3) πρότασις.

prae-scriptum, i, οὗ. (μτχ. τοῦ praescribo) τὰ παραγγέλλω, ἐπιτάττω, ὁ κανὼν. 2) ὁ ὑπογραμμός, τὸ προγεγραμμένον.

praescriptus, a, um, ἴδ. praescribo. prae-scco, cui, ciunt, are, alqd, προτέμνω, ἀποτέμνω, ἀποτέμνω τι. praescetus, a, um, ἴδ. praescco. praesegmen, ūlis, οὗ. (praescoco) περίτμημα.

praesens, ntis, μ. σ. κ. ὅπ. (praesum) παρών, ἐνεστώς. adsum praesens, αὐτὸς ἄρτι. praesente alqd, παρόντος τινός. p. malum, τὸ παρὲν εἴτε ἐνεστώς κτηνόν. res praesentes, τὰ παρὲν, τὰ ἐνεστώτα, praesenti

tempore εἴτε in praesenti, ἐν τῷ παρόντι. in praesens, ad praesens, εἰς τὸ παρόν. in re praesenti mortis mulctare, παραχρῆμα θανάτου. in rem praesentem venire, παρὰ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ, ἐπὶ τὴν τόπον αὐτὸν παρῖναι. cum in re praesenti fuerim, «ἐνδὸν τῶν τόπων γινόμενος.» pecunia p., πρὶ χειρὸν, ἑτοιμὸν ἀργύριον. insidiae praesentes, ἐνεδραὶ φανεραί. cetera praesenti sermōni reseruentur, τὰ δὲ λοιπὰ τῷ διὰ στόματος λόγῳ ἀποκρύβονται. praesentissima pericula, δεινότετοι κίνδυνοι. 2) ἐνεργής, παραχρῆμα ἐνεργῶν, remedium contra morbum praesens, ἱαμα παραχρῆμα τῇ νόσῳ ἐπικουρῶν. dei praesentes, εἰ παραστέταται θεοί. praesens tollere, δυνάμενος παραχρῆμα αἵρεῖν. 3) p. memoria, ἡ παραστατικὴ μνήμη. animus p. παραστατικὸς νοῦς, παράσταγμα ψυχῆς.

praesensio, ōnis, 0. (praesentio) παρασίστησις, πρόγνωσις. 2) πρόληψις, ἑμφύτος ἄννοια ἢ γνῶσις.

praesensius, a, um, id. praesentio. + praesentiāneus, a, um, (praesentia) παραχρῆμα ἐνεργῶν.

praesentiarius, a, um [ἀρχ.-κ. μ.τ.] = praesens, παραχρῆμα γινόμενος. p. argentum, ἑτοιμὸν εἴτε πρὶ χειρὸν ἀργύριον, παραχρῆμα ἀποδοτέον.

praesentia, a, u, 0. (praesens) παρούσια. in praesentia, ἐν τῷ παρόντι, εἰς τὸ παρόν, τὸ νῦν. 2) suimi, παραστέτασις, παράστημα ψυχῆς, ἀταραξία, ἡσυχία.

praesentia, sensi, sensum, ire, 0, 4, 0, παρασίσθνομαι, εἰσινίσνομαι, μαντεύσθαι, προεῶναι. [π.τ.μ.τ. π.τ.μ.τ.] praesentia, are, (μ.τ.) alqd, παρίστασθαι, in, 0, εἴτε [ἀρχ.] -ris, is, 0, φάνη, κάπη.

praesepio, id. praeseptio, παρακέραις, id. praesepe

praeseptus, a, um, id. praeseptio, praesertim, ἐπιβ. (prae-septu) ἄλλως τε καὶ, μάλιστα, μάλιστα δέ. prae-servio, ire, (σ.π.) alicui, δουλεύω τινί.

praeses, idis, d. κ. θ. (praesideo) ὁ προστάτης, ἡ προστάτις, ἔ, ἡ φύλαξ. provinciae, ὁ προστάτης τῆς ἐπαρχίας. locus praeses, ἡ καταφυγή. praesideo, sedi, essum, ere, (praesedeo) πρότερον κάθηναι. 2) alicui προεδρεύω τινός. ludis, προστατεῖν τῶν ἀγώνων (προεδρεύειν καὶ ἀγωνοθετεῖν). 3) alicui, προκαθίστημι, προστατῶ τινος, προεῶν, φυλάττω τι. flitus, προεῶν τὴν ἀκτὴν. 4) alicui κ. σ.π.τ. alqd, προστατεύω, πρίσταμαι, προστατῶ, ἐπιστατῶ τινος, ἐπιστηκέναι τινί. praesidebat exercitum ἢ exercitui, ἐπεστήκει τῷ στρατόματι, προσεῖχεν τοῦ στρατεύ. praesidiarius, a, um, φρουρικός, τῆς φρουρᾶς praesidiarii milites, εἰ φρουροί, φύλακες.

praesidium, ii, 0, 0. (praesideo) φρουρά, φρουρησις, φυλακή. esse alicui praesidium, ἐπικουρεῖν, βοηθεῖν τινί. proficiscor alicui praesidio, πορεύομαι εἴτε ἔρχομαι ἐπικουρήσων τινί. p. amicum, ἡ τῶν φίλων φρουρά εἴτε ἄμυνα. ποιητ. p. meum, προστάτης, ἐπικουρὸς μου. 2) φρουρά, φυλακή, φρουροί, φύλακες. in praesidio esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι, φρουρεῖν, φυλάττειν. tenere praesidiis urbes, κατέχειν φρουραῖς τὰς πόλεις. praesidia disponere, φρουράς εἴτε φυλακὰς διατάττειν. praesidium expellere, τὴν φρουρὰν ἐξελάυνειν. praesidium oppido imponere, φρουρὰν καθιστάναι ἐν πόλει. p. regis, ἡ τοῦ βασιλέως φρουρά. 3) ἔρμα, ὄχυρον (στρατοπέδον, φρουρίον κτ.). 4) ἐπικύρημα, βοηθήμα, ὠπέλημα.

+prae-significo, are, alqd, προσημαίνω τι. Κικ.

*praesignis, ο, εξοχος, επιφανής, επίσημος. [πηδῶ, εξαλλομαι. Πλ.

+praesilio, ire, (prae-salio) προpraestābills, e, μ. — praestans, ὑπέρροχος, εξοχος, ὑπερδύλλον, διαφέρων.

praestans, ntis μ. σ (μτγ. τοῦ 2. praesto) πρήγων, διαφέρων. virtute, τῇ ἀρετῇ. potulantia, τῇ ἀσελγείᾳ. praestantior, κρείττων. ποιητ. belli, τῷ πολέμῳ, ἐν τῷ πολέμῳ.

praestantia, ae, θ. (praestans) ἐξοχή, ὑπεροχή, ἀρετή.

praestat, id. praesto.

prae-sterno, ūre, (σπ.) alqd, πρίτερον στρώνωμι τι, προπαρασκευάζω τι.

*praestes, iis, ā, κ. θ. δ. προστάτης, προσετώς, ἡ προστάτις, προσετώσα.

Praesti, orum, ā. Πραιστοί, ἔθνος Ἰνδικόν. Κουρτ.

praestigiae, arum, θ. τερθρεία, γοητεία, ψηροπαιξία, τερθρεύματα, γοητεύματα, θαύματα. 2) τερθρεία, ἀπάτη, δόλος, πονηριεύς.

praestigiator, ōis, ā. τερθρεύς, γήης, θαυματοποιός, ψηροπαικτηρ. praestigiatrix, icis, θ. (praestigiator) γοητής, θαυματοποιός. Πλ.

praestino, are, (ἀρχ. κ. μτγ.) alqd, ἀγορίζω, ὠνούμαι τι.

praestituo, ui, ūtum, ūre, (praestituo) alqd, προσρίζω, ὀρίζω, ὀρίζομαι τι.

praestitutus, a, um, id. praestituo.

1. praesto, īpi, (prae-situs) [ἀπὸ μετὰ τοῦ sum] πῆρ. praesto sum, παρίσταμαι, πῆρ. mibi p. ost aliquis cum armatis, παρίσταται μοι τις μετ' ἐνόπλων. p. animus est, ὁ νοῦς παρίσταται. com meatus exercitui p. est, τὰ ἐπιτήδεια τῷ στρατῷ παρῇσι, πρᾶξις ἐστὶ. quaestores consulibus p. sunt, οἱ ταμίαι τοῖς

ὑπᾶτοις δηματοῦσι, διακονοῦσι, πῆρ. χουσι ἐαυτοὺς τοῖς ὑπᾶτοις χρησθαι.

2. prae-sto, ūi, ūtum κ. ātum, are, πρέχω, διαφέρω, κρείττων εἶμι. virtute, τῇ ἀρετῇ. utiori (potius) quam sorvire praestat, κρείττεον ἐστὶ τὸ τῆναι τοῦ δουλεύειν. 2) aletui κ. alqm aliqua re, πρέχω, διαφέρω τινός τινα, ὑπερδύλλω, ὑπερδύλλομαι τινά τινα. ceteris ἢ ceteros virtuto, πρέχειν, διαφέρειν τῶν ἄλλων τῇ ἀρετῇ. 3) alqm ἐγγυῶμαι τινά, alqd, ἐγγυᾶσθαι, διαγγυᾶσθαι, ἀναδέχεσθαι τι. damnum aletui, ἐγγυᾶσθαι τὴν βλάβην τινέϊς πρὸς τινά.

culpam praesto, ἐγγυῶμαι ἢ μὴν μὴ ἀμαρτήσεσθαι, ἀναδέχεσθαι μετ' ἀμαρτήσεσθαι. 4) παρέχω, παρέχομαι, ἀποτέλλω, ἐπιτέλλω τι. eunius munus, τὸ αὐτοῦ ἐργον ἐπιτελεῖν. officium, ἀποτελεῖν τὸ καθήκον. fidem praestoi, ποιεῖ ἢ ὑπέσχετο. pacem, ἐρμηνεύειν τῇ εἰρήνῃ. 5) παρέχω, παρέχομαι, ἐπιδείκνομαι, ἀπιδείκνομαι τι. socios salvos, παρέχειν σώους τοὺς συμμάχους. gloriam invictam, παρέχασθαι ἀνίκητον τὴν δόξαν. benevolentiam, παρέχεσθαι εὐμένειν. se invictum, παρέχειν, ἐπιδεικνόναι ἑαυτὸν ἀνίκητον. suavia sententiam, τῇ συγκλήτῳ τὴν γνώμην ἀποφαίνεισθαι. terga hostis, τὰ ὦτα δείξει τοῖς πολεμίοις. voluptatem aletui, παρέχειν τινὶ ἡδονήν.

praestolor, atus, ari, (1. praesto ἢ προστέλλω) περιμένω, ἀναμένω. apud alqm, παρὰ τινά. foribus, πρὸς τῇ θύρᾳ. alqm (Πλ., Τερ.) κ. al-cui, περιμένειν, ἀναμένειν τινά. adventum alcje, τὴν ἀφίξιν τινος.

praestricus, a, um, id. praestringo.

prae stringo, ūxi, ictum, ūre, alqd, ἀποσπρίγγω, διασπρίγγω τι. praestricia manus vinculis, δεσμοὶς περιεσπρίγμένη χεῖρ. ποιητ. tempora

sertis p. τὴν κεφαλὴν στεράνοις δια-
δεῶ δὴ διαδεύμαι. 2) locum, παρίεναι
ἐγγὺς τόπου τινός. 3) ἀμδλύνω, ἀ-
μαρῶ τι. aciem gladii, ἀδλύνειν ἐκ-
καρπύον τὴν μαχαίραν. aciem oculi
ἢ oculum, ἀμδλύνειν, ἀμαρῶν τὴν
ῥῆιν. aciem mentis, ἀμδλύνειν, ἐκ-
καρπύον τὴν νουν.

praestructus, a, um, ἴδ. praestituo.

praestructo, uxi, uctum, ἔρε, alqd,
προκατασκευάζω, προκαταδομῶ, πρό-
τερον κατασκευάζω τι. 2) προκατα-
σκευάζω, προπαρασκευάζω, παρα-
σκευάζω, ἐτοιμάζω τι. 3) ποιῇτι
προκαταδομῶ, ἐπιφράττω, φράττω τι.
praesul, iulis, (praesalio) προσερ-
γησῆς τῶν Σαλίων ἱερέων, ὁ ἐνδι-
δοὺς τοῖς Ἑλλοῖς τὰ τῆς ὀρχήσεως
σχήματα καὶ προκαταρχόμενος.

† praesulītor, ōis, a. (praesulto)

= praesul, προσεργησῆς. Λιδ.

† praesulto, are, (salto) αλκυρεῖ,
πρὸς τινος ὀρχεῖται. Λιδ.

praesum, fui, esse, αλκυρεῖ,
πρὸς τινος, προσστατῶ, ἐπιστατῶ
τινος, ἐφέσκηκα τινι. sacris, προστα-
τεῖν τῶν ἱερῶν. provinciae x. in pro-
vincia, ἐπιστατεῖν χώρας, προσετη-
κεῖναι ἐν ἐπαρχίᾳ τινί. statuis fa-
ciendis, ἐπιμελεῖσθαι τῆς κατα-
σκευῆς τῶν ἀγαλμάτων. Gracchi te-
meritati praefuit, τῷ Γράκχῳ τῆς
τόλμης ἡγήσατο. p. laudi alcjs, προέ-
στηκα τοῦ ἐπαινέου τινός. agro colun-
do, προέστηκα, ἐπιμελοῦμαι τῆς γεωρ-
γίας. muneri, προέστηκα, ἐπιμελοῦ-
μαι ἔργου, ἐπιτελῶ, ἔργον.

praesumo, uxi, uxtum, ἔρε,
alqd, πρότερον λαμβάνω ἢ προσφέ-
ρομαι τι. cibis aquam, πρὸ τῶν βρω-
μάτων ὕδωρ προσφέρω. 2) προ-
λαμβάνω τι. spem, τὴν ἐλπίδα. alqd
cogitatione, προλαμβάνειν τῇ διανοίᾳ
τι. futurum, προλαμβάνειν τὰ μέλλον-
τα. praesumptio opinio, ἡ προελημ-

μένη γνώμη, πρόληψις. 3) † ὑπο-
λαμβάνω τι.

† praesumptio, ōis, θ. πρόληψις,
τὸ προλαμβάνειν. 2) πρόληψις, προ-
ληπτικὴ γνώμη. 3) ὑπὸληψις.

prae-suo, ui, ūtum, ἔρε, alqd
alqa re, περιῤῥάπτω τί τινι, περιδεῶ
τι περί τι.

prae-tendo, ndi, ntum, ἔρε, alqd,
προτείνω, ἐκτείνω, ἀνχετείνω τι. 2)
alqd αλκυρεῖ, προτείνω, προπετάν-
νομί τί τινος. vestem oculis, προ-
τείνω, προέσθαι τὴν ἐσθῆτα τῶν
ὀφθαλμῶν. segeti serpem, προέσθαι
τοῦ σίτου περίβολον. vela fori-
bus, προπεταννύναι ἱστία τῆς θύρας,
παραπεταννύναι ἱστία παρὰ τὴν θύ-
ραν. 2) se praetendere εἰτε praetendi,
παρατείνεσθαι, παρατείνω. Baeticum
praetenditur Lusitania, παρὰ τὴν Βαι-
τικὴν παρατείνεται (παρατίεσθαι,
παρατείνει) ἡ Λυσιτανία. 3) προτε-
ίνω, προτείνομαι, προκαλύπτομαι,
προέλλομαι, προφασίζομαι τι. no-
men hominis doctissimi moribus
meis p., τὸ ὄνυμα σοφωτάτου ἀνδρός
πρὸς τινος τῶν ἰδίων λόγων ποιοῦμαι.

† praetento (-tempto), avi, atum,
are, alqd, πρὸπειράν τινος ποιοῦμαι
εἰτε λαμβάνω, προδουμάζω τι. 2)
προτείνω, προπετανννομί τι.

praetentus, a, um, ἴδ. praetendo.

praeter (ἐκ τῆς praec καὶ τῆς κατα-
λήξεως ter- οὕτω καὶ in ter, sub-
tor, prop-ter), a) ἐπί. πέρα, μᾶλλον
ἢ. praeter sapit quam placet paren-
tibus, μᾶλλον συμφρονεῖ ἢ τοῖς γο-
νεύσιν ἀρεστόν. 2) sem. praeter propter
quingenta, ὅσον εἰτε ὡς πενήτη-
κοντα, πενήτηκοντα πού. 3) πλὴν. ut
puer ne introeat praeter ille, ὥπως
παῖδες μὴ εἰσέρχωνται: πλὴν ἐκεῖνος.
praeter si, πλὴν εἰ. 5) πρό. μετ' εἰ.
παρὰ τι. praeter oram, παρὰ τὴν
ἀκτὴν. p. castra transducere, παρὰ

τὸ στρατόπεδον παράγειν. *p. radices montis lapaeus amnis, ποταμὸς παρά τὴν ὑπώρειαν παραπερδόμενος, παραρρέων. p. oculos ferre, περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς παρακομίζειν.* 2) παρά τι, πρὸς τινι. *p. auctoritatem vires quodque habere, παρά τὸ ἀξίωμα (πρὸς τῷ ἀξιώματι) καὶ δύνανται ἔχειν. p. se doni, πρὸς αὐτῷ δέξαι.* 3) παρά τι, ἄλλως ἤ. *multa praeter spem eveniunt, πολλὰ παρ' ἐλπίδα (ἀλλὰ ἢ τὰ ἐλπίζομενα) συμβαίνειν. p. morem, παρά τὸ ἔθος. p. naturam, παρὰ φύσιν. p. opinionem, παρὰ δόξαν.* 4) παρὰ τι, ὑπὲρ τι, μᾶλλον ἢ. *usque praeter, εἰς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους, πρὸ τῶν ἄλλων.* 5) παρὰ τι, πλὴν τινος, χωρὶς τινος, ἐκτὸς τινος. *omnes praeter, πάντες παρ' ἐλίγους, πλὴν (χωρὶς, ἐκτὸς) ἐλίγων. neque vastius praeter pallas habent, οὐτε ἰσθῆτας ἔχουσι πλὴν τῶν δερμάτων, χωρὶς τῶν δερμάτων.*

+ *praeter-ago, egi, actum, ere, alqd, παράγω, παρελαύνω τι. Or.*

praeter-bilio, ere, alqd, παρίημι, παρίρχομαι παρὰ τι. Πλ.

+ *praeter-dūco, uxi, uctum, ere, alqm, παράγω τινα. Πλ.*

praeter-eā, παρὰ ταῦτα, πρὸς τεούτοις, χωρὶς τούτων, πρὸς δὲ, προσέτι. 2) ἐπὶ τούτοις, εἴτα, ἔπειτα.

praeter-eo, ivi x. ii, itum, ire, alqd, πάρεμι (παριέναι), παρίρχομαι τι εἴτε παρὰ τι, παραμειδομαι τι hortos, τοὺς κήπους, παρὰ τοὺς κήπους. ripas flumina praetereunt, παρὰ τὰς ὄχθας ποταμοὶ παραβρέδουσι, τὰς ὄχθας παραμειδονται. praeteriisse iudicat, ἐν παρόδῳ, ἐκ παρόδου κρίνει. 2) παρίρχομαι, παροίχομαι. *pos praeteriit, ἢ γὰρ παρῆλθε, παρῶχηκε. praeteritus, a, um, παρελθών, παρελυληθώς, παριέρχόμενος. praeteriit, homines, οἱ οἰχόμενοι, οἱ*

ἀποθανόντες. tempus praeteritum, ὁ παρῶχημένος χρόνος. 3) παρὰτρέχω, λανθάνω, non me praeterit, εὐ λανθάνει με, multa nos praetereunt, πολλὰ ἡμᾶς παρὰτρέχει, λανθάνει. 4) παρὰτρέχω, παραλείπω, παρίημι (παριέναι) τινα. *p. dicere, παρὰτρέχω, παρὰσιωπῶ, populus nonnullum dignus praeterit, ὁ δῆμος εὐθὺς τε τοὺς πῶλους ἀτιμῆτους παραλείπει. filium fratris praeteriit, τὴν τοῦ ἀδελφοῦ υἱὸν παραλείψειν ἀκλήρον. praeteritus, παραλείπόμενος, παραλείφθεις.* 5) παρίημι, παρὰτρέχω, παρίρχομαι τινα. *alqm cursu, παριέναι τινα δρόμῳ, παρὰτρέχειν τινα. alqm nobilitate, ὑπερβάλλειν, ὑπερβάλλεσθαι τινα, ὑπερέχειν τινος τῇ λαμπρότητι. modum, τὸ μέτριον ὑπερβάλλειν.* + *praeter-equilio, ate, παρῖππεύω, παρελαύνω. Λιβ.*

praeter-feror, latus, ferri, παρὰφέρομαι, παρέρχομαι. Λιβ.

praeter-fluo, ere, alqd, παραβρέω παρὰ τι. 2) παρέρχομαι, παροίχομαι, οἰχομαι.

praetergrēdior, assus, di, (praeter-gradior) alqd, παραμειδομαι τι, παρίημι, παρέρχομαι τι εἴτε παρὰ τι. 2) παρίημι, ὑπερβάλλω, ὑπερβάλλομαι τινα, προέχω τινός. (τοῖς.

praeter-hāc, παρὰ ταῦτα, πρὸς τοῦ praeteriit, a, um, id, praetereo. praeter-lāhor, apsus, bi, alqd, παραφέρομαι, παραβρέω παρὰ τι. 2) παραπλέω παρὰ τι. 3) παραφέρομαι, παρίρχομαι. [feror.

praeterlātus, a, um, id, praeter-latio. praeter-missio, onis, u. (σπ.) παραλείψις.

praetermissus, a, um, id, praeter-mitto, isi, issum, ere, alqd, παρίημι, παραπεμπῶ, παραλείπω τι. occasionem, παριέναι τὴν καιρὸν. officium, ἀμελεῖν τοῦ καθή-

χρονος. alqd facere, ἀμελῶ ποιεῖν τι. nihil dignum memoria p., οὐδὲν μνήμης ἄξιον παραπέμπω, παρατρέχω, περιήμι, παραιοῶ. p. roenas sceleris, παραλείπω ἀτιμωρήτον τὸ ἀμάρτημα.

†praeter-navigo, avi, aium, are, alqd, παραπλέω τι εἴτε παρὰ τι.

pra-e-tero, trīvi, trītum, ēre, alqd, ἐπιτρέδω, ἀποτρέδω τι. Πλ.

praeter-quam, πλὴν, nulla re praeterquam legibus, οὐδενὶ πράγματι πλὴν τοῖς νόμοις. nullum praemium postulo p. memoriam, οὐδὲν ἄθλον αὐτῷ πλὴν μνήμην. p. capiti etiam stomacho prodest, πρὸς τῇ κεφαλῇ, χωρὶς τῆς κεφαλῆς καὶ τῷ στομάχῳ ἐπικουρεῖ. p. quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ὅσιν. p. si, πλὴν εἰ, πλὴν ἐάν.

†praeter-rectio, ōnis, θ. παρακομιδῇ, παραπλοῦς. Kik. [vehor.

praetervectus, a, um, īd. praeter-

praetor-vehor, vectus, hi, alqd, παρ-ρυσμαί παρὰ τι, παρακομίζομαι,

παραμείδομαι τι. praetervehi equo εἴτε ἀπλῶς praetervehi, παραλύνειν ἐφ' ἵππου, παραλύνειν. eurgu, πα-

ρελύνειν ἐφ' ἄρματος. navi, παραπλεῖν. litota praetervehens, τὰς

ἀκτὰς παραπλέων. praetervectus, παραλάσσει, παραπλεύσας, κττ. pedi-

tes templa praetervecti, αἱ πεζοὶ τοὺς ναοὺς παραμειψάμενοι. 2) περι-

μή τι τῷ λόγῳ, παρέρχομαι, παρα-

τρέχω, παραιοῶ. τι.

praeter-volo, are, alqd, παραπέ-

τραί παρὰ τι. 2) ταχέως παρέρχο-

μαι εἴτε παραμείδομαι τι. 3) λαν-

θάνω τινά. 4) παρατρέχω τι τῷ λόγῳ.

pra-e-tero, kuī, xium, ēre, alqd, παρ-

φραίνω τι. purgare praetextū a-

mictus, πορφύρα περιέχει: τὰς ἐσθῆ-

τας, αἱ ἐσθῆτες πορφύρα παρυσασμέ-

ναι εἰσι. serpentis equumque autō

praetextas, αἱ τοῦ ὄφιος φολίδες

χρυσῷ παρυσασμένοι. μεταφ. mon-

(ΜΕΡΟΣ Β΄.)

tes eas gentes praetextant, ἔρη πα-

ριέχει ἐκεῖνα τὰ ἔθνη. natio Rheno

praetextitur, παρὰ τὸ ἔθνος περαιοῖ-

ναι (παρატέταται) ὁ Ῥήνος. frondes

comis p., (φύλλα) στεφάνους περι-

τίθηναι τῇ κομῇ. auctores volumini,

συγγραφεῖς προτάτω τῷ βιβλίῳ.

ripas arundino, περιλαμβάνειν τὰς

ὄχθας καλέμοις. — toga praetexta

εἴτε ἀπλῶς praetexta, αἶ, θ. ἡ περι-

πόρφυρος ἐσθῆς, τῆθεννα λευκὴ περι-

πόρφυρος, ἥνπερ ἐφόρουσιν οἱ ὕπατοι,

στρατηγοί, ἀστυνόμοι καὶ ἄλλαι τι-

νὲς ἀρχαὶ καὶ ἐκείεις, ἐπὶ δὲ πρὸς τού-

τοις τὰ τῶν ἐλευθέρων τέκνα μέχρις

ἐρχόων. — praetextus, τὴν περιπόρ-

φυραν ἡμυρισμένους. — praetexta fa-

bula, εἶδος Ῥωμαϊκῆς τραγωδίας, ἐν

ᾗ τὰ κατὰ τοὺς ἐπιστήμους ἄνδρας

(praetextos) ἰδραματίζοντο. — pra-

textum, οὐ, παρασημον, ἐπικείμενη,

σχῆμα, κόσμημα. praetextum hono-

ris τὸ σχῆμα τῆς τιμῆς. 2) προβάλλ-

ομαι, προτείνω, προφαρίζομαι, σκη-

πτομαι τι. praetextum, οὐ, τὸ πρό-

σχῆμα, ἡ πρόφασις, σκῆψις. 3) ἐπι-

καλύπτω ἐπικρύπτομαι τι. fraudem

blando risu, ἐπικρύπτομαι τὸν δόλον

κολακευτικῶς γέλωτι.

praetexta, αἶ, θ. īd. praetexo.

praetextatus, a, um, (praetexo)

τὴν περιπόρφυρον ἐσθῆτα περιβεβλη-

μένος, περιπορφυρόσημος. 2) p. verba,

παιδικοί εἴτε ἀσελγεῖς λόγοι.

1. praetextus, a, um, īd. praetexo.

2. praetextus, ἀφ. u, α. (praetexo)

ἀξίωμα, σχῆμα, τιμή. 2) πρόσχημα,

σκῆψις, πρόσφασις.

pra-e-tero, ui, ēre, προσφειδομαι,

πρότερον φειδομαι, εὐλαβομαι.

pra-e-inclusus, a, um, (μτχ. τοῦ

praetingo) προαβερεγμένος.

praetor, ōris, α. (ἐντὶ praetor, ἐκ

τῷ praeco) ἡγεμῶν, στρατηγός, ἀλλ'

ὅτε καὶ ἄρχων, προϊστωρ, προτά-

της. Atheniensium, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός. Thebanorum, ὁ τῶν Θηβαίων πολέμαρχος. 2) κατ' ἐξοχὴν ὁ ἐν Ῥώμῃ ἐξαπίλεκος ἡγεμὼν, ὁ ἐξαπίλεκος στρατηγός, στρατηγός, ἡγεμὼν, πραιτωρ. praetor urbanus, ὁ ἐπὶ τῶν πολιτῶν στρατηγός, ὁ ἀστυκὸς πραιτωρ (οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ τῆς ἀστυκῆς δίκης δικαζών). p. peregrinus, ὁ ἐπὶ τῶν ξένων στρατηγός (ὁ τοῖς ἐν Ῥώμῃ ξένους δικαζών). 3) ὁ ἐν ἐπαρχίᾳ τινὶ τὴν ἐξαπίλεκον ἀρχὴν ἔχων, ὁ στρατηγός, ἡγεμὼν, ἐπαρχος. 4) ἐστὶ ἕτε ἀντί τοῦ praeconsul ἢ propraetor. 3) p. aorarii, ὁ ἐπὶ τοῦ ταμείου πραιτωρ.

†praetorianus, a, um, (praetorium) δορυφορικός, τῆς σωματοφυλακίας, milites praetoriani, οἱ δορυφόροι, σωματοφυλακίαι τῶν αὐτοκρατόρων. cohors p. τὸ δορυφορικόν.

praetorius, a, um, (praetor) στρατηγικός, τοῦ στρατηγοῦ, τοῦ πραιτωρός. cohors praetoria, αἱ περὶ τὴν στρατηγὸν σπεῖραι, οἱ σωματοφυλακίαι, δορυφόροι (τοῦ στρατηγοῦ ἢ τοῦ αὐτοκράτορος). porta p. ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἡ πόλη, ἐξ ἧς εἰς μάχην ἐξήγγετο ὁ στρατός castra praetoria, τὰ τῶν δορυφόρων στρατοπέδον. pavis p., ἡ στρατηγὸς καὶ imperium p. ἡ στολάρχια comitia praetoria, αἱ τῶν στρατηγῶν ἀρχαιρεσίαι. p. potestas, ἡ ἐξαπίλεκος ἀρχή, ἡ στρατηγία. praetorius (vir), a, ὁ τὴν ἐξαπίλεκον ἀρχὴν αἰληγώς, ὁ στρατηγός. p. domus, ἡ τοῦ ἐπαρχοῦ οἰκία. — praetorium, ii, ō, τὸ στρατηγίον, στρατηγεῖον, ἡ τοῦ στρατηγοῦ σκηνή, στρατηγὸς σκηνή. 2) οἱ περὶ τὴν στρατηγὸν σύμβουλοι. praetorium dimittere, τὸ συνεδριον διαλύειν. 3) τὸ τοῦ ἐπαρχοῦ ἀρχεῖον, πραιτώριον, στρατηγίον. 4) μεγαλοπρεπὴς ἐπαυλὶς. 3) δορυφορικόν τῶν

αὐτοκρατόρων, ἡ σωματοφυλακία praefectus praetorio, ὁ ὑπαρχος τῆς πόλεως. praetorqueo, rsi, rtum, ere, alqd, διαστρεβλῶ, διαστρέφω τι.

praetorius, a, um, id. praetorqueo. + praetripido, are, ὑπερπεριγίνομαι. Κατ. [δειλός, περίφοβος.

†praetripido, a, um, (σπ.) μάλα πρὶα tranco, avi, atum, are, alqd, παρὰ μένω, κελῶ, ἀκρωτηριάζω τι. praetura, ae, ō, (praetor), ἐξαπίλεκος ἀρχή, στρατηγία.

Praetorianus, a, um, Πραιτετιανός, ager, ἡ Πραιτετιανή, χώρα τῆς Ἰταλίας. [ῥω, ἀμαυρῶ τι. Tax.

†pra-umbro, are, alqd, ἐπισκιάω. pra-ustus, a, um, (μτχ. τοῦ prauro) κακαυμένος τὸ ἀκρόν, ἐπικαυραυτός, id. pra. [στος.

pra-valleo, ui, ere, ὑπεριοχώω, ὑπερέχω, κρείττων εἰμί, † apud aliquem, παρὰ τινι πλέον δύνανσθαι. praevolens, ὑπερίσχυρος.

pra-validus, a, um, ὑπερίσχυρος, μάλα ισχυρός, ισχυρὸς διαστρέφω.

pra-vallo, are, alqd, (σπ.) ἐπιχαράσσω τι. [δίκης.

pra-varificatio, ōnis, ō, καθύστεσις. pra-varicator, ōris, a, ὁ καθύστες τὴν δίκην.

pra-varior, ōis, arī, (pra-varico) ἐκκλίνω τῆς εὐθείας. 2) καθύστημι τὴν δίκην εἴτε τὰ δίκαια τινός, ἐκλεκτικῶς ἐν δίκῃ.

praevectus, a, um, id. praevchor. praevhor, ectus, i, παραμειβομαι.

praevectus littora classe, παραμειψάμενος, παραπλεύσας τὰς ἀκτὰς τοῦ στόλω. praevectus (ἵππον, θῆνη), παρελάσας. Rhenua Germaniam praevectitur, ὁ Ῥῆνος τὴν Γερμανίαν παραρρεῖ, παραμειβεται. 2) παραλύνω, προελαύνω. praevectus vi oxeclitum, παρελάσας, προελασας πρὸς εἴτε ἐπὶ τὸν στρατόν, πρὸς τὸν

praevenerunt, βίβη ἐπιφέρεται.

prae-venio, enī, entum, ire, προσέρ-
χμαι, προλαμβάνω, προφθάνω. 2) αλqη ή αλqδ, προλαμβάνω τινά ή τι, προφθάνω τινά. ignominiam morie praevenerit, τήν ατιμίαν αὐτοχειρία προέλαβεν, ἔφθασεν ἐαυτὸν διεργασά-
μενος πρὶν ατιμασθῆναι. talia medi-
tantem mors praevenerit, τοιαῦτα με-
λίστωντα ἔφθασεν ἐπελθὼν ὁ θάνατος.

praevenius, a, um, id. praevenio,
prae-vertō, rti, rsum, ere, αλqη,
πρετρέπομαι, προφθάνω, παρτρέχω,
παρθέτω τινά. venio cursu, τοῦς
ἀνέμου δρόμῳ. 2) αλqδ, προλαμβάνω
τι. mors αλqη praevertit, ὁ θάνατος
διακόλλει τινά. animos amore p. τὰς
ψυχὰς ἔρωτι προκαταλαμβάνω. 3)
αλqδ aleui rei, ποιῶ τι πρὸ τινος,
ποιεῖσθαι τι προὔργιαιτερον τινος.
αλqδ bello, πρὸ τοῦ πολέμου ποιεῖν τι.
αλqδ huic sermoni praevertendum
puto, νομίζω τι προὔργιαιτερον τῶν
λέγων τούτων. alia mihi praevertien-
da sunt, ἄλλα μοι εἰσι προὔργιαιτε-
ρα εἴτε σπουδαιότερα. p. poculum,
πρὸ ὄψεος πίνω. 4) p. uxorem rei
publicae, προκρίνω, προτιμῶ τήν
γυναικα τῆς πόλεως. 5) aleui, ὑπερ-
φέρω τινός. pietas praevertit amori,
ή εὐσέβεια ὑπερφέρει, ὑπερβάλλεται,
κρείττων ἐστὶ τοῦ ἔρωτος. 6) ὑπον.
se, παρατρέπεσθαι, παρεκτρέπεσθαι.
ad interna, πρὸς, ἐπὶ τὰ ἐντός.

prae-vertor, tuis, ii, παρεφθάνω,
φθάνω praevertitur foras, φθάνει
ἐξελθὼν τῆς θύρας. αλqη, προτρέπε-
σθαι, προφθάνειν, παρτρέχειν τινά.
2) aleui rei εἴτε ad αλqδ, πρὸ πάν-
των τρέπομαι πρὸς τι εἴτε ἐπὶ τι.
rei mandata praevertitur, οὐδὲν
προὔργιαιτερον νομίζει εἴτε ποιεῖται
τοῦ ἐπιτάγματος. illuc praevertiuntur,
στρέφον πάντων τρέπομεθα ἐπὶ τοῦ-
τό. 3) αλqδ, πρῶτον εἴτε πρὸ πάντων

ποιῶ τι. omnibus eam rem praeverti,
πρὸ πάντων ἐπὶ τοῦτο τρέπεσθαι, οὐ-
δὲν τούτου προὔργιαιτερον ποιεῖσθαι.

prae-video, idi, isum, ere, αλqδ,
προσῶ τι. 2) προσῶ, πρόνοιαν ποιῶ-
pravisus, id. praevideo. [μα.

prae-vilio, avi, atum, are, (σπ.) αλqδ,
πρεδιαφθείρω, προτερον φθείρω τι.

*pravius, a, um, (via) aleui, πρόσ-
δος, προδωμένος, προπερευόμενος τινος.
prae-volo, are, (σπ.) προίπταμαι.
prae-vertō, ἀρχ. = praeverto.

pragmaticus, a, um, πραγματι-
τικός, πραγματομαθής. 2) -ticus, ἄ.
ὁ πραγματικός, νομοδίκτης, ὁ τοῦ
δικαίου ἐξηγητής.

prandeo, ndi, nsum, ere, (pran-
dium) ἀριστῶ, ἀριστοποιοῦμαι. pran-
sus, ἀριστηκώς. 2) αλqδ, ἐσθίω, κατα-
θιῶ τι. pransus potus, φαγὼν καὶ
πίνων (φαγωμένος καὶ πικμένος).

prandium, ii, οὐ. (ἐκ τοῦ δωρ.
πρᾶν=πρῶν?) τὸ ἀριστον. vocare,
invitare αλqη ad prandium, καλεῖν
τινὰ ἐπὶ ἀριστον. 2) βρῶμα, τροφή
τῶν κτηνῶν.

pransio, are, (ἐπιτ. τοῦ prandeo)
ἀριστῶ, ἀριστοποιοῦμαι. αλqδ, ἐσθίω,
καταθιῶ τι.

pransor, oris, ἄ. (prandeo) ἀρι-
στοτής, ὁ ἐπ ἀριστον κληθεὶς.

pransus, a, um, id. prando.

Prāsī, orum, ἄ. Πρασίσι, Ἰνδικὴν
ἔθνος. [σιε.

*prāsīnus, a, um, πράσινος, πρά-
σιανός, ἄ. λευκόνος.

prātīdum, ī, οὐ. (ὑποκ. τοῦ pra-
tium) μικρὸς λειμών, λιδαδίων. 2)
λειμῶνος πόα.

prave, ἐπιφ. μ. ὑπ. σκολιῶς, πονη-
ρῶς, φαυλῶς, μοχθηρῶς.

prāvitas, itis, ō. (pravus) σκολιό-
της, σκαλχνία, διαστρεφή. 2) πονη-
ρία, φαυλότης, μοχθηρία, κακία, κα-
κοήθεια.

prāvus, α, um, μ. σ. κ. ὅπ. σκο-
λιός, σκαληνός, διάστροφος, διεστραμ-
μένος. regula p., κανὼν σκαληνός.
pāsus p., αἰσχρά διεστραμμένος ὅς.
2) πονηρός, φάυλος, μοχθηρός.

Praxīteles, is, α. Πραξιτέλης. -Iūs,
α, um, Πραξιτέλειος.

prēcātio, epīf., μετά δεήσεως, κατὰ
δέησιν. p. potero, μετά δεήσεων αἰ-
τεῖν. dare, tradere, χαρίζομενος ταῖς
δεήσεσι· δίδωμι, παραδίδωμι τι. 2)
† παλιλλόγως, παλινωδικῶς.

prēcātus, α, um, (preces) δεητι-
κός, διὰ δεήσεως λαμβανόμενος ἢ
κατὰ δέησιν δοθείς. 2) κατὰ χάριν
καὶ εἰς χάριν τινά δεδομένος. 3) ἐπι-
κηρος, ἀδόκιμος, μεταβλητός, φθορ-
τός.

[εὐχῇ, προσευχῇ.

prēcātio, ōnis, θ. (precor) δεήσις,
prēcātor, ōris, δ. παραιτητής.

prēcēs, cum, θ. πλ. [προῖξ, precus?]
(ἐκ τοῦ ἐν. prec εὐχρηστοί ἢ δοτ., αἰτ.

(κωμ.) κ. ἀπ.) δεήσεις, εὐχαῖς. pot pro-
cem, μετά δεήσεως. prece adorare su-
peros, εὐχῇ εἶτε μετά δεήσεως προσκυ-
νεῖν τοὺς θεούς. preces, πλ. αἱ δεήσεις,

εὐχαῖ. preces audire, δεήσεις, εὐ-
χαῖς ποιεῖσθαι, δεήσασιν, εὐχαῖς χρῆ-
σθαι. mittere ad superos, εὐχαῖς εὐ-
χεῖσθαι τοῖς θεοῖς. audire, ταῖς εὐχαῖς

ἐπήκοον εἶναι. ad preces descendere,
τρέπεσθαι, καταφύγειν πρὸς δεήσεις.

praecibus fatigare aliquem, λιπαρεῖν
τινα. 2) εὐχῇ, ἀρά. mittere preces,
ἀράς ἐπεύχεσθαι.

Preciāni, orum, α. Πρηκιανοί,
ἔθνος τῆς Γαλλίας.

†prēcīae κ. pretiae, arum, θ.
vites, εἶδος ἀμπέλων.

prēcōr, ātus, arī, (preces) εὐχομαι,
ἐπεύχομαι, προσεύχομαι. deos κ. ad
deos, εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς, πρὸς τοὺς

θεούς, προσεύχεσθαι τοῖς θεοῖς. pacem
a diis, εὐχομαι τοῖς θεοῖς εἰρήνην,
δοῦναι μοι εἰρήνην. Συντάσσεται δι

καὶ μετ' ἀπαρεμφάτου, μετὰ τοῦ ut ἢ
no καὶ ὑποτακτικῆς καὶ μεθ' ἀπλῆς
ὑποτακτικῆς. alcuī, προσεύχομαι τινί,
ἵκετώ τινά. precatus, εὐχόμενος. 2)
alcuī alqd, εὐχομαι τινί τι, εὐχομαι,
γενέσθαι τινί τι. longam diem Augu-
sto, εὐχομαι μακρὸν βίον τῷ Σεβασ-
τῷ. alcuī morbum, ἐπεύχομαι, κα-
ταρῶμαι τινί νόσον. alcuī, ἐπεύχε-
σθαι, καταρῶσθαι τινί.

prehendo εἶτε prendo, ndi, usum,
ere, (ἐκ τῆς praeh καὶ τοῦ ἄρχ. hendo,
χανδάνω) alqm ἢ alqd, δρᾶτομαι,
λαμβάνομαι, ἐπιλαμβάνομαι τινος.
alqm pallio, λαμβάνεσθαι τινος τοῦ
ἱματίου, λαμβάνειν τινά τοῦ ἱματίου.
dextram manu, ἐπιλαμβάνεσθαι, λαμ-
βάνεσθαι τῆς δεξιᾶς, λαμβάνειν τὴν

δεξιάν τῇ χειρί. 2) ἐπιλαμβάνομαι
τινος, λαμβάνω, καταλαμβάνω, συλ-
λαμβάνω τινά. prehendo furem, λαβὲ

τὸν κλέπτην. furto manifesta εἶτε
furti manifesti prehenditur, ἐπ' αὐ-

τοφῶφ λαμβάνεται κλέπτων. 3) λαμ-
βάνω τινά, συναντῶ τινι. p. alqm

solum, λαμβάνω τινά κατ' ἴδιαν,
(ἵνα αὐτῷ δικαλεθῶ). 4) locum alqm,

καταλαμβάνω τόπον τινά, ἐφικνού-
μαι εἰς τόπον. 5) sp. ἐπιλαμβάνο-

μαι τι τῇ διανοίᾳ, καταλαμβάνω,
κατανοῶ τι.

prehensio εἶτε prensio, ōnis, θ.
(prehendo) μεταφ. παροῦλλον.

prehensio κ. συνήθως prensio, arī,
atum, are, (ἐπιτ. τοῦ praehendo)

alqm ἢ alqd, λαμβάνομαι, ἐπιλαμ-
βάνομαι τινος, αἰεὶς manum, τὴν χεῖ-

ρά τινος. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῶν
μεταπορευομένων ἀρχὴν τινά εἶτε

χάριν· δεξιούσθαι, ἀσπάζεσθαι τινά.

prehensus κ. prensus, α, um, ἴδ.
prehendu.

[πιστήρ-
prelām i, ōd. (premo) πιστήριον,
prēmo, pressi, pressum, ere,

alqm ἢ alqd, πιέζω, ὀλίγω τινά ἢ τι

pedem aleui, πιέζειν τινί τὸν πόδα
εἴτε τὸν πόδα τινός. patos ad pectus,
πιέζειν τὰ τέκνα πρὸς τὸ στῆθος. p.
pollicem, ἴδ. pollex. Isena dente, πιέ-
ζειν τῷ ὀδόντι τὸν χαλινόν, δάκνειν,
ἐνδάκνειν τὰ στόματα. aliam, πιέζειν
γυναικα, συγγίγνεσθαι, συνοικεῖν τινι.
aleui fauces, πιέζειν, σφίγγειν τὸν λάρυγγά τινος. collum laqueo, σφίγγειν
τὸν τράχηλον βρόχῳ. os, θλίβειν, πιέ-
ζειν, συμπιέζειν τὸ στόμα. oscula
pressa, φιλήματα θλίδοντα τὰ χεῖλη.
p. loculis, πιέζω πιστοτηρίοις. eo pre-
munt, πιέζουσιν ἀλλήλους, ὥθευν-
ται. 2) πιέζω τι, ἐπικείμεαι τινι, κά-
θημαι ἐπὶ τινος κτλ. frondes, κατα-
κτεῖσθαι, κατακτεκλίσθαι ἐν φύλλοις.
humum, καθῆσθαι ἢ κατακλίνεσθαι
χρμαί. ierga equi, καθῆσθαι ἐπὶ
τῶν νώτων τοῦ ἵππου. obui, καθῆ-
σθαι ἐπὶ τοῦ ἐλαφγνίμου διφρου.
terram, ἐπιδαίνειν τῆς γῆς. milia
capillos premit, ἡ μήτρα ἐπικαίεται
τῇ κόμῃ. p. forum, συνεχῶς περὶ
τὴν ἀγορὰν διατρίβω. veatigia alejs,
διώκω τὰ ἔγνη τινός. p. litas, πα-
ραπλέω ἐγγὺς τῆς ἀκτῆς. 3) πιέζω,
ἐκπιέζω, θλίβω, ἐκθλίβω τι. succos,
χυμούς εἴτε ὑγρόν. 4) καλύπτω, κρύ-
πτω τι. aliqd iertā, καλύπτεται τι τῇ
γῇ. luna luna premit, ἡ σελήνη
κρύπτεται τὸ φάγγος, δύεται. fronde p-
currem, στέφανον τῇ κεφαλῇ ἐπιτί-
θημι. curam sub cordo, ἀποκρύπτω
τὴν φροντίδα ἐν τῇ ψυχῇ. 5) φυτεύω
τι. 6) πλέσσω, μάσσω τι. passos,
τορεύς. 7) πιέζω, θλίβω τινά, ἐπι-
καίμαι, πρόσκειμαι τινι. necessitas
ma premit, ἡ ἀνάγκη μὲ πιέζει.
bello premi, τῷ πολέμῳ πιέζεσθαι,
καταβρεθεῖσθαι. ore alieno premor,
βρλήμασι βεδάπτομαι, ὑπέρχρως
εἶμι. p. hostes, πιέζω τοὺς πολέμιους.
ἐπικαίμαι, πρόσκειμαι τοῖς πολέμοις.
telis premi, ὅπε τῶν τοξομαχῶν

πιέζεσθαι. culpam poena premis, τῷ
ἁμαρτήματι ἐπικαίεται ἡ τιμωρία.
a plerisque ad exequendum promeba-
tur, ὅπο τῶν πλείστων προετρεπέτο
ἐμμεῖσαι εἴτε ὁρμηθῆναι. 8) πιέζω,
καταπιέζω, βαρύνω, ἐπιδαρῶ τινά ἢ
τι. παντοίῃ μερεσ, γεμίζω τὴν ναῦν
ἐμπροσμάτων. pressa carina, πεφορ-
τωμένη, γέμουσα ναὺς. opere atroci-
tatem pressans, τῷ τῶν ὀπλῶν βάρει
πιεζόμενος, πιεθεῖς. pressus moro,
βεδαρημένος οἴνῳ. 9) κατέχω τι,
κρατῶ τινος. odium, ipsam, κατέχειν
τὸ μῖσος, τὴν ὀργήν, κρατεῖν τοῦ μί-
σους, τῆς ὀργῆς. vocem alejs, ἐκ-
στομιζαίν τινά. ventos, κατέχειν τοὺς
ἀνέμους. populos ditlione, ἄρχειν
τῶν ἔθνῶν. 10) κολάζω τι. falso vi-
tium, τῷ δρεπάνῳ κολάζειν, κλα-
δεύειν τὴν ἀμπελόν. 11) συστέλλω,
συστέμνω τι. 12) ἐπέρχω, παύω τι.
gradum, τὸ βάδισμα ἐπέρχω. sang-
uinem, παύω τὸ αἷμα. 13) κατα-
πιέζω, καταβάλλω, ταπεινῶ τινά.
oscedum tollit os premit, τοὺς αὐτοὺς
ἐξαίρει καὶ καταβάλλει. p. famam
alejs, ταπεινῶ τὴν φήμην τινός. hu-
mana, καταφρονῶ τῶν ἀνθρωπίνων.
Latona Nymphas premit, ἡ Ἄρτεμις
τῶν νυμφῶν ὑπερέχει, τὰς νύμφας
καταβρίθει, ἀμαυροῖ. 14) καταβάλλ-
ω, ἀποκτείνω τινά. paucos pressa-
runt, ἐλίγους κατέβαλον. 15) πιέ-
ζω, ἰσχυρίζομαι τι. argumentum,
πιέζω ἐλεγχον ἢ ὑπόθεσιν τινά. 16)
ἐμπιέζω, ἐντυπῶ τι. suileum, ἐντυ-
ποῦν, ἄγειν, ἐλκεῖν αὐλακά. fossam,
ἄγειν, ὀρύττειν τάφρον.

prendo, ἴδ. prehendo.

+ prensatio, ὄνεια, θ. δαίμωνες εἴτε
ἀπεισμός, ζήτησις ἀρχῆς. Εκ-
prensio, ἴδ. prehensio.
prensus, α, um, ἴδ. prendu.
presso, ἐπίρ. μ. α. (pressus) στε-
νός, συσταλαμένως. vires pressius

putare, τις ἀμπίλους ἐπὶ πλεῖον κο-
λῶξιν εἰτε κλαδεύειν. 2) p. loqui, σα-
φώς, εὐκρινῶς λέγειν. 3) συντόμως,
συνεσταλμένως, ἀπασφριμένως. di-
cete, scribere, λέγειν, γράφειν. de-
finire alqd, ἀκριδῶς καὶ διὰ βρα-
χέων ἐριζειν τι.

pressiōnes, ὄνομα, θ. (premo) με-
ταφ. ὑπομολή. Καίς.

presso, ara, (επιτ. τοῦ premo)
alqd, πιεῶ τι.

1. pressus, a, um, μ. σ. (μετ. τοῦ
premo) oratio pressa, λόγος σύντο-
μος, ἀπασφριμένος. 2) presso gradu
fetre cedere, ἐπὶ πόδι εἰτε βάδην
ἀνχωρεῖν. 3) stylus pressus, τα-
πεινὴ λέξις. pressi ac flebiles modi,
ἀμαυροὶ καὶ λυγροὶ ῥυθμοί. 4) ἀκρι-
δῶς καὶ βραχύς.

2. pressus, us, ā. (premo) πιεσμός,
ἐπιπιεσμός, βῆρος. 2) πιεσμός, συμ-
πιεσμός. oris, τοῦ στόματος.

prelūse, ἐπὶ β. μ. τ. σ. πολυτελής.

prelūsus, a, um, μ. σ. κ. ὁ. π. (pre-
tium) πολυτίμος, τίμιος, πολυτελής,
πολυδαπάνος. 2) ἀπαξ Ὁρ. πολλῆς
τιμῆς ἐκτιμώμενός τι, πολυτελής.

pretium, ii, ō. (συγγ. τοῦ πρατίας,
πρατήρ, πρατός) τιμή, ἀξία. pre-
tium rei constituere, τὴν τιμὴν τινος
καθιστάναι. quibus pretiis porci ve-
nunt? πόσον οἱ χοίροι πωλοῦνται;
vendo alqd pretio suo, πωλῶ τι ἄ-
ξιον. pretium rei facere, τιμᾶν τι,
εἰπεῖν τὴν τιμὴν τινος. magni pretii
asse, πολλῆς τιμῆς εἰτε πολλοῦ ἄ-
ξιον εἶναι. parvi pretii, ὀλίγου, μι-
κροῦ, μικρῆς τιμῆς ἄξιον εἶναι. ager
majoris pretii, ἀγρὸς πλείονος ἀξίος.
res habet pretium, est in pretio,
τίμιον εἶτε πολλοῦ ἄξιόν ἐστί τι. 2)
τιμή, ἀργύριον. p. emperare, τὴν
τιμὴν ἀποδίδοναι, ἀποτίναιν. magno
pretio vendere, πολλῶν χρημάτων
πωλεῖν τι. parvo pretio redimere,

ὀλίγων χρημάτων ἀνασθῆναι. converteri
in pretium, εἰς ἀργύριον μεταμε-
τεῖσθαι. in pretio pretium est, τι-
μιον εἶτε πολλοῦ ἄξιόν ἐστι τὸ ἀργυ-
ριον. 3) τιμή, ἀξία, ἀκριδῶς, μισθός.
p. manūs, ἡ τιμή τῆς ἐργασίας, τὸ
χειροδόνειον. pretium rei imponere,
προτιθέναι τὴν τιμὴν τινος. p. pol-
licetur, ἀραιδῶν, ἄθλον, μισθὸν ὑπι-
σχεῖσθαι. p. persolvere, τὴν ἀξίαν
ἀποδίδοναι, νέμειν. pretio afficere
alqm, μισθῶ, ἄθλῳ τιμᾶν τινα. 4)
operae pretium est, ἄξιόν ἐστι
πρῶργου εἶναι. audire, ἀκούειν. ope-
rae pretium facere, ἄξιόν τι ποιῆναι
πρῶργου τι ποιῆναι. pretium est (ὑπὸν.
operae) noscere, ἄξιόν ἐστι γινώσκειν.

prex, precis, ἀχρηστα, ἰδ. preces.

Prīamēus, a, um, Πριαμῆος;
Πριάμειος, τοῦ Πριάμου.

Prīamīdes, ae, ā. Πριαμίδης.

Prīamus (Prīamus), i, ā. Πριάμος.

Prīapus (-os), i, ā. Πριαπός. 2)

* μεταφ. πρίαπος, ὁ λέγων.

pridem, ἐπὶ β. (ἐκ τοῦ ἀρχ. pris=
prius κ. dem) πρότερον, πρὶ τούτου,
πρὶ τοῦ. quod ad me pridem scri-
pseras, ὅπως πρότερόν μοι ἔγραψας;
quam pridem? πότεν ὅδῃ χρόνον;
sicuti p., ὡς περ πρότερον. 2) πάλαι.
jam p., πολὺν ἤδη χρόνον, ἐκ πολλοῦ
ἤδη χρόνου. non ita p., ὀλίγον πρό-
τερον, οὐχ οὕτω πρὶ πολλοῦ.

†pridianus, a, um, (pridie) τῆς
προτερείας, ὅλης. oratio p. ὅλον
ἔωλον, τὸ ἐκ τῆς προτερείας ἐδῆ-
σμετα.

pridie, ἐπὶ β. (ἐκ τοῦ ἀρχ. pris=
prius κ. diei) τῇ προτερείᾳ, τῇ προ-
τέρᾳ ἡμέρᾳ. pridie quatuor vena, τῇ
προτερείᾳ πρὶν εἰδέναι με, τῇ προτέρᾳ
ἡμέρᾳ ἢ ἡλθόν. p. cum diei εἶτε
ejus diei, τῇ προτερείᾳ τῆς ἡμέρας
ταύτης. p. circumcises, τῇ προτερείᾳ
τῶν ἐπιπεδορμίων. p. insidiatum, τῇ

προτερίας τῶν ἐνεδρῶν. p. Idus Julias, τῇ προτερίᾳ τῶν εἰδῶν εἶτε τῇ πρὸ μᾶς εἰδῶν τοῦ Ἰουλίου, τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ τοῦ Ἰουλίου. usque ad p. Calendas Septembris, μέχρι τῆς προτερίας τῶν Καλενδῶν τοῦ Σεπτεμβρίου εἶτε τῆς τριακιστῆς πρώτης τοῦ Αὐγούστου.

Priene, ὄκ. ὁ. Πριήνη.

*primævus, a, um, (primus-avum) πρώτῃος, νεαρός, νεανικός.

primâni, orum, á. (primus) στρατιώται τῆς πρώτης λεγεῶνος.

primâtius, a, um, πρωτεύων.

Primigēnia Fortuna, (primus-gigno) ἡ Πρωτογένεια Τύχη.

*primipilâris, is, á. = primipilus.

primipilus, id. f. pilus.

primipilus, orum, u. (primus) αἱ ἀπαρχαί, καταρχαί, τὰ ἀκροθίνια, ἡ ἀπαρχή, τὸ ἀκροθίνιον. 2) μεταφ. τὰ πρῶτα, ἡ ἀρχή, καταρχή.

primus, épîr. πρώτων, cum primus, ὡς τὸ πρῶτον.

primus, épîr. (primus) πρῶτον, κατ' ἀρχάς, cum primis (Διό.), ὡς πρῶτον.

primordium, ii, ú. (primus-ordior) καταρχή, πρῶτον, ἀρχή, urbis, ἡ γένεσις εἶτε ἀρχὴ τῆς πόλεως. primordia, orum, pl. αἱ ἀρχαί. a primordio, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν. primordia, ἐν ἀρχῇ, κατ' ἀρχάς.

primoris, e, (ἡ δὲ ἐν. ἔχρηστος) [primus] πῶτος. 2) πρόσθεος. partem primorietu domus, τὰ ἐμπροσθεν τῆς οἰκίας. inter primores dimicare, ἐν τοῖς προμάχεσι ἀγωνίζεσθαι. primoribus lubris gustare, attingere alqd, ἀκροῖς τοῖς χεῖλεσι γούσσειν τινας, ἀκροθύνειν τινας. 3) πρῶτος, πρωτεύων, κύριος. primiores, orum, d. αἱ πρώτοι, αἱ πρωτεύοντες.

primulus, a, um, (ἄποκ. τοῦ primus) πρῶτος. primulum, épîr. πρῶτον, τὸ πρῶτον.

primum, épîr. (primus) τὸ πρῶτον. primum—deinde, πρῶτον μὲν, — ἔπειτα δὲ, nunc p., νῦν πρῶτον. quam p., ὅτι τάχιστα, ὡς τάχιστα. ubi p., εἶτε οἱ p. potestas data est, ὡς τάχιστα ἐδόθη ἐξουσία, ἅμα δοθείσης τῇ ἐξουσίᾳ. ut p. cessit furor, ὡς τὸ πρῶτον ἔληξεν ἡ μανία, ἅμα τῇ μανίᾳ ληγούσῃ. cum p. factum est, ἐπεὶ τάχιστα ἐγένετο, εὐθύς ἐπεὶ ἐγένετο. simul εἶτε simulac p. abiit, ἅμα τῷ ἀπελθεῖν ἐκείνου.

primus, a, um, (ὑπερθ. τοῦ prior) πρῶτος, ὁ πρῶτος. primus Romano-rum, ὁ πρῶτος τῶν Ρωμαίων. a Jove, πρῶτος ἀπὸ τοῦ Διός. in primis, ἐν τοῖς πρώτοις. prima, orum, ú. pl. τὰ πρῶτα, ἡ ἀρχή, naturae, τὰ πρῶτα, αἱ ἀρχαί, τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως. prima quoque, τὰ τυχόντα. primo quoque tempore, ὡς τάχιστα, ὅτι τάχιστα. a primo, ἐξ ἀρχῆς. in primo, ἐν ἀρχῇ, κατ' ἀρχάς. prima nocte, ἅμα τῇ νυκτί. primo anno, ἀρχομένου τοῦ ἔτους. primo mane, ἅμα τῷ πρωί. in prima fabula, ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς κωμωδίας. 2) πρῶτος, πρόσθεος. prima pars aedium, τὰ ἐμπροσθεν τῆς οἰκίας. in primo instructus, ἐν τῷ πρῶθεν τοῦ στρατεύματος. εἶτε ἐν τῷ τῆς παρατάξεως μετώπῳ ταταγμένος. in primum succedere, εἰς τὸν τῶν προμάχων εἶτε προστατῶν τόπον χωρεῖν. in primis stare, ἐν τοῖς πρώτοις εἶτε προμάχεσι ἵστασθαι. primis labris gustare alqd, ἀκροῖς τοῖς χεῖλεσι γούσσειν τινας. primo digito, ἀκρῇ τῷ δακτύλῳ. primam urbem invadere, εἰς τὰ ἐμπροσθεν τῆς πόλεως εἰσέλθεῖν. 3) πρῶτος, πρωτεύων. primi homines, ἄνδρες αἱ πρώτοι, πρωτεύοντες. apud te primus sum, παρὰ σοὶ πρωτεύω. pecuniā primus, τῷ πλεον- τῷ πρωτεύων. comitia prima, ἡ κυριωτάτη ἐκκλησία, κυριώτατος ἡ λο-

χῆτις ἐκκλησία. *prima ionere*, πρωτεύειν. *primas ferre*, τὰ πρῶτα εἶτε πρωτεῖα φέρεσθαι. *in primis* εἶτε *imprimis* (κ. *cum primis*, *Kix*. κ. *ad prima*, ἀπὸς Οὐίργ.), ἐν πρώτοις, ἐν τοῖς μάλιστα, πρὸ πάντων, κατ' ἐξοχήν, μάλιστα. *prima virorum*, τὰ πρῶτα εἶτε οἱ πρῶτοι τῶν ἀνδρῶν.

princeps, *Iris*, (*primus-capio*) ἐξ-αρχος, κατάρχων, ἄρχων, ἡγούμενος, πρῶτος. *primipres pæcuniae pollicentur fuerunt*, κατήρξαν ἀργύριον ὑποσχόμενοι. *princeps eum in agenda*, κατάρχω τοῦ ποιεῖν, ἡγούμεναι τοῦ ἐργου, πρῶτος ποίω τι. *p. in prælium ibat*, πρῶτος τῶν ἄλλων εἰς τὸν ἀγῶνα ἦει, κατήρχε τοῦ ἀγῶνος. *p. agebat agmen*, ἡγείτο τῆς στρατιᾶς.

principes sententiarum, οἱ πρὸ τῶν ἄλλων τὴν ἐαυτῶν γνώμην ἀποφαινόμενοι, οἱ τῆς ἀποφάσεως ἄρχοντες. *conjuratōnis p.*, ὁ τῆς συνωμοσίας ἄρχος. *Zeno Stoicorum p.*, Ζήνων ὁ τῶν Στωϊκῶν ἄρχος εἶτε ἡγεμὼν.

sceleris, ὁ κατάρχων τοῦ ἀνοσιούργου. *familiae*, ὁ τοῦ γένους ἀρχηγός, ὁ ἀρχηγέτης. 2) πρωτεύων, πρῶτος. *p. senatus*, ὁ πρόκριτος τῆς γερουσίας. *principes juventutis*, οἱ πρωτεύοντες εἶτε πρόκριτοι τῆς νεολαίας, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῆς ἑκπαίδος. Σημ. ἐπὶ τῆς μοναρχίας τῶν αὐτοκρατόρων ἐκαλοῦντο πρόκριτοι τῆς νεότητος, *principes juventutis*, οἱ τῶν αὐτοκρατόρων υἱοί. *princeps femina*, ἐπιφανής, ἐντιμος γυνή. *principe loco genitus*, ἐξ εὐπατριδῶν γεγονώς, εὐγενής.

principes civitatis εἶτα *in civitate*, οἱ πρωτεύοντες, ἐντιμοί, ἐπιφανεῖς ἐν πόλει. 3) *princeps*, ἄ. ὁ ἡγεμὼν, προεστώς, προστάτης. 4) ἡγεμὼν, ἄρχων, βασιλεὺς. 5) εἰς τῶν πριγκίπων. *principes*, ἄ. οἱ πριγκίπες. Οὕτως ἐκαλοῦντο τῆς λεγεῶνος οἱ ταῖς ἡλικίαις ἀκμαϊστάτοι, οἱ τὸ μέσον

τῆς παρατάξεως κατεῖχον. — *princeps*, ὅπον. *ordo*, λόγος πριγκίπων, *primus princeps*, ὁ πρῶτος τῶν πριγκίπων λόγος. — *princeps*, ἄ. ὅπεν. *centurio*, ὁ ἡγεμὼν εἶτε ἐκατόνταρχος ἐνὸς τῶν πριγκίπων λόγου.

principālis, *us*, (*princeps*) πρωτότυπος, προυπάρχων. *causae principales*, αἰτίαι προϋπάρχουσαι. 2) πρωτεύων, πρῶτος, κυριώτατος. 3) ἡγεμονικός, βασιλικός, τοῦ αὐτοκράτορος. 4) *principales portae*, αἱ δύο κατὰ τὰ πλάγια τοῦ στρατοπέδου πόλαι. 5) *principalis*, ἄ. ὁ πρόκριτος, προεστώς, πρόεδρος.

principatus, *us*, ἄ. (*princeps*) κατάρχῃ, ἀρχῇ. 2) ἡ πρωτεία, τὰ πρωτεία. *principatum obtinere*, πρωτεύειν. 3) ἀρχή, ἡγεμονία. *principatum tenere in civitate*, ἀρχειν ἐν πολιτείᾳ, ἡγεῖσθαι πόλεως. 4) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων ἡ ἀρχή, ἡγεμονία, βασιλεία, μοναρχία. 5) παρὰ τοῖς φιλοσόφοις τὸ ἡγεμονικόν, ἡ κυριότητα τῶν ὄντων δύναμις.

principium (κατ' τρισύλλ. *ciōneis*, *principium*, *Ὀρ.*), *ii*, ὄν. (*princeps*) ἀρχή. *nec principium nec finem habet*, οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος ἔχει. *principia dicendi*, ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου, τὸ προοίμιον. *in principio*, ἐν ἀρχῇ. *principio*, κατ' ἀρχάς, *a principio*, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῇθεν. 2) ἀρχή, αἰτία, πηγή. 3) *principia*, πλ. τὰ πρῶτα, αἱ ἀρχαί, τὰ στοιχεῖα. 4) πρωτεία. 5) *principia aciei*, οἱ πρόμαχοι. 6) *principia* ἐκαλεῖτο ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὁ τόπος, ἐνθα τὸ στρατήγιον καὶ αἱ τῶν προσβεβητῶν σκηναί (τὰ ἀρχεῖα). *mittere principia*, διαλύειν τὸ συνέδριον.

prior, *us*, γεν. *ōris*, (συγκρ. ἐκ τῆς *pro* κ. ὅπ. *primus*) πρῶτερος. *priora*, ἐν τῷ προτέρῳ ἔτει. *prioris vini faes*, ἡ τοῦ περυσίου οἴνου τρύφη.

prior angustias occuro, πρῶτον κα-
ταλαβὼν τὰ στενά. priores, οἱ προ-
γεγονότες, πρόγονοι, οἱ πρόσθεν. 2)
prioribus, priores pedes, οἱ πρόσθιοι
πόδες, οἱ πρόσθεν πόδες. prior pars
capitis, τὰ πρόσθεν τῆς κεφαλῆς. 3)
prioriter, κρείττων, ἀμείνων. Actato
ei sapientia prior, ἡλικία καὶ σοφία
προτέρων. priores partes, τὰ πρωτεία.

†prisce, ἐπὶ. ἀρχαιοπρεπῶς, σε-
μνῶς, σπουδαίως, ἀσπληρῶς. Κικ.

priscus, a, um, (pris-cus, ἐκ τοῦ
ἀπληρ. pris=prius, πρὶν, ἔθεν καὶ
pris-tinus) ἀρχαῖος, priscei, ἄ. οἱ προ-
γεγονότες, οἱ πρόσθεν, οἱ πάλαι ἀν-
θρώποι. priscæ Græcorum litteræ,
ἀρχαῖα τῶν Ἑλλήνων γράμματα. p.
severitas, ἡ ἀρχαία, ἀρχαιοπρεπής,
σεμνότης. prisca Venus, ἡ ἀρχαία
Ἔρως, ἡ πρόσθεν Ἔρως. 2) ἀρχαιοπρε-
πής, σεμνός, σπουδαῖος. 3) priscei La-
tini, οἱ Ἡοῖσιν Λατῖνοι. οὕτως ἐκα-
λοῦντο οἱ κατοικοῦντες τὰς περὶ τὴν
Ἀθήνη καὶ τὸ Λαυρῖνιον πόλεις. 4)
Tarquinus Priscus, Ταρκύνιος Πρί-
σκος, Ταρκύνιος ὁ ἀρχαῖος εἴτε ὁ προ-
γενέστερος.

pristinus a, um, (πρῆ. priscus) ὁ
πρὶν, πρότερος, ἀρχαῖος. pristina ami-
cilia, ἡ πρὶν φίλῃ, ἡ πρότερον εἶτε
ἀρχαία φίλῃ. p. tempus, ὁ πρόσθεν
χρόνος. dies p., ἡ πρὶν ἡμέρα, ἡ προ-
τερον ἡμέρα, ἡ πρωτεία. restituere
aliquid in pristinum statum εἶτε in pris-
tinum, ἀποκαθιστάναι τι εἰς τὴν ἀρ-
χαίαν κατάστασιν.

pristis x. pristix ἴδ. piatris.

prius, ἐπὶ. (prior) πρότερον, πρὶν.
prius olim, πρὶν ποτε, τὸ πρὶν, τὸ πάλαι.
p. introo, πρότερον εἴτε πρότε-
ρος εἰσέρχομαι. prius orto sole, προ-
τερον ἀνατελῆς ἡλίου, πρὶν ἡλίου ἀνα-
τελλόντος. non prius fugere desti-
tuunt, quam ad Rhenum pervenerunt,
οὐ πρόσθεν ἐπαύσαντο φεύγον-

(MEPOS B')

τες, πρὶν (πρὶν ἢ) πρὸς τὸν Ῥήνον ἡλ-
θόν. p. quam semen maturum sit,
πρὶν τὸν σπέρμα ἀδρὸν εἶτε ὥριον γε-
νέσθαι. p. quam venias, πρὶν εἰλθεῖν
σε. 'quam prius=priusquam, 2) πρό-
τερον, μᾶλλον.

priusquam, ἴδ. prius.

privatim, ἐπὶ. (privatus) ἰδίᾳ. pu-
blice privatimque, δημοσίᾳ τε καὶ
ἰδίᾳ, κοινῇ καὶ ἰδίᾳ. 2) ἰδίᾳ, κατ'
ἰδίαν, χωρὶς. 3) ἰδίως, κατ' ἐξοχήν,
διαφερόντως, μάλιστα. 4) κατ' ἰδίαν,
κατ' οἶκον, οἴκῳ, ἀπὸς Λιδ.

privatio, ōis, ō (privo) [γκ.] στέ-
ρσις, ἀπαλλαγὴ.

privatus, a, um, (privo) ἰδίος, οἰ-
κεῖος, ἰδιωτικός. ex privato, ἐκ τῶν
ἰδίων, ἐκ τῶν οἰκείων χρημάτων. agri
privati, ἰδιοὶ (οὐ κοινοὶ, οὐ δημόσιοι)
ἀγροί. prætia privata, ἡ πρὸς τοῦ εἰδικῆς
εἶτε οἰκείους εὐσέβεια. p. lucus, τὸ
περὶ οἰκεῖου τινὸς πένθος. p. villa, ἡ
ἰδιωτεία, ὁ ἰδιωτικὸς βίος. in priva-
to, κατ' ἰδίαν. privato se tenere, ἐν
τοῦ ἰδίου εἶτε εἴκει μένειν. εὐσε-
privatus, i, a, ὁ ἰδιώτης, ἰδιωτῶν.

privernum, i, a, τὸ Πριβέρνον, ἡ
Πριβέρνον, πάλαι τῆς Λατίνης, ἡ τῶν
Piperno. -nas alic, τῶν Πριβέρ-
νων. ager P. ἡ τῶν Πριβέρνων χώρα.
-nates, tom, a. Πριβερνάται.

privignus, i, a, x. -gna, an, ō.
(ἀντὶ privigenus ἐκ τοῦ prius κα-
gignis) ὁ πρόγονος, ἡ προγέννη (κοινοῦς
προγενός, προγένη). privigni, a. εἰ
πρόγονος, ἀμφίγονος.

privilegium, ii, ō. (privus-lex)
ἴδιος νόμος, οὐ κοινός νόμος, ὁ ἐπ'
ἀντὶ μόνου πολίτη τοῦ εἰς νόμου. privile-
gium forte de aliquo, ἴδιον τινα νό-
μον γράφειν εἶτε εἰσφέρειν περὶ τινος.
2) ἡ πρόνοια, πρόνομιον.

privo, avi, atum, are, (privus)
ἀλῆν ἀλῆ re, στερῶ, ἀποστερῶ εἰς
τινός, ἀφαιρῶ καὶ τινα τι. aliquid privo,

22

στερεῖν τινα τοῦ βίου. eo oculis, στερεῖν ἑαυτὴν τῶν ὀφθαλμῶν. — Κικ. ἀπατ, εὐ. privantiū, τὰ στερεητικά. lumine privatus, τοῦ φωτός ἐστερημένος, στερηθεὶς. vitta privatus, τὸν βίον ἀφαιρέσεις. 2) ἀπαλλάττω τινά τινος, ἀφαιρούμαι τινά τι. alqm dolore, ἀπαλλάττω τινά τῆς λύπης, ἀφαιρούμαι τινά τὴν λύπην. privatus dolore omni, πάσης λύπης ἀπὸ λυγμένος εἶτε ἀπαλλαγείς.

privus, α, um, ἴδιος, ἕκαστος χωρὶς. in dies privos, χωρὶς εἰς ἑκάστην ἡμέραν, καθ' ἑκάστην ἡμέραν. privos lapides ferunt, ἕκαστος λίθον φέρει. in privos homines leges ferre, νόμους γράφειν περὶ ἑνὸς πολιτοῦ χωρὶς τῶν ἄλλων. milites binis privis tunicis donati sunt, οἱ στρατιῶται ἰδίᾳ ἕκαστος δύο χιτῶνας ἔλαβον. aliud privum, ἄλλο τι ἴδιον, ἄλλο τι εὐ κοινὸν τοῖς λοιποῖς. 2) privus timentis, ἴδια, ἰδιωτικὴ τριχρῆς.

4. pro! εἴτε prohi! ἐπὶ θαυμασμῷ καὶ συγγέλαισμον· φῶ! ὦ! ὦ! pro dii immortales, ὦ πρὸς τῶν θεῶν. pro scelus, φῶ τῆς κακίας. pro Jupiter! ὦ Ζεῦ! ὦ πρὸς Διός! pro deum atque hominum fidem! πρὸς θεῶν καὶ ἀνθρώπων!

2. pro, πρό. μετ' ἀφ. πρὸ τινος, προσθεν, ἐμπροσθεν τινος. pro uide, πρὸ τοῦ ναοῦ, προσθεν τοῦ ναοῦ. copias pro oppido collocare, τὰς δυνάμεις πρὸ τῆς πόλεως παρατάττεσθαι. p. castris producere, προάγειν ἐμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου. 2) pro rostris, ἐπὶ τῶν ἐμβόλων, ἀπὸ τῶν ἐμβόλων. pro concione, ἐν ἐκκλησίᾳ. p. suggestu, ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπὸ τοῦ βήματος. 3) πρὸ τινος, ἀντὶ τινος. Quirites eos pro militibus appellavit, Κυρίτας (πολίτας) αὐτοὺς ἀντὶ στρατιωτῶν προσηγόρευσε. p. consule, ἀντὶ ὑπάτου, ἀνθύπατος.

minas viginti pro ambobus dedi, μνᾶς εἰκοσιν ἀντ' ἀμφοτέρων ἔδωκα. Cato est pro centum millibus. ἔκτων ἀντὶ μυριάων ἑστί. p. amico alqm habere, ἀντὶ φίλου, ἐν φίλῳ μέρει ἡγεῖσθαι τινα. pro magistro esse, ἐν ἐπιστάτῳ. χάρις εἶναι. amare alqm pro suo, ἀγαπᾶν τινα ὡς οἰκτεῖον, ὡς ἴδιον. pro non dicto, ὡς οὐκ εἰρημένον. Etrusci pro vicis abiere, οἱ Τυρρῆνοί ὡς ἡττηθέντες ἀπῆλθον. habere alqm p. cerio, βέβαιον ἡγεῖσθαι τι. 4) ἀντὶ τινος, διὰ τι. mercedem petere pro re, μισθὸν αἰτεῖν ἀντὶ τοῦ ἔργου. amare alqm pro ejus suavitate, φιλεῖν τινα ἀντὶ τῆς αὐτοῦ χάριτος. 5) πρὸ τινος, ὑπὲρ τινος. non pro me, sed contra me, οὐχ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀλλὰ κατ' ἐμοῦ. oratio p. Roscio, ἡ ὑπὲρ τοῦ Ρωσκίου λέγουσα. p. patria mori, πρὸ τῆς πατρίδος, ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθανεῖν. est p. agricola, πρὸ τοῦ γεωργοῦ ἑστίν, ὠφέλιμον ἐστὶ τῷ γεωργῷ. 6) κατὰ τι, πρὸς τι. pro viribus, κατὰ δύναμιν, κατὰ τὸ δυνατόν. p. dignitate laudare, κατ' ἀξίαν, πρὸς τὴν ἀξίαν ἐπαινεῖν. prolium atrocium quam pro numero pugnantium, μάχῃ σφοδρότερᾳ ἢ κατὰ τὸν τῶν μαχομένων ἀριθμόν. pro se quisque, ἕκαστος καθ' ἑαυτόν, ἐν τῷ μέρει, τὸ ἑαυτοῦ μέρος. pro mea parte, τὰ κατ' ἐμὴ, τὸ ἐμὸν μέρος. pro eo quantum, καθ' ὅσον. pro eo quod, καθ' ὅτι. pro eo ut εἴτε prout, ὡς, καθάπερ.

proāgōrus, ἰ, ἀ. προήγορος, προεστώς (ἀρχὴ ἐν τισὶ τῶν πόλεων τῆς Σικελίας).

pro-auctor, ὄρις, ἀ. ἀρχηγέ-
pro-āvia, w, h. προμάμη. Σουητ.
pro-āvīus, u, um, προπαπικός, προγονικός.

pro-āvus, ἰ, ἀ. πρόπαππος. 2) πρόγονος, προγεγονός.

probābilis, ο, μ. σ. εὐλογος, πιθανός. 2) δοκιμος, δεκτός, άρεστός, επαινετός.

probābiliter, επίρ. εὐλόγως, πιθανώς. 2) δοκιμῶς, καλῶς, επαινετῶς.

probātio, όνις, θ. (probo) δοκιμασία, εξέταση. 2) έγκρισις, άποδεχθ.

3) πίστις, απόδειξις, έλεγχος.

probātor, όνις, ά. άεγκρίνων, επικριτής, άποδεχόμενος.

probātus, α, um, μ. σ. κ. όπ. (μτγ. του probo) δοκιμος, δεκτός, άρεστός.

mihi erat probatus parentibus, ήτεον ήρεσκε τοίς γονεῦσιν. argentum p., άργυρος δοκιμος, homo μ., άνθρωπος δοκιμος, εὐδοκιμος.

probo, επίρ. μ. (άρχ.) όπ. (probe) εὖ, καλῶς. 2) εὐ μάλα, μάλα, σφόδρα. 3) επιφωνηματ. εὖ! εὖγε!

probū, άτις, θ. (probus) χρηστότης, καλοκάγαθία.

probo, ατί, aiam, ago, (probus) αλqμ ή αlqđ, δοκιμάζω, δοκιμον κρίνω, άποδεχομαι τινα ή τι. homo, άποδεχομαι τήν οίκίαν, άρέσκει μοι (με) ή οίκία. αlqμ iu te, άποδεχσθαι τινα επί τινι. laudo ei probo, επαινῶ και άποδεχομαι. 2) δοκιμάζω, εξέτάζω, κρίνω τι. pecuniam, δοκιμάζειν τὸ άργύριον. amicis ius utilitate, κρίνειν τας φιλικας τή ωφέλειā. 3) αlqđ alicui, δοκιμον, δεκτόν, άρεστόν παρέχω τί τινι. liber mihi probatur, τὸ βιβλίον άρέσκει μοι, άρέσκει με. 4) άποδεικνυμι τί τινι. difficile probatu, χαλεπόν άποδειχθαι. iudicibus probo, Verrem pecuniam cepisse, τοίς δικασταίς άποδεικνυμι. Ουέρρην άργύριον ειλqφῶτα. 5) επιδεικνυμι, δείκνυμι τι. virtutem, επιδεικνύναι, επιδεικνυσθαι άρετήν.

proboscis, ίδις, θ. προδοσκή.

probrū, α, um, μ. σ. κ. όπ. (μτγ. του probo) δοκιμος, δεκτός, άρεστός.

mihi erat probatus parentibus, ήτεον ήρεσκε τοίς γονεῦσιν. argentum p., άργυρος δοκιμος, homo μ., άνθρωπος δοκιμος, εὐδοκιμος.

probo, επίρ. μ. (άρχ.) όπ. (probe) εὖ, καλῶς. 2) εὐ μάλα, μάλα, σφόδρα. 3) επιφωνηματ. εὖ! εὖγε!

probū, άτις, θ. (probus) χρηστότης, καλοκάγαθία.

probo, ατί, aiam, ago, (probus) αλqμ ή αlqđ, δοκιμάζω, δοκιμον κρίνω, άποδεχομαι τινα ή τι. homo, άποδεχομαι τήν οίκίαν, άρέσκει μοι (με) ή οίκία. αlqμ iu te, άποδεχσθαι τινα επί τινι. laudo ei probo, επαινῶ και άποδεχομαι. 2) δοκιμάζω, εξέτάζω, κρίνω τι. pecuniam, δοκιμάζειν τὸ άργύριον. amicis ius utilitate, κρίνειν τας φιλικας τή ωφέλειā. 3) αlqđ alicui, δοκιμον, δεκτόν, άρεστόν παρέχω τί τινι. liber mihi probatur, τὸ βιβλίον άρέσκει μοι, άρέσκει με. 4) άποδεικνυμι τί τινι. difficile probatu, χαλεπόν άποδειχθαι. iudicibus probo, Verrem pecuniam cepisse, τοίς δικασταίς άποδεικνυμι. Ουέρρην άργύριον ειλqφῶτα. 5) επιδεικνυμι, δείκνυμι τι. virtutem, επιδεικνύναι, επιδεικνυσθαι άρετήν.

proboscis, ίδις, θ. προδοσκή.

probrū, α, um, μ. σ. κ. όπ. (μτγ. του probo) δοκιμος, δεκτός, άρεστός.

mihi erat probatus parentibus, ήτεον ήρεσκε τοίς γονεῦσιν. argentum p., άργυρος δοκιμος, homo μ., άνθρωπος δοκιμος, εὐδοκιμος.

probo, επίρ. μ. (άρχ.) όπ. (probe) εὖ, καλῶς. 2) εὐ μάλα, μάλα, σφόδρα. 3) επιφωνηματ. εὖ! εὖγε!

probū, άτις, θ. (probus) χρηστότης, καλοκάγαθία.

probo, ατί, aiam, ago, (probus) αλqμ ή αlqđ, δοκιμάζω, δοκιμον κρίνω, άποδεχομαι τινα ή τι. homo, άποδεχομαι τήν οίκίαν, άρέσκει μοι (με) ή οίκία. αlqμ iu te, άποδεχσθαι τινα επί τινι. laudo ei probo, επαινῶ και άποδεχομαι. 2) δοκιμάζω, εξέτάζω, κρίνω τι. pecuniam, δοκιμάζειν τὸ άργύριον. amicis ius utilitate, κρίνειν τας φιλικας τή ωφέλειā. 3) αlqđ alicui, δοκιμον, δεκτόν, άρεστόν παρέχω τί τινι. liber mihi probatur, τὸ βιβλίον άρέσκει μοι, άρέσκει με. 4) άποδεικνυμι τί τινι. difficile probatu, χαλεπόν άποδειχθαι. iudicibus probo, Verrem pecuniam cepisse, τοίς δικασταίς άποδεικνυμι. Ουέρρην άργύριον ειλqφῶτα. 5) επιδεικνυμι, δείκνυμι τι. virtutem, επιδεικνύναι, επιδεικνυσθαι άρετήν.

proboscis, ίδις, θ. προδοσκή.

probrū, α, um, μ. σ. κ. όπ. (μτγ. του probo) δοκιμος, δεκτός, άρεστός.

(μτγ.) όπ. (probrum) δνειδιστός, έπονειδιστος, άτιμος.

probrum, ι, ου. έπονειδιστον έργον, άνόστον, άτιμον έργον, κατ' έξοχήν ή άνόστοις συνουσία, μειχρία, πορνεία. 2) δνειδος, άτιμία, αlqđ porbro ducere, habere, δνειδος ήγεισθαι τι.

αlqđ probro est, δνειδος φέρει τι. probrum alicui inferre, δνειδος τινι περιάπτειν. 3) δνειδος, δνειδιγμα, δνειδισμός, λοιδορία. probra dicere alicui, δνειδιζειν, λοιδορείν τινα. 4) σπ. τὸ δνειδος, δ έπονειδιστος άνθρωπος.

probus, α, um, μ. σ. κ. όπ. χρηστός, άγαθός, και επί έψqων. οίον, metz, argentum, ingenium κττ.

Proca, ίδ. Procas.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

procaē, άτις, θ. (proca) άναίδεις, άσελγεία.

τα, ἔξω τοῦ ὁχυρώματος. ad pascua, ἔξιναι ἐπὶ νομὴν. *astrum procedit*, τὸ ἥστρον ἐκφαίνεται, ἀνατέλλει. *promunturium procedit*, τὸ ἀκρωτήριον προήκει, προέρχεται, προτείνεται. 2) εἶμι, χωρῶ, *aleui obviā*, ὑπαντῶν, ἀπαντῶντινι. *illuc*, χωρῶ ἐκεῖσε. *lente*, ἡρέμα βαδίζω. *binac oves pro singulis procedunt*, δύο πρόβατα ἀντὶ ἑνός ἔστιν. 4) *alqd aleui procedit*, προχωρεῖ, προβαίνει, χωρεῖ τινὶ τι. *prosperere*, bene, εὐτυχῶς, καλῶς. *ex sententia mihi procedit*, ὡς ἐβουλόμην προχωρεῖ μοι, *cum parum procederet consuli res*, ἐπειδὴ οὐ καλῶς τῷ ὀλίγῳ προύχωραι εἴτε ἐχώρει. *procedit mihi* (ὕπον. bene), προχωρεῖ, χωρεῖ μοι, προκόπτει. 5) *alqd procedit*, συμβαίνει τι. Σημ. *processus*, σπ. πρόσας. *in processa aetate*, ἐν προδεδοκυῖα ἡλικίᾳ.

procella, ae, θ. (*procella*) θύελλα, καταιγίς. ποιητ. *procella venti*, θύελλα ἁνέμου. 2) μεταφ. ἡ καταιγίς, ὁ χειμῶν, ἡ ὄρμη, ταραχὴ, θόρυβος. *procellae civiles*, ὁ τῶν ἀτάσσεων χειμῶν. 3) ἐπιδρομὴ, ἐπιερώς. *oqueatris*, ἡ ἐπιφορά των ἵππων.

† *pro-cello*, ēre, me p. προκλύπτω, προκλίνωμαι. Πλ.

procellitus, a, um, (*procella*) θυελλώδης, καταιγιδώδης.

procelte, ἐπίθ. μέγαν ἐν τῷ σ. *proceltus*, παρρωτέρως, ἐπὶ πλέον.

proceltes, cum, a. οἱ πρωτεύοντες, κατ' ἐξοχὴν οἱ ἐν πολιτείᾳ πρωτεύοντες, οἱ ἀρχιστᾶνες, πρωτοπλῆται.

proceltias, ātis, θ. μακρότης, τὸ παρμήκητος, μήκος.

proceltus, a, um, μ. *† σ. κ. ὅπ. (pro κ. casus, συγγ. τῷ *cresta*) ἐπὶ μακρὴν ἐκτεταμένος, παρμήκης, εὐμήκης, μακρός.

† *proccasio*, ōais, θ. (*procedo*) προχωρεῖς, πρόσας (στρατιῶ). Κικ.

1. *proccesus*, u, um, ἴδ. *procedo*.

2. *proccesus*, us, a. (*procedo*) (σπ. κ. μόνου μεταφ.) εὐτυχὴς προχώρησις, προχώρησις, πρόσας. 2) προκοπή, ἐπίδοσις.

Proclūtia, ae, θ. Προκλύτη, νῆσος τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους, ἡ τανὺν *Proclida* *proclūdo*, ἴδι, ēre, (*pro-cado*) προκλύπτω, κατακλύπτω, πίπτω. *ad pedes alejs*, προσκίπτω τινί.

proclinctus, a. (*prociogo*) [μόνον κατ' ἀφ. τοῦ ἐν.] ἡ εἰς μάχην παρασκευή. *in proclinctu esse*, παρεσκευεῖσθαι εἰς μάχην. *testamentum in proclinctu facere*, διαθήκην ποιεῖσθαι ἐν στρατοπέδῳ εἴτε πρὸ τῆς μάχης. *metaφ. in proclinctu habere alqd*, προχειρὸν ἔχειν τι. [γαστήρ. Κικ.

† *pro-clāmator*, ōris, a. βόης, κραιν- *pro-clāmo*, avi, atum, ate, (προ-δῶ) ἀναδῶ, βῶ, ἀνακρῶνῶ.

Procles, is, a. Προκλῆς.

pro clino, avi, atum, ate, μεταφ. *proclimatus*, a, um, κλίνων, ῥέπων ἐπὶ τὴν ἑκδοκίαν.

proclivē εἴτε *proclivī*, ἐπίθ. μ. σ. κατὰ τοῦ πρηνούς, κάτω.

proclivis, e, (ἀρχ. κ. μ. γγ. κ. -vus, a, um) [*pro-clivus*] ἐπικλινής, ἐπὶ ῥορῶς, κατάντης, κατωφερής, ἐπιβρεπής, πρηνής. *per proclive*, κατὰ τοῦ πρηνούς. 2) κλίνων εἴτε ῥέπων ἐπὶ τὴν τελευταίαν. 3) ἐπίρορος, προσητής, κατωφερής, ἐπιβρεπής. *ad libidinem*, προσητής πρὸς ἡδονήν, ῥέπων ἐπὶ τὴν ἡδονήν. *ad scelus*, προσητής πρὸς κακοεργήματα. 4) ῥάδιος, εὐμαρής, εὐχερής, εὐκλεος. *dictu proclive est*, ῥάδιον. ἔστιν εἰπεῖν. *alqd est in proclivi*, ῥάδιον. ἔστι τι.

proclivitas, ātis, θ. (*proclivis*) κατωφέρεια, τὸ πρηνές. 2) μεταφ. ἡ κατωφέρεια, ἐπιβρεπεια, ῥεπή. *ad alqd*, πρὸς τι, ἐπὶ τι.

proclivus, ἴδ. *proclivis*.

Prōcne (Progne), ἑς, θ. Πράκνη.
 2) μετων. ἡ χελιδὼν. [κοιτών.
 †prōcocton, ὄνις, ἀ. (σπε) προ-
 ριῶ-consul, ὕλις, ἀ. (κ. pro con-
 sulo) ἀνθυπατος, ἔπαρχος· ὑπατικῆς
 ἐξουσίας, in Ciliciam proconsul εἶτε
 pro consula proficiscor, εἰς Κιλικίαν
 ἀνθυπατος περιέρωμαι. eum vidi pro
 consule (ἀντί proconsulem), ἐκαῖνον
 εἶδον ἀνθυπατεύοντα.

prōconsulāris, ε, (proconsul) ἀνθυ-
 πατικός. p. Imperium, ἡ ἀνθυπατεία.
 †prōconsulātus, us, ἀ. (proconsul)
 ἀνθυπατεία. [μακ. Κικ.

prōcor, αἰ, (ἀπρωγ.) αἰτῶ, αἰτού-
 †procrastinatio, ὄνις, θ. (procras-
 tino) ὑπερβολὴς, ἀναβολή.

procrastinus, avi, atum, are, (pro-
 crastinus) αὐρίζω, εἰς αὐριον ὑπερ-
 τίθεμαι, ἀναβάλλομαι, παρέλω τι.
 prō-creatio, ὄνις, θ. γέννησις. li-
 batorum, τεκνοποιία, παιδοποιία.

prōcreator, ὄνις, ἀ. (procreo) γεν-
 νῶτωρ, γενέτης. [γενέτειρα.

prō-creatrix, icis, θ. γεννήτειρα,
 prō-creo, avi, atum, are, alqui,
 γεννῶ τινα. liberos, γεννῶ παῖδας,
 τεκνοποιῶ. alqui, γεννῶ τι.

Prōcis, idis, θ, Προκρίς.

Prōcristes, av, ἀ. Προκρίστης.
 †prō-cūbo, are, (σπ.) κατακέλι-
 μαι, κατὰκειμαι. ἐκτέταμαι.

prō-cūdo, ūdi, ūsum, ūre, alqd,
 ἀνστέλλω, ἐξώνω τι. 2) μεταφ. πλάτ-
 τω, μηχανώμαι τι.

prōcul, ἐπ(β. (procollo) πόρρω, μα-
 κρὰν. slans, πόρρω εἰστώ. procul pro-
 ficisci, πόρρω, μακρὰ πορεύεσθαι. p.
 videre alqd, πόρρωθεν, ἀπθεν, μα-
 κρὸν θεᾶσθαι τι. p. a castris εἶτε
 castris, πόρρω ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου,
 πόρρω τοῦ στρατοπέδου. p. a patria
 εἰςπατρίαν. ἀπθεν τῆς πατρίδος, πύρ-
 ρω ἀπὸ τῆς πατρίδος. a metu, πόρρω
 τοῦ φόβου. procul dubio, ἀνεμφισβ.

τήτως. p. vero est, πόρρω τῆς ἀλη-
 θείας ἐστί. nec p. est, quin pavescat,
 οὔτε πόρρω ἐστί τοῦ φοβεῖσθαι.

prōculco, avi, atum, are, (procalco)
 alqm ἢ alqd, κα-απατῶ, πατῶ τινα ἢ
 τι. μεταφ. πατῶ, προφηλακίζω τινά.

Prōcūljus, i, ἀ. Προκλήτης.

Prōcūlus, i, ἀ. Προκλος.

prōcumbo, cūbai, cūbātum, ūre,
 (procubo) κατακλίνεμαι. in loco, ἐπὶ
 τῆς κλίνης, alces non procumbunt,
 αἱ ἄλκαι οὐ κατακλίνονται, οὐκ ὄκα-
 λουσι. 2) προπίπτω, πίπτω, κατα-
 πίπτω. humi, γαμαί καταπίπτειν.
 genibus εἶτε ad genua alejs, προσι-
 πτειν τινί. incipit, ἡ στήνῃ καταπί-
 πτει, συμπίπτει. mons procumbit
 in mare, ὄρος καθήκει εἰς τὴν θά-
 λασσαν. μεταφ. in voluptates, ῥέπειν
 πρὸς τὰς ἡδονάς. 3) προπίπτω, ἐρί-
 δω (εἰς τὰς κόπας).

prōcūrātio, ὄνις, θ. (procuro) ἐπι-
 τροπή, ἐπιμελεία, φροντίς. 2) pro-
 vinciae, ἡ ἐπιτροπεία ἐπαρχίας. 3)
 ἀγνισμός, καθαρμός.

prōcūrator, ὄνις, ἀ. ἐπιτροπός, ἐπι-
 μελητής, ἐπιστάτης. 2) ἐπιτροπός
 τοῦ Καίσαρος, ἡγεμὼν ἐπαρχίας.

+prōcūratrix, icis, θ. ἡ ἐπιτρο-
 πεύουσα, ἐπιμελουμένη. Κικ.

prō-cūro (κ. prōcuro, Τιέ.), avi,
 atum, are, alqd, ἐπιτροπεύω τινός
 εἶτε τι, ἐπιμελοῦμαι, ἐπιμελομαι,
 φροντίζω τινός, θεραπεύω τι. esera,
 ἐπιμελίσθαι τῶν λεγῶν. corpus, θε-
 ραπεύειν τὸ σῶμα, ἐπιμελαῖσθαι τοῦ
 σώματος. arbores, θεραπεύειν δένδρα,
 ἐπιμελίσθαι δένδρων. caelestia, φρον-
 τίζειν τῶν οὐρανίων. alejs negotium,
 ἐπιτροπεύειν τινί ἔργον ἢ πρᾶγμα. 2)
 regnum, ἐπιτροπεύω τῆς βασιλείας.
 in Hispania, ἐπιτροπεύω ἐν τῇ Ἰσπα-
 νίᾳ, ἐπιτροπός εἰμι τῆς Ἰσθρίας. 3)
 καθαρμὸν ποιοῦμαι. monstra, ἐπιμε-
 λεῖσθαι τοῦ τῶν θαυμάτων καθαρμοῦ,

ἀφρωδῶσθαι τὰ τέρατα. hostiis Jovi, ἐξελδοκῶσθαι ἱερείοις τὴν Δία.

prō-curro, eūcurri κ. curri, cursum, ἔρε, προθέω, προτρέχω, ἐκθέω, ἐκτρέχω. α. castis, ἐκ τοῦ στρατοπέδου. 2) θέω, τρέχω. 3) προήκω, προέχω, προτείνω, ἐκτείνωμαι. mons procurrit in mare, τὸ ἕρος προήκει, καθήκει εἰς τὴν Ἀλάσσαν. 4) προβαίνω, προχωρῶ, προκίπτω.

prōcursātio, ōnis, θ. (Λιδ.) προδρομή, ἐκδρομή. [ἐκδρομοί. Λιδ.]

+prōcursātores, rum, πρόδρομοι, prō-curso, are, (Λιδ.) προδρομῶ εἴτε ἐκδρομῇ ποιεῖται, προθέω, προτρέχω. [δρουή.]

prō-cursus, us, α. προδρομή, ἐκ-
prō-cursum, a, um, ἐπικυρτός, ἐπι-
καμπής. [στήρ.]

prōco, i, α. (προίξ, procor) μνη-
Prōco, ōnis, α. Προκόων (ἀστήρ).
prōdactus, a, um, ἴδ. prodigo.

+prō-deambulō, are, προέρχομαι
περιπατήσων. Ter.

prōd-eo, ii, itum, ire, (pro-eo)
πρόειμι (προΐναι), προέρχομαι, προ-
χωρῶ, προβαίνω. longius, περὶ ὥστερ.
prodeuntibus annis, προϊόντων τῶν
ἔτων, προβαίνουσης τῆς ἡλικίας. ex-
tra modum p. πέρα τοῦ μέτρου πρόει-
μι. 2) πρόειμι (προΐναι), προέρχο-
μαι, ἔξειμι, (ἐξίέναι), ἐξέρχομαι.
foras, προΐναι πρὸ τῆς θύρας, πρό-
σθεν τῆς θύρας. ex portu, προέρχε-
σθαι ἐκ τοῦ λιμένος. in publicum,
προΐναι, παρίεναι, εἰς τὸ δημόσιον,
εἰς τὸ φανερόν. ulcui obviam, ὑπαντῶν
τινι. p. in scenam εἴτε ἀπλῶς p., πά-
ρειμι, παρέρχομαι, παριβαίνω εἰς τὴν
σκηνὴν. amon prōdit, το σπέρμα ἀνα-
τίλλει, ἐκφαίνεται (ἐκ τῆς γῆς). in
lucem prōdit, ἐκφύεται εἰς τὸ φῶς,
προταίνεται, ἐκφαίνεται. comedio
prōdit, κομωδία ἐκδίδεται ἢ εἰς τὴν
σκηνὴν περιέρχεται.

prō-dīco, ixi, ictum, ēre, alqd,
προλέγω, μαντεύομαι τι. 2) τάττω,
ἐρίτω τι. dies prōdicta, ἡ ἡμε-
ρα, προβουμία. 3) ἀναδελδομαι, ὑπερ-
τίθεμαι. diem, τὴν ἡμέραν.

+prō-dictator, ōris, α. στρατηγός
ὁ ἔχων ἐξουσίαν δικτάτορος. Δ. δ.

prōdictus, a, um, ἴδ. prodico.

Prōdīcus, i, α. Προδίκος. Prōdī-
cius, a, um, τοῦ Προδίκου.

prōdige, epīr. (σπ.) προετικώς,
ἀσώτως. [εἰα. Τάχ.]

prōdīgētia, ae, θ. πρόεσις, ἀσω-
prōdīgālīs, e, (Πλ.) Jupiter p., ὁ
ἀποτρόπαιος τῶν ἀπαισιῶν σημειῶν
Ζεὺς. [ἐλλοκῶτες, παρὰ φύσιν.]

prōdīgālīter, epīr. (σπ.) τεραστίως,
prōdīgīosus, a, um, τερατώδης,
τεράστιος, ἐλλοκῶτος.

prōdīgium, ii, ōu. (ἀντί prodicium
ἐκ τοῦ prodico) σημεῖον, δεισσημεῖον,
θαῦμα. 2) τεράς, πῆλως, πῆλρον.

prōdigo, egi, actum, ēre, (prō-ago)
ἀλῃ, προάγω, ἐξάγω τινά. pullos in
pabulum, ἐξάγειν τοὺς πῶλους ἐπὶ
νομήν. 2) alqd, προίεμαι τι. sua,
προΐεσθαι, καταναλίσκειν τὰ ἑαυτοῦ.

prōdīgus, a, um, (prodigo) προε-
τικός, ἀπειδής. peculii, προΐεμενος
τὰ ἑαυτοῦ, ἀπειδής τῶν ἰδίων. μεταρ.
animae, ἀπειδής, οὐ φειδόμενος τῆς
ψυχῆς εἴτε ζωῆς. 2) ἀπειδής,
ἀφθονός. tellus, ἡ ἀφθονός γῆ. locus
prodīgus herbae, τόπος ἀφθονον ποτν
φέρων. amnis p. ποταμός ἀφθονός.

prōdīuo, ōnis, θ. (prōdo) προδο-
σία. 2) δόλωσις, εξαγορεύσις.

prōdītor, ōris, α. (prōdo) προδό-
της. 2) ὁ εξαγγέλλων, δηλῶν.

prōdītus, a, um, ἴδ. prodo.

prō-do, dīdi, itum, ēre, alqd, προ-
φέρω, ἐκφέρω τι. vinum, ἐκφέρειν
οἶνον (ἐκ τῆς ἀποθήκης). exspiria,
προΐεσθαι στενάγματα, ἀνσπένειν-
parā prodītus patriā, ἐκ μικρᾶς

πατρίδος γεγονώς, μικρῶς πατρίδος
ἐκγονος. 2) ἐκφέρω, ἐξαγγέλλω, δη-
λῶ τι. arcasum, ἐκφέρειν, ἐξαγγέ-
λαιν τὰ ἀπὸ κρύπτου. conscius, ἐξαγ-
γέλλειν, ἠθλοῦν τοῦς συνειδότης. diem,
τάττειν, ἐρίζειν ἡμέραν. exemplum,
παράδειγμα παρέχειν. 3) παραδίδω-
μί τι. aliquid memoriae, παραδίδονται
τι τῇ μνήμῃ, τοῖς ἐπιγιγνομένοις. ut
produnt, ὡς περὶ δίδονται, ὡς ἡ φή-
μη παραδίδεται. 4) παραδίδωμι, κατα-
λείπω τι. sacra rusticis, ἱερὰ τοῖς ἐπι-
γιγνομένοις παραδίδονται εἴτε κατα-
λείπειν. a pauperibus proditus, ἀπο-
τῶν πτωχῶν παραδεδωμένος, παρὰ
τῶν πατέρων παραδίδωμι, genus ri-
gēnos καταλείπω. 5) ἀναγορεύω, ἀπο-
δείκνυμι, αἰρούμαι τινα. interrogem,
παμίνω, μεσοδοκίμαζω, ἱερὰ. 6)
προδίδωμι, προτείνω τινα ἢ τι. pa-
triam, τὴν πατρίδα. classem praedo-
nibus, τὸν στόλον τοῖς πειραταῖς. of-
ficiū, παριέναι (παρίημι) τὸ καθῆ-
κον. 7) ὑπερτίθεται, ἀναβάλλομαι τι
diem nuptiis, τὴν ἡμέραν τῶν γάμων.
+ prodoceo, ēre, aliquid, προδιδά-
σκω, ὑπαγορεύω τι. ὅρ.

prodromus, i, a. πρόδρομος. 2) πρό-
δρομος, ὅπον, ἀνεμῆς.

prodoceo, xi, atum, ēre, (ἀρχ.
produxe=produxisse, Ter.) aliquid ἢ
aliquid, προέγω, ἐξάγω τινα ἢ τι. exer-
cium castris in aciem, προάγειν,
ἐξάγειν τὸν στρατὸν ἐκ τοῦ στρατοπέ-
δου εἰς παράταξιν. testem, παρίστα-
σθαι, παρέχεισθαι μάρτυρα. aliquid e
carcere, προάγειν, ἐξάγειν τινα ἐκ
τοῦ δεσμωτηρίου. aliquid in concionem,
προάγειν, προάγειν τινα εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν. aliquid dolo in proelium, δι-
λῶ προάγειν τινα εἰς μάχην. aliquid,
προεργασίαν γυναῖκα. 2) ἐκφέρω, φύω,
γεννῶ. partum, ἐκφέρειν τὸ μήμη.
aliquid, γεννῶν τινα. arbor producit fo-
lia, τὸ δένδρον φύλλα φέρει. eibus cat-

nom producit, ἡ τροφή σάρκα παιδι. 3)
μεταφ. occulta crimina p. τὰ κρυπτά
ἀδικτήματα ἐκφέρω, δηλῶ, εἰς φῶς
προάγω. 4) προάγω, προδιδάσκω τινα.
ad dignitatem, εἰς τιμὴν. 5) aliquid,
ἐκτρέφω, ἀνατρέφω τινα. 6) ἐκτείνω,
ἀποτείνω, μηκύνω τι. ferrum, προ-
κρύπτειν, ἐξελκύειν, σιδήρον. lineam,
ἐλκεῖν, ἄγειν γραμμὴν. sermonem,
ἐκτείνειν τοὺς λόγους. syllabam, ἐκ-
τείνειν συλλαβὴν. 7) παρέλκω, ἀνα-
βάλλομαι, ὑπερτίθεται τι. aliquid, παρα-
τείνειν τινα. aliquid spei, ἐλπιδί παρά-
γειν, ἐξαπατῶν τινα. 8) *didico, diem,
τὴν ἡμέραν. 9) aliquid, προπέμψω
τινα. 10) aliquid aliquid, προτείνω, προ-
πατάννυμι τι τινας. nubila Phoebo,
νεφέλας τοῦ ἡλίου. murtum, πρόσθεν
παρατείνειν εἴτε ἐλαύνειν τείχος. sca-
pulum lecto, τίθημι: τὸ ὑποπόδιον
πρόσθεν τῆς κλίνης.

producio, ēre, (σπ.) ἐκτεταμένος.
productio, ōis, ō. (produco) ἐκ-
τασις, μηκυσις (τῶν φωνηέντων).
2) παρέλκω, ὑπέρθεσις, ἀναβολή.
productus, a, um, m. o. k. ὅπ.
(μτχ. τοῦ produco) ἐκτεταμένος,
μακρός. syllaba, μακρὰ συλλαβή. di-
gitus productior, δάκτυλος μακρό-
τερος. nomen p. ὄνομα ἐπεκτεταμέ-
νον. 2) παρὰ τοῖς φιλοσόφοις: pro-
ductio, orum, ō, pl. = praecipua, prae-
posita, τὰ προηγμένα.

proelium, ōis, a. (σπ.) μά-
χη. proelior, atus, ari, συμπλέκομαι,
ἀγωνίζομαι, διακινδυνεύω, μάχομαι.
eum aliquid, πρὸς τινα. καθ. proelium
fuit, μάχη ἐγένετο.

proelium, ii, ō. (πρῶτος) συμ-
πλοκή, ἀγὼν, κίνδυνος, μάχη. diu-
tinitate pugnae defessi, proelio ex-

cedebant, οἱ ἀπειρηχότες τῷ τῆς μάχης χρόνῳ ἀπεχώρουν ἐκ τοῦ ἀγῶνος, ἐκ τοῦ κινδύνου. proelium facere, committere, conserere cum aliquo, συμπλέκεσθαι, συμβάλλειν τινί, μάχην ποιεῖσθαι εἴτε συνάπτειν πρὸς τινά. proelio decerere, διαγωνίζεσθαι, διαμάχεσθαι. p. cum Persis, ἡ πρὸς τοὺς Μήδους μάχη. proelio depugnare, ἀγῶνισθαι τῆς μάχης. proelio cadere, ἐν τῷ κινδύνῳ πίπτειν. apertū proelio pugnare, ἀμυδιῆριτον μάχην ποιεῖσθαι. 2) σπ. ἡ μάχη, μονομαχία. *3) μεταφ. proelia ventorum, αἱ πῶν ἀνέμων μάχαι εἴτε συγκρούσεις. p. iugorum, μάχη ταύρων. proelium vocis committere, μάχην ἐν λόγῳ ποιεῖσθαι. 4) *proelia, οἱ μαχόμενοι, μαχηταί.

Proetides, dum, θ. Προετίδες.

Proetus, i, α. Προῖτες.

profano, avi, aium, are, (profanus) alqd, βεβηλω τι. μεταφ. ἐκκληω, ἐξαγγέλλω τι.

profanus, a, um, (pro-fanum) βεβηλός, μὴ ιερός. 2) βεβηλός, ἀμνηστός, ἀτέλεστος. 3) βεβηλός, ἀνοσιός, ἀσεβής, μισρός. profanum est, ἀνόσιόν ἐστι. profanum, οὐ. ἡ ἀσεβεία. 4) μισρός.

profectio, ōnis, θ. (proficiscor) ἔξοδος, professionem parare, παρασκευάζεσθαι εἰς τὴν ἔξοδον. ex hi-bernis professionem facere, ἐκ τῆς χειμασίας τὴν ἔξοδον εἴτε ὁρμὴν ποιεῖσθαι. 2) πορεία. 3) profectio pecuniae requiritur, ζητεῖται παρὰ τίνος τὸ ἀργύριον ἔξοδον.

profecto, i, pīr. (pro-factum) τῷ θνῆτι, ἀληθῶς, ὡς ἀληθῶς, ἀμείλῃ, δῆ, ῆ. profecto edepol, ναὶ μὰ Δία, ῆ, ῆ. 2) δηλαδή, δηλονότι. [scor.

1. profectus, a, um, iθ. proficisci.

2. profectus, a, um, iθ. proficio.

3. *profectus, us, a. (proficio)

προχώρησις, ὠφέλεια. 2) προκοπή, ἐπίδοσις. [ἔξοδος. 2) ἀρχή.

4. profectus, us, a. (proficiscor) pro-fero, iūli, iūm, ferre, alqd, ἐκφέρειν, ἐξαίρειν τι. pecuniam ex arca, ἐξαρτῆσαι ἀργύριον ἐκ τῆς θήκης. manum, linguam, ἐξαίρειν τὴν χεῖρα, τὴν γλῶσσαν. se proferre, προφαίνεσθαι. alqd in lucem, in medium, ἐκφέρειν, προάγειν τι εἰς τὸ φῶς, προφέρειν τι εἰς τὸ μέσον. artem, ἐκτελεῖν, ἀποφαίνειν τέχνην. rumor de te prolatus, ὁ περὶ σοῦ ἐξηγεῖται λόγος, ἡ περὶ σοῦ διαδοθείσα φήμη. 2) alqd alcuī, προφέρειν, προτείνειν, διδωμί τινί τι. 3) profero, φηγεγμαι τι, syllabam, συλλαβὴν. verum, προφέρειν, προφέρεισθαι, λέγειν ἀλήθειαν τι. iustitiam, προφέρειν, προφέρεισθαι, ἐπαγγεῖσθαι τεκμήριον. 4) ἐκφέρειν, φέρω, φῶν τι. laurum, δάφνην. somnum, σπόνον ποιεῖν. 5) προάγω, προεβάζω τι. pedem, προβαίνειν τὸν ποδᾶ εἴτε τῷ ποδί. p. vitam beatam usque ad rogum, διάγω εὐδαίμονα βίον μέχρι τῆς τελευτῆς. 6) προάγω, μηχανῶν, ἐκτείνω τι. romægium, αὐξάνειν τὸν κύκλον τῆς πόλεως ἢ τὰ ὅρια. 7) μηχανῶν, περιέκλω, ἀναδύλλομαι, τὴν ἡμέραν. rem in diem posterum, ὑπερτίθεμαι τι εἰς τὴν ὑστεραίαν.

professio, ōnis, θ. (profiteor) ἐμολογία, ἐπαγγελία, ὑπόσχεσις. moniti professionis, μαρνημένους τῆς ὑποσχέσεως. 2) δηλώσις, ἐξομολόγησις. opinionis, ἡ δηλώσις, ἀπόφανσις τῆς γνώμης. pecuniae, ἡ ἀξίωσις, ἐξομολόγησις τῶν χρημάτων. 3) ἀπογραφή νόσας. 4) τεκμήριον, σημεῖον. 5) ἐπαγγελμα, τέχνη, ἐπιστήμη.

*professor, ōtis, a. (profiteor) ὁ ἐπαγγελλόμενος τέχνην ἢ ἐπιστήμην τινά, σοφιστής, διδάσκαλος, καθηγητής. [διδασκαλικός. Τεκ.

+ professorius, a, um, σοφιστικός,

professus, a, um, ἴδ. profiteor.
prō-festus, a, um, ἀνέστροφος, μὴ ἐστρεπτός.

proficiscio, feci, ectum, ēre, (pro-facio) προβαίνειν, προχωρῶ. 2) προβαίνειν, προκρίνω, ἐπιδίδωμι. in philosophia, προκόπτειν ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, ἐπιδίδοναι πρὸς φιλοσοφίαν. nihil proficisci, οὐδὲν προκόπτει, οὐδὲν περαίνει. nihil proficere in orugnatione, οὐδὲν προκόπτειν εἴτε περαίνειν πρὸς τὴν πολιορκίαν. 3) ὠφελεῖν, λυσιτελεῖν, συμφέρειν. verba non proficientia, ῥήματα ἀλυσιτελῆ, ἀνωφελῆ, μάταια, ἀπρακτά. alqd in febrilius proficisci, λυσιτελεῖ τι ἐν πυρετοῖς, ἐπικουρεῖ τοῖς πυρετοῖς.

proficiscor, fectus, sci, (ἀρχ. κ. -scō, ēre) [pro-facio] ἐξέρχομαι, ἀπέρχομαι, ὄρμω, ὄρμωμαι ad dormiendum εἴτε ad somnum, ἵπαιμι, ἀπέρχομαι καθυπνῶν. domo, ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας. portu, ὄρμᾶσθαι ἐκ τοῦ λιμένος, ἀνάγειν. e castris, ὄρμᾶν, ὄρμᾶσθαι, ἐξορμᾶν ἐκ τοῦ στρατοπέδου. ad bellum, εἰσέρχαι, ὄρμᾶν, ὄρμᾶσθαι ἐπὶ τὴν πόλεμον. ille idibus a me profectus est, ἐκεῖνος ταῖς εἰδοῖς παρ' ἐμοῦ ὠρμήθη, ἀπῆλθεν. Athenis p., ὄρμωμαι ἐξ Ἀθηνῶν. ad idem, unde profecta sunt, astra redeunt, εἰς τὸ αὐτό, ὅθεν ὠρμήθησαν, τὰ ἀστρα ἐπαιέρεται. Trojā profectus, ἐκ Τροίας ἐρμηθεύς μεταφ. inde oratio proficiscitur, ἐκείθεν ὁ λόγος ὄρμῃ, ὄρμᾶται, ἀρχεται. venas a corde profectas, αἱ φλέβες ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχονται, ἀρχόμεναι. omnes ab Aristotele profecti, πάντες οἱ τοῦ Ἀριστοτέλους διδάσχοι εἴτε μαθηταί. genus a Pallante profectum, γένος ἐκ Πάλλαντος γεγενῆς. ea proficiscuntur a natura, ταῦτα ἐκ τῆς φύσεως γίνονται εἴτε γινώσκται. omnia, quae a me profecta sunt in te, ὅσα

σοι παρ' ἐμοῦ ἐγένετο. 2) ὄρμω, ὄρμωμαι, πορεύομαι. Romam, εἰς Ῥώμην. domum, οἰκαδε. subsidio Laodamionis, πορεύομαι ἐπικουρήσων τῷ Λακκαδαίμονι. p. ad reliqua, πορεύει, προβαίνω (τῷ λόγῳ) πρὸς τὰ λοιπὰ.

profiteor, fessus, eri, (pro-fateor) αἰσθ., εξομολογῶ, ὁμολογῶ τι. 2) ἐπαγγέλλω, δηλῶ, μνησθαι τι. vulnus dolorem proficitur, τὸ πόνον δηλοῦ, μνησθαι τὴν λύπην. iudicium p., ἐπαγγέλλω, δηλῶ, μνησθαι τὸ γενόμενον. greges ad publicanum, ἀπογράφεσθαι τὰς ἀγέλας παρὰ τῷ δημοσιῶνι, δηλοῦν τὰς ἀγέλας τῷ δημοσιῶνι. p. nomen καὶ ἀπλῶς profiteor, ἐπαγγέλλομαι, παραγγέλλω, ζητῶ ἀρχήν, καὶ ἀπογράφομαι εἰς τοὺς στρατιώτας. 3) ὁμολογῶ, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνούμαι τι. me facturum esse, ποιῆσειν. amicum (ὑπὸν, me esse), ὁμολογῶ φίλος εἶναι. magna professus, μεγάλη ὑποσχόμενος, ἐπαγγελλάμενος. 4) ἐπαγγέλλομαι, διδάσκω τι (ἐπιστήμην ἢ τέχνην). philosophiam, ἐπαγγέλλομαι φιλοσοφίαν. profiteor ἀπλῶς διδάσκαλος εἴτε σοφιστής εἰμι. — professus, a, um, παθ. ὁμολογηθεὶς. dux professus, στρατηγὸς ἀποδείχθεῖς.

—profligatio, oris, a. (profligo) σπαταλός, ἀσώτος. Τακ.

profligatus, a, um, p. ὑπ., (profligo) διεσπαρμένος, ἀσώτος, ἐσώλης.

profligo, avi, aium, are, (p̄to x. ligere) αἰσθ., καταβάλλω τινά. copias hostium, καταβάλλειν, καταγωνίζεσθαι τὰς τῶν πολεμίων δυνάμεις. rempublicam, καταλύειν, ἀντρεπεῖν τὴν πολιτείαν. moerore profligatus, ὑπὸ λύπης καταβεβλημένος. 2) προκόπτω, προδίδωμι, προίγω τι. bellum profligatum, ἐπιδεδηκώς πόλεμος. questio profligata est, ἡ ζη-

τῆσις προκοπὴν ἔλαβεν. homo aetatis profligatus, ἀνθρώπος προεδοηκώς τῇ ηλικίᾳ. 3) ὅθ' ὅτε ἀποτελῶ, κατεργάζομαι, ἀνύτω, περρίνω, ἐπὶ τέλος ἄγω τι.

†proflo, avi, atum, are, alqd, ἐκπνέω, ἐκφυσῶ τι. flammās, φλογας.

profluens, ntis, (μετλ. τοῦ profluo) εὐρους, profluens genus orationis, τὸ εὐρουν τοῦ λόγου γένος. profluens quiddam, εὐροιά τις. 2) profluens, θ. (ὅπιν, aqua), τὸ ῥέον ὕδωρ, ὁ ποταμός.

†profluenter, επιρ. μ. σ. ἀφθύνως.

†profluentia, as, θ. εὐροία. Κακ.

profluo, uxi, xum, ere, προρρέω, προρέομαι. fluvius ex monte profluit, ποταμός ἐξ ὄρους ῥέει εἰτε φέρεται. sudor profluens, ὁ καταρρέων ιδρώς. in mare profluere, εἰς τὴν θαλάσσαν προχεῖσθαι, ῥεῖν, μεταρ. incognitas artes profluere, ἐπὶ ἀγνώστους τέχνας αὐτὸν προϊέναι, εἰς ἀγνώστους τέχναις ἐξελισσόμεναι, φέρεσθαι.

profluvium, ii, cō-, (profluo) (ἀρχ. κ. μετλ.) τὸ προρρέειν, προχύσις, καταρροή.

†proflo, atus, ari, ἀποφθίγγομαι, ἐξικτεῖν. sic profatus, ταῦτα εἰπὼν.

pro fugio, ūgi, ūtum, ere, προφυγῶ, ἐκφυγῶ, διαφυγῶ. ex oppido, ἐκ τῆς πόλεως. a domino, δεσπτεύειν ἐκ τοῦ δεσπότη. ex carcere, ἀποδιδράσκειν ἐκ τοῦ δεσμοστηρίου. in Britanniam, ἐκφεύγειν εἰς τὴν Βρετανίαν. ad aliquem, καταφυγεῖν πρὸς τινα. 2) alqd, προφυγῶ, ἐκφυγῶ, διαφυγῶ, ἀποφυγῶ τι. comperui cōvinum, ἀποφυγέειν τὴν ὄψιν τῶν πολιτῶν. dominum, ἀποδιδράσκειν, ἀποφυγέειν τὸν δεσπότην.

profugus, a, um, (profugio) προφυγῶν, ἐκφυγῶν. homo, εἰκόλεν, ε. proelio, ἀποδράς ἐκ τῆς μάχης. vinculo, ἐκ τῶν δεσμῶν. regni, ἐκπεσὼν τῆς βασιλείας. p. patria, ἐκπεσὼν ἐκ τῆς πατρίδος. profugus, a.

ὁ ἐκπεσὼν, φυγῶν, φυγάς. ποιητ. p. Scythia, ὁ πλανώμενος Σκυθίας.

pro-fundo, fūdi, fūsum, ere, alqd, προχέω, ἐκχέω τι. vinum, εἶναι, lacrimas, δάκρυα. Nilus ex lacu profusus, ὁ Νεῖλος ἐκ τῆς λίμνης προχεόμενος, προρρέων. lacrimae se profundunt, τὰ δάκρυα προχεῖται, ἐκχεῖται, προρρέει. 2) μεταρ. multatudo sagittarum se profundit, πλῆθος βελῶν προχεῖται, ἐκχεῖται. spiritum in acie p., ἐν μάχῃ ἐκπνέω. vocem p. φωνὴν προέχει, προχέω. se in questus profundere, ἐκχεῖσθαι εἰς ὁδὸν μου, προϊέναι ἑαυτὸν ἐπὶ ἔξωμους. urbe se profundunt, ἐκ τῆς πόλεως προχέονται, ἐκχέονται, ἀθρόοι ἐκπίπτουσι. cauda profusa usque ad calcas, οὐρά καταχουμένη μέχρι τῆς πτέρνης. p. patrimonium, ἐκχέω, προϊέμαι: τὰ πατρῶα, non modo pecuniam, sed etiam vitam p. pro patria, εὐμόνον τὰ γρήματα, ἀλλὰ καὶ τὸν βίον προϊέμαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος. omnia membra profundit, ὁ ὕπνος λύει, ἐκτείνεται ἢ καταβάλλει τὰ μέλη.

profundus, a, um, p. σ. κ. ὅπ. (pro-fundus) μέγα βάθος ἔχων, βαθύς. p. mare, τὸ ἀχανές πύλατος, ἡ βαθύτα θάλασσα. profundum foramen, βαθύ ῥήγμα γῆς. p. vallis, νάπη βαθύτα, κοίτη. p. vox, βαθύτα γῆς. p. villus, βαθύτα, δασύτα, πυκνή θλίξ. p. silva, βαθύτα, πυκνή, δασύτα ὕλη. *profundo ruit ore, ἐκ βαθύτης πηγῆς προχεῖται. in profundum miseriāram abiecit, εἰς μεγίστην τάλαιπωρίαν ἐμπέσων. p. rax, βαθύτα εἰρήνη labor p. φόνος χαλεπός, ὑπερβαλλών. somnus p., βαθύτατος, βαθύς ὕπνος. libidines profundae, ἀπειροί, ἀπέραντοι ἡδοναί. p. amor, δεινός ἔρως. profundum, i, cō-, a) ὁ βαθύς, τὸ βάθος. β) ἡ ἀχανὴς θάλασσα, τὸ πύλατος, ἡ ἀχανὴς εἰς βάθος λίμνη.

prohibitus, a, um, ἴδ. prohibeo.
proin, ἴδ. proinde.

pro inde (α. διούλλ. παρ' Οὐίργ.) εἴτε συγκακ. proin, (ὡς τὰ πολλὰ μονο-σύλλαβον) διό, διὰ ταῦτα, ἔθεν. 2) ὁμοίως, κατὰ ταῦτα. proinde ac mo-tere, καθάπερ ἔστις εἰ. p. ac si, quā- si, ὥσπερ εἰ, ὥσπερ ἂν, ὥσπερ ἂν εἰ. p. ac si solerent, ὥσπερ ἂν εἰ εἴθε-σμένον ἦσαν. p. quasi per se ipsa clara sint, ὥσπερ εἰ ταῦτα καθ' ἑαυ-τά ἐνδοξα εἴη. [ἰδοιμαίος, Πλ.

proiecius, a, um, (σπ.) ἐκθετος, ἐκ-
proiectio, ōnis, θ. (projicio) [σπ.]
προβολή, ἐκτομή.

proiectus, a, um, μ. † σ. α. † ὑπ.
(μτχ. τοῦ projicio) προβεδλημένος.
sata p., πείραι προπίπτουσαι, προε-
χουσαι, προδλητες. venter projectior,
κοιλία ἐπὶ πλεον προπίπτουσα. μεταφ.
projectus ad libidinem, προπετής
πρὸς ἡδονήν. p. audacia, προεχουσα,
ἐξέχουσα, ὑπερβελλουσα τόλμη. 2)
φαιδρος, ταπεινός.

projicio, jēci, ectum, ēre, (pro-
jacio) alqd alicui, προβάλλω, παρα-
βάλλω τί τινι. alicui panem, παρα-
βάλλειν τινι ἄρτον. ante simulacrum
projectus, τῷ ἀγάλματι προσπεσών.
2) p. hastam, scutum, προβάλλομαι
δύρε, ἀσπίδα. 3) προβάλλω, προτεί-
νω τι, brachium projectum, βραχίων
προβεδλημένος, προτεταμένος. p. lin-
guam, ἐξείρω τὴν γλῶσσαν. pedem,
προτείνω, προβαίνο τὸν πόδα, προ-
βαίνο τῷ ποδί. 4) ἐκβάλλω τινά ἢ
τι. ab urbe, τῆς πόλεως, ἐκ τῆς πό-
λεως. projectus ab undis navis, ναύ-
της ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκπεσών εἴτε
ἐξοκείλας εἰς τὴν γῆν. p. alqm in-
culam, ἐκβάλλω, ἐκτοπιζω τινά εἰς
νῆσον. p. puerum, ἐκτίθημι. παῖδα.
3) ῥίπτω τι. arma, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
alqm in ignem, ῥίπτειν τι εἰς τὸ πῦρ.
se ex mari, ῥίπτειν, ῥίπτειν ἑαυτὸν

ἐκ τῆς νεώς. se in forum, τρέχειν
εἰς τὴν ἀγοράν. se ad pedes alicui,
προσπίπτειν τινι. cadavera projecta,
νεκροὶ ἐφ' ἑμμένοι. p. vultus, καταβά-
λλω τοὺς ὀφθαλμούς. verba, ῥίπτω
λόγον. in miseria projici, ταλαι-
πωρία περιπίπτειν. lacrimas p., προ-
χέω, ἐκχεω δάκρυα. 6) ἀποβάλλω
τινὰ ἢ τι, καταφρονῶ τινος. se pro-
jicere, ἀποβάλλειν, ταπεινῶν ἑαυ-
τόν. 7) ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαι τι.

pro-labor, arsus, bi, πρὸσω ὀλι-
σθαίνω. μεταφ. longius p. εἰς μα-
κρότερον λεγον ἐξοκείλλω. 2) παρ-
ολισθαίνω, κατολισθαίνω, καταπίτω.
ex equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου καταπίπτειν,
καταρρέειν. in foramen, εἰς τρήμα
καταπίπτειν. prolapsa Pergama, τὰ
πεπτωκότα, καταπιπτωκότα, καταρ-
ρέοντα Πέργαμα. 3) ἐξοκισθαίνω, ἐξο-
κείλλω, καταφρονῶμαι. in alqd dede-
tus, εἰς αἰσχρὸν τι καταπίπτειν, κα-
ταφύεσθαι. prolapsa est juvenus,
ἐξώκειλεν ἡ νεολαία. in miseria cor-
diam, προεγχεσθαι, καταφύεσθαι, φε-
ρεσθαι εἰς ἔλκος. cupiditate, ὑπὸ ἐπι-
θυμίας σφάλλεσθαι.

pro-lapsio, ōnis, θ. [σπ.] ὀλισθησις,
ὀλισθημα. 2) καταπτώσις, ἐραιψις.

pro-lapsus, a, um, ἴδ. prolabor.

pro-latio, ōnis, θ. προφορά. 2)
προαγωγή, αὐξησης, ἐκτασις. 3) παρέ-
λευσις, ἀναβολή, ὑπέρθεσις.

pro-lato, avi, atum, are, (ἐπιτ. τοῦ
profero) alqd, προάγω, εὐρύνω, αὐξά-
νω τι. 2) μηκώνω, παρέλλω, ἀναβάλ-
λομαι, ὑπερτίθεμαι τι.

pro-latus, a, um, ἴδ. profero.

pro-lecto, avi, atum, are, (ἐπιτ.
τοῦ prolicio) [σπ.] alqm, ἐπάγωμαι,
θελγω, δειλιάζω τινά.

pro-les, is, θ. (pro-aleo) ὁ, ἡ ἐκ-
γονος, γόνος, γενεά (τέκνον, ἐγχο-
νος, ἀπόγονος κτ.) 2) νεολαία, νεοί.
3) ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν ὁ γόνος.

proletarius, α, um, (proles) χυδαίος, κρινός. 2) proletarii, εκαλοῦντο οἱ τῆς ἐκτῆς κλάσεως εἰς συμφορὰς τῶν Ῥωμαίων πολιτῶν. οἱ ἄποροι.

prolicio, ἔτε, (pro-lacio) αλqμ, ἐπάγωμαι, ἐρέλκωμαι τινα. αλqδ, προκαλοῦμαι, ἐκκαλοῦμαι τι.

prolixus, ἐπίρ, (prolixus) ἐκτενῶς, δακτύλιος, ἀφθόνης. 2) ἐκτενῶς, προθυμῶς, φιλοφρόνως, φαιδρῶς.

prolixus, α, um, (pro-laxus) ἐκτενής, εὐμήκης, περιμήκης, μακρός. 2) μακρός, διεξοδικός. 3) ἐκτενής, προθυμός, φιλοφρόν. 4) ἐκτενής, ἀφθόνος, θαψιλλής. 5) ἐκτενής, σπαθρός. 6) εὐτυχής, καλῶς χωρῶν. cetera prolixa sunt, τὰ λοιπὰ καλῶς χωρεῖ, προχρεῖ.

prologus, ἰ, ᾱ, (ἀρχ. κ. μτγ.) πρόλογος. 2) ἡ προελεγίον ἐν τῇ σκηνῇ.

pro-luor, cūius κ. quūius, qui, αλqδ, προλέγω, προειπεῖν, ἀποφθέγγομαι, ἀπεραινῶμαι, λέγω τι. 2) προελύζω. 3) προλέγω, προειπεῖν, μαρτυρεῖται. (θυρία, ὄρεϊς).

pro-lubium, ἱ, οῦ, (pro-lubei) ἐπιπρο-lydo, ὡσί, ὡsum, ἔρε, προγυμναζομαι.

pro-luo, uī, ūtum κ. ūtum, ἔρε, αλqδ, ἀπρκλύζω, κατακλύζω, ὕδατι ἢ κλύματι ἀπεσπῶ τι. μεταφ. κατακλύσκω, λατρεύω τι. 2) ἐκκλύζω τι. ventrom, κλύζειν, λυεῖν τὴν κοιλίαν. 3) κλύζω, βρεγῶ τι. [μνασία.

pro-lusio, ōis, θ. [σπ.] προγυρῶντος, α, um, ἴδ, pro-luo.

pro-luvies, οἰ, θ. (pro-luo) ἀπὸ κλύσεως, κατακλύσεως. 2) ἐκκρύσις.

pro-merecālis, ε, (pro-merec) ὀνιος, ὠνητός.

pro-mereo, uī, ūtum, ἔρε, κ-reor, ūtus, ἔρε, αλqδ, ἄξιός τινός εἰμι εἴτε γίνομαι. promereui roenam, ἄξιος τιμωρίας εἰμι. proinde ut tu meritis es, καθάπερ ἄξιός εἰ. bene de

multis promereo, πολλοῖς ἄξιός γίνομαι, πολλοῖς πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίας γίνομαι, πολλοὺς εὐεργετῶ. amore, ἄξις ἔρωτος γίνομαι, ἀγάπην κτῶμαι. 2) αλqμ, προσέγομαι, ἀνακτῶμαι τινα.

promeritum, ἰ, οῦ, (promereor) ἡ ἄξια, εὐεργεσία, τὸ εὐεργέτημα. male promeritum, οὔ. ἡ κακοποιία, τὸ ἐμαρτημα, πλημμελήμα.

Prometheus, εἰ, ᾱ. Προμηθεύς. -theus, α, um, Προμηθεύς. -ibiades, ε, ᾱ, Προμηθείδης.

pro-mineo, uī, ἔρε, προέχω, ἐξέχω. prominens, οῦ, τὸ προεχές, ἡ προεχῆ. 2) προκύπτω, ἀνακύπτω.

promiscue (κ. -miscue, ἀπαξ Πλ. miscam), ἐπίρ, ἐπιμῖξ, ἀδιαφόρως, ἀδιακρίτως, συρρην. 2) σύμμιγξις, κοινή.

promiscuus (-miscus, ἀπαξ Λιβ), α, um, (promisceo) συμμιγής, σύμμικτος, ἐπικοινωνός, κοινός. promiscuis corporis, παντοδαπαῖς χορηγήσεις. promiscua connubia, ἐπικοινωνοὶ γάμοι, ἐπιγαμία. consolatium promiscuum patribus et plebi facere, τὴν ὑπαρτεῖν ἐπικοινωνόν εἴτε κοινήν τῇ τε βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ ποιεῖν. in promiscuo, κοινή. 2) ἀδιάφορος, ἀδιάκριτος. [γελία.

pro-missio, ōnis, θ. ὑπόσχεσις, ἐπαγγελία. promissor, ōris, ᾱ. (promitto) [σπ.] ὁ ὑποσχόμενος ἢ ὑποσχομένος.

promissum, ἰ, οῦ, (promitto) ἡ ὑπόσχεσις, ἐπαγγελία. promissa facit, ἡ ὑπόσχετος ποιεῖ. solvere promissa, ἀποδιδῶναι τὰς ὑποσχεσεις.

promissus, α, um, (μτγ. τοῦ promitto) ἀνεμμένος.

pro-mitto, ἱσί (συγκεκ. promisti, Ter., Κατ., ἀπαρ. promisse, Κατ.), issum, ἔρε, αλqδ, ἀνήμι, καθιημί τι. capillum et barbam, ἀνεμμένα ἱφῶν κόμην καὶ πώγωνας, κομᾶν καὶ πώγωνας τρεπεῖν. sopus promittitur, ἡ

φωνή εκπέμπεται, μηκύνεται. 2) προ-
παικω, παραπαικω τινά. 3) ισχυ-
ρίζομαι, λέγω, φάσκω τι. 4) υπισχυνο-
μαι, επαγγέλλομαι τι. facit ea, quae
promisit, ποιεῖ ἃ ὑπέσχετο. p. de re,
ὑπόσχεσιν ποιοῦμαι περί τινος· εἰ pro-
misi dolium vini dare εἴτε me datu-
rum esse, ὑπεσχόμεν αὐτῷ πῖθον οἴνου
δόναι. p. domum domi, ὑπισχυνομαι
εἴτε εὐχομαι τῷ Διὶ (ἀναθῆσαι) ναῦν.
bene p., καλῶς ὑποσχέσεις ποιοῦμαι,
καλᾷ επαγγέλλομαι. se oratorem
promittit, ῥήτωρ ἐσσεσθαι ὑπισχνεῖται.
p. ad coenam alcui, ὑποσχεσθαι δεῖ-
πνῆσαι παρά τινι. p. damni infecti
(ὑπὸν. causa), ἀναδεχομαι τὴν εὐπω-
γευσμένην βλάβην. 5) προλέγω, ση-
μαίνω, μαντεύομαι τι. ἀπαξ κικ.

prōmo, mpsi, mptum, ēre, (pro-
mo) alqd, ἐξαίρω, ἐκρίνω, προχει-
ρίζομαι τι. telum a pharetra, ἐξαίρειν
βέλος ἐκ τῆς φαρέτρας. vinum dolo,
ταμιεύειν, ταμιεύεσθαι οἶνον ἐκ τοῦ
πίθου. senatus alcui ex aerario pec-
cuniam promit, ἢ σύγκλητός τινι ἐκ
τοῦ ταμείου ἀργύριον προχειρίζεται.
se promere, ἐξέρχεσθαι. 2) προφέρω,
δαίνυμι τι. sententiam suam, ἀπο-
φαίνεσθαι τὴν γνώμην. iura clienti,
ἐξηγεῖσθαι τὰ δίκαια τῷ πελάτῃ.
rerum ordinem, διεξέρχεσθαι τὴν τῶν
πραγμάτων τάξιν.

+ prō-mōneo, ēre, alqm, προμ-
νήσκω, ὑπομνήσκω τινά. κικ.

prōmōntiūm, id. promuniūm.
prōmōtus, a, um, id. promoveo.

prō-mōneo, ōni (promoveat = pro-
moverat, ἄπ. Ὁρ.), ōium, ēre, alqm ἢ
alqd, προκινῶ, προάγω, προδίδωμι τινά
ἢ τι. sacra vecitibus, προκινεῖν πέτρας
μαχαίς. exoratum in locum, προκι-
νεῖν, προάγειν τὸ στρατεύμα εἰς τόπον.
imporium, προάγειν, αὐξάνειν τὴν
ἐπικράτειαν. mōnia, αὐξάνειν τὸν κύ-
κλον τῆς πόλεως. alqm in ampliozem

gradum, προδίδωμι, προάγειν τινά
εἰς μείζονα τιμὴν. podem arclinio,
προβαίνω τῇ παρὶ ἐξω τοῦ δωματίου.
nox promota, ἢ προδεδηλωθεῖς νύξ. 2)
alqd, ἀναδύλλομαι, ὑπερίσταναι τι.
3) προδίδωμι, προκίπτω, προχωρῶ,
nihil promones, οὐδὲν προδιδάσκεις·
οὐδὲν προκίπτεις. p. in studio, προ-
κίπτω ἐν σπουδῇ τινι. 4) παρὰ τοῖς
φιλοσόφοις. promota, orum, εὖ, τὰ
προηγμένα, ἢ ἀδιάρρητα ὕμνα ἐκτε-
γόμεθα κατὰ προηγούμενον λόγον.

prompte, ἐπιρ. μ. ἢ σ. κ. ἢ ὑπὸ
προχείρως, προθύμως, ἐτοιμῶς.
prompto, are, (ἔπιτ. τὰν prompti)
alqd, προχειρίζομαι, ταμιεύω, τα-
μιεύομαι τι. Πλ.

promptuarius, a, um, (promptu-)
(ἀρχ. κ. μετγ.) ταμιευτικός. cella p.
0. τὸ ταμειον, ἢ ἀποθήκη. Πλ.

1. promptus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ.
(μετγ. τὰν promo) πρόδηλος, φανερός,
δηλός. 2) πρόχειρος, ἐτοιμός. alqd
promptum habeo, alqd mihi prom-
ptum est, προχειρὸν, ἔτοιμον ἔχω τι.
πρόχειρόν ἐστί μοι τι. 3) πρόχειρος,
προθυμός, ad bellum gerendum, σπ.
belli, πρόχειρος πολέμειν, πρόθυμος
πρὸς πύλεμον. in crem, πρόχειρος,
πρόθυμος εἰς ἰληπιδν. seditioni, πρὸς
στάσεις. 4) πρόχειρος, εὐχερής, ῥάδιος.

2. promptus, a. (promo) εὐχρ. μ.
νον κατ' ἀφ. τοῦ ἐν. μετὰ τῆς in. in
promptu esse, ἐν τῷ φανερῷ εἶναι.
πρόδηλον, δηλόν, προφανῆ εἶναι. alqd
in promptu habere, ἐν τῷ φανερῷ
ἔχειν τι, δηλοῦν, δεικνύναι τι. 2) ὑπ.
p. esse, πρόχειρον, ἔτοιμον εἶναι.
dico, quae mihi sunt in p., λέγω, π.
πρόχειρά μοι ἐστίν, ἢ προχειρά ἔχω.
3) in p. esse, πρόχειρος, εὐχερής, ῥά-
διος εἶναι.

promulgatio, ōnis, ū. (promulga-)
πρόθεσις, ἐκθεσις (νόμον τινά περὶ
τῆς κυρτώσεως).

promulgo, avi, atum, are, (pro x. mulco) aliquid, προτιθέναι, ἐκτιθέναι τι. legem, νόμον πρό τῆς κυρώσεως. 2) δημοσιῶ, δηλῶ τι.

promulsis, Idis, 0. (pro mulsom) τὰ περιδιδίκα.

promuntiūrium (x. promuntiōrium, οὐκ ἐρῶς δὲ promonturium), ii, οὐ. (promineo) ἀκρωτήριον, ἀκρω. 2) ἀκρωρία. [μετῶρος.

pronus, i, ἄ. (promo) ὁ ταμίης, τα-
+prō-nūtus, a, um, προδανειζό-
μενος (προλακιδανόμενος ἢ προδιδό-
μενος). Κάσις. [πῶς, κυρῶς.

pronus, ἐπίρ. (pronus) (σπ.) κα-
prō-nēros, ōis, ἄ. ὁ ἀπέγγονος.
+prōnēptis, is, 0. ἡ ἀπέγγονος.
+prōnēra, ae, 0. πρόνοια. Κάσις.

prōnēba, ae, 0. ἡ νομειοπαγῶς,
νομειοστόλος, περὶ νόμους. 2) P. Ju-
no, ἡ Εὐαγγελία. Τελεία, Ζωγία Ἡφα.

prō-nuntiātio (pronuncio), ōis, 0.
ἀποφανσις. 2) ἀπαγγελία, ἐκφώνη-
σις, προφητεία, ὑπόκρισις (λόγου ἢ δη-
μιουργίας). 3) σπ. = pronuntium.

prō-nuntiātor (pronuncio), ōis, ἄ.
ὁ ἐκφωνῶν εἴτε ἀπαγγέλλον τι.

+prō-nuntiātum, i, οὐ. ἡ ἀπό-
φανσις, ἀπόφασις, τὸ εἰῆμα. Κικ-
prō-nuntio (pronuncio), avi, atum,
are, aliquid, ἀνακηρύττω, κηρύττω, ἀνα-
γορεύω, ἀναιπειν, προλεγω, προει-
πεῖν τι. praemia militi, ὅπλα κηρύτ-
τειν εἴτε προειπεῖν τοῖς στρατιώταις.

proclium in posterum diem, προει-
πεῖν μάχην εἰς τὴν ὑστεραίαν. pro-
nuntiare jubet, ut proclia sola con-
jicerent, ἐκέλευεν προειπεῖν αὐτοῖς,
πρόβῶθεν τὰ βέλη ἀρτύναι. pronun-
tiavit, se eoenaturum, προείπεν ὡς
ἐκτενήσει. p. victorum nomina, ἀνα-
γορεύω, ἀναιπειν, κηρύττειν τὰ τῶν
νικητῶν ὀνόματα. aliqui praetorem,
ἀναγορεύειν, ἀποδεικνύναι τινὰ στρα-
τηγόν. 2) ἀπαγγέλλω, διαγορεύω τι.

3) προσέρω, ἀπαγγέλλω τι. multa
memoriter, πολλά ἀπὸ μνήμης εἰ-
πεῖν, ἀποστομίζειν. in scena p. ἐπὶ
σκηνῆς ὑποκρίνομαι. 4) ἀπαγγέλλο-
μαι, ὑπισχνόμαι. aliquid alicui, τινὶ
τι. 5) ἀποφαίνομαι. sententiam, ἀπο-
φαίνεσθαι τὴν γνώμην, ποιεῖσθαι τὴν
διάγνωσιν, ἀπόφασιν. de re, περίτινος.
+prō-nūper, ἐπίρ. πρό οὐ πολλοῦ
χρόνου, ἔναγχος. Πλ. [γόνου.

prō-nūsus, us, 0. (σπ.) γυνή ἐγ-
pronus, a, um, μ. σ. (pro) πρ-
αν ἢ ε. pronus cado, πρηνὴς εἴτε ἐπὶ
τῷ στήθεος πίπτω. p. cubitus, ἡ πρ-
ανῆς κατὰκλισις, τὸ ἐπὶ τοῦ στήθεος
κλίσθαι. pronus in humum, προκύ-
πτων εἴτε κύπτων εἰς τὴν γῆν. ille
p., πρηνὸς προναύουσα. 2) πρηνὴς,
κατωφερής, καταφερής, κατάντης,
ἐπικλινής. via, πρηνής, κατωφερής
ἑδός. amnis p., ποταμὸς καταφερό-
μενος. campus pronus ad orientem,
πεδῖον ἐπικεκλιμένον πρὸς ἀνατολὰς.

uthe pronus in paludes, πολὺς ἐπικλι-
νής πρὸς τὰ ἔλη. - οὐς. + prona mon-
tium, τὰ κατάντες, ἐπικλινές, τὰ πρηνῆ
τῶν ὄρεων. per pronum, per prona,
κατὰ τοῦ πρηνούς. sidera prona, τὰ
καταφερόμενα, κατωφερῆ, κλίνοντα
ἀστρα. proni menses, οἱ καταφερόμε-
νοι, ταχέως παρερχόμενοι μῆνες. in
aliquam, πρὸς τινὰ. 4) εὐχερής, ῥάδιος.
pronus est facere, ῥάδιόν ἐστι ποιεῖν.

5) pronomi periculum, ἔσχατος, δε-
νός κίνδυνος. [εὐμεν.

+prooemior, avi, (σπ.) προειμιᾶ-
prooemium, ii, οὐ. προείμιον.

propagatio, ōis, 0. (propago)
καταμύσχευσις, ἀποφυτεία. 2) ἐπαύ-
ξησις, ἑκτασις.

propagatio, ōis, ἄ. ὁ μηχανὼν τι.

1. propago, avi, atum, are, (pro-
rango) aliquid, καταμύσχεύω, μύσχεύω,
ἀποφυτεύω τι. arborem, vitem, δέν-
δρον, ἀμπελον. 2) genus, prolem, κτ.

γίνος ἐξ ἑκαστοῦ γεννῶ, γένος εἴτε ἔκγονα καταλείπω. Brutus stirpem in quingentesimum annum propagavit, ὁ Βρούτος παῖδας παίδων εἴτε ἔκγονους κατέλειπεν εἰς τὸ πεντακοσιοστὸν ἔτος. μεταφ. alqd posteritati, καταλείπειν εἴτε παραδοῦναι τι τοῖς ἀπιγιγνομένοις. multa saecula teipublicae p. σώζω τὴν πολιτείαν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας. 3) ἐπαυξάνω, αὐξάνω, ἐκτείνω τι.

2. propāgo, īnis, θ. μόσχευμα, ἀπορμας. 2) μόσχος, κλάδος, κλήμα. 3) ἔκγονος, γένος, γενεά, γένος.

prop-ālām, ἐπὶρ. ἐν τῷ φανερώ, εἰς τὸ φανερόν. alqd propagalam sit, δῆλον εἴτε φανερόν γίγνεται τι.

prop-pātilus, a, um, (σπ.) ἀναπαταμένος, ὑπαίθερος, συνήθως. in propatulo, ἐν ὑπαίθερῳ. in p. domus εἴτε paedium, ἐν τοῖς τοῖς οἰκίας ὑπαίθερος, ἐν τῇ αὐλῇ. 2) in p. ἐν τῷ φανερώ, ἐν τῷ κοινῷ.

propere ἐπὶρ. κ. πρόθ. (σ. propius, ὑπ. proximo) α) prope, ἑγγύς, ἑγγύθεν, πλησίον. intueri alqm, ἑγγυθεν προσδίδειν τινα. hic prope, πλησίον πού ἐνταῦθα. accedere p. ad alqd, ἑγγύς τινος προσέρχασθαι εἴτε γίγνεσθαι. p. est, ὁ χρόνος ἑγγύς ἐστι. p. erat, ut sinistrum cornu pelleretur, τὸ ἀριστερόν κέρως παρὰ μισρόν ἐτρέπη, παρ' ὀλίγον ἤλθε τοῦ τραπήναι. p. funeratus arboris ictu, παρ' ὀλίγον νεκρωθεὶς τῇ τοῦ δένδρου πληγῇ. p. novo quodam genere, σχεδὸν νέω τινὶ γένει. p. annos monaginatus, ἑγγύς ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς, ἑγγύς τῶν ἐνενήκοντα ἔων. 2) a re, rem κ. alcuī rei, ἑγγύς, πλησίον τινός, πρὸς τινι. p. a Sicilia, ἑγγύς τῆς Σικελίας. p. oppidum, ἑγγύς τῆς πόλεως, πρὸς τῇ πόλει. res est p. metum, τὸ πρᾶγμα ἑγγύς φόβου ἐστι. p. secessionem res venit, τὰ πρᾶγ-

ματα ἑγγύς στάσεως εἰσίνετο. 3) propius, ἑγγύτερον, ἑγγυτέρω, πλησιαιτέρω. propius nihil est factum, quam ut occideretur, παρ' οὐδὲν ἤλθεν ἀνταρθεῖναι. 2) propius urbem, ἑγγύτερον τῆς πόλεως. καὶ (μετὰ δευτ.) propius mari, ἑγγύτερον τῆς θαλάσσης. γ) proximo, ἑγγύτατα, ἑγγυτάτω, πλησιαιτάτα. 2) πρό ὀλίγου, πρόην, τελευταῖον δὲ τοῦ ὅτι καὶ, μετ' ὀλίγου. 3) proximo Carthagine, ἑγγύτατα τῆς Καρχηδόνος. καὶ (μετὰ δευτ.) proximo castris, ἑγγυτάτω τοῦ στρατοπέδου. proximo morem Carthagini, παραπλησιαιτάτα, ὁμοιότατα τῷ Ῥωμαίῳ ὄθει.

propere-diem, ἐπὶρ. μετ' ὀλίγου ἡμέρας, ἐν βραχεῖ, τὰχ.

prop-pollo, pūli, pulsam, ēre, alqd, προωθῶ τι. ventus nubes propellit, ὁ ἄνεμος προωθεῖ τὰ νέφη. navem in altum, ἀναγεῖν τὴν ναῦν (εἰς τὸ πύλαρος). oves in pabulum, ἐλκύειν τὰ πρόβατα εἰς τὴν νιμῆν. alqm ad mortem, προάγειν τινα εἰς θάνατον. 2) ἀπωθῶ, ἐξωθῶ τινα. equites, ἐξωθεῖν τοὺς ἵππους. hostem a castris, ἀπωθεῖν, ἀποκρούειν τὸν πολέμιον ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. 3) καταβάλλω τι. mutos, τὰ τεύχη. 4) προίημι, ἀρίημι, βάλλω τι. hastam, τὸ δόρυ.

propere-mōdum, ἐπὶρ. σχεδόν, σχεδόν τι, παρ' ὀλίγον, παραμικρόν, ὀλίγου δυν.

prop-pendeo, ndi, usum, ēre, προκρέμαμαι, κρεμνίμαι, προπίπτω. 2) ἐπιρρίπω, ῥίπω. 3) in alqm, προθυμός τινι εἶμαι, προθυμοῦμαι τινι.

propere-ns, ἐπὶρ. (propensus), ἐπιρρίπτω, προθυμός.

†propensio, ōnis, θ. (propendens) ἐπιρρίπτειν, προθυμία. Κικ.

propensum, a, um, μ. σ. κ. ὅπ. (propendeo) προκρεμάμενος, κρεμάμενος. 2) ῥοπήν ἔχων, βαρύς, ἐμβρύ-

ὁμοιότης 3) ad alqd, ἐπιβέβηκε, βέπων, προπετής, κατὰ τρεῖς ἐπὶ τι, ad misericordiam, ad voluptates, ἐπὶ τῷ ἔλεει, ἐπὶ τῷ θρόνῳ. in alqm εἴτε αὐτοῖ, πρὸς τινι εἴτε πρὸς τινα. p. animum, ἢ προθυμία.

propērantē, ἐπὶ. p. σ. (propere) ἐπισπερχῶς, ταχέως.

propērantia, α, ὁ, (σπ.) κ. (ἀπ. κικ.) -alia, οὐκ, ὁ, ἐπειγέτω, σπουδῇ, κατὰ σπουδῆς. [ταπεινωμένως. Ταπ.]

+propērata, ἐπὶ. p. ἐπισπερχῶς, κατὰ σπουδῆς, ἐπὶ. p. ἐπισπερχῶς, κατὰ σπουδῆς, ταχέως, σπουδῇ.

propere, ἀνι, atum, are, (propere) alqd, κατασπεύδω, ἐπισπερχώ, σπεύδω, ἐπείγομαι τι. 2) οὐδ. κατασπεύδω, σπεύδομαι, ἐπείγομαι, σπεύδω. Romam, εἰς τὴν Ῥώμην. ahire, ἐπείγομαι, σπεύδω ἀπέναντι. properato opus est, ἐπείγεται εἴτε σπουδῆς δεῖ.

Propertius, ii, ἀ. Προπέρτιος.

propurus, α, um, ἐπισπερχής, σπεύδων, ἐπείγομενος. 2) aleis rei, ἐπείγομενος, κατεπείγομενος, ἐφείγομενος τινος. propurus, α, um, εἰς τὰ πρόσω ἔκτε νισκένος, καθαιρέτος, προκρεμάμενος. barba, ferinis, πώγων, κόμη.

propuro, ἀνι, atum, are, alqd alci, πρὸς τινι εἴτε τινι. saltem alci, φιλοκτησίας προπίνειν τινι. μεταφ. προπίνω, παρατίθημι τινι τι. alqm alci, προπίνειν, παραδίδωμι, ἐγγχερίζω τινι τινι.

propinquo, ἐπὶ. p. πλησίον, ἐγγύς. propinquitas, αἰς, ὁ, ἐγγύτης propter propinquitatem, διὰ τὸ πλησίον εἶναι. 2) ἀγγιστεία.

propinquum, ἀνι, atum, are, πλησιάζω, ἐγγίζω, πελάζω. dica propinquum, ἢ ἡμέρῃ ἐγγίζει, ἐγγύς ἐστιν. alci rei x, aliam rem p., πλησιάζω, ἐγγίζω, πελάζω τινι, ἐγγύς εἴτε πλησίον τινὸς γίγνομαι. 2) alqd, ἐπισπεύδω, ταχύνω τι.

(ΜΕΡΟΣ Β').

propinquus, α, um, p. + σ. (prope) πλησίον εἴτε ἐγγύς ὦν, πλησιόχωρος. in propinquo urbis ἢ urbi locis, ἐν τοῖς ἐγγύς τῆς πόλεως τόποις. in propinquo esse, πλησίον εἴτε ἐγγύς εἶναι. ea propinquo, ἐγγύθεν. p. reditus, ἢ ἐπ' αὐτοῦ ἐγγύς εἶναι. p. mors, ὁ ἐνιστάμενος θάνατος. 2) alci, παραπλησίος, παρόμοιος τινι. 3) ἀγγιστεύων, τῷ γένει προσήκων. propinqua cognatione alci iunctus, ὁ γένει ἐγγύς τινος, ὁ ἐγγύς προσήκων τινι. propinqui, α. εἰ ἀγγιστεῖς, ἀγγιστεύοντες, γένει προσήκοντες.

propior, ius, γεν. ioris, ὅπ. proximus (prope), α σ. propior, ἐγγύτερον εἴτε πλησιαιότερον ὦν, ἐγγύων, ἐγγύτερος, πλησιαιότερος. propiora tenere, τὰ ἐγγύτερα κείμενα κατέχειν. propiora luminis, τὰ ἐγγύτερα τοῦ ποταμοῦ. propior tecto, πιθανώτερον. propior funeri, τοῦ θανάτου ἐγγύτερον ὦν. propior montem collocatus, ἐγγύτερον τοῦ ὄρους τεταγμένος. ab igne propior stetit, ἐγγύτερον τοῦ πυρός ἔστη. p. epistola, ἡ νεώτερά ἐπιστολή. 2) ἐγγύτερον ὦν. propior illi, γένει ἐγγύτερον ἐκείνου ὦν, ἐγγύτερον προσήκων ἐκείνῳ. 3) φιλικῶς ἐγγύτερον ὦν, οἰκειότερος. ei propior cum Tiberio usus erat, οἰκειότερον ἐχρήματο εἴτε ἐπλησίαζε τῷ Τιβερίῳ. 4) ἐγγύων, ἐγγύτερος, παραπλησιαιότερος, ὁμοιότερος. iunior, ὁμοιότερος ταύτῳ. lingua Britannicae propior, διὰ λεκτικῶς τῇ Βρετανικῇ παραπλησιαιότερα. 5) οἰκειότερος, ἰδιαιότερος, κυριώτερος. p. cura, ἰδιαιτέρα φροντίς. p. amicus, κυριώτερος φίλος. p. exemplum, οἰκειότερον, κυριώτερον, ἐπιτηδεύον παρδείγμα. — 6) ὅπ. proximus α, um, ἐγγύτατα εἴτε ἐγγυτάτω ὦν, ἐγγιστος, ἐγγύτατος, πλησιαιώτατος. proxima oppida, αἱ ἐγγύτατα πόλεις. proximus ab ulq, alci,

αβημ, ἐγγυτάτω τινός ὦν. *Belgae sunt proximi Germanis*, ἢ Βέλγαι ἐγγύτατα τῶν Γερμανῶν εἰσιν. *proximus a postremo*, ἡ τοῦ ὑστάτου ἐγγύτατα. *proximus hostem*, ὁ τῶν πολεμίων ἐγγύτατα ὦν. *in proximo*, ἐγγύτατα, πλησιαίτατα. *proximus*, ἄ. ὁ πέλας, ὁ πλησίον, ὁ ἑτέρος. 2) ἐπὶ χρόνου· ἐπὶ ὧν, ἐνιστάμενος, ἐχόμενος, ὡστεραῖος. *anxius p.*, τί ἐπὶ ὧν ἔτος, τὸ ἔξῃς ἔτος. *p. aestas*, τὸ ἐπὶ ὧν θέρος, τὸ πρῶτον θέρος. *se proxima nocte castra moturum*, ὅτι τῇ ἐπιοῦσῃ νυκτὶ τὴν ἀναζυγὴν ποιήσεται. 3) παρελθὼν, τελευταῖος, προτεραῖος, παρερχόμενος. *quid proxima nocte egessis*, τί τῇ παρελθούσῃ ταύτῃ νυκτὶ ἐπραξάς. *proximae litterae*, ἡ ὑστάτη, τελευταία, νωτιαία ἐπιστολή. *proximi censores*, οἱ τελευταῖοι τιμωταί, οἱ ἔτι ἤρξαν, μεθ' οὓς οὐπω ἤρξαντο ἑτέροι. 4) ἐγγύτατά τινος ὦν φίλος, γένει, ἡλικίᾳ, τιμῇ κττ. *alicui proximus genere* εἴτε *cognitione*, γένει ἐγγυτάτω τινός ὦν, ἐγγύτατα προσήκων τινί. *proximus Jovi* ὡς *capituli Pallas honores*, τὰς ἐγγυτάτω τοῦ Διὸς τιμὰς ἡ Παλλάς ἔχει. 5) *alicui*, παραπλησιαίτατος, ὁμοιάτατος τινί. 6) πρόχειρος, πρὸ ποδῶν, ἐν ποσὶν ὦν. *propitius, avi, atum, ate, alqm*, ἱλάσκειται, ἐξιλάσκειται τινά.

propitius, ο, um, ἱλως, εὐμενής, πρὸς. *alqm propitium facere*, ἱλῶν τινά ποιεῖν. [propior.

propior, ἐπὶ ῥ. κ. ἐπὶ θ. ἱδ. *prope* κ. *propioris* genum, ἰ, οὐ, προπρινγίον, μέρος τοῦ λουτροῦ. [des, Πρωπῆτιδες. *propioris*, dum, θ. Πρωπῆτις. *propioris*, ac, ἄ. προπῶλης.

proprio, οἰοῦμαι, ὁμαι, ὁκίῦμαι, ὅρε, alqd, προτιθεῖται τι. *legem*, νόμον. *alqd ante oculos*, τί πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. *alqd venale*, προτιθέναι, ἐκτιθέναι, ἐπιθεῖν· κινῆσαι πωλητὴν κττ. *praemia alicui*, προ-

τιθέναι, ἐκτιθέναι, προσιπνῆν τινὶ ἄλλῳ. *roenam improbis*, τιμωρίαν τοῖς κακοῖς. *proposita est roena*, τιμωρία πρόκειται, ἐπικείται. *recte facto laus meretur*, *proposita est*, τῷ κατὰ-θέματι ἐπαινος προτίθεται, πρόκειται. *p. conditionem*, συνθήκην προτιθεῖται, προτείνω. *quaestionem p.*, ζήτημα προτιθεῖται, προβάλλω, εἰς τὸ μέσον προφέρω. *p. alicui sperni*, παρίστημι τινὶ ἐλπίδα, μετὰ, παρίστημι, ἔμποῖν τινὶ φόβον. *propositus telis*, ἐκκειμένος τοῖς βέλεσι. 2) προτιθεῖται, προφέρω, λέγω, ἱσχυρίζομαι κττ. 3) ἐκτέρω, ἐκδίδωμι, δηλῶ κττ. *mihī p.*, προτιθεῖται. *facere* εἴτε *ui faciam*, ποιεῖν. *quod animo* εἴτε *mihī propositū*, ἔπερ προθέμην. *propositum fecit*, ἢ προῦθετο ἐποίησε. 5) *mihī p.*, προτιθεῖται, ὑποτίθεμαι.

Proponis, ἰδῖς, θ. Προποννίς, -τιδ-εὺς, α, um, τῆς Προποννίδος.

pro-portio, οἰνίς, θ. ἀνάλογος, τὴν ἀνάλογον. *proportione*, κατ' ἀνάλογον, ἀναλόγως.

pro-pōsis, οἰνίς, θ. παρέκστασις, ἐννοία, φαντασία. 2) πρόθεσις, προαιρέσις. 3) θέμα, θέσις, ὑπόθεσις, γνώμη, ἀξιωμα. 4) πρότασις συλλογισμοῦ.

pro-pōsis, ἰ, οὐ, (propono) πρόθεσις, προαιρέσις. 2) πρόθεσις, ὑπόθεσις, τὸ προκειμενόν, *a proposito abegere*, *egredi*, *declinare*, ἀπὸ τοῦ προτεθέντος εἴτε ὑποτεθέντος λόγου πλανῆσθαι. 3) ἡ τοῦ συλλογισμοῦ πρότασις. *pro-pōsis*, α, um, ἱδ. propono. *pro-praeior*, οἰνίς, α (σπρ. κ. ἀντίστ. *pro-praeior*) ἀντιστρατήγος, ἐξ ἀπὸ-λεως ἑπαρχος, ἑπαρχος στρατηγικῆς ἐξουσίας.

proprie, ἐπὶ ῥ. (σπ.) ἰδῖς (οὐ κοινῇ). 2) ἰδίᾳ, ἰδίως, κυρίως, κατ' ἐξουσίαν. 3) ἰδίως, κυρίως, κυριολεκτικῶς. *p. dicere*, κυριολογεῖν, κυριολεκτεῖν. *p. dici* ἡ *licet*, εἰ κυρίως καλούμεναι ἰδιωτικῶς.

δρόμῳ ὡς γασθῆαι εἴτε φέρεσθαι οἷα δε-
δο custodibus, ἀποδιδράσκειν τοὺς
φύλακας. *quo proripis (ὑπὸν. te)?

prō-rōgatio, ōis, θ. παράτασις,
ὑπερθεσις, ἀναβολή.

prō-rōgō, nī, aiunt, are, alqd,
παράτεινω, μηκύνω. vitam, τὸν βίον.
imperium, τὴν ἀρχήν. provinciam,
τὴν διοίκησιν ἐπαρχίας. 2) ἀναβάλ-
λονται, ὑπερτίθενται τι. diem, ὑπερ-
τίθεσθαι, ἀναβάλλεσθαι τὴν ἡμέραν.
tempus, παρέλκειν τὴν χρόνον. vitam,
παράτειναι, μηκύνειν, χρονίζειν τὸν
βίον. memoriam aleis, χρόνιον ποιεῖν
τὴν μνήμην τινός. alqd in alium diem
ὑπερτίθεσθαι, ἀναβάλλεσθαι τι εἰς
ἄλλην ἡμέραν.

prorsum, ἐπὶ ῥ. ἀρχ. = prorsus.

prorsus, ἐπὶ ῥ. (prō versus) πρόσω,
εἰς τοῦμπροσθεν. cedere, χωρεῖν. 2)
τὴν εὐθεΐαν, εὐθύ. ex illo loco pro-
kus Corinthiam petis, εἰς ἐκεῖνον τοῦ
τόπου εὐθύ Κορίνθου πορεύεσαι. 3)
ἀμέλει, δῆ, δῆτα. 4) πάντως, πάνυ,
παντελῶς, ὁλοσχερῶς. p. perii, παν-
τάπασι, πάμπαν, ὁλοσχερῶς ἀπώλω-
λα. ita p. existimo, πάνυ δὴ οὕτως
ἡγοῦμαι. p. quasi, κατὰ ταῦτά ὥσπερ-
εἶ. 5) ὅλως, ὁλοσχερῶς, καθόλου,
ἁπλῶς. color exsanguis, foedi oculi,
etc, p. in facie recordia inerat, ἡ
μὲν χροῖα ἀναιμός, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ ἀί-
σχροι κτλ, ὅλως δὲ (ἁπλῶς δε) τὸ πρόσω-
πον τὴν παραπροσώπην ἐμήνυν.

prō-rumpo, rūpi, ruptum ēre,
alqd, διαβήγγοναί τι. pontum, λῦειν
τὴν γέφυραν. venas, ἀποτέμνειν τὰς
φλέβας. 2) προβήγγοναί, ἐκρηγνόναι
(ἐκραγῆναι), ἐξάγτειν, ἐκπίπτειν. pro-
ruptus Vesuvius, τὸ ἐκραγὲν Οὐε-
σουϊὸν ὄρεος. ventus prorupit in
mare, ἄνεμος καταιγίζει εἰς τὴν θά-
λασσαν. 3) οὐδ. ἐξάγτειν, ἐκθεῖν, ἐκπί-
πτειν, ἐκχεῖσθαι. portis, ex τῶν πυλῶν.
Munus in mare prorupit, ἐποτα-

μὸς τισδ' ἄλλαι εἰς τὴν θάλασσαν. me-
dios p. in hostes, εἰς μέσους τοὺς
πολεμικοὺς εἰσβάλλω. in scelera, εἰ-
ρομαι. ἐξοκέλλω εἰς κακουργήματα.

prō-rupo, ui, ūtum, ēre, aliquid ἢ
alqd, καταβάλλω, καταστρέφω τινὰ
ἢ τι. 2) εἰς proruere, ἐκπίπτειν,
ἐξάγτειν, ἐξορμᾶν. in hostem, ἐπι-
φέρεσθαι τῷ πολέμῳ. οὐδ. καταπί-
πτειν, συμπίπτειν.

[δρῶμῳ.]

+ prō-ruptio, ōis, θ. ἔκρηξις, ἐκ-
proruptus, a, um, ῖδ. prorumpo.
prorūptus, a, um, ῖδ. proruo.

prōrsa (ἀντι prorsus = pro-versa)
ἐπὶ θ. εὐχρ. μόνον ἐν τῷ prorsa oratio,
ὁ πεζὸς εἴτε ψιλὸς λόγος.

[γενεά.]

prōsāria, a, θ. (ἀπηρχ.) τὸ γένος, ἡ
proscenium (proscen.), ii, οὐ.

(pro-saena) προσκήνιον.

pro-scindo, scidi, scissum, ēre,
alqd, διασχιζῶ, κατασχιζῶ, σχιζῶ
τι. terram, ἀυλακίζειν, ἀυλακιστοῦμαι
τὴν γῆν. 2) μεταφ. τέμνω, διαπερῶ
τι. aequos, τέμνειν, διαπερᾶν, δια-
πλεῖν τὸ πέλαγος. 3) aliquid, διακίρ-
μῳ, λοιδορῶ, διασύρω, διαβάλλω τινὰ.

proscissus, a, um, ῖδ. proscindo.

pro-scribo, ipsi, ptum, ēre, alqd,
προγράφω, δια προγράμματος δηλώ-
ει, προτίθημι τι. dies proscripta, ἡ
προσηρημένη ἡμέρα. alqd saxis, προ-
γράφειν τι ἐν πέτραις, ἐπιγράφειν τι
πέτραις. alqd venale εἴτε ἁπλῶς alqd,
προγράφειν, εἴτε διὰ προγράμματος
δηλοῦν (δημοσιεύειν), ὅτι κτήμα ἢ ἀν-
δράποδον πωλεῖται. 2) aliquid εἴτε
possessiones aleis, δημῷ, δημεύω τὴν
οὐσίαν τινός. 3) aliquid, προγράφω τινὰ
τούτοστι· δημεύει τῆς οὐσίας ζημιῶ
τινα καὶ ἀγύριον αὐτῷ ἐπικηρύττω.

proscriptio, ōis, θ. (proscribo)
προγραφή, ἡ διὰ προγράμματος δη-
λωσις εἴτε δημοσίευσις. 2) προγρα-
φή (εἰς θάνατον) ἐπικηρύξις τινός καὶ
δῆμεισιν τῆς οὐσίας αὐτοῦ.

+proscripturio, ire, (ἴφει. τοῦ proscribi) ἐπιθυμῶ προγράφειν, προγραφῶν ὀρέγμαι. Κικ.

proscriptus, a, um, ἴδ. proscribo.
pro-sēco, cui, etum, are, alqd, ἀποτέμνω τι. 2) ἀπέρχομαι τι (τοῖς θεοῖς). prosectis, orum, pli. τὰ σπλάγχνα τοῦ ἱερείου εἶτε τὰ ἀποτιμήματα τῶν ἱερέων τὰ τοῖς θεοῖς προσφερόμενα. 3) αὐλακίζω, αὐλακτοῦμαι. solum, τὸ εἶδος, ἄπ. Πλιν.

prosecutus, a, um, ἴδ. prosequor.
+pro-sēda, ae, θ. (pro sedo) ἡ ἐν οἰκῇ πρὸς ταμῆν, πόρνη. Πλ.
pro-sēmitio, avi, atum, are, (σπ.) alqd, διασπείρω, σπείρω τι.

pro-sēquor, eūtas x. quūtus, qui, alqm, προπέμπω τινά, παρακολουθῶ, ἀκολουθῶ, ἔπομαι τινι. legationes Scipionem prosequuntur, εἰ πρέσβεις τὸν Σκιπίωνα προπέμπουσιν. p. delatium εἶτε exsequiunt, προπέμπω τὸν τελευταῖον. abeuntem oculis, ἔπομαι τοῖς ὀφθαλμοῖς τῷ ἀπερχομένῳ, ἀποθεῶμαι τινά ἀπερχόμενον. 2) προπέμπω, ἐπιδιώκω, καταδιώκω τινά, ἔπομαι, ἐρέπομαι τινι. prosequi hostem, προπέμπειν, καταδιώκειν τοῦ ἐχθροῦ, ἐρέπειν τοῖς πλεμίοις. alqm verbis vehemētiōribus, λοιδορῶν ἀπεπέμπω τινά. 3) διώκω, μετέρχομαι τι τῷ λόγῳ, διεξίμι τι. 4) περιέπω, μετέρχομαι, τιμῶ τινα. alqm honore, πετέπειν τινά τιμῇ. alqm cum donis εἶτε donis, τιμῶν τινα δωροῖς. alqm preecei magis, μετέρχεσθαι, τιμῶν τινα εὐχῇ καὶ σπονδῇ. 5) *prosequitur, προῖσι τῷ λόγῳ, προῖων λέγει.

Proserpina, ae, θ. Περσεφόνη.
pro-serpo, ere, ἐξέρπω, ἐξερπύζω.
pro-silio, lui (lii), ire, (pro-silio) προσήδω, ἐκπηδῶ, ἐξάπτω, ἐκθερῶ, ἐξάλλομαι. de navi, ἐξάλλεσθαι ἀπὸ τῆς νῆος. ab sede sua, ἀναπηδῶν ἐκ

τῆς ἑδρας. scintilla prosilia, σπινθήρ ἐκπηδῶ. 2) ἀλλομαι, ἄπτω, ἐρπύζω, τρέχω. in locum, εἰς τόπον.

*pro-sceer, eri, ē. προσπίνθερος.
pro-specto, avi, atum, are, ἀσπρῶ, καθορῶ. ex fenestris, ἐκ τῶν θυρίδων, proelium, ἀσπρῶν πρὸς τὴν μάχην, καθορῶν. καταθεῖσθαι τὴν μάχην. villa prospectat mare, ἡ ἐπαυλὶς βλέπει πρὸς τὴν θάλασσαν. locus prospectat septentrionem, ὁ τόπος βλέπει, τέτραπται, κέκλιται πρὸς ἄρκτον. vestigium prospectans, ἵχνος εἰς τοῦ μ. προσθεν τετραμμένον. 2) προσδεῖν, περιεῖναι. te prospectant laeta, ἡ μεῖρα περιμένει, προσδέχεται σε.

1. prospectus, a, um, ἴδ. propicio.
2. prospectus, us, i. (propicio) ἀποψίς, ὄψις. esse in prospectu, καθορᾶσθαι, καταρᾶινεσθαι, καταφανῆ εἶναι. in prospectum, εἰς τὸ φανερόν. 2) prospectum alcijs habere, ἀποδελῆσαι πρὸς τι, λόγόν τινος ποιεῖσθαι. 3) πρόψις, πρόνοια.

pro-spectior, ari, κατασκοπεῶ, κατασκοπεύω. 2) καθορῶ, καταθεῶμαι τι.
prosper εἶτε prosperus, a, um, μ. *† σ. κ. ὅπ. (pro-spes) κατ' ἐλπίδα εἶτε κατὰ θυμὸν προχωρῶν εἶτε ἀποδιδόνων, εὐτυχής. p. fortune, ἡ ἀγαθὴ τύχη, εὐπραγία. p. exitus, ἡ εὐτυχὴς ἐκδοσις. ventus, κύριος ἄνεμος. proelium, εὐτυχὴς μάχη. auspiciū, αἰσιος, δεξιὴς εἰωνός. prospera, orum, οὐ. τὰ εὐτυχήματα. 2) alci, ἵλαρις, εὐμαγὴς πτόρων τινί.

prosperē, ἐπὶ β. μ. † σ. κ. † ὅπ. κατ' ἐλπίδα, κατὰ θυμὸν, εὐτυχῶς.

prosperitas, ātis, θ. εὐτυχία, valetudinis, ἡ εὐεξία.

prospero, avi, atum, are, (prosper) alqd, εὐτοχῇ ποίω τι. alci, εὐτυχίαν τινί παρέχω. 2) αἰσιονοίῳ παρέχω.

prosperus, a, um, ἴδ. prosper.
+prospicientia, ae, θ. (prospicio) τὸ

προσπετικόν, πρόνοια, περίσκεψις. Εικ.

prospicio, spero, ectum, ere, (pro-
specio) προορώ, άπρορώ, καθορώ. longe,
άπορώ, προορώ επί πάλυ. procul,
πόρρωθεν άπρορώ, καθορώ. parum
prospiciunt oculi, επί βραχύ έξικνούν-
ται οι έφθαλμοί. Italiam ab unda p.,
τήν Ιταλίαν από της θαλάσσης καθο-
ρώ, προορώ. domos agros prospicit, ή
οικία καθορώ τους άγρούς, βλέπει προς
τους άγρούς. αλqμ, προσδίδειν τινά.
vitam, άρώ τόν φών, ζήν. 2) προορώ
τι. casus futuros, τά μέλλοντα. 3)
alqd aleui, πορίζω τινί τι. alqd sibi,
πορίζεσθαι τι. paves prospiciuntur,
πρόνοια νέων γίνεσθαι, νήες παρα-
σκευάζονται. 4) aleui, πρόνω, προ-
μηθεύμαι, προνοίζω τινός. αι, άπω.
ne, όπως μή.

pro-sicrno, strāvi, strātum, ere,
alqd, καταστρώννυμι, καταστρώννυμι,
στρώννυμι τι. 2) καταστρώννυμι,
καταβάλλω τινά ή τι. hostium opes,
τάς των πολεμίων δυνάμεις. alqm telo,
βάλλει τινά. mores civitatis, κατα-
λύειν τά της πόλεως ήθη me p., έμπα-
ύν ταπεινώ. me ad-pedes aleja, προσ-
κίπτω τινί. pudicitiam p. aleui, τό
σώμά τινι έκδίδωμι εις πορνείαν.

prostitūlum, i, ου. [prosto] προ-
στηκνία πόρνη, προστάς, ή επ' οική-
ματος καθημένη, χαμπατόνη.

prostituo, ui, ūtum, ere, (pro-
statio) προϊστημι. 2) alqm populo,
προϊστημι, έστημι γύναιον επ' οική-
ματος, πωλώ τό σώμά τινος εις ήδε-
νήν τῷ βουλομένῳ. pudicitiam suam
είτε se prostituere, έκδίδοναι τό σώ-
μα εις πορνείαν. 3) άτιμάζω τι.

prostitutus, a, um, ιδ. positus.

pro-sto, stāti, stātum, are, πρόκει-
μαι, έκκειμαι, πωλούμαι. 2) προέ-
στηκα, επ' οικήματος έστηκα, πορ-
νύνομαι.

prostātus, a, um, ιδ. prosternu

pro-sūbigo, ere, terram, (σπ.)
δρύττω, σκαριφώμαι τήν γήν.

pro-sum, prōfui, prōdesse, alqui,
συμφέρειν, λυσιτελείν τινι. άφελείν
τινα. nec sibi nec alteri, ούτε έαυτόν
ούτε τόν έτερον άφελείν. quare pro-
fore είτε profutura esse credo, ή
συνόισειν πιστεύω. nihil tibi profuit,
ουδέν σι άφέλησεν.

Pro-lāgōras, ae, ά. Πρωταγόρας.
prolectus, a, um, ιδ. protego.

pro-tēgo, ecti, ectum, ere, alqm
ή alqd, σκέπω, σκεπάζω, στέγω τινά
ή τι. alqm scuto, σκεπάζειν τινά τῷ
άσπίδι, ύπρασπίζειν τινά. scutis
proteci corpora, άσπίδας προβαλλό-
μενοι είτε προδεδημένοι. carui, κα-
λύπτειν, καλύπτεσθαι τήν καταλήν.
editus locus naves a ventis είτε cou-
tra ventos protegit, ό βουνός σκέπει
τάς ναύς από των άνέμων. non p.
quin, εύκ έπαρκῶ μή ού, ούχ ύπερ-
σπίζω, ώστε μή. 2) insidias, προ-
φυλάττεσθαι, φυλάττεσθαι τάς ενέ-
δρας, φυλάττεσθαι από των ενεδρών.
3) aedes, προστέγισμα προστιθεναι
τῇ ελίκα.

pro-tēlo, are, (telum) alqm, άπι-
λύνω, εξελύνω, εξωλώ τινά.

pro-tendo, ndi, ntum, ere, alqd,
προτείνω, άνατείνω τι. 2) έατείνω,
παρατείνω τι.

pro-tentus, a, um, ιδ. protendo.

pro-tēnus, επίδ. ιδ. proliuus.

pro-tēro, trivi, tritum, ere, alqd,
κατατοίδω, συντριβώ τι. 2) alqm,
καταβάλλω, καθιππάζομαι τινά. ho-
stes, τους πολεμίους. alqm pedibus,
καταπατώ, πατώ τινά. ver proferit
nestas, τό έαρ άφανίζει ή του ήρους
ώρξ. 3) μεταφ. καθιππάζομαι, προ-
πηλακίζω, καταπατώ, πατώ τινά.

pro territo, ui, ūtum, ere, alqm,
φόβω ή πελατών τινά.

protērritus, a, um, ιδ. protēreo,

proterve, ἐπίρ. (protervus) ἀσελ-
γῶς, ἱταμῶς.

protervitas, ātis, θ. ἀσελγεία, λα-
μυρία, ἱταμότης. grata p. ἡ ἐπίχα-
ρις λαμυρία εἶτε ἱταμότης.

protervus, a, um, μ. τ σ. (ἐκ τοῦ
protero, σίονει ὁ κατατρέφων πᾶν τὸ
προστυχόν) ἀσελγής, λαμυρός, ἱτα-
μός, ἀσέλαστος.

protervitas, i, ā. Πρωτεσίλαος.
-lāeus, a, um, Πρωτεσίλαεος.

Proterus, ei κ. eos, ā. Πρωτεύς.

+prothymō, ἐπίρ. προθυμῶς. Πλ-
prothymia, ae, θ. (σπ.) προθυμία.
prothymam, ἐπίρ. (ἐρχ.) = protinus 3).

protinus, ἐπίρ. (pro-tenus) πρόσω,
εἰς τεῦμα προσθεν. 2) ἐξῆς, ἐφεξῆς,
ἐχομένως, συνεχῶς. 3) ἐξῆς, εὐθύς,
αὐτίκα. protenus ut (quum, quam,
ac) facit, εὐθύς ἐπεί ἐποίησεν, εὐθύς
ποίησας, ἅμα ποιήσας.

Proterogenea, is, ā. Πρωτογένης.

pro-tollo, ēre, alqd, προτίνω, ἐκ-
τείνω τι. 2) παραιτίνω, μηχανῶ,
ὀπερτίζομαι, ἀναβάλλομαι τι.

protrahaxia, ae, θ. πρωτοπραξία.
protrahatus, a, um, ἰδ. protrahō.

pro-trahō, axi, actum, ēre, alqm
ἢ alqd, προάγω, προέλκω, ἐξαγω, ἐξέλ-
κω τινὰ ἢ τι. alqm οἰονοσίο, ἐκ τῆς
σκηνῆς τινὰ ἐξέλκω, προέλκω. alqm
redibus, τῶν ποδῶν ἑλκω τινὰ εἰς τὸ
μέσον. alqd in lucem, in medium, ἐκ-
φέρω τι εἰς τὸ φῶς, προσφέρω τι εἰς
τὸ μέσον. alqm ad iudiciū, παράγω
τινὰ εἰς τὸ δικαστήριον. alqm ad
paupertatem, προάγειν τινὰ εἰς πε-
νίαν. 2) ἀνακαλύπτω, φανερὸν ποίω τι.
3) παρέλκω, παραιτίνω, μηχανῶ τι.

protritus, a, um, ἰδ. protero.

pro-trudo, ūsi, ūsum, ēre, alqm
ἢ alqm, προωθῶ, ἐξωθῶ τινὰ ἢ τι.

pro-turbo, avi, atum, agē, alqm,
ἀποσεδῶ, ἀπελεύκω, ἐξωθῶ τινὰ. 2)
καταβάλλω, καταστρέφω τι.

pro-ūi, ἰδ. pro ἐν τέλει.

1. prōnectus, a, um, ἰδ. prōneho.

2. prōnectus, us, ā. προβιδασμός.

prō nēho, exi, ectum, ēre, alqm

ἢ alqd, προκομίζω, εἰς τὸ πρόσω
μίζω τινὰ ἢ τι. navis prōnehit saxo,
ἡ ναὺς προκομίζει, κομίζει πέτρας.
μεταφ. alqm ad honores, προάγειν,
προβιδαίνειν τινὰ εἰς τιμὰς. alqd in
maius, ἐπαυξάνειν τι, εἰς μείζον
προάγειν τι. prōnehi, προκομίζεσθαι.
itāus Alpes prōnectus, πέραν τῶν
Ἀλπεων προελθών. prōnehi in malo-
dicta, προάγεσθαι εἰς λοιδορίαν. eo
audacia prōnectus, εἰς ταῦτο τόλμης
προελθών. longius prōnehi, κορβωτέ-
ρω προίεναι τῷ λόγῳ. prōnectus ae-
tate, προβιδικῶς τῇ ἡλικίᾳ. nos p.
ἡ προβιδικῶς νύξ. 2) προκομίζω,
ἐξαγω τινὰ ἢ τι. prōnectus equo,
προελάσας. prōnehi portu, ἀνάγεισθαι
ἐκ τοῦ λιμένος.

prō-nēnio, ēni, enium, ire, προέρ-
χομαι, παρέρχομαι. palam, ἐκφέρε-
σθαι εἰς τὸ φανερόν, ἐκφορτᾶν. 2)
φύομαι, γίγνομαι. 3) γίγνεσθαι, συμ-
βαίνειν. 4) αὐξομαι, αὐξάνομαι, ἐπι-
δίδωμι. 5) προχωρεῖν, χωρεῖν, ἀπο-
βαίνειν. 6) bene prōnenio, εὖ χωρεῖμαι,
προκόπτω. nequiter, κακῶς ἀπαλ-
λάττω. σπ. prōvenium est nequiter,
κακῶς ἐχώρησε τὰ πράγματα.

prōvenius, us, ā. (prōvenio) γένε-
σις, γέννησις, φορὰ. 2) τὰ ἐκ τῶν ζώων
ἢ τῆς γῆς γινόμενα ἢ φυόμενα, τὰ
γεννήματα. 3) τὸ γινόμενον πληθὺς,
πληθὺς, πληθύς. 4) ἀπίδασις, ἐκδοσις.
κατ' ἐσχέρην ἢ εὐτυχῆς ἐκδοσις, προ-
χώρησις, προκοπή.

prōverbium, ii, cū. (pro-verbum)
παροιμία, παροιμίον, τὸ λεγόμενον
quod est Graecis in proverbio, ἔπερ
τοῖς Ἕλλησιν ἐν παροιμίᾳ ἐστίν, ὥς
παροιμιάζονται οἱ Ἕλληνες. ut in pro-
verbio est, τί κατὰ τὴν παροιμίαν λέ-

γόμενον, καθάπερ ἐν παροιμίᾳ ἐστίν, ὡς ἡ παροιμία φησίν.

prōvidens, nls, μ.σ.κ. ἴδπ. (pro-
video) προνοητικός, προμηθής, προ-
νοῦς, providentissimus, προνοῦστατος.

prōvidenter, ἐπίρ. μ.τ.σ.κ. ὕπ. (pro-
videns) προνοητικῶς.

prōvidentia, ae, θ. (providens) πρό-
νοια, πρόγνωσις, πρόνοια. 2) πρόνοια,
προμηθεια, φροντίς.

prō-vidēo, idi, īsum, ēre, alqd,
προνοῶ, προνοῶ τι. futura, τὰ μέλ-
λουσα. 2) προνοῶ, φυλάττομαι, προ-
φυλάττομαι. p. ac, φυλάττομαι μὴ.

3) προνοῶ, προνοῶ, προνοῶμαι, φρον-
τίζω. de re frumentaria, προσῆν τοῦ
σίτου. aleni, προνοεῖν, προνοεῖσθαι

τιος. vilas hominum, προμηθεῖσθαι
ὕπὲρ τοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων. fru-
mentum, προσῆν τοῦ σίτου, προνοεῖν

τὸν σίτον. frumentum non provisum
est, φροντίς εἴτε ἐπιμέλεια τοῦ σίτου
οὐκ ἐγένετο. 4) προσοῶ, εἰς τὸ πρόσω ὁρῶ.

prōvidus, a, um, (provideo) προ-
ρατικός, rerum futurarum, προρατι-
κός τῶν μελλόντων, προσῶν τὰ μέλ-
λουσα. 2) προρατικός, προνοητικός,

προμηθής, πρόνοῦς. 3) προνοητικός,
προνοῶν, προνοούμενός τις.

prōvincia, ae, θ. (ex τοῦ vices)
ἐπαρχία, provincia praesens, ἐπιστα-
τεῖν ἐπαρχίας, στρατηγεῖν αἶτε προσ-
κίνα: ἐν ἐπαρχίᾳ, alqm provinciae pra-

esens, ἐπιστάναι τινὰ ἐπαρχίᾳ, καθι-
στάναι τινὰ εἰς στρατηγίαν ἐπαρχίας.
provinciam Asiam obtinere, acci-

pare, λαγχάνειν κλήρω, λαγχάνειν,
λαμβάνειν ἐπαρχίαν τὴν Ἀσίαν. pro-
vinciam aleni tradere, τὴν ἐν ἐπαρ-
χίᾳ στρατηγίαν τινὶ δίδοναι.

provinciam deponere, τὴν ἐν ἐπαρχίᾳ ἀρ-
χὴν ἀποτίθεσθαι, τῆς ἐν ἐπαρχίᾳ στρα-
τηγίας ἐξίστασθαι. de provincia de-

cedere, ἐπανέρχεσθαι ἀπὸ τῆς ἐν ἐ-
παρχίᾳ στρατηγίας. -Provincia, 'E-

παρχία, ἐκαλεῖτο κατ' ἐξοχὴν καὶ
μέρος τῆς Ναρθωνιτιδὸς Γαλλίας, ἡ
τῶν Provence. 2) στρατηγία, στρα-
τία. consilibus provinciam Ligures

esse senatus jussit, ἡ σύγκλητος ἐ-
πεμψε τοὺς ὑπάτους ἐπὶ ταύτῃ Αἰγύπτῳ.
Aquilio Herpici provinciam evenis, ὁ

ἀκύλιος στρατηγός κατεστάθη ἐπὶ τὴν
πρὸς τοὺς Εὐρυνικούς πόλεμον. 3) ἐρ-
γον, καθήκον.

provincialis, e, (provincia) ἐπαρ-
χικός, τῆς ἐπαρχίας, ἐν ἐπαρχίᾳ. pro-
vincialis; a, ὁ ἐπαρχιώτης.

provinciālium, ἐπίρ. (provincia) (στ.)
κατ' ἐπαρχίας. Σουητ.

prō-visio, ōis, θ. πρόψις, πρό-
νοια, πρόγνωσις. 2) προφύλαξις. 3)
πρόνοια, προμηθεια, φροντίς.

+ prōvisio, ἐπίρ. ἐκ προνοίας. Τακ.
prō-viso, ēre, ἐπισκοπῶ, ἐπισκέπ-
τομαι. provisio, quid agat Pamphi-

lus, ἐπισκέφεται Πάμφιλον, τί πράτ-
τει, εἰμι ὁφόμενος τί πράττει ὁ Πάμ-
φίλος. ad huc, εἰμα πρὸς ἱκεῖνους

ὁφόμενος καὶ.
prōvisor, ōis, a, προνοητής.
prōvisus, a, um, id, provideo.

prō-visus, a, (μένον κατ' ἀρ. τοῦ
ἐν. -u) προψίς, πρηνωσις, πρόνοια. 2)
πρόνοια, προμηθεια, φροντίς.

+ prō-viso, ixi, icium, ēre, ἐπι-
ζῶ, ἐπιθῶ, τὸν βίον παρατείνω εἰς
μηχόνω. Τακ.

prō-visatio, ōis, θ. ἔρεσις, πρό-
κλησις. est provocatio ad populum,
ἔρεσις προκαλεῖσθαι ἐπὶ τὸν δῆμον.

ἐρέσιμον πειτῖσθαι εἰς ἀνάγκη τὴν
δικὴν ἐπὶ τὴν τοῦ δήμου διαγωνσίην.
prō-vocātor, ōis, a, ὁ προκαλού-

μενος (εἰς μάχην). 2) ἱδός μονομάχων.
prō-voco, avi, atum, are, alqm, ἐκ-
καλῶ, καλῶ τινα, alqm ad iudicium,

καλεῖν τινα εἰς δικαστήριον. 2) προ-
καλεῖσθαι, ἐκκαλεῖσθαι τινα. ad mu-
guandum, προκαλεῖσθαι τινα εἰς μά-

χην εἶτε μάχεσθαι. in aliam, ἐπὶ κυ-
δαιαν. aliam pedibus, προκαλεῖσθαι
τινα ἐπὶ δρόμον. aliam ad hilaritatem,
προκαλεῖσθαι, παρορμῇν τινα εἰς (πρὸς)
ἰλαρότητα. bolle, ἐκκαλοῦμαι πολέ-
μου, αἰτίος πολέμων γίγνομαι. μεταφ.
Græcos elegiā pronocamus, ἀμιλλαν
τῆς ἐλεγκίας ποιοῦμεθα πρὸς τοὺς Ἑλ-
ληνας. p. aliam virtute, ἀγωνίζομαι
πρὸς τινα περὶ ἀρετῆς. 3) προκαλοῦ-
μαι, ἔρασιν ποιοῦμαι. p. iudicium
εἶτε ἀπλῶς p. al alio ad porulum,
προκαλοῦμαι τὴν κρίσιν ἀπὸ τινος εἰς
τὴν δῆμον, προκαλοῦμαι ἐπὶ τὴν τοῦ
δῆμου, κρίσιν. [Θαρῶ.

πρὸ τοῦτο, ἀρε, μεταφ. ἐξάτω προ-
ρογνῶντις, a, um, ἰδ. προνοῖνο.
πρὸ-νοῖνο, οἰνι, οἰνιτιον, ἐρε, alqd,
προκυλινδῶ, προκυλινδῶ τι. me p. εἶτε
προνοῖνο aleni ad pudes εἶτε ad go-
nuā aleis, προκυλινδῶμαι, προσπίπτω
τινί. fortunā pronoῖνο, ἀράλλομαι
περὶ τὴν οὐσίαν, δυστυχία περιπίπτω.

πρὸ-υαλγο (-volgo), αὐτ, αὐτον, ἀρε,
alqd, ἐκπέρω τι εἰς τὸ φανερόν.
proxīmo (proxīmo), ἰδ. prope.

*proxīmitas, αἰς, θ. (proxīmus)
ἐγγύτης. 2) ἐγγύτης γένους, ἀγγι-
στεία. 3) ὁμοιότης.

proxīmo, ἐπὶ ἐναγχος, νεωστί.
proxīmus (-xīmus), a, um, ἰδ. propter.
prūdēns, αἰς, μ. σ. κ. ὑπ. (ἀντί
providens) προορῶν, προιδῶν, προει-
δῶς. alqd exitiale (ὅπον. esse), εἰδῶς,
ὅτι ὀλέθριόν ἐστι. prūdēns ei sciens,
ὡ εἰδῶς. 2) φρόνιμος, συνετός, σο-
φός, ἐμπειρος. in re, de re, φρόνι-
μος περὶ τινος. rei militaris, ἐπιστή-
μων τῶν στρατιωτικῶν.

prūdēter, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὑπ. (pru-
dens) φρονίμως, συνετῶς. 2) σοφῶς,
ἐπιστημένως.

prūdētia, πο, θ. πρόσφικ. 2) φρό-
νησις, συνεσις. 3) ἐπιστήμη, ἐμπειρία.
prūna, αε, θ. (πρωινή?) πᾶ-

(ΜΕΡΟΣ Β').

χην. 2) *τὸ πάχος, ἡ χιτών, τὸ ψῦχος.
prūnōsus, a, um, (prūna) πᾶ-
χύναι, παχύνω. [Θρακίς.

prūna, α, θ. καίόμενος ἄνθραξ, ἀν-
+prūnōsus, a, um, (prūnos) κοκ-
κυνήλιος. ὅδ. [ιηλόν.

prūnum, i, οὐ. προῦ(μ)νον, κοκκῶ-
prūrio, ire, κνήθωμαι, κνίζομαι.
2) dentes pruriunt (Πλ.), ὀρέγομαι

κολάφων ἢ προσισθάνομαι ὅτι κολά-
φους λήψομαι. 3) κνίζομαι (ἔρωτι),
ἀσελγαίω. Κατ.

†Prūsia, αε, θ. εἶτε †-sias, ādis, θ.
Προῦσα. †-senses, iam, α. Προουσιεύς.
Prūsias, αε, α. Προουσίας.

prūtāneum, i, οὐ. πρωτανεῖον.

prūtānis, is, α. πρωτανίς.

psallo, ēre, ψάλλω.

psalterium, ii, οὐ. ψαλτήριον.

psalteria, αε, θ. ψαλτήρια.

Psāmāthe, ēs, θ. Ψαμάθη.

Psēcas, ādis, θ. Ψεκάς, Νύμφη

τις. 2) δούλη, ψεκάζουσα μύροις τὴν
δίσποιον. ἔθεν Psecade patas, εἰς
ἀσχημὸν γεγονώς.

psēphisma, ātis, οὐ. ψήφισμα.

Pseudocāto, oāis, α. Ψευδοκάτων.

†Pseudōdāmāsippus, i, α. Ψευδο-
δαμάσιππος. Κατ.

Pseudōlus (-dūlas), i, α. Ψευδό-
λος, Ψευδολόγος, κωμῳδία Πλάτου.
pseudōmēnos, α. Ψευδόμενος (ὄνο-
μα συλλογισμοῦ). [λιππος.

Pseudōphilippus, i, α. Ψευδοφι-
pseudōthētrum, i, οὐ. ψευδοθύρον.

+psūdelthāristes, αε, α. ψιλοκι-
θαριστής. Σουητ.

psūthia, ἰδ. psythia. [καθίς.

Psūphis, īdis, θ. Ψωφίς, πόλις Ἄρ-

†Psūphidēēs, is, α. Ψωφιδής, κω-
μῳδία Μενάνδρου. [τίτων.

psūchōmanīum, ii, οὐ. ψυχομαν-

psūthia, αε, θ. ψυθία (ἀμπελος).

pta, μόριον προσθετόν τοις meris

Heri sergum, ἐμὲ τοι δούλον γίγνε-

σθαι, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ δούλος γίνομαι. suapte pondero, αὐταὶ τῷ ἑαυτῶν βάρει. suapte manu, τῇ χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ.

Pteleum, i, οὐ. Πτελεόν, πόλις Θεσσαλίας.

Ptiani, orum, ἄ. Πτιάνιος, ἔθνος + ptianarium, ii, οὐ. (πτιανάριον). Ὀρ. [λεμναίος, Πτολεμαῖος.

Ptolemaeus κ.-maeus, a, um, Πτο-

Ptolemaeus, i, οὐ. Πτολεμαῖον, μνημα τῶν Πτολεμαίων. Ptolemaeus, ἰ, ἄ. Πτολεμαῖος. Ptolemais, i, iis, θ. Πτολεμαῖς, ὄνομα πόλεων ἐν Αἰγύπτῳ κ. (Βύτο.) Κυρήνη.

*rubeus, ntis, (ruber) (σπ.) ῥέδων, ἔρηδος, ἄρδος, ἄκατος.

ruber, ῥδ. 1. rubes.

rubertas, ātis, θ. (ruber) ῥέδη, ἔρηβεια, ἔρηδοῦνη. 2) ἄκατῃ, ἄρδοτῃ. 3) ῥέδη, ἔρηβεια, ἐπίσσειον.

1. rubes (ruber), ēris, ῥέδων, ἔρηβος. ruberes, ἄ. οἱ ῥέδωντες, ἔρηβει, νέει. ad ruberem aetatem, εἰς τὴν ῥηθιτικὴν ἡλικίαν.

2. rubes, is, θ. ῥέδη, ἔρηβειον, ἐπίσειον. 2) ἔρηδος νεολαία, ἔρηβος, τὸ ἔρηβικόν, οἱ νέοι. 3) παιτή. δ λαός.

rubescō, ēre, (rubes), ῥέδεσκω, ῥέδην φύω, χροάζω. 2) ῥέδεσκω, ἔρηβω, εἰς ῥέδην ἐρμώμαι. 3) ἄρδοῦμαι, ἄρδονομαι. 4) ἐπὶ φυτῶν χροάζειν, χροῦν φύειν.

publicānus, i, ἄ. δημοσιώνης, τελωνῆς (ὁ ἀνοούμενος τὰ τέλη εἴτε τὰς ἐκ τῆς δεκάτης, τῶν νομῶν καὶ τελωνείων προσόδους).

publicatio, ōnis, θ. (σπ.) δήμευσις.

publice, ἐπίρ. (publicus) δημοσίᾳ. polliceri, δημοσίᾳ ὑποχρῆσθαι. scribere, δημοσίᾳ γράφειν, τῇ πόλει ἢ τοῖς ἀρχαῖς γράφειν. salutare est, δηλωφελὲς εἶτε τῇ πόλει ὡφελυμὸν ἐστὶ. laus est, δημοσίᾳ παρὰ πάντων ἐπαινέται. dicere, differre, δημοσίᾳ ἢ εἰς τὸν δῆμον λέγειν, τῇ πόλει δια-

λέγεσθαι. alere aliquem, δημοσίᾳ, ἐκ τοῦ δημοσίου, ἀπὸ κοινοῦ, κοινῇ τρέφειν τινά. p. interfectus est, ἐν τῷ φανερῷ ἀνῆρέθη.

Publicianus, a, um, (Publicius) Ποπλικιανός, τοῦ Ποπλικίου.

+ publicus, ἐπίρ. (publicus) δημοσίᾳ, ἐκ τοῦ δημοσίου, ἀπὸ κοινοῦ. Ter.

Publicius, a, um, Ποπλικίος.

publico, avī, utum, are, (publicus) aliqui, δημοσίᾳ, δημοσίον ποίω τι. bibliothecam, δημοσίᾳ βιβλιοθήκην, κοινὴν τοῖς πολίταις τὴν βιβλιοθήκην ποιῶν corpus suum vulgo, τὸ σῶμα πᾶσι κοινὸν ποιεῖν. se p. κοινὸν ἑαυτὴν παρέχειν. 2) δημοσίᾳ τι, δηλῶ τι εἰς τὸ κοινόν, δημοσίᾳ προτιθεῖ τι, εἰς τὸ κοινὸν ἀποφαίνω τι. 4) δημεύω, δημῶ, δημοσιεύω, δημοσίον ποίω τι. alcijs bona eīte aliqui, δημεύειν τὴν εὐσίαν τινός.

Publicola, a, ἄ. ῥδ. Poplicola.

publicus, a, um, (ἐκ τοῦ populus ἀντι populus) δημόσιος. sacrificia publica, δημόσια ἱερά, δημοτελεῖς θυσίαι, κοινὰ τῆς πόλεως ἱερά. Ionus p., ἡ δημοτελεῖς κηδεία. summi publici, ἐκ τοῦ δημοσίου, ἀπὸ κοινοῦ, δημοσίᾳ ἀναλώμασι. p. servus, δημόσιος δούλος. pessimo publico, ἐπὶ μαγίστῃ τῆς πόλεως βλάβῃ. sollicitudo p., ἡ ὑπὲρ τῆς πόλεως φροντίς. consilium p., τὸ κοινὸν συνέδριον, ἡ βουλὴ. ager p., ἡ δημοσία χώρα, οἱ κοινοὶ τῆς πόλεως ἀγροί. fides p., ἡ δημοσία πίστις. res publica, ῥδ. res-publica. -ous, publicus, i, ἄ. ὁ δημοσιεύων, ὁ ἐν τέλει. 2) κοινός, πᾶσι κοινός. cura juvenum publica, ἡ κοινὴ τῶν νεανιῶν φροντίς. 3) δημόδης, κοινός, χυδαίος. — ous, publicum, i, οὐ. τὸ δημοσίον, δημώδην κτήμα, δημόσια χρήματα, κττ. in publicum referre, εἰσφέρειν εἰς τὸ κοινόν, εἰς τὸ ταμίον τῆς πόλεως. in publicum

οπισθὲ κατὰ κοινὸν ὠνεῖσθαι. publica redimere, τὰ τέλη παρὰ τῆς πόλεως ὠνεῖσθαι. ex. de publico, ἐκ τοῦ δημοσίου, ἀπὸ κοινοῦ. publicum agitare, ὠνεῖσθαι τὰ δημοσία ἢ ἐργολαβεῖν τι. 2) τὸ δημοσίον, ἢ τὸ κοινόν, τὰ τῆς πόλεως consuleo in publicum, βουλεύεσθαι περὶ τοῦ κοινοῦ. 3) τὸ δημοσίον, τὸ φανερόν. prodire εἴτε egredi in publicum, προελθεῖν, ἐξελθεῖν εἰς τὸ φανερόν. carere, abstinere publico, εἰς τὸ φανερόν οὐκ ἐξίσταται, ἐν τῷ φανερῷ οὐ παραγίγνεσθαι. publico proponere alqd, δημοσίᾳ προτιθέναι τι.

Publilia, ae, θ. Ποπυλλία.

Publius, ii, d. Πόπλιος, Πούβλιος.

pūdendus, pūdens, ἴδ. pudeo.

pūdenter, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὅπ. αἰσχυνόμενος, αἰδημόνως, αἰσχυντηλῶς.

pūdeo, ui, iui, ūe, σπ. αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι, ἐρυθριῶ, ἐρυθραίνομαι. pudens, ntis, μ. σ. κ. ὅπ. αἰδούμενος, αἰδήμων, αἰσχυντηλός. 2) συνήθως ἀπρὸς. pudet, puduit x. puditum est, ēre, alqm alogis rei, αἰσχύνεσθαι ἐπὶ τινι, ἐπαισχύνεσθαι, ἐπαιδεῖσθαι τινι. cum infamiae suae non pudet, ἐκεῖνος οὐκ αἰσχύνεται τῇ ἀτιμίᾳ, οὐκ αἰσχύνεται ἀτιμαζόμενος. pudet (ὅπον, μο) dicere verbum turpe, αἰσχύνομαι ὅῃμα αἰσχρὸν εἰπεῖν. sorvire non puduit (ὅπον. ουμι), δουλιτύων οὐκ αἰσχύνθη. 3) τριτοπρ. non in haec puduit, οὐκ αἰσχύνθη ἐπὶ τούτοις. 4) pudendus, a, um, αἰσχροῦς, ἀσχημῶν, ἱπνευδιστος.

pudet, ἴδ. pudeo.

pūdibundus, a, um, (pudeo) αἰδούμενος, αἰδήμων, αἰσχυντηλός. 2) σπ. αἰσχροῦς, ἀσχημῶν.

pūdīce, ἐπίρ. (pudicus) αἰδημόνως, αἰσχυντηλῶς.

pūdīclia, ae, θ. (pudicus) αἰδημοσύνη, αἰδώς, ἀγνεία.

pūdīcus, a, um, (pudeo) αἰδήμων, αἰδούμενος, αἰσχυντηλός, ἀγνεία.

pūdor, ōris, d. (pudeo) αἰσχύνη, αἰδώς, τὸ αἰσχύνεσθαι. pudorem rubor consequitur, τῇ αἰσχύνῃ ἐρυθρίασις ἔπεται. p. paupertatis, ἢ ἐπὶ τῇ πενίᾳ αἰσχύνη. pudore, ὅπ. αἰσχύνης, δι' αἰσχύνην. 2) αἰδώς, αἰδῶς. 3) αἰσχύνη, αἰδώς, αἰδημοσύνη, ἀγνεία. 4) αἰσχύνη, ὄνειδος. cum alogis pudore, ἐπ' αἰσχύνῃ τίνος. est pudor, ὄνειδος εἴτε αἰσχρὸν ἐστίν, αἰσχύνειν πέρει. pro pudor! περὶ τῆς αἰσχύνης! alci pudori esse, αἰσχύνην, ὄνειδος τινα φέρειν.

puella, ae, θ. (puer) κορίσκη, κοράσιον, κόρη, παῖς, παιδίσκη. 2) ἐσθ' ὅτε ἡ κόρη, νέα, παρθένος, γυνή. 3) παῖς, παιδίσκη, ἐρωμένη.

puellāris, e, (puella) κορασιώδης, κόρησις, κορικίς, τῆς κόρης.

puellārīter, ἐπίρ. (puellaris) [σπ.] κορικῶς, κορασιωδῶς.

puellūla, ae, θ. (σπ. κ. τοῦ puella) κορίσκη, κοράσιον, παιδίσκη.

puer, eri (χλητ. puer, Πλ.), d. (πῶρ λακωνικῶς) ὁ παῖς, πλ. pueri, παῖδες, παιδία, a puero, ἐκ παιδός, ἀπὸ παιδός. a pueris, ἐκ παίδων, ἀπὸ παίδων. ex pueris excedere, ἐκ παίδων ἐξελθεῖν, ἐκδίνειν. 2) παῖς, υἱός, τέκνον. 3) παῖς, νέος, νεανίσκος, νεανίας. 4) παῖς, παιδίσκος, δοῦλος.

puerasco, ēre, (puer) [σπ.] παῖς γίγνομαι, μεираκιόμαι.

puerilis, e, μ. (ὀρ.) σ. (puer) παιδικός, τοῦ παιδός, τῶν παίδων. 2) παιδικός, παδαριώδης.

puerillīter, ἐπίρ. (puerilis) παιδικῶς, παδαριωδῶς.

puerilia, ae, θ. παιδία, παιδικὴ ἡλικία. a pueritia, ἀπὸ παιδός, ἀπὸ παίδων, ἐκ παιδός, ἐκ παίδων.

puerpera, ae, θ. (puer-pario) ἡ νεοτόκος, λεγώ, λοχεύτρια. 2) παιδοτόκος, τίκτουσα, ὠδίνουσα. 3) p. verba,

λογαῖα ῥήματα, τὰ ἐπικουρῶντα ταῖς ὠδινούσαις.

puerperium, ii, ου. (puer-pario) λογαῖα, τόκος. 2) λόχευμα, τέκνον. γό-
pueritia, = pueritia. [voc.]

puerulus, i, ε. (ὁ ποικ. τοῦ puer) [σπ.] παιδίσκος, παιδάριον.

pugil, is, ε. (pugnus), πύκτης, πυγμαῖος, πυκτευτής.

+ pugillatio, ōnis, θ. (ἀρχ. κ. μετ.) -tus, us, ε. [pugilo] πύκτησις, πυγμαχία, πυγμα. Κικ.

+ pugillare, ἐπιρ. πυκτικῶς. Πλ. pugillares, ium, ε. κ. (κατ.) -ria, ium, ου. (pugillus) ἡ δίλτος, αἱ δέλτοι, τὸ πιττάκιον, ἡ πινακίς, πυκτίς, τὸ πυκτίον.

pugillatōrius, a, um, πυκτικός. Πλ. pugio, ōnis, ε. (pungo) ξιφίδιον, ἐγχειρίδιον, παραξωστρίς.

pugioneūlus, i, ε. (ὁ ποικ. τοῦ pugio) [σπ.] μικρὸν ἐγχειρίδιον.

pugna, ae, θ. (πυγμή, pugna) ἀψιμαχία χειρῶν, συμπλοκή. res veni ad pugnam, ἀψιμαχία χειρῶν συνέστη. 2) συνήθως ἡ ἐκ παρατάξεως μάχη, μάχη, παρατάξις. in pugna cadere, πίπτειν ἐν μάχῃ, ἐν παρατάξει, ἐν χειρῶν νόμῳ. p. equestris, ἡ ἵππομαχία. pedestris, πεζομαχία. navalis, ναυμαχία. pugnam navalem facere, ναυμαχεῖν. pugnam committere, conserere cum aliquo, μάχην ποιεῖσθαι εἴτε συνάπτειν πρὸς τινά, συνέρχεσθαι τινι εἰς μάχην. pugna vinci, μάχην εἶτε ἐκ παρατάξεως ἢ τασθαι. pugna media, τὸ μέσον τῆς παρατάξεως. p. prospera, mala, μάχη εὐτυχῆς, δυστυχῆς. 3) μάχη, ἔρις, ἀγών, λογομαχία, κττ. 4) κωμ. ἡ μάχη, τὸ πανούργημα, μηχανήμα.

pugāciter, ἐπιρ. μ. σ. κ. ὅπ. μαχητικῶς. [μαχών.

pugnācūlum, i, ου. (pugno) προ-pugnātor. ōris, ε. (σπ.) μαχητής.

pugnātorius, a, um, (pugnator) μαχητικός, μάχιμος.

pugna, acis, μ. σ. κ. ὅπ. φιλόμαχος, μάχιμος, μαχητικός. 2) δυστρόπελος, ἐπίμονος. 3) μαχόμενος, ἐναντιούμενος. [μῆς. Πλ.

+ pugnare, a, um, (pugnare) τῆς πυγ-pugno, avi, atum, are, (pugna)

μάχομαι. pugnatum est, ἐμαχέσασθαι. p. cum hoste, in εἴτε adversus hostem, μά-

χομαι τοῖς πολεμίοις, πρὸς τοὺς πολεμίους. lapidibus, λίθοις. coram

inter se cornibus pugnant, αἱ αἰγες πρὸς ἀλλήλας τοῖς κέρασι μάχονται.

ex equo, ἀπ' ἵππου μάχεσθαι. de possessione, περὶ τῆς κτήσεως. pro

aliquo, πρὸ τινος, ὑπὲρ τινος. clarum pugnam, ἐνδεξον μάχην μάχεσθαι.

hac pugna pugnat, γανομένης ταύτης τῆς μάχης. 2) αλεῖν, μάχομαι, ἐναντιοῦμαι, ἐντιτείνω, ἐνθίσταμαι

τινι. tecum ipse pugnas, αὐτὸς σεαυτῷ ἐναντιοῖ. res inter se pugnant,

τὰ πράγματα ἀλλήλοις ἐναντιοῦνται. pugnantia secum, τὰ ἀλλήλοις ἐναν-

τία. 3) κωμ. πανούργημα μηχανώ-
μα. 4) διατείνωμαι, ισχυρίζομαι, πο-

νῶ, φιλοτιμοῦμαι. pugno ut fiat, πο-

fiat, πυνῶ ὅπως γένηται, ὅπως μὴ γένηται. p. aliquid facere, διατείνωμαι,

πειρῶμαι ποιῆν τι.

pugnus, i, ε. πυγμή, γρόνθος. pugnam facere, πύξ τοὺς δακτύλους

ποιεῖν, γρόνθον ποιεῖν. pugnam alicui impingere, πύξ πρὸς τινά. pugnis

certare, πύξ μάχεσθαι.

pulchellus, a, um, (ὁ ποικ. τοῦ pulcher) καλός. p. puer, ε καλὸς

παιδίσκος, τὸ εὐεδὲς παιδάριον.

pulcher, chra, chrum (pulcer, ora, crum), μ. σ. κ. ὅπ. καλός, εὐπρεπής.

fuit vultu pulchro magis quam venusto, ἦν καλὸς (εὐπρεπής) τὸ πρῶτον μᾶλλον ἢ ὠραῖος (ἐπιγαστρί-)

π. pulcr, δ καλός παῖς. hortus, καλὸς κήπος. urbs pulcherrima, καλλίστη, εὐπρεπεστάτη πόλις. p. fluvius, καλὸς, εὐρεὺς ποταμός. p. tunica, καλὸς, εὐπρεπὴς χιτὼν. color p., καλὸν γῶμα. quid ad aspectu pulchrius? τί κάλλιον τὴν ὄψιν; τί εὐειδέστερον; μεταφ. poema p., ποίημα καλόν, εὐπρεπές. dies p., εὐτυχὴς ἡμέρα. mors p., καλὸς, ἐνδοξος θάνατος. Hercules pulcher, δ καλός, δ ἀνδρεῖος Ἡρακλῆς. mihi pulchrum est aliquid facere, πρέπει μοι εἶτε πρέπον μοι δοκεῖ εἶναι. 2) Pulchri promontorium, τὸ καλὸν ἀκρωτήριο, ἄκρα ἐγγὺς Καρχηδόνος κεκρίνη, τανῦν Καρχηδόνος. pulchro (pulcre), ἐπὶ ῥ. μ. α. κ. ὅπ. καλῶς, εὐπρεπῶς. 2) καλῶς, εὐ. res p. evenit, καλῶς γίγνεται τι. mihi p. est, καλῶς ἔχω, εὐ ἔχω. 3) εὐ, εὐ μάλα. 4) pulcro! εὐ! εὐ γε!

pulchritudo (pulcr.), ἰσὺς, θ. (pulcher) κάλλος, καλλονή.

pulchrum, ἰ, οὐ. γλῆγων. φ. pulcr, ἰσὺς, ἄ. ψύλλος, ψύλλος. pullarius, ἰ, ἄ. (2. pullus) δ ἐπὶ τῶν ἱερῶν ὀρνίθων εἶτε ἀλεκτοριδῶν. pullati, orum, ἄ. (1. pullus) οἱ ἐκ τοῦ ὄχλου, οἱ ῥυπαροί.

+ pullejanus, α, um, = 1. pullus.

pullulo, ανί, atum, are, (2. pullus) βλαστάνω, ἀναβλαστάνω. 2) απ. αἰψή, βλαστάνω, ἀναβλαστάνω, φώω τι.

1. pullus, α, um, ἄ. πελλέξ, ὀρνίθιος, ὀπόμελος, φαίος. p. tora, τὸ φαῖον ἱμάτιον. p. pygma, ἡ μέλαινα μωροῖνη. pullum, οὐ. ἡ φαῖα εἰσθήκη.

2. pullus, ἰ, ἄ. (puellus) πῶλός. 2) νεοσσός, νεόσσιον (ὀρνίθιον). 3) κατ' ἱεροχὴν τὸ ὀρνίθιον (ἡ νεοσσός τῆς ἀλεκτορίδος). 4) ἱερὰ ὀρνίθια εἶτε ἀλεκτορίδες. 5) ὀπκ. ἐπὶ οὐλοῦ τὸ νεόσσιον.

pulmentarium, ἰ, οὐ. (pulmentum) τὸ ἐπισθιόμενον, προσόψημα, προστίγιον, ὄψιν.

pulmentum, ἰ, οὐ. (ἐκ τοῦ pulpa-mentum) τὸ ἐπισθιόμενον τῷ ἄρτω, προσόψημα, ὄψιν. 2) ὄψιν, ἔδισμα. pulmo, ὄνις, ἄ. πλῆμων, πνεύμων. pulmones, οἱ πνεύμονες.

pulmonous, α, um, πνευμονικός, τοῦ πνεύμονος. 2) πνευμονώδης.

pulpa-mentum, ἰ, οὐ. (-pāmen, ἰσὺς, οὐ. ἄπ. Λιδ.) (pulpa) τὸ σαρκώδες, ἡ σάρξ. 2) προσόψημα, ὄψιν.

pulpratum, ἰ, οὐ. ἀνάβαθρον. 3) λογιεῖον (ἐν τῷ θεάτρῳ).

puls, ἰσὺς, θ. πῶλός.

pulsatio, ὄνις, θ. (pulsio) κρούσις.

pulso, ανί, atum, are, (ἐπιτ. τοῦ pello)

αἰψή ἢ αἰψή, κρούω, ὥθω τινα ἢ τι ποῦς pulsati pulsum, δ νότος ὡθεῖ τὸ νέφος. arietes muros p., τῷ κριτῷ τὰ τεῖχη κρούω. terram pede, κρούειν τὴν γῆν τῷ ποδί. fores, κρούειν, κόπτειν, ἀράσσειν τὴν θύραν. os alciui pingu, παῖειν τινὶ τὸ στόμα τῇ χειρὶ. αἰψή, παῖειν, τύπτειν, πλήττειν, κόπτειν τινά. chordas pectine, κρούειν τὰς χορδὰς τῷ πλήκτρῳ. μεταφ. τὰ ῥάττω, ἰνοχλῶ. pavor pulsati pectora, δ φόβος πλήττει, ταραττάει τὴν καρδίαν. αἰψή vocibus p., κόπτω, ἰνοχλῶ τινα τῇ φωνῇ. pericula, ἀποκρούμαι, ἀπωθῶ κινδύνους.

1. pulsus, α, um, ἰδ. pello.

2. pulsus, us, ἄ. (pello) κρούσις, ὠθισμός. pedum lyrae, ἡ κρούσις τῶν ποδῶν, τῆς λύρας. venarum, δ σφυγμός. [κία. Πλ.]

+ pulsatio, ὄνις, θ. (pulto) θυροκοπιή. pulchragonides, α, α. κ. -phagus, ἰ, ἄ. πολτοφάγος. Πλ.

pulto, are = pulso. Πλ., Τερ.

pulverulentus, α, um, (pulvis) τῆς κόνεως, τοῦ κονιορτοῦ. 2) p. pulvis, νέφος κονιορτοῦ. 2) κονίων, κονιορτὸν ἐγείρων. 3) κονιορτωδής, κονισαλέος. pulverulentus, α, um, (pulvis) κονιορτωδής, κονισαλέος.

pulvillus, ἰ, ἔ. (ὕπακ. τοῦ pulvinus) [σπ.] προσκεφαλίδιον.

pulvinar, ἄρις, οὐ. (pulvinus) προσκεφαλίδιον, πρόσκαρον. 2) κλίνη (δειπνητική κλίνη), κατ' ἔξοχὴν δὲ ἡ ἱερὰ κλίνη, ἡ τῶν θεῶν στρωμνὴ, πρὸς lectisternium. 3) γαμήλιος εὐνὴ, νυμφικὸν λέχος, παστός.

pulvinarium, ἰι, οὐ. ἱερὰ κλίνη. πρὸς pulvinar. 2) (Πλ.) ἀγκυροβόλιον.

pulvinus, ἰ, ἔ. τὴν, τύλος, τυλαῖον, πρόσκαρον, προσκεφαλίδιον. 2) ἄνδρον.

pulvis, ἔρις, ἄ. κ. (σπ.) θ. (pollen, πάλη) κόνια, κόνις, κονιστὸς. 2) κόνια, πηλός, γῆ. 3) ἡ γῆ, τὸ ἔδαφος. 4) μεταφ. ἡ κόνια, ἡ παλαιστρά, ὁ ἱππόδρομος, τὸ στάδιον, ὁ ἀγών, κττ. sine pulvere, ἄνευ κόνιας, ἀκονιτί, ἀπονιτί. [κόνια.

pulvisculus, ἰ, ἄ. (pulvis) κόνιον, pulvis, ἔρις, ἄ. (ποιητ. θ.) κίονσηρις. 2) πῶρος, σπράγγι, πυρώδης εἴτε σπραγγώδης πέτρα, σκόπελος.

pulvisculus, α, um, κισσοῦν λειανθείς. μεταφ. p. homo, λεπτός, ἄδρος, μαλακός.

pulvisculus, α, um, (palmex) κισσηρώδης-κωμ. κατάξηρος. 2) πυρώδης, πώρινος, πετρώδης. [μειός-Σιυχτ.

pulvisculus, ἰ, ἄ. νάννος, πυγ-punctum, ἐπίθ. (pungo) ἐκ κεντήσεως, μετὰ κεντήματος, νύθδην.

punctum, ἰ, οὐ. (pungo) τὸ νύγμα, κέντημα. 2) στίγμα, στιγματή, πείκιγμα. 3) ἐπὶ κύδων' ἡ στιγματή, ἡ μονά. 4) ἐν τῇ μαθηματικῇ ἡ στιγματή. 5) ἐν τῇ γεωμ. ἡ στιγματή. 6) ἐν ταῖς ψηφοφορίαις τὸ τῆς ψήφου σημείον, ἡ ψήφος ὅθεν μεταφ. ἡ εὐδοκίμησις, ὁ ἐπικίνδυνος. omne tulit punctum, qui miscuit utile dulci, πᾶσιν ἤρπασεν ἂν τῷ χρησίμῳ τὸ ἥδον συγκρατήσας. 7) ἐν τῇ ῥήτορ. τὸ κῶλον. 8) punctum temporis, ὁ ἀκαρπής χρόνος, ἡ τοῦ χρόνου στιγματή. punctio in tem-

pore, punctio tempore εἴτε punctio temporis, ἐν ἀκαρπεί χρόνῳ, ἐν ἀκαρπεί χρόνῳ. ne punctum quidem temporis, οὐδ' ἀκαρπὴ χρόνον.

punctus, α, um, ἰδ. pungo.

pungo, pūnxi, punctum, ἔρε, αἴσθ. ἡ αἴσθ. νύττω, στιζω, κεντῶ τινα ἢ τι. 2) ἐπὶ γεύσεως ἐμπρίω, δάκνω. 3) μεταφ. κεντῶ, ἀνιῶ, λυπῶ τινα.

Punicanus, α, um, Φοινικικός, Καρχηδονιακός.

Pūnice, ἐπίθ. Φοινικικῶς, Φοινικιστί, Καρχηδονικῶς.

pūnicus, α, um, (Punicus) φοινικικός, φοινικιστής.

*Pūnicus, α, um, Φοινικικός, Φοινικιστής, Καρχηδονικός. [κροβητής.

pūnicus, α, um, φοινικικός, φοινικιστής.

Pūnicus, α, um, Φοινικικός, Καρχηδονικός, Καρχηδονιακός. bellum P. ὁ πρὸς Καρχηδόνιους πόλεμος, ὁ Λιβυκὸς πόλεμος. 2) Φοινικικός, ἀπατηλός, πανουργός, παροίμ. Pūnica fides = mala f. ἀπιστία, δόλος.

pūnio, ἰνί κ. ἰι, ἴνι, ἰνι, (ποιναῖα) αἴσθ. τιμωροῦμαι, ζημιῶ, καλῶ τινα. supplicio, morte, capite, τιμωρεῖσθαι, ζημιῶν τινα θανάτῳ, pūniri, τιμωρηθῆναι, ποινὰς τείνειν. 2) dolorem, τιμωρίαν λαμβάνω τῆς γενομένης λύπης.

pūnior, ἴνις, ἰνί, (ποιναῖα) αἴσθ. τιμωροῦμαι, ζημιῶ τινα. αἴσθ. ζημιῶν, καλῶν τι. 3) nocere, ἐπέρχομαι τὸν φόνον, τιμωρίαν τοῦ φόνου λαμβάνω. [τίς, ἐκδικητής.

pūnior, ὄρις, ἄ. (pūnio) τιμωρη-pūnitus, α, um, ἰδ. pūnio.

Pūnus, α, um, (ἀργ.) = Poenus. συγχρ. Pūnius, κωμ. Φοινικικώτερος, μᾶλλον τῆς Φοινικικῆς διαλεκτοῦ ἀπιστήμων.

pūpilla, θ, θ. (pupa) ἡ ὄφρανη.

pūpillaris, ε, (pupillus) ὄφρανικός, τῶν ὄφρανῶν.

pūpillus, i, ā. (pupus) ὁ ὀρφνός. Pūpinia, ae, ō. κ. ager Pūpinien-
sis, is, ā. Πουπινία, χώρα τις ἐγγὺς
Ῥώμης καίμενη.

Pūpius, u, um, Πούπιος, τοῦ Που-
πίου. Pūpius, ii, ā. Πούπιος.

puppis, is, ō. πρύμνα. 2) *ἡ ναὺς,
τὸ πλοῖον. Κωμ. τὰ νῆα.

pūpigi, pupugisse, id. pugno.

pūpila, ae, ō. (ὕπικ. τοῦ pupa) κό-
ρη, γλῆνη (ἐρθαλμοῦ), ὁ ἐρθαλμός.

pūpus, i, ā. (pupus), [σπ.] τε-
κνίον (κριν. παιδάκι μου).

pūre, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὑπ. (purus)
καθαρῶς, καθαρῶς. 2) ὁσίως, ἀγνῶς.
3) σαφῶς, φανερώς. 4) ἀπλῶς.

*purgāmus, ius, ō. (purgo) κά-
θαρχα, σάρμακα, συρρετός. 2) κάθα-
μα, καθάρσιον, ἀγνισμα.

purgamentum, i, ō. (purgo) κά-
θαρμα, σάρμακα, συρρετός, περιψήμα.
2) μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπου· τὸ κάθαρμα,
ἀποκάθαρμα, περιψήμα, ὁ συρρετός.

purgālio, ōnis, ō. (purgo) καθαρ-
σις. 2) κλύσις (τῆς κοιλίας). 3) ἀπο-
λογία. [λογόουαι. Πλ.

purgāto, are (ἐπίτ. τοῦ purgo) ἀπο-
purgo, avi, atum, are, (purum-ago)

ἀλqη ἢ ἀλqη de εἶτε η τε, καθαίρω,
καθαρὸν ποίω τινα ἢ τί τινος. 2)

καθαίρω κλύω τὴν κοιλίαν. 3) pu-
lionem, ἐκκαθαίρω τὸν λογιζομένον. 4)

alqđ, ἀποκαθαίρω τι. lapides, rudera,
λίθους, εἴρειπια. vīam, ἀποκαθαίρων

ἐπιπεδῶ τὴν ὁδόν. 5) alqim, καθαίρω,
ἀγνίζω τινά (καθαρμοίς). 6) alqim de

re εἶτε alqis rei, καθαρὸν ποίω τινά
τινος. 7o alqui, ἀπολογίαν ποιεῖσθαι

ὑπὲρ ἑαυτοῦ πρὸς τινα. auariciosem,
ἀπολογεῖσθαι πρὸς ὑπεψίαν, ἀπολύε-
σθαι ὑπὸνείαν.

pūrifico, avi, atum, are, (purus-
facio) alqđ, καθαίρω, ἀγνίζω τινά ἢ

τι (καθαρμοίς). [θαρώς.

pūstler, ἀπῆρ [ἄρχ. κ. ποιητ.] κα

puprura, ae, ō. πορφύρα, πορ-
φυρά βαφή, πορφυροῦν χρώμα. 2)
πορφυρά, πορφυρίς, πορφυρά ἢ περι-
πέρφυρος ἐσθῆς. μεταφ. ἡ ἀρχή, ὑπα-
τεία, βασιλεία, τυραννίς, κττ.

puprūratus, a, um, (puprura) πορ-
φυροσχημὼν, πορφυρίδα ἐνδύς. -tati, ā.
οἱ ἐν πορφύρᾳ, οἱ περὶ τὸν βασιλεῖα.

puprūreus, a, um, (puprura) πορ-
φυροῦς. p. vestis, ἡ πορφυρά ἐσθῆς,
πορφύρα, πορφυρίς. p. anīma, πορ-
φυροῦν, ἐρυθρὸν, μέλαν αἷμα. p. ipa-
re, ἡ πορφυρά θάλασσα. aurora, ἡ

πορφυρά, βοδεδάκτυλος ἥως (ἡώς). 2)

πορφυρίδα ἡ περιπορφυρον ἐσθῆτα
ἐνδεδυμένος, πορφυροσχημὼν. 3) ἀ-

γλαός, φαινός, κάλλιτος.

puprūrissatus, a, um, ἀνδρείκελῳ
ἐντετροιμμένος.

puprūrissum, i, ō. (πορφυρίζεν)
σπ. τὸ ἀνδρείκελον, φῦκος.

pūrus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (puitus)
καθαρός. puita manus, καθαρὰ χεῖρ.

p. coelum, καθαρός, αἰθέριος τυρανός.
aurum, καθαρός, ἀκήρατος, εἰλικρι-

νῆς χρυσός. campus p., πεδῖον καθα-
ρὸν ὕλης, ἄδενδρον, ψιδόν. locus in

urbe purus, τόπος ἐν πόλει εἰκοδο-

μημάτων καθαρός, ἐν καθαρώ κεί-
μενος. hasta pura, δρεῦ ἀσίδηρον.

argentum p., ἀργυρὸς ἀγλυφός, ἀτό-

ρευτός. genus purae, παρειαὶ ἀγέ-
ναι, λεία. toga p., τῆδενης λευκή,

ἀπόρφυρος. nordum p., ἀνέρος ἀκήρα-
τος, ἀκρατος. sceleris purus, καθα-

ρὸς ἀνοσιῶν ἔργων. purum, i, ō. τὸ

καθαρὸν, τὸ ὑπαίθρον. 2) μεταφ. καθα-
ρὸς, ἀκήρατος, ἀγνός, ὁσιος. p. togae,

κλίνη γάμων ἀκήρατος, ἀγνή κλίνη.
bellum p., ὁσιος πόλεως. vita p., βίος

καθαρὸς, ἀγνός, ἀσπίλος, ἀκήρατος.

pūs, pūris, ō. τὸ πῦρ, ὁ πῦρ.

pūillus, a, um, (ὕποκ. τοῦ pusus
= puer) τυτθός, μικρός, βραχύς. 2)

μικρός, φαῖλος. p. anīmus, ἡ μικρο-

pūresco, έρε, (putor) πόθομαι, σήπομαι, σαπρός γίγνομαι.

pūritidus, α, um, σαπρός, σηπτός, σαθρός. 2) άραιός.

pūtris, ε, ιδ. puter.

pūtus, α, um, μ. ύπ. (άπηρχ. κ. σχεδόν μόνον εν τῇ φράσει purus pulus) καθάρος, καθάριος. 2) καθάρος, άκρατος, άκράτος, ειλικρινής. 3) καθάρος, άληθής, άληθινός, γνήσιος.

pycles είτε pycla, αε, ά. πυκτής.

Pydna, αε, θ. Πύδνα, πόλις τῆς Μακεδονίας. Pydnaei, ά. οί Πυδναῖοι.

*pyga, αε, θ. πυγή.

pygmaeus, α, um, πυγμαῖος.

Pygmaeus, α, um, Πυγμαῖος, τῶν Πυγμαίων. Pygmaei, ά. οί Πυγμαῖοι.

Pygmallion, όνις, ά. Πυγμαλίων.

Pylades, αε κ. is, ά. Πυλάδης. -dēus, α, um, Πυλάδειος, τοῦ Πυλάδου.

Pylae, argum, θ. Πύλαι.

Pylaeēnes, is, ά. Πυλαϊμένης.

Pylaeus, α, um, Πυλαϊκός. conuentus P., τὸ Πυλαϊκὸν συνέδριον, ἢ Πυλαίε ἢ ἐν Θερμοπύλαις.

Pylus, α, um, (pylus) Πύλος, τοῦ Πύλου. 2) *Νεστόρειος, τοῦ Νέστορος.

Pylus (pylos), i, θ. έ, ἡ Πύλος.

*pyra, α, θ. (=rogus) πυρά. 2) Πυρά, τόπος ἐπὶ τῆς Οἰτῆς.

Pyraemon, όνις, ά. Πυράκμων.

Pyraemos, i, ά. Πύρακμος.

pyramis, idis, θ. πυραμῖς.

Pyramus, i, ά. Πύραμος, ὁ Θίσσης εραστής. 2) ποτ. τῆς Κιλικίας.

Pyrenaeus, α, um, Πυρηνάιος, τοῦ Πυρηνάϊου ὄρους. P. montes κ. -naeus, i, ά. τὰ Πυρηνάϊα ὄρη, ἡ Πυρήνη.

Pyrene (pyrene, Tιδ.), ές, θ. Πυρήνη ἢ Βέβρυκος. 2) ἡ Πυρήνη, τὰ Πυρηνάϊα ὄρη.

Pyreneus, ει κ. εος, ά. Πυρηνεύς.

Pyrgi, drum, ά. Πύργαι, πόλις Τυρρηνίας. Pyrgensis, θ, Πύργιος.

Pyrgo, ας, θ. Πυργώ.

(MEPOS B.)

Pyrrhphlegethou, ntis, ά. Πυρριφλεγέθων.

pyrrois είτε pyrois, entis, ά. πυρρόεις, ὁ τοῦ Ἡλίου ἵππος.

*pyropus, i, ά. πυρρόπων, τὸ μίγμα χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ.

Pyrrhia, α, θ. Πύρρεια.

Pyrrhia, α, θ. Πύρρεια, δούλη τις.

1. Pyrrhias, adis, θ. Πύρρειας, Λεοβιάς, Λεοβίς.

2. Pyrrhias, α, ά. Πύρρειας, στρατηγός τῶν Αἰτωλῶν.

pyrrhicha (pyrricha), α, κ. -che, ές, θ. πυρρίχη. Σουπη. [βίδης.

*Pyrrhides, α, ά. (Pyrrhus) Πύρρυχο, όνις, ά. Πύρρων, -όνει (-όνι), orum, ά. Πύρρωνιοι, οί τοῦ Πύρρωνος ὀπαδοί.

Pyrrhus, i, ά. Πύρρος.

Pythagoras, α, ά. Πυθαγόρας. -teus, α, um, Πυθαγόρειος. -ticus, α, um, Πυθαγορικός, Πυθαγόρειος.

Pythia, α, θ. ἡ Πυθία.

pythia, orum, ου. τὰ Πύθια.

pythicus, α, um, Πυθικός.

pythius, α, um, Πύθιος.

pytho, us, θ. Πυθώ, Πυθών.

Pythion, όνις, ά. Πύθων.

+pythio, are, π ο τ i ζ ω. Πλ. pyxis, idis, θ. πυξίς.

Q. συγτόμως δηλοῖ τὸ πρῶτον μόνον Quintus, Κόιντος, καὶ τὸν σύνδ. que.

τά S. P. Q. R. δηλαδὲ senatus populusque Romanus, τὰ Q. F. F. S. ἀναγινώσκειται quod felix faustum-

que sit, τὸ δὲ Quir. Quirites.

quā, ἐπὶ ῥ. (ὅπον. parte, via) [κῆ] ὄπη, π ῆ, ῆ, ἥπερ. aditus, qua adiri po-

teat, ἡ πάροδος, ὄπη (ῆ) παρῖεναι δυ-

νατόν, pontem fecit, qua copias tra-

duceret, γέφυραν ἰποῖησιν, ὄπη (ῆπερ)

την δύναμιν διαβέβαιε. *pescio*, qua
ascendi, εὐα εἶδζ, ὅπη ἀνέβη. *agri*,
qua iere, οἱ ἄγροι, ὅπη ἐπορεύθησαν.
2) ὅπη, ἥ, ἥπερ, ἐνθα. 3) σπ. qua—
qua, πῇ μὲν — πῇ δέ. καί — καί.
4) ὅπη, ἥ, ἥπερ, ὅπως, qua facere
id possis, ὅπη δύνασαι ποιεῖν τοῦτο.
metuere, ne qua, φοβεῖσθαι μὴ πως
εἴτα μὴ πως. 5) ὅπη, ἥπερ, καθ᾽ ἥπερ.
quā-cunque (qua-cumque, ὅπον.
partic), ἐπὶ ὅπη ἂν, ἥ ἂν.

quādam-ienus, συνὺ. *quadam te-*
uus, ἐπὶ ῥ. μέχρι τινός. πῶς, πῇ.

Quādi, orum, ἄ. Κεῦδαοι, ἔθνος
τῆς Γερμανίας.

quādrā, ae, ō. (quattuor) τράπεζα.
2) τεταρτημόριον, τεμάχιον, τόμος.
quādrāgeni, ae, a, (quadragesima)
ἑνὰ τεσσαράκοντα, ἑκαστός θ' ἐκά-
στοτε τεσσαράκοντα.

† *quādrāgēsīmus, a, um*, τεσσαρα-
κοστός. -sima, ae, ō. (ὅπον. pars) ἡ
τεσσαρακοστή (τέλος τε).

quādrāgies, ἐπὶ ῥ. (quadragesima)
τεσσαρακοτάκις.

quādrāginta, ae, ō, τεσσαράκοντα.
quādrans, nris, ā, (quattuor -as)

τὸ τεταρτημόριον (κληρονομίας).
κατ' ἐξοχὴν τὸ τεταρτημόριον τοῦ
ἑσσαρίου, 3 τετάρτες, ἄντες, 3 κοδράν-
της, κοναδραντης (τὸ λεπτότατον χαλ-
κὸν νόμισμα). 2) τὸ τεταρτημόριον
τῆς λίτρης, τρεῖς εὐγγίαι.

quādrantal, alis, ō, ὁ ἰταλικὸς
στέρδος πούρ, τὸ ἰταλικὸν κεράμιον
(μέτρον ὕδατος).

quādrantiarius, a, um, (quadrans)
τεταρτημοριαῖος, κοδράντου ἄξιος.
maior q. γυνή, προστάς ἡ ἐλέγων
κεράτων ἐκδιδοῦσα τὸ ἐαυτῆς σῶμα.

quādrātus, a, um, (μτχ. τοῦ qua-
dro) τετράγωνος, τετραγωνιαίος. sa-
lum, λίθος τετράγωνος, τετραπέδος.
p. agmen, τὸ παλαιοῦν, εἶδος τετρα-
γώνου παλαιῶς τοῦ στρατεύματος. ex-

mine quadrato incedere, ἐν πλατείᾳ
πορεύεσθαι. *quadratum, i, ō*, τὸ τε-
τράγωνον. luna in quadrato solis, ἡ
σελήνη τετραγωνοῦσα τὸν ἥλιον.

quādrīdium (ὅκ ὁρθῶς quatri-
dium), ii, ō. [quattuor-dies] τετρα-
μέρος χρόνος, τετράήμερον, τετρήμε-
ρον, τέσσαρες ἡμέραι. [τετραετής]
+ *quādrīennis, e*, (quattuor-annus)
quādrīennium, ii, ō. (quattuor-
annus) τετραετία.

quādrīfāriam, ἐπὶ ῥ. τέτραρχα.

* *quādrīfidus, a, um*, (quattuor-
fido) τετράσχιστος, τετράτομος.

quādrīgae, arum, ō. (ἀντι *quādrī-*
juga ex τοῦ quattuor-jugum) 1) ἐνικός
σπ., ποιητ. κ. μτχ.] τεθρίππον, (τε-
τράζυγοι ἵπποι, ἡμίονοι, κάμηλοι κττ.)
2) τεθρίππον ἄρμα, τεθρίππον, τετρά-
ζυγον, τετράορον, τετραερία.

quādrīgārius, a, um, (quadriga)
τοῦ τεθρίππηλάτου, ἡνιοχικός. -rius,
ἄ. ὁ τεθρίππηλάτης, ἡνιοχος.
+ *quādrīgātas, a, um*, (quadriga)

σῆμα τεθρίππου ἔχων. Διδ.

quādrīgūlae, arum, ō. (ὅπον. τοῦ
quadriga) μικρὸν τεθρίππον.

quādrījūgus, a, um, κ. -gis, e,
(quattuor-jugum) τετράζυγος, τεθρίπ-
πος, τετράορος. *quadrījugi* (ὅπον.
equi), οἱ τετράοροι ἵπποι, οἱ τεθρίπποι.
+ *quādrīlībris, e*, (quattuor-libra)
τεσσάρων λιτρῶν. Πλ.

† *quādrīmestris, e*, (quattuor-men-
sis) τετράμηνος, τετραμηνιαίος.

quādrīmīlus, a, um, (ὅπον. τοῦ
quadrimus) τετραετής. Πλ.

quādrīmus, a, um, τετραετής, τε-
τράτος, τετραετής.

quādrīngentārius, a, um, ἐκ τετρα-
κοσίων συκαίμενος.

quādrīngent, ae, n, ἀνὰ τετρακο-
οῖους, κατὰ τετρακοσίους.

quādrīngentesīmus, a, um, τετρα-
κοσιοστός.

quādringenti, ας, α, (quattuor-centum) τετρακισχίλι.

quādringentis, ἐπίρ. (quadringen-ti) τετρακισχίλις.

quādrīpartītus (-pertitus), α, um, τετραμερής, τετρατομος. [dans κτλ.

quādrīpēdāns κτλ., ἴδ. quadrup-quādrīrēmīs, is, θ, (quattuor-re-mus) τετρήρης.

*quādrīnīum, ii, ū, (quattuor-via) τετραδίων, τετράδος, τετραδία.

quādro, ανι, atum, are, (quadrum) αλφ, τετραγωνίζω, τετραγωνον ποιῶ

π. α. μεταφ. orationem, σύμμετρον ἀπεργάζεσθαι τὸν λόγον. — οὐδ. ἀρμόττω, συμμέτρως ἔχω, ἀναλόγως ἔχω. uof-

lum quadrat, τὸ ῥῆμα ἀρμόττει. qua-

drat ad multa, ἀρμόττει πολλοῖς, συμμέτρως ἔχει πρὸς πολλά. hoc q. in

illum, τοῦτο ἀρμόττει πρὸς ἐκεῖνον.

quādrum, i, ū, (quattuor) τὸ τετραγωνον. παρὰ τοῖς ἐγκρίτοις μόνον

μεταφ. in quadrum redigere alqd, σύμμετρον ποιεῖν τι.

quādrūpēdāns, ntis, (quadru-pes) τετραποδίζων, τετταροι ποσὶ βαδίζων.

2) κατ' ἐξοχὴν· τριποδίζειν. quadrupedentes, α. ὄπον. equi, οἱ τριπο-

δοῖζοντες ἵπποι.

quādrūpes, ūdis, (quattuor-pes) α. 0. κ. οὐ. δ, ἡ τετράπους, τὸ τετρά-

πουν. 2) απ. τετραποδίζων, τετραπο-

δοῖς βαδίζων. 3) τριποδίζων.

quādrūplātor, ōris, α. (quadruplo) ὁ τετραπλασιαζών, μεγαλύνων τι. 2)

ἐνδείκτης, συκοφαντής. 3) ὁ ἐπὶ τῷ

τετρατῷ τὰ τέλη ὠνούμενος.

quādrūplex, icis, τετραπλοῦς, τετρα-

πλάσιος. [οἰάζω τι.

quādrūplīco, are, alqd, τετραπλα-

+ quādrūplor, arī, τετραπλασιάζω, μεγαλύνω, συκοφαντῶ. Πλ.

quādrūplus, a, um, τετραπλοῦς, τετραπλάσιος.

quārūto, are, (ἐπίτ. τοῦ quaero)

alqm ἢ alqd, ζητῶ, ἀναζητῶ τινα ἢ

τι. 2) ζητῶ, ἐρωτῶ τι.

quaero, sivi, situm, ūre, alqm ἢ

alqd, ζητῶ τινα ἢ τι. 1c quarebam,

ἐζητούν σε. causam, ζητεῖν αἰτίαν,

πρόρασιν. victum, ζητεῖν, πορίζεσθαι

τὰ ἐπιτήδεια. sibi gloriam, ζητεῖν

δόξαν ἑαυτῷ, δόξαν πορίζεσθαι. bellum

dictatoriam majestatem quaesivit, ὁ

πολεμὸς ἐδείχθη τῆς τοῦ δικτάτωρος

ἐξουσίας. — q., ἀπλῶς· πλοῦτον ζη-

τῶ, χρηματίζομαι, ἐργάζομαι. libe-

torum quaerendorum causā, παιδο-

ποιίας ἕνεκα. 2) alqd ab, ex, de, alqd,

ζητῶ (μαθεῖν), πυνθάνομαι τι παρὰ

τινος, ἐρωτῶ τί τινα. quaerit a no-

bis, quae vita deorum sit, πυνθάνι-

ται ἡμῶν (παρ' ἡμῶν), τίς ὁ βίος τῶν

θεῶν ἐστίν. quaesivit a medicis, quē-

admodum se haberet, ἐπύθετε τῶν

ιατρῶν, ἠρώτησες τοὺς ἰατροὺς, πῶς

ἔχαι. q. ex te, quid sentias, ζητῶ

μαθεῖν παρὰ σοῦ, τί φρονεῖς. quae-

sivit, ne sibi liceret εἴτε liceretne

sibi, ἠρώτησεν, εἰ ἂν τῷ εἴη. si

quaeris, εἰ βούλει εἰδέναι. 3) ζητῶ,

ἐρευνῶ, ἐξετάζω, σκεπῶ τι. de re,

ζήτησιν ποιεῖσθαι περὶ τίνος. 4) ἐπι-

ζητῶ, πυνθῶ τι, εὗρε εὐρίσκω τι.

+ quaesilio, ōnis, θ, (quaero) ζή-

τησις. 2) βασανισμός. Τακ.

quaesitor, ōnis, α. (quaero) ζητη-

τής, ἐρευνητής. 2) ζητητής, ἐξετα-

στής, δικάστης. [ιτημα, ζητημα.

quaesitum, i, ū, (quaero) ἐρώ-

quaesitus, a, um, μ. ἢ σ. κ. ὄπ.

(μτχ. τοῦ quaero) ἐκλεκτός, ἐξαιρετός.

2) προσποιητός, πωπλάσμενος, ἐπι-

τηδευτός.

quaeso, ūre, (ἐρῶ. ἀντί τοῦ quaero)

ζητῶ. 2) συνηθώς· δεῖται, δεῖ-

σθαι τῶν ἡμῶν, εὐχεσθαι τρεῖς θεοῖς.

a vobis quaeso, ut mihi detis, δέσ-

μαίεσθαι μοι. peto quaequaeso,

ἐκτεῦμα καὶ δεῖσθαι. 3) παρενθετικῶς

qualitas, ātis, θ. (qualis) ποιότης, ἐποιότης.

qualiter-cumque (-cumque), ἐπὶ ῥ. ἔπως ἂν, ὅπως δῆποτε, ὅτω δῆποτε τρέπω. ἴσως.

qualus, i, ā, (qualum, i, āb. ὄσ.) κἄλ' ἔσθ' ὅς, κόρινθος, ἀβρίχος, σπυρίς, ἐσθ' ὅς· καὶ ὁ τάλαρος (τῶν ταλα-στουργῶν).

quam, ἐπὶ ῥ. ὥς, ὡς περ, ὅπως. nihil iam popolare, quam pat, οὐδὲν οὕτω δημοτικόν, ὡς περ ἡ εἰρήνη, injuriam non tulit, q. ferre debuit, τὴν ἀδικίαν οὐκ ἦνεγκεν, ὅπως ἔδει, nemo iam multa accipit, q. sunt nostra, οὐδεὶς τόσα ἔγραψεν, ὅσα τὰ ἡμέτερά ἐστι, q. possum, ἔπως (καθάπερ) δύμαι, q. sint morosi, ex hoc intelligi potest, ὥς (εἴτε πῶς) σκυθρωποὶ εἰσιν, ex τούτου δὴλόν ἐστι, q. nulla non desidero! ὥς πάλλ' οὐ ποθῶ! πόσων ἔγω χρεῖαν οὐκ ἔγω! q. volet, ἔπως ἂν βουλῇται. —quam valde! ὥς σφόδρα! q. vellem! πῶς ἂν βουλοίμην! q. verum est, ὥς ἀληθὲς ἐστι, πᾶν ἀληθὲς ἐστι, q. magnum numerum, ὥς μέγαν ἀριθμὸν, πᾶν μέγαν ἀριθμὸν, mire q. delectat, θαυμαστικῶς ὥς τέρπει, ὑπερβυῶς ὥς εὐφραίνει, nimis q. cupio, ὑπερβυῶς ὥς ἐπιθυμῶ. —quam brevissime possum, potes, potest, etc, εἴτε ἁπλῶς q. brevissime, ὥς βραχύτατα δύναμαι, δύνασαι, κτλ, εἴτε ὥς βραχύτατα, ὅτι βραχύτατα, ὥς οἷόν τε βραχύτατα, ὥς δυνατὸν βραχύτατα, κτλ, q. celerissime (poluit), ὥς τάχιστα ἡδυνήθη, ὅσον (ὅτι) τάχιστα, q. (possum) mollissime, ὥς δύνανται μαλακώτατα, quam magis, iam magis, ὅσω μᾶλλον, τόσω (τοσοῦτω) μᾶλλον, q. acerbissima olea, iam oleum optimum, ὅσω πιπικροτέρα ἡ ἔλαια, τόσω (τοσοῦτω) βέλτερον τὸ ἔλαιον, tyrannus, quam qui unquam, σαυνίσιμος, τύραννος

ὡμότερος, εἶος οὐκ ἄλλος ἐγένετο οὐδέποτε. 2) ἡ. nihil est timendum magis quam ille, οὐδὲν μᾶλλον φοβητέον ἢ ἐκεῖνος. his q. physicis potius credendum est, τοῖς μᾶλλον ἢ τοῖς φυσικαῖς πιστευτέον. nihil rapacius q. naturā (=naturā), οὐδὲν ἀρπακτικώτερον τῆς φύσεως. hoc ego malim q. illud, τοῦτο μᾶλλον ἐλοίμην ἂν ἢ ἐκεῖνο. contra faciunt, q. professi sunt, ἄλλα ποιῶσιν ἢ ἃ ἐπιγγείλαντο, secus quam, ἄλλως ἢ. nihil aliud quam, οὐδὲν ἄλλο ἢ, οὐδὲν ἄλλο πλὴν. postero die q. veni, τῇ ὑστεραῖα ἢ ἤλθε. dimidium tribui q. quod pendere solebant, τὸ ἥμισυ τοῦ πρόου, ὃν ἀπαιτεῖναι εἰώθεσαν. duplex stipendium q. peripigit, μισθὸς διπλάσιος τοῦ συγκαταμένου.

quam-diu, ἐπὶ ῥ. 1) ἔρω, πόσον χρόνον; πόσος ᾗδ' χρόνος; 2) ἀναφ. ὅσον χρόνον, ὅποσον χρόνον, ἐφ' ὅσον, —πόσον χρόνον.

quam libet (-libet), ἐπὶ ῥ. ὅπως βούλει, ὅπως ἂν βουλῇ. 2) συνήθως· καὶ μάλα, καίπερ πᾶν, εἰ καὶ πᾶν, q. infirmus, καίπερ πᾶν ἀδύνατος ὢν, q. parum sit, κτλ πᾶν ὀλίγον ἢ. quam-ob-rem, ἔρω, τίνος ἕνεκα; διὰ τί; τί; 2) ἀναφ. οὐ ἕνεκα, ὧν ἕνεκα, δι' ὅ, δι' ἃ, διότι. τίνος ἕνεκα, διὰ τί, τί. 3) ὅθεν, διό, διὰ τοῦτο, τούτου ἕνεκα. [πᾶν πολλοί.

quam-plures, a, (ἀρχ. κ. μετ.) quam-primum, ὥς τάχιστα, ὅτι τάχιστα, ὅσον αὐτίκα.

quamquam (quosquam), σύνθ. εἰ καί, καίπερ, καίτοι, quamquam οἱ im-maturo vita crepta est, tamen laetandum magis, εἰ καὶ πρό ὥρας τέθνηκεν, ὅμως χαίρειν δεῖ μᾶλλον, q. est scelestus, non committet etc, καίπερ μιαιφόνος ὢν, καὶ μάλα μιαιφόνος ὢν, οὐ ποιήσει κτλ, q. arbitrentur,

tamen, καίπερ νομίζοντας, ἔμωζ. 2) καίτοι, ἀλλὰ μίντοι. quamquam, quid loquor? καίτοι, τί λέγω;

quamvis, ἐπίρ. ὅσον βούλει, ὅσον ἂν βούλη. audaciter quamvis dicito, θαρράλως, ἐφ' ὅσον ἂν βούλη, λέγε! q. multo, καὶ μάλα πολλοὺς ὄντας q. languidā aquā, καίπερ ἥλιγου ὄντος τοῦ ὕδατος. 2) ὥς, πάνυ, μάλα. q. ridiculus est, ὥς γελοῖός ἐστι, πάνυ γελοῖός ἐστι. q. mundissimus, ὥς (ἐστὶ, ὥς οἶόν τε) καθαρώτατος. 3) καὶ μάλα, q. prudens es, tamen, καὶ μάλα συνετός ἦς, ὅμως. 4) εἰ καί, καὶ εἰ. erat dignitate regia, q. caebat nomine, βασιλικὸν ἄξίωμα εἶχεν, εἰ καὶ τῷ βασιλικῷ ὀνόματι οὐκ ἔχρηστο, καίπερ οὐ χρώμενος τῷ βασιλικῷ ἐνίματι.

quānam, ἐπίρ. ὅπη ποτέ. circumspectabant, quamnam irascenti, περιέβλεπον, πῇ ποτε διαδίδαν. Διέ.

quando (-dū), ἐπίρ. (κότε) ἔρωτ. π ὅ τ ε ς; q. gentium? πότε δὴ; 2) ἀναφ. ὁπότε, ὁπότεν, ὅτε, ἔταν, ὁπνίως, ἡνίκα. quando esurio, ὁπότεν πεινῶ. tum, q. legatos missurus, τότε, ὅτε (ὁπότε) τοὺς πρέσβεις ἐπέμψαμεν. 3) ποτέ. εἰ q. meminérini, ἔαν ποτε μνησθῶσι. ne q., μὴ ποτε, ἵνα μὴ ποτε. 4) σύνδ. αἰτιολ. ὁπότε, ἐπεὶ, ἐπειδὴ. q. hoc voluimus, ὁπότε (ἐπεὶ) τοῦτο βουλόμεθα. q. hoc bene successit, ὁπότε (ἐπειδὴ) τοῦτο καλῶς ἐχώρησεν.

quando-cumque (-dū-cumque), ἐπίρ. (ποιητ. τὰ πολλὰ) ὁποτεοῦν, ὁποτεοῦ. q. claudet, ὁποτεοῦν κλείσει. q. fors obtulerat, ὁπότε τύχοι. 2) ποτέ. q. prope habis, ποινάς ποτε τίσεις.

quando-que εἴτε -dū-que, ἐπίρ. ποτέ. ne quandoque, ἵνα μὴ ποτε. 2) εἰ ὅτε, ἐνίοτε. q.—q., ποτέ μὲν—ποτέ δέ. 3) ὁπότε, ὁπότεν, εἰ ποτε, ἔαν ποτε. 4) —ei quando, καὶ πότε.

quando-quidem, ἐπίρ. περ, ἐπεὶ γὰρ.

ἐπειδὴ, ἐπειδὴ περ, ἐπειδὴ γὰρ, ἐπεὶ τοι. quamquam, ἴδ. quamquam.

quantillus, α, um, (ὀπεκ. τοῦ quantus) ἔρωτ. πόσος τις; quantillum debet? πόσον τι ἀργύριον ἀρτίζει; 2) ἀναφ. subducam rationculam, quantillum argenti mihi sit, λογίσματα, πόσον ἀργυρίδιόν μοι ἐστίν. 3) ἐπιρων. ὥς μικρός τις, ὥς ἥλιγος, quantillo opere! ὥς ῥαδίως. Πλ.

quantopere εἴτε quanto opere, ἐπίρ. ὥς ἀπόδρα, ὥς. non tantopere desiderabam, q. delector, οὐχ οὕτω σφοδρὰ ἐπόθουν, ὥς τέρπομαι. dici non potest, q. gaudeant, οὐ δυνατόν εἰπεῖν, πῶς (πῶς σφοδρὰ) χαίρουσιν.

quantulus, α, um, (ὀπεκ. τοῦ quantus) ἔρωτ. πόσος; πηλίκος; πόσος τις; 2) ἀναφ. ὅσιστος, ὅσος, ὁπότες, ἡλίκος. quantum est mihi memoriam, καίπερ οὐ μάλα μνημονικῶς ὢν.

3) ἐπιρων. quantulus sol nobis videtur! ὥς μικρὸς ὁ ἥλιος ἡμῖν δοκεῖ! quantulus esque (-cumque), ἄε., umc., ὁποσοτιστῶν, ὁπηλικωστῶν.

quantumvis ἴδ. quantusvis.

quantus, α, um, (quam, πόσος) ἔρωτ. π ὅ σ ο ς; πηλίκος; quanti emit? πόσον ἐπρίατο; quanti fortes viri? πόσοι ἄνδρες; ἄνδρες; quantos annos? πόσα ἔτη; 2) ἀναφ. ὁπότες, ὅσος, ὁπηλίκος, ἡλίκος. tanta diminitio, quantia nonquam fuit, τοσοῦτος ἀγών, ὅσος οὐδέποτε ἐγένετο. pro-codilus parit ova quantis anseres, ὁ κροκόδειλος τίκτει ὡς, ὅσα εἰ γῆνας.

nescis, in quantis malis verser, ἀγνοεῖς, ἐν πόσις (ἐν ὅσις) συμφοραῖς εἰμι. emit tanti, quanti vultis, ἐπρίατο τόσου, ὁπόσον ἐβούλατο. vide quanti apud me sis, ὅρα, ὁπόσου μοι ἄξιος εἶ, ὅσον παρ' ἐμοὶ δύνασαι.

quantum audio, ὅσον γίμ. ἀκούειν. quantum potest, καθ' ὅσον δύναται.

quantum in me est, ὅσον ἐπ' ἐμῷ.

in quantum, ἐπ' ὅσον, καθ' ὅσον. quantum maxima esse potest distantia, ὅσην μέγιστη δύναται ἀνομοιότης. quantis maximis poterat itineribus, ὅσον εὐλόγηται μεγίσταις πορείαις. quantius quantius, ἔσως ἔσως, ὁποσοῦν, ὁποσοῦν, ὁποσοῦν. mirum (mirum, immane) quantum, ὡς μυστήριον ὅσον, ἀμήχανον ὅσον, ὁπερὺς ὅσον. tam-
to — quanto, ὅσην (ἐπὶ ὅσην) — τοσοῦ-
τω (τόσην). quanto diutius considero, ταῦτα mihi obscurior res videtur, ὅσην πλεῖω χρόνον σκέπτομαι, τοσοῦ-
τω σκοτεινότερόν μοι δοκεῖ εἶναι. 3) επιφών. ὁπόσος, πόσος, ὡς μέγας, ὡς πολὺς.

quantus-cunque, (-cunque), tā-c, tam-c. ὁποσοῦν, ὁποσοῦν, ὁποσοῦν, ὁποσοῦν, ὁποσοῦν, ὁποσοῦν. hoc quantum-cunque est, totum est tuum, τοῦτο ὁπόσον ἂν ᾖ ὅλον οὖν ἐστίν. de hoc elaborare, quantum-cunque possim, δεῖ με πονεῖν, ἐπὶ ὅσον ἂν δύ-
νωμαι (δυνάμει). bona, quantum-cunque erant, τὰ κτήματα, ὅποσα ἦν.

quantus-libet, tā-l, tam-l, ὁπο-
σοῦν, ὁποσοῦν, ὁποσοῦν, ὁποσοῦν, ὁποσοῦν, ὁποσοῦν. gloria quantalibet δόξα
δοξῶν, ἐποσηδόν. quantumlibet in-
tersit, ὅσον ἂν διαφέρῃ.

quantus-quantus, tā. quantus.

quantus-vīs, ā-vīs, um-vīs, ὅσον
βούλει, ὁποσοῦν, ὁποσοῦν, ὁποσοῦν, ὁποσοῦν, ὁποσοῦν. — quantumvis, ἐπὶ ὅσον
βούλει, ὅσον ἂν βούλῃ. 2) ὡς, πάντοτε, μέλας. 3) καί ποτε.

quā-propter, ἐπὶ ὅσον. 1) ἐρωτ. τίνας
ἐνεκα; διὰ τί; 2) ἀναφ. ὡς ἐνεκα, δι'
αὐτοῦ. 3) διό, διό ὅτι, ὅθεν, ὅθεν ὅτι.
quā-quā, ἐπὶ ὅσον (ἀρχ.) ἐπὶ ὅσον. quā-
quā incedit, ὅσην ἂν πορεύεται.

quā-rē, ἐπὶ ὅσον. 1) ἐρωτ. διὰ τί; τίς
2) ἀναφ. διότι, δι' αὐτοῦ ἐνεκα. nescio
quaro, πῶς εἶδα, διότι (δι' ἡγήνα αἰ-
τιαν). illud quare, τὸ διότι, minor q.

cousilium mutaris, θαυμάζω, διὰ τί
τὴν βουλὴν μεταβάλλεις. 3) διό ὅτι, ὅθεν
διό, διὰ τοῦτο. 4) ἐρωτ. πῶς; 5) ἀναφ.
ὅπως. omnia feci, q. resisterem,
ἅπαντα ἐποίησα, ὅπως ἐναντιωθεῖν.

+quartidécimāni, orum, ā. (quar-
tus-decimus) στρατιῶται τῆς τεσσα-
ρακιδεκάτης λεγεῶνος. Tac.

quartāna, ae, (quartus) febris ἐπὶ
ἑπτά; quartana, ae, θ. τεταρτάτης
πυρετός. [τῆς τεταρτάτης λεγεῶνος.

+quartāni, orum, ā. στρατιῶται
quartāni, ii, ā. (quartus) τέταρ-
τον ἔξοτον εἶτε ἐκτίως.

quartus, a, um, τέταρτος. quar-
tus ab alio, ὁ τέταρτος ἀπὸ τινος.
quarta pars, ἡ τέταρτη μέρος, τὴ
τέταρτον, τεταρτημέριον. — επιφών.
quartum, τὸ τέταρτον. quartum com-
sul, τὸ τέταρτον ὑπατος. *quartus,
τεταρτῶς, τέταρτον.

quartus decimus, a, um, τεσσαρα-
καιδέκατος, τέταρτος καὶ δέκατος.

quā-si, ἐπὶ ὅσον. ὡς εἰ. ὡς πε-
ρ εἰ, ὡς ἂν εἰ, ὡς περ ἂν εἰ. quasi vero
paulum intersit, ὡς περ εἰ μικρὴν
διαφέρει, ὡς μικρῶς; ὅσως τῆς δια-
φορᾶς. q. exeam, ὡς ἐξιών. educavit
eam, quasi si esset ex se nata, ἀνέ-
θρεψεν αὐτὴν ὡς ἐξ αὐτοῦ περικυία.
proinde q. nostram mentem videre
possimus, κατὰ ταῦτα ὡς περ ἂν εἰ
τὴν ἡμετέραν ψυχὴν ἐξῆν ἐδυνάμεθα.
q. vero consilii sit res, ὡς περ εἰ βου-
λῆς ἔργον εἴη. q. parens, ὡς περ
(ὡς περ εἰ, οἶον) γεννήτρια. 2) ὡς εἰ,
ὡς, ὅσον. quasi quadraginta minas,
ὡς εἰ (ὡς, ὅσον) τεσσαράκοντα μνάς.
horā q. septimā, περὶ τὴν ἐβδομήκην
ὥραν. mihi quidem q. pedes col-
videtur, ἔμοιγε ὡς ποδῶν εἰς ὅλους
δοκεῖ. 3) ὡς, ὡς περ. q. canis ululans,
ὡς (ὡς περ) ὁ καρκίνος εἴωπα.

quasillum, i, ō. εἶτε -lus, i, ā.
(ὅποιος. τὸ quasillus, -lum) καλαθίσκος,

καλάθιον, κατ' ἐξοχὴν δέ· ὁ ταλαρί-
σκος, ἡ ταλαρίς, ὁ τάλαρος (τῶν τα-
λασιουργῶν). [διασεισμός.]

quassatio, ōnis, θ. αἰσίσις, σεισμός,
quasso, avi, atum, are, (ἔπι-
τοῦ quatio) alqd, διασειώ, σείω, τι-
νάσσω τι. equus jubam quassans,
ἵππος τὴν χαίτην εἴτε τῇ χαίτῃ σείων.
q. hastam, σείω, τινάσσω τὸ δόρυ. mem-
bra quassantur motu, τὰ μέλη τινά-
σσεται φέδω. 2) ὅλῳ, ῥήγνυμι τι. vasa
quassata, ἀγγεῖα ῥαγέντα, ῥήγμα
εἴτε ῥαγάδα λαβόντα. μεταφ. corpus
quassatum, σῶμα κατατετυγμένον.
3) εὐδ. capite quassanti incedis, σείων
τὴν κεφαλὴν βαδίζεις.

1. quassus, a, um, ἴδ. quatio.

2. + quassus, us, á. (quatio) αἰσίσις,
τιναγμός. Κικ.

+ quātfacío, feci, factum, ēre, (qua-
tio-facio) alqm, διασειώ τινα. Κικ.

quā-tēpus, ἐπίρ. 1) ἔρωτ. μέχρι τίνος,
ἐπὶ πόσον, μέχρι τίνος χρόνου; ἐπὶ πό-
σον χρόνον; 2) ἀναφ. μέχρις οὗτου, μέχρις
ὁπόσου, ἔφ' ὅσον. 3) ἐφ' ὅσον, καθ' ὅσον,
καθί, καθότι, 4) καθότι, ἐπειδή.

quāter, ἐπίρ. τετρακίς. q. mille,
τετραχισχίλιοι. q. deni, τετράκις δέ-
κα, τεσσαράκοντα.

quāterni, ae, a, (quaternor) ἀνά τέσ-
σπρας, κατὰ τέσσαρας, ἑκάστος ἡ ἑκά-
στοτε τέσσαρας (ἢ τέσσαρα).

quātio, quassum, ēre, alqd, σείω,
τινάσσω τι. alas, σείεις τὰς πτέρυγας,
hastam, σείεις, τινάσσεις, πάλλεις τὸ
δόρυ. moenia arietē, διασειεῖν τὰ τεῖχη
τῷ κριῶ. μεταφ. mentem qualis, δια-
σειεῖς, διαταράττει, κινεῖ τὴν ψυχὴν.
2) κίπτω, καταπονῶ, κατατρέχω, ἐνο-
χλῶ τινα. 3) κρούω, πλήττω, ὠθῶ τινα
ἢ τι. equus campum, ὁ ἵππος κρούει
τὸ πεδῖον. alqm foras, ὠθεῖν τινα θύ-
ραζε. 4) ῥήγνυμι τι. dolium quassum,
πίθος ῥαγείς, ῥήγμα λαδών. natis
quassa, γαῖς διάβροχος.

quātrīdūm, ἴδ. quadriduum.

quātnor (quātnor), ἄκλιτ. [εἰσλ.
πέσσαρες] τέσσαρες, [δεναι.
quātnordēcim, ἄκλιτ. τεσσαρεσκαί-
quātuorēvntūs, us, á. τετραρχία,
τετραδρχία.

quātuorēvnti, orum, á. οἱ τέσσαρες
ἄρχοντες ἢ ἐπιμεληταί, οἱ τετράρχαι.
quē, ἔγλιτ. τε. pater filiusque, ἡ
πατὴρ ὁ τε υἱός. deos, arasque et fu-
ros, θεούς, βωμούς τε καὶ ἐστίας. ad
regemque eite adque regem, πρὸς
τὸν βασιλῆα. sideraque ventique,
ἄστρα τε ἀνέμοι τε. quoeque— quē-
que, á τε — á τε, ὅσα τε — ὅσα τε.
audis que et videt, ὁρᾷ τε καὶ ἀκούει.
noctes que et dies, νύκτας τε καὶ ἡμέ-
ρας. et saluum incolumemque, καὶ
σῶον ἀκέραιόν τε. *Messalam terra-
dum sequiturque mari, τῷ Μεσσάλῃ
κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἐπόμε-
νος. Omnisque sensus, πᾶσα τε αἰ-
σθησις. 2) τε, καί, ἔτι. et hodieque,
καὶ νῦν ἔτι, ἔτι καὶ νῦν.

quēm-ad-mōdum, ἔρωτ. κατὰ τίνα
τρόπον; τίνα τρόπῳ; τίνα τρόπον;
πῶς; 2) ἀναφ. καθ' ὃν τρόπον, ὡ
τρόπῳ, ὃν τρόπον, ὅπως. 3) ὅπως,
καθάπερ, ὥσπερ.

queo, īvi εἴτε īi, īum, īre, δύνα-
μαι, δυνατός εἰμι, εἰς τέ εἰμι. alqd
facere, ποιεῖν ἢ ποιῆσαι τι. 2) παθ.
forma congruēci non quita est (= που
ἡμῖν), ἡ μορφή ἐπιγνώσθῃναι εὐκ
ἡδυνῆθαι.

querēciūm, i, ō. (querens) [ἄρχ-
κ. ποιητ.] θρυμός, θρυμῶν.

+ querens, a, um, θρῶνός.

querens, us, ō. θρῶς. 2) ἔτι θρῶς
πεποιηται, εἶον ναῦς, δόρυ, κττ.

querēla (querella), ae, ō. (queror)
μέμφις, μομφή, μεμφιμοιρία, δεινο-
λογία, σχετλιασμός. 2) ἔδυρός, ἄλο-
φυμός, οἰμωγή, κλαυθμυρισμός. 3)
ἐγκλησις, ἐγκλημα, κατηγορία.

queribundus, α, um, (σπ.) ἔδωρε-
κός, οἰκτρός.
querimonia, α, θ. (queror) μέμ-
ψις, μομφή, δεινολογία, σχετι-
σμός, μεμφιμορία.

queritor, αρί, (επιτ. τοῦ queror)
| σπ | μεμφιμορῶν, σχετιάζω. Τεκ-
† querens, * -nus, α, um, (quer-
tus) δρῶντες.

queror, questus, γί, μέφομαι,
μεμφιμορῶν, σχετιάζω, δεινὸν ποιοῦ-
μαι, ἔδωρεμαι. queroris, quod non
miciam carmina, μέμφομαι, ὅτι οὐ
πέμπω ποιήματα. q. injuriam, de
injuriis, μέφομαι τὰς ἀδικίας, μεμ-
φιμορῶν, σχετιάζω ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις.
queritur abesse (ὅπου εἶναι), ἔδωρεται, ὅτι
ἔπεισι, σχετιάζει ἐπὶ τῷ ἀπείναι. q.
de alio cum alio, apud aliquem, alium,
μεμφομαι τινος πρὸς τινα, ἔδωρεμαι
τῷ. 2) ἔδωρεμαι, ὁλοφυρομαι, οἰμώζω.
querquellanus, α, um, (querquo-
tum = quereculum) τοῦ δρυμῶνος.

querulus, α, um, (queror) μεμφί-
μορος. 2) ἔδωρεκός, οἰκτρός, κλαυθ-
ρῶδης. [νολύζα (ἄνητορ. σχ.).

questio, ōis, θ. queror] [σπ.] ἔλκει-
questus, α, um, ἰδ. queror.

questus, ας, ᾰ. (queror) μέμψις,
μομφή, μεμφιμορία, δεινολογία, σχε-
τισμός. 2) ἔδωρεμός, ὁλοφυρομός,
κλαυθμός.

3. qui, quae, quod, (ἀρχ. quous,
quos, Ὁλ., ἀφ. qui, (ἴδ. ἐν τέλει),
πλ. 'quies, [Σιλ., Ὁρ.] quīs, ἀντι-
τῶν cuius, cui, quo, quibus) 1) ἀναφ.
ὅς, ὅστις, ὅποιος. gloria, quae εἴτε
qui est fructus, ἢ δόξα, ἢ εἴτε ὅς
καρπός ἐστιν. successu parati, quem,
[quod] probalsamum vocant, ὅπως στά-
ζειν, ὃν (ῥ) καλοῦσιν ὀποβάλαμον,
τὸ καλούμενον ὀποβάλαμον. odi ho-
mines, qui mali sunt, μισῶ τοὺς ἀν-
θρώπους τοὺς κακοὺς. alam mitti qui
(= quae), ἴλην πέμπει οἱ (ταυτέστιν

οἱ τῆς ἴλης ἰππεῖς). res, quae (= quae)
arbitror, πράγματα, ἃ νομίζω. lego-
tos, quos iis videretur, legere, πρέ-
σβεις. eū; autem; dico;ne aīre;sthai.
cum agas alqd eorum, quorum con-
suesci; ētan; πράτης τῶν ταυτων, ὧν
εἰώθας; — sunt, qui dicant, εἰς τὸν οἱ
λέγοντες. sunt qui consueant, εἰς τὸν οἱ
νομίζοντες. Socrates dicebat, omnes
in eo, quod scirent, satis esse elo-
quentes, Σωκράτης ἔλεγεν, ὅτι πάν-
τες περὶ ὧν ἐπίστανται ἀπχερώντας
δεινὸν εἶσι; λέγειν. quae latebra est,
in quam non intret metus mortis?
τίς καταφυγή, εἰς τὴν οὐκ ἂν εἰσελθεῖ
ἃ τοῦ θανάτου φόβος; dignus sum,
qui(=ui) lauder, ἄξιός εἰμι ἐπαινεῖ-
σθαι. nemo est iam afflicto, qui
non possit, εὐδαίε εἴτω ταλαιπώρος,
ὅς οὐκ ἂν δύναται (ἢ οὐ δύναται), ὥστε
μὴ δύνασθαι. misit nuntios, qui ro-
stularent, ἐπέμψεν ἀγγέλους, οἱ ἀξιώ-
σκειν εἴτε ἀξιώσαντας, Caninius fuit
mirifica vigilantia, qui suo tota con-
sultatu somnare non viderit, Κανίνιος
εγένετο θαυμάσιος τὴν ἀγρυπνίαν,
ἔστις ἀνὰ πᾶσαν τὴν ὀπατείαν αὐτοῦ
ὕπνον οὐκ εἶδεν (εἴτω θαυμασιῶς
ἀγρυπνος, ὥστε οὐκ εἶδεν). major sum,
quam cui possit fortuna nocere, μεί-
ζων εἰμι, ἢ ὥστε ὅπου τῆς τύχης βλά-
πτεσθαι. moui consilium laudandum
est, qui (= quum) poluerim, ἡ ἐμὴ
βουλή ἐπαινετέα ἐστίν, ὅς οὐκ (ἔτι
οὐκ) ἐβουλήθη. quem exitum acies
habitura sit, divinare nemo potest,
ἦντινα (ὅποιαν τινα) ἐκθασιν ἢ μάχη
λήψεται, εὐδαίε μαντεύεσθαι δύναται.
quae tua patria est, ἔπειτα τίς ἐστίν
ἢ σὴ γῆς, κατὰ τὴν σὴν γῆν.
cujus pietatis es, κατὰ τὴν σὴν εὐ-
σέδειαν. — ἐν ἀρχῇ λόγου quod scri-
bis, dicis, ὃ δὲ (ἢ δὲ, ἔτι δὲ) γράφεις,
λέγεις. qui quum venisset, ἰπὶ δὲ
οὗτος ἦλθεν, ἐπὶ δὲ (ἐπειδὴ δὲ) ἦλ.

θεν. quod quom dixisset, ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἶπεν. — quod (= quantum) poteris, ὅσον δυνήσῃ. quod poterat, ὧ; εἰδέναιτο μάλιστα, ἐπ' ὅσον εἰδέναιτο. quod ejus agri, ὅσος (εἴτε ὅσον) ἐκείνου τοῦ ἀγροῦ. — ex quo (quo tempore), ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ. 2) ἀναφ. κ. οὐσ. quis (ἐνίοτε qui), quid, ὅστις, ὅ, τι. nescio, quid sit futurum, οὐκ εἶδα, ὅ, τι μέλλει ἐσεσθαι. rogo (rogabo), quid sit, ἔρωτῶ (ἔρωτήσω), ὅ, τι ἐστί, τί ἐστι. rogabam (rogavi), quid esset, ἠρώτων (ἠρώτησα), ὅ, τι εἶη, τί ἐστί. si considerabis, quid potuerit, εἰ σκέψῃ, τί ἡδυνήθη considera, quis quem fraudasse dicatur, σκόπει τίς τίνα ἥπαρ κινῆναι λέγεται. nescio quis, nescio quid, ἴδ. nescio. exponam vobis, quid hominibus sit, ἐξηγήσομαι ὑμῖν, ὁποῖος τίς ἐστιν. 3) ἔρωτ. κ. ἐπιθ. qui (ἐνίοτε quis), quae, quod, καὶ ἔρωτ. κ. οὐσ. quis (ἐνίοτε qui), quid, τίς; εἴ; quae tua patria est? τίς ἢ σὺ πατρίστις. quis clarior? τίς λαμπρότερος; qui sum? τίνας εἶσι; cujus es? τίνας εἶ; quis tu es, mulier? τίς εἶ, γύναι; quis vocaris εἴτε quid es? libi nomen? εἰ ὄνομα σε καλοῦσιν; τί σοι ὄνομα ἐστί; quid mirum fecit? τί θαυμαστὸν ἐποίησε; quid? in existimas? τί; οὐ νομίζεις; quid? quod adventu tuo ista subsellia vacuata sunt? τί δέ; ὅτι εἰσερχομένου σου τὰ βάθρα ταῦτα ἐκινώθησαν; quid venisti? εἰ ἤκεις; τίνας ἔνεκα (δια τί) ἀφίκου; quis ego sum? ποῖος ἐγώ εἰμι; quid mulieris habes? ποῖαν τίνα γυναῖκα ἔχεις; quod militum? πόσον τι στρατεύμα; quemne heri vidi? τίνα θῆ γούρις εἶδον; quid argenti? πόσον ἀργύριον; quid hoc rei est? ποῖόν τι τοῦτό ἐστι; quid mi? πῶς εὖ; πῶς γὰρ εὖ; 4) ἐπιφω. οἷος. qui vir! οἷος ἀνὴρ! 5) ἀορίστως τε κ. ἐπιθ. qui, quae κ. qua, quod,

κ. οὐσ. quis (ἐνίοτε qui), quid, τίς, τί. si quis κ. si qui, εἰ τίς, εἰν τίς. nisi quid, εἰ μὴ τι, εἰν μὴ τι. num quod vestigium apparet? μὴν τι ἵχνος φαίνεται; annulum seu quid aliud, δακτύλιον ἢ ἄλλο τι. quanto quis, quo quis, ὅσῳ τίς, πο quis, μὴ τίς, ἔνα μὴ τίς, ὅπως μὴ τίς. — qui (ἀφ. οὐδ. ἐν.) μετὰ τῆς cum, quicum = quacum, (*σπ.) = quacum. — ἐνίοτε (κατ' ἐξοχὴν Λιβ.) quis κ. qui (ἐπὶ δὲ) = uer. — quā, ἴδ. quā, ἐπὶ. — qui, ἴδ. qui, ἐπὶ. — quod, ἴδ. quod, σύνδ.

2. qui, ἐπὶ. (ἴδ. 1. qui) 1) ἔρωτ. τίτιν τρόπον; πῶς; qui sit, ut? πῶς γίγνεται, ὥστε; 2) ἀναφ. ἔρωτ. τρόπον, ὅπως. demior qui sciat, θαυμάζω, ὅτω ποτὲ τρόπον (ὅπως, πῶς) εἶδε. — qui (= quanto), πόσου, πόσου ἀργυρίου. 3) ἐπιφω. ὥς! qui te dii omnes perdunt! ὥς ἀπόλοιτο! οἱ θεοὶ σε ἀπολέστωσαν!

quā, σύνδ. ὅτι, διότι. quia proptremo aedificata est, Neapolis nominatur, ὅτι (διότι) τελευταία φκαδομήθη, Νεάπολις καλεῖται. ἴδ. οὐ, quia ergo, διὰ τοῦτο, ὅτι (διότι) ὅσομαι. 2)

*quia-nam, δια εἰ; τι δὴ;

quicquam, ἴδ. quisquam.

quicquid, ἴδ. quisquid.

quicum = quocum, ἴδ. 1. qui.

qui cunque (quicumque), quacumque. quodc. πῶς ὅστις, ὅτιοσύν, ὅτιοδήποτε, ὅστις καὶ, ὅστις ἂν, ὅς ἂν. quicunque is est, ὅστις ἂν ἦ, ὅστις δὴ ποτὲ ἐστιν. omnia, quacumque loquimur, πάντα ὅσα λέγομεν, ὅ, τι καὶ λέγομεν, ὅσα ἂν λέγομεν. quodcumque militum contrahere poteritis, ὅσους ἂν στρατιώτας ἀθροίσαι δυνήσῃτε. hoc, quodcumque videris, πᾶν ὅ, τι ὁρᾷς. quodcumque est lucrī, πᾶν τὸ κέρδος. quacumque ratione capere, ὅποιον τρόπον, παντὶ τρόπῳ ἐπικουρήσω. quacumque licetprehendis-

sei, tribunus mitti jubebat, ὅτινα ἡ βαδδύχος συλλαβή, ὁ χιλίρχος ἐκίλευε κτλ. quem sors dierum eun-que dabit, lucro arpone, ὅσας ἂν ἡμέρας ἡ μοῖρα διδῶ, κέρδος ἡγοῦ. quod eris eun-que visum, ages, ὅ, τι ἂν διδῶ, ποιήσεις.

quid, ἴδ. qui, quae, quod.

qui-dam, quaedam, quiddam (οὐσ.), quoddam (ἐπιθ.), ὁ δεινός. 2) τίς, τί. divinum quiddam, θεῶν τι. dies quosdam, ἡμέρας τινάς. quiddam mali, κακόν τι. quodam tempore, ἐν χρόνῳ τινί, ποτὶ. talis quidam, τοιοῦτός τις. 3) ἔστιν ὅστις, τίς. πλ. quidam, εἰσὶν οἱ, ἦσαν οἱ.

quidē, σύνδ. μέν. misera est illa quidem consolatio, sed tamen necessaria, ἀθλία μὲν ἐστὶν ἐκείνη ἡ παραμυθία, ἀναγκαῖα μὲντοι (ἐλπίς). 2) γε. nunc quidem Romae es, νῦν γε, τὰ γε νῦν ἐν Ῥώμῃ εἰ. mihi q. verum videtur, ἔμοιγε ἀληθὲς δοκεῖ εἶναι. hoc q. manifestum erit, τοῦτό γε (τίδε γτ) δῆλον ἔσται. certe (profecto, sane) quidem, πάνυ γε, καὶ πάνυ γε. ei quidem, καὶ γε, καὶ δὴ. tres epistolae ei quidem uno die, τρεῖς ἐπιστολαί, καὶ αὐταί ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. 3) ne-quidem, ἴδ. ne.

quidnī, ἴδ. qui 3).

quies, ἔτις, θ. (κοίτη) ἡσυχία, ἡρεμία. ventorum, ἡ τῶν ἀνέμων ἡσυχία, ἡ ἡσυχία. longe q., μακροχρόνιος ἡσυχία εἴτε εἰρήνη. 2) ἀναπαύομαι, ἀναπαύομαι, παύομαι, ἀνέστις. mors laborum quies est, ὁ θάνατος ἀναπαύσεως ἐστὶ τῶν πόνων. 3) ἀναπαύομαι, ὕπνος. tradere se quieti, ἀναπαύομαι. ire ad quietem, ἀναπαύομαι. alta q., βαθὺς ὕπνος. in quiete, secundum quietem, ὑπὸ ἡσυχίᾳ, ἐν ὕπνῳ, κατ' ὕπνον. monstra quietis, τὰ ἐν ὕπνῳ φαντάσματα. 4) ὕπνατος, εἰδωτός ὕπνος.

quiesco, ἐνί, εἰμ, ἔρε, (καί-μαι, quies) ἡσυχάζομαι, ἡσυχίαν λαμβάνω. 2) συνήθως ἡσυχάζω, ἡρεμῶ, ἡσυχίαν ἄγω. 3) ἡσυχάζω, σιγῶ, σιωπῶ. 4) ἀναπαύομαι, κατ' εἰρήνην ἀναπαύομαι, κατ' εἰρήνην, καθύπευ. ἔσθ' ὅτε ἀναπαύομαι ἐν θανάτῳ. 5) q. alqd facere, ἀναπαύομαι, παύομαι ποιών τι.

quiete, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὕπ. ἡσυχία, ἡρεμία, ἡρεμία, ἡσυχία.

quietus, α. οὐ, μ. σ. κ. ὕπ. (quiesco) ἡσυχός, ἡσυχίος, ἡσυχάτος, ἡρεμῆος. quietus sum, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἄγω, ἡρεμῶ. quietus, α. ἔσθ' ὅτε ὁ κατὰ-χόμενος, κείμενος, τεθνεώς.

qui-libet, quaelibet, quidlibet (οὐσ.), quodlibet (ἐπιθ.), ὅστις βούλει, ὅς βούλει, ὅστις οὖν, ὅστις οὐδέποτε, πᾶς τις. 2) ὁ βουλομένης, ὁ πυθών.

quin, σύνδ. (qui-ne quo-non) ὅστις οὐ, ὥστε μή. Messanam nemo venit, quin videret, εἰς Μεσσήνην οὐδεὶς ἦλθεν, ὅστις οὐκ εἶδεν. nihil tam difficile est, quin possit etc., οὐδὲν οὕτω χαλεπὸν ἐστίν, ὥστε μὴ δύνασθαι. nemo est, quin sciat, οὐδεὶς, ὅστις οὐκ εἶδεν. 2) μὴ οὐ, μὴ οὐχ. non possum εἴτε facere non possum, quin mittam, οὐχ εἴς τέ εἶμι μὴ οὐ πέμψω, οὐκ ἐστίν, ὅπως οὐ πέμψω. nihil praetermisi, quin avocarem, οὐδὲν ἐνέλιπον τὸ μὴ οὐκ ἀποκαλέσαι. non dubito, quin ille possit, οὐκ ἀμφισβητῶ μὴ οὐχὶ δύνασθαι ἐκείνον quis ignorat, quin ista genera sint? τίς ἀγνοεῖ, ὅτι τρία γένη ἐστίν; neque ahest auspicio, quin sibi mortem consciverit, οὐτ' ἀπεισὶν ὑποψία, ὥς οὐχ ἑαυτὴν διαγνώσκει. 3) non quin, οὐχ ὅτι, οὐχ ὥς. 4) ἀλλὰ μὴν, καὶ—οὐ, καὶ δὴ καὶ. hercle quin, καὶ τὸν αἰα. 3) ἀλλὰ, δὴ. quin die, ἀλλ' εἰπέ, λέγε δὴ. quin experiamus, ἀλλὰ πειρώ-

μεθα, πειραθῶμεν δὴ. quin ommitte me, ἀλλ' ἄρες με. 6) τί οὐ; τί οὖν οὐ; quin respondes? τί οὐκ ἀποκρίναι; quin igitur explicas? τί οὖν οὐκ εἰρηγῇ; quin condescendimus equos? ἀλλὰ τί οὐκ ἀναβαίνομεν εἴτε τί οὐκ ἀνέδημεν ἐπὶ τοὺς ἵππους;

quinam, ἴδ. quisnam.

Quinclilis κτ. ἴδ. Quintilis κτλ. quincunx, ncis, ἄ. (quincus-unctio) πέντε σύγκρισις, πεντώγκιον. 2) πέντε δωδεκατημόρια (κληρονομίας κτ.) 3) χτισμοί: arborum ordines in quincuncem dirigere, τοὺς τῶν δένδρων στίχους χιτάζειν.

quindécies, ἐπίρ. (quindécim) [σπ.] πεντεκαίδεκάκις. [πεντεκαίδεκα- quindécim, ἄκλ. (quincus-decem) ἡ quindécimvīrālis, e, τῶν πεντεκαίδεκα ἀνδρῶν.

quindécim- vīri, orum εἴτε ἕμ, ἄ. πεντεκαίδεκα ἄνδρες, εἰ τῶν Σιδυλ- λείων χρησμάτων φύλακες.

quindēni, ἴδ. quini-dēni.

ἡ quingēnārius, a, um, (quingeni) συγκαίμενος ἐκ πεντακοσίων.

quingēni, a, ἄ. ἀνὰ εἴτε κατὰ πεντακοσίους, ἑκαστοὶ ἢ ἑκάστοτε πεντακοσία. [ii] πεντακοσιοστός.

quingentēsīmus, a, um, (quingeni quingenti, ac, a, (quincus-centum) πεντακίστοις.

quingenties, ἐπίρ. πεντακοσιάκις.

quīni, a, b, ἀνὰ πέντε, κατὰ πέντε, ἑκαστοὶ ἢ ἑκάστοτε πέντε. 2) quinquē, πέντε.

quīni-dēni (quindēni), ab, ἀνὰ εἴτε κατὰ πεντεκαίδεκα, ἑκαστοὶ ἢ ἑκάστοτε πεντεκαίδεκα.

+ quīni-vicēsi, a, ἄ. ἀνὰ εἴτε κατὰ πέντε καὶ εἴκοσι. Ἰ.δ.

quinqūāgēni, a, b, ἀνὰ πενήκοντα, κατὰ πενήκοντα, ἑκαστοὶ ἢ ἑκάστοτε πενήκοντα. [κισ. Πλ.

— quinqūāgēniēn πενήκοντά

quinqūāgēsīmus, a, um, (quinqūāgēnia) πεντηκοστός. -ina, a, b, (ὁ πεν. pars), ἡ πεντηκοστή (τέλος τι).

quinqūāgēnta, ἄκλ. πενήκοντα.

quinqūāgēntis, ūm, θ. κ. *ἡ-iriā, ium κ. orum, οὐ. τὰ Ἀθήναια (ἐστὶν πεντὰήμερος τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Ρώμῃ).

quinqūē, ἄκλ. (πέμ.πέ, αἰόλ.) πέντε.

Quinqūēgēntiānas pātiōnes, θ. η. Πεντάπολις τῆς Κυρήνης.

quinqūēnnālis, e, (quinqūēnnis), πενταετηρικός. q. certamen, πενταετηρικός ἀγών. 2) πενταετής.

*quinqūēnnis, e, (quinqūē-annus), πενταετηρικός. 2) πενταετής.

quinqūēnnium, ii, οὐ. (quinqūē-annus) πενταετηρίς, πενταετία.

+ quinqūē-partitus (-part), a, um, πενταμερής. Κ.κ. [τά πρώτοι. Κ.κ.

+ quinqūē-prīmi, orum, ἄ. εἰ πεν- quinqūē-rēmis, e, (quinqūē-rēmus) πεντήρης. q. navis κ. συνηθρ. -mis,

is, θ. ἡ πενήρης.

quinqūē-vīrī, i, ἄ. εἰς τῶν (quinqūēvīri, ā, orum) πέντε ἀνδρῶν, ἐπι- μελητῶν, ἐπιστατῶν.

quinqūēvīrātus, us, ἄ. ἡ τῶν πέντε ἀνδρῶν τιμὴ.

quinqūies, ἐπίρ. πεντάκις.

+ quinqūī-plūco, are, πενταπλα- σιάζω. Ταχ.

+ quīntādēcīmāni, orum, ἄ. οἱ τῆς πεντεκαίδεκάτης λεγεῶνος στρατιῶται.

quīntāna, a, b, (ὁ πεν. vin) [quīntus] ἡ πέμπτη, ῥόμη τις ἢ διόδος ἐπὶ καροσίῳ διήκουσα διὰ μέσου τοῦ στρατοπίδου, ἔνθα καὶ ἡ τῶν ὀνίων ἀγορά.

+ quīntāni, orum, ἄ. οἱ τῆς πέμπτης λεγεῶνος στρατιῶται.

Quīntiānus, a, um, (Quīntius) Κοιντιανός, τοῦ Κοιντίου.

Quīntiliānus, i, ἄ. Κοιντιλιανός.

Quīntilis, is, ἄ. (quīntus) εἴτε Q. μηνία, ἡ Κοιντιλίας μῆν (ὁ πέμπτος ἀπὸ τοῦ Μαρτίου ὁ ὑπερὸν Ιούλιον

καλούμενος ἀπὸ Ἰουλίου Καίσαρος).
 idus Quintiles, αἱ Κοϊντίλιαι· εἰδοί,
 ἡ δεκάτη πέμπτη τοῦ Ἰουλίου μηνός.
 Quintilius, ἱ, ᾧ. Κοϊντίλιος.

Quintius, α, um, Κοϊντίσιος, Κοϊν-
 τίσιος, τοῦ Κοϊντίσιου. Quilius, ἱ, ᾧ. ὁ
 Κοϊντίσιος, Κοϊντίσιος, Κοϊντίσιος.

quintus, α, um, (quinquus) πέμ-
 πτος. ἐπίρ. quintum, τὸ πέμπτον.
 quinto, πέμπτην.

Quintus, ἱ, ᾧ. Κοϊντίσιος. [δέκατος.
 quintus-decimus, α, um, πεντακα-
 quippe (quia pe), δῆ, γάρ. quippro
 rari se continebat, ἐν ἀγρῷ γὰρ διέ-
 τριβεν. q, properabant, ἐσπεύδον γάρ,
 διότι ἐσπεύδον. movei mo quippro,
 κινεῖμαι δῆ. 2) ἄτε, οἷα, ἄτε δῆ,
 οἷα δῆ. Democrito, q. homini era-
 dito, τῷ Δημοκρίτῳ, ἄτε σοφῷ ὄντι.
 q. qui in oppidam perraro veniret,
 ἄτε (ἄτε δῆ) πᾶν σπάνιος εἰς ἄστυ
 ἔρχεσθαι. quippe quia, ἐπειδὴ, ἐπει-
 τοι. q. qui non potest, ἄτε οὐ δυνατό-
 μενος. q. cum cives ejus eodem ute-
 rentur instituto, ἄτε δῆ τῶν αὐτοῦ
 πολιτῶν τῷ αὐτῷ ἔθει χρημένων. q.
 enim ἢ q. etenim, καὶ γὰρ δῆ. q.
 quod, ὅτι. δῆ.

quippro (quipprum), ἐπίρ. πῶς γὰρ
 οὐ· τί γὰρ οὐ·

quipprum, ἱδ. quisprum.

qui-quī = quisquis, &π. Πλ.

Quirinalis, ο, (Quirinus) Κυρίνιος,
 τοῦ Κυρίνου. collis Q., ὁ Κυρίνιος
 λόφος, εἰς τῶν ἐκτὰ λόφων τῆς Ρώ-
 μης, ὁ τῶν Μοντε cavallo.

Quirinus, ἱ, ᾧ. (Quiris) Κυρίνος,
 Ἐνυάλιος (ὄνομα τοῦ Ρωμύλου εἰς
 θεοῦ τεταγμένου, ἔσθ' ὅτε καὶ τοῦ
 Ιανου, τοῦ Ἀγούστου, τοῦ Ἀντωνίου).
 2) -ous, α, um, = Quirinalis.

Quiris, ἱδ. ᾧ. Κυρίτης, πολίτης
 τῶν ἐν τῇ Σαβίνη Κυρίων. 2) συνή-
 θως. Quirites, τίμη εἴτε tum, Κυρίται·
 προσηγορέοντο ὑπὲρ τῶν δημογεγενη-
 των ἅπαντες οἱ εἰς ἐκκλησίαν συνελ-
 θόντες Ρωμαῖοι πολῖται.

+quirilatio, ὄνις, θ. (quirito)
 ὁλοφυγῆ, ὁλοφυρμός, σκετλιασμός. Λιδ.

†quirilatus, us, ᾧ. (quirito) [σπ.]
 ὁλοφυγῆ, ὁλοφυρμός.

Quirites, ἱδ. Quiris.

quirito, are, (Quirites) ἐπικαλοῦ-
 μα· τοὺς Κυρίτας, λιτανεύω. 2) συνή-
 θως· ὁλοφύω, ὁλοφύρομαι, οἰμῶζω,
 σκετλιάζω.

1. quis, quid, ἱδ. 1. qui.

2. quis, ἱδ. 1. qui.

quis-nam εἴτε quānam, quānam,
 quidnam εἴτε quodnam, ἐρωτ. τίς
 δῆ· τίς οὖν· τίς ποτε· quisnam
 inebitur? τίς δῆ ψυλάξει· quānam
 homo hic conqueritur? τίς δῆ ἐν-
 ταῦθα ὁλοφύρεται· quonam pacto?
 τίνι δῆ πρόπῳ· τίνι ποτὲ πρόπῳ·
 quidnam id est? τί δῆ (τί ποτε) τοῦ-
 τό ἐστι· quodnam ob facinus? τίνας
 δῆ ἔργου ἐνεκα· 2) ἀναφ. ἑστεις, τίς,
 quāsinī, quāsinī habere, ἡρώ-
 τησης, τίνας ἔχουσιν. miserunt consul-
 tum, quidam facerent, ἐπεμψαν τοὺς
 ἐρωτησόντας, τί χρὴ ποιεῖν. 3) ἀορί-
 στως· τίς. nom quisnam, μὲν τίς-
 num quidnam, μὲν τι.

quis-riam, quāriam, quidriam
 [quipprum] (ὄνις.) κ. quodriam (ἐπίθ.),
 τίς, τί. deus quisriam, θεός τίς. quis-
 riam ex his, εἰς αὐτῶν. ad allam
 rem quāriam, πρὸς ἄλλο τι. si
 grando quidriam nocuit, εἰ τι ἡ
 χάλαρα ἐβλάψεν.

quis-quam (θ., Πλ. κ. Ter.), quid-
 quam (quicquam) [ἄνευ θ. κ. πλ.]
 τίς, τί. estne quisquam? ἢ ἐστὶ τις·
 an quisquam est aequo miser? ἢ
 ἐστὶ τις οὕτως ἄθλιος· negn esse
 quidquam dictum, οὐ φημι οὐδὲν εἰ-
 ρῆσθαι. nequo quisquam locus est,
 οὐδὲ τόπος οὐδαίς ἐστι. nec quisquam
 audei, οὔτε τολμᾷ οὐδαίς. nec quis-

quam alia malier, οὕτε ἄλλη τις γυνή.

quis que (θ., Εωμ.), quaeque, quidquo (ούτ.) κ. quodquo (ἐπιθ.), ἕκαστος, πᾶς τις, πᾶς. quisque videt εἴτε vident, ἕκαστος ὁρᾷ, ὁρῶσιν ἕκαστος. cooperere se quisque extollere, ἥρξασθε ἐπαίρεσθαι ἕκαστος. ad se quisque discedebant, ἀπῆρχοντες ἕκαστος ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ, suo enique iudicio est utendum, τῇ ἑαυτοῦ κρίσει ἕκαστον δεῖ χρῆσθαι. videndum, quo sua quaeque natura maxime ferat, δεῖ σκοπεῖν, ποῖ ἡ ἑαυτοῦ φύσις ἕκαστον μάλιστα ἄγει. unus quisque, εἰς ἕκαστος. pro se quisque, ἕκαστος καθ' ἑαυτὸν, ἐν τῷ μαρτυρῶν τὸ ἑαυτοῦ μέρος. gravissima quoque grana serere, τοὺς εἰς βαρυτάτους κόκκους σπείρειν. quinto quoque die, διὰ πέμπτης ἡμέρας, διὰ πέντε ἡμερῶν. primo quoque tempore, εἰς τὰ πρότερον. bonus liber quo major quisque est, eo melior εἴτε melior est quisque quo major, καλὸν τι βελτίον ὅσῳ μετίζον ἐστί, τοσούτῳ βέλτιον. optimum quidque rarissimum est, ὅσῳ τι ἀριστόν ἐστι, τοσούτῳ σπανιώτατον, τὸ ἀριστον σπανιώτατόν ἐστιν. 2) εἰς ὅσον ἑκάτερος. 3) ὅστις ἂν, ὅστις καί, ὅστις οὖν, ὅστις οὐδέποτε. quisquidque, arum, θ. (κοσμηματικῇ) σκύδαλα, συρφετός, χλῆδος. 3) μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπων συρφετός, καθάρματα, ἀποκαθάρματα.

quis-quis (θ., Πλ.), quidquid εἴτε quicquid (ούτ.), quodquod (ἐπιθ.), ὅστις, ὅστις οὐδέποτε, ὅστις καί. quidquid supra tres syllabas habet, id ex pluribus est pedibus, ὅ, τι καί (ὅ, τι δὴ ποτε) πλείον ἢ τρεῖς συλλαβὰς ἔχει, τοῦτο ἐκ πλείονων ποδῶν σύγκειται. quidquid id est, ὅ, τι καί ἐστιν, ἔ, τι ἂν ᾗ. quisquis erit ventius, ὅστις καί ἔσται ὁ ἀναμνος, ὅστις ἂν ᾗ ὁ ἀναμνος, hostias, ut quidquid obiectum est, eo contentus erit, τα θηρίε τῶν εἰς

παραβάλλεσθαι ἀρκούντι. quidquid progredior, ὅσον, ἐφ' ὅσον προβαίνω. unumquidquid, ἐν ἑκάστον.

quibus, ο, um, 18. quo.

quid-tis, quae-tis, quid-tis (ούτ.) κ. quod-tis (ἐπιθ.), ὅστις βούλει, εἰς βούλει, πᾶς τις, ὅστις οὖν. η. alius, ὅστις βούλει ἄλλος. mihi quidvis satis est, ὅ, τι βούλει (τὸ τυχόν) ἀρκεῖ μοι. vestrum quavis, ὅσων ὅστις βούλει, ὁ βουλούμενος, πᾶς ὁ βουλούμενος. η. unum, ὁ βουλούμενος, ὁ τυχόν.

quod, ἐπὶ (ἐκ τοῦ quod hoc. κ. quo ἀφ. τοῦ τὴν ἀρχὴν κοινῶν τυπού, πρὸ. qui) [ἰων. κοῦ] 1) ἔρωτ. ποῖ; quo milis? ποῖ σπεύδεις; 2) ποῖ; πρὸς τί; εἰς τί; πρὸς τίνα; παρὰ τίνα; πρὸς. 2) ἀναφ. ὅποι, εἰ. in locum, quo aditus non erat, εἰς τόπον, ὅποι πάρος οὐκ ἦν. quo tempore, ὅποι γῆς, ὅποι, quo ammentiae progressi silis, οἷδα εἰς ὅσον ἀνοίας ἐληλυθατε. dixit, quo vellet aurum, εἰπὼν εἰς ὅ, τι (εἰς τί) βούλοιο τὴν χρυσόν. 4) ὅπως, ἵνα, quo fiat, ὅπως γίνηται. quo fieret, ὅπως γένοιτο. 5) non quo, οὐχ ὅτι, οὐχ ὅπως. 6) ὅσῳ, ἐπὶ ὅσῳ. quo magis — eo (tanto, hoc) magis, ὅσῳ (ὁπόσῳ) μᾶλλον — τοσούτῳ (τόσῳ) μᾶλλον. 7) ἐπὶ στήσεως. quo loci, ποῦ, ὅπου, ὅπου ποῖ. 8) ἀριστώσας. ποῖ. aliove quo, ἢ ἄλλοι ποῖ. ποῖ quo, μὴ ποῖ, ὅπως μὴ ποῖ. εἴquo, εἴ ποῖ, ἵαν ποῖ. 9) quo minime, ὅ, quominus.

quo-ad (ἕ. μονοσυλλ. ὄρ.), ἐπὶ. 1) σπ. ἔρωτ. μέχρι τίνος, πόσον χρόνον; ἐπὶ πόσον χρόνον; 2) συνήθ. ἀναφ. μέχρις οὔ, ἕως, ἔςτε, ἐφ' ὅσον. quoad vixit, ἕως οὗ ἔζη, ἕως (ἕως ἐστὶ) ἔζη, ὅσον χρόνον ἔζη. tamdiu, quoad, τόσον χρόνον, ἕως. catenus quoad, ἐπὶ τοσούτον χρόνον, ἕς τε. Thessalonicae esse statueram, quoad scriberes, ἔδοξε μοι ἐν Θεσσαλονικίᾳ μένειν, ἕως (ἔς τε) γραψέας. quoad vivet, ἕως ἂν (ὁπο-

ον ἂν χρόνον) ἔχ. quoad renuntiati-
um est, ἔως οὗ (ἔστε) ἀνταγγέλλη-
quoad id viderem, ἔως ἂν (ἔστ' ἂν) σε
ἴδω. 3) ἐπὶ τόπου· μέχρις οὗ, μέχρις
ἐπὶ οὗ. 4) μέχρις οὗτου, ἐφ' ὅσον, καθ'
ὅσον, ὅσον, καθάπερ. quoad ejus facere
possum, καθ' ὅσον ἔμοι δυνατόν.

†quoadusque (εἴτε quoad usque)
ἐπὶ τοσούτον χρόνον ἕς τε, τόσον χρό-
νον ἔως. [δῆ, διὰ τοῦτο.

quō-circa, διό, διό δῆ, οὖν, οὖν
quodcumque (quoscumque), ἐπὶ.
ἔποι ἂν. q. me vult, ὅποι ἂν τρέπω-
μαι. Καὶ ἐν τμησέ· quo nos cumque
feret, ὅποι ἂν ἡμᾶς κομίσῃ.

quod (τὴν ἀρχὴν αὐτ. οὗδ. ἐν. τοῦ
1. qui) οὖνδ. ὅτι. fecisti mergratum,
quod librum misisti, πᾶν ἀρεστόν τι
ἐποίησας, ὅτι τὸ βιβλίον ἐπέμψας, τὸ
βιβλίον πέμψας. mirari se aiebat, quod
non fideret, ἔλεγε θαυμάζειν, ὅτι οὐ
γελῶν, ὅτι οὐ γελᾷ. scio, quod fil-
ius amet=filius amare, εἶδα ἔτι ὁ
υἱὸς ἐρᾷ, τὸν υἱὸν ἐρᾷ. cognito, quod
hostibus auxilium tulissent, μαθὼν,
ὅτι τοῖς πολεμίοις ἐδοθήσαν. cognito,
quod insidiis pararentur, μαθὼν,
ὅτι ἐνέδρα κατασκευάζοιτο. tertius
dies est, quod audivi, τρίτην ταύτην
ἡμέραν τοῦτο ἀκήκοα. 2) ὅτι, διότι.
propterea, quod, διὰ τοῦτο, διότι.
id quod est consimilis, διότι ἐστὶ
παραπλήσιος, nihil est, quod, οὐκ
ἐστίν, οὐ ἔνεκα. hoc est quod, διὰ
τοῦτο, διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. poeta
ambulabat Themistocles, quod som-
num capere non posset, νύκτωρ πε-
ριεπάτει ὁ θεμιστοκλῆς ὡς οὐ δυνά-
μενος καθεύδειν, λέγων ὅτι οὐ δύ-
ναται καθεύδειν. Socrates accusatus
est, quod corruptum erat juvenutem,
ὁ Σωκράτης εἰσηγγέλλη, ὅτι διαφθεί-
ροι τοὺς νέους, ὡς διαφθεῖρων τοὺς
νέους. 3) εἰ καὶ, καὶ εἰ. quod sum
ligatus, καθάπερ ἐξόλιος ὢν. 5) ἐν

ἀρχῇ λόγου· διό, οὖν, δέ. quod ubi
intellexit, id agi, ἐπεὶ οὖν κατενόη-
σεν, ὅτι βούλονται. quod ne legentem
fatigemus, ἐν οὖν μὴ κόρον ἐμποιῶ-
μεν τῷ ἀναγινώσκοντι.

quodam-mōdō, πῶς, τρόπον τινά,
ἀμωσγέπως, ἀμνητέην.

quod nī, quod sī, ἴδ. nī x, sī.

quōi, ἀρχ. = cui, ἴδ. 1. qui.

quōjas, quōjus (ἀρχ.) = cujas, cujus.

*quō-lyhet, ἐπὶ. ὅποι βούλοι, ὅποι

quom (ἀρχ.) = quum. [δῆποτε.

quō-mīnus, σὺνδ. (ἐπὶ καλῶσεως ἢ
ἀπαρνήσεως)· μὴ, τοῦ. deterrere aliquem,
quomīnus faciat, ἀποτρέπειν τινά,
ποιεῖν τι, τοῦ ποιεῖν τι. sī te dolor
tenuit, q. venires, εἰ σε ἡ λύπη ἐκώ-
λυσεν ἔλθειν, τοῦ ἔλθειν, nihil impe-
dit, q. faciamus, οὐδὲν καλῶς ἡμᾶς
ποιεῖν. non recusavit, q. legis pro-
nam subiret, οὐκ ἀπηνήθη τὴν τοῦ
νόμου ζημίαν ὑποστήναναι.

quō-mōdō, ἔρωτ. τίνι τρόπῳ,
τίνα τρόπον· πῶς; 2) ἐπιφών. οἶω
τρόπῳ! ὡς! 3) ἀναφ. ἢ τρόπῳ, ὅν
τίνα τρόπον, ὅπως. q. se habent,
παρῆγε μου αὐδεο, ταῦτα τὰ πράγ-
ματα ὅπως ἔχει, οὐ τολμῶ εἰπεῖν.
quaero, q. arpellenti, ζητῶ, ὅπως
(εἴτε πῶς) καλοῦσιν.

quōmōdō-cumque (-cumque), ἐπὶ.
ὅτω δῆποτε τρόπῳ. [Κ:κ.

+quōmōdō-nām, τίνι δὲ τρόπῳ;

quō-nām, ἐπὶ. 1) ἔρωτ. ποῖ δῆ;

ποῖ οὖν; ποῖ ποτε; quonam nisi

domum? ποῖ δὲ ἄλλοις ἢ οἴκαδε;

quōdam, ἐπὶ. (quum-dam) πο-

τέ, πάλαι, τὸ παλαιόν. omnia di-

spensa q. erant, πάντα ποτὲ διεσπα-

ρμένα ἦν. senatus q. decrevit, ἐδοξε

ποτε τῇ συγκλήτῳ. 2) ποτέ, ὑστε-

ρόν ποτε. progit quondam, δυνήσε-

ται ποτε. 3) ποτέ, ἐστ' ὅτε, ἐνίστα.

quōpiām, σὺνδ. (quum-jam) ἐπει-

δῆ, ἐπεὶ τοι, ἐπεὶ περ. quoniam ita

τα νῆς, ἐπεὶ τοι αὐτῷ σὺ βούλει. q. posset (σπ. ἀντί τοῦ poterat), ἐπειδὴ εἰδύνετο. [πον τινά.]

quod-riam, ἐπὶ (ἀρχ.) ποί, εἰς τό-
quod-quam, ἐπὶ ποί, εἰς τινα τόπον.
quodque, σύνδ. καί, ἔτι. qua de
causa Helvetii quoque reliquos Gal-
lorum virtute procedunt, διὸ δὴ καὶ οἱ
Ἕλληνες τῶν λοιπῶν Γάλλων ἀν-
δρεία προέχουσιν. non sophistae so-
lum, sed philosophi quoque, οὐ μόνον
σοφισταί, ἀλλὰ καὶ φιλόσοφοι.
etiam q. ἔτι δὲ καί, ἔτι πρὸς τούτοις.

quod-quod, ἐπὶ. ὅποι ἂν, ὅποι ποτὲ,
ὅποι δὴ ποτε. gentium, ὅποι γῆς ἂν
βούληται.

quodquo-versus, ἐπὶ ὅπη δὴ ποτε, ἄ-
quorsum εἴτε quorsus, ἐπὶ. (quo-
versum, -sus) πῇ; ἀναφ. ὅπη. 2)
πρὸς τί; εἰς τί; ἀναφ. πρὸς ὅ τι,
εἰς ὅ τι, πρὸς τί, εἰς τί.

quod, ἄκλ. (χόσος) ἔρωτ. πόσοι;
quod cum? πόσοι (πόσαι, πόσα) εἰ-
σὶν; 2) ἐπιφών. ὅσοι, πόσοι! quod
hausit calamitates! πόσα συμφορὰς
ἤνεγκεν! 3) ἀναφ. ὅσοι, ὅποιοι. q.
homines, τοὶ sentientiae, ὅποιοι ἄν-
θρωποι, τόσαι γνώμαι· τοὶ animos, q.
habet, τόσα ἔτη, ὅσα γέγονε. quod-
annis, ὅσα ἔτη, ἐκαστοῦ ἐνιαυτοῦ,
καθ' ἑκάστον ἐνιαυτόν.

quodannus, ἔδ. quot.

quod-cumque (-cumque), ἄκλ. [σπ.]
ὅσοι δὴ ποτε, ὅποιοι ἂν.

+quodenni, ἔδ. (quot) κατὰ πέντε, ὅποιοι καθ' ἑκάστον. Κικ.

quodididius (x. cotid. εἴτε cotid.)
a, um, (quodidius) καθημέριος, ὁ καθ'
ἡμέραν. labor q., τὸ καθ' ἡμέραν ἔρ-
γον, τὸ καθ' ἡμέραν νόστιμ', ἡ καθ'
ἡμέραν τροφή. 2) μεταφ. κοινός, συ-
δαίς. q. formae, τὰ τῶν πολλῶν
κέλευθ, τὰ κοινὰ κάλλη. verba q.,
ῥήματα κοινὰ, λέξεις κοινὰι.

quodididē (cot. x. coti.), ἐπὶ. (quot-

-dies) βοηθεῖ, καθ' ἑκάστην ἡμέραν,
καθ' ἡμέραν.

quodies (quotiens), ἐπὶ. (quot)
ἔρωτ. ποσάκις; 2) ἀναφ. ὁσάκις, ὅπο-
τάκις. q. — tollies, ὁσάκις — ποσάκις.
quodies cunquo (-cunquē), ἐπὶ. ὁ-
ποσάκις οὖν, ὁποσάκις καὶ, ὅποσάκις ἂν.

quod-quod, ὅσοι καί, ὅσοι δὴ ποτε.

quodidius, a, um, (quodius) ἔρωτ.
πόσος; quodum die pervenisti?
ποσάκις ἤλθες; 2) ἀναφ. ὁπόσος.

quodius, a, um, (quod) ἔρωτ. πότε
πότε; quod pars; πόσον μέρος;
q. hora est? πηνίκα ἐστί; ποσάκην
τὸ στοιχεῖον; ποσάπους ἡ σκιά;
quodius quisque, πόσος τις, πόσος
πάντων. 2) ἀναφ. ὁπόσος. quod
(ὅπαν, ὁρά), ὁπηνίκα, πηνίκα. die,
quodius es, ἐπὶ, πόσος αὐτὸς εἶ, συν-
πόσος εἶ, πόσοι ἐστέ.

quodius-cunquo (-cumque), α, um,
umque, ὁποσάκις οὖν.

quodius-quisque, ἔδ. quodius.

quod usque, ἐπὶ. 1) ἔρωτ. ἐπὶ πόσον
χρόνον; μέχρι τίνος; πόπαν ἐστὶ χρό-
νον; 2) μέχρι τίνος τόπου; ἐπὶ πόσον;
quodvis, ἐπὶ. (quodvis) [Κωμ.] ὅποι
βούλει, ὅποι θέποτε.

quum, σύνδ. ἔδ. 2. cum.

R. συντόμως δηλοῦ. Romanus εἴτε
Rufus. Τὰ δὲ R. P. res publica.

+rābido, ἐπὶ. (radius) λυσσώδης,
λυσσώδης, μανιώδης. Κικ.

rābido, z, om, (rabies) λυσσώδης,
λυσσών (κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ κυνός). 2)
μεταφ. λυσσώδης, λυσσώδης, εἰς τρω-
δης, μανιώδης, μανιώδης.

rābie, z, em, ἀφ. *, θ. λυσσώ
(κατ' ἐξοχὴν ἡ τῶν κυνῶν). 2) μεταφ.
λυσσώ, μανία, εἰς τρωδ.

+rābio īre, λυσσώ, μανίωμα. Κικ.

+rābiōse, ἐπίρ. λουσώδης, λουσα-
ίως, μανικῶς. Kix.

+rābiōsūlus, α, um, (ὕποκ. τοῦ
rābiōsus) λουσῶν πῶς, ὑπομεινόμε-
τος. Kix.

rābiōsus, δ, um, λουσώδης, μανιώ-
Rābīrius, ii, α. Ραβίριος. -riānus,
um, τοῦ Ραβερίου.

rābūla, ae, α. (rābio) διχορρέατος,
ὠωσσεγάστωρ, ἀγορεύς, ὑλακητὴς
τε κερράκτης.

*rācēmīfer, ēra, ērum, (racemus-
fero) κορυμβοφόρος, βοτρυφόρος. r.
racēbus, δ βοτρυοστίφανος, βοτρυο-
σταίτης ἀόνυσος.

*rācēmīus, i, α. βέτρως (οἱ μίσχοι
αὐτοῦ σταφυλῆς, ἐξ ὧν κρέμονται αἱ
ἀγῆες). 2) κόρυμβος (τοῦ κισσοῦ κττ.)

*rācēmīus, h, α. βέτρως, ἡ σταφυλὴ-δ) ῥίξ, ἄκινος.
Racilius, a, δ Ρακίλιος, ἡ Ρακίλια.

rādiātus, a, um, (radius) ἀκτινο-
δότης, λάμπων, ἀστράπτων, στίλβων.
ἀκτινωτός. 3) ἐπὶ τροχοῦ ἀκτίνης,
κνήμας εἴτε κνημίας ἔχων.

rādiālis, ἐπίρ. (rālix) ῥιζήθεν, ῥι-
ζήθεν. πρόρριζον, πρόρριζα.

rādiālis, av, θ. (ὕποκ. τοῦ rādi-
x) ῥίζιον, ῥιζιον.

rādio, avi, atum, are, (radius) alqd,
κτίσι λαμπρύνω τι.

rādiōr, ari, (radius) ἀκτινοβολῶ,
στίλβω, λάμπω, ἀστράπτω.

+rādiōsus, a, um, (radius) ἀκτι-
νοδότης. Kix.

rādīus, ii, α. ῥ α δ ι ο ς, ραδιδιον.
κράσις πῶν μαθηματικῶν. 3) καρ-
πὸς (ἡ βρυντική). 4) εἶδος ἐπιμήκους
κρίσεως. 5) ἀκτίς τροχοῦ, κνήμη, κνη-
μία. 6) ἀκτίς κύκλου, ἡμίσεια διά-
μετρος. 7) ἀκτίς ἡλίου, ἀστραπὴς, δ-
υσάλμων κττ. radii solis, αἱ ἀκτίνες
τοῦ ἡλίου. ποιητ. radii,
ἀκτινωτὸς στέφανος, αἱ περὶ τὴν
κεφαλὴν ἀκτίνες.

rādix, icis, θ. (ῥαδιξ) ῥίξ. agere

(ΜΕΡΟΣ Β'.)

radices, ῥιζοφυεῖν, ῥιζοδολεῖν. radices
capere, ῥιζοῦσθαι. radice εἴτε radi-
cibus evello εἴτε eruo alqd, αὐτόρρι-
ζον, πρόρριζον, ῥιζήθεν ἐκσπῶ τι. 2)
ῥ α δ ι ξ, ραφανίς. dulcis, ἡ γλυκύρ-
ριζα. 3) montis, δ πυθμὴν εἴτε πους
τοῦ ὄρους. radices, οἱ πρόποδες, ἡ ὑπώ-
ρειος, πυρμνώρεια. 4) μεταφ. ἡ ῥίξ,
βάσις, ἀρχή.

rādo, āi, sum, ēre, alqd, ξέω, ξύω
τι. lapides, ξέω λίθους. nomon, ξύειν,
ἐξαλείφειν ὄνομα. aream, καθαίρειν
τὴν ἀλω. caput, barbam, ξυρᾶν τὴν
κεφαλὴν, τὸν πώγωνα. modo tondere,
modo radere barbam (ὕπον. sibi),
ποτὲ μὲν κείρεσθαι, ποτὲ δὲ ξυρᾶσθαι
(ξύρεσθαι, ἀποξυρᾶσθαι) τὸν πώγωνα.
terram pedibus, σκέλλειν τὴν γῆν
τοῖς ποσίν. 2) μεταφ. κείρειν, ἀφαι-
ρεῖν τι. 3) ἐγγύθεν παρέρχομαι εἴτε
παρამειδομαι τι. flumen radit ripas,
ὁ ποταμὸς παρამεῖδεται, ξαίνει τὰς
ὄχθας. r. litus, πλέω παρά γῆν. ma-
lum, κάμπτειν τὸν κάμπτηρα. iter,
διαγύτειν ὁδόν. 4) διακναίω, λυπῶ τι.
rūda, radārius, ἴδ. rēda κτλ.

Raelia (ὠχί Rhaetia), ae, θ. Ραι-
τία, ἡ Ραιτική. Raeli, orum, α. οἱ
Ραιτοί. *Raelius κ. *†Raelicus, a,
um, Ραιτικός.

+ralla, ae, θ. (ὕποκ. τοῦ rarus)
iunica, ὁ ἀραιὸς χιτῶν. Πλ.

*†ramālia, ium, οὐ. (ramus) τὰ
φρύγανα, κάρφη, αἱ κληματίδες.

ramēnta, ae, θ. ἀργ. ἴδ. ramēntum.

ramēntum, i, οὐ. εἴτε (Πλ.) -ia,
av, θ. (ἐντὶ radimentum ἐκ τοῦ rado)
ξύσμα, ἀπόξύσμα.

+rāmēus, a, um, (ramus) ἐκ κλά-
δων, ramo fragmenta, κλάδων κλά-
σματα, φρύγανα.

rāmex, icis, α. (ramus) ἐν τῷ πλ.
αἱ τοῦ πνεύματος ἀρτηρίαι. Πλ.

Ramnes εἴτε Ramnenses, ium, α.
αἱ Ραμνήνοισι, Ραμνίται, μίς τῶν

τριῶν ἀρχαίων φυλῶν, εἰς ἃς Ῥωμύλος τὴν τῆς Ῥώμης πληθύν διέτλεν. 2) εἰς τῶν τριῶν ἱππικῶν λόχων τοῦ Ῥώμου. 3) (ἀπ. Ὁρ.) οἱ ἱππεῖς.

rāmōsus, α, um, μ. σ. κ. ὕπ. πολὺκλαδός, πολύεξος. μεταφ. πολυσχηδός, πολυσχηστός.

rāmūlus, ι, ἄ. (ὅσοι τοῦ ramus) κλαδίσκος, κλαδίον, κλώνιον, κλωνάριον.

rāmus, ι, ἄ. (ράμαρος) ὄξος, κλάδος, κλών. 2) ῥάπαλον. 3) *μετων. δένδρον, οἱ ἀπὸ τῶν δένδρων καρποί.

rāpa, αε, θ. βάτραχος (ἀμφίδιον). 2) βάτραχος (ἰχθύς).

ranēdus, α, um, ταγγός, ταγγίζων, σαπρός. [βάτραχος.

rānoscūlus, ι, ἄ. (ὅσοι τοῦ rāpa)

rāpa, αε, θ. ἰδ. rāpum. [κτικόν.

rāpācīas, ātis, θ. (rapax) τὸ ἀρπα-
εἶν, ἄε, μ. σ. κ. ὕπ. (rapio)

ἀρπαλῆος, ἀρπαξ, ἀρπακτικός, ἀρπακτῆρος. 2) ἀρπακτικός, ῥαγδαίος, ὁρμητικός.

rāphānus, ι, ἄ. ῥάφανος, ῥάφανος.

rāpīdo, ἐπὶ μ. ἴσο. ἀρπακτικῶς, ὁρμητικῶς, ῥαγδῶν, βίαιως.

rāpīdīas, ātis, θ. (rapidus) (πρ.) ῥαγδαίωσης, τὸ ὁρμητικόν.

rāpīdus, α, um, μ. ἴσο. κ. ὕπ. (rapio)

ἀρπακτικός, ἀρπακτῆρος, ἀρπαλῆος. 2) ῥαγδαίος, ὁρμητικός, σφοδρός, βίαιος.

rāpīna, αε, θ. (rapio) ἀρπαγή, ἀρπαγμός. αὐτὸ rapinam, εἰς ἀρπαγὴν, ἐφ' ἀρπαγὴν. rapinas facere, ἀρπαγὰς ποιεῖσθαι εἴτε ποιεῖν. 2) ἀρπαγή, ἀρπαγμα, ἀρπαγμα, λεία.

rāpio, rui, ritum, ἔρε, αλμτ ἢ αλμτ ἀρπαζω τινά τι τι. r. torrem ab eis, ἀρπαζω δαλὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. juvenis rapit arma, ἡ νεολαία ἀρπαζει, ἀναρπαζει τὰ ὅπλα, δρᾷται τῶν ὅπλων. quo rapis mo? ποῦ με ἀρπαζεις, ἀπάγεις; αλμτ r. in castrum, ἀναρπαζω, ἀπάγω τινά εἰς στρατόν. ad eurpiciūm, ἀπάγω

τινὰ ἐπὶ θανάτῳ. r. virginem, ἀρπαζω παρθένον. pilam, ἀρπαζω τὴν σφαῖραν. r. alqd sub divum, εἰς τὸ φανερὸν ἐκφέρειν τι. mors rapit alqm, ὁ θάνατος ἀρπαζει, ἀναρπαζει, μάρπτει τινά. occasione r., δρᾷτομαι, ἀντιποιοῦμαι τοῦ καίρου. bellum, σπουδῇ ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πολέμου. r. ἀρπαζω, ἀρπαγὰς ποιῶ εἴτε ποιοῦμαι. rapio, ex rapio vivere, ἀπ' ἀρπαγῆς τὸν βίον ἔχειν εἴτε ποιεῖσθαι. victorias gloriam in se rapere, τὴν τῆς νίκης δόξαν σφετερίζεσθαι, τῆς δόξης ἀντιποιεῖσθαι. cupiditas rapit alqm, ἡ ἐπιθυμία ἄγει, ἀπάγει, φέρει τινά. rari in evorem, ἄγεισθαι, φέρεσθαι; εἰς πλάνην. amentia rari, ὅπ' ἀνοίας οἴχεσθαι φερόμενον. r. alqm ad alqd, ἄγω, παρορμῶ τινά ἐπὶ τι. r. judicem, συναρπαζω, κινῶ τὸν δικαστήν. 2) ἀρπαζω, διαρπαζω. regionem, χωρὸν. rapiunt forantque urbem, ἄγουσι καὶ φέρουσι τὴν πόλιν. 3) ὁρμητικῶς, ταχέως ποιῶ τι. r. urbem, ταχέως αἶρω τὴν πόλιν. viam, ταχύνω τὴν ὁδόν. transitum rapuit, ταχέως εἴτε σπουδῇ διέτη.

rapim, ἐπὶ μ. (rapio) ἀρπαγδῶν. 2) συνήθ. ῥαγδῶν, ἐπισπερχῶς, ταχέως.

rapio, ovis, θ. (rapio) [οπ.] ἀρπαγή, ἀρπαγμός.

rapio, avi, atum, ate, (ἐπιτ. τοῦ rapio) αλμτ ἢ αλμτ, ἀρπαζω, ἀναρπαζω, βίξ ἔλκω, ρυστάζω τινά ἢ τι. Hectorem circa muros, ἔλκετο, ρυστάζειν τὸν Ἕκτορα περὶ τὰ τεῖχη. αλμτ in crimina, ἀναρπαζειν, ἀπάγειν τινά εἰς δίκην, ἐγκαλεῖν. αλμτ, συναρπαζειν, ἐξάγειν τινά. rapiari, ἐξάγεσθαι, ἄγεσθαι, φέρεσθαι. 2) αλμτ, ἀρπαζω, διαρπαζω τι.

raptor, oris, ἄ. (rapio) ἀρπαξ, ἀρπακτής. ἐπιθ. raptor lupus, ὁ ἀρπακτὴς λύκος.

1. raptus, α, um, ἴδ. rapio.

2. raptus, us, ē. (rapiō) ἄρπυγῆ, ἄρπυγμός.

rāpūm, ī, ō. (ὁποκ. τοῦ rāpum) μικρὰ ῥάπυς, γογγύλιον, γογγυλίδιον. rāpum, ī, ō. κ. (μτγ.) rāpa, as, ū. ῥάπυς, γογγύλη, γογγυλὶς. rāresco, ēre, (rātus) ἀρπίζομαι, μανούμαι. 2) χαλῶ.

rāstas, astis, ū. (rātus) ἀραιότης, μαλόντης. 2) σπάνις, σπανιότης, ὀλιγότης. rāto, epīr. μ. σ. κ. ὁπ. (rātus) σπανίως, ὀλιγάκις. aliquid rāto sit, σπάνιον γίγνεται τι. rāto uti aliquid eo, σπανίως χρῆσθαι τινι. anes, quae rāstissime apparent, ὀρνίθες, αἵπερ σπανιώτεται φαίνονται.

rātus, a, um, μ. σ. κ. ὁπ. ἀραιός, μανός. r. terra, ἡ ἀραιὰ γῆ. εἶνα, ὁ ἀραιός, μανός θρύμος. tunica rāta, ὁ μανός χιτών. r. acies, ἡ ἀραιὰ παράταξις. r. capillus, ἡ ἀραιὰ κόμη. r. corpus, ἀραιόν, χαλαρόν σῶμα. 2) σπάνιος, ὀλίγος. hoc rātum est, τοῦτο σπάνιον ἐστί, τοῦτο σπάνιον γίγνεται. omnia praeclara rāta, πάντα τὰ ἐκπρεπῆ σπάνιά ἐστί, τὰ γὰρ τίμιον σπάνιον. rātus visus, σπάνιος ἰδεῖν. rāti, σπάνιοι, ὀλίγοι. 3) σπάνιος, τίμιος, ἐξαιρετός, ἐκπρεπής, οὗχ ἑσυχών. rāstis, (rādo) ἑσπός, λαϊός.

+rāstio, are, (ἵπικ. τοῦ rādo) ξυρῶμαι, ξύρομαι. Σουητ.

+rastellus, ī, ā. (ὁποκ. τοῦ rastrum) λίστριον, σκαπάνιον.

rāstrum, ī, ō. ἐν τῷ πλ. συνήθως rāstri, orum, ā. (rādo, λίστρον, ἵσχυ.) λίστρον, λίστρον, δίκελλα, ξύστρον. rātio, ōnis, ō. (rēo) λόγος, λογισμός (ὁ διὰ τῶν ἀριθμῶν). ratiōnem aliquid rei putare, habere, ducere, rē-ferre, inferre, λογισμὸν τινος ποιεῖσθαι, λογίζεσθαι τι. ratiōnem pecuniae con-ducere, computare, τὰ χρήματα ἀναλογίζεσθαι. r. accepti ut expensi aliquid dātī, ὁ λογισμός, ἀπολογισμός

τοῦ λήμματος καὶ ἀναλώματος. ratiō constat, ὁ λογισμός καθαρὸς ἐστιν. ratiōnem alicui reddere, λογισμὸν τινι ἀποδιδόναι, ἀπολογίζεσθαι τινι. ratiōnes putare cum aliquid, λογισμοὺς ποιεῖσθαι, διαλογίζεσθαι πρὸς τινα. 2) τὸ λογισμὸν ἐπιδεκτικόν, ἀριθμός, ποσόν, ποσότης. 3) ἀπογραφή, καταγραφή, κατάλογος. 4) λόγος, ἀπολογισμός, εὐθύνη, εὐθυναί. ratiōnem dare, reddere alicui, λόγον εἶτε εὐθύνας δίδοναι, ἀποδιδόναι, ὑπέχειν τινί. ab aliquid ratiōnem percipere, παρὰ τινος λόγον εἶτε εὐθυνας αἰτεῖν, ἀπαίτεῖν. 5) λόγος, λογισμός, διαλογισμός, ἀναλογισμός, σχέσις. mecum ratiōnes puio, λόγον ἐμαυτῷ δίδωμι, ἀναλογίζομαι ἐν ἐμαυτῷ, διαλογίζομαι πρὸς ἐμαυτὴν, λογίζομαι, συλλογίζομαι, σκοποῦμαι. 6) πράγματα, χρεῖα. res rationesque aliquid curat, τῶν πραγμάτων καὶ χρεῶν τινος φροντίζω. in publicis privatisque rationibus Graecis utuntur litores, ἐν δημοσίοις τε καὶ ἰδίοις χρεῖαις χρῶνται Ἕλληνας τοῖς γράμμασι. r. bellica, ἡ πολεμικὴ χρεῖα, τὰ πολεμικά. rationes civitatis, τὰ τῆς πολιτείας πράγματα, τὰ πολιτικά, τὰ πράγματα. meae rationes, ἡ ἐμὴ χρεῖα, τὰ ἐμοὶ συμπερόντα. suis rationibus alienum putat, τῶν αὐτοῦ συμπερόντων ἀλλότριον ἡγεῖται, ἀσύμπερον εἶναι νομίζει. agricolae rationem habent cum terra, οἱ γεωργοὶ περὶ τὴν γῆν εἰσι, πράγματεύονται περὶ τὴν γῆν. cum aliquo ratiōnem habere, πρὸς τινα πράγματα ἔχειν, ἐπιμελεῖσθαι χρῆσθαι. 7) λόγος, φροντίς. ratiōnem aliquid rei habere, ducere, λόγον τινὸς ἔχειν, ποιεῖσθαι. ratiōnem civium habere, λόγον ποιεῖσθαι, φροντίζειν τῶν πολιτῶν. frumentū ratiōnem habere, πρόνοιαν τοῦ σίτου ποιεῖσθαι. salutis ratiōnem habere, ἐπιμελεῖσθαι τῆς σωτηρίας. 8)

λόγος, τρόπος, μέθοδος, τάξις. eadem ratione, τῷ αὐτῷ τρόπῳ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. νῆας rationem suscipere, βίου τρόπον, εἶον ἐπιτήδευμα αἰρεῖσθαι. ratio dicendi, ὁ τρόπος τοῦ λέγειν. r. reipublicae constituendae, ὁ τρόπος, ἡ κατάστασις, τὸ σύστημα τῆς πολιτείας. r. hollandi, ὁ τρόπος τοῦ πολεμεῖν. rationem pontis hanc insituit, τὰ περὶ τὴν γέφυραν οὕτω διέταξεν. quae ratione docentur ei via, τὰ μετὰ λόγου καὶ μεθόδου (λόγῳ καὶ μεθόδῳ) διδασκόμενα. alqd ratione modoque tractare, διαχειρίζειν τι μεθοδικῶς. 9) λόγος, ἀναλογία. ad aleje rei rationem, κατὰ λόγον τινός, ὑπὸ λόγον τινί. 10) βουλῇ, πρόθεσις, ὑπόθεσις. rationem mutare, μεταβάλλειν τὴν βουλὴν, τὴν πρόθεσιν. rationem inire, ut, βούλεσθαι ὅπως. 11) λόγος, γνώμη. ratio ejus non talis, ἡ αὐτοῦ γνώμη οὐκ ἐκρέτησεν. 12) λόγος, αἰτία. alqd confirmare argumentis et rationibus, βεβαιῶναι τι τεκμηρίοις καὶ λόγοις. r. nuptiis, ὁ λόγος αἰρεῖ. nulla ratio est, οὐδέναι λόγον ἔχει, οὐκ ἔχει ὁρὴν λόγον, οὐκ ἔχει εἰκότα λόγον. non ab nulla ratione videtur, οὐκ ἀπεικός, οὐκ ἄλογον δοκεῖ. alqm rationem facti afferre, λόγον τινά τῆς πράξεως διδόναι, ἀπολογισμὸν τινὰ τῆς πράξεως φέρειν. cur sic opinetur rationem subijci, ἀπολογίζεται διὰ τί οὕτως ἤγασται. summa ratione facere alqd, ἀλογώτατα ποιεῖν τι. 13) λόγος, λογισμός, συλλογισμός. concludere rationem, περαινέει τὸν συλλογισμὸν. 14) λόγος, θεωρία, ἐπιστήμη. Cynicorum ratio, ὁ τῶν Κυνικῶν λόγος, ἡ Κυνικὴ θεωρία, τὸ τῶν Κυνικῶν σύστημα. ratio quae est de natura deorum, ἡ περὶ τὴν τῶν θεῶν φύσιν θεωρία. nona r., καινὴ θεωρία εἴτε ἐπιστήμη, si qua est in me hujus rei

ratio, εἰ τινὰ τοῦτου ἐπιστήμην ἔχω. 15) λόγος, λογισμός, τὸ λογικόν, λογιστικόν. ratio praeest, appetitus obtemporari, ὁ μὲν λόγος (τὸ λογικόν) ἄρχει, ἡ δὲ ὁρμή ἄρχεται. rationis particeps, μέτοχος τοῦ λόγου, ἔλλογος, λογικός, λογιστικός. ratione egeus, ἄλογος. ratione facere, λογισμῶ, ἐκ λογισμοῦ, συνετῶς ποιεῖν. mens est ratio ei consilium in senibus est, οὗτος καὶ λόγος (λογισμός, φρόνησις, σύνεσις) καὶ βουλῇ ἐν τοῖς πρεσβυτέραις ἐστίν.

ratiocinatio, ὁνίς, θ. λογισμὸς, διαλογισμὸς, διάσκαψις. 2) ἐν τῇ λογικῇ ὁ συλλογισμός. [κός.

ratiocinativus, a, uni, συλλογιστικῶς, ὁνίς, δ. (ratiocinor) λογιστής, συλλογιστής.

ratiocinor, atus, ari, (ratio) λογίζομαι, ἀναλογίζομαι, λογισμὸν ποιεῖμαι. 2) λογίζομαι, συλλογίζομαι, συμβάλλω, συμβάλλομαι. r. ex alia re quid sit utile, ἐκ τίνος συλλογίζομαι, τί ὠφελιμὸν ἐστίν.

ratiopālis, is, ē. (ratio) [σπ.] λογιστής, λογοθέτης.

+ ratiopārium, ii, ō. (ratio) ἀπογραφὴ, ἐφημερίς. Σουητ.

ratis, is, ō. (rēt-μὲς) σχιδία. 2) ποιητ. πλοῖον, ναῦς.

ratiocūila, ae, ō. (ὅπου. τοῦ ratio) λογίδιον, μικρὸς τις λογισμός. 2) μικρός τις λόγος, μικρὸς τις αἰτία. 3) μικρὸς τις συλλογισμός.

ratus, a, um, (teor) ἀνάλογος. pro rata parte, pro rata, κατὰ τὴν ἀναλογίαν, κατὰ λόγον, ἀνὰ λόγον, ἀνάλογως. 2) ῥατός, ὠρισμένος, ὁριστάς, τακτός, κυρίως. rato tempore, ἐν ῥητῇ χρόνῳ. motus stellarum ratus, ἡ ὠρισμένη τῶν ἀστέρων κίνησις. justum r., ἐπιτάγμα εἴτε θεῖμα κυρίον. ratum est, κύρος ἔχει. ista rata mihi erunt, κυρώσω εἴτε ἐπικυρώσω ταῦτα.

ratum imperium regi efficere, κυρεῖν, επικυρεῖν τὴν ἀρχὴν τοῦ βασιλείας. ratum habere iudicium, κυρίαν ἔχειν τὴν κρίσιν. ratas efficere preces, τελεῖν, πληροῦν τὰς εὐχάς.

*raucŭ-sŏnus, α, um, (raucus-konus) (σπ.) βραγχώδης, βραγχός. raucus, α, um, (ἀντί rancus ἐκ τοῦ rancus) βραγχός, βραγχάλεος. 2) βραγχώδης, κερχνώδης, τραχύφωνος, ἑξύφωνος, τραχύς, δξύς, φαίς. raudus, ἰδ. rudus.

raudascŭlum, ἰού. (ὁπρ. τοῦ raudus) (σπ.) βωλίον ἀνεργάστου χαλκού. 2) μεταφ. ὀλίγον τι ἀργύριον, μικρόν τι ὀφείλημα.

Raurīci (ἑρθότρ. Raurici), orum, ἄ. Ραυρικοί, ἄθνος τῆς Γαλλίας.

Rāvenna, ae, ō. Ραούεννα, Ραθεννα-nas, ātis, Ραθεννάτης, Ραθεννήσιος. rāvio, ire, (ravus, ὠρύω) (σπ.) μέγχι: Ραάγγου εἶτε κέρχου λέγω. Πλ. rāvis, is, ō. (ravus, ὠρυγή) βρ ἄ γ χ ο c. κέρχνος. Πλ. (ὅς, ἔρφινος.

*rāvus, α, um, (ravis, βραγχός) ραι-rŭ κ. red κ. rēdŭ, (ἐκ τῆς μετά, αἰολ. πίδα? πρὸ. ricens) προθετικὸν μορίον εὐχρ. ἐν μόνῃ τῇ συνθέσει, ἔνθα ἀποδίδεται διὰ τῶν ἀνά, ἀπό, ἐπί, ἀπὸτί, πάλιν κτλ.

rae, ἰδ. reus. rearsse, ἐπίρ. [re-a-pse=i-pse] αὐ-τόρημα, τῷ ἔργῳ, τῷ ὄντι.

Reāte, οὐ. ἄκλ. (ὄν. αἰ. κ. ἀφ.) Ρεάτεον, Ρεάτιον, πόλις τῆς Σαβίνης, τανὼν Rieti. -itinus, α, um, Ρεατί-νος. -itini, orum, ἄ. οἱ Ρεατῖνοι.

reāus, us, d. (reus) τὸ ὑπόδικον εἶναι, δίκη, ἀγών, αἰτία.

+rebellatio=rebellio, rebellatrix, ἰεῖς, θ. ἡ ἐπανισταμέ-νη, ἀποστάτις.

rebellia, ōnis, θ. (rebello) ἐπανά-στασις, ἀποστασία, ἀρηνισμός.

rebellis, a, (rebello) ἐπανισταμέ-

νος, ἀποστατικός, ἀρηνιάζων. rē-belles, ἄ. οἱ ἀποστάται, ἀρηνιστοί. +rebellium, ii, οὐ. =rebellio. Λ16.

*rē-bello, are, ἀναπολεμῶ. 2) ἐπα-νίσταμαι, ἐπαναστῆναι, ἀφίτταμαι, ἀποστῆναι, ἀρηνιάζω. 3) ἀντιμάχο-μαι, ἐναντιοῦμαι. [μαί. Πλ.

rē-bīto, ēre, ἐπάνεμι, ἐπανέρχο- *rē-bou, are, ἀντηχῶ.

+rēcalcīro, are, ἀναλακτίζω, ἀπολακτίζω. ὄρ.

*rē-cālēfācio, ἰδ. recalcācio.

*rē-cāleo, ēre, ἔτι θερμός εἰμι, θερ-μαίνόμενος διατελῶ.

rē-cālesco, īni, ēre, (recāleo) ἀνα-θερμαίνομαι, θερμαίνομαι.

rē-calfācio, ēre, alqd, ἀναθερμαί-νω, πάλιν εἶτε αὐθις θερμαίνω τι.

rē-calys, a, um, (σπ.) ἀναφάλαν-τος, ἀναφάλακρος. Πλ.

*rē-candescō, dui, ēre, λευκαίνο-μαι. 2) ἀναπυρεῖσθαι, πυρεῖσθαι.

*rē-canto, are, alqd, παλινωδῶ τι.

rē-cēdo, essi, casum, ēre, ἀνα-χωρῶ, ὑπέιχω. in loco in locum, ἀναχωρεῖν ἐκ τόπου εἰς τόπον. 2)

ἀπέρχομαι εἰς τὸν κοιτῶνα, ἀπειμι καθυδότηων. 3) regio recedit in si-nus, ἡ χώρα ὑποχωρεῖ εἰς κόλπους, ποιεῖ μυχούς. regio introitus reced-it, ἡ χώρα ἀναχωρήθηκε, διήκει εἶτε καθήκει εἰς τὴν μεσότητον, qua-cunque recessit regia, ὅσους μυχούς ἔχει τὰ βασιλεία. domus recedit, ἡ οἰκία ἀποκέρυπται, οὐκ ἐνφανερῶ κεῖται. quaedam eminent in opere, quaedam recedunt, τὰ μὲν πρόχει ἐν τῇ γραφῇ, τὰ δὲ ὑποχωρεῖ, εἰς τοῦπιθεν χωρεῖ. provehimur porta terraeque urbesque recedunt, ἀνα-γόμεθα καὶ ἀποκρύπτομεν τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις. 4) ἀναχωρῶ, ἀπο-χωρῶ, ἐκποδῶν γίγνομαι. 5) ἀφίστα-μαι, ἀφίστηκα, χωρίζομαι, κειώρι-σμαι. ab srmis, ἀποθεσθαι τὰ ὅπλα.

a natura, χωρίζεσθαι, κειχωρίζεσθαι (ἀπο) τῆς φύσεως. οὐ νόμιμα, ἀπαλλάττεσθαι τοῦ βίου, ἀποκτείνειν ἑαυτόν.

re-cello, ēre, (σπ.) ἀνακάλυπτο.

recens, nris, μ. σ. κ. ὅπ. (re-cens, μετά-καινός, πρὸς μετακαινίζω) πρόσφατος, ἄρτι γενόμενος, νεογενής, νεαρός, νέος, καινός. recens in]uria, ἥ ἄρτι γενομένη ἀδικία. r. serium, καινός, νεογενής, στέφανος. r. piscis, πρόσφατος ἰχθύς. r. catulus, ὁ νεογενής εἴτε ἀρτιγενής σκύλαξ. recens a vulnere, τραῦμα ἄρτι λαβών. recens ab illorum astate, οὐ πολὺ ὑστερος τοῦ ἐκείνων χρόνου. recens victoriā, ἄρτι νενικηκώς. recenti re, εὐθύς, παραχρῆμα, παραυτίκα. — recentiores, οἱ νεώτεροι. 2) νεαλῆς, ἀκέραιος. integri et recentes defatigatis succedebant, ἀκέραιοι καὶ νεαλῆς τοὺς ἀπειρηκότες διεδίχοντο. — recens (ait. οὐ.), ἐπιρ. προσφάτως, πρόσφατον, νέον, νεωστί, ἄρτι.

re-censeo, nui, nsum κ. nsum, ēre, alqd, ἀριθμῶ, λογίζομαι τι. exercitum, ἀριθμεῖν, ἐξετάζειν τὸν στρατόν, ἀριθμὸν εἴτε ἐξέτασιν τοῦ στρατοῦ ποιεῖν εἴτε ποιεῖσθαι. 2) καταλέγω, καταγράφω, ἀναγράφω, ἀπογράφω τι. 3) διέρχομαι, διεξέρχομαι τι. 4) ἀναλογίζομαι, συλλογίζομαι, σκέπτομαι τι.

recensio, ōnis, θ. (recenseo) [σπ.] ἀπογραφή, κατάλογος, ἀναγραφή.

recensus κ. recens, a, um, ἴδ. recenseo.

† recensens, us, ā. (recenseo) ἐξέτασις, ἀπογραφή, ἀναγραφή.

recenter, ἐπιρ. in τῷ ὅπ. recentisimo, ἔναγος. Πουστ.

receptaculum, i, θ. (receptio) δοχεῖον, ἐλδοχεῖον, θήκη. 2) ὑποδοχή, καταφυγή, ὑποδεκτήριον, ἀποκρυφή, κρησφύγετον. [δοχή, τὸ ὑποδέχεσθαι. Πλ.

+ receptio, ōnis, θ. (recipio) ὑπο-

receptio, avi, atum, are, (ἐπιτ. τοῦ recipio) ἀληψί ἢ ἀλψ, -θαι καὶ ὑποδέχομαι, δέχομαι τινα ἢ τι. 2) ὑποδέχομαι, δέχομαι τινα ἢ τι. 3) ἀνασπῶ, ἐξαρῶ τι, 4) ἀσπ. τ., ὑποχωρεῖν, ἀναχωρεῖν.

receptor, ōris, ā. (recipio) ὑποδεχούς, ὑποδέκτης, ὁ ὑποδεχόμενος, ἀποκρύπτων. 2) ὁ ἐνακτώμενος, εἴτε ἀνακτῶμενος, τίς.

receptrix, icis, θ. (recipio) ἡ ὑποδεχομένη, ἀποκρύπτουσα.

receptum, ἴδ. recipio.

receptus, us, ā. (recipio) ἀνάληψις. 2) ἀνάκλησις. 3) ἀναχώρησις, ὑπίσχυσις. receptui canere, signum dare, σάλπιγγεῖν, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν. receptum habere ad alqm, δύνασθαι ἀναχωρεῖν εἴτε ἀποχωρεῖν πρὸς τινα. 4) ὑποδοχή, καταφυγή, κρησφύγετον, ἀποκρυφή.

recessim, ἐπιρ. (recedo) εἰς τοῦμπροσθεν, εἰς τοῦπίσω.

1. recessus, a, um, ἴδ. recedo.

2. recessus, us, ā. (recedo) ἀναχώρησις, ὑποχώρησις. 2) ἀνάβροια, ἔμπωτις. recessus ei r. maris, ἡ πλημμύρα καὶ ἔμπωσις τῆς θαλάσσης. 3) ἀναχωρητικὸς τόπος, μυχός, ἀποκρυφή.

recharmīdo, are, (re-Charmides) αὐ, κομικ. ἀποθεῖσθαι πάλιν τὸ τοῦ Χαρμίδου πρόσωπον.

recidivus, a, um, (recido) ὑπότροπος, ἀνάστροφος. Pergama recidivna, τὰ παλιγύστα (παλιμδία, παλιγγενῆ) Πέργαμα.

1. recido, cidi, cāsum, ēre, (re-cado) ἀναπίπτω, ὑπίπτω πίπτω in morbum, πάλιν περιπίπτειν νόσῳ. febris recidit, ὁ πυρετὸς ἀνατροπίζεται. post interitum Tatii ad Romulum potentiam recidit, μετὰ τὴν τοῦ Τατίου τελευτὴν εἰς τὸν Ρωμύλον περιήλθεν ἡ ἀρχή, ὁ Ρωμύλος ἀνακτῆσάτο ἐπίσω, ἀνέλαβε πάλιν

τὴν ἀρχήν. in antiquam servitutem r., εἰς τὴν ἀρχαίαν δουλείαν περιελθὲν, πάλιν τῇ ἀρχαίᾳ δουλείᾳ περιπίπτω. in te recidunt contumeliae, ὅπως εἰς σὲ τρέπεται ἡ ὕβρις. 2) in ἢ ad alqd., περιέρχομαι, μεταπίπτω, περισταταί, ἔρχομαι εἰς τι, περιπίπτω τινί. illuc εἰς eos res recidit, εἰς τοῦτο ἦλθεν εἴτε περιστάσει τὰ πράγματα ad lacrimas r., προάγομαι εἰς δάκρυα. res ad nihilum recidit, τὸ πρᾶγμα εἰς οὐδὲν περιῆλθεν, περιστάσει, εἰς τὸ μηδὲν κατήνησεν.

2. recido, idi, isum, ere, (re-cado) alqd., ἀποκόπτω, ἀποτέμνω τι. pollicem alcuī, τὸν ἀντίχειρα τινος vulnus, ἐκτέμνειν τραῦμα. lautoima cūtro, τέμνειν, ἐκτέμνειν τὴν δάφνην παρὰ γῆν. capillos, καίρειν ἢ καίρεσθαι τὴν κόμην. columnas, λιθοτομεῖν κίονας. 3) συντέμνω, κολλάω, συστέλλω, μετῶ, ἐλαττώ τι. recinctus, a, um, id. recingo.

re-cingo, uxi, nctum, ere, alqd., ἀποζώνομαι, λύω τι. zonam, λύειν, λαισθαι τὴν ζώνην. recingor, ἀποζώνομαι.

recūno, ēre, (re-cano) ἀντηχῶ. 2) ἀντηχῶ. 3) alqm ἢ alqd., ᾄδω τινά ἢ τι, ἠχῶ τι. [ratio, κτλ.]

reciperatio, reciperō, id. recuperatio, cēpi, ceptum, ēre, (ἀρχ. recēpiro = recepero, Κατ.) [re-cario] alqd., ἀναλαμβάνω, ἀπολαμβάνω, ἀναχομίζομαι, ἀνασώζω, ἀνασώζομαι τι, πάλιν εἴτε ἐπίσω λαμβάνω τι. pecuniam, τὸ ἀργύριον. obsides, τοὺς ὁμήρους. suas res amissas, πάλιν ἀπολαβεῖν τὰ ἀποβεβλημένα. vitam, πάλιν τὴν ζωὴν ἀναλαμβάνειν. animum, ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν, urbs antiquam reconstructionem recipit, ἢ πόλις τὴν ἀρχαίαν πολυανθρωπίαν ἀναλαμβάνει, ἀνακτᾶται. eo r., ἑαυτὸν ἀναλαμβάνειν, ἑαυτὴν ἀνακτᾶσθαι.

2) ἀπολαμβάνω, λαμβάνω τι. 3) κτῶμαι τι. urbem, κτᾶσθαι, αἰρεῖν πόλιν, κρατεῖν πόλιν. 4) ἀνάγω. defessos milites, ἐπανάγειν τοὺς ἀπειρηκότες στρατιώτας ἐκ τῆς μάχης. exequitum, ἐπανάγειν, ἐπάγειν, ἀπάγειν, ὑπάγειν τὸν στρατὸν (εἰς τοῦπισω). sagittam ἀνασπῆν, ἐξελκεῖν τὸ βέλος. eo r., ἀναχωρεῖν, ἀναχομίζεσθαι, ἀναχάζεσθαι, ὑποχωρεῖν. ex castris in urbem, ἀναχωρεῖν, ἀπάγειν ἐκ τοῦ στρατοπέδου εἰς τὸ ἑστῶ. Σημ. recipere, ἀρχ. = eo recipere. 5) ἐξαιρῶ τι. posticulum hoc recipit, quum aedis vendidit, τοῦτο τὸ ἔπισθεν οἰκίδιον ἐξείλεν, ὅτε τὴν οἰκίαν ἀπέδοτο. 6) alqm, ὑποδέχομαι, ἀποδέχομαι, δέχομαι τινα. alqm in lectum x. (sc. in) lecto, δέχεσθαι, ὑποδέχεσθαι τινα εἰς τὴν οἰκίαν. mare Numen recipit, ἢ θάλασσα τὸν πεταμὸν ἐκδέχεται. alqm in dedicationem, id. deditio. equus frenum recipit, ὁ ἵππος δέχεται, λαμβάνει τὸν χαλινόν. praetor nomen eite rēum recipit, ὁ πραιτωρ δέχεται τὴν λαξίν τῆς δίκης, εἰσαγώγιμον ποιεῖ τὴν δίκην. ferrum r. λαμβάνω τὴν καιρίαν πληγὴν. 7) ἀναδέχομαι, ἀναλαμβάνομαι τι. officium, curam, καθήκον, ἐπιμέλειαν, κτλ. 8) in eo r. καὶ ἀπλῶς recipere alqd. alcuī, ἀναδέχεσθαι, ἐγγυᾶσθαι, ὑπισχνεῖσθαι τι τινί. alqd. esse, fore, εἶναι, εἶσεσθαι τι. receptum, οὐ, ἔ, τι τις ἀνεδείξατο, ἢ ἀναδοχή, τὸ ὑπισχημένον. 3) ἀποδέχομαι, δέχομαι, ἐπιδέχομαι, ἐνδέχομαι τι. assentationem, τὴν κολάκειαν ἀποδέχομαι. res nou recipit cunctationem, τὸ πρᾶγμα οὐκ ἐπιδέχεται μέλλησιν. virtus nou recipit inconstantiam, ἡ ἀρετὴ οὐκ ἐνδέχεται τὴν ἀκαταστασίαν.

reciproco, are, (reciprocus) alqd., ἀντιστρέφω τι. 2) δούρο κακείως, πρόσω καὶ ὀπίσω, ἄνω καὶ κάτω κινῶ τι,

διακινῶ τι. animam, ἐμπνεῖν καὶ ἀναπνεῖν. Euripus motum reciprocat, ὁ Εὐριπὸς στρέφει (μεταβάλλει) τὸν ῥεόν, παλλίφροει. 3) reciprocari κ. οὐδ. reciprocare, παλινδρομεῖν, παλλίφροειν, στρέφεσθαι. 4) ἀντιστρέφωμαι, ἀντιστρέφω, ἀναστρέφωμαι, ἀναστρέφω, ἐπιστρέφωμαι, ἐπιστρέφω.

reciprocus, α, um, ἀντιστροφος, παλινδρομος. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐφ' ὁδῶν παλλίφρους, παλλίφρους.

recisus, α, um, ἴδ. recido.

reciliatio, οἰς, θ. ἀναγνώσις. 2) ἀπαγγελία, προσφά.

reciliator, οἰς, ἄ. ἀναγνώστης, ὑπαναγνώστης.

re-cilio, are, alqd, ἀναλέγωμαι, ἀπαναγιγνώσκω, ἀναγιγνώσκω, λέγω τι. ἐσθ' ὅτε ἀπὸ μνήμης λέγω τι.

re-clamatio, οἰς, θ. (σπ.) ἀναδείξις, ἀντιφωνήσις (ἀποδοκιμαστική).

+ re-clamatio, are, ἀντιφωνῶ, ἀντιλέγω. Κικ.

re-clamo, avi, alium, are, ἀντιφωνῶ, ἀντιδῶ, ἀντιλέγω. alqd, ἀντιλέγειν, ἀντιμαρτυρεῖν, ἐναντιοῦσθαι τινα εἰς πρὸς τινα. 2) alqm, ἀνακαλῶ ἢ καλῶ τινα. 3) ἀνηχῶ, ἠχῶ.

reclinis, e, (reclino) ὑπτίος κατεκλινθεὶς εἰτα ἀνακείμενος, ὑπτίος.

re-clino, are, alqd, ἀνακλίνω, ἐπικλίνω τι. se r. ἀνακλινέσθαι, ἐπικλινέσθαι. reclinatus in gramine, ἀνακλινθεὶς ἐπὶ τῆς χλόης, ἀνακείμενος ἐν τῇ χλόῃ. 2) στρέφω, ἐπιστρέφω τι. reclinari, στρέφεσθαι. nullum e laboris meo reclinet otium, οὐδεμία ἄνεσις ἀναπαύσει με τῶν ἔργων, περιχέει μοι ἀνάπαυσιν τῶν ἔργων.

reclindo, si, eum, ere, (re-claudio) alqd, ἀνοίγω, ἀναπετάνωμι τι. fortes, ἀνοίγειν, ἀναλυσθεὶς τὴν θύραν. portas hosti, ἀναπετανόνται, ἀνοίγειν τὰς πόλεις τῷ πολέμῳ. enses, γυμνοῦν, σπᾶσθαι τὸ ξίφος. reclus

ense, διακλύνειν τὸ σιγήτος τῷ ξίφει. 2) μεταφ. ἀνοίγω, ἀναπετάνωμι, φανερόν ποιῶ, ἐκφέρω τι. 3) (Iousi.) κατακλείω τινά ἢ τι.

reclusus, α, um, ἴδ. recludo.

recoctus, α, um, ἴδ. recoquo.

re-cogito, avi, alium, are, (σπ.) ἀναλογίζομαι, σκοποῦμαι.

re-cognitio, οἰς, θ. ἀνέμνησις.

2) διὰ γνώσεως, ἐξέτασις.

re-cognosco, οἰς, alium, ere, alqm ἢ alqd, ἀναγιγνώσκω, ἀναγινώσκω τινά ἢ τι. 2) ἀναμνησκομαι τινος ἢ τι. 3) ἐξετάζω τι.

re-colligo, legi, lectum, ere, alqm ἢ alqd, πάλιν συλλέγω, συναγῶ, συναθροίζω, συναγίρω τινά ἢ τι. vites, ἀναλαμβάνειν τὴν δύναμιν, ἀνακισθῆαι αὐτὴν. se a solitudine, ἀναλαμβάνειν ἐξ ἀσθενείας. se, πάλιν συλλέγειν, συναγίρειν, ἀναλαμβάνειν αὐτόν. alqm, πάλιν ἀνακισθῆαι τινα, πάλιν φιλοῦν τινα.

re-colo, colui, cultum, ere, alqd, πάλιν θεραπεύω, ἐργάζομαι, ἐσχω τι. testam, πάλιν ἐργάζεσθαι εἰτε γεωργεῖν τὴν γῆν. ciem, πάλιν ἐργάζεσθαι εἰτε ἐσχεῖν τέχνην. locum, πάλιν οἰκεῖν τόπον. alqm imagines, πάλιν ἀνεγείρειν ἢ τιμῶν τὰς εἰκόνας τινός. 2) alqd secum εἰτε ἀπλῶς alqd ἀναλογίζομαι, ἀναπολῶ τι.

+ re-communiſcor, sci, πάλιν ἀνευρίσκω, πάλιν ἐξευρίσκω. Πλ.

+ re-compono, ovi, osum, ere, alqm, πάλιν παρῶν τινά. Πλιν.

reconciliatio, οἰς, θ. (reconcilio) ἀποκατάστασις, gratia καὶ ἀπλῶς reconciliatio, ἡ διαλλαγή, καταλλαγή.

+ re-conciliator, ois, e, pacis, ὁ ἀποκαθιστὰς τὴν εἰρήνην, ὁ τῶν πολεμούντων συναλλάκτης. Λιδ.

re-concilio, are, alqm, ἀποκαθίστημι, ἐπανάγω, alqm domum, τινά εἰς τὴν οἰκίαν. pacem, ἀποκαθιστά-

ναι τὴν εἰρήνην. 2) συνήθ. διαλλάττω, χατλλάττω, συναλλάττω τινά. αἰρη αἰετοῦ, τινά τινεῖτε πρός τινά. r. alii-
quos, διαλλάττειν τινὰς ἀλλήλοις.
inimici in gratiam reconciliabantur,
εἰς ἑχθροὺς ἀλλήλοις διαλλάττοντο, ἀπο-
καθίσταντο εἰς ὁμόνοιαν.

rē-concinnō, ēre, alqd, πάλιν συναρ-
μίζω τι, ἀναρθῶ, ἀνασκευάζω τι.

rēconditus, a, um, (μυχ. τοῦ recon-
do) ἀποκεκρυμμένος, ἀποκρυφός, ἀπο-
κείμενος. μεταφ. r. sententia, βαθεῖα,
βαθύνους γνώμη. verba, ἀποκείμενα,
ἀθήνη εἶπε σπάνια ῥήματα. homo na-
tura recondita, κρυφίνους ἄνθρωπος.
recondita templi, τὰ ἄδυστα.

rē-condo, ndidi, nditum, ēre, alqd,
ἀποτίθημι, κατατίθημι, θησαυρίζω,
ἀποταμιεύομαι τι. 2) ἀποτίθημι, ἀπο-
κρύπτω, κατακρύπτω, κρύπτω τι. so
r. ἀποκρύπτεσθαι, κρύπτεσθαι. ποιητ.
gladium lateri, ἐλαύνειν τὸ ξίφος εἰς
τὴν πλευράν. alqd, καταπίνειν τι.

rē-cōquo, oxi, oclum, ēre, alqd,
πάλιν ὀπτῶ, πάλιν ἐψώ τι, ἀνεψῶ,
ἀναπίπτω τι. recocitus, δις ἐς ἄνω. 2)
ἀναγωνεύω, μεταχαλκεύω τι, recoc-
itus, ὡς περὶ διὰ καθύψθεως νέος
γενόμενος, νεῆζων, νεανιτυόμενος.

recondālīo, ōnis, θ. ἀνάμνησις,
τὸ ἀναμνησθῆναι (τῶν παρεληλυ-
θῶτων μάλιστα), μνήμη.

rē-cordor, atus, ari, (re-cor) alqd,
ἀναμνησκόμεαι, μίμνημι τίνας. σπ.
alcjs rei ἢ de alia re, ἀναμνησ-
σέσθαι, μνησθῆναι τι, περὶ τίνος,
περὶ τι. recordor, quid factum sit,
ἀναμνησκόμεαι, τί γέγονε. recor-
abantur, eadem se progressos esse,
ἀναμνησκόντο, ὅτι ταῦτά ἐπαθεν.
2) ἀναλογίζομαι τι.

rē-creo, atī, atum, are, alqd, ἀνα-
γεννώ, ἀνασκευάζω τι, πάλιν ἢ αὐθις
γεννώ τι. 2) συνήθ. ἀναρβώννυμι, ἀνα-
λαμβάνω, ἀναψύχω, ἀναζωπυρῶ τινα

(ΜΕΡΟΣ Β').

ἢ τι. creator, ἀναρβώννυμαι, ἀνα-
ζωπυροῦμαι, ἀναλαμβάνω. recrea-
tus ex vulnere, ἀναρβώσθεαις, ἀναλα-
βὼν ἐκ τοῦ τραύματος. so r. ex il-
lustre, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν, ἀναψύ-
χεσθαι ἐκ τοῦ φόβου. [ἀντηχῶ.

*rē-crebro, are, (σπ.) ἀντιπαταγῶ,
rē-cresco, enī, etum, ēre, (σπ.)
πάλιν αὐξομαι, πάλιν ἀναρβόμαι.

rē-crūdesco, dui, ēre, ἐπὶ τραυμα-
των' ἐλκοποιῶμαι, πάλιν ἐλκούμαι.
μεταφ. πάλιν ἐξανθῶ, ἀνανεοῦμαι.

rectiā, ἐπὶ ῥ. (ἀφ. θ. ἐν. τοῦ rectus,
ὁπὸν. νῖα) εὐθύ, ἀπ' εὐθείας, κατ' εὐ-
θείαν, ὁρθήν. rectiā ad alqm, εὐθὺ τινός.

recte, ἐπὶ ῥ. μ. σ. κ. ὅπ. (rectus)
ὁρθῶς. vitem recte deligare, τὴν αἰμ-
πελον ὁρθῶς εἶτε ὁρθὴν ἀναδεῖν. r.

currens, ὁρθῶς εἶτε ὁρθὸς τρίχων. 2)
ὁρθῶς, καλῶς, εὖ, προσηκόντως, πρε-
πόντως. r. facere, ὁρθῶς, εὖ, καλῶς
πράττειν. r. dicere, ὁρθῶς λέγειν.

non r. iudicas, οὐκ ὁρθῶς κρίνεις. r.
me admonuisti, ὁρθῶς μὲ ἀνέμνησας.
si r. ambulavi, εἰ προκίντως (καλῶς)

εἰσῆδισεν. r. valere, αὖ, καλῶς ἔχειν.
non recte dicere alicui, κακῶς λέγειν
τινά. r. ferax, πάνυ εὐφορὸς. salus
sum recte, πάνυ καλῶς ἔχω. — ἐν

παρατηρητικαῖς ἀποκρίσεσι· καλῶς
ἔχει, πάνυ καλῶς, ἀμείλει καλῶς,
καλλίστα. [κτισ-

rectio, ōnis, θ. (rego) [σπ.] διοί-
rector, aris, ā. (rego) εὐθυντής,
εὐθύνων. navis, ὁ εὐθυντὴρ νεώς, εὐ-

θύνων ναῦν, κυβερνήτης. oīus, ὁ εὐθύ-
νων τὸν ἵππον ἢ τὸ ἄρμα, ὁ ἵππευς
ἢ ἡνίοχος. boum, ὁ εὐθύνων τοὺς
βόας, ὁ βουλός. civitatis, ὁ διοικη-
τὴς πολιτείας. provinciae, ἀπερχός.
exercitus, ὁ στρατηγός. juvenis, ὁ
παιδαγωγός.

rectus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ. (rego)
εὐθύς, εὐθυτενής, ὁρθός. recta via, ἡ
εὐθεῖα εἶτε ἡ ῥὴ ἰδός. recti oculi,

29

ερεθίζονται εἰς τὸ εὐθύ βλέποντες. *recis oculis intueri* αἰσθ. ὁρθοῖς ὁμοῖαι προσεῖδεν τι. *r. linea*, ἡ εὐθεία γραμμὴ. *r. acies*, ἡ ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθείαν ἐκτεταμένη παράταξις. *iter agit in rectum*, ἡ ὁδὸς εἰς εὐθύ ἀγεί. 2) ὁρθός, ὁρθός ἱστοκῶς. *tupes rectus*, πέτραι ὁρθαί, ἀπότομοι. *caput r.*, ἡ ῥῆ (ὁρθομένη, ὁρθωθεῖσα) κεφαλή. *angulus r.*, ὁρθὴ γωνία. 3) ματὰ. ὁρθός, δικαίος, προσήκων, πρέπων, καλός. *r. consilium*, ὁρθὴ βουλή. *r. ordo*, ἡ ὁρθὴ τάξις, ὁρθῶς ἔχουσα τάξις. *pugna r.*, τελεία, δικαία μάχη. *recta coena*, δεῖπνον καλῶς παρεσκευασμένον. *honestum et rectum*, τὸ καλὸν καὶ ὁρθόν. *-rectum*, ἰ, οὐ, τὸ κατέβρωμα. *cugno dignoscere rectum*, διακρίναι τὸ τε καρπύλον καὶ τὸ ὁρθόν. *firmus et rectus*, εὐσταθής καὶ ὁρθός εἴτε ἀτάρακτος. *vir r. et sapientius*, ἀνὴρ εὐθύς (εὐδόφρων) καὶ ἀγνός.

re-cubo, *are*, ἀνακέκλιμαι, ὑπτιος κατακλίμαι, ὑπτιος κατάνημαι. *recubans*, ὑπτιος κατακλιθεὶς, ὑπτιος κατακείμενος.

recultus, *a*, *um*, ἴδ. *reculo*.

recumbo, *cubui*, *cubillum*, ἔρε, (*recubo*) ἀνακλίνομαι, ὑπτιος κατακλίνομαι. *lectulo*, ἐν κλινῇ. *in herba*, ἐπὶ τῆς πόας. *caurus recumbit*, ὁ ταῦρος κατακλίνεται, δικάζει. 2) κατακλίνομαι (ἐπὶ δεῖπνον). 3) ἀναπίπτω, καταπίπτω, καταφέρωμαι.

recupērātio, *ōnis*, *ū*. (*recupero*) [*σπ.*] ἀνάληψις, ἀνάκτησις, ἀνακομιδὴ.

recupērātor, *ōris*, *a*. (*recupero*) ὁ ἀνακτώμενος ἢ ἀνακτησάμενός τι. 2) ἐν τῷ πλ. εἶδος δικαστῶν ἢ διαιτητῶν, οἱ τὰς περὶ ἀμφισβητηρίων κτημάτων ἢ χρημάτων δίκας ἰδικοῦν.

recupērātorius, *a*, *um*, τῶν διαιτητῶν. *περὶ. recuperator*.

recupero, *avi*, *atum*, *are*, (*recipio*)

αἰσθ. ἀναλαμβάνω, ἀνασώζω, ἀνασώζομαι, ἀνακτῶμαι, ἀνακομίζομαι, πάλιν λαμβάνω, πάλιν κτῶμαι τι. *rū-cūro*, *avi*, *atum*, *are*, αἰσθ. [*σπ.*] ἀναψύχω, ἀναβρῶννυμι, θεραπεύω τι. *rū-curgo*, *curgi*, *cursum*, ἔρε, ἀνατρέχω, ἐπανατρέχω, ὀπίσω τρέχω εἴτε θέω. 2) ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέφομαι, 3) ἐφ' ὕδατος ἀναβρῶω, παλιβρῶω, ὀπίσω βρῶω. 4) προστρέχω, κατατρέχω. *rū-curso*, *are*, (ἐπιτ. τοῦ *recurgo*) ἀνατρέχω, ἐπανατρέχω, παλιβρῶω, ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέφομαι.

rū-cursus, *us*, *a*. ἀναδρομή, παλιβρόμησις, ἀναπόδισις, ἐπᾶνδρος.

rū-cugno, *are*, αἰσθ. ἀνακᾶμπω τι. *rū-cugno*, *a*, *um*, ἀνάκυστος, ἐπικυστος, ἐπικαμπής.

recūsatio, *ōnis*, *ū*. ἀνάνευσις, ἀπέρησις. 2) ἐνστάσις.

recūso, *avi*, *atum*, *are*, (*re-causo*) ἀποτρέψομαι, ἀπονεύω, ἀνανεύω, ἀπαρνεύομαι, οὐ δέχομαι τι. *nullum periculum*, οὐδὲνα κίνδυνον ἀνανεύειν, ἀποτρέψομαι. *laborem*, ἀπονεύειν, ψεύγειν τὴν πόνον, οὐ δεχέσθαι τὸ ἔργον. αἰσθ. αἰσθ. ἀνανεύειν τὸν τι *stipendium*, τὴν μισθὸν δέυναι. *perque mori recusat*, οὐτ' ἀπαρνεῖται ἀποθανεῖν, οὐκ ἀνανεύει τὸν θάνατον. *recusat parere*, οὐκ ἐθέλει ὑπακούειν. *sententiam ne diceret, recusavit*, γνώμην ἀποτρέφασθαι οὐκ ἐθέλησεν. *non recusat*, quia εἴτε quominus contendat, οὐκ ἀπαρνεύεται μάχεσθαι. 2) ἐν τῇ νομικῇ ἐνίσταται, ἐνστάσιν ποιῶμαι.

recusus, *a*, *um*, ἴδ. *recutio*.

recutio, *ussi*, *ussum*, ἔρε, (*re-quatia*) αἰσθ. ἢ αἰσθ. ἀνασείω τινα ἢ τι. *rūd* ἐν συνθέσει, ἴδ. *ro*.

rēda εἴτε *rēda* (οὐχ. *rheda*), *ae*, *ū*. (λ. Γαλλικὴ) εἶδος τετρακύκλου ὀχηματός, ἀπήνη, ἀρμάμας. *redactus*, *a*, *um*, ἴδ. *coligo*.

+red-ambulo, are, επανέρχεται.
+red-amo, are, αντρω, αντιπρω.
red-arguo, ui, utum, ere, alqm
alqd, απειλεγχο, διελεγχο, εξα-
λεγχο, εξαγχο τινά ή τι, ανασκευά-
ζω, ανατρέπω τι.

+redāreus (είτε red cōgi rhed.),
ā, ā. (reda) ē ἀματηλάτης. Κικ.

+red-auspiro, are, κωμ. αγαθη
τοχη επανερχομαι. Πλ.

redditus, a, um, ἴδ. reddo.

red do, idi, itum (μέλλων red-
dibit, reddibitur. Πλ.), ēre, alqd alcuī,

ἀποδίδωμι τινί τι. reddo, quō acce-
pi, ἀποδίδωμι, εἰ ἔλαβον. r. argen-
tium, ἀποδίδωμι, ἀποτίνω τὸ ἀργύ-
ριον. captivos, τοὺς αἰχμαλώτους.

beneficiū do ei r., εὐεργετῶ καὶ
ἀντεεργετῶ gratiam alcuī r., χάριν

τινί ἀποδίδωμι. pretium pro bene-
ficiis, ἀποδοῦναι τὸν μισθὸν ἀντὶ τῶν

εὐεργεσιῶν. servus mihi abs te opi-
stolam reddidit, quam tu dederas, εἰ

δούλος ἀποδοκέ μοι τὴν ἐπιστολήν,
ἣν (αὐτῷ) ἔδωκας. alqm terrae r.,

τῇ γῇ τινα ἀποδίδωμι. debitum pa-
triae r., τὸ χρέος τῇ πατρὶσι ἀποδι-
δομαι, ἀποδιδέσχω, ἀποτίωμι, ἐκπνέω,

σε convivio, επανέρχασθαι εἰς τὸ συμ-
πίσιον. vota illis, εὐχὰς τοῖς θεοῖς

ἀποδιδναί. 2) δίδωμι τι. ius, δι-
καδοῦσθαι, δικάζειν. iudiciū, ἀρε-
τεῖν τὴν τῆς δικῆς ἡμέραν. peccatis

remissam, τοῖς ἁμαρτήμασι συγγνώμην
ἔχειν. 3) ἀκέρω, ἐκβάλλω τι. fructu-

rum, ἀποδιδναί, ἀνίγειν, φέρειν
κάρπιν. sanguinem, πύειν αἷμα. ca-

stolam partu, τίχτειν σκύμον. flammam,
ἐγείρειν φλόγα. vocem, ἀφρίζειν,

πρὸς τινά, ἀναφρονεῖν. 4) re-
pono ή alqd, ἀποκρίνομαι τι. 5)

αὐτοεργονεω, ἐργονεω, μεταγράφεω
τι. Latine, Ρωμαῖστί. verbum verbo

είτε verbum pro verbo, αὐτολεξεί. 6)

ἀργηομαι, διηγομαι, διεξέρχομαι,

λέγω τι. 7) ἔμοιρος εἶτε ἑμπερὶς τινί

εἶμαι. μετῴμαι τινα. hic vultus tuos

reddidit, εὐτοὺς ἔμοιρός σοι ἐστὶ τὸ πρόσω-
πον. vultus reddidit, τοὺς παλαίους

μυμείται, ἀπεικάζει. odorem croci,
παρεμυμναιεῖς ἰσμήν κρόκου. 8) παρέ-

χω, ἀποδείκνυμι, ποιῶ. loca iusta,
τοὺς τοποὺς ἀφραγχοῦ παρέχειν. alqm

mansuetum, ἀποδείκνυναι, πειθεῖν τινα
χειρὶ ὄνη. alqd effectum, ἀποτελεῖν

τι. alqm miseritum, καθιστάναι,
ποιεῖν τινα ἐθλιώτατον.

redemptio, ōnis, ō. (redimo) ἐξώ-
νησις, ἀπολύτρωσις, λυτρώσις. ca-

ptivorum, τῶν αἰχμαλώτων. 2) δεκα-
σμός (τὸ τοὺς δικαστοὺς ὠνεῖσθαι). 3)

ὠνή δημοσίων, ἐργολαβία, ἐργωνία.
+redemptio, are, (καμ. τοῦ redimo)

alqm, ἐξωνοῦμαι, εξαγοράζω, ἀπολυ-
τροῦμαι, λυτροῦμαι τινα. Tax.

redemptor, ōris, ā. (redimo) ἐργο-
λήπτης, ἐργολάβος, ἐργώνης. ē των

δημοσίων ὠνητής.
+redemptura, ae, ō. ἐργολαβία,

τῶν δημοσίων ἐκδosisων ὠνή. Aicē.
redemptus, a, um, ἴδ. redimo.

red-uo, ii, itum, ito, επανέμαι, επαν-
έρχομαι, επαναχωρῶ, πάλιν ἀνέρ-

χομαι. ἐπιστρέφομαι, ὑποστρέφομαι.
a foro domum, ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς οἴ-

κδοῖς επανελθεῖν. exsilio in patriam,
ἐκ τῆς φυγῆς εἰς τὴν πατρίδα κατέρ-

χεσθαι, ἀνασώζεσθαι. Romam, ἀνα-
χωρεῖν πάλιν εἰς Ῥώμην, ἐπὶ Ῥώμην.

in pristinum statum r., ἀποκαθίστα-
μαι εἰς τὴν ἀρχαίαν κατάστασιν, ἀνα-

λαμβάνω τὴν προτέραν κατάστασιν.
cum alqm in gratiam r., διαλλάττο-

μαι πρὸς τινα. ad se r., ἐν αὐτῷ
γενέσθαι, αὐτὸν ἀναλαμβάνειν, ἵνα

καὶ πάλιν επανέρχῃ εἰς τὴν ἀφ-
χισίαν ἤθη. ad prima, ad propositum

r., ἐπὶ τὰ πρῶτα, ἐπὶ τὴν ὁπίσθαιον
(πάλιν) επανέρχομαι, επαναχωρῶ (τῷ

ἐπὶ τὸν λόγον. 2) προσέρχομαι. pecunia redit alicui ex pocore, ἀργύριον προσέρχεται εἴτε γίνεται τινα ἐκ τῶν προδῶτων. pecunia publica, quae ex metallis redibat, τὰ δημόσια χρήματα τὰ ἐκ τῶν μετάλλων προσέρχοντα εἴτε γιγνόμενα. bona ad me redeunt, τὰ κτήματα πίπτει μοι, λαμβάνω τὰ κτήματα. 3) περιίσταμαι, περιέρχομαι, καταντῶ, ἔρχομαι. tegnum redit, ἡ ἀρχὴ περιέρχεται εἰς τινα. in eum locum res rediit, εἰς τοῦτο περιέστηκε, περιῆλθε, κατήντησε τὰ πράγματα. ad manus redire, εἰς χεῖρας ἔλθειν.

redhibeo, vi, ūtum, ēre, (red-habeo) alqd, ἀποδίδωμι τι. 2) κατ' ἐξοχὴν ἀνάγωγὴν ποιοῦμαι τινας, ἀνάγω τι εἰς τὸν πρατῆρα. servum ob vitium, δούλον διὰ κακίαν τινα. 3) δέχομαι τὴν ἀγωγὴν τινας. dixit (venditor) se redhibere, εἶπεν (ὁ πρατὴρ), ὅτι ἔξισαι ἀνάγωγὴν ποιεῖσθαι.

redī ēν συνθέσει, ἴδ. re.

redigo, ēgi, actum, ēre, (red-ago) alqd, ἐπανάγω, ἐπαναφέρω τινα ἢ τι. hoves in locum, ἐπανάγειν, ὅπισω ἐλπίσειν τοὺς βόας εἰς τόπον. hostes in castra, ἀπελαύνειν τοὺς πολεμίους, εἰς τὸ στρατόπεδον. aliquos in gratiam, διαλλάττειν τινας πρὸς ἀλλήλους. in memoriam, ἀναμνησθῆναι. 2) πράττω, πράττομαι τι. pecuniam, ἀργύριον. quod inde relictum est, τὰ ἐκ τούτων γινόμενα χρήματα. pecuniam in publicum r. ἀργύριον εἰσφέρειν εἰς τὸ ταμίον. 3) ἄγω, φέρω, καθίστημι. aliqui in servitutem, ἀγειν, καθιστάναι τινα εἰς δουλείαν, καταδουλοῦν τινα. civitatem in suam potestatem, τὴν πολιτείαν ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαι. civitatem in ditionem εἴτε sub imperium populi Romani, ὑποτάττειν τὴν πολιτείαν τοῖς Ῥωμαίοις. auctiores in ordinem εἴτε numerum,

κατατάττειν συγγραφῆς εἰς τοὺς κανόνας, εἰς τὸν τῶν δοκίμων ἀριθμὸν. 4) συνάγω, συστέλλω, ἐλαττω. libros, octo ad sex, τὰ ὀκτὼ εἰς ἕξ βιβλία συνάγειν, αἰσιν ad inopiam, εἰς πείναν καθιστάναι τινα. familia ad paucos redigitur, ὁ οἶκος εἰς ὀλίγους συστέλλεται. res ad nihilum redigitur, τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ μηδὲν καταντῇ εἴτε περιίσταται.

redimiculum, i, ō (redimio) ἀνδρέσμων, ταυρία, διαδήματα, σιδήριον. 2) μεταρ. ὁ δεσμός.

redimio, īvi κ. īi, ūtum, īre, (redimibat = redimicbat, Οὐίργ.) αἰσιν ἢ alqd αἰσιν re, ἀναδίδω, στέρω, στεφανῶ τινα τινα. domum corollis, τὴν οἰκίαν στεφανοῖς. caput (sibi) corona, στεφανοῦσθαι. στεφανῶ, ἀναδεῖσθαι τὴν κεφαλὴν στεφάνῳ. ποιητ. redimiculus mihi capillos, διαδεδεμένους μετὰ τὴν κεφαλὴν. 2) στέρω, περι-αίρω, περιλαμβάνω τι τινα.

redimulus, a, um, ἴδ. redimio.

redimo, ēmi, emptum, ēre, (red-emo) alqd, ἀντωναύμαι, ἀνταγοράζω τι (ἀντί τινας ἄλλο τι ὠνεύμαι). 2) πάλιν ὠνεύμαι, ὅπισω ὠνεύμαι τι. 3) συνήθως. αἰσιν, ἐξωνεύμαι, εξαγοράζω, ἀπολυρεύμαι, λυτρεύμαι, λυτρω ἀπολύομαι τινα. captivos ab hoste, τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ τῶν πολεμίων. aliqui pecuniā e servitute, χρημάτων ἀπολύεσθαι τινα τῆς δουλείας. servum, ὠνεῖσθαι δούλον ἐπ' ἐλευθερίᾳ. aliqui suo sanguine abACHERONTE, τοῦ Ἰδίου αἱμάτος (τοῦ θανάτου) πρῆσθαι τινα πρὸς τοῦ ἄδου. pecunia se iudiciis redimit, χρήματα δούς τοῖς δικασταῖς ἀπολύεται τῆς δίκης. se a cane, ἀπλλάττεσθαι τοῦ κυνός. assiduo labore ignominiam, συναχθεῖ πόνῳ ἀπλλάττεσθαι τῆς ἀτιμίας, ἀπολύεσθαι τὴν ἀτιμίαν. pecuniā flagitium, χρημάτων ἀπολύ-

σθαι τὸ ἀντισούργημα. *culpat*, ἀπο-
λύεσθαι τὴν αἰτίαν. 4) ἐργολάβω, ἀναυ-
μαι, πρίασθαι τι. κατ' ἐξοχὴν ἐργο-
λαβεῖν, ἀντισθαι δημόσιον ἔργον, τέλη
κτλ. εἴτε ἀγοράζειν δημοσίαις ἐκδόσεσι,
ὠνεῖσθαι (πρίασθαι), μισθοῦσθαι τὸ
δημόσιον. 5) *litet*, ἐπὶ μισθῷ ἀναδέ-
χεται δικὴν ἑτέρου τινός. 6) ἀπολαμ-
βάνω, λαμβάνω, κτῶμαι τι.

red-integro, *avi*, *aium*, *are*, *alqd*,
ἀνακατασκευάζω, ἀνανεῶ, ἀποκαθίστημι. 2)
ἀναλαμβάνω, ἀναυόχω, ἀναρβάνωνμι,
ἀναζωπυρῶ τινα ἢ τι.

+ *red-ispicor*, *sci*, (*red-aspicor*) *alqd*,
πάλιν ἀνακτῶμαι, ἀναλαμβάνω τι. Πλ.
reditio, *ōis*, *ū* (*redeo*) ἐπ' ἀνοδος,
ἀνακομιδῇ. *r. domum*, ὁ εἰκαδὲ δόξ:
εἴτε ἐπ' ἀνοδος. ἐπὶ φυγάδων ἢ κἀνοδος.
reditus, *us*, *ā*. (*redeo*) ἐπ' ἀνοδος,
ἐπ' ἀνέλευσις, ἀνακομιδῇ, ἀπαναχωρη-
σις, ἀπονόστησις. *reditus in civitatem*,
ἡ κἀνοδος, καταγωγὴ. *in gratiam cum*
aliquo, ἡ πρὸς τινα διαλλαγὴ. *r. ad*
rem, *ad propositum*, τὸ ἐπὶ τὴν ὑπό-
θεσιν ἐπανέρχεσθαι. 2) πρόσδοσις, τὰ
προσερχόμενα χρήματα. *reditus*, πλ.
αἱ πρόσδοσις, τὰ προσόντα.

red-vivus, *a, um*, (*redi-vivus*) μεταρ.
παλιγκαιστος, δευτερογενής.

red-oleo, *lui*, *ere*, ἀπόζω, ὀζω. *alqd*,
aliqua re, ἀπόζω τινός, ὀζω τινός ἢ τι.
vinum, *unguenta*, ἀπόζειν, ὀζειν οἶνον,
ἀλειφῶν. μεταρ. *oratio redolens an-*
tiquitatem, λόγος ἀρχαιότητος ὀζων.

+ *red-olimus*, *a, um*, πάλιν κατα-
δαμνέμεν, πάλιν καταπολευνθεῖς. Κικ.

Reddūes (*Rhed.*), *nam*, *ā*. Ῥήδο-
ναι, εἶναι τῆς Κελτικῆς Γαλλίας, ἐν
τῇ χώρᾳ εἶναι τανῶν ἡ πόλις Rennes.

re-dōno, *avi*, *aium*, *are*, *aliquid*,
πάλιν δωροῦμαι τινά τι. 2) *iras al-*
cui, χαρίζομαι τὴν ὀργὴν τινι, χαρι-
ζόμενός τινι παύομαι τῆς ὀργῆς.

+ *re-dormio*, *ire*, (σπ.) πάλιν κα-
θεύδω, ἀνακοιμῶμαι.

re-dūco, *xi*, *ciumi*, *ere*, (ῥεῦθ' ἐπὶ
reddūco ἢ *redūco*) *aliquid* ἢ *alqd*, ἐπα-
νάγω, ἐπαναφέρω, ἀνακαμίζω, ἀνάγω
τινὰ ἢ τι. *exercitum e loco in ca-*
stra, ἀπάγειν τὸ στρατεύμα ἐκ τοῦ
τόπου εἰς τὸ στρατοπέδον. *aliquid de*
erit *ab exilio*, ἐπανάγειν, ἀνασῶζειν,
κατάγειν τινά. *regem*, ἀποκαθιστά-
ναι βασιλεῖα εἰς τὴν ἀρχὴν. *aliquid in*
gratiam cum aliquo, διαλλάττειν τινά
πρὸς τινα. σπ. εὐδ. ἐπ' ἀνάγειν, ἀπά-
γειν, ἀναχωρεῖν, ἐπανέρχεσθαι. 2)
παραπέμπω, προπέμπω τινά οἴκαδε.
3) ἄγω, φέρω, καθίστημι. *corpus ad*
maciem, συνάγειν τὸ σῶμα εἰς ἰσχνό-
τητα. *aliquid in formam*, εἰς μορφὴν
ἀγειν τι, μορφὴν τινι διδόναι.

+ *re-ductio*, *ōis*, *ū*. ἐπαναγωγὴ,
ἀποκατάστασις. Κικ. [γω. Δύρ. Βικτ.]

+ *re-ducto*, *are*, ἐπανάγω, ἀπά-
re ductor, *ōis*, *ā*. [σπ.] ὁ ἐπανά-
γων, ἐπαναγωγός, ἐπαναγωγός.

reductus, *a, um*, *ū*. ο. (μτγ. τοῦ
reduco) ἀνακαχωρηκώς, ἀποκικρυμ-
μένος, πόρρω κείμενος, μόλις. παρὰ
τοῖς φιλοσόφοις: *reducta*, τὰ ἀπο-
προηγμένα. πρδ. *rejectanea*.

red-uncus, *a, um*, ἀνάκυστος, εἰς
τοῦτόπω χαμφής. 2) καμπύλιος, γαμ-
φός, γυρπός.

+ *redundanter*, ἐπιβ. (*redundans*)
[σπ.] περισσῶς, ἀφθόνως. [ῥθονια. Κικ.]

+ *redundantia*, *a, ū*. περισσότης, ἀ-
red-undo, *avi*, *aium*, *are*, ὁπερ ἐκχέ-
ται, ὑπερπλάζω, πλημμυρῶ. ποιητ.
aqua redundata = *redundans*, τὸ
ὑπερπλάζον ὕδωρ. *locus sanguine*
redundat, ὁ τόπος αἵματι εἶσι. 2) με-
ταρ. πλεονάζω, περισσούω. *orator*
redundat, ὁ ῥήτωρ πλεονάζει, περισ-
σολογεῖ. *aliquid redundat de quibusdam*
τοῦ κέρδους περισσούει τι. *infamia*
redundat ad amicos, ὁ φίλος μετέ-
χουσι τῆς ἀτιμίας. *gloria uno ad*
me pars aliqua redundat, τῆς εἰς

δόςης μέρος τι μεταλαμβάνω. 3) πλεονάζω, εὐπορώ aliquid re, τινός, ἀρτέονον ἔχω τι.

[συγλ.] reduvia, α, θ. παρωνυχία, παρωνυχία, ὕψος, (reduco) 1) ἐνέργ. [σπ.] ἐπανήγων, ἀνακουίζω, ἀνασώζω, συνηθίζω. *Jupiter Redux, ὁ σωτὴρ Ζεὺς. 2) παθ. ἐπανελθών, ἐπανών, κατελθών, ἀνασωθείς, παλίνστος. aliquid facio reducere in patriam, ἀνασώζω, κατὰ γω τινά. in libertatem, ἀποκαθιστάμι τινά εἰς ἐλευθερίαν. †refectio, ōnis, θ. ἐπισκευή, ἐπανόρθωσις. 2) μεταρ-ῆ ἀνάληψις, ἀνάθυσις. reflector, ōnis, ἀ. (reficio) [σπ.] ἐπισκευαστής. Σουήτ.

refectus, a, um, ἴδ. reficio. refello, ellī, ēre, (re-fallo) aliquid ἢ aliquid, ἀπελέγχω, διελέγχω, ἐλέγχω τινά ἢ τι, ἀνασκαυάζω, ἀντρίπω τι. refectio, rsi, rium, īre, (re-fectio) aliquid ἢ aliquid aliquid re, σάτιω, ἀναπίμπλημι, μετρώ, πληρῶ τινά ἢ τί τινος. libros fabulis refert, τὰ βιβλία μύθων ἐνέπλησεν.

re-fectio, īre, aliquid, ἀντιτυπῶ, ἀντιπαίω, ἀντιτύπω τινά. *referiri, ἀνταυγάειν, ἀντιχεῖν.

re fero, tūli, lātum, ferre, aliquid ἢ aliquid, ἐπαναφέρω, ἐπανέγω, ἀνακουίζω, ὀπίσω φέρω τινά ἢ τι. r. domum haec, οἰκαδε ταῦτα ἀνακομίζω, ὀπίσω φέρω. mecum aurum, λαβὼν τὸν χρυσὸν ἐπανέρχομαι. pro dem r., φέρω τὸν πόδα ὀπίσω, ἐπαναχωρῶ. exercitus pedem refert, ὁ στρατός ἀναποδίζει, ἐπαναχωρεῖ, ἀναχωρεῖ, ὀπίσω χωρεῖ. vulneratos in locum tutum r., τοὺς τραυματίας εἰς ἀσφαλῆ τόπον ἀνακομίζω. paves, κατὰ γω τὰς ναῦς. proelio decus r., ἐκ τῆς μάχης δόλον κομίζομαι, ἀποκομίζομαι. animum ad studio, ἱεσπομαι πάλιν ἐπὶ τὴν σπουδὴν. Echo vocem refert, ἡ Ἥχῳ τὴν φωνὴν ἀπο-

δίδωσιν, ἀντιχεῖ. r. oculos ad aliquid, ἀνατρέπω, ἐπιστρέφω τοὺς ὀφθαλμούς πρὸς τινά. legati haec ad suos referunt, οἱ πρέσβεις ταῦτα ἀπαγγέλλουσιν ὀπίσω, ἀναγγέλλουσιν πρὸς τοὺς οἰκείους. r. antiquum morem, εἰσάγω πάλιν, ἀνασώζω τὸ ἀρχαῖον ἔθος. fabulam iterum r., τὴν κωμωδίαν αὖθις εἰς τὸ θέατρον εἰσάγω. argentum alicui r., τὸ ἀργύριον τινι ἀνακομίζω, ἀποδίδωμι. r. gratiam alicui, χάριν τινι φέρω εἴτε ἀποδίδωμι. pacem gratiam alicui, εὐμεθεσθαί τινι ταῖς ἰσικίαι χάρισι. — se r., ἀναποδίζειν, ἐπανέρχεσθαι, ἐπανέειναι, ἐπαναχωρεῖν. sol se refert, ὁ ἥλιος, παλινδίδωκε, ὀπίσω φέρεται. eo, unde egressus est, refert ac oratio,θεν ἐ λόγος, ἐξῆδη (παρεξῆδη), ἐπὶ ταῦτα ἐπανέρχεται, ἐπαναχωρεῖ, πάλιν ἐπανεῖσιν. 2) εὐμεθεσμαι, ἀντιλέγω, ἀποκρίνομαι. 3) aliquid, ἐμπερόμαι τινι, παρὰ μέρους, ἴσος, ἕμοιός τινι εἶμι. mores vultusque patris refert, τοὺς τρόπους καὶ τὰ πρόσωπον τοῦ πατρὸς ἐμπερέται, ἐμπερὴς ἐστὶ. Burri similitudine vultusque Suevos referant, οἱ Ἡρόδοτος τὴν τε φωνὴν καὶ τὸ εἶδος τοῖς Σούθους ἐμπερεῖς εἰσιν. 4) aliquid, ἀναφέρω, διηγούμαι, λέγω, καταλέγω τι. 5) aliquid mente καὶ ἀπλῶς r. (Οἶ.), ἀναφέρω τι εἰς τὴν μνήμην, ἀναμνησκόμεθαί τινος. 6) ad aliquid de aliquid re, ἐνίστημι, aliquid, ἀναφέρω τι πρὸς τινά, ἀνάγω τι εἰς τινά. ad senatum de re, ἀναφέρω τι, ἀναφέρω τινος ποιεσθαι πρὸς τὴν σύγκλητον. de rebus obscuris ad Apollinem, περὶ ἀδήλων πραγμάτων πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἀναφέρω, τὸν Ἀπόλλωνα ἐπερωτῶ. r. ad populum, πάλιν τοῦ δήμου ἀναφέρω. 7) aliquid ad aliquid, ἀναφέρω, ἐπαναφέρω τι εἰς τι. ad voluptatem omnia, ἀπαντα ἀναφέρειν εἰς τὴν ἡδονήν. αἱ

ἀποδείκναι εἰς τὴν ἡδονήν. 8) ἀναγράφω, ἀπογράφω, ἐγγράφω, καταγράφω. nomen in tabulas, ἐγγράφειν ὄνομα εἰς τοὺς πίνακας, ἀναγράφειν εἰς τὰς ἀναγραφάς. epistolas alejs in volumina, κατατάττειν τὰς ἐπιστολάς τινας εἰς τὰ βιβλία. aliqui in numerum deorum, ἀνάγειν τινὰ εἰς τοὺς θεοὺς, τιθέναι τινὰ ἐν τοῖς θεοῖς. r. acceptum, καταγράφω, καταχωρίζω τὸ λῆμμα.

refert, tulit, ferre, (ἐκ τοῦ rei fert εἴτε rē fert) διαφέρει. hec mea (τοῦ εἰς) refert, τοῦτο διαφέρει μοι (σοι κτλ.). tua nihil refert, οὐδὲν σοι διαφέρει. quid hoc mea refert? τί διαφέρει μοι τοῦτο? τί μοι προσήκει; τί τοῦτο πρὸς ἐμέ; τί μέλει μοι τούτου; magni εἴτε multum refert, μέγα διαφέρει. quid memimisse id refert? τί διαφέρει τούτου μεμνησθαι; alqd quod refert scire, 2, τι προύργου ἐπὶ γινώσκει. quid refert, qua moratione cogatis? τί διαφέρει ὅτω τρώπω με ἀναγκάζετε; quid refert, utrum voluerim fieri, an gaudeam factum? τί διαφέρει, εἴτε ἐβουλήθη γένεσθαι, εἴτε χαίρω, ὅτι ἐγένετο; τί διαφέρει, βουληθῆναι με ἢ χαίρειν, κτλ. refert ad fructus, quemadmodum etc., διαφέρει εἰς τοὺς καρπούς, πῶς κτλ. illorum magis quam sua refert, ἐκείνοις πλείον (μειζόν τι) διαφέρει ἢ αὐτοῖς plurimum refert compositionis, quae quibus anteponas, πλείστον διαφέρει (ποιεῖ) εἰς τὴν σύνθεσιν τὸ τίνα τίσαν ἀντιτιθέναι. Solum refert ad me, refert viventi (det.), σπ. = refert mea, refert viventi.

refertus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ. (μτχ. τῷ refertio) aliqua re (σπ. alqd), alejs κ. σπ. de re, σεσχημένως, ἀναπλεως, μεστός, γέμων τινος, villa ornamentalis referta, ἐπαυλὶς κοσμημάτων πλήρης, vita bonis referta, βίος ἐγα-

θῶν γέμων εἴτε μεστός, domus erat aleatoribus referta, ἡ οἰκία καθευτῶν ἐγεμένῃ refertum esse huiusmodi, πλήρη εἶναι ἀνθρωπίνῃ — ἀπολ. r. domus, οἶκος πλήρης, πλούσιος. r. uger, πλήρης (καπνίου) ἀγρός.

+rē-ferreo, ēre, ὑπερζέω, ὑπερ-εράζω. κικ. [ἴσω. κικ.

+rē-fervesco, ēre, ἀναβράζω, ἀνα-reficio, fēcī, fectum, ēre, (rē-facio) alqd, πάλιν εἴτε αὐθις ποιεῖν, ἐργάζεσθαι; κατασκευάζω τι, ἀγῆα, καὶνὰ ὄπλα κατασκευάζειν. alqm consulem, praetorem etc, αὐθις ποιεῖν (ἀποδεικνύναι, αἰρεῖσθαι) τινα ὑπατόν, στρατηγόν, κτλ. 2) ἀνασκευάζω πάλιν, ἀνορθῶ, ἐπισκευάζω, ἀνανεῶ, ἀνακαθίζω τι, moros pecunia sua, ἀνορθοῦν, ἀνατεκίρειν τὰ πείχη ἐκ τῶν ἰδίων. pontem, ἐπισκευάζειν τὴν γέφυραν. exercitum, ἀναπληροῦν τὸν στρατόν. salutem, ἀποκαθιστάναι τὴν σωτηρίαν. 3) ἀναλαμβάνω, ἀναρβάννυμι, ἀναψύχω, ἀναζωπυρῶ τινα ἢ τι se r., ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν, ἀναλαμβάνειν, ἀναρβάνυσθαι. ex morbo, ab imbecillitate, ἐκ τῆς νόσου, ἐκ τῆς ἀσθενείας. vester conspectus refecit mentem meam, ἢ ὅψις ὑμῶν ἀναζωπυρεῖ τὴν ἐμὴν ψυχὴν. refectus, ἀναλαβὼν, ἀναρβώσθεις. 4) ἀπολαμβάνω, ἀπολαύω τι. fructus, ποιεῖν καρπούς, ἀπολαμβάνειν καρπούς. tibi ex tuis possessionibus tantum refecit, τοσοῦτον προσέρχεται εἴτε γίγνεται σοι ἐκ τῶν κτημάτων.

rē-figo, ixi, ixum, ēre, alqd, ἀποκαθλῶ τι. 2) καθαιρῶ, ἀποσπῶ, ἐξαιρῶ τι. [ἀναμορφῶ τι. Οὐδὲν γ.

+rē-lingo, ēre, alqd, ἀναπλάττω, ἰεῖχus, a, um, ἴδ. resingo.

rē-lāgitto, are, (τκ.) πάλιν ἀπαιτῶ. rēllātus, us, ā. (rēllo) (σπ.) ἀντί-πνοια, ἀντιπνοή.

rē-necto, exi, oxum, ēre, alqd,

ἀνακάμπτω τι. caput, ἐπιστρέφειν τὴν κεφαλὴν. gressum, ἐπιστρέφειν τὸ βᾶδισμα, ἐπανακάμπτειν. μεταφ. mentem ad alqd, ἐπιστρέφειν τὸν νοῦν πρὸς τι. alqm misericordia reflectit, ὁ ἔλεος ἐπιστρέφει, ἐπικάμπτει τινά. 3) οὐδ. ἐπανακάμπτω, ἐπιστρέφω.

reflexus, a, um, ἴδ. reflecto.

re-ffo, are, ἀντιπνέω. μεταφ. ἐπὶ τῆς τύχης ἀντιπνέειν, ἐναντιοῦσθαι.

re-ffus, ere, ἀναβρέω, ἐπίσω βρέω.

refluns, a, um, ἀναβρέων.

+ re-formātor, ōris, ἄ. ὁ ἀναμορφῶν ἢ ἀναμορφώσας τι. Πλιν.

+ reformidātio, ōnis, ἡ. (re-formido) ὀρῶδία, φόβος. Κικ.

re-formido, are, alqm ἢ alqd, ὑπ' ὀρῶδίας εἴτε φόβου φεύγω τινά ἢ τι, κατορῶδῶ, φοβούμαι τινά ἢ τι. dicere, φοβούμαι, εὐλασθῆναι εἰπεῖν.

re-formo, avi, atum, are, alqm ἢ alqd, ἀναμορφῶ, ἀναπλάττω, μεταμορφῶ, μεταπλάττω τινά ἢ τι.

refortis, a, um, ἴδ. reforteo.

re-forteo, ōni, ōnum, ere, alqd, ἀναθάλλω τι. μεταφ. ἀναζωπυρῶ, ἀναψύχω, ἀναλαμβάνω τινά ἢ τι.

+ refractāriſolus, a, um, ἀντίτυπος, ἀντιλογικός, ἱριστικός. Κικ.

refractus, a, um, ἴδ. refringo.

refraeno, ἴδ. refreno.

refrāgor, atus, ari, (re-frango) alqm, ἀντιτυπῶ, ἐναντιοῦμαι τινί.

re-freno, are, τῷ χαλινῷ κατέχω equos, τοὺς ἵππους. 2) μεταφ. κατέχω, ἐπέχω, ἀνακίπτω, ἀναστέλλω τινά ἢ τι, ἀναχαιτίζω τινά. alqm a re, κατέχειν, καλύπειν τινά τινος.

re-fresco, ōni, ōnum, are, alqd, ἀναξαίνω τι, τυλίνω, τὸ τραύμα. μεταφ. memoriam, dolorem, ἀναξαίνω, ἀνανεῶν τὴν μνήμην, τὴν λύπην. 2) οὐδ. (ἄπ. Κικ.) ἀναξαίνομαι, πάλιν ἐξανθῶ.

refrigerālio, ōnis, ἡ. (refrigero) [σπ.] ἀνέψυξις, ἀποψυξις, περιψυξις,

refrigēro, are, (re-frigus) alqd, ἀποψύχω, ψύχω, ψυχρῶ τι. aquam, panem, ὕδωρ, ἄρτον, κττ. aer refrigeratur, ὁ ἀὴρ ἀποψύχεται. refrigeror eite me refrigero, ἀποψύχομαι, ἀναψύχομαι, περιψύχομαι. 2) μεταφ. ψυχρῶ, ψυχρὸν ποιῶ τινά. refrigeratus, ψυχρὸς γενόμενος, ἀπεψυγμένος.

re-frigesco, frigi, ere, ἀποψύχομαι, ψύχομαι, ψυχρούμαι. 2) μεταφ. ἀποψύχομαι, ψυχρούμαι, ψυχρὸς, ἀργὸς ἀδρανὴς γίγνομαι.

refringo, ēgi, actum, ere, (re-frango) alqd, ἀναβρέγγωμι τι. januam, ἀναβρέγγωμι, ἐκκόπτειν ὕδωρ. tammum, ἀποβρέγγωμι, ἀποκλᾶν κλάδον. μεταφ. alqm ἢ alqd, καταθρῶω, καταλύω τινά ἢ τι.

refugio, ūgi, ūgitum ere, ἀναφεύγω, ἀποφεύγω, ἐπίσω φεύγω. ex castris in montem, ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἐπὶ τὸ ὄρος. acie, ἀποδιδρασκεῖν ἐκ τῆς μάχης. μεταφ. haec memortiam meam refugio, ταῦτα διαψύγει μου τὴν μνήμην, λανθάνει με. 2) ad alqm, καταφεύγω πρὸς τινά, προσφεύγω τινί. 3) alqm ἢ alqd, ἀποφεύγω τινά ἢ τι, ἀπέχομαι τινος, εὐλασθῆναι τι. 4) ἀνακχεῶρηκα, μακρὴν εἴτε πόρῳ κείμαι.

refugium, ii, ū. (refugio) καταφυγή, κρησφύγετον.

refugus, a, um, (refugio) ἀναφεύγων, φεύγων, εἰς τοῦπισω φεύγων. r. unda, τὸ ἀναβρέον ὕδωρ.

re-fulgeo, ulsi, ere, ἀνταστράπτω, ἀντιλάμπω, ἀπολάμπω. 2) ἀναλάμπω, ἀστράπτω, λάμπω.

re-fundo, ūdi, ūsum, ere, alqd, ἀναχέω τι. Tiberis refusus, ὁ ἀνακχυμένος, ὑπερχεινόμενος Τίβερις. 2) χέω, διαχέω, ἀνατήχω τι. 3) πάλιν χέω, πάλιν ἐκχέω, πάλιν προχέω τι. ἀποδίδωμι τι. refusus, a, um, ἐκχυτός, ἀνακλιθεῖς.

refusus, α, um, ἰδ. refundo-
refusatio, ὄπισ, θ. (refuto) ἀνα-
κουή, ἀπέλεγετο.

refūto, ατε, (συγγ. τοῦ refundo)
ἀποκρούω, ἀναστέλλω. hostem, τὸν
πολέμιον. 2) alqd, ἀνείνομαι, ἀπο-
δύλλω, ἀπαρνούμαι. 3) alqm, διελέγχω,
ἐξελέγχω, ἐλέγχω τινα. alqd, ἐξελέγ-
χω, ἐλέγχω. ἀνασκευάζω, ἀνατρέπω τι.
+ regāliolus, ι, α. (regalis) βασιλί-

σκει, τράχηλος, πρόσθεος (πτ.). Σουητ.
regālis, α, μ. (ἀρχ.) σ. (rex) βα-

σιλικός, regale genus civitatis, ἡ
βασιλικὴ πολιτεία, τὸ βασιλικόν πο-
λίτευμα, ἡ βασιλεία. r. domus, τὴ
βασιλεία. r. carmen, τὸ περί βασι-
λείων ποίημα. Κωμ. rex registor, βα-
σιλικὸς βασιλίων βασιλευτέρως. 2) βα-
σιλικός, μεγαλίστος, μεγαλοπρεπής.

regālistor, ἐπιρ. (regālis) βασιλι-
κῶς. 2) δεσποτικῶς, τυραννικῶς.

re-gūto, essi, estum, ēre, alqd,
ἀνακουίζω, ἐπαναφέρω, ἐπανάγω τι.
ἀναβάλλω τι. terram n fossa, τὴν
γῆν ἐκ τῆς τάφρου. 3) ἀντιτάττω, ἀνα-
τιθεῖμαι τι. 4) alqd alui εἶτε in alqm,
τρέπω τι ὀπίσω εἰς τινα.

regostus, α, um, ἰδ. regero.

regia, αε, θ. ἰδ. regius.

regio, ἐπιρ. (regius) βασιλικῶς.
εὐθ' ὅτε δεσποτικῶς, τυραννικῶς.

Regiones, ium, α. ἰδ. Regium.

regillio, ἐπιρ. (regillus) [σπ.]
βασιλικῶς, μεγαλοπρεπῶς.

regillius, α, um, (rex-facio) [σπ.]
βασιλικός, μεγαλοπρεπής.

Regillus, ι, α. ἡ Ρήγιλλος, Ρηγίλ-
λος, πόλις τῆς Σαβίνης. -lensis, ε,
ῥηγίλληςιος. 2) ἡ Ρηγίλλα, λίμνη
τῆς Λατίνης.

regimen, iais, οὐ. (rego) εὐθουσις,
ἡγεγῆ. ἡ εὐθουστῆρα τῆς νεώς ἢ τὸ
ἐπὶ ἄλλων. 2) ἡγεμονία, κυβερνήσις,
ἐπικράσις, ἀρχή. 3) ἀρχή, κυβερνήτης,
ἡγεμῶν.

regina, αε, θ. (rex) βασίλισσα, βα-
σιλίσσα, ἀνασσα (γυνὴ βασιλέως ἢ
γυνὴ βασιλευσσης, εὐθ' ὅτε καὶ θυγά-
τηρ βασιλέως). 2) βασίλισσα, ἀνασσα
(ἐπικράσις ἡγεας, ἀφροδίτης καὶ ἄλλων
θεαινῶν, πρὸς δὲ καὶ Μουσῶν). 3)
δεσποίνα εὐγενῆς ἡ πλουσία γυνή.

Regius, ἰδ. Regium.

regio, ὄπισ, θ. (rego) τάσις, φορὰ,
γραμμὴ. de recta regione deflectere,
ἀποκλίνειν τῆς εὐθείας, τῆς ὁδοῦ.
recta regione, κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν.
e regione, ἀπ' εὐθείας, κατ' εὐθεῖαν,
εὐθύς. συνήθως· ο regione alcijs (σπ.
aleui), καταντικρὺ, καταντιπέρας, ἀν-
τικρὺ, ἀντιπέρας τινός. 2) ὅρος, ὄριον.
regiones, ὅροι, ὅρια. 3) χώρα, χω-
ρίον, τόπος. εὐθ' ὅτε καὶ λαύρα εἴτε
κώμη πόλεως. 4) κλίμα εἴτε μέρος
τοῦ οὐρανοῦ ἢ τῆς γῆς. 5) παρὰ τοῖς
οἰωνοσκόποις· regiones, αἱ τῶν πλιγ-
θίων ὑπογραφαί.

regionalium, ἐπιρ. (regio) κατὰ χώ-
ρας. 2) κατὰ κώμας.

Regium (οὐχὶ Rhegium), ιι, οὐ. ῥή-
γιον, πόλις τῆς ἐντὸς Ἀλπεων Κελ-
τικῆς. Regienses, ium, α. ῥηγίησις.
2) πόλις Βρουτίων, τανῶν Reggio. Re-
gius, α, um, ῥηγίνος.

regius, α, um, (rex) βασιλείος,
βασιλικός. potestas r., ἡ βασιλικὴ
ἐξουσία. civitas, ἡ βασιλικὴ πολιτεία.
r. ornatus, ἡ βασιλικὴ στολή. regii
anni, οἱ τῆς ἐν Ῥώμῃ βασιλείας χρό-
νοι. 2) βασιλικός, μεγαλίστος, μεγα-
λοπρεπής. 3) δεσποτικός, τυραννικός.
4) πρωτεύων, ἀριστος, κάλλιστος. 5)
r. morbus, ὁ ἱκτερος-εὐς. regio, αε,
θ. (ὕπον. domus) ἡ βασιλικὴ οἰκία,
ἡ βασιλική, τὰ βασίλεια, ἡ εὐλή,
εὐθ' ὅτε καὶ βασιλικὴ σκηνή. 2) βα-
σίλειον (ἡ πόλις, ἐν ᾗ τὰ βασίλεια).
3) ἡ καλουμένη Ρηγία, ἱερὸν εἶκημα
πλησίον τοῦ τῆς Κοτίος ἱεροῦ. ὅπου
Νουμά φερόμεται. 4) + basilica.

βασιλική στοά, στοά. 6) βασιλεία, ἡγεμονία.

+ *re-giūtino*, *aro*, *alqd*, ἀποροῦμαι, **regnātor*, ὄρις, ἄ. (*regno*) ὁ βασιλεύς, βασιλεὺς. 2) *διοπάτης*, κύριος. + *regnāteix*, *icis*, ὁ. (*regnator*) ἡ βασιλεύουσα, βασιλική, ἡγεμονεύουσα. *domus*, οἰκία. *Tax*.

regno, *avi*, *atum*, *aro*, (*regnum*) βασιλεύω. *regnante Romulo*, ἐπὶ Ῥωμύλου βασιλεύοντος. *r. in Colchis*, ἐν τοῖς Κόλχοις, τῶν Κόλχων βασιλεύω. *regnat in nos*, βασιλεύει ἡμῖν εἴτε ἡμῶν. **populorum*, βασιλεύω ἰδίων. *regnatum est Romae annos decentos quadraginta quattuor*, ἡ Ῥώμη ὑπὸ βασιλεύειν ἐγένετο (ἰδ. βασιλεύειν) ἔτη διαχίσεια τεσσαράκοντα τέσσαρα. *hic regnabitur*, ἐνταῦθα βασιλεία ἔσται. *regnari*, βασιλεύεσθαι. *gonites*, *quae regnantur*, τὰ ἔθνη τὰ βασιλεύμενα. 2) βασιλεύω, ἡγεμονεύω, ἄρχω, μέγα δύναμαι, δυναστεύω. 3) δυναστεύω, τυραννέω, τυραννῶ. 4) ἐπὶ ἀφύχων βασιλεύειν, ἄρχειν, κρατεῖν, ἐπικρατεῖν.

regnum, *i*, ὁ. (*rex*) βασιλεία, βασιλικὴ ἀρχή. *regnum obtinere*, ἀδριπτεῖν, παραλαμβάνειν τὴν βασιλείαν, κυγγάνειν τῆς βασιλείας. *recuperare*, ἀναλαμβάνειν, ἀνακτεῖσθαι τὴν βασιλείαν. *expellere aliqui regno*, ἐκβάλλειν τινὰ τῆς ἀρχῆς. 2) ἡγεμονία, ἀρχή, ἐξουσία. 3) *διοποτεία*, τυραννίς. *regnum occupare*, τὴν τυραννίδα καταλαμβάνειν, κατέχειν. *appetere*, τυραννίδος ἐρασθῆναι εἴτε ἐπιθυμῆσαι, ἐπιχειρῆσαι τυραννίῃ. *exercere regnum*, τυραννίῃ, *damnatus crimine regni*, κατεψηφισθεὶς τυραννίδα. 4) βασιλεία, ἐπικράτεια (ἡ βασιλευμένη χώρα), ἐστὶ ὅτε τὸ κτῆμα.

rego, *rex*, *rectum*, *ero*, (ὁ-ρέγω) *alqd*, εὐθύνω τι. *pavem*, εὐθύνειν, κυβερνᾶν τὴν ναῦν, *equum*, ἄγειν, εὐ-

θύνειν, ἡγενοῦν τὸν ἵππον. *tele*, εὐθύνειν, βάλλειν, τείνειν βίβλην. *tele*, εὐεθύνειν καὶ ἱστία. *vestigia filio*, τοῦ πατρὸς (τὴν ὁδὸν) τῷ νήματι εὐθύνειν. — *alqm*, εὐθύνειν τινὰ, ἡγεῖσθαι τινι τὴν ὁδὸν, ὡρῆγεσθαι τινι. — *fines*, διορίζειν τὰ ὅρια. 2) εὐθύνω, διοικῶ, κυβερνῶ, βυθμαίζω τι. *civitatem*, διοικεῖν τὴν πόλιν. *summam rerum*, διοικεῖν τὰ ἐλασθεῖσιν, διοικεῖν στρατεύματα, στρατηγεῖν. *bellum*, διοικεῖν πόλεμον. *se r. ad alqd*, κατευθύνειν ἑαυτὸν πρὸς τι.

regredior, *essus*, *di*, (*re-gradior*) ὀπίσω βαδίζω, ἀναποδίζω, ἀναχωρῶ, ἀνάγω. 2) ἱπαναχωρῶ, ἱπανέρχομαι.

1. *regressus*, *a*, *um*, ἰδ. *regredior*. 2. *regressus*, *us*, ἄ. (*regredior*) ἀναποδισμός, ἀναχώρησις, ἱπαναχώρησις, ὀποχώρησις, ὀπαγωγή. 2) ἀναποδισμός, ἀνάθεσις, μετάθεσις. 3) (ἴπ. *Tax*.) καταφογή.

regula, *ae*, ὁ. (*rego*) κανὼν, *ad regulam*, νομῆμα εἰς lineam, κατὰ (εἴτε πρὸς) κανόνα, γνώμενα καὶ στάθμην. 2) κανὼν, εὐθύ βαθδίων. 3) μεταρ. ὁ κανὼν, νόμος, τὸ μέτρον. *regulus*, *i*, ἄ. (ὀποκ. τοῦ *rex*) ὁ δυνάστης, ὁ βασιλεὺς μικρᾶς χώρας. 2) βασιλίσκος, βασιλεῖδιον, μικρὸς βασιλεὺς, υἱὸς βασιλέως.

Regulus, *i*, ἄ. Ῥήγουλος, Ῥήγουλος. *re gusto*, *avi*, *atum*, *aro*, *alqd*, πάλιν ἡ αὐτοῦ γεύομαι τινος.

reicio, ἰδ. *rejicio*.

reiciānea, *orum*, ὁ. (*reiciam*) τὰ ἀποπροηγμένα. πρὸς *reicio* 4).

reicio, ὄρις, ὁ. (*reicio*) ἀναβολή, sanguinis, ἡ ἀνάπτουσις τοῦ αἵματος. 2) ἀποβολή, ἀπάρνησις, ἀποποίησης, iudicis, ἡ ἐξαιρέσις εἴτε ἀποδοκιμασία δικαστοῦ.

reicius, *a*, *um*, ἰδ. *reicio*.

reicio (*reicio*), *jūci*, *jocum*, ὄρις. (*re-jacio*) *alqd*, ὀπίσω ἢ εἰς τοῦ πρὸς

βάλλω τι. *icelum*, ἀντιβάλλειν βίλος, ἀντιτοξάζειν. *scutum*, μεταβάλλεσθαι εἰς τοῦπίσω, περιβάλλεσθαι ἐπίσω τὴν ἀσπίδα. *togam in humerum*, ἀναβάλλεσθαι τὴν τῆδεονον ἐπὶ τὸν ὤμον. *vestiem de corpore*, ἀποδύεσθαι, ἀποτίθεσθαι τὴν ἐσθῆτα. *janua in publicum rejicitur*, ἡ θύρα ἐξω ἀπάγεται εἰς τὸ δημόσιον, ἀνοίγεται εἰς τὸν πᾶσι πᾶσι. *sanguinem*, ἀναφέρειν, ἀναπύειν αἷμα. *vinum*, ἔξομεν οἶνον. *oculos*, ἀποστρέφειν, ἐπιστρέφειν τοὺς ὀφθαλμούς. *se r.* ἀνακλίνεσθαι, ἀναπίπτειν. 2) *alqd in alium diem*, ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαι τι εἰς ἄλλην ἡμέραν. 3) ἀποβάλλω, ἀποκρούω, ἀπωθῶ, ἀπελάττω. *vinā, praesidia ad necessarium* *Naufragio*, ἔξωθελν τὰς τῶν πολεμίων φρουράς ἐκ τῆς Ναυπάκτου. *navis tempestate rejicitur*, ἡ ναὺς ἐκ χειμῶνος ὀπίσω ὠθεῖται. 4) ἀποβάλλω, ἀποτιρίδωμαι, ἀπαλλάττω, ἀπελάττω τι. *bona deligere, rejicere contraria*, τὰ μὲν ἀγαθὰ αἰρεῖσθαι, τὰ δὲ ἐναντία ἀποβάλλειν. *bona*, ἀποτιρίδωμαι, ἀπωθεῖσθαι, οὐ δέχεσθαι τὰ δῶρα. — *judices*, ἐξαιρεῖν, ἀποδοκιμάζειν, ἐξαιρέτους ποιεῖν τοὺς δικαστάς. — *parā τοῖς φιλοσόφοις, rejecit, rejicienda, res rejiciendae*, τὰ ἀποπροηγμένα. 5) *alqd ad senatum*, ad *populum* etc, ἀνάγω, ἀναφέρω τι πρὸς τὴν σύγκλητον, πρὸς τὸν δῆμον κττ. *rē-labor, rus, bi*, ὀπίσω φέρουμαι. *unda relabimur*, τὸ ὕδωρ ἀναέρει. 2) πάλιν ἀναπίπτω εἴτε κατακλινόμεαι. 3) ἀναχωρῶ, ἐπαναχωρῶ. *rē-languesco, ngui*, ἔρε, πάλιν χῶνος ἢ χαλαρὸς γίνομαι. 2) ἀποκλίνω, ἀπαυδῶ. *relatio, ōis*, *ŏ*. (*retero*) ἀναβολή. 2) ἐπαναλήψις (ἐπὶ σχ.). 3) ἀναφορά, διήγησις, ἐξήγησις, ἀπολογισμός, λόγος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ τῶν ὑπᾶτων πρὸς τὸν σύγκλητον ἀναφορά.

relator, ōis, *ŏ*. ὁ ἀναφέρων, ἀπολογιζόμενος, διηγούμενος.

1. *rē-latus*, *ŏ*, *um*, 18. *retero*,

2. *relatus*, *us*, *ŏ*. (*retero*) (*Tak.*) ἀναφορά, ἀπολογισμός, διήγησις. 2) προφορά. | *λασμός, ἀνεσις*. *Kik.*

relaxatio, ōis, *ŏ*. (*relaxo*) ἀναχαλῶ, *relaxo*, *avi*, *atum*, *are*, *alqd*, ἀναχαλῶ, χαλῶ, ἀνίημι τι. *alvus relaxatur*, ἡ κοιλία χαλᾶται, ἀνίσταται. *vincla*, χαλῶ, λύω τὰ δεσμά. *clausura*, χαλῶ, διανοίγειν, ἀνοίγειν τὰ κλῆθρα. *diversa brachia*, διατείνειν τοὺς βραχίονας. 2) μεταφ. ἀναχαλῶ, χαλῶ, ἀνίημι, λύω, λωφῶ τινα ἢ τι. *animum*, χαλῶ τὸν νοῦν, ἀνεσις λαμβάνειν. *animus somno relaxatus*, ὁ νοῦς ὑπὸ τοῦ ὕπνου λελουμένος. *relaxari* εἴτε *se relaxare occupationibus*, χαλᾶν, λωφᾶν τῶν ἐργῶν, ἀνεσις τῶν ἐργασιῶν λαβεῖν.

relectus, *ŏ*, *um*, 18. *relego*.

relēgatio, ōis, *ŏ*. (*relego*) ἀποπεμπή, ἐξορισμός, ἐκτοπισμός, ὑπερορισμός,

1. *rē-lēgo*, *avi*, *atum*, *are*, *alqm*, ἀποπέμπω, ἀποχωρίζω τινα, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἐξορίζω, ὑπερορίζω, ἐκτοπίζω τινα. 2) *alqd*, ἀπαλλάττω, ἀποκρούω, ἀποβάλλω τι. *bona*, ἀναίεσθαι, ἀποτιρίδωμαι. τὰ δῶρα. 3) παραπέμπω. *alqm ad auctores*, παραπέμπειν τινα πρὸς τοὺς συγγραφείς. 4) *alqd in alqm* ἢ *alci*, ἀναφέρειν, ἀνατίθεσθαι τι τι. *culpam alci* εἴτε *ad alqm*, τὴν αἰτίαν τι ἀνατίθεσθαι, εἰς τινα ἀναφέρειν.

2. *rē-lēgo*, *ēgi*, *ectum*, *ŏre*, *alqd*, ἀναλέγω τι. *flum*, ἀνειλεῖν, ἀνατολίσσειν, πάλιν συνελλύν τὸ νῆμα. 2) πάλιν διερχομαι, πάλιν διαγύω τι. *aquas, campos, vinea*, τὴν θάλασσαν, τὰ πεδία, τὴν ὁδόν. 3) πάλιν διερχομαι, ἀναπλῶ, ἀναλαμβάνω, ἐπαναλαμβάνω τι. 4) πάλιν ἀναγινώσκω ἢ ἀπλῶς ἀναγινώσκω, ἀναλέγομαι τι.

ῥέ-ἥνο, ἀνί, αὐτῳ, ἀρε, αἰqđ, ἀνα-
κουρίζω, κουρίζω τι, corpus, κουρι-
ζειν, αἶρεν τὸ σῶμα. 2) συνθ-μεταφ.
ἀνακουρίζω, ἐπικουρίζω, κουρίζω
τινὰ ἢ τι, alqm cura, ἐπικουρίζειν,
ἀνακουρίζειν τινὰ τῆς φροντίδος. pu-
blicos partes mercedum, κουρίζειν
τοῖς τελώναις τὰς ἐργωνίας. agrum,
ἀνακουρίζειν, ἀναλαμβάνειν τὸν νο-
σῶντα. alqm, ἀνακουρίζειν, ἐπικου-
ρίζειν, παραμυθίσθαι τινὰ. laborem,
sitim, famem, ἐπικουρίζειν τὸν πόνον,
τὸ δίψας, τὴν πείναν.

religio, ōnis, θ. (relinquo) κατά-
λειψις, ἐγκαταλείψις. 3) ἀπόλειψις.

religiosus, a, um, ἴδ. relinquo.

religiosus, ἴδ. reliquus.

+re-ligatio, ōnis, θ. ἀνάλοις-Κικ.

religio (rell.) ōnis, θ. (ῥωε ἐκ τοῦ
religo = 2. relēgo) θρησκεία, ἡ περὶ
τοῦς θεοὺς εὐλάβεια, θεοσέβεια, δεισι-
φορία. sacra summa religionis conficere,
δοῦναι τὰ ἐπιτελεῖν τὰ ἱερὰ. pietas
ei r., ἡ εὐσέβεια καὶ δεισιότης. 2) τὸ
πρὸς τοῦς θεοὺς δέος, ὁ παρὰ τῶν
θεῶν φόβος, ἡ πρὸς τὸ θεῖον αἰδώς, ἡ
εὐλαία, ῥωή ὅτι καὶ δεισιδαιμονία.
eos cepit r. ulterius quicquam eo
die conandi, θεῶς τις φόβος ἔλαβεν
αὐτοὺς τοῦ περαιτέρω τι ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ἐπιχειρῆσαι, τὸ θεῖον ἀπέτρε-
ψεν αὐτοὺς τοῦ ἐπιχειρῆσαι τι. r. est
dicere, οὐχ εἶναι ἔστιν εἰπεῖν, εὐλα-
θεύματι, αἰδοῦμαι εἰπεῖν. mihi offer-
tur religio, ἐνθῆμιεν γίγνεται μοι,
δίνεται μοι. ejus rei religio tenui
senatui, τοῦτο ἡλλάδθη ἡ βουλῇ.
alqd habere religioni, ἐνθῆμιον ποιῆ-
σθαι τι. injicere alci religionem,
δτταῖεν εἰτε δεισιδαιμονίαν τινὶ ἐμ-
ποιεῖν. — jusjurandi r. καὶ ἀπλῶς
religio, ἡ εὐορκία, ἡ τοῦ ὅρκου ἐνο-
χή. 3) δεισιότης, τὸ ἱεροπρεπές, τιμὴ.
fari, signi, ἱεροῦ, ἀγάλματος, κττ.
4) ἄγος, μῦθος. liberare religione

templum, καθάρειν τοῦ μῦθους τιν
ναῖν. in semet ipsam religionem re-
cipit, εἰς ἐκὺτὸν ἀναλαμβάνει τὸ ἄγος
(τὸ κρίμα, τὴν ἐνοχὴν τῆς καταφρο-
νηθείσης θρησκείας ἢ δεισιότητος). 5)
θρησκεία, ἡ τῶν θεῶν θεραπεία, ἡ τῶν
θεῶν λατρεία, τὰ περὶ τοὺς θεοὺς. reli-
gionum caerimoniae, ἡ περὶ τὸ θεῖον
ἀγιστεία, τὰ θεῖα νόμιμα, ἡ ἱερουργία.
omnis religio, πάντα τὰ περὶ τοῦ θεοῦ.
r. Cereris, ἡ θεραπεία εἰτε λατρεία τῆς
Δήμητρος. summa religio colere
dum, ἐσιώτατα θεραπεύειν τὸν θεόν.
religiones interpretari, τὰ περὶ τοῦς
θεοὺς εἰηγεῖσθαι. religionum jura, τὰ
περὶ τοῦς θεοὺς δίκαια. 6) σπ. συγ-
κεκριμένως τὸ ἱερὸν, ἱερὸν ἀγαλμα,
κττ. 7) εὐλάβεια, ἀκριβεία. orationis,
ἡ τοῦ λόγου ἀκριβεία εἰτε περιεργία.
officii, ἡ περὶ τὰ καθήκοντα ἀκριβεία.

religiōse, ἀπὸ. μ. σ. κ. ὅπ. (re-
ligiosus) θεοσεβῶς, ἐπίως, εὐσεβῶς. 2)
ἡλλάδως, ἀκριβῶς.

religiōsus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ. (re-
ligio) θρησκός, θεοσεβής, ζαιός, εὐσε-
βής, ῥωή ὅτι καὶ δεισιδαιμονίαν. 2) ἱε-
ρός, ἱεροπρεπής, ἄγιος. 3) dies r.,
ἡ ἀποφράς ἡμέρα. 4) εὐλάβης, ἀκριβῆς.

re-ligo, ἀνί, αὐτῳ, ἀρε, αἰqđ, ἀνα-
αἰσθάνω τινὰ ἢ τι. comam, ἀνα-
δαίνω, ἀναδείσθαι τὴν χίμην. totam
comam, ἀναδεύουμένη τὴν κόμην. He-
ctor ad cursum religatus, ὁ ἑκτωρ
ἐκ τοῦ ἄρματος διδωμένος. naves ad
totam, ἀναδίδωμι εἰτε εἶναι τὴν ναῦν
ἀπὸ τῆς γῆς. "funem in Cretam εἰτε
a litore Cretae, κατάγειν εἰς τὴν
Κρήτην, προσορμίζεσθαι πρὸς τὴν
Κρήτην. 2) σπ. λύω τι.

re-lino, lēvi, ere, ἀποχρίω, dolium,
ἀποχρίειν τὴν ἀργύλλαν τοῦ πίθου,
ἀνοίγειν τὸν πίθον. "mella, ἐξαιρεῖν
τὸ μέλι.

re-linquo, liqui, licum, ὄρω, αἰqđ
ἢ αἰqđ, καταλείπω, λείπω τινὰ ἢ τι.

praerum domi, τὴν παῖδα οἶκοι. αλχη casibus praesidio, καταλείπειν τινὰ προσωρὸν τοῦ στρατοπέδου. αλχη insepultum, καταλείπειν τινὰ ἄταρον ἄταρον, ἔφν τινὰ ἄταρον γενέσθαι. domum r., καταλείπω, λείπω τὴν οἰκίαν, ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας. reliquatus hunc! τοῦτον ἐδωκεν! vili illam reliquit εἴτε illo vitam reliquit, ἢ ψυχὴν κατέλιπεν (ἐλίπεν) ἐκείνου εἴτε ἐκείνος ἔλιπε τὸν βίον, ἀπέθανε. 2) καταλείπω, λείπομαι τι. filium, προσυῖται, fundum reliquit, υἱόν, ἀργύριον, κτῆμα κατέλιπεν (ἀποθνήσκων κατέλιπε). memoriam, scripta posteris, μνήμην, βιβλία τοῖς ἐπιγιγνομένοις καταλείπει. 3) λείπω, ὑπολείπω τι. relinquerebat una via, ἐλείπετο, ὑπελείπετο, λοιπὴ εἴτε ὑπόλοιπος ἦν μία ὁδός. nihil reliquitur nisi fuga, οὐδὲν ἄλλο λείπεται, καταλείπεται, πλην φυγῆς. 4) καταλείπω, ἀπολείπω, ὑπελείπω, νικῶ τινὰ (δρόμον κτ.). Homerus omnes procul a se reliquit, ὁ Ὀμηρος πάντας μακρὰν ἀπολείπει, ἅπαντες τοῦ Ὀμήρου πρὸς λείπονται, ὑπολείπονται: εἴτε ὑστεροῦσι. 5) λείπω, ἀπολείπω, καταλείπω, ἐγκαταλείπω, προδίδωμι, προίκαί τινα ἢ τι. αἶψα, ἀπολείπειν, προδίδωμι: τὰς σημαίας, λείπειν τὴν τάξιν. relicta parumula, ἀρεῖς, ῥίψας τὴν ἐσπίδα. reliquit me, κατέλιπέ με, ἱρημὸν με κατέλιπε. 6) καταλείπω, ἀφήμι, προίκα, προίκα, ἐῶ τι, ἀφελῶ, ἐλιγνῶ τινος. relictis rebus omniibus, alicui operam do, ἀρεῖς, παρεῖς, ἐάσας πάντα τὰ ἔργα, τοῦτον προσχω. agrorum cultum r., ἀφήμι, ἐῶ ἀγρογῆτους τοὺς ἀγρούς. loca relicta, καταλελειμμένοι, ἐγεώργητοι τόποι. mīrari reliquo, θαυμάζων παύομαι, τὸν θαυμασμὸν ἐῶ. reliquias (κοιτῆ: x. ell. ἢ rē.), arum, θ. πλ. (reliquio) λείματα,

λείψανα, περιλείματα, τὰ λοιπὰ, ὑπόλοιπα. coenae τὰ περιλείματα τοῦ δείπνου. alio, τὰ λείψανα, ὅσα τινος (καυθέντος νεκροῦ).

reliquus x. reliquus, a, um, (reliquo) λοιπός, ἐπίλοιποι, ὑπόλοιποι. spes nulla reliqua est mihi, οὐδὲμία ἐλπίς μοι λείπεται. ὑπόλοιπός ἐστιν, hoc mihi unum reliquum est, τοῦτο μόνον λοιπὸν ἔχω. unus filius ex multis reliquus est, εἰς υἱὸς ἐκ πολλῶν ἔτι λείπεται. nihil reliqui est, οὐδὲν ὑπόλοιπὸν ἐστιν. reliquum vitae, τὸ ἔτι λοιπὸν τοῦ βίου, ὁ ἐπίλοιπος βίος, ὁ λειπούμενος βίος. reliquum est, ut certemus εἴτε certare, λείπεται ἀγωνίζεσθαι: ἡμᾶς, λοιπὸν ἡμῶν ἐστιν ἀγωνίζεσθαι. alqd reliquam εἴτε alqd reliqui alicui facere, λείπειν, ἐπιλείπειν, ὑπολείπειν τινὰ τι. nihil sit reliqui victis, οὐδὲν τοῖς ἡττηθεῖσι λείπεται. nihil ad celeritatem sibi reliqui faciunt, ὑπερβολὴν ταχύτητος οὐκ ἀπείλπον. — οὐα. reliqua retnia εἴτε reliqua, orum, οὐ. το ἐπίλοιπον τοῦ οὐρεϊσθήματος, ἢ λοιπά. 2) λοιπός, ἐπίλοιπος, μέλλων, ὑστερος. reliqua vita, ὁ λοιπός βίος. in reliquum tempus εἴτε in reliquam, εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, τοῦ λοιποῦ, τὸ λοιπὸν. 3) λοιπός, ὁ ἄλλος. Alexandria reliquaquo Aegyptus, Ἀλεξάνδρεια καὶ ἡ λοιπὴ Αἴγυπτος. consul reliquique magistratus, ἔτε ὑπατὸς καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαί. reliqua, τὰ λοιπὰ, καὶ τὰ λοιπά. [liquias.

religio, reliquias, ἴδ. religio, retere-lūeo, luxi, ero, ἀναλαμβάνω, ἀντιλαμβάνω.

rē-lūeo, luxi, ero πάλιν ἀναλαμβάνω, ἀναλαμβάνω.

rē-luctor, atus, eri, ἀντιπαλαίω, ἀντιμάχομαι, ἀντιτείνω, ἀντιτείδω, ἀνθίσταμαι, ἐναντιοῦμαι. alicui, ἀνθίστασθαι, ἐναντιοῦσθαι τινι.

+rē-mācresco, crui ēre, πάλιν
ισχυαίνομαι. Σουητ. [δωρῶ.

+rē-mālēdico, ēre, (σπ.) ἀντιλοι-
rē-mando, are, (μτγ. κ. σπ.) alcul
alqd, ἀναγγέλλω τινί τι.

rē-māneo, nsi, nsum, ēre, ἀνα-
μένω, μένω. Romas, domi, ἐν Ρώμῃ,
οἴκοι. 2) διαμένω, μένω. etiam nunc
vestigia remanent, ἔτι καὶ νῦν δια-
μένει, μένει τὰ ἔχρη. remanens ami-
cus, ἐπίμονος φίλος. alqd integrum
remanet, διαμένει τι ἀκέραιον.

rēmaneo, dñs, b. (remaneo) (σπ.)
διαμένω, μονή.

rēmēdium, ii, ō, (re x. medeor) ἰα-
μα, ἔκασμα, ἐπικούρημα, θεράπευμα,
φάρμακον, ἀντιφάρμακον. 2) μεταφ.
τὸ ἐπικούρημα, ἡ ἐπικουρία, βοήθεια.

rēmensus, a, um, id. remetior.

rē-meo, nsi, atum, are, ἐπάνειμι,
ἐπανέρχομαι, ἐπαναχωρῶ. *patrias
urbes, eis τὴν πατρίδα remeati trium-
pho, θριαμβεύων ἐπανέρχεται, θρίαφ-
τον ἄγει εἰς τὴν πόλιν.

rē-metior, mensus, ite, alqd, ἀνα-
μετρῶ, πάλιν μετρῶ τι. πεθ. pe-
lago remensio aderunt, διαπλεύσαν-
τες τὸ πέρατος παρέσονται. 2) ἀνα-
πολῶ τι.

rēmex, ūgis, ā, (remus-ago) κω-
πηλάτης, ἐρέτης. 2) περιληπτ. οἱ
κωπηλάται, τὸ ἐρατικόν, ἡ εἰρεσία.

Rēmi, orum, ā, ῥῆμοι, ἔθνος τῆς
Βελγικῆς, ἐνθα τανῦν ἡ πόλις Rhoims.

+rēmīgālio, ōnis, ō, (remigo) κω-
πηλασία, εἰρεσία. Κικ.

rēmīgium, ii, ō, (remex) κωπη-
λασία, εἰρεσία, ἑρισία. 2) ἡ ἑρισία,
ἡ πτῆσις. 3) *ῥιρετικά σκεῦη, τὰ
ἐρατικά, αἱ κῶπαι. 4) εἰρεσία, τὸ ἐρ-
τικόν, ἐρίται, κωπηλάται.

rēmīgo, nsi, atum, are, (remex)
κωπηλατῶ, ἐρίσσω.

rē mīgro, nsi, atum, are, ἐπανα-
χωρῶ, ἐπάνειμι. in domum veterem,

πάλιν ἀναεῖχθεσθαι εἰς τὴν παλαιὰν
οἰκίαν. ad alqd, ἐπανέρχασθαι ἐπὶ τι.

rē-mīniscor, sci, alqis x. alqd, ἀνα-
μνησκομαι τινος ἢ τι.

rē-misceo, scui, atum x. atum,
ēre, ἀναμίγνυμι. *veris falsa, τὰ τε
ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ.

rēmisse, i, pī, m. o. (remissus) ἀνέ-
τως, ἀνεμίνως, πρῶτος.

rēmīssio, ōnis, ō, (remitto) ἀνε-
σις, ὑρεσις, χάλασις. r. vocis, ἡ ἀνε-
σις (χάλασις) τῆς φωνῆς. 2) ἀνεσις,
ὑρεσις, ἐνδοσις. animi, ἡ ἀνεσις,
ἀνακούφισις, βραδύτης τῆς ψυχῆς.
est ὅτε καὶ ἡ ἐνδοσις, πρᾶτης καὶ ἡ
χαυνότης. 3) ἀρεσις, κοῦφισις, ἐνδο-
σις, roenae, ἡ ἀρεσις, τῆς ποιότη-
tributi, ἡ κοῦφισις τῶν πρῶτων.

rēmīssus, a, um, m. o. (μτγ. τῷ
remitto) ἀνεμίνως, ἀνετός, χαλαρός.
2) πρᾶτος, ἡπιος, πεδῆρος. 3) χαλα-
ρός, χαῦνος, νωθρός, βραθυμός.

rēmīssus, a, um, id. remissio.

rē-mitto, mīsi, missum, ēre, alqm
ἢ alqd, ἀναπέμπω, ἀποπέμπω, πάλιν
ἀποπέμπω τινά ἢ τι. alqm domum,
πάλιν ἀποπέμπω τινά οἶκαδα. ob-
sides alcul, ἀποπέμπω, ἀποδίδοναι
τινὶ τοὺς ὁμήρους. alcul librum, πάλιν
ἀποπέμπω τινὶ τὸ βιβλίον. te-
lum, ἐμπάλιν ἀπέμειναι, ἐπίσω βάλλειν
τὸ βέλος. litteras alcul, ἀνταπεστέλλειν
τινὶ γράμματα. vocem r. ἀντηχῶ.

calces r., λακτιζῶ. 2) ἀνίημι, ἀνα-
δίδωμι τι. aeruginem, humorem, ἰόν,
ὕγρον, κττ. 3) ἀνίημι, χαλῶ τι. ad-
ducere ei r., ἔλκειν (ἐπιτείνειν) καὶ
ἀνίημι (χαλῶν). vineula, χαλῶν,
λύειν τὰ δεσμά. brachia, καθιέναι
τοὺς βραχίονας. supercilia, καταβάλλειν
τὰς ὀφθῆς, χαλῶν τὸ μέτωπον.

argui, habere, scire, χαλῶν, κα-
θεῖναι τὸ τέξον, τὰς ἡνίκας, τὸν χα-
λινόν. μεταφ. animum, ἀνίημι τὴν
ψυχὴν, ἀντοῖν πᾷ ψυχῇ παρήχην.

argui, habere, scire, χαλῶν, κα-
θεῖναι τὸ τέξον, τὰς ἡνίκας, τὸν χα-
λινόν. μεταφ. animum, ἀνίημι τὴν
ψυχὴν, ἀντοῖν πᾷ ψυχῇ παρήχην.

argui, habere, scire, χαλῶν, κα-
θεῖναι τὸ τέξον, τὰς ἡνίκας, τὸν χα-
λινόν. μεταφ. animum, ἀνίημι τὴν
ψυχὴν, ἀντοῖν πᾷ ψυχῇ παρήχην.

argui, habere, scire, χαλῶν, κα-
θεῖναι τὸ τέξον, τὰς ἡνίκας, τὸν χα-
λινόν. μεταφ. animum, ἀνίημι τὴν
ψυχὴν, ἀντοῖν πᾷ ψυχῇ παρήχην.

ορετα, κουφίζειν τὰ ὄργα. *rugam*,
παύεσθαι τῆς μάχης. *alqd itacundiae*
r., χαλῶ τὴν ὀργήν, χαλῶ τῆς ὀργῆς.
lobris, dolor, furor se remittit, ὁ
πυρετός, ἡ λύπη, ἡ μανία ἀνίησι,
λῶφᾶ. — *in*ιοτε οὐδ. *ventus, dolor*,
pestilentia remittit, ὁ ἄνεμος, ὁ πό-
νος, ὁ λοιμὸς ἀνίησι, λῶφᾶ, χαλᾶ.
4) *alciui alqd*, ἀφιέναι, παραλύειν
τινὰ τινος. *roenam alciui*, ἀφιέναι,
ἀπολύειν τινὰ τῆς ζημίας. *roeniam*
alciui, παραλύειν τινὰ τοῦ ἀργυρίου,
τοῦ ἀρελῆματος. *privata odia r. pu-*
blicis utilitatibus, τὸ ἰδιωτικὸν μὲ-
νος ἀποτίθεται χαριζόμενος τῷ κοι-
νῷ συμφέροντι. r. *tibi roenam illius*,
σοι χαριζόμενος ἀφίημι ἐκείνον τῆς
τιμωρίας. — ἀπολ. *remittentibus tri-*
banis, τῶν δημάρχων ἀφιέντων, συγ-
χωρούντων (γενέσθαι τὸ πρᾶγμα). *re-*
misit Caesar, ὁ Καῖσαρ ἀφίηκε, συνι-
χώρησεν, ἔλασε (γενέσθαι τὸ πρᾶγμα).
remixtus, a, um, ἴδ. *remisceo*.

Reminus, a, um, τοῦ Ρεμικίου.

Remnius, ii, d., ὁ Ρέμνιος.

**re-molior*, itus, iri, alqd, βίη
ἀνωθῶ, ἀνακινῶ, ὀποκινῶ, ἀπαθῶ,
ἀποκινῶ τι. *clausura*, ἀναμοχλεύω,
βίη ἀνοίγω τὰ κλῆθρα.

remolitus, a, um, ἴδ. *remolior*.

re-mollesco, ere, ἀναμαλάσσομαι,
ἀνατήκομαι. 2) μεταφ. a) μαλάσσο-
μαι, ἐκθηλύνομαι. b) μαλάσσομαι,
πραύνομαι.

re-mollio, itum, ire, alqd, ἀνεμα-
λάσσω, μαλάσσω τι.

re-mora, as, θ. διατριβή, μέλλη-
σις, ἀναβολή. Πλ. { *mora*.

+ *remorāmon*, itis, οὐ. *O5. = το-
re-mordeo, rdi, rum, ere, ἀνα-
δάκνω. μεταφ. alqm, πάλιν ἢ αὐθις
δάκνειν, λυπεῖν, ἀνίστην τινα.

Remoria = *Remuria*.

re-moror, atus, ari, alqm ἢ alqd,
βραδύνω, παραινώ, ἐπείχω, κατέχω

τινὰ ἢ τι. 2) οὐδ. διατριβῶ, βραδύ-
νω, μέλλω, ὀκνῶ.

+ *remoror*, ἐπεί. μ. σ. πόρρω. Κικ.
remorior, θois, θ. (remoror) { σπ.] με-
ταφ. ἀπαλλαγῇ.

remorior, a, um, μ. σ. κ. ὕπ. (μτχ.
τοῦ remoror) ἀναχωρηκῶς, πόρ-
ρῳ κείμενος, μακρὰν ἀπέχων εἴτε
ἀφιστηκῶς. 2) μεταφ. ab alqa re,
ἀφιστηκῶς, κενωρισμένος, διαφέρων
τινός. 3) ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ *remorior*,
οὐ. πλ. τὰ ἀποπροσγμένα.

re-moror, ōni, ōtum, ere, alqd,
ἀποκινῶ, ἀπαλλάττω, ἀποσκευάζω,
ἐκποδῶν ποιούμεαι τι. *casura*, ἀνα-
στρατοπεδεύειν. *roera*, ἀπολαύειν
τὸ ποίημα, *infantiam*, ἀπογαλακτι-
ζειν νήπιον. *remoror ista*! ἔσπον ταῦ-
τα! παύσαι τούτων! r. *alqm re-*
lura, παύειν τινὰ τῆς στρατηγίας.
se in mentes, ἀποσκευάζεσθαι, ἀπέρ-
χεσθαι εἰς τὰ ὄρη.

re-mugio, ite, ἀντιμυκῶμαι, ἀντη-
χῶ, ἀντικτυπῶ, ἀντιφθέγγομαι.

+ *re-mulceo*, lai, isum, ere, cau-
dam, ὀποστέλλω τὴν οὐράν. Οὐίργ.
remulcum, i, οὐ. (ρυμουλκίω) ὁ ὕ-
μ. a. *remulco abstraho*, adduco na-
vam, ρυμουλκῶ τὴν ναῦν, ἀναδησά-
μενος ἄνω τὴν ναῦν.

Remulus, i, d. Ρεμούλος.

remunerālio, ōnis, θ. ἀντιδωριά,
ἀντίδοσις, ἀμοιβή.

re-muneror, atus, ari, (σπ. -ro, as)
alqm alqa re, ἀμείδομαι τινὰ τινα.
munere, ἀμείδεσθαι τινα δῶρον, ἀντι-
δωρεῖσθαι τινα δῶρον. alqm *suppli-*
ciiis, ἀμείδομαι τινα τιμωρίας. 2)
alqd, ἀμείδομαι τι. *meritum*, τὴν
ἐργασίαν, ἀνταργατεῖν.

1. *Remuria*, a, θ. (Remus) Ρεμου-
ρία, Ρωμορία, οἰωνιστήριον τοῦ Ρώ-
μου ἐπὶ τοῦ Ἀδαντινοῦ λόφου. Δύο.
Bict. { *muris*.

2. *Remuris*, ōrum, οὐ. (Remus) = το-

+rē-murmūro, are, ἀνερμουρεύω, ἀντηγῶ. Οὐρίγ.

rēmus, ī, ἄ. ῥεμὸς, κώπη.
2) * ἡ πτέρυξ. [μύλου ἀδελφός.

1. Rēmus, ī, ἄ. ῥώμος, ὁ τοῦ ῥω-
2. Rēnas, ī, ἄ. ῥήμος, ἴδ. Remi.

*rē-nasco, are, αἰσθ, αἰσθ, πάλιν ἢ αὐ-
θις διερχομαι εἴτε διηγούμαι τι.

rē-nasco, natus, sei, πάλιν ἢ αὐ-
θις γεννώμαι εἴτε γίνομαι, πάλιν ἢ
αὐθις προσμαί, ἀναγεννώμαι, ἀναφύω-
μαι. πάλιν ἢ αὐθις ἀνατέλλω, ἀνα-
νεύομαι, κτλ.

rēnatus, a, um, ἴδ. renascor.
rē-nāngo, are, (σπ.) ἀναπλέω,

ὀπίσω πλέω.
*rē-neo, ere, fila, ἀνακλώω τὰ

νήματα εἴτε τὸν μίτον (τῆς Μοίρας).
rēnes, num, ἄ. πλ. (ἐκ τοῦ ἀχρ.

ἐν. ren) [φρὴν, φρίνας?] νερροί.
rē-nīdeo, ere, ἀπολάμπω, ἀπο-

στίλδω, λάμπω, στίλδω. luna reni-
dei maris, ἡ σελήνη ἀντιλαμβάνει ἐκ
τῆς θαλάσσης. aes renidens, χαλκὸς
λάμπων, στίλδων. fortuna mihi reni-
dei, ἡ τύχη ἐπιλαμβάνει μοι. os reni-
dens, παιδρὸν πρόσωπον. 2) μειδῶ,
μειδῶ. renidens inquit, μειδιάσας,
ἐπιμειδιάσας ἔφη. [ἀντιτείνω τινί.

rē-nitor, ī, (σπ.) αἰσθ, ἀντερείδω,
1. rē-no, are, (σπ.) ὀπίσω νήχο-

μαι. 2) ἀνανέω, ἀναδύομαι.
2. rēno εἴτε rēno, ὄνις, θ. ὁ τὰ-

ρανδὸς (θηρίον τῆς Γερμανίας). 2)
διφθέρω εἴτε ἐνδύω ἐκ τῆς τοῦ τα-

ράνδου δορῆς.
*rē-nōdo, are, αἰσθ, πάλιν ἢ αὐθις

καυονίζω εἴτε ὀρίζω τι.
+rē-nōvamen, īnis, οὐ. ἀνανέω-

σις. ὀδ. [ἀνατοκισμός.
rē-nōtatio, ὄνις, θ. ἀνενοήτως 2)

rē-nūco, are, αἰσθ, ἀνακα-
νίζω. temprium, ἀνακαίνιζται, ἐπι-

σκεινάζει τὸν ναόν. agrum, νεάζειν,
νεαὺν τὸν ἀγρόν. memoriam, ἀναγεύον

τὴν μνήμην. animam, ἀναλαμβάνει
ἀναψύχειν, ἀναζωπυρεῖν τὴν ψυχὴν

se r. ἑαυτὸν ἀναλαμβάνειν. r. fou-
dus, ἀνανεοῦμαι τὴν συμμάχιν.

rē-nūmero, are, αἰσθ, αἰσθ, ἀνα-
ριθμῶ, ἀριθμῶ τινί τι. 2) ἀπαριθ-
μῶ, ἀποδίδωμι, ἀποτίνω τινί τι.

rē-nuntiatio (renunc.), ὄνις, θ.
ἀπαγγελία.

rē-nuntio (renunc.), αἰσθ, αἰσθ, ἀνα-
αἰσθ, ἀναγγέλλω, ἀπαγγέλλω
ἀγγέλλω τινί τι. 2) ἀπαγγέλλω, ἀνα-
πείν, κηρύττω τι. 3) ἀπειπείν, ἀπει-

πασθαί τι. αἰσθ, ἀπειπείν, ἀπει-
πασθαί τινι τὴν φιλίαν, λύειν τὴν

πρὸς τινὰ φιλίαν. r. αἰσθ, ἀπειπείν,
ἀπειπασθαί τινὰ ἢ τι, ἀφίσταμαι

χωρίζομαι, ἀπαλλάττομαι τινος.
rē-nuntius (renunc.), ἴι, ἄ. ὁ ἀναγ-

γέλλων, ἀγγελός.
rē-nuo, ui, ere, ἀνανεύω, ἀπαρ-

γούμαι, ἐναντιοῦμαι, κωλύω. αἰσθ,
αἰσθ, ἀνανεύειν τινί τι. αἰσθ, ἀνα-

νύειν τινί, οὐκ εἶν τινὰ. erimino,
ἐναντιοῦσθαι τῇ κατηγορίᾳ, ἀποτρί-

βεσθαι τὴν αἰτίαν.
+rē-nūus, us, x. ἀνάνους. Πλιν.

reor, ratus, eri, (P.E. ῥεῶ, ῥητός)
λογίζομαι, τοπάζω, τεκμαίρομαι. ut

reor a facie, Calliopea fuit, ὡς τεκ-
μαίρομαι ἀπὸ τοῦ προσώπου. Καλ-

λιόπειρα ἦν. 2) συγῆθως. λογίζομαι,
νομίζω, ἡγούμαι, οἶμαι. rebantur

fore, ut exercitus imperatorum rei-
sequeretur, ἐλογίζοντο (ἐνόμιζον)

ἡγούντο, ᾤοντο) τὸν στρατὸν τῷ στρα-
τηγῷ ἔψεσθαι. est ratus se posse

εἰλογισατο, ἐνόμισεν οἷός τε εἶναι.
plures, quam rebar, πλείους ἢ ἐνό-

μιζον. ut reor, ὥσπερ νομίζω, ὡς
ἡγούμαι, ὡς ἐγούμαι. παρενθετικῶς

reor, οἶμαι, οἶμαι
rēragula, agum, x. (re-rango) ὁ

ἐπιβλήτης, μένδολος, μοχλός (τῆς θυ-
ρας). 2) κώλομα, ἔρις, κτλ.

re-pandus, a, um, ἀνάστρεψος, σιμῆς.
2) ἀνέκλυτος, κυρτός, καμπύλος.

reparābilis, e, (reparo) [σπ.] δυνάμενος ἐπισκευασθῆναι, ἀκεστός.

re-pareo, ere, alicui rei, πάλιν φεῖδωμαι, φεῖδομαι τινος. Πλ.

re-paro, avi, eum, are, alqd, πάλιν ἢ πῶς παρασκευάζω ἢ κατασκευάζω τι, ἐπανορθώω, ἀνανεώ, ἀποκαθίστημι τι. iocula, ἀνορθούν, ἀνοικιδεύειν τὰς οἰκίας. classe reparavit latentem oras (Ὀρ.), σκόλω ἀνέζητῃσι λανθάνουσας χώρας. dampnum, ἐπανορθούν τὴν βλάβην. μεταρ. reparavi, ἀνακαμθάνειν ἑαυτὸν, ἀνακαμθάνειν, ἀναρρῶνυσθαι. 2) ἀνταγρᾶναι, ἐμπορεύομαι τι. vinum merce, ἀνταγρᾶναι οἶνον ἐμπορευμάτων.

repastinatio, ōnis, ō. (†repastino, σκαλίζω) σκαλίσαι, βολοστροφία.

re-pello, pelli eite repelli, pulsum, ere, alqm ἢ alqd, ἀπωθῶ, ἀποκρῶναι τινά ἢ τι. alqm foribus, ἀπολαύνειν τινά ἀπὸ τῆς θύρας. r. hostes a castris, ἀπωθῶ, ἀποκρῶναι, ἀποκρῶμαι, ἀπωθῶμαι, ἀπολαύνω τοὺς πολεμίους ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. Sabinos a moenibus urbis repulit, τοὺς Σαβίνους ἀπὸ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἀποκρούσας. aera repulsa, τὸ κρούμενον σείστρον, τὰ σείσμενα κρόταλα. pedibus tellure repulse in aubus abiit, κρούσας, ἐκκρούσας, τοῖς ποσὶ τὴν γῆν εἰς τὰ νύκτα ἀπῆλθεν.

2) μεταρ. ἀπωθῶ, ἀπέλαυνω τινά ἢ τι. alqm a conatu, ἀποτρέπω, κολῶναι τινά τοῦ ἐπιχειρήματος. a spe repulsus, ἀποτυχὼν τῆς ἐλπιδος. r. amorem, ἀπωθῶμαι τὸν ἔρωτά τινος. r. dolorem a me, ἀπελαύνω τὴν λύπην. r. periculum, ἀποτρέπω, ἀποτρίβομαι τὸν κίνδυνον. precos, ἀποτρίβωμαι, ἀπωθίσθαι τὰς δαχτύλους. diadema, ἀπωθίσθαι, ἀποτρίβωμαι, εὐδχεσθαι τὸ διάδημα. repulsus, ἀπο-

τυχὼν τῆς δόξης, τῆς ἐξουχίας κττ. re-pendo, ndi, usum, ere, alqd, ἀντισταθμίζω, ἀντιστηκῶ τι. interfeclori pro Gracchi capite aurum, τῷ φονεῖ ἀντιστηκῶν (ἀντερῆσθαι) χρυσὸν τὴν τοῦ Γράκχου κεφαλὴν, χρυσὸν ἰσοσταθμὸν τῇ τοῦ Γράκχου κεφαλῇ τῷ ἀποκτείναντι ἀποδιδόναι. aequa pensae herae r. ἀλλωστὶ λαβὼν τὰ ἔρια τῇ δεσποίνῃ ἀντισταθμίζωματα ἀποδίδωμι. *auro repensus miles, ὁ λυτρωθεὶς στρατιώτης. 2) alicui alqd, ἀμείβομαι τινά τινι, ἀνταποδίδωμι τινί τι. alicui grates, ἀνταποδοῦναι τινι χάριν, ἀποδιδόναι τινι ἴσην χάριν. damna formae ingenio, τὸ τῆς μορφῆς ὑστέρημα τῷ προτερήματι τῆς ψυχῆς διορθῶν.

1. repens, nris, ἴδ. repo.

2. repens, nris, (σπ.) = repentinus, αἰφνίδιος, ἐξαίφνης, ἐξαπναιτός, ἀπροσδοκῆτος. 2) πρῶτος, νέος, κοινός, ἀρτι γινόμενος.

3. repens, επῖρ. = repente.

repensus, a, um, ἴδ. rependo. repente, επῖρ. (2. repens) αἰφνῶς, αἰφνῆς, ἐξαίφνης, ἀπροσδοκῆτως.

repentino, επῖρ. = repente.

repentinus, a, um = 2. repens.

1. repercutsus, a, um, ἴδ. repercutio.

2. †re-percutsus, us, a. ἀντιτύπια, ἀνάκλασις, ἀντανάκλασις.

re-percutio, ussi, ossum, ere, alqd, ἀπωθῶ, εἰς τοῦπίσω ὠθῶ τι. repercutsa vox, ὑμῶς, ἢ ἀντίτυπος εἴτε ἀνακλωμένη (ἀντικλωμένη) φωνή, εἰκὼν. discum, ἀναπᾶλλω τὸν δίσκον.

reperio, peri eite reperiri, peritum, ire, (re-pario) alqm ἢ alqd, ἀνευρίσκω, ἐξευρίσκω, εὐρίσκω τινά ἢ τι. mortui sunt reperti, νεκροὶ ἀνευρίθησαν, εὐρίθησαν. sibi salutem repererunt, ἑαυτοῖς σωτηρίαν εὗραν, nomen ex alio r. ὄνομα λαμβάνω, ὄνομα τυχάνω ἀπὸ τινος. 2) ἀνευρί-

πω, εὐρίσκω, μινθάνω, γινώσκω
τι, amicum r. falsum, ψευδῆ ὄντα
ἀνευρίσκω (εὐρίσκω) τὸν φίλον, fal-
sus reperitur, ψευδὴς ὡς εὐρίσκεται
εἴτε φαίνεται. 3) ἀνευρίσκω, εὑρερί-
σκω, εἰςερίσκω, εὐρίσκω, ἐπινοῶ τι.
consilium, ἀνευρίσκω, μηχανᾶσθαι
βουλὴν εἴτε ἐπινοῶμαι, reperia verba,
πλάστα ῥήματα. reperia super con-
iuratione, τῆς συνωμοσίας ἄρτι εὐ-
ρεθείσης, δηλωθείσης.

reperor, ōris, ā. (reperio) ὁ ἀνευ-
ρών, εὐρατής, εὑρετής.

reperitus, a, um, īd. reperio.

repēitio, ōnis, ō. (repeto) ἐπα-
νάληψις, ἀνακαταλήψις.

+ repēitor, ōris, ā. ὁ ἀπαιτῶν. Ὁδ.

repēitus, a, um, īd. repeto.

re-peto, īti κ.ii, ītum, ēre, alqm
ἢ alqd, πάλιν ἢ αὖθις ἐπιχειρῶ τι.
Nolam armis, αὖθις ὁρμᾶν ἐπὶ τὴν
Νώλιν, αὖθις προσβάλλειν εἴτε ἐπι-
χειρεῖν τῇ Νώλῃ. alqm saepius eu-
spide, πλεονάκις τῷ ὀφθαλμῷ ἐπεφά-
ρθεσθαι τι εἴτε πλέττειν τινά. stu-
dia r., πάλιν ταῖς σπουδαῖς ἐπιχει-
ρῶ, πάλιν ἐπὶ τὴν σπουδὴν ὁρμῶ.
alqm, αὖθις εἰς δίκην τινά ἄγω. 2)
alqm locum, αὖθις ἢ πάλιν τρέπο-
μαι εἴτε ὁρμῶ ἐπὶ τόπον, ἐπάνειμι,
ἐπανέρχμαι, ἐπαναχωρῶ ἐπὶ τόπον.
domum, οἶκαδα. castra, ἐπὶ τὸ στρα-
τῆιδον. Nearchum, πρὸς τὸν Νέαρ-
χον. pugnam, αὖθις ὁρμᾶν εἰς τὴν
μάχην. morbus repelit, ἡ νόσος ἐπα-
νέχεται, παλιγοῦσι. 3) alqd, ἀνα-
λαμβάνω, ἀνακομίζω, ἀνακομιζομαι
τι, felicitas κατάρσις, τὰ καταλει-
φθέντα σκευή. 4) ἐπαναλαμβάνω, ἀνα-
γω, αὖθις ποιῶ τι. auaricia, αὖθις
ἐπιτελεῖν τὸν οἰωνισμόν. spectacula,
ἀνάνου τὰ θεήματα. 5) ἀναλαμβάνω,
ἐπαναλαμβάνω, ἐπανέρχομαι, ἐπάνει-
μι τι, ἀνωθεν ἀρχομαι. a capite re-
peto, quod quatuordecim, ἐξ ἀρχῆς ἐπα-

ναλαμβάνω, ἐπανέρχομαι τὸ ζητού-
μενον. alto r. orationem, ἀνωθεν
ποιῶμαι, ἐξ ἀρχῆς ἀναλαμβάνω τὸν
λόγον. repetunt ab Erechthio Co-
drum, ἀναφέρουσιν εἰς Ἐρεχθίαν Κό-
δρον εἴτε τὸ τοῦ Κόδρου γένος. alqd
memoria εἴτε memoria alejs rei
εἴτε alqd, ἀναλαμβάνειν τι πρὸς
ἑαυτὸν, ἀναπολεῖν τι. ἀναμνησθε-
σθαι τι. 6) ἀπαιτῶ τι. pecuniam
ab alio, ἀργυρίον τινα εἴτε παρὰ τινος.
fotiales mittebantur, qui res repe-
terent, εἰρηνοδίκαι εἴτε σπονδοφόροι
ἐπέρμποντο τὰ δίκαια παρὰ τῶν ἀδι-
κασάντων ἀπαιτούμενοι. tritum pec-
uniarum repetundarum εἴτε ἀπλῶς
repetundarum, ἡ ἀνομία ἀργυρολο-
γίας, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ κακωσία ἐπαρ-
χίας. damnare alqm repetundarum
εἴτε de repetundis, καταδικάζειν τινὰς
δίκην κακώσεως, καταγινώσκοντι τι-
νὸς κακώσιν τῆς ἐπαρχίας.

repetundae, arum, ō. īd. repeto.

repleo, ēti, ētum, ēre, (re -pleo)
alqd, πάλιν ἀναπλήρωμαι, πάλιν
ἀναπληρῶ τι, ἀναπλήρωμαι, ἀναπλη-
ρῶ τι. alqd re, τί τινος. 2) ἀναπλή-
ρωμαι, ἀναπληρῶ, πύμπλημαι, πλη-
ρῶ τι, alqd alqa re, τί τινος, campum
strage hominum, τὰ πεδία νεκρῶν
ἀναπυμπλάναι, nemus gomitu, τὸ
ἄλσος ὀδύρου ἀναπυμπλάναι. viti-
nem, πληρῶν, κυσκαίν παθόντων.
repletus alqa re, ἀνὰ πλεως, πλήρης,
μεστός, γέμων τινός. hominum (σπ.),
πλήρης, μεστός, γέμων ἀνθρώπων.
repletus, a, um, īd. repleo.

replēctio, ōnis, ō. (replico) ἀνά-
πτυξις, ἀνὰ πλεως.

re-plēco, are, alqd, ἀναπλέω, ἀνα-
πύσσω, ἀνελίττω τι. 2) ἀνακάμπτω
τι. cervicem, τὸν αὐχίνα. radices,
ἀνακλᾶν, ἀντανάκλῃν τὰς ἀκτίνας.

repro, psi, ptum, ēre, ῥε πω, ἐρ-
πύω. μεταρ. ἔρπειν, βραδείως βί-

ρεπειν, ἡσέμα ῥεπειν κττ. sermo repens
per humum, λόγος γκαμπερπής, ταπεινός.

rē-pōno, ūsui (repositivē, Ηλ.), ῥεπ-
ium (* μτγ. repostus), ἔρε, αἰqd,
πάλιν τίθημι τι. suo quemque loco
lapideum κ., ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ ἕκαστον
λίθον πάλιν τίθημι. pecuniam in
thesaurus, τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς θη-
σαυροὺς πάλιν κατατίθεναι. fomur,
καταρτίζειν, ἀφθρεμδελεῖν τὸν μηρὸν.
coluntiam, ἀνορθοῦν κίνας. αἰqη in
scēptis, ἀποκαθιστάναι τινὰ εἰς τὴν
βασίλειαν. stitiam, ἀνορθοῦν, πάλιν
ἀνιστάναι τὰ ἀγάλματα. αἰqη pro
αἰqo, ἀντικαθιστάναι τινὰ τινος, τινὰ
ἀντὶ τινος. 2) ἀποδίδωμι, ἀποτίνω τι.
3) εἰς τρυπίσω τίθημι, ἀνακλῶμαι,
ἀνακλίνω τι. 4) ἀποτίθημι, ἀποτίθε-
μαι, κατατίθημι, κατατίθεμαι τι.
atima, σπῆς, ὅπλα, φορτίον κττ. 5)
ἀποτίθημι, ἀποτίθεμαι, κατατίθεμαι,
ἀποταμιεύομαι, ἀποθησαυρίζω τι.
fructum, cibum, καρπούς, σίτον κττ.
inum repostum, εἶνος ἀποκειμένος.
6) ἐπαναλαμβάνω, δαυτεῖω τι. 7) τί-
θημι τι. ligna super foco, ἐπιτίθεναι
ξύλα τῇ ἰσχάρῃ. αἰqη in clarissimo-
rum hominum numero, αἰqη in deos,
θεῖναι εἴτε θεοῦ τινὰ ἐν τοῖς ἐνδο-
ξοτάτοις ἀνθρώποις, ἐν τοῖς θεοῖς.
erum in αἰqo, ἔχειν τὴν ἐλπίδα ἐν τινι.
repositus, ὁ, um, πρὸ ῥω κείμενος,
μακρὰν ἀπέχων, ἀναχωρητικός.

rē-pono, ani, aium, are, αἰqη ἢ
αἰqd, ἐπανακαίω, ἀνακαίω, ἐπα-
νέχω τινὰ ἢ τι. *pedem, † se κ.,
ad αἰqη, ἀναποδίζεω, ἐπανέχεσθαι
πρὸς τινά. Echo verba reportat, ἢ
ἴχω ἀποδίδωσιν, ἀνακλῶ τὰ ῥήματα.
2) ἐπαναφέρω, ἀναγγέλλω, ἀπαγ-
γέλλω τι. 3) ἀνακαίωμαι, καίωμαι,
αἰρωμαι, πείρωμαι τι. laudem,
ἐπαινον. victoriam, νίκην. gloriam
ea proconsulatu reportavi, ὁδῶν
ἀπο τῆς ἀνθυπατείας ἐκομίσατο.

rē-posco, ēre, αἰqd αἰqm, πτ. αἰqd
ad αἰqo, ἀπαίτω τί τινα, τί παρ-
τινος. αἰqm pecuniam, ἀπαίτεω τινά
τὸ ἀργύριον (τὸ ἑστέλλημα). pretium,
ἀπαίτεω τινά τὸν μισθόν. gratiam,
χάριν. rationem ab αἰqo, ἀπαίτεω
τινὰ εἴτε παρὰ τινος λόγον, αἰqη ad
roenam, ἐξαιτεῖν τινά εἰς τιμωρίαν.
rēpōsitus, a, um, ἴδ. repono.

+ rēpostor, ōris, a. (repona) ἐπι-
σκευαστής. Ὁδ.

*rēpostus, a, um, = repositus.

rēpōtia, ōrum, ō. (re-poto) ἢ
ἐπίδδα, ἢ μεθέστως ἡμέρα. (pello.
reppēri, reppūli, ἴδ. reperio, re-
rēpraesentatio, ōnis, θ. (reprae-
sento) μεταφ. ἀπαριθμοῦσι ἀργυρίου.

rēpraesento, avi, aium, are, αἰqd,
παρίστημι τι. se κ., παραγίγνεσθαι,
παρίναι. 2) παραυτίκα ποίω τι,
παραχρῆμα ἐπιχειρῶ τινι, ταχύνω τι.
3) ἀπαριθμῶ ἀργύριον, ἀποτίνω διὰ
κεματίων εἴτε δι' ἐτοίμου ἀργυρίου.

rē-prēhendo (* συγκ. reprehendo),
ndi, nsam, ēre, αἰqm, ἐπιλαμβάνω
μαι, ἀντιλαμβάνομαι, λαμβάνομαι
τινος, καταλαμβάνω, κατέχω τινά.
αἰqm pallio, λαμβάνεσθαι τινος τοῦ
ἱματίου, ἀντιλαμβάνεσθαι τοῦ ἱμα-
τίου τινός. servum, συλλαμβάνειν
τὸν δούλον. 2) αἰqm ἢ αἰqd, ἐπιλαμ-
βάνομαι, κατήπιομαι, ἀπιομαί τινος,
μείρομαι, φέγω τινά ἢ τι, μέφο-
μαι, ἐπιτηρῶ τινι. αἰqm in eo, quod,
ἐκμαρθεῖν τινι τούτῳ, ὅτι φέγειν τινά
διὰ τοῦτο, ὅτι. alqjs discessum μέ-
ρεσθαι, φέγειν τὴν ἀναχώρησιν τινος.
αἰqd in Homero, ἐπιτιμᾶν τι τῷ Ὁ-
μήρῳ. 3) ἐν τῇ ὁπτοῦ. ἐπιλαμβάνε-
σθαι τινος, ἀνασχεύεσθαι, ἐλέγχειν τι.
rēprēhensio, ōnis, θ. (reprehendo)
ἐποχή, ἀνοχή. 2) συνήθ. ἢ μαμψίς,
δ ψόγος, ἢ ἐπιτίμησις. 3) ἐν τῇ ὁπ-
τοῦ. ἢ ἀνασχευή, ὃ ἐλεγχος.

+ rēprēhensio, are, (ἐπ.τ. τοῦ re-

ἐν τῶν ταλαιπωριῶν ἀναπαύεται. 2) ἀναπαύομαι (ἐν τάρῳ). 3) ἀλφ, ἀναπαύω, καταπαύω τι.

requiesco, a, um, (μεγ. τοῦ requiesco) ἀναπαυομαι, ἀναπαύομαι, ἀναπαύομαι λαδών.

requirit, aro, (ἐπιτ. τοῦ requiro) ἀλφ, ἀναπυθάνομαι τι. Πλ.

requiro, isini, isitum, ere, (requiro) ἀλφ, ἀλφ, ἀναζητῶ, ἐπιζητῶ, ζητῶ, ἐρευνῶ τι ἢ τι. 2) ζητῶ, ἀναπυθάνομαι, πυθάνομαι τι ὅτι εἴτε ἐκ αἰθο, παρὰ τινος. 3) ἀναζητῶ, ζητῶ, ἐρευνῶ, ἐρευνῶ, ἐρευνῶ τι. 4) ἐπιζητῶ, πυθῶ τι, διοικῶ τινος. virtus non requirit voluntatem, ἡ ἀρετὴ οὐ δεῖται ἡδονῆς. in bello virtutes requiruntur, ἐν πολέμῳ δεῖ ἀρετῆς.

requirit, a, um, is, requiro.

res, rei, θ. (ῥήσις, ῥήμα?) πράγμα, χρῆμα, τὰ ἐν. rerum natura, ἡ τῶν πάντων φύσις. sol res omnes inspicit, ὁ ἥλιος πάντα τὰ ὄντα ἐρευνᾷ, τὰ πάντα ἐρευνᾷ. magna res, μέγα πρᾶγμα, μέγα χρῆμα, μέγα τι. nulla res, οὐδὲν. rerum pulcherrima Roma, ἡ πάντων καλλίστη Ῥώμη, τὸ καλλίστον χρῆμα ἡ Ῥώμη. maximus rerum, ὁ πάντων μέγιστος. divinae humanae res, τὰ τε θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα. ista res est, οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα. res de alio, τὰ περὶ τινος, τὰ πρᾶγματα τινος. res gestae, τὰ πεπραγμένα, αἱ πράξεις. rerum scriptor, πραγμάτων συγγραφεύς, πραγματικῆς ἱστορίας συγγραφεύς. res mala, κακὸν πρᾶγμα, κακὸν τι. res adversae, ἡ δυσπραγία. res bonae, ἡ εὐπραγία. res Romanae, τὰ τῆς Ῥώμης, ἡ Ῥώμη. res Asiae, τὰ τῆς Ἀσίας, ἡ Ἀσία. res divinae, ἡ θεουργία. res venerae, τὰ ἀγροῖα. res bellicae, τὰ τοῦ πολέμου, τὰ πολεμικά. res militares, τὰ στρα-

τιωτικά. res nautica, τὰ ναυτικά, ἡ ναυτική. res rustica, ἡ γεωργία, γεωπονία. ea res, hac res, eam ob rem, διὰ τοῦτο, τοῦτου ἕνεκα. 2) πρᾶγμα, προκειμενον. ad rem redire, ἐπὶ τὸ προκειμενον ἐπανέρχεσθαι. a res, ἀπὸ σκοποῦ. 3) πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον. rem cum alio transigere, χρηματίζεσθαι τι. res mihi est cum alio, ἐμὲ ἐστὶν τι. πρᾶγματα ἔχειν πρὸς τινα. — ἐπὶ ἐρώται· δεῖλιν, συνυσιάζειν τινί. 4) πρᾶγμα, δίκην. 5) τὰ ἰδία τινος πρᾶγματα, ἡ ὠφέλεια, τὸ συμφέρον. consulere rei suae, τῶν ἰδίων ἐρευνᾷ, τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. in rem est, ὠφέλιμον, λυσιτελεῖς ἐστίν. ex re, πρὸς τινος, ἐπὶ ὠφελείᾳ τινός. ab re, ἐπὶ βλάβῃ τινός. alicui rei est, χρήσιμός ἐστι. 6) πρᾶγματα, χρῆματα, ὄντα, ὑπάρχοντα, κτήματα, οὐσία. rem facere, χρηματίζεσθαι. res familiaris, τὰ εἰκεία. 7) res, πλ. τὰ πρᾶγματα, ἡ πολιτεία, διοίκησις. custos rerum Caesar, ὁ τῶν πραγμάτων φύλαξ εἴτε προτάτης Καίσαρος. rerum potiri, κορυβεῖν τῶν πραγμάτων. — res publica εἴτε respublica, τὰ τῆς πόλεως πρᾶγματα, τὰ τῆς πόλεως, τὰ πολιτικά, ἡ διοίκησις. ad rempublicam accedere, rempublicam attingere, ἐπιχειρεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀπτεσθαι τῶν πραγμάτων εἴτε τῆς πολιτείας. rempublicam administrare, πράττειν τὰ τῆς πόλεως εἴτε τὰ πολιτικά, πολιτεύεσθαι, rempublicam bene gerere, εὖ πράττειν τὰ τῆς πόλεως, καλῶς χειρίζειν τὰ πρᾶγματα. 8) res publica εἴτε respublica, ἐνίοτε καὶ ἀπλῶς res, θ. ἐν. ἡ πολιτεία, πόλις, τὸ κοινόν. res tota publica εἴτε tota respublica, ἡ ἡ πολιτεία. merere de republica, ἄξιον εἴτε ἀγαθὸν αἴτιον τῇ πόλει γίνεσθαι, εὐεργετεῖν τὴν πόλιν. de republica disputatio, ὁ περὶ πολι-

ταῖς διαλέγοι. genera rerum publicarum, τὰ εἶδη τῶν πολιτειῶν, τὰ πολιτεύματα. res Romanae, ἡ Ῥωμαίων πολιτεία, τὸ κοινὸν τῶν Ῥωμαίων. haec res, ἡ πολιτεία αὐτῆς. 9) τὸ ὄν, οὐσία, ἀλήθεια, ἔργον. re exarior, ἔργῳ κέρειν λαμβάνω. rem spectare, non verba, τὸ ἔργον, οὐ τὸν λόγον σκοπεῖν. res ipsa, τὸ ὄν, ἡ ἀλήθεια. nominibus differentes, re congruentes, τοῖς μὲν ὀνόμασι διαφέροντες, τῷ δὲ ἔργῳ συμφωνοῦντες. re verā εἶτε γενετὰ, τῇ ὄντι, ὄντως, ἔργῳ, ἀληθῶς, ὡς ἀληθῶς.

+resacro, are, (re-sacro) πικρυνθῶ τὴν ἁρὶν, ἁρσιεύμαι τὰς ἁρὰς.

+re-sancio, ire, πάλιν εξαγριῖναι εἶτε ἐκμαίνεσθαι. Ὁδ.

+resaliūcio, ōnis, ō, (resaluto) τὴν ἀντασπάζεσθαι. Σουητ.

re-saliūcio, are, ἀντασπάζομαι, ἀντιπροσαγορεύω, ἀντιδίδουμαι.

re-sarcio, sarcī, sarium, ire, alqd, ἐπισκευάζω, ἀνορθῶ τι.

re-scindo, scīdī, scissum, ēre, alqd, ἀνασχίζω, ἀναρρήγνυμι, διασχίζω, διαρρήγνυμι τι. pontem, λῦειν, διασπῆν τὴν γέφυραν. vestem, διασχίζειν τὴν ἐσθῆτα. vallum, ἀναρρήγνυναι, διαρρήγνυναι, διασπῆν τὸν χάρακα. vulneca, ἀναξίνειν τὰ τραύματα. viam, ἀνοίγειν ὁδόν. 2) μεταφ. καταλύω, ἀκυρῶ, ἀναίρω τι.

re-scisco, īvi κ. ii, itum, ēre, alqd, πυνθάνομαι, μαθάνω, γινώσκω τι.

rescissus, a, um, īd, rescindo.

re-scribo, ipsī, iptum, ēre, alqd, ἀντιγράφω τι. alicui ad alqd, ἀντιγράφειν, ἀνταπεστέλλειν, δι' ἐπιστολῆς ἀποκρίνεσθαι τινι πρὸς τι. 2) ἀντιγράφω, ἀντιγραφὴν γράφω. orationi, πρὸς τὸν λόγον. 3) διαγράφω, ἀποδίδωμι. pecuniam, τὸ ἀργύριον, τὸ ἐφέλημα. 4) μεταγράφω τι. conspectuaria, μεταγράφειν, ἐπιτερογάζειν.

οὐκ: τὰ ἀπομνημονεύματα. pedites ad equum, μεταγράφειν, μεταφέρειν, ἀπογράφειν τοὺς πεζοὺς εἰς τοὺς ἵππους. 5) legionem, αὐθις ἀπογράφειν πάλιν καταλέγειν λεγεῶνα.

rescriptum, ī, ōd. (rescribo) βιβλικὴ ἀπόκρισις εἰς διὰ γνωσίς.

rescriptus, a, um, īd, rescribo.

re-scco, cui, etum, ara, alqd, ἀνατέμνω, ἐπιτέμνω τι. 2) ἐπιτέμνω, ἀποτέμνω τι. 4) μεταφ. ἐπιτέμνω, κολλάω, συνάλλω, ἀναίρω τι. alqd ad vivum κ., ζῶν ἀκριβολογοῦμαι πρὸς τινος.

rescco, are, (re-sacro) αὐθις ἀντιδιδῶ εἶτε ἱκετεύω. Πλ.

resccus, a, um, īd, rescco.

resccutus, a, um, īd, resequo.

+rescemo, are, πάλιν σπείρω εἶτε γεννῶ. Ὁδ.

re-sequo, cūtus (quūtus), quī, alqm alqa re, ἀποκρίνομαι τινι τι, ὑπολαβὼν τὸν λόγον τινὸς λέγω τι.

re-sero, are, (sera) alqd, ἀναξυγῶ, ἀνοίγω, ἀναπτείνωμι τι. 2) μεταφ. os, ἀναξυγῶν τὸ στόμα. 3) ἄρχω τινός, ἀρχὴν εἶτε καταρχὴν τινος ποιοῦμαι. 4) ἀνοίγω, ἀναπτείνωμι, ἡλῶ, ἐκπύρω, φανερὸν ποιῶ τι.

re-seruo, anī, atum, are, alqd, ἀποτίθημι, ταμιεύομαι τι. alqd in aliud ieporus, ἀποθέσθαι τι εἰς αὐθις, ταμιεύεσθαι τι εἰς ἄλλον γένον. re-reipublicae, διασώζειν, διαφυλάττειν ἑαυτὸν τῇ πατρίδι. aliquos in pugnam, διασώζειν τινὰς εἰς μάχην. 2) διασώζω, σώζω τινὰ ἢ τι.

reses, sīdis, (resideo) καθήμενος. ptohom in urbe residem (ἀπ. Αἰδ.), τὸν καθήμενον, καταμεναντα εἶτε διαμνοντα ἐν τῇ πόλει δῆμον. 2) καθήμενος, σχολαστικός, ἀπράγμων.

resideo, sīdī, sessum, ēre, (resedeo) καθήμενος, διατελῶ, καθημαι. in equo, καθῆσθαι ἐπὶ τοῦ ἵππου. πα-

residet in terris residit, ἐν τῇ πατρίδι
ἢ κατέμεινεν, alqd in republica re-
sident, ὑπολείπεται, μένει, καταμένει·
τι ἐν τῇ πολιτείᾳ. in corpore nullus
residet sensus, ἐν τῷ σώματι (τῷ
νεκρῷ) εὐδαιμία αἰσθησις ὑπολείπεται,
καταλείπεται, μένει. 2) κάθημαι, σχο-
λάζω, r. ferias, ἑορτάζω ἑορτήν, σχο-
λάζω ἐν ἑορτῇ.

re-sido, sidi, sessum, ere, καθί-
ζομαι, καθίζομαι. Siculis artibus, κα-
τακλιθεῖσθαι εἰς τὴν Σικελίαν, κατα-
μένειν ἐν τῇ Σικελίᾳ. residunt stu-
gibus pelles, τοῖς σκελετοῖς δέρματα
ἐπιζάνει, ἐπιφύεται. Nullus residit, ὁ
Νέλλος ὑπίζειται, ὑποχωρεῖ. flamma,
πᾶσι μαράσσεται. tepida, ὁ ἀνεμὸς
λῶσθαι. corda ex ira residunt, αἱ ψυχαὶ
τῆς ὀργῆς παύονται, λῶσθαι, λήγουσι.
residuus, u, um, (residuo) ὑπό-
λοιπος, ἐπιλοιπός, λοιπός. 2) r. po-
cupia εἴτε residuum, i (residua,
orum), οὐ· τὸ ἀπόλειμμα εἴτε ἑλλειμ-
μα τοῦ ἀργυρίου, ὁ λοιπός.

re-sigao, avi, atum, are, alqd, ἀνα-
σπράγιζω τι. literas, ἀνασπράγιζειν,
λύειν τὴν ἐπιστολήν. lamina, ἀνοι-
γειν τοὺς ὀρθαλμούς. 2) ἀνοίγω, ἀνα-
καλύπτω, δηλῶ τι. 3) ἀναίρω, ἀθετῶ,
καταλύω τι. 4) διαγράφω, ἀποδίδωμι,
ἀποστίνω τι.

re-silio, lui, ite, (re-silio) ἀναπηδῶ,
πάλιν πηδῶ, εἰς τοῦπίσω πηδῶ. rana
in lacum resiliit, ὁ βάτραχος ἀναπη-
δᾷ πάλιν εἰς τὴν λίμνην. 2) δρόμῳ
ἀναχωρῶ εἴτε εἰς τοῦπίσω χωρῶ. 3) ab
aliquo, ἀποπηδῶ, ἀφίσταμαι, ἀπέ-
χομαι τινος. 4) συστήλλομαι, συνά-
γομαι, μειοῦμαι.

resilius, u, um, ἀνέσιμος.
resilius, ae, u, ὁ ἄνθρωπος.
resipio, ere, (re-sipio) alqd, χυ-
μὸν τινος παρέχω, ὑπολείπω μεταφ.
Epicurus patriam non resipiscens, ὁ
Ἐπίκουρος οὐκ ὄζων τῆς πατρίδος.

resipisco, pii, ere, (resipio) ἀνα-
φρονῶ, ἐν ἑαυτῷ γίγνομαι, ἑμαυ-
τὸν ἀναλαμβάνω. 2) σωφρονίζομαι,
σώφρων γίγνομαι.

re-sisto, stiti, stitum, ere, ἀφί-
σταμαι, ὑφίσταμαι, ἵσταμαι, ἐπέχω,
μένω. appellatus resistit, προσγο-
ρευθεὶς ἐπέστη, ἴστη. Brundisii re-
sistit, ἐν Βρουνδισίῳ ἐπέστη, ὑπέστη,
ἔμεινε. resisto cum aliquo, ἐπιστάς εἴτε
στὰς διαλέγομαι τινι. exorcitus non
ante resistit, quin etc., τὸ στρατεύμα
οὐκ ἐπέστη (ὑπέστη, ἴστη, ἐπέσχε),
πρὶν κτλ. oratio resistit, ὁ λόγος
ἐπέχει. 2) alcoli, ἀνδίσταμαι, ὑφίστα-
μαι, ἀντέχω τινί, ἀναμένω, ὑπομέ-
νω τινά. hostibus, ὑφίστασθαι, ἀν-
τέχειν τοῖς πολεμίοις, ὑπομένειν τοὺς
πολεμίους. ab nostris resistitur, οἱ
ἡμετέροι· ὑφίστανται, ὑπομένουσιν.
vix dolori resistit, μάλιστα ἀνέχεται
τὸν πόνον, ἀντέχει τῷ πόνῳ. a Col-
la resistitur, ὁ Κόττας ὑφίσταται,
ἐναντιοῦται, mors non resistens ad
calamitates perferendas, ψυχὴ τῆς
συμπορίας οὐκ ὑπομένουσα, οὐκ ἀνεχο-
μένη, οὐ κατερούσα. 3) σπ. πάλιν
ἀνίστασθαι εἴτε ἀνορθοῦσθαι.

resolvius, u, um, ἰδ. resolvo.

re-solvo, solvi, solutum, ere, alqd,
ἀπολύω, ἀναλύω, λύω τι. equos, ἀπο-
λύειν, λύειν, ἀποξενονῶναι τοὺς ἵππους.
aliqui vinctum, aliqui e catenis, λῆναι
τινὰ δεδεμένον, τινά ἐκ τῶν δεσμῶν.
claustra, λύειν, χαλᾶν ἀνοίγειν τὰ
κλειῖτρα. ora, ἀναξυγούν, ἀνοίγειν τὸ
στόμα. puerum, διαλύειν, τήκειν τὴν
χιόνα. muros, καθαιρεῖν τὰ τεῖχη.
glaciam se resolvit, ἡ βώλος λύεται,
ἀραιούται. puella resoluta capillis,
παῖς λευκὴ τὴν κόμην. r. aliqui,
ἀπολύω τινά (τῆς δουλείας, τοῦ θα-
νάτου). 2) ἀναλύω, λύω, ἐξηγουμαι τι.
3) παραλύω, χαλῶ τι. resolutus, πα-
ράλυτος, κεχαλασμένος, χαλαρός. 4)

λύω, καταλύω, ἀναιρῶ τι. 3) λύω, ἀπολύω, ἀποκινῶ, ἀποδίδωμι τι.

+resonābilis, ο (resono) ἀντιφθογγος, ἀντιφθογγόμενος, ἀντηχῶν. Ob. re-sōno, ἀνί, ἀνι, ἀντιφθόγγομαι, ἀντηχῶ, ἀντικλάζω. imago resonat, ἡ ἄλυσ ἀντιφθόγγεται. domus strepitū, ἡ οἰκία τῷ ψόφῳ ἀντηχεῖ. theatrum resonans, θέατρον ἀντηχεῖν. locos vocī resonat, ὁ τόπος ἀντηχεῖ τῇ φωνῇ, πρὸς τὴν φωνήν. resonant mihi Cythia silvas, τὰ ἄλση ἀντηχεῖ μοι τὸ κυνήϊα τ. locos vacuū, ἔδωκ ἀναπλήρηται ἡχοῦς τὰ ἄλση. 2) ἡχῶ, φθέγγομαι, ἀντηχῶ. re-sonus, α, αμ, ἀντιφθογγος, ἀντιφωνος, ἀντίτυπος, ἀντηχῶν.

re-sorbeo, ēre, alqd, πάλιν ἀναρροῖδω, ἀναπίνω τι. resorbens undā, παλιρρόθιον κύμα.

re-specto, are, εἰς τοῦπίσω ὁρῶ, τὸ πρόσωπον μεταστρέφω, μεταστρέφωμαι. quid respectas? nihil periculi est, τί μεταστρέφεις; (τί περιδλέπεις;) οὐκ ἔστι κίνδυνος. 2) ad alqd, ἀφ' ὧ, ἀποδλέπω πρὸς τι, αλqm, εἰς τινα, μεταφ. prius respectant munera, τὸ θεῖον ἀποδλέπει πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς, λόγον ποιεῖται τῶν εὐσεβῶν. 3) προσδοκῶ. alqd, προσδοκῶν τι.

respectus, us, ē. (respcio) τὸ εἰς τοῦπίσω ὁρᾶν, ἢ τοῦ πρόσωπου μεταστρέφῃ. sine respectu fugere, ἀμεταστρεπτεῖ φεύγειν. 2) ἀποδλέμω, ἀποψι, ὄψις. 3) καταφυγή, ἐλπίς. 4) τὸ ἀποδλέπειν, ὃ ὑπόλογος, λόγος. τ. nostri, τὸ εἰς ἡμῖς ἀποδλέπειν, ὃ ὑπόλογος ἡμῶν αὐτῶν. respectum amicitiae habere, ἀποδλέπειν πρὸς τὴν φιλίαν, ὑπολογίζεσθαι τὴν φιλίαν. respectu alicj rei, ἀποδλέπων πρὸς τι, ὑπολογίζομενός τι, λόγον ποιοῦμενός τινα. sine respectu maiestatis in legatum impetum faciunt, οὐδένα λόγον τοῦ ἀξιώματος ποιούμενοι τῷ προσδευτῇ ἐκτρέφονται.

respergo, rsi, rsum, ēre, (re-spar-go) alqd alia re, ῥαίνω τί τινα. ro-gum vino, ῥαίνειν τὴν πυρὰν οἶνω οἶνον εἰς τὴν πυρὰν. se sanguine mactare, ῥαίνειν αἵματι. τ. probro alqm κηλιδεῖ εἰς αἰσχύνην τινα περιάπτω libidinum infamia respergit animum, ἡ τῶν ἡδονῶν ἀτιμία κηλιδεῖ, μολύνει τὴν ψυχὴν. [ισορῶς]

respersio, ōnis, θ. (respergo) ῥαντισμός, α, αμ, ἴδ. respergo.

respcio, pti, ectum, ēre, (re-spcio) εἰς τοῦπίσω ὁρῶ, εἰς τὸ ὀπίσσω περιδλέπω, τὸ πρόσωπον μεταστρέφω, μεταστρέφωμαι, ἐπιστρέφωμαι, ἀδ εἰς in alqm εἰς alqd, εἰς τινα κ. μεταφ. alqm, alqd, πρὸς τινα, εἰς τινα, πρὸς τι, εἰς τι. 2) ἀφ' ὧ, ἀποδλέπω, ὁρῶ, βλέπω πρὸς τινα, εἰς τινα, πρὸς τι, εἰς τι. 3) alqm ἢ alqd, σπτρ. α. alqd, ἀποδλέπω εἰς τινα, πρὸς τι, λόγον ποιεῖται εἰς τινα, ὅπως, ὑπόλογίζομαι τινα ἢ τι, ἐρευνῶ, ἐπιμαρτυροῦμαι τινα.

respirāmen, ūnis, οῦ. πνεύμων. respirātio, ōnis, θ. (respiro) ἀνάπνευσις, ἀναπνοή. 2) ἀτμός. aquarum τῶν ὑδάτων. 3) ἀνάπνευσις, πνεῦμα.

respirātilis, ēr, u, ā. (respiro) ἀναπνευστικός, ἀναπνεύσις. Κικ.

re-spiro, avi, atum, are, ἀντιπνέω. venti respirant, οἱ ἀνεμοὶ ἀντιπνεύουσιν. 2) ἀποπνέω, ἀπατμίζω malignum aera, ἀποπνεῖν βαρὺν ἀέρα. 3) ἀναπνέω, πνέω. 4) μεταφ. ἀναπνέω, ἀναπαύομαι, ἀναψύχομαι, ἀνακουρίζομαι, ἐμπαύειν ἀναπαύεσθαι. α. alia re, ἐκ τινα. 5) παύομαι, λωρῶ. +re-splendo, ēre, ἀντιλαμβάνω, ἀνταυγάζω, ἀπαυγάζω. Οὐίργ.

re-spondeo, ndi, naum, ēre, ἀνθυποσχοῦμαι. 2) ἀμείδομαι. τ. pat ratiōis, ὁμοίους ἀμείδομαι, τὸ ὁμοίως ἀνταποδίδωμι. 3) ἀποκρίνομαι, ἀπαντῶ (ἀμείδομαι). aliquid ad aliquid εἰς

aleui alqd, ἀποκρίνεσθαι τινί τι εἶπε
τινὶ ποτὶ τι. ea (ad ea, his), quas
quaesita sunt, respondeo, τὸ ερωτώ-
μενον, πρὸς τὸ ερωτώμενον ἀποκρι-
νεται respondit se posse, ἀπεκρίνατο,
εἰς δύναται. r. criminibus, ἀποκρι-
νομαι, ἀπαντῶ, ἀπολογουμαι πρὸς
τὴν κατηγορίαν, ἀνασκευάζω τὴν
κατηγορίαν. *saka vocī respondent,
αἱ περὶ ἀντηχοῦσι τῇ φωνῇ, πρὸς
τὴν φωνήν. r. jus εἶτε de jure, ἐξη-
γοῦμαι τὰ δίκαια. 4) πᾶραιμι, παρα-
γίνομαι. ad tempus, εἰς καιρὸν, ἐν
καιρῷ. Si aleui rei εἶτε ad alqd, ἐρ-
μολῶ, συντρέχειν, συνάδειν, ἀνάλω-
γον εἶτε κατάλληλον εἶναι τινὶ εἶτε
πρὸς τι. metalla respondent fo-
dienti, τὰ μέταλλα ἱκανά (ἱκανὰς
προόδους) τῷ ὀρύττοντι ἀποδίδωσι.
nominibus non r., οὐχ ἱκανὸν ποιῶ
τοῖς ὀρελλήμασιν, οὐκ ἀποτίνω τὸ ὀ-
ρελλήμα angulus ad normam respon-
dens, γωνία πρὸς γωνίον αὐτῶς.

responsio, ōnis, θ. (respondeo) ἀπό-
κρισις, ἀπαντησις.

responsio, are, (θαμ. τοῦ respon-
deo) [σπ.] ἀποκρίνομαι. jus, ἐξηγοῦ-
μαι τὰ δίκαια.

responso, are, (ἐπιτ. τοῦ respondeo)
aleui, ἀποκρίνομαι, ἀπαντῶ τινὶ με-
ταφ. ἀντιφθέγγεσθαι, ἀντηχεῖν. 2)
ἀπαντῶ, ἀντιλεγω, ἐναντιοῦμαι τινὶ.

+responso, ōnis, a. (respondeo)
ἐξηγητὴς δικαίων, νομοδαικτής. Πλ.
responsum, i, οὐ. (μετχ. τοῦ res-
pondeo) ὁ ἀποκρισις. responsum dare,
reddere aleui, ἀποκρισιν δίδοναι τινὶ.
Apollinis, ἡ ἀπόκρισις, ὁ χρησμός
τοῦ Ἀπολλωνος. haruspiciis, ἡ ἐξη-
γησις τοῦ ἱεροσκόπου.

respublica εἶτε res publico,
ἴδ. res.

re-σπρω, uī, ēre, alqd, ἀσπρώω,
ἀναπτύω, ἐκπτύω τι. 2) ἀναβάλλω,
ἐκβάλλω, ἀποβάλλω τι. 3) μετφ. ἀπο-

(ΜΕΡΟΣ Β').

πτύω, ἀπωθεῖσθαι, ἀποτρέψαι, εὐθε-
χεῖσθαι τι.

re-stagno, are, λιμνάζω, ἀναχέ-
μι, ὑπερπολάω, πλημμυρῶ. 2)
locus restagnat, ὁ τόπος λιμνάζει.

+restauro, avi, alui, are, (ἐκ τοῦ
re κ. τοῦ ἀγρ. stauro, τοῦ ἐκ τοῦ sto,
stare, ὡς σταυρός ἐκ τοῦ στάω, ἵσταν-
μι) alqd, ἀνακαινίζω, ἐπισκευάζω,
ἀνορθῶ τι. 2) ἀνανεῶ, ἀνανεοῦμαι,
ἐπαναλαμβάνω τι.

+re-stillo, avi, are, aleui alqd,
πάλιν ἐνστήζω τινὶ τι. Κικ.

+restinctio, ōnis, θ. σβέσις. Κικ.
restinctus, a, um, ἴδ. restinguo.

re-stinguo, uī, uctum, ēre, alqd,
ἀποσβέννυμι, κατασβέννυμι, σβέννυ-
μι τι. ignem equā, τὸ πῦρ ὕδατι.
sitim, σβέννυναι, πύειν, πληροῦν τὸ
δίψος. 2) μεταφ. ἀποσβέννυναι, σβέν-
νυναι, ἀναρεῖν τι.

restio, ōnis, a. [restis], σχοινο-
πώλης. κωλ. σχοινίους πληττεμένορ.

re-stipulatio, ōnis, θ. ἀντεπερὶ-
τησις.

[ὑποσχοῦμαι.

re-stypulor, ari, ἀντεπερωτῶ, ἀνθ-
restia, is, θ. σπείρα, σπείρα, σχοι-
νίον. 2) restim ductans sulto, ἔλκω
τὴν σύρτην, ὀρχοῦμαι τὸν ὄρμον (εἴ-
δος χειρῶ).

restilo, are, (ἐπιτ. τοῦ resto) ἐρί-
σταιμι, ὀρίσταμαι, ἵσταμαι, ἐπύχω.

+restitrix, icis, θ. (resistio) ἡ
μεινύσα εἶτε μείνασα. Πλ.

restituo, uī, ūtum, ēre, (re-sta-
tuo) alqd, πάλιν ἀνίστημι, πάλιν
ἀνορθῶ τι. statnam, τὸ ἀγαλμα. ex-
stinctum, ἀνίσταμαι, ἐγειρεῖν τὸν νε-
κρον. 2) ἀποκαθίστημι τινα ἢ τι-rem,
ἀποκαθίσταμαι, ἀνορθῶν τὰ πράγμα-
τα. viros, ἀναλαμβάνειν τὴν δύνα-
μιν alqd in integrum, in antiquum
statum, ἀποκαθίσταμαι τι εἰς ἀκέ-
ραιον, εἰς τὴν ἐξ ἄρχῃς καταστασιν.
aleui res amissas, ἀποκαθίσταμαι τινὶ

τὰ ἀπολωλота. *exsulem*, ἀποκαθίσταται τὸν φυγάδα εἰς τὴν πατρίδα, ἐπανάγειν εἰς κατὰγειν τὸν ἐκπεσόντα. *in pristinam dignitatem restitutus est*, εἰς τὴν ἀρχαίαν τιμὴν ἀποκατίσθη.

restitutio, ὄνις, θ. (*restituo*) ἀποκατάστασις, ἀνόρθωσις, ἐπανόρθωσις. *restitutor*, ὄνις, ἀ. ἐπανορθωτής. *restitutus*, α, um, ἴδ. *restituo*.

re-sto, ἴλι, are, ὑφίσταμαι, ἐρίσταμαι, ἵσταμαι, ἐπέχω, μένω. 2) αἰεῖ, ἀνθίσταμαι, ὑφίσταμαι, ἀντέχω τινί, ὑπομένω τινά. 3) συνήθ. ὑπολείπομαι, λείπομαι, λείπειμαι, ὑπόλοιπος, ἐπὶλοιπός, λοιπός εἰμι. *una spes reliqua restat*, μία ἔλπις ἔτι λείπεται· εἰτε λείπεται. *pauci restant*, ὀλίγοι λείπονται, ἔτι λοιποὶ εἰσιν, ἔτι ζῶσι. *restant reliquiae*, λείψανά τινά λείπειμένα ἐστί, μένει. *restat ut molus asportum voluntarius sit*, λείπεται τῇ τῶν ἀστρον κίνησιν ἐβαλοῦσιον εἶναι. *quod restat*, τὸν λοιπὸν χρόνον, τοῦ λοιποῦ. 4) αἰεῖ, ἐπιμένω τινά.

restrictio, ἐπίθ. μ. † ὑπ. (*restrictus*) συνεσταλμένος, στενός, λιτὸς. 2) ἀκριβής, λεπτός.

restrictus, α, um, μ. σ. (μτχ. τοῦ *restringo*) στενός, συνεσταλμένος, βραχύς. 2) συνεσταλμένος, στενός, φειδωλός. 3) ἀσπληνός, ἀκριβής.

re-stringo, ἰκτι, ἰκτιum, ἐρε, αἰqμ ἢ αἰqδ, συσπρίγγω, δέω τινά ἢ τι. 2) σπίζω. *dentes*, τοὺς ὀδόντας. *restrictis labellis rideo*, σισηρῶς γελῶ, σπίζω. 3) συστέλλω, κολάζω, συντέμνω, μαίω τι.

† *re-sudo*, ἀρο, ἀριδρῶ, ἰδρῶ, νοτῶρς εἴτε ἰκμαλέος εἰμι.

resulio, ἀνί, αium, ἀρο, (ἀπιτ. τοῦ *resilio*) εἰς τοῦπίσω πηδῶ εἴτε ἄλλομαι, ἀναπηδῶ, ἀνέλλομαι. 2) ἀνακλῶμαι, ἀντηγῶ, ἀντιφθίγγομαι, το-

suliat iecta vocibus, ἀντηγῇ ἢ οἰκίᾳ τῇ φωνῇ, πρὸς τὴν φωνήν.

re-sumpo, mpsi, mptum, ἐρε, αἰqδ, πάλιν λαμβάνω, ἀναλαμβάνω τι. αἰμα, πάλιν λαμβάνειν εἴτε ἀναλαμβάνειν τὰ ἑπλ. *dominationem*, ἀνταλαβεῖν, ἀνακτήσασθαι, ἀνασώσασθαι τὴν ἀρχήν. *animum*, ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν, ἀντικαθεῖν ἑαυτόν.

resumptus, α, um, ἴδ. *resumo*. *re-sumpo*, are, αἰqμ ἢ αἰqδ, ὑπτιάζω, ὑπτίον ἀνατρέπω, ὑπτίον κατακλίνω τινά ἢ τι. 2) ἀνακίπτω τι. 3) μεταφ. αἰqμ, ποιῶ τινά ὑπτίον εἴτε ὑπερήφανον, ποιῶ τινά ὑπτιάζειν.

re-sumpo, α, um, ὑπτίος ἀνακίμενος, ὑπτίος κατακλιθεῖς, ὑπτίος, ὑπτιάζων. 2) ἐπὶ τῷ πον. ὑπτίος, ἐπικλινής, ἐπὶ λόρῳ ἐπικλινούς, καίμενος. 3) μεταφ. ὑπτίος, ὑπτιάζων, χαλαρός, ῥέθυμος.

re-surgo, surrexi, surrectum, ἐρε, πάλιν ἀνίσταμαι, ἀνίσταμαι, ἀνορθοῦμαι. 2) πάλιν ἀνίσταμαι, ἀνορθοῦμαι, πάλιν ἐγείρομαι, ἀναγεῖρωμαι. *re-suscito*, are, αἰqμ, ἀναγείρω, πάλιν ἐγείρω τι.

† *retardatio*, ὄνις, θ. (*retardo*) τὸ βραδύνειν, μέλλησις. *Ecce*.

re-tardo, are, αἰqμ ἢ αἰqδ, βραδύνω, ἐπέχω, κατέχω τινά ἢ τι, διατρίβην ἢ μέλλησιν τινά περιχω. αἰqμ α *scribendo*, κωλύειν τινά τοῦ γράφειν. — ὁδ. *retardando*, διὰ τὸ βραδύνειν.

† *re-texo*, are, αἰqμ, ἀντιφθίγγω τινά. Σουήτ.

rete, ἱς, αῦ, δίκτυον (τὸ δίκτυον, ἀμφόβληστον, ὃ γρίπος τῶν ἰχθύων τὸ δίκτυον, ἢ ἄρκος τῶν θουῶν καὶ θηρίων). *rete jacere*, δίκτυον βάλλειν, δίκτυον ἐκτείνειν. *rete ruere*, τεταρῆ, δίκτυα εἴτε ἄρκος ἱστάναι. 2) μεταφ. τὰ δίκτυα, αἱ παγίδες, ἢ ἐπιβουλὴ, ὁ δόλος.

relectus, α, um, ἴδ. *relego*.

re-tēgō, τί, etum, ēre, alqd, ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω τι. οσπυ, ἀποκαλύπτειν, ἀποκαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν. pedes, γυμνοῦν τοὺς πόδας. ense, γυμνοῦν, σπάσθαι τὸ ξίφος. lux retegīt res, τὸ φῶς δηλοῖ, φανερὰ ποιεῖ τὰ πράγματα. occulta, ἀποκαλύπτειν, ἀνακαλύπτειν, δηλοῦν, φανερὰ ποιεῖν τὰ κεκρυμμένα. re-tempto, ἴδ. 2. retento. re-tendo, ndi, nsum, εἴτε nsum, ἔρε, alqd, ἀνίημι, χαλῶ τι. retensus, a, um, ἴδ. retendo. retentio, ōnis, ō. (retineo) ἱποχλή, διακατοχή.

1. retento, are, (ἐπιτ. τοῦ retineo) alqm ἢ alqd, ἐπέχω, κατέχω, κωλύω τινὰ ἢ τι. 2) κατέχω, διακατέχω τι. 2. re-tento (retempto), are, alqd, ἀντιπειρώμαί τινος, πάλιν ἢ αὐθις πειρώμαί τινος, πάλιν ἢ αὐθις ἐπιχειρῶ τινι. alqd facere, ἀντιπειρῶσθαι ποιεῖν τι. [tineo. retentus, a, um, ἴδ. retendo κ. re-texo, lui, xum, ēre, alqd, ἀνυφαίνω τι, ἀναλύω, λύω τὸ ὑφασμα. 2) ἀναλύω, διαλύω, καταλύω, λύω τι. 3) ἀναλαμβάνω, παλινωδῶ τι. 4) μεταπλάττω, μεταμορφῶ τι. 5) ἀνατρώ, ἀνανεῶ, ἀνανεοῦμαι, δευτέρω, ἐπαναλαμβάνω τι. 6) διεξίημι, διεγχοῦμαι τι.

retectus, a, um, ἴδ. relexo. reticentia, ae, ō. (reticeo) ἀποσιγήσεις, ἀποσιώπησεις, σιωπήσεις, σιωπή. 2) ἐν τῇ ῥητορ. ἢ ἀποσιώπησις. reticeo, ui, ēre, (re-taceo) ἀπισιωπῶ, κατασιωπῶ, σιγῶ. alcuī, σιωπῶν, σιγῶν τινι εἴτε πρὸς τινά. 2) alqd, ἀπισιωπῶ, κατασιωπῶ, σιωπῶ τι.

reticulum, i, ō. (ὑποκ. τοῦ rete) δικτυωτὴν σακκίον, κώρυνος.

retinaculum, i, ō. (συνθ. ἐν τῷ πλ.) [retineo] ἔγμα, ἄμμα, δεσμός,

δεσμά. navis, τὰ πείσματα, πρυμνήσις τῆς νεώς. equorum, ἡ σείρά, ὁ βυτῆρ τῶν ἵππων. 2) μεταφ. ὁ δεσμός, τὰ δεσμά.

retineo, tui, (μτχ. τοῦ retineo) aloje rei, διασώζω εἴτε διακωλύμας τι, ἀντγόμενος εἴτε ἐχόμενος τινος. retineo, tui, tentum, ēre, (re-teneo) alqm ἢ alqd, κατέχω, ἐπέχω, ἴσχω, διακωλύω, κωλύω τινὰ ἢ τι. legatos, τοὺς πρέσβεις κατέχειν, ἐπιχειν, οὐκ εἶν ἀπειθεῖν, κωλύειν τοῦ ἀπειθεῖν. lacrimas, κατέχειν τὰ δάκρυα. gaudium, κατέχειν, καταστῆλ-λαιν, συστῆλλαιν τὴν γαλήν. mercedem, διακατέχειν, οὐκ ἀποδιδόναι τὸν μισθόν. 2) διαφυλάττω, διατηρῶ, διασώζω τινὰ ἢ τι.

+ re-tinuo, ire, ἀντηχῶ. Kik. + re-tōno, are, ἀντιδροντῶ, ἀντηχῶ. Kat.

re-torqueo, rsi, rium, ēre, alqd, ἀντιστρέφω, μεταστρέφω, ἐπιστρέφω, εἰς τοῦπίσω στρέφω τι. oculos ad locum, μεταστρέφειν, ἐπιστρέφειν τὰ ὀ-ματα εἰς τόπον. omnium oculos in se, πάντων τὰς ὄψεις πρὸς ἐαυτὸν ἑλκεῖν εἴτε στορέειν. crinneti, βοστρυχιζέειν τὴν κόμην. vīam, ἐπιστρέφειν, ἐπινακάμπτειν. mentem, ἐπινακάμπτεσθαι, ἐπικλῆσθαι, μεταστρέφειν. 2) alqm, ἀποτρέπω, ἀποκρούω τινά.

re-torridus, a, um, κατάρηρος, μετ. mus, ἐπίτριπτος, πανούργος μῦς. retortus, a, um, ἴδ. re-torqueo.

re-traciatio, ōnis, ō. ἀπάρησις, ἀρνήσις, ἀνανεσις, ἔκνσις.

+ re-tractus, a, um, (μτχ. τοῦ retracio) ἐν τῷ α. retractus, μᾶλλον ἐπιδιωρθωμένον (σύνταγμα). Kik.

re-tracto, avi, atum, are, alqd, πάλιν ἢ αὐθις διαχειρίζω εἴτε μεταχειρίζομαι τι, πάλιν ἢ αὐθις ἐπιχειρῶ τινι. arma, πάλιν μεταχειρίζεσθαι, πάλιν λαμβάνειν τὰ ὄπλα. vulnera,

πάλιν ἀπτεσθαι τοῦ τραύματος, ἀνα-
ξαινεῖν τὸ τραῦμα, alqd mœnu, πάλιν
ἀπτεσθαι τινος τῇ χειρὶ carmina pœ-
tatum, αὐθις διερχεσθαι εἴτε ἀναγ-
γνώσκειν τὰς τῶν ποιητῶν ὥδης alqd
scetum, ἀναπαλεῖν τι. librum, ἐπιτε-
ράζεσθαι, ἐπιδιορθοῦν τὸ βιβλίον.
2) ἀνατίθηναι, ἀναθεσθαι, ἀπαρνοῦ-
μαι τι. 3) ἀποδοκιμάζω, ἀποφασιζω
τι. 4) ὀκνῶ, μέλλω, ἐρροῦμαι.

retractus, a, um, μ. σ. (μτγ. τοῦ
retraho) ἀνακεχωρηκός, πόρρω κεί-
μενος, μακρὰν ἀπέχων, ρυχίος, ἐν
μυῶ καίμενος.

retrāho, xī, etum, ēre, alqm ἢ alqd,
ὀπίσω σπῶ, εἰς τοῦπίσω ἔλκω, ἀνα-
σπῶ, ἀνθέλκω, ἐπανάγω τινά ἢ τι-
manum, ἐπανάγειν τὴν χεῖρα. alqm
in urbem, ἐπανάγειν, ἐπανακομίζειν
τινὰ εἰς τὴν πόλιν. alqm ab alqo re,
ἀπαπρέπειν, κωλύειν τινά τινος. alqm
ab interitu, ἀνταπῆν, ῥάσθαι, σώ-
ζειν τινά ἐκ τοῦ ἐλθέου. eo t., ὑπο-
χωρεῖν, ἀναχωρεῖν, ἀπολείπειν, ἀφί-
στασθαι. 2) πάλιν ἢ αὐθις ἄγω εἴτε
ἀπάγω τινά, in, ad alqd, εἰς τι, πρὸς τι.
retracto = retractio.

re trāho, uī, ūsum, ēre, alqd
alqui, ἀνταποδίδωμι, ἀποδίδωμι, ἀπο-
τίνω τί τι.

retrihūus, a, um, ἰδ. retribuē.

retrō, ἐπίρ. (ἀντὶ τοῦ ἀγρ. retero
ὑπον. loco) ἐπὶ κινήσεως. ὀπίσω,
τοῦπίσω, εἰς τοῦπίσω, εἰς τοῦπίσθεν.
τ. redire, ὀπίσω ἐπανέρχεσθαι. Pe-
tere ora, εἰς τοῦπίσω τὸ πρόσωπον
μεταστρέφειν. fuga r., ἡ ὀπίσω φυγή.
2) σπ. ἐπὶ ἡρεμίᾳ. ὀπίσθεν, ἐν τῷ
ὀπίσθεν. 3) ἐπὶ χρόνου εἰς τὸ ἔνω, ἐν
τοῖς ἀνώτερον χρόνοις. τ. usque ad
Romulum, εἰς τὸ ἔνω μέχρι Ρωμούλου.
quodcumque rēxat, ἔ, τι παρήλ-
θιν. 4) ὀπίσω, ἀναπαλιν, ἐμπαλιν.
retrorsum εἴτε -sus, ἐπίρ. (retrō-
versum) εἰς τοῦπίσω, εἰς τοῦπίσθεν,

ὀπίσω. 2) ἐπὶ χρόνου εἰς τὸ ἔνω. 3)
ἀντιστρόφως, ἀναπαλιν, ἐμπαλιν.

retrorsus, ἐπίρ. ἰδ. retrorsum.

*retrō-versus κ. συγκ. retrorsus
a, um, εἰς τοῦπίσω στροφείς, μετα-
στραφεῖς.

re-trūdo, ūsum, ēre, alqm, ἀπο-
ρῶ, εἰς τοῦπίσω ὡρῶ τινα. retrūsus,
a, um, ἀποκεκρωμένους.

re-tundo, tūdi (x. iudī), tūsum
(iunsum), ēre, alqd, ἀποστεμίζω, ἀπο-
στεμῶ, ἐμδλύνω, ἐκκωφῶ τι. telum,
gladium, βέλος, μάχαιραν κτλ. 2) τι-
μδλύνω, ἀνακρίνω, συστέλλω, κολλῶ
τι. rotusus, a, um, ἐπιθ. κωρὸς, ἐμ-
δλός. 3) μεταρ. κωρὸς, ἐμδλός, ἡλι-
θός. 4) συνεσταλμένος. [tundo.

retrāsus κ. retrūsus, a, um, ἰδ. re-
trudigui, orum, a. reūdignoi, Γερ-
μανικὸν τι ἔθνος.

reus, i, a. κ. (σπρ.) rea, ae, θ. (res)
ὁ ὑπόδικος, ὑπαίτιος, ὁ δίκην ἢ γρα-
φὴν φεύγων ἢ ὑπόδικος, ὑπαίτιος,
φεύγουσα. alqm reum facere, agere,
εἰσάγειν εἴτε ὑπάγειν τινά εἰς δικα-
στήριον, διώκειν τινά, alqm rei capi-
talia reum facere, ὑπάγειν τινά θανα-
τάτου. reus parricidii, φεύγων γρα-
φὴν φόνου, φεύγ. ν. φόνου, ὑπόδικος
φόνου. de ambitu, φεύγων γραφὴν
εἰρηθείας. μεταρ. reum esse desidiac,
αἰτίαν ἀπραγίας ἔχειν, ἀργία ἔνοχον
εἶναι. fortuna agitur reus, τὴν τύχην
αἰτιῶνται, τῇ τύχῃ ἡ αἰτία ἐπιφέρει-
ται. 2) alqis rei, ὑπαίτιος, ὑπευθυνός
τινος. 3) ὀφειλέτης τινός, ὁ ὀφείλων
τι νοτί, ὁ τὴν εὐχὴν ὀφείλων, τὴν
εὐχὴν τοῖς θεοῖς ἀποδοῦναι ὀφείλων.

re-vālesco, lni, ēre, ἀναρβῶννυ-
μαι, ἀναρβάζομαι, ἀναλαμβάνω.

re-vēho, xī, etum, ēre, alqm ἢ
alqd, ἐπανακομίζω, ἀνακομίζω, ἐπα-
νάγω τινά ἢ τι. 2) revehor, etus, hi,
ἀνακομίζομαι, ἐπανέρχομαι.

re-vello, velli, vulsum, ēre, alqd.

ἐπισπῶ, ἀνασπῶ τι. *solam e corpore*, ἀνασπῶν, ἐκσπῶν, ἐξέλαυν το βίλος ἐκ τοῦ σώματος. *saxum e monte*, ἐπισπῶν, ἀποβήγγυναι πέτραν ἐκ τοῦ βράχους. *herbas radice*, ἐκσπῶν βοτάνην ποιεῖν [εἰς vinecula, διαρρήγνυσι τὰ δεσμά. *revelli natis*, ἀποσπῶσι ἀπὸ τῶν τεκνῶν.

re-vēlo, are, alqd, ἀνακαλύπτω, ἀποκαλύπτω τι. *r. caput*, ἀποκαλύπτω τὴν κεφαλὴν. 2) ἀνακαλύπτω, ἀποκαλύπτω, δηλώ, φανερόν ποιῶ τι.

re-vēnio, veni, ventum, ire, πάλιν ἢ ὅπως ἴκω, ἐπανήκω, ἐπανερχομαι. *re-vēnā, ū, are*. [χομαι.

re-verberō, are, alqd, ἀντιτυπῶ, ἀντικρούω, ἀντικρούω τι.

re-verēns, ntis, μ. + σ. κ. + ὄπ. (μτγ. τοῦ *reverēor*) αἰδῶμων, αἰσχυνητός. 2) εὐσεβής. 3) σεβάσιμος.

re-verēntior, ἐπὶ. *μ. σ. κ. ὄπ.* (*reverēns*) αἰδῶμονος, εὐλαβῶς.

re-verēntia, ae, θ. (reverēns) αἰδώς, σεβασί. 2) σπ. ἡ εὐλαβία. ὁ ἕνους.

re-verēor, ūtus, ēri, alqm ἢ alqd, αἰδομαι, αἰσχύνομαι, αἰδομαι τινα ἢ τι. 2) φοβούμαι, εὐλαβοῦμαι τινα. *reverēndus, a, um, αἰδεσιμος, σεβασμιος*. [νομί τι. Πλ.

+re-verro, ēre, alqd, διακκεῖαν *reversio, ōnis, θ. (reverso) ἀναστρέφω, ἐπιστροφή, ἀνακλιψίς, μάλισσα ἢ γυνόμενη πρὸ τοῦ δανύσαι τὸ ἔλκεν τῆς ὁδοῦ, καθ' ὃ διαφέρει ἢ λέγει τοῦ *reditus*, τῆς ἐπανόδου.*

reversus, a, um, ū, reverter.

re-vertor εἴτε revertor (σπ. -to), li (μτγ. *reversus*, σπ. *reversus sum*), *reverti, li* (σπ. *ire*), ἀναστρέφω, ἐπιστρέφω, ἐπιστρέφωμαι, ὁπιστρέφωμαι, ἐπάνειμι, ἐπανερχομαι. *Epheso Laodiceam*, ἐξ Ἐφέσου ἐπὶ Λαοδικείαν ἐπανεῖναι. *reverti ex itinere*, ἀναστρέφω, ἀνέκλμψα ἐκ τῆς πορείας. *fluvius revertitur, ὁ ποτα-*

μός ἀναβῆε. reverter in gratiam cum aliquo, διαλλάττωμαι πρὸς τινα. *reversus in patriam*, ἐπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα. *de exilio, καταλθὼν, κατακληθὼς* ἐκ τῆς φυγῆς. 2) *ad aliqd, (τῷ λόγῳ) ἐπανερχομαι, ἐπάνειμι, ἐπαναχωρῶ ἐπὶ τι.*

revincis, ū, revinco. [πτομαι. *re-vīdeo, ēre, (σπ.) πάλιν ἐπισκέ-* *re-vincio, xī, uctum, ire, alqm ἢ alqd, ἀναδέω, καταδέω, καταδεαμέω, δέω, δεσμεύω* τινά ἢ τι. *alqm ad saxa*, δεῖν τινα πρὸς πέτρας. *revinctum angue caput*, κεφαλὴ δεσυσιν ἀναδεδεμένη εἴτε διαδεδεμένη. *manus post terga revinctus*, τὰς χεῖρας εἰς τοῦπισθεν δεδεμένος. *in glaciem revinctus*, πεπηγώς.

re-vīnco, vīci, victum, ēre, alqm ἢ alqd, κατανικῶ, νικῶ τινα ἢ τι. 2) συνήθ. *alqm, αἰρῶ, ἐξελέγχω* τινά. *homo in maleficio revinctus*, ἀνθρώπος ἀμαρτήματος εἴτε ἐφ' ἀμαρτήματι ἐαλωκώς. *alqd, ἐξελέγχειν*, ἀποδεικνύειν, φανερόν ποιεῖν τι.

revinctus, a, um, ū, revincio.

re-vīnisco, rui, ēre, πάλιν ἀναθάλλω, ἀναθάλλω. 2) μεταφ. ἀναθάλλω, ἀναβῶννυμαι, ἀνανεοῦμαι. *re-vīso, si, sum, ēre, πάλιν ἐπισκοπῶ, ἐπανερχομαι* *urbem*, ἐπανερχομαι εἰς τὴν πόλιν. 2) *alqm εἴτε ad alqm, ἐπισκοπῶ* τινα, φρενὴ πρὸς τινα. *alqd, ἐπισκοπῶ, σκοπῶ, ἐξετάζω* τι.

re-vīvisco, vixi, ēre, ἀναβῶ, ἀναζῶ. 2) μεταφ. ἀναθάλλω, ἀναζωποροῦμαι, ἀναλαμβάνω.

revōcābilis, s, (revoco) ἀνακληθῆναι δυνάμενος, παλινάγρετος. *non r. ἀμετάκλητος, οὐ παλινάγρετος, ἀνεπανόρθωτος.*

revōcāmen, ōnis, οὐ. = revocatio.

revōcātio, ōnis, θ. (revoco) ἐπανάκλησις, ἀνάκλησις, κατάνκλησις.

re-voco, ανι, atum, are, alqm, ανακαλῶ, επανακαλῶ, μετακαλῶ, αποκαλῶ τινα. de exilio, ανακαλεῖν, κατέγειν τινά εκ της φυγης. milites, ανακαλεῖν τοις στρατιώταις εκ της μάχης, ανακαλεῖσθαι. 2) alqd, αποστρέφω, μεταστρέφω, επανάγω τι. oculos, αποστρέφειν, μεταστρέφειν τοις οφθαλμοῖς. manus, επανέγειν τὴν χεῖρα. pedem, αναφέρειν τὸν πόδα, αναποδίζειν. 3) alqm ab alqa re, μετακαλῶ τινα ἀπὸ τινος, αποτρέπω, ἀπείρω, κωλύω τινα τινος. 4) ανακαλῶ, αποκαθίστημι τι. memoriam, αναμνησκέιν. studia, πάλιν τῇ σπουδῇ επιχειρεῖν. vires, αναλαμβάνειν τὴν δύναμιν. alqm in servitutum, αποκαθιστάναι τινά πάλιν εἰς δουλείαν. alqd ad alqd, αναφέρω τι εἰς τι. omnia ad scientiam, ἅπαντα εἰς τὴν ἐπιστήμην. 6) alqd, ανακακαλῶ, παλινθεῶ, ἀνατίθεμαι, ἀκυρῶ, λύω τι. 7) alqm, ἀντικαλῶ τινα, ἐμπλύνω καλῶ τινα. 8) πάλιν ἢ αὐθις καλῶ τινα. convivam, αὐθις καλεῖν τινα εἰς συμπόσιον. 9) alqm, καλεῖω τινά (ὁποκρίτην ἐν θεάτρῳ, κήρυκα κτ.) πάλιν παύσθαι εἰπεῖν, καλεῖω τινά παύσθαι επαναλαβεῖν, βοῶ τινι αὐθις λέγειν. primum tres vocatus Socrates, ὁ Σωκράτης τοὺς πρώτους τρεῖς στίχους αὐθις εἰπεῖν ἐδόθηεν εἴτε ἐκέλευσαν. milites revocatum est, χιλιεῖς ἐδόθησαν αὐθις (τὸ ἱταλίστ da capo).

re-volo, are, πάλιν αποπέτομαι. re-volūbilis, e, δυνάμενος ἀνακυλινδεῖσθαι (ἀνακυλινδῆτός).

re-volutus, a, um, id. revolvō.

re-volvere, volvi, volūtum, ere, alqd, ἀνακυλῶ, ἀνακυλινδῶ τι. 2) πάλιν, ἀνελίττω τι, ἀνακλώθω τι. Parcae nulla stamina revolvunt, αἱ Μοῖραι οὐδενός τὸν μίτον ἀνακλώθουσιν. 3) μεταρ. iter, πάλιν ἢ αὐθις διανύττω

τὴν ὁδόν. aequora, πάλιν διαπλεῖν τὴν θάλασσαν. revolvor in locum, επανέρχομαι εἰς τόπον. in alqd, αὐθις ἢ πάλιν περιπίπτειν τινί. revolvor, ἀναπίπτω. 4) alqd, πάλιν ἢ αὐθις ἀνελίττω βιβλίον, ὅθεν ἀναγινώσκω, διηγόμαι, διεξέρχομαι τι, επαναλαμβάνω, ἀναπλῶ τι.

*re-volvo, vi, lūm, ere, alqd, ἀνερεύω, ἀνέμω, ἐξερεύω, ἐξέμω τι. reversio, reversus, id. reversio, revertor, id. revertor. [versus. revulsus, a, um, id. revello.

rex, regis, a. (rego) βασιλεὺς (ἀναξ). ἐν τῇ κωμῳδίᾳ κατ' ἐξοχήν ὁ Περσὼν βασιλεὺς, ὁ μέγας βασιλεὺς, ὁ βασιλεὺς. — rex mensae, ὁ τοῦ συμποσίου βασιλεὺς. rex sacrorum (sacerificus, sacrificulus), ὁ ἱερῶν βασιλεὺς. id. sacrificulus. *late rex, εὐρύ ἀνάσπων, εὐρυκρείων, εὐρυμέδων. 2) βασιλεὺς, τ. ε. οὐκ βασιλεὺς. 3) βασιλεὺς, ἀναξ, ἐπικλῆσις τοῦ αἰός καὶ ἁλλων θεῶν. 4) βασιλεὺς, ἡγεμὼν, ἀρχηγός, πρωτεύων. arum, ὁ βασιλεὺς εἴτε ἡγεμὼν τῶν μελισσῶν. armentis, ὁ ἡγεμὼν τῆς ἀγέλης, ὁ ταύρος. 5) βασιλεὺς, προστάτης, κύριος κτ. 6) Rex, ὁ ῥῆξ, ἡγός, επανυμῖον τῆς Μαρτίας γενεᾶς.

Rhadāmanthus, i, a. Ραδάμανθους.

Rhaeti, κτλ. id. Raeti.

Rhamnus, untis, ὁ. Ραμνοῦς, δῆμος Ἀττικῆς. -nūsus, a, um, Ραμνοῦσιος. -nūsus, Ydis, ὁ. Ραμνοῦσια, Ραμνοῦσις, ἐπικλῆσις τῆς Νημέως.

+rhapsodia, ae, ὁ. ῥαψῳδία. Νέπ.

1. Rhēa, ae, ὁ. Ρέα εἴτε Κυβέλη.

2. Rhēa, ae, ὁ. Ρέα, Ρία ἱλίσ, Ρία Σιλουία, ἡ τοῦ Νομίωρος θυγάτηρ. rhēda, rhēdarius, id. reda, redarius. Rhēdones, id. Redones.

Rhēgium, κτλ. id. Regium, κτλ.

rhēno, id. reno.

Rhēnus, i, a. ῥῆνος, ποτ. τῆς Γερ-

μανίας. 2) *Ρῆνοι, οἱ τοῦ Ῥήνου πά-
ροικοι, οἱ Γερμανοί.

Rhēsus, ἰ, ἄ. Ῥῆσος.

rhētor, ὄρις, ἄ. ῥήτωρ (κατ' ἔξο-
χὴν ὁ τῆν ῥητορικὴν ἐπαγγελλόμενος)
rhētorīca, αὐ, κ. -α, ἔς, θ. ἡ ῥητο-
ρική, ῥητορικῶς. ῥητο-
ρική. rhētorīcōiēros, ἰ, (ἄρχ.) ῥητορι-
κώτερος. ἄπ. παρὰ Κικ.

rhētorīcus, α, ὑμ, ῥητορικός.

rhētorīcōs, ὄρις, ἄ. ῥινόκερος.

Rhētorīcōlūra, αὐ, θ. τὰ Ῥινοκό-
λουρα, πόλις Αἰγύπτου ἢ Συρίας,
τῶν El-Arisch.

Rhinthon, ὄρις, ἄ. ῤινθων.

Rhion (Rhium), ἰ, εὐ. ῤιον, ἄκρω-
τήριον τῆς Ἀγαίας.

Rhīpaeus (Rip.), Rhīphaeus (Riph.),
α, ὑμ, ῤιπαῖος, τῶν ῤιπαίων. R.
arceus, τὰ ῤιπαῖα ὄρη τῆς Σαρματίας.

+ rho, εὐ. ἄλ. τὸ ῥῶ. Κικ.

Rhōdānus, ἰ, ἄ. ῤοδανός, ποτ. τῆς
Γαλλίας, τῶν Rhone.

+ Rhōdiensis, ε, κ. Rhōdius, α,
ὑμ, ῤόδιος. Rhodii, ἄ. οἱ ῤόδιοι.

Rhōdōpe, ἔς, θ. ῤοδόπη, ὄρος τῆς
Θράκης. -rēus, α, ὑμ, ῤοδοπήιος,
ῤοδοπίος, Θρακικός.

Rhōdus εἶτα -dus, ἰ, θ. ῤόδος.

*Rhoetēum, ἰ, ἡ περὶ τὸ ῤοίτειον,
ἄκρωτήριον τῆς Τρωάδας, Θάλασσα.

*Rhoetēus, α, ὑμ, ῤοίτειος, Τρωικός.

Rhoetus (Rhoacus), ἰ, ἄ. ῤοῦκος,
εἰς τῶν Κενταύρων. 2) τῶν Γιγάντων.

rhombus, ἰ, ἄ. ῥόμβος (τῶν μέ-
γων). 2) ῥόμβος (ἰχθύς).

rhomphaea, α, θ. ῥομφαία.

Rhōsiācus, α, ὑμ, ῤωσιάκος, ῤώ-
σιος, τῆς ῤώσου (πόλεως τῆς Κιλικίας).

rhythmīcus, α, ὑμ, ῤυθμικός.

rica, α, θ. καλύπτρα, κρήδεμνον
τῶν ῤωμαίων. Πλ.

riciniūm, ἰ, εὐ. (rica) μικρὰ κα-
λύπτρα, μικρὸν κρήδεμνον, καλυμ-
μάτιον.

ricinus, α, δ. κ. (σπ.) -ium, ἰ, εὐ.
(ringor) χάσμα, χάσμα τοῦ
στόματος (ἀνθρώπων καὶ θηρίων).

rideo, rīsi, rīsum, ἔρο, (Βοιωτι-
κῶς κριδῶ =) γελῶ, ἐνίοτε καὶ
μειδῶ, μειδιῶ. alcuī εἶτα ad alqm,
γελῶν, προσμειδιῶν τινι. dulce ride-
re, ἡδὺ γελᾶν. 2) alqm ἢ alqd, γελῶ
ἐπὶ τινι, ἐπιγελῶ τινι, καταγελῶ
τινος. rideri, γέλωτα παρέχειν, κι-
νεῖν, ποιεῖν. 3) γέλωτα ποιοῦμαι τινα
ἢ τι, ἐγγελῶ τινι, καταγελῶ τινος,
μυκτηρίζω, σιλλαινῶ, σκώπτω τινὰ
ἢ τι. rideri, γελαστὸν εἶτα καταγέ-
λαστον γίνεσθαι. 4) στίλβω, λαμ-
πῶ, φαειδὸς εἰμι.

+ rīdihundus, α, ὑμ, (rideo) γε-
λῶν, μειδιῶν. Πλ.

ridiculāria, α, ὑμ, (ridiculus)
ridicularia mittere εἶτα fundere, γε-
λοιάζειν, γελωτοποιεῖν. Πλ.

ridicūle, ἐπὶ. γελοῖος.

ridicūlosus, α, ὑμ, μ. ὅπ. (ridi-
culus) γελωτοποιός. Πλ.

ridiculus, α, ὑμ, (rideo) γελοῖος,
γελωτοποιός, γέλωτα ποιῶν. ridicu-
lum est, γελοῖον ἐστίν. -ūs, α) -lus, ἰ,
ἄ. ὁ γελοῖος, γελωτοποιός, γελαστής. β)
-lum, ἰ, εὐ. τὸ γελοῖον. -la, α, ὑμ,
πλ. τὰ γελοῖα. per ridiculum, ridi-
culi causa, ἐπὶ γέλωτι, μετὰ παι-
διᾶς, παιδιᾶ. 2) γελοῖος, γελοῖος, γε-
λαστός, καταγελαστός.

rigeo, uī, ἔρο, ῤιγῶ, πέπηγα,
gelu, frigore, ὑπὸ ῤίγους, ὑπὸ ψύ-
χους πέπηγα. rigeus, παγίος, πεπη-
γός. 2) πεπηγα, σκληρὸς εἶτα πυ-
κνός εἰμι. 3) φρίττω, πέφρικα, ὀρθίς
ἢ ἀκίνητος ἔστηκε, ἀνίσταμαι. co-
rigitur, rigitur, ἡ κόμη ὑπὸ τρομου
φρίττει.

*Rigeo, gni, ἔρο, (rigeo) πηγνυ-
μαι, ἀποπηγνυμαι. 2) ἀποπηγνυμαι,
ἀποσκληροῦμαι. 3) φρίττω, ὀρθίος
γίνομαι.

+rígido, επίρ. (rigidus) μεταφ. σκληρῶς, αὐστηρῶς. Ὁδ.

rígidos, α, um, μ. σ. (rigeo) ριγεδένος, ριγετλός· παρηγώς, παγείς· 2) παρηγώς, σκληρῶς, στερεός, ἱκανός· 3) φοιτητικῶν, παρηγῶς, ὁδοῦς ἑστῶς, ἀνέμων· 4) στερεός, σκληρῶς, καρτερῶς· 5) σκληρῶς, ἀτρεπτός, ἀδίατρεπτός, αὐστηρῶς.

rígo, avi, atum, are, alqd, δέωω, ἄρδω, ἀρδεύω, βρ ε χ ω τι. alqd alqare, τι τινι· 2) alqd, ὀχετεύω, ἄγω τι. aquam per agros, ὕδωρ διὰ τῶν ἀγρῶν. somnum per pectora, καταχεῖν ὕπνον τοῖς στήθεσιν.

Rigōdūlum, i, ō. Rīgōdoulon, πόλις τῆς Βαλγικῆς. Tax.

rígōr, ōris, á. ῥίγος, πάγος, κρύος· 2) σκληρότης, στερεότης· 3) σκληρότης, αὐστηρότης, τὸ ἀτρεπτον, ἀδίατρεψία· 4) εὐθυωρία, τὸ εὐθυτενές.

rígus, a, um, (rigeo) ἀρδευτός, καταρδευτός, καταρρύτος, ὕδρηλός, ἀρδευόμενος· 2) ἀρδών, ἀρδεύων.

ríma, ae, ῥήγμα, ῥαγάς, σχίσμα· rimas agere εἶτε ducere, ῥήγματα λαμβάνειν· 2) πρόφασις, διαρυσή.

rímor, atus, arí, (rima) alqd, σκάλλω, σκαλεύω τι· 2) μτφ. ἱρουνῶ, διερευνῶ, διαζητῶ, ἀναζητῶ τι.

rímōsus, a, um, (rima) ῥηγματώδης, ῥαγώδης·

ríngor, gi, αἰρώ, σείσσω· 2) βρῶμω, γογγύζω, ἀγχνεαίω. (litus

ríra, ae, ō. ῥήρη (παιτ.). 2) *†=

Ríraeus, Rírkaus, ið Rhipraeus.

rírensis, e, (rira) παρα τὴν ὄχθην καίμενος, τειλαίμενος.

+rírūla, ae, ō. (ὀρεκ. τοῦ rira) μικρὰ ῥήρη. Kix. [τος.

riscus, i, á. (σπ.) ῥίσκος, κισῶ-

+rísio, ōnis, ō. (rideo) γέλως· Πλ.

+rísor, ōris, á. (rideo) γελοιαστής· Ὁρ.

rísus, us, á. (rideo) γέλως· alcuí

rískum movere, concitare, dare, præ-

here, facere, γέλωτά τινι κινεῖν, παρέχειν, ποιεῖν. alcuí rísui esse, γέλωτά τινι ὀφλισκάνειν. rískum concitare, τὸν γέλωτα κατεχεῖν.

rílē, επίρ. (κυρίως ἀρ. ἐν. — τίτλος) κατα τὸν νόμον νομῶν, κατα τοὺς νόμους· νόμους, κατα τὰ νομιζόμενα· 2) νομιζοῦσιν, ὡς νομιζέται, κατα τὸ εἰωθός· 3) νομιμῶς, προσποιητῶς, πρεπόντως, εὖ, ὀρθῶς, καλῶς.

rítus, us, á. ἡ δοξα, ὁ δόσιος νόμος· ἱερὰ θεσμός, τὰ περὶ τοὺς θεοὺς νόμιμα εἶτε νομιζόμενα· 2) τὰ νομιμα, νομιζόμενα, νενομισμένα, τοῦ εἴθους, ὁ τρόπος· — ritu alqis, δίκην τινος, κατα τὸν τρόπον τινός, κατά τινα· pecudum ritu, βοσκημάτων δίκην, κατά τὰ βοσκήματα, ὥσπερ βοσκήματα. novo ritu, κατά καινόν τινα τρόπον. quo ritu? τίνι τρόπῳ;

rívālis, e, (rivus) ὁ ἐμὸς ῥεῖθρος, ὁ τῷ αὐτῷ ῥεῖθρῳ χρώμενος· 2) rivalis, is, á. ὁ ἀνταρστής.

rívālitās, ātis, ō. (rivalis) [σπ.] τὸ ἀντερῆν, ζηλοτυπία. [κρυβ. ρυθ.]

rívulus, i, á. (ὀρεκ. τοῦ rivus) μικ-

rívus, i, á. (ῥεος) ῥυαξί, ῥεῖθρον·

2) ὄχετός· 3) σπ. σωλήν.

ríka, ae, ō. νεῖκος, ἔρις, ἀγών.

ríkōr, atus, arí, (ríka) ἐρίζω, τι-λoneικῶ· cum alqo de re, πρὸς τινὰ

περὶ τινος.

rōhīgīnōsus, a, um, iōdōs.

rōhīgo (rub), īnis, ō. (rubet) [σπ.] (σιδήρου ἢ χαλκοῦ). 2) ἐρυσίθη (τοῦ σιτου). 3) εὐρώς, ὁ ἐκ τῆς πλάσ-

Rōhīgo (Rub.), īnis, ō. Ἐρυσίθιος, θεός τις παρα Ρωμαίοις τῆς ἐρυσίθης ἀποτρόπαιος.

rōbōrens, a, um, (robur) εἰς ἀγρίας δρυας, δροῖνος.

rōbōro, are, (robur) alqm ἢ alqd, ῥώννυμι, στερεῶ τινὰ ἢ τι·

rōbur, ōris, ō. (ῥῶμα, ῥωμη)

ἀγρία δρυς. 2) ἡ δρυς, ἡ ἀγρία ἐλαία κτλ. 3) δρυς, δρυϊνον ξύλον, στερεόν ἢ σκληρὸν ξύλον. 4) ὅ, τι πεποιήται ἐκ δρυὸς ἢ στερεοῦ ξύλου, εἶον· τὸ ξύρον, τὸ ῥοπαλον, τὸ ἄροτρον, ὁ δούριος ἵππος κτλ. 5) δούρακτός τις ἡ μάχιος τάπος τοῦ Τυλλιανοῦ καλουμένου δεσποτωπίου. 6) στερεότης, σκληρότης. 7) στερεότης, ὥ μ η, ἰσχυρὸς, δυνάμις, θεινότης. rohur Heroulium, ὁ κρατερεὶς Ἡρακλῆς. 8) rohur εἴτε rohurum civium, militum, τὸ ἰσχυρὸν, οἱ κράτιστοι τῶν πολιτῶν, τῶν στρατιωτῶν κτλ.

robustus, ἄ, um, μ. σ. κ. ὑπ. (ro- bu) δυνάμις. 2) στερεός, σκληρός. 3) ἐπὶ τροφῇ· τρώμιος, τρωφύδης, θρεπτικός. 4) στερεός, εὐρωστός, ῥωμαίος, κρατερός, ἰσχυρός.

rodo, ὄσι, ōum, ὄρε, αλη, τρώγω, γνάω, περιτρώγω, περιθιβώσκω τι. 2) τρώω, ἀπετρώω τι. 3) αλη, ἀπο- τρώω, διαβάλλω τινά.

rogatio, ὀσις, ō. (rogo) ἐρώτησις. 2) δεισις, αἰτησις, ἄξιωσις. 3) συνθή. ἡ εἰσφορά εἴτε εἰσήγησις νόμου. rogationem ferro de re, νόμον περὶ τινος εἰσφέρειν, γράφειν. promulgare, νόμον προθεῖναι εἴτε προθέσθαι. occipere, jubere, κυρεῖν, ἐπικυρεῖν τὸν νόμον. rogationis dissuasor, ὁ τοῦ νόμου καταγορεῶν, τῷ νόμῳ ἀντιλέγων. rogationibus, ἄσ, ū. (ὁπ. τοῦ ro- gatio) [σπ.] ἐρωτημάτων. 2) εἰσήγη- σις μικροῦ τινος νόμου.

rogator, ὀσις, ἄ. (rogo) αἰτητής. 2) r. legum, ὁ νόμον εἰσφέρον, εἰση- γούμενος, γράφων. 3) ὁ ἐν ἐκκλησίᾳ ἐπισηφίζων τῷ δήμῳ.

rogatus, ἄ. (rogo) [μόνον κατ' ἀφ- ἑ] αἰτησις, δεήσις, ἄξιωσις.

rogitatio, ὀσις, ō. (rogito) γή- ρου εἰσφορά. Πλ.

rogo, ὀση, (ἔπ. τοῦ rogo) αλη, ἰσχυρῶ, ἐρωτῶ τινά. nulla super

alio, διαπυθάνεσθαι· πολλὰ περὶ τινος.

rogo, ανί, atum, are, αλημ αληδ, ἐρωτῶ, ἐρέσθαι τινά τι, πυθάνομαι τινός τι. de re, περὶ τινος. rogo, quid eist, ἐρωτῶ τί ἐστι. rogavi, quid esset, ἤρετο τί εἴη (τί ἐστι). rogo, num quid velit, ἐρωτῶ, εἴτι βούλεται. rogavi, petenissetne Agrigentum, ἐρώμην εἴ ποτε εἰς Ἀκρίγαντα ἔλθε. 2) r. αλημ sententiam εἴτε ἀπλῶς r. αλημ, καλέω τινά τὴν ἐαυτοῦ γνώ- μην ἀπορρήνασθαι, καλῶ εἴτε ἐπιση- φίζω τινά. 3) populum jure r. εἴτε legem r., νόμον εἰσφέρειν, εἰσφέρειν εἰς τὸν δῆμον. r. populum magistra- tum (consules, aediles, tribunos κτλ.), προβάλλομαι, συνίσταμι τῷ δήμῳ τινά (ὁπάτους, ἀστυνόμους, δημό- χους κτλ.). 4) r. milites sacramento, ἐρκίζω, ἐξορκίζω τοὺς στρατιώτας. 5) αλημ εἴτε ab alio αλημ, αἰτῶ τινά εἴτε παρὰ τινός τι, δέομαι τινός τι. rogo, ut mihi hoc des, ἄξιῶ σε δοῦναι μοι, θέομαι σου δοῦναι μοι.

rogas, i, d. (ρογός, Ρολυδ.) πυρά.

2) θάνατος, ἀφανισμός, τάφος.

Roma, ac, u. Ῥώμη.

Romānus, a, um, Ῥωμαῖος, Ῥω- μαϊκός. lingua R., ἡ Ῥωμαϊκὴ εἴτε Λατίνη φωνή, ἡ Ῥωμαίων γλῶσσα.

Romani, ἄ. οἱ Ῥωμαῖοι. more Ro- mano, τῷ πλάτῳ τρέπω, ἀπλῶς ἐλευ- θέως, εὐκρινῶς. (Ῥωμαϊκός.

Romuleus, a, um, τοῦ Ῥωμύλου.

Romulides, ac, d. Ῥωμυλίδης, ὁ Ῥωμύλου ἀπύγονος. πλ. οἱ Ῥωμαῖοι.

Romulus, i, d. Ῥωμύλος. -as, a, um, τοῦ Ῥωμύλου, Ῥωμαϊκός.

rogari, οσημ, ἄ. (ὁπ. milites) πρόδρομοι, ἀκροβολισταί,

rogidus, a, um, (ros) [σπ.] δροσερός.

rore, ανί, atum, are, (res) ἡ δροσοβολῶ, ῥοσιζῶ, ψα(ψ)ι κάζω. roci, ῥόσιος κα- ταφέρεται, ψακάζει. tellus rociata, ἡ δροσομένη γῆ. 2) ψα(ψ)ι κάζω,

πταζω. pocula rotantia, εἶνος μικραῖς κύλινδρον ἐπιψακαζόμενος. 3) αἰσθ., δρο-
σιζω, ψακάζω, βρέχω, νετίζω τι. βρέ-
νω, σταζω τι.

rōs, rōris, ἄ. δ ρ ο σ ρ. ros cadit,
δρόσος καταφέρειται, ψακάζει. 2) *ἡ
δρόσος, τ. ε. τὸ ῥάσμα, ἡ ῥανίς, τὸ
ὑδωρ, τὸ δάκρυον, τὸ αἷμα κτλ. 3)
ros marinus, ros maris καὶ ἀπλῶς
ros, ἄ. ἡ λιθωνωτὶς (τυτάν).

rūsa, ac, θ. ρ ο δ ο ν. 2) *στέρνας
ῥόδων. 3) τὸ ἐκ ῥόδων ἔλαιον, ῥόδι-
νον ἔλαιον. 4) msa rosa! καλλίστη,
γλυκυτάτη, φιλετάτη.

rōsarius, a, um, (rosa) ῥόδινος, ῥό-
διος, ἐκ ῥόδων. rosarium, ii, ου. ὁ
ῥοδεῶν, ῥοδῶν, ἡ ῥοδωνιά.

Rosciānus, a, um, τοῦ Ρωσκίου.
*rosēdus, a, um, (ros) ῥοσερός.
2) ῥοσεροῦλῶν, ῥοσιζων. 3) ψακα-
ζων, ψακάζων, σταζων. [σκίου.

Roscius, a, um, Ρώσκιος, τοῦ Ρω-
σκίου. ii, ἄ. ὁ Ρώσκιος.

Rōsea, ac, θ. (rosa) ὁ παρὰ τὸ ῥέα-
τον λειμῶν. ἐπίθ. Rosens, a, um.

*rōsētum, i, ου. (rosa) ῥοδῶν,
ῥοδεῶν, ῥοδωνιά.

Rōseus, a, um, ἰδ. Rosea.

rūseus, a, um, (rosa) ῥόδεος, ῥό-
δειος, ῥόδινος, ῥοδερός. 3) ῥόδεος,
ῥοδεόρου, ῥοδιζων.

rosmārius, ἰδ. ros.

rostra, orum, ἰδ. rostrum.

rostratus, a, um, (rostrum) ῥαυ-
φώδης, ἐπικαμπής. 2) ἑμβόλους ἔχων,
ἑμβόλους κεκοσμημένος. τ. πανίς, ἡ
πρίστις, ἡ χαλκῆ ἑμβόλος ναυς. τ. co-
lumnas, τὸ τοῦ Γαίου Δουιλίου ἐπὶ τῆς
ἐν Ῥώμῃ ἀγορᾶς τρόπαιον, ἀκροστο-
λίους καὶ ἑμβόλους κεκοσμημένους.

rostrum, i, ου. (rodo) ῥύγχος, ῥάμ-
φος (τῶν ὀρνίθων), ῥύγχος, στόμα
(αἰγῶν, προβάτων, ὄντων, κυνῶν, λύ-
κων, δελφίνων, καμηλῶν, μελισσῶν
κτλ.). 2) ὁ ἑμβόλος, τὸ ἑμβόλον γεῶς.

3) Rostra, orum, ου. οἱ ἑμβόλοι, τὸ
ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς βῆμα, ὅπερ τοῖς ἐκ
τῆς πρὸς Ἀντιάντης ναυμαχίας ἑμ-
βόλοις ἐκκεκώρητο. ascendere in
Rostra, ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἑμβόλους,
ἐπὶ τὸ βῆμα. laudare defunctum pro
rostris, ἀπὸ τῶν ἑμβόλων, ἀπὸ τοῦ
βήματος εἰπεῖν περὶ τοῦ τετελευτη-
τός, α, um, ἰδ. rodo. [κότος.

rōta, ae, θ. τροχός, κύκλος (τῶν
ὀχημάτων). 2) κεραμεικὸς τροχός. 3)
τροχός, εἶδος βασιανιστηρίου. 4) *τρο-
χος= ῥήγμα, ῥῥμα, ἁμαξία. 5) τροχός,
δίσκος, κύκλος (τοῦ ἡλίου κτλ.).

rōto, ate, (rota) αἰσθ., κυκλῶ, κυ-
κλεύω, τροχολίζω, δινῶ, περιστρέφω
τι. eusem, δινεῖν, πάλλιν τὸ εἶποι.
sata, σπενδονῶν. orbes, τροχεδινεῖν
τοὺς ὀφθαλμούς. 2) οὐδ. (σπ.) τροχι-
ζω, δινῶ, δινεύω. sata rotantia, πύ-
ραι δινούμεναι, κυλινδρούμεναι.

rōtāla, ae, θ. (ὑποκ. τοῦ rota) τρί-
χιον, τροχίσκος. Πλ.

rōtundo, epīθ. μόνον μεταφ. στρογ-
γύλως, γλαφυρῶς.

rōtundo, anī, atum, ate, αἰσθ.,
στρογγύλλω, στρογγυλῶ τι. 2) ἀπο-
πληρῶ τι (ἐπιθ. μόνον τινι).

rōtundus, a, um, (rotā) τροχο-
δής, κυκλωτής, περιφερής, στρογ-
γύλος. 2) στρογγύλος, συμμετρὸς,
γλαφυρός. os rotundum, τὸ στρογ-
γύλον στόμα, ἡ στρογγύλη λέξις.

Roxāno, ae, θ. Ῥωξάνη.

*rūbescio, feci, factum, ἑρέξω
(rubeo-facio) αἰσθ., ἐρυθραίνω τι.

rūbens, ntis, ἐρυθρός, ἐρυθρόχρους,
ἐρυθραῖος. 2) ἐρυθρίων.

rūbeo, ui, ere, (ruber) ἐρυθρός εἰμι.
2) ἐρυθραίνομαι, ἐρυθρίω (ὡς αἰσχύνω).
rūber, bra, brum, ἐρυθρός, ὡς
sanguine, αἷματι. 2) Rubrum mare,
ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα.

rūbesco, hui, ere, (ruber) ἐρυθραί-
νομαι, ἐρυθρός γίνομαι. rubeo, san-

ruino, ἐρυθραίνεσθαι φῖνω, αἵματι.

1. *rūbēta, ac, θ. (ruber) ἡ φρόνη, ὁ φρόνος (εἶδος βασιλέως).

2. rūbēta, orum, οὐ. (rubus) βατία. + rūbeus, a, um, βατινός. Οὐρεγ.

Rūbi, orum, ἄ. πόλις τῆς Δαυρίας, τινὸν Ruvo.

Rūbico, ōnis, ἄ. 'Ρουβίκων, ποτ. τῆς ἰντρος Ἀλπεων Κελτικῆς, ὁ τινὸν Pisatello, ἐκ καὶ Rukon ὑπὸ τῶν περιόικων καλεῖται.

rūbescens, a, um, μ. † σ. (rubescere) ὑπερύθρος, ἐρυθραῖος.

rūbillus, a, um, (rubeo) ἐρυθραῖος.

rūbigo, id. rubigo.

rūbor, ōris, ἄ. ἐρυθρότης, τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα, ἐρυθρμα. 2) ἐρυθρμα, ἐρυθρίασις. 3) αἰσχυρὴ, αἰδώς. 4) αἰσχυρὰ, θνείδος. alciui rubori esse, αἰσχυρὴν εἶτε θνείδης τινι φέρειν.

rūbrica, ac, θ. (ruber) ὑπὸν. terra, μίλος. 2) ἐρυθρὸς ἢ ἐρυθραῖος πηλός.

rūbus, i, ἄ. βάτος. 2) * τὸ τῆς βάτου μέρος.

ructio, arē, (ex τοῦ ἀρχ. rugo) ἔρ εὐ γ ο μ α ι, ἐρυγγάνω. 2) ructior, ατί, ἐρεύγομαι, λέγω τι. [ρυγή.

ructus, us, ἄ. (ructio) ἐρυγγίς, ἐρύδης, nris, ἄ. κάλως, πείσμα.

rūdēra, rum, id. rudus,

rūdīarius, ii, ἄ. (2. rudis) ὁ τὴν σπάθην λαβὼν μονομάχος, ταυτέστιν ὁ τῶν μονομαχιῶν ἀφαιμένος.

rūdimentum, i, οὐ. (1. rudis) προπαιδεία, στοιχεῖα, πρώτη ἀπόπειρα.

Rūdīnus, a, um, τῶν 'Ρωδαίων, ἐκ 'Ρωδαίων (πόλεως ἐν Καλαβρία).

1. rūdis, e, ἀνέργατος, ἀκατεργαστος. 2) ἄγριος, ὠμός, τραχὺς. 3) ἀπελκῆτος, ἄγροικος, ἀκομψός, ἀπειροκαλός, ἀπαιδευτός, ἀπειρος, ἀμαλός, rudis vilia ei sine lituris, ὁ ἀμευτός καὶ ἀγράφματός βίος. 4) alejs rei, in alia re, ad alqd, ἀπειροπινός, ἀπειρώς ἔχων πρὸς τι.

2. rūdis, e, ἀνέργατος, ἀκατεργαστος. 2) ἄγριος, ὠμός, τραχὺς. 3) ἀπελκῆτος, ἄγροικος, ἀκομψός, ἀπειροκαλός, ἀπαιδευτός, ἀπειρος, ἀμαλός, rudis vilia ei sine lituris, ὁ ἀμευτός καὶ ἀγράφματός βίος. 4) alejs rei, in alia re, ad alqd, ἀπειροπινός, ἀπειρώς ἔχων πρὸς τι.

3. rūdis, e, ἀνέργατος, ἀκατεργαστος. 2) ἄγριος, ὠμός, τραχὺς. 3) ἀπελκῆτος, ἄγροικος, ἀκομψός, ἀπειροκαλός, ἀπαιδευτός, ἀπειρος, ἀμαλός, rudis vilia ei sine lituris, ὁ ἀμευτός καὶ ἀγράφματός βίος. 4) alejs rei, in alia re, ad alqd, ἀπειροπινός, ἀπειρώς ἔχων πρὸς τι.

4. rūdis, e, ἀνέργατος, ἀκατεργαστος. 2) ἄγριος, ὠμός, τραχὺς. 3) ἀπελκῆτος, ἄγροικος, ἀκομψός, ἀπειροκαλός, ἀπαιδευτός, ἀπειρος, ἀμαλός, rudis vilia ei sine lituris, ὁ ἀμευτός καὶ ἀγράφματός βίος. 4) alejs rei, in alia re, ad alqd, ἀπειροπινός, ἀπειρώς ἔχων πρὸς τι.

5. rūdis, e, ἀνέργατος, ἀκατεργαστος. 2) ἄγριος, ὠμός, τραχὺς. 3) ἀπελκῆτος, ἄγροικος, ἀκομψός, ἀπειροκαλός, ἀπαιδευτός, ἀπειρος, ἀμαλός, rudis vilia ei sine lituris, ὁ ἀμευτός καὶ ἀγράφματός βίος. 4) alejs rei, in alia re, ad alqd, ἀπειροπινός, ἀπειρώς ἔχων πρὸς τι.

6. rūdis, e, ἀνέργατος, ἀκατεργαστος. 2) ἄγριος, ὠμός, τραχὺς. 3) ἀπελκῆτος, ἄγροικος, ἀκομψός, ἀπειροκαλός, ἀπαιδευτός, ἀπειρος, ἀμαλός, rudis vilia ei sine lituris, ὁ ἀμευτός καὶ ἀγράφματός βίος. 4) alejs rei, in alia re, ad alqd, ἀπειροπινός, ἀπειρώς ἔχων πρὸς τι.

7. rūdis, e, ἀνέργατος, ἀκατεργαστος. 2) ἄγριος, ὠμός, τραχὺς. 3) ἀπελκῆτος, ἄγροικος, ἀκομψός, ἀπειροκαλός, ἀπαιδευτός, ἀπειρος, ἀμαλός, rudis vilia ei sine lituris, ὁ ἀμευτός καὶ ἀγράφματός βίος. 4) alejs rei, in alia re, ad alqd, ἀπειροπινός, ἀπειρώς ἔχων πρὸς τι.

8. rūdis, e, ἀνέργατος, ἀκατεργαστος. 2) ἄγριος, ὠμός, τραχὺς. 3) ἀπελκῆτος, ἄγροικος, ἀκομψός, ἀπειροκαλός, ἀπαιδευτός, ἀπειρος, ἀμαλός, rudis vilia ei sine lituris, ὁ ἀμευτός καὶ ἀγράφματός βίος. 4) alejs rei, in alia re, ad alqd, ἀπειροπινός, ἀπειρώς ἔχων πρὸς τι.

9. rūdis, e, ἀνέργατος, ἀκατεργαστος. 2) ἄγριος, ὠμός, τραχὺς. 3) ἀπελκῆτος, ἄγροικος, ἀκομψός, ἀπειροκαλός, ἀπαιδευτός, ἀπειρος, ἀμαλός, rudis vilia ei sine lituris, ὁ ἀμευτός καὶ ἀγράφματός βίος. 4) alejs rei, in alia re, ad alqd, ἀπειροπινός, ἀπειρώς ἔχων πρὸς τι.

10. rūdis, e, ἀνέργατος, ἀκατεργαστος. 2) ἄγριος, ὠμός, τραχὺς. 3) ἀπελκῆτος, ἄγροικος, ἀκομψός, ἀπειροκαλός, ἀπαιδευτός, ἀπειρος, ἀμαλός, rudis vilia ei sine lituris, ὁ ἀμευτός καὶ ἀγράφματός βίος. 4) alejs rei, in alia re, ad alqd, ἀπειροπινός, ἀπειρώς ἔχων πρὸς τι.

rudes annui, rudis aetas, ἡ παιδικὴ ἡλικία. 5) καινός, νέος.

2. rūdis, is, θ. (radius) σπάθη, σπαθίς, ὁ α ε δ ι ο ν. 2) σπάθη τῶν μονομάχων, ἡ ἐχρῶντο γυμναζόμενοι. Ταύτην δὲ τὴν σπάθην ἐλάμβανον καὶ οἱ μονομάχοι οἱ τῶν μονομαχιῶν ἀπολυόμενοι, ἔθεν μεταφ. tandem occipere, rude donari, ἀρεθῆναι τῶν ἀγώνων, ἀπολυθῆναι τῶν ἔργων.

*rūdo, īti, itum, ere, (ρύζω, Ησχ.) βρομῶμαι, ὀγκῶμαι, μυκῶμαι.

*rūdus, ōris, οὐ. χαλίκωμα, τὸ ἐκ τῆς λατύπης ἢ σκύρου καὶ τινὸς τήγος ἢ ἑδαφός. 2) ἐρείπιον. rufata, τὰ ἐρείπια. 3) ἔ γ ο υ ς, τὸ χῶμα.

Rūfraz, arum, θ. 'Ρύφραι, πόλις Καμπανίας. [πόμπυρος.

rūfalus, a, um, (ὑποκ. τοῦ rufus) ὑ-rūfus, a, um, (ruber) πυρρός.

Rūfus, i, ἄ. 'Ρούφος.

rūga, ae, θ. (δρυγῆ, δρυγῆ?) ρυτίς, στολίς (τοῦ προσώπου). 2) ρυτίς, πτυχή.

Rugii, orum, ἄ. 'Ρύγιοι εἶτε 'Ρογιοί, ἔθνος Γερμανικόν.

rūgo, are, (ruga) ρυτιδίσμαι. Πλ.

rūgōsus, a, um, ρυτιδῶδης.

ruīna, ae, θ. (ἰ-ρωνή? πρὸ. ruo) κατὰρῆνσις, καταρροά, κατὰπτωσις, πτώσις. grandinis, aquarum, ἡ ἔραγδαία καταρροά χαλάζης, ὀμβρο-jumentorum, ἡ κατὰπτωσις τῶν ὑποζυγίων. 2) ἐπὶ εἰκεδομημάτων τὴ ἐρείπιον, ἡ ἐρείψις, πτώσις, κατὰπτωσις. 3) ἐρείπιον. ruinae, πλ. τὰ ἐρείπια, ὁ ἐρείπιων, τὰ λείψανα. 4) πτώσις, συμφορά, σφάλμα.

ruīnosus, a, um, ἐρείψιμος, σπ-θρός. 2) ἐρείψιμος, ἐρημιμμένος.

Rullus, i, ἄ. 'Ρούλλος.

rūtex, teis, θ. ἑξαλῖς, λάπαθον. Πλ.

+ rūmīficio, are, (rumor-facio) = ρ-μίζω, διαρρηγίζω. Πλ.

Rūmīna hēus = Ruminalis hēus.

Rūmīnalis, is, θ. (ex τοῦ Ruminā,

κουρετρόφω ὡς παρὰ Ῥωμαίους) μόνον μετὰ τοῦ *fiere* εἶτε † *sthor*, ἢ ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς πρὸ τοῦ βουλευτηρίου *iesā sukhē*, ἢ Ῥουμινάλης σοκῆ, ὁ Ῥωμινάλης ἐρινεὸς εἶτε τὸ δένδρον. + *rūmīnōstio*, *ōis*, θ. (*rūmīno*) μεταφ. ἀναπόλησις, ἐπανάληψις. *Kik. rūmīno*, are, (*rūmen*, ἀτηρῆ = θηλὴ μαστοῦ) μηρυκαῖαι, μηρυκίζω, ἀναμασσωμαι.

rūmor, *ōis*, ἀ. (ὠρυμός, ὠρυμαγδός) θρούς, θρούλημα, φήμη, λόγος. *rūmor multa fingit*, ἡ φήμη πολλὰ πλατύνει. *falsis rūmoribus terreri*, ὑπὸ ψευδὸς φήμας ἐκφοβεῖσθαι. *r. manat*, *serpit*, ἡ φήμη ῥεῖ, ὑπερρεῖ, διαδίδεται, κατακτιδάννεται. *r. de aliq. re ad aliq. venit*, *perfertur*, λόγος περὶ τινος πρὸς τινά ἔχει, ἔρχεται. *rem ic bene gessisse rūmor erat*, λόγος ἦν περὶ σοῦ, ὡς καλῶς πράξαντος. *isama rūmoresque*, λόγος τε καὶ φήμη. *rūmor alcjs rei* = *de re*. 2) φήμη, δόξα. *plebis rūmorem affectare*, τὴν παρὰ τοῖς πολλοῖς δόξαν θηρεύειν. *secunda rūmore accipere*, ἐντήμως ἀποδέχεσθαι. *claro apud vulgum rūmore erat propter vittulem*, παρὰ τοῖς πολλοῖς διὰ τὴν ἀρετὴν εὐδοκίμει.

rūpro, *rūpi*, *rūptum*, ἔρε, αἰσθ, ῥήγνυμι, διαῤῥήγνυμι. *vincula*, διαῤῥήγνυναι τὰ δεσμά. *clausura*, ῥηγνύναι, διακόπτειν, ἐκκόπτειν τὰ κληῖθρα. *pontem*, διακόπτειν, διασπᾶν, λύειν τὴν γέφυραν. *carinam*, συντρίβειν τὴν ναῦν. *vestiem*, ῥηγνύναι, σχίζειν τὴν ἐσθῆτα. *ordines hostium*, ῥηγνύναι, διαῤῥήγνυναι, διακόπτειν, διασπᾶν τὰς πῶν πολευίων τάξεις. *metas*, *rūmīrī*, ῥαγῆναι, διαῤῥαγῆναι ὑπὸ φλόου, ὡς ἔργῃ. κττ. 2) διακόπτω, διαλύω, λύω, ἀθετῶ τι. *foedera*, διακόπτειν, λύειν, ἀθετεῖν τὰς συνθήκας. *fidem*, ἀθετεῖν τὴν πίστιν. *leges*,

ἀθετεῖν, παραβαίνειν τοὺς νόμους. *lentia*, λύειν τὴν στωπῆν. *moras*, ἔρε τὴν μάλ्लοιαν, παύεσθαι τοῦ ἔκνου. ὡς διατρέθειν. 3) ῥήγνυμι τι. *fontem*, ῥήξει, ἀναδύουσι πηγὴν. *voram*, ῥήξει, λέναι φωνήν. *gomitum*, λέναι στεναγμόν.

rūmusculus, *i*, ἀ. (ὠρυμ. τοῦ *rūmor*) φαύλη φήμη, φαῦλος λόγος.

rūo, *rui*, *rūtum* (ἡ δὲ *μτχ.* τοῦ *μείλλ.* *rūtūros*), ἔρε, (ῥώομαι, ῥούω, ἰ-ρώω) ῥάγδην καταφέρωμαι, καταῤῥήγνυμαι, καταπίπτω, καταῤῥέω, πίπτω. *aedes rūunt*, ἐρείπεται, κατερείπεται, καταπίπτει ἡ οἰκία. *imber ruit*, ὁ θυμὸς καταῤῥήγνυται, ῥάγδην καταφέρειται. *rūnoi victores*, *victique*, πίπτουσιν (ἀποθνήσκουσιν) εἰτε νικῶντες καὶ εἰ νικώμενοι. *r. in ensemble*, περιπίπτω τῷ ἔρει. *de montibus omnes rūunt*, ἀπὸ τῶν ὄρων πεταρεῖ καταφέρονται. 2) μεταφ. πίπτω, σφάλλωμαι. *ruit respublica*, ἡ πολιτεία πίπτει, καταλύεται. 3) ῥόμφα φέρομαι, ἄντω, ῥομφ, ῥομφώμαι. *in castra rūebant*, ῥόμφα εἰς τοὺς στρατόπεδον ἐφέροντο. *ruiis Oceano*, *nox*, ῥομφᾶται, ἐξάνται, ἀνατέλλει ἐκ τοῦ Ὀκεανοῦ ἡ νύξ. *r. in certitium*, φέρομαι, εἴχομαι πρὸς τινος εἰς βουλῆαν. *in rebus asperis rūunt*, ἐπὶ τῷ χεῖρον ἅπαντα φέρεται. 4) αἰσθ, καταῤῥήγνυμι, καταῤῥάλλω τι. *naves ventus ruit*, τὰς ναῦς ὁ ἀνέμος ἀνατρέπαι. *r. aliq.*, ἀνατρέπω, καταῤῥάλλω τινά. *rūmpublicam*, ἀνατρέπτω, καταλύειν, συμπερᾶ περιῤῥάλλειν τὴν πολιτείαν. 5) σκαλίσω, ἀνισκαλίσω τι. *civitem*, σκαλίσω τὴν τέφραν. *autum*, ἀνισκαλίσω, ἀνορύττειν χρυσόν. *mare permotum ventis ruit in ias asenapi*, ἡ θάλασσα ὑπ' ἀνέμου κινουμένη, κυλίνθη βυσσίδεν τὴν ἑρμῶν. — *rui* *ei causa* εἶτε *rui* *causa* λήγουσιν οἱ νομικοὶ τὰ ἱππικὰ καὶ

λαπὴ ὑπάρχοντα, ὅσα εἰς ἔγγιστα, οὗτοι εἰσὶν ἀποδομητὰ ἔστι.

rupes, ia, 6. (rumpo) ἡ ἀπορροή, κρημνός, πέτρα. rupes Tarpōja, ὁ κρημνὸς τοῦ Ταρπηίου λόφου, ἡ Ταρπηία πέτρα. 2) σκόπελος, σπιλάς.

Rupilius, ii, 4. Ρουπίλιος.
rurior, oris, 4. (rumpo) ὁ ἐθετῶν, παραδείων, παραδάτης. foederis, ὁ ἐθετῶν εἰς ἐθετήσας τὰς σπονδὰς, ὁ παράσπονδος.

rurior, a, um, ἴδ. rumpo.
ruricolā, 4. κ. θ. (rus-colo) ἄγρο-
δίαίτες, ἄγροῖκος. -la, 6, 4. ὁ γεω-
ργός, ἀγρότης, χωρίτης.

+rurigignas, arum, 4. (rus-gigno)
ἀγρογενεῖς, ἀγρόται, χωρίται. Ὁδ.

rurior, are, (rus) [σπ.] = rusticor. Πλ.
rursus εἰτε (σπρ.) rursum, ἐπὶ.
(re-rorsus) ὀπίσω, εἰς τοῦπίσω. eur-
sare r. rorsum, τρέχειν πρόσω καὶ ὀπί-
σω r. cadere, ἐπίσω πίπτειν. r. rorsum,
εἰς τοῦπίσω, εἰς τοῦπισθεν. 2) ὀπί-
σω, πάλιν αὐθις, αὐ πάλιν, ἐκ νέου,
ἐκ καινῆς. 3) πάλιν, ἀνάπαλιν, ἐμ-
παλιν, τοῦεμπαλιν, αὐ.

ruris, ruris, οὐ. τὴ ἔξω τοῦ ἔσπετος,
χώρος, ἄγροκία, ἄγρος, ἄγροι, ἐπὶ.
ruris, ἄγρονδης, εἰς ἄγρον. rurī, ἄγροθι,
ἐν ἄγρῳ, κατ' ἄγρον, κατ' ἄγρους.
rura κ. rurī, ἄγροθεν, εἰς ἄγρον, εἰς
ἄγρων. 2) τὸ κατ' ἄγρον κτήμα, χω-
ρίον, ἄγρος. rura paterno, ἐν τῷ πα-
τρὶ ἄγρῳ εἰτε χωρίῳ. ex mea rura
hoc capio commodi, ἐκ τῶν ἐμῶν
ἄγρων τοῦτο ἀπολαμβάνω. 3) ἄγρο-
κία, τὸ ἄγροικον (ἡθος), ὁ ἄγρος, rle-
nus ruris, μετὰς ἄγροικίας.

Ruscio, oris, 6. Ρουσκίων, πό-
λις τῆς Νορθωγίτιδος Γαλλίας, ἡ τα-
νὸν La tour de Roussillon. [καυθός.
ruscum, i, οὐ. ὀξυμυρσίνη, μυά-
russas, a, um, (ἀρχ.) πυρρός, ἐρυ-
ρρός, κόκκινος.

rusicolus, a, um, (rusticus) ἄγρο-

δίαίτος, ἄγροῖκος, χωρίτικος. homo
ὁ χωρίτης, ἀγρότης.

+rusticatio, oris, 6. (rusticor) ἡ
ἐν ἄγροις διαίτα, ἀγραυλία. Κικ.

rustice, ἐπὶ. κ. σ. ἀγροῖκος.
rusticifas, ātis, 6. (rusticus) ἄγρο-
κία, ἄγροικος τρόπος, τὸ ἄγροικον,
ἀπαιδευτον, ἀνελεύθερον, ἀπαιροκαλία.
rusticor, utus, ari, (rusticus) ἄ-
γραυλῶ, κατ' ἄγρον διαιτῶμαι.

+rusticulus, i, 4. (ὀπικ. τοῦ rus-
ticus) ὁ ἄγρότης, χωρίτης. Κικ.

rusticus, a, um, κ. τ. α. (rus) ἄγροῖ-
κος ὁ, ἡ, τὸ κατ' ἄγρον ὁ, ἡ, τὸ ἐν
ἄγρῳ. villa, ὁ κατ' ἄγρον βίος, ἡ ἀ-
γραυλία. rustica numina, αἱ ἄγρονο-
μοι εἰτε ἀγροτίδες Νόμοι. rusticus,
i, 4. ὁ ἀγρότης, χωρίτης. rustica, 6,
6. ἡ ἀγρότης, χωρίτης. 2) ἄγροικος,
ἀπαιροκαλός, ἀπαιδευτός.

1. rula, 6, 6. ῥυτὴ, πηγάνον, 6.
2) μεταφ. ἡ πικρότης. απ. Κικ.

2. rula caesa, ἴδ. ruo.
+rutabulum, i, οὐ. (ruo) σκέλι-
θρον. Σουητ.

Rutēni (Ruth.), orum, 4. 'Ρουτη-
νοί, Ρουθηνοί, Γαλλικὸν ἔθνος.

Rutillius, ii, 4. ὁ 'Ρουτίλιος, -li-
us, a, um, 'Ρουτίλιος, τοῦ 'Ρουτίλιου.
rutilo, avi, atum, are, (rutilus)
αἰσά, πυρρῶ, πυρραῖνος π. 2) πυρρί-
ζω, πυρρίω, πυρρὸς εἶμι.

rutulus, a, um, πυρρὸς, τοῦ ὅτι
καὶ ἔανθὸς ἡ ἑρπύρως. [πένη.
rutum, i, οὐ. (ruo) σκαλίζω, σκα-
rūtula, 6, 6. (1. rula) πηγάνιον.

*Rutulus, a, um, τῶν 'Ρουτούλων
εἰτε 'Ρουτῶν. Rutulus, 4. 'Ρουτούλος
εἰτε 'Ρούτολος. Rutuli, orum, 4. οἱ
Ρουτούλοι εἰτε 'Ρούτολοι, ἀρχαῖον τῆς
Λατίνης ἔθνος.

rutus, a, um, ἴδ. ruo.

S. συντόμως δηλοῖ τὰ προσωνόμας
Sextus. Τὰ δὲ S. C. δηλοῖ senatus
consultum. τὰ S. P. Q. R. senatus
populus que Romanus. Ἐν ταῖς ἐπι-
στολαῖς δηλοῖ S. τὸ salutem. S. P.
D. salutem plurimam dicit. Τὰ δὲ
S. V. B. E. ἔτιτε E. Q. V. si vales
bene est, ego εἴτε ego quidem valeo,
• εἰ ἔρρωσκι, τὸ ἂν ἔχῃ, ὅγαίνω δὲ
καὶ αὐτός. =

Sābaeus, a, um, (Saba, Σάβα) Σα-
βαῖος, Σαβαϊτικός. Sabaei, orum, a.
οἱ Σαβαῖοι. [νονίας.

Sabaria, ae, θ. Σαβαρία, πόλις Παν-
Sābāte, es, θ. (μτγ.) ἡ Σαβάτα,
πόλις καὶ κλῆνη τῆς Τυρηνίας. Sa-
bātinus, a, um, Σαβατινός.

Sābānus, ii, a. Σαβάκιος, ἐπικλη-
σις τοῦ Διονύσου. -ia, orum, οὗ. Σα-
βάκια, ἡ τοῦ Σαβακίου ἑορτή.

Sabbāta, orum, οὗ. τὸ Σάββατον.
Sābellicus, a, um, = Sabellus.

Sābellus, a, um, (ὕποκ. τοῦ Sabinus) Σαβίνος, Σαβινικός. ager, ἡ Σα-
βίνη χώρα. Sabellus, a, d. Σαβίνος. Sa-
belli, a, oἱ Σαβίνοι.

Sābīni, orum, a. oἱ Σαβίνοι. μετων.
ἡ τῶν Σαβίνων χώρα, ἡ Σαβίνη.

Sābīnus, a, um, Σαβίνος, Σαβι-
νικός. ager, ἡ Σαβίνη χώρα, ἡ Σαβίνη.
Sabinum, ὕπον. vinum, ὃ Σαβίνος
εἶνος. Sabina herba, τὸ βράθυ (βοτά-
νη). 2) κύρ. ὄν. Σαβίνος.

Sabia, is, a. Σάβιε, ποτ. τῆς Βελ-
γικῆς Γαλλίας, ὃ τανὺν Sambro.

Sābūlum, i, oὔ. (τάμος, ψάμμος)
ἀμμόδης γῆ, ἄκαθος, ψάμαθος.

Sāburra, ae, θ. (sabulum) ἔρμα
(τῶν πλοίων). 2) κύρ. ὄν. Σαβύρρας.

Sāburro, are, alqd. ἐρμάζω, ἐρμα-
τίζω τι. μεταρ. saburratus, a, um,
πληρωθείς, κορυσθείς. Πλ.

Sācae (a, Sācao), atum, Σάκαι,
Σκυθικὸν ἔθνος.

saccāprium, ii, οὗ. (saccus-pera)
σακκοπήρα. Πλ.

saccūlus, i, a. (ὕποκ. τοῦ saccus)
σακίον, σάκκος, σακκοειδές. 2)
βαλάντιον, μικροίσιον.

saccus, i, a. σάκος, σάκτας (τοῦ
οἴτου κτλ.). 2) μάρσιπος, βαλάντιον.

sācellum, i, oὔ. (sacrum) μικρὸν ἁ-
σταγὸν ἱερὸν, μικρὸν τέμενος, τὸ ἱερὸν.

sacer, era, erum, (ἀγνός, ἄγιος)
ἱερός. aedificia omnia publica priva-
ta, sacra profana, πάντα τὰ οἰκο-
δομήματα δημόσια καὶ ἴδια, ἱερὰ
καὶ βέβηλα. aedes sacras, οἱ ἱεροὶ
οἶκοι, οἱ ναοί. s. laurus, ἡ ἱερὰ δά-
φνη. s. aurum, ὃ ἱερός χρυσός. via
Sacra εἴτε clivus sacer, ἡ ἱερὰ ὁδός
(ἡ ἐπὶ τὸ Καπιτώλιον φέρουσα). mons
Sacer, τὸ ἱερὸν ὄρος (οὐ πόρρω τῆς
Ῥώμης καίμενον). sacer alejs, ἐνίστα
κ. alciui, ἱερός τινας, ἱερός τινα. ter-
ra sacra omnium Deorum est, ἡ γῆ
ἱερὰ τῶν πάντων θεῶν ἐστίν. sacra
Jovi quercus, ἡ ἱερὰ τοῦ Διὸς (τῷ
Διὶ) ὄρυς. 2) ἱερός, ἄγιος, σεβαστός,
σμενός. 3) ἱερός τοῖς καταχθονίοις
θεοῖς, ἀναγής, ἐξάγιος. is sacer
esto εἴτε is Jovi sacer esto, ἐκτίνος
ἐξάγιος ἐστω, ἱερός εἴτε θεῶν τοῦ
καταχθονίου Διὸς ἐστω. 4) ἀποτρό-
ποιός, βδελυρός, αἰσχυρός, sacer mor-
bus, ἡ ἱερὰ νόσος, ἐπιληψία. — οὗσ.
sacrum, i, oὔ. τὸ ἱερὸν, 2) τι τῶν θεῶν
ἱερὸν ἐστίν, οἷον ναός, τέμενος, ἀγία-
σμα, ἀνάθημα, θύμα κτλ. 2) τὸ ἱερὸν,
ἡ ἱερουργία, θυσία, τελετή, ἑορτή. sa-
crum ἢ sacra facere, (ἱερὰ ῥίξειν)
τὰ ἱερὰ ἐπιτελεῖν, ἱερουργεῖν, θυσίαν
ποιεῖσθαι, θύειν. sacra gentilicia, τὰ
συγγενικά ἱερὰ. παροιμ. hereditas
sine sacris, τὸ ἀκέραιον κῆρδος ἢ
τελεία ἕδονή. 3) sacra, orum, οὗ.
τὰ ἱερὰ, ἀπόρρητα, μυστήρια.

sacerdos, ὁτις, ἄ. κ. θ. (sacer-dos) ὁ ἱερεὺς, ἱερείτης· ἡ ἱερεΐα, ἱερεΐτις, ἱερεῖς. κρη. ὄν. Σακέρδωας. [τικός, ἱsacerdotalis, ο, (sacerdos) ἱερα-sacerdotium, ἡ, οὐ, (sacerdos) ἱερα-τεία, ἱερεΐα, ἱερωσύνη.

sacramentum, ἡ, οὐ, (sacro) παρακαταβολή, ἣν τὸ πάλαι ἐν ἱερῷ τινι ἢ παρὰ τοντίσηκι κατετίθεσαν οἱ διαδικαζόμενοι, παρακαταθήκη, τὸ παράβολον, καὶ μεταφ. ἡ διαδικασία, δίκη, ἀμφισβήτησις. sacramento contendere eum aliquo, παρακαταβάλλειν τινί, μεταφ. διαδικάζεσθαι, ἀμφισβητεῖν τινί. 2) στρατιωτικὸς ὅρκος. sacramentum εἶτε sacramento dicere alicui (apud aliquem), τὸν ὅρκον ἀποδοῦναι εἶτε ὁμνῶναι τινί, ὁρκιζεσθαι, ἐξορκιζεσθαι παρὰ τινος. sacramento rogare εἶτε adigere milites, ὁρκίζειν, ὁρκῶν, ἐξορκίζειν, ἐξορκῶν τὴν στρατιάν. adigo milites sacramento Vespasianii εἶτε sacramento in nomen Vespasianii, ἐξορκίζω τοὺς στρατιώτας, ἡ μὴν πιστοὺς ἐσσεσθαι τῷ Οὐεσπασιανῷ. 3) εἶπ' ὅτε ἀπλῶς· ὁ ὅρκος, dicere sacramentum, ὁρκον ὁμνῶναι.

Sacrarius, ο, um, Σακρανικός, τῶν Σακρανῶν (ἀρχαίου τῆς Λατίνης ἑθνικῶς, ἴσως τῶν Δρεατῶν).

sacrarium, ἡ, οὐ, (sacrum) ἱεροφυλακίον, θησαυρός. 2) μυχὸς ναοῦ, τὸ ἄδυτον. 3) τὸ ἱερὸν, ἱερὸν οἶκημα, ναίδιον. [ροὶ ἡ ἀγνοί γοῖροι.

sacres (Πλ. = sacri) porci, οἱ ἱsacerificabiles, α, ἡ, (sacrum-colo) ὁ ἱεροκόμος, ὁ ἱεροποιός.

+ sacrificus, ἑρα, ἕρυν, (sacrum-fero) ἱεροφόρος. Ὁδ.

† sacrificialis, ο, (sacrificium) θυτικός, θυτήριος.

sacrificatio, ὄνις, ἡ, ἱεουργία, ἱεροποιία, θυσία. Κικ.

sacrificium, ἡ, οὐ, (sacrifico) ἱε-

ουργία, θυσία, τὰ ἱερά. sacrificium diis facere, θυσίαν ποιεῖν εἰτε θύειν τοῖς θεοῖς. perpetrare, τὰ ἱερά τελεῖν.

sacrifico, ἀνι, ατιν, ἀτα, (sacrum-facio) ἱεουργῶ, θύω, θυσίαν ποιῶ εἶτε ποιοῦμαι. alicui deo, θεῷ τινι. 2) aliquid, ὅτις τι. pecora, βοσκήματα. poculum, λείδειν, σπένδειν φιάλην, τ. ἔ. οἶνον ἐκ φιάλης. lustralis, ἐπιτελεῖν καθαρμούς.

sacrificulus, ἡ, ἡ, (sacrificus) ἱεουργός, ἱεροποιός, θυτήρ. 2) rex sacrificulus, ὁ ἱερῶν βασιλεὺς. Οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Ρώμῃ ὁ ἱερεὺς, ὁ ἔχων τὴν ἡγεμονίαν τῶν θυηπολιῶν.

sacrificus, ο, um, (sacrum-facio) ἱεροποιός, ἱεουργός, θυτοπόλος. 2) rex sacrificus = rex sacrificulus.

sacrilegium, ἡ, οὐ, (sacrilegus) ἡ ἱεροσύλη, ἱεροσύλησις, θεοσύλησις, ἱεροσύλημα. 2) βιβήλωσις.

sacrilegus, ο, um, (sacrum-lego) ἱερούλος, sacrilegus, ἡ, ὁ ἱερούλος, θεοσύλης. 2) ἀνίσιοις, βιβήλος, ἀσεβής, μαρής.

Sacrilegius, ο, α, ἡ, ἱερός λιμήν, πόλις τῆς Λατίνης. 2) πόλις, παρὰ τὸν Ταραντῖνον κόλπον καίμενη.

sacro, ἀνι, ατιν, ἀτα, (sacer) aliquid alicui, ἱερῷ, καθιερω, ἄριερω τὶ τινι. 2) ἄριερω, δίδωμι τινί τι. 3) ἱερῷ, ἱερὸν ποιῶ τι. lex sacralis, ὁ ἱερός νόμος. Οὕτως ἐκαλοῦντο ἱερεῖς τινες νόμοι παρὰ Ῥωμαίους· οἱ δὲ παραβάντες αὐτοὺς ἐξάγιστοι ἐγίνοντο, καὶ τὰ χρήματα αὐτῶν ἀμύητρος ἱερά. 4) ἱερὸν, ἀμύηστον, ἀθάνατον ποιῶ τι. 5) caput alicuius, εἶτε Jovis α., ἐξάγιστον ποιῶ τινος, κατονομάζω τινος τῷ καταγνοίῳ Δεῖ.

sacro-sanctus, ο, um, ἱερός καὶ ἅγιος, ἱερός καὶ ἄσυλος. sacrosanctus tribunus plebis, ὁ ἄσυλος δήμαρχος. s. potestas, ἡ ἄσυλος ἀρχή. Σημ. ὁ ἥϊαν ἀσύλην τινὶ ἀρχὴν προσ-

φίρων ἐξάγιος, ἐρίγινο, ὡς τῷ μεγίστῳ ἀγίῳ ἐνοχος. 2) αὐλος, ἀθικτος. 3) πανάγιος, παννύχης, ἱερός. *sacrum*, ἴδ. *sacer*. [καὶ ἅγιος. *saeculum* = *saeculum*.

†*saeculāris*, *e*, (*saeculum*) τοῦ αἰῶνος, ἐκατονταετηρῆς. *Iudi saeculares*, ἡ ἐκατονταετηρῆς ἑορτή. Ταύτην τὴν ἑορτὴν τὸ μὲν πάλαι δι' ἐνενηκοσίου ἔτους ἐώρταζον, ὑστερον δὲ δι' ἐκατοστοῦ δικαίου. Τριήμερος δ' ἦν μετὰ παννυχίδων, καὶ πυθόχρηστοί τινες καθαρμοὶ τε καὶ θυσίαι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπετελοῦντο. Ὁ δὲ ὕμνος εἰς Ἀπέλλωνα καὶ Ἄρτεμιν (Ἐκαέρων καὶ Ἐκαέρην) ἐκαλεῖτο *cantimen saeculare*.

saeculum, ἰ, οὐ. (ἴσως ἀγγλ. τῷ *sacrio* ἀντὶ *sacculum*) γενεή, γένος, φύλον. *s. muliebre*, τὸ γυναικεῖον φύλον, τὸ τῶν γυναικῶν γένος. *feratium*, τὸ τῶν θηρίων γένος. *saecula mortalia*, τὰ θνητὰ γένη, τὰ ζῶα. 2) γενεά ἀνθρώπων, γενεά ἀνδρῶν, γενεά (τρεῖς δι' γενεὰς ἐκατὸν ἔτη ἔστιν). 3) ἐνίοτε ὁ μῆκος τοῦ ἀνθρώπινου βίου χρόνος, ἡ ἐκατονταετηρίς, ὁ αἰὼν. 4) αἰὼν, μακρὸς τις χρόνος. 5) αἰὼν, γενεά, ἀνθρώποι αἰῶνάς τινος, χρόνοι κττ.

sacros, ἐπὶρ. πολλῶν, *sacrius*, πλειονῶς, *sacriissime*, πλειστοτάτης. *sacros-numero*, ἐπὶρ. (*numerus*) ἀλεοναστικῶς = *sacros*,

sacros (*sacros*), ἰσ, θ. (ὀγκὸς) φράγμα, φραγμός, κατ' ἐξοχὴν δὲ τὸ περὶ τοῦ ἀγροῦ καὶ κήπου φράγμα εἴτε περίφραγμα, περίβολος, αἰμακιά.

sacrimentum, ἰ, οὐ. (*sacrio*) [σπ.] φραγμός, περίφραγμός, φράγμα, περίφραγμα.

sacrio (*sacrio*), *psi*, *ptum*, *ire*, (σπικίζω, *sacros*) alqd. φράττω, περιφράττω κ. *aditus fori*, φράττειν εἰς προσόδους τῆς ἀγορᾶς, *urhem*

moenibus, περιφράττειν τὴν πόλιν, τείχεσι, περιτειχίζειν τὴν πόλιν. 2) μεταφ. φράττω, φυλάττω, σκεπάζω, φρουρῶ τινα ἢ τι.

sacriusculi, ἐπὶρ. (ὕπερ τοῦ *sacros*) πλειονῶς. Πλ.

sacris, *orum*, ὡ. φράγμα, περίφραγμα, περίβολος. 2) *Sacris*, τὸ ἐν Ἄρειῳ πεδίῳ περίφραγμα τῶν ἐκκλησιαζόντων Ῥωμαίων.

sacra, *sacris*, ἴδ. *sacra* *sacris*.

†*sacra*, ἐπὶρ. μ. σ. κ. ὡ. ἀπηνῶς, ἀγρίως, μανικῶς, ὡμῶς, χαλεπῶς. †*sacridicus*, *a*, *um*, (*sacrus-dico*) πικρολόγιστος.

sacrio, *li*, *ium*, *ire*, (*sacrus*) ἀγριάζω, ἀγριάζομαι, μαίνομαι, λυσσῶ. *in aliquid* ἢ *in aliquid*, (μτγ.) *adversum aliquid*, ἀγρίως, μανικῶς, ὡμῶς, ἀπηνῶς χρῆσθαι εἴτε προσέρεσθαι τινι. *perire*, *aliquid*, ἀγριάζειν, χαλεπαίνειν τινι.

sacrior, ἐπὶρ. Πλ. = *sacros*. *sacrius*, *ae*, ὁ. ἀπηναι, ἀγριότης, μανία, ὡμότης, χαλεπότης.

sacrus, *a*, *um*, μ. σ. κ. ὡ. ἡρωαμένος, ἐξηγρωμένος, ἀγριος, ἀπηνής, μαίνόμενος, ὡμός, χαλεπός, δεινός.

saga, *ae*, ὁ. (*sagax*) ἡ ματτανεύτρια, μάγος, φαρμακεύτρια, ἐπωδός. *sagacitas*, *alis*, ὁ. (*sagax*) ἡ τῆς ὁσπρησίας (τοῦ κυνέ) ἐξυπνης, τὸ ἐξυπρῆνον, εὐρινον. 2) ἐξυπνης νύξι, ἀγχινοία, σμερσις.

sagacior, ἐπὶρ. μ. σ. κ. ὡ. (*sagax*) εὐρινώτερος, ἐξ. *sagacissime* ὁδοφάρμακον ὁσπρηθῆναι εἴτε βινηλατῆν. 2) ἐξ. ἀγχινοία, σμερσις, εὐστύχως.

Sagax, *is* εἴτε *Sagaxius*, *is*, ὁ. Σαγγάριος, ποτ. τῆς Φρυγίας. *-ilis*, *idis*, ὁ. Σαγγαρίτις, φρυγία. (ῥων.

sagax, *a*, *um*, (*sagum*) αἶγον πο. *sagax*, *acis*, μ. σ. κ. ὡ. (*sagax*) ἐξ. τὰς αἰσθησεις, ἐξ. αἰσθανόμενος. 2) κατ' ἐξοχὴν ἐξ. τὴν ὁσπρησίαν,

ἔξω ὑπερταγόμενος, ἐξηληλατῶν, ἐξόρρις, ἐξορρῖνος, εὐρε, εὐρινος. 3) ματρ. ἐξός, ἀγγίλους, συνετός, εὐστογας.

sāgīna, αἰ, θ. (σάτω) σιτεία, σιτισίς, σιτισμός, χορτασμός, χορτασία. 2) σιτισίς, χορτός, σίτος, σιτίον, τροφή. 3) σιτευτὴν εἴτε σιτιστὸν κτλ. 4) σάρε, εὐσαρκία, εὐταρκία.

sāgīno, αἰο, (sagīna) αἰγῶ, σιτῶ, σιτίζω, χορτάζω τινά.

+sāgio, ιρο, (saga) δὲ αἰσθάνομαι, δὲ νοῶ. Κικ.

sāgitta, αἰ, θ. οἰστός, τόξωμα, βέλος, sagittam jacere, τόξωμα βάλλειν, ἀπρίναι. αἰγῶ sagittā trajicere, (trans)ficere, τοξωματὶ τινά διατιρώσκειν, πεῖρειν. sagittis αἰγῶ confligere, κατατοξεύειν τινά. 2) βέλος ἢ τόξωμα (τὸ ἄστρον). [φόρος.

sagittārius, ιι, ἀ. ὁ τοξότης, τοξο- *sagittifer, ἔρα, ἔρῶ, (sagittatō) οἰστοφόρος. 2) τοξοφόρος.

†sāgitto, αρε, τοξεύω. αἰγῶ, τοξεύειν, τοξεύματι βάλλειν τινά.

sagmīna, αἰ, θ. ιεροδοτάνη, ἡ βοτάνη, ἣν οἱ τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις ἐφόρουσιν σημείον τῆς ἀσουλίας, ὡς περ οἱ τῶν Ἑλλήνων τὰ κηρύκεια.

+sāgulatus, α, αἰ, (sagulum) σάγειον πορῶν, σαγοφόρων. Σουητ.

sāgulum, ι, οὔ. (ὀποκ. τοῦ sagum) σάγιον, χλαμύς, ἐπιθωρακίδιον.

sāgum, ι, οὔ. (λ. Κελτική) ὁ σάγος, εἶδος παχέας χλαμύδος εἴτε ἐπιθωρακίδιον ἐν χρήσει μάστιγα τῶν στρατιωτῶν, ὅθεν in sagis exso, ἐν πολέμῳ εἶναι, πελάμειν. saga sumere, ad saga ire, ἐπὶ πόλεμον τρέπειν. saga rumpere, ἀποθέσθαι τὰ ἔπλα, εἰρηνεύσαι.

Saguntinus, α, αἰ, (Saguntum) Ζακυνθίαις, Ζαγουντηνός, Saguntini, ἀ. οἱ Ζακυνθῖαι, Ζαγουντηνοί.

Saguntum, ι, οὔ. τὸ Σάγουντον, ἢ Σάγουντος, ἢ πρῶτον Ζάκαθα

καὶ Ζάκαθος καλούμενη, πόλις τῆς Ισπανίας. -tinus, α, αἰ, Ζαγουντίνος.

Sālna, αἰ, θ. (Sālis) εἰ Σαίται. sāl, sālis, ἀ. κα (ἀρχ. κ. μετ.) εὐδ' ἀλ. sales, εἰ ἄλει. παροιμ. multos modios salis simul edere, τῶν ἄλτων πολλοὺς μεδιδμένους συγκατεσθίειν εἴτε συναναλίσκειν, τ.ε. πῖλιν εἶναι τισιν ἐκ μακροῦ χρόνου. 2) ἡ ἄλις, ἄλμη, θάλασσα. 3) ματρ. ἀπτερο- τῆς, κομψότης. sales, οἱ ἄλει, οἱ ἀπτεροὶ λόγοι, τὰ ἀστῆα, οἱ ἀστεισμοί.

Sālācia, αἰ, θ. (salum-cio) ἡ Τη- ῦς παρὰ Ῥωμαίους ἢ ἡ Ἀμετρίτη.

+sālāco, οἰς, ἀ. σαλᾶκω. Κικ. †sālāmīna, αἰ, θ. = Salamis.

Sālāmīnius, α, αἰ, Σαλαμίνιος, Salaminii, ἀ. εἰ Σαλαμίνιοι.

Sālāmis, ινις, θ. Σαλαμίς, νῆσος καὶ πόλις πρὸς τῇ Ἀττικῇ καίμενη, 2) Σαλαμίς, πόλις τῆς Κύπρου.

Sālāria (Salria), αἰ, θ. Σαλαρία εἴτε Σαλπία, πόλις τῆς Απουλίας. -rini εἴτε plāni, οἰκῶν, ἀ. Σαλάρια, Σαλαπίεις. (μαῖος. Κατ.

sālārīum, ιι, οὔ. νάννος, πυγ- †sālārīum, ιι, οὔ. (sal) ὁ γερουσιασ- μισθός, τὸ ἐπίδομα, γέρας. 2) ὁ μισθός. sālārius, α, αἰ, (sal) τοῦ ἄλδος. νία Salaria, θ. ἡ Σαλαρία ὁδός, ἀπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ Κολλίνης πόλεως εἰς τὴν Σαβίνην φέρουσα.

Sālāsi, αἰ, θ. Σάλασσοι, Σαλασ- σοί, Σαλάσσοι, ἕνους Κελτικῶν ἐν τῇ ἀνῳ Ιταλίᾳ, τῇ τανῶν Σαβοΐα.

*sāla, αἰα, (salio, σαλαγῶ) ἀ- σιλήτης, κνιζόμενος, λήγιος. 2) κνι- σμὸν ἐγείρων, ἀφρεδισιαστικός.

sālēbra, αἰ, θ. (συνήθ. ἐν τῷ πλ.) ὕπον. νία, (salio) ἀπέρκετες ἑδός, τραχεία εἴτε ἀνώμαλος ὁδός. 2) τι- νογμός, δικαιοσύμολινησις. 3) μεταφ. ἡ τοῦ λόγου τραχύτης, τὰ τοῦ λόγου προσκόμματα εἴτε ἐμπόδια.

salēbrosus, α, um, (salebra) από κροτός, ανώμαλος, τραχύς.

Salentini (Sall.), orum, ἄ. Σαλεντίνιοι, Σαλλεντιννοί, ἕνας τῆς Μεσοπατίας. -tinus, α, um, Σαλεντίνος, Σαλλεντιννός. [τῶν Πικεντίνων.

Salernum, ἰ, οῦ. Σάλερνον, πόλις.

Saliaris, ο, (Salii) τῶν Σαλίων ἱερῶν. carmen, ὁ τῶν Σαλίων ὕμνος. sacra, ἡ τῶν Σαλίων ἐορτή. μεταφ. dapes Saliarēs, ἡ πολυτελὴς θείνη, (τοιαῦται γὰρ ἦσαν αἱ τῶν Σαλίων).

sālicum, ἰ, οῦ. (ἀντὶ sālicetum ἐκ τοῦ salix) ἱτεών. [οἰσύνος.

sāliguus, α, um, (salix) ἱταίνος.

Salli, orum, ἄ. (salio) Σάλλιοι, οἱ τοῦ Ἄρεως καὶ τῶν ἄλλων ἐνόπλων θεῶν ἱερεῖς. Οὗτοι τῷ Μαρτίῳ μὲν (περὶ τὰ Παναθήναια) ἐνοπλίους ἐργάζοντο διὰ τῆς πόλεως ἄγον, ἄμα ταῖς κινήσεσιν ὕμνους τινὰς ἀρχαίους ᾄδοντες.

sāillum, ἰ, οῦ. (ὕποκ. τοῦ salinum) ἐξυδάριον (τοῦ ἁλός), μικρὰ ἁλία.

sālinae, arum, θ. (sal) τὰ ἀλοπήγια, οἱ ἕλες. Salinae Romanae εἶτε ἀπλῶς Salinae, οἱ παρὰ ταῖς τοῦ Τιβέριος ἐκβολαῖς ἕλες.

sālinator, ōris, ἄ. (salina) ἀλατοπώλης. 2) κύρ. ὄν. Σαλινάτωρ.

sālinum, ἰ, οῦ. (sal) ὀξυδάρον (τοῦ ἁλός), ἁλία.

sālio, lui εἶτε (σπ.) lili, ito, ἄ λ ο μ α ι, πηδῶ, ἔσθ' ὅτε καὶ πάλλομαι, πάλλω, σκίρτω, κ.τ.τ. salientos, ium, θ. (ὑπον. aquae), τὸ κρουαῖον ὕδωρ, οἱ κρουαῖοι.

+Sālīrōtens, ntis, ἄ. (salum-rotens) ποντοκράτωρ. Πλ.

Sālīsubsilī, orum, ἄ. —Salii subsilientes, κωμ. αἱ ἐργάζονται Σάλλιοι. Κατ.

sālīonea, ae, θ. ἄγρια Κελτικὴ νάριδος. [λιος.

Sālīus, ii, ἄ. ἔ. Salii, 2) κύρ. ὄν. Σά-
fōālīus, ae, θ. πῖ α λ ο ν. 2) τια-

λῶδες ὕψος. 3) γυνὴς, γεύσεως, γεύμα-

sālīx, icis, θ. (ἐλίχη) ἱτέα, εἰσάα.

Salentini, κτλ. ἔ. Salentini, κτλ.

Sallustius (Sāl.), ii, ἄ. Σαλλούστιος.

-tiānus, α, um, τοῦ Σαλουστίου.

Salmācis, idis, θ. Σαλμακίς (κρήνη καὶ νόμας τῆς Καρίας). -eidos, ae, ἄ. Σαλμακίδης, ὁ ἀνδρόγονος.

Salmōneus, ei κ. eos, ὁ Σαλμωνεύς.

Salmōnis, idis, θ. Σαλμωνίς.

Sālōuae, arum, κ. + -oa, ae, θ. αἱ Σαλῶναι, ἡ Σάλων, πόλις τῆς Σαλματίας. [λαρίν.

Salpia, Salpini, ἔ. Salapia, Salsamentum, ἰ, οῦ. (salsus) ὁ τάρ-

ριχος, τὸ τάριχος, ὁ ταραχυντός ἰχθύς.

salsus, ἐπίθ. μ. σ. κ. ὑπ. (salsus)

μεταφ. ἀστεῖος, κομῳῶς.

salsiprōtens, ntis = salipotens.

salsūra, ae, θ. (salsus) ἄλμυρος.

ματ. s. animae, ψυχῆς διάθεσις.

salsus, α, um, μ. σ. κ. ὑπ. (ματ. τοῦ salio, ἀλίζω) ἁλιστός, ἄλμυρος.

2) ἄλμυρός. mare salsum, ἡ ἄλμυρὶ θάλασσα, ὁ ἄλμυρος πόντος. πάλ.

salsa, ἄλμυρὰ κέλυθος, κττ. 3) ἄλμυρός, ἀστεῖος. salsus, orum, οῦ. αἱ ἄλμυροὶ λόγοι, οἱ ἕλες, ἀστεῖσμοι.

saltatio, ōnis, θ. ἐργασίε.

saltator, ōris, ἄ. ἐργαστής.

saltatōrius, α, um, (σπ.) ἐργαστικὴς.

saltatrix, icis, θ. (saltator) ἐργαστρια, ἐργαστρίς. [σκευτικῇ).

saltatus, us, ἄ. (σπ.) ἐργασίε (ἐρη-

saltum (saltim), ἐπίθ. γει γει ὅλ,

γέτοι, γούν. nunc saltim, νῦν γα-

αἱ illud non licet, saltim hoc lice-

bit, εἰ ἐκεῖνο οὐκ ἔξεστιν, ἀλλ' ὅν

τοῦτ' ἢ ἔξεσται. non κ., οὐδέ. iter

neque impetivum neque s. durum,

ὁδός οὐτε ἀδιάθετος οὐδὲ χαλεπή.

saltim, ἔ. saltum.

saltu, avī, atum, are, (salio) ὀρ-

χεῖσθαι (καὶ μάλιστα μετὰ μνησ-

την Κύκλωπα. *pyrrhicham*, ἄρχουμαι τὴν πυρρίχην. [δης, ναπαίος.

saluosus, a, um, (*salvus*) ἀλσώ-
1. *salvus*, us, ā, (*salvo*) ἄλμα, πῆ-
δημα, ἄλσις, πῆδησις.

2. *salvus*, us, ā, νάπη, νάπος, βῆσ-
σα. 2) ἐσθ' ὅτε· τὸ ἄλσος, δάσος,
ὕλη, δρυμῶν κττ. 3) νέμος, νομή.

sālūber, bris, bre, κ. συνήθ. *sālūbris*,
bre, (*salvus*) ὑγιεινός, ὑγιεινὸν παρέχων.
saluber εἴτε *salubris* locus, ὑγιεινὸς
τόπος, s. aqua, ὑγιεινὸν ὕδωρ, s. victus,
ὑγιεινὴ διαίτα. *vinum corpori salubre*
εἰς τῷ σώματι σύμφορος. *salubre*
contra morbos, ἐπικούρειν ταῖς νόσοις.
2) σωτήριος, σύμφορος, ἐπικούρος,
σωτηρίαν παρέχων. 3) ὑγιεινός, ὑγιής,
ὑγιαίνων, σῶς.

sālūbritas, ālis, ō. (*saluber*) τὸ
ὑγιεινόν. loci, aquarum, coeli, τοῦ
χωρίου, τῶν ὑδάτων, τοῦ οὐρανοῦ κττ.
2) σωτηρία. 3) ὑγίεια, εὐεξία.

sālūbriter, ἐπὶρ. μ. σ. κ. † ὑπ.
ὑγιεινῶς. 2) σωτηρίως, λυσitelῶς,
συμπερόντως.

salus, ī, ō. ὁ σῆλσις, in *salu-
tate*, ἐν σάλῳ στήναι. 2) σάλος, τὸ
τῆς θαλάσσης σάλευμα. 3) † ὁ σά-
λος, τὸ πέλαγος, ἡ θάλασσα.

salus, ūlis, ō. (*salvus*) σωτηρία.
alei *salutem desperare*, τὴν σωτη-
ρίαν τινος ἀπελπίζειν. *mibi in te
salus est*, ἐν σοὶ ἡ ἐμὴ σωτηρία ἐστί.
salutem aleui dare, foris, σωτηρίαν
τὴν δίδοναι, φέρειν. *aleui salutem* ὅσα
σωτηρίων τινι εἶναι. — κολακευτικῶς
mea salus! φιλέτη! κττ. 2) ὑγίεια,
εὐεξία. — *Salus*, ἡ ἰγίεια, θεὰ παρὰ
Ῥωμαίους. 3) ἀσπασμός, *salutem da-
re*, reddere, ἀσπάζεσθαι, ἀντασπά-
ζεσθαι. — ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς, *Cice-
ro Attica salutem dicit*, salutem
multam εἴτε plurimam dicit εἴτε ἁ-
πλῶς salutem, Κικέρων τῷ Ἀττικῷ
χαίρειν κττ.

Salustius, *Salustianus*, ἴδ. *Sallu-
stius*, κτλ.

sālūtāris, e, μ. σ. (*salus*) σωτή-
ριος. *Jupiter Salutaris*, ὁ Σωτὴρ Ζεὺς.
s. *digitus*, ὁ λιχάνος. ἐν τοῖς δικα-
στηρίοις· *litura salutaris*, τὰ Δ; τὸ
τῆς ἀπολύσεως γράμμα, ἅτε ἀκρι-
κὸν τοῦ ῥήματος absolvo.

sālūtārīter, ἐπὶρ. (σπ.) σωτηρίως.
sālūtatio, ōnis, ō. (*saluto*) ἀσπα-
σμός, προσορσεις, προσοχηρία. 2) χαι-
ρετισμός.

sālūtator, ōris, ā. ὁ ἀσπαζόμενος,
προσπαρεῶν. 2) ὁ χαιρετίζων.

**sālūtifer*, ēra, ērum, (*salus*·fero)
σωτήριος.

+*sālūtīgērūlus*, a, um, (*salus-
gero*) ὁ τοῦ ἀσπασμοῦ εἴτε χαιρε-
τισμῶς διακερμίζων.

sālūto, anī, atam, are, (*salus*)
αἰεῖ, σῶζω, διασώζω τι. 2) συνήθ.
αἰετῶ, ἀσπάζομαι, προσπαρεῶ, χαι-
ρετίζω τινά. αἰετῶ *imperatorem*, ἀ-
σπάζομαι, προσπαρεῶ τινά αὐτο-
κράτορα. deos, προσκοινεῖν τοὺς θεούς.
Dionysius te salutai, ὁ Διονύσιος χαί-
ρειν σοι ἐπιστέλλει, χαίρειν σε κε-
λεύει. 3) χαιρετίζω τινά, εἰσέρχομαι
παρὰ τινι πρὸς χαιρετισμόν. 4) σπ.
ἐπὶ τῶν ἀπίστων, χαίρειν τινὶ εἰπεῖν.

1. *salvē*, ἐπὶρ. εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.

2. *salve*, ἴδ. *salveo*.

salveo, ēre, (*salvus*, οὐλε, ὑγίαινε·
οὐλεῖν, ὑγιαίνειν. Στρεβ.) εὖ ἔγω,
ἔρρωμαι, χάρω· συνήθ. *salve* εἴτε
salvelo, χάρω, χαίρειν σοι λέγω.
salvete, χάρετε. *jubeo salvere* ali-
quem, κλέω εἴτε προσπαρεῶ τινά
χαίρειν. σπ. *salvelis a Cicero*ne, ὁ
Κικέρων χαίρειν σοι ἐπιστέλλει. *Dio-
nysium jube salvere*, Διονύσιον χαί-
ρειν κέλευσεν παρ' ἐμοῦ. 2) *salvo*
εἴτε *salvelo* ἐσθ' ὅτε ἐπὶ τῶν ἀπίστων
ἀντὶ τοῦ *vale*, χάρη, ἔρρωσο. *salvum*
αἰετῶ *jubeo*, χαιρεῖν τινὶ λέγω.

salvus, a, um, (έλκος, εὖλος, σω-
λιος = θύτης, ύγιαστικός) σώος, ἀπέ-
ρατος, ἀθλασής. salvus rediit, σώος
ἐπυνήλοε. salva est navis, ή ναὺς
ἐσώθη, σώα ἐστί. res salva est, τὰ
πράγματα καλῶς ἔχει. salva Pene-
lope, ή ἀκέραιος, καθαρὰ Πηνελόπη.
salvus sum, σώσασμαι, τὰ ἐμὰ καλῶς
ἔχει. salva lege, ἐννόμως, οὐ παρὰ
τὸν νόμον. salva fide, ἐπὶ ἀπαράδωτῳ
πίστεϊ. 2) salvus sis, salva sis, χαίρει,
χαίρειν λέγω σοι.

Sāmaei, orum, ἄ. ἴδ. Same.

†Sāmāria, ae, θ. Σαμάρεια, γῶρα
τῆς Παλαιστίνης. -rites, ae, ἄ. δ Σα-
μαρείτης.

Sāmārōbrīna, ae, θ. Σαμαροβρίδη,
μητρόπολις τῶν Δυδανῶν ἐν τῇ
Πελοποννήσῳ, ή τανῶν Amiens.

sambūca, ae, θ. σαμβούκη (ὄργανον
ψαλτικόν). Πλ.

sambūceus, a, um, (sambucus)
ἄκτεα, ἄκτινος, ἐξ ἄκτεος. Αἰθ. Βλκτ.
†sambūcistrīa, ae, θ. σαμβουκί-
στρια. Αἰθ. [Σαμαίσι.]

Sāme, es, θ. Σάμη. Samaei, ἄ. οἱ
Sāmiōlii, a, um, (ὅπου. τοῦ Sa-
mīus) Σάμιος. Πλ.

Sāmius, a, um, ἴδ. Samos.

Samnium, ii, οὐ. (ἐκ τοῦ Sabinium)
ή Σαυνίτις, γῶρα τῆς Ἰταλίας. Sa-
mnis, ītis, κ. †Samnitīcas, a, um,
Σαυνιτικός. Samnis, ītis, ἄ. Σαυνίτης.
Samnītes, ium κ. um, ἄ. α) οἱ Σαυνί-
ται. β) εἶδος μονομάχων.

Sāmos εἴτε -mus, i, θ. Σάμος. Sa-
mīus, a, um, Σάμιος. 2) = Samaei.

Sāmōthrāco, es (εἴτε -ea, ae, κ.
eia, ae), θ. Σαμοθράκη.

Sāmōthrāces, um, ἄ. Σαμῆθρακες.

Sāmpscērāmus, i, ἄ. Σαμψικέραμος.

Sāmus, ἴδ. Samos.

sānābilis, e, m. †. (sano) ὑγιαν-
της, ἰασιμος, ἀκείσιμος. [ρακεία.]

sānālio, ōnis, θ. ὑγιασις, ἰασις, ὁ-

†sancaptis, ūdis, θ. πλεονεχὲς ὁνο-
μα ἀρώματος. Πλ.

sancio, nxi, netum εἴτε πενήτη, ἴσοι
(ἀγνίζω, sacer) αἰσθ, κυρῶ, τίθημι.
τάττω, ἐρίζω τι. legem, κύρουσιν, τίθε-
ναι νόμον. aleis exilium, επικυροῦν τὴν
ἀειφυγίαν τινός. deo omni consuevit
ut ne pliohi ei patribus essent, in-
humanissima lege sancierunt, οἱ θεοὶ κα-
τέργχαι ἐν ἀπενθρώπο τῶτῳ νόμῳ ἐτε-
ξαν (εἴτα ἐθηκάν) ἀπικαμίαν μὴ εἶναι
τοῖς δημοτικοῖς καὶ πατρικείοις. 1) sa-
ncio, i, νόμος τάττει, κελεύει, διατάσ-
κει. 2) ζημίαν ή τιμωρίαν τάττω. in-
cestum supplicio sancio, τῇ ἀνομίᾳ
συνουσίᾳ θάνατον τῇ ζημίᾳ ἐπιθεῖναι.

sancio, epīr. μ. σ. κ. ὅπ. (sanctus)
ἀγιως, σεμνῶς, ἀγνῶς, καθαρῶς, δσίως.
sanctiſmōnia, ae, θ. (sanctus) ἀγιω-
σύνη, ἀγιότης, δσιότης, καθαρότης,
ἀγνεία.

sanctio, ōnis, θ. (sanctio) ἱερός,
ἀκίνητος εἴτε ἀπαράβατος νόμος. le-
gis, κύρωσις νόμου.

sancīlīas, ātis, θ. ἀγιότης, ἀσολία,
τὸ ἅγιον, ἱεροπρεπές. 2) ἀγιωσύνη,
ἀγιστεία, ἀγνεία, καθαρότης, δσιότης.

†sanctor, ōnis, ἄ. (sanctio) legum,
δ νομοθέτης. Ταχ.

sanctus, a, um, μ. σ. κ. ὅπ. (μτχ.
τοῦ sancio) ἅγιος, ἀπαράβατος, ἀκί-
νητος. 3) ἅγιος, σεμνός, σιδεστός. 4.
sanum, τὸ ἅγιον ἱερὸν. fons sanctus,
ἅγία, ἄγνή, ἱερὰ πηγὴ. 5) ἅγιος, ἄγνος,
καθαρὸς, δσιος. 6. τιγχο, ἄγνή, ἀκη-
ρατος παρθένος.

Sancus, i, ἄ. κ. Semo εἴτε Semo S.
εἴτε Fidius S. Σάγκος, ἐπιχώριος τῶν
Ομβρικών καὶ Σαδίων δαιμονίων, δ
αὐτὸς ἴσως τῷ Πιστῷ Διὶ. ἴδ. Fidius.
sandalīarius, a, um, (sandalium)
τῶν σανδαλίων.

†sandalīgēſula, ae, θ. (sandalom-
gora) δούλη ή τῇ δουλείᾳ τὰ σαν-
δάλια κομίζουσα. Πλ.

santalum, ii, οὐ. (σπ.) σανθάλιον.
*†santalūm, ae, θ, νεκρική κλίμαξ, νεκροφορέιον.

sandix, icis, eīte, -dix, γείς, θ. σάνδιξ, σάνδιξ, είδος κοκκίνου χρώματος.

sane, epiō. (sanus) σωφρονώς, πρόνιμος. 2) συνήθως· δή, δήτα, δήπου, άμέλει, τῷ ὄντι. 3) μάλα, πάνυ, σφόδρα. s. difficile, μάλα, πάνυ, μάλα τοι, πάνυ δή χαλεπόν, recte sane, μάλα εὖτως. s. bene, εὖ μάλα, μάλα καλῶς. s. quam brevi, διὰ πάνυ βραχέων. hand sadio est, οὐ μάλα (ὠ) πάνυ) πολὺς χρόνος ἐστί. sano bonum reipublicae genus, sed tamen, καλὸν μὲν πολιτεύμα, ἀλλὰ -age sano, ἄγε δή. i sane, [ὦ] δή. 4) ἐν ἀποκρίσει· μάλιστα, πάνυ, καὶ πάνυ, πάνυ γε, πάνυ μὲν οὖν.

sanguarius, ii, á. 18. Sagaris.

sangualis, e, = sanqualis.

sanguen, inis, οὐ. ἀρχ. = sanguis.

sanguinari, a, um, (sanguis)

αἱματοχαρής, φονικός.

sanguineus, a, um, (sanguis) αἱματινός, αἱματηρός. 2) αἱματηρός, αἱματός. 3) αἱματοειδής, αἱματώδης, αἱμόχρους.

sanguino, are, (sanguis) μτφ. αἱματινείδης εἶτε αἱμόχρους εἰμί. 2)

sanguinans, αἱματοχαρής, αἱμοδιψός.

*sanguinolentus, a, um, (sanguis)

αἱματώδης, αἱματηρός. 2) αἱμόχρους.

3) αἱματοχαρής, αἱμοδιψός.

sanguis, inis, á. αἷμα. Unius san-

guinis Unis, ὁ ποταμός αἵματι εἶτε

εἰνὼν βεῖ. sanguinem haurire, detra-

here, ἀφαιμάσσειν, φλεβοτομεῖν. san-

guinem mittere, umittere, ἀφαιμάσ-

σεισθε. supprimere, cohibere, sistere

sanguinem, ἵσχειν, κατέχειν τὸ αἷμα.

2) αἷμα, γένος, γενεά. sanguine con-

junctus, πρὸς αἷματος συγγενής, ὁμαι-

μός. 3) αἷμα, γένος, τέκνον, ἀπόγονος. 4) *τὸ ὕγρον, εἰς ἔλκος. 5) νεύρα,

ἰώμη, ἰσχύς, δύναμις.

sanies, ei, θ. (συγγ. τοῦ sanguis)

ἰχώρ, ἰχωρῶδες ἢ πυώδες αἷμα. 2)

τὸ ἰχωρῶδες, πυώδες ἢ σιαλωδες

ὕγρον, πῦον κτλ. 2) σιᾶλον (τῶν ἔρρων).

sanius, atis, θ. (sanus) ὑγιεια,

εὐεξία, 2) ἐπὶ ψυχῆς· ἡ σωφροσύνη,

φρόνησις, τὸ ἔμψρον. 3) ἡ τοῦ λόγου

σωφροσύνη, τὸ ὑγιές, σῶφρον, σύμμε-

τρον καὶ ὁρθὸν τῶν λόγων.

sannio, onis, á. (sanna) πάννας,

σαινίων, μωκός, χλευαστής, γε-

λωτοποιός.

sano, are, (sanus) alqm ἢ alqd, ὑγι-

ζω, ἰώμαι, θεραπεύω τινά ἢ τι. 2) μτφ.

ἀνορθῶ, διορθῶ, ἀποκαθίστημι τινά

ἢ τι. 3) σωφρονίζω τινά.

sangualis, is, (Sancus) atis, είδος

ἀετοῦ (ἢ ἄλλως ossifragus).

Saniōni, orum (x.-nes, um), é. cī

Σάντοναι κ. Σάντονες, ἔθνος τῆς Ἀκουα-

νίας, ἐν τῇ τανῦν ἐπαρχίᾳ Sainionge.

*†-nīcus, a, um, Σαντονικός.

sanus, a, um, μ. σ. κ. ὕπ. (σός,

σῶς) ὑγιής, σῶς, εὖ ἔχων. 2) σῶς,

ἀκέραιος, ἀβλαβής. 3) ὑγιής τὰς φρέ-

νας, ὑγιαίνων τὸν νοῦν, σῶφρων, ἐμ-

ψρων, φρόνιμος. sani oratores, ῥήτο-

ρες μὴ ἐκλεινόμενοι, σῶφρονες.

*†sāra, ae, θ. (sāra) σίραιον, ἐψήμα.

Sāraei, orum, á. Σαραίοι, Σάπαι,

ἔθνος τῆς Θράκης.

sāpiens, ulis, μ. σ. κ. ὕπ. (μτχ. τοῦ

sapio) σοφός, φρόνιμος, σῶφρων,

ἐμψρων, συνετός, ἐπιστήμων - οὐδ' ὁ σο-

φός. septem sapientes, οἱ ἑπτὰ σοφοί.

sāpienter, epiō. μ. σ. κ. ὕπ. (sa-

piens) σοφῶς, φρονίμως, ἐμψρόνως.

sāpiētia, ae, θ. (sapientis) σοφία,

φρόνησις, τὸ ἔμψρον. 2) σοφία, ἐπι-

στήμη, σύνεσις.

*†sāpiētiōdiens, ulis, (sapientia-protus) τῇ σοφίᾳ ἰσχύων.

sāpio, ii, ere, (συγγ. τῶν sapor,

σφαγῆς, σφός) χυλόν, χυλὸν εἶτε γαι-

μὰ τι ἔχω. oleum sapia male, τὸ

ἰλατον δόσχυμόν ἐστι. iucunde, εὖχυ-
μὸν ἐστὶ. 2) σπ. γεύσιν εἴτε αἰσθη-
σιν τῶν χυμῶν ἔχω. 3) αἰσθ. ὄζω,
ἀπόζω τινός. 4) φρονῶ, σωφρονῶ,
φρόνιμος, σωφρον, εὐφρων εἰμαί, αἰσθ-
tem, εἰδέναι εἴτε ἐπιστάσθαι τι. sa-
pere aude, τόλμησον φρονεῖν.

sāpor, ὄσις, ἄ. (ὄπος, sapa, sucus)
χυμός, χυλός, γεύμα. 2) γεύσις. 3)
εὖχυμον ἔδεσμα, ἥδυσμα. 4) ἡ ὁσμὴ.
δ) ἀστέιότης, κομψότης.

Sapphicus, α, um, Σαπφικός.

Sappho, ns, θ. Σαπφώ.

Sara=Sarra.

sarcina, ae, θ. (sarcio) φάκελος,
φορτίον. πλ. τὰ σκεύη, ἡ ἀποσκευή. 2)
μεταφ. φορτίον, ἄχθος. [lus. Καία.

+sarcinārius, α, um=sarcina-
sarcinātor, ὄσις, ἄ. (sarcio) [ἀρχ.]
ἐπισκευαστής, παλαιόραφος, ἡπητής,
ἀκιστής. {φόρος.

sarcinārius, α, um, (ἀρχ.) σκευο-
sarcināla, ae, θ. (ἀποκ. τοῦ sarcina)
σκευάρειον.

sarcio, sarsi, sartum, ire; alqd,
ἀκούμαι, ἐπισκευάζω τι. 2) μεταφ.
ἀκούμαι, ἐπισκευάζω, ἀνερθῶ, ἐπα-
νερθῶ τι. sartus teclius, ἐπὶ οἰκε-
δομημάτων στέγων, ἐπισκευασμένος,
ἐπισκευαστός, ἀβλαβής, ἀκέραιος, σῶς.

sarcium, i, ου. (sarrio) σκαλῆς,
σκαλιστήριον. [δανάπαλος.

Sardānāpalus (-pallus), i, ἄ. Σαρ-
Sardes (Sardis, Op.), ium, θ. αὖ Σάρ-
δεις, ἡ Σάρδις. -diāni, ἄ. οἱ Σαρδιανοί.

Sardi, orum, ἄ. (Sardinia) οἱ Σαρ-
δῶοι, Σαρδώνιοι, Σαρδόνιοι.

Sardiāni, ἴδ. Sardes.

Sardica, av, θ. Σαρδική, πόλις τῆς
κάτω Μοισίας.

Sardinia, ae, θ. Σαρδῶ, Σαρδῶν,
Σαρδηνία. -niensis, e, Σαρδο(ῶ)νικός.

Sardis, ἴδ. Sardes.

*Sardōnius, α, um, Σαρδῶ(δῶ)νιος.

*Sardōus, α, um, Σαρδῶος.

*Sardus, α, um, Σαρδῶος, Σαρ-
δῶνιος, Σαρδόνιος.

sario=sarrio.

sārissa (sarīsa), ae, θ. σάρισσα
sārissōphētus, i, ἄ. σαρισσοφόρος.

Sarmātae, arum, ἄ. οἱ Σαρμάται,
Σαυρομάται, Σκυθικὸν ἔθνος. -īcus,
α, um, Σαρματικός, Σαυροματικός.
Sarmātis, idis, θ. ἡ Σαρματία, Σαρ-
ματική, Σαυροματία.

+sarmen, īnis, (Πλ.) κ. sarmen-
ta, orum, ου. (ἀρπη sargo=κλαδεύω)
φρύγανον, κληματίς. [πανία.]

*Sarnus, i, ἄ. Σάρνος, ποτ. Καμ-
Sarpēdon, ōnis, ἄ. Σαρπηδών.

Sarra (Sara), ae, θ. Τύρος. -tānus, α,
um, Τύριος, Καρχηδόνιος.

Sarrastes, um, οἱ τοῦ Σάρνου πο-
ταμοῦ πέρειοι.

sarrio, īvi, ītum, ire, σκάλλω, σκα-
λίζω, σκαλεύω, βοτανίζω, ποάζω.

sarrītus, α, um, ἴδ. sarrio.

+sartor, ōris, ἄ. (sarrio) σκαλῆς,
σκαλευτής, σκαλευτήρ, ποαστήρ. Πλ.
sartus, α, um, ἴδ. sarcio.

sāt, ἴδ. satis.

sāla, orum, ου. ἴδ. 2. sero.

sāt-āgito, are, (Κωμ.)=satago 2).
sāt-āgo (κ. satago κ. satis ago), ἔρι,
ere, ἱκανὸν ποιῶ, τὸ ἐφείλημα ἀπο-
τίνω. 2) συνήθ. πολλὰ πράγματα
ἔχω, πράγματα ἔχω, πονῶ, κάμνω. 3)
πολυπραγμονῶ, πολυπραγματεύω.

sātello, ītis, ἄ. κ. θ. ὁ, ἡ ἀκ-
λουθός, διάκονος, ὑπαδός, ὁ θεράπων,
ἡ θεράπαινα. 2) ὁ συνεργός, ἑταῖρος.
3) δορυφόρος, σωματοφύλαξ.

sātias, ātis, θ. (satis)=satietas.

Sāticeūla, ae, θ. Σατικόλα, πόλις
τῆς Καμπανίας. -īanus, α, um, Σατι-
κολανός. -īanī, ἄ. οἱ Σατικολανοί.
Sāticeūlus, i, ἄ. ὁ Σατικόλανός.

sātīctas, ātis, θ. (satis) κόρος, πλεθ-
σμονή. 2) κόρος, ἀση.

sātīn'=satis no.

1. satio, avi, atum, are, (satis) aliquam h. aliqua aliqua re, κορέννυμαι, ἐμπιπλῆναι, χορεῖσθαι τινὰ ἢ τί τινας. satiatum, a, um, κορεσθεὶς, κεκορεσμένος, ἐμπλησθεὶς, μεταφ. odinum, libidinem, κορεννυναι, ἐμπιπλῆναι τὸ μῶρος, τὴν ἡδονήν. nec satiare quoniam spectando, οὐ δύνανται κορεπθῆναι θεώμενοι. 2) κόρον εἶτε ἀσπινεὶ παρέχω. satiare, κορεννυσθαι, κόρον εἶτε σπιν λαμβάνειν.

2. satio, ōis, ō. (2. saro) σπορά, σπορητός, σπόρος.

satura, ae, ō. (2. saro, satur 2).

satis εἶτε sāt, (s. satius) ἄκλιτ. (ἀδην) ἄλις, ἀρκῶν, ἐξαρκῶν, ἱκανός. duo talenta satis sunt, δύο τάλαντα ἀρκεῖ. dies non satis est ad agendum, ἡ ἡμέρα οὐκ ἐξαρκεῖ πρὸς τὸ πράττειν. alter consul s. est ad arcendum hostem, ὁ ἕτερος τῶν ὑπάρχοντων ἀρκεῖ, ἐξαρκεῖ, ἱκανός ἐστι τὸν πολέμιον ἀπείργειν. animo istuc s. est, auribus non satis, τῇ μὲν ψυχῇ τοῦτο ἀπόχρη, τοῖς δ' αὖτις οὐκ ἀπύχρη satis est, εἰ, ἀρκεῖ εἰ, ἀρκεῖ ἱάν. —satis habeo, ἃ δ' ἐν ἔχω, ἀρκεῖ μοι, ἀπόχρη μοι. satis erat dicere, ἤρκει εἰπεῖν. illud s. habeo dicere, τοῦτο εἰπεῖν ἀρκεῖ μοι. putant carere vitio, ἐξαρκεῖ αὐτοῖς τὸ τῆς κακίας ἀπύχουσαι. satis est diuissae, ἀρκούντως ἔχει εἰρηκέναι. satis varborum, ἄλις λόγων. ea amicitia non s. habet firmitatis, αὕτη ἡ φιλία ἱκανὴν βεβαιότητα οὐκ ἔχει. s. superque habere, ἔδην ἔχειν. iam sat est, ἤδη ἄλις ἐστὶ. plus quam sat est, πλεον τῷ ἱκανοῦ. sat habet amicorum, ἱκανὸς φίλους ἔχει. quod satis est, τὰ ἀρκούντα. 2) ἐπιρ. ἄλις, ἀρκούντως, ἐξαρκούντως, ἀποχρώντως, ἱκανῶς. s. scio, ἀρκούντως εἶτε εὐ οἶδα. s. dives, ἀρκούντως πλούσιος. non s. idoneus pugnae, οὐχ ἱκανῶς ἔχων τῇ μάχῃ. sat diu

visi, ἔδην βεβίωκα, satis superque dictum est, ἔδην εἴρηται. s. audacter, μάλα τολμηρῶς. 3) s. satius, αἰρετώτερον, ἄμεινον, κριτέον. scire salius est quam loqui, αἰρετώτερον ἐστὶν εἰδέναι ἢ λέγειν. mori pro salius est, αἰρετώτερον εἶτε κριτέον ἐστὶν ἀποθανεῖν με. quanto satius! ὥς ἄμεινον! —satis ago, satis accipio, satis do, satis facio, ἴδ. satago, satisfaccio, satisdo, satisfacio. satis—accipio, cēpi, ceptum, ēre, δέχομαι τὴν ἐγγύην.

satisdatio, ōis, ō. (satisdo) ἱκανοδοσία, ἐγγύη.

satisdāto, ἐπίρ. (satisdo) ἐπ' ἐγγύην, δι' ἐγγυητῶν.

satis-do, dēdi, dātum, are, ἐγγύην ἢ ἐγγυητὰς παρέχω.

satis-facio, feci, factum, ūro, alui, ἱκανόν τινι ποιῶ, τὰ δίκαια τινι ποιῶ.

2) ἱκανός τινί εἰμι, ἐξαρκῶ, ἀρκῶ πρὸς τι. 3) ἐγγύην ἢ ἐγγυητὴν παρέχω.

satisfactio, ōis, ō. (satisfacio) ἐγγύη, ἐγγύησις. 2) ἱκανοδοσία. 3) παραίτησις, ἀπολογία. accipio satisfacionem, δέχομαι τὴν παραίτησιν.

sātius, ἴδ. satis 3).

sator, ōis, ā. (2. saro) σπορεύς, φυτευτής. 2) γενέτωρ, γεννήτωρ, ἀρχηγέτης. 3) ὁ αἵτιος.

sātrāpēs = satrapia.

sātrāpes, is (σπ. -pa, ae), ἔ. σατράπης. Δ. Περσική. [πέικ.

†sātrāpīa (-pēa), ae, ō. σατραπεία.

Satricum, ī, ō. Σάτρικον, πόλις τῆς Λατίας, -cāni, ἔ. οἱ Σατρικανοί.

satur, ūra, ūrum, (satis, ἔδην) κορεστός, κορεσθεὶς, κεκορεσμένος, πλήρης. satur aliqua re x. aleis rei, κορεσθεὶς, κεκορεσμένος τινός. satura praesepia, φάτιν χοῦτου πλήρης. color, πυκνὸν χροῶμα. vestis saturostro, ἐσθὴς ἀρκούντως πορφύρα βεβαμμένη. 2) πλήρης, ἄφθονος, ποι-

κίλος, πολυμιγής. τος saturnum, οἱ ἄφθονοι, πάγκαρποι, πάμποροι ἄγροί. 6. Tarentum, ὁ ἄφθονος, εὐδαίμων, πλήρης Τάραν. 5. auctumnus, ἡ πάγκαρπος ὥσπερ.

satīra, ae, θ. (satur) ὀπν. lanx, (σατόρα, Λακωνικῶς) λοιπὸς ἡ κανοῦν παγκαρπίας μεστόν, ὃ τῇ Δημητρὶ καὶ ἄλλοις θεοῖς ἀπέρχοντο. 2) satura κ. συνήθ. satīra, ae, θ. σατίρα, εἶδος τι ποικίλου καὶ πολυμικτοῦ ποιήματος, τὸ πάσαι μὲν δραματικόν, εἴτα διὰ κατ' ἐξοχὴν τὸ σκαωπτικόν εἴτε χλευαστικόν ποιήμα τοῦ Δουκιλλίου, Ορατίου καὶ ἄλλων Ῥωμαίων ποιητῶν, κατὰ μὲν τὸ σχῆμα καὶ τὰ μέτρα διδακτικόν, τὴν δὲ σκοπὸν ὁμοῖον πως τῇ ἀρχαίᾳ Ἄττικῇ κωμῳδίᾳ καὶ τοῖς σιλλοις.

Satīrae palus, τὸ περὶ Κιρκαῖον ἔλος, μέρος τοῦ Ποντικίου ἔλους.

Satīrējānus, a, um, Σατυρινός, ἐκ Σατυρίου (πόλεως τῆς Ἀπουλίας).

satīrīas, āis, θ. κόρος, πλησμονή. 2) πλησμονή, ἀφθονία.

Saturnalia, īorum, īhus, οὗ. τὰ Κρόνια, ἡ Κρονική ἑορτή, αἱ Κρονιάδες ἡμέραι ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ ὑπερμεσοῦντι (ἑορτὴ ἐν Ῥώμῃ εἰς τιμὴν τοῦ Κρόνου ἐπιτελουμένη, ἐν ᾗ οἱ δούλοι τὸ τῶν δεσποτῶν σχῆμα μεταλαμβάνοντες ἐώραζον). grīma, secunda, tertia Saturnalia, ἡ πρώτη δευτέρα, τρίτη τῶν Κρονιάδων ἡμερῶν.

Saturnīus, ī, ā. Σατυρινός.

Saturnius, a, um, (Saturnus) Κρόνιος. stella, ὁ Φαίνων (πλανήτης). tellus, ἡ Σατορνία, τ. ἔ. ἡ Λατίνη, ἐαυ' ὅτε καὶ ὅλη ἡ Ἰταλία. 5. pator, ὁ Κρόνιος, Κρονίδης (πατήρ, ὁ Ζεὺς). 5. numerus, ὁ ἀρχαιότατος τῶν Ῥωμαίων στίχος, ὃς κατὰ τινὰς ἐκ δύο ἰσοφαλλικῶν συνέκειται μετ' ἀνακρούσεως ἐν τῇ τοῦ πρώτου ἀρχῇ. Saturnius, ī, ā, a) = Jupiter. 6) = Pluto.

Saturnia, ae, θ. a) = Juno. 6) Σατορνία, ἀρχαιοτάτη ἡ μυθικὴ πόλις ἐπὶ τοῦ Καπιτωλίου λόφου.

Saturnus, ī, ā. Κρόνος, θεὸς καὶ πρῶτος τῆς Ἰταλίας βασιλεὺς. Saturni stella εἴτε ἀπλῶς Saturnus, ὁ Φαίνων (πλανήτης). Saturni sacra dies, ἡ Κρονιάς ἡμέρα, τὰ Κρόνια.

satīro, are, (satur) aliquid aliud eo, κορίννομι, χορτάζω τινὰ τινος. 2) ἐμπιπλῆναι, πληρῶν τινος ἢ τί τινος.

1. sātus, a, um, ἔδ. 2. soro.

2. sātus, us, ā. (2. soro) σπορά, φύτευσις. 2) σπορά, γέννησις. 3) σπέρμα.

+ satīriscus, ī, ā. σατυρισκός. Κικ.

Satīrus, ī, ā. Σάτυρος. πλοῖ Σάτυροι. 2) Σάτυρος, τὸ Σατυρικόν δράμα.

+ sauciatio, ōnis, θ. (saucio) τρωσις, τρωσμός. Κικ.

saucio, are, (saucius) aliquid ἢ aliquid, τραυματίζω, τρωσσκω τινὰ ἢ τι. 2) terram vomere, ἀροτρίαν τὴν γῆν. 3) aliquid, λυμᾶννομαι, λωδῶμαι τι.

saucius, a, um, τρωθεὶς, τρωσμένος, τραυματισθεὶς. saucius flo, τραύμα λαμβάνω. saucius enso latus, τρωσμένος ξίφει τὴν πλευράν, εἰς τὴν πλευράν. 2) λελωδημένος, βεβλαμμένος, βλαβεὶς, πληγείς. malus saucius Africo, ἰσθὺς ὑπὸ τοῦ Αἰδίου λελωδημένος. pero, οἰνόπληξ. 3) κέμων, νοσῶν. 4) αἰμορρῶν, ἄρωτι πληγείς, ἐκπληγείς. femina, ἄρωτι γυναῖκα ἐκπληγμένη.

Saurōmātes, x, ī-ta, ae, Σαυρομάτης, Σαρμάτης.

Saurōmetāe = Sarmatae.

sārior, sānium, īd. sanior, sanium.

saxīlis, e, (saxum) πετραῖος.

saxētum, ī, ō. (saxum) (στ.) πετρῶν.

saxeus, a, um, (saxum) πέτρεος,

ἐκ πετρῶν, τῶν πετρῶν. 2) πετρώδης,

σκληρὸς, λίθινος [θεοποιός]

*saxificus, a, um, (saxum-facio) λι-

saxifragus, α, um, (saxum frango)

πέτρας ἡ λίθους συντρίβων.

Saxiones, um, οἱ Σάξονες. Εὐτρο-

saxionus, α, um, (saxum) πετρώδης.

2) πετραῖος.

+ saxillum, ι, ου, πετρίδιον. Εἰκ.

saxum, ι, ου, πέτρος. ἐσθ' ὅτε καὶ

λίθος, πέτρα, σκόπελος, λίθινον τεῖχος,

κττ. παροιμ. saxum volvere, τὴν τοῦ

Σισύρου πέτρην κυλινδεῖν, ἀνήνυτα

πενεῖν, μεταπονεῖν. 2) ε. Tarpejum,

ἢ ἐν Ῥώμῃ Ταρπηία πέτρα, ὁ Ταρπηῖος

κρημνός, ἡ Πέτρα, deicere alqm (de)

Saxo, ῥίπτειν τινά κατὰ τῆς Πέτρας.

scabellum, ι, ου. (ὀποκ. τοῦ sca-

mmum) ὀποπόδιον, ὑπόδαθρον. 2) sca-

bellum εἰλίγετο ἐν τῷ Ῥωμαικῷ θεάτρῳ

τὸ ξύλινον τύμπανον ἡ ἤχειον, ὃ οἱ αὐ-

ληταὶ κατὰ τὸν τῶν αὐλῶν ῥυθμὸν τοῖς

περὶ τονέτερον πόδα χρομφεῖς ἐκρουον.

scaber, bra, brum, (scabies) λε-

πρὲς, τραχύς. 2) ψαφαρὲς, αὐχμηρός.

scabies, εἰ, θ. (scabo, σκαίφω = ψά-

φω, Πσχ.) τὸ λεπρὸν, ψαφαρὸν, τρα-

χύτης, αὐχμός. 2) ἐπὶ ζώων ψώρα,

λειχήν. 3) κνησμενὴ, κνησμός.

scabo, scabi, ere, alqd, (σκάπτω,

κοινῶς σκάδω) κνῶ, κνῆθω τι.

Scaea porta εἴτε πλ. Scaeae por-

tae, αἱ Σκαεαὶ πόλεις, μία τῶν πυ-

λῶν τῆς Τροίας.

scena, scaenicus, ἴδ. scena, scu-

nica. [fer, scriptum,

scenitifer, scriptum, ἴδ. scenitri-

scena, α, θ. (σκαῖός) ὀπον. avis,

ὁ οἰωνός. boua, ὁ αἰσῖος οἰωνός.

Scenolia, α, ε. Σκατιόλας.

scalae, arum, θ. (scala, α, μτγ.)

[ἄντι scandala ἐκ τοῦ scando] ἀνα-

δύματα, κλίμαξ.

Scaldis, is, α. Σκάλδις, ποτ. τῆς

Βελγικῆς, ὁ τανὺν Schelde,

scalmus, ι, α. σκαλμός.

scarpellum, ι, ου. (ὀποκ. τοῦ scal-

lum) σκαρπῆριον, σμίλειον.

(ΜΕΡΟΣ Β')

scalpro, psi, rium, ere, alqd, γλάφω,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ, σκαλῶ,

†scholasticus, α, um, σχολαστικός. -sticus, α, δ. σχολαστικός.

scīda, ἰδ. scheda.

sciens, ntis, μ. σ. κ. ὑπ. (μτχ. τοῦ scio) εἰδώς, ἐκών. γνώμη, ἐκ προνοίας. 2) aleja rei, εἰδώς τι, ἐπιστήμων τινός. sciens flectere equum, ἐπιστάμενος κάμπτειν ἵππους.

sciēter, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὑπ. ἐπιστημόνως. 2) εἰδότεως, ἐκ προνοίας.

sciētia, ac, θ. (sciens) εἰδησις, ἐπιστήμη, γνώσις. sc. atque usus nauticarum rerum, ἐπιστήμη τε καὶ ἐμπειρία τῶν ναυτικῶν. ars ei sc. ἡ τέχνη καὶ ἡ ἐπιστήμη. consequi sciētiā aleja rei, κτῆσθαι, λαμβάνειν ἐπιστήμην τινός. sc. fundendi uoris, ἡ ἐπιστήμη τοῦ τὸν χαλκὸν χωνεύειν. sc. sciētia in re, de re, ἡ περὶ τι ἐπιστήμη.

scīlīcet, ἐπίρ. (scire=licet) ἴσθι. ὅτι, εἰσθ' ἔτι, ὁπλὸν ἔτι. scilicet, non coram illam nequa figuram tantam vim habere, sed etc. ἴσθι δὲ (εὖ ἴσθι, εὖ χρὴ εἰδέναι, ὁπλὸν) ὅτι εὖ ἐκεῖνο τὸ κήρινον προσωπεῖον οὕτε τὸ σχῆμα τσαούτην δύναμιν ἔχει, ἀλλὰ κτλ. ita sc. faciuram (ἔπεν. eam esse), οὕτω ὁπλὸν ἔτι ποιήσει. 2) συνήθως δηλονότι, δηλῶς, δῆπου, δῆ. 3) εἰρωνικῶς. δῆ, δῆτα, δῆθεν. 4) ἐν ἀποκρίσει. δῆλα δῆ, μάλιστα γὰρ, πῶς γὰρ οὐ;

scilla εἴτε squilla, ac, θ. σ. κ. ἰ. λ. α. σκίλλης (βοτ.). 2) καρίς.

scin' ἰδ. scio.

scindo, scīdi, scissum, ὄρν. alqd, σχίζω, διασχίζω τι. saxum, πέτραν. aristolam, ἐπιστολήν. vestem, τὸ ἱμάτιον. sciem hostium, διασπᾶν, διακόπτειν τὴν τῶν πολεμίων τάξιν. pontem, διασπᾶν τὴν γέφυραν. nubes so scindunt, τὰ νέφη σχίζεται. omnis scinditur, ὁ ποταμὸς σχίζεται. sc. alqd in duo, διχῇ σχίζω, διχα

διαίρω τι. curae alqm scindunt, α? φροντίδας κατατρώγουσιν, ἀναιῶσι τινα. sc. dolorem suum, ἀναξαίνω τὴν ἐαυτοῦ λύπην. comas, τίλλειν, τίλλεσθαι τὴν κόμην. vestem alicui de corpore, περισπᾶν τινος τὸ ἱμάτιον.

†scindūla, ac, θ. (scindo) σχίζω, σχίδαζ, σχινδαλμαί, σκινδαλμάς.

scintilla, ac, θ. σπινθήρ, φέφαλος, ζώπυρον. παροιμ. ne scintilla quidem, οὐδὲ φέφαλος, οὐδὲ ψεκας. scintillo, arc, σπινθήρ ἰζώ, μαρμαρύσσω, ἀμαρύσσω.

scintillūla, ac, θ. (ὀπox. τοῦ scintilla) [σπ.] μικρόν τι ζώπυρον.

scio, tvi x. ii (*scisti=scivisti, συνήθ. scisse=scivisse), ἴtum, ire, (scibam, bas, κτλ. scibo, bis, κτλ. scin=scisno, κωμ.) alqd, εἶδα, ἐπισταμαί, γινώσκω τι. certo scio, σαφῶς εἶδα, εὖ εἶδα. scimus, cum appellatum esse sapientem, ἴσμεν ὅτι σοφὸς ἐκλήθη. scio, quis sit, εἶδα, τίς ἐστίν, εἶδα, ὅστις ἐστίν. scis ut hostium copiae arceantur, εἰσθα, πῶς (ὅπως) ἡ τῶν πολεμίων δύναμις ἀπειρογεται. res, quae sciluntur, τὰ γινωσκόμενα. quod quum scibitur, ἐπειδὴν ταῦτα γνωσθῇ. quod sciam, quantum ego quidom sciam, ὅ, τι μ' εἰδέναι, ὅσον γέ μ' εἰδέναι, ὅσον γ' ἐμὲ εἰδέναι. scio tibi ita placere, εἶδα, ὅτι οὕτω σοι δοκεῖ. literas scire, γράμματα εἰδέναι εἴτε ἐπιστάσθαι. Latino εἴτε linguam Latinam scit, λατίνιστι εἴτε λατίνων γλώσσαν ἐπιστάται. sc. uulbus. εἶδα εἴτε ἐπισταμαί ψάλλειν. sc. de re, εἶδα εἴτε ἐπισταμαί περὶ τι. haud scio an, οὐκ εἰδ' εἰ. ποῦν. an.

*Scipiādes, ac, α. (Scipio) Σκηπίδης, εἰς τῶν Σκιπίωνων.

scīpio, ōnis, α. σκίπιων, σκίπων, σκίπυρον.

Scipio, ōnis, α. Σκιπίων, Σκηπίων.

Sciron, ōnis, ὁ. Σκίρων, Σκίρων.
 *scirpeus, a, um, (scirpus) σχοί-
 νινος, θρύινος. — scirpea, ae, θ. τὸ
 τῆς ἀμάξης κάναθρον.

scirpīculus, i, ὁ. ἡ σχοίνος, κυρτός,
 ὁ κύρτος, σχοίνινος ἢ λύγινος κέρινος.
 scirpus, i, ὁ. (βίψ, γρίπος) σχοῖνος,
 θρύον. Παραμ. nodum in scirpo
 quæris, (ῥέους, διαφύας, γίνετα ἐν
 τῷ σχοίνῳ ζητεῖς) δυσχερείας ὑπο-
 τανάξαις ἐνθα οὐκ εἰσὶ.

sciscitor, atus, ari, (scisco) alqd
 ab eite ex alqo, ἱστορῶ, πυνθάνομαι
 τι παρὰ τινος. de re, περί τινος.
 deum de victoria, ἐπερωτῶς τὸν θεὸν
 περὶ τῆς νίκης. quid sit sciscitor,
 πυνθάνομαι: τί ποτ' ἐστὶ.

scisco, scīti, scitum, ēre, (scio)
 alqd, ἱστορῶ, πυνθάνομαι τι. 2) πυν-
 θάνομαι, μαυθάνω τι. 3) κυρῶ, ἐπι-
 κυρῶ τι. plebs eīte populus scivit ro-
 gationem, ὁ δῆμος ἐκώρωσεν, ἐπακού-
 ρωσεν τὸν νόμον. 4) ἐπὶ ἐνός: sciscit
 legem, φέρει τὴν ψῆφον ὑπὲρ τοῦ νό-
 μου, συναινέει τῷ νόμῳ.

scissus, a, um, (μτχ. τοῦ scindo)
 κοχισμαίνος, σχιστός.
 scitāmentū, orum, cū. (scitus)
 ὁφειτόματα, ἡδύσματα.

scite, ἐπὶ β. μ. (ἀρχ.) σ. κ. ὅπ.
 ἀστείως, σαφῶς, κομψῶς, φιλοκάλως.
 *scitor, atus, ari = sciscitor.

scītulus, a, um, (ὅποκ. τοῦ scitus)
 ἀστείος, κομψός.

scītum, i, cū. (μτχ. τοῦ scisco)
 τὸ δόγμα, ψήφισμα. plebis (plebei,
 plebi) scitum, τὸ τοῦ (φωκαίων) δή-
 μῳ δόγμα εἴτε ψήφισμα.

1. scītus, a, um, μ. (ἀρχ.) σ. κ.
 ὅπ. (μτχ. τοῦ scisco) ἐμπειρος, ἐπι-
 τήμων. κλεῖστοι, ἐπιστήμων τινός.
 2) ἀστείος, σαφές, γλαφυρόν, κομψόν,
 φιλόκαλον.

2. scītus, ā. (scisco) [μόνον κατ'
 ἄλ. τὸ βλν.] δόγμα, ψήφισμα plebis

scitu, κατὰ δόγμα τοῦ δήμου. [μα.
 scōbis, is, θ. (scabo) πρίσμα, πρίω.

Scōdra, ae, θ. Σκόδρα, πόλις τῆς Μα-
 κεδονικῆς Ἰλλυρίας, τινὸν Σκοδταρι.
 Scōdrenses, ium, ὁ. Σκοδραῖοι.

Scōdrus, i, ὁ. Σκόδρος, ἄρς πυνε-
 γὰς τῆς Δαλματίας καὶ Ἰλλυρίας.

scomber, hri, ὁ. σκόμβρος (ἰχθύς).
 scōpac, arum, θ. (σκήπων) σάροι,
 σάρωθρον, κρηθρον, κάλλυντρον (κρίν).

Scōpas, ae, ὁ. Σκόπας. [σκοῦπα].
 scōpos, i, ὁ. σκοπέος.

scōpūlosus, a, um, (scopulus) σκο-
 πελώδης, σπιλαλώδης, πετρώδης.

scōpūlus, i, ὁ. σ κ ὁ π ε λ α ς, σπι-
 λὰς, πέτρα. allidi ad scopulos, ἐπο-
 κέλλειν σκοπέλοις. auferrī in scopu-
 los, ἔκκελλειν εἰς σκοπέλους. 2) μεταφ.
 ὁ κίνδυνος, ἔλεθος.

Scordisci, orum, ὁ. Σκορδίσκαι,
 ἔθνος Παννονίας.

scorpio, ōnis, κ. - *pius κ. - *rios,
 ii, ὁ. σκορπίος (ζῶον, ἄστρον, ἰχθύς).
 2) σ κ ο ρ π ι ὠ ν εἴτε σκορπίος (μη-
 γανή ἰεθόλος καὶ ἡθοδόλος).

scortātor, ōris, ὁ. (scortor) πόρνος,
 πορνόφιλος.

scortea, orum, cū. (scortum) τὰ
 + scortillum, i, cū. (ὅποκ. τοῦ scort-
 um) πορνίδειον. Κατ. [ματ. Κωμ.

scortor, ari, (scortum) πορνεύω.
 scortum, i, cū. γ ὁ ρ ι ο ν, δέσμα,

δορά. 2) συνήθως ἡ πόρνη, χαμαι-
 τύπη, ἐνίοτε καὶ ὁ πόρνος, χαμαι-
 τύπος.

[πτόμενος. Πλ.
 screātor, ōris, ὁ. (screo) ὁ χρομ-

+ screātus, us, ὁ. χρέμψις. Τερ.
 + screo, oro, χρέμπετομαι. Πλ.

scriba, ae, ὁ. (scribo) γραμματεὺς,
 γ ρ α φ ε ὑ ε, ὑπογραφεύς.

scriba, rei, rium, ēre, alqd, γ ρ ᾱ
 φ ω τ ι. literas, γράμματα. in libro,

ἐν βιβλίῳ, εἰς βιβλίον. lineam γραμ-
 μῆν. formam, γράμειν, διαγράφειν:

σχῆμα. *acu, ποικίλλειν (κινεῖν)

multa de republica scripsit, πολλὰ περὶ πολιτείας ἔγραψε. scribo historiam, γράφω, συγγράφω, συντάττω ιστορίαν. literas alicui aīte ad alqm, γράφω τινὶ γράμματα, ἐπιστέλλω τινὶ. scriptum est, quaesivisse Socratem, γέγραπται ἔστι ὁ Σωκράτης ἤρετο. sc. literas Romam, ἐπιστολήν εἰς τὴν Ῥώμην γράφω, ἐπιστέλλω. leges, νόμους γράφω. testamentum, διαθήκην. alqm herodem, γράφειν τινὰ κληρονόμον. milites, ἀπογράφειν, καταλέγειν στρατιώτας. senatus consulto scribendo adesse aīte ἀπλῶς scribendo (ad scribendum) adesse, ἐλέγτο περὶ τῶν βουλευτῶν, εἰ παρήσαν τῇ συντάξει τῶν τῇ συγκλήτῃ διδογμένων. Τούτων δὲ τὰ ὀνόματα τῷ δόγματι ἐπεγράφετο.

Scribonius, ii, ὁ. Σκριβώνιος.

scriinium, ii, οὐ. κιβωτός, κιβώτιον, κατ' ἐξοχὴν χαρτοφυλάκιον.

scriptio, ōnis, θ. (scribo) γραφή, τὸ γράφειν. 2) γραφή, συγγραφή, σύνταξις. 3) γραμματίον.

scriptio, avi, alumi, are, (θαμ. τοῦ scribo) θαμὰ, συχνὰ, πολλάκις γράφω, αἰῶθα γράφειν.

scriptor, ōris, ὁ. (scribo) γραφεύς. 2) συγγραφεύς. helli Trojani, τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. rerum, ὁ τῆς πραγματικῆς ιστορίας συγγραφεύς, ὁ ιστορικός. jamborum, ὁ ἱαμβογράφος. tragœdiarum, ὁ τραγωδιογράφος, τραγωδοποιός. legum, ὁ νομοθέτης.

scriptum, i, οὐ. (μτχ. τοῦ scribo) ἡ γραφή, τὸ σύγγραμμα. sc. legis εἴτε ἀπλῶς scriptum, ἡ γραφή, ὁ νόμος. duodecim scripta, εἰ γραμμαί, εἰδὸς πενταέτης.

scriptura, ae, θ. (scribo) γραφή, τὸ γράφειν. monum scripturae, τὸ γραφικὸν ἀμάρτημα. 2) γραμμή. 3) γραφή, συγγραφή, σύνταξις. 4) γραφή, σύγγραμμα. 5) ἐμπόριον, ὁ ἐκ

τῆς δημοσίας νομῆς φόρος, τὸ ὑπὲρ τῶν βοσκημάτων τέλος.

1. scriptus, a, um, ἴδ. scribo.

2. scriptus, us, ὁ. (scribo) γραμματεία, τὸ τοῦ γραμματέως ἔργον. Λεβ. scrīpūlum, ἴδ. scrupulum.

*scrōbis, is, ὁ. κ. (σπ.) θ. βόθρος, βόθυνος, λάκκος, ὄρυγμα.

†scrōfascus, i, ὁ. (scrōfa-pasco) σκωφῆς, χοιροβοσκός. Πλ.

scrūreus, a, um, (scrurus) ὀκρίεις, τραχύς· μεταφ. τραχύς, σκληρός.

scrūrosus, a, um, (scrurus) ὀκρίεις, τραχύς, λιθώδης, πετρώδης.

scrūpūlōsus, a, um, μ. † σ. κ. (μτχ.) ὑπ. (scrupulus) ὀκρίεις, τραχύς, σκληρός. 2) λεπτολόγος, ὑπερκρίδης, περίεργος.

scrūpūlum (scrīp-), i, οὐ. (scrupulus) γραμματίον εἴτε γράμμα, τὸ εἰκοστὸν τέταρτον μέρος τῆς οὐγγίας.

scrūpūlus, i, ὁ. (ὑποκ. τοῦ scrupus, ὄκρις) μόνον μεταφ. ἡ μέριμνα, ἀπορία, ἀδυναμία.

†scrūpus, i, ὁ. = scrupulus. Κικ.

†scrūla, ōrum, οὐ. ἡ γρύπη, τὰ γρυτάρια, ἡ γρυμμία, ὁ βῶπος.

†scrūlātor, ōris, ὁ. ἐρευνητής.

scrūtor, atus, ari, (scruta) αἰψή, ἐκγυτεύω, ἐρευνῶ, διερευνῶ, μαστεύω, διαζητῶ, ἐξετάζω, ἀναζητῶ τι. doctum, πωρῶν οἰκίαν. μεταφ. ἐρευνῶ, ἐξετάζω, ἐξεκρίβω, διακρίβω τι.

sculpro, psi, rium, ēre, alqd, γλύφω τι.

[πέζα, κρούπαλα. sculproneae, arum, θ. (ἀρχ.) τὰ κρού- *sculpsilis, e, (sculpro) [σπ.] γλυπτός.

[πτήρ, γλυφεύς. †sculptor, ōris, ὁ. (sculpro) γλυπτοποιός, ἀε, θ. (sculpro) γλυφῆς sculptus, a, um, ἴδ. sculpro.

scurra, ae, ὁ. ὁ εὐτράπελος, ἀστεῖος. 2) συνήθως ὁ σκώπτῆς, γελοιαστής, γελοιοποιός, βωμολόχος. Socrates scurra Atticus a Zenobae

est appellatus, ὁ Σωκράτης μυκτὴρ Ἀττικὸς ὑπὸ Ζήνωνος ἐκλήθη.

scurrilis, ο, (scurra) σκωπτικός, γελοιοποιός, βωμολογικός, παιγνιωδής. †scurriliās, αἰς, θ. τὸ σκωπτικόν, γελοιοσμός, γελοιοποιεῖν, βωμολογία. †scurrillier, ἐπὶ β. (scurtilis) σκωπτικῶς, παιγνιωδῶς.

scurrore, αἰ, (scurra) σκώπτω, γελοιάω, γελοιοποιῶ. Ορ.

†scūlale, ἰς, οὐ. ἱμάς σφενδόνης. scūlātus, α, um, (sculum) θυρεοφόρος, ἀσπίδοφόρος.

†scūlla, ας, θ. (κατύλη) πινακίδιον, πατάριον. Κικ.

†scūlla, ας, θ. (σκυτική) σκυτός, ἱμάς, μέστις, ὀστρεγίς.

†scūlgerūlas, ἰ, α. (sculum-gero) θυρεοφόρος, ἀσπίδοφόρος. Πλ.

1. scūlūla, ας, θ. σκυτάλη, κύλινδρος, φάλαγξ. 2) σκυτάλη (ἡ τῶν Λακεδαιμονίων).

2. scūlūla, ας, θ. (κατύλη) πινακίδιον, πατάριον. 2) βόμβος ἡ πλαίσιον, κλινθίον.

†scūlūlum, ἰ, οὐ. (ὕπικ. τοῦ scutum) μικρὸς θυρεός. Κικ.

scūlum, ἰ, οὐ. (σκῦτος) ὁ θυρεός (ἡ ἐπιμάχη, ποδήρης ἀσπίς).

Scytlæum, ἰ, οὐ. (Σκυλακίον) Σκυλακίον (Σκυλλάτιον), πόλις τῆς Βρετανίας. -eum, α, um, Σκυλλητικὸς.

Scylla, ας, θ. Σκύλλα, Σκύλλατιον, αἰετοπτερός τοῦ Σικελικοῦ πορθμεῦ. 2) Σκύλλα, τὸ ἐκεῖ μυθικὸν τέρας. 3) Σκύλλα, ἡ τοῦ Μεγαρικοῦ Νίσου θυγάτηρ. *Scyllæus, α, um, Σκυλλεῖος. 2) Μεγαρικὸς.

Scyllæum, ἰ, οὐ. Σκυλλάτιον, ἀπρωτήριον τῆς Ἀργολίδος μεταξὺ Ἰθράς καὶ Τροιζῆνος.

scyphus, ἰ, α. σκύφος, τὸ κύπελλον, εἶδος ποτηρίου.

Scyrima, ἰ. Scyros.

Scyros εἴτε -rus, ἰ, θ. Σκύρος.

Scyrius, α, um, Σκύριος. Sc. virgo, ἡ Σκυρία, Σκυριάς κόρη, ἡ Δηιδάμεια.

scyrla, κ. -le, = 1. scutula.

Scythæ, arum, α. οἱ Σκύθαι.

Scythes, ας, α. Σκύθης.

Scythia, ας, θ. Σκυθία, ἡ Σκυθική.

Scythicus, α, um, Σκυθικός.

Scythissa, ας, θ. Σκυθίς, Σκύθιννα.

sc, 1) πρόθ. (ἀπρὸς) = sine, εἰς.

se fraude esto, ἀνευ ἀπάτης ἐστω. 6) προθετικὸν μέρος εὐχεῖ ἐν μόνῃ τῇ συνθεσὶ se, sed (πρὸ φωνήεντος) κ. α. εἰς se-curus = sine cura, sed-

itio, socors, sobrius, κτλ. 2) se = semi, εἰς selibra; = sex, εἰς semestris. 3) se = εἰς. κ. ἀρ. τοῦ sui.

Sēbēthos, ἰ, α. Σήβηθος, ποτ. ὁ τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Νεάπολιν παραρβίων. Sēbēthia, ἰδία, θ. Σήβηθις.

sēbum (sēvum), ἰ, οὐ. σέβρον.

se-cēdo, cessi, cessum, ἔνθ, ἀποχωρῶ, ἀναχωρῶ, ἀποχωρίζομαι, ἀπέρχομαι, ἐξανίσταμαι. α εἴτε de loco in locum, ἀποχωρεῖν ἐκ τόπου εἰς τόπον. in abditam partem aedium, ἀφίστασθαι, ἐκποδῶν ἀποχωρεῖν εἰς μυχόν τῆς οἰκίας. 2) ἀφίσταμαι, στασιάζω. plebs a patribus secessit, οἱ δημοτικοὶ τῶν πατρικίων ἀπέστησαν, πρὸς τοὺς πατρικίους ἐστάσαν. in Sacrum montem, ἀφίστασθαι εἰς τὸ ἱερὸν ὄρος. 3) τοπικῶς ἀφίστακα, ἀπῆχον.

se-cerno, cerni, cernum, ἔρο, αἰκνῶ ἢ αἰκν, διακρίνω, χωρίζω τινα ἢ τι. Bores, διακρίνουν τὰ βόθρ. liquor se-cernit Europen ab Afro, ἡ θάλασσα χωρίζει τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας. a. blandum amicum a vero, διακρίνω τὸν τε κολάκην καὶ τὸν ἀληθῆ φίλον. se secernere ab alio, χωρίζεσθαι τινος εἴτε ἀπὸ τινος. *a. publica privatis (= a privatis), διακρίνω τὰ δημόσια καὶ τὰ ἴδια. 2) ἀποκρίνω, ἐξαίρω τινα ἢ τι.

+succespita, ae, θ. (seco) σφαγίς, ἀγίασμα (τῶν ἱερῶν). Στυπ.

successio, ōnis, θ. (secundo) ἀναχώ-
σις. 2) ἀποστασία, στάσις.

succensus, us, α. (secedo) ἀναχω-
ρεῖς, τὸ ἀναχωρεῖν. 3) ἀναχωρ-
σὶς, ἀναχωρητικὸς τόπος, ἐρημία, μυχός.
seclusus, id. 2. secus 3).

secludo, ūsi, āsum, ēro, (se-claudo)
λημ ἢ αληδ, ἀποκλείω, κατακλείω
ἐν ἡτ. 2) αλημ ἢ αληδ ab αληο,
ποκλείω, διακλείω τινὰ ἢ τί τινος,
ἐκλείω, χωρίζω τινὰ ἢ τί ἀπὸ τινος.
seclusus, α, um, χωρὶς κείμενος, κρυ-
πτόν, id. saeculum. [πύρις.
seclusus, α, um, id. secludo.

seco, cui, etum, are, alqd, τέμνω
α. digitum, τέμνειν, ἀποτέμνειν δι-
κτύλον. rabulum, τέμνειν, κόπτειν
κέρτον. 2) τέμνω, διατέμνω, διαίρω,
μερίζω τι. 3) τέμνω, διέρχομαι, δια-
περῶ τι. mare, viam, τὴν θέλασσαν,
τὴν ὁδὸν, κττ. 4) τέμνω, διαίρω τι.
alqd in partes, τί εἰς μέρη. 5) τομῆς,
διαίρειν, διακρίνειν ἀμφισβήτησιν. 6)
τέμνω, τιτρώσκω, βλάπτω, κόπτω,
ἀφαινομαι τινὰ ἢ τι, ἀνίω, διασ-
πῶ τινὰ, κττ. [πύρις. Κικ.

+secretio, ōnis, θ. (secreo) χώ-
κρητο, ἐπίρ. id. secretus.

secretus, α, um, μ. τ. α. τ. ὁπ. (μτχ.
του secreo) διακρυφένος, κρυφω-
μένος. 2) ἀπόκρυφος, μύχιος, ἐρη-
μικός. secreta studia, αἱ κατ' (ἰδίαν
ἐπίκαις μυχός. s. mons, ἐρημον ὄρος.
secretum, i, οῦ. ὁ μυχός, τὸ ἔνδον. 3)
ἀπόκρυφος, ἀπόρρητος, κρυπτός. se-
creta animi, τὰ τῆς ψυχῆς ἀπόρρητα.

secretum petere, αἰτεῖν ἐν ἀπορρή-
τῳ τινὶ διαλεχθῆναι. *secretus το
αἰτεῖ αλεξεί, ἐρημός, μισμονωμένος,
ἀπορημένος τινος. — secreto (Λιβ.
Κεματ. in secreto), ἐπίρ. ἐν ἀπορρή-
τῳ, ἐν ἀπορρήτῳ, κρύφα, loqui cum

alqd, ἐν ἀπορρήτῳ τινὶ διαλεχθῆναι.

secla, ae, θ. (sequor) αἵρεσις βίου,
ἀγωγή, διαγωγή, βίος. sequi aleis

sectam, ἀκολουθεῖν τῇ αἵρεσει τινός.
2) φιλοσοφικὴ αἵρεσις, ἀγωγή, διαδοχή.
+sectarius, α, um, ἑκτομος. Πλ.
seclator, ōnis, α. (1. sector) ἀκό-
λουθος, ἐπαδός. 2) ἀκόλουθος, μα-
θητὴς (φιλοσόφου τινός κττ.), ζηλω-
τὴς τινος, ὁ περὶ τὴν σπουδάζων.

seclilis, e, (seco) τμητής. paei-
mentum, τὸ ἐκ ποικίλων πλακῶν
ἐστρωμένον δάπεδον.

seclio, ōnis, θ. (seco) τμησις, το-
μή. 2) ἡ τῶν λαγύρων ἡ δημαυθείσης
οὐσίας ὥν. 3) τὰ λαγυροπωλούμενα
καὶ τὰ δημαυπράτα. seclionem ejus
oppidi universam Caesar vendidit,
ἅπαντα τῆς πόλεως ταύτης τὰ ὑπέρ-
χοντα ὁ Καῖσαρ ἀλαγυροπώλησε.

seclius id. 2. secus 3).

1. sector, atus, ari, (ἐπίτ. τοῦ se-
quer) αλημ, ἀκολουθῶ, παρακολουθῶ,
ἐπαδῶ τινι. 2) διώκω, καταδιώκω
τινὰ. 3) διώκω, θηρῶ τινὰ ἢ τι. 4)
μεταρ. διώκω, θηρῶ τι, ἐπιμελου-
μαι τινός, ζηλῶ, ἐπιτηδεύω τι, δια-
τρίβω εἰς τὴν σπουδάζω περὶ τι.

2. sector, ōnis, α. (seco) τομαῖς.
zonarius, ὁ βαλαντιοτόμος. collatum,
ὁ λαυματικός. 2) λαγυροπώλης καὶ
ὁ τὰ δημαυπράτα ὠνούμενός τε κατὰ
τεμάχια καὶ καπηλιῶν.

seclipia, ae, θ. (seco) τμησις, το-
μή. seclipia seclipia (ἄλλως sig-
naturae), χαλκία, μέταλλα χαλκοῦ,
χαλκωρυχία.

sectus, α, um, id. seco.

*seclibitus, us, α. (secubo) τὸ ἀπο-
καθεύδειν, ἀποκοιμῆσθαι, ἀποκοιτεῖν.
se-clibo, ui, are, ἀποκαθεύδω, ἀπο-
κοιμῶμαι, ἀποκοιτῶ. 2) *χωρὶς διάγω.
seclifaris, seclilum, seclum, id.
saecularis, saeculum.

seclum=cum se, id. cui.

secundāni, orum, ὁ. ὑπὸν. milites, οἱ τῆς δευτέρας λεγεῶνος στρατιῶται. secundarius, a, um, δευτερεύων.

1. secundo, are, (secundus) ἀλφ, ἐπουρίζω, ἐπισυρίζω τι. aura secundat illos, αὐρα ἐπουρίζει τὸν πλῆθυσ. incerta, ἐπουρίζει τὰ ἀπικερήματα. 2) ἐπιτήδειον παρέγω τι.

2. secundo, ἐπὶ. (secundus) δεύτιρον, ἐκ δευτέρου. 3) (μετ.) δεύτιρον, τὸ δεύτιρον.

secundum, (sequor) α) ἐπὶ. κατέπιν, ὅπισθεν. 2) δεύτιρον, δεύτερα, τὰ δεύτιρον. 6) πρὸ. μετ' αὐτ. κατόπιν τινός, ὅπισθεν τινός. aurei, arati, ὅπισθεν τοῦ ὠτός, τοῦ βωμοῦ κτλ. 2) παρὰ τι. mare, flumen, fontem, παρὰ τὴν θάλασσαν, τὸν ποταμόν, τὴν πηγάν. 3) σπ. χρονικῶς παρὰ τι, κατὰ τι, ἐν τινι. δ. quietem, κατ' ὕπνον, ἐν ὕπνῳ. 4) ἐξῆς τινός, ἐξῆς τινι, μετὰ τι, ἐπὶ τινι. secundum comitia, proelium, ἐξῆς τῶν ἀρχαίρεσις, τῆς μάχης, ἐξῆς ταῖς ἀρχαίρεσις, τῇ μάχῃ. ε. salutem, μετὰ τὸ χαίρειν (τὸ ἐν τῇ ἐπιστολῇ). δ. deos homines hominibus maxime utiles esse possunt, μετὰ τοὺς θεοὺς οἱ ἄνθρωποι τοὺς ἄνθρώπους μάλιστα ὠφελεῖν δυνατόι εἰσι. 4) κατὰ τι, ἀνὰ λόγον τινός. δ. legem, κατὰ τὸν νόμον. ε. naturam vivere, κατὰ τὴν φύσιν, συμφώνως τῇ φύσει ζῆν. 5) ὑπέρ τινός, πρὸς τινός. judicare ε. aliquem, κρίνειν ὑπέρ τινός, πρὸς τινός.

secundus, a, um, (sequor) δεύτιρος, ἑτερος, ὑστερος. mensa secunda, ἡ δευτέρα τράπεζα, τὸ ἐπιδόρπισμα, τὰ τραγάλια. ε. partus εἴτε ἀπλῶς secundas, τὰ δεύτερα, δευτερεύει. secundarum alcijs esse, δευτερεύειν τινί. secundas agere, δευτεγωνιστεῖν. 2) δεύτιρος, δευτερεύων. ε. bonitas, ἡ δεύτερα εἴτε δευτερεύουσα ἀρετή. secundus ab aliquo, δεύτιρος ἀπὸ τινός,

μετὰ τινι. 3) δεύτιρος, δευτερεύων ὑστερος, ὑστερίζων, ὑστερεύων, ὑστερῶν. alciui viginti secundus, δεύτερος, ὑστερίζων, ὑστερὸς τινός τῇ ἀρετῇ. 4) σπ. ἑτερος, ἑτερος τοιοῦτος. nec viget quidquam secundum eum ζῇ ἑτερόν τι τοιοῦτον. 5) ἀκαλουθῶν, ἐπίτορος. ε. ventus, ὁ ἐπίτορος εἴτε εὐριος ἄνεμος, ἡ εὐρία, εὐρος. navis secundo vento currat tenet, ἡ ναὺς ἐξ εὐρίας εἴτε ἐν εὐρίῳ πλεῖ. secundo flumine, κατὰ τὸν ποταμόν, κατὰ ροήν. *currus secundus, ἄρμα εἶν εὐρίῳ ἀνέμῳ φερόμενον. 6) εὐριος, αἰσιος, εὐγους. dii secundii, εὐριοι, ἑλίοι, εὐμενεῖς θεοὶ auspicia secunda, εὐνοὶ καλοὶ. 7) εὐριος, εὐρους, εὐ χωρῶν, εὐτυχέστερος. secundas εἴτε secunda, orum, εὐ πράγματα εὐ χωρῶντα, ἡ εὐροια, εὐπραγία, εὐπραξία.

†secūre, ἐπὶ. (secutus) ἀφροντίστος, ῥαθυμία, ἀμερίμνος. 2) ἀδωκός, ἀφρόδως, ἀφραλῶς.

secūricula, ae, θ. (ὕποκ. τοῦ securis) πελεκύδιον, μικρὸς πέλεκυς.

*secūrifer, ūra, erum, (securis-fero) πελεκυφόρος, πελεκυν εἴτε σάγαριν φέρων. [curifer.

*secūrifer (securis-goro) = secūris, is, ὁ. (seco, σάγαρις) πέλεκυς, ἄξιν, κατ' ἐξοχὴν διὰ τῶν ῥαβδοῦχων πέλεκυς, ὅ τῶν ἀποθανόντων καταγινωσθέντων τοὺς τραχήλους ἀπὸ κτείνον. τοὺς διὰ πέλεκεις τὸ πάλαι οἱ ῥαβδοῦχοι ἐν ῥαβδῶν δίσμῃ φέροντες, τῶν βασιλέων, ὑπάτων καὶ ἄλλων μεζόνων ἀρχῶν προηγούμενοι. Ἰστέρον δι' ἐντὸς τῆς ἰώμης μόνῃ τῇ δίσμῃ ἔχοντες. Publicola secures do fascibus demittit, ὁ Πηπλικόλας ἀπὸ τῶν ῥαβδῶν τοὺς πέλεκεις ἀφείλει. securi ferre, percutere aliquem, πελεκίζειν τινά. 2) πέλεκυς (ὁ πελεκυφόρος), ὁ ἄ γ α ρ ῖ ς, ἄξιν. 3) μετὰ τινι.

ὑπαρκτή ἐξουσία, τὴ κράτος, ἡ ἐξουσία.
 securitas, ātis, ō. (securus) ἀμα-
 ρμνία, εὐθυμία, ἀπαρξία. 2) τὸ ἀπρόν-
 τιστον, βῆθυμία, ἀμέλεια. 3) ἀδεια,
 ἀσφάλεια.

securus, a, um, μ.σ. (se-cura)
 ἄφροντις, ἀμέριμνος, ἀδεής, ἀπροβο-
 ραῖς rei, de aliqua re, οὐ πρόντιζων
 τινός, οὐ φροδοῦμενός τι, ἀδεῶς ἔχων
 πρὸς τι. 2) ἀπρόντιστος, βῆθυμος,
 ἀμελής. 3) ἀσφαλής. s. (= iustus) locus,
 ἀσφαλής τόπος. securus, τὴ ἀσφαλ. ἡ.

1. securus, ō. ἀκλίτ = securus.

2. securus, ἑπὶ ῥ. μ.σ. (sequor) παρὰ
 τι, ἄλλως, ἐτέρως, διαφερόντως. re-
 cito securusne? ὁρθῶς ἢ παρὰ τὴ ὁρθάν;
 ἰσῶς ἢ ἄλλως; ὁρθῶς ἢ οὐ; id se-
 curus est, τοῦτο ἔχει ἄλλως πῶς, ἐτέ-
 ρως πῶς, διαφέρως. sin securus, εἰ δὲ
 παρὰ ταῦτα, εἰ δὲ μὴ. honestis an s.
 anipiois, τοῦ καλοῦς φίλοις ἢ τοῖς
 καλοῖς. s. se esse quam, ἄλλως ἢ,
 ἐτέρως ἢ. s. ne jussi, ἄλλως ἢ ἐκέ-
 λευσα, παρ' αἰ ἐκέλευσα, παρὰ τὴ
 ὑπ' ἐμοῦ κελευόμενα non dixi s. ne
 sentiebam, οὐκ εἶπον παρ' ὃ ἐφρίνον.
 non s. se esse quam, οὐδὲν διαφερόν-
 τως ἢ, ἀτεχνῶς εἶον, ἀτεχνῶς ὥσπερ.
 nonquam securus habui illam, ac (quam)
 si ex me esset nata, αἰείποτε ἔχρη-
 σάμην αὐτῇ, ὥσπερ ἀντι εἰς ἐμοῦ
 ἐπισύκει. 2) παρὰ τὴ δίκαιον, παρὰ
 τὴν ἐπιείδαν, ἄλλως ἢ εἶδι, ἄλλως,
 κακῶς, securus eudit, ἄλλως πῶς ἐκ-
 δαίνει, κακῶς ἐκδαίνει. s. procedit,
 οὐ καλῶς προχωρεῖ, κακῶς προχωρεῖ.
 s. loqui de aliquo, κακῶς λέγειν, κα-
 κολογεῖν, διαβάλλειν τινά. 3) συγκρ.
 securus (κατὰ τὰ ἀριστα τῶν χειρο-
 γράφων ἔρθε. τοῦ securus) κ. (ἐξ
 ἀγρ. ἐπὶ ῥ. securus) securus (Πλ.) κ.
 securus, ἡττον. nihil securus, οὐδὲν
 ἡττον. non securus se, οὐχ ἡττον ἢ.

secutor, ōris, ā. (sequor) ὁ ἀκόλου-
 θῆς. 2) εἶδος μονομάχων = mirmillo.

(ΜΕΡΟΣ Β')

sed, ἀρχ. sūi, (συγγ. τῷ sed = se,
 sine. Παρὰ ποιηταῖς τίθεται ἐπὶ ἑταί καὶ
 μετὰ μέαν καὶ πλείονας λέξεις· οὕτω
 καὶ τὸ sed enim.) σύνδ. ἀλλά, verū
 dico, sed nequidquam, ἀλλοθὶ λέγω,
 ἀλλὰ μὲτην. sed tamen, ἄλλ' ἔμως.
 sed enim, ἀλλὰ γὰρ. sed age! ἀλλ' ἄγε!
 sed ecce Amphitruonam, ἀλλ' ὁρῶ
 Ἀμφιτρώην τόνδε. sed quid cesso?
 ἀλλὰ τί μέλλω! sed ad instituta re-
 doamus, ἀλλ' ἐπανιώνμεν ἐπὶ τὰ προ-
 κείμενα. sed haec hactenus, ἀλλὰ
 περὶ τούτων ἀποχωρόντως εἰρηται, καὶ
 ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. non herus, sed
 servus, οὐ δεσπότης, ἀλλὰ δοῦλος. non
 auro, sed virtute, οὐ χρυσῷ, ἀλλ'
 ἀρετῇ. non modo (solum, tantum),
 sed etiam (et, quoque), οὐ μόνον, ἀλλὰ
 καὶ. non modo (solum), sed, οὐ μόν-
 ον, ἀλλὰ. non modo falsum illud,
 sed hoc verissimum, οὐ μόνον ψευδὲς
 ἐκεῖνο, ἀλλὰ τοῦτο ἀληθέστατον. non
 modo non laudari, sed ne consedi
 quidem potest, οὐ μόνον οὐκ ἐπα-
 νεῖσθαι, ἀλλ' οὐδὲ συγχωρεῖσθαι δύ-
 ναται. cecus homo, sed mirifico
 etiam abstinens, βεβήσιος ἀνθρώπος,
 ἀλλὰ καὶ θαυμασίως ἐγκρατής.

sedulo, ἑπὶ ῥ. ἡσύχως, πρᾶως.

sedatio, ōis, ō. πρᾶνσις, πρᾶσις.

sedatus, a, um, μ.σ. κ. ὑ. (sedeo)

κατεσταλμένος, πρᾶς, ἡσύχος, ἡσώ-
 χιος, ἡρεμαῖος.

sedecim εἴτε sex decim, ἑκακάδεκα.

+ sedecula, ae, ō. (ὑποκ. τοῦ se-
 des) ἑξήκον, μικρὰ ἑξῆς. Κικ.

sedeo, sedi, sessum, ēre, (ἔδος

ἔζουσι) κάθημαι. in sella curuli, ἐν

ἐλεφαντίνῳ δίφρῳ, ἐπ' ἐλεφαντίνου

δίφρου. in equo, ἐπὶ τοῦ ἵππου. inter

ancillas, ἐν ταῖς θεραπαινίδι. in collo,

ἐν ὄρνῳ, ἐπὶ ὄρνου κτ. alqm ses-

sum ducere, καθίζειν τινά, sessum

ire, καθίζεσθαι, καθίζειν. σπ. equi

sedentur, ἐπὶ τῶν ἵππων κάθηται· οἱ

ἔπαι ἀναβαίνονταί. 2) κάθημαι ἐν συνεδρίῳ, δικαστηρίῳ κττ. consules, judices sedent, οἱ ὑπάτοι, οἱ δικασταὶ κάθονται, συνεδρεῦν οἱ. 3) κάθημαι, καθίζω, ὑφίζω, ὑφίζανω. mons sedet, τὸ ὄρος κάθεται, ὑφίζανει. sedet rabies, ἡ μανία प्रावणεται. 4) κάθημαι, ἐγκάθημαι, ἐμμένω. vox puribus sedet, ἡ φωνὴ ταῖς ἀκροαῖς ἐγκάθεται, ἐμμένει. alqd in animo sedet, ἐμμένει τι τῇ ψυχῇ. naves sedent, αἱ νῆες καθίζουσι (πρὸς τὸ ξηρόν, ἐν τοῖς βράχεσιν). in scuto totum sedet, τῇ ἀσπίδι ἐμπέπηγε βίλος. 5) ἔστηκα, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος, βέβαιος εἰμι. consilium sedet, ἡ βουλὴ βεβαία, ἀκίνητος, ἀμετάβητος ἐστίν. 6) κάθημαι, διατρίβω, μέλλω, ἄργῳ, ἡσυχίαν ἄγω. in foro, καθῆσθαι ἐν τῇ ἀγορᾷ. sedendo urbem expugnat, προσκαθήμενος εἴτε προσεδρεύων τῇ πόλει αἰρεῖ αὐτήν. sedendo vincere, διὰ τῆς μελλήσεως νικᾶν. sedet, οἶκε κάθεται.

sedes, ἱε, ὅ. (sedeo, σέδω· καθίζω. Πσχ.) Ἡ δ ρ α, καθέδρα, θρόνος, θῆκος. *prior sedes ionero, προσεδρεύειν. 2) ἱδρα, οἰκία, κατοικία, διατρίβη, οἶκος, ναὶς κττ. 3) ἱδρα, στάσις, τίπος, χωρίον, χώρα. 4) ἱδρα, πηγή. ἐστὶ δτε, sedes, πλ. = sedes, ἐν. sedi, sedisse, ἱδ. sedeo x. sideo.

sedulo, is, ὁ. (sedeo) ἐδωλίον, βάθρον, θεῖον.

sedulio, ὄνις, ὅ. (se-ilio) διχοστασις, στάσις. seditionem movere, στασιάζειν. seditio in castris fit inter milites, στάσις ἐν τῷ στρατοπέδῳ γίνεται τῶν στρατιωτῶν πρὸς ἀλλήλους. 2) στάσις, ἐρις, διαφορά. 3) ταραχή, κίνησις.

seditiosus, ἐπίθ. μ. ἴσ. κ. ὅ. π. (seditiosus) στασιαστικὸς.

seditiosus, a, um, μ. ἴσ. κ. ὅ. π. στασιώδης, στασιαστικὸς.

sedo, avi, atum, are, (sedeo) αἰδῶ, καταπαύω, παύω, καταπαύων, παύω τι. bellum, καταπαύειν τὴν πύλινον. tumultuantes milites, καταπαύειν τοὺς θυρυδούντας στρατιώτας. iram, παύειν, κατέχειν τὴν ὀργήν. sitim, σθενύνει τὸ δίψαν. uelā, καταστέλλειν, συστέλλειν τὰ ἱστία. tempestas sedatur (σπ. οὐδ. sedat), ὁ χειμὼν λωτῶ.

se-duco, xi, etum, ere, alqm, ἀπείγω, παράγω τινά. alqm separatim, χωρὶς παραλαμβάνειν τινά, ἐκπύων παράγειν εἴτε ἀπάγειν τινά. alqm a peste, βύσθαι τινά ἐκ τοῦ θανάτου. alqd, ἀφαιρεῖν, κρύπτειν, κλέπτειν τι. oculos, ἀποστρέφειν τοὺς ἐπιθαλαμούς. 2) ἀφίστημι, ἀποχωρίζω, χωρίζω, διαίρω τι. animi habent proprium quiddam et a corporibus seductum, αἱ ψυχαὶ ἔχουσιν ἰδίον τι καὶ ἀπὸ τῶν σωμάτων κεχωρισμένον. adducit terras brevis unda, χωρίζει τὰς γῶρας (ἀπ' ἀλλήλων) βραχὺ κύμα.

+ seductio, ὄνις, ὅ. (seduco) τὸ χωρὶς ἀπάγειν, ἀπαγωγή. κικ.

seductus, a, um, (μ. ἴσ. τὸ seduco) ἀνακεχωρηκὸς, πύρρον χεῖμας, ἀποκεχωρισμένος.

sedulus, atis, ὅ. (sedulus) ἐπιμέλεια, φιλοπονία, σπουδή. 2) σπ. ἢ πολυπραγμοσύνη, περιεργία.

sedulo, ἐπίθ. (sedulus) ἐπιμελῶς, φιλοπόνως, σπουδαίως, σπουδῇ. 2) ἐπιτηδῆς, ἐξεπιτηδῆς.

sedulus, a, um, (sedeo) ἐπιμελής, φιλόπωνος, σπουδαίος. 2) ἐντεταμένος, πολυπραγμων, περιεργός.

Seduni, orum, a. Σηδῶνες, ἔθνος Εὐρωπείας, ἐπὶ ᾧ καὶ ἔθνη τῶν ἡ Σιττον καίται.

seges, ἑλις, ὅ. σπόριμος γῆ, ἀροτὴ γῆ, ἀρουρα. 2) ἐσπαρμένη γῆ, λήϊον. 3) λήϊον, ὃ ἐν τοῖς ἀγροῖς σίτος. 4) μέταρ. αἱ καρπαί, ἡ πρόσοδος.

Segesta, ae, ō. Εγέστα, Ἐγέστα, Αἰγέστα, Αἰγέστα, Ἀγέστη, Σεγέστη, πόλις τῆς Σικελίας. Segesiānus, a, um, Ἐγέσταϊος, Αἰγέσταϊος. -lānī, orum, a. -tenses, iam, ā. οἱ Ἐγέσταϊοι, Αἰγέσταϊοι, Αἰγέσταϊοι. Segestes, is, ā. Σεγέστης. segestre, is, cū. διεθέρη, διεθέρην. ἐνδομα ἢ περιδύλαιον. Segimūros, i, ā. Σεγίμυρος. segne, επίρ. (σπ., Αἰθ.)=seguitor. Segnī, orum, ā. Σέγνι, ἔθνος τῆς Βουλγαρίας. Segnis, e, m. a. (συγγ. τῶ ὀκνός) νόθιος, νόθεος, βραδύς, ἰσχυρὸς. campus, agrum πῆδιον. ad alqd, νόθεος πρὸς τι. alqd facere, ὀκνῶν ποιεῖν τι. +segniū as, ālis, ō. Κικ.=cognitia, sequiter, επίρ. m. a. (seguis) νόθεος, ἰσχυρῶς, βραδύως. segolūa, ae, a. -tīs, ūi, ō. νόθια, νόθεια, ἔθνος, βραδύτης. Segontīaci, orum, ā. Σεγοντιακοί, Περγαμῶν ἔθνος. segrege, avī, atum, are, (se-grex) alqm ἢ alqd ab alqo, (ἀπαγελάζω) ἀπακρίνω, ἀπαχωρίζω, ἀπορίζω τι ἀπὸ τινος εἴτε τί τινος. se ab alqo, χωρίζεσθαι ἀπὸ τινος. Segusiānī (οὐχι ἄνι), orum, ā. Σεγυσιανοί, ἔθνος τῆς Λαυδουνητίας. Sējanus, e, um, (Sejus) Σηϊανός, τοῦ Σηίου. 2) -nus, ā. ὁ Σηϊανός. +se-jugātus, a, um, διεζευγμένος, πεχωρισμένος. Κικ. sejūgis, is, ā. (sex-jugum) ὄπλον. currus, ἔξιππος, τριῖππος. sejuges, um, ā. ἄρμα ἐξ ἑππων, ἄρμα ἔξιππων. +sejunctim, επίρ. χωρὶς. Τιθ. sejunctio, ōnis, ō. διάζευξις. sejunctus, a, um, ἴδ. sejungo. se jungo, uxi, nelum, ūre, alqm ἢ alqd ab alqo ro, διαζέγγυμι, ἀπακρίνω, ἀπαχωρίζω, χωρίζω, ἀπορίζω τινά ἢ τι ἀπὸ τινος, τινά ἢ τί τινος.

Sējus, i, ā. Σηϊός. selectio, ōnis, ō. (seligo) ἐκλογή, ἀ-selectus, a, um, ἴδ. seligo. [seste. Sēlencia eīte -cia, ae, ō. Σελενκία, ἔθνος πόλεων τινων. Sēlencus, i, ā. Σηλενκος. sē-libra, ae, ō. (semi-libra), ἡμίλιτρον, ἡμίλιτρον. sēlīgo, lēgi, lectum, ūre, (se-lēgo) alqd, ἐκλέγω, αἰρῶ τι. 2) ἐκκρίνω τι. selectus, a, um, ἐκλεκτός. judices selecti, οἱ δικάσταί οἱ τὰς γραφῶν καὶ ποινικῶν δίκας δικάζοντες. Sēlinus, untis, ō. ὁ, ἡ Σελινεύς, πόλις τῆς Σικελίας. 2) τῆς Κιλικίας. sella, ae, ō. (ἀντί sella, ὀπκ. τοῦ sedes. ἑλλά. καθέδρα. Λάκωνες. ἱσθ.) ἔδρα, θάλασσα, δίφρος. 2) a. gestatoria καὶ ἀπλῶς sella, ὁ φορητὸς δίφρος, τὸ σκελετόν. 3) s. curulis, καὶ ἀπλῶς sella, ὁ χειμερινὸς εἴτε ἐλευθέρων τοῦ δίφρος. +sellāria, ae, ō. (sella) κοιτῶν δίφρος ἀντὶ κλήνης ἔχων. πρὸς. sellarius. +sellārius, ii, ā. (sella) ὁ ἐπὶ δίφρου πορευόμενος. -Τακ. sellisternium, ii, cū. (sella-sterno) στρώσις τῶν ἱερῶν θήρων τῶν θηαινῶν. πρὸς. lectisternium. +sellūlo, ae, ō. (ὀπκ. τοῦ sella) μικρὸν ἐδωλίον, θρανίον, θρανίδιον. 2) μικρὸς φορητὸς δίφρος, μικρὸν σκελετόν. sellulārius, ii, ā. (sellula) χειροτέχνης, χειρωναξ. semel, επίρ. (ἄμακίς, Κοῆτες. ἀμακίς, Ταραντῖνοι. ἱσθ.) ἄπαξ, εἰς ἄπαξ, ἐράπαξ. non semel, sed saepe, οὐχ ἄπαξ, ἀλλὰ πολλάκις. s. anno, in anno, ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ. plus quam s., plus s., πλεονάκις ἢ ἄπαξ. s. atque iterum, πλεονάκις, πολλάκις. 2) ἄπαξ, εἰς ἄπαξ, εἰς αἰ, διόλου, παντελῶς. vitam s. finit, ἄπαξ ἐτελεύτησε. 3) πρῶτον, τὸ πρῶτον. semel, iterum, τὸ πρῶτον, τὸ δεύτερον.

ρον. 4) ubi esse ut s. vici, ὅς ἀπαξ ἐνίκησε. quum s. coepit, ἐπεὶ ἀπαξ ἤρξατο. si semel, εἰν ἀπαξ. si semel illum prehendero, ἐπειδὴν ἀπαξ ἐκείνον συλλαβῶ.

*Sēmēle, ēs, κ. -la, ae, θ. Σεμέλη. -lēs, a, um, Σεμελήτιος.

sēmēn, īnis, οὐ. (2. sero) σπέρμα (φύτον καὶ ζῶον). 2) σπέρμα, γένος, γενεά. 3) σπέρμα, γόνος, τέκνον, ἀπόγονος. 4) σπέρμα, αἷμα, ἀρχή. sēmentis, is, θ. (semen) σπέρμα, σπόρος, τὸ σπείρειν. παροιμ. ut sementem feceris, ita moles, ὅπως ἐν σπείρῃ, οὕτω καὶ θερίσεις. 2) ὁ ἐν τοῖς ἀγροῖς αἶτος, τὸ λήϊον.

sēmērmis κ. -mus, id. semiermis. sēmestris, e, (sex-mensis) ἑξάμηνος, ἑξαμηνιαῖος, ἡμιετής.

*sēmēsus, a, um, (semi-edo) ἡμισέ-μετ id. sui. [ἑρως.

sēmi —, ἐν συνθέσει* ἡ μ ι —.

+sēmī-agrestis, e, ὑπάγροιστος.

sēmī-ambustus, a, um, ἡμίκαυτος, ἡμικαυστός, ἡμιφλεκτός.

sēmī-ālmis, e, κ. -mus, a, um, ἡμίπνους, ἡμιθνής, ἡμιθανής.

+sēmī-āpertus, a, um, ὑπανεωγμένος, διανεωγμένος. Λεξ.

†sēmī-barbārus, a, um, ἡμιθάρβαρος, μισοθάρβαρος.

*sēmī-bos, būnis, d. ὁ ἐξ ἡμισείας βούς ὢν, μισέθης.

sēmī-cāper, prī, d. ὁ ἐξ ἡμισείας τράγος ὢν, αἰγασκελής, τραγόπους.

sēmī-crēmūs, a, um, (cremo) ἡμίκαυτος, ἡμικαυστός, ἡμιφλεκτός.

†sēmīcrūdus, a, um, ἡμικρύθος, ἡμιοπτός, ἡμικεπτός.

+sēmī-cūbīlīs, e, ἡμιπηχυῖος, ἡμίπηγος. Λεξ.

*sēmī-dous, ī, d. ὁ ἡμίθεος, *-dea, ae, θ. ἡ ἡμίθεος, ἡμιθεῖα.

sēmī-doctus, a, um, (doceo) ἡμιμαθής, ἡμισέπτος.

sēmīermis (semer.), e, κ. sēmīermis (semer.), a, um, (arma) ἐξ ἡμισείας ὤπλισμένος, ἡμίγυμνος, σχεδόν τι ἄοπλος.

†sēmī-factus, a, um, ἡμιεργής, ἡμίεργος, ἡμιτελής.

*sēmīfer ēra, ērum, (fero) μισέθης, μισέθης, ἡμιθνής, ἡμιάνθρωπος.

sēmī-germānus, a, um, (ἡμιγεγμένος, μισογεγμένος).

+sēmī-grāvis, e, μεταφ. ἡμιμεθής, ἡμιμέθυσος. Λεξ.

+sē mīgro, are, ἀποικῶ. Κικ.

*sēmīhīans, nīs, (hīo) [σπ.] ὑποχαίνων, ὑποχάσκων.

*sēmī-hūmo, īnis, d. ἡμιάνθρωπος, μισάνθρωπος, ἡμιθνής, μισέθης.

sēmī hōra, ae, θ. ἡμιώριον.

+sēmī-lācer, ēra, ērum, σχεδόν κατασπαραγμένος. Ὁδ. [τοξ. Κατ.

+sēmī-lautus, a, um, ἡμίλου.

sēmī-liber, ēra, ērum, ἐξ ἡμισείας ἐλεύθερος, ἡμιδουλος.

sēmī-līxa, ae, d. ὁ τῷ στρατιωτικῷ καπλήφ ὅμοιος.

sēmī mas, āris, d. ἡμιάνδρος, ἀνδρογύνης, γύνανδρος, ἐρμαφρόδιτος.

2) ἡμιάνδρος, εύνους.

sēmī-mortuus, a, um, (σπ.) ἡμιθανής, ἡμιθνής.

sēmīnārium, īi, οὐ. (semen) τὸ φυτοῦργιον. 2) μεταφ. τὸ σπέρμα, ἡ πηγὴ, ἀρχή, αἵτις.

sēmīuātor, ōris, d. (semino) (σπ.) σπορεύς. μεταφ. ὁ αἷτιος.

sēmī-nex, ēcis, (μόνον κατὰ δοτ. κ. αἰτ. τοῦ ἐν. κ. ὄν. γεν. κ. αἰτ. τοῦ πλ.) ἡμιθανής, ἡμιθνής, ἡμίπνους, ἡμισπαγής.

sēmīnium, īi, οὐ. (semen) σπερματισμός, ὄρεξια.

sēmīno, are, (semen) αἰτῶ, σπείρω π. agrum, ἀγρόν. 2) σπείρω, φῶ, γεννῶ τινα. 3) ἀναβλάπτειν τι.

sēmī-nūdus, a, um, ἡμίγυμνος.

†sēmī-perfectus, a, um, (σπ.) ἡμιτελής. [πλακεντίνος]. Κικ.

+sēmī-placentīnus, i, d. (ἡμισέμι πλένας, a, um, ἡμιπλήρης, ἡμιπλήρωτος.

+sēmī-pūlātus, a, um, εἰς ἡμισείας κλαδεύεις. Οὐγγ.

Sēmīrāmis, ūdis, θ. Σεμίραμις.

*sēmī-rādus, a, um, (semi-rado) [σπ.] ἡμιέρωτος. [ἡμιερωσμένος]. Οὐ.

+sēmī-refectus, a, um, εἰς ἡμισυ sēmī-rūtus, a, um, ἡμισυπώτος.

sēmīs, issis, d. (semi-as) ἡμισασάριον. παροιμ. non semesis homo, ἀνθρώπος οὐδὲ ὀβολοῦ ἄξιος. 2) ἡ ἡμισεία, τὸ ἡμίου, ἡ διχάς. bina jugera et semisses agrī assignati, ἐκάστω δύο πλῆθρα καὶ ἡμίου εἴτε πέντε ἡμιπλῆθρα εἴτε τρίτον ἡμιπλῆθρον ἀπενεμήθη.

[ρων. Πλ. +sēmī-sēnex, sēnis, d. ἡμιγέ- *sēmī-sēpultus, a, um, ἡμιγυστός.

sēmī-somnus, a, um, ἡμιύπνος. sēmīta, ae, θ. οἶμος, στενὴ ὁδός, στενωπός, τρίδος, λαύρα, στίβος. 2) μεταρ. ἡ τρίδος, ὁδός.

+sēmītārius, a, um, (semila) τῆς εἰμού, τοῦ στενωποῦ. Κατ.

sēmīstīlātus, sēmīstus (sēmus-tus), a, um, ἡμίσταυτος, ἡμίσταυστος, ἡμιστάκτος, ἡμιτελής.

sēmī-vir, vīri, d. ἡμιάνθρωπος, μισάνθρωπος, ἡμιθήρ, μισθήρ. 2) ἐνδραγύνης, γυνανδρός, ἐρμπαρόδιτος. 3) ἐπιθ. μελακός, ἀνάνδρος, θηλυδριώδης.

+sēmī-vīnus, a, um, ἡμιζωός, ἡμιθανής, ἡμίνους. Κικ.

+sēmīzōnārius, ii, d. ὁ κατασκευάζων μικράς ζώνας. Πλ.

Sēmīōnes, um, d. Σήμενες, ἔθνος τῆς Γερμανίας.

Sēmo, ōnis, d. (Σήμων) ἐπική-σας τοῦ Σάγκου, ἰδ. Saneus.

semotus, a, um, (μτχ. τοῦ semo-γος) κεχωρισμένος.

sē-mōneo, ōni, ōlum, ēre, alqm ἢ alqd ab alqo ἢ ab alqa re (σπ. alqa re), χωρίζω, ἀποχωρίζω, ἀποσπῶ τινα ἢ τί τινος ἢ ἀπό τινος.

semper, ἐπὶρ. (sem=semel x-per) αἰ, δια πάντες. quotidie semper, αἰ καθ' ἡμέραν. s. assidue, αἰ συνε-χῶς. s. florens, αἰ θαλής. quod s. inovelur, τὸ αἰκίνητον. 2) αἰ, αἰ ἐκάστοτε, ἐκάστοτε.

semprternus, a, um, (semper) αἰ-διος, αἰώνιος, ἐνδεδεγμένος. ἐπὶρ. -num, εἰς αἰ, δια πάντος. ἄπ. Πλ.

Semprōnius x.-niānus, a, um, Σεμ-πρώνιος, τοῦ Σεμπρωνίου, Σεμπρωνι-νός. -nius, ii, d. ὁ Σεμπρώνιος. -nia, ae, θ. ἡ Σεμπρωνία.

sēmuncia, ae, θ. (semi-uncia) ἡ ἡμισεία τῆς οὐγκίας, τὸ εἰκοστὸν τέ-ταρτον τοῦ δλω (as).

sēmunciārius, a, um, (semuncia) ἡμισείας οὐγκίας.

Sēmūrius ager, πεδῖον τι οὐ πόρ-ρω τῆς Ρώμης κείμενον.

semustus, ἰδ. semistus.

Sēna, ae, θ. Σήνα εἴτε Σήνη, πόλις παράλιος τῆς Οὐμβρικῆς, ἡ τανῶν Si-nigaglia. Senensis, e, Σηναίος.

sēnācūlum, i, ō. (senatus) βου-λευτήριον ἢ γερουσία, τίπος τις ἐν Ρώ-μῃ, ἐνθα συνήρχοντο οἱ βουλευταί. Λιδ.

+sēnāriculus, a, um, (senarius) ἀ-πλούς τις ἢ μικρός τρίμετρος. Κικ.

sēnārius, a, um, (seni) εἰς εἰς συγ-κείμενος. s. versus εἴτε ἀπλῶς sena-rius, d. ὁ ἐξάπους στίχος, κατ' ἐξο-χὴν δὲ ὁ ἰαμβικός τρίμετρος.

sēnātor, ōris, d. (senex) γερουσια-στής, βουλευτής, σύνεδρος, κατ' ἐξο-χὴν δὲ ἐπὶ τῆς Ρωμαίων συγκλήτου ὁ βουλευτής, συγκλητικός.

sēnātorius, a, um, (senator) βου-λευτικός, συγκλητικός.

sēnātus, us, ἀρχ. (Κικ. Σαλλ.) -li, d. (senex) γερουσία, βουλὴ, συνέδριον,

κατ' ἑξοχὴν δέ· τὸ ἐν Ῥώμῃ βουλευ-
τικὸν συνέδριον, ἢ βουλὴ, σύγκλητος.
senatus populusque, ἡ τε βουλὴ καὶ
ὁ δῆμος. senatūs consultum εἶτε so-
natusconsultum, τὸ προβουλευμα, τὸ
τῆς βουλῆς δόγμα. senatus censet,
deceat, ἡ σύγκλητος ψηφίζεται, τῇ
σύγκλητῳ δοκεῖ. senatum vocare, con-
vocare, cogere, τὴν σύγκλητον κα-
λεῖν, συγκαλεῖν, συναγαγεῖν. habitus
est sonatus, συνῆλθε γεροντοὶ, censo-
res senatum legunt, οἱ τιμῶνται τῶς
βουλευτῆς, τὸ βουλευτικὸν ἐξετάζουσι
καὶ καταγράφουσι. 2) τὰ ἐν τῷ θεῷ
τῶν πῶν συγκλητικῶν βῆθρα, τὸ βου-
λευτικόν. in senatu sedere, ἐν τῷ
βουλευτικῷ καθῆσθαι.

senatus-consultum, ἰδ. senatus.

Seneca, ae, ἄ. Σενηκας.

Senectio, ōnis, ἄ. Σενηκίον.

senectia, ae, ἡ. ἰδ. 1. senectus.

1. senectus, a, um, (senex) γη-
ραιός, γεραίος. senectia, ae, ἡ. ἡ γε-
ροντικὴ ἡλικία, τὸ γῆρας.

2. senectus, ūtis, h. (senex) γῆρας.
vixit ad summam senectutem, ἀφί-
κατο εἰς βαθύτατον γῆρας. senectute
confectus, γῆρας εἶτε ὑπὸ γῆρας ἀπει-
ρηκώς, esse summa senectute, πᾶν
προσβύτην εἶναι. senectute, ἐν γῆρας,
ἐν τῷ γῆρας. obrepit non intellecta
δολαθὲν ἀπειροεργεταὶ τὸ γῆρας.

Senensis, e, ἰδ. Sena.

senescere, ere, (senex) [σπ.] γεραιός,
γηραιός, προσβύτης εἰμί.

senesco, nui, ere, (senex) γηρά-
σκω, γηράω, γίρω ἐἴτε προσβύτης
γίνομαι. 2) φθίνω κατατρίβωμαι,
μαραίνωμαι, ἀσθενῶ γίνομαι. luna
senescit, ἡ σελήνη φθίνει. hiems, ὁ
χειμῶν λήγει. vires senescunt, ἡ ῥώ-
μη λήγει, φθίνει. pugna senescit, ἡ
μάχη λήγει, λωφᾷ. opes civitatis se-
nescunt, ἡ τῆς πολιτείας δύναμις
πραχμαίνει.

senex, senis, (senex) γεραίος, γε-
ραιός. 2) παλαιός, συγκρ. senior, ius,
γεραιότερος, προσβύτερος. 3) παλαιό-
τερος, εἰς. senex, ἄ. ὁ γέρον, προ-
σβύτης. senex, ὁ ἡ γράϊα, γράϊα,
προσβύτης. συγκρ. senior, ἄ. ὁ γε-
ραιότερος, προσβύτερος, προσβύτης.

seni, ae, a, (sen) ἀνὰ ἑξ, κατὰ ἑξ,
ἕκαστος ἢ ἑκάστοτε ἑξ.

senilis, e, (senex) γερόντιος, γερον-
τικός. [τῶν κυδίων].

senio, ōnis, ἄ. (seni) ἑξῆς (ἢ ἐπὶ).

senior, ius, ἰδ. senex.

senium, ii, eū. (senex) ἡ ἐκ τοῦ
γῆρας ἀσθενεία, γῆρας, μαρasmus.
senio confectus, γῆρας ἀπειρηκώς. 2)
μεταφ. ἡ φθίσις, ὁ μαρasmus, ἀφα-
νισμός. 3) μαρasmus, ἀνία, βαρυθυ-
μία, ὀλίσκος.

Seno, ōnis, ἄ. Σένων. Senones,
um, oi Σένωνες, Σένωνες, ἔθνος τῆς
Λαυδουνησίας. 2) τῆς ἐντὸς τῶν
Ἀλπεων Κελτικῆς.

sensim, επίρ. (sentio) ὅσον μόνον
αἰσθητόν, μόνως αἰσθητῶς, κατ' ἐπι-
γον, ἡσυχῶς, ἡσυχῶς, πρῶς.

1. sensus, a, um, ἰδ. sentio.

2. sensus, us, ἄ. (sentio) αἰσθησις.
oculorum, ἡ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αἰ-
σθησις, ἡ ὥψις. aurium, ἡ διὰ τῶν
ὠτίων αἰσθησις, ἡ ἀκοή. videndi, ἡ
αἰσθησις τοῦ ὁρᾶν. 2) αἰσθησις, διὰ-
θεσις, φρόνημα. sensus communis, τὸ
κοινὸν φρόνημα. 3) νοῦς, φρένες, ἐν-
νοια. sensus communis, ὁ κοινὸς νοῦς,
ἡ κοινὴ ἐννοια. 4) νοῦς, νόημα, διὰ-
νοια, γνώμη, τὸ δηλούμενον. 5) γνώ-
μη, ἀπίσθημα, περίοδος.

sententia, ae, h. (sentio) γνώμη.
affirmare sententiam et opinioem
suam, βεβαιώσασθαι τὴν ἐκείνου γνώ-
μην καὶ δόξαν. sententia de re, ἡ
περί τινας γνώμη. de sententia aliquid
demonstrare, adducere, μετὰδείκναι,
τρέπειν, στρέφειν τὴν γνώμην τινός.

perstare, manere in sententiā, ἐμ-
μένειν τῇ γνώμῃ. mea sententiā, mea
quidem sententiā, γνώμην ἐμήν, κατὰ
τὴν ἐμὴν γνώμην, ἐμοίγε δέκειν. ex
animi sententiā, ἀπὸ γνώμης. 2) γνώ-
μη, ψῆφος. aliquam sententiā rogare,
ἐρωτᾶν τινὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην, κε-
λευειν τινὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην ἀπο-
φθῆναι, ἐπιψηφίζεσθαι τινά. dicere
sententiā, γνώμην ἀποφαίνεσθαι.
omnibus sententiis, πανψηφεί. 3)
γνώμη, βούλησις, ἐπιθυμία. de sen-
tentiā alcijs, γνώμῃ τινός, κατὰ τὴν
γνώμην εἴτε βούλησιν τινος. ex sen-
tentiā, κατὰ γνώμην, κατὰ νοῦν,
κατὰ θυμὸν. 4) νόος, διάνοια, νόημα,
τὸ θεωρούμενον. id habet hanc senten-
tiam, ἔκείνο ἔχει τὸ τοῦτο. versus eā-
dem sententiā, στίχος ταῦτ' ἔχει.
4) γνώμη, περίεδος, θέμα. 6) γνώμη,
ῥῆσις, ἀξιωματικόν (φιλοσόφου κττ.)
sententiola, αἰ, θ. (ὑπερλ. τοῦ sen-
tentiā) γνωμίδιον, ἐπιθυμίδιον.

sententiōse, ἐπιθ. μετὰ πολλῶν
γνωμῶν, γνωμικῶς.

+ sententiōsus, a, um, γνωμῶν
πλήρης, γνωμικός, γνωμολόγος. Κικ.
sententiōsum, i, ου. (sentis) ἀκαν-
θῶν, βελανθῶν. Πλ.

sentina, ae, θ. ὁ ἀντλος, τὸ ἀν-
τλόν, ἡ ἀντλία (τὸ ἐν νηὶ συρρέον
ὕδωρ καὶ ὁ τόπος ἐνθα συρρέει). 2)
μεταφ. ὁ συρρετώδης ὄχλος, ὁ συρ-
ρετής, τὰ καθάρματα.

Sentinaum, i, ου. τὸ Σεντίνον, πό-
λις τῆς Ὀμβρικῆς. Sentinas, ātis,
ā. ager, ἡ περὶ Σεντίνον χώρα.

sentio, sensi, sensum, ire, alqd,
αἰσθάνομαι τι εἴτε τινός. odorem,
sonitum, θυμὸν, ἤχον, ἀσμήν, ἤχον
κττ. s. aperire fores, αἰσθάνομαι τὴν
θύραν ἀνοικυμένην, ὅτι ἡ θύρα ἀνοι-
γεται, sensit animus se moveri, ἡ
ψυχὴ αἰσθάνεται κινουμένην. corrumpo,
sed ita ut ne vicini quidem proxi-

mi sentiant, συμπίπτειν, ἀλλ' οὕτως
ὥστ' οὐδε τοὺς γείτονας αἰσθάνομαι,
ἀλλὰ μέγιστοι καὶ τοῖς γείτοσιν ἱσα-
κουσθέντες τοῦ πτώματος. 2) αἰσθάνο-
μαι, γινώσκω, πάσχω τι. por-
thos pisces non sentiant, νόστιμοι εἰ
ἐχθροὶ οὐ περιπίπτουσι. sentiet, qui
vir sit, γνώσεται (εὖ γνώσεται), εἴς
ἀνδρ' εἶμαι. 3) αἰσθάνομαι, γινώσκω,
μαθάνω, ὅρῳ, κατανοῶ τι. nihil esse
periculi sensimus, ἡσθόμεθα, ὅτι
οὐδεὶς κίνδυνος εἴη. hostes de profe-
ctione eorum senserunt, οἱ πολέμιοι
ἡσθοντο τῆς πορείας ἐκείνων, κατε-
νόησαν τὴν ἐκείνων πορείαν. 4) γι-
νώσκω, φρονῶ, κρίνω, νομίζω τι.
recte s., ὁρθῶς γινώσκω, ὁρθῶς
κρίνω. ita sentit, ut loquitur, οὕτως
γινώσκει, ὥσπερ λέγει. dico, quid
de hac re sentiam, λέγω τί περὶ τοῦ-
των γινώσκω. s. cum alqd, ταῦτ'
τινι γινώσκω εἴτε φρονῶ. συνήθ. s.
cum aliquo εἴτε ab aliquo, φρονῶ τῷ
τινι, συμφρονῶ τινι. sentit cum Cas-
sio, φρονεῖ τὰ τοῦ Καίσαρος. 5) γινώ-
σκω, γνώμην ἀποφαίνομαι, ἀποφαίνο-
μαι, κρίνω. sensa, orum, ου. ἡ γνώ-
μη, τὸ νοούμενον, τὸ νόημα.

*fēntis, is, d. ἀκανθῶν, βάντος,
βάνος, παλιούρος.

sentus, a, um, (sentis) ἀκανθώδης,
2) ἀχμηρὴς, τραχύς.

seorsum x, (Πλ., Κουρ.) seorsus,
ἐπιθ. (seorsum, -sus) χωρίς, ἰδίᾳ.
καθ' ἑαυτὸν. s. ab sedibus, πόρρω
τῆς οἰκίας. s. alicui gratius agere,
ἰδίᾳ τινὶ χάριν ἀποδοῦναι.

+ separābilis, e, χωριστός. Κικ.
separāto, ἐπιθ. χωρίς. ἀπ. Κικ.
separātum, ἐπιθ. χωρίς, ἰδίᾳ καθ'
ἑαυτὸν, αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν. s. ab
aliquo, χωρίς ἀπὸ τινος, χωρίς τι-
νος. s. quisque, ἕκαστος καθ' ἑαυ-
τόν. s. singulis, χωρίς ἕκαστον, ἰδίᾳ
ἕκαστος.

separatio, ōnis, θ. χωρισμός, χω-
ρισίς, διαζεύξις.

separatus, a, um, (μτχ. τοῦ sepa-
to) καὶ χωρισμένοι, χωριστός, separa-
tae singulis mensae sunt, ἕκαστος
χωρὶς τῶν ἄλλων εἶτε αὐτός καθ' ἑαυ-
τόν ἔχει τὴν τράπεζαν.

se-pāro, avi, atum, are, alqd ab
aliquo re, * x. aliqua re, χωρίζω, ἀπο-
χωρίζω, ἀφαιρίζω τι ἀπὸ τινος, τί
τινος. frotum separat Europam A-
siamque εἶτε Asiam ab Europa, περ-
θμός διεργεῖ, χωρίζει τὴν τε Εὐρώ-
πην καὶ τὴν Ἀσίαν, τὴν Ἀσίαν ἀπὸ
τῆς Εὐρώπης, se ab Aetolis separant,
χωρίζονται, ἀποσπῶνται τῶν Αἰτωλῶν.

† sepelībilis, e, (sepelio) κρυπτός.
sepelio, pēlivi x. pēlli, pultum,
ire, alqm, θάπτω, ἐνταφιάζω τινά.
In urbe, ἐν τῇ πόλει, ἐντός αὐτοῦ.
aliquos in unum, θάπτει τινάς εἰς
ταῦτό. 2) μεταξ. ἀφανίζω, καταλύω,
ἀπόλλυμι τι. sepulius sum! ἀπί-
λωλα! οἴχμαί! dolorem, κατα-
παύειν τὴν λύπην. sepulius somno,
ὕπνῳ βαθεῖ κατεχόμενος.

sepēs, ἴδ. saepes.
sepia, ae, θ. σή πῖ α.
sepimentum, ἴδ. saepimentum.
seprio, ἴδ. saeprio. [πίδ.ον.
sepriola, ae, θ. (ὅπεκ. τοῦ sepia) σή-
Sēplasia, ae, θ. Σηπλάσια, πλά-
ταια ἐν Καπύῳ, ἐνθα ἦσαν μυρσιπωλεία.
se-rūno, ōsui, ōsiliū, ēre, alqd,
ἀποτίθημι, ἀποκρίνω, κρύπτω τι.
2) χωρὶς τίθημι, χωρίζω τι. 3) alqm,
ἐξορίζω, ἐκτοπίζω τινά. 4) ἐξαιρῶ,
ἀποκρίνω τι, χωρίζω, διακρίνω τι.

* se-rūsus, a, um, (μτχ. τοῦ se-
pono) ἀνακίχρηκώς, ἀποκεκρυμμέ-
νος, ἀπόκρυφος, πορῶν κείμενος. ὅ)
ἐξαιρετός, πολυτελής, σπάνιος, πο-
septa, ἴδ. saepta. [λύτιμος.

septem, ἄλκτ., ἑ π τ ἄ. septem
sapientes εἶτε ἀπλῶς septem, ἄ. οἱ

ἑπτὰ σοφοί, οἱ ἑπτὰ. Septem aquas,
τὰ ἑπτὰ ὕδατα, λίμνη πλησίον Ρεά-
του κειμένη.

Septimber, hris, hro, Σεπτίμβριος,
τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, calendae Se-
ptembres εἶτε -bris, αἱ τοῦ Σεπτεμ-
βρίου καλῆνδαι εἶτε καλῆνδαι Σεπτεμ-
βριαί. mensis S. ὁ Σεπτέμβριος μῆν.

septendecim = septendecim.

* septemflus, a, um, (septem-fluo)
ἑπτάρρους, ἑπτάστομος.

* septem geminus, a, um, ἑπτά-
δυμος. s. Nilus, ὁ ἑπτάρρους εἶτε
ἑπτάστομος Νεῖλος.

* septemplex, icis, (septem-plex)
ἑπταπλάσιος. Nilus, ὁ ἑπτάστομος
Νεῖλος. clipeus, τὸ ἑπταδόσιον σάκος.

septem-vir, Iri, ἄ. εἰς τῶν ἑπτὰ
ἀνδρῶν. πλ. οἱ ἑπτὰ ἄνδρες (ἑπτὰ
ἱερεῖς, ἑπτὰ ἐπιμεληταὶ κτ.).

septemvirālis, e, (septemvir) τῶν
ἑπτὰ ἀνδρῶν. septemvires, ium, ἄ.
= septemviri.

septemvirātus, us, ἄ. (septemvir)
ἡ τῶν ἑπτὰ ἀνδρῶν τιμή.

septēnārius, a, um, (septeni) εἰς
ἑπτὰ συγκείμενος. versus, ὁ ἑαμβό-
κος ἢ τροχαῖκος καταληκτικὸς τε-
τράμετρος. [δεκα.

septen-dēcim (septemd), ἑπτακά-
septēni, ae, a, (septem) ἀνά ἑπτὰ,
καθ' ἑπτὰ, ἑπταχα, ἑπταχῇ, ἕκαστος
ἡ ἕκαστος ἑπτὰ. 2) = septem, ἑπτὰ.
† septennium, ii, ō. ἑπταετία.

† septentrionālia, ium, ō. τὰ ἀρ-
κτικά, τὰ βόρεια.

septentriones, num, σπτρ. septen-
trio, ōnis, ἄ. (septem-trio) ἄρκτος
(τὸ ἄστρον). majoi, ἡ ἄρκτος, ἡ αὐα-
ζα, ἑλική. 2) ἡ ἄρκτος, τὰ πρὸς ἄρ-
κτον, τὸ ἀρκτικὸν εἶτε βόρειον κλίμα,
τὰ βόρεια. 3) ἀπαρκτίας (ἄνεμος)-
ποίητ. διὰ τμησεως. septem subje-
cta trioni; septemque trioni.

septies (septiens) ἐπὶ. ἑπτάκις.

septimāni, ōrum, ἄ. (septimus) οἱ
τῆς ἑβδομῆς λαγιῶνος στρατιῶται.

Septimius, ii, ἄ. Σεπτίμιος. Se-
ptimia, ae, θ. Σεπτίμια.

septimus, a, um, (septem) ἑβδο-
μος. the septimo, τῇ ἑβδομῇ ἡμέρᾳ.
ἐπὶ. -mum, τὸ ἑβδομον.

septingentissimus, a, um, (septin-
genti) ἑπτακοσιοστός.

septingenti, ae, a, (septem-cen-
tum) ἑπτακισιοί.

+septimius, e, (reptem-remus)
ὕπον, παῖς, ἑπτάρης νῆς. Κουρτ.

Septizonium, ii, οὐ. (septem-zona)
μείγα τῶ οἰκοδομημα ἐν Ῥώμῃ (τὸ
ἑπτάζωνον). Σουητ.

septuagēsimus, a, um, (septuaginta)
ἑβδομηκοντάτος. [κ ε ν τ α.]

septuaginta, ἄκλιτ. ἑβδομή-
κοντα.

septuennis, e, (septem-annus) ἑ-
πταετής, ἑπταετής. Πλ.

septunx, uncis, ἄ. (septem-uncia)
ἑπτα οὐγκία. 2) ἑπτά δωδεκατημόρια.

sepius, a, um, ἰδ. sepio.

+sepulcrālis, e, (sepulcrum) τά-
φος, τομίδιος. Ιακ. ἐντάφιος δᾶς.

+sepulcrum, i, οὐ. (sepulcrum)
τάφος, τάφοι, μνήματα. Κατ.

sepulcrum (-chrum), i, οὐ. (sepelio)
τάφος, ταφή, τύμβος, μνήμα, ἡριον. 2)

πλ. οἱ ἐν τοῖς τάφοις, οἱ τεθαμμένοι.

sepultura, ae, θ. (sepelio) ταφή,
ἐντάφισμός, τομδεία, τὸ θάπτειν.

sepultus, a, um, ἰδ. sepelio.

Sequānus, ae, ἄ. Σηκουάνας, Σηκο-
άνας, ποτ. τῆς Γαλλίας, τανὺν Δοίνα.

Sequāni, ōrum, ἄ. Σηκουάνοι, Ση-
κουάνοι, ἔθνος τῆς Γαλλίας.

+sequi, ācis, (sequor) ἀκολουθη-
τικίς, παρακολουθητικός, εὐάγωγος.

2) συναχτός, ἐπιμόνος ἢ ταχέως ἀκο-
λουθῶν εἴτε διώκων, ἐρεπόμενος. se-
quaces uolunt, τὰ ἐπιφερόμενα κω-
μίζε. 3) ἀπακτικός, ἐρετικός.

sequester, tra, trum, κ. sequi-

ster, tris, tre, (sequor) μεσιτεύων.—

οὐσ. α) sequester, tris κ. tri, ἄ. με-
σίτης, ὁ μεσιτεύων. pacis, θ τῆς εἰ-
ρήνης μεσίτης, ὁ τὴν εἰρήνην μεσι-
τεύων. 2) μεσεγγυητὴς ὄρου, μεσίτης

δωροδοκίας, ἄ μεσιτεύων δεκάσμων. 3)

κατ' ἐξοχήν ὁ μεσεγγυητὴς, παρ' ᾧ
τὸ ἀμφισβητήσιμον κατετίθετο. θ)

sequestrum, i, οὐ. τὸ μεσεγγύημα.

alqd sequestro ponere, sequestrum

dare, παρακατατίθεσθαι τι μεσεγ-
γυητῇ, κατατίθεσθαι τι μεσεγγύμα.

sequius, ἰδ. secus 3).

sequor, eūns (quūsus), qui, alqm

ἢ alqd, ἔπομαι εἰς τινα, ἀκολουθῶ.

abi prae, iam sequor te, ἡγοῦ (πρό-
γε δὴ), ἡδη σοι ἔπομαι. amicitiae

causa Caesarem sequi, διὰ φιλίαν τῷ

Καίσαρι εἶτε μετὰ τοῦ Καίσαρος ἀκο-
λουθεῖν. serui sequentes, οἱ ἀκολου-
θοῦντες δεῦλοι, οἱ ἀκόλουθοι. vestigia

alejs sequi, τὰ ἔχνη τινός διώκειν.

aestatem auctumnus sequitur, τῷ

θέρῃ ἑπεται ἡ ὁπώρα, τὸ θέρος ἡ

ὁπώρα ἐκδέγεται. sequens annus, τὸ

ἐρχόμενον ἔτος, τὸ ἐξῆς ἔτος, δὲ πῶν

ἐν αὐτῷ. sequi naturam, ἀκολουθεῖν,

ἑπασθαι τῇ φύσει. alqm sententiam

alejs, ἑπασθαι, ἀκολουθεῖν τινι, τῇ

γνώμῃ τινός. factum, μιμῆσθαι πρό-
βιν. de hoc salis dictum est sequi-

tur, ut doceam, περὶ τούτου ἀποχρών-
τως εἴρηται. ἐπόμενον ἔστιν εἰπεῖν

κτλ. 2) sequi locum, ἵεναι, τρέπε-
σθαι ἐπὶ τόπον. Cyzicum, Italiam,

τρέπεσθαι ἐπὶ τὴν Κύζικον, πορεύ-
εσθαι εἰς τὴν Ἰταλίαν. 3) alqd me se-
quitur, τυγχάνω τινός. praedixi victo-

rem sequitur, τῆς λείας ὁ νικητὴς
τυγχάνει. cum roena sequitur, τι-
μωρίας τυγχάνει. 4) ἀκολουθῶ, ὑπεί-
κω, ἐνδίδωμι. 5) alqm, διώκω, ἐπι-
διώκω τινά, ἔπομαι, ἐπιπομαί τινι.
hostem, διώκειν τὸν πολεμίων, ἐπι-
σθαι τῷ πειλημῇ. neque prius fuem

sequendi fecerunt, quam, οὐκ ἐπαύσαντο διώκοντες, πρὶν κτλ. 6) διώκω, θηρῶ τι, ἐπιδίωμι τινος. morcedam, διώκειν μισθόν, ἐπιδίωμι μισθοῦ. gratiam alejs, διώκειν τὴν χάριν τινός. 9) sequitur, ἔπεται, ἐπόμενόν ἐστιν, ἀνάγκη ἐστὶ. sequitur hoc falsum esse εἴτε ut hoc falsum sit, ἐπόμενόν ἐστι, τοῦτο ψευδὲς εἶναι.

sequutus, a, um, ἴδ. sequor.

Ser.—Serrius.

sēra, ae, θ. (σερά, 1. sero) μοχλός, μάνδαλος (τῆς θύρας).

Sērāpēum, i, οὐ. Σαραπίον, Σαραπίειον, Σαραπίων. Εὐτρά.

Sērāpio, ōnis, d. Σαραπίων.

Sērāpis, is κ. ūdis, d. Σάραπις, Σέραπις, θεὸς τῶν Αἰγυπτίων.

sērēnitas, ātis, θ. αἰθρία, εὐδία.

2) μεταφ. ἡ εὐδία τῆς τύχης, εὐδία εἴτε φαιδρότης τῆς ψυχῆς.

*sērēno, atum, are, (serenus) αἰθρ., αἰθριάζω τι. coelum, τὸν οὐρανόν. domum, φωτίζειν τὴν οἰκίαν. 2) φαιδρῶ, φαιδρύνω τι, εὐδία ἐμποῖω τι.

sērēnus, a, um, (σερίνος, Σερίτος) εὐδίας, αἰθρίας, φαιδρός. coelo sereno, αἰθρίας. serenus ventus, εὐδίας ἀνέμος. serenum, οὐ. ἡ εὐδία, αἰθρία. sereno, ἐν εὐδία, αἰθρίας. 2) φαιδρός, λαμπρός, καθάρος. 3) εὐδίας, φαιδρός, εὐθυμός, εὐ ἔχων.

Sēres, rum, d. πλ. Σῆρες, Ἰνδικὸν ἰθὺς. *Sericus, a, um, Σερικός.—κατ' ἐξέχην ἐπὶ ἐσθίων τῶν sericus, a, um, σερικός (ἐκ βόμβυκος εἴτε μετάξης).

Sergius, a, um, Σέργιος, τοῦ Σεργίου, Sergius, d. ὁ Σέργιος.

sēria, ae, θ. χύτρα, ἀγγεῖον, κέραμος. [ρικοφόρος, Σουητ.

+sericatus, a, um, (sericus) ση-

Sēricus, a, um, ἴδ. Seres.

+sērio, ἐπίρ. = serio. Δύρ. Βικτ.

series, ūi, θ. (1. sero) σ ε ρ ι α, εἰρ-

μός, ὄρμος, συνέχεται serie cohaerere, ἐξῆς ἔχεισθαι ἀλλήλων. s. juvenum, ὁ τῶν νέων ὄρμος, ἡ συνεχὲς χορεία. perolium κ. ἡ τῶν ἀπογόνων διαδοχή.

sērio, ἐπίρ. σπουδαίως, σπουδῇ.

Sērīphus (-os), i, θ. Σέριφος.—rhius, a, um, Σερίφιος.—rhius, d. ὁ Σερίφιος.

sērissīmo, ἴδ. 3. sero κ. serus.

1. sērius, a, um, σπουδαίως. serium, οὐ. τὸ σπουδαίον. seria, orum, οὐ. πλ. τὰ σπουδαία.

2. sērius, ἴδ. 3. sero κ. serus.

sermo, ōnis, d. (1. sero, εἶρω, εἰρμός, ἐρημνεία) ὁμιλία, προσομιλία, διάλογος, λαλιά, λόγος, λόγοι. ser-

monem serere, ὁμιλεῖν, προσομιλεῖν, λαλεῖν, διαλέγεσθαι τινι, προσφέρειν τινὶ λόγους. cum aliquo sermonem de re conferre εἴτε habere, εἰς λόγους

τινὶ συνάπτειν εἴτε ἐρχεσθαι, κοινολογεῖσθαι τινι. 2) ἐπιστημηνικός εἴτε φιλοσοφικός διάλογος, διάλογος, λόγος. sermonem de amicicia cum

aliquo habere, περὶ φιλίας τινὶ διαλέγεσθαι. 3) λαλιά, θρύλλημα, λόγος, φήμη. vulgi sermo, ὁ τῶν πολλῶν λόγος. per urbem s. est, κατὰ τὴν πόλιν λόγος ἐστὶ, λόγος θρυλλεῖται.

caso in sermone omnium, πᾶσι διὰ στόματος εἶναι. 4) ὁ τῆς ὁμιλίας τρόπος τοῦ λέγειν, ἡ κοινὴ διάλεκτος, ὁ χυδαῖος λόγος. 5) διάλεκτος, γλῶσσα.

Graecus sermo, ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα εἴτε διάλεκτος. Graeco sermone, ἑλληνιστί. 6) τρόπος τοῦ λέγειν, λέξις. elegantia sermonis, ἡ τῆς λέξεως κομψότης. 7) παρ' Οὐράτω ser-

mones=satiras.

sermoneior, alius, arī, (sermo) cum aliquo, ὁμιλῶ, προσομιλῶ, λαλῶ.

διαλέγομαι τινι εἴτε πρὸς τινα. 2) διαλέγομαι, διάλογον φιλοσοφικόν κτλ. ποιῶμαι.

sermunculus, i, d. (ὕπερ τοῦ sermo) λαλιά, θρύλλημα, χυδαῖος λόγος.

1. *sēro*, (rui), rtum, ūre, alqd, εἰρω, συνείρω τι. *serta* *parlo* *co-*
rona, στέφανος ἐκ νάρδων πεπλεγ-
 μένος. *serta rosa*, ἔρκος ῥόδων. οὐσ.
serta, *orum*, εἰς ἔρκμοι ἀνθῶν, στέ-
 φανοι, αἱ στεφανοπλεκτάται. 2) με-
 ταφ. συνείρω, συνάπτω, συμπλέκω
 τι. *certainen cum alqo*, ἀγωνάτινι
 συνάπτειν. *alqd sermone s.*, λόγον
 περὶ τίνος συνείρω, τῷ λόγῳ διέρχο-
 μαί τι. *moras s.* διατριβάς πλέκω
 εἴτε μηχανῶμαι.

2. *sēro*, *sēvi*, *sāium*, ūre, alqd,
 σπείρω, φυτεύω τι. *framentum*, σπεί-
 ρειν αἶτον. *arbores*, φυτεύειν δέν-
 δρον. *agrum*, σπείρειν ἀγρόν. -οὐσ.
sata, *orum*, οὐ. (κοιν. τὰ σπαρτά)
 λήϊα, φυτεῖαι. 2) *alqm*, σπείρω, φύω,
 γεννῶ τινα. *salus alqo*, εἶθ' ὅτε καὶ
 ex alqo, σπαρείς, φύς, πεφυκώς τινος,
 ἐκ τίνος, ἀπὸ τίνος. 3) σπείρω, γεν-
 νῶ, ποιῶ τι, αἰτίος τινος γίγνομαι.
rumores, σπείρειν, διασπείρειν, δια-
 διδόναι λόγους εἴτε φήμην. *vulnera*
aleui, ἐμβάλλειν τινὶ τραύματα.

3. *sēro*, ἐπὶρ. (*serus*) ὅψε, ὅψε τῆς
 ἡμέρας ἢ ὅψε τῆς νυκτός. s. *venit*,
 ὅψε ἔρχεσθαι, ὀψίζειν, ὀψίζεσθαι. 2)
 ὅψε, βραδέως. *serius*, ὀψιαιτερον, βρα-
 δύτερον. *serissimē*, ὀψιαιτάτα, βρα-
 δύτατα. 3) ὅψε, ὀψιαιτερον τοῦ δεον-
 τος, βραδύτερον. *sēro post tempus*
venis, κατόπιν ἑστῆς ἡμέρας.

serpens, *nīs*, θ. (*serpo*) ὄπον.
bestia, τὸ ἔρπετον, ὃ ὄφις. *serpens*,
 ὃ. ὃ ὄφις, δράκων. 2) ὄφις (ἄστρον).
 + *serpentigena*, *ae*, ἄ. (*serpens-*
gigno) ὀφιογενής. Ὁδ.

+ *serpentī-pes*, *edis*, ὀφιοπόους. Ὁδ.
serpēstis, *orum*, οὐ. εἶδος νάρ-
 θηκος ἢ πλάστιγγος πρὸς τὸ θυνόντι
 τῶν σκελῶν.

sēro, *psi*, *riumi*, ūre, ἔρω, ἐρ-
 πύζω. 2) μεταφ. ἔρω, ἐλισθαίνω,
 βραδέως κινουμαι, ἥριμα βέω, κττ.

3) ἔρω, ἐλίσσεται. 4) ἔρω, ἐπι-
 νέμομαι. *contagium serpit*, ὃ λοιμὸς
 ἐπινύμεται.

+ *serpyllum*, *i*, οὐ. τὸ ἔρπυλλον,
 ὃ, ἡ ἔρπυλλος, βοτ.

serra, *ae*, θ. (ἰσως ἀντί *serra* ἐκ
 τοῦ *sēro*) πρίων, πριστήρ.

Serrānus, *i*, ἄ. ἐπὶ κλησὶς Γαίου
 Ἀτιλίου Ρηγούλου.

serrālī, *orum*, ἄ. ὄπον. *nummi*,
 (*serra*) πριονωτός, πριονοειδής.

serrūla, *ae*, θ. (*serra*) πριόνιον.

serta, *orum*, ἴδ. 1. *sēro*.

Serīōrius, *ii*, ἄ. Σεργώριος. -*riā-*
nus, *a*, *um*, Σεργωριανός, τοῦ Σερ-
 γώριου.

serius, *a*, *um*, ἴδ. 1. *sēro*.

serum, *i*, οὐ. ὃ ὀρὸς, ὀρός.

serus, *a*, *um*, μ. σ. κ. τὸ ὄψις,
 ὄψιμος, ὀψίζων, ὀψιζόμενος, βραδύς.
sora *noctis*, ὀψὲ τῆς νυκτός. s. *aetas*,
 ἡ προδεδηκυῖα ἡλικία. *serus studio-*
rum, ὀψιμαθής. *belli serus*, βραδύς,
 ὀκνῶν πρὸς πόλεμον. *serus venit*,
 ὀψὲ ἔρχεται. — ἐπὶρ. *serum* κ. *sera*,
 (πλ.) ὀψέ.

serva, *ae*, θ. ἴδ. *servus*.

+ *servābilis*, *s*, φυλάξιμος, δια-
 τηρεῖσθαι δυνάμενος. Ὁδ.

+ *servantissimus*, *a*, *um*, ὄπ. (*ser-*
vans, *μτχ.* τοῦ *servo*) ἀσκή, μάχιστα
 τὸ δίκαιον ἐμπεδῶν. Ὁδ.

+ *servālio*, *ōnis*, θ. τήρησις. Πλιν.

servātor, *ōris*, ἄ. (*servo*) ὃ φυλάτ-
 των, τηρῶν τι, τηρητής, ἐπιτηρη-
 τής. 2) σωτήρ.

servātrix, *icis*, θ. (*servator*) ἡ τη-
 ρούσα, ἐπιτηρούσα, διατηρούσα τι. 2)
 σώτειρα. [βουλιανός.]

+ *Serviliānus*, *a*, *um*, (*Servilius*) Σε-
 servilis, *s*, (*servus*) δουλικός, δού-
 λιος, οικειτικός, ἀνδραποδώδης. s.
schema, τὸ οικειτικὸν εἴτε δουλικὸν
 σχῆμα. *servilis indoles*, τὰ δούλεια
 εἴτε ἀνδραποδωδὴ ἦθη. s. *jugum*, ὃ

δούλειος ζυγός. s. bellum, ὁ πρὸς τοὺς δούλους πόλεμος. servile est, δουλοπρεπὲς ἐστίν.

servilius, ἐπὶ. (servilis) [σπ.] δουλικώς, δουλοπρεπώς.

Servilius, a, um, Σερούλιος, τοῦ Σερούλιου οἴκου, τῆς Σερούιλίας γένεως, τοῦ Σερούιλίου. Servilius, ii, ὁ Σερούλιος.

servio, ἰνί κ. ii, ium, ire, [μέλλ. servibo, Ter.] (servus) δουλεύω, δούλος εἰμι. alciui, δουλεύειν τινί. apud aliquem, παρὰ τινι. servio servituti, δουλεύειν δουλείαν. 2) μεταφ. δουλεύω, λατρεύω, χαρίζομαι, ὑπηρετῶ, ὑπακούω τινί. populo, δουλεύειν τῷ δήμῳ, θεραπεύειν τοὺς πολλούς. cupiditatibus, δουλεύειν ταῖς ἐπιθυμίαις, ἡττάσθαι τῶν ἡδονῶν, ὑπὸ τῶν ἡδονῶν. temporis, δουλεύειν τῷ καιρῷ. rei familiari, ἐπιμελεῖσθαι τῆς οἰκίας. valetudini, θεραπεύειν τὴν ὑγίαν, ἐπιμελεῖσθαι τῆς ὑγείας. 3) domus, ager servit, ἡ οἰκία, ὁ ἀγρὸς ἐτέρῳ τινί κατὰ νόμον διδόν, διαγωγὴν ὕδατος ἢ ἄλλην τινα χρῆσιν παρέχει.

servitium, ii, ō. (servus) δουλεία, δουλοσύνη. 2) μεταφ. ἡ δουλεία, ἀνάγκη. 3) ἐπὶ οἰκτῶν, ἀγρῶν κτλ. τὸ κατὰ νόμον ἐτέρῳ τινί κοινὴν τινα χρῆσιν παρέχειν, πρὸλ. servio 3).

+ servitudo, ius, ō. (servus) δουλοσύνη, δουλεία. Λιβ.

servitus, ūtis, ō. (servus) δουλεία, δουλοσύνη. 2) μεταφ. ἡ δουλεία, ἀνάγκη. 3) ἐπὶ οἰκτῶν, ἀγρῶν κτλ. τὸ κατὰ νόμον ἐτέρῳ τινί κοινὴν τινα χρῆσιν παρέχειν, πρὸλ. servio 3).

Servius, ii, ὁ Σερούιος.

servo, avi, ium, are, (servo) aliquid ἢ aliquem, φυλάττω, σῶζω, διαφυλάττω, διασώζω τι. aliquid ex periculo, σῶζειν, ἐκσώζειν, ῥύεσθαι τινα ἐκ τοῦ κινδύνου. temporificam, σῶζειν,

διαφυλάττειν, διατηρεῖν τὴν πολιτείαν. urbem insulamque Caesari, φυλάττειν, σῶζειν τὴν τε πόλιν καὶ τὴν νῆσον τῷ Καίσαρι. milites ordines servant, οἱ στρατιῶται σῶζουσιν, φυλάττουσι, διαφυλάττουσι τὰς τάξεις, μένουσιν ἐν ταῖς τάξεσι. s. promissa, ἐμπειῶ τὰς ὑποσχίσεις. legem, διατηρεῖν, φυλάττειν τὸν νόμον. amicitium, διασώζειν, φυλάττειν τὴν φιλίαν. se castum, φυλάττειν ἑαυτὸν ἀγνόν. vinum, φυλάττειν, ἀποθηκεύει οἶνον. 2) φυλάττω τι, φύλαξ τινός εἰμι. draco dicitur romania, δράκων φυλάττει τοὺς μηλῶνας, φύλαξ ἐστὶ τῶν μηλῶνων. domi servat, οἶκίς φυλάττει. 3) φυλάττω, τηρῶ, ἐπιτηρῶ, ἐπισκοπῶ τι. iter hostium, φυλάττειν, τηρεῖν, παρατηρεῖν τὴν τῶν πολεμίων πορείαν. sidera, τηρεῖν, θεωρεῖν τὰ ἀστρα. uxor meo servat, ἡ γυνὴ τηρεῖ, παρατηρεῖ, φυλάττει με. s. ut filii, φυλάττω, τηρῶ, φροντίζω, μὴ γίνῃται. s. de oculis, οἰκονοσκῶ.

servilia, ae, ō. (ὅποκ. τοῦ servo) δουλῆριον, παιδίσκη.

+ serviliter, ae, ō. (servulus-colo) ἡ φιλόδουλος. Πλ.

servilis, i, ὁ. (ὅποκ. τοῦ servus) δουλῆριον, παιδίσκος.

servus, a, um, (1. servo, εἰμὶ) δούλος, δούλειος, δουλικός, δουλεύων.

2) ἐπὶ οἰκτῶν, ἀγρῶν κτλ. κατὰ νόμον ἐτέρῳ τινί χρῆσιν τινα ἐπιτρέπων, πρὸ. servio. -servus, i, ὁ. ὁ δούλος, τὸ ἀνδράποδον, ὁ οἰκέτης. servo, ae, ō. ἡ δούλη, οἰκέτις.

servitum, i, ō. σ ή σ α μ ο ν.

esse, αἰτ. κ. ἀφ. τοῦ esse, ὁ ἴδιος. + servilis, is, ō. ἡ σέ σ ε λ ι ς, τὸ σέ σελι (βοτ.) Κικ.

Sesostris, idis, ὁ. Σέσωστρις.

sesqui, ἐπὶ. ἡμιόλιον. sesqui milia, ἡμιόλιον μιλίων.

sesqui-alter, ἑρα, ἕρῃ, ἡμιόλιος.
 +sesqui-hōra, αε, θ. ἡμιόλιος ὥρα,
 τρία ἡμιώρια. Πλιν.

sesqui-mōdius, ιι, δ. ἡμιόλιον
 εἰς ἡμιόλιον τοῦ μεδίου, τρία ἡμι-
 μέδυνα.

sesqui-octānus, α, um, ἐπογῆρος. Κικ.
 +sesqui-ōpus, εἰς, οὐ. ἡμιόλιον
 τοῦ ἔργου. [μισθοδίατος.

sesqui-pōdalis, ε, (sesquipēs) τρι-
 sesqui-pes, εἰς, δ. τριμισποδίων.

+sesqui-plāga, αε, θ. μία καὶ
 ἡμισία πληγὴ. Τακ.

sesquiplez, ἰκίς, (sesqui-plco)
 ἡμιόλιος.

+sesqui-tertius, α, um, ἐπίτριτος.
 sessibulum, ι, οὐ. (sedeo) ἐδω-
 λιον, ἔδρα.

+sessilis, ε, (sedeo) εὐδρος, εὐ-
 σταθής. equi sessile tergum, τὰ εὐε-
 δρα τοῦ ἵππου νῶτα. Οἰδ.

sessio, ὄνις, θ. (sedeo) ἔδρα, κάθισις,
 τὸ καθῆσθαι. 2) ἔδρα, διατριβή, τὸ
 καθῆσθαι, ἀργία. 3) ἔδρα, συνεδρία.
 4) ἔδρα, ὁδόνος, ὁδός.

+sessito, ἀνι, ἀνι, (θαμ. τοῦ se-
 deo) εἶθαι καθῆσθαι. Κικ.

+sessiuncula, αε, θ. (ὅπου. τοῦ
 sessio) μικρὰ τις συνεδρία. Κικ.

essor, ὄρις, δ. (sedeo) ὁ καθήμε-
 νος. in theatro, ὁ θεατής. equi, ὁ
 ἑφδρος ἵππου, ὁ ἵππεύς. 2) οἰκῆτωρ,
 κάτοικος.

sestertia, ὄνις, οὐ. (ἐκ τῆς τοῦ
 sestertius πλ. γεν. sestertiūm ἀντὶ
 sestertiorum, κατὰ παράλειψιν τοῦ
 mille) χίλιοι σιστέριοι, πεντήκον-
 τα καὶ διακόσια δηνάρια εἰς δραχ-
 μαί. septem sestertia, χίλιοι ἑπτα-
 κόσιοι πεντήκοντα δραχμαί. duodena
 millia sestertia capiebat, πεντήκοντα
 τάλαντα ἐλάμβανε. dare duodena se-
 stertia singulis, διδόναι ἐκάστῳ δραχ-
 μὰς πεντήκοντα χιλιάδας. 2) μετὰ
 τῶν ἐπιρρηματικῶν δηλοῖ τὸ sestor-

lium (κατὰ παράλειψιν τοῦ centena
 millia) δέκα μυριάδας σιστερίων εἰς
 διςμυρία πεντακισχίλιας δραχμαί.
 quadringentia sestertium (τοῦ ἑξα-
 καὶ ἀπλῶς quadringentia), δραχμαί
 χίλιοι μυριάδες. C. Caesar centies
 sestertio coenavit, ὁ Κάϊσας Καῖσαρ
 διακοσίας πεντήκοντα μυριάδας δραχ-
 μῶν εἰς δεῖπνον ἀνάλωσε.

sestertius, ιι, δ. εἰς καὶ sestertius
 nummus, (semis-tertius) ῥωμαϊ-
 κὸν ἀργυρὸν νόμισμα, τὸ τεταρτὴ-
 μέρειον τοῦ δηναρίου εἰς τῆς δραχ-
 μῆς, τρίτον ἡμιστάριον, πέντε ἡμισ-
 τάρια. mille sestertios nummos, πεν-
 τήκοντα καὶ διακοσίας δραχμαί. duo
 millia sestertiorum εἰς συνήθως δύο
 millia sestertium εἰς HS (II κ. Se-
 mis=2 1/2 asses) duo millia, πεν-
 τακόσια δηνάρια, πεντακόσιοι δραχ-
 μαί. 2) ἐπὶ τῶν αὐτοκρατορῶν χαλ-
 κοῦν νόμισμα τεσσαρῶν ἀσταρίων
 τιμὴν ἔχον. 3) παροιμ. aliqd nummo
 sestertio aestimare, εὐδὲ ὀδολοῦ εἰς
 πᾶν μικροῦ τιμᾶσθαι εἰς ποιεῖσθαι
 τι. sestertio amplo comparare, πολ-
 λοῦ ἀργυρίου ἀνείσθαι.

Sestius, ιι, δ. Σησιός. Sestiānus,
 α, um, Σησιανός, τοῦ Σησιίου.

Sestos κ. -tus, ι, θ. Σηστός.
 seti, ἰδ. sed.

seta (saeta), αε, θ. (χαίτη ?) μῆριγξ,
 τραχεῖα θρίξ, δ. equina, ἡ ἱππεία θρίξ,
 θρίξ ἐκ χαίτης ἢ φρένης ἵππου. seti
 horrentia setis terga, τοῦ κάπρου τὰ
 θρίξι ἐφίσσοντα νῶτα, ἡ ἐφίσσουσα
 τοῦ σκῆπτρου λοφία. villosa setis pec-
 tora, τὸ λασιότριχον στῆθος.

Sētia, αε, θ. Σητία, πόλις τῆς
 Λατίνης. Setinus, α, um, Σητινός.
 S. ager, ἡ Σητινή.

*setiger (saet.), ἑρα, ἕρῃ, (seta-
 gero) λασιότριχος, λασιός.

Sētius, α, um, ἰδ. Setio.
 setius, ἰδ. 2. socus 3).

señiōsus (saet.), a, um; (sela) λα-
οϊστριχος, λείος.

seu, id. sive.

severe, επίρ. μ. σ. κ. ὑπ. (severus)
αὐστηρῶς, σπουδαίως, χαλεπῶς.

severitas, αἰία, θ. (severus) αὐστη-
ρότης, σπουδαιότης. 2) σκληρότης,
χαλεπότης. [ritas. Πλ.]

severitudo, ἰνις, θ. (σπ.)=seve-
rentus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (σέβας)

αὐστηρός, σπουδαίος, σεμνός. 2)
αὐστηρός, σκληρός, χαλεπός, σκυθρω-
πός. 3) σκληρός, σκληροδίαιτος.

Severus, i, d. Σευήρος. 2) S. mons,
Σευήρος, ὄρος τῆς Σαδίνης.

se-vūco, ανί, ατομ, are, αλqm,
ἀποκαλῶ, χωρὶς καλῶ, χωρὶς παρα-
λαμβάνω τινα. 2) αλqm ἢ alqd ab

alqo ἢ ab alqo re, χωρίζω τινα ἢ τι-
νός εἴτε ἀπὸ τινος. mo s. ab alqo

re, χωρίζομαι τινός εἴτε ἀπὸ τινος.

sevum, id. sebum.

sex, ἄκλιτ. ἑξ.

Sex.—Sextius.

†sexagēnārius, a, um, (sexagēni)
ἑξ ἑξήκοντα συγκείμενος. 2) -rius,
d. ὁ ἑξήκοντούτης.

sexagēni, ac, n, (sexagēnta) ἀνὰ
ἑξήκοντα, κατὰ ἑξήκοντα, ἕκαστος ἢ
ἑκάστοτε ἑξήκοντα. [κοστός.

sexagēntus, a, um, (sexagēnta) ἑξή-
κοντος, επίρ. ἑξηκοντάκις.

sexagēnta, ἄκλιτ. ἑξήκοντα.

†sex-angūlus, a, um, ἑξαγώνιος.

†sexcentārius, a, um, ἑξ ἑξακο-
σίων συγκείμενος. Κείσ.

sexcenti x. †centēni, ac, n, ἀνὰ
ἑξακοσίους, κατὰ ἑξακοσίους, ἕκαστος
ἢ ἑκάστοτε ἑξακοσίαι.

sexcentēsimus, a, um, (sexcenti)
ἑξακοσιόσις.

sexcenti, ac, a, ἑξακόσιοι. 2) μα-
ταφ. μυρίοι, ἄπειροι, πλείστοι.

sexcenties, επίρ. ἑξακοσιάκις. 4)
μυριάκις, ἀπειράκις.

†sexcentōrplāgus, i, d. (plaga)
πλαστόν ἐν. ὁ μυριόπληκτος. Πλ.

†sexennis, o, (sex-annus) ἑξαέ-
της, ἑξέτης. Κείσ.

sexennium, i, rō, (sexennis) ἑξαετία.
sexies, επίρ. ἑξάκις.

sex-primi, orum, d. oī ἑξ πρώτοι,
ἑξ ἄρχοντες (ἐν ταῖς ἰσοπολίταις καὶ
ταῖς ἀποικίαις πόλεσι).

†sextil-dēcīmāni, orum, d. oī τῆς
ἐκκαίδεκάτης λεγῶνος στρατιῶται.

sextans, ntis, d. (sex) ἑκτημόριον
ἴσσοριον, δύο οὐγκίαι. 2) ἑκτημό-
ριον ἑκτῶς, δύο οὐγκίαι.

sextarius, ii, d. ὁ ἑκτῶς.

Sextilis, o, (Sextus) Σεξτίλιος,
τοῦ Σεξτίλιου εἴτε Διγούστου μηνός.

mensis S. εἴτε ἀπλῶς sextilis, d. ὁ
Σεξτίλιος, ὁ ἕκτος (ἀπὸ Μαρτίου) μῆς,
ὁ ὑστερον Διγούστος καλούμενος. Sex-

tilis calendae, αἱ Σεξτίλιαι καλάν-
δαι, ἡ πρώτη τοῦ Σεξτίλιου μηνός
εἴτε τοῦ Διγούστου.

Sextius, a, um, (πρὸ Sextius) Σεξ-
τίος, τοῦ Σεξίου. Sextius, d. ὁ Σεξτίος.

sextula, ac, θ. ἑκτημόριον οὐγκίας.

sextus, a, um, (sex) ἕκτος, ἐπὶ
sextum consul, τὸ ἕκτον ὑπατοῦς. Sex-

lus, i, d. Σεξτός.

†sex-ungūla, ad, θ. κωμικ. ἡ
ἑξάχειρ, τουτέστιν ἀρπάζκτεια, ἡ
πληστός γυνή. Πλ.

sexus, us, d. εἴτε (Πλ. Λιβ. Τακ.)
sexus, οὐ. ἄκλ. (τίκος, τίκος) γένος,
φύλον, φύσις. virilis sexus, τὸ ἄρρεν

γένος, ἡ ἄρρεν φύσις. muliebres se-
cus, τὸ θῆλυ γένος, ἡ θῆλεια φύσις.

potere s. virilem, τίττειν ἄρρενα.

si, σύνδ. εἰ, εἰάν, ἂν, ἤν. si vis,
dabo tibi, εἰ βούλει, δώσω σοι. li-

bertas, si aequa non est, no libertas
quidem est, ἡ ἐλευθερία, εἰ μὴ ἴση
ἰσότης, οὐδὲ ἐλευθερία ἐστί. si Roma

condita est secundo anno Olympia-
dis septimae, εἰ ἡ Ῥώμη ᾤκίσθη τῷ

θευτέρῳ ἔπει τῆς ἐξόδου τῆς Ὀλυμπιά-
δας. si modo in philosophia aliquid
profecimus, ἔπει (ἔπει γε) ἐν τῇ
φιλοσοφίᾳ τι προέκοψαμεν. α) id per-
sequar, si potero, subtilius, ἀκριβέ-
στερον τοῦτο διηγήσομαι, εἰ δυνήσο-
μαι εἴτε ἀνδύναμαι. β) modo id fa-
cere potuero, ἥνπερ δυνήθω τοῦτο
ποιῆσαι. tum magis assentire, si
ad maiora pervenero, τότε μᾶλλον
ἐμολογήσοις, ἐπειδὴν ἐπὶ τὰ μαζῶν
ἔλθω. γ) si Scipionis desiderio me
morari negem, mentiar, εἰ τῷ τοῦ
Σκηπίωνος πόθῳ μὴ κινῆσθαι ἔξαρ-
τος εἶην, ψευδομένην ἀν. δ) si unus
opus consequi potest, nihil opus
esset pluribus, εἰ εἰς ἅπαντα ἀποτα-
λεῖν ἰδύνατο, οὐδὲν ἂν εἶδε πλεόνων.
quod non fecissent, si arbitrentur,
οὐκ ἂν ποτε ἐποίησαν τοῦτο, εἰ ἐν-
μίζον. si mater me castigasset, non
in mortem abduceret, εἰ ἡ μήτηρ
ἐπέκληξέ μοι, οὐκ ἂν ἐπὶ τὸν θάνα-
τον ἤγάγη. α) aut nemo, aut si quis-
quam, ille sapiens fuit, ἡ οὐδεὶς, ἡ,
ἔπει τις ἄλλος, ἐκείνος σοφός ἐγί-
νετο, si minus, εἰ δὲ μή, ἔάν δὲ μή.
si nihil aliud, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο.
quod si, εἰ δὲ, ἔάν δὲ. 2) εὐκτικῶς·
εἰ γὰρ, εἴθε· si εἴτε ο si nunc se os-
tendat, εἰ γὰρ (εἴθε) νῦν φανεῖται. 3)
ἀντὶ τοῦ nun, εἰ, ἔάν (κοινὴ μὴπως).
vizam ad eum, si forte est domi,
ἐπισκέψομαι ἐκεῖνον, ἔάν οἴκοι ὦν
τοῦ γὰρ, εἰ οἴκοι ὦν τοῦ γὰρ. quia-
eunt, si amicus incolumis evasisset,
ἤρεται, εἰ ὁ φίλος σεσωσμένος εἴη.
sibilo, are, suritew, σίζω. 2) alqm,
suritew, ἐκουρέτω τινά. [των.]
1. sibilus, a, um, σίζων, surit-
2. sibilus, i, d. (πλ. *-la, orum,
αι) σιγμός, συριγμός, συρισμός.
Sibulatus, ium, d. Σιβουλατός,
ἐνός Γαλλίας, τανὺν Sibulasse.
Sibylla (Sibulla), ae, θ. (Si- bylla)

—Σίβος [αἰολικ. ἀντὶ τοῦ Διός] -βουλή)
Σιβύλλα. Sibyllius, a, um, Σιβύλλειος.
libri Sibyllini (κ. fata S.), τὰ Σιβύλλεια
θεσπάρτα, οἱ Σιβύλλεϊοι χρησμοί.

sic (ἀντὶ si-co, πρὸ. τέ), ἐπὶ ῥ.
οὕτως, ὡς. illa aliis sic, aliis secus
videntur, ἐκεῖνα τοῖς μὲν οὕτω, τοῖς
δὲ ἄλλως δοκεῖ. sic eam appellant,
οὕτως αὐτὴν καλοῦσιν. ingressus esi
sic loqui, ἤρξατο ὡς εἴτε ὡς πω-
sic—ut, οὕτως—ὅπως—οὕτως—ὡς—
πρ. sic—tanquam, οὕτως—ὥς περ. sic—
Tanquānus sic Servium diligebat, ut
is ejus haberetur filius, ὁ Ταρκύνιος
οὕτω ἐφίλει τὸν Σερούτιον, ὥστε οὗτος
υἱὸς ἐκείνου ἐνομιάζετο. α) sub pla-
tano jacens sic temere, ὑπὸ πλάτα-
νον κατακλιθεὶς οὕτως εἰκὴ εἴτε ὅπως
ἔτυχε. β) sic est vulgus, οὕτως ὁ ὄ-
χλος πέφυκε, τοιοῦτος οἱ πολλοὶ εἴσιν.
2) ἐν ἀποκρίσει· sic est, οὕτως ἔχει,
πάνω μὲν οὖν. 3) ἐν δεήσει ἡ ἐπιμαρ-
τυρία· οὕτως. sic te divina potens Cy-
pri regat! οὕτως ἡ Κύπρου κρατοῦ-
σα θεὰ σε εὐθύνει! [μπαχίριον.

sica, ae, θ. ἐγγαιρίδιον, ξιφίδιον,
Sicambri, id. Sigambri.

Sicani, orum, d. Σικανοί, ἀρχαῖον
ἔθνος τῆς Ἰσθμίας ἢ κατ' ἄλλους τῆς
Λατίας, εἰ εἰς τὴν Σικελίαν μετώ-
κησαν. Sicania, ae, θ. Σικανία εἴτε
Σικελία. *-nis, idis, θ. ἡ Σικελική.
Sicanus x. *-nius, a, um, Σικάνιος,
Σικελικός.

sicarius, ii, d. (sica) αὐτοχειρ
φόνου, δολοφόνος, ἀνθρωποκτόνος, φo-
νεύς. quaestio, inter sicarios, γραφὴ
φόνου εἴτε αὐτοχειρίας.

Sicca, ae, θ. Σίκκα, πόλις Νουμ-
δίας. Siccensos, ium, d. Σικκαῖοι.
+siccio, ἐπὶ ῥ. (siccus) ξηρῶς. Sic-
siccine, id. sicine.

siccitas, atis, θ. (siccus) ξηρότης,
ξηρασία. 2) ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ· ἡ ἀνομ-
βρία, ὁ ἀσυχμός. 3) ἐπὶ τοῦ σώματος·

ξηρότης, στεριότητα. 4) ἐπὶ λόγου· ψυχρότης, τὸ ἀκρυφόν, τὸ περιοικεῖται· sicco, are, (siccus) αἰφν. ξηραίνω, αὐαίνω τι. 3) ἔξηραίνω, ἐκπίνω τι. + sicco-oculus, α, um, (siccus) ξηρόφθαλμος. Πλ.

siccus, α, um, ξηρός, αἰός. 3. ager, ξηρός, ἀρχιμηρός ἀγρός· sicci oculi, ξηροὶ ὀφθαλμοί· vox, ἡ ξηρὰ φωνή· annus, ἀνομήρεν ἔτος· sicca tempore, ὁ ἀρχυμός. 2) ξηρός, διψαλός, διψών. 3) ἐπὶ σώματος· ξηρός, στεριός, σκληρός. 4) μεταφ. ξηρός, νηφάλιος, ἐγκρατής. 5) ἀρχιμηρός, ἀκομψός, ἀχαρής. 6) ἐπὶ τοῦ λόγου· οὐνεσσός, δεινός, ἰσθ' ὅτι καὶ περισκελής, ψυχρός, ἀκούσις.

siccus, ἐπίρ. (si-co) οὕτως. Πλ.

*Sicels, Idis, θ. Σικελίς, Σικε-
Siebaeus, ἰδ. Sychaeus. [λιχ.
Sicilia, αε, θ. Σικελία.

Sicellicus, αρο, σικελίζω.

+ sicillucula, αε, θ. (ὅπου· τοῦ sic-
cillus=αἰουλά) μικρὰ κοπίς, δρεπάνιον.
Siciliensis, ο, Σικελικός.

sicinus (ὀύχι siccine), ἐπίρ. (si-
co-ne, πρὸς. αε) ἐν ἐρωτήσεσιν· ἡ οὕ-
τως; οὕτως;

Sicoris, is, α. Σίκορις, πρὸς. τῆς
ἐν Ἰβηρίᾳ Ταρράκωνησις, τανῶν
Serge. [εἰάν που.

sicubi, ἐπίρ. (si-alicubi) εἴπου,
+ sicula, αε, θ. (ὅπου· τοῦ sica)

μετῶν. τό πῖος. Κατ.

Siculus, α, um, Σικελός, Σικελι-
κός. mare, τὸ Σικελικόν πέλαγος.
freium, ὁ Σικελικός πορθμός. Sicu-
lus, α. ὁ Σικελός. Siculi, α. Σικελοί,
Σικελιῶται.

sicundo, ἐπίρ. (si-alicunde) εἴ πο-
θεν, εἰάν ποθεν.

sic-ut εἴτε sicū-ut, ἐπίρ. ὅπως,
καθάπερ, ὡς. sicut dixi, faciam, ὅπως,
εἴπεν, ποιήσω· sicut Cicero dicit,
καθάπερ ὁ Κικέρων λέγει, ὡς φησι

Κικέρων· sicut antea, ὡς περὶ πρότε-
ρον· sicut in foro, item in theatro,
καθάπερ (ὡς περ) ἐν τῇ ἀγορᾷ, οὕτω
(ὁμοίως) καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ· sicut est,
ὡς περ τῶ ὄντι ἐστὶ· sicut eram fu-
gus, ὡς εἶχον, ἔφυγον. 2) ὡς περὶ,
καθάπερ. natura rationem in ca-
pite sicut in arce posuit, ἡ φύσις
τὸ λογικόν ἐν τῇ κεφαλῇ ὡς περ
ἐν ἀκροπόλει τίθειται· sicuti possit,
ὡς περ ἂν εἰ ἰδύνατο. 3) ὡς, ὡς περ,
εἰον· sicut Caecilius, Dionysius, etc.
εἰον ὁ Καϊκίλιος, ὁ Διονύσιος κττ. 4)
ὅτι, διότι.

sicuti, ἰδ. sicut.

Sicyon, ōnis, θ. Σικυών. -nius,
α, um, Σικυώνιος.

Sida, αε, θ. Σίδη, πόλις τῆς Παμ-
φυλίας. Sidēas, αρο, α. Σιδηται.

*siderans, α, um, (sidus) ἀστερίας,
τῶν ἀστρῶν. 3. coelum, ὁ ἀστερίας
εἴτε ἀστερώδης οὐρανός. 2) τοῦ ἀστρου,
τούτεστι τοῦ ἡλίου, αἰθέριος· siderosa
lux solis, τὸ αἰθέριον φῶς τοῦ ἡλίου.

3) ἀστερίας, ἀστερωπός, λαμπρός, γα-
Sīdēas, ἰδ. Sida. [εἰνός.

sidi, sidisse, ἰδ. sidio.

Sidicinus, α, um, Σιδικίνος, Σι-
δικηνός. Sidicini, orum, α. οἱ Σιδικί-
νοι, Σιδικηνοί, ἔθνος τῆς Καμπανίας.

sido, sedi x. sidi, ere, (ἔζω, ἰδ. εἶ-
ω) καθίζωμαι, καθίζουμαι, καθίζω
super arbore, ἐπὶ τὴν κορυφήν τοῦ
δενδρου. 2) κάθημαι, καθίζω, ὑψίζω
ὑψίζανω. 3) navis sidit, ἡ ναὺς κα-
θίζει πρὸς τὸ ξηρόν· mediis, καθίζει
ἐν μέσοις τοῖς βράχεσι. 4) μεταφ.
sidit metus, ὁ φόβος λωφᾷ, λήγει,
καταπαύεται.

Sidon, ōnis, x. ōnis, (ἵστυ. -nis,
αε), θ. Σιδών, Sīdōnes, um, x. (Κουρτ.,
Σιδονες. Sīdōnis, Idis, θ. Σιδονίς, Σι-
δωνιάς. Sīdōnius x. Sīdōnius x. -nī-
cus, α, um, Σιδώνιος, Σιδωνίος, Σι-
donii, αὐτοὶ Σιδωνιοί.

sidus, ἕρις, οὐ. (εἶδος) ἄστρον, μεταφ. sidera ferire εἴτε tangere vertice, μέχρι τῶν ἄστρον αἰρεσθαι, οὐρανίῳ κλέουσι τυγχάνειν. pulchrior sidere, καλλίων εἴτε λαμπρότερος ἄστρον. sidus gentis, ἄστρον εἴτε ἀστήρ, τουτέστι καλλίστον κόσμημα τοῦ γένους. 2) ἄστρον, τουτέστιν ὁ ἀστήρ, ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη. 3) τὰ ἄστρα, ἢ τοῦ ἔτους ὥρα, τὸ κλίμα κτλ. *sidus, os, κτλ. ἀρχ. = sim, sis, κτλ.*

Sigambri (Sic., Sug., Syc.), orum, ἄ. Σιγαμβροὶ καὶ Σούγαμβροὶ εἴτε Σούγαμβροὶ, Γερμανικὸν ἔθνος. †-her, bra, lrum, τῶν Σιγαμβρῶν.

Sigēum, ι, οὐ. Σίγειον, ἡ Σιγείας ἄκρα τῆς Τρωάδος. *Sigēus κ. *Sigēlus, α, um, Σιγείος, Σιγείακος.

†sigillaria, orum, οὐ. (sigillum) αἱ τελευταῖαι τῶν Κρονιάδων ἡμερῶν, καὶ ἡ ἀγαλμάτις (sigilla) καὶ ἄλλα ὅρα ἀλλήλοις ἐπέμπον. 2) τόπος τις ἐν Ρώμῃ, ἐνθα ταῦτ' ἐπωλοῦντο. sigillatim, ἐνίοτε = singulatim. sigillātus, α, um, (sigillum) ἐκτυπῆς, τύποις κεκοσμημένος.

sigillum, ι, οὐ. (ὅπου. τοῦ signum) ἀγαλμάτιον, καὶ ἐξοχήν δὲ sigilla, orum, πλ. οἱ τύποι, τὰ ἐκτυπώματα, ἐκτυπᾶ. 2) σήμαντρον. 3) πρίκιλμα. Sigimērus, ι, Σιγίμηρος.

signātor, ōris, ι. (signo) σφραγιστής.

Signia, ao, ō. Σιγνία, Σιγνεία, πόλις τῆς Λατινῆς, ἡ τανῶν Segni. Signi, orum, οἱ Σιγνιοί.

signifer, ōra, ōrum, (signum-fero) ἀγαλμασιν ἢ ἐκτυπώμασι κεκοσμημένοι. 3) ἄστροφόρος, ἀστερόεις. 3) s. orbis, ἄ. ὠδίακος κύκλος, ὁ ὠδιακός. 4) signifer, eri, ἄ. ὁ σηματοφόρος. μεταφ. ὁ ἡγεμὼν.

significanter, ἐπὶ μ. σ. κ. τὸ π. ἐμφαντικῶς, διαβέβηδον, σαφῶς.

†significantiā, ao, ō. ἐμφανσις.

significatio, ōnis, ō. (significo)

σημαίνωσις, σημασία, ἐπισημασία, ἐμφασίς, δῆλωσις, ignibus significatio-nem facere, διὰ πυρῶν σημαίνειν, διασπαρῖν. s. virtutis, σημαῖον ἀρετῆς. voluntatis, ἡ δῆλωσις τῆς θελήσεως. 2) εὐνοϊκὴ ἐπισημασία, ἐπισημασία. 3) ἐπισημασία, τὸ προγνωστικόν, προσσημασία. 4) ἐν τῇ ῥητορ. ἡ ἐμφασίς. 5) ἐν τῇ γραμμ. ἡ σημασία, ὁ νοῦς, ἡ δυνάμις.

significo, avi, atum, are, (signum-facio) αλκυ αλκῶ, σημαίνω, ἐπισημαίνω, ἐμφανίζω, δηλῶ τινί τι. omnes significabant, se esse delectatos, ἅπαντες ἐπισήμαινον, ὅτι ἐτέρφθησαν. 2) σημαίνω, ἐπισημαίνω, προσημαίνω τι. ventus Africus significat tempestatem, ὁ λιὺ χειμῶνα σημαίνει, ἐπισημαίνει. 3) ἐν τῇ γραμμ. σημαίνειν, δηλοῦν, δύνασθαι τι.

Signi, ō. Signia,

signo, avi, atum, are, (signum) αλκῶ, σημαίνω, σημαίνω, ἐπισημαίνω τι. 2) σημαίνω, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω τι. μεταφ. logos, ἐπισφραγίζειν, ἐριζειν νόμον. 3) ἐπὶ νομισμάτων χαράττω, κόπτω τι. argentum signatum, ἄργυρος ἐπίσημος. 4) σπ. κοσμῶ τινα ἢ τι. 5) σημαίνω, δηλῶ τι.

signum, ι, οὐ. (ὡς συγγ. τοῖς εἰκῶν, εἰκός) σημαῖον, signum alcu-laru, σημαίνειν, ἐπισημαίνειν τινί τι, vulneris, τὸ σημαῖον, τεκμήριον, γνῶρισμα τοῦ τραύματος mortis, σημεῖον, τεκμήριον τοῦ θανάτου. 2) σημαῖον, τεκμήριον τοῦ θανάτου. 2) σημαῖον, ἐπισημασία, τὸ προγνωστικόν, προσσημασία. 3) σημαῖον τὸ πολεμικόν. signum canere εἴτε tuba dare, σημαίνειν τῇ σάλπιγγι. signum dare recipiendi εἴτε receptui, σημαίνειν ἀναχωρεῖν. praelii committendi, σημαίνειν μάχεσθαι. 4) σύνθημα, σύμβολον, παράγγελσις. s. militare κ. ἅπλως signum, τὸ σημαῖον, ἡ ση-

μαζα: signa relinquere, τὰς τάξεις λείπειν. signa ferre eite tollere, ἀναρῶν πεισθῆναι. signa in hostem inferre, ἐμὸς τεῖς πολεμίοις ἵεναι. signa cum hoste conferre, τοῖς πολεμίοις συμπάλλειν εἴτε μάχην συνάπτειν. sub signis ire, ἐν τάξει πορεύεσθαι. Signa conferre, ἐνίοτε δηλοῦν τὸ συγκομίζειν εἴτε ἀπορρίπτειν εἰς ταῦτο τὰς σημαίας. 6) σημαία, τευτέστιν ἡ σημαία, τάξις. 7) σημαίον, τύπος σφραγίδος, σφραγίς, σφραγισμα, σήμαντρον. 8) ἀγαλμα, ἔσθ' ὅτε καὶ ἡ γραφή, τὸ ποικιλμα. 9) ἔστρον, ῥῶδιον.

Sila, av, θ. ὁ Σίλας, δρυμός τῆς Βρετανίας.

Silāns, i, ὁ Σιλανός.

Silārus, i, ὁ Σίλαρος, ποτ. τῆν τε Λουκανίαν καὶ Καμπανίαν διορίζων, ὁ τανῦν Sele.

Silentium, ii, τό. (sileo) σιγῇ, σιωπῇ. silentium facere, σιγῇν εἴτε σιωπῇν ποιεῖν. silentio facto, σιγῆς γενομένης. silentium dare, σιγῇν ἐχεῖν, σιγᾶν, σιωπᾶν. cum silentio, μετὰ σιγῆς. silentio, σιγῇ, σιωπῇ. 2) μεταφ. ἡ σιωπῇ, ἡ συχία, σχολή, ἀργία, ἀ-
Silenus, i, ὁ Σιληνός. [πραξία.

sileo, ui, ere, σιγῶ, σιωπῶ. aliquid eite de alia re, σιγᾶν, σιωπᾶν τι. re siletur eite de re siletur, τὸ πρᾶγμα σιγᾶται, σιωπᾶται. locus silens, ὁ τόπος σιγῇ, ἔσφορος ἐστί. nox silens, ἡ σιγῶσα εἴτε σιωπῶσα, σιγῆλη, ἀψόρητος νύξ. 2) σιγῶ, ἡσυχίαν ἄγω, ἀργῶ, σχολάζω. luna silens, τὸ μεσοσέληνον.

sileo, eria, ου, ἡ ἔργος εἴτε λόγος, ὁ.

*silesco, lui, ere, (sileo) κατασιωπῶ, σιγῶ, σιωπῶ. 2) λωρῶ, λήγω.

silex, icis, ὁ. κ. (σπ.) *θ. ὁ, ἡ χαλκίς, ὁ πέτρας. μεταφ. silico natus est, ἀπὸ πέτρας εἴτε δρυός ἐγένετο. πέτρας πέφυκα, λίθος ἐστίν, τοῦ-

τέστι σκληρὸς καὶ ἀπάνθρωπος. 2) = scopulus, πέτρα, λίθος.

Siliānus, a, um, (Silius) Σιλιανός, τοῦ Σιλίου.

silicernium, ii, τό. περιδέρκων. 2) ὁ θυμωγέρων, τὸ γερόντιον.

siliqua, ae, θ. λοβός, ὁ τῶν ἄλλων καρπός. 2) πλ. μετῶν, τὰ ἄλλα.

Sillus, ii, ὁ. Σίλιος.

sillybus, i, ὁ. σίλλυβος.

silo, omis, ὁ. (silus) σιμῆς. Πλ.

Silures, rum, ὁ. Σιλουρις, ἔθνος ἐν τοῖς νοτιοδυτικαῖς τῆς Βρετανίας.

silus, a, um, (sillius, silis) = simus, σιμός. 2) κύρ. ὄν. Σίλος.

silva (eulysilva, *silvae, τρισυλή), ae, θ. ὁ λη, δρυμός. 2) ὁ δένδρων, ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ δένδρον. 3) φυτάλη, τὰ πυκνά φυτά, τὸ δάσος. 4) μεταφ. ἡ πυκνότης, ἀφρονία, τὸ πλῆθος. ὁ αὐτοσχέδιον πείσμα, αὐτοσχέδιομα.

Silvānus, i, ὁ. (silva) Σελβανός, Δίγιναν, Ἰλαίος θεός.

silvesco, ere, (silva) [σπ.] ὁλομανῶ.

silvester, stris, stro, κ. -stris, e, (silva) ὁ ληστὴς, τῆς ὕλης, τοῦ δρυμοῦ. κ. umbra, ἡ τοῦ δρυμοῦ σκία. 2)

ὕλησις, ὕλῳδης, δρυμῳδης, δένδρῳδης. 3) ὕλατις, ὕλονόμος, ἐν ὕλῃ εἴτε δρυμοῖς ζῶν. 4) ἐπὶ φυτῶν καὶ ζῶων ἄγριος, θρενός, ἀνήμερος. 5) ἀγροεικός, βουκολικός.

Silvia, ae, θ. Σιλβία. ἴδ. 2. Plūa.

*silvcola, ae, ὁ. (silva-cola) ὕλονόμος, δρυμοκαρτής, ὕλοδάτης.

+silvicultrix, icis, θ. (silva-cola) ἡ ὕλονόμος, ὕλοδέτης. Κατ.

Silvius, ii, ὁ. Σιλουῖος.

silvōsus, a, um, (silva) [σπ.] ὁ ληστὴς, ὕλῳδης, δρυμῳδης, δένδρῳδης.

simia, ae, θ. κ. (σπ.) simius, ii, ὁ. (simus) πίθηκος, μίμω. 2)

μεταφ. ὁ πίθηκος, πίθηκῳδης ἀνθρώπος.

similis, e, μ. σ. κ. ὅπι. (ὁμαλὴς) ὁμοῖος. simili ratione, ὁμοῖως.

ἁμοίω τινὶ τρόπῳ. et similia, καὶ τοιαῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα. similis alejs, ἁμοίος τινι. species similis alejs, εἰκὼν ἁμοία τινί. facie patris similis, τὸ πρόσωπον τῷ πατρί ἁμοίος. reges Romuli similes, βασιλεῖς τῷ Ῥωμύλῳ ἁμοίοι (τοιοῦτοι, ἴσους ὁ Ῥωμύλος). natura appetens similitum sui, ἡ φύσις ἐφεικτικὴ τῶν αὐτῇ ἁμοίων. hoc monstri simile est, τοῦτο τέρας ἐστὶ ἔοικε. Rhodii Atticorum simillimi, οἱ Ῥόδιοι τοῖς Ἀττικοῖς ἁμοιότατοι. similis veri, πιθανός, εἰκώς. mei similes, (κοιν. εἰ ἁμοιοῖ μου) εἰ ὅμοιοι, τῶν ἁμοίων τις (εἰ τοιοῦτος, ὁποῖος ἐγώ). nihil solis simile est, οὐδὲν ἐστὶ τοιοῦτον, εἰς ὃ ἥλιος (οὐκ ἐστὶν ἕτερος ἥλιος). 2) similis alui, εἰκώς, παρῆμοιος, παραπλήσιος, ἑμπερής τινι. canis lupo similis, ὁ κύων ἑμπερής ἐστὶ τῷ λύκῳ. nihil mortui tam simile, quam somnus, ἐγγύτερον τῷ θανάτῳ οὐδὲν ἐστὶν ὕπνου. similia nobis simillia, ὃ πιθήκει, παραπλήσιος, παρεμπερής τῷ ἀνθρώπῳ. similis flentii, εἰκώς κλαίοντι. puro simillimus omni, καθαρόν ποταμῷ ἑμπερέστατος. homines inter se totum forma cum moribus similes, ἀνθρώποι ἀλλήλοις καὶ τὴν μορφήν καὶ τὰ ἔθνη παραπλήσιοι. 3) similes sibi, tamquam si, ut si, ac si, ὅμοιοι ἢ παραπλήσιοι εἰσιν, ὥς εἰ.

similiter, ἐπὶ ῥ. μ. σ. κ. ὑ. π. ε. μ. ο. ἴ. ω. ς, παραπλησίως. s. ut si εἴτε ut si, ὁμοίως, παραπλησίως ὥς εἰ.

similitudo, Iouis, ὁ. (similis) ὁμοιότης. 2) ἑμπερεία, τὸ παρόμοιον, παραπλήσιον. 3) εἰκασμα, εἰκὼν. 4) ἐν τῇ ῥητ. ἡ εἰκὼν, παραβολή. 5) τὸ ἀργέτυπον, παράδειγμα. — Similitudo, ἰ. ἀ. (ὑπεκ. τῷ simius) π.θηκιδεύς, π.θηκιδεύς ἀνθρώπου. similitudo = simul. ὁ. [ὁν. Κικ. simius, ἱδ. similia.

4. Sīmo, ōnis, ἄ. Σίμων, κώμ. πρὶς αὐτὸν τῆς λατινικῆς κωμωδίας.

2. Sīmo, ōnis, ἄ. Σίμων (ἔξρ. Συμεὼν) ἡγεμὼν τῶν Ἰουδαίων. Τακ.

Sīmōis, ōntis, ἄ. Συμεωνίου, ποτ. τῆς Τρωάδος. [σ, um, Συμωνίδειος.

Sīmōnides, is, ἄ. Συμωνίδης. — dēns, simplex, Icis, (sim = sem-el x. plico)

ἀπλοῦς. 2) μεταφ. ἀπλοῦς, λιτός, ἀφελής. 3) ἀπλοῦς, ἀπλοῦς, εἰλικρινής, ἀκακός, εὐθύς.

simplicitas, ātis, ὁ. (simplex) ἀπλότης, τὸ ἀπλοῦν. 2) μεταφ. ἡ ἀπλότης, εἰλικρινεία, εὐθύτης.

simplicitas, ἐπὶ ῥ. μ. σ. κ. ὑ. π. (simplex) ἀπλῶς. 2) μεταφ. ἀπλῶς, ἀπλοῦς, εἰλικρινής, εὐθύς.

simpulum, i, οὐ. τὸ ἀπλοῦν, simpulum, i, οὐ. (ἀρχ. κ. μ. γ.)

φιάλη, ἡ τῆς θεοῦ ἐσπενδον, σπονδαῖον, λοιδοῖον.

simpulium, ii, οὐ. — simpulum, simūl, ἐπὶ ῥ. μ. α. ε. μ. τ. u. Irium simul bellorum victor, ἅμα τριῶν πολέμων νικητής. multa s. rogatas, πολλὰ ἅμα ἐρωτᾷς. cum eo colloquitur, s. communes facit, διαλέγεται αὐτῷ καὶ ἅμα παραινέει κτλ. simul — simul, ἅμα μὲν — ἅμα δέ. ἅμα τε — καὶ simul esse, ἑμῷ εἶναι, ἀλλήλοις συνείναι, ἐν ταύτῳ εἶναι. multos modios salis simul edere, τῶν ἄλων πολλοὺς μεδόμενους συνεσθίειν. 2) simul cum aliquo εἴτε cum aliquo, * simul aliquo, s. aliqua re, ἅμα τινί, σὺν τινί, μετὰ τινος. s. cum luce, ἅμα τῷ φωτί, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. s. locum didici hoc, συνημαθῆκαί σοι τοῦτο. corpore s. animum interire, τῷ σώματι τὴν ψυχὴν συνεποθῆσκειν. his simul, μετὰ τούτων. 3) s. atque, s. ac εἴτε simul atque, simulac, ἐγίστε καὶ s. ut καὶ ἀπλῶς simul, ἅμα, ἐπεὶ τὰχιστα, ὥς πρῶτον, omne animal, s. ut (s. ac) totum est,

se ipsum diligit, πᾶν ἑαυτὸν ἑμαυτοῦ γεν-
νηθὲν αὐτὸ ἑαυτὸ φιλεῖ. s. primum
abiiit, ἐπὶ τὰ χεῖρα ἀπῆλθε. s. ac de
Caesaris adventu cognitum est,
ἅμα γνωσθεῖσθαι τῆς τοῦ Καίσαρος
ἀφῆλθαι. s. ac conspecto eum, ἐπει-
δὲν τὰ χεῖρα ἴδω ἐκείνου.

simulac εἶτε simul ac, ἴδ. simul.

simulacrum, ἰ, οὔ. (simulo) εἰ-
κὼν, εἰκισμα, ὁμοίωμα, ἀφομοίω-
μα, ἀπεικασμα, μίμημα. 2) εἰκὼν,
εἰδωλόν, φάσμα (ἐν ὅδῃ, κατόπ-
τρω, ὑπνῶ κτ.). 3) ἀντίστοιχόν ἢ εἰ-
κὼν, τὸ ἀγαλμα. [μα.]

simulacrum, ἰnis, οὔ. εἰκὼν, μίμη-
μα. 2) ἀντίστοιχόν, ἀντιπροσώπων, καθ'
ὁποῖον, πλεονεξίᾳ, προσποιεῖται.

simulatio, ōnis, θ. (simulo) προσ-
ποιεῖσθαι, ὑποκριεῖσθαι.

simulator, ōris, ἄ. (simulo) μι-
μητής, ὑποκριτής. 2) ἀντιπροσώπων-
της, ὑποκριτής, εἰρων. [simul.]

simulacrum εἶτε simul atque, ἴδ.

simulo, ανί, alum, are, (similis)
alqd, ἀπεικάζω τι. expressum, ἀπει-
κάζειν κυπάρισσον, εἰκόνα κυπάρι-
σου γράφειν. Minerva simulata Men-
tori, ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Μέντορι ὁμοίᾳ εἴ-
τε εἰκονίᾳ. 2) alqm ἢ alqd, ὑποκρί-
νομαι τινα ἢ τι, προσποιεῖσθαι εἶναι
τις ἢ ἔχειν τι. vultu Catonem, τῷ
προσώπῳ τὸν Κάτωνα ὑποκρίνεσθαι
εἶτε μιμῆσθαι. aegrum simulat,
προσποιεῖται νοσεῖν. multa s. et dis-
simulo, πολλὰ προσποιεῖσθαι καὶ οὐ
προσποιεῖσθαι, πολλὰ προσποιεῖσθαι
καὶ ἀποκρύπτειν. omnia se simu-
lat scire, πάντα εἰδέναι προσποιεῖ-
ται. fictum et simulatum, πλαστὸν
καὶ προσποιητὸν.

simultas, ātis, θ. (simul) ἀμύλλαι,
ἐξέτι, ἀγών. 2) συνήθη, ἢ ἐξίς, διαφο-
ρά, ἐγθρα. simulates cum alio ha-
bere εἶτε gerere, διαφορὰν τινι εἶτε
πρὸς τινα ἔχειν. similitudinem depone-

re, παύεσθαι τῆς διαφορᾶς. simu-
litem subire, εἰς διαφορὰν ἔλκειν,
εἰς ἔγθραν ἰλθεῖν.

simulter, ἐπιβ. = similiter. Πλ.

simus, α, um, σι μ ὁ ς.

sim, σύνδ. (si-ne) εἰ δέ, εἰν δέ (ἐν
δέ, ἦν δέ). πλεοναστικῶς. sin vero,
sin autem, εἰ δέ, εἰν δέ. 2) sin ali-
tor, sin accus, sin minus, εἰθ' ὅτι
καὶ ἀπλῶς sin, εἰ δέ μή, εἰν δέ μή.
sināri, οὔ. ἀλλεῖ. κ. -ris, is, θ.
σινάπει, σινάπου, νάπου.

sincere, ἐπιβ. (sincerus) εἰλικρι-
νῶς, ἀπλῶς, ἀδόλως.

sinceritas, ātis θ. τὸ ἀκήρατον,
ἀκέραιότης. 2) μεταφ. ἀκέραιο-
της, εἰλικρινείας, καθαρότης, ἀπλό-
της, εὐθύτης.

sincerus, α, um, μ. τ. σ. κ. τ. ο. π. (sin-
cerus = sine caro, ἄνευ κηρύ, ἢ
μεταφρᾶ ἐκ τοῦ μέλιτος· εὐνὴ) ἀκή-
ρατος, ἀκέραιος. corpus, ἀκέραιον,
ἀδολφῶς σῶμα. sincera membra, ἀ-
κέραια, ὑγιᾶ μέλη. s. vas, καθαρὸν
ἄγγεον. gens, ἔθνος ἀκήρατον, ἀμι-
κτον, ἀμιγές. μεταφ. s. gratia, ἡ
ἀκήρατος, ἀφελής, ἀκαλλώπιστος χά-
ρις. s. Minerva, ἡ ἀκήρατος, ἀγνή
Ἀθηνᾶ. s. fides, ἡ ἀκέραιος, εἰλι-
κρινὴς πίστις. verus et sincerus Stoi-
cus, ἀληθινὸς καὶ εἰλικρινὴς Στωϊκός.
sinciput, pūtis, οὔ. (semi-caput)
[ἀρχ.] ἡμικεφάλον, ἡμικρανόν, βριγ-
μα. 2) κωμ. αἱ φρένες, ὁ νους.

sine, πρόθ. μετ' ἀφ. ἄνευ τινός,
χωρὶς τινός. sine custode, ἄνευ φύ-
λακος, χωρὶς φύλακος. s. ullo do-
minio, ἄνευ δεσπότου τινός. s. ullo
periculo, ἄνευ πάντος κινδύνου. s.
ulla dubitatione, πάνυ ἀναμφισβήτως.
sine titulis, κακ' αἶς χωρὶς.

singillatim, ἐπιβ. χωρὶς, καθ' ἑκα-
στον, καθ' ἑνα, ἢ καθ' ἓν, ἰδίᾳ.

singulāris, ε, (singuli) μονήτης.

genus s., γένος μονάζον, μα-
v. imperium singulare, ἡ μο-
ia. odium, s., ἴδιόν τι μῖσος. s.
tόπος κτηνωσμένου εἴτε χω-
εῖμενος. 2) μόνος, ἴδιος, ἐξαι-
πάντων διαφέρων. Ἐπὶ αὐ-
τέρων singulares, ium, a. πλ.
ἱππέων ἐπιλέκτων, ἐπὶ τὰς
χίλας δημοσίων ἕνεκα χρεῶν
τελλομένων.

gūlārter, ἐπὶ. μεταφ. μόνον,
εἰσόντως, ἐξαιρετικῶς.

gūlātīm=singillatim.

gūli, av, a, (s. εν. singulus ἀρχ.
τγ.) (ex τοῦ sin=sem-el x. τῆς
λ. gulus=culus) ἕκαστος, χω-
καστος, μόνος. nunquam sumus
ali, εὐδέποτε χωρὶς ἔομεν. singu-
rum possident, ἔχουσι τὴν γώ-
ἕκαστος χωρὶς. singulum video
gium, ἴν μόνον ἔχνας δρῶ. du-
tus singulorum esse optimos,
μοναρχίαι ἀρίστα εἶναι. frus-
tes, an pauci, an singuli, συχνοί,
γοί, ἢ χωρὶς ἕκαστος, ἴδιαι ἕκα-
3) ἕκαστος, εἰς ἕκαστος, ἀνά
ἀνά μίαν, ἀνά ἓν, καθ' ἓνα (κατὰ
καθ' ἓν). nummo singulo mul-
tis, ἕκαστος ἢ ἕκαστος πέντε
σφαίρις (κρίσιν ἡμισφαίρις) ἐ-
ούτο. nos singuli populo obtem-
o debemus, ἡμῶν ἕκαστος τῇ
πειθεσθαι ὀφείλεμεν. singulis
ancillas dare, ἕκαστῳ δύο δού-
δούναι. filiao singulos filios ha-
ai θυγατέρας ἔχουσιν ἓνα υἱόν
την. singuli singulorum deorum
diates sunt, εἰς ἱερῶς ἕκαστου
ἑστιν. in dies singulos, καθ' ἕκα-
ἡμέραν, καθ' ἕκαστην.

gultum, Ὅρ.=singillatim.

gulto, avi, atum, are (singul-
λόζω, ἀναλόζω. 2) ἐπὶ ἀποθη-
ων' ἀσθμαίνω, μυχθίζω. ὁπί-
ἐκπνεῖν μετὰ μυχθισμού.

singultus, us, d. (singuli) λυγμός,
λυγξ. 2) ἐπὶ ἀποθησκότων· τὸ ἀσθ-
μα, ὁ μυχθισμός.

Sinis, is, d. Σίνις, Πιτυοκάμπτης.
sinister, ita, itum, m. (ἀρχ. ποιητ.
κ.μ.τγ.) σ. ἀριστερός, εὐώνυμος. s. latus,
ἡ ἀριστερά πλευρά. s. cornu, τὸ
εὐώνυμον κέρας. s. manus εἴτε ἀπλῶς
sinistra, ὅ. ἡ ἀριστερά χεὶρ, ἡ ἀρι-
στερά. s. sinistra, εἰς ἀριστεράς, ἐπὶ ἀρι-
στεράς, ἐν ἀριστερά, εἰς ἀσπίδος. sinistra
εἴτε ad sinistram, ἐπ' ἀριστερά, ἐπ'
ἀσπίδα. 2) μεταφ. ἀριστερός, ἐπα-
ρίστερος, σκαῖός, ἀνεπιτήδειος. 3) οἱ
παρ' Ἑλλήσι δεξιοὶ εἴτε αἰετοὶ οἰω-
ποὶ ὑπὸ Ῥωμαίων sinistra ἐκαλοῦν-
το. Οἱ γὰρ τῶν Ῥωμαίων οἰωνοσκό-
ποι πρὸς μεσημβρίαν ἀπέβλεπον, ὥσ-
τε ἐν ἀριστερᾷ γίγνεσθαι αὐτοῖς τὸν
ἀνατέλλοντα ἥλιον, ἀπ' οὗ τοὺς αἰ-
σίους οἰωνοὺς πέμπεσθαι ὥντο. Ὅθεν
s. fulmen, αἰετός εἴτε δεξιὸς κεραυ-
νός. ἀπὶ sinistra, σὺν οἰωνοῖς αἰετοῖς.
4) (σπ.) καθ' ἑλληνισμὸν ἀριστερός,
σκαῖός, ἀπείσιος. s. omen, ἀριστερός,
σκαῖός, ἀπείσιος, κακός οἰωνός. 5)
μεταφ. κακός, δυστυχής, δυσμανής κττ.

† sinisterrime, atis, ὅ. (sinister) [σπ.]
ἐπαριστερότης, σκαῖότης.

sinistro, ἐπὶ. ἐπαριστερώς, κακῶς,
δυσμενῶς. s. accipere alqd, ἐπὶ τὸ
χεῖρον ἐκδέχεσθαι τι.

sinistrorsum εἴτε -sus, ἐπὶ. (sini-
ster-versus) ἐπ' ἀριστερά, εἰς ἀριστερά.

sino, sivi (συγκεκ. sissi, sists,
siris, siri, siritis, sissout), sinitum,
ere, (ἐλ, ἱμαι, ἀφ-ἱνω) αἰημι, εἶω,
ἀρήμι τινα, οὐ κωλύω τινα. sine
eum dicere εἴτε sino dicat (σπ. ut
dicat), εἰ αὐτὸν λέγειν, εἰσὼν αὐτὸν
εἰπεῖν. Transalpinas gentes vitem
serere non sinimus, τὰ ὑπεράλπεια
ἐθνη ἀμπελὸν φυτεύειν οὐκ ἐώμεν,
τοῖς ἐκτὸς τῶν Ἀλπεων οἰκοῦσιν ἀμ-
πελοφυεῖν οὐκ ἐπιτρέπομεν. simile

arma viris, εἴτε τοὺς ἄνδρας τὰ πλά
 ἔχειν. non est situs, ἐκωλύθη. sino
 me! ἔα με ἀπείναι! ἐξοῦν με! ἔφες
 με! sino veniſſe (ἄφες ἔλθῃ) ἔλθτω
 δή. no di-siverint, μὴ γένετο!

Sinon, ὄνις, ἄ. Σίνων.

Sinōra, ae, x. -ra, es, Σινώρη, πό-
 λις τῆς Παφλαγονίας. -penses, ium,
 ἄοι Σινωπεῖς. -pous, pēi, ἄ. Σινωπεύς.
 2) Σινώπη, ἑλληνικὴ πόλις τῆς Λατι-
 νης ἢ ὑστερον Sinuessa.

Sinuessa, ad, θ. Σινουέσσα, Σι-
 νούσσα, ἡ πρότερον Σινώπη. -ssēnus,
 a, um, Σινουεσσανός.

sīnum, i, οὐ. κύτος, κοῖλον ἀγγεῖον.

sīnuo, are, (sīnus) alqd, κολπῶ
 τι. sinuatus, a, um, κολπωτός.

sīnuosus, -a, um, (sīnus) κολπώ-
 δης, πολυκόλπος.

sīnus, us, ἄ. κόλπος (ισθμὸς, Ἰσθίου,
 δικτύου κτ.). 2) κατ' ἐξοχὴν ὁ περὶ
 τὸ στῆθος κόλπος τοῦ ἱματίου ἢ τῆς
 ταβήτου, εἰς ὅτε καὶ ὁ περὶ τὰ γό-
 νητα κόλπος. autum in sinu gestare,
 χρῆσιν ἐν τῷ κόλπῳ φέρειν. in sinu
 alcis recubare, ἐν τῷ κόλπῳ τινὸς
 ἀνακίεσθαι. manum in sinum alcis
 inagere, τὴν γαῖαν εἰς τὸν κόλπον
 τινὶ ἑνέριεν. 3) ποιητ. ἡ κοιλία τῆς
 γυναικός. 4) κόλπος, κόλπωμα, κύρ-
 τωμα, καμπή. 5) κόλπος τῆς θαλάσ-
 σης, εἰς ὅτε καὶ ἡ περὶ κόλπον χώρα.
 6) τὸ μέσον, ὁ μυθός, τὸ ἐσωτάτω.
 in sinu urbis, ἐν τῷ μέσῳ τῆς πό-
 λεως. 7) τὸ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ ἱμα-
 τίου φερόμενον ἀργύριον, τὸ ἀργύριον,
 τὸ βαλάντιον. 8) μεταφ. ἡ στοργή,
 θεραπεία, σκέπη κτ.

sīpāgium, ii, οὐ. (σίπρος) περιπέτα-
 σμα, παραπέτασμα, τὸ ἐν ταῖς κω-
 μῆδαις παραπέτασμα, ὃ διαπετάν-
 νυτο ἐν ταῖς μεταξὺ σηκῶν τοῦ δρά-
 ματος καὶ διέριξε τοῦ aulacum.

Siphnos (sīta-nus), i, θ. Σίφνος.

sīpho, ὄνις, ἄ. σίφων.

sīphancūlas, i, d. (ὀποκ. τοῦ sīpho)
 [στ.] μικρὸς σίφων.

Sipontum, i, οὐ. ὁ Σιπῶν, οὐντος,
 πόλις τῆς Απουλίας. Sipontinus, a,
 um, Σιπώντιος.

Sīpŷlus, i, d. Σίπυλος, ὄρος μετα-
 ξὺ Λυδίας καὶ Φρυγίας καίμενον.
 sī-quidē, ὁρθρ. si quidem.

Sirēnes, nom, θ. πλ. αἱ Σειρήνες.
 μεταφ. ἡ Σειρήν, κηλήτεια.

sīrum, is, it, = siverim κτλ. ἴδ. sīno.

sīrius, ii, d. σείριος ὁ ἀστὴρ, σεί-
 ριος. 2) -us, a, um, σείριος, τοῦ σείριου.

sīrpe, is, οὐ. σίλπιον. Ἠλ.

sīrpeus, κτλ. ἴδ. scīrpeus, κτλ.

Sīrmium, ii, οὐ. Σέρμιον, πόλις
 Παννονίας. Εὐτρ.

sītrus, i, d. σείτρος ἢ εἴτε σίτρος
 (βίβρος εἰς φυλάκην πίτου).

sīs = si vis, ἴδ. 2. volo.

Sisāro, ὄνις, θ. ὁ Σισάρων, πῖλις
 τῆς Βατικῆς.

Sisenna, ae, d. Σισέννας.

sīser, ēris, οὐ. σίσαρον, β.

sisto, stiti x. stēti, stātum, ēro,
 (sto) alqm ἢ alqd, ἵστημι τινα

ἢ τι. aciem in litore stēti, ἵστημι
 τάττει τὸν στρατὸν ἐν τῇ παραλίῳ.

victimam ante aras, ἵστημι τὸ λα-
 ρεῖον πρὸ τῶν βωμῶν. jaculum ali-
 cui in ore s., τὸ ἀκόντιον τῷ στόμα-
 τί τινος ἐμπήγνυμι. 2) ἵστημι, ἵδρω

τι. templum, effigiem, trophaea, γαῖαν,
 εἰκόνα, τρόπαια. 3) ἵστημι, τίθημι,
 καθίστημι τινα. alqm solvum, σῶον

καθιστάναι τινα. 4) ἵστημι, ἐρίσθη-
 μι, ἐπέχω, κατέχω τινα ἢ τι. numen,

ἱσθάναι, ἐπέχειν ποταμόν. equum,
 ἱσθάναι, ἐπέχειν τὸν ἵππον. legiones,

ἱσθάναι, ἐρίσθαι τὰ τάγματα. al-
 num, ἱσθάναι τὴν κοιλίαν. lacrimas,

ἐπέχειν τὰ δάκρυα. labores, παθεῖν
 τοὺς πόνους. 5) alqm, παρέχω, παρά-
 γω, παρίστημι τινα εἰς τὸ δικαστή-
 ριον. stēti εἴτε se sistere, παρῆχ' ἑν

ἐαυτὸν, παραγίγνεσθαι εἰς τὸ δικαστήριον.—*su s.* αἰεὶ, ἐσθ' ὅτι ἀπλῶς παραγίγνεσθαι τινι. 6) οὐδ. ἵσταμαι, ἐρίσταμαι. *legio*, ἀμνίς, τὸ τάγμα, ὁ ποταμὸς ἵσταται, ἐρίσταται. 7) ἔσσηκα, ἐμπέδω εἰμι. *sisti non potest*, σωτηρία οὐκ ἔστι. 8) παραγίγνομαι εἰς χρίσιν.

**sistrum*, ἰ, οὐ. σίστρον.

sisymbrium, ἰι, οὐ. σισυμβριον, σισυμβρον (βῆτ.).

Sisyphus, ἰ, α. Σίσυφος. **Sisyphus*, α, um, Σισύριος, Σισύριος.

sitella, αθ, θ. (ὀσπκ. τοῦ *situla*) κληρωτὶς ὄδρια, κληρωτήριον.

Sithon, ὄνις, α. Σίθων. 2) **Sithon*, ὄνις, α. *thōnius*, α, um, Σιθώνιος, Θρακικός *Sithonii*, α. οἱ Σιθώνιοι, Θρακίαι. *Sithonia*, Ἰδισ, θ. Σιθωνίς, Θρακική, Θρακία.

sitoculōsus, α, um, (αἰῖς) διψίος, διψήρης, ἀνυδρός, ξηρός.

sitienter, ἐπίρ. (σπ.) μετὰ διψους.

sitio, ἰνι κ ἰι, ἴω, ἴω, (αἰῖς) διψῶ. *alicjs*, τινός. 2) ἐπὶ γῆς καὶ φυτῶν διψῆν, διψέον, διψήρον, ἀνυδρὸν, ξηρὸν εἶναι. 3) μεταφ. *alqd*, διψῶ τινος εἶτε τι, ἐπείταται, ἐπιθυμῶ, ἐρέγομαι τινος.—*sitiens*, ἡῖς, διψῶν, διψαλός, διψίος. 2) διψίος, διψήρης, ἀνυδρός, ξηρός. 3) μεταφ. διψῶν, ἐρετικίς, ἐπιθυμητικίς, ἐρετικός. *alicjs rei*, διψῶν τινος. *famao*, *pecunia*, διψῶν φήμι, ἀργυρίου. *populus libertatem sitiens*, ἔθνος ἐλευθερίας διψῶν.

sitis, ἰς, θ. (ἐν τῷ ἐν. μόνον εὐχρ.) διψα, διψός. *extinguere* εἶτε *resingere* *sitim*, σβένδυναι τὴν διψήν. 2) τὴν διψήν, ξηρότητα, ἀρχμός. 3) διψα, ἐρετίζε, ἐρετίζε, ἐπιθυμία. α. *ernoris*, *vinitus*, διψα αἵματος, ἀρετῆς.

situla, αθ, θ. κάλπις, ὄδρια. 2) ἡ κληρωτὶς.

1. *situs*, α, um, (μετ. τοῦ *sino*)

καίμενος, *aurum in latebris situm*, χρυσὸς ἐν ἀποκρυφῇ καίμενος. ἐν *oro lingua sita est*, ἐν τῷ στόματι ἴδρωται ἡ γλῶσσα. *amici procul juxtaque sili*, οἱ φίλοι οὐ τε πῆρξω καὶ οἱ ἐγγυὲς ὄντες. *cis Rheno sitae gentes*, τὰ ἐντὸς τοῦ Ῥήνου οἰκεῦντα ἔθνη. *locus in media est insula situs*, ὁ τόπος ἐν τῷ μέσῳ τῆς νήσου καίται, ἐν μέσῳ τῇ νήσῳ ἴδρωται. *urbs a Philippo sita*, πόλις ὑπὸ Φιλίππου οἰκισθεῖσα. *in patris potestate situm est*, ἐν τῇ τοῦ πατρὸς ἐξουσίᾳ καίται, ἐπὶ τῷ πατρὶ ἔστι. *spes in fuga sita est*, ἡ ἐλπίς ἐν τῇ φυγῇ ἔστιν. *in medio situm esse*, ἐν μέσῳ καίται. 3) ἐπὶ ἀποθανόντων καίμενος. *hic situs est*, ἐνταῦθα καίται, ἐνθάδε καίται.

2. *situs*, us, α. (σῖνο) θέτις, τόπος, τοποθεσία. *urbis*, θέσις, τόπος πόλεως. *loci*, θέσις, τόπος χωρίου. *situs maritimi urbium*, τὸ τὰς πόλεις ἐπὶ θαλάσσης καίται, αἱ ἐπιθαλάσσιοι τῶν πόλεων ἴδρωσις. *situs partium corporis*, ἴδρωσις τῶν τοῦ σώματος μερῶν. **regalis situs pyramidum*, ἡ βασιλικὴ ἴδρωσις εἶτε κατὰ σκευή, τὰ βασιλικὰ ἴδρωματα εἶτε κτίσματα τῶν πυραμίδων. 2) γῆ, μέσος, κλίμα, τόπος. 3) εὐρώς, ῥύπος, ἀρχμός. *situm ducere*, εὐρωτίζω. 4) μετ. εὐρώς, λήθη, ἀφανισμός, παρασμός.

sit-ve εἶτε *suu*, σὺνδ. (*si-ve*) εἶτε, εἴαν τε. *sive nox est sive vesperas*, εἶτε νύξ ἐστίν εἶτε ἑσπέρα. *sive toto suu polo*, εἶτε βούλομαι εἶτε οὐ βούλομαι. *sive cogito sive scribo*, εἶτε σκέπτομαι εἶτε γράφω. *suu manant suu proficiunt*, εἴαν τε μένωσιν εἴαν τε πορεύωσι. *sive—an*, εἶτε—εἴτε. 3) εἶτε, ἢ εἴτε—εἴτε, εἶτε—εἴτε ἦτοι—ἦ. αἱ (*sive*) *nocte sive luce*, εἶτε νύκτωρ εἶτε μεθ' ἡμέραν, ἦτοι νυκτὸς ἡ ἡμέρας. *sive potius*, μᾶλλον δέ, *miracula narrabant visa sive ex metu credita*,

θαύματα διηγούντα ἰδόντες αἶτε καὶ (ἢ καὶ) ὃν φόβον πιστεύσαντες. [δορ.]

+smaragdus, ἰ. δ. κ. θ. δ. ἡ σμάρρα-
smilax, αἰς, θ. σμίλαξ, β. καὶ δ.
Smintheus, οἱ κ. σοῖ, α. Σμινθεύς,
ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος.

Smyrna, ας, θ. Σμύρνα. Smyrnaei,
orum, α. οἱ Σμυρναῖοι.

sūbōles, ἰδ. suboles.

sōbrio, ἐπίθ. (sobrius) νηφαλιώς.

2) μεταφ. νηφαλιώς, σωφρόνως.

sōbrīna, ας, θ. (sobrinus) ἀδελφιδῆ.

sōbrīnus, ἰ, δ. (ἐκ τοῦ soror, ἀντί
sororinus) ἀδελφιδοῦς.

sōbrīus, α, um, (so-ebrius) ἀμέ-
θυστος, αἰνός, νηφάλιος, νηφαλιός,
νήφων. ποιητ. sobria pocula, ποτή-
ρια νηφάλια, αἶνεα, ὕδατος πλήρη.
sobria tura, ἀγροὶ αἰνοί, εἶνον οὐ
φέρειντες. 2) μεταφ. νηφάλιος, νηφα-
λιός, μέτριος, ἱσχυράτης. 3) νηφάλιος,
νήφων, σάφρων.

sōccūlus, ἰ, δ. (soccus) τοῦ soc-
cus) μικρὰ ἱμάδια.

soccus, ἰ, δ. ἱμάδιον, πῖλινον ὑπό-
δημα. 2) μεταφ. ἡ κωμῆδία.

socer, ἐπί, α. ἱκυρός, πενθερός.

socius, ας, θ. ἰδ. socius.

sociābilis, ο, (socio) [σπ.] κοινω-
νικός. 2) ἀκόλλητος.

sociālis, ο, (socius) κοινωνικός. 2)
συνήθεος, συμμαχικός. 3) συζυγίος,
γαμήλιος, γαμικός.

+sociālis, ἐπίθ. κοινωνικῶς. Ὀρ.
+sociopinus, ἰ, δ. ἱταῖρος. Πλ.

societas, αἰς θ. (socius) κοινω-
νία. 2) κοινωνία, ἱταίρια, κτενὸν
ἐπιχειρήμα. 3) ἱταίρια, κοινωνία,
τουτέστιν οἱ ἱταῖροι, κοινωνοί, οἱ τοῦ
αὐτοῦ ἐπιχειρήματος μετέχοντες. 4)
συμμαχία. societatem cum algo fa-
cere εἴτε conjungere, συμμαχίαν
πρὸς τινα ποιεῖσθαι. in societate ma-
nere, τῇ συμμαχίᾳ ἡμεῖναι, τὴν
συμμαχίαν ἡμετιδόν. societatem dis-

solvere, τὴν συμμαχίαν διαλύειν.
socio, ανι, αὐτω, ure, (socius) αὐτῷ
ἢ αὐτῇ, συνάπτω, συζεύγνυμι τινα
ἢ τι. alqd cum algo re, συνάπτειν
τι πρὸς τι. eo alicui vinclo jugali,
συζεύγνυσθαι τινι γάμοις. coetus ho-
minum jure sociati, ἀθεοίσματα ἀν-
θρώπων ἀλλήλοις διὰ νόμων κοινω-
θέντα. 2) alqd cum algo, κοινωνῶ
τινός τινι, κοινωνόν τινας ποιεῖ τινά.
Romulus regnum suum cum Sabino-
rum rege sociavit, ὁ Ῥωμύλος τὴν
βασιλείαν τῷ τῶν Σαβίνων βασιλεῖ
ἐκοινώνησε. dextras sociant, δεξιουν-
ται ἀλλήλους.

+sociofraudus, α, um, (socius-
fraudo) ἀπατῶν τὸν ἱταῖρον.

socius, α, um, (aequor) κοινός. s.
regnum, κοινή βασιλεία. Augustus
socium cum Jove nomen habet, ὁ
Σεβαστὸς τὸ ὄνομα κοινὸν τῷ Διὶ
ἔχει, κοινωνεῖ τῷ Διὶ τοῦ ὀνόματος.
2) σύμμαχος, συμμαχικός. s. urbis,
ἡ σύμμαχος εἴτε συμμαχίᾳ πόλις. s.
agmen, τὸ σύμμαχον στρατεύμα.—
sūs. socius, α. ὁ κοινωνός, ἱταῖρος,
μέτοχος. alqm socium omnium re-
rum habere, χρῆσθαι τινι κοινωνῷ
ἀπάντων τῶν πραγμάτων. socius
tori, ὁ τοῦ λέχους κοινωνός, ὁ σύζυ-
γος. sociā, θ. ἡ κοινωνός. sociā tori,
ἡ ἀλογος, σύζυγος. 2) socius, α. ὁ
σύμμαχος. socii, α. οἱ σύμμαχοι, τὸ
συμμαχικόν. alqm eībi socium a-
sciscere, σύμμαχόν τινα προσλαμβάνειν,
λαμβάνειν, ποιεῖσθαι.

socordia, ας, θ. (socors) ἄνοια,
νώθεια, νωθρεία, ἡ τοῦ νοῦς ἀμελῆτης.
2) συνήθ. ἡ νώθεια, νωθρία, βραθυ-
μία, ἀμέλεια.

socordius, ἐπίθ. (συχρ. τοῦ ἀγρ.
socorditer) νωθρῶς, βραθυμῶς, ἀμελῶς.
socors, rdis, (so-cor) ἀκάρδιος,
ἄνους, νωθός, νωθρός, ἀμελής. 2)
νωθής, νωθρός, βραθυμός, ἀφρόντιστος.

Socrātes, is, ὁ Σωκράτης. -ticus, a, um, Σωκρατικός. -ici, ὁ οἱ Σωκρατικοί. [πενθερά:

sōcerus, us, θ. (socer) ἐκὸρ ἄ, sodālīcius (-tius), a, um, (sodalī) συνουσιαστικός, εταιρείας. -cium, ii, οὐ. ἡ συνουσία, συντροφία, εταιρεία. 2) τὸ συσσίτιον. 3) ἡ παράνομος εταιρεία.

sōdalis, is, ὁ ὁ συντροφίης, συνουσιαστικῆς, εταιρείας, συσσίτης. 2) ὁ ἑταῖρος ἱεραντικῆς εταιρείας. 3) ὁ ἑταῖρος παρανόμου εταιρείας.

sōdālitas, ātis, ἡ. (sodalis) συντροφία, συνουσία, εταιρεία. 2) ἱεραντικὴ εταιρεία. 3) παράνομος εταιρεία. 4) συσσίτιον.

sōdālītius, id. sodalicius.

sōdes, (κατὰ Κικέρ. ἐκ τοῦ si-audēs = si audiles) εἰ βούλει. εἰ σοὶ φίλον, φέρε, δη. hic sodes mihi, εἰπέ μοι εἰ βούλει, φέρε εἰπέ μοι. i, sodes intra, εἰ δὴ ἔσω. manū dūm sodes, μένε εἰ βούλει.

Sogdiāna regio, ἡ Σογδιανή.

Sogdiāni, orum, ἄ. Σογδιανοί.

sōl, sōlis, ὁ ἡλίου. occidens, ὁ δύόμενος, καταδύόμενος ἥλιος. oriens εἴτε surgens, ὁ ἀνατέλλων εἴτε ἀγίσγων ἥλιος. praecipitans, ὁ καταπερζόμενος ἥλιος. 2) ἥλιος, τὸ τοῦ ἡλίου φῶς. in sole ponere alqd, ἡλιαίνειν, ἡλιόεν τι. soles, ὁ πλ. οἱ ἥλιοι, αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτίνες, τὸ τοῦ ἡλίου πῦρ. 3) ὁ ἥλιος, ἡμέρα. 4) Sol, ὁ ὁ ἥλιος. Σημ. οἱ Ῥωμαῖοι τὸν ἥλιον τὸν αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι εἶναι ἡγούντο.

†sōlāciōlum, i, οὐ. μικρὸν παραμῦθιον εἴτε παρηγόρημα. Κατ.

sōlāciūm (οὐχὶ solatium), ii, οὐ. (solor) παραμῦθιον, παρηγόρημα, παραμύθια, παρηγορία, παράκλησις.

*sōlāmen, īnis, οὐ. (solor) παραμῦθιον, παρηγόρημα.

sōlaris, e, (sol) ἡλιακός.

ΝΕΡΟΣ Β΄.)

sōlārium, ii, οὐ. (sol) ἡλιοτρόπιον, σχιανήρας. 2) ὥρολόγιον. 3) τὸ ἡλιακόν, ἡλιαστήριον. [lum, solviciūm. sōlātīolum, sōlātium, id. solacio-sōlātor, ōris, ὁ παρακλῆτης, παρηγόρος, παρακλητήρ.

sōldūrii, ōrum, ἄ. (Κελτικὸν ἔθνος) οἱ τοῦ ἱεροῦ λόγου, οἱ εὐχολογῆσαι-soldus, id. solidus.

sōlea, ae, θ. (ἤσχ. ὤλια = καρδαινή) σάνδαλον, σαρδάλιον, ὑπόδημα, κρηπίς. 2) ὑποδυγίον ὑπόδημα.

sōlēarius, ii, ὁ. (solea) [σπ.] ὑποδηματῶν ἄνθρωπος. [δεδουμένος.

sōlēatus, a, um, (solea) σάνδαλα ὑπο-sōlemnīs, κτλ. id. sollempnis, κτλ.

sōlennīs, κτλ. id. sollempnis, κτλ.

sōleo, ūtis sum, ēre, εἰσθα, εἰ-θισμα. mentiri solet, εἰσθα ψεύδει-

σθαι, εἰθισται ψευδολεγεῖν. hoc A-thenis accidere est solitum, τοῦτο ἐν Ἀθήναις συμβαίνειν εἰσθα εἶπε ἔθος ἦν, quod ille solet, τὸ λεγόμενον. ut solent, ὡς περ εἰσθασι. solens, ὡς εἰσθα, κατὰ τὸ εἰσθα. -sōlītus, a, um, εἰσθα, εἰθισμένος, συνήθης. -solītum, οὐ. τὸ εἰσθα, ἡ συνήθεια, τὰ συνήθη.

ex solito, κατὰ τὸ εἰσθα. praeter solitum, παρὰ τὸ εἰσθα, παρὰ τὸ συνήθη. solito formosior, εὐειδέστερος τοῦ εἰσθατός, διαπερνέτω εὐειδής.

sōlors, solertia, id. sollers, κτλ.

Sōli (Soloe), orum, ὁ. Σίλος, πόλις Κύπρου. 2) Κιλικίας.

sōlide, ἐπίρ. μ.τ.ρ. ἐμπιδως, βεβαιώς, σφιδρα, πάντ. id solide scio, τοῦτο ἐμπιδως εἶδα. [ρίτης.

sōlīditas, ātis, ὁ. στερεότης, στερε-sōlīdo, are, alqd, στερεῶ, στερεῶ τι.

sōlīdus (*solidus), a, um, μ.σ.κ.ὑπ.

(sollus) ἑκπεδος, στερεός, στερεός μεταφ. ἑκπεδος, στερεός, στερεός, ἀκίνητος. s. mens, ἡ ἑκπεδος εἴτε ἀτάρακτος ψυχὴ. 2) στερεός, σιτῆ-ρός, πάγιος, πυκνός. solida corpora,

τὰ στερεὰ σώματα. s. terra, ἡ στερεὰ γῆ, ἡ στερεὰ. 3) ὁ λος, ἀκέραιος. solidum, οὐ. τὸ ἔλκεν ἀργυρίου παρὶν 4) βέβαιος, ἀληθής, ὄντως ὢν.

soliferreum, ἰδ. soliferreum.

sollistimum, ἰδ. sollistimum.

sollitarius, a, um, (solus) μοναδικός, μονάζων.

sollitudo, inis, η. (solus) ἐρημία, ἐρημος τόπος. 2) ἐρημία, ὁρμηλία, χαρσύνη, ἀκηχανία, ἀπορία κτ.

sollitus, a, um, ἰδ. solco.

sollum, ii, οὐ. (solla, sedeo) θρόνος, κατ' ἐξοχὴν δι' ὁ βασιλικὸς θρόνος. 2) μεταφ. ὁ θρόνος, ἡ ἡγεμονία, βασιλεία. 3) σόρος, θήκη (μάλιστα ἡ μεγαλοπρεπὴς θήκη). 4) πύλος, ἐμβασίς (ἐν βαλανεῖω).

sollingua, a, um, (solus-vagor) μονοστιβής, μονάυλος. 2) μονάζων, μοναδικός.

sollemnis (sölemnis, solennis), e, (solus x. omnis ἢ annus) νομιζόμενος, νόμιμος, εὐδοκίμος, εὐδώς, συνήθης. Romae diu fuit sollemnis, mane vigilare eis, ἐν Ῥώμῃ πολλὸν χρόνον ἐνομιζέτο (ἔθος ἦν) πρῶτ' ἔργηγορεῖν. sollemnis mihi est εἴτε sollemnus habeo hoc facere, εἴωθα τοῦτο ποιεῖν. inos inter cetera sollemnus manet, τὸ ἔθος μένει ἐν τοῖς ἄλλοις νομίμοις εἴτε νομιζομένοις. 2) κατ' ἴσιν νόμον νομιζόμενος, νομιζόμενος, νόμιμος. sollemnitas sacra, τὰ νομιζόμενα ἱερὰ, καὶ κατ' ἐξοχὴν τὰ ἐνιαύσια καὶ δημοτελῆ ἱερὰ. sollemnes iudii, οἱ διοριστικοὶ εἴτε πανηγυρικοὶ ἀγῶνες. funeria sollemnia, τὰ περὶ τὴν κηδείαν νομιζόμενα. sollemnitas Isidis, ἡ τῆς Ἰσιδος ἐνιαύσιος ἑορτὴ εἴτε πανήγυρις. sollemnitas triumphi, ἡ τοῦ θριαμβίου ἑορτῆ.

sollemniter (sollemn.), ἐπὶ. (sollemnitas) ἑορταστικῶς, μεγαλοπρεπῶς.

sollers, etis, (solus-ars) πέντε-

χνος, πλούτεχνος, ἐντεχνος, πολυμηχανος, ἐπινοητικὸς, ἀγγίνους. in mihia to, *alojs rei, ἐντεχνος περὶ τι, ἐμπειρὸς τινος, ἐντεχὴς ἐν τινί. 2) ἐπιστηφής, ἐπιμελής, δεαστήριος, φιλόπονος. sollertier, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὑπ. ἐντέχνως, ἀγγίνως, ἐμπειρῶς.

sollertia, ae, θ. (sollers) πολυτεχνία, ἐντεχνία, πολυμηχανία, ἀγγίνοια, ἐντρέχεια.

solllicitatio, onis, θ. (sollcito) παρζυσμὸς, ἐραθισμός. 2) παύσεις, παύσιμος.

solllicitio, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὑπ. ἀδημῶνως, περιφρόδως. 2) μεριμνητικὸς, ἀκριβής. 3) ὑπερακριβὴς, παρζυγῶς.

solllicito, avi, atum, ate, (solllicitus) αἴμα ἢ αἰσθ. διακινῶ, ἀνακινῶ τινὰ ἢ τι. ferro humum, τῷ σιδήρῳ (τῷ ἀρότρῳ) κινεῖν εἴτε στρέφειν τὴν γῆν. alnum, κινεῖν, λύειν τὴν κελίαν. 2) μεταφ. διακινῶ, δυνῶ, ταράττω, διαταράττω τινά. civilatem, ταράττειν, δυνεῖν τὴν πολιτείαν. pacem, ταράττειν τὴν εἰρήνην, stomachum, ἐραθίζειν τὸν στόμαχον. aliquid sollicite, ἀνιᾶ εἴτε ταράττει μέ τι. sollicitor, ἀνωμαλῶς, ἀδύναμῳ. 3) παρζυμῶ, παρζυμῶ, ἀναπειθῶ τινά. ad aliquid faciendum, ποιῆσαι τι. aliquid donis, παρᾶν τινά (γονατῆκα) δῶροις.

solllicitudo, inis, θ. μέριμνα, ἀδημῶνως, φροντίς.

solllicitus, a, um, μ. τ. σ. κ. ὑπ. (solllicitus, εἶον, ὀλοκλήρης, sollus-cio) δεατεπαργμένος, δονούμενος, διακινούμενος. 2) μεταφ. ἐμφροντίς, πολυμέριμος, ἀδύμων, aliquid sollicitum habere, μέριμναν ἐμποτεῖν τινί, διαταράττειν τινά. sollicitum esse, μεριμνᾶν, ἀδύμονεῖν, ἀδύναμῳ.

solliferreum, i, οὐ. (sollum-ferreum) ὀλοκλήρον βέλος.

sollistimum tripodium (οἶον ὑπερ. τοῦ sollus) ὥτως ἐκκατετο ὁ εἰ-

αὐτὸς τῶν ἱερῶν ἀλεκτορίδων αἰώνως.
†solocismus, ἰ, ἄ. σολοικισμός.

Sōlon (Solo), ὄνις, ἄ. Σόλων.

Sōlonium, ἰ, οὐ. κ. Solonius ager,
πεδῖον τῆς Λαονουδίνης χώρας.

†solor, αἰν, αἰῖ, (solus, solus)
αἰν, παραμυθεῖται, παραγορᾷ τινα.
αἰν verbis amicis, παραμυθεῖσθαι
τινα φίλοις λόγοις. αἰν, παραμυ-
θεῖσθαι, πρᾶναι, κουρίζειν τι.

solsilius, s, (solutium) τῆς θε-
ρινῆς τροπῆς. α, dies, ἡ τῆς θερινῆς
τροπῆς ἡμέρα. s, orbis αἴτε circulus,
ὁ τροπικὸς κύκλος τοῦ Κερκίνου. 2)
θερινός. 3) ἡλιακός. s, annus, ὁ ἡλια-
κὸς ἐνιαυτός.

solsitium, ii, οὐ. (sol sisto) ἡλίου
τροπή. aestivum, αἰ θερινὰ τροπαί.
2) κατ' ἐξοχὴν, ἡ θερινὴ τροπή, αἰ
θερινὰ τροπαί. 3) θερινὴ ὥρα, θέρος.

1. solium, ἐπὶ ῥ. ἰδ. solus.

2. solium, ἰ, οὐ. (δδός, l=δ) ἑδ-
ρα, δάπεδον (τῆς γῆς, τῆς οἰκίας
κτ.). domum solo aequare, εἰσαρ-
τῆσαι, κατασαρτῆσαι τὴν οἰκίαν. agri
solium, τὸ τοῦ ἀγροῦ εἰσαρτῆσαι, ὁ
ποθμὴν αἴτε βυθὸς τῆς λίμνης. sus-
sae, ὁ ποθμὴν, πύθναξ τῆς τάφρου.
ρονι, ἡ τοῦ πέντου πλάτη, τὸ τῆς
βαλάντης πεδῖον. 2) εἰσαρτῆσαι, γῆ, τό-
πος, χώρα. patrium s αἴτε patriae
solium, ἡ πατρίδα γῆ, ἡ πατρίς. so-
lum vertere, ἀποδημεῖν, μετανίστα-
σθαι. 3) γῆ. solum siccum, ἡ ἀρχή.
pῆ γῆ. incultum, ἡ χέρσος γῆ, ἡ
χέρσος. 4) ἄγχιον ἀπῆμα, ἄγχιον
κτῆσις, τὰ ἄγχι. 5) πῆμα, πτερνα
(τοῦ ποδὸς καὶ τοῦ ὑποδήματος).

Solunianus, a, um, ἰδ. Solus.

solus, a, um, (δοτ. solae, Kωμ.)
(solus, a l o s, ὡς talis talis, qualis
qualis ποῖος) μόνος. solus ex (de) om-
nibus, inter omnes, omnium, μόνος
ἐκ πάντων, ἐν παντί, πάντων. solus
per se, μόνος αὐτός καθ' ἑαυτὸν. so-

lum unum hoc, αὐτὸ τοῦτο μόνον.
centum solos dies vivere, ἑκατὸν μὴ-
ρον ἡμέρας ζῆν, οὐ ζῆν εἰ μὴ ἑκατὸν
ἡμέρας. 2) μόνος, ἑρμῶς, καταλε-
λειμμένος, ἐκλειμμένος. -solium,
ἐπὶ ῥ. μόνον. non solum κτλ. ἰδ. sed.

Solus, unis, θ. Σολός, πόλις τῆς
Σικελίας. -linus, a, um, Σολούντιος,
Σολουντίνος. -lini, ἄ. οἱ Σολούντιοι,
Σολουντῖνοι.

solute, ἐπὶ ῥ. μ. σ. κ. ὁ. λελυμένος,
ἐλευθέρως. 2) εὐχερῶς, εὐμαρῶς. 3)
λελυμένος, ἀναιμμένος, γαλαρῶς, ἀμα-
λῶς. 4) ἀκολάτως. [αἶμα. Σουητ.

†solū (ilis, e, (solutus) λυτός, λύ-
solūtio, ὄνις, θ. (solvo) λύσις. 2)
stomachi, ventris, ἡ παρὰ λυσις τοῦ
στομάχου, τῆς καλίας. 3) λύσις
(ἀφελήματος), ἀπόστισις, ἔκστισις.

solutus, a, um, μ. σ. κ. ὁ. (μτγ.
τοῦ solvo) λυτός. crines soluti, ἡ
λυτὴ, ἄνετος κόμη. s. terra, ἀραιά,
μαγὴ γῆ. solutus a cupiditatibus,
λελυμένος ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν, ἐλευ-
θερός, ἀπῆλλαγμένος τῶν ἐπιθυμιῶν.
*solutus operum, ἀπῆλλαγμένος τῶν
ἔργων. 2) solutus in dicendo εἴτε ad
dicendum, πρόχειρος πρὸς τὸ λέγειν.
3) ἀναιμμένος, ῥᾶθυμος, ἄφροντις. 4)
ἀνέτος, ἀνύστατος, ἀχάλιντος. 5)
oratio soluta, ὁ περὶ λόγος.

solvo, solvi (*solui, *soluisse),
solūtum, ēre, (so-luo) αἰν ἢ αἰν, ἡ
λύω τινα ἢ τ. catenas, τὰ δεσμά.
αἰν, λύειν τινὰ (ἐκ τῶν δεσμῶν).
retinacula navis, λύειν τὰ πρυμνί-
σια. crines, λύειν τὴν κόμην. zonam,
τὴν ζώνην. epistolam, τὴν ἐπιστο-
λήν. pontem, τὴν γέφυραν. pignus,
λύειν, διαλύειν, τῆκεν τὴν χιθῶνα.
vites, membra, λύειν, παραλύειν τὴν
βώμην, τὰ μέλη. solvi morte, κα-
τελύειν solvi, λύσθαι, ἀποθνήσκειν.
s. solutum, διαλύω τὸν σύλλογον. ora,
ἀνείγω τὸ στόμα s. aperiam, λύω,

αἰρω, ἀνασπῶ τὴν ἀγκυραν. *navis solvitur* (ἴσωςτε καὶ *solvit*) e portu, ἡ ναὺς ἀνέγεται. *mercator solvit Alexandriā*, ὁ ἐμπορὸς ἀνήλθῃ ἐξ Ἀλεξανδρείας. 2) *aliqui alia re, λῶω*, ἀπολῶω τινὰ τινος εἶτε ἀπὸ τινος. *aliqui curā, μετῶ, λῶω*, ἀπολῶω τινὰ τῆς φροντίδος, τοῦ πόρου εἶτε ἀπὸ τῆς φροντίδος, ἀπὸ τοῦ πόρου. *aliqui caede, καθαιρεῖν τινὰ τοῦ φόνου. me tener solvet vitulus*, ἀπαλῶς μέσχος ἀπολῶσει ἐλὲ τῆς εὐχῆς, μέσχον ὑπὲρ τῆς εὐχῆς θύσω. 3) *λῶω*, ἀναλῶω, ἐκκαύωμαι τι. *aenigma, τὸ κενίγμα. versum, ἀναλῶω στίχον ὡς πεζὸν λόγον. 4) λῶω, καταλῶω, ἀναίρω τι. morem, τὸ ἔθος. 5) λῶω, ἐκτίνω, ἀποτίνω, ἀποδιδώμι τι. *pecuniā, τὸ ἀργύριον. pretium, τὴν τιμὴν. non som solvendo, οὐκ ἔγω ἀποδιδόναι νότα solvere, ἀποδιδόναι τὰς τάχας. idem, ἐκταπεῖν τὴν πίστιν, πληρεῖν τὴν ὑπόσχεσιν. injuriā, τίνειν, ἐκτίνειν τὴν ἀδικίαν. σπ. s. aliqui, ἐκτίνειν τινὶ τὸ ἐπείλημα.**

Solymī, orum, ἄ. Σόλυμοι, ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς Λυκίας.

somnificūdas, ἐπίθ. ὑπναλῶος, νυσταλῶος, νυστακτικῶς.

somnificūsus, a, um, (σπ.) ὑπνώδης, ὑπνώττων, ὑπναλῶος, νυσταλῶος, νυσταλῶος. 2) ναρκαωτικός.

somnifer, ōs, ērum, (somnia-fero) ὑπνοποιός, ὑπνοφόρος, ὑπνωτικός. 2) ναρκαωτικός.

somnio, aī, atum, are, (somnia) ἐνειροπολῶ, ἐνυπνιαζῶ. alqd, ἐνειρωτῶται τι, ἐν ὕπνῳ ἰδεῖν τι. de alia re, ἐνειρωτῶται περὶ τινος. 2) μεταρ. alqd, ἐνειρωτῶω, ἐνειροπολῶω τι, μάταιόν τι φαντάζομαι.

somniūm, ī, ōs (somnia) ἐνύπνιον, ὄνειρον, ὄναρ, ὄνειρος. somnio videre, ἐνύπνιον εἶτε ὄναρ καταῖδεν. interpretor somniūm (= somniorum), εἰ

ἐνειροκρίται. *per somnia loqui, ἐν ὄνειροις, ὄναρ, ἐν ὕπνῳ λέγειν. 2) μεταρ. τὸ ὄναρ, μάταιον πλάσμα εἶτε φᾶσμα, ψευδὴς ἰδέα, κττ.*

*somnus, ī, ἄ. (somnia) νάρκαος ὕπνος. somnum capere, ὕπνον λαμβάνειν, ὕπνου τυγχάνειν, καθυδύνειν ο somno aliqui excitare, suscitare εἰς ὕπνου ἐγείρειν τινὰ. somno concipere, νυστάζειν. in somniis, per somnum εἶτε somno, ἐν ὕπνῳ, κατ' ὕπνον. 2) *ὁ ὕπνος, ἡ νύξ. 3) αἰδίο ὕπνος, θάνατος. 4) ὕπνος, ἀδράνεια ἀργία. 5) ἡσυχία, θρεμία, νηνεμία. 6) Somnus, ἄ. ὁ ὕπνος (θεός).*

+ *sōnāhīlis, e, ἡχώδης. Οδ.*

+ *sōnans, ntis, m. σ. ἡχώδης.*

* *sōnīrēs, ōdis, (sonus-pres) ἡχώπους. εὐσ. ὁ ὕπνος.*

sōnītus, us, ἄ. (sono) ἡχή, ἡχώ. tubae, ὁ φθόγγος τῆς σάλπιγγος. pedum, ὁ κτύπος, δοῦπος τῶν ποδῶν. forum, ὁ δοῦπος, ψόρος τῆς θύρας. armorum, ὁ δοῦπος, ψόρος τῶν ὅπλων. convivarum, ὁ θόρυβος, ἡ βοή τῶν συμπροσάζοντων.

sōnīvius, a, um, (sonus) τριπύδιον sonivium, ὁ κτύπος τοῦ κατὰ πίπτοντος αἵτου ἐκ τοῦ στόματος τῶν τερῶν ὀρνίθων.

sōno, uī, itum, are, ἡχώ, φθέγγομαι. tympana sonant, τὰ τύμπαν ἡχεῖ, mare sonat, ἡ θάλασσα ἡχέεται, δουπεῖ. avis sonat, ἡ ὄρνις φθίγγεται, ἔδει. fons sonat, ἡ πηγή κηχλάζει. classica sonant, τὸ πολέμικόν φθέγγεται, αἱ σάλπιγγες φθέγγονται τὸ πολέμικόν. arcus sonat, τὸ τόξον κέκληγεν, ἡχεῖ (κλήγε λίγξε βίος). postes sonant, ἡ θύρα δουπεῖ, φορεῖ. 2) alqd, ἡχώ, φθέγγομαι τι. tale sonat populus, τοιαύτα φθέγγεται, βοᾷ ὁ λαός. Colla sonabat contrarium, ὁ Κόβτις ἐφώνετο φθέγγετο εἶτε ἔλεγε τάναντία. S

bylla sonat alqd, ἡ Σίσυλλα φθέγγεται, ἔδει τι. 2. cantilina, ἀλῶν, ἔδω ποιήματα. 3) δὴλῶ τι. furem, τὸν κλέπτην. haec unum sonant, ταῦτα ταῦτά δη-

*sonor, oris, ἄ. sonitus. [λοῦ.]

*sōnōrus, a, um, ψαλῶδης, λειγυρίης, πολυφθόγγος.

sona, itis, ὁπίσθιος, ὑπαιτίος, ἐνὸχος.

Sonitantes, tum, ἄ. sonitatus, sonitantes, ὅπως Γαλλικὸν τῆς Ἀκουστανίας, ἐνθα τανὺν ἡ πόλις Sōs.

sonitus, a, um, (sonus) morbus, 2. βαρεῖα ἢ χρόνιος νόσος, μάλιστα δὲ ἡ τὸν νοσοῦντα κολύουσα τοῦ στρατεύουσιν, τοῦ εἰς διακαστήριον παραγγιγνομένου κατὰ s. causa, ἡ ἐκ βαρείας νόσου ἢ χρόνιου τινος πάθους αἰτία. [γος, φωνή.]

sōnus, i, ἄ. (τόνος) ἤχος, φθόγ-

sōphistes (εἰτε -ισ, ἄ. σοφιστής.

Sōphocles, is, ἄ. Σοφοκλῆς. So-

phocleus, a, um, Σοφοκλείης.

Sōphōnīha, ae, ō. Σοφονίδα. Αἰθ.

Sōphron, ōnis, ἄ. Σοφρών.

sōphus, a, -us, i, ἄ. σοφός.

sōpio, itī x. īi, ītum, ire, (sopor) αἰσθ, κοιμίζω τινά. sōpitus, a, um, κοιμώμενος, καθυδόν, ὑπνῶν. 2) καρῶ, ναρκῶ, τυφῶ, ἀποπληκτω τινά. 3) sopiri, πρῶνυθαι, λωφῆν, λῆγειν. furor, ventus sopitur, ἡ μα- νία, ὁ ἄνεμος λωφῆ.

sopor, oris, ἄ. ὁ π. ο. ν. 2) καρω- τικόν εἴτε ναρκωτικόν φάρμακον. 3) ὑπνωτικόν ποτόν. 4) κάρσι, καταπρῶ- ῖν, βαθύ, ὑπνος. 5) πειπτι, ὁ ὑπνος, ἐνίστοι καὶ ὁ ἀδύς, ὑπνος, ὁ θάνατος. 6) ὑπνωδία, δδρῶνεια, νάθεια, ἀργία.

sōpōrātus, a, um, īd. sororo.

*sōpōrifer, ēra, ērum, (sopor-fero) ὑπνοφόρος, ὑπνοποιός, ὑπνωτικός.

*sōpōro, are, (sopor) αἰσθ, ὑπνι- ζῶ, ὑπνῶ τινά. 2) αἰσθ, πρῶνυ, καταπρῶνυ τι. 3) soporatus, a, um, ὑπνωτικός, καρωτικός, ναρκωτικός.

*sōpōrus, a, um, (sopor) ὑπνω- τικός, ὑπνοφόρος, Οὐίργ.

Sōra, ae, ō. Σῶρα, πόλις τῆς Αε- τίνης. Sōrānus, a, um, Σωρωνός.

Sōracte, is, ō. Σῶρακτον, ὅρας τῆς

Sōrānus, īd. Sōra. (Τυρῆνίας.

sorbeo, hui, ēre, αἰσθ, ὁ ε. φ. ὦ,

καταπίνω τι. [πίνω τι.

sorhillo, are, (sorbeo) ὁρῶ, ὑπο-

sorhillo, ἐπὶ. (sorbeo) 2. vicitare,

ῥορηματίας εἰτε ψωμίοις τρέφουσι.

sorhilio, ōnis, ō. (sorbeo) ῥορημα.

sorhum, i, ō. (τοῦ δένδρου sorbus

ἔα, ὁ καρπός) 2 c v, ὄσιν.

sordeo, ui, ēre, ῥυπῶ, πινῶ. 2)

εὐτελής, φαδής, χυδαίος, ταπεινός

εἰμι. αἰσθ, mihi sordet, εὐτελής εἰτε

παῦλον δοκεῖ μοί τι, καταπρῶνῶ τινος.

3) ῥυπαρός, γλισχρός, ἀνελευθέρος,

λίαν φιδωλός εἰμι.

sordes, is, ō. (sodeo) ῥύπος, πίνος

αὐχμός, ῥυπαρία, αὐχμή. 2) ὁ ἐν

πίνῃ αὐχμός, ἡ ἀλυσία τε καὶ

ἀμέλεια τοῦ σώματος καὶ ἡ πιναρά

τε καὶ ἄκοσμος ἐσθής. 3) φαυλότης,

ταπεινότης. s. verborum, ἡ χυδαία

λέξις. 4) μεταφ. s. urbis, ὁ τῆς πό-

λεως συρρετός, συρρετώδης ὄχλος, τὰ

σκύδαλα, ἐσθ, ὅτε καὶ ὁ συρρετώδης

ἄνθρωπος, τὸ καθαρμα. 5) ῥύπος, ῥυ-

παρία, γλισχρότης, φιλαργυρία.

sordescio, ēre, (sordeo) [π-] ῥυ-

παίνομαι, ῥυπαύμαι, ῥυπαρός γίγνε-

μαι. ager sodescit, ὁ ἀγρός αὐχμη-

ρὸς γίγνεται, αὐχμῆ.

sordidatus, a, um, (sordidus) πι-

ναρῶν καὶ ἄκοσμος ἐσθής, ῥυπα-

ρὸν, αὐχμηρὸν, φαῖον ἱμάτιον φορῶν.

sordide, ἐπὶ. μ. τ. σ. κ. (μετ.) ὑπ.

(sordidus) ῥυπαρώς, πιναρώς, αὐχμη-

ρῶς. 2) φαυλῶς, ταπεινῶς, χυδαίως.

3) ῥυπαρώς, γλισχρῶς, ἀνελευθέρως,

φιλαργυρῶς. [δαίος. Πλ.

sordidulus, a, um, φαῦλος, χυ-

sordidus, a, um, μ. τ. κ. ὑπ. (sor-

des) βυπαρίς, πινυρίς, αὐχμηρίς. 2) παύλος, εὐταλής, χαδαίος, ταπεινός. 3) ἀγανής, ἀνελκιδόμος, αἰσχυρός. 4) ἀνελκιδόμος, γλίσχυρος, σιλάργυρος. — **sorditudo**, ἰσῖς, θ. βυπαρία. Πλ. sōres, κ. sōrex, ἰσῖς, ἀ. (ἀρχ. κ. μυγ.) ὁ ρ = ξ (μῦς).

— **sordidus**, α, um, (sors) τοῦ ὕδατος. Πλ. (λογισμοῦ).

sōrites, αε, ἀ. σωρείτης (εἶδος συλ-
sōror, ὄρις, θ. (ὄρε) ἀδελφή. **gormanā soror**, ἡ αὐτῆς ἀδελφός. 2) **soror**
fures, πλ. αἱ ἀδελφαί, τοῦτέστιν αἱ
Μοῦσαι, αἱ Μοῖραι, αἱ Δαναίδες κττ.
3) ἀδελφὴ, φίλη, ἐταίρα. 4) μετὰ
ἢ ἀδελφῇ, ἡ ἑτέρα εἴτε θυοία. **laena**
succedit sorori, ἡ ἀριστερὰ χεὶρ δια-
δέχεται τὴν ἀδελφὴν, τοῦτέστι τὴν
ἑτέραν, τὴν δεξιάν χεῖρα. **soror alejs**,
ἀδελφὴ τινος, ὁμοία τινί.

sororicidea, αε, ἀ. (soror-caedo)
[σπ.] ἀδελφοκτόνος.

sororinus, α, um, (soror) ἀδελφικός,
τῆς ἀδελφῆς. 2) **S. Tigillum**, οὗ, ἑνὸς
ἀδελφῆς, τόπος ἐν Ῥώμῃ, ἐνθα τῆς
ἀδελφοκτονίας τὸν Ὁράτιον ἐκάλουν.

sors, ῥίσις, θ. (1. soro) κλήρος.
conjicere sortes in stellam, in hy-
driam, ἐμβάλλειν τοὺς κλήρους εἰς
τὴν κληρωτίδα, εἰς τὴν ὕδριαν. **sor-
tes miscere**, πάλλιν τοὺς κλήρους
κ. excidit, exiit, ὁ κλήρος ἐκπίπτει.
sortes dejicere in alqd, κλήρους βάλ-
λειν ἐπὶ τι, διακληρεῦσθαι τι. **rem
vocare ad sortem**, εἰς κλήρον εἶτε
εἰς κλήρωσιν ἀγεῖν τι. **sorte ductus**,
κληρωτός, ἀπὸ κλήρων γινόμενος.
sorte, κλήρω, κατὰ κλήρον. **sorte ei
provincia Sicilia obtonit**, ἐκληρώσα-
το εἶτε κλήρω ἔλαχεν ἐπαρχίαν τὴν
Σικελίαν. 2) κλήρος, λάχος, μοῖρα,
μέρος. **eui ea provincia sorti evenit**,
ὅς ἐκληρώσατο εἶτε κλήρω ἔλαχε
τὴν ἐπαρχίαν ταύτην. **in nullam sor-
tem honorem patris**, ἄκλήρος τῶν

κτημάτων. **Saturni sors prima**,
πρῶτον τοῦ Κρόνου τέκνον (εἶτε
πρῶτον ὁ Κρόνος ἔλαχεν εἶτε ἔλαβε
3) κλήρος, ἡρημάς. 4) τόχη, μοῖ-
secundae sortis, εὐμοῖρα, τὸ κλη-
μα. **infestae sortes**, δυσμοῖρα. **pu-
tuere alteram sortem**, τοδεῖσθαι ὑ-
παδελὴν τῆς τόχης. 5) ἀρχαίων δ-
νείαν, ἀρχαίων κεφάλαιον.

sorsum = **seorsum**, ἀπ. Κατ.

— **sorsicula**, αε, (ὕπεκ. τοῦ sō
κληρίον. Σουητ.

sorsilegus, α, um, (sors-**lego**) χρη-
σμολέγος, χρησμοδός, μαντικός. α.
-**gus**, ἰ, ἀ. ὁ χρησμοδόχος, μάντις.

sortior, ἰtus, ἰri, (ἀρχ. κ. **sor-
ite**) [sors] κληροῦμαι, διακληρεῖσθαι
inter se de re, διακληρεῖσθαι
sortitus, κληρωσάμενος, διακληρ-
σάμενος. **hoc est quasi sortili qu-
loquere**, τοῦτο ἐστὶν ὡς πρὶ κλη-
μενὸν λέγειν ὅ τι λάχοι. 2) **alqd**, κλη-
ρῶ, κληροῦμαι, διακληρεῖσθαι τι. **si
litur cum collega provinciam**, δι-
κληροῦται πρὸς τὸν συνόπατον τὴν
ἐπαρχίαν. κ. **judices**, κληρῶ δικ-
στάς. 3) κληροῦμαι, κλήρω λαγχά-
ναι. **sortitus est Hispaniam**, ἐκληρ-
σατο, κλήρω ἔλαχε τὴν Ἰσπανίαν.
4) αἰρεῖσθαι τι. 5) κληροῦμαι, λα-
γάνω, λαβῶμαι, λαμβάνω τι, τυγχ-
νω τινός. π. **sortitus**, α, um, κλη-
ρωτός, λαγών. **sortito**, ἐπὶ. κληρῶ
κληρῶ εἶτε κατὰ τόχην ἢ μοῖραν.

sortitio, ὄσις, θ. (sortior) κλη-
ρωσις, διακληρωσις.

sortito, ἐπὶ. ἰδ. sortior.

1. **sortitus**, α, um, ἰδ. sortior.

2. **sortitus**, us, ἀ. — **sortitio**.

Sōsia, αε, ἀ. Σωσίας. Πλ. κ. **Τε**

Sōsius, ἰ, ἀ. Σώσιος. Νέπ.

Sōsius, ἰ, ἀ. Σώσιος.

sospes, ἰσις, τ ὠ κ. ἀκίρατος, ἀδελ-
φός. 2) σὺς ἐπανεληθὼν, ἀνασωθείς.

3) σωτήριος, εἰσιος.

Sospita, an, θ. (sospes) Σώτειρα, ἐπικλησις τῆς Ἥρας.

sospitālis, e, (sospes) σωτήριος-
sospitō, are, (sospes) αἰσιν ἢ αἰσιν
οὐκ ὡς ἀνασῶζω, διωσῶζω τινὰ ἢ τι.
solter, eris, ā. (σπ.) σωτήρ.

Sp.—Sporius. [νός(τὴν χροστίν).
spādix, īcis, ā. σπᾶδῖξ, ὄρνι-
spādo, ōis, ā. σπᾶδῶν, εὐνοῦ-
χός, ἐκτομίζας.

spargo, tsi, tsum, ěre, αἰσιν, σπείρω, πᾶσσω, φαίνω τι. semon s., σπείρω σπέρμα. dentis in agros, σπείρειν ὀδόντας εἰς τοὺς ἀγρούς. nummos populo de rostris, φαίνειν ἐν ὄλῳ νομίσματα ἀπὸ τῶν ἐμβόλων. pueros, φαίνειν κάρμα εἰς καταχύσματα. hastas, tela, γαῖν, προγαῖν, ὀράτα ἢ βέλη, πυκνά ὀράτα ἢ βέλη βάλλειν. s. aquam εἰς ἀπλῶς spargō, φαίνω ὕδωρ, φαίνω, βαντίζω. μεταρ. s. voces in vulgum, διασπείρω, διαδίδωμι λόγους. in aliam crimi-
nā, καταγίνε τινος διαβολάς. 2) αἰσιν αἰσιν te, πᾶσσω, φαίνω τί τινι. s. humum floribus, διαπύσσειν τὴν γῆν ἀνθεσι. caput molē salē, πύσσειν τὴν κεφαλὴν ὀλοχρῶταις, καταπύσσειν τῆς κεφαλῆς ὀλλῆς. humum capillis, καταχεῖσθαι τὴν κόμην κατὰ τῶν ὤμων. aras sanguine, φαίνειν, βρέχειν τοὺς βωμικούς αἵματι. genas lacrimis, καταγίνε δάκρυα τῶν παρειῶν εἰς κατὰ τῶν παρειῶν. 3) διασπείρω, σκεδάννυμι, σκορπίζω, διασκεδάννυμι, διασκορπίζω τινὰ ἢ τι. spargere eam, ἐκχεῖν προῖσθαι τὰ ἐαυτοῦ. Mionus se in lacus spargit, ὁ Ῥῆνος προχέεται εἰς λίμνας. 4) παρενσπείρω, παρενσπείρω τι τῷ λόγῳ. sparsus, ā, um, m. ὁ σ. (αἰσιν- τοῦ spargo) κηλιδωτός, σπιλωτός.

Sparta, ae, *Spartē, ēs, θ. Σπάρτη. Spartānus, a, um, Σπαρτιάτης, Λακεδαιμόνιος. Spartiātes,

ae, ā. ὁ Σπαρτιάτης, Λακεδαιμόνιος.

Spartiācus, i, ā. Σπάρτακος.

Spartiānus, a, um, īd. Sparta.

Spartiātes, ae, ā. īd. Sparta.

spartum, i, ō. σπάρτιον. ὁ, ἡ σπάρτος (αὐτὸν). 2) σπᾶρτον, σπάρτινον σχοινίον.

spārus, i, ā. παλτόν, ἀκόντιον.

spatha, ae, θ. σπᾶθη, πλατεῖα μάχα·

spātor, atus, ari (spatium) περιπατῶ, βαδίζω, 2) ἀναπατάννυμαι, ἐκτείνομαι. [ρω. 2) πολὺν χρόνον.

spātor, epīr. μ. σ. εὐρέως, εὐρυχώ-
*spātor, a, um, m. σ. κ. ὁ π.

(spatium) εὐρύχωρος, εὐρύς. 2) μακρός, πολυχρόνιος.

spātor, ii, ō. (ὄρω. σπάδιον=στάδιον) χῶρος, χώρα, εὐρος, εὐρύτης, τόπος. per totum coeli spatium, ἀνά ὅλον τὸν τοῦ οὐρανοῦ χῶρον, δι' ὅλου τοῦ εὐρέος οὐρανοῦ. s. vacuum, ὁ κενὸς τόπος, τὸ κενόν. 2) τόπου διάστημα, μήκος. s. viae, τὸ τῆς ὁδοῦ μήκος. spatium inter acies, τὸ μεταξὺ τῶν παρατάξεων διάστημα. s. hominis, τὸ μήκος εἰς μέτρον τοῦ ἀνθρώπου. trahere alqd in spatium, μακύνειν τι. 3) ὁρόμος, τοῦτέστι περιπατος, στοά, σπᾶρτον, ἐκπύρομος κτλ. 4) περίπατος, τὸ περιπατεῖν. spatium facere, περίπατον ποιεῖσθαι, περιπατεῖν. 5) χρόνου διάστημα εἰς μήκος, χρόνος. s. brevis, βραχύς, ἄλλιος χρόνος. annuum, ἐνιαυσίος χρόνος, διάστημα ἐνιαυτοῦ. dare alcuī spatium faciendi εἰς ad faciendum alqd, δίδοναι τινὶ χρόνον εἰς σχολὴν ποιῆσαι τι. spatium sumere ad cogitandum, σχολὴν ποιῆσαι σκέπτεσθαι εἰς πρὸς τὸ σκέπτεσθαι. 6) ἐν τῇ μετρικῇ ὁ χρόνος (τῶν συλλαβῶν).

spēcies, ēi, θ. (σκοπία, σκοπή, specio)[speciorum x. speciosus ἄχα.]

ὄψις, ὄρασις. speciem alio vertere, τὴν ὄψιν στρέφειν. *prima specie, κατὰ πρώτην πρόσωπον. 2) ὄψις, εἶδος, σχῆμα. species formae, τὸ εἶδος τῆς μορφῆς. humana specie et figurā, τὸ τὸ εἶδος καὶ τὴν μορφήν ἀνθρώπου. bella specie mulier, γυνὴ καλὴ τὸ εἶδος, εὐειδής. 2) σχῆμα, ἑμφανίς (ἡ φαιδρὴς ὄψις). specie quidem, sed corpore, τῷ μὲν δοκεῖν, τῷ δ' ὄντι. specie liber, re vera serviens, κατὰ μὲν τὴν ἑμφανίαν ἐλεύθερος, τῷ δὲ ἔργῳ δουλεύων. nou sapientes fuerunt, sed speciem quandam sapientum gerebant, οὐ σοφοὶ ἐγένοντο, ἀλλ' ἑμφανίαν τινα (σχῆμά τι) σοφῶν εἶχον. 3) σχῆμα, εὐπρεπὲς σχῆμα, εὐπρόσωπον, μεγαλοπρόσωπον, κίσμα. 4) ὄψις, εἰδωλον, εἰδωτοσμο, φάσμα. 5) ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ ἡ ἰδέα, τὸ εἶδος (τὸ τῶν ὄντων παράδειγμα ἢ ἀρχέτυπον). 6) εἰκὼν, ἀγαλμα.

specillum, ἰ, ὑ. (specio) μῆλη, σπαθομήλη.

specimen, ἰσις, οὐ. (specio) δείγμα, ἐπίδειγμα, ἀπόδειξις, τεκμήριον. specimen dare, δείγμα ἐκφέρειν, ἐπίδειγμα ἐπιδεικνύναι. 2) παράδειγμα, ἀρχέτυπον, πρωτότυπον.

specio, εἰ, ectum, εἶτε, εἶχ. σ κ ο π ἰ ω. alqd, θεωρεῖν, ὁρᾶν τι.

specioso, ἐπίφ. μ. ἡ σ. κ. ἡ ὑ. εὐπρεπῶς, εὐσχημένως, λαμπρῶς.

speciosus, α, um, μ. σ. κ. ὑ. εὐειδής, εὐπρεπής. puer, καί. femina, γυνή. 2) εὐπρεπής, μεγαλοπρεπής, λαμπρός. oratio v., λόγος εὐπρεπής. verba speciosa, εὐπρόσωποι λόγοι.

spectabilis, ε, (specto) θαυτός, ὁρατός. 2) θίας, ἄξιος, ἀξιοθαύτος, ἀξιώτατος, περίθλατος, λαμπρός.

spectaculum, ἰ, οὐ. (specto) θέα, ὄψις. spectaculum alciui praebere, θέαν τινὶ παρέχειν. 2) θέα, θέαμα, θέασημα (ἐν θεάτρῳ, δρέμῳ, ἀμφι-

θέατρῳ κττ.) spectaculum gladiatorium, ναυμαχίας edere, θέαν ναυμαχίας, ναυμαχίας ἐπιτελεῖν, ναυμαχίαν, ναυμαχίαν ποιεῖν. 3) θέατρον, τούτεστι θέατρον, ἀμφιθέατρον, ἱπποδρόμος κττ.

spectatio, ὄσις, θ. θέα, θεωρία. 2) θεωρησις, δοκιμασία, ἐξέτασις.

spectator, ὄσις, α. θεατής. 2) ἐξεταστής, δοκιμαστής.

* spectatrix, ἰσις, θ. θεατρίξ. 2) ἡ ἐξετάζουσα, δοκιμάζουσα.

spectatus, α, um, μ. σ. κ. ὑ. (μετ τοῦ specio) δεδοκιμασμένος, δοκιμασμένος. spectio, ὄσις, θ. (specto) εἰδωτοσκοπία.

specto, avi, atum, are, (θαμ. τοῦ specio) εἰλην ἢ εἰλη, θεωρεῖται, θεωρεῖται τινα ἢ τι. ad alqm, ad alqd, βλέπειν, ὁρᾶν, ἀποβλέπειν, ἀφορᾶν πρὸς τινα, πρὸς τι, εἰς τινα, εἰς τι. fabulam, ludos Circenses, artifices saltatorios, θεωρεῖται, θεωρεῖται κωμωδίαν, ὁρᾶται, κττ. specta audaciam meretricum, ὅρα τὴν ἐλατρίαν τὸλμην. ad te mea spectat oratio, πρὸς σὲ ἐμὰς λόγος ἀφορᾶ. 2) σκοπῶ τι, λόγον τινός ποιοῦμαι. in philosophia res spectatur, ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ τὴν οὐσίαν σκοποῦμεν. alcis mores spectare, σκοπεῖν τὰ ἥθη αἴτε πρὸς τὰ ἥθη τινός, λόγον ποιῆσθαι τῶν ἡθῶν τινός. 3) σκοπῶ, ἐξετάζω, κρίνω, δοκιμάζω τινά ἢ τι. alqm ex al alqa re, σκοπεῖν, κρίναι, τεκμαίρεσθαι τινα ἐκ τινός. 4) ad alqd, ἀποβλέπειν, τείνειν πρὸς τι. res ad arma, ad seditionem spectat, τὰ πράγματα πρὸς τὰ ὅπλα, πρὸς στάσιν τείνει. 5) ἐπὶ τῶν ad, in alqd, βλέπειν, τετράφθαι· ἐστράφθαι πρὸς τι. ager in ventum Favonium spectat, ὁ ἀγρός πρὸς Ζέφυρον ἀνεμὸν βλέπει, κέκλιται κττ.

spectrum, ἰ, οὐ. (specio) [σπ.] εἶδον. specula, α, θ. (specio) σ κ ο π ἡ, σκοπία, ἰgnis v. specula, ἡ πυρραία, [δωλον.

σπουδαία· μεταφ. in speculis vases, σκοπιωμένους, φιλακτικῶς ἔχειν. 2) σκοπιὰ, ὁβελὴς καὶ περιόλαπτος τόπος.

2. *specula*, αἶ, ὁ. (ἀπὸ speculatio) ἡ ἐλπίς.

† *speculābundus*, α, um, (speculatio) σκοπιωρῶμενος.

speculātoris, ium, αἶ, τὰ διαπτρα, ἀκρίστα τὰ ἐκ αἰγγίτου.

speculātor, ὄρις, ὁ. κατὰσκοπος, ὁ σκοπὸς. 2) ἐπὶ Καισάρων ἰδίως διακρίβροτο ἐπιτεκταὶ ἐκ τῶν Πραιτωριανῶν, οἱ λοχαγεῖρες. 3) κατὰσκοπος, ἐρευνητής, ἐξεταστής.

speculātōrius, α, um, (speculator) κατὰσκοπικός.

speculātoria, ias, ὁ. ἡ κατὰσκοπος.

speculor, atus, atī, (1. speculatio) αἰσθάνομαι, σκοπεῖσθαι, κατὰσκοπεῖν, κατὰσκοπεῖσθαι τι, σκοπιωρῶμαι.

speculum, i, ὁ. (specio) κατὰπτρον, ἄναπτρον, ἑσπτρον. se in speculo videre, ἰδεῖν ἑαυτὸν ἐν κατὰπτρῳ. 2) εἰδωλόν, εἰκὼν.

specus, us, ὁ. (ὡς ἄπ. Οὐέργ.) ὀπίσ] σπήλαιον, ἄντρον. 2) κοίτις, κοιλάς.

speculeum, i, ὁ. σπῆλαιον.

speculica, αἶ, ὁ. σπῆλαιον.

speculatus, αἶ, ὁ. σπῆλαιον.

† *speculābilis*, e, ἐλπίστος. Πλ.

Speculatus εἶτε -chius, i, ὁ. Σπερχήσις.

Speculatus, idis, ὁ. Σπερχήσις.

Speculatus, αἶ, ὁ. Σπερχήσις.

Speculatus, αἶ, ὁ. Σπερχήσις.

Speculatus, αἶ, ὁ. Σπερχήσις.

Speculatus, αἶ, ὁ. Σπερχήσις.

Speculatus, αἶ, ὁ. Σπερχήσις.

Speculatus, αἶ, ὁ. Σπερχήσις.

Speculatus, αἶ, ὁ. Σπερχήσις.

Speculatus, αἶ, ὁ. Σπερχήσις.

Speculatus, αἶ, ὁ. Σπερχήσις.

Speculatus, αἶ, ὁ. Σπερχήσις.

Speculatus, αἶ, ὁ. Σπερχήσις.

Speculatus, αἶ, ὁ. Σπερχήσις.

Speculatus, αἶ, ὁ. Σπερχήσις.

Speculatus, αἶ, ὁ. Σπερχήσις.

Speculatus, αἶ, ὁ. Σπερχήσις.

Speculatus, αἶ, ὁ. Σπερχήσις.

Speculatus, αἶ, ὁ. Σπερχήσις.

aliqđ s. aliqđ, παρὰ τινος ἐλπίσω τι, sperata praeda, ἡ ἐλπίζομένη λείψανος sperare, ἐν ταῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας ἔχειν, amicitiae nostrae memoriam spero sempiternam fore, τοῦ ἡμετέρου φιλίας τὴν μνήμην ἐλπίσω αἰδίον εἶσεσθαι. spero, fore ut id mihi contingat, ἐλπίζω τυχεῖν ἂν τοῦτου. sperant se fructum capturos esse εἴτε fore ut fructum capiant, ἐλπίζουσι καρπὸν λῆψεσθαι. spero te valere, ἐλπίζω σε ὑγιαίνειν. 2) εἶθ' ὅτε ἐπὶ κακοῦ· ἐλπίζω, προσδοκῶ, φοβέσθαι τι. — εἶθ. sperata, αἶ, ὁ. ἡ παθητή, μνηστέ.

spēs, ēī, ὁ. (spero) [τοῦ πλ. παρὰ τοῦ δοκίμου εἰς γρ. μόνον, ἢ ὅν. καὶ τ.] ἐλπίς, spes est expectatio boni, ἡ ἐλπίς προσδοκία ἀγαθοῦ ἐστίν, aleni spes est, ἐλπίδα ἔχει, ἐλπίς τινὶ ἐστί. sperni habere in aliqđ, ἐλπίδα ἔχειν ἐν τινι. In spem adducere aliqđ, spe implere aliqđ, ἐλπίδα ἐμποιεῖν τινι, ἐλπίδων πληρῶν, ἐμπιπλάναι τινά. spes me fallit, ἡ ἐλπίς ψεύδεται με, τῆς ἐλπίδος ψεύδεσθαι, ταῖς ἐλπίσι πίπτω. huius spe lapsus εἶτε defectus, ἀπὸ ταύτης τῆς ἐλπίδος καταβλήθεῖς, ταύτης τῆς ἐλπίδος ἀποστερηθεῖς. spe inflatus, ἐλπίσιν επαυθεῖς, praeter spem, παρὰ τὴν ἐλπίδα, παρ' ἐλπίδα. in aliqđ spes nostrae vitae sunt, ἐκ τινος ἐξήρτηνται αἱ ἡμέτεραι ἐλπίδες. spes mercedis, ἡ ἐλπίς μισθοῦ, τοῦ μισθὸν λῆψεσθαι. magna spes me tenet amplificandae fortunae, ἐν μεγάλῃς (πολλάτῃς) ἐλπίσιν εἰμί τὴν οὐσίαν αὐξήσεσθαι. non est spes fore melius, οὐκ ἐστὶν ἐλπίς βέλτιον εἶσεσθαι, βέλτιον ἂν γενέσθαι. spes est de argento, ἐλπίς ἐστὶν ὅπῃ τοῦ ἀργυρίου. 2) ἐλπίς, τὸ ἐλπίζομενον. spe potiri, τοῦ ἐλπίζομένου τυχεῖν. spes anni, ἡ ἐλπίς τοῦ ἔτους, εἰ ἐλπίζομαι καρποῖ. a spes mea ὡ παθητή ὡ φιλιότης.

3) ἐσθ' ὅσα ἰλιπεί, προσδεχία, δοξα, φό-
δος. 4) Sphaera, ἑλπίς, θεὰ παρὰ ῥωμαίοις.

sphaera, ae, θ. σφαῖρα, κατ' ἐξο-
χήν ἢ τοῦ οὐρανοῦ σφαῖρα. [ρίον.

sphaeristarium, ii, οὐ. σφαιριστή-
Sphaerus, i, δ. Σφαῖρος.

Sphaux, ngis, θ. Σφίγξ.

spha, ae, θ. (σπ. κ. ἀπὸ σφ. spī-
cum, i, οὐ.) στᾶχυς, ἀθύρ (τῶν
τῆς ἀμυγδαλῆς καρπῶν καὶ ἄλλων
σταχυωδῶν φυτῶν). 2) στᾶχυς (ἀστὴρ).

sphaeus, a, um, (spha)σταχυῖνος.

sphaellum, i, οὐ. (ὕποκ. τοῦ sphaicum)

κέντρον, ἐγκέντρος (τῆς μελίσσης). 2)

ἀθήρ, ἀρδὶς τοῦ τοξοῦματος. αὐτὸ τὸ

τόξωμα. 3) λίξη, λόγος, δόξατος ἢ ἀ-

κοντοῦ. 4) ματῶν. τὸ δόρυ ἢ ἀκόντιον.

spha, ae, θ. (ῥωσ. ἀντί sphaena ix

τοῦ spha) ἄκανθα, κέντρον (φυτῶν

τινῶν). 2) ἄκανθα, ἄκανθος (ὄνομα

τινῶν δένδρων). 3) ἄκανθα, κέντρον

τοῦ ἄκανθινοῦ, ὑστρίχης κτλ. 4)

ἄκανθα, ῥάχις, τὰ ῥωτά. 5) μεταφ.

ἀκίς, κέντρον τῶν φρονιδῶν. 6) αἱ

τῶν ζητήσεων ἀκανθαί, τὸ ἀκανθο-

λόγον, ἡ λεπτολογία.

+sphaellum, i, οὐ. (spha) ἄκαν-

θῶν, ἄκανθῶν. [νος, ἄκανθῶδης.

sphaeus, a, um, (spha) ἄκανθι-

sphaler, era, eum, (spha) φέρω

ἀκανθοφόρος, ἀκανθῶδης. 2) κεντρο-

φόρος, κεντροῦς, ἐγκέντρος.

sphaeus, a, um, μ. σ. (spha) ἄ-

κανθῶδης, κεντροῦδης. 2) μεταφ.

ἀκανθολόγος, λεπτολόγος, πολὺπλο-

κος. 3) ποιητ. ἀνάρος.

sphaler, eris, δ. σφᾶρ κτλ. ῥ,

ψᾶλλον, περιδραχμόνιον. [δος.

sphaleria(-thia), ae, σφᾶρ κτλ. κιναι-

sphalerium, ii, οὐ. (ὕποκ. τοῦ

sphaleris, σπινθαρίς) σπινθαρίδιον,

ἀπαίσιον τι θρόνιον.

spha, i, θ. ἀγρία κοκκυμῆλα.

spha, ae, θ. σπείρα, σπείρημα,

ἐλιγμάς τοῦ ὀφθαλμοῦ.

sphaerilis, e, πνευστικός, ἀνα-
πνευστικός. 2) ζωτικός.

sphaerulum, i, οὐ. (spiro) φυσή-
τήριον, ἀναπνοή (χάσμα ἢ ῥήγμα γῆς,
ἐξ οὗ πνεῦμα ἀνατρέπειται).

sphaeramentum, i, οὐ. (spiro) φυσή-
τήριον, ἀναπνοή, ἐπή, πόρος. 2) ἀνα-
πνευσις, ἀναπνοή, παύλα. sine spha-
eramento, ἀπνευστί.

sphaeris, as, δ. (spiro) πνεῦμα,
φύσημα. vehementius sphaeris ten-
tus est, spiritus leviter fluens aer,

τὸ μὲν σφοδρότερον πνεῦμα ἀνεμὸς

ἐστίν, τὸ δὲ ἥρεμα ῥίον ἀήρ. 2) πνεῦ-

μα, τούτεστιν ὁ ἀήρ. sphaeris ducere,

ἀνατρέπειν πνεῦμα, πνέειν, ἀναπνέειν.

ἡ αὐτὰ, ὁ ἀνεμὸς κτλ. 3) πνεῦμα,

ἐπίπνοια, ἐμπνευσις. divinus s., θεῶν

πνεῦμα, θεία ἐπίπνοια. 4) ἀναπνοή,

ἀναπνοή. sphaeris unguenti, ἀνθῶν,

ἀλειψῆς κτλ. 5) πνεῦμα, ἀναπνοή,

ὁ διὰ τοῦ πνεύμονος ἀναπνεόμενος

ἀήρ. s. sublimis, τὸ μακρότερον πνεῦ-

μα, τὸ ἀσθμα. uno sphaeris, ἀπνευστί.

usque ad extremum sphaeris, εἰς

ἐσχάτην ἀναπνοήν. ἡ ἀναπνοή, ζωή.

sphaeris alci reddere, ἀναζωοποιεῖν

τινα. 6) πνευσις, ἀναπνευσις, τὸ ἀνα-

πνέειν. τὸ στενάγμα, ὁ στεναγμός. 7)

φύσημα, μέγα φρόνημα, φρόνημα, ἐπαρ-

σις. sibi sphaeris sumere, φυσᾶν, φυ-

σάσθαι, φρονήματος πληροῦσθαι, ἐπαί-

ρεσθαι, μέγα φρονεῖν. 8) πνεῦμα, νοῦς.

sphaeris, aei, aium, are, πνέω, φυ-

σῶ. ventus sphaeris, ὁ ἀνεμὸς πνέει s.

alci, ἐκπνέω τινα, οὐρίον τί τινα

ἐστίν, ἐκπνέω τινα. 2) πνέω, ἀπο-

πνέω, ἀποζῶ, ὄζω. 3) ἐπὶ θαλάσσης

ἀναζεῖν, ἀναβράζειν. 4) συνήθ. πνέω,

ἀναπνέω, τοῦ ὅτε καὶ ζῶ, ἐμπνεύς

εἰμι, πέπνυμαι. spirantia signa, ἀ-

γᾶματα οἰανὲς ζῶντα καὶ πεπνυμέ-

να. 5) alte s., μέγα πνέω, μέγα φρο-

νῶ. 6) μεταφ. s. alqd, πνέω τι. ignem,

πῦρ πνέειν. odorem, ὁσμὴν ἀποπνέειν.

magnum εἶτε alium s., μίγξα πνεῖν. amores, ἔρωτας εἶτε ἔρωτων πνεῖν. tribunatum, ὀρίγεσθαι, ἀντικοιτῆσαι: τῆς δημηρχίας.

[βραδέως-Κικ. + spisso, ἐπὶ β. μ.σ. πυκνῶς. μετ. + spissigrādus, α, um, (spisso-gradior) βραδύπους. Πλ.

spisso, arc, (spissus) alqd, πυκνῶ τι. spissus, α, um, μ. σ. κ. † ὕπ. πυκνός. 2) μετ. δυσχερής, χαλεπός. 3) βραδύς.

splendeo, ui, ēre, λάμπω, στίλβω. 2) μεταφ. λάμπω, ἐκλάμπω.

splendesco, ēre, (splendeo) λαμπρύνομαι, λαμπρός εἶτε στίλβνός γίγνομαι. 2) μεταφ. λαμπρύνομαι, λαμπρός γίγνομαι.

splendīdo, ἐπὶ β. μ. σ. κ. ὕπ. λαμπρῶς. 2) μεταφ. λαμπρῶς, εὐπρεπῶς.

splendīdus, α, um, μ. σ. κ. ὕπ. (splendeo) λαμπρός, στίλβνός, λάμπων, στίλβων. *s. bilis, ἢ εὐνή χολή. 2) λαμπρός, εὐπρεπής, μεγαλοπρεπής. 3) λαμπρός, εὐπρεπής, ἐνδοξός.

splēndor, ōris, ἄ. (splendeo) λαμπρότης, λάμψις, στίλβνότης, στίλβη. 2) λαμπρότης, εὐπρέπεια, μεγαλοπρέπεια. 3) λαμπρότης, κόσμος, κάλλος, εὐπρέπεια. [πλαστον. Πλιν.

+ splēnium, ii, οὐ. σπλήνιον (εἰμ. Splēnium, ii, οὐ. Σπολήτιον, πόλις τῆς Ὀμβρικῆς, τανῶν Spoletio-

-tinus, α, um, τοῦ Σπολητίου. -tini, ἄ. Σπολητιεῖς.

splētiō, ōnis, θ. (spolio) σκύλευσις, στήλσις, sacrarium, ἢ ἱεροσύλῃσις. 2) στήλσις, ἀποστερησις.

splētiōr, ōris, ἄ. σκυλευτή, στήλτης, templi, ἢ ἱερῶν σκῶν.

splētiatrix, icis, θ. σκυλεύτρια, στήλτρια.

+ splētiatus, α, um, (μετ. τοῦ spolio) [μόνον ἐν τῷ σ.] γυμνός. Κικ.

spolio, avi, alium, arc, (spoliium) αἴμα, ἐκπύω, γυμνῶ τινα. 2) κατ'

ἐξοχῇ: ἀπώδωκ τὸν πεσόντα πολέμιον, σκυλίστω, σπύλω τινα. jacentem vestio, loquor, σκυλεύειν τὴν ἐσθῆτα, τὸν στραπτὸν τοῦ (εἶτε ἀπὸ τοῦ) κειμένου, σπύλῃν τὸν πεσόντα τὴν ἐσθῆτα, τὸν στραπτῶν. 3) alqd, σπύλῃ, ἀφαιρούμαι τι. 4) σπύλῃ, διαρπαζῶ τι. 5) σπύλῃν τὰ ἱερὰ, ἱεροσπύλῃν. 6) αἴμα ἢ αἴμα alqd re, γυμνῶ, στερεῶ, ἀποστερεῶ τινα ἢ τί τινος.

spondium, ii, οὐ. σ. κ. ὕ. ὅ. σ. σπύλον, σπύλῃ, spolia, orum, πλ. τὰ σπύλα, σπύλα. 2) σπύλον, δορά, δῆμα (θηρίου) leonis, ἢ λεοντῆ. pecudis, τὸ χρυσόμαλλον δῆμα.

*sponda, ae, θ. (σπόνδυλος) τὸ ἐν ἡλάτει τῆς κλίνης. 2) μετ. ἢ κλίνη. spondalia (-dalia), orum, οὐ. σπονδαῖον μέλος, σπονδαῖον αὐλήμα.

spondeo, spondendi, sponsum, ēre, σ. π. ε. ν. δ. σ. μ. α. i, πίστιν εἶτε τὰ πιστά δίδωμι (τοῖς πολέμοις). 2) συνήθ. πίστιν δίδωμι, ἐγγυῶ, ἐγγυῶμαι. alci alqd, ἐγγυῶν, κατεγγυῶν, καθομολογεῖν τινί τι. s. Caesarem talem semper fore etc., ἐγγυῶμαι τὸν Καίσαρα τριούτον αἰεὶ εἶσεσθαι κτλ. 3) s. alci filiam meam, ἐγγυῶ τινι τὴν θυγατέρα ἐπὶ γάμῳ. — οὐς. sponsus, i, ἄ. ὁ ἐγγυημένος, νυμφίος, μνηστήρ, *ὁ μνηστήρ. 6) sponsa, ae, θ. ἢ ἐγγυημένη, ἐγγυητή, νυμφῆ, μνηστή. γ) sponsum, i, οὐ. ἢ ἐγγυῇσις, πίστις, ὑπόσχεσις.

spondēs (-dūs), i, ἄ. σπονδαῖος. spongia, ae, θ. σ. π. α. γ. γ. i, ἄ. σπῶγος, σπῶγγος. 2) εἶδος ὕδατος.

sponsa, ae, θ. ἴδ. spondeo.

sponsalia, iorum, οὐ. πλ. (sponsa, spondeo) τὰ κατεγγυητικὰ, ἢ κατεγγυῇ, ἐγγυῇ, ἢ ἐπὶ γάμῳ ὁμολογία, ἐνίοτε καὶ τὰ κατεγγυητικὰ δῶρα καὶ τὸ κατεγγυητικὸν δῆπνον.

sponsio, ōnis, θ. (spondeo) ἐγγυῇσις, κατεγγυῇ, ὁμολογία, κατ' ἐξοχῇ

δὲ τὸ ἐπ' ἐγγύη, συμπόλαιον. 2) σπ. ἡ ἐγγύη, τὸ ἐγγυώμενον ἀργύριον, ἡ καταβολή.

sponsor, ōris, ὁ. (spondeo) ἐγγυητής: sponsores dare, ἐγγυητὰς δοῦναι: τίτε καταστήσεται.

sponsum, i, ὁ. ἴδ. spondeo.

1. sponsas, i, ἡ. ἴδ. spondeo.

2. sponsus, us, ὁ. (spondeo) [σπ.] ἐγγύη, ἐγγυητής, κατέγγυη.

sponde, (ἀπ. θηλ. ἐν. τοῦ ἀγγ. sponus, ntis) [σπονδή, spondeo] συνθή. μοῶ, τοῦ, suā, nostrā, vestrā sponte, εἰς ὅτε καὶ ἀπλῶς sponte, αὐτοματεῖ, ἐκ τοῦ αὐτομάτου, αὐτοθελεῖ, ἐκοντεῖ, ἐκούσας, ἐκούσιως, εἰκοθεν. alqd mea s. facio, αὐτόματως ποιῶ τοι, αὐτοματεῖζω τι: transit Rhenum non sua sponte, sed accessitus a Gallis, διέβη τὸν Ῥῆνον οὐκ αὐτοκλήτως, ἀλλὰ κληθεὶς ὑπὸ τῶν Γάλλων. quod ipsum ex se sua s. movetur, τὸ αὐτοκίνητον. quaedam arbores ipsa sua s. veniunt, δένδρα τινὰ αὐτόματα ἀναμύεται. clamor sua s. ortus, βοῇ ἐκ τοῦ αὐτομάτου γενομένη, vera ei falsa sua sponte, non aliena judicantur, τὰ ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ αὐτὰ ἐξ ἑαυτῶν, οὐκ ἐξ ἄλλων κρίνεται. id mihi suades, quod mea s. feceram, καλεῖσθε με εἴτε αὐτοκείμεναι: εἴτε ἀπ' ἑμαυτοῦ ἐποίησα. sponte exsul erat, ἐκούσιον φυγὴν ἔρευγε. persequi mea s. ambulare, εὐδύνειν: αὐτοποδὶ εἴτε δι' ἑμαυτοῦ περιπατεῖν. sponte exstinctus, αὐτοχειρὶ ἀποθανών.

spondendi, spondidisse, ἴδ. spondeo.

sportella, ae, θ. (ἀποκ. τοῦ sporta) σ π ο ρ ῖ δ ι ο ν, καλαθίον, κανοῦν. ἡ sportula, ae, θ. (ἀποκ. τοῦ sporta, σ π ο ρ ῖ δ ι ο ν, καλαθίον, κανίστρον. 2) ἐπίδομα, δῶρον, ὁ ἀπὸ τῆς θεῆνης τοῖς πελάταις ἐν καλαθίοις ἐδίδετο. μετ. πᾶν δῶρον.

† sportio, ōnis, θ. (sportus) κατατρίνησις, ὀλιγόρησις, ἐλιγωρία. ἡ sportio, ōnis, ἡ κατατρίνησις, sportus, a, um, ἴδ. sportus.

† sporti, sportissae, ἴδ. sportus.

sporta, ae, θ. (κύμα, ἀλλδ. σικυ. μα) ἀπρός. 2) argentī, ἡ λιθόγυρος.

† sportescō, ēre, (sporta) ἀπρόδης γίνουμαι, ἀπρίζω. Ὀδ.

† sporteus, a, um, (sporta) ἀπρίζων, ἀπρωδής.

† sportifer, ita, etum, (sporta-faro) ἀπρωφόρος, ἀπρωδής.

sportio, are, (κυμαίνω, ἀλλδ. σικυ. μόν) ἀπρίζω. 2) alqd, ἀπρωρίζω τι.

† sportitius, a, um, ἀπρωδής.

† sporto, ui, ētum, ēre, = τῶω. 3) alqd, πῶω, ἐκπῶω τι.

† sportus, ētis, (sportus) μυσσός, βδελυρός, αἰσχρός.

† sportulicus, a, um, (sportus-dico) αἰσχρῶδης, αἰσχροπρεπής. Πλ.

† sportificus, a, um, (sportus-facio) αἰσχροποιός. Πλ.

† sporto, are, (sportus) μολύνω, βυ. παίνω τι. 2) μετ. μολύνω, μαιίνω τι.

† sportus, a, um, (πικρὸς ἢ ἐκ τοῦ sportus) μυσσός, βδελυρός, πικρὸς, βυ. παρός. 2) s. asper, ὁ αἰσχροπρεπὲς ἀγρός. 3) μεταφ. μυσσός, μισός, βδελυρός, αἰσχρός. 4) βυ. παρός, γυδαίος.

† sportiana, ae, ἡ. Σπουρίνας.

† sportius, a, um, (sporti) νόθος, σκίτιος, πορνγενής, ἀπάτωρ.

† sportus, ii, ὁ. Σπώριος.

† sportulicus, a, um, (sporto) ἀπόπτυστος, βδελυρός. Κικ.

† sportator, ōris, ὁ. (sporto) εἰς πῶω λίζων, πτωελίζων. Πλ.

† sporto, are, (εἰς τ. τοῦ sporto) πῶω λίζω, πτωελίζω.

† sportum, i, ὁ. (sporto) τὸ πτόσμα, πτόalon, πτόalon.

† squalco, ui, ēre, (σκέλλω) αὐχμῶ, βυ. πῶω. arua squalenti, αἱ ἀρואεῖ

αὐχμηροί. 2) ῥεῖντω, σκληρὸς, τραχύς, ξηρὸς εἶμι. 3) αὐχμηρὴν εἶτε πινυρὴν ἐσθῆτα φορέω.

—†squalido, ἐπίρ. (μόνον ἐν τῷ σ.) μετ. ἀκόσμως, ἀκόμψως. Κικ.

squalidus, a, um, υ. σ. κ. ὑ. π. (squalidus) αὐχμηρὸς, ῥυπαρὸς. humus, ἡ αὐχμηρὰ γῆ. homo, ὁ αὐχμηρὸς ἄνθρωπος. 2) σκληρὸς, τραχύς, ξηρὸς. 3) μετ. (σπ.) τραχύς, ἀκόσμως, ἀκόμψως. squalor, oris, a. (squalor) αὐχμαίς, αὐχμή, βέπος, ῥυπαρία. 2) ὁ ἐν πένθει ἢ συμφορᾷ αὐχμός, ἡ αὐχμηρὰ κόμη καὶ ἐσθῆς.

squama, ae, ō. λεπίς ἰχθύων. 2) φολίς ὄρεων. 3) φολίδες ὕδατος.

*squameus, a, um, (squama) λεπιδωτός, φολιδωτός.

*squamiger, ōra, ōrum, (squama-gera) λεπιδωτός, φολιδωτός.

squamosus, a, um, (squama) ἐπὶ ἰχθύων· λεπιδωτός· ἐπὶ ὄρεων καὶ ὑδάτων· φολιδωτός.

scilla, ae, ō. ἰδ. scilla.

si! ἐπιστῶν. σίγα.

Stabilis, arum, ō. Σταβίαι, πύλις τῆς Καρπανίας. Stabilianum, i, ō. Σταδιανόν, χωρίον ἐν Σταδίαει.

—†stabilimen, ius, ō. (stabilis) βεβάζωσις, στήριγμα.

stabilis, i, ō. firmus, ius, (stabilis) αἰδῶ, βεβάζω, στερεῶ, ἀσφαλίζω, στηρίζω τι.

stabilis, e, m. σ. κ. (stabilis) ὅπ. (stabilis) ο τ ἂ σ τ ι μ ο ς, εὐσταθής, βεβάζος, στερεός, ἀσφαλής. a. pugna, ἡ σταθία μάχη. stabilis gradu, στάθην. 2) μεταφ. στάσιμος, εὐσταθής, σταθερός, βεβάζος, ἑμπέδος, μόνιμος, ἀκίνητος, ἀετόστατος κττ.

stabilitas, atis, ō. (stabilis) τὸ στάσιμον, εὐσταθία, βεβάζοις, στερεότης. 2) μετ. τὸ στάσιμον, εὐσταθία, σταθερότης, ἐμόνιμον.

—†stabilis, ἐπίρ. σ. (stabilis) βεβάζω, στερεῶ, ἀσφαλίζω.

stabilior, atus, arum, -io, afe, (stabilum) αὐλίζομαι, ἐναυλίζομαι, διόγω, διατρέβω.

stabilium, i, ō. (stabilis) ἐπὶ σκηνῶν σταθμός, σηκός, ἑπαυλος, ἀβλίον, ἑπαυλὶς (κοιν. στάβλος). 2) ἐπὶ ἀνθρώπων· σταθμός, κατάλυμα, πανδοχεῖον. 3) πορνείον, πορνοδοχεῖον, εἰλην. κ. κλίσιον. [στακτὴ μῶρρα.

stacta, ae, x. -te, ōs, ō. στακτὴ, στάλιον, ii, ō. τὸ σταδίων, ὁ στάδιος (τὸ ὄγδον τοῦ Ῥωμαϊκοῦ μιλίου). 2) στάδιον, δρόμος· σταδίωμι currere, στάδιον ἀγωνίζεσθαι, σταδιοδρομεῖν. 3) μεταφ. στάδιον, παλαίστρα, ἀγών, ἀμιλλα κττ.

Stagira, orum, ō. τὰ Σταγείρσι, Σταγείρος. -ites, ae, ad. Σταγειρίτης.

stagnare, avi, atum, -are, (stagnare) λιμνάζω, τελευταῖομαι. Numen, locus stagnat, τὸ ὕδωρ λιμνάζει, ὁ τόπος λιμνάζει κττ. 2) aliquid locum, λιμνάζειν, τελευταῖον τι.

stagnum, i, ō. (σταγών, στάγες) τέλμα, ἑσθ' ὅτε καὶ τὸ ἔλος, ἡ λίμνη, καὶ ποιητ. ἡ θάλασσα.

stalgmatum, ii, ō. (σταλάγμιον) (σπ.) ἐνώτιον σταλάγματι ὅμοιον. Πλ.

stamen, is, ō. σ τ ἡ μ ε ω ν. 2) *στήμων, μίτος, τὸ νῆμα, κλώσμα, ἐνίοτε καὶ ἡ ἐσθῆς, χορδή, ταινία κττ. stamineus, a, um, (stamen) στημόνιος, στημονώδης.

stasimonium, i, ō. σταγών, κασσίτερος. stasimonius, a, um, (stasimonius) στάσιμος, a. pugna, ἡ σταδία μάχη. 2) a. comoedia, τὸ ἡσυχίον, καθεστική εἶδος τῆς κωμωδίας. -tius, ii, ad. τῆς ἡσυχίας κωμωδίας ὑποκριτής. μεταφ. a. orator, ὁ ἡσυχίος ῥήτωρ. statera, ae, ō. (στατήρ) σταθμός, ζυγιστάθμος, ζυγός.

statiellus, i, a. στάσιμος εἶτε ἡσυχίος ὄρχησις.

Statielli, orum, a. Στατίελλοι, Ἐ-

θνος τῆς Αἰγυπτιακῆς. *ager Statiellas*, αἴλις, ἄ. ἡ τῶν Στατιέλλων χώρα. -lates, ium, ἄ. εἰσι -lenses, ium, ἄ. Στατιέλλιοι, Στατιέλλεις.

Stātilius, α, Στατιλίας, Στατιλίας. *stātilim*, ἐπὶ. (στο) στάδην. 2) συνήθ. ὡς ποδῶν ἔχει τις, αὐτόθεν, αὐτίκα, παραυτίκα, παραχρῆμα. *stātilim* s. *primo lace*, ἄ. ἔω, ἄμα τῇ ἡμέρᾳ, s. ut, s. simulac, αἴθερ, εὐθύς ἐπεί, ὡς πρώτον, ἄμα τε καὶ αὐτίκα τε καὶ.

stātio, ōnis, θ. (στο) στάσις. 2) σταθμός, κατάλυμα, μονή. 3) σύστασις ἀνθρώπων, κύκλος, λίσση. 4) τάξις (ὁ τόπος ἐνθα στρατιώτης τεταγμένος ἐστίν), φρουρά, φυλακή. de *statione* *decedere*, τὴν τάξιν λείπειν. in *statione* *esse*, φυλάττειν, φρουρεῖν. ἐνίοτε ἡ φρουρά, φυλακή, τοῦτέστιν οἱ ἐν φρουρᾷ ἡ φυλακῇ τινι τεταγμένοι στρατιῶται. 5) ναύσταθμος, ναύλογος, ὁρμος, ἐπίνειον.

Stātius, ii, ἄ. Στάτιος.

stātius, α, um, (στο) στάσιμος. 2) τεταγμένος. 3) *stātina*, orum, οὔ. πλ. οἱ σταθμοί, τὰ κατάλυματα. 4) *casita* si, καὶ ἀπλῶς *stātina*, orum, οὔ. πλ. τὸ μόνιμον στρατοπέδον, τὸ συνεχὲς καὶ μένον στρατοπέδον.

stātor, ōris, ἄ. (στο) παραστάτης, ὑπηρετὴς ἀρχῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

Stātor, ōris, ἄ. (sisto) Στήσιος, Ἐπιστάσιος, Ὁρθώσιος (Ζεύς).

stātus, α, θ. (statuo) ἀνδρίας, εἰκὼν (μᾶλιστα δὲ ἡ χαλκῆ εἰκὼν).

stātūmen, īnis, οὔ. (statuo) στήριγμα, ἔρεισμα. 2) πλευρά νεώς. 3) ὑπόστρωμα.

stātus, ui, ūtum, ἔθ. (ἐκ τοῦ *statum* σουπίνου τοῦ *sisto*) αἴψη ἢ αἴψ, ἵσταμαι τινα ἢ τι. *navam*, ἵστάναι, ἐπύχειν τὴν ναῦν. *captivos* in medio *stātui*, τοὺς ἀγγλωτῶτους ἐν τῷ μέσῳ ἵστησι. *crateras* *stātuum*, χρητῆρας ἵστασι, τιθέασι. s. *aciem*, τάτ-

τω, παρατάττω τὸν στρατόν. αἴψη ante oculos, προτιθέναι τινα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. *troraeum*, ἵστάναι, ἵστασθαι τρόπαιον. *statuam*, ἵστάναι ἀνδριάντα. *arborem*, τιθέναι, φυτεύειν δένδρον. ἐπὶ θ. *stātūus*, α, um, ἔρως. 2) τίθημι, τίθεμαι, τάττω, ὀρίζω, ὀρίζομαι, ἡγοῦμαι, κρίνω τι. sic *statuo* ei *judicio*, οὕτω τίθεμαι καὶ κρίνω. αἴψη *statuo* *deam*, τίθεμαι, ἡγοῦμαι τινα θεόν, ὀρίζομαι τινα θεὸν εἶναι. *statuere*, quid sit sapiens, ὀρίσασθαι, τί ὁ σοφὸς ἐστί, s. in αἴψη, contra αἴψη, καταγινώσκω τινός. de se *statuere*, ἐκυτὸν διαχρῆσθαι εἴτε διεργάζεσθαι. *Pompejus* *statuerat*, proelio *decertare*, διεγνῶν ὁ Πομπήιος (ἔδοξε τῷ Πομπηίῳ) διαμαχεσθαι. *Athenienses* *statuerunt*, ut *paves* *conscenderent*, ἔδοξε τοῖς Ἀθηναίοις τῶν νεῶν ἐπιβῆναι. s. diem ἡμέραν τάττω, ὀρίζω, ὀρίσασθαι. *rognam* *improbo*, τιθέναι, προτιθέναι ποινὴν τῷ ἀσεβεῖ.

stātūra, α, θ. (στο) ἀνίστημα, φυή, ἡλικία, τὸ τοῦ σώματος μήκος.

1. *stātus*, α, um, (μετ. τοῦ *sisto*) τεταγμένος, ὠρισμένος, ῥητὸς.

2. *stātus*, α, θ. (στο) στάσις, τὸ ἵστάναι, ἐπὶ μαχόμενων ἡ στάσις, θίσις, προβολή. in *statu* *stare*, ἐν προβολῇ ἵστάναι. 2) ἀνάστημα, φυή, μήκος, μέγεθος. 3) στάσις, κατάστασις. *optimus* *status* *reipublicae*, ἡ καλλίστη τῆς πολιτείας κατάστασις, τὸ καλλίστον πολίτευμα. *constituere* alqd in *antiquum* *statum*, ἀποκαθίστασθαι τι εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν, εἰς ἀκέραιον. in hoc *statu* *res* *est*, εἰς τοῦτο τὰ πράγματα κατέστηκεν, οὕτως ἔχει τὰ πράγματα. *voluptas* *mentem* *o statu* *dimovet*, ἡ ἡδονὴ ἐξίστησι τὸν νοῦν. 4) ἐνίοτε τὸ εὐκατάστατον, στάσιμον, ἡ καλὴ κατάστασις. 5) ἡ τῶν πολιτῶν τάξις.

στεινός, α, η, ου, ἴδ. stenuo.

stēga, α, ο, θ. στήγη, καταστρωμα.

stellā, α, ο, θ. (ἀντί sterula) ἄστρο ή ρ.

sterrans, ἄπλανήτης. inerrans, ἄπλανής ἀστρος. 2) τὸ ἀστρον, ἡλίος.

*stellans, οἰς, (stella) ἀστερόεις, ἀστερωπός. 2) λάμπων, στίλβων.

Stellatis campus εἶτε ager, χώρα τῆς καμπανίας, εἴς τῆς καὶ μίαν τῶν φυλῶν Stellatina tribus ἐκαλεῖτο.

stellatus, α, um, (stella) ἀστερόεις, ἀστερωπός, ἀστεριδεής.

stellifer, ἔρα, ἔραμ, (stella-fero) ἀστροφόρος, ἀστερόεις, ἀστερωπός.

stellio (*δισυλλ.), οἰς, ἄ. (stella) ἀσκάλαδος, ἀσκαλαδῶτης, γαλιῶτης (εἶδος σαύρου).

†stemma, ἄις, οὔ. στέμμα, ὄρμος εἶτε ταινία, ἣ τὰς τῶν προγόνων εἰκόνας (imagines) ἐξῆς πρὸς ἀλλήλας συνέδειον. 2) ἡ τοῦ γένους καταγωγή εἶτε διαδοχή, τὸ γενεαλόγημα.

†stercoreus, α, um, (stercus) κόπριος, κόπριος, miles, στρατιώτης. Πλ.

stercoro, α, ο, θ. (stercus) αἰσθ, κοπρίζω, κοπρῶ τι.

sterculinium, ἴδ. sterquilium.

stercus, ὄρις, οὔ. (στέρκος, ὄσχ.) κόπρος, σ κ ὡ ρ.

stérilis, ο, α τ έ ρ ι σ ο ς, στεῖρος, ἀστερός, ἀτοκος, ἀγονος, ἀφορος, ἀκαρπος. 2) γυμνός, κενός. alcijs rei, κ.

alcijs rei, γυμνός, ἐρημός τινος. 3) ἀκαρπος, ἀπρακτος, ἀλυσιτελής, κενός, μάταιος. 4) ἀφορος, ἀφορίαν ποιῶν.

stérilitas, ἄις, θ. (sterilis) στειρώσις, ἀγονία, ἀκαρπία, ἀφορία. 2) μεταφ. ἡ ἀφορία.

*sternax, ἄις, (sterno) ἐπὶ ἔππου καταδελχικός, καταβάλλων.

sterno, strāvi, strātum, ἔρε, αἰσθ, στορέννυμι, στρώννυμι, ἐπιστρώννυμι τι. vestem, arenam, herbas, ἡμάτιον, ἄμμον, γλῶσσην κττ.

corpus εἶτε se sternore εἶτε storni, κατακλίνεσθαι. humi stratus, ἐπὶ τῆς γῆς κατακλίνεις. alqm, στρωννύναι, καταστρωννύναι, καταβάλλειν τινα. mionis, καταβάλλειν, καθαιρεῖν τὰ τεύχη. auquora, στορεννύναι, καταστορεννύναι, πρᾶναι τὴν θάλασσαν. odium, πρᾶναι τὸ μῖσος. 2) ἐπὶ τέπου sternor, ἐκτείνομαι, κείμαι. 3) α. alqd, στορεννύμαι, στρώννυμαι, καταστορεννύμι τι. lectum vestimentis, τὴν κλίνην ἡματίος. equum, τὸν ἵππον (τῷ ἐπιπτόω). viam, στρωννύναι (λίθοις) τὴν ὁδόν. μεταφ. ὁμαλίζω, εὐθύνω ὁδόν. via strata καὶ ἀπλῶς strata, α, ο, θ. ἡ λιθοστρωτὸς ὁδὸς (κοιν. στράτα).

sternuo, υἱ, ūtum, ἔρε, πταίρω, π τ ἄ ρ ν υ μ α ι. 2) omen, ἀρροβιουομαι, ἐπιπταίρω, ἐπιπτάρνυμαι.

sternūtamentum, ι, οὔ. πταμός.

Stērōpes, α, ε, ἄ. Στερόπη.

sterquilinium, ιι, οὔ. (stercus) κοπρών, κοπρία. 2) μεταφ. ὁ κόπριος ἄνθρωπος.

Stérinius, ιι, ἄ. Στερτίνιος.

sterto, υἱ, ἔρε, (δέρθω-δερθάνω) βίγ- Stēstichōrus, ι, Στησίχορος. [χω.

stēti, stetisse, ἴδ. sto κ. sisto.

Stēnēlus, ι, ἄ. Σθενέλος. -tēius, α, um, Σθενελῆος, Σθενέλεις. -tēis, ιδῖς, θ. Σθενελῆς.

†stēbadium, ιι, οὔ. (σιθάδιον) ἡμίκυκλος κλίνη, ἡμικύκλιον.

†stigma, ἄις, οὔ. στίγμα. 2) μεταφ. ἡ ἀτιμία.

stigmātias, α, ε, ἄ. στιγματίας.

stigmōsus, α, um, στιγματηφόρος.

stilla, α, ο, θ. στίλη, στάγμα, στάλαγμα. [δρορός.

stillacidium, ιι, οὔ. (stilla-cado) ὁ- stillo, α, ο, θ. (stilla) στάζω, σταλάζω. alqm re, ἀποστάζω τι. ros stillat, ἡ δρόσος ψεκάζεται. 2) αἰσθ, στάζω, σ τ α λ ῶ, ἀποστάζω τι. lacrimam, στάζειν, λείδειν δάκρυον.

stilla, α, ο, θ. στίλη, στάγμα, στάλαγμα.

stillacidium, ιι, οὔ. (stilla-cado) ὁ-

stillo, α, ο, θ. (stilla) στάζω, στα-

λάζω. alqm re, ἀποστάζω τι. ros

stillat, ἡ δρόσος ψεκάζεται. 2) αἰσθ,

στάζω, σ τ α λ ῶ, ἀποστάζω τι. la-

crimam, στάζειν, λείδειν δάκρυον.

stilla, α, ο, θ. στίλη, στάγμα, στάλαγμα.

stillacidium, ιι, οὔ. (stilla-cado) ὁ-

stillo, α, ο, θ. (stilla) στάζω, στα-

λάζω. alqm re, ἀποστάζω τι. ros

stillat, ἡ δρόσος ψεκάζεται. 2) αἰσθ,

στάζω, σ τ α λ ῶ, ἀποστάζω τι. la-

crimam, στάζειν, λείδειν δάκρυον.

stips, stīpis, ὁ. (stīpo) τὸ συμβαλλόμενον εἴτε ἀσπερόμενον κέρμα ἢ ἀργύριον, δωτικὴν, ἔρανος, statuam stipre collata alicui erigere, ἀνδριάντα τινὶ ἐξ ἐράνων εἴτε δωτικῶν ἱστάναι. stipem alicui conferre, ἐρανεῖσιν εἴτε ἔρανον εἰσφέρειν τινί. stipem cogere, ἀγειρεῖν δωτικάς εἴτε χρήματα, ἀγυρμὸν ποιῆσθαι, δωτικᾶζειν. 2) σπ. τὰ προσιδόντα, προσερχόμενα, αἰ πρόσδοι. stipūla, αὐ, ὁ. (ὕποκ. τοῦ stips) κάρτος, καλᾶμη.

stipulatio, ὄνις, ὁ. (stipulo) ἐπερωτήσεις, ἡ δι' ἐπερωτήσεως τῶν συντεθειμένων γιγνομένη ὁμολογία εἴτε συμβόλαιον.

+ stipulatio pūla, αὐ, ὁ. (ὕποκ. τοῦ stipulatio) μικρὰ ὁμολογία. Κικ.

stipulor, atus, arī, ἐπερωτῶ, αἰτῶ ἢ λαμβάνω τὴν δι' ἐπερωτήσεως ὁμολογίαν εἴτε ὑπόσχεσιν. 2) ἐπερωτῶμαι, δίδωμι τὴν ὁμολογίαν εἴτε ὑπόσχεσιν, ὁμολογῶ, ὑποσχοῦμαι κατὰ νόμον. σπ. παθ. stipulatum esse, συγκαίεσθαι, ὁμολογηθῆναι.

stīla, αὐ, ὁ. πεπηγὼς σταλαγμός, παγεῖσθαι σταγόνες, πυγυλῖς, παγην.

stiprīus, ἐπίρ. (stīps) πρέμνοθεν, βιζέθεν, πρόβριζα.

stīps, rīps, ὁ. (ἄ. ἄπ. Οὐίργ.) πρέμνον, πυθμῆν. σ π ἔ λ ε χ ο ς, βίζα. 2) φυτὸν, μίσχευμα. τὸ δένδρον, ὁ κλάδος, τὸ κλήμα. 3) θάμνος. 4) μεταφ. ὁ τοῦ γένους πυθμῆν, τὸ γένος, ἡ γενεά. 5) γένος, ἐκγονος, ἀπόγονος, ἐκγονοί, ἀπόγονοί ('μίσχος, ἔρνος, ἔζος). 6) βίζα, αἰτία, ἀρχή. stīti, stīlisse, ἰδ. αἰστο.

stīva, αὐ, ὁ. ἐχέτη ἀρότρου.

sto, stēti ('stēderunt), stātum, stare, (στάω) ἕστηκα (ἐστάναι, στήναι), βέθηκα. stant, non sedent, ἐστᾶσιν (ἕστηκασιν), οὐ κάθηνται, ante pedes stabant, πρὸ τῆς οἰκίας ἐστήκει. stans pede in uno, ἐστῶς (ἕστη-

κῶς, στῆς), βέθηκῶς ἐπ' ἑνὸς ποδός. aeneus stat, ἕστηκεν, ἱδρύται, ἐστάθη χαλκοῦς. ejus statua stetit in foro, ὁ ἐκαίνο ἀνδριάς ἐν τῇ ἀγορᾷ ἕστη. meretrix stat in fornice, ἡ πόρνη ἕστηκε, προίστηκε, κάθηται ἐπ' ἐκκλήματος. s. in acie, ἕσταται ἐν περικτάξει. classis in portu stat, ὁ στόλος ἕστηκεν (ἐπ' ἀγκυρῶν) ἐν τῷ λιμένι. in salo stare, στήναι ἐν σάλῳ. sto expectans, ἕστηκα προσδοκῶν. ad cyathum alicui stat, διακοῦναι τινὶ τὸν εἶναι, ὀνομασεῖ τινί. stat murus, ἱδρύται τὸ τεῖχος. jam stabant Thebae, ἥδη ἐστήκεισαν, ἱδρυντο, ἦσαν αἱ Θῆβαι. 2) ἐστάναι, ἕστηκέναι, ἑμπεδόν, ἀκίνητον, στερεὴν εἶναι, μένειν. stant muri, τὰ τεῖχη ἀπώτα ἕστηκε. nec domus ulla nec urbs stare potest, οὔτε οἰκία εὐδεμία, οὔτε πόλις ἑμπεδος εἶναι δύναται. stant aequa, τὰ ὕψος συνέστηκε, πέπηγε. stetit ingulno ferrum, τὸ βέλος ἐνεπάγη τοῖς αἰδοίοις. stant mammae, ἕστηκασιν οἱ μαστοί. steterunt comae, ἐβῆλ· ἐστήκεισαν αἱ τρίχες. stare et impetum sustinere, ἕστασθαι καὶ τὴν τῶν πολεμίων ἐφοδὸν ὑπομένειν. diu pugna stetit, πολλὸν χρόνον συνέστη ἡ μάχη. ancors stetit certamen, ἀμειδιόητος ἡ μάχη ἐγένετο. stare animo, στήναι τῇ διανοίᾳ. fabula stat, ἡ κωμωδία εὐδοκίμει, οὐ διαπίπτει. illi hoc stabant, ἐκρίνει (οἱ κωμωδιογράφοι) διὰ τοῦτο κλύδοκίμουν, ἐπηνέοντο, ἐκροτοῦντο. stat sententia, ἡ γνώμη βεβαια εἴτε ἀκίνητος ἐστίν. 3) ab, cum, pro alio stare, μετὰ τινος στήναι, πρὸς τινος εἴτε μετὰ τινος εἶναι, τὰ τινος ἔρησθαι. 4) alia re esse in alia re, ἐμμένω τινί, ἑμπεδῶ τι. in fide, ἐμμένειν τῇ πίστει. conditionibus contentis, jurejurando, ἑμπεδῶν τὰς συνθήκας, τὰ συγκαίμενα, τὸν ἔρκον.

3) stat per aliam, διὰ τινά γίνεται (κριν. εἰς ἐκεῖνον στέκει). stetit per Trebonium, quominus oppido pateretur, διὰ τὸν Τρεβόνιον οὐχ εἶλον τὴν πόλιν, ὁ Τρεβόνιος αἴτιος ἦν τοῦ μὴ ἀλῶναι τὴν πόλιν. 6) πωλεῖσθαι, τιμὴν ἢ δαπάνην ἔχειν, καταστῆναι. magno stat pretio, πολλοῦ πωλεῖται, τιμὴν ἔστι. multo sanguine Poenis victoria stetit, πολλοῦ αἵματος οἱ Καρχηδόνιοι τὴν νίκην ἐπρίζαντο, πολλὰ αἵματι τὴν νίκην ἐκτίσαντο. cenam talentis ea res Achacis stetit, ἑκατὸν τάλαντα οἱ Ἀχαιοὶ εἰς τοῦτο ἀνέλωσαν.

Stoica, ἐπὶρ, Στοϊκῶς.

Stoicus, a, um, Στοϊκός. Stoicus, a, ὁ Στοϊκός.

stola, ae, θ. σ τ ο λ ῆ, στήμα, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ γυναικεία στολή, ἡ ποδήρης ἐσθῆς. 2) ἡ ἐντιμος εἴτε σιμὴν γυνή, δέσποινα.

stolidus, ἐπὶρ. ἡλιθίως, ἀλόγως.

stolidus, a, um, μ. (ἀρχ. κ. μετ.) σ. κ. ὅπ. (stultus) ἡλιθίος, ἀέλτερος, ἀλογος.

stomachus, atus, ari, (stomachus) χολοῦμαι, ἀγανακτῶ, θυμοῦμαι. aliquid εἴτε ob aliquid, ἐπὶ τινι. 2) σπ. aliquid rem, ἀγανακτῶ ἐπὶ τινι.

+stomachose, ἐπὶρ. (μέμονεν ἐν τῷ π. -sius) μετὰ χόλου, θυμικῶς. Κικ.

stomachosus, a, um, χολώδης, κεχολωμένος, ἀγανακτικός.

stomachus, i, a, στόμαχος. 2) μεταφ. ὁ χόλος, ἡ ἀγανάκτησις, ὀργή. stomachum movere εἴτε facere aliquid, χολεῖν, ὀργίζειν τινά, ποιεῖν τινά ἀγανακτεῖν.

storea (storgia), ae, θ. (sterno, torus) ψιζος, πορμός.

strabo, onis, a, στ ρ α β ὢ ν, στραβός, ἰλλός. 2) κύριον. Στράβων.

strages, is, θ. (sterno) καταβολή, καταστρεψή, ἀνατρεψή, κατέπτωσης.

2) ἐπὶ πολεμίων' ἑθώρα, φόνος, σφαγή. strages facere εἴτε edere, φόνον εἰσεσφαγὴν ποιεῖν εἴτε ποιεῖσθαι strages jaculentur, σωροὶ κεκμημένων νεκρῶν.

stragulus, a, um, (sterno) στρώτός. s. vestis, θ. κ. stragulum, εὐ. τὸ στρώμα, περιστρώμα, στρωμνή.

*stramen, inis, εὐ. — stramentum 1) κ. 2).

†stramenticius, a, um, (σπ.) ἐκ καλαμῶν πεποιημένος.

stramentum, i, εὐ. (sterno) στίβας, χοιρόστρώμα, τὸ ἐξ ἀγύρων ἢ καλαμῶν στρώμα. 2) αἱ καλάμιναι τὰ κάρφη. 3) stramenta, πλ. σάγματα, ἐπισάγματα. ἄπ. Καίσι.

*stramineus, a, um, (stramen) ἀγύρινος, ἐξ ἀγύρων εἴτε καλαμῶν. 2) καλάμινος, καλαμώστερης.

strangulo, avi, atum, ate, aliquid, σ τ ρ α γ γ α λ ῖ ζ ω, ἀγγωνῶ, πνιγω τινά. 2) ἀγγω, ἀνιῶ τινά.

strangulus, ae, θ. στραγγυλῆ. strala, ae, θ. ἰδ. sterno.

stratagemma, atis, εὐ. στρατηγήμα. stratagus, i, a, στρατηγός. Πλ.

stratioticus, a, um, στρατιωτικός. Stratioticea, ae, θ. Στρατιονίκεια.

-nicensis, is, a, ὁ Στρατιονικός.

stratum, i, εὐ. (μετ. τοῦ sterno) τὸ στρώμα, ἡ στρωμνὴ τῆς κλίνης καὶ ποιητ. ἡ κλίνη. 2) ἵππου ἡ ὄνου στρώμα, ἐπίπριον, σάγμα.

+stratura, ae, θ. στρώσις. Σουητ.

stratus, a, um, ἰδ. sterno.

stravi, stravisse ἰδ. sterno.

streps, ae, θ. ἐπινομίς, τὸ κατὰ τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν ἐπ' αἰσίοις εἰωνοῖς διδόμενον ὄρον εἴτε ἔτινον. 2) αἰσιος εἰωνός.

[γῶς, φιλοπόνως. strepsus, ἐπὶρ. δραστηκῶς, ἐνερ- *strenuiss, atis, θ. (strenuus)

δραστηριότης, ἐνέργεια, φιλοπονία. +strenuus, are, (strenuus) ἐνεργῶς ἀνδρίζομαι. Πλ.

sternuus, α, um, η, (stern.) σ. κ.
 1) ὀπ. (σπρηνής) δραστήριος, δραστη-
 τικὸς, ἐνεργής, ἀνδρικός, φιλόπνοος.
 2) ἐπὶ ἀφύγων· δραστηκός, ἐνεργής,
 ἰσχυρὸς, σφοδρὸς. [ῥω.]

strepillo, are, (ἐπιτ. τοῦ strepo) ὡς
 strepitus, η, ε, (strepo) ψῆρος.
 catatum, τῶν τροχῶν. januae, ἡ ψί-
 φρος, δοῦρας τῆς θύρας. populi, ὁ θρόνος,
 ὑερὸς τοῦ λαοῦ. fluminis, ἡ κανα-
 γή τοῦ ποταμοῦ. 2) ὁ ἥχος, ψόγ-
 ος, τὸ μέλος. citharae, τῆς κιθάρας.

strepo, pui, pitum, ἔρε, ψιῖω.
 nris strepit, ἡ πῆλις θρεῖ, ψόφου
 ἀνάπλευς ἔστιν. homines strepuit,
 οἱ ἄνθρωποι θροῦσι, θροῦσθαι. flu-
 vius strepit, ὁ ποταμὸς καναρίζει, κα-
 ναγᾷ. cornus strepuit, τὰ κέρατα,
 αἱ σάλπιγγες ἐβόγγονται. mons cantu
 strepit, τὸ ὄρος τῇ ᾠδῇ ἐνιηγᾷ. 2) alqd,
 ῥω τι. 3) ψόφου ἢ ἤχου πληρῶ τι.

strictum, ἐπῖρ. (stringo) στενω-
 ationdoro, ἐν χρω κείρειν. 2) συνήθ-
 ἀκροθιγῶς, ἐν παρέδῳ, ἐν παρέργῳ.

strictura, α, ο, θ. ἔλκωμα σιδήρου.

strictus, α, um, η, σ. (αυχ. τοῦ
 stringo) στενγνός, στενός. 2) μεταφ.
 ἀκρίθης, αὐστηρῆς.

strido, ἔρε, κ. strido, di, ἔρε,
 σίζω, τρεῖζω, τέρριζα. candelis for-
 rum, in aquam demersum stridet,
 οἰδῆρος διάπυρος εἰς ὕδωρ βαπτόμενος
 σίζει. plaustrum stridet, τὸ ὄχημα
 τρίζει. dentibus, τρίζω τοὺς ὀδόντας.
 sagitta stridet, τὸ βέλος ροῖζει.

stridor, ὄρις, ε, (strideo) σιγμός,
 σισμός, τρεῖς μ. ε. elephanti, ὁ
 τρισμός τοῦ ἐλεφαντός, τὸ σπρηνυλῆναι
 ventis, ὁ σιγμός, ῥοῖζος τοῦ ἀνέμου.
 dentium, ὁ τρισμός, ἄραχος τῶν ὀ-
 δόντων. aurium, ὁ σπρηνγμός τῶν ὠ-
 τῶν. januae, ὁ ψόφος τῆς θύρας.

stridulus, α, um, η, (strideo) αἰζών,
 τρίζων, τατριγῶς, λιγυρός.

stringilis, is, θ. (stringo) σπλεγγίς,

ξύστρα, ξυστρίς (δρυανον, ὡς ἐν τοῖς
 βελανείοις τὸν ῥυπὸν ἀπεξῶντο καὶ
 ὕδωρ ἤρουντο).

stringosus, α, um, η, (stringo) [σπ.]
 λαγρός, ἰσχνός, ἀσαρκός. 2) ἐπὶ
 λόγου· ἰσχνός, λεπτός.

stringo, inxi, icitum, ἔρε, αἰσῖν ἢ
 αἰσῖν, σ τ ρ ἄ γ γ ω, σπρίγγω, συσπρίγ-
 γω τινὰ ἢ τι. mare gelu stringitur
 ei consistit, ἡ θάλασσα ὑπὸ τοῦ ψύ-
 χους πηγνύται· καὶ συνίσταται. at-
 cum, ἔλκειν τὸ τῆξιν. μεταφ. oratio-
 nem, ἀπρσπρίγγω, συντίεινω τὸν
 λόγον. strictus orator, ἀπρσπρίγμε-
 νος, σύντομος, βραχυλόγος· ῥήτωρ.

2) ἐπιψαύω τινός ἢ τι, χρίμπτω τι.
 totum stringit corpus, τὸ βέλος γράβ-
 δην εἰς τὴν λήγδην πτερώσκει τὸ σῶμα,
 μεταφ. alqd stringit animum, κεντεῖ,
 ἀνιᾷ τι τὴν ψυχὴν. 3) ἀμέργω, δρι-
 πῶ τι. oleas, ἀμέργειν εἰλαίας, folia,
 ἀμέργειν φύλλα, φυλλολογεῖν. at-
 horum, ἀποφυλλίζειν τὸ δένδρον. 4)
 gladium, eusem, σπᾶσθαι τὴν μάχαι-
 ραν, τὸ ξίφος. *manum, αἰρεῖν, ἀνα-
 τίνειν (ἀπειλητικῶς) τὴν χεῖρα.

strix, Irgis, θ. σ τ ρ ἰ γ ῖς (πρ.).

*ströphä, α, ο, θ. στροφῆ (ὕμνων
 καὶ χορῶν). 2) στροφῆ, τέχνασμα, δόλος.

Ströphlades, um, θ. Στροφάδες νῆσοι.

ströphium, i, οὐ. στροφίον.

Ströphius, ii, ε, Στροφίος.

structor, ὄρις, ε, (struo) λιθοδό-
 μος, οἰκοδόμος.

structura, α, ο, θ. (struo) συναρ-
 μογή. 2) οἰκοδομή, οἰκοδόμησις, κατα-
 σκευή. 3) οἰκοδομή, οἰκοδόμημα, κατα-
 σκεύασμα. 4) λόγου ἀρμονία, ῥυθμός.

structus, α, um, η, ε, struo.

strues, is, θ. (struo) κατασκευα-
 στός σωρός, κατασκευασμα, σωρός.

2) σωρός ποσάνων. [σος].

struma, η, ο, χοιράς, γογγύρη (νό-
 struo, xi, ciui, ἔρε, (στρώ-νυ-

μι, sternu) alqd, στειβάξω, συσκευά-

ζων, συντίθηται, σωρεύω τι. *altaria donis, δῶρα σωρεύειν ἐπὶ τὸν θωμόν. 2) κατασκευάζω τι. moenia, domum, οἰκοδομεῖν τείχος, οἰκίαν. navem, πηγνῶναι ναῦν. pyram, νεῖν πυράν. convivium, παρασκευάζειν συμπόσιον. 3) εὐθετῶ, διατίθημι, διατάττω τι. aciem, διατάττειν, παρατάττειν τὸν στρατόν. orationem, verba, εὐθετεῖν, συντάττειν, βυθίζειν τὸν λόγον, τὰ ῥήματα. 4) κατασκευάζω, μηχανῶμαι, τεχνῶμαι τι. insidias alicui, κατασκευάζειν τινὶ ἐνέδραν. periculum, crimina, μηχανᾶσθαι κίνδυνον, διαβολάς.

Strymo (-mon), ὄνις, ἔ. Στρυμών, ποτ. μεταξύ Θράκης καὶ Μακεδονίας. Strymonis, a, um, Στρυμόνιος, Θράκιος. -monis, idis, ὁ. ἡ Στρυμόνις.

studeo, ui, ere, alicui rei, σπουδάζω τι εἴτε περὶ τι. pecuniae, περὶ τὰ χρήματα. novis rebus, καινοτομεῖν, νεωτερίζειν. arti, literis, σπουδάζειν, διατρίβειν, σπουδῇ ποιεῖσθαι περὶ τέχνην, περὶ τὰ γράμματα. patrimonio augendo, περὶ τὸ τὴν οὐσίαν αὐξάνειν. gloriae, φιλοτιμεῖσθαι περὶ δόξαν, δικάειν δόξαν, ἐπιθυμεῖν δόξης. id studere, ut, σπουδάζειν, σπεύδειν, ἔπως. scire studeo, σπουδάζω, προθυμοῦμαι εἰδέναι. fieri studebam ejus prudentiā doctior, τῇ ἐκείνου φρονήσει σφώτερος γίγνεσθαι προθυμούμενην. placere eo studeo bonis, προθυμεῖται τοῖς ἀγαθοῖς ἀρέσκειν. 2) alicui, σπουδάζω τινά εἴτε περὶ τινα, προθυμοῦμαι, σπεύδω τινί, εἰμι πρὸς τινος εἴτε μετὰ τινος, φρονῶ τὰ τινος. 3) +s. —. literis, περὶ τὰ γράμματα σπουδάζω, ἀναγιγνώσκω, μελετῶ, φιλολογῶ, διδάσκομαι, μαθάνω.

studiosa, ἐπὶ ῥ. μ.σ.κ.ὁ.π. μετὰ σπουδῆς, ἐσπουδασμένως, ἐπιμελῶς, προθύμως.

studiosus, a, um, μ.σ.κ.ὁ.π. (stu-

dium) φιλόπνεος, ἐπιμελής, πρῶτος, φιλότιμος. 2) alicui rei, σπουδάζων, διατρίβων, ὢν περὶ τι, φιλοτιμως ἔχων πρὸς τι. venandi, σπουδάζων, διατρίβων περὶ θήραν, φιλόθηρος. aleae, φιλόκυβερ. 3) alicui, σπουδάζων τινά, προθυμούμενος τινος, φρονῶν τὰ τινος, σπουδαστής τινος. 4) φιλόλογος, φιλομαθής, ἐσθ' ἔτι καὶ φιλοεργός, πολυμαθής, σοφός, πεπαιδευμένος.

studium, ii, ὁ. (studeo) σπουδὴ ἢ, προθυμία, φιλοτιμία, φιλοπονία, ἐπιμελεια. alqd studio maximo cupere, πλείστη προθυμία εἶτα φιλοτιμύματα ἐπιμελίσθαι τινος. studium pugnae, τὸ φιλοπύλεμον. quaestus, ἡ φιλοκέρδεια. studium cognoscendi semper alqd atque discendi, ἡ φιλοτιμία τοῦ γινῶναι δεῖ τι καὶ μαθεῖν. studium venandi, ἡ φιλοθηρία. in armis plurimum studii consumere, πλείστην σπουδὴν περὶ τὰ ὅπλα ποιεῖσθαι. 2) ἡ περὶ τὰ γράμματα σπουδὴ εἴτε διανοητή, φιλοεργία, μελέτη, μάθησις. *serus studiorum, ὁ ἄψιμαθής. 3) σπουδὴ, προθυμία, αἵρεσις, εὐνοία. studium habere in alq, σπουδῇ περὶ τινα ποιεῖσθαι, προθυμίαν περὶ τινα πράττειν, αἵρεσιν πρὸς τινα ἔχειν. studium partium εἴτε ἀπλῶς studii, τὸ στασιαστικόν.

stultia, ἐπὶ ῥ. μ.σ.κ.ὁ.π. μωρῶς, ἀνεγῆτως, ἡλιθίως, ἀλόγως, ἐνηθῶς.

stultitia, ae, θ. κ. -itium, ii, ὁ. (stultus-loquor) μωρολογία, μωρολόγημα. Πλ.

+stultiloquus, a, um, (stultus-loquor) μωρολόγος. Πλ.

stultitia, ae, θ. (stultus) μωρία, ἀνοησία, ἡλιθιότης, ἀλογία, ἐνηθία.

+stultitidus, a, um, (stultitudo) μωρόσοφος. Πλ.

stultus, a, um, μ.σ.κ.ὁ.π. (stultitia)

πῶλος, στελεός) μωρός, ἀνόητος, ἡλίθιος, ἄλογος, εὐήθης.

stūpa, ἴδ. stupra.

stūpescio, feci, factum, ēre, (stupreo-facio) aliquam ἢ aliquā, θυμῶ, τυ-
πῶ, κορυβνίζω ἢ τι. stupesceri aliquā
re, θαμβεῖσθαι, ἐκθαμβεῖσθαι, τυφροῦ-
σθαι, ἐκπληττεῖσθαι τινι εἴτε ἐπὶ τινι.
stupescit, ο, um, ἐκθαμβός, ἐκ-
πληγείς, ἐκπεπληγμένος.

stūpescio, actus, ierī, ἴδ. stupescio.

stūpeo, ui, ēre, θαμβῶ, θαμβοῦμαι,
ἐκθαμβός εἰμι, ἐκπέπληγμαι, τε τυ-
πώ με τι. aliqua re εἴτε ad aliquā, τινι
εἴτε ἐπὶ τινι. 2) πένητα, ἔτηχα,
ἐκίνητος ἔστηκα. aliquam rem, θαμ-
εῶ, θαυμάζω τι. stupendus, a, um,
ὁλμός, παρέχων, θαυμαστός.

+stupesco, ēre, (stupreo) θαμβοῦ-
μαι, ἐκθαμβοῦμαι, ἐκπληττοῦμαι. Κικ.
stūpiditas, ātis, θ. (σπ.) τύφος,
κωφότης, βλακεία.

stūpidus, a, um, (stupreo) ἐκθαμ-
βός, ἐκπεπληγμένος, τετυρωμένος. 2)
κωφός, ἀμβλός, βλαξ, βλακικός, μωρός.

stūpor, ōris, ā. (stupreo) θάμνος,
τῦφος, ἐκπληγίς. 2) κωφότης, ἀμ-
βλύτης. [στυπή.

stupra (stūpa), ad, θ. στυππῆ,
stupreus, a, um, στυππείης, στυ-
ππείας, στυππίνος, στυππίνος.

+stuprator, ōris, ā. φθορεύς, δια-
φθορεύς (γυναικός).

stūpro, avi, atum, are, (stupram)
aliquid, μολύνω, μιάινω, κατασχύνω
τι. 2) συνήθ. aliquam, μολύνω, φθεί-
ρω, διαφθείρω τινά (παρθένον κττ.).

stūprum, i, eū. ἡ αἰσχρὴ, φθορά,
διαφθορά (παρθένου κττ.). 2) πορνεία,
μοιχεία, ἀνόμιμος ἢ ἀνόμιμος συνουσία.

Stygia, a, um, (Styx) Στύγος.

stilus, ἀδόκιμον ἀντὶ τοῦ stilus.

Stymphalicus, a, um, avos (Πλ.), αἱ
Στυμφαλίδες ὄρνιθες. -lis, ydis, θ. ἡ
Στυμφαλίς. -lius, a, um, Στυμφάλιος.

Styx, ŷgis, θ. Στύξ.

Suāda, ae, θ. (suadus) Πειθῶ (θρά).

suādela, ae, θ. (suadeo) πειθῶ,
πεισίς. 2) = Suada.

suādeo, āsi, āsum, ēre, (ἀδῶ-ἀν-
δῶ) πειθῶ, συμβουλεύω, παραινῶ.
recte suades, ὁρθῶς συμβουλεύεις.
ut suades faciam, ἃ αὐ παραινείς
ποιήσω. alcuī aliquid, πειθεῖν τινά τι.
quid mihi suades? τί με πειθεῖς;
mihi suasi, nihil esse expetendum
nisi laudem, πέπεικα ἑμαυτὸν εἴτε
πέπεισμαι, ὥς οὐδὲν ζητήτιον εἰ μὴ
δ' ἔπαινος. s. alcuī (σπ. aliquam), ut
faciat, πειθῶ τινά ποιεῖν, συμβου-
λεύω, παραινῶ τινι ποιεῖν. 2) legem,
(ἐκ' ἐκκλησίας τοῦ δήμου) συναινῶ,
ἐπαινῶ τὸν εἰσφερόμενον νόμον, λέγω
ὅπερ τοῦ νόμου, συνηγορῶ τῷ νόμῳ.
suāsio, ōnis, θ. (suadeo) πείσις,
πειθῶ, παραινέσις. 2) παρανετικὴν
γένος λόγου. 3) συναίνεσις (εἰσφερο-
μένου νόμου).

suāsor, ōris, ā. (suadeo) παιστήρ,
σύμβουλος, παραινέτης. 2) συναινέτης
εἴτε συνηγορός (εἰσφερομένου νόμου).

suāsus, a, um, ἴδ. suadeo.

suāsus, us, ā. (suadeo) (ἐωμ.)

πειθῶ, πείσις, παραινέσις.

*suāve, ἐπίρ. ἴδ. suavis.

*suāve-olens, ntis, ἡδύσμοος.

suāviatio, ōnis, θ. (suavio) [ἐρχ.]

φίλησις, φίλημα. [πῆς, ἡδύλερος.

suāvī-loquens, ntis, (σπ.) ἡδύ-

+suāvīloquētia, ae, θ. (suavi-

loquens) ἡδυλογία. Κικ.

suāvīdolum, i, eū. (ὅποι. τοῦ sua-

viūm) φιλημάτιον. Κατ.

suāvior, atus, arī, (suavium) aliquam

ἢ aliquā, φιλῶ τινά (τῷ στόματι), κατα-

φιλῶ τινά ἢ τι.

suāvis, e, m. σ. κ. ὑπ. (ἀντὶ suād-

vis, ἀδύς) ἡ δούς. res suavia ad-

tis, gustus, πρᾶγμα ἡδὺ τὴν ὁσμὴν,

τὴν γεύσιν. vox, ἡδεῖα, χαρῆσσα φωνή.

νῆ. soror, γλυκύς ὕπνος. homo, ἄδελφ., γλυκύς, χαρίεις ἄνθρωπος. mihi suave est vivere, ἡδύ μοι ζῆν.—"suāto, (αἰτ. οὐ.) ἐπὶ. ἡδύ, ἡδέως.

suāvitas, αἰς, θ. ἡδονῆς, ἡδονή, γλυκύτης, χάρις, τὸ ἐπιχαρὶ, χάρειν. suāviter, ἐπὶ. α. σ. κ. ὕπ. (suavis) ἡδέως, μεθ' ἡδονῆς. [αἰς.

suāvītudo, ἡνις, θ. (ἀρχ.)—suāvis—suāvis, ἡ, οὐ. εὐλήμα. 2) τὰ χεῖλη, τὸ στόμα.

sub, πρόθ. μετ' αἰτ. ἐπὶ κινήσεως. ὁ πὸ τι. luna se sub solem subiecit, ἡ σελήνη ὑπὸ τὴν ἥλιον γίγνεται. aliqua indeplotatum s. Tartara mittere, ἀκλυστον πέμπειν τινὰ ὑπὸ τὰ Τάρταρα, κατὰ γῆς ὑπὸ τὴν γῆν, εἰς τὸν ᾗδην. aliqua sub diuū rapere, ἐκφέρειν τι εἰς τὸ φῶς. exorcium hostiam s. jugum mittere, τὸν στρατὸν τῶν πολεμίων ὑπὸ τὸν ζυγὸν πέμψαι (ὡς τὴν εὐσας τοῖς Ρωμαίοις). sub montem succedere, ὑπὸ τὸ ὄρος προχωρεῖν, τοῦτοστι πρὸς αὐτὴν τὴν ὑπώρειαν. -σπ. ἐπὶ στάσεως sub muros struere aciem, ὑπὸ τὰ τεῖχη παρατάσθαι. hostem mediam ferit ense sub alium, τὸν πολεμὸν ἐλαύνει τῷ ξίφει κάτωθεν τοῦ ὁμοῦ. 2) ἐπὶ χρόνῳ. ὑπὸ τι, πρὸς τι. s. noctem, ὑπὸ τὴν νύκτα. s. vesperum, ὑπὸ τὴν ἑσπέραν. 3) ἐξῆς μετὰ τι, ἐπὶ τινι, sub eas literas statim recitatae sunt iure, ἐξῆς μετὰ τὴν ἐπιστὴν ταύτην εἴτε ἐξῆς τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἀνεγνώσθη ἡ σή. s. hoc εἶτε s. hoc herus dixit, ταύτων ἐξῆς, ἐπὶ τούτοις ὁ δεσπότης εἶπα. 4) sub manus aliqua succedit, εὐ προχωρεῖ τι. s. manum, ταχέως.—6) μετ' ἀφ. ὑπὸ τινος, κάτωθεν ἐκ τινος. sub terra lapides eximere, ὑπὸ τῆς γῆς λίθους ἐξαιρεῖν. s. terra oripere, ὑπὸ τῆς γῆς ἐξερπίνει, κάτωθεν ἐκ τῆς γῆς ἀνερπίνει. 2) ἐπὶ στάσεως. ὑπὸ τινος,

ὑπὸ τινι, κάτωθεν τινος. s. pallio, ὑπὸ τῷ ἱματίῳ. s. pellibus, ὑπὸ δερμίδος, ἐν δερματίναις σκευαῖς. s. diu, ἐν ὑπαίθρῳ. s. oculis, ἐν ὄψει. sub moenibus urbis, ὑπὸ τῇ τεύχῃ εἴτε πρὸς τοὺς τεύχεσι τῆς πόλεως. sub monte consedit, ὑπὸ τῷ ὄρει, πρὸς τῷ τοῦ ὄρους ποδί, ἐν τῇ ὑπώρειᾳ στρατοπεδεύσας. s. opere, ὑπὸ φορτίου, ὑπὸ τοῦ ἄχρους. s. armis, ἐν ὅπλοις. Gallia sub septemtrionibus posita est, ἡ Γαλλία ὑπὸ τὴν ἀρκτικὴν εἶτε πρὸς τὴν ἀρκτικὴν κεῖται. sub manu esse, πρὸ χειρὸν εἶναι εἶτε πρὸ χειρὸν εἶναι.—σπ. ἐπὶ κινήσεως aliqua sub terra vivum demittere, ζῶντα τινα κατὰ γῆς εἶτε ὑπὸ τὴν γῆν κηθεῖναι. mittere sub jugo—sub jugum.

2) ὑπὸ τινι, ἐπὶ τινι. sub manibus alius esse, ὑπὸ τινι εἶναι, ἐν χειρὶ τινος εἶναι. s. Hannibale, ὑπὸ τῇ Ἀννίβῃ, ἐν τῇ τοῦ Ἀννίβῃ ἐξουσίᾳ. s. conditione, ut liberi sint, ἔρ ὡς τὸ ἐλευθέρους αὐτοὺς εἶναι, ἐπ' ἐλευθερίᾳ. 3) ἐπὶ χρόνῳ. ὑπὸ τι, περὶ τι, κατὰ τι. s. eodem tempore, ὑπὸ (περὶ, κατὰ) τὸν αὐτὸν χρόνον. sub adventu Romano-rum, ὑπὸ (περὶ, κατὰ) τὴν τῶν Ῥωμαίων ἄφικν. s. somno, ἐν ὕπνῳ, κατὰ τὸν ὕπνον. s. Augusto, ἐπὶ τοῦ Αὐγούστου.

+ sub-absurde, ἐπὶ. ὑπατόπως. sub-absurdus, a, um, ὑπατόπως, ὑπὸ τι ἄτοπος. [μαί τινι.

sub-acuso, are, aliqua, ὑπομέμφο. subactio, ὄνις, θ. (subigo) πύρα.

2) καταργεῖα, διαπύνησις.

subactus, a, um, ἴδ. subigo.

sub-agito, ἴδ. subigito.

sub-agrestis, e, ὑπαγροίκος.

+ sub-alaris, e, ὑπομασχάτος. Nip.

sub-amarus, a, um, ὑποπικρός.

sub-aquilas, a, um, (σπ.) ὑπὸ τι πέλλατος.

+ sub-arroganter, ἐπὶ. ὑπὸ τι ἀλαζονικῶς. Kik.

sub-ausculto, are, ὑπακούω, ὠτα-
στώ.

Sub-ballio, ōnis, ἄ. ὁ τοῦ Βαλ-
λωνος ὑπηρετής (ὑποβαλλίων). Πλ.
+sub-basilicānus, i, (basilia) ἐν
τῇ βασιλικῇ εἴτε στοαῖς διατρέ-
ν, ἀγοραῖος, ἀγορᾶς περίτριμμα Πλ.
sub-līho, ūbi, ēre, (σπ.) ὑποπίνω,
οἶνος γίγνομαι.

sub-blandior, iri, alevi, ὑποκλα-
ίω, ὑποκορίζομαι τινα.

sube- τὰ οὕτως ἀρχόμενα ἴδ. succ-
+subcūtāneus, a, um, (sub-cutis)
ὁ τὸν χρῶτα εἴτε τὸ δερμα ὡν
ρ. Βικτ. (αὐθενῶν. Σουητ.

+sub-dēbīlis, o, ὑπὸ τι πηρόε, ὑπ-
+sub-dēbilitāus, a, um, ὑπὸ τι
αὐτὸν λυμένος. Κικ.

+sub-dēficiō, ēre, (σπ.) ἀπαγο-
ύω, ἀποκάμνω.

+sub-difficilis, a, ὑπὸ τι χαλε-
ός, ὑποδυσχελής. Κικ.

+sub-diffido, ēre, ὑπὸ τι δυσπί-
τως ἔγω, ὑποπτεύω τι. Κικ.

subditiuus, a, um, (subdo) ὑπο-
λιμαστος, ὑπόδλητος.

subditiuus, a, um = subditiuus.
subditus, a, um, ἴδ. subdo.

+sub-diu, ἐπὶρ. μεθ' ἡμέραν. Πλ.

sub-do, didi, dītum, ēre, alqd,
εἰσθῆναι, ὑποβάλλω τι. ignem, ὑπο-
θέναι πῦρ. calcaria equo, κεντρί-
ν τὸν ἵππον. so aquis, δύεσθαι

τὰ τοῦ ὕδατος, καταδύεσθαι εἰς τὸ
ὕδωρ. populi Haemo subditi, τὰ τῷ

μυ ὑποπεπτωκότα ἔθνη. μεταρ.
sensio stimulos subditi fama, τὰς

χῆας κεντρίζει εἴτε παρορμῇ ἢ τῇ
animo s. ignem, διακαίω, ἐπι-
έγω τὴν ψυχὴν. 2) ὑποβάλλομαι,

κατάσσομαι τινα. regno alēis sub-

us, ὁ ὑποταγμένος τινί, ὁ ὑπὸ
τινι ὢν. 3) alqm ἢ alqd aleni εἴτε

locum alēis, ὑποκαθίσταναί τινα
ἐν τίνι, εἴτε τρέφειν τινα ἢ τι

ἀντί τινος. 4) ὑποβάλλω, καθήλυσω
τινά τι. liberi subditi, ὑποδογματᾶ,
ὑπόδλητα τέκνα. timorē, πλάττειν
τῇμην.

sub-dūco, ēre, alqm, ὑπηρετῶμαι
τινί. 2) ὑποδιδάσκαλος εἰμι.

sub-dūlo, ἐπὶρ. (σπ.) ὑποδύλω, δο-
λίως. Κικ. [λιός, πανεύργος.

sub-dūlus, a, um, ὑποδύλος, δό-
+sub-dūmo, are, alqm, ὑποδύμω

τινα. Πλ. [νί εἰμι.

sub-dūbīto, are, (σπ.) ἐν ἀπορίᾳ τι-
sub dūco, axi, uctum, ēre, alqd,

ὑπάγω, ὑφέλω, ὑφαίρω τι. subdu-
cto funulo, ὑψηλόμενου τοῦ πυθμίνος

(πίτου). alqm rugnao, ὑπάγειν τινα
ἐκ τῆς μάχης. aleni aequilam, ὑφαι-
ρεῖσθαι, περιαιρεῖν, ὑφαρπάζειν τινός

τὸν δακτύλιον. so, ὑποχωρεῖν, ὑπα-
χωρεῖν, ὑπαχωρεύειν, ὑπαξίστασθαι.

lons subducitur, ἡ πηγὴ ὑποχωρεῖ,
ἀφανίζεται. vela, καταστέλλειν τὰ

ιστία s. corias in collem, ὑπάγω, ἀγω
τὴν δύναμιν ἐπὶ λόφον. 2) ἀνέλκω, ἀνα-

σπῶ τι. auiam, πνεῦμα ἀναφέρειν εἴτε
ἐμπνέειν, ἀναπνεῖν. cataraclam, ἀνα-

σπᾶν, αἶρειν τὸν καταρράκτην. su-
percilis, ἀνασπᾶν τὰς ἐφρῦς. sub-

ductis tuniciis, ἀνασυσπῆναι χιτω-
νίω. subducto vultu procedo, ἀνα-

σπᾶν τὰς ἐφρῦς εἴτε τὸ πρόσωπον
προέρχομαι. s. pagim, classem, ἀνέλ-
κω, ἀνελκύω, νωολκῶ τὰς ναῦς, τὸν

στόλον. 3) calciuom εἴτε calcuio εἴτε
ἀπλῶς s., ὑπολογίζομαι, λογίζομαι,

λογισμὸν ποιῶμαι. — subducus, a,
um, ἐπὶθ. ἀνακεχωρηκῶς, πόρρω καί-

ματος, μακρὰν ἀπέχων.

subducio, ōnis, u. (subducio) τὸ
ἀνέλκειν, νωολκῆ. 2) ὑπολογισμός.

subducus, a, um, ἴδ. subducio.

sub-dūrus, a, um, ὑπόσκληρος.

+sub-ēdo, ēdi, ēre, alqd, ὑποβί-
βρωσκω τι. *Οδ.

sub-ēu, iri κ. συγῆθ. ii, āum,

ισθ. ὄψομαι (ὀπιέναι), ὀπέρχομαι, ὄδομαι. angues in latebras subiere, οἱ ὄφεις ἔδυσαν εἰς τοὺς φωλεοὺς, εἰς τοὺς μυχούς. s. iuco, εἰσδύομαι εἰς ἄλσος, ὀπέρχομαι τὸ ἄλσος. luna sub orbem solis subit, ἡ σελήνη ὑπαισιν εἰτε γίγνεται ὑπὸ τὸν τοῦ ἡλίου κύκλον. μετ. alqd mihi εἰτε animo subit εἰτε ἀπλῶς alqd subit, ἔννοια τινος ἐμπίπτει μοι, παρίσταται μοι τι. 2) πάρεμι (παρίεναι) εἰτε προσέμι (προσιέναι) ὑπὸ τι. s. mureo, πάρεμι εἰτε γίγνομαι ὑπὸ τὸ τεῖχος. 3) λαθὼν εἰτε λάθρα παραγίγνομαι, πάρεμι, πλησιάζω. 4) s. in locum alqjs, διαδίδχομαι τινα, ἐπομαι τινα. 5) ὑπαναφύομαι, ἀναφύομαι. 6) μεταβ. s. alqd, ὀπέρχομαι, ὑποδύομαι τι. aquas sibi vit, ὑπεδὺ τὸ ὕδωρ, ἔδω κατὰ τοῦ ὕδατος, κατέδω εἰς τὸ ὕδωρ. s. lectum, ὀπέρχομαι στέγην, εἰσέρχομαι ὑπὸ στέγην εἰτε εἰς οἰκίαν. jugum, onus s., ζυγόν, φορτίον ὑποδύομαι. subit lumina corpori, δ ὕπνος ὑποδύεται τοὺς ὀφθαλμούς, λαθὼν καταλαμβάνει τὰ ὄμματα. cogitatio animum subit, ἔννοια ἐμπίπτει εἰτε παρίσταται μοι. μετ. subit Alba Latinum, ἡ Ἀλβὴ γίγνεται ὑπὸ τῷ Λατίνῳ, ὑποτάσσεται τῷ Λατίνῳ. 7) s. collem, muros, παρίεναι εἰτε προσιέναι ὑπὸ λόφον, ὑπὸ τὰ τεῖχη. alqm, προσιέναι εἰτε προσβάλλειν τινί, ὀρμαῖν ἐπὶ τινα, ὀρμασι τινὶ ἵεναι, προσβάλλειν τινί. ἐντοτε καὶ προσέρχεσθαι τινί, δεῖσθαι τινος. 8) ὑποδύομαι, ὑπομίνω, ὀπέρχομαι τι. dolorem pericula, ὑποδύεσθαι, ὑπομίνειν πόνον, κινδύνους κτ. 9) διαδέχομαι τι. furcas subleto columbae, τοὺς θυλίνους ὑποστάτας διαδέξαντο κίονες, ἀντὶ τῶν διπράνων ἐγένοντο κίονες. 10) aqua subit altitudinem alquam, τὸ ὕδωρ αἵρεται εἰς ὕψος τι. [ἀριστ.]

sūber, ēris, ā. φελλός, φελλόδους,

Sūberinus, ā. σουβερίνος.

subi- tā tūtws ἀρχόμενα ἰδ. suff-
subg- tā tūtws ἀρχόμενα ἰδ. sugg-
+ subhorridus, ā, um, ὑποτραχὺς.
subicio, ἰδ. subjicio. [λατιν. Πλ.]
+ subhigatio, ὄνις, ἡ τὸ βινεῖν, μύλ-
subigito, are, (sub-agito) alqm,
βινῶ, παῖω, μύλλω τινα.

subigo, ēgi, actum, ēre, (sub-ago)
ὑπάγω. equos jugo, τοὺς ἵππους ὑπὸ
τὸν ζυγόν. sues in umbratum locum,
τας ὤς εἰς σκιερὸν τόπον. classem ad
moenia, ἄγειν τὸν στόλον ὑπὸ τὰ
τεῖχη. 2) alqm, υποβάλλομαι, υπο-
τάσσομαι, ὑποχείριον εἰτε ὑπ' ἐμπα-
τῇ ποιοῦμαι τινα. Gallia subacta est,
ἡ Γαλλία ὑποχείριος ἐγένετο. 3) δια-
πονῶ, κατεργάζομαι, διεργάζομαι τι.
agrum bipalio, διαπονεῖν, κατεργά-
ζεσθαι τὸν ἀγρὸν τῇ σκαπάνῃ. glebas,
βωλοκοπεῖν. farinam, πυρᾶν, ὀργά-
ζειν τὰ ἄλσους. corium, δεψεῖν τὴν
βύρσαν. coie occurem, πέλκεον τῇ
ἀκίνῃ ὑλγαιν εἰτε ὀξυνεῖν. molliorem,
μύλλειν, παῖειν, βινεῖν γυναῖκα. μεταφ.
subactum ingenium, νοὺς διαπεπο-
νημένος, ἐξεργασμένος. 4) προάγω,
ἀνάγω τι. lornum adverso flumine,
ἄγειν, ἀνάγειν, κομίζειν τὴν λέμβον
ἀνὰ τὸν ποταμόν. s. ad astra, αἶρω
πρὸς τὸν οὐρανόν. 5) alqm ad, in alqd,
ἄγω, προάγω τινα εἰς τι. in εἰτε ad
deditionem, προάγειν τινα εἰς παρά-
δοσιν, ἀναγκάζειν τινα παρᾶδοσιν
εἰτε ἐκδοσιν γενέσθαι. alqm s. ut
alqd faciat, βιάζομαι εἰτε ἀναγκάζω
τινα ποιῆσαι τι. [δύς. Κικ.]

+ sub-impūdes, ntis, ὅπὸ τι ἀναι-
+ sub- īnāris, e, ὑπαρτικός. Κικ.

sub-īnde, ἐπὶρ. εἰς, ἐπεὶ, ἐχρ-
μένως, εὐθύς, ἐπὶ τοῖς, εἰτα. 2)
συνεχῶς, θαμά, θαμινά, συχνά.

+ sub-īndo, ēre, προσεντίθηναι,
προσπεπιθῆναι. [τοπος. Κικ.]

+ sub-īnsulsus, ā, um, ὑπὸ τι ἄ-

+sub invidéo, éro, alcuí, ὑποβόθω-
νῶ τινα. Κικ.

+sub invisus, α, um, ὑπομισού-
μενος, ὑπὸ τι μισήσας. Κικ.

+sub-invisio, are, alquā, προτρέ-
πω πῶς τινα. Κικ.

sub-irascor, sui, ὑποργίζομαι.

+sub-iratus, α, um, ὑποργιζόμε-
νος, ὑπὸ τι τεθυμωμένος.

subinārius, α, um, (subitus) ἐξαί-
φνης γινόμενος. s. milites, στρατιῶ-
ται ἐξαίφνης ἢ διὰ τάχους συνει-
λεγμένοι. s. aedilicium, τὸ αὐτο-
σχέδιον οἰκοδόμημα.

subitio, ἐπιρ. (subitus) αἴφνης,
ἐξαίφνης, ἐξαπίνης, ἀπροσδοκῆτως s.
illicite, ἐξ αὐτοσχεδίου, ἐκ τοῦ παρα-
χρῆμα λέγειν, αὐτοσχεδιάζειν.

subitus, α, um, (subitus) αἰφνιδίος,
ἐξαπνιδίος, ἐξαπιναιός, ἀπροσδόκη-
τος. s. miles, ὁ αἰφνης εἰτε ταχέως
συνειλεγμένος στρατιώτης. s. oratio,
ὁ αὐτοσχεδιάζόμενος λόγος, ὁ ἐκ τοῦ
παραχρῆμα εἰτε ἐκ τοῦ παρατυχόν-
τος λόγος. 2) σπ. πρόσφατος, καινός,
νέος. 3) s. olivus, ὁ ἀπότομος λόφος.
subita, oram, οὐ. τὰ αἰφνιδία, ἀπρο-
δόκητα, τὰ αἰφνης ὑποπίπτοντα εἰτε
προσπίπτοντα.

+sub-jāceo, ui, éro, alcuí rei, ὑπό-
κειμαι τινα, κεῖμαι ὑπὸ τι.

subjectio, ōnis, ū. (subjicio) ὑπό-
θεσις. sub aspectum subjectio, πρὸς
ὅν ὄφιν τιθέναι, ἢ ὑποτίπασαι. 2)
testamentū, ὑποβολή διαθήκης.

+subjectissīme, ἐπιρ. (subjectus)
ταπεινότερα, ὑποκλινιότατα. Κικ.

+subjūcto, are, (ἐπιρ. τοῦ subjicio)
ὑποτίθημι τι alcuí stimulus, κεντρί-
ζειν τινά τῷ κέντρῳ. 2) ἀναβάλλω τι.

+subjūctor, ūris, ō. (subjicio) ὑπο-
βάλλω, πλαστειγράφω. Κικ.

subjectus, α, um, α. s. (μετ. τοῦ
subjicio) ὑποτιτάμενος, ὑποκλινόμε-
νος, ὑποκατακλινόμενος, ταπεινός.

subjicio (subjicio), jeci, jectum,
ēro, (sub-jacio) alqd alcuí εἰτε sub
alqd, ὑποβάλλω, ὑποτίθημι τί τινα
εἰτε τι ὑπὸ τι. ignem templō, ὑποτί-
θημι εἰτε προσφέρω τῷ ναῷ πυρ. rom
sub oculis, ὑπὸ τὴν ὄψιν τιθέναι
εἰτε ρίπειν τι. luna se sub orbem ho-
stis subjecit, ἡ σελήνη γίγνεται ὑπὸ
τὸν τοῦ ἑλλίου διασκον. aciem suam
castris hostium s., τὸν στρατὸν ὑπὸ
τὸ τῶν πολεμίων στρατοπέδον προσ-
άγω. subjectus aquiloni, ὑπὸ τὸν
βορέαν εἰτε πρὸς ἀρκτον κείμενος.
subjectus viae castrum, τὸ τῇ ὁδῷ
ὑποπεπτωκός εἰτε ὑποκείμενος πεδίον.

2) ὑποτίτω τινά ἢ τί τινα. Scipio
Hispaniam subjecit imperio, ὁ Σκη-
πίων τὴν Ἰβηρίαν ὑπέταξε, κατε-
στράφητο εἰτε ὑποχείριον ἐποίησα
τοῖς Ῥωμαίοις. subjiciunt se imperio
alterius, ὑποτάττουσιν ἑαυτοὺς εἰτε
ὑποκύπτουσι τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἑτέρου.
subjectus servitio, ὑποκαίμενος δου-
λείᾳ. s. alqd odio civium, προάγω τι
εἰς μίσην τῶν πολιτῶν. 3) alqd alcuí,
ὑποκαθίστημι τινά τινα. integros vul-
neralis, ἀντίκαθίσταναι ἀκραιφύς ἀντί
τῶν τετραμμένων. 4) ὑποβάλλω, νο-
θεύω κισθῆλας, πλάττω τι. parium,
ὑποβάλλειν, ὑποβάλλεσθαι παιδίον. 5)
προστίθημι τι, ἐνίστημι καὶ ὑποβάλλω,
ἀποκρίνομαι τι. 6) alcuí alqd, ὑπομι-
μνήσκω τινά τινος. 7) ἐν τῇ γραμμ.
κ. φιλοσοφίᾳ ὑποτίθεναι τι. metui εἰτε
sub metum subjecta sunt pigritia, pu-
dor, terror, etc. τῷ φόβῳ πόνειται ὁ
δύσος, ἡ αἰδώς, ὁ τρόμος κτλ. ὁ φόβος
περιλαμβάνει τὸν δύνον, κτλ. 8) ἀνα-
βάλλω, βάλλω τι. tragulas, ἀκόντια.
alqm in equum, ἀναβάλλειν τινά ἐπὶ
τὸν ἵππον. *curra sahu subjeciunt
in equos, ἀναπηδῶσιν ἐπὶ τοὺς ἵππους.
sub iugo avi, atum, are, [ap.]
alqm, ὑποβύγω, ὑποβιγνύμι, ὑπο-
χείριον ποιεῖν τινά.

subjunctus, s, um, ἴδ. subiungo.

sub-jungo, nxi, nctum, ēre, ὑπο-
ζεύγωμι. ligres currui, ὑποζεύγνυ-
ναι τίγρεις ὑπὸ τοῦ ἄρματος, προσ-
ζεύγνυναι τίγρεις τῷ ἄρματι. μεταφ.
urbem imperio εἶτε sub imperium
populi Romani, ὑποζυγνύναι, ὑπο-
τάττειν, ὑποχάριον ποιεῖσθαι τὴν
πόλιν τοῖς Ῥωμαίοις. mibi alqd sub-
jungo, ὑποτάττομαι τι, ὑπ' ἐμοῦ
τῷ ποιῶμαι τι. 2) alqd alcuī τοῖ, ἐπι-
ζεύγωμι, προσάπτω, προστίθημι τι
τινι. 3) ὑποτίθημι, ὑποβάλλω. fua-
damenta, θαμέλια βάλλεσθαι. 4) ὑπο-
καθίστημι, ἀντικαθίστημι τι.

sub-labor, psae, bi, ὑπολισθαίνω,
ὑποβρίω, κατολισθαίνω, καταπίπτω,
καταβρίω. aedificium sublabitur, τὸ
οικοδόμημα καταβρί. memoria, ἡ
μνήμη ὑποβρί, φθίνει. 3) ὑποβρίω,
ὑποδύομαι, εἰοδύομαι.

sublatus, a, um, ἴδ. sublabor.

sublāte, ἐπὶ. (sublatus), μετ' ἐ-
πάσειας. 2) μεγαλοφώνως, μεγαλο-
πρεπῶς, ὑψηλοφρόνως. [sic. Κικ.

+ sublātio, ōnis, ὁ. (tollo) μετ. ἔκπρ.

sublātus, s, um, (μετχ. τοῦ tollo)
ἐξαρθεῖς, ἐπαρθεῖς, ἐπηρμένος. victo-
riā, τῇ νίκῃ, ἐπὶ τῇ νίκῃ.

+ subleco, are, (sub k. 2. lacto)
λαθραίως δολάζω. Πλ.

sublectus, s, um, ἴδ. subleco.

sub-lēgo, ēgi, octum, ēre, alqd,
ἀναλέγω τι. 2) ὑποκλέπτω. liberos,
παιδιά. 3) sermoneum alcja, κατα-
κούτιν τοὺς λόγους τινός, ὡτακουστὲν
τινός. 3) alqm in locum alcja, ἀντι-
καθίστημι, ὑποκαθίστημι τινα ἀντί τι-
νος. senatum, ἀναπληροῦν τὴν βουλὴν.

subleatus, s, um, κοῦρος, ἱλα-
φρός, ἀσθενής. [κούριος. Κικ.

+ sublēctio, ōnis, ὁ. (sublevo) ἀνα-

sub-lēro, avi, alqm, are, alqm
ἀνακουφίζω, κουφίζω, ὀρθῶ τινα. se
sublevare, ἀνίστασθαι, ἀρῆσθαι. ὁ-

θεῖσθαι. s. relia fureis, τὰ δίκτυα δι-
κράνεις ἀνίστημι, ὀρθῶ. jubis equorum
sublevati, ταῖς τῶν ἵππων χαίταις
κουφίζομενοι. μεταφ. hominem, ἀνορ-
θοῦν, θαρβύνειν τινά. oppidanos re-
frumentaria, τοὺς ἐν ἔσται οἷτω ἐπι-
κουφίζειν. militum labores, κουφίζειν
τοῖς στρατιώταις τοὺς πόνους. odium,
πρόβουν τὸ μῖτος.

sublyca, ae, ὁ. ὁ καταπήξ, κατ' ἐξο-
χὴν δὲ τὸ τῆς γεφύρας στρώμα.

sublyceus, li, a. (sublyca) pons, ἡ
ἐκ καταπήγων ξυλινὴ εἶτε ἱερὰ γέ-
φυρα ἡ ἐπὶ τοῦ Τιβερίως.

+ sublycēsum, i, ōs. (subligo)
περιζώμα. Κικ.

sub-lygo, are, alqd, ὑποδύω, ἀνα-
δύω τι. 2) διαδύομαι, ἀναδύομαι,
ὑποζώννυμαι, περιζώννυμαι τι.

sublymo, ἐπὶ. μ. s. (alt. ὀδ. τοῦ
sublymis) διὰ τοῦ ἀέρος. sublymo ferri,
διὰ τοῦ ἀέρος φέρεσθαι, μετέωρον πύ-
τεσθαι, μεταωρίζεσθαι.

sublymis, s, m. ἴσο. μετέωρος, με-
τάσειος. alqm sublymem capere, με-
τέωρον αἶρᾶν τινά, μεταωρίζειν τινά.
Venus sublymis abit, ἡ Ἀφροδίτη
μετέωρος εἶτε διὰ τοῦ ἀέρος ἀπέρχε-
ται. flagellum s., μάστιξ ἀνατινο-
μένη εἶτε αἰρομένη. hoc sublyme can-
dens, οὗτος ὁ λαμπρὸς αἰθήρ. 2) με-
τέωρος, ὑψηλός. sublymo caecum
monitis, μετέωρος εἶτε ὑψηλὴ κορυφὴ
ὄρους. s. alryum, ὑφοροφον μέγαρον.
s, pomus, ὑψηλὸν ἔλκος. 3) μεταφ.
ὑψηλός, ὑπέρτοχος, διαπρέπων. 4) με-
τάσειος, ἐπηρμένος, μέγα φρονών. 5)
ἐπὶ λόγῳ ὑψηλός, μεγαλοπρεπής,
σεμνός, σεμνοπρεπής.

+ sublymias, ātis, ὁ. (sublymis)
μεταφ. τὸ ὕψος, ἡ μεγαλοπρέπεια,
μεγαλοφροσύνη, σεμνότης, λαμπρότης.
sublymīter, ἐπὶ. μ. s. ὑψηλῶς.
stare, ὀρθὸν ἀστάναι.

sublymo, are (sublymis), [αγγ.]

μετεωρίζω. sublimor, μετεωρίζομαι.
+ sublingio, ōnis, ā. (sub-lingo)

κωμ. ὁ τοῦ μαγείρου διάκονος. Πλ.

sub-lino, lēvi, lītum (Πλ. līnī-
tum), ēre, ὑποκρίω, ὑπαλείφω τι.
2) κωμ. ος alcuī, ἐμπαίζω τινί, φε-
νακίζω τινά. [λαμπής εἰμι]

sub-lūceo, ēre, ὑπολάμπω, ὑπο-

sub-luo, ūtum, ēre, ὑποκλύζω.

μτφ. flumen subluit montem, ὁ πο-

ταμὸς κλύζει τὴν ὑπώρειαν.

+ subluxuris, e, (sub-lux) ὑπολαμ-

πής, ὑποφάσκων, φάσκων.

sublūtus, a, um, ἰδ. subluo.

sub-mergo, ἰδ. summergo.

+ sub-mēras, a, um, ὑπὸ τι ἄκρα-

τος, ζωρότερος. Πλ.

+ submīnia, ae, ō. (ὑπομίλτειον)

εἶδος γυναικείου ἐνδύματος.

subministrō, ἰδ. sumministrō.

submitto κτλ. ἰδ. submitto κτλ.

submitto, ἰδ. summitto.

+ sub-mōlesto, īpi. ferre alqd,

ὑποδυσφορῶ ἐπὶ τινί. Κικ.

+ sub-mōlestat, a, um, ὑπὸ τι

ὀχληρὸς. Κικ.

sub-mōneo, ἰδ. summoneo.

+ sub-mōdus, a, um, ὑποδύσκο-

λος. Κικ. [yeo, summutō.

sub-mōteo, sub-mūtō, ἰδ. summo-

sub-necto, exui, exum, ēre, alqd,

ὑποδέω, ὑποζωννύω τι. 2) ἀναδέω τι.

comam subnectus, τὴν κόμην ἀναδεύ-

μίνος. 3) προσουφαίνω, προστίθημι τι.

+ sub-nego, are, alqd alcuī, ἀνα-

νέω τί τινί. Κικ.

subnoxus, a, um, ἰδ. subnecto.

sub-niger, gra, grum, (ἀρχ. x-

μτγ.) ὑπόμαλτος.

sub-nīus εἴτε sub-nīus, a, um,

(μτγ. τοῦ ἀρχ. subnitor) αἰθα γῆ, ἀρει-

δόμενος, ἐπισκηπτόμενος, ἐπηρειδό-

μινός τινι, ἐπηρειδόμενος εἰς τι.

Maecia mītrā mēntum subnīus,

Μακρινῆς μίτρα τὴν γένυν (κοιν. τὸ

παχύνειν) ἐπηρεϊσμένος ἢ τοι ὑπε-

δεδμένος, συνέχων. 2) μεταφ. ἐπι-

σκηπτόμενος, πεποιθώς τινι. 3) θαρ-

ρῶν, πεποιθώς, ἐνίοτε καὶ ἐπηρεϊσμένος,

μείγα φρονών. [πογράφω τι]

+ sub-nōto, are, alqd, ὑποσημαίνω, ὑ-

+ sub-nūba, ae, ō. παλλακίς. Ὁδ.

sub-nūbīlus, a, um, (σπ.) ὑπὸ τι

νεφελώδης, ὑπονεφέλης.

sub-o, are, (eus) καπρῶ, καπριῶ,

καπριζῶ, βινητιῶ, σπαργῶ.

+ sub-obscocenus (subobscoenus), a,

um, ὑπαισχρός. Κικ.

sub-obscūrus, a, um, ὑποσκότει-

νός, ὑπὸ τι σκοτεινός εἴτε ἀσπής.

+ sub-ōdiōsus, a, um, ὑπὸ τι μι-

σητὸς εἴτε ὀχληρὸς. Κικ.

+ sub-offendo, ēre, προσκρούω

πως, προσκρούω τι. Κικ.

sub-ōleo, ēre, alqd mihi subolet,

ὑποσφραίζομαι, ὑπαισθάνομαι τινος,

ὑπνοῶ τι.

subōles, is, ō. (sub-olesco) ὑπόφυσις,

τὸ ὑποφυόμενον, παραφυῖς. 2) ἐπι-

γεννώμενος, ἐπίγονος, ἐκγονος, τέ-

κνον, γόνος, γενεά, γένος· ἡ ἐπιγι-

γνομένη γενεά, οἱ ἐπιγεννώμενοι,

ἐπίγονοι, ἐκγονοί.

sub ōlesco, ēre, (σπ.) ἐπιγίγνομαι,

ἐπιγεννώμαι.

sub-orno, avi, alium, are, alqm

re, παρασκευάζω, κοσμῶ, ὑποχρη-

γῶ, χορηγῶ τινά τινι. in modum

factoris subornatus, τῷ τῶν βιβλιο-

φύλων σχήματι παρεσκευασμένος εἴτε

κακοσημαίνος. praecerpia conila mor-

tem subornatus, διδάχαίς ἐπὶ τὸν

θάνατον παρεσκευασμένος. 2) μεταφ.

παρασκευάζω λάθρα τινά. falsum

testem εἴτε ἀπλῶς testem, παρα-

σκευάζειν ψευδῆ μάρτυρα, ὑποβάλ-

λαιν, ὑποπέμπειν μάρτυρα. alqm ad

causam regis, ὑποπέμπειν τινά ἐπὶ

τὴν τοῦ βασιλέως φόνον.

subp- tā οὕτως ἀρχόμενα ἰδ. supp-.

+sub-ancidus, a, um, υπό τι ταγγός. Κικ. [χος. Κικ.

+sub-raucus, a, um, υπόδραγ-
+sub-rēpigo, are, κάτωθεν έρίσ-
σω είτε κωπηλατώ. undis, έρίσσειν
ύπό του ύδατος.

subrēpo, subrepticus, id. surre-
mo, surrepticius.

sub-rūdeo, īsi, ēre, ύπογαλῶ, ύπο-
μειδῶ, μειδιῶ. [λοιως. Κικ.

+sub-rūdīcūle, επίβ. υπό τι γε-
sub-rigo, id. surgo.

+sub-ringor, gi, ύπογογγύζω. Κικ.
subripio, id. surripio.

subrūgo, id. surrogo.

+subrostāni, orum, d. (sub-ros-
ta) ol υπό τοις τυβόλοις της εν θώ-
μη άγορας διατρίβοντες, άγοραίοι,
άγορας περιτρίμματα.

sub-rūfus, a, um, ύπόκυρτος. Πλ.

sub-ruo, ui, ūtum, ēre, alqd, ύπ-
ορύπτω, ύποσκάπτω τι. 2) μεταφ.
alqd ή alqm, καταλύω, άνατρέπω τι,
ψεύδω, διαφθείρω τινα.

sub-rusticus, a, um, ύπάγροικος.

+sub-rūtilus, a, um, ύπόκυρτος.

subrūtus, a, um, id. subruo.

sub-scribo, ipsi, scriptum, ēre, alqd,
ύπογράφω, κάτωθεν γράφω τι. alqd
statuere, επιγράφειν τι τῷ άνδριάντι.
exemplum literarum s., ύπογράφω,
προγράφω, αντίγραφον της έπιστο-
λης. 2) alicui rei, ένιοτε και alqd,
ύπογραφουμαι τινι (ύπογράφω τινι τῷ
ἐμαυτοῦ ὄνομα). μεταφ. alicui rei,
συγκατατίθεμαι τινι, συναινῶ, δοκι-
μάζω, κυρώ, επικυρώ τι. 3) επί τού
κλήσεως είτε τιμητου προγράφω
την της ατιμίας αιτίαν. 4) επί δικης
s. alicui dicam, ύπογράφουμαι τινι,
δικην τινι λαγχάνω, συνήθως διδῶ-
λοι τῷ κλητήρα επιγράφουμαι, συνα-
ποφαινεσθαι, συγκατηγορεῖν. nomi-
nem uerque sub nomine, uerque sub
scribens accusanti, οὐδένι οὐτε αὐ-

τῷ ύπογράφω, οὐτε κλητήρ ύπ-
γράφω, συναποφηνάτω, συγκατη-
γορησεν. 5) alqd, ύπογραφῶ, κατα-
γράφω, άπογράφω τι.

subscriptio, ōnis, θ. (subscribo)
ύπογραφή (ὀνόματος). 2) επιγραφή
(άνδριάντος). 3) ύπογραφή, συνυπό-
γραφή της δικης είτε του της δικης
γραμματολείου. 4) ή του τιμητου προ-
γραφή της αιτίας, επιτίμησις. 5)
καταγραφή, άπογραφή.

subscriptor, ōris, d. (subscribo)
επί δικης· ὁ συναποφαινόμενος τῷ
κυρίως κατηγόρῳ και συγκατηγορῶν.

subscriptus, a, um, id. subscribo.

subsēcivus, a, um, id. subsiciuus.

sub-seco, cui, etum, are, alqd,
ύποτιμνω, άποτιμνω τι.

subsellum, ii, ōi. (sub-sella) έδω-
λιον, βήθρον, θράνος, κατ' έξοχην δι-
τά εν θεάτρῳ, βουλευτηρίῳ ή δικα-
στηρίῳ βήθρον. 2) μεταφ. τῷ δικα-
στήριον.

+sub-sentio, nsi, ire, alqd, ύπα-
σθάνομαι τινος ή τι. Τάρ.

sub-sēquor, cūus, i, alqd, έρρίπ-
ουαι, έξής έπομαι τινι. 2) μεταφ.
ερέπομαι, έπομαι, έκολουῦμαι τινι,
μιμουμαι τινα, συγκατατίθεμαι τινι.

sub-servio, ire, alicui, δουλεύω τινι.

subsiciuus, a, um, (sub socio)

περιτεταμένος. subsiciuita agrotum,
τα ύπολειπεμμενα τῶν άγρῶν τμή-
ματα, τὰ τῶν άγρῶν περιτμήματα.
2) επιλοιπος, ύπολοιπος, επιλειπο-
μενος. 3) s. (sepmus, τῷ του χρέους
είτε της σχολης περισσῶμα. 4) ομοτα,
τῷ εν καστῶν γιγνόμενον.

subsidiarius, a, um, (subsidiium)
επιτακτος, επιτεταγμένος, έρεδρος,
ερεδρείας τάξιν εν μάχῃ έχων. sub-
sidiarii, d. oi επιτακτοι, επιτεταγ-
μενοι, εφεδρεύοντες, τὰ επιτάγματα.

+subsidiar, ari, (subsidiium) εφε-
δρείας τάξιν εν μάχῃ έχων, εφεδρεύ

subsidium, ἰδ. οὐ. (subsideo) ἐπιτάγμα, ἐπιδοθήθεια, οἱ ἐπιτάκτοιοι, ἔρδοιοι (ὡς περ ὅπισθεν τῆς παρατάξεως ἐτάττοντο, ἐπιδοθηθέντες τοῖς κάμνουσιν). 2) ἐπεδρεία, ἐπιδοθήθεια, ἐπικουρία, βοήθεια. subsidio venire alicui, ἐπιδοθεῖν, ἐπικουρεῖν, ἐπαρῆγειν τινί. 3) ἐπικουρία, βοήθεια, ἐπαρκεία, βοηθία, ἐπικούρημα, ὠφέλημα, τοῦ ἔτε καὶ τῇ καταφυγῇ. subsidium senectutis, ἐφθιδιον γῆρας.

subi sīdo, sēdi, sessum, ēre, καθίζομαι, καθιζομαι. ἐπὶ τῶν ὀκλάζειν. 2) ἐπὶ στρατιωτῶν· κάθημαι ὅπο τῇ ἀσπίδι. 3) ὀρίζω, ὀρίζω, καθημαι. saxa, valles subsidunt, πέτραι, κοιλάδες ὀρίζονται. iurhidum in amphora subsidit, τὸ θελερὸν ἐν τῷ ἀμφορεῖ ὀφίζει, ὀρίσεται. ventus subsidit, ὁ ἀνεμος λωφᾷ. humum subsidit, ὁ ποταμὸς ταπεινοῦται, συστέλλεται, ὑποχωρεῖ. 4) equos manibus subsidunt, αἱ ἡλκίαι ἔμποιοι τοῖς ἀρρεσιν υποκλίνονται εἴτε ὑποβάλλονται, ὑπὸ τῶν ἀρρέων δαχύνονται. 5) καθίζομαι, κάθημαι, μένω, καταμένω. 6) ὑπεδρεύω, ὑποκάθημαι, ἐνδρεύω, λοχίζω. μεταβ. αἰσθ, ἐνδρεύω, λοχίζω τινά, ἐπεδρεύω, ἐπιτίθωμαι, ἐπιδουλεύω τινί. 7) αἰεῖ, ἐπαρκῶ, βοηθῶ τινι.

subsignānī, orum, ἄ. (sub-signum) οὐλῖος, ἰδ. vexillatius 2).

sub-signo, are, (σπ.) αἰσθ, ὑποσημαίνω, ὑπογράφω, προσγράφω τι. 2) σημειῶ, καταγράφω τι. 3) ὑποχύνωμαι, ἐγγυῶμαι τι.

*subsilio, lui x. lili, ire, (sub-silio) ὑποπηδῶ, ὑπάλλομαι, ἀναπηδῶ, ἀναλλομαι.

sub-sisto, sisti, ēre, ὀρίσσομαι, ὀρίσσομαι, ἐπύχω, μένω. in itinere, ὀρίσσομαι ἐν τῇ πορείᾳ, ἐπύχων τῆς πορείας, μένειν κατὰ τὴν πορείαν. domi, οἴκοι μένειν. amnis subsidit,

ὁ ποταμὸς ὀρίσεται, ἴσεται. 2) ὀρίσσομαι, ἀντίσσομαι, ἀντίχω. hostes subsidio subsidunt, οἱ πόλιμοι τολμηρότερον ὀρίστανται. 3) periculis, ἀντίχω τοῖς κινδύνοις, ὑπομένω τοὺς κινδύνους. sumptui, ὑποστῆναι τὸ ἀνάλωμα. μεταβ. 3. hostem, feram, ὀρίσσομαι, ὑπομένω, μένω τὸν πολέμιον, τὴν τοῦ θηρίου ἐφοδον, ἀντίσσομαι, ἀντίχω τῷ πολέμῳ κτλ. 3) ὑποκαθεῖσθαι, ὑποκαθῆναι (εἰς ἐνέδραν), λοχίζω. 4) ἐπύχω, λήγω, παύομαι.

sub-sortio, itus, iri, iudicem, κλήρω ἀντικαθίστημι δικαστήν.

subsortitio, onis, θ. ἡ διὰ κλήρων ἀντικατάστασις εἴτε ὑποκατάστασις substantia, ae, θ. (substo) ὑπόστασις, ὑπαρξίς, οὐσία. 3) τὰ ὑπάρχοντα (χερήματα ἢ κτήματα), ἡ οὐσία.

sub-sistere, stitavi, stitatum, ēre, αἰσθ αἰεῖ, ὑποστρέφω, ὑποστρέφωμαι, ὑποστρέφωμαι τί τινι. 2) sub-sistere, ὑποκλίνεσθαι, ἐαυτὴν ὑποβάλλειν ἀνδρὶ, παντοκλεῖ ἀνδρὶ. *pelagus substratum, τὸ ἐκτεταμένον πέλαγος. 2) αἰσθ re, ὑποστρέφω, ὑποστρέφωμαι, στρέφω, στρέφωμαι τί τινι. gallinae nidos mollissimis substernunt, αἱ ὄρνιθες τὰς νεοσσίδας μαλακώτατα ὑποστρέφω, στρέφω. 3) lectum stragula veste, στρέφω, στρέφωμαι τὴν κλίνην στρώμασιν. 3) αἰσθ αἰεῖ, ὑποβάλλω, ὑποτάττω τί τινι. 4) ὑποβάλλω, παρέχομαι, προχειρίζομαι τί τινι.

substituto, ui, itum, ēre, (sub-stato) αἰσθ αἰεῖ, ὑποστήμι, ἐποτίθωμαι, ὑποβάλλω τί τινι εἴτε ὑπὸ τι. μεταβ. αἰσθ oculis suis ἢ animo, ὀρίσσομαι, ὑποτυπῶμαι, φαντάζεσθαι τι. αἰσθ criminis, καταγορεῖν τινος, αἰτιᾶσθαι τινος. 2) armaturas loricis propter elephantos, ὀρίσσομαι, ἐπιτάττω τοὺς ψιλοὺς τοῖς ἐλεφανσιν. 3) αἰσθ (ἢ αἰσθ) alteri εἴτε pro altero εἴτε in locum

altecus, ὑποκαθιστάναι, ἀντικαθιστάναι
τινὰ τινος, καθιστάναι τινὰ ἀντί τινος.

substitutus, a, um, ἱδ. substituo.

sub-alio, ere, ὑφίσταμαι, ἀνθίσταμαι.

substratus, a, um, ἱδ. substerno.

substrictus, a, um, (μτχ. τοῦ sub-
stringo) συνισταλμένος, στενός, ἰσχνός.

sub-stringo, īnxi, icium, ere, alqd, ὑποσπρίγγω, ὑποδίσω τι. cōstringo, ὑπο-
σπρίγγειν, διασπρίγγειν, διαδίσσθαι τὴν
κοίμην. aurem, ὑπορθάζειν, ἑρθόν
ιστάναι τὸ οὖς. 2) συστήλλω, κατέχω τι.

substractio, ōnis, ō. (substruo)
ὑποκατῆ, ὑποβολή, θεμέλιον, κρη-
πίς. 2) κατασκευασμα, τοίχισμα,
οἰκοδόμημα.

sub-struo, ōxi, ūctum, ere, alqd, ὑποοικοδομῶ, ὑποκαταίγω. fundamenta,
καταβάλλασθαι, βάλλεσθαι θεμέλια.
Capitulum aëre quadrato substru-
ctum, τὸ κεφατώλιον τετραγώνως
λίθως ὑποκατασκευάσθαι. nias glareā,
στρωμένοναι παρ' ὁδοῦ γάλλικη.

+ subsilium, ἀπὸ (subsilio) μετ'
ἀναπηδήσεων. Σουητ.

subsilio, are, (ἀπὸ τοῦ subsilio)
ὑποσκιρτῶ, ἀνασκιρτῶ, ἐξάλλομαι.

sub-sum, esso, ūpeiri. alci rei, ὑπαινῶ
τινι εἴτε ὑπὸ τι. subtrao, ὑπαίρειναι τῇ
ἐκίῳ, εἶναι ὑπὸ τὴν σκιάν.
planities subest, πεδίων ὑπάκειται,
ὑποπέτωκε. 2) μεταφ. ὑπαιρῶ τινι.
auro multa mala subsunt, τῷ χρυ-
σῷ πολλὰ κακά ὑπασσι. causa alqa
subest, αἰτία τις ὑπασσι. apes sa-
lutis subest, ὑπάρχει ἰλπίς τις σω-
τηρίας. 3) ὑπαιρῶ, ἐγγύς εἰμι. tem-
pla mari subeunt, ναοὶ καίνονται ἐπὶ
τῇ θαλάσῃ. mons subest, ὄρος ἐγ-
γύς ἐστιν. hiems subest, ὁ χειμὼν
ἐγγύς ἐστι.

+ sub-aŭtis a, um, (sub-aus) ὑπορ-
φαίς, ὑπερβαμμένος. Ὀρ.

subtēmen, ūtis, ū. (ἀντι subte-

zimen ἐκ τοῦ subteio) κρίκη, ῥοδέ-
νη, ἐφυρή. 2) ἡ κρίκη, ὁ μίτος, τὸ
νῆμα, κλωσμα.

subter, (πρὸ. praeter) a) ἐπὶ. κά-
τωθεν, ὑποκάτω. 6) πρὶθ. μετ' αἰτ.
κ. ἀφ. κάτωθεν τινος, ὑπὸ τινος, ὑπὲρ
τι. subter morem, ὑπὸ τὸ τεῖχος. s.
testudine, ὑπὸ τῆς χελώνης, ἐπὶ τὴν
χελώνην. manum subter togam ex-
serere, τὴν χεῖρα ὑπὸ τῆς τηδίνου
ἐξαιρῶν. s. litore, ἐπὶ τῇ ἀκτῇ, ἐγ-
γύς τῆς ἀκτῆς.

+ subtereŭtiāone, a, um, (subter-
cutis) [σπ.] ὑπὲρ τὸν χρῶτα εἴτε τὸ
δέρμα ὧν. Δύρ. Βίαι.

subter-fūco, xi, ere, ac alci, ὑπο-
φύγω τινὰ, ὑπερξίσταμαι, ὑπεκχω-
ρῶ τινι. Πλ.

subtor fūgio, ūgi, ere, alci, ὑπο-
φύγω τινὰ, ὑπεκχωρῶ τινι. 2) συνήθ.
alqd, ὑπεκφύγω, ὑποφύγω, ὑπεκ-
τρίγω, ὑπεκκλίνω, ὑπεκτρίπομαι τι,
ὑπεκχωρῶ τινι.

subter-lābor, bi, alqd, ὑπορρῶ
εἴτε ῥέω ὑπὸ τι. 2) ὑποφύγω, ὑπεκ-
φύγω, διαφύγω. [τάγειος.

subterrāneus, a, um, ὑπόγειος, κα-
sub-aëre, xui, atum, ere, alqd,
alci rei, ὑφαίνω τι κάτωθεν τινος.
2) μεταφ. προσφαίνω, προστίθημι
τί τινι. 3) ὑφαίνω, κατασκευάζω τι.
4) alqd alqa re εἴτε alci rei alqd, ὑπο-
καλύπτω τί τινι, ὑποκατάνυμι τινί τι.
solom nube εἴτε soli nubem, ὑποκα-
λύπτειν τὸν ἥλιον νέφει, ὑποκατανύ-
νεται τῷ ἥλιῳ νέφος.

subtilis, e, μ. σ. κ. ὑπ. (συννη-
ἐκ τοῦ subtexilis) λεπτός, ἰσχνός. s.
arundo, λεπτός, ἰσχνός κάλαμος. 2)
λεπτός, ἀκριδής, ὀξύς. iudex, λεπτός,
ἀκριδής κριτής. epistola, ἀκριδής,
λεπτομερὲς ἐπιστολή. 3) ἐπὶ λόγου
ἰσχνός, λεπτός, συνισταλμένος, στε-
νός, ἀπλούς.

subtilitas, ātis, ō. (subtilis) λε-

τότης, ἀκριβεία, ἐξώτης. 2) ἐν τῇ
ἡ. ἡ ἰσχυρότης (τοῦ λόγου).

subtiliter, ἐπιρ. μ. σ. κ. ὑπ. λε-
πτῶς. 2) λεπτῶς, ἀκριβῶς, λεπτομε-
ρῶς. 3) ἐν τῇ ῥητ. ἰσχυρῶς, λεπτῶς,
πλῶς.

+sub-ūmeo, ēre, ὑποδαίμαίνω,
λίγον φοβοῦμαι. Κικ.

subtrahere, a, um, ἴδ. subtraho.

sub-trāho, a, actum, ēre, alqd
αὐτοῦ, ὑφαίρω, ὑφαίρουμαι τί τινος.
Iqm ex scio, ὑπεξάγειν τινά ἐκ τῆς
ἀγῆς. oculos, ἀποστρέφειν τοὺς ὀ-
φθαλμούς, mo s. κ. τοῦδ. subtraho,

ὑπάγω, ὑπεξάγω, ὑπεξέρχομαι. 2)
pro alcui rei, ὑπακρῶγω, ὑπεκκλι-
νω, ὑπεξίσταμαι, ὑπεκτρέπομαι τι.

+sub-tristis, e, ὑποκατηφής. Τερ.

+sub-turpiscūlus, a, um, ὑπὸ τι
ὑποσχρος. Κικ.

+sub-turpis, e, ὑποσχρος. Κικ.

subtus, ἐπιρ. (sub) [σπ.] κάτωθεν,
[κοιμημένος].

+sub-ūsus, a, um, καπνιζόμενος, κα-

subūcūla, ae, θ. (ἐκ τοῦ ἀγρ. sub

-uo, κρβλ. exuo, induo) ὑποχίτων,

ὑπενδύτης, ὑπένδυμα.

Sūbūra, ae, θ. Σεδώρα, Σιδεώρη,

κώμη ἐν Ρώμῃ, Ἰνδα, ἡ τῶν ἰσχυ-
ρων ἀγορὰ καὶ τὰ τῶν περὶ τὴν

μάτα. Suburānus, a, um, Σοδωρανός,

τῆς Σοδώρας. tribus S., ἡ Σοδωρανή

φυλὴ, μία τῶν ἐν ἄστει φυλῶν.

+suburbānitas, ātis, θ. ἡ τῆς

πόλεως ἐγγύτης. Κικ.

sub-urbānus, a, um, προάστειος. 2)

ἐγγύς τῆς πόλεως καίματος, περὶ τὴν

πόλιν καίματος. -bānī, orum, a. οἱ

τὴν πόλιν περιρικούντες, οἱ περίρικοι.

-num, i, ou. ὑπον. praedium, τὸ προά-

σταίον χωρίον εἴτε κτήμα.

+suburbium, ii, ou. (sub-urbs)

προάστατον. [τω, προσάγω τι.

subvectio, ōnis, θ. (subveho) πα-
ρακομιδή, προσκομιδή. frumenti, ἡ
τοῦ σίτου παρακομιδή, ἡ σιταγωγία.

+sub-vecio, alium, are, alqd, προσ-

κομίζω, ἐπικομίζω, παρακομίζω τι.

1. subvectus, a, um, ἴδ. subveho.

2. +subvectus, ἀφ. -a, ē. = sub-

vectio. Τεκ.

sub-vēho, exi, ectum, ēre, alqd,

προσκομίζω, παρακομίζω, ἐπικομίζω

τι. commoatus, παρακομίζειν σίτον,

σιταγωγείν. 2) alqd flamine, ἀνα-

κομίζω, ἀνὰ τὸν ποταμὸν κομίζω τι.

sub-vēnio, vēni, ventum, ire, (sub-

venibo = subveniam, Πλ.) αὐτοῦ, ἐπι-

δοθῶ, ἐπικουρῶ, βοηθῶ τινι. Τρι-

τοπρ. priusquam ex castris subveni-

retur, προτοῦ ἐλθεῖν ἐπικουρίαν ἐκ

τοῦ στρατοπέδου.

+sub-venio, are, ἐπιδιοθῶ, ἐπι-

κουρῶ, βοηθῶ τινι. Πλ. [μαί. Κικ.

+sub-vēreor, ēri, ὑπὸ τι φοβοῦ-

1. +sub-versor, ari, alqm, ἀνα-

τρέπω τινά. Πλ. [πύξ.

2. subversor, ōris, ē. [σπ.] ἀνατρο-

subversus, a, um, ἴδ. subverto.

sub-versio, ti, ctum, ēre, alqd, ἀνα-

τρέπω, ἀναστρέφω τι. 2) μετρ. ἀνατρέ-

πω, καταστρέφω, καταλύω, ἀνατρέ-
πω τι.

+subverus, a, um, (subveho) ἀνω-

φερής, ἀνάντης. Λιβ. [πταμαι.

sub-tōlo, are, ἀναπέτομαι, ἀνι-

+sub-tolvo, ēre, alqd, ἀνακυλι-

δω, προσκυλινδῶ τι. Οὐίργ.

subverso, ἴδ. subverto.

subvorto, ἴδ. subverto.

+sub-vultūrius, a, um, (sub-vul-

tur) γυπὶ παραφερής. Πλ.

succedāneus, a, um, (succedo) αὐτοῦ,

διάδοχος, ἀντί τινος κατασταθείς.

succedo, esai, esum, ēre, (sub-

cedo) αὐτοῦ, ὑπαίμαι, ὑπέρχομαι τι

εἴτε ὑπὸ τι. tacto, ap. lectum, ὑπέρ-

χεσθαι στήλην, εἰσέρχεσθαι εἰς τὴν

nubes soli succedunt, τὰ νύκτῃ χυ-

ρεῖ εἴτε ἔρχεται ὑπὸ τὸν ἥλιον. 2) πάραιμι (παρίναμι), πρόσαιμι (προσιέναι). aquam, ἑγγὺς τοῦ ὕδατος γίνεσθαι, προσιέναι τῷ ὕδατι. moenibus, ad moenia x. μεταφ. moenia, παρίναμι, πρόσαιμι, χωρεῖν ὑπὸ τὰ τεῖχη. ad castra hostium, παρίναμι ὑπὲρ τὰ τῶν πολεμίων στρατόπεδον. Τριτοπρ. ubicunque successum est, ὅπουδήποτε ἐχώρησαν. 3) aleui εἴτε in locum aleje, διαδέχομαι τινα. in-egri defatigatis succedunt, ἀκίραιοι τοὺς ἀποκαμόντας διαδέχονται, τῶν ἀποκαμόντων ἀντικαθίστανται. regna, διαδέχουσι, μεταλαμβάνειν τὴν βασιλείαν. 4) ἐπιπομαι, ἐπακολουθῶ τινι, ἵπομαι ἐξῆς τινι. 5) alqd bene succedit εἴτε ἀπλῶς succedit aleui, χωρεῖ τι καλῶς, προχωρεῖ, προβαίνει τί τινι. succedit coeptis, τὰ ἐπιχειρήματα προχωρεῖ. 6) ἐκβαίνω, ἀναβαίνω. coelo, πρὸς τὸν οὐρανόν. in arduum, ἐκβαίνειν, ἀναβαίνειν, χωρεῖν, ἵναι πρὸς ὄρθιον. in montem, ἐκβαίνειν ἐπὶ τὸ ὄρος, ἀναβαίνειν τὸ ὄρος, ἐπὶ τὸ ὄρος. ad honorem, ἀναδιδάσκειν εἰς τιμὴν.

succendo, ndi, nsum, ēre, (sub-candeo) alqd, ὑράπτω, ὑποκαίω τι. μετρ. alqm, ὑράπτω τινὰ πᾶσαι τινι.

succenseo (succe-), nui, nsum, ēre, (succensus) aleui, ὀργίζομαι, ἀγανακτῶ, χαλεπαίνω τινι.

succensus, a, um, ἰδ. succenseo x. succendo.

1. succenturio, are, (sub-centuria) alqm, ἀντικαθίσταμαι τινα (ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν στρατιωτῶν τῶν υποκαθισταμένων εἰς ἀναπλήρωσιν λόγῳ).

2. †succenturio, opis, ἄ. ὑπολο-succensio, opis, θ. (succudo) ὑποκατέστασις, ἀντικατάστασις, διαδοχῇ, impretii, ἢ τῆς φέρχης διαδοχῇ εἴτε μεταλήφει.

successor, opis, ἄ. (succedo) ὁδοῦχος, ὁ ἐπικαθιστάμενος.

1. successus, a, um, ἰδ. succedo.

2. successus, us, ἄ. (succedo) dos. hostium, τῶν πολεμίων. 2) χῶς, σπύλαιον. 3) temporis, ἡ χρόνου διαδοχῇ εἴτε ἐπαλληλία καλῇ προχώρησις, προχώρησις, δασίς, εὐπραγία.

succidia, ae, θ. (2. succido) τετυγμένῃ καλῇ χοίρου.

1. succido, idi, ēre, (sub-cado) alqd, ὑποπίπτω εἴτε πίπτω τι. 2) συνθ. ὑφιζώ, ὑφιζάνω, σὺν ζῶ συνίζω, συμπίπτω.

2. succido, idi, isum, ēre, (sub-cado) alqd, ὑποκόπτω, ἐπικόπτω τι. 2) ἀποκόπτω, ἀποτέμνω, ὑπομῶ, κόπτω, τέμνω τι.

*succiduus, a, um, (1. succido) ὁ πίπτων, σφαλλόμενος. 2) ἀκρολήτης, σφαλερός, ἀσταθής.

succinctus, a, um, ἰδ. succingo.

suc-cingo, xii, cingulum, ēre, a, ὑποζώνομαι, ἀναζώνομαι, περιζώνω τι. tunica (ὕπον. sibi), περιζώνομαι χιτῶνα. Scylla canis succingitur alyam, ἡ Σκύλλα περιζώννυται τὴν δορύν. canibus succinxit εἴτε succinctus est, περιζώσατο κύνας. vestium succinctus ὑπεζωσμένος εἴτε ἀναζωσμένος ἐσθῆτα. 2) μεταφ. succinctus re, παρυσχυασμένος τινι armis, sci-

tia, ὅπλοις, ἐπιστήμη κττ.

+suc-cingulum, i, ō. (σκ.) ὁ ζώνων, ζωστήρ, τελαμών.

succino, ēre, (sub-cano) aleui, πρόσαιμι, πρόσαιμι.

succinus, a, um, ἰδ. succido.

succlāmatio, opis, θ. (succlamo) ὑποφώνησις, ἐπιφώνησις, ἐπίδοσις. suc-clamo, are, ὑποφώνω, ἐπιφώνω, ἐπιδόω. aleui alqd, ἐπιδόω τι. Τριτοπρ. succlamatum est a

succo, ōnis, ἴδ. succo.

†succollo, are, (sub-collum) αλqm, ἀναλαμβάνω τινά ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐπωμίζομαι τινά.

†suc-contūmēlōse (subc.), ἐπὶ ὑπὸ τι ὑδριστικῶς. Κικ.

suc-creasco, ēre, ὑποφύομαι, ὑπo-γίγνομαι, ἐπιφύομαι, ἐπιγίγνομαι. 2) ἐπαυξάνω, ἐπιδόσιν λαμβάνω.

suc-crispus, a, um, ὑπὸ τι οὐλος εἶτε οὐλοῦρος.

succumbo, cūbui, cūbuiam, ēre, (sub-cubo) κατακλίνομαι, καταπιπτω. 2) ἐπὶ νοσούντων κατακλίνομαι, κλινωπετής εἶτε κλινήρης γίγνομαι. 3) αλcui, ὑποκλίνομαι, ὑπoκλω τινί, ἡττωμαι τινος.

suc-curro, curri, cursum, ēre, αλcui, ὑποτρέχω τινί, γίγνομαι εἶτε χωρῶ ὑπὸ τι. 2) ὑποδύομαι (κίνδυνον κτ.). 3) συνήθ. αλcui, βιηθῶ. ἐπικουρῶ, ἀνήγω, ἐπικουρῶ τινί. 4) succurri mihi αλqd, ὑποτρέχει, ἐπέρχεται, παρίσταται μοί τι, ἐμπίπτει μοί ἔννοιά succus, ἴδ. succus. [τινος.

1. succussus, a, um, ἴδ. succutio.

2. succussus, us, d. (sucutio) [ἀρχ.]

ὑποσεισμός, τὸ κἀπτεσθαι.

†suc-custus, ōdis, d. ὑποφύλαξ. succutio, cussi, cussum, ēre, (sub-quat) αλqd, ὑποσειώ, ἀνασειώ τι. succidus, a, um, (sucus) εὐχύλος, εὐχυρός. II).

†sūco, ōnis, d. (sugo) τοκαγλύφες (ἐκμολγῆτες). 2) (sucus) χυλῶδες.

Sucro, ōnis, d. Σούκρων, πόλις τῆς Ταρτάκωνησις Ἰσπανίας, τανὺν Alcira. Sucronensis, o, Σουκρωνικός.

sucius, a, um, ἴδ. sugo.

succilla, ae, b. (ὑποκ. τοῦ sus) ὄνος, τροχαλία (μηχανή). 2) Succulae, arum, b. (ὡς ὁρθή μεθερμηγνεία τοῦ ἑλλ.) ἰάδες (τὸ ἄστρον).

sucus εἶτε succus, i, d. χυλός, χυμὸς (τοῦ ἄν φυτῶ ἢ ἐμφύχῳ σωματι

ὀρεπτικὸν εἶτε ζωτικὸν ὑγρὸν). 2) ὁ πῶς. 3) τὸ ὑγρὸν, εἶναι ἔλαιον, οἶνος κττ. 4) ἐν τῇ λατινῇ τὸ γύλισμα, ποτὴν, πόμα. 5) χυλός, γινμός, γεύσις, γεύμα. σση succi melioris, ὡς εὐχυμότερα. 6) μεταφ. ἐπὶ διανοίαις καὶ λόγῳ τὰ νεῦρα, ἡ εὐτονία, ῥώμη, ἰσχύς, δεινότης.

†sūdārium, ii, ō. (sudor) καψιδρώτιον, ῥινέμακτρον (σουδαριον). eūdos (εἶτε sudis, ἡ ὄν. τοῦ ἐν. ἄγρ.), is, b. σκόλοψ, κάμαξ. 2) κάμαξ, κοντός (τὸ ἀποδερνὸν ἄρου).

sūdo, anī, atum, are, (ἀντι svidu, ἴδω) ἰδρω. 2) αλqā re, ἀπιδρώ, ἀποστάζω τι. 3) σταζώ, καταστάζω. 4) μεταφ. ἰδρῶ, κάμνω, πονῶ, μόλῃ. 5) μεταφ. αλqd, σταζώ, ἀποστάζω, καταστάζω τι. 6) σὺν ἰδρωτί ἐργάζομαι τι, κάμνω, μόλῃ τι.

sūdor, ōris, d. (ἀντι svidor, ἴδω) ἰδρῶς. 2) ἰδρωδὲς ὑγρὸν, ὄρεξ. 3) μεταφ. ὁ ἰδρῶς, κάματος, μόθος.

sūdus, a, um, (se-udus) ἄερος, ἄνδρος. 2) αἰθρίας. sudum, i, ō. ἡ αἰθρία, αἴθηρ, εὐδία.

Suehi (ούχι Suēvi), orum, Σηδοί, Σουηδοί, Σουηδοί, γερμανικὸν ἔθνος, οἱ τανῶν καλοῦμενοι Schwaben. Suebus (ποιητ. κ. τρισυλ. Sūebus) κ. Suebicus, a, um, τῶν Σουηθῶν. Sueba, ae, b. Σουηθῆ. Suebia, ae, b. Σουηθία, ἡ τῶν Σουηθῶν χώρα.

suesco, ēvi, ētum, ēre, (sues) εἰθίζομαι. αλcui rei, εἰθίζεσθαι τινί. suēvi εἰθισμαι, εἰθῆα αλqd facere, ποιεῖν τι.

Suessae, ae, b. Σουεσα. 1) S. Augusta, Σουεσσα Ἀγρούγκη, πόλις τῶν Ἀγρούγκων ἐν Καμπανίᾳ. 2) S. Romelia, Σουεσσα Πωμεντιανή εἶτε τῶν Πωμεντινῶν, πόλις τῶν Οὐόλσκων ἐν Λατίῳ. sānus, a, um, Σουεσσῆος.

Suessitōnes, um, d. Σουεσσίτωνες, ἔθνος τῆς Γαλλίας.

Suessula, ae, b. Σουεσούλη, πό-

λῆς Καραπάνιαις, -lāni, ἄ. Σουτεσούλῆς.

Suūctōnius, ii, ἄ. Σουητωνίαις.

suūctus, a, um, (suesco) εἰρησμένος.

Suūvi, κτλ. ἴδ. Suebi, κτλ.

sūfēs (sulfes), ētis, ἄ. ἡ μαγίστη τῶν Κερκηδονίων ἀρχή, ὁ βασιλεὺς. (Λ. Φοινικική, δηλοῦσα κρίτην.)

sulfarcīno, nro, (sub-farcio) σάτω, πορτίζω, γεμίζω.

suffectus, a, um, ἴδ. sufficio.

suf fero, sufferre, alqd, ὁ π τ ε ἔρω, προσφέρω, παρέχω τι. 2) βαρύνω τι. 3) συνήθ. ὑποφέρω, ὑπέχω, ὑπομένω τι. poenam, διδόναι δίκην. 4) ὑπεμείνω, ὑπερταμῶμαι, κατεργάζομαι τι.

†suffertus, a, um, (sub-farcio)

ὑποπυκνός, πυκνός. Σουητ.

sulfes, ētis, ἄ. ἴδ. sufes.

sufficienter, ἐπὶ ῥ. (σπ. κ. μετγ.) ἀπορρώντως, ἐξαρκούντως, ἀρκούντως.

sufficio, feci, fectum, ēre, (sub-facio) alqd, ὑποτίθημι τι. oculi sanguine suffecti, ἀσθαλμοὶ ὑγραίμαι. alqd re, βάπτειν τί τινα. 2) alqd

aleui ἐπαρκῶ, παρέχω, προχειρίζομαι τί τινα. aleui animum, ἐμποιεῖν τινα θάρρος. 3) alqm aleui εἶτε in locum alejs, ὑποκαθίστημι, ἐπικαθίστημι τινά τινα, ἀντικαθίστημι τινά τινος, καθίστημι τινά ἀντί τινος.

filios patri suffectus, ὁ υἱὸς τὸν πατέρα διαδεχόμενος. alii dentes sufficiuntur, ἄλλοι δδόντες ὑπογίγνονται, ἐπιγίγονται. κατ' ἐξοχὴν consul suffectus, ἡ ἐπικατασταθεὶς ὑπατος (ὁ ἀντὶ ἀποθανόντος ἀποδειχθεὶς ὑπατος). 4) οὗδ. ἀρκεῖν, ἐξαρκεῖν, ἀπορρῶν. vires aleui sufficiunt, ἡ δύνამεις ἐξαρκεῖ τινα. vires labori sufficiunt, ἡ δύνამεις ἀρκεῖ εἶτε ἐξαρκεῖ πρὸς τὸ ἔργον. sufficit (Λιδ.) ad

x. adversus, ἰn alqd, ἀρκεῖ πρὸς τι, εἰς τι. sufficit dicere (†ut, †ne dicas), ἀρκεῖ εἰπεῖν. sibi sufficiens, αὐτάρκης.

suf-figo, fxi, ictum, ēre, alqd aleui, ἀναπήγνυμι, ἀνάπτω τί τινα. alqm cruci, in cruce, in cruce, ἀνασταυρόν· σταυρόν τινα.

suffimen, īnis, εἰ. Ὁδ. ἔπαξ, κ.

suffimentum, i, εἰ. (suffio) καπνίσμα, θυμίσμα.

suffio, fxi εἶτε ii, ītum, ēre, (ἐκ τοῦ sub κ. τοῦ ἀρχ. fio, θύω) alqd, ὑποκαπνίζω, καπνίζω, ὑποθυμίζω, θυμίζω, a, um, ἴδ. suffio. (αἰω τι.

suffixus, a, um, ἴδ. suffigo.

†suf-flāvus, a, um, ὑπόξανθος.

suf-flo, avi, atum, are, alqd, ὑποφυσῶ τι. 2) ἀναφυσῶ τι. μεταφ. ac s. ὑπ' ἐργῆς ἐγκοῦσθαι, ἐργάζεσθαι.

3) οὗδ. φυσῶ. μεταφ. μέγα φυσῶ, τὰς γνάθους φυσῶ. sufflatus, a, um, (Πλ.) ὑπ' ἐργῆς ἐγκωθεῖς.

suffoco, nro, (sub-fauces) alqm, πνίγω, ἀποπνίγω, ἀπάγω τινα. alqm fame, λιμαρχονῶ τινα.

suf-fodio, odi, ossum, ēre, alqd, ὑπορύττω, ὑποσκάπτω τι. 2) alqm, κάτωθεν πείρω, διελευνῶ, διατιτρώσκω τινα.

suffossus, a, um, ἴδ. suffodio.

suffragatio, ōnis, s. (suffragor) σύστασις, ἔπαινος, ἡ ὑπὲρ τινος σπουδή.

suffragator, ōris, ἄ. σύμψηφος, σπουδαστής, ἡ ὑπὲρ τινος.

†suffragatōrius, a, um, τῶν συμπήφων εἶτε σπουδαστῶν.

suffragium, ii, εἰ. (ἐκ τοῦ sub κ. frango εἰς ὁπύκλασμα κεράμου εἶτε ἔστρακον) ψῆφος, τοῦτέστιν ἡ ἐν ἐκκλησίᾳ ἡ δικαστηρίῳ διὰ ψηφίδων, πινακιδίων ἢ φωνῆς γιγνομένη τῆς γνώμης ἀπόφανσις. ferro suffragium de aliquo, φέρειν, ἐπιφέρειν, τίθεσθαι τὴν ψῆφον περὶ τινος. facere alqm consulem cunctis suffragis εἶτε omnium suffragio, ἀποδεικνύσαι τινά ὑπατον πάσαις ταῖς ψήφοις εἶτε παν-

ψηφεί. suffragiis creare alqm, ψηφί-

θεσθαι, χειροτονεῖν τινα. Ire in suffragium, ire in suffragium, ἀνάλαι-
δάνειν τὰς ψήφους, ψηφίζεσθαι. cen-
turias in suffragium mittere, τοῖς
λέγους τὰς ψήφους ἀναδιδόναι, τοὺς
λέγους ἐπιψηφίζειν. suffragia diri-
mere εἴτε diribere, διαριθμεῖν τὰς
ψήφους. clam aut pallam suffragium
ferre, κρύβδην ἢ φανερὰν τὴν ψήφον
φέρειν. aliqui testularum suffragiis
civitate ejicere, ἐξοστρεχίζειν τινὰ.
2) μεταφ. ἡ ψήφος, ἡ ἔπαινος, ἡ
συναινέσις, σπουδή, εὐνοία.

suffragor, aus, ari, (suffragium)
aleui, ψηφίζομαι τινα, συμβήφους τινα
αἰεῖ. μεταφ. συμβήφους τινα ἐπαινοῦν-
σθαι, ἔπαινω τινα, συναινῶ, ἐπι-
κωρῶ τινα.

suffrango, frēgi, fractum, ēre, (sub-
frango) ὑποκλῶ, κάτωθεν κατὰ γυναι-
εἴτε συντρίβω τι.

suf fugio, fūgi, ēre, in alqd, πρυ-
γῶ ὑπὸ τι, καταφυγῶ εἰς τι. 2) alqm
ὑποφυγῶ, ὑποκρυφῶ τινα.

suffūgium, ii, ō, (suffugio) ὑπο-
φυγή, καταφυγή, τὸ κρυφύγετον.

suf fuleio, fulsi, fultum, ire, alqd
alqa re, ὑποτυλῶ, ὑποστηρίζω, στη-
ρίζω τί τινα. 2) βαστάζω τι.

suf-fundo, fudi, fustum, ēre, alqd,
ὑποχέω τι. mare vino, ὑποχεῖν, ὑπο-
μιγνῆναι ὕδωρ τῷ εἴνῳ. aqua suf-
funditur, τὸ ὕδωρ ὑποβιβεί. rutor al-
cui suffunditur x. ἀπλῶς suffundi-
tor, ἐρύθημα καταχεῖται τινος, ἐρυ-
θρίερυθραίνεται τις. *aqua suffusa,
ἡ ὑδρωψ. suffusa bilis, ἡ γαλκὴ νό-
σος, ἡ ἰκτερος. παροῦα. aquam fri-
gidam alcui, δυσσφημίαν καταχεῖν
τινος, διαβάλλειν τινὰ. 2) alqd alqa
re, ὑποχέω τινα τι, βρέχω, τέγγω
τί τινα. suffusi eruore oculi, ὑφαί-
κτοι ἐφθαλμοί. felle suffusus, ἰκτερι-
κός. *suffunditur ora cubore, ἐρυ-
θμα καταχεῖται τῶν παρῶν ὑπὸ

αἵματος ἐρυθρίῃ. suffundit lamina ro-
re, δάκρυον ὑποτρέχει τὰ ὄμματα.
δάκρυον ὑποχεῖται τοῖς ἐφθαλμοῖς.
nebulae suffundunt coelum caligine,
ἡ νεφέλη καταχεῖ σκίτος τοῦ οὐρα-
νοῦ. animus nulla malevolentia suf-
fusus est, οὐδὲμία κακύνεισιν ὑποκί-
χεται τῇ ψυχῇ.

+ suf-fūror, ari, ὑποκλέπτω. Pl.
+ suf-fuscus, a, um, ὑπὸ σπείρος. Tac.
suffusus, a, um, 18. suffundo.

Sugambri, 18. Sigambri.

sug-gēro, gessi, gestum, ēre, alqd,
ὑποτίθημι τι. ignem, πῦρ ὑποτίθεναι
εἴτε προσφέρειν. 2) ἐπιχωρίζω τι hu-
mum, ἐπιχωρίζειν χεῖρον, ἐπιχωρῶν-
ναι γῆν. tela alcui, ὑποφέρειν, προ-
χειρίζεσθαι τινα βέλη. alcui sumptum,
προχειρίζεσθαι, πορίζειν τινα τὸ ἀνά-
λωμα. annales nihil praeter nomina
suggerunt, τὰ χρονικά οὐδὲν εἰ μὴ
ὀνόματα ἐπιφέρει, παρέχει. Bruto Ho-
ratium suggerunt, εἴη τῷ Βρούτῳ
ἐπιφέρουσι τὸν Οράτιον, ποιοῦσι τὸν
Οράτιον διαδεχόμενον τὴν τοῦ Βρού-
του ὑπατείαν.

suggestum, i, ō, x. -stus, us, ā-
(suggero) χῶμα, ὕψωμα, ὕψος. 2) βῆμα,
ἀνάδαθρον (τὸ ἐπὶ τῇ ἀγρῷ λήβωναι
βῆμα, τὸ ἐν στρατοπέδῳ ἐκ χρηστοκί-
νων βῆμα τοῦ στρατηγού, κατ.). 3)
ταῖς κτῆσι εἴτε τὸ πλῆγμα ἐν θιάτρῳ.

+ sug-giādis, e, ἐπιτίκων μι-
γας, ἐνλεγεῖσθαι. Cic.

suggrēdiōr, essus, di, (sub gra-
diōr) πᾶραι (παρίεναι), πρίναι
(προσείναι). Tac.

sūgillatū, ōnis, ū, (sugillo) ἐπὶ-
πιον. 2) μετ. προσπληκτισμός, ἀπὸ τοῦ
sūgillo, are, (sub-tilium, alqm) ἡ
alqd, ὑποπιπίζω τινα ἢ τι. 2) πρᾶπ-
λακίζω, ὑβρίζω τινα.

sūgo, xi, ciuium, are, alqd, ῥαλᾶ-
ζω, μολῶ, ἐκτριζῶ ἢ ἐκτριβῶ τι. 2)
θελᾶζω τι. ῥαλᾶζω

sui, sibi, sē εἶπε κῶσο, ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς· εὐ, οἱ, εἰ σπῶν, σπῖσι, σπᾶς· ἐαυτοῦ, ἐαυτῆς, ἐαυτῶν εἶτε αὐτοῦ, αὐτῆς κτλ. εἶδ' ὅτε καὶ αὐτοῦ, αὐτῆς κτλ. est amans sui virtus, ἡ ἀρετὴ ἐαυτῆς ἐρᾶ, ἐαυτῇ φίλη ἐστίν, ἐαυτὴν ἀγαπᾷ. appetens sui similitum, ὁρεγόμενος τῶν ἐαυτῷ ὁμοίων. Nicias tuo sui amorī delectatur, ὁ Νικίας τῇ σῇ πρὸς αὐτὸν (πρὸς αὐτὸν) ἀγάπῃ ἡδεται. multi sui conservandi causa profugerunt, πολλοὶ ἐφυγόν, ἵνα ἐαυτοὺς εἴτε σπᾶς αὐτοῦς σώσειαν. petebant ut sibi liceret, ἐδέοντο ἐξεῖναι σπῖσι. dicit, sibi videri, δοκεῖν οἱ λέγει. Dionysius instituit, ut filiae barbam sibi adurerent, Διονύσιος τὰς θυγατέρας κατέστησε περικαίειν οἱ τὸν πώγωνα εἴτε περικαίειν τὸν πώγωνα αὐτοῦ. asinus equum rogavit, ut se ouere legaret, ὁ ὄνος τοῦ ἵππου ἐδεήθη κορφίσαι· οἱ (εἴτε αὐτῷ) τὸ φορτίον. ille mihi persuasit, ut se dimitterem, ἐκείνους με ἀρτύναι ὁ ἔπεισεν, ἐκεῖνος ἔπειτα με ἀρτύναι αὐτὴν. quod sese movet, ὁ κινεῖ ἐαυτόν, τὸ αὐτοκίνητον, fugae sese mandant, εἰς φυγὴν ὁρμῶσι. bellum inter se gesserunt, πλέκον ἐποίησαν ἐαυτοῖς εἴτε ἀλλήλοις, πρὸς ἀλλήλους. se inferiores putant, ἡττοὺς σπᾶς αὐτοῦς ἡγούνται, ἐαυτοὺς νυμφίζουσιν. a me petiit Pompejus, ut secum essem, ἐδεήθη μου ὁ Πομπήϊος (ἐαυτοῦ. εἴτε αὐτῷ) συνίπειν. promisit se daturum esse, ὑπαρχετε ὁμοῖν. - semet ipse aperit, αὐτὸν ἐαυτὸν ἀνακαλύπτει. Causar, ut veniam ad se, rogat, ὁ Καῖσαρ αἰτοῦ με πρὸς αὐτὸν (εἴτε πρὸς αὐτὸν) εἰλθεῖν. esse apud sese, ἐν ἐαυτῷ εἶναι, σωρονεῖν. sibi ipse mortem conscivit, αὐτὸς ἐαυτὸν κατεργάσατο. - πλεοναστικῶς. quid sibi vult pater? τί ποτε βούλεται ὁ πα-

τήρ; suo sibi patri servit, τῷ ἐαυτοῦ (τῷ ἰδίῳ) πατρὶ δουλεύει. suo sibi tempore, ἐν τῷ οἰκτιῷ χρόνῳ.

suillus, a, um, (sus), ὕαις, χοίρειος, ὕιλος, ὕικος. suillus grex, τὸ πυρρόβοιον, ὑπορρβείον.

Suiones, num, a. Σουῶνες, Σουῶνες, οἱ ἀρχαιότατοι τῆς Σκανδαίας· εἴτε Σκανδιναυίαις κάτοικοις.

*sulco, avi, alium, are, (suleus) ἀβλακίζω, ἀλοκίζω τι. 2) μεταπ-ἀλοκίζω, διατεμνω, διαπλῖω, διαρ-ρίω, βυτιδῶ τι κτλ.

sulcus, i, a. ὁ λ κ ὅ ς, πύλαξ, ἄλος τοῦ ἀρότρου. 2) ἄλκος, ἀύλαξ, σκάμμα, τάφρος, χάραγμα. 3) ὁ ἄλκος μεταφωρεῖ φαινομένου, ἡ πύλαξ ἦν ἡ ναὺς τῇ θαλάσῃ ἐγχαρατταί, ἡ βυτις κτλ. 4) ἀύλακισμός, ἀροτρίασις.

*sulfur (sulphur), iuris, ō, θεῖον. *sulfureus, a, um, τοῦ θεῖου, ἐκ θεῖου, βελώδης. 2) θεοῦργος.

Sulla, ae, i. Σύλλας. Sullānus, a, um, τοῦ Σύλλα.

+ Sullātūrio, ire, ἐρίεμαι τὸν Σύλλαν μμείσθαι, Κίε.

Sulmo, ōnis, a. ὁ Σούλμων, τὸ Σούλμων, πόλις τῶν Πελιγνῶν. - ōnenses, ium, a. Σουλμωνεῖς. 2) Κύρ-δν. Σούλμων. [fureus.

sulphur, sulphureus, ἔδ. sulfur, sol- Sulphureus, ii, i, a. ὁ Σουλπίκιος, Σουλπίκιος. -eius, a, um, Σουλπίκιος, Σουλπίκιος, τοῦ Σουλπίκιου εἴτε Σουλπίκιου. -ciānus, a, um, Σουλπικιανός, τοῦ Σουλπίκιου εἴτε Σουλπίκιου.

sultis = si vultis, ἔδ. volo. sum, fui, esse, (ἐντι esum, isum) εἰ μὲν, ὑπαρχω. aut est aut non est, ἢ ἐστὶν ἢ οὐκ ἐστὶ. flumen est Arar, ἔστι ποταμός· Ἀραρίς. non est periculum, οὐκ ἐστὶ κίνδυνος. dum ero, ἕως ἔσομαι (ἐντι ἐσομαι, ἔξω, βιωσομαι). Athenis decem dies fui, ἐν Ἀθηναῖς ὅσα ἡμέρας ἐγγυρομην εἴτε

διόγαγον, esse cum alio, εἶναι εἴτε διόγειν μετὰ τινος, συνεῖναι τινι (ἐνὶ οὐ-
 τῷ τὸ esse cum alio δηλοῖ τὸ συνει-
 καῖν εἴτε συνουσιάζειν γυναικί). quod
 est, ὃν docet uti, χορηγεῖται τῷ πα-
 ρόντι πρέπει, τὸ παρὸν εὖ τιθεσθαι.
 esse in servitute, ἐν δουλείᾳ εἶναι,
 δουλεῖν. in spe esse, ἐν ἐλπίδι εἶναι,
 ἐλπιδᾶ ἔχειν. in probris esse, ἐν αἰ-
 τιάτῃ, ἐν ἐγκαλήματι εἶναι. sunt ista,
 Laeli, ἔστι ταῦτα, Λαίλιε. quum
 haec ita sint, τούτων οὕτως ἔχόντων.
 esto, ἔστω, εἴην. sit ita sane, ἔστω
 ὅλῳ οὕτως. si est, ut dicat, εἰ ὅντως
 λέγει (κοιν. ἂν εἴηται καὶ λέγει). ut,
 ut deceat, ὅντως πρέπει. quando fuit,
 ut, quod licet, non liceat, πότε ἔγι-
 νετο ἢ ἔξεστι μὴ εἶναι (ὥστε ἢ
 ἔξεστι μὴ εἶναι). est ubi, ὅθῃ ἔπου.
 est quum, ἔστιν ὅτε. unde plus hau-
 rit est, ὅθεν πλέον ἔστιν ἀρῶσθαι.
 eorum numerum comprehendere non
 est, οὐκ ἔστιν (οὐκ ἔξεστιν, οὐ δυνα-
 τὸν) τὴν τούτων ἀριθμὸν περιλαβεῖν.
 sunt qui, εἰσὶν οἱ, εἰσὶν οἷτινες. sunt
 qui volunt, volunt, εἰσὶν οἱ βούλου-
 νται, ἡγοῦνται κατ. sunt quidam, qui
 faciunt, εἰσι τινες οἱ ποιοῦσι. sunt
 qui nolint, εἰσὶν οἱ οὐκ ἂν βούλου-
 νται. verba, quibus lenire dolorem
 possis, ἔστι ῥήματα, εἰς θόνατο ἂν
 τὴν πόνον πράττειν. est quibus (=
 sunt quibus), ἔστιν εἰς, εἰσὶν εἰς.—
 bonus vir est fuit, ἀγαθὸς ἀνὴρ ἔστιν,
 ἐγένετο. recte est, εὖ ἔχει. solis do-
 loratio fuit Romulo regnante, ἡλίου
 ἐκλειψῆς ἐγένετο βασιλεύοντος Ῥωμύ-
 λου.—frumentum tantum est, ὃ σίτος
 τόσου ἔστι, τόσου περιβάσσεται. με-
 τὰ magni mihi erant tuae literae,
 περὶ πολλοῦ ποιήσονται τὴν σὴν ἐπι-
 στολήν.—id est εἴτε hoc est, τού-
 τιστι, δηλαδὴ. 2) esse alius rei, εἶναι
 τινος, κατῆμα, ἴδιον, ἔργον, καθῆκον
 τινος κατ. temeritas est florentis ac-

talis, ἡ τόλμη τῆς ἀκαταξούσης ἡλι-
 κίας ἔστι. Romanae parlis sunt, τὰ
 τῶν Ῥωμαίων φρονήσι, τῶν Ῥωμαίων
 εἰσιν. est adolescentis maiores natu
 referri, τοῦ νεανίου ἔστι τοὺς πρεσβυ-
 τέρους ἀείδεσθαι. est hoc Galliae
 consuetudinis, τοῦτο τοῦ Γαλλικεῦ
 ἔθους ἔστιν. 3) esse alius rei, εἶναι
 ποῖον, ἔχειν τι. res multi laboris est,
 τὸ πρᾶγμα πολλῶν ἔστι πόνων, πολ-
 λῶς πόνους ἔχει εἴτε παρέχει, πολύ-
 πονόν ἔστιν. ejusdem sententiae sumi,
 τῆς αὐτῆς γνώμης εἶναι. nullus a-
 nimus est, οὐδὲν θάρρος ἔχει, πᾶν
 ἀθαρσὴς ἔστι. Σημ. ἐπὶ μέρους τιθε-
 ται ἀραιρετικῇ hebeli ingenio est,
 ἀμβλύς ἔστι τὴν νοῦν. capite semper
 est raso, αἰ ἐξῆρται τὴν κεφαλὴν.
 colore candido est, λευκὸς ἔστι τὸ
 χροῶμα. nigris oculis est, μελανὰ ἔχει
 τὰ ὀμματα. — bono animo esse, εὐ-
 θαρρῶς ἔχειν. nec fueris hic tu, μὴ
 σύγε! sicut erat, ὡς εἶχεν, ὥστε
 εἶχεν. 4) est alqd alius, ἔστι τι τινι,
 ἔχει τίς τι. amicia est mihi cum
 alio, φίλις ἔστι μοι πρὸς τινα, φι-
 λίαν ἔχω πρὸς τινα. bonus est elo-
 quentiō, τιμὴ ἔστι τῇ εὐπειᾳ, τι-
 μὴν ἔχει ἡ εὐπεια. nomen Mercu-
 rio (εἰτα Mercurii, Mercurius) est
 mihi, ἔστι μοι ὄνομα Ἑρμοῦς, ἔχω τοῦ-
 νομα Ἑρμοῦς. tecum nihil rei nobis
 est, πρὸς σὲ οὐδὲν ἡμῖν ἔστι πρᾶγμα.
 5) esse alius rei, εἶναι τινι αἰτίαν
 τινος, εἶναι τινι τι, φέρειν τινι τι.
 hoc salutis reipublicae est, τοῦτο αἰ-
 τίαν σωτηρίας τῇ πόλει ἔστι, τοῦτο
 σωτηρία τῇ πόλει ἔστι, σωτηρίαν τῇ
 πόλει φέρει. hoc damno nobis est,
 τοῦτο ζημίας ἡμῖν ἔστιν, ἐπὶ βλάβῃ
 ἡμῶν γίνεσθαι, βλάβην ἡμῖν φέρει
 εἴτε παρέχει. mihi magnum curae
 tua vita est, ἐν πολλῇ φροντίδι εἰμι
 περὶ τῆς σῆς ζωῆς. esse impedi-
 mento alius, κώλυον τινι παρέχειν. vita

russica non est probro, ἡ γεωργικὸς
βίος ἀνείδος οὐκ ἔστιν, ἔναιδος οὐ φέ-
ρει. 6) esse alicui rei, ἐπιτεθεῖς εἶναι
πρὸς τι. est oneri ferendo, ἐπιτε-
θείος ἐστὶ φορτίον φέρειν. esse esui,
ἐδωδόμενον εἶναι. quae humori extra-
hendo sunt, τὰ ἐπιτεθεῖς τὸ ὑγρὸν
ἐξάγειν. 7) esse in locum, εἶναι
γίγνεσθαι, ἀρριναῖσθαι εἰς τόπον. 8)
esse ut fuisse, γέγονῃσθαι ποτε,
οὐκ εἶναι, ἀπολωλῆναι. prae fuit,
παρὰ μικρὸν ἀπώλεε. fuimus Troes,
fuit Ilium, πρὶν ποτ' ἡμεῖς Τρῳεῖς,
βέβηκε Τροία.

sumbula, ἰδ. symbola.

sūmen, ἱνίς, ὑ. (ἐντὶ sagimen
ἐκ τοῦ sugo), εὐλαρ, κατ' ἐξοχὴν τὸ
τῆς σούας.

summa, αἰ, ὁ. (ὅπῃ. res) [sum-
mus] τὸ κεφάλαιον, τὸ ὅλον, τὸ κυ-
ριώτατον, ἡ κεφαλὴ, κερυκλή. summam
habet apud nos, πρωτεύει παρ' ἡμῖν.
2) τὰ ὅλα, τὰ ὅλα πράγματα. sumi-
mam rerum alicui concedere, τὰ ὅλα
εἶτε τὰ ὅλα πράγματα τινὶ ἐπιτρέ-
πειν. discrimen summam rerum, ἡ
τῶν ὅλων κίνδυνος. summa fatalis,
τὸ πεπρωμένον τέλος. 3) τὸ ὅλον, τὸ
σύνολον, τὸ σύμπαν, τὸ κεφάλαιον
(λογισμοῦ, ἀριθμοῦ, ἀρχοῦ κττ.). in
summa, τὸ ὅλον, τὸ σύμπαν. ad sum-
mam, ὡς ἐν κεφαλῇ εἰπεῖν.

summāno, αἰ, αἰ, ἀλφ, μάριτω, ἀρ-
πίζω τι. [ἄδης-

Summānus, ἰ, αἰ, καταχθόνιος Ζεὺς,
summas, αἰς, (summus) [ἡλ.]
ἐπιφανέστατος, πρωτεύων.

summātim, ἐπὶ ῥ. (summa) κερα-
λατωδῶς, ἐν κεφαλῇ, πολλήδην. 2)
ἀκροθιγῶς, ἐπιπολεῖ ως.

summo, ἐπὶ ῥ. ἄκρωι, εἰς ἄκρον,
πρόδρον, τὰ μάλιστα.

summa mēgo, γαῖ, teum, ἔρε, ἀλφ,
καταδύω τι.

sum-mīnistro, αἰ, alicui alqd ὑπο-

χρηγῶ τινά τινα, ὑποφέρω, ὑποδύ-
λω, προχειρίζομαι τινὶ τι.

summisso, ἐπὶ ῥ. μ. σ. ὑφ' ἡμεῶν
πρῶται, ἡσυχως. 2) ταπεινῶς.

summissio, οὐλς, ὁ. (summi-
sio) ὑφ' ἡμεῶν, χάλασις, οὐτολή.

summissus, σ, um, μ. σ. κ. ὁ
(αἰ. τοῦ summitto) ταπεινός, ἡ
μαλός. μεταφ. ὑφ' ἡμεῶν, πρῶτος, συν-
σταλμένος, ταπεινός.

sum-mitto, ἰσι, issum, ἔρε, αἰ, αἰ
ὀφίμαι τινα. 2) ὀφίμαι, καθίμαι τι
ἢ τι. se ad pedes alicj, ὑποπίπτει
προσπίπτειν τινί. genua, ἐκλάζει
latus in herba, καθίαναι, κατακλίν-
ει τὸ σῶμα ἐν τῇ χλόῃ. aures, oculos
καταβάλειν τὰ ὦτα, τοὺς ὀφθαλ-
μούς. 3) alicui alqd, ὑποπέμπω, ὑπο-
φέρω τινὶ τι, ὑποχρηγῶ τινά τι
αἰ, αἰ, ὑφ' ἡμεῶν, ὑποπίμπειν, ἡ
πέμπειν τινά. 4) ὑφ' ἡμεῶν, συστάλλ-
ειν τινά ἢ τι. Pluvias summi-
titur, ἡ ποταμὸς συστέλλεται, τ-
πεινύσκει, orationem ὑφ' ἡμεῶν, συστά-
λειν, ταπεινῶς τὴν ψυχὴν. 5) ἀνί-
μι τι. s. manus, ἀνατείνω, αἶρω π-
χεῖρας. 6) ἀνίμαι, ἰω τι. capillum
ἀνιέναι αὐξιοῦναι εἰς τρίχα, εἶναι
νεκρὴν τὴν κόμην, τρίχειν τὴν
μην. prae, εἶναι αὐξάνομαι τὴν
τῆς λειμῶσι χόρτον. vitulum, haedu-
μόσχον, ἔριον ἀνιέναι αὐξιοῦναι.

sum mōneo, uί, Ium, ἔρε, αἰ, αἰ
ὑπομνήσκω τινά.

summoōere (summo opere), ἐπ-
εἰς ἄκρον, τὰ μάλιστα, ἰσχυρῶς. K-

summoōus, α, um, ἰδ. summōon-

sum-mōnea, οὐί, dium, ἔρε, αἰ, αἰ
ἐπικινῶ, ἀναστῆλθω, ἀπελῶναι τιν-
hostes a portā, ἀναστῆλθαι τοὺς
λαοὺς ἀπὸ τῶν πυλῶν. hostes
muro, ἐξωθεῖν τοὺς πολεμικοὺς ἐκ τ-
τείχους. alqm urbe, ἐκτοπίσαι τιν-
ἐκ τῆς πόλεως. Jupiter hiemem
monet, Ζεὺς ἀπαγορεύει, ἐκτιθεῖν τιν-

τὴν χειρῶν. *Victor Iurham summo-*
net, ē ἡττηθεὶς ἀναστέλλει τὴν ὀ-
 χλόν. 2) εἰργῶ, ἐπείρω, πωλῶ τινά.
alqm administratione reipublicae
ēte a republica, εἰργᾶν τινά τῆς πο-
 λιτείας εἰτε τῶν πραγμάτων. *Alpes*
Germaniam ab Italia summovent, αἱ
 Ἀλπεις ἐπείργουσι τὴν Γερμανίαν ἀπὸ
 τῆς Ἰταλίας.

summus, a, um, ὄ. superus.

† *sumo, mūto, are, ὑπαλλίσσω.* Κικ.

sumo, sumpsi, sumptum, ēre, (sub-
-emo) αλqm ἢ αλqd λαμβάνω τινί
 ἢ τι. αλqd *digitis,* λαμβάνειν τι τοῖς
 δακτύλοις. αλqd *in manus,* λαμβά-
 νειν τι εἰς τὰς χεῖρας. *arma,* λαμβά-
 νειν, ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα. *rapem,*
λαμβάνειν, προσφέρειν ἄρτον. *ci-*
bum, αἰρεῖσθαι αἶτον. *venenum,*
προσφέρειν πίνειν φάρμακον. *pecu-*
niām mutuum, δανείζεσθαι ἀργύριον
bellum cum alqo, ἐπιχειρεῖν πόλεμῳ,
 ἀναλαμβάνειν, αἰρεῖσθαι πόλεμον πρὸς
 τινά. *supplicium de alqo, δίκην*
παρὰ τινος λαμβάνειν. *mihī s. alqd,*
σφατερίζομαι τι. *liberos s., ὁρθεῖν,*
εἰσποιεῖσθαι, ὁρθεῖν παῖδας. αλqm
ex populo, αἰρεῖσθαι τινά ἐκ τοῦ δή-
 μου. *sibi res gestas Augusti scribere*
sumit, προτίθεται τὰς τοῦ Αὐγού-
 στου πράξεις γράφειν. κ. *inimicitias,*
ἐχθρὰς ἀναίρεῖσθαι. 2) σπ. ὠνοῦμαι
 τινί. 3) αλqm, συνεικῶ, συναρσιάζω
 τινί (γονακί). 4) αλqd *in te, ἀνα-*
λίσσω, καταναλίσκω τι εἰς τι ποιη-
turis sumptus, ὑπὲρ φροντισδῶν ἀνα-
 λωθεῖς, καταπεποιημένους. 5) αλqd,
τίθημι, τίθεμαι, ὑποτίθεμαι, ὑπο-
 λαμβάνω τι. *beatos esse deos, ὑπο-*
τίθεσθαι, ἀθανάτους εἶναι τοὺς θεούς.
 6) *προφέρω, μνημονεύω* τι.

† *sumpti-facio, feci, ēre, (sum-*
ptus) αλqd, δαπανῶ, ἀναλίσκω τι. Πλ.

† *sumptio, ōnis, ὀ. (sumo)* ἐν τῇ
 λογικῇ τὸ λήμμα. Κικ.

sumptuarius, o, um, δαπανητικός,
 τῆς δαπάνης, περὶ δαπάνης.

sumptuose, ἐπὶ β. μ. σ. δαπανηρῶς.

sumptuosus, a, um, μ. σ. κ. † ὑπ.

δαπανηρός, πολυδαπανής.

sumptus, us, a. (sumo) δαπάνη,

δαπάνημα, ἀνάλωμα. *sumptus in*

alqd insumere, facere, δαπάνας εἰτε

ἀναλώματα εἰς τι ποιεῖσθαι εἰτε ἀνα-

λίσκειν. *sumo sumptu atero equitatum,*

ἰδίους ἀναλώμασιν ἱππικὴν τρέφειν.

Sūptio (-ium), ii, ō. Σούτιον,

ἔκρη Ἀττικῆς.

sum, sui, sūtum, ēre, αλqd, ῥά-

πτω, κ α σ σ ὦ τι. 2) *navem, ὑπο-*

ζωννῶναι ναῦν. 3) *μετ. ῥάπτω, κασ-*

σῶν, τεχνάζω, μηχανῶμαι τι.

suōnē aurilio, ium, ō. (sus-ovis-

-taurus) καθαρτήριος θυσία παρὰ

Ῥωμαίοις ἐν οὐρῇ, κριοῦ καὶ ταύρου,

ἢ τριττός.

suppellectilis, ūtre, = suppellex.

suppellex, lectilis, ὀ. (τύχη, μόνον

ἐν τῷ ἔν.) σκευή, κατασκευή.

super, (ὑπὲρ) α) ἐπὶ β. ὑπερθεν,

ἐπάνω, ἄνωθεν. 2) πρὸς τούτοις, ἔτι

πρὸς τούτοις, καὶ πρὸς, καὶ πλείον.

salis superque, ᾤδην, super quam

quod dissennerant, πρὸς τῷ διενε-

χθῆναι, πρὸς τῇ ἐναντιώσει. 3) *esso*

super, λείπεσθαι, ἔτι λείπεσθαι,

λοιπὸν εἰτε ἐπίλοιπον εἶναι. *praeter*

arma nihil erat super, πλὴν τῶν

ἔπλων οὐδὲν ἔτι ἐλείπετο εἰτε λοιπὸν

ἦν. nec spes ulla super, οὔτε ἐλπίς

οὐδεμία λείπεται. 6) *πρὸθ. μετ' αὐτ.*

ὑπὲρ τι, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τινος, ὑπὲρ τινος,

ὑπὲρ τι, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τι. super lu-

minum statuere collumellam, ἐπὶ τοῦ

τόμδου στήλην ἱστάναι. *Nomentanus*

erat s. ipsum, ὁ Νωμιντανός ὑπὲρ

αὐτὸν κατέκατε. κ. *Numidiam Gae-*

tuli suni, ὑπὲρ τὴν Νομαδικήν, πέρα

τῆς Νομαδικῆς εἰς Γαιτούλοι εἶσι. κ.

positum, ὑπὲρ τὸ μέτρον, παρὰ τὸ

μέτρον, πέρα τοῦ μέτρου. vox super omnes tragoedos, φωνή πίνται τοὺς τραγωδῶν· ὑπερβάλλουσα. s. quadrupla reos, ὑπὲρ τεσσαράκοντα ὑποδίκους, ὑπὲρ δίκαι· ὑπὲρ τοὺς τετραράκοντα, πλείον ἢ τεσσαράκοντα ὑπόδικοι· exercitum s. morbum etiam summe affecit, τὸν στρατὸν πρὸς τῇ νόσῳ καὶ λιμῷ ἐπίεξε. s. solitos honores, πρὸς ταῖς εἰθιςμέναις τιμαῖς. alii s. alios trucidantur, ἄλλοι ἐπ' ἄλλους σφάττονται. vulnus s. vulnus, τραῦμα ἐπὶ τραύματι. s. omnia, ὑπὲρ πάντα, πάντων μάλιστα διαφερόντως. 2) ἐπὶ τινι, παρὰ τινι, ἐν τινι, μεταξὺ τινος. super coenam, ἐπὶ τῷ δείπνῳ, παρὰ τὸ δείπνον, ἐν τῷ δείπνῳ. — μετ' ἀρ. ὑπὲρ τινος, παρὶ τινος, περὶ τι. scribere super aliqua re, γράφειν περὶ τινος, ὑπὲρ τινος. ludus s. Augusti redditus, ὁ ἄγων ὃς ὑπὲρ τῆς τοῦ Σεβαστοῦ ἐπινίκιου. decretum s. re, τὸ περὶ τινος δέγμα. 2) σπ. ταπικῶς· ἀντὶ τοῦ super aliquid, ὑπὲρ τινος, ὑπὲρ τι, ἐπὶ τινος, ἐπὶ τι. ensis ei s. corvix pendet, ξίφος αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ αὐχένος κρέμαται. ligna s. loco reponere, ἔθλα ἐπὶ τὴν ἐστίαν τιθέναι. s. Pindo, ἐπὶ τῷ Πίνδῳ. 3) σπ. χρονικῶς. nocte super media, κατὰ μέσην νύκτα, ἐν μέσῃ νυκτί. s. mero, παρ' οἶνον, ἐν οἶνῳ.

supra, ἀρχ. = supra.

superabundans, e, (supero) ὑπέρβατος. 2) δυνάμενος ἡττηθῆναι, ἀλώσιμος. non s. ἀήττητος.

super-addo, dīdi, dītum, ēre, aliquid, προσεπιτίθημι τι. [τῆς.]

superātor, oris, ā. (supero) νικῶ· superbo, ἐπὶ ῥ. μ. σ. κ. ὑπ. (superbus) ὑπερηφάνως, ὑπεροπτικῶς.

superbia, ae, ō. (superbus) ὑπερηφάνια, ὑπεροψία, γαυρότης, ὑπερηνορέα. 2) σπ. ἀπαλότης, τὸ θρυπτικόν.

+ superbi-lōquentia, ae, ō. (ἀρχ.) ὑπερήφανος λόγος, μεγαληγορία.

superbio, ire, (superbus) ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανῶ, ἐπαίρομαι, μέγα φρονῶ, μεγαλίζομαι. αἴμα τῷ, ἐπὶ τινι. 2) μεγαλοπρεπῆς εἶμι, λαμπρῶς.

superbus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (super, ὑπέρβιος) ὑπερήφανος, ὑπεροπτικός, γαῦρος, μέγα φρονῶν, ὑπερήνωρ. 2) ἄγαν ἀκριδής, ἄγαν αὐστηρὴς. 3) μεγαλοπρεπής, λαμπρὴς, ἐξοχός, ὑπέροχος. ποιητ. μεγαλήτωρ, μεγαθύμος. 4) θρυπτικός, ἀπαλός. 5) Tarquinius Superbus, Ταρκύνιος ὁ Σούπερβος.

supercilium, ī, ō. (super-cilium) ὄρμος. supercilia attollere, erigere, ἀνασπᾶν τὰς ὄρμους. contrahere, συνάγειν τὰς ὄρμους εἰς τὸ ἐπισκύνιον. 2) μεταφ. ὄρμος, ἐπισκύνιον, ὑπερηφάνια, ὑπεροψία, τὸ μέγα φρόνημα. 3) ὄρμος, ἄκρον, ἄκρα (λίπον, ὄχθης κτ.). [ἴω, ὑπερίγω.]

+ super-curro, ēre, μετ. ὑπερβάλλω· super-umīno, ēre, αἴμα, ἡμῶς ἢ αἰσῶ, ὑπερίγω τινός.

superfacies, ei, ō. (super-facies) ἐπιφάνεια, τὸ ἐπιπολής. 2) ἄκρον, ἄκρα. 3) τὸ ἐν τῇ γῇ ὠκεοποιημένον ἢ περυσμένον.

super-flo, ūri, ὑπόλοιπος εἶμι λοιπός εἰμι, ὑπολείπομαι, λείπωμαι. + super-fixus, a, um, επιπαγείς. ἄδ.

super-fuso, ēre, ὑπερχέωμαι· ὑπερχέω, ὑπερχέωμαι, ὑπερχέω τι. 2) μεταφ. περιβέω, περισπᾶω, περιεῶ.

super-fundo, fūdī, fūsum, ēre, aliquid, ὑπερχέω, ὑπερχέω τι. superfundor, ὑπερχέομαι, ὑπερχέομαι. 2) aliquid aliqua re, περιχέω τινι τι καταχέω τινός τι.

superfusus, a, um, ἴδ. superfundo. + supergradior, essus, dī, (super-

gradior) aliquid ἢ αἰσῶ, ὑπερβαίνω τι. 2) μεταφ. αἴμα ἢ aliquid aliqua re, ὑπερίγω, ὑπερβαίνω τινός τι, ὑπερβάλλω, ὑπερβάλλομαι τινά τινι. [gradior]

supergressus, a, um, ἴδ. super-

τινος εἶναι, παῖδεσθαι τινός, ἔφν εἴτε περιῖναι τι, μὴ ποιεῖν τι.

supersessus, a, um, ἔδ. supersedeo.

+super-stagnare, are, ἐπιλιμνάζω, λιμνάζω. Tak.

super-sterno, stratum, ūre, (σπ.) αἴqd, ὑπερστρώννυμι, ἐπεστρώννυμι τι.

superstes, ūlis, (super-sto) [ἄρχ.] παρών. 2) συνήθ. περιγίγνομαι, περιγίγνομαι, περιών, ἐπιδιδῶν, ἐπιζών.

superstes sum alicui κ. αἴqz, περιγίγνομαι, περιέμαι, ἐπιδιδῶ, ἐπιζῶ

τινι, ὑπερτίθημι τινι.

superstilio, ōis, θ. (super-sisto) περιττῇ περί τὰ θεῖα σπουδῇ, δευσιδαιμονία, δευτεία, θειασμός. 2) εἰσθῆτε ἐπὶ καλῶς ἢ δευσιδαιμονία, ἢ περί τούτῃς εὐλαβείας, ἢ πρὸς τὸ θεῖον αἰδώς.

3) σπ. ἢ περιεργία, εὐλαβεία, ὑπερβάλλουσα ἀκριβεία. 4) *τὸ σέβασμα, δειμα.

superstiliōse, ἐπὶρ. δευσιδαιμονίως. 2) περιέργως, εὐλαβῶς, λίαν ἀκριβῶς.

superstiliōsus, a, um, δευσιδαιμονίως. 2) μαντικός, θιαζών.

superstilio, are, (superstes) [πλ.] περιλείπομαι, περιγίγνομαι.

super-sto, are, alicui rei, *αἴqz ἢ αἴqd, ὑπερίστηκα (ὑπερίστάναι, ὑπερβτήναι) τινος, ἐρίστηκα, ἔστηκα ὑπὲρ τινος, ἐπὶ τινός. (sterno.

superstrato*, a, um, ἔδ. super-

+super-struo, xi, ciuium, ūre, αἴqd, ὑπερσικοδομῶ, ἐποικοδομῶ τι.

super-sum, fui, esse, περιγίγνομαι, περιέμαι, περιλείπομαι, λείπομαι, λοιπός, ὑπολοιπός, ἐπιλοιπός, εἶμι. 2) alicui, περιγίγνομαι, περιέμαι, ἐπιδιδῶ, ἐπιζῶ τινι, ὑπερτίθημαι τινι. 3) πλεονάζω, περισσεύω. αἴqd mihi superest, περισσεύει μοι τι. 4) σπ. παραγίγνομαι, βοηθῶ.

super-tectus, a, um, ἔδ. super-tego.

super-tēgo, xi, ciuium, ūre, αἴqz ἢ αἴqd αἴqz re, κατακαλύπτω, σκεπάζω τί τινι.

+super-urgens, alicui, ὑπερβάν επικείμενος, εἰσβάλλων. Tak.

superus, a, um, (super, ὕπερος) ὁ ἄνω, ὁ ἄνωθεν, ὁ ἐπάνω. di superi

atque inferi, οἱ ἄνω καὶ οἱ κάτω θεοί, οἱ οὐράνιοι καὶ οἱ γήϊνοι. superus Jupiter, ὁ ἄνω εἴτε Ὀλύμπιος Ζεὺς. limen superum, ὁ ἄνω ὁδὸς (εὐδία), τὸ ὑπέρθυρον. supera, orum,

sū. πλ. τὰ ἄνω. res superae atque coelestes, τὰ κατέωρα καὶ οὐράνια.

mare Superum, ὁ Ἀδρίας. de supero, ex supero, ἔνωθεν. superi, i.

ὑπὸν. dii, οἱ ἄνω θεοί, οἱ ἄνω, οἱ οὐράνιοι, εἰσθῆτε καὶ οἱ ἄνω ἄνθρωποι, οἱ ζῶντες. B) συγκρ. superior,

ius, ἀνώτερος, ὁ ἄνω. superior pars collis, τὰ ἄνω τοῦ λόφου. domus superior, τὰ ἄνω τῆς οἰκίας, τὸ ὑπέρωρον.

ex locis superioribus in planitiem descendere, ἐκ τῶν ἄνω τόπων εἰς τὸ πῆδιον καταβαίνειν. de

εἴτε ex loco superiore dicere, ἀπὸ βήματος λέγειν. 2) ἀνώτερος, πρότερος, προσδύτερος. superiora tem-

pora, οἱ ἄνω χρόνοι, οἱ ἄνωτέρω χρόνοι, οἱ πρότεροι χρόνοι. omnes superioris aetatis, ἅπαντες οἱ προσδύτεροι, οἱ τὴν ἡλικίαν προθεβηκότες.

superior Africanus, Ἀφρικανός ὁ προσδύτερος. 3) ὑπέρτερος, κρείττων, ὑπέρωχος, προέχων. hostes equitatu

superiores sunt, οἱ πολέμιοι τῷ ἱππικῷ κρείττερος εἰσίν, ὑπερίχουσιν. I') ὑπερθ. α) superfluous, a, um, (σπ.)

*ἄνωγτος, ἄκρος, ἀκρότατος, montes supremi, τὰ ἄκρα τῶν ὄρων. arx suprema, ἡ ἐπ' ἀκροτάτου τόπου κείμενη ἀκρόπολις. 4) ἔσχατος, τελευ-

ταίος. haec urbs suprema aedificata est, ἡ πόλις αὕτη ἐσχάτη συνω-

κίσθη. supremo sole, περί ἡλίου δυσμάς. s. dies, ἡ ἐσχάτη ἡμέρα, ἡ τοῦ θανάτου ἡμέρα. vocat cum oro

supremo, καλεῖ αὐτὸν ἐπ' ἐσχάτῃ

κρίματα. *supremi tori*, αἱ πύραι-
suprema judicia hominum, αἱ διαθῆκαι.
supremi tituli, αἱ τῶν τάφων ἐπιγρα-
 φαί. ἐπὶ. *supremum*, τὸ τελευταῖον.
 -*summa*, *suprema*, *orum*, οὗ. τὰ τοῦ βίου
 ἔσχατα, ὁ θάνατος, ἐσθ' ὅτε καὶ ἡ
 κηδεύα εἴτε ἐκφορὰ, τὰ λείψανα εἴτε
 ὅσα, τὸ ἔσχατον τοῦ ἀνθρώπου ἔργον
 εἴτε ἡ διαθήκη κτλ. 5) ὑπέρτατος, ὑψι-
 στος. *Jupiter*, ὁ ὕψιστος Ζεὺς. 6) *sum-*
mus, *a*, *um*, (ἐκ τοῦ συγκεν. *sur-*
mus) ἀνώτατος, ἄκρος, ἀκρότατος, ὁ ἀνωτά-
 τω. *s. mus*, ἄκρον τὸ ὄρος, τὸ τοῦ ὄρους
 ἄκρον, ἡ κεροφῆ, ἀκρωρία. *in aqua*
summa, ἐν ἄκρῳ τῇ ὕδατι, ἐπὶ τῆς
 ἐπιφανείας. *hacillum a summo in-*
stitutum, ἐπεὶ ὁ ἀνὴρ καμπύλον
 ἐκκαμπὲς τὰ ἄκρα. -*summa*, *orum*,
 οὗ. τὰ τοῦ σώματος ἀκρωτήρια, τὰ
 μέλη. -*summuus*, ἐπὶ. τὸ πλεῖστον,
 τὰ πλεῖστα. *his terve summuus*, δις
 ἢ τὸ πλεῖστον πρὶς. 6) ἄκρος, ἔσχα-
 τος, τελευταῖος. *s. senectus*, ἄκρον
 γῆρας. *s. dies*, ἡ ἔσχατη ἡμέρα, ἡ
 τοῦ θανάτου ἡμέρα. -*summuus*, ἐπὶ.
 τὸ τελευταῖον, ὅσατον, ὅσάτιον, πύ-
 ματον. 7) ὑπέρτατος, ἀκρότατος, ἄκρος,
 ὕψιστος, μέγιστος. *s. bonum*, τὸ ἄ-
 κρον εἴτε τέλειον ἀγαθόν. *s. spes*, ἡ
 μέγιστη ἐλπίς. *summo loco natus*, ἐξ
 εὐγενεστάτων γενεῶς. *s. magistra-*
tus, ἡ μέγιστη ἀρχή. *hiems summa*,
 ἔσχατος εἴτε σφοδρότατος χειμὼν. *s.*
ingenium, ἄκρα εὐφυΐα. *summo reipu-*
blicare tempore, ἐν τοῖς ἔσχατοις τῆς
 πολιτείας καιροῖς εἰκεκινδυνεύει. *s. sce-*
lus, ἔσχατον ἀνοσιούργημα. *in omni*
summa, *in summa*, ὡς ἐν κεφαλῇ,
 ἀπλῶς εἰπεῖν. *ad summam*, καθόλου.
superuacaneus, *a*, *um*, (*super-*
vacuo) περιττός, πλεονάζων. 2) συνθ. περι-
 ττός, ἀνωφελής, ἀλοσιτελής, μάταιος,
 κενός. 3) σπ. *opus*, τὸ πᾶρργον.

super-uacuuus, *a*, *um*, = *superuac-*
aneus.

super vado, *ere*, *alqd*, (σπ.) ὑπερ-
 βαίνειν τι.

super-vehor, *citus*, *hi*, ὑπερκομι-
 ζομαι, ὑπερβαίνω. 2) *promonitorium*,
 κάμπτειν ἀκρωτήριον.

super-venio, *vēui*, *ventum*, *ire*,
 ἐπέρχομαι, ἀπροσδοκῆτως παρέρχο-
 μαι. *aleui*, ἐπέρχεσθαι, ἐπιγίγνεσθαι,
 περιτογγάνειν τινί. 2) προσγίγνομαι,
 προσπίθεμαι τινί. 3) *alqd*, ἐπικαλύ-
 πτω τι. 4) ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω τι,
 ὑπερέχω τινίς.

superventus, *us*, *a*. (*supervenio*)
 [σπ.] ἐπέλευσις. Ταχ.

super-tino, *ixi*, *ictum*, *ere*, *aleui*,
 ἐπιθίω, ἐπιθῶ, περιγίγνομαι τινί.

super-volio, *aro*, *ap*. Οὐτεγ. κ.
super-volo, *are*, *alqd*, ὑπερίπτα-

μαι, ὑπερπέτομαι τι.

suprino, *avi*, *atum*, *are*, (*supinus*)
alqd, ὅ π τ ι ἄ τ ω τινά ἢ τι. *supina-*
tus, ὕπτιος, *supinor*, ὑπτιάζω, ὑπτιάζομαι. 2) *locum*, στρέφω τὴν γῆν,
 ἀρῶ τὸ πόνον τινά.

suprino, *a*, *um*, (*super*) ὅ π τ ι ο ς.
manus supina, ἡ ὑπτία χεὶρ. *tendo*
supinas ad coelum manus, ὑπτια-
 σματα χειρῶν πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀνα-
 τείνω. *supinus in coelum conspici*,
 ὕπτιος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀπεθλίπει. 2)
 ἐπὶ τὸ πᾶν ὕπτιος, τ.δ. πλάγιος, ἐπι-
 κλινής, ἐσθ' ὅτε καὶ ἐκτεταμένος. 3)
 παλιντροπος, παλινδρομεῖ. 4) ὕπτιος,
 ῥάθυμος, ῥηχγῶρος, ῥακῆς. 5) ὕπτιος,
 ὑπερπτικός, ὑψαλγῆς.

supractus, *a*, *um*, ἴδ. *suppingo*.
sup-palpor, *ari*, (σπ.) *aleui*, ὑπε-
 κολλᾶσθαι, ὑποθωπεύω τινά. Πλ.

sup-pār, *avis*, (σπ.) πάρισσι, σχε-
 δόν τι ἴσος.

sup-pārāsitor, *avi*, *aleui*, ὑπεκο-
 λακῶω, ὑποθωπεύω τινά. Πλ.

+ *suppeditatio*, *onis*, *o*. (*suppedi-*
 to) ἀφρονία, εὐπερία.

suppedito, *avi*, *atum*, *are*, πρέ-

χειρὸν τίνασι, ὑπάρχειν, ἐπαρκεῖν, ἐξαρκεῖν, alqd mihi suppeditat, πρὸ χειρὸν ἢ ἀφ' ὅπου ἔχω τι, ἐπαρκεῖ, ὑπάρχει μοί τι, neque dicere suppeditat, οὕτε πρὸ χειρὸν (οὕτε ὀφθαλμὸν) ἔστι ποιεῖν, nos his rebus suppeditamur, ἡμεῖς τούτων πλησυνόμεν, non quod suppeditare labori, οὐ δύναμαι ἀρκεῖν (ἐξαρκεῖν) πρὸς τὸν πόνον. 2) alqd aleui, προχειρίζομαι, πορίζω, ἐπαρκῶ, παρέχω τί τινι, χορηγῶ τινὶ τινα. — suppedo, ēre, ὑπὲρδωμαι. Κικ. suppetiā, αἰ. τ. ας, ἡ. πλ. (suppeto) ἐπάρκεια, ἐπικουρία, βοήθεια. aleui suppetiās eo, venio, proficiscor, εἰμι, ἔρχομαι ἐπικουρήσων τινί.

suppetior, atus, ari, (suppetiae) [π.] aleui, ἐπικουρῶ, βοηθῶ τινι. Κικ. sup-peto, tvi, καὶ, itum, ēre, aleui, πρὸ χειρὸν εἶναι, ὑπάρχειν, ἐπαρκεῖν, ἀρκεῖν τινι. 2) απ. aleui rei, ἀρκεῖν πρὸς τι εἶτε ἐπὶ τι.

suppilo, are, (sub-pilus) alqd aleui ὑπεκλήπτω τι τινι. 2) alqm, περιπλῶ τινα.

suppingo, pactum, ēre, (sub-pan) [π.] [ερχ. κ. μ. γ.] alqd aleui rei, πηγνύμι τι ὑπὸ τι. 2) alqd alqd re, κάτωθεν περιλαμβάνω τι τινι.

supplanto, are, (subplanta) [π.] alqm, ὑποκαλύπτω τινα.

supplementum, i, ōs, (suppleo) ἀναπλήρωσις, ἀναπλήρωμα, μάστις, τὰ στρατιωτικὰ ἀναπλήρωμα. sup-pleo, tvi, itum, ēre, alqd, ἀναπληρῶ, πληρῶ τι.

supplectus, a, um, [δ. suppleo.

supplex, teia, (sub plico) ἱκετικός, ἱκετήριος, ἱκέσιος. aleui supplex sum, ἱκετεύω, λιτανεύω τινα. sup-plex se ad pedes ejus projicit, ἱκετὰς αὐτοῦ προσπίπτει, γονυπτεῖ αὐτοῦ ποσσὶς supplexes, ἱκετικὰ χεῖ- — supplex, & αἰθερ, ὁ ἱκετῆς τινός. supplicatio, ōis, ō, (suppleo) χα-

ριστήριος εὐχή καὶ θυσία, τὰ χαρι-στήρια· κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ ἐπινίκιος θυσία. 2) ἱκετήριος εὐχή καὶ θυσία, ἱκεσία, αἱ πρὸς τοῖς ἔδεσι καὶ θωμάς λιτανεύονται. [κῶς, μεθ' ἱκεσίας.

suppliciter, ἐπὶρ. (supplex) ἱκετι-supplicium, ii, x. πλ. supplicia, orum, ōs. (supplex) αἱ τοῖς θεοῖς γιγνόμεναι γονυκλισίαι, αἱ τῶν θεῶν λιτανεῖαι, ἡ προσευχή, προσκύνησις, ἱκεσία. 2) εἶθ' ὅτε καὶ ἡ ἀνθρώπων τινὶ γιγνομένη ἱκεσία, αἱ λιτανεῖαι, λιταί. 3) supplicium, ἡ θυσία, τὰ τοῖς θεοῖς προσφερόμενον. 4) ἡ τιμωρία, ποινή, δίκη, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ ἀσάτη τιμωρία, ὁ θάνατος. de alqm virgis sumere supplicium, τιμωρεῖσθαι τινα βάδδοις. omni sup-plicio exacerciare alqm, πῶς αἰκία βασανίζειν τινα. s. dare, solvere, τιμωρίαν τίνασιν, δίκην δίδοναι, sup-plicio capitis εἶτε ἀπλῶς supplicio afficere alqm, θανάτω τιμωρεῖσθαι τινα, θανατοῦν, ἀποκτείνειν τινα.

supplico, avi, atum, are, (supplex) aleui, ἱκετεύω, λιτανεύω τινα. 2) ἐπὶ θεῶν εὐχομαι τινι (θεῷ), προσκυνῶ, ἱερραπύω τινα, θύω τινι. τριτοπρ. supplicabatur Metello quasi deo, τῷ Μετέλλῳ ἔθων ὥσπερ θεῷ.

supplodo, ōsi, ōsom, ēre, (sub-plaudo) pedem, ἐπικρούω τῷ ποδι. supplōsio, ōnis, ō (supplodo) ἐπὶ κρουσί, κρούσις.

+ sup-ponit, ēre, mihi alei rei, ὑπὸ τι μεταβάλλει μοί τινας. Κικ.

suppono, ōsi, ōsitum, ēre, alqm ἢ alqd aleui, ὑποτίθηται, ὑπεβάλλω τινα ἢ τι τινι εἶτε ὑπὸ τι. ignem testis, ὑποτίθεναι, προσφέρειν πῦρ ταῖς οἰκίαις. alqm tumulo, κατατί-θηναι τινα ὑπὸ τῷ ὄρει. μεταφ. s. me tibi, ὑποτίττω μοί σοι. suppositus deo, ὑποτίττω θεῷ, ὑποτίττω τῷ θεῷ. 2) alqm pto alqm εἶτε in locum

iejs, ὑποκαθίσταμι τινά τινι, ἀντι-
αθίσταμι τινά τινος, τάττω τινά
ντι τινος. 3) ὑποβάλλω τινά ἢ τι,
ἰδθελούω τι. puerum, ὑποβάλλειν,
ποβάλλεσθαι· παῖδα suppositus, α, um,
ποβολιμαῖος, νόθος, κισθής. 4) προ-
βάλλω τι. 5) (ἀπ. Ὀδ.) aliquid alenirei, τί-
μας εἶτε πιεῖν καὶ τι ὑστερὸν τινος.
sup-porto, avi, atum, are, aliquid,
πικομίζω, προσκομίζω τι.
suppōsiticius, α, um, (suppono)
πρόθετος, ὑποβολιμαῖος, νόθος.
suppositio, ōnis, ō. (suppono)
πρόθεσις (ὑποβολιμαίων τίνων). Πλ.
suppositus, α, um, ἴδ. suppono.
+suppressio, ōnis, ō. (supprimo)
συνεπιπίπτω, κλοπή. Κικ.
suppressus, α, um, α. σ. (supprimo)
συνεπιπίπτων, βραχύς, ταπεινός.
supprimo, essi, esum, ēre, (sub-
premo) aliquid, καταπιέζω τι. navem,
καταδύειν ναῦν. fiammā, χατακρύπτειν
τὴν φλόγην. 2) ὑποκρίπτω, κρυφίως
διακρίπτω τι, ἀποκρύπτω τι. 2) aliquid
ἢ aliquid, κατέχω, ἐπύχω, καταστελλω,
συστέλλω, κωλύω τινά ἢ τι.
sup-primus, i, ā. ὑποταμιεύχος.
sup-primet, ēre, me alejs, αἰσχύ-
νομαι ἐπὶ τινι.
sup-primō, are, aliquid, (σπ.) λεγίζο-
μαι, συναρπίζω τι.
suprā, (ἀντι suprēā, ὑπὸν, paritū)
ἐπὶ, ὑ. τ. σ. ὑπὲρθεν ἀνωθεν, ἐπάνω.
superius, ἀνωτέρω. 2) ἄνω, ἀνωτέρω.
supra scriptum est, α, demonstravi-
mus, ἄνω εἶτε ἀνωτέρω γέγραπται,
ἐν τοῖς ὑμπερθεῖν διδασκώται. s. super-
tere, ἀνωθεν ποιεῖσθαι τὸν λόγον,
ἐξ ἀρχῆς ἀναλαμβάνειν τὸν λόγον. 3)
πλεον, εἶτε πλεον. adea venustas est,
ut nihil supra, ὑπερβολὴν κάλλους
οὐκ ἀπυλείπει. supra quā, πλεον ἢ,
μᾶλλον ἢ. 5) πρόθ. μετ' αἰε. ὁ πῆ ρ
τινος, ὑπὲρ τινά ἢ τι, ὑπὲρθεν, ἀνω-
θεν. αἶμα, ἐπάνω τινός, Nereides su-

pra delphinos sedentes, Νηρηίδες
ἐπὶ δελφίνων καθήμεναι. α. nos ha-
bitat, ὑπὲρ ἡμῶν, ἐπάνω ἡμῶν κα-
τοικεῖ. exire s. terram, ἄνω τῆς γῆς
εἰσέρχεται. α. me accubuit Atticus, ὑπὲρ
ἐμὲ κατεκλίθη ὁ Ἀττικὸς. aitolli α.
ceteros, ἐπαίρεσθαι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους.
2) ὑπὲρ τι, πέρα τινός. Syena est
supra Alexandriam, ἡ Συήνη κατεῖται
ὑπὲρ τὴν Ἀλεξανδρείαν, πέρα τῆς
Ἀλεξανδρείας. 3) πέρα τινός, ὑπὲρ
τι, πλεον ἢ. supra tres montes, ὑπὲρ
τοὺς τρεῖς ὄρους. s. modum, πέρα
τοῦ μέτρου, ὑπὲρ τὸ μέτρον, ὑπερβαλ-
λόντως. α. vires, ὑπὲρ τὰς δυνάμεις.
4) ἀνωτέρω, πρῶτος τινός. paulo
supra hanc memoriam, ἐλίγω χρόνον
πρότερον τῆς γενεᾶς ταύτης. 5) πρὸς
τινι. α. metum id quoque accubuit,
πρὸς τῷ φόβῳ καὶ τοῦτο ἐπεγίνετο.
+supra-scando, ere, aliquid, ὑπερ-
βαίνω τι. Λιδ.
supremus, α, um, ἴδ. superus.
supra, α, α. γαστροκνήμια, γα-
στροκνήμιν. 2) ἡ κνήμη.
surdus, i, α. κλών, πτόρεος, κλα-
δίσκος, κλάδος. 3) φυτῆς, μέσχος,
μέσχευμα. [φορ. Κικ.
+surdaster, atra, strum, ὑπόκω-
σurditas, ālis, ō. κωφότης.
surdus, α, um, μ. (μετγ. κ. ποιητ.)
α. (σύριγγι, σιγῇ) κωφός, μὴ δυνατόν
ἀκούειν (εἶθι ὅτε καὶ μὴ θουλόμανος
ἀκούειν). votorum haud surdus, οὐκ
ἀνήκουος τῶν εὐχῶν. surdus veritatis,
κωφός πρὸς τὴν ἀλήθειαν. surdo nar-
ratur, παρὰ κωφὸν ἄδει. 2) ἡμαυρός, δυσ-
χηρῆς, φαῖός, σμφός. vox α., ἡμαυρά
εἶτε σμφή φωνή. s. theatrum, δυσ-
χηρῆς, δυσπώνον θεατρον. 3) κωφός,
ἄφρωνος, σιγηλός, οὐκ ἀκούσιμος.
*vota surda, εὐχαὶ οὐκ εἰσακούσμεναι.
4) κωφός, ἀναίσθητος, ἀμδύς, ἡμαυ-
ρός, παχύς, παχυλός.
Surena, α, α. Σουρήνας, ὄνομα

ἀρχῆς παρὰ Πάρθοις, τῆς τῇ τιμῇ
κατὰ τὸν βασιλεῖα δευτέρως.

surgō, surrexi (surrexī=surrectis-
se, ὄρ.) surrectum, ēre, (ἀντὶ τοῦ ἀρχ.
surgitō ἀπὸ τοῦ sub-rego) alqm ἢ alqd,
ἀνίσταμαι, αἶρω, ὀρθῶ τινα ἢ τι αures,
ἀνίσταμαι, ὀρθοῦν τὰ ὦτα. caput, αἶ-
ρεῖν τὴν κεφαλὴν. se surrigit (sur-
git), εἶραι ἑαυτὸν, αἶρεται. surguntur
(surguntur) capilli, ἀνίστανται,
ἔρθουνται, φρεττουσιν αἱ τρίχες. ca-
pita surrecta, ὀρθὴ αἰχμή. 2) οὐδ.
ἀνίσταμαι. a coena, ἐκ τοῦ δείπνου.
sellā, de sella, ἐκ τῆς ἰδρας. a lecto
καὶ ἀπλῶς s., ἀνίσταμαι ἐξ ἀνῆς, ἐκ
κοίτης, ἀπὸ κλίνης. ad dicendum s.
κ. ἀπλῶς s., ἀνίσταμαι λέξων (ἔρων,
ἀγορεύων), ἀνίσταμαι. surgit ad hos,
ταῖς δ' ἀνέστη. ego surrexi, ἐγὼ ἀνέ-
στην (καὶ ἔλθω). sol surgit, ὁ ἥλιος
ἀνατέλλει, ἐνίσχει. ignis, τὸ πῦρ αἶρε-
ται. pugna surgit, μάχη ἐγείρεται,
ἀρχεται, ἐκκάζεται. surgit opus, τὸ ἔρ-
γον (τὸ εἰκοδόμημα) ὀρθοῦται, αὐξάνε-
ται, ἐγείρεται. Ascanius surgens, ὁ αὐ-
ξανόμενος, μετὰ τοῦ ἀνέως ἀσπένιος.
surgite, surgit, ἴδ. surripio.
surrectus, a, um, ἴδ. surgō.

Sorrentum, i, οὐ. Σορρῆντον, πό-
λις Καμπανίας, ἡ ταῦν Sorrento.
-itius, a, um, Σορρῆντιῖνος.

sur-tēro, rēi, rium, ēre, ὑπέρπω,
ὑπερπύω. μετὰ. surreponi moenia
uebis, ὑπέρκουσιν ὑπὸ τὰ τεῖχη, ὑπέρ-
χονται τὰ τεῖχη τῆς πόλεως. 2) με-
ταρ. quies surripit ocellis, ὁ ὕπνος
ὑπέρπει τοὺς ὀφθαλμούς. oblitio al-
cui, λήθη ὑπέρχεται, ὑπεδύεται τινα.
μεταρ. lectus surripit pectora, τὸ
μυὸς ὑπέρχεται τὰ στήθη.

surripit, ἴδ. surripio.

surripitiuus, a, um, (surripio)
κλεπαῖος, κλεπτὸς, κλεκαμένος. 2)
κλέπιος, κρύφιος. Πλ. [gero,
surripit, a, um, ἴδ. surripio κ. sur-

surro, surripio, ἴδ. surgō.

surripio, rēui, riptum, ēre (συγ-
κα. ὄρ. surripio, Πλ. surripit, surrepsit,
ὄρ. surruerat) [sub-rapio] alqd alcui,
ὑπαρπάζω, ὑπαρπύμαι τι τινος. libe-
ros, ὑποκλέπτειν, ἀνδραποδίζεσθαι
παῖδας. se alcui, ὑπεξίστασθαι τινί,
ὑπορεύειν τὴν ὄψιν τινός. 2) ὑπο-
κλέπτω, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι.

sur-rōgo, anī, atam, are, alqm in
locum alcis, προβάλλωμαι, συναντη-
μαί τινα τῷ δήμῳ ἀντὶ τοῦ ἀποθανόν-
τος ἢ ἄλλως πως τῆς ἀρχῆς ἐξελεῖν
τος. 2) τοῦ ὅτι ἀπλῶς ὑποκαθίστη-
μαι, ἀντικαθίστημαί τινα, προβλ. rogo.

sursum, επίρ. (sub versum) ἐπι-
κινήσειω· ὑποκλίσθαι πρὸς τὰ ἄνω,
ἐνω. sursum deorsum, ἄνω κάτω,
s. deorsum cursitauit, ἄνω κάτω τρι-
χεῖν. sursum versus, πρὸς τὰ ἄνω.
2) ἐπὶ στήσεως· ἄνω, ἐπάνω, ἐνωθεν.

sus, suis, ἄ. κ. θ. εἰ, ἡ υς, οὐ εἰ.
παροιμ. ἐπὶ ἀμαθῶν sus Minervam,
(ὡπν. docui), ὡς πρὸς Ἀθηνᾶν (ἐρρίκει).

Sūsa, orum, οὐ. Σούσα, μητρόπο-
λις τῆς Παρσίας. Susiana regio,
θ. Σουσιανὴ (χώρα). Susiani, orum,
ἄ. εἰ Σουσιανοί, Σοῦσιοι.

susceptio, ōnis, θ. (suscipio) ἀνα-
δοχή. laborum, ἡ ἀναδοχή πόνων, τὸ
πένους ὑπεδύεσθαι.

susceptor, ōris, ἄ. (suscipio) ἀνα-
δοχός, ἐργολάβος, ἐργώνης.

susceptus, a, um, ἴδ. suscipio.

suscipio, eēri, capium, ere, (sub-
capio), alqm ἢ alqd, ὑποδέχεσθαι τινα
ἢ τι. cruentem pateris, ἐκδέχεσθαι τὸ
αἷμα ἐν φιάλῃ (εἰς φιάλας). alqm
collapsum, ἀναρπάζεσθαι τινα πτωχόν.
foliis ignem, φύλλοις ἐκδέχεσθαι τὸ
πῦρ. theatrum fulturis, ὑπερῖδεν,
ἐρῖδειν τὸ θεάτρον στηρίγμασι. 2)
δέχεμαι, ἀναδέχομαι τινα ἢ τι. alqm
in civitatem, δεχεσθαι τινα εἰς τὴν
πολιν. alqm, δεδῖναι τινὶ πολιτείαν. παρ.

αὐτοῖς ἀναδέχεσθαι, ἀνατρέφειν παῖδας, τοῦ δὲ καὶ γεννᾶν, ἀνατρέφειν παῖδας, παῖδοποιεῖσθαι. *liberos suscepi* οὐκ οὕτως, τέκνα ἐγέννησεν ἐκ τῆς γυναίκης. 3) *alqd. δέχομαι*, ἀποδέχομαι τι. 4) *sestimonem* ἢ. εἶτε ἀπὸ τοῦ ὅτι, ὑπολαμβάνω τὸν λόγον, ὑπολαμβάνω, ὑπολαμβάνω λέγω. 5) ἀνακρούμαι, ὑποδέχομαι, ἀναδέχομαι, ὑποδύομαι τι. *inimicitias*, ἀνατρεῖσθαι, ὑποδέσθαι ἐχθρας. *bellum*, ἀνατρεῖσθαι τὸν πόλεμον, ἐπιχειρεῖν τὸν πόλεμον. *negotium*, ἀνατρεῖσθαι, ὑποδέσθαι ἔργον, ἐπιχειρεῖν ἔργον. *dolorem*, ὑποδέσθαι πόνον. *personam viri boni*, ὑποκρίνεσθαι τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, ὑποκρίνεσθαι σχῆμα ἀγαθοῦ ἀνδρός.

suscito, ἀνι, *atum, are*, (sub-cito) *alqd.* ἀνακινῶ τι. *undae, κύματα*. *aures*, ἀνιστάναι, ὀρθοῦν τὰ ὦτα. 2) ἀνεγείρω, ἐγείρω, οἰκδομῶ τι. 3) *alqm.* ἀνεγείρω, ἐγείρω τινά. *aeomni, somno* καὶ ἀπὸ τοῦ ὅτι. *alqm.* ἀνεγείρω, τινά ἐκ τοῦ ὕπνου. 4) ἀνεγείρω, ἐγείρω τι. *bellum*, πάλαιον ἐγείρειν. *ignem*, ἐγείρειν, ἀνεγείρειν τὸ πῦρ. *viam suscitāt ira*, τὴν ὁδὸν αἰνῶν (βῶμην) ἐγείρει ἡ ὀργή.

Susiana, Susiani, ἰδ. *Susa*.

suspectio, ἀνι, *atum, are*, (ἐπι-τ. τοῦ *suspicio*) ἀναβλέπω. *alqd.* ἀναβλέπειν, ἀπιδέσθαι πρὸς τι. 2) *alqm.* ἢ *alqd.* ὑποπτεύω, ὑποφωρῶ, ὑπονοῶ τινα ἢ τι. *alqd. haud falsum esse*, ὑποπτεύω (ὑπονοεῖν) τι μὴ ψευδὲς εἶναι.

1. *suspectus*, α, *um, m. n.* x. (μτγ.) ὑπ. (μτγ. τοῦ 1. *suspicio*) ὑποπτος, ὑποπτευόμενος. *habere alqm. suspectum*, ὑποπτεύειν, ὑποφωρῶν, ὑπονοεῖν τινα, ὑποπτικῶς ἔχειν τινί. *suspectus enim alicui*, ὑποπτικῶς τινί εἰμι, ὑποφωρῶ τινί παρέχω. *locus s.* τόπος ὑποπτος, ὑποπτευόμενος.

2. *suspectus*, us, x. (*suspicio*) ἰνά-

βλεψίς, τὸ ἀναβλέπειν. 2) "τὸ ὑφός. 3) σέβας, θαυμασμός, τιμή.

suspendium, ii, *us*, (*suspendo*) ἀγχοή, ὁ δι' ἀγγέλης θάνατος. *suspendio vitam finire*, ἀπαγγεῖσθαι, ἀγχοή τὸν βίον καταπαύειν, ἀγχοή ἐαυτὸν διαφθεῖραι.

suspendo, *ndi, nam, ere*, (sub-pendo) *alqd.* ἀναρτῶ, κρεμάννυμι τι. *alqd. ex arbore*, ἀναρτῶν, κρεμάννυμαι, ἐξάπτειν τι ἀπὸ δένδρου. *aequis humoris*, ἐξαρτῶν τὸ τόξον ἐκ τῶν ὤμων. *suspensus, a, um*, κρεμάννυμαι. "suspensus tabulam, ἐξηρτημένος πίνακα-μεταφ. *suspensus ex alia re*, ἡρτημένος, ἐξηρτημένος ἐκ τινος. *ei naso, id. nasus*. 2) *alqm.* ἀναρτῶ τινα ἐξ ἀγγέλης, ἀγχοή ἀποκτείνω τινά. *se*, ἀναρτῶν ἐαυτὸν ἐξ ἀγγέλης, ἀπαγγεῖσθαι, ἀγχοή ἐαυτὸν διαφθεῖραι. 3) *alqd. alicui (deo)*, ἀναρτῶ, ἀνατίθημι τί τινι (θεῷ τινι). 4) *alqd.* κρεμάννυμι τι ἐπὶ αὐτῷ ἢ στήριγμασι. *στήριζω*, ἐρείδω, ὑποστηρίζω τι. 5) ἐπέχω, κατέχω, κωλύω τι. 6) *alqm.* μεταωρίζω τινά. *alqm. exspectatione, spe*, ἀναρτῶν τινα ἐλπίδι, μεταωρίζω τινά προσδοκίᾳ.

suspensus, a, um, m. f. n. (μτγ. τοῦ *suspendo*), κρεμαστός, μετέωρος, ὑψύλος. 2) μετέωρος, ὑψύλος, κοῦρος. 3) μετέωρος τῇ διανοίᾳ, μετέωρος, αἰωρούμενος, μεταωριζόμενος, ταλαντευόμενος, ἐνδοιάζων, ἀπορώ. 4) ἄδελος, ἀσχετός, ἀμείβελος.

suspiciat, acis, (*suspicio*) ὑποπτος, ὁ ὑποπτικῶς. 2) ὑποπτος, ὑποπτευόμενος, ὑποφωρῶν παρέχω.

1. *suspicio, exi, ectum, ere*, (sub-spectio) *alqd. x. in alqd.* ἀναβλέπω, ἄνω βλέπω πρὸς τι, εἰς τι. *coelum, in coelum*, ἀναβλέπειν εἰς τὸν οὐρανόν. *ποιητ. nubem suspexit Olympus*, ὁ Ὀλυμπος αἶρεται εἰς τὰ νεφέη. "ἐπὶ τοῦτο. x. *alqd.* βλέπειν, τετράβηαι πρὸς

τι. 2) alqm ἢ alqd, ἄγαμαι, θαυμάζω, σέβουμαι, τιμῶ τινα ἢ τι. 3) σπ. suspiciens alqm, ὑποπτεύων τινά.

2. suspicio, κτλ. ἴδ. suspitio, κτλ. suspicor (ἀρχ. κ. -co, are), alus, ari, (suspicio) alqd, ὑποπτεύω, ὑπορῶ, ὑπονοῶ, ὑποτοπῶ τι. alqm, ὑποπτεύειν τινά, ὑπόπτως ἔχειν τινί. s. nefas de alqo, ὑποπτεύω ἀνθρώπῳ τὴν περί τινος. eum autem habere, ὑποπτεύω ἐκεῖνον χρυσὸν ἔχειν. 2) ὑπονοῶ, ὑποτεπῶ, ὑποπτεύω, εἰκάζω, τοπάζω τι.

+ suspīrāns, us, ἄ. στεναγμός, στόνος, στέναγμα. Ὁδ.

suspīrāns, us, ἄ. (μόνον κατ' ὄν. κ. ἀρ. τοῦ ἑν.) [suspiro] ἀσθμα. 2) στεναγμός.

suspīrium, ii, οὔ. (suspiro) ἀσθμα, στεναγμός, στόνος, στέναγμα. suspirium trahere, στεναγμὸν ἰέναι.

suspīro, ari, alum, are, (sub spiro) ἀναστείνω, ἀναστενάζω, στενῶ, στενάζω. *in alqo, μετὰ στεναγμῶν ποθεῖν τινα, τήκομαι ἔρωτι τινος. 2) alqm ἢ alqd, μετὰ στεναγμῶν λέγω, καλῶ, βοῶ τινα ἢ τι.

suspitio (συγκεκ. ἐκ τοῦ suspici-tio), ōnis, ū. [1. suspicio] ὑπόψια, ὑπόψια. movere suspicionem alqis, ἀγείρειν τὴν ὑπόψιν τινός, εὐποιεῖν ὑπόψιν τινί. suspicionem habeo, ὑπόψιν ἔχω, ὑπόψιν παρέχω, ὑποπτός εἰμι, ὑποπτεύομαι, εἶδ' ὅτε καὶ ὑπόψιν ἔχω, ὑποπτεύω. 2) ὑπόνοια, εἰκασία, δόξα.

suspitiose, ἐπιβ. μ.σ. ὑπόπτως, μεθ' ὑπόψιας, δι' ὑπόψιας.

suspitiosus, a, um, μ.σ.κ. ὑπ. (sus-pitio) ὑποπτος, καχυπαπετός, ὑπόψιας μεστός, καὶ ὑποπτεύων. suspitiosus, ἄ. ὁ ὑποπτης. 2) ὑποπτος, ὑπόψιν παρέχων, ὑποπτεύμενος.

susque deque, ἐπιβ. (sub-que κ. de-que) habere alqd, ἀδιαφορεῖν πρὸς τι. s. d. esse, ἀδιαφορὸν εἶναι.

nam de Octavio s. d. (δῆλ. est).

+ sustentaculum, i, οὔ. (sustento) στήριγμα, ἐρείσμα. Τακ.

sustentatio, ōnis, ū. (σπ.) (sustento) ἀναδελή, ὑπέρθεσις, ἐποχή.

sustento, ari, alum, are, (εἰπ. τοῦ sustineo) alqm ἢ alqd, ἀνέχω, βαρτάζω τινά ἢ τι. 2) μεταφ. ἐρῶ, ἀνορθῶ, στερεῶ τινα ἢ τι. civilitatem, δόθεον, ἀνορθῶν τὴν πολιτείαν. valetudinem, στερεῶν τὴν ὑγείαν. conscientiā sustentor, τῇ συνειδήσει θερμόνομαι, apes mentes sustentat, ἡ εὐπρία ὁρῶσι, θερμόνει τὰ ψυχάς. s. amicis, ἐπαρκῶ, βαρῶ τοῖς φίλοις.

3) alqm, διατρέπω, τρέπω τινά, sustentari alqo re, τρέπεσθαι, τὴν βίον ἔχειν ἀπὸ τινος. 4) alqd, ὑπέχω, ἀνέχομαι, ὑπομένω, alqoi, ὑπομένειν τινά, ἀντίχειν τινί. Trito po. aegre sustentatum est, μόλις ἀνέσχετο, ὑπέμειναν. 5) ἐπέχω, ἀναβαλλομαι τι.

sustineo, ūm, tentum, ūte, (sub-teneo) alqd, βαρτάζω. se a lapsu, ἰσχεῖν ἑαυτὸν τοῦ μὴ πίπτειν. μεταφ. dignitatem rei publicae, διασωζέειν τὴ τῆς πολιτείας ἀξιώμα. 2) alqm, διατρέπω, τρέπω τινά, ἐπαρκῶ τινί. necessitates aliorum, ἐπαρκεῖν ταῖς ἀνάγκαις ἄλλων. 3) ὑπέχω, ὑπομένω. ὑριταίμαι, ἀνέχομαι τι. rex mallas, ὑπομένειν, ἀνέχεσθαι τὰ κατὰ πόλιν. prosum eijs imperio sustineo, ἡ εὐδοκία πόντος εὐκ ἀνεκτὴ ἐστίν. hostium imperium, ὑπομένω, ὑπεστέλλω τὴν τῶν πολεμίων ἐξουσίαν. obligationem, ὑπομένειν τὴν πολιτοειδίαν, ἀντίχειν τῇ πολιτοειδίᾳ. non s. alqd videre, εὐκ ἀνέχομαι ἔρῶν τι. s. alqd facere, ὑπομένω, ἐπιχειρῶ ποιεῖν τι. 4) ἐπέχω, κατέχω τινά ἢ τι. Namque, ἐπέχειν, ἰστέναι τὸν ποταμόν. equos, ἐπέχειν, ἰστέναι τοὺς ἵππους. exercitum, ἐπέχειν, ἰστέναι, ἐπιστά- ναι τὸ στράτευμα. diem extenuum

αὐτὴν ἀναβαλλεῖν τὸ μέριμνόν ἡμῶν.
 evolutionem, τὴν ἀπόσειν ἐπειλημ-
 μένης. se ab alia re, ἀπέχουσαι τινος.
 sus-tollo, ēre, alqd, αἶρω, ἐπι-
 ὶω τι, 2) αἶρω, ἀναίρω τι.

sustuli, sustulisse, ἴδ. tollo.
 +sustulator, οἰς, ἄ. ψιθυριστής.
 +susturro, are, ψιθυρίζω, τονθορίζω.
 1. +susturus, α, um, ψιθυρός, ψι-
 θυρίζων. Ὁδ.

2. susturus, ι, ἄ. ψιθυρισμέτης, ψι-
 θυρισμα, τονθρός.

sustula, ae, θ. (suo), μηχανοδόξα-
 ρία, δόλος. Πλ.

sustilis, e, (sua) ῥαπτός. corona,
 στέφανος ἐκ φύλλων συνεῤῥαμμένος.
 sustor, oris, ἄ. (suo) σκυτοδόξος, σκυ-
 τοτός, σκυτοτικός, ὑποδομηματοδόξος.
 sustorius, α, um, σκυτοτομικός. s. a-
 ramentum, ἡ χαλκάνθη.

sustrius, a, um, (ἐντὶ sustorinus
 ἐκ τοῦ sustor) σκυτοτομικός, σκυτοτός.
 taberna, σκυτοτόμιον, σκυτεῖον.

Sutrium, ii, οῦ. Σούτριον, πόλις
 τῆς Τορρεντίας, ταυν. Sotri. Sotri-
 nus, α, um, Σουτρινός.

sutula, ae, θ. (suo) ῥαφή.
 sutus, α, um, ἴδ. suo.

suus, a, um, (sui) ἐν. ἐ ἐ ἐ, ὁ, ἡ
 τοῦ αὐτοῦ, αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτοῦ, αὐτῆς.
 πλ. ἐ, ἡ, σφῶν εἴτε αὐτῶν, αὐτῶν,
 αὐτῶν, ἡ σφῆτερος κτλ.-εἰκείος, ἴδιος.

suos sacrificant puellae, Rερη-
 θέναι τοὺς αὐτῶν παῖδας εἴτε τοὺς
 αὐτοῦ παῖδας θύουσιν. ille suum gna-
 tum videre cupit, ἐκεῖνος τὸν αὐτοῦ
 γόνον ἴδῃν ἐπιθυμεῖ. hunc sui eiues o-
 mnitate egerunt, τοῦτον οἱ αὐτοῦ πο-
 λῖται τῆς πολιτείας ἐξέβαλον. -suus

libi, ἴδ. so. -sumptio amicum, τὸν
 αὐτοῦ φίλον, τὸν ἴδιον φίλον. Caesar
 suos a proelio continebat, ὁ Καῖσαρ

ἐκείνη τῆς μάχης τοὺς αὐτοῦ (τοὺς
 αὐτοῦ στρατιώτας). suis auxilium fe-
 cit, τοῖς σφῆτερος, τοῖς αὐτῶν

ἴδις, ὁ, ἡ Συμμεθίς.

45

ἐπικουροῦσαι. suum cuique tribuere,
 ἐκάστῳ τὸ αὐτοῦ ἀπονέμειν. ad suum
 pervenire, τὰ αὐτοῦ λαμβάνειν. sui
 nihil deperdunt, οὐδὲν τῶν σφῶν,
 οὐδὲν τῶν αὐτῶν ἀποβάλλουσιν. su-
 suaque victori permittunt, αὐτοῦς
 καὶ τὰ σφῶν (τὰ αὐτῶν, τὰ σφῆτερα)
 τῷ νικητῇ ἐπιτρέπουσιν. sui juri esse,
 αὐτοῦ εἶναι, αὐτεξούσιον εἶναι. -suus
 est, ἐν αὐτῷ ἐστί, σωφρονεῖ. 2) σπ-
 = sui. nemini injurise suas par-
 vas videntur, οὐδενὶ ἡ πρὸς αὐτὸν
 ἀδικία μικρά δοκεῖ. 3) = ejus. hunc
 pater suus de templo deduxit, τοῦτον
 ὁ αὐτοῦ πατήρ ἐκ τοῦ ναοῦ ἀπήγα-
 γεν. 4) εὖνους, εὖριος. orba suis lintea
 ventis, lotia σφῶν ἀνέμῳ οὐ χρω-
 μενα (ῥοπαλιὰ τῶν εἰκείων ἀνέμων).

Sybaris, is κ. ἰδῖς, θ. ἡ Σύβαρις, εἴτα
 Θεοβριχαλούμενοι, πόλις τῆς μεγάλης
 Ἑλλάδος. -ritani, orum, ἄ. οἱ Σύβαρι-
 ται. -ritis, ἰδῖς, θ. Σύβαριτες. 2) ἄ. Σύβα-
 ρις, ποτ. ὁ παραρρέων τὴν Σύβαριν.

Sychaeus εἴτε Sycheus (Sichaeus),
 ι, ἄ. Συχαῖος, Σιχαῖος.

Sycoelatrondiac, arum, ἄ. πλα-
 στὸν ὄνομα ἔθνους, αἶν. Συκοκλέπται.
 sycephanta, ae, ἄ. συκεφάντης. -Kam-
 sycephantia, α, θ. συκεφαντία. Πλ.

+sycephantiidae, ἐπίρ. συκεφαν-
 τικῶς. Πλ.

sycephantior, ari, συκεφαντιῶ. Πλ.

Syene, es, θ. Συήνη, πόλις τῆς
 Αἰγυπτου, ἡ ταυν. Assuan. Suenites,
 α, ἄ. Συηνίτες.

Sygambri, ἴδ. Sigambri.

Sylla, Syllanus, ἴδ. Sulla, κτλ.
 syllaba, ae, θ. συλλαβή.

+syllabatum, ἐπίρ. (syllaba) κατὰ
 συλλαβὰς. Κικ.

+syllögismus, ι, ἄ. συλλογισμός.

Symaethum, ι, οῦ. κ. -thus, ι, ἄ.
 Σύμαθος, ποτ. τῆς Σικελίας. -thus
 κ. -thēus, α, um, Συμαθείος. -this,
 ἰδῖς, θ. ἡ Συμαθίς.

symbola (sumbūla), ae, θ. συμ-
βολή, ἔρανος (3 ἐπὶ δείπνου ἢ
συμποσίου ἔρανος). de symbolis edere,
ἀπὸ συμβολῶν δειπνεῖν. 2) συμβο-
λαί, δείπνον, ἐδίσματα, βρώματα.

symbolum, ἰ. οὐ. x. -lus, i, ἄ. σύμ-
βολον, σφραγίς.

symphōnia, ae, θ. συμφωνία.

symphōniacus, a, um, συμφωνιάκος.

Symphōades, um, θ. πλ. αἱ Συμ-
πληγάδες, Συνδρομάδες, Κυάνειαι
(ὅπον. νῆοι εἴτε πέτραι).

+symposium, i, οὐ. συμπόσιον. Nep.
synprothnescentes, ἄ. οἱ συναπο-
θνήσκοντες.

+synēdrius, i, ἄ. σύνεδρος. Διδ.

synēdēbi, orum, ἄ. συνεδρητοί.

syngrāphus, i, ἄ. συγγραφή, ἔγγρα-
φον συμβόλαιον. 2) συμβόλαιον, σφρα-
γίς, δι' ἧς ἀσφάλεια διδεται τῷ πο-
ρευμένῳ, διπλωμα.

Synpāda, orum, οὐ. τὰ Σύνπαδα,
πόλις τῆς Φρυγίας. -densis, e, Συν-
παδικός, τῶν Συνπαδῶν.

synthesina, ae, θ. (συνθεσίνη) δει-
πνητικὴ ἐσθῆς εἴτε χλαῖνα.

Syphax, ae, ἄ. Συφαξ.

Syrtacusae, orum, θ. Συρτάκουσαι
(Συρτακίσσαι, Συρτάκουσι). -datus x.
-eius x. -eūsus, e, um, Συρτακούσιος.
-dani, ἄ. οἱ Συρτακούσιοι, Συρτακούσις.

Syrti, orum, ἄ. οἱ Σύριοι, Σύριοι.

Syria, ae, θ. Συρία.

Syrticus, a, um, Συριακός, Σύριος.

Syrtinx, ae, θ. Σύς-γῆ (ἢ νύμφη).

Syrticus, i, ἄ. Συρτοκος.

1. *Syrtius, a, um, (Syri) Σύριος.

2. Syrtius, a, um, (Syros) Σύριος.

Syrtus, i, θ. Σύρος (νῆσος).

Syrticus, a, um, τῶν Σύρτων.

Syrtis, is, θ. Σύρτις: maior, ἢ μα-
γάλη, ἢ τανὺν Sidra. minor, ἢ μικρά
εἴτε ἐλάττων, ἢ τανὺν Cabea. 2) * ἢ
ἀμμώδης ἔρημος.

Syrtus, a, um, (Syri) Σύριος.

T. συντόμως, δηλοῖ τὸ προωνύμιον
Titus, τὸ δὲ Ti. Tiberius, τὰ δὲ Tr.
pl. tribunus plebis,

iābella, ae, θ. (ὅποκ. τοῦ iabula)

πινάκιον, πινακίδιον, σανίδιον. 2)
πινάκιον, πινακίδιον, μικρὸς γραπτὸς
πίναξ, μικρὰ γραφή, μικρὸν ζωγρά-
φημα. i. νοτίνα x. ἀπλῶς iabella,
τὸ ἐν ἱερῷ ἀνακείμενον πινάκιον, τὸ
ἱερὸν πινάκιον. 3) πινακίδιον, πίναξ,
δέλτος, γραμμάτιον (ἐπιστολή, συμ-
βόλαιον, συγγραφή, διαθήκη κτ.). 4)
ἐν ἐκκλησίαις καὶ δικαστηρίοις τὸ
τῆς ψήφου πινακίδιον, ἡ ψήφος.

iābellārius, a, um, τῶν πινάκων
εἴτε ἐπιστολῶν. 2) -rius, is, ἄ. ὁ
γραμματοφόρος, ἐπισταλτοφόρος. 3)
lex i., ὁ περὶ ψήφων νόμος.

*iābeo, ui, ēre, (τήκω, τάκω) τ ἡ
κ ο μ α ι. τέτηκα. iabens, τετηκώς.
2) φθίνω, μαραινόμεαι.

iāberna, ae, θ. (iabula) σκηνή εἴτε
κατὰ ἐκ σανίδων, καλύβη. 2) σκηνή.
πωλητήριον, καπηλεῖον, ἐργαστήριον.
libraria, τὸ βιβλιοπωλεῖον. vitaria,
τὸ οἶνοπώλειον. autaria, τὸ σκυτοτό-
μιον. tonsoris, τὸ κουρεύειν. uenero-
ria, τὸ κατεργάζειν, πανδοχεῖον. 3)
Tres Tabernae, τόπος τις παρὰ τὴν
Ἀππίαν ὁδὸν κείμενος.

iābernaculum, ἰ. οὐ. (taberna) σκη-
νή, σκηνώμα. 2) οἰωνοσκήριον, οἰω-
νοσκοπεῖον, τόπος ἐνθα πρὸ τῆς ἐκ-
κλησίας ἢ τῶν ἀρχιερέων οἰωνο-
σκόπου. tabernaculum capere, ἐπι-
τελεῖν τὴν οἰωνοσκοπίαν.

iābernārii, orum, ἄ. (iaberna) οἱ
καπηλοί.

+iābernūla, ae, θ. (iaberna) μικρὸν
καπηλεῖον εἴτε ἐργαστήριον.

iābes, is, θ. [ἢ γεν. κ. δοτ. ἄχρ.]
(iabeo) τ ἡ ῥ ι ς, σκηπεδών. 2) ἐπὶ

δένδρων ὁ μαρσμός. 3) ἐπὶ τῆς γῆς ὁ αὐχμός. 4) τηκεδών, μαρσμός, φθίσις, φθὴν (νόσος), ἐσθ' ὅτε καὶ ὁ λοιμός. 5) τὸ ἐκ τῆς τήξεως ἡ σήψεως ὑγρόν. πίνις, ἡ τετηκυῖα χιών. sapguinis, ὁ λυθρος, τὸ λυθρον. veneni, ὁ θυμός τοῦ φαρμάκου.

tāhesco, boi, ēre, (tabeo) τήκομαι φθίνω, μαραινόμεναι.

tāhīdus, a, um, (tabeo) τακτικός, τηκτός, τηκόμενος. 2) φθίνων, μαραινόμενος. 3) φθισικός, μαραντικός. tāhīficius, a, um, (tabes-facio) τηκτικός, φθισικός, μαραντικός.

tāhūla, ae, ō. πίναξ, σανίς, ξυλίνη πλάξ. 2) πίναξ, δέλτος (γραμματοτεῖον, συμβόλαιον, ἀπογραφὴ, κατάλογος, λογισμός, ἐπιστολή, διαθήκη κτ.). tabulae publicae, τὰ δημόσια γράμματα. novae tabulae, χρεῶν ἀποκοπαί. duodecim tabulae, αἱ δώδεκα τῶν νόμων δέλτοι, οἱ δωδεκάδελτοι νόμοι. 3) πίναξ, γραπτὸς πίναξ, γραφή, ζωγράφημα. lenoīna κ. ἀπλῶς tabula, ὁ ἐν ἱερῷ ἀνακειμένος πίναξ, ὁ ἱερός πίναξ, τὸ ἱερὸν πινάκιον. 4) τυπὴμα ἀγροῦ.

tāhūlārius, īi, ō. (tabula) γραμματοφυλάκιον, τόπος ἐνθα τὰ δημόσια γράμματα φυλάττεται (οἶον τὸ Ἀθηνῆσι Μητροῶν).

tāhūlātio, ōnis, ō. σανίδωμα.

tāhūlānus, a, um, (tabula) σανιδωτός. -lātus, ī, ō. σανίδωμα. 2) πλάξ, πτύξ, ἐπιβολή. 3) ἐπὶ δένδρων ἢ τῶν κλάδων προβολή εἴτε οκλήπη, εἴτε ἀμφιλαφεὶς κλάδοι.

tābum, ī, ō. [ἡ γέν. κ. δοτ. ἄχρ.] (tabeo) λυθρος, λυθρον βρότος. 2) τήκη ἐδών, φθίσις, μαρσμός, λοιμός. Tāburus, ī, ē. Τάβυρον, ὄρος κατὰ τὸ Καυδίον κείμενον.

tāceo, ōi, ūtum, ēre, (taeo) σιωπῶ, σιγῶ, de te, σιωπῶν τι. taceo! σιωπή! σιγα! 2) σιωπῶ, σιγῶ, ἤρε-

μῶ, ἡσυχίαν ἄγω εἴτε ἔχω. 3) alqd, σιωπῶ, σιγῶ τι. hoc aliquid antiquis tacitum est, τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων σιωπᾶται, τοῦτο, οἱ ἀρχαῖοι ἐσιώπησαν, dicenda facienda, ρητά τε καὶ ἀρρήτα εἴτε ἀπόρρητα.

Tācīta, ae, ō. (taceo) ἡ τῆς σιωπῆς θεὰ, ἡ αὐτὴ τῇ Muta καλουμένη.

tācīte, ἐπὶ. (tacitus) σιωπηλῶς, σιωπῇ, σιγῇ.

tācīto, ἐπὶ. Ἰουστ. = tacite.

tācīturnītas, ātis, ō. τὴ σιωπηλόν, σιωπῇ, σιωπῆσι, σιγῇ.

tācīturnus, a, um, (tacitus) σιωπηλός, σιγηλός, σιγαλός, ἀσπής, ἡσύχιος ποταμός.

Tācītus, ī, ē. Τάκτιος.

tācītus, a, um, (taceo) σιωπώμενος, ἀποσιωπώμενος. alqd ferre tacitum, σιωπῇ εἴτε σιωπῶντα παρίεναι τι. tacita conditio, συνθήκη μὴ ρητῇ. 2) σιωπηλός, σιωπῶν, σιγηλός, σιγῶν. ἄφωνος, ἄσπρος, ἡσυχος, ἡρεματός. 3) κρυφαίος, κρυπτός, κούριος. tacitus discedit, κρύφια εἴτε λάθρᾳ ἀπέρχεται, ἀπερχόμενος λαυθάνει. tacitum, ō. τὸ ἀρρήτον, ἀπόρρητον.

tactio, ōnis, ō. (tango) ἀφή, ψαύσις, ἐπαφή. 2) ἡ τῆς ἀφῆς αἰσθησις, ἀφή. 1. tactus, a, um, ἴδ. tango. [τῇ.

2. tactus, us, ē. (tango) ἀφή, ἄψις, ψαύσις, ἐπαφή. 2) ἀφή (μία τῶν αἰσθησεων). 3) προσβολή, δύναμις, ἐνέργεια (τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης κτ.).

taeda, ae, ō. δάκρυ, εἶδος πύκνης. 2) δάκρυ, λαμπάρι. οἱ γάμοι, ὁ ἔριος. 3) τὸ σανίδωμα τοῦ πλοίου.

taedet, duit εἴτε taesum est, ēre, um aleja, σιχαίνομαι τινα ἢ τι, ἀηδιάζομαι, ἄχθομαι τινι, ἀση εἴτε κόρος τινός με λαμβάνει. taedet iam audire eadem millies, ἥδη ἄχθομαι εἴτε ἀσῶμαι χιλιάκις ταῦτά ἀκούειν.

+ taedifer, ēra, erum, (taeda-facio) δακρυχίς, Οἶ.

taedium, ii, ου. (taedet) σικχα-
σία, ἀηδία, ἄση, ἀχθος. taedium olei
rei me capiti, σικχασία, ἀηδία, ἄση,
πόρος τινός με λαμβάνειν. esse tae-
dio alicui, σικχασίαν κτλ., παρέχειν
τινί. 2) τὸ σικχαντόν, τὸ ἀηδές.

Taenarus x. -os, i, α. κ. θ. κ.
-rum, i, ου. ὁ ἢ Ταίναρος, τὸ Ταίνα-
ρον, πέλις καὶ ἀκρωτήριον τῆς Λα-
κωνικῆς (ἐνθα εἰς ἄδην κατάβασις
εἶναι ἐνομίζετο). 2) *δ ἄδης. -rides,
ae, d. (Ταινάρηδης) ὁ Λάκων. -ris,
idis, f. ὁ Λάκων. -rios, a, um,
Ταινάριος, Λακωνικός. 2) τοῦ ἄδου.

*taenia, ae, θ. ταινία, κατ' ἐξοχὴν
ἡ περὶ τὴν κεφαλὴν ταινία.

taeter, taetro, ἱδ. tetet, tetre.

+ tāgax, aeis, (tago) κλωπικός. Κικ-

Tāges, ētis, α. Τάγης, ἥρως μαν-
τικὸς παρὰ Τυρρηνούς.

tāgo, ēre, ἀπήρχ. Πλ. = tango.

Tāgus, i, α. Τάγος, ποτ. τῆς Λυ-
σιτανίας, ὁ τανὼν Tajo.

tālāis, e, (talus) τῶν ἀστραγάλων.
2) i. tunica εἴτε talare, ου. ὁ ποδὴ-
ρος χιτῶν. 3) talaria. ium, ου. πλ.
τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους τῶν πο-
δῶν. 4) talaria, ὕπν. calceamentia,
τὰ περὶ τὰ πόδια, εἰς τὰ τοῦ Ἑρ-
μῆος καὶ τοῦ Περσέως.

tālātus, a, om, (talus) τῶν ἀστρα-
γάλων. ludus τὸ ἀστραγάλισμός.

Tālasis, ōnis εἴτε -sius, ii, κ.
-sius, i, α. Ταλάσιος. ὡς περὶ ὁ ἑλλη-
νὴς τὸν ἱμάντιον, οὕτως οἱ Ῥωμαῖοι,
γυμναζομένου γάρμου, ἐπεμύονον τὸν Τα-
λάσιον.

Tālea, ae, θ. πάσσαλος, μόσχος,
μόσχευμα, ζυγός. 2) πάσσαλος, μί-
κρος ἀκούσι. i. ferrea, ὁ σιδηροῦς
ἐδελισκός, σιδηροῦν βελίδιον.

tālētium, i, ου. τάλαντον, ἐμπο-
ρικὴν τάλαντον (σταθμὸν ἔλκον δέκα
Ῥωμαίων λίτρων). 2) τάλαντον, ἀρ-
γυροῦν τάλαντον (σταθμὸν ἔλκον ὀγ-

δοήκοντα Ῥωμαίων λίτρων, ἴσον
ἑξασιχιλίαις δραγμαῖς εἴτε θηνα-
ρίοις) i. magnum. Πλ. = talentum.

tālis, e, τοιοῦτος, τοιοῦδε. i. vir,
τοιοῦτος, τοιοῦδε ἀνὴρ. i. facinus,
τοιοῦτον ἔργον, homo tali genere et
animo, ἀνθρώπος τοιοῦτος τὸ γένος
καὶ τὴν ψυχὴν. talis est qualis esse
videtur, τοιοῦτος (τοῖος, τοιοῦδε) ἐστίν.
οἶος (ὁποῖος) εἶναι δοκεῖ. talis atque
(ac) hic est, τοιοῦτος, ὁποῖος εὐθὺς
ἐστίν. talis est, uti (hui) jura laude-
tur, τοιοῦτός ἐστιν, ὥστε δικαίως ἐ-
παινέσθαι. tale quidquam, tale quid,
τοιοῦτόν τι. haec taliaque, ταῦτα καὶ
τὰ τοιαῦτα. 2) talia fatum, τρία, τοια-
δε, τὰδε λέγει. [λ α ζ, γ.

talpa, ae, θ. κ. *α. ἀσπάλαξ, σπ α.
tālus, i, α. ἀστράγγιλος (τοῦ πο-
δός), τὸ σφυρὶν. 2) κατ' ἐξοχὴν ὁ ἀστρά-
γγιλος (ὅσπερ οὐκ μικρὸν ἐκ τοῦ ὀπι-
σθείου ποδὸς προβάτων, δορκάδιων καὶ
ἄλλων διενόχων, ὃ ἐπαίον). talis
ludere, ἀστραγάλους παίζειν, ἀστρα-
γαλίζειν. talos jacere, jactare, βάλ-
λιν εἴτε ῥίπτειν τοὺς ἀστραγάλους.

tam, ἐπιρ. τοσούτον, τόσον, εἰς
τοσούτον, οὕτως. non sum tam inur-
hatus, ut gravarer, οὐκ εἰς τοσούτον
εἴτε οὕχ οὕτως ἄγροικός εἰμι, ὥστε
ἀχθεσθαι. quis est tam Lynceus, ut
in tantis tenebris nihil offendar? τίς
οὕτως ὀφθαλμικός ἐστίν, ὅστις οὕδιν
ἂν προσκρούσειεν ἐν τοσούτῳ σκοτει-
(ὥστε μὴ προσκρούσαι). ego tam li-
ber sum, quam tu, ἐγὼ ὅμοιος ἐλευ-
θερός εἰμι, ὥς περ σὺ. nemo tam mul-
ta acripit, quam multa sunt nostra,
οὐδεὶς τοσαῦτα γέγραπεν, ὥς τὰ ἡμέ-
τερά ἐστι. tam confido, quam potest,
πέπειθα ὥς δυνατόν μάλιστα. tam
magis — quam magis, τοσούτῳ (τόσῳ)
μᾶλλον — ὥς μᾶλλον. tam tutum
quam aes, ὅμοιος τὸν χρυσόν, ὥς περ
καὶ τὸν χαλκόν. ego haec tam esse.

quam audio non puto, ἐγὼ ταυτακούτως
ἔχειν, ὡς περ ἀκούω, οὐχ ἡγοῦμαι. 1. ve-
hementer, εὖτω σφόδρα. 1. doctus,
εἰς τοσοῦτον εἰτε οὕτω σφόδρα, non tam
—quam, οὐ τοσοῦτον—ἔσεν, οὐχ οὕτως
—ὡς, quam paucissimi, tam optimi,
ὅσοι ἐλάττωστοι, τόσῳ (τοσοῦτω) βέλτι-
στοι, ὅσοι ἐλάττωστες, τόσῳ βελτίωνες.

Tāmasēus, α, um, Ταμασεύς, τῆς
ἐν Κύπρῳ Ταμασεῦ.

tam-diū, ἐπιβ. τοσοῦτον χρόνον,
τοσοῦτον. tamdiū — quamdiū εἰτε
quam, τοσοῦτον χρόνον—ἔσεν, quoad
εἰτε dum, ἐπὶ ὅσον, ἕως.

tamen, σύνδ. ἔμως, μέντοι, quam-
quam (quamvis) — tamen, καίπερ—
ἔμως, etsi (etiam si), tametsi κττ.) —
tamen, εἰ καί (καί εἰ, εἰάν καί, κἂν)—
ἔμως, καίτοι, ὅμως, sed tamen, ἔμως
δέ, ἀλλ' ὅμως, ὅμως μέντοι, μέντοι
ὅμως, si tamen, εἴπερ, εἴπερ γὰρ. ta-
men nihilominus, ὁδὴν μέντοι ἦσαν.

tāmen-etsi εἰτε (συνήθη) tametsi,
εἰ καί, καί εἰ, καίπερ, καίτοι.

Tāmēsīs, is, α. Τάμεσις, ποτ. τῆς
Βρετανίας, ὁ τῶν Θημεσ.

tām-etsi, ἴδ. tamenetsi.

tam-quam, ἴδ. tanquam,

Tānāger, gri, α. Τάναγρος, ποτ.
τῆς Αὐστρινίας.

Tānāgra, π, ὅ. Τάναγρα. Tana-
gram, α, um, Ταναγραμ.

Tānais, is, α. Τάναϊς, ποτ. τῆς
Σαρματίας, ὁ τῶν Den. 2) = Iaxar-
tes, ταξάρτης.

Tānāqūl, ſhis, ὅ. Τανακὺλα, Τα-
νακὺλλα, Τανακὺλῆς, Τανακὺλλῆς.

tandem, ἐπιβ. (tam-dem) τέλος δέ,
τέλος δὲ, τέλος μέντοι, ὁρὲ δὴ, 1.
aliquando, ὁπότε ποτε, ἤδη ποτε. 2)
ποτέ, δὲ, ὁπότε, γάρ. quid tandem?
τὸ ποτε, τί δὴ; τί δὲ δὴ; τί γάρ;
ain' tandem? ὃ γὰρ λέγεις; ἢ οὐ
λέγεις; 3) τέλος, τελευταῖον, τὸ
τελευταῖον.

tango, tēſgi, tactum, ἔρε, (ἐκ τοῦ
ὀσμ. tango, τάγω, τετάγων) alqm ἢ
alqd, ἄπτομαι, θιγγάνω, ψάω τινος.
alqm cubito, ἄπτεσθαι τινος τῷ ἀγ-
κῶνι. *virginem, ἄπτεσθαι, θιγγά-
ναιν παρθένον, συγγίγνεσθαι παρθένῳ.
2) ἄπτομαι, γέυομαι τινος, προσ-
φέρωμαι τι (ισθίω, πίνω τι, κττ.). 3)
ἄπτομαι, ἐράπτωμαι τινος, κρούω,
πλήττω τινά ἢ τι. chorſas, ἄπτε-
σθαι τῶν χορδῶν, πλήττειν, κρούειν
τὰς χορδὰς, alqm flagello, καθάπτε-
σθαι, καθικνεῖσθαι τινος μάστιγι. de
coelo tactus, κεραυνόβλητος, κεραυνό-
βλητος. 1. corpus aquā, βρέχειν ἐπιβ-
βαίνειν τὸ σῶμα ὑδατι. palpebram sa-
liva, ἐπιβαίνειν τὸ βλεφάρον σιᾷλω. 4)
locum, ἐπιβαίνειν τόπου, παραγίγνε-
σθαι, ἐμβαίνειν, εἰσεργεσθαι, εἰς τό-
πον. 6) ἄπτομαι, ἔχωμαι τινος, fun-
dus fluvium tangit, τὸ χωρίον ἄπτε-
ται εἰτε ἔχεται τοῦ ποταμοῦ, κέεται
ἐπὶ τῷ ποταμῷ. 6) ἄπτομαι τινος,
πλήττω, κινῶ τινα. voia tangunt
deos, εὐχαί κινῶσι τοὺς θεούς. mo-
tus, amor tangit alqm, ὁρεός, ἔρως
πλήττει, ἐκπλήττει, κινεῖ τινα. 7)
ἄπτομαι, ἐράπτωμαι τινος. 8) ἄπτε-
μαι, καθάπτομαι τινος, διακρούω τινα.
9) γενεχίζω, ἀπατῶ τινα. alqm tri-
ginta minis, ἀποστρεφῶν τινα τριά-
κοντα μινῶν, ὑπεξαίρεισθαι τινος τριά-
κοντα μινῶν. 10) carmina, ἄπτεσθαι
ὠδῶν, ἐπιχειρεῖν ποιήμασιν.

tanquam (tamquam), ἐπιβ. (tam-
quam) ὡς περ, ὡς, ὡς. tenebrae
erant, tanquam nox, σκότος ἦν, ὡς περ
νόξ. 1. serpens, ὡς ὄφις, ὡς περ ὄφις.
apud eum sic fui, 1. domi meae, παρ'
ἐκείνου οὕτως ἦν, ὡς περ ἐν τῇ ἐμῇ
οἰκίᾳ. 1. si nox esset, ὡς περ ἂν εἰ
νόξ ἦν, 1. si tua res agatur, ὡς περ
ἂν εἰ τὸ σεαυτοῦ πράττετο, ὡς ἂν
εἰ τὸ σὺν ἔργον εἴη. 1. clausa sit A-
nia, sic nihil potestur, ὡς περ (ὡς)

κακλασμένης τῆς Ἀσίας, οὕτως οὐδὲν διακρίνεται. 4. regum arcanis interesset, ὥστε ἂν εἰ τοῖς τῶν βασιλέων ἀπορρήτοις παρεγένετο. tanquam non iidem ubique dii immortales sint! ὡς δὴ (ὥστε) οὐ τῶν αὐτῶν πανταχοῦ ἀθανάτων θεῶν ὄντων.

Tantālos κ. -us, i, ἄ. Τάνταλος. -Ious, α, um, Ταντάλιος, Ταντάλειος. -Iydes, ας, ἄ. ὁ Τανταλίδης. -lis, Idis, θ. ἡ Τανταλὶς.

tantillus, α, um, (tanus) οὕτως μικρότερος, οὕτως ὀλίγος, τυννός, τυννοῦτες. puer, παιδίον, τηλικούτος ὢν.

tantisper, ἐπιρ. (tanus) ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξύ. tantisper dum, τόσον χρόνον, ἕως (ἕως ἄν)· μέχρι τούτου, μέχρι (μέχρις ἄν).

tantipere, ἐπιρ. εἴτε tanto opere, τοσούτον, οὕτως σπουδαῖα, οὕτως.

tantulus, α, um, (tanus) τοῦ tantus) οὕτως μικρός, οὕτως ὀλίγος, οὕτως βραχύς. homo tantulus staturae, ἀνθρωπίον, τηλικούτος ὢν τὸ μέγεθος. non tantulum quidem, οὐδὲ μικρόν τι.

tantum, ἴδ. tantus.

tantummodo, ἐπιρ. ὅσον μόνον, μόνον, non tantummodo — sed etiam, οὐ μόνον — ἀλλὰ καί.

tantus, α, um, (tanus) τοσούτος, τόσος, τοσούτος, τηλικούτος, τηλικόσδε. tantus—quantus, τοσούτος (τόσος)—ὅσος, τηλικούτος—ἡλικός. tantus homo, τοσούτος, τηλικούτος ἀνὴρ. tanti homines, τηλικούτοι ἄνθρωποι, urbs tanta atque talis, τοσαύτη (εἴτε τηλικαύτη) καὶ τοιαύτη πόλις, urbes tantae atque tales, πόλεις τηλικαύται καὶ τοιαύται. tot tantaque mala, τοσαῦτα (εἴτε τόσα) καὶ τηλικαῦτα κακά. tantus pater, τηλικούτος ὢν. tantus, ut (qui debeat etc, τοσούτος, ὥστε δύναι κτλ. in tantum, εἰς τοσούτον, ἐπὶ τοσούτον. tantum argenti, τοσούτον ἀργύριον. tantum hostium,

τοσούτοι παλῆμιοι, τόσοι παλῆμιοι. sexies tantum, ἑξάκις τόσον. vectigalia tanta sunt, ut vix possimus etc, αἱ φόροι τοσούτοι (τοσούτων οὕτως ὀλίγοι) εἰσὶν, ὥστε μόγις ἡμεῖς δύνασθαι κτλ. tanti emero alqd, τοσούτου ἀνείσθαι τι, εἰρωνικῶς (καὶ οἷον) μετὰ σχηματισμοῦ τινος τῶν δακτύλων). est mihi tanti, περὶ τοσούτου ποιοῦμαι, τουτέστιν ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιοῦμαι. non tanti est, τίς tanti est, ut (καὶ ἄνευ τοῦ ut) οὐ τοσούτου ἄξιόν ἐστιν, ὥστε κτλ. tantum est, τοσούτον ἐστὶ, τοσούτο μόνον ἐστὶ, τοσούτον ἔχω εἰπεῖν. tantum progressus est, αἰ, τοσούτον προβέβηκεν, ὥστε. tantum matris est, ut, οὕτως ἐκινήθη, ὥστε. tantum dissimilis, τοσούτον διαφέρων, οὕτως ἀνόμοιος. 2) ὅσον, ὅσον μόνον, μόνον. non tantum—sed etiam, οὐ μόνον—ἀλλὰ καί. nomine tantum, τῷ ἐνόματι (τοῦνομα) μόνον. tantum quod, ὅσον μόνον, ἅμα, ἄρτι. tantum quod veneram, quam mihi a te literae datae sunt, ὅσον μόνον ἦλθον, καὶ μοι περὰ σοῦ ἐπιστολὴ ἰδοῦν. tantum quod pueriliam egressus, ἄρτι τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐξελθὼν. 2) tantum non, μόνον οὐκ, μονονοῦ, μόνον οὐχί. tantum non jam capta Lacedaemon erat, ὅσον οὐκ Ἀσπιδεικίων ἔλαβον. -tanto, ἐπιρ. τοσούτῳ, τόσῳ. bis tanto, δις τόσῳ. tanto—quanto, τοσούτῳ (τοσῷ)—ὅσῳ. tandus—dem, tantādem, tantumdem εἴτε—tantundem, ἕτερος τοσούτος, τοσούτος, ἴσος. tantundem argenti, ἕτερον τοσούτον ἀργύριον, τὸ ἴσον ἀργύριον. tantidem emero alqd, τοῦ ἴσου, τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀνείσθαι τι.

*τῆρῆτε, ἰς, οὐ. τὰ πηρ, ταπήτιον αἰτ. πλ. ἑτεροκλ. tapetas, τάπητας. Taprobane, ἴδ. Taprobane, ἡ τανύς τοῦ ἰνδικοῦ ψαλῆσσης, ἡ τανύς Ceylon.

Tauri, orum, ἄ. Τάυροι, Τάυροι, ἡμαδὸν ἔθνος τῆς Μηδείας. Κουρτ. Tarbelli, orum, ἄ. Τάρβαλλοι, ἔθνος χυτανῶς. Tarbellus, α, um, τῶν ἀρδέλλων.

tarde, ἐπιρ. μ. σ. κ. ὅ. π. (tardus) βραδύς, μετὰ βραδυτῆτος, σχολαίως, ὑλῆ. 2) βραδέως, ὀψέ.

tardigrādus, α, um, (tarde-gradior) βραδυδύαμ. βραδυπόρος.

tardipes, edis, (tardus-pes) [οπ.] βραδυπόρος, ἐπίθετον τοῦ ἡραιστοῦ.

tarditas, ātis, ὁ. (tardus) βραδύτης, βράδος, τὸ βραδυκίνητον. 2) βραδυτῆτος, καθόλου, ἄνθος. 3) i. ingenii, ἡ ἀπλῶς tarditas, ἡ βραδυτῆτος, βραδυνοία, ἡ τοῦ νοῦς ἀμβλύτης.

tarditudo, ūis, ὁ. (οπ.) = tarditas.

tardiusculus, α, um, (ὕποκ. τοῦ tardus) βραδυτῆτος τι τοῦ θέοντος.

tardo, are, (tardus) αὐμῶν ἢ αὐδῶ, βραδύνω τινὰ ἢ τι. 2) tardor α. οὐδ.

tardo, βραδύνομαι, βραδύνω.

tardus, α, um, βραδύς, σχολαίως.

tardus alqd ('aleis rei), βραδύς πρὸς τι, περί τι. 2) βραδύς, βραδύνους, νωρὸς, ἀμβλύς.

Tarentum, i, οὐ. (κ. tus, i, ὁ.) ὁ, ἡ Τάρας, πόλις τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος.

Tarentini, orum, ἄ. οἱ Ταρυντινοί.

Tarichea, ae, κ. (Σουητ.) -chēa, orum, ὁ. αἱ Ταριχίαι, πόλις τῆς Γαλιλαίας.

Tarpēus, α, um, Ταρπήιος. mons T. ὁ Ταρπήιος λόφος, ὁ ὕστερον Καπιτωλίνος καλούμενος, ἔθεν T. pater, ὁ Καπιτωλίνος Ζεὺς. saxum T. ἡ Ταρπηία πέτρα, ὁ Ταρπήιος κρημνός (κρημνός τις τοῦ Καπιτωλίου ὄρους, ἀπ' οὗ ἐρρίπτον τοὺς κακούργους).

Tarpēus, -ja, ὁ Ταρπήιος, ἡ Ταρπηία, Τάρπηια.

Tarquinius, orum, ἄ. Ταρκυνία, πόλις τῆς Τυρρηνίας. -nius, α, um, ὁ συνήθ. -nensis, ο, Ταρκύνιος, τῆς

Ταρκυνίας, ἐκ Ταρκυνίας. -nenses, ium, ἄ. οἱ Ταρκυνῖται, Ταρκυνεῖς.

Tarquinius, ii, ἄ. ὁ Ταρκύνιος. -nius α, um, Ταρκύνιος, τοῦ Ταρκυνίου.

Tarracina, ae, κ. -cinae, orum, ὁ. ἡ Τάρρακινα, Τάρρακηνά, πόλις τοῦ Λατίου, ἡ πρότερον Anxur καλούμενη. -nensis, e, Τάρρακηνός. κ. -nenses, ium, ἄ. οἱ Τάρρακινῖται.

Tarraco, ōnis, ὁ. Τάρρακων, Τάρρακων, πόλις τῆς Ισπανίας, ἡ τανὸν Tarragona. -cūnensis, e, Τάρρακωνήσιος.

Tarsus, i, ὁ. Τάρσος, πόλις τῆς Κιλικίας. Tarsenses, ium, ἄ. οἱ Τάρσεις.

Tartarus (-os), i, ἄ. κ. -ia, orum, οὐ. ὁ Τάρταρος, τὰ Τάρταρα, ἡ ἕδης. -reus, α, um, Ταρτάριος, Ταρτάρειος, τοῦ Ταρτάρου εἴτε τοῦ ἕδου.

Tartēsius (Tartessus), α, um, Ταρτήσιος, ἐκ Ταρτησοῦ.

Tarusates, ium, ἄ. Ταρουσατέις, ἔθνος τῆς Ἀκυτανίας.

+tati εἴτε tātae, ἡ ἐπιφών. βαβαί! παπαί! πύππαε! Ὁλ.

Tatienensis, e, id. Tities.

Tatius, ii, ἄ. Τάτιος. T. Tatius, Τίτος Τάτιος, ὁ τοῦ Ρωμύλου συμ- βασιλεὺς. [Λυρικὸν ἔθνος.]

Taulantii, orum, ἄ. Ταυλάντιοι, ἡ

Taunus, i, ἄ. Ταῦνος, ὄρος τῆς Γερμανίας. Τακ.

taureus, α, um, (taurus) ταύριος, ταύρειος. terga, μετὼν. τὸ τῶμα πτερόν.

Tauri, orum, ἄ. Ταῦροι, Σκυθικὸν ἔθνος. Tauricus, α, um, Ταυράκος.

+tauriformis, e, (taurus-forma) ταυρόμορφος. Ὁρ.

Taurii Iudi, ἄ. ἀγῶνες ἐν Ρώμῃ τοῖς χθονίοις θεοῖς ἐπιτελούμενοι.

Taurini, orum, ἄ. Ταυρίνοι, Ταυρίσκοι, ἔθνος τῆς ἐντὸς Ἀλπεων Κελτικῆς. Taurinus, α, um, Ταυρίνος.

taurinus, α, um, (taurus) ταύριος, ταύρειος. [Ἄδριου.]

Tauris, ūtis, ὁ. Ταυρίς, ἔθνος τῆς

οὐκ ὀνομασθέντος.

Taurois, oentis, θ. ἡ Ταυρίαις, τὸ Ταυροέντιον, ἐπιθαλάσσιον φρούριον οὐ πόρῳ Μασσαλίας, τανὺν Tarento.

Taurōmēnium, ii, οὐ. Ταυρομένιον, πόλις τῆς Σικελίας, ἡ τανὺν Ταορμίνα.—πίτῳ, α, um, Ταυρομένιος.—tāpi, orum, α. Ταυρομένιται.

taurus, i, α. ταῦρος. 2) (τὸ ἄστρον).

Taurus, i, α. Ταῦρος, ὄρος κ. ποτ. τῆς Ἀσίας. **Tauri Pylae**, Ταύρου Πύλαι.

taxillus, i, α. (talus) [σπ.] ἄσπραγλίος, ἄσπραγλίον.

taxus, i, θ. σμίλαξ, σμίλος, δ.

Tāygetē, ēs, θ. Ταῦγέτη.

Tāygetus, i, α. (κ.-ία, orum, οὐ.) τὸ Ταῦγέτον, ὁ Ταῦγετος, τὰ Ταῦγετα, ὄρος τῆς Λακωνικῆς.

tē, id. iu.

Tēanum, i, οὐ. Τέανον κ. Τεανόν.

1) **T. Sidicinium**, τὸ Σιδικινὸν Τέανον, πόλις τῆς Καμπανίας. 2) **T. Arulum**, τὸ Ἀπουλον Τέανον, πόλις τῆς Ἀπουλίας.—nenses, ium, α. οἱ Τεανίται.

Teates, ium, α. Τεατέις, ἔθνος Ἀπουλίας.

techna, ae, θ. τέχνη, τέχνησμα.

Technessa, ae, θ. Τεχνησσα.

tecto, ἐπιθ. μ. σ. κεκρυμμένος, κρυφίως, ἀφανῶς. 2) ἀσφαλῶς.

tector, oris, α. (tego) κονιστής.

+ **tectōridium**, i, α. (ὕποκ. τοῦ tectorium) μικρὸν κονίσμα. **Kik.**

tectōrius, a, um, (tego) τῆς στέγης.

tectorium, ii, οὐ. τὸ στέγασμα. 2) τὸ κονίσμα.

Tectōsages, um, κ. -gi, orum, α.

Τεκτόσαγες, ἔθνος τῆς Γαλλίας.

tectum, i, οὐ (tego) στέγη, ὄροφος, τῆ γ ο ς. 2) μετῶν. ὁ οἶκος, ἡ οἰκία.

tectus, a, um, μ. σ. κ. ὕπ. (μετ. τοῦ tego) κεκρυμμένος, κρυπτός, ἀποκεκρυμμένος, ἀδελός, ἀφανής.

tecum, ἐντὶ τοῦ cum iθ.

+ **Tediguolōquides**, α. (te-digna-loquens) πληστόν θνους. Πλ.

Teges, ae, θ. Τεγέα. **Tegesaeus**, a, um, Τεγατικός. **Tegeātae**, orum, α. οἱ Τεγαῖται. {τιον.

tegillum, i, οὐ. (tego) καλυμμά.—**tegimen**, ius, οὐ. (tego) σκεπασμα, σκεπαστρον, κάλυμα, περιδολαιον, περιβολή. **Tegimen coeli**, ἡ τοῦ οὐρανοῦ σκέπη εἴτε εὐφία.

tegimentum (tegūm.) κ. **tegmen**, i, οὐ. (tego) σκεπασμα, κάλυμα, σκέπη. 2) μεταφ. ἡ σκέπη.

tegmen, κτλ. id. **tegimen**, κτλ. **tego**, texi, tectum, ere, alqm ἡ

alqd, στέγω, στεγάζω, σκεπάζω, καλύπτω τινά ἢ τι. **Mars tunicā te-**

cius adamantinā, ὁ ἄσπης χιτῶνι ἄδαντανίῳ ἐσκεπασμένος. **casa sira-**

mentis tecta, καλυπθὲ καλὰμπεῖς ἐστε-

γαομένη. **navis t.**, ναὺς κατὰφεκ-

κτις. **ossa tegit tumulus**, τὰ σῶτα καλύπτει ὁ τάφος. **t.** alqm εἴτε **la-**

tus alejs, id. **latius**. **ecce tecta**, id. **sarcia**. 2) στέγω, σκεπάζω, φυλάττω

τινά ἢ τι. **portus tegitur ab Africo**, ὁ λιμὴν φυλάττεται ἀπὸ τοῦ Λιβῆος.

alqm, στέγειν, προικαλύπτειν, ὑπερ-

ασπίζειν τινά. 3) στέγω, κρύπτω, ἀποκρύπτω τινά ἢ τι. **silva alqm te-**

git, ὁ δρυμὸς κρύπτει τινά. **se late-**

bris, κρύπτεσθαι ἐν κρησφυγίαις. **sententiam suam**, κατακρύπτειν, ἀπο-

κρύπτεσθαι τὴν ἐαυτοῦ γνώμην.

Tegula, ae, θ. (tego) κάλυπτῆς, κεραμὶς, κέραμος.

tegumen, **tegumentum**, id. **tegi-**

men, **tegimentum**.

Tēus, Tēji, id. **Teus**.

Tēla, ae, θ. (ἐντὶ tecta ἐκ τοῦ τέκος, τέχνη) ὕψασμα, ὕψη, ἱστός. 2)

ἱστός (τὸ ὕφαντικὸν ὄργανον). 3) ὁ στήμων, μέτρος. 4) ἐπὶ νηυσὶ, ἐξόρρημα.

Tēlamo εἴτε -mon, ὅσις, α. Τελαμῶν. -oniūs, a, um, Τελαμωνίος.

niādes, ae, α. Τελαμωνιάδης.

Telchines, um, κ. Τελχίνες.

Tēlēboae, arum, d. Τηλεβοαί.
Tēlēgōnus, i, d. Τηλέγονος.
Tēlēpachus, i, d. Τηλέπαχος.
Tēlēphus, i, d. Τηλεφός.

Tēlēsia, ae, θ. Τηλεσία, πόλις τῆς
Ευνιτιδος.

Tēlēthūsa, ae, θ. Τηλεθούσα.

Tellēnae, arum, θ. κ. -na, orum,
θ. Τελλήναι, πόλις τῆς Λατινής.

*tellus, ūris, θ. γῆ, γῆ. 2) Tel-
us, ἡ Γῆ, Γαία (θεά). junepes Tel-
uris, οἱ γηγενεῖς.

Telmessos (-messus, -missus), i,
θ. Τελμησσός, Τελμισσός, πόλις τῆς
Λοκίας. -seicus, -issius, a, um, Τελ-
μισσός. -esses, ium, κ. -ssii, orum, d.
εἰ Τελμησσείας.

telum, i, cū. βέλος (τὸ τῆς ὁ-
θῆνης βαλλόμενον ὅπλον, εἰς τὸ τέτυ-
μα, ἀκόντιον, δόρυ, λίθος κτλ.). 2)
ὅπλον, μάχαιρα, ξίφος, ἐγχειρίδιον,
κτλ. 3) βέλος τοῦ Διός, κεραυνός, 4)
μεταφ. τὸ βέλος, ὅπλον.

Tēmēnites, ae, d. Τεμενίτης.

Tēmēnitis, ūdis, θ. Τεμενίτης,
πῶς τις ἐν Τάραντι.

temētarius, a, um, (temere) ἱλαρός,
ἀλόγιος, ἀκριτός, ἀπροσέκτος, προπε-
τής. 2) τυχερός, τυχικός, αὐτόματος.

tempero, ἐπὶ εἰρή, τυχόντως, ἀκρι-
τως, ἀλόγως, ἀλογιστίως, προπετῶς,
ὡς τι ἂν τύχω (τύχης, τύχη κτλ.).

ἐπεὶ ἂν τύχω κτλ., ὅπως ἂν τύχω
(ὡς ἐτύγχανον, ὡς ἐτύχον) κτλ. sic
i., οὕτως εἰρή. jacentes sic i. οὕτως
καθεζόμενοι, ἀναιμένως. 2) εἰρή, τυ-
χικῶς πως, κατὰ τύχην, ἀπὸ τοῦ αὐ-
τομάτου. 3) αὐτὴ εἰρή, οὐ ῥῆδιος.

temeritas, ūis, θ. (temere) ἀκρι-
σία, ἀλογία, ἀλογιστία, προπέπεια.

2) τὸ αὐτόματον, τυχικόν, τυχερόν,
ἡ τύχη. t. fortunae, τὸ προπετές τῆς
τύχης καὶ ἀγχιότροπον.

temero, are, (temere) alqm ἢ alqd,
μειδιῶ, μαιίνω, μολύνω τινὰ ἢ τι.

Tēmēso, es, (ὅς.) κ. Tempsa, ae,
(Λιβ.) θ. Τεμέση, Τέμψα, πόλις τῆς
Βρετανίας. Temessaeus κ. Tempseus,
a, um, Τεμεσσαίος, Τεμψαίος.

temētum, i, cū. μεθύς, μεθύσμα,
μεθυστικόν ποτόν.

temni, temnitae, id. temnos.

*temno, ere, alqm ἢ alqd, κατα-
φρονῶ, ὑπεροφῶ τινος, τινὰ ἢ τι.

temnos, i, θ. Τέμνος, πόλις τῆς
Λιολίδος. temnitae, ae, d. Τημενίτης-
πλ. -itae, arum, (Κικ.) κ. -nii, orum,
(Τακ.) d. εἰ Τημενίται.

temo, ōis, d. θυμέ (κοινῶς τη-
μώνιον), ἡ ἀμαξία, τὸ ἄρμα. 2) ἡ
ἀμαξία, ἄρμας (ἄρτρον).

tempe, cū. ἀλκίς. τέμπε, κατ'
ἐξοχὴν δὲ τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ Τεμπε-
temperamentum, i, cū. (tempero)
κράσις. 2) τὸ εὐκρατόν, εὐκρασία. 3)
μετριότης, σωφροσύνη.

temperans, ūis, μ.σ.κ. ὑπ. (κυρίως
μτγ. τοῦ tempero) alqs τοῖ κ. alqs
re, ἐγκρατής τινος.

temperanter, ἐπὶ μ.σ. (σπ.) εὐ-
κράτως, μετρίως, σωφρονῶς.

temperantia, ae, θ. (temperans)
μετριότης, ἐγκράτεια. 2) κατ' ἐξο-
χὴν ἡ σωφροσύνη.

temperatio, ἐπὶ μ.σ. εὐκράτως, μετρίως.
2) ἐγκρατῶς.

temperatio, ōis, θ. (tempero)
κράσις, σύγκρασις, μίξις. 2) εὐκρα-
σία, τὸ εὐκρατόν.

temperator, ōis, d. (tempero) κε-
ραστής, συναμαρστής.

temperatus, a, um, μ.σ.κ. ὑπ. (μτγ.
τοῦ tempero) εὐ ἡρμοσμένος, εὐ κατε-
σκευασμένος. 2) εὐ κακρμένος, εὐ-
κρατός. 3) εὐκρατός, ἡρμοσμένος

μέτριος, σώφρων.

temperi, temperius, id. tempus.

*temperies, ūis, θ. (tempero) κρῆ-
σις, σύγκρασις. 2) ἡ εὐκρασία, τὸ
εὐκρατόν.

temperō (όποι. εν. temperint = temperent, Πλ.), αν, atum, are, (tempus) alqd, κεράννυμι τι. miscere et temperare alqd ex dissimilibus, μιγνύναι καὶ κεραννύναι τι: ἐξ ἀνομοίων. acuta cum gravibus, τὰ ὀξεα τοῖς βαρείσιν (εἴτε πρὸς τὰ βαρέα) κεραννύναι. vinum, κεραννύναι οἶνον. poculum, ποτήριον. colores, χρώματα. ἄγνα, ἀρδεύειν τὰς ἀρούρας. 2) ἀρμόζω, ρυθμιζώ τι. citharam nervis, ἀρμόζειν τὰς τῆς λύρας χορδὰς. εἰνί talem, ρυθμιζειν, διοικεῖν, κυβερνᾶν τὴν πολιτείαν. undas, κολεῖζειν, χαλινῶν τὰ κύματα, ἄρχειν τῶν κυμάτων. etesiarum flatu temperantur calores, ὑπὸ τοῦ τῶν ἐτησίων πνεύματος οἱ καύσωνες μετριάζονται, συστέλλονται. itam, μετριάζειν, πρᾶνναι, συστέλλειν τὴν ὀργήν. 3) οὐδ. 1. αἰοὶ τοῖ εἴτε alga re εἴτε ab re, κρατῶ ἀπέχουμαι τινος. linguas, κρατῶ τῆς γλώσσης. lacrimis, ἀ κρατῶ, κατέχειν τὰ δάκρυα. ab injuria, ἀπέχεσθαι τῆς ἀδικίας. maledicere, ἀπέχεσθαι τοῦ κακολογεῖν. mibi εἴτε animo temperat, quin (quomipus) faciat alqd, ἀπέχεται τοῦ ποιεῖν τι. temperatum est a caudibus, ἀπέχοντο τοῦ φόνου. 2) ἀπέχουμαι, εἰδομαί τινος. αἰοὶ εἴτε ab alqd, ἀπέχεσθαι, φοβεσθαι τινος. templis deum temperatum est, τῶν ναῶν ἐφεσθάντο, ἀπέσθοντο.

tempestas, ātis, 9. (tempus) ὥρα, χρόνος. ea tempestate, ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. multis ante tempestatibus, πολλοῖς ἔτεσιν εἴτε πολλῷ χρόνῳ πρότερον. 2) ὥρα, οὐρανός. nautae tempestatem praetermittere voluerunt, οἱ ναῦται τὴν εὐηνερίαν περιεῖναι οὐκ ἐβουλήθησαν. secunda t., εὐριος ἄνεμος. serena, ἡ εὐδία, εὐημερία. 3) κατ' ἐξοχὴν ὁ χειμῶν, ἡ ζάλη, θεαλα-μεταφ. ὁ χειμῶν, καιρός, τὰ δεινὰ,

ὁ κλύδων, κίνδυνος, ἡ συμφορά, δυσπραγία. 4) Tempestates, 9. αἱ τῶν χειμῶνων θεαί.

tempestivus, epīr, μ. σ. τὴν ὥραν, ἐν καιρῷ, εἰς καιρόν, ἐγκαίρως.

tempestivitas, ātis, 9. (tempestivus) ὥρα, καιρός, ἐγκαίρεια, εὐκαιρία. 2) εὐκρασία.

*tempestivo, ipīr, = tempestive.

tempestivus, a, um, μ. τ. σ. (tempestas) ὥρατος, ἐγκαίρειος, εὐκαιρείος, ἐπικαιρείος, καιρείος. ad alqd, πρὸς τι. 2) ὥρετις, ὥριμος, πέπων, ἄδρός. ἐπὶ ἀνθρώπων ὥρατος, ἐν ὥρῃ ὢν. tempestiva tiro, ὥρατα γάμου. 3) πρὸ ὥρας γιγνόμενος, πρῶτις, πρῶτιμος.

templum, i, οῦ. (ἐκ τοῦ ἀρχ. templum, ὡσεὶ τοῦ tempus, τέμενος) πλινθίον, ἐπερ οἱ εἰωνοσκοποῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ περιέγραψαν. coeli t., ἡ ἀψὶς τοῦ οὐρανοῦ. 2) τόπος, χώρα, χώρος, κατ' ἐξοχὴν δι' ὁ αὐτοῦ τοπος, οἶον ἡ ἀναπεπταμένη θάλασσα κτ. 3) ἱερός τόπος, τὸ ἱερόν, τέμενος, συνήθεια δὲ ὁ ναός.

tempora, rum, πλ. τοῦ tempus.

temporarius, a, um, ἐπὶ τινι χρόνῳ μένων, ἐπικαιρείος, πρόσκαιρος.

tempori, epīr, 18. tempus.

Tempsa, ac, 9. 18. Temesea.

tempio, κτλ. 18. tento, κτλ.

1. tempus, ōris, οῦ. (τέμνω) χρόνος, hoc tempore, ἐν τῷ νῦν χρόνῳ. superioribus, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις. ex quo tempore, ἐξ οὗ χρόνου, ἐξ οὗ ἀφ' οὗ. id temporis, κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, κατ' ἐκεῖνο τοῦ χρόνου. nullum intermittere tempus, οὐδὲνα χρόνον διαλείπειν. eodem tempore, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. 2) ὥρα. divi, τῆς ἡμέρας. matutinum t., ἡ πρωία. t. anni, ἡ τοῦ ἔτους ὥρα. hibernum t. ἡ χειμερινὴ ὥρα. 3) ὥρα, καιρός, εὐκαιρία. tempus est dicere, ὥρα ἐστὶ. καιρός ἐστὶ λέγειν. tibi est tempus abi-

το, ὥρα σοι ἔστιν ἀπέναι. 1. edendi, ἡ ὥρα τοῦ δεῖναι. 4) καιρός, περίστωσις. secundis temporibus, ἐν εὐπραγίᾳ. in tempore, ἐν τοιοῦτῳ καιρῷ, ἐν τοιαύταις περιστάσεσι. tempore, cedere, τοῖς καιροῖς, ταῖς περιστάσεσιν ὑπαίκειν. in summo teipublicae tempore, ἐν τοῖς μεγίστοις τῆς πολιτείας καιροῖς, ἐν ταῖς ἐλοσχερέσι περιστάσεσι. pecuniam in alqd teipublicae tempus conferre, ἀργύριον εἰσφέρειν εἰς καιρὸν τινα (ἀνάγκην, χρῆσιν τινά) τῆς πολιτείας. 3) ἐν τῇ μετριότητι ὁ χρόνος. 6) ἐν τῇ γνησιότητι ὁ χρόνος. ἐπὶ τ. tempore, temporei εἴτε temporei, ἐν ὥρᾳ, τὴν ὥραν, ἐν καιρῷ συγκρ. temporeus, πρωταίτερον. ad tempus, in tempus, εἰς καιρὸν. ad tempus, ἐντέτα· ἐπὶ χρόνον, ἐπὶ τινά χρόνον, in tempore, suo tempore, per tempus, ἐν καιρῷ. pro tempore, κατὰ τὸν καιρὸν, πρὸς καιρὸν. ex tempore, ἐκ τοῦ καιροῦ, ἐκ τοῦ παρατυχίου, ἐξ αὐτοσχεδίου.

2. *tempus, ὅρις, οὐ. κρόταρος. πλ. οἱ κρόταροι (ὡς τὰ καίρια τῶν μελῶν, ἐνθα αἱ πληγαὶ θανάσιμοι). 2) *πρόσωπον, κεφαλή.

Tempura, orum, οὐ. Τέμπουρα (τὰ), πολλὰν τῶν Σαμοθράκων.

temulentius, a, um, (temotum) μεθύων, μεθύσας.

tenacitas, atis, θ. (tenax) [σπ.] τὸ ἀπρίξ ὄχεσθαι, ἀντίληψις. 2) γλισχρότης, φειδωλία.

tenaciter, επίρ. μ. + σ. (tenax) ἀπρίξ, ἀντίληπτικῶς, ἰσχυρῶς. 2) ἰσχυρῶς, ἀδιατρέπτως, ἀμεταπίστως.

tenax, acis, μ. σ. κ. τῶν. (teneo) ἀντίληπτικός, vinculum tenax, δεσμὸς ἰσχυρός. in proelio tenax armatum, ἐν μάχῃ ἐχόμενος τῶν ὁπλῶν. memoria t., μνήμη τῶν πραγμάτων φυλακτική, μνήμη ἰσχυρά. tenax memoratilis, ἐχόμενος τῆς προθέσεως. t. fides,

ἐμμενος, μόνιμος, βεβαία πίστις. tibur t., ἡ στερεὰ, ἰσχυρὰ δρυς. 2) κολητικός, γλισχρός, γλισχρότης. 3) μεταφ. γλισχρός, φειδωλός. 4) δύσπιστος, δυστράπιλος, δύσκολος.

Tenebri (Tenebri), orum, κ. um, δ. Τέγκητροι (Τέγκητροι), εὐνος τῆς Γερμανίας.

+ tendicula, ae, θ. παγίς. Kik. tendo, tendendi, tensum κ. tentum, ἔρε, alqd, τείνω, ἐντείνω, ἐκτείνω τι. arcum, ἐκτείνειν, ἐντείνεσθαι (ἰθύνειν) τὸ τόξον. chordam, ἐντείνειν τὴν χορδήν. manus ad coelum, ἐκτείνειν, ἀνατείνειν τὴν χεῖρα πρὸς τὸν οὐρανόν. nolus vela tendit, ὁ νότος ἀναπτεννύσκει τὰ ἱστία. munera aloni t., δῶρά τινι δρέγω, προσφέρω. μεταφ. insidias aloni t., ἐνέδρας τινὶ κατασκευάζω. noctem t., ἐκτείνω, παρατείνω, μακύνω τὴν νύκτα. cursum, iter in locum, τεύκω, τρέπεσθαι, πορεύεσθαι, σπένδειν εἰς τόπον. t. animum, συντείνω τὴν ψυχὴν. 6) οὐδ. τεῖνω, τρέπομαι, πορεύομαι, ἄγω. ad portum, πρὸς τὸν λιμένα. quo tendis? ποῦ πορεύεαι; ποῦ δὴ; levia in sublime tendunt, τὰ κοῦρα ἄνω τεῖναι, φέρεται. mons ad occasum tendens, ὅρας τεταμένον εἴτε τεῖνον πρὸς ἀνατολὰς. μεταφ. ad societatem alcijs tendere, κλίνειν πρὸς τὴν συμμάχίαν, ῥέπειν ἐπὶ τὴν συμμάχιν τινός. 2) ἐντείνεσθαι, διατείνεσθαι, συντείνω, ἰσχυρίζομαι. alqd facere, διατείνεσθαι ποιεῖν τι. fratres tendentes oraco Pelion impro- uisasse Olympo, ἀδελφοί, μεμαῶτες Πηλίων ἐπ' αἰναιτύλλω Ὀλύμπῳ θέμεν. t. contra κ. ἀπλῶς t., ἀντετείνω, ἐναντιοῦμαι. 3) ἰσθμὶ τὰς οὐκηνάς, οὐκηνὰς, κατασκηνοῦ.

tenebrae, arum, θ. πλ. τὸ σκότος, ἡ σκότος, σκοτία. 2) σκότος, νυκτός, νύξ. 3) σκότος, ὁφθαλμῶν, τυφλότης.

Α) σκοτίαισι, σκοτεινία, λειποθυμία, λειποθυμία. Β) σκότος, θάνατος. Γ) μεταφ. τὸ σκότος, ἡ σκοτεινότης, λήθη, τὸ τῆς ψυχῆς σκοτεινὸν καὶ ταπεινὸν κττ. Δ) σκότις, σκοτία, σκοτεινὸς τόπος, οἷον τὸ κρησφύγετον, τὸ δεσποτικόν, ὁ ἔδης.

tenēbricosus, α, um, μ. ὁ π. (tenebricosus) σκοτώδης, σκοτεινός.

*tenēbricus, α, um, σκοτεινός. Κικ.

*tenēbricus, α, um, (tenebrac) σκοτώδης, σκοτεινός.

Tēnēdos εἴτε -dus, i, ὁ. Τένεδος. -dius, α, um, Τενέδιος. -dii, orum, ὁ. οἱ Τενέδιοι.

†tenellus, α, um, —tenellus. Κατ.

tenellus, α, um, (ὅπου τοῦ tener) ἀπαλώτερος, πᾶν ἀπαλός. Πλ.

teneo, tenui, tentum, ere, (ἐκ τοῦ θέμ. τίνω, ὅθεν τίνων, τείνω, tendo) αἴρω ἢ αἴρω, ἔχω τινὰ ἢ τι. αἴρω manu, ἢ manu, κρατεῖν, ἔχειν τι τῇ χειρὶ. αἴρω in situ, situ, ἔχειν τινὰ ἐν τῷ κόλπῳ. locum, ἔχειν, κατέχειν, κατέχειν, κατακίβην, κατακίβην τόπον. totam rem publicam t., τῶν ἑλίων κρατῶ. qui tenent (ὅπου. rempublicam), οἱ κρατοῦντες. αἴρω in compedibus t., ἔχω, κατέχω, φυλάττω τινὰ ἐν δεσμοῖς. laqueo teneri, ἐν βρόχῳ ἔχασθαι, εἰλησθαι. t. laqueo, ἔχω, εἰλησθαι τὸν λαγόν, κρατῶ τοῦ λαγῶ. spes, odium, amor me tenet, εἰπὶς, μίσος, ἔως ἔχει, κατέχει με, εἰλησθαι με, κρατεῖ με. ira, studio, desiderio teneor, ἔχωμαι, κατέχομαι, κρατοῦμαι ὅπ' ἔργῳ, ὅπ' σπουδῆς, ὅπ' πόθου. neque ira neque gratia teneo, οὔτε ὀργῇ οὔτε χάρισι συνέχεσθαι. t. montem, κατέχω τὸ ὄρος. portum, κατέχειν εἰς λιμένα. promisso teneor, τῇ ὑποσχέσει κατέχομαι. in manifesta peccata tenetur, ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰλησθαι, ἐλλοχεῖ teneo caedis, cupiditatis, ἐλλοχεῖ

φόνου, ἁδονῆς κττ. 2) φυλάττω, διασώζω τι. memoria teneo alqd εἴτε animus tenet alqd, τῇ μνήμῃ φυλάττω τι, ἡ μνήμη φυλάττει τι. non tenebat ornatum suum, οὐκ ἐφυλάττε τὸν κόσμον. propositum t., ἐμμένω τῷ προκειμένῳ. 3) ἔχω, κρατοῦμαι, εἶδ' αἰ. 4) ἔχω, ἴσχω, κατέχω, ἐπέχω τινὰ ἢ τι. αἴρω diutius, ἴσχειν, διατρίβειν τινὰ πλείω χρόνον. ventrem, ἐπέχειν τὴν κοιλίαν. viam alejs, ἐπέχειν τὴν πορείαν τινος. ἴσχειν τινὰ τοῦ ἵνα. t. paupus ab alio, ἀπέχομαι τινος. Corcyrae teneor, ἐν Κερκύρᾳ βραδύνεμαι, διατρίβω. teneri εἴτε me tenera non possum, quin faciam, οὐκ εἶδ' αἰ. (οὐ δύναμαι) μὴ οὐ ποιεῖν. t. risum, κατέχω τὸν γέλωτα. cupiditatis, κρατῶ τῶν ἐπιθυμιῶν. 5) iter εἴτε cursum in locum, τείνω εἰς τόπον, πορεύομαι εὐθὺς τόπου τινος. —εἶδ' αἰ. ἔχω, ἔστηκα, σταθμίζω εἰς. 6) in locum, ἔχω τὴν ναῦν εἰς τόπον, πλέω, τείνω εἰς τόπον. 7) διαρκῶ, διαμένω, μένω, οὐ παύομαι.

tener, era, erum, α. σ. κ. ὁ π. τ. ὁ γ. ἀπαλός, μαλακός. 2) λεπτός. 3) ἀπαλός, νεαρός. a teneris unguiculis, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, ἐκ νεότητος. 4) μεταφ. ἀπαλός, μαλακός.

†tēnere, ἐπὶ μ. σ. κ. ὁ π. (tener) ἀπαλός, μαλακός.

tēnētās, ātis, ὁ. (tener) [σπ.] ἀπαλότης, μαλακότης.

tēnētūdō, ūdis, ὁ. (σπ.) —tēnētās, tēnosmos, i. ὁ. τεινισμός. Νέπ.

Tennes, is, ὁ. Τέννης.

tēnor, ōris, ὁ. (teneo) συνέχεια, διάρκεια, ἐντελής. eodem tenore, uno tenore, συνεχῶς, ἐφεξῆς.

Tēnos εἴτε -nus, i, ὁ. Τήνος. Tēni, orum, ὁ. οἱ Τήνιοι.

tensa, ae, ὁ. ὁ ἥσασα, ἄρμα ὁ ἥσασα, πομπικὸν ἄρμα παρὰ Ῥωμαίοις.

+tentabundus, a, um, (tento) ψηλαστών, ψηλαπισίων. Λιθ.

*tentamen, Yais, εὐ. (tento) πείρασις, πειρασμός.

tentamentum, i, εὐ. (tempt.) πείρα, δοκιμή, δοκιμασία.

tentiatio, ōnis, θ. πείρα, ἀπόπειρα. 2) ἐξέδοξ, προσδοκία.

+tentator, ōris, δ. πειραστής, ὄρ.

tentigo, Yais, θ. (tendo) σπασμός, πειρασμός, στυρίασις.

tento (tempto), avi, atum, aro, (ἐπιτ. τοῦ tendo) αἰσθ. ὁπλίστω τοῦ ἐράπτομαι, ψάω τινός. 2) ἀπτομαι τινός, προσβάλλω τινί. morbus tentat alium, νόσος ἀπτάται τινός, ἐμπίπτει τινί. i. urbem, προσβάλλω, προσμύκνυμι τῇ πόλει. 3) πειρώμαι, ἀππειρώμαι, πειράζω, ἀππειράζω τινός, ἀππειραν ποιῶμαι, πείραν λαμβάνω τινός, δοκιμάζω, ἐξετάζω τοῦ ἐπιχειρῶ τινί. iter per provinciam, πειράσθαι τῆς διὰ τῆς ἐπαρχίας πορείας, πειρασθαι διὰ τῆς ἐπαρχίας πορεύεσθαι. carmina, ἐπιχειρεῖν ποιῆμασι.

tento, quid possim, πείραν λαμβάνω, ἀππειραν ποιῶμαι, τί δύναμαι. tento do hoc dicere, πειράσθαι περὶ τούτων λέγειν. 4) παύω, ἀναπαύω τινά.

+tentidolum, i, εὐ. σκηνίδιον.

tentorium, ii, εὐ. (tendo) σκηνώ- νωμα, σκηνή.

tentus, a, um, ἴδ. tendo κ. teneo.

+tenuiculus, u, um, (ὀποκ. τοῦ tenuis) μάλ' α. λεπτός. Κικ.

tenuis, e, μ. σ. κ. ὀπ. (ταναός) λεπτός, νεστίς, λεπτή ἐσθής. tenue filum, λεπτός μίτος. tenuis canis, λεπτός, ισχνός κύων. i. scies, ἀραιά παράταξις. i. vinum, ὕδατος εἶνος. aer, λεπτός, ἀραιός ἀήρ. coma, λεπτή, ἀραιά κόμη. 2) λεπτός, βραχύς, μικρός, ὀλίγος, στενός. i. urbs, μικρά πόλις. i. amnis, μικρός ποταμός. i. frons, βραχὺ ὑψώπευ. 4. res, στενὴ εὐδία.

+tentidolum, i, εὐ. σκηνίδιον.

tentorium, ii, εὐ. (tendo) σκηνώ- νωμα, σκηνή.

tentus, a, um, ἴδ. tendo κ. teneo.

+tenuiculus, u, um, (ὀποκ. τοῦ tenuis) μάλ' α. λεπτός. Κικ.

tenuis, e, μ. σ. κ. ὀπ. (ταναός) λεπτός, νεστίς, λεπτή ἐσθής. tenue filum, λεπτός μίτος. tenuis canis, λεπτός, ισχνός κύων. i. scies, ἀραιά παράταξις. i. vinum, ὕδατος εἶνος. aer, λεπτός, ἀραιός ἀήρ. coma, λεπτή, ἀραιά κόμη. 2) λεπτός, βραχύς, μικρός, ὀλίγος, στενός. i. urbs, μικρά πόλις. i. amnis, μικρός ποταμός. i. frons, βραχὺ ὑψώπευ. 4. res, στενὴ εὐδία.

+tentidolum, i, εὐ. σκηνίδιον.

tentorium, ii, εὐ. (tendo) σκηνώ- νωμα, σκηνή.

tentus, a, um, ἴδ. tendo κ. teneo.

+tenuiculus, u, um, (ὀποκ. τοῦ tenuis) μάλ' α. λεπτός. Κικ.

tenuis, e, μ. σ. κ. ὀπ. (ταναός) λεπτός, νεστίς, λεπτή ἐσθής. tenue filum, λεπτός μίτος. tenuis canis, λεπτός, ισχνός κύων. i. scies, ἀραιά παράταξις. i. vinum, ὕδατος εἶνος. aer, λεπτός, ἀραιός ἀήρ. coma, λεπτή, ἀραιά κόμη. 2) λεπτός, βραχύς, μικρός, ὀλίγος, στενός. i. urbs, μικρά πόλις. i. amnis, μικρός ποταμός. i. frons, βραχὺ ὑψώπευ. 4. res, στενὴ εὐδία.

i. mensa, λιτή, εὐτελής τράπεζα. i. homo, εὐτελής, λεπτός, πένης δὲ θρωπος. i. spes, μικρά, ἑλίκη ἐλπίς.

i. domum, ἑλίκη βλάστη. i. homo, εὐτελής, ἀγενής, ταπεινός ἀνθρώπος.

3) ισχνός, ἀραιός. orator, ῥήτωρ. tenuitas, αἰς, ὁ. tenuis) λεπτότης, ισχνότης, ἀραιότης. orator, ὁ λεπτός, ισχνότης τῶν σκελῶν. eribri, ὁ λεπτός, ἀραιότης τοῦ κροκίνου. 2) εὐτέλεια, στενότης. 3) λεπτότης, ισχνότης, ἀραιότης, λεπτολογία, ισχυρολογία.

tenuiter, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὀπ. λεπτώς. 2) εὐτελώς. 3) λεπτώς, ισχνώς, ἀραι- ὄς, λεπτελόγως. 4) ἀμελώς, ἐπι- τροχάδην.

*tenua, avi, atum, aro, (tenuis, τείνω) αἰσθ. ἡ αἰσθ. λεπτόνω, ισχνώ, ισχυαίνω τινά ἢ τι. corpus, τὸ σῶμα. sol aera tenuat, ὁ ἥλιος λεπτύνει, ἀραιοῦ τὸν ἀέρα. via tenuata, ἡ στενὴ ὁδός. 2) λεπτόνω, εὐτελίζω τι.

4. tēnus, ōris, εὐ. (ὁ τένων) βρόχος.

2. tēnus, πρὸθ. μετ' ἀρ. κ. γεν. μέχρις, ἄχρι τινός. collo tēnus, μέ- χρις ἀδύκινος. Ostiā, μέχρις ὁστίας, κοίτης, μέχρι τοῦ εὐρανοῦ. Corcyrae i., μέχρι Κερκύρας. verbo i., μέχρι τοῦ λέγειν, λόγῳ. nomine i., κατὰ τὸ ὄνομα μόνον.

Tēos (Tēus), i, θ. Τέως. Tēus, a, um, Τήιος. Tēji, orum, δ. οἱ Τήιοι.

tēpē facio κ. tēpē-facio, ēci, actum, ὄρε, (tepeo) αἰσθ. ἡ αἰσθ. χλιαίνω τι.

tēpeo, ui, ēre, (συγγ. τῷ τέτ-ρα, σανοκρ. ταρ) χλιῶ, χλιαρός εἶμα.

2) ἐρωτῶ καίνομαι. 3) ψυχρός, ἀψυχγ- μένος εἶμα. [μαι, θερμαίνουμαι.

tēpesco, pui, ēre, (tepeo) χλιαίνω- τή. tēpide, ἐπὶ. μ. σ. χλιαρῶς.

tēpidus, a, um, (tepeo) χλιαρός. 2) μεταφ. ἀψυχγμένος, ψυχρός.

tēpor, ōris, δ, (tepeo) μετρία θερ- μότης, ἀλία, ὕλητος, 2) εὐκρασία τοῦ εὐρανοῦ. 3) μετ. ἡ ψυχρότης.

+tentidolum, i, εὐ. σκηνίδιον.

tentorium, ii, εὐ. (tendo) σκηνώ- νωμα, σκηνή.

tentus, a, um, ἴδ. tendo κ. teneo.

+tenuiculus, u, um, (ὀποκ. τοῦ tenuis) μάλ' α. λεπτός. Κικ.

tenuis, e, μ. σ. κ. ὀπ. (ταναός) λεπτός, νεστίς, λεπτή ἐσθής. tenue filum, λεπτός μίτος. tenuis canis, λεπτός, ισχνός κύων. i. scies, ἀραιά παράταξις. i. vinum, ὕδατος εἶνος. aer, λεπτός, ἀραιός ἀήρ. coma, λεπτή, ἀραιά κόμη. 2) λεπτός, βραχύς, μικρός, ὀλίγος, στενός. i. urbs, μικρά πόλις. i. amnis, μικρός ποταμός. i. frons, βραχὺ ὑψώπευ. 4. res, στενὴ εὐδία.

+tentidolum, i, εὐ. σκηνίδιον.

tentorium, ii, εὐ. (tendo) σκηνώ- νωμα, σκηνή.

tentus, a, um, ἴδ. tendo κ. teneo.

+tenuiculus, u, um, (ὀποκ. τοῦ tenuis) μάλ' α. λεπτός. Κικ.

tenuis, e, μ. σ. κ. ὀπ. (ταναός) λεπτός, νεστίς, λεπτή ἐσθής. tenue filum, λεπτός μίτος. tenuis canis, λεπτός, ισχνός κύων. i. scies, ἀραιά παράταξις. i. vinum, ὕδατος εἶνος. aer, λεπτός, ἀραιός ἀήρ. coma, λεπτή, ἀραιά κόμη. 2) λεπτός, βραχύς, μικρός, ὀλίγος, στενός. i. urbs, μικρά πόλις. i. amnis, μικρός ποταμός. i. frons, βραχὺ ὑψώπευ. 4. res, στενὴ εὐδία.

ter, επίρ. τρις. *ter centum, τρίς εκατόν, τριακόσια. ter amplius, τρισώματος. 2) τρίς, πολλάκις, οὐχ ἀπαξ. bis terque, δις καὶ τρίς. ter felix, terque quaterque beatus, τρισευδαίων (τρίς μάκαρες καὶ τετράκις Ὀμ.) ter-decies (-decies), επίρ. τρισκαίδεκάκις.

terēbintus, i, θ. τερέβινθος. terēbro, are, (tero, teras) αἰσθ. τερπίνω, τρυπώ τι. 2) (Πλ.) μτφ. ὑπερωπεύω, κολακεύω.

terēdo, īnis, θ. τερεθών, θρίψ. Terentius, a, ὁ Τερέντιος, ἡ Τερεντία. -tius κ. tianus, a, um, Τερέντιος, Τερεντιανός, τοῦ Τερεντίου.

Terentus (-os), i, d. (Τερέντος) τόπος τις τοῦ Ἀρείου πεδίου, ἐνθα τὴν ἑκατονταέτηρον ἑορτὴν (ludi saeculares) ἐπαιτέλουν. — Terentina tribus, μία τῶν φυλῶν τῶν Ἰωμαίων.

teres, eīa, (τόρος) στρογγύλος, περιφερής (κυρίως· στρογγύλος καὶ περιμήκης, κυλινδρικός). 2) ισχνός, περιμήκης. 3) στρεπτός. 4) μτφ. ἀποτατορευμένος, λείος, χαμψός, ἀστεγός.

Terens, ei κ. eos, f. Τηρένς. ter-gemīnus, īs. trigeminus.

terguo, rsi, rsu, ēro, κ. (σπτρ.) tergo, ēro, (τέρω, τερσάινω, τέρσεται) αἰσθ. μάσσω, σκῶ, σμῆζω τι. frontem sudario, σμῆσαι, ἀπομάρξασθαι τὸ μέτωπον τῷ καψιδρωτίφ. arma, λαμπρύνειν τὰ ὅπλα. pulsatum, λεκίνειν τὴν κατάπουν.

Tergestini, orum, α.οι Τεργεσταῖοι. tergī-versālio, ōnis, θ. διαδουσίς, ὄκνος, μέλλησις, πρόφασις. tergī-versor, atus, atī, (tergum-tertio) διαδύομαι, ὀκνῶ, μέλλω, προφάσεις ποιεῖν εἴτε εὐρίσκω.

tergo, ēro, īs. tergeo.

tergum, i, οὐ. (συγγ. τῷ πράχ-ηλος) νῶτον, νῶτος. terga, τὰ νῶτα. tergo puniri, μαστιγοῦσθαι τὴν

νῶτον. terga dare, vertere, δοῦναι, δεῖξαι, ἐπιστρέφειν τὰ νῶτα, τραπῆναι. στροφῆναι εἰς φυγὴν. 2) νῶτον, τὸ ὀπισθεν, a tergo, κατὰ νῶτον, κατὰ νῶτον, ὀπισθεν, ἐκ τοῦ ὀπισθεν, ἐκ τῶν ὀπισθεν, ἐξ ὀπισθεν. post tergum hostium, ὀπισθεν τῶν πολεμίων. terga hostium circumfiro, περιῆγειν εἰς περιελανένιν εἰς τοῦ ὀπισθεν τῶν πολεμίων, κυκλοῦν τὴν πολεμίσαν, post terga relinquere αἰσθ. ὀπισθεν ποιεῖσθαι τι. tergo collis, τὰ ὀπισθεν τοῦ λόφου. 3) νῶτον, νῶτα, ἐπιφάνεια (γῆς ἢ ὕδατος). 4) *τὸ σῶμα. cepitum terga suum, ἑκατὸν χιτῶν. 5) σκύτος, δέρμα, δορά. 6) ὅ,τι ἐκ σκύτους εἴτε δερμάτος πεποιήται, εἴν ἀσπὴς, τύμπανον, ἱμάς, σκυτίνη ἀσπίς εἴτε σκύτος κττ.

*tergus, ōis, οὐ. (tergum) νῶτον, νῶτα (ἱππου κττ.). 2) τόμος, τίμαχος. suis, βίου κράτος. 3) σκύτος, δέρμα, δορά. 4) σκυτίνη ἀσπίς, σκυτός. lautoium tergora septum, σάκος ἐπταθύειον.

Terina, ae, θ. Τέρινα, πόλις τῆς Βρεττίας. -naeus, a, um, Τερινάιος. termes, īis, d. (σπ.) θαλλός ἐκ λαίας, θαλλός. ὄρ.

Termessus, i, θ. Τερμησσός, Τερμισσός, πόλις τῆς Πισιδίας. -sensus, ium, α.οι Τερμησσεῖς.

Terminālia, ium, οὐ. (Terminus) ἡ τοῦ Τερμίνου εἴτε Τέρμονος καὶ τῶν ὁρίων θεῶν ἑορτή, τὰ Τερμινάλια. terminālio, ōnis, θ. (termino) μέτρον μέτρο. ὀρισμός, μέτρον.

termino, avi, atum, are, (terminus) αἰσθ. ὀρίζω τι. mare terram terminat, ἡ θάλασσα ὀρίζει τὴν γῆν. consui agrum publicum a privato terminat, ὁ ὕπατος ὀρίζει τὴν δημοσίαν χώραν ἀπὸ τῆς ἰδιωτικῆς, ὀρίζει τὴν τε δημοσίαν καὶ τὴν ἰδιωτικὴν χώραν. 2) ὀρίζω, περαίνω, τε-

λειώ τι, τέλος ἐπιτίθημι τινι. 3) ἐρί-
ζω, ἐρίζομαι. Erisurus boua volu-
ptate terminal, ὁ Ἐπικουρος τὰ ἀγα-
θὰ τῇ ἡδονῇ ἐρίζεται, πρὸς τὴν ἡδο-
νὴν ματρεῖ.

terminus, ἰ, ἄ. τέρμα, τ ἄ ρ μ ω ν,
ἕρος, ἕριον. 2) τέρμα, ἕριον, πέρας,
τέλος, τελευτή. 3) ἕρος, ἐρισμός. 4)
Terminus, ἄ. ὁ Τέρμινος, Τέρμων, ὁ
ἕρος θεός, θεός παρὰ Ῥωμαίους τῶν
ἕριων ἐπισκοπος.

terni, θε, α, ἀνά τρεῖς (τρία), κατὰ
τρεῖς, ἑκάστος ἢ ἑκάστοτε τρεῖς. 2)
σύντρεις. 3) = tres, τρεῖς.

tero, ἰ, τνί (συχ. trisli), tritum, ἔρο,
(τεῖρω) alqd, τρεῖς ω τι, lapis lapidem
terit, ὁ λίθος τὸν λίθον τρίβει (ἐν μυ-
λῳ νι). frumentum, τρίβειν ἄλωζον τὸν
σίτον. *area terit frumentum =
frumentum teritur in area, ὁ σί-
τος τρίβεται ἐν τῇ ἄλῳ. 2) τρίβω,
ἀποτρίβω τι. ferrum t., τρίβω, ἀπο-
τρίβω τὸν σίδηρον. vestis trita, τε-
τριμμένη ἐσθῆς. 1. iter, τρίβω ἔδιν,
συχνὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἵεναι. 3) λειώ,
λειαινῶ, ξειώ τι. 4) τρίβω, διατρίβω,
ἀναλίσκω τι. diem, tempus, διατρί-
βειν, διάγειν τὴν ἡμέραν, τὴν χρόνον
aevum, τρίβειν τὸν βίον.

terra, α, θ. (ἀντὶ terna ἐκ τοῦ τέρσω,
torreo) γῆ, terra in medio mundo sita
est, ἡ γῆ ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου κεῖται, τὰ
μέσα τοῦ κόσμου ἔχει. terrae motus,
ὁ σεισμός. 2) ἡ γῆ, ἡπειρος. terrā
marisque, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασ-
σαν. terrā in locum purgero, κατὰ
γῆν, κατ' ἡπειρον, περὶ ἡ εἰς τόπον
περνεύσθαι. aditus a terra, ἡ ἀπὸ τῆς
ἡπειρου παράδος. 3) γῆ, ἔδαφος. sub
terris, κατὰ γῆς, ὑπὸ γῆς, ἐν ἔδου.
terrā oriū, ἐκ τῆς γῆς γεγονώς, αὐ-
τόχθων, aquam terramque ab alio
petere, γῆν τε καὶ ὕδωρ παρὰ τινος
αἰτεῖν. terram colere, τὴν γῆν ἐρ-
γάζεσθαι. 4) γῆ, χώρα, τόπος. in

hac terra, ἐν ταύτῃ τῇ γῇ, terra mea,
ἡ πατρίς μου. terra Italia, ἡ Ἰταλικὴ
γῆ, ἡ Italia. alias terras petere,
ἐπ' ἄλλην γῆν, ἐπ' ἄλλας χώρας τρέ-
πεσθαι. orhis terrarum εἴτε terrarū,
ἡ οἰκουμένη. ubi terrarum? ποῦ τῆς
γῆς; ποῦ γῆς; 5) Terra = Tellus,
ἡ (θεὰ) Γῆ, Γαῖα.

terrenus, α, um, (terra) γῆινος.
tumulus terrenus, ὁ γῆλοφος γειώ-
λοφος. corpus t., σῶμα γῆινον, ἐκ
γῆς γενόμενον. 2) iter t., ἡ περὶ
πορεία, ἡ κατ' ἡπειρον ὁδός. 3) bes-
tia t., τὸ χειροαῖον ζῶον. 4) nomina
t., οἱ γῆνιοι δαίμονες. 5) οὖς. -um,
ἰ, οὖ, ἡ γῆ, ὁ ἀγρός.

terreo, υἱ, ium, ἔρο, (τέρω) αλqm, τρό-
μον τινὶ ἐμβάλλω, φεῶ, ἐκπλήττω,
καταπλήττω τινά. 2) πτωῶ, ἀπελαύνω
τινά, ἀποτρέπω τινά ἢ τι. alqm ab
alqm re, φεῶ ἀποτρέπειν τινά τινος.
quominus faciat, τοῦ ποιεῖν,

terrester εἴτε -stris, stre, (terra) ἐπ-
γειος. 2) χειροαῖος. animantis terre-
stris, τὰ χειροαῖα ζῶα. 3) τῆς γῆς, τῆς
ἡπειρου, exercitus, ὁ πεζικὸς στρατός.
proelium t., ἡ περικομαχία.

terreus, α, um, (σπ.) γῆινος.

terribilis, α, φεδρός, φοβερός, δει-
ματώδης, δεινός.

terrileū, orum, οὖ. εἰδνητρα.

*terrifico, are, (terrificus) αλqm,
τρομον τινὶ ἐμβάλλω, φεῶ τινος.

*terrificus, α, um, (terreo-facio)
τρομοποιός, φεδρός, δειμαλὲς, δει-
ματώδης. [gno] γηγενής.

*terrigena, α, α. θ. (terra-gi-
terrārium, -rudium) ἡδ. tripudium.
terrilo, are, (ἐπὶ τοῦ terreo) αλqm,
καταφθεῶ, ἐκπλήττω, καταπλήττω
τινά. [λιτείας τινός.]

terrilitudinum, ἰ, οὖ. (terra) χώρα (πο-
littus, α, um, ἡδ. terreo.

terrar, oris, ἄ. (terreo) τρόμος,
ἐκπληξίς, δειμά, τὸ δεινόν. Periculis

vim dicendi terroremque, τὴν τοῦ Περικλέους ἐν τῷ λέγειν δεινότητα.
2) δειμα, φόβητρον.

tersus, a, um, (μτχ. τοῦ tergeo) καθαρός, λείος, κομψός, ἀποιεστόρευμένος.

+tertiā-dēcīmāui, orum, ἄ. οἱ τῆς τρισκαίδεκάτης λεγεώνας στρατιῶται.

tertiānus, a, um, (tertius) 1. tertius, ὁ τριταίος πυρετός, ὁ τριταίος.
2) tertiani, ἄ. (ὅπον. milites) οἱ τῆς τρίτης λεγεώνας στρατιῶται.

tertio, ἐπὶ. (tertius) τρίτον, τρίτως, ἐκ τρίτου.

tertium, ἐπὶ. (tertius) τὸ τρίτον. consul, τὸ τρίτον ὕπατος.

tertius, a, um, (ter) τρίτος. ab Jove tertius, τρίτος ἀπὸ Διός, τρίτος τοῦ Διὸς ἀπύγονος. 1. Saturnalia, ἡ τρίτη τῶν Κρονιάδων ἡμερῶν. tertium numina, οἱ χθόνιοι θεοί. 1. rogus, ὁ πῦρ. tertiae, arum, θ. (ὅπον. partes) ἡ τρίτη μέρος, τὸ τρίτον, τριτημόριον.

tertius-dēcimus, a, um, τρισκαίδεκατος.

teruncius, ii, ἄ. (ter-uncia) (ὅπον. numus) τέταρτον ἀσκαρίου. 2) μεταφ. ne teruncius quidem, οὐδὲ ὀβολός. 3) heres ex teruncio, ὁ τοῦ τριτημορίου κληρονόμος.

+ter-vñpñica, ae, θ. -cus, i, ἄ. φαρμακίστατος, τριονατάρατος.

tesca εἴτε tesqua, orum, οὐ. τραχεῖα καὶ ἔσθια τόποι, ὁ φαλλεύς.

+tessellāus, a, um, (tessella) ψηφιστός, πανίμεντον, τὸ ψηφιστήριον, ψηφιστήριον, δαπέδον ἐν ἀδελφίσκοις.

tessera, ae, θ. (ἐκ τοῦ ἰωνικοῦ τέσσαρα) κύβος (κυβευτικὸν ἔργον). ludere tesserais, κυβεῖν. jacere tesseras, ῥίπτειν, ἀναρρίπτειν τοὺς κύβους. 2) ἀδελφίσκος, ψῆφος (τοῦ ψηφοῦ ἐδῆφρος). 3) πινάκιον, δελτίον, σύμβολον, σφραγίς, κατ' ἐξοχὴν διτὸ σύνθημα (τὸ στρατιωτικὸν σύν-

θημα). dare tesseram, ἀποδίδόναι τὸ σύνθημα. tessera hospitalis, τὸ σύμβολον εἴτε σύνθημα τῆς ξενίας (τὸ γινώρισμα, ὅπερ οἱ ξενούμενοι ἀλλήλοισι ἐδίδοντο).

tesserarius, ii, ἄ. (tessera) ὁ ἐπὶ τοῦ συνθήματος (ὅπερ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ λαβὼν τὸ σύνθημα ταῖς ἀλλοῖς ἀπέδιδω).

tesserula, ae, θ. (ἀπὸ τοῦ tessera) ἀδελφίσκος, ψηφίον.

testa, ae, θ. (ἴσως = testis ἐκ τοῦ torreo) ὀστράκον, κέραμος, κέραμον (ὀστράκινον εἴτε κεράμιον ἀγγεῖον, καλυπτῆρ, κτλ.). 2) ὀστράκον, ὀστράκου εἴτε κέραμου κλάσμα. 3) ὀστράκον, ὀστράκωδες πείσμα τῶν ὀστρέων, κογχυλίων, κτλ. 4) ὀστράκιδερμον, ὀστρεον, κογχυλίον. 5) ἡ τοῦ κρυστάλλου σκίση.

+testaceus, a, um, (testa) ὀστράκινος, κεράμινος. 1. opus, ἡ ὀστράκοκέναι.

testamentarius, a, um, τῆς διαθήκης, περὶ διαθήκης, διὰ διαθήκης. 2) -rius, ἄ. ὁ τὰς διαθήκας γράφων. 3) σπ. ὁ κισθηλεύων διαθήκας.

testamentum, i, οὐ. (testor) διαθήκη. facere, ποιεῖσθαι εἴτε διατίθεσθαι διαθήκην. subicere, ὑποβαλεῖν διαθήκην, κισθηλεύειν, νοθεύειν τὴν διαθήκην. irritum facere, τυμπέρεν, ἀκυροῦν τὴν διαθήκην.

+testātio, ōnis, (testor) θ. τὸ ἐπιμαρτύρεσθαι. Διό.

+testātor, ōris, ἄ. ὁ διαθήκην διατιθέμενος, διαθέτης.

testāus, a, um, μ.σ. (μτχ. τοῦ testor) παθ. μαρτυρούμενος, βεβίος, ἡλός. testificatio, ōnis, θ. μαρτυρία, μαρτύριον. 2) μεταφ. τὸ μαρτύριον, τεκμήριον, ἡ ἀποδείξις.

testificor, aius, ari, (testis-facio) alqd, μαρτυρῶ τι. testificor, Antiochium nihil horum facium, μαρτυ-

ρω, τὸν Ἀντώνιον μηδὲν τούτων ποιή-
σαιν, ἔτι δ' Ἀντώνιος οὐδὲν τούτων
ποιήσει. 2) μαρτυρῶ ἐπιδείκνυμι, ἀπο-
δείκνυμι, δηλῶ τι. 3) αἰγμ, μαρτύ-
ρομαι, ἐπιμαρτύρομαι τινα. deos,
homīnes, θεοὺς, ἀνθρώπους.

testimōnium, ii, οὐ. (testor) μαρ-
τύριον, μαρτυρία. 2) μαρτύριον, τεκ-
μήριον, ἀπόδειξις. testimonio esse,
μαρτύριον εἶναι, μαρτυρεῖν.

1. testis, is, d. κ. θ. δ, ἡ μάστις.
testes dare, producere, proferre,
μάρτυρας παρέχεισθαι, παράγεισθαι,
ἐπάγεισθαι, παρίστασθαι. facere aigm
testem, μάρτυρα ποιεῖσθαι τινα. 2)
μάρτυς, ὁ παρών, ὁὖν κττ.

2. testis, is, d. ἑρχις. testes, ei
ἑρχεις, τὰ ἑρχίπεδα.

testor, atus, are, (testis), μαρτυρῶ.
2) συνήθ μεταφ. αἰγμ, μαρτυρῶ, βε-
βαίω, βεβαιούμαι, ισχυρίζομαι τι. 3)
διπτιθεμαι, διαθήκην ποιέσθαι, testat-
us, διαθέμενος. *tabula i. ἡ διαθήκη.
4) αἰγμ, μαρτύρομαι, ἐπιμαρτύρομαι
τινα. deos, homīnes, θεοὺς, ἀνθρώπους.
testu, ἄκλιτ. (ἴσως = testu ἐκ τοῦ
torreu) [ἀρχ. κ. ποιητ.] ὁ κέραμος, τὸ
κέραμον, τὸ κεράμινον ἀγγεῖον.

testudinēus, a, um, (testudo) χελ-
ώνειος, τῆς χελώνης, ἐκ χελώνης
εἶτα χελωνίου.

testudo, ōnis, θ. (testa) χελώνη,
χέλυς. 2) χελώνη, χέλυς, χελώνειον,
χελωνιον (τὸ τῆς χελώνης ὄστρακον).
3) ἡ χελώνη εἶτε χέλυς, τ. ἢ ἡ λυ-
ρα. 4) καμάρα, ἀψίς. 5) χελώνη, γερ-
εχελώνη (πολιτοκρατικὸν ὄργανον).
6) χελώνη (ἡ διὰ τῶν συμπτειταμέ-
νων ἀσπίδων ἀσπίς). legio, scutis
super dousatis, testudinem facit,
εἶτε in testudinem glomeratur, con-
globatur, ἡ λεγεὼν τοὺς θυρεοὺς ὡπλ.
τῆς κεφαλῆς ποιεῖσθαι συμπτέττει.

+ testula, ae, θ. (testa) ἑστρακὴν
(ἡ δὲ Ἀθηναίοι ὡς φέρεται) Νῆπ.

(ΜΕΡΟΣ Β')

tēto, anti τοῦ te, id. tu.

tēlendi, tetendisse, id. tendo.

tēter (taeter), tra, trum, μ. σ. κ.

ὡπ. λυγρὸς, βδελυρὸς, μυσαρὸς, αἰσ-
χρὸς. 2) μετ. βδελυρὸς, μισρὸς, αἰσ-
χρὸς.

Tēthya, yos, θ. Τηθύς. [Ζηρίς.

tēlīgi, tetigisse, id. tango.

tētādrachmum, i, οὐ. τετραδραχμον.

tētrao, ōnis, d. τετράων (θρῆς).

tētarchia, ae, a. τετάρχη.

tētarchia, ae, θ. τετταρχία.

tētro (taetro), ἐπίθ. μ. *σ. κ. ὡπ.

(tutor) βδελυρῶς, μισρῶς.

tētricus, a, um, (teter) σκυθρωπός,

σχυρὸς, αὐστηρὸς, βλοσυρὸς. κύρ.

ὄν. Τέτρικος. 2) Tetrica (ὡπ. rures),

Τατρίκη (πέτρα), ὄρος τῆς Σαβίνης.

Teucer, *Teucrus, cri, d. Τεῦκρος,

ἀρχαῖος τῆς Τρωάδος βασιλεὺς. 2) ὁ

τοῦ Τελαμώνος υἱός. *Teuceri, orum,

d. Τευκεῖ, Τρωεῖς. *Teucris, ae, θ.

Τεῦκρίς, Τρωάς (γῶρα). Teucris, ūdis,

θ. Τευκρίς, Τρωάς (γυνή).

Teucrus, a, um, Τευκρός, Τρωιάς.

Teus, id. Teus.

*Teuthrantēus κ. -nīus, s, um,

Τευθράντιος, Τευθράντιος, Μύσιος.

Teuthrans, nīis, a. Τευθρας, ποι.

τῆς Καμπανίας.

Teutiōnī, orum, κ. †-nes, um, d.

Τεῦτονες, Γερμανικὸν ἔθνος. -nīus,

a, um, Τευτονικός, Γερμανικός.

texo, xui, xium, ēre, (τιχῶ) αἰγμ,

ὑφαίνω τι (τοουργῶ). 2) ὑφαίνω,

πλέκω τι. crates, πλέκειν γιῖβρα. na-

vum, πηγνύναι ναὺν. 3) μεταφ. ὑφαί-
νω τι opus, βελίον.

texilis, e, (texo) ὑφαντός. textile, οὐ.

τὸ ὑφασμα, ἡ ὑφή. 2) πλεκτός. [γός.

testor, ōris, d. (tutor) ὑπάρχων, ὑπουρ-

textrinum, i, οὐ. ἡ ὑφαντική,

ὑφανσίς, ὑφή, τοουργία, τοουργική.

*textum, i, οὐ. (μετ. τοῦ texo)

τὸ ὑφασμα, ἡ ὑφή, τὸ ὑφεί. 4) ὑφεί-

σας, πλέγμα, κατασκευασμα.

*textūra, ae, θ. (texo) ὑφή, ὑφανμα. 2) συνυφή, συναρμολογία.

textus, a, um, ἰδ. τοχο.

Thabēna, ae, θ. Θαβήνη, πόλις τῆς Νουβίας. †-nenses, iam, α. Θαβηναῖοι.

Thāis, ἰdis, θ.Θαίς. [μαθητής.

Thāla, ae, θ. Θάλα, πόλις τῆς Νο-
thālāmēgus, i, θ.θαλαμηγός(ναῦς).

*thālāmus, i, α. θάλαμος, κοιτῶν.

2) θάλαμος, γαμικὸς εἴτε νομικὸς
θάλαμος, παστός. 3) *θάλαμος, τ.ε.
θάλαμος, τὸ συνοικίσειν. 4) απ. θ
θάλαμος, εἶκος.

thālassicus, a, um, θαλάσσιος. Πλ.

Thāles, ētis, α. Θαλής.

Thālīa, ae, θ. Θάλια.

Thāliarchus, i, α. Θαλιάρχος.

Thāmýras, ae, α. Θαμύρας.

Thapsus, i, θ.Θάψος, πόλις καρχαρσ-
νης τῆς Συκελίας. 2) πόλις τῆς Λι-
βύης. †Thapsitāni, α. οἱ Θάψιοι.

Thāsoi x. -us (Thassus), i, θ. Θά-
σος. -inus, a, um, Θάσιος, τῆς Θάσου.

Thaumas, antis, α.Θαύμας. Thau-
mantēa virgo εἴτε -tias, ādis, x.-tis,
ἰdis, θ. ἡ Θαυμαστίας (ἡ ἱρίς).

theātrālis, e, θεατρικός.

theātrum, i, οὐ. θέατρον. 2) θέα-
τρον, τ.ε. εἰ θεαταί. 3) μεταφ. τὸ θέα-
τρον, τὸ φανερόν, ὁ φανερός καὶ δημό-
σιος τόπος τῆς ἐπιδείξεως ἐπιστήμης
ἢ ἔργων.

Thēbae, arum, θ. πλ. Θῆβαι, αἱ
Βοιωταί εἴτε ἐπτάπολοι Θῆβαι. The-
bānus, a, um, Θηβαῖος, Θηβαῖκος.

Thebanī, α.οἱ Θηβαῖοι. Thebāis, ἰdis,
θ. ἡ Θηβαῖς (γυνή), ἡ Θηβαϊκή. 2)
Th. phthiae, αἱ φθιώτιδες Θῆβαι.

3) Thebae, arum, θ. ἡ Θήβη, πόλις
τῆς Κιλικίας, ἡ ἱσπυλακία Θήβη.
campus Thebes, τὸ Θήβης πεδῖον
πρὸς νότον τῆς Ἰδης. Thebāna, ae,
θ. ἡ Θηβαίτις (ἡ Ἀνδρομάχη).

Thēbe, es, θ. Θήβη. 2) =Thebao.

thēca, ae, θ. θήκη.

Theláinoz, ēs, θ. Θελξινόη.

thēma, ātis, οὐ. θέμα, τὸ ἀστρολο-
γικὸν ἥτοι τὸ ὠροσκόπιον.

Thēmīs, ἰdis, θ. Θέμις.

Thēmiscýra, ae, θ. Θेमίσκυρα.

Thēmista, ae, θ. Θेमιστα, ἐπι-
κουρική φιλόσοφος Λαμψακηνή.

Thēmistōcles, is x. i, α. Θेम-
στοκλῆς. -clēus x. -clius, a, um, Θेम-
thensā, ἰd. tensa. [στοκλείος.

thensaurus, ἰd. thesaurus.

Theōcrītus, i, α. Θεόκριτος.

Theōdāmantiēus εἴτε -itūs, a, um,

Θεοδαμάντειος, τοῦ Θεοδαμάντος.

Theōdoctes, is, α. Θεοδέκτης.

Theōdōrus, i, α. Θεόδωρος.

Theōdōsius, ii, α. Θεοδοσίος.

theōgōnia, ae, θ. θεογονία.

theōlogus, i, α. (σπ.) θεολόγος.

Theon, ōnis, α. Θέων. Theōnīus,
a, um, Θεώνιος, τοῦ Θεωνος.

Theōrhānes, is, α. Θεορῆνης.

Theōrphastus, i, α. Θεόφραστος.

Theōrompus, i, α. Θεόρομπος.

pēus x. -rīus, a, um, Θεορόμπειος.

Thēraeus, a, um, Θηραῖος.

Thērāmēnos, is, α. Θηραμένης.

Thērapne, es, θ. ἡ Θεράπνη, αἱ θε-
ράπναι. -rpnāus, a, um, Θεραπναῖος,
Λακωνικός.

†Thērīcles, is, α. Θηρικλῆς. -clēus
x. -clius, a, um, Θηρικλείος.

thermae, arum, θ. ὕπον. aquae,
θερμαί, θερμά ὕδατα.

Thermae, arum, θ. θερμαί, πόλις
τῆς Συκελίας. -mīlāni, α.οἱ Θερμῖται.

Thermacus, a, um, Θερμαῖος.

Thermītānus, i, α. Θερμίτης.

Thermōdon, nis, α. Θερμώδων,
ποτ. τοῦ Πόντου, ὁ τανὺν Thermō-

-dōntēs x. -tiācus, a, um, Θερμώδων-
τιος, Ἰμαζόνιος, Ἰμαζονικός.

thermōpōlium, ii, οὐ. Θερμοπώλιον.

thermōpōlio, are, alid, xam, θερ-
μῷ ποτιζω τι.

Thermopylae, arum, θ. Θερμοπό-
λις, Πύλαι.

Therodamas, antis, ἄ. Θηροδάμας.

Thersites, ae, ἄ. Θερσίτης.

thēsaurātius, a, um, τοῦ θησαυροῦ.

+ Thēsaurōchrysoiōtēdēchrysidēs,
ἄ. Θησαυροχρυσόοικητροσύιδης, πλά-
ν. ὄνομα παρὰ Πλάτωνα.

thēsaurus, i, ἄ. θησαυρός (κατ'
ἤλ. τὸ θησαυρίζομενον ἀργύριον).
θησαυρός, θησαυροφυλάκιον. 3) θη-
σαυρός, ἐπόγειον οἶκημα. 4) θησαυρός,
μίσθιον, ἀποθήκη. 5) μεταφ. ὁ θη-
σαυρός, πλούτος, σὺν. κττ.

Thēsous, ei, x. ὅς, ἄ. Θησεύς.
thēsus, x. -seus, a, um, Θησῆος,
Θησῆος, Ἀθηναῖος. *Thēsides, os,
Θησιδῆς. πλ. οἱ Ἀθηναῖοι.

Thespiæ, arum, θ. Θεσπιάς. Tho-
enses, ium, ἄ. οἱ Θεσπιεῖς. The-
ias, ādis, θ. Θεσιπίας, Μούσα.

Thespiæ, is, ἄ. Θεσπία.

Thesprōtia, as, θ. Θεσπρωτία. Tho-
ōtius, a, um, Θεσπρωτικός, Θε-
σπρωτιάκος. -tiī, ἄ. οἱ Θεσπρωτοί.

Thesprōtus, i, ἄ. Θεσπρωτός (ἀρ-
τός ἐν Καμπανίᾳ βασιλεύς).

Thessālīa, as, θ. Θεσσαλία. -lius,
cus, -lus, a, um, Θεσσαλικός. -sali,
um, ἄ. οἱ Θεσσαλοί. -lis, īdis, θ. ἡ
Θεσσαλὶς (γυνή), Θεσσαλική.

Thessālōnīca, as, θ. Θεσσαλονίκη,
enses, ium, ἄ. οἱ Θεσσαλονικεῖς.
Thessālus, a, um, ἴδ. Thessalia.

Thestius, ii, ἄ. Θεστίος. -tiādes,
ἄ. Θεστιάδης. -tias, ādis, θ. Θεστιάς.

Thestōrīdes, as, ἄ. Θεστορίδης.

Thētis, īdis, θ. Θέτις. 2) ἡ Θάλασσα.

Thia, as, θ. Θεία.

*thiāsus, i, ἄ. Θιάσος.

Thiōdāmanteus, īd. Theodamant.

Thiōe, es, θ. Θίοη.

Tisibēus (-baeus), a, um, Θισβατός.

Tivas, antis, ἄ. Θίβας, βασιλεὺς τῆς
ιουρκῆς Χερσονήσου. 2) βασιλεὺς

τῆς Λήμανου. -tias, ādis, θ. Θιαντίας.
thōlus, i, ἄ. Θόλος.

thōrax, ācis, ἄ. θώραξ (τὸ σπλον).

Thōrius, ii, ἄ. ὁ Θόριος.

Thōth, ἄ. Θώθ, ὄνομα τοῦ πέμ-
πτου Ἑρμοῦ παρ' Αἰγυπτίους.

Thrācia, ae, x. *Thrāco, es, εἴτε

-ca, ac, Θράκη (Θρήκη). Thrācius, x.

Thrēicius, a, um, Θράκιος, Θρακι-
κός, Θρηάκιος. Thrax, ācis, ἄ. ὁ Θράξ.

Thraēissa, x. Thraēssa, as, θ. ἡ Θράσσα,

Θρήστα, Θρήσσα. Thrax, ācis, (εὐχὴ

Thirax) εἴτε Thraex, acis, ἄ. εἶδος

μονομάχων Θρακιστῶν ὠπλισμένων.

Thraēidēs, os, um, οὗ. τὰ τέκνων

Thrāso, onis, ἄ. Θράσον. [ἴπλα.

Thrāsūbūlus, i, ἄ. Θρασυβούλος.

Thrāsūmāchos, i, ἄ. Θρασύμαχος.

Threēcius, *Thrēicius, īd. Thracia.

Thrōnium (-nion), ii, os. Θρόνιον,

πόλις Λοκρίδος.

Thucydides, is, x. i, ἄ. Θουκυδίδης.

-dēus, x. -dūs, a, um, Θουκυδίδης.

Thūle, es, θ. Θούλη.

thunnus, īd. thynnus.

thūreus, xtl. ἴδ. tureus, xtl.

Thūrti, otum, ἄ. πλ. οἱ Θούριοι,

πόλις τῆς Λευκανίας, ἡ πρότερον Σύ-
βαρις καλουμένη. Thurius, a, um,

Θουρίος. Thuriī, es, οἱ Θούριοι,

Θουριᾶται. Th. ager, ἄ. x. -num, i,

οὗ. ἡ Θουρία, Θουριᾶτις (χώρα).

thūs, thuscūlum, īd. tus, tuscūlum.

*thya εἴτε thyia, as, θ. —citra,

θῆα, θοία. thyias, a, um, θύιες.

Thyāmis, īdis, ἄ. Θυάμις.

Thyātira, as, θ. Θυάτιρα.

*Thybris, īdis, ἄ. ἴδ. Tiberis.

Thyestes, as, ἄ. Θυέστης. -tēus,

a, um, Θυέστιος. -tiādes, as, ἄ. ὁ

Θυεστιάδης.

*Thyīs, ādis, θ. Θυίς, Βάκχη.

thymbra, as, θ. Θύμβρα, (βοτ.).

Thymbraeus, i, ἄ. Θυμβραεύς, ἐπί-

κλησις τοῦ Ἀπόλλωνος.

+thymismus, α, um, (thymum-
ama) τὸ θύμον φιλῶν. Πλ.

thymum, i, ου. τὸ θύμον, δ θύμος.

Thyni, orum, α. Θυνοί, ἔθνος παρα-
θαλάσσιον τῆς Βιθυνίας. Thynus, κ.
-nias, α, um, Θύνιος, *Βιθύνιος.
Thynia, αε, θ. ἡ Θυνία (χώρα). -nias,
adis, θ. ἡ Θυνιάς.

thynnus (tuonus), i, α. θύννος.

Thynus, α, um, ἴδ. Thyni.

Thyone, es, θ. Θώνη. -nens, ει,
α. δ. Θουανός. -nias, i, α. δ. Βάκ-
χος' υετων. δ εἶνος.

Thyreotis, idis, θ. ἡ Θυρεῶτις (χώρα).

Thyreum (-rium), i, ου. Θύρεον,
Θύριον, πόλις τῆς Ακαρνανίας. -rien-
nos, ium, α. οἱ Θυρεῖς.

thyrus, i, α. θύρτος, βακχικὸς
νέρεθς. 2) ὁ θύρτος, τὸ κέντρον, ἡ

Ti=Tiberius [μανία.

*tiāra, αε, θ. κ. *tiaras, αε, α.
ἡ τιάρα, δ τιάρας.

Tibarani, orum, α. Τιβαρηνόι,
ἔθνος τῆς Κιλικίας.

Tiberianus, α, um, ἴδ. Tiberius.

Tiberis, is (*Thybris, idis), α.
Τίβερις, *Θύμβρις, ποτ. τῆς Λατίνης.
Tiberinus, α, um, τοῦ Τιβερίου, *Θύμ-
βριος. -rinus, i, α. δ. Τίβερις. 2) δ Τι-
βερίνος, ἀρχαῖος τῆς Ἀλδης βασιλεύς.
—nymphae Tiberinidae, um, θ. αἱ
Θυμβριάδες νύμφαι.

Tibetius, ii, α. Τιβέρτιος, -tiānus,
α, um, τοῦ Τιβερίου.

tibia, αε, θ. κνήμη, αὐλὸς εἴτε τὸ
ἔσωθεν ὁστοῦν τῆς κνήμης. 2) αὐλὸς
(τὸ μουσικὸν ὄργανον). tibias, αἱ αὐ-
λοί. tibias inflare, τοὺς αὐλοὺς φυ-
σᾶν. canere tibias, ἀδελν.

tibialis, ium, ου. αἱ περιτονιῖδες.

tibicen, is, α. (tibia-cano) αὐ-
λητής, αὐλητής. 2) στήριγμα, ἔρεισμα
(εἰκοδομημάτων).

tibicen, αε, θ. (tibicen) αὐλη-
τής. αὐλητής.

tibicenium, ii, ου. αὐλητής, αὐλητής.
Tibullus, i, α. Τίβουλλος.

Tibur, uris, ου. τὰ Τίβουρα, Τι-
βυρα, ἡ Τίβυρις, πόλις τῆς Λατίνης
οὐ πολὺ ἀπέχουσα τῆς Ρώμης, τανὺν
Tivoli, Tiburs, ris, *Tiburinus,
*Tiburnus, α, um, Τίβουρτινος, Τι-
βουρίνος. Tiburtes, um, α. οἱ Τι-
βουρτίνοι, Τίβουρίνοι. Tiburtus, i,
α. Τίβουρτος, δ ἀρχαῖος τῶν Τίβου-
ρων εἰκαστής.

Ticinum, i, ου. τὸ Τίκινον, ἡ Τι-
κινος, πόλις τῆς ἐντὸς Ἀλπεων Καλ-
τικῆς, ἡ τανὺν Pavia. Ticinensis,
θ, Τικίνιος.

Ticinus, i, α. Τίκινος, ποτ. δ τὸ Τι-
κινον παραρρέων καὶ εἰς τὴν Πά-
δον εἰσβάλλον. [Καπὺν.

Tifala, αε, θ. Τίφατα, ὄρος παρὰ τὴν
Tifernum, i, ου. Τίφερνον, πόλις
τῆς Ὀμβρικῆς. 2) τῆς Σαυνίτιδος.

Tifernus, i, α. Τίφερνος, ὄρος τῆς
Σαυνίτιδος.

Tigellius, ii, α. Τιγγέλιος,

tigillum, i, ου. (ὀποκ. τοῦ tignum)
δοκίδιον, δοκίς.

tignarius, ii, α. (tignum) καθ' ὃ τέ-
κτων, ξυλουργός.

tignum, i, ου. τὸ τεκτόνικόν εἶς
ἐρέψιμον ἔυλον, κατ' ἐξοχὴν δι' δοκίς.

Tigrānos, is, α. Τιγράνης.

Tigris, idis κ. is, α. κ. (*cunθ.) θ.
δ, ἡ τιγρίς.

Tygris, idis, α. (Περσικὴ λ. θη-
λοῦσα βίλος) Τίγρις, ἔδος, Τιγρη-
νός, ποτ. τῆς Ἀσίας.

Tigurinus, i, α. ragus, μία τῶν
μεριδίων εἴτε κομῶν τῆς Εὐλουητίας.
-rini, orum, Τιγυρηνόι, Τιγυρίοι.

tilia, αε, θ. φιλύρα, (τὸ δένδρον
καὶ ὁ τοῦ δένδρου ἐνδότερος φλοιός).

Tillius, ii, α. Τίλλιος.

Timaeus, i, α. Τιμαίος.

Timāgenes, is, α. Τιμαγένης.

Timanthes, is, α. Τιμανθής.

Τῆμαvus, ἰ, ᾧ. Τιμαυος, ποτ. οὐ πόρρω τῆς Ἀκολυθίας ῥέων.

timēfactus, α, um, (timeo) [σπ.] ἐκφοβηθεὶς, ἐκπλαγείς.

timeo, αἰ, ἔρε, (δειμαίνω?) αἰσθ. ἢ αἰσθ. φοβοῦμαι, δίδωκα, δέδωκα τινα ἢ τι. timeo iram deorum, φοβοῦμαι, δέδωκα τὴν τῶν θεῶν ὀργήν. flagitium peius leto, τὸ αἶσχος θανάτου μᾶλλον φοβοῦμαι. ne time, μὴ φοβοῦ. 1. ab alio, φοβοῦμαι ὑπὸ τινος. alēui, φοβεῖσθαι, δεδίεναι ὑπὲρ τινος, περιτνος. tibi, φοβεῖσθαι, δεδιέναι ὑπὲρ ἐαυτοῦ, περὶ ἐαυτοῦ. de republica, περὶ τῆς πολιτείας. timeo, quid hoc sit, φοβοῦμαι εἴτε ἀπορῶ, τί τοῦτ' ἔστι. timeo namquam iniquitate, φοβεῖται εἰς τὴν φλόγα εισελθεῖν. nec jurare time, μὴτε φοβοῦ ὀμνύναι εἴτε τὸ ὀμνύναι. timeo, ne fiat, φοβοῦμαι, δέδωκα μὴ γίνηται. timui, ne hieri, ἐφοβήθην, μὴ γένοιτο. timeo, ut sustineas εἴτε ut non sustineas, φοβοῦμαι, δέδωκα μὴ οὐκ ἀντέχη.

timidus, ἐπίρ. μ.σ.κ.τῷπ. δειλῶς, φοβερώς, ἐμφοβῶς, περιδεῶς.

timiditas, αἰς, ὅ. (timidus) δειλία, ἀτολμία, εὐλάβεια.

timidus, α, um, μ.σ.κ.τῷπ. (timeo) δειλός, φοβερός, ἐμφοβός, περιφερός, περιδεής. non timidus mori, οὐ φοβούμενος ἀποθανεῖν εἴτε τὸ ἀποθανεῖν. alio rei, φοβερώς εἴτε δειλῶς ἔχων πρὸς τι, φοβοῦμενος τι.

Timōleōn, αἰς, ᾧ. Τιμολέων, -αἰεύς. α, um, Τιμολέωντιος.

Timon, οἰς, ᾧ. Τιμων.

Timōlus, ἰδ. Τιμόλος.

timor, οἰς, ᾧ. (δειμός? timeo) φόβος, δέος, δέμα. magno timore esse, περιδεῶς ἔχειν. in timore esse, ἐν φόβῳ εἶναι, περιφοβὸν εἶναι. in timorem dare alqm, εἰς φόβον ἐμμέλλειν τινά. pte timore, ὑπὸ φόβου. res mihi facit timorem, me afficit timore, τὸ

πράγμα παρέχει μοι φόβον. timore perterritus, φόβῳ εἴτε ὑπὸ φόβου ἐκπλαγείς. timor alqm occipat, φόβος λαμβάνει τινά. timorem tollere, διαλύειν τὸν φόβον. timor ab alio, ἀπὸ τινος, ἐκ τινος, ὑπὸ τινος, φόβος. 1. mortis, τὸ τοῦ θανάτου δέος, ὁ τοῦ θανάτου φόβος. 2) δέος, φόβος, σέβας. deum, τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς δέος, ὁ τῶν θεῶν φόβος. 3) δέμα, φόβητρον. 4) Timor, Φόβος (ὁ θεός).

Timotheus, ἰ, ᾧ. Τιμόθεος.

+ tinctilis, α, um, (tingo) βαπτίς. Ὀδ.

tinctus, α, um, ἰδ. tingo.

tinge, α, ὅ. σῆς (ὁ ἐν τοῖς λιματίοις καὶ βιδλιόις σῆς), εἰθ' ὅτε καὶ ὁ σκώλης, ἡ ἑλμινς κττ.

tingo (linguo), πτί, actum, ἔρε, αἰσθ. τ. ἐ γ γ ω, βρέχω τι. panisatum mero, βρέγειν τὸ ἐδάφους ἀκράτω. pedis vestigia, βρέχειν ἄκρους τοὺς πόδας. 2) βάπτω τι. lanam murice, ἔρια πορφύρα. sanguine tinctus, αἵματι βαφείς. tingentes, α, ὅ. βαπτίς. tincta, orum, οὐ. πλ. τὰ βαπτὰ, τὰ βάμματα. 3) μεταφ. literis tinctus, γραμμαται πεπαιδευθείς, γραμμάτων ἐκφορηθείς.

+ tinnimentum, ἰ, οὐ. (tinnio) βόμβος, συριγμός. Πλ.

tinnio, αἰς κ. ἰι. itum, ἔρε, κωδωνίζω, κροταλίζω, κομπῶ, ψοφῶ. auriculae alicui tinniunt, αἱ ἀκοαὶ τινι βομβοῦσι. 2) μεταφ. κροῖω, ψοφῶ, βοῶ. 3) απ. ἀγγύριον κωδωνίζω, τ. ἐ. ἀριθμῶ.

tinnitus, us, α, ᾧ. (tinnio) κροταλισμός, κομπός, ψοφός. aurium, ὁ βόμβος εἴτε συριγμός τῶν ὠτων. 2) ἐπὶ ῥήτορος ἢ κροῖτος, ὁ τῶν λόγων κόμπος. *tinnulus, α, um, (tinnio) κωδωνίζω, κροταλίζω, κομπῶν, πολὺ κροτῶν, χυρῶδες. [δων.

tintinnabulum, ἰ, οὐ. (tintino) κωδων + tintinnaculus, ἰ, α, ᾧ. (tintino)

νίτ, κωμ. ἡ δῆμος (ὅς ἀνήγα κώ-
δωνας τοῖς καταδικαίσι. Πλ.

+tialiso, are, (tialiso) βομβῶ. Κατ.

*tius, i, θ. εἶδος ἀγρίας δάφνης.

Tirbyz, ŷos, ἄ. Τίρυς. [ριον].

tirpila (tirpila), ae, θ. τίρη (ζω-
Tirēsiās, ae, ἄ. Τειρεσίας.

Tiridātes, ae, ἄ. Τηριδάτης.

tiro, ōnis, ἄ. στρατιώτης νεοσύλ-
λακτος, νεόλεκτος, νεοστράτευτος. ἐκ θ.
tiro exercitus, ὁ νεοσύλλεκτος στρα-
τός. 2) πρωτόπαιρος, ὁ ἐπὶ ἀπειρος
ὢν, ἔτι ἀπείρους ἔχων (ἀρχάριος).

Tiro, ōnis, ἄ. Τίρων.

tirocinium, ii, ō. (tiro) ἡ περὶ τῶ
στρατιωτικῶν ἀπειρία εἴτε πρωτοπαι-
ρία. 2) περιληπτικῶς οἱ νεοσύλλεκτοι,
νεοστράτευτοι. 3) πρωτοπαιρία, πρω-
τόπαιρα, πρώτη πείρα.

tirocinus, i, ἄ. (tiro) νεοσύλλεκτος,
νεοστράτευτος. 2) πρωτόπαιρος.

*Tiryas, atis, θ. Τίρων. Tiryas-
chius, a, um, Τυρίνθιος.

*Tisiphōne, es, θ. Τισιφώνη. -neus,
a, um, Τισιφώνιος.

+tis, ἀπρηγ. = ui, id. in. Πλ.

Tisephes, iam, ἄ. Τισσαίοι.

Titan, ānis (-nus, i), ἄ. Τιτάν. Titā-
nes, um, εἴτε -ni, orum, πλ. οἱ Τιτάνες.

Titan, ἄ. ὁ Τιτάν, θεὸς ἢ ἐπικλη-
σις τοῦ Ἡλίου καὶ τοῦ Προμηθέως. Τι-
tānius, -niānus, a, um, Τιτάνιος.

Τιτανικός. -nia, as, x. -nis, Ydis,
θ. ἡ Τιτανίς, Τιτανιάς.

Tithōnos, i, ἄ. Τιθωνός. -nius, a,
um, Τιθωνός.

Tities, Titienses, iam, ἄ. οἱ Τιτίν-
ως, μία τῶν τριῶν ἀρχαίων φυλῶν,
εἰς αὐτὴν Ῥωμῆος τὴν τῆς Ῥώμης πλη-
θὺν διέτε.

titillātio, ōnis, θ. (titillo) [οπ.]
γαργαλισμός.

titillo, are, alqd, γαργαλίζω, γαρ-
Titiūs, ii, ἄ. Τίτιος. Titiūs, a,
um, Τίτιος, τοῦ Τίτιου. 2) sodales,

τοῦ Τίτου Tatius, πρβλ. Tatiūs.

+tūvillitium, ii, ō. κροκός, μτφ.
μικρόν τι, οὐδέν. Πλ. [τῶν.

tūbānter, ἐπὶ. ἐμφυβόλως, ἀσπ.

tūbāntia, ae, θ. ψελλισμός.

tūbātio, ōnis, θ. (tūbo) σπ. κ.
μτφ. σφάλμα, πταίσμα.

tūbo, are, ψελλίζω τὴν βάσιν,
σφάλλαμαι, ἀσπ. 2) ψελλίζω τὴν
φωνήν, τραυλίζω. 3) μεταφ. ἀσπ.

tū, ἀπορῶ, κλονοῦμαι, ταράττομαι.

tūbus, i, ἄ. ἐπιγραμμα, ἐπιγραφὴ
(ναοῦ, βωμοῦ, ἀναθήματος, τάφου κτ.).

2) ἐπιγραφὴ, λήμμα, παραστιχίς
(βιβλίου). 3) πρόγραμμα, προγραφή

πωλήσεως κτ. παιη. lares sub tū-
bus mittere, προτιθέναι τὴν οἰκίαν

εἴτε τὴν τῆς οἰκίας ὠνήν. 4) ὄνομα,
προσηγορία, τεμῆ. 6) ὄνομα, πρόρα-
σις, πρόσημα.

Titiūrius, ii, ἄ. Τίτουριος.

Titus, i, ἄ. Τίτος.

Tityos, i, ἄ. Τίτος. [λος.

Tityus, i, ἄ. Τίτυρος. *ὁ βουκό-

Tiērōlemus, i, ἄ. Τληπόλεμος.

Tmārus (-os), i, ἄ. Τμάρες, Τό-
μαρος, ὄρος τῆς Ἠλείου.

Tmolus (Timolus), i, ἄ. Τμῶλος,
ὄρος κ. πόλις τῆς Λυδίας. Tmolius,
a, um, Τμῶλιος. Tmolites, ae, ἄ.

Τμῶλιτης, ἡ τοῦ Τμῶλου κάτοικος.

+tucellio, ōnis, ἄ. (τόκος) τοκι-
στής, τοκογλύφος. Κιχ. [νος. Σουητ.

+tufus, a, um, (tufus) πῶρι-

*tufus (torhus), i, ἄ. πῶρος (εἶ-
δος λίθου).

tuga, ae, θ. (togo) ἡ τῆδεστος, τῆ-
δεστος, τὸ τῶν Ῥωμαίων ἱμάτιον (τοῦ-
το δ' ἦν λευκὸν ἡμικόκκινον περιό-
λαιον). toga candida, ἡ λευκὴ τῆ-
δεστος. toga picta, id. pingō. i. purā

εἴτε virilis, ἡ ἀπόρρυτος τῆδεστος,
τὸ ἀνδρικὸν εἴτε τέλειον ἱμάτιον. to-
gam virilem sumere, προτιθεσθαι

τῶν τῶν ταλείων ἀτολήν, εἰς ἄνδρας
κατασκευάσαι. 2) μεταφ. τὸ ἱμάτιον, ἡ
ἐξουσία. 3) (ἀπ. Τιβ.) ἡ πόρνη.

togatus, α, um, (toga) τηδεννοφό-
ρος, τηδένων φορῶν. gens togata,
τὸ τηδεννοφόρον ἔθνος, τὸ Ῥωμαίων
ἔθνος. Gallia togata, ἐκαλεῖτο ἡ ἐν τῇ
Πάδου Κελτική, ἧς οἱ κάτοικοι Ῥω-
μαῖοι τῇ τηδένῳ ἐχρῶντο. 2) -tus,
(ἀ. α) ὁ ἐν ἱματίῳ, ὁ μὴ ἐν δ'πλοῖς
ἄν. 5) ὁ Ῥωμαῖος πολίτης. 3) -us,
ae, θ. α) (ὕπον. fabula) τὸ Ῥωμαϊκόν
δράμα. 6) ἡ ἑταῖρα, πόρνη.

togula, ae, θ. (ὕπον. τοῦ toga) μι-
κρὰ τέβεννος.

Tolbiacium (Τολρ.), ii, οὗ. Τολ-
βιάκιον, πόλις τῆς Βελγικῆς, τανῶν
Zürich. [Σαυνιτιδος.

Tollens, i, ἀ. Τόλνος, ποτ. τῆς
tolerabilis, e, μ. σ. (tolero) ἀνε-
κτός, ἀνασχετός, φορητός, ὑπομνη-
τός. 2) καρτερικός. alejs rei, καρτε-
ρικός πρὸς τι.

tolerans, ntis, μ. σ. x. ὕπ. (μτχ.
τοῦ tolero) alejs rei, καρτερικός τινος.

toleranter, ἐπὶ. καρτερικῶς.

tolerantia, ae, θ. ἀνάσχεσις, ἀνο-
χή, καρτερία, ὑπομονή.

+toleratio, ōnis, θ. (tolero) ἀνά-
σχεσις, καρτερησις. Κικ.

+toleratus, α, um, (μτχ. τοῦ to-
lero) ἀνεκτός, ὑποσιτός. Τακ.

tolero, avi, atum, are, (tuli, tol-
lo, tleso, tlesui) φέρω, ἀνέχομαι,
καρτερῶ, ὑπομένω τι. hiemem, ἀνέ-
χεσθαι, καρτερεῖν χειμῶνα, καρτε-
ρεῖν πρὸς χειμῶνα. labores, pericula,
militiam, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν πόνους,
κινδύνους, στρατείας, κττ. serui-
tem aequo animo, ἀπαυθὺς τὴν δου-
λείαν φέρειν. mores alejs, ἀνέχεσθαι
τὰ ἔθνη τινός. tolero pondus, φέρειν
δύναμις τὸ ἄχθος, βαστάζω τὸ ἄχθος.
perpeti medicinam tolerat, θεραπεύο-
μενος καρτερεῖ. 2) alqm ἢ alqd, δια-

φυλάττω, διατρέφω, τρέφω τινά ἢ τι.
equitatum suā pecuniā, ἱππικὸν ἐκ
τῶν ἰδίων τρέφειν. vitam colō, ἀπὸ
ταλασιουργίας τὸν βίον ἔχειν. i. egn-
stiatem alejs, ἐπαρκῶ τῇ πενίᾳ τινός.
alejs sumptus, ἐπαρκῶ τοῖς ἀναλώ-
μασι τινός.

Tollitum, i, οὗ. Τόλητον, πόλις
τῆς Ἰσπανίας, τανῶν Toledo. -tāpi,
otum, ἀ. Τολήτιοι. [κλώνειαν.

tollens, ōnis, ἀ. (tollo) κλέων, κη-
tollo, sustuli, sublatum, ere, (τλάω)
αλqm ἢ αλqd, αἶρω τινά ἢ τι. alqd
ad coelum, αἶρειν τινά μετέωρον,

μετεωρίζειν τινά. jacentem de lecta,
αἶρειν τὸν κείμενον ἀπὸ τῆς γῆς.

caput, αἶρειν, κουρίζειν τὴν κεφαλὴν.
manus, αἶρειν, ἀναστίνειν τὰς χεῖρας.

alqm in lectum, δέχεσθαι τινά εἰς
τὴν λέκτρον. tollor in Sabinos, ἀπαί-
ρω, ἀναβαίνω, ἀνακομίζομαι εἰς τὴν
Σαβίνην. i. aucoam, αἶρω, λύω τὴν
ἀγκυραν. signa i., ἀναζυγὴν ποιοῦ-

μαι, ἀναζεύγνυμι. 2) libero, ἀναί-
ρεισθαι, ἀναδέχεσθαι τέκνα, εἶθ' ὅτε
καὶ γαῖαν καὶ ἀνατρέφειν τέκνα. 3)

clamorem, ἐπαίρειν, ἵνα βοήν. ti-
sum, ἵνα γέλωτα. 4) μεταφ. alqm
ad astra, ἐπαίρειν τινά εἰς τὰ ἀστρα

ἐκθειάζειν τινά. animos alepi, θαρ-
ρύνειν, ἀνορθοῦν, κουρίζειν τινά. 5)

αναίρω, ἀφαιρῶ τι. solem u mundum,
ἀναίρειν τὸν ἥλιον ἐκ τοῦ κόσμου,

ἐφαίρειν, τὸν ἥλιον τοῦ κόσμου. si-
mulacrum u delubro, ἀναίρειν, ἀφαι-
ρεῖν ἄγαλμα ἐκ τοῦ ναοῦ. cibum, ἀναί-
ρεῖν, ἀφαιρεῖν τὰ ἐδέσματα (ἀπὸ τῆς

τραπέζης). 6) ἀναίρω, ἀφανίζω, ἐκπο-
δῶν ποιῶ τινά ἢ τι. alqm veneno,
ἀναίρειν, ἀποκτείνειν τινά φαρμάκῳ.

Carthaginem funditus, ἀφανίζειν, ἀρ-
δην ἀναίρειν τὴν Καρχηδόνα. legem,
ἀναίρειν, καταλύειν νόμον. errorem,
ἀναίρειν πλάνην. morbum, ἀναίρειν,

ἐφαίρειν τὴν νόσον.

Τὸλῶσα, αε, θ. Τολῶσσα, πόλις τῆς Γαλλίας, ἡ τανὺν Τουλουσῶ. Tolosa-nus, α, um, κ. -sensis, ε, Τολωσ-σῆς. -sātes, ium, α. οἱ Τολωσσαῖοι, κ. Τολωσσαῖται.

tolūsim, ἐπιθ. (tollo) τροχάδην. 1. iocedere, διατροχάζειν, καλπάζειν.

Tōmis, Idis, θ. ἡ Τόμις, οἱ Τό-μοι, πόλις τῆς Μοισίας. Tomitae, arum, α. οἱ Τομίται. -ianus, α, um, τῶν Τόμων.

Tōmyris, is, θ. Τόμυρις.

tondeo, (tondi, tonsum, ere, (τί-μνω, τίττω, τμήγω, τόμος) αἰσθ. ἡ αἰσθ. κείρω τινά ἢ τι. barbam, capillum, lamam, πώγων, κόμην, ἔρια. ones, κείρειν τὰ πρόβατα. 1) ton-sus, α, um, κακαρμένος. 2) κείρω, καταδόσκω τι. campum, τὸ πεδῖον. vultus jecur tondens, γύψ τὸ ἥπαρ κείρων. 3) κείρω, δρέπω, τέμνω, κλα-δεύω τι. 4) μεταφ. κείρω τινά ἢ τι. aliquid usque ad finem eulem, ἐν χρῶ κείρειν τινά, ἀποστρέφειν τινά τῶν πάντων. [βροντολογία.

tonitrualia, α, τῆς βροντῆς. libri, (tonitrus, us, α. κ. tonitruum (ἀπληρ.), i, οὐ. (tono) βροντή. tonitrus εἴτε tonitrua fiunt, βρονταὶ γίνονται.

tono, ui, ium, are, (τονῶ) βροντῶν. Jupiter tonat, Ζεὺς βροντᾷ. ἀπρὸς. 1) tonat, βροντᾷ, βροντῇ φθέγγεται. 2) βρον-τῶ, βρέμω, ἡγῶ, ρηέγωμαι, ψοφῶ. 3) ἐπὶ λόγου. βροντῶ. 4) αἰσθ. βροντῶ-ση εἴτε μεγάλη φωνὴ λέγω τι, βροῦ τι.

*tonsa, αε, θ. κόπη, ταρβός.

tonsillae, arum, θ. τὰ παρίσθια. + tonsillo, are, κείρω. Πλ. [νόσος. tonsor, oris, α. (tondeo) κουρεύς, κουρευτής.

+ tonstricula, αε, θ. (ὅπσο, τοῦ tonstrix) μικρὰ κουρεύτρια. Κικ.

tonstrina, ae, θ. (tondeo) [Κωμ.] κουρεύων.

[τρ. α. Πλ.

tonstrix, icis, θ. (tondeo) κουρεύ-

1. tonsus, α, um, ἰδ. tondeo.

2. tonsus, us, α. [ἀρχ.] κευρά. Iōphus, i, α. ἰδ. Iofus.

Iōriarius, il, α. ὁ τὰ ἐν τοῖς κή-ποις το πεῖα κατασκευάζων, ὁ ἐντε-χνος κηπουρός. -ria, αε, θ. ἡ τέχνη τοῦ τὰ τοπία κατασκευάζειν.

Iōrica, orum, οὐ. τὰ τοπικά.

Iōral, ālis, αὐ. (torus) περιστροφμα, + Iōraria, αε, θ. (torus) — αλέντι.

θεράπαινα (ώλενοτρόφος). Πλ.

torculum, i, οὐ. (torqueo) στρίβλη, πειστήριον, κριτήρ, ὁ ληνός.

tormenta, ātis, οὐ. κόρυμα.

tormentum, i, οὐ. (torqueo) στρέ-βλη, στρεβλωτήριον, βασανιστήριον. 2) βάσανος, αἰκία, ἀνία, βασανισμός, αἰκισμός, πόνος. 3) τὸ στρεπτόν, στρό-φος, σχοινίον, δεσμός. 4) ἀπείτηριον ὄργανον (τὸ λιθοβόλον κτ.). 5) τὸ τοῖς ἀπείτηρις ὄργανοις βαλλόμενον, ἡ βολίς (ὁ λίθος, τὸ πυροβόλον κτ.).

tormenta, um, οὐ. (torqueo) στρέ-φες, δυσεντερία.

+ tormentus, α, um, (tormentus) ὁ στρεφόμενος, δυσέντερος. Κικ.

toruo, are, (toruus) τορνεύω τι. 2) μτρ. ἀποτορνεύω, ἐξεργάζομαι τι.

toruus, i, α. τέρνος. Τὸρῶνη, αε, θ. Τορώνη, πόλις τῆς Μακεδονίας. Toronum εἴτε Toronai-cum mare, οὐ. ὁ Τορωναῖος εἴτε Το-ρωναικὸς κόλπος.

toruus, α, um, (torus) μυώδης, νευρώδης. 2) στρωώδης.

torpedo, ōnis, θ. (torpo) νάρκη, νάρκωσις. 2) νάρκη (ιχθύς).

torpo, ui, ere, ναρκῶ. 2) ναρκῶ, πέπηγα. 3) μεταφ. ναρκῶ, ἀναίσθη-τος, ἀμβλύς, νωθὴς εἶμι.

torpesco, pui, ere, (torpo) ναρ-κοῦμαι, ἀποναρκοῦμαι, ναρκῶ. 2) μεταφ. ναρκοῦμαι, ναρκῶ, ἀμβλύνω-μαι, νωθὴς γίνομαι.

torpidus, α, um, (torpo) ναρ-

κώδης, ἀναίσθητος, ἀμβλύς, νωθρός.
torpor, ōris, ἄ. (torpeo) νάρκη,
νάρκωσις. 2) μεταφ. (Taxit.) ἡ νάρ-
κη, νώθεια, χαννότης.

torquātus, a, um, (torques) στρέ-
πτοφόρος. Torquātus, i, ē. Τορκουᾶτος
torquino, torai, torium, ēre, (τρέ-
πω, τροπῶ) ἀλqđ, στρέφω τι. oculus
ad moenia, στρέφειν, ἐπιστρέφειν τοὺς
ὀφθαλμούς πρὸς τὰ τείχη. stamina

pollice, στρέφειν μίτους τῷ ἀντίχειρι.
torrens torquet orbis, ὁ ὅρις στρέ-
φει κύκλους. capillus l. στρέφω, βο-

στρυχίζω τὰς τρίχας. aquas torro,
στρέφειν, δίνειν τὸ ὕδωρ τῇ κώπῃ. terra
circum axem su torquet, ἡ γῆ περὶ
τὸν ἄξονα στρέφεται. toria via laby-
rinthi, ἡ πολύστροφος τοῦ λαβυρίνθου
ὁδός. conditiones toriae, πολύπλοκοι
συνθήκαι. *quercus toria, δρυῖνος στί-
φανος. 2) στρέφω στρεβλῶ διαστρέ-
φω τι. oculum, os, στρεβλύν, δια-

στρέφειν τὸν ὀφθαλμόν, τὸ στόμα.
jas torquetur, τὸ δικαίον στρέφεται.
3) alqm, στρέφω, στρεβλῶ, βασανί-
ζω τινά. torqueor, στρέφομαι, βα-

σανίζομαι, ἀνιῶμαι. 4) alqđ, σφενδε-
νῶ, πᾶλλω, βᾶλλω, ἀφίημι τι. ha-
siam, jaculum, fulcio, βάλλειν,
ἀφίεναι δόρυ, ἀκόντιον, κεραιόν.

torquis x. (σπρ.) torquēs, is, ἄ.
x. θ. (torqueo) στρεπτός, περιαιυγέ-
νιος στρεπτός, περιαιυγένιον, ὄρμος.
2) ὁ ζυγός, ἡ ζεύγλη.

torrens, ntis, (μετ. τοῦ torreo)
ξηραίνομαι, καίομαι. 2) ἐπὶ ὕδα-
των· χειμαρρῶδης, ὀρμητικός, βίαιος,
σφοδρός. torrens, ἄ. ὁ χειμαρρῶδης,
χειμαρρῶδης. μεταφ. τὸ πληθὺς. 3) μεταφ. ἐπὶ
λόγου· χειμαρρῶδης, ἀφθονός, δεινός.

torreo, torruī, tostum, ēre, (τερ-
σαίνω, τέρομαι) alqđ, φρύγω, ξη-
ραίνω τι. alqđ solo, ἐν ἡλίῳ ξηραί-
ναι τι, ἡλίσθω τι. 2) μεταφ. διακαίω,
φρίγω τινά (ἔρωτι).

(ΜΕΡΟΣ Β΄.)

torridus, a, um, (torreo) φρυκτός,
ξηρός. Libya torrida, ἡ διακαυμένη
Λιβύη. 2) νερκώδης.

*torris, is, ἄ. (torreo) φρυκτός, δαλός.
torilis, e, (torqueo) στρεπτός.

torior, ōris, ἄ. (torqueo) στρεβλω-
τής, βασανιστής.

toriusus, a, um, (torius) πολύ-
στροφος, πολύπλοκος. 3) στρόφον εἶτα
πόνον παρέχων.

1. torius, a, um, ἴδ. torqueo.

2. *torius, us, ἄ. στροφή, ἐλιγμός.

torulus, i, ἄ. (ὅπκα. τοῦ torus)
ὄγκος, κρώβυλος (τῆς κόμης).

torus, i, ἄ. τύλος, τύλη, προσκε-
φάλειον, στίβας. 2) μεταφ. λῆρος, θέλα-
μος, παστός, γάμος, ἔρως. 3) ὄγκος,
ὄγκωμα, ὕψωμα. 4) μῦς, μυών.

torvitas, itis, θ. (torvus) γοργό-
της, τὸ βλοσυρόν.

torvus, a, um, (τορός), γοργός, γορ-
γώπης, βλοσυρός, ἀγριώπης. 2) τρα-
χύς, αὐστηρός. 3) ἐπὶ οἴνου· στυφνός,
αὐστηρός.

tostus, a, um, ἴδ. torreo

ἴδι, ἄκλιτ. τοσοῦτοι, τοσαῦτα,
τόσοι κτλ. toti ei tantis civitates,
τοσαῦται καὶ τηλικαῖαι πολιτεῖαι.
in toti gentibus, ἐν τοσοῦτοις ἔθνεσιν.
in toti ei tantis malis, ἐν τοσοῦτοις
καὶ τηλικούτοις δεινοῖς. toti annos
quos habui, τοσαῦτα (τόσα) ἔτη ἐπόσω
(ἔσα) γέγονεν. ex toti, ἐκ τοσοῦτων.

totidem, ἄκλιτ. (toti-ident) ἕτεροι
τοσοῦτοι, ἕτεροι τοσαῦται κτλ. το-
σοῦτοι, ἴσοι.

[αὐτάκις.
toties (totiens), ἐπὶ ῥ. τοσάκις, το-
totendi, totendisse ἴδ. tando.

totus, a, um, (γεν. -iūs, ὅτ. toti,
σπ. toto) ὅλος. alicui totam rompu-
plicam committere, τὰ ὅλα πράγμα-
τά τινι ἐπιτρέπειν. aedes totae, ἡ
οἰκία ὅλη. tota nocte, καθ' ὅλην τὴν
νύκτα, δι' ὅλης τῆς νυκτός. totā Ita-
liā, καθ' ὅλην τὴν Ἰταλίαν, ἀπὸ τῆς

ρίζειν Ιαυτὸν τοῖς πολέμοις. αλqμ
aloui custodiendum, παραδίδονται τινά
τινι φυλάττειν. ἀπλῶς αλqμ aloui,
συνιστάται τινά τινι. αλqμ memoriae,
παραδίδονται τι τῇ μνήμῃ. ευνουεῖ-
το a maioribus tradita, ἔθος παρὰ
πατέρων παραδιδόμενον. se volucri-
tibus, δίδοναι, ἐκδίδοναι Ιαυτὸν τοῖς
ὄρνεθαις. se in studium, δίδοναι Ιαυ-
τὸν εἰς τὴν σπουδὴν, ἐπὶ τὴν σπου-
δὴν. 2) σπ. παραδίδεται, προδίδε-
ται τινά ἢ τι. 3) παραδίδωμι, διη-
γούμαι τι. trahunt, παραδίδεται λό-
γος, λέγασιν. Aristides justissim-
us fuisse traditur, δ' Ἀριστείδης δι-
καιότατος γεγονέναι λέγεται. Lati-
um doctum fuisse, traditum est,
παραδίδεται, ἐντὶ δ' Αἰλῖος σοφὸς ἦν.
4) παραδίδωμι, δίδωσκω τι.

trādūco (trans-ducō), ατί, αἰῶν,
trāre, αλqμ ἢ αλqđ, μεταγω, μεταφέ-
ρω, μετακομίζω, μεταφέρω, διά-
γω, διαδιδάσκω, διακομίζω τινά ἢ τι.
exercitum ducere εἰς trans ducere,
διαδιδάσκειν τὸ στρατεύμα διὰ τοῦ
ποταμοῦ, εἰς τὰ πέραν τοῦ ποταμοῦ.
horiae per angustias, διάγειν τὴν
ὥρην διὰ τῶν στενῶν. vocabulum
in linguam Romanam, μεταφέρειν
ῥῆμα εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν γλῶσσαν. co-
pias praeter castra, παράγειν τὴν
ὥρην παρὰ τὸ στρατόπεδον. αλqμ
ad sententiam Alexi, μεταφέρειν, με-
ταδιδάσκειν τινά εἰς εἰς ἅπτε τὴν γνώ-
μην τινός. 2) διάγω τι. tempus, vi-
am, τὸν χρόνον, τὸν βίον. 3) προσ-
δίδωμι. ἐπιδείκνυμι τι. se t., εἰς τὸ
ἀναγερὸν ἐξίεναι. 4) αλqμ, διασύρω τινά.

trāductio, ὄνις, ὁ. (trāduco) πα-
ραγωγὴ (ἐν θριβῶ). 2) μεταγωγή,
μετάθεσις. 3) διαγωγή, temporis, τοῦ
χρόνου. 4) ἐν τῇ ῥῆσι. ἡ μακρονομία.
+ trāductor, ὄρις, ἄ. (trāduco) δ-
μεταδιδάσκων, μεταδιδάσκει. κίχ.
trāductus, α, um, ἰδ. trāduco,

trāgico, ἐπίρ. (σπ.) τραγικῶς,
trāgicus, α, um, τραγικός. -tus, ἄ.
δ. τραγικός. 2) τραγικός, μεγαλόγο-
ρος, ὑψηλός, κομπώδης. 3) τραγικός,
τραγικώδης, ἀπαισιος, ὀλέθριος.

trāgoedia, αε, ὁ. τραγωδία. 2) θρ-
trāgoedus, ἰ, ἄ. τραγωδός. (ρυθός.
trāgula, αε, ὁ. (traho) παλὴν βο-
λῆς (κατὰ τινὰς ἀκόντιον ἀγκιστρῶ-
τόν). 2) μεταφ. trāgulam in αλqμ
injicere, μηχανὴν εἰς δόλον τινὶ με-
χανάζομαι. [κός. Πλ.]

+ trāhax, ācis, (traho) πλεονεκτι-
trāhax (traho), αε, ὁ, ἐλατθῆεν εἰς
ἀλήθειαν σίτου, τὰ τριβάλα.

trāho, traxi, etum, ἔεα, [*traxe=
traxisse] (τλᾶω) αλqμ ἢ αλqđ, ἔλκω,
σύρω τινά ἢ τι (κοιν. τραῶ). αλqμ
calenis vincitum, ἔλκειν, ἀγειν τινά
δέσμιον. αλqμ pedibus, ἔλκειν, σύρειν
τινά τῶν ποδῶν. plausitum per mu-
les, ἔλκειν ἄγειν τὸ ὄχημα διὰ τῶν
ὄρνων. aquam ex puteo, ἀφίνει ὕδωρ
ἐκ πρῆατος. vomere signum, ἔλκειν τὴν
ἐσοθῆτα, τὴν βέαν, Pactus limum
trahit, ὁ ῥοῦς πηλὸν σύρει. odorem
paribus l., τὴν ὄσων ταῖς ῥῆσιν ἔλ-
κω. aures, ἀναπνέειν τὴν αὔραν. po-
culum, ἔλκειν, σπῆν, σπᾶσθαι, πι-
ναι ποτήριον. vulum, ἀναγαιν τὸ
πρόσωπον. ferrum in vulnere, σπῆν
τὸ αἰδερὸν ἐκ τοῦ τραύματος. lanam,
ἔλκειν, κατάγειν, κλώθειν ἔρια. tra-
cta, orum, οὐ. τὰ ἐλκόμενα, κατάγ-
ματα, νήματα. trahere trāhite, ἀγειν
καὶ φέρειν. l. αλqμ ad partes, ἔλκω
τινά εἰς στάσιν. trahimus audio lau-
dia, ἐλκόμεθα, φερόμεθα τῇ τοῦ ἀπαι-
νου ἐπιθυμίᾳ. originem ab αλqđ t.,
κατάγω τὸ γένος ἐπὶ πινος, ἀνάγω
τὸ γένος εἰς πινά. vilam, ἔλκειν, δια-
γειν τὸν βίον. verba, σύρειν, ἐκτεί-
ναι τὰ ῥήματα. trācta oratio, ἐρο-
μένη λέξις. 2) παρέλκω, μηχανῶ,
παρατρίνω τι. bellum, obsidionem,

τὸν πόλεμον, τὴν πολιορκίαν. σπ. οὐδ. *aliqui trahit*, παραινέται, μηχανεύεται τι, διαρκεί τι. 3) λαμβάνω τι. *colorem*, χροῶμα. *momentum ex re*, ὄνειαρ ἀπὸ τινός. *navigium aquam trahit*, τὸ πλοῖον διάδροχόν ἐστιν. *trahio*, ἴδ. *trahicio*.

Trājanus, ἰ. ἀ. Τραϊανός.

trājectio, ὄνις, ὁ. (*trahicio*) πέρασις, διάδοσις. 2) *stellae*, ἀκοντισμοὶ ἀστέρων, ὁ διαττων ἀστήρ. 3) ἐν τῇ ῥητ. ὁ ὑπέρβασις, τὸ ὑπέρβατον. 4) ὑπέρθεσις, ὑπερβολή.

1. *trājectus*, α, um, ἴδ. *trahicio*.

2. *trājectus*, us, ἀ. (*trahicio*) πέρασις, διάδοσις, πορθμαία. 2) πορθμός, πορθμῖον, πέρσις.

trāicio (κ. *trahicio*), *jūci*, *jectum*, ἔρε, (*trans-jacio*) *aliqud*, ὑπερβάλλω τι, βάλλω τι πέραν. *signum trans vallum*, βάλλω τὴν σημαίαν ὑπὲρ τοῦ σταύρωμα. *pecora in altum*, μεταγίνειν, μεταβιβάζειν τὸ ποιμαίνον εἰς τὴν νάπην. *missum jaculo*, ὑπερβάλλω τὸ τεῖχος ἀκοντιῶ, βάλλω ἀκόντιον ὑπὲρ τὸ τεῖχος. 1. *pontem*, γέφυραν ποῖω ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, γέφυραν ζεύγωμαι. μεταφ. *eulram in alium*, μεταφέρειν τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλον. 2) ἐν τῇ ῥητ. 1. *verbum*, ὑπερβιβάζω ῥῆμα, ὑπέρβασις ποιῶμαι, ὑπερβάτω χρῆσθαι. 3) *aliqud trans aliquid* εἴτε *aliqud aliquid*, διαβιβάζω, παραιῶ τινά τι εἴτε τινά εἰς τὸ πέραν τινός. *exercitum trans Rhodanum* εἴτε *exercitum Rhodanum*, διαβιβάζειν, παραιῶν τὸ στρατεύμα τὸν Ῥοδανὸν εἴτε εἰς τὸ πέραν τοῦ Ῥοδανοῦ. *Numen pando*, διακολυμδῶ τὸν ποταμόν. *se in Africam*, παραιῶσθαι εἰς τὴν Αἰθίαν. *exercitus Pado trahietus in Cremonam*, ὁ στρατὸς παραιῶσας (εἴτε διαβάς) τὸν Πάδον εἰς τὴν Κρεμῶνην. *equitatus mediam trahicit aciem*, τὸ ἱππικὸν μέσῃ δι-

δυ τὴν παράταξιν. *se Alpes* 1. ὑπερβάλλω τὰς Ἀλπεῖς. *pecus aliquid*, μεταβιβάζειν, μετακομίζειν ποι τὸ ποιμαίνον. 4) οὐδ. *classis trahicit ex Africa in Italiam*, ἀστόλες ἐκ τῆς Αἰθίης εἰς τὴν Ἰταλίαν παρῶ, διαβαινέει, παραιῶται, διαίρει. 5) *aliqud* ἢ *aliquid aliquid* re, παίρειν, διαπαίρειν, διαπατρώσκειν, διελαύνειν τινά ἢ τι τινι. *gladio aliquid*, τῷ ῥίπτει τινά.

trālativus, κτλ. ἴδ. *translativus* κτλ. *Trallus*, ἱμν. ὁ. Τράλλεις, πόλις τῆς Αὑδίας. -*liānus*, α, um, Τραλλιανός. -*āni*, α. οἱ Τραλλιανοί.

+ *trā-lidquor* (*trans-l.*), *quī*, *aliquid*, διεξέρχομαι, καταλέγω τι.

trālucco, ἴδ. *translucco*.

trāma, αε, ἀραιὸν εἴτε λεπτὸν ὕψωμα. μεταφ. *trama putrida*, πρᾶγμα οὐδυνόε ἀξίον.

trāmeo, ἴδ. *transmeo*.

trāmēs, ἴσις, ἀ. (τίρμα) τρίτος, τριμμός, στίθος. 2) *ἡ ὁδός.

trāmigro, *trāmitto*, *trāno*, ἴδ. *transmigro* κτλ.

trāno (*trans-no*), *are*, *aliquid* εἴτε *per aliquid*, διανέω, διανήχομαι τι εἴτε διὰ τινός. 2) μεταφ. *perō*, διαπερῶ, διέρχομαι, διαπέτομαι τι κτλ.

tranquille, ἐπὶ ῥ. μ. σ. κ. ὅπ. γαλήνως, ἡσυχως.

tranquillitas, *ātis*, ὁ. (*tranquillus*) γαλήνη, νηνεμία. 2) μεταφ. ἡ γαλήνη, ἡσυχία, ἀταραξία. 3) 1. *tuus*, ἡ γαλήνηότης σου.

tranquillo, *avi*, *stium*, *are*, (*tranquillus*), *mare*, γαλήνη, γαληνίζω, νηνεμῶ τὴν θάλασσαν. 2) μεταφ. *vultum*, γαληνίζω, παιδρῶν τὸ πρόσωπον. *animum*, γαληνίζω, παιδρῶν, εὐθυμίζω τὴν ψυχὴν.

tranquillus, α, um, μ. σ. κ. ὅπ. γαλήνως, γαληναίως, νηνεμῶς. -*ium*, οὐ. ἡ γαλήνη, νηνεμία. *tranquillo*, εἴτε *in tranquillo*, γαλήνης οὐσης, ἐν

ανμία. 2) μεταφ. γαλήνη, γαλή-
ναιος, ήσυχος, ήσυχος. -lum, ου. ή
γαλήνη, ήσυχία. Tranquillo, εν γαλήνη,
ή ήσυχία.

trans, (terminus, τέρμα) πρόθ. μετ
είτ. πέραν τινός, επάνεινά τινος, υπέρ
τι. trans Tiberim situs, πέραν του
Τιβέρεως, επάνεινά του Τιβέρεως κτι-
σμένος. trans mare esse, πέραν της θα-
λάσσης είναι. trans mare currere, εις
πέραν της θαλάσσης τρέχειν, πε-
ριπαύσθαι την θάλασσαν. hominum
multitudinem trans Rhenum trans-
ducere, ανθρώπων πληθύν εις τό πέραν
του Ρήνου διαδιδάσκειν.

*trans-ādeo, ii, ire, alqd, διέρχο-
μαι, διαπερῶ, περῶ τι.

+transactor, ōris, ā. (transigo)
δ διανύτων, διαπράττων. Εκκ.

transactus, a, um, ἴδ. transigo.

*trans-ādīgo, ēgi, actum, ēre,
alqd, διελκύνω τι. ansem costas,
διελαύνειν τὸ ξίφος διὰ τῶν πλευρῶν.

2) alqm, διακινῶ, διατινῶσκα τινά.

Trans-alpīnus, a, um, ἱπεράλπινος.
Gallia T. ή ἱπεράλπινος εἴτε ή ἐκτός
τῶν Ἀλπεων Κελτική.

transcendo (transc.), adi, nsu, m,
ēre, (trans-scando) υπερβαίνω, μετα-
βαίνω. in hostium naves, μεταβαί-
νειν εις τὰς τῶν πολεμίων ναῦς. in
fines hostium, υπερβαίνειν εις τὴν
τῶν πολεμίων γῶραν. μεταφ. in ma-
jorem aetatem, μεταβαίνειν εις μεί-
ζονα ηλικίαν. 2) alqd. υπερβαίνειν τι
fossam, τὴν τάφρον. Alpes, υπερ-
βαίνειν, υπερβάλλειν, υπερβαίνειν τὰς
Ἀλπεας. μεταφ. ordinem naturae,
υπερβαίνειν τὴν τῆς φύσεως τάξιν.

transcensus, a, um, ἴδ. transcendo.

+transcīdo, īdi, ēre, (trans-cu-
do) alqm, διαμαστιγῶ τινά. Πλ.

tran scribo (transc.), psi, ptum,
ēre, alqd, μεταγράφω, αντιγράφω τι.

2) μεταφέρω, μεταδιδάσκω, μετατάτ-

τω. equites in funditores, μεταδι-
δάσκειν, μετατάττειν τοὺς ἱππεῖς εις
τοὺς σπενδομήτας. 3) διαγράφω, μετα-
διδάσκω (ἀργύριον, ἀπαιλόν). 4) alqd
εἰς τι, παραδίδωμι, ἐγγχερίζω τινί τι.
trans-curre, currei εἴτε οἰκουτι,
cursum, ēre, μεταβίω, μετατρέχω,
δρόμῳ μεταδασίω. in locum, εις τό-
πον μεταφ. ad melius, μεταδίδειν
ἐπὶ τὸ βέλτιον. 2) παραβίω, παρα-
τρέχω. praeter alqd, παραβίω, δρόμῳ
παραμείδισθαι τι, διαβίω, παραβίω
παρά τι. μεταφ. tempus, transcurrat,
ὁ χρόνος παρίρχεται ή ταχέως πα-
ρίρχεται. 3) alqd, διαβίω, διατρέχω,
δρόμῳ εἴτε ταχέως διέρχομαι τι. 4)
διατρέχω τι τῷ λόγῳ, επιτροχάδην
λέγω τι, διὰ βραχέων διέρχομαι τι.

1. transcurtus, a, um, ἴδ. transcurso.

2. †transcurtus, us, ā. διαδρομή,
παραδρομή.

+transdārūbiānus, a, um, πέραν
τοῦ Δανουδίου κτισμένος. Αἰδ.

transdo, transdūco, ἴδ. trado, κτλ.

transenna, ae, v. βρόχος δ ἐν ἀρε-
τηρίαις τεταμένος. 2) μεταφ. ή παγίς,
ἐνέδρα, δ δόλος.

trans-eo, ii, itum, ire, (translet=
transibit, T.δ.) μεταβαίνω, διαβαί-
νω, περῶ. in locum, εις τόπον. per
media castra, διέναι, διέρχασθαι διὰ
μέσου τοῦ στρατοπέδου. ad hostes,
μεθίστασθαι, πότομολεῖν, ἀφίστασθαι
πρὸς τοὺς πολεμίους. ad aliam rem,
μεταβαίνειν (τῷ λόγῳ) ἐπ' ἄλλο τι.
in aliam figuram, μεταβάλλειν, με-
ταμορφοῦσθαι εις ἄλλην μορφήν. ter
transit in aestatem, τὸ ἐαρ μετα-
βαίνει εις τὸ θέρος. dies, tempus tran-
sit, ή ημέρα, ὁ χρόνος παρίρχεται.
2) alqd, διαβαίνω, διέμι (διέναι)
διέρχομαι, διέμι, διεφέρχομαι τι.
flumen, διαβαίνειν, περῶν τὸν ποτα-
μόν. flumen transiri potest, ὁ ποτα-
μός διαδαιτός ἐστι. 1. alqd cursu, δ

διακινῶ τι τῇ αἰσῇ. vilam, διαγίνω, διαζῶ τὸν βίον. leviter εἴτε eura iam transire αἰσθ, ἐπιτροχάδην διαλθεῖν τι, διαδραμεῖν τι (τῇ λέγει). nil transire amantius, οὐδὲν λανθάνει τοὺς ἰρῶντας. 3) ὑπερβαίνω, παραβαίνω τι. finem ei modum, ἔρον καὶ μέτρον. 4) silentio i. εἰς ἀκρόασι. i. αἰσθ, παρσιωπῶ, παρήμαι, παραλείπω τι.

trans-fero, ūli, lātum (κ. trā-lātum), ferre, alqm ἢ alqd in locum, μεταφέρω, μετακομίζω τινά ἢ τι εἰς τόπον. se i. in locum, μεταβαίνειν εἰς τόπον. 2) μεταφύτωμαι, μετεντίθημι τι. 3) μεταγράφω, μεταγράφω, ἀντιγράφω τι. 4) μεταφέρω, μεταβιβάζω τι. 5) μεταφέρω τι (μεταφορᾷ χρῶμαι). verba translata, μεταφορικὰ ῥήματα, μεταφέρει. 6) ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθημαι τι. in proximū apponam, εἰς τὸν ἐπὶ πρὸς ἀναγινώσκω. 7) παρακομίζω, παραπέμπω τι. coronas aureas in triumpho, παρακομίζω στεφάνους χρυσοὺς ἐν θριάμβῳ.

trans-figo, ūi, ūum, ēre, alqm ἢ alqd, πείρω, διαπείρω, διακινῶ, διατιρώσκω τινά ἢ τι. alqm gladio per pecunias, πείνω, διατιρώσκω τινά τῷ ξίφει δια τοῦ σιδήρους, διαλύω τινά τὸ ξίφος διὰ τοῦ σιδήρους τινός. 2) σπ. i. haatam, διαλύω τὸ δένρον.

transfixus, a, um, ἴδ. transfigo. trans-fodio, ūdi, ūum, ēre, alqd, διαρύνω, διακινῶ τὸ alqm, παίρειν, διαπείρειν διακινῶν, διατιρώσκω τινά. [ταμορρωθεῖς.]

trans-formis, a, (trans-formis) μετα-formis, a, um, arc, alqm ἢ alqd, μεταμορφῶ, μετασχηματίζω τινά ἢ τι. in alqd, εἰς τι.

transfossus, a, um, ἴδ. transfodio. +trans-frō, a, um, arc, alqd, διαπείρω, διακινῶ. Σουητ.

transfuga, a, a. x. b. (transfugio) αὐτομήτορας, πρόσφυγ, ἀποσιότης.

trans-fugio, ūgi, ēre, αὐτομήτορας, ἀποσιότης. ad alqm, πρὸς τινα.

transfugium, ii, οὐ. αὐτομήτορας, αὐτομήτορας.

trans-fundo, ūdi, ūum, ēre, alqd in alqd, μεταγίνομαι τι εἰς τι. μεταφ. μεταφέρω τι.

transfusio, a, um, ἴδ. transfundo.

transgredior, essus, di, (trans-gredior) μεταβαίνω, διαβαίνω. in Corsicam, περσιωσθαι, διαπλεῖν, διαβαίνειν εἰς τὴν Κόρινθον. 2) ad alqm, μετίσταμαι, ἀφίσταμαι πρὸς τινα. 3) αἰσθ, διαβαίνω, ὑπερβαίνω τι. finem, διαβαίνειν, περᾶν τὸν περᾶν. pugnationem, ὑπερβαίνειν τὸ δόγμαμα.

mensuram, ὑπερβαίνειν τὸ μέτρον. pugnationem amicum transgressus, ὑπερβαίνειν τὸ ἐννεήκοτον ἔτος, ὑπὲρ τῆ ἐννεήκοτα ἐστὶ γεγονώς. i. αἰσθ, ὑπερβαίνειν, ὑπερβάλλειν τινά. σπ. παθ. consulem transgresso Apeninū, περσινῶν εἰς, εἰ ὑπάρχει ὑπερβαίνειν τὴν Ἀπεννίνου ὄρη, διήλθον πτλ. 4) παρήμαι, παρσιωπῶ τι.

transgressio, ōnis, a, (transgredior) μετάδοσις. montis, ἢ ὑπερβαίνειν, ὑπερβολὴ τοῦ ὄρους. 2) in τῇ βῆτι. ἢ ὑπερβαίνειν, τὸ ὑπερβαίνειν. [gredior.

1. transgressus, a, um, ἴδ. trans-2. transgressus, us, a, di. δι. δι. δι.

transigo, ūgi, ūum, ēre, (trans-ago) alqd, διαλύω τι. 2) διαπείρω, διακινῶ, διατιρώσκω τινά ἢ τι. 3) tempus, vilam, διαγίνω τὸν χρόνον, τὸν βίον. 4) διαπράττω, περᾶν, ἀποσπῶ, εἰς τέλος ἄγω τι. 5) cum aliis, τέλος ἐπιτίθημι τινί, ἀπὸ λῆτος τινός. 6) cum aliis, διομο-λογουμαι πρὸς τινα, συντίθημαι τινί.

transilio (trans.), ūi κ. [sp.] ūvi, īro, (trans-salio) μεταπηδῶ, διαπηδῶ in hostiam naves, μεταπηδῶν εἰς τὰς τῶν πολεμίων. ναῦς. per Thraciam, διατρέχειν τὴν Θράκην. ad alqm, με-

ιστασθαι, ἀποπηδᾶν πρὸς τινα. 2) εἰσθῆ, διαπηδῶ, διάλλομαι, ὑπερπηδῶ τι. αἰσθῆ, διαπηδᾶν, διάλλεσθαι τὸν ποταμὸν. πηγός, ὑπερπηδᾶν τὰ τεῖχη. 3) ὑπερπηδῶ, ὑπερβαίνω τι (ἐν μέτρῳ κτ.). 4) παρατρέχω, παρήμι, παραλείπω, εἰς τι, ἀμελῶ τινος.

+transiens, ntis, (μετχ. τοῦ εἰρ. transit-ito) διαπορευόμενος. κτκ. transiit, ōnis, θ. (transio) μεταβάσις. 2) ἐν τῇ ῥητ. ἡ μεταβάσις. 3) ἀπίστασις, ἀποστασία. 4) διάβασις, ἀπάρδος.

[δατός. transiitōrius, a, um, (transiit) δια- transiit, us, ā. (transio) μεταβάσις. 2) ἐν τῇ ῥητ. ἡ μεταβάσις, μεταβολή. 3) ἀπίστασις, ἀποστασία. 4) διάβασις, πῶρος τοῦ ποταμοῦ. Plumen difficili transitu, ποταμός δυσδιάδοτος, δύσπορος. 1. maris, τὸ ὄμιον. montis, ἡ ὑπερβάσις, ὑπερβολὴ τοῦ ὄρους. spiritus, auditus, ὁ πῶρος τῆς πνοῆς, τῆς ἀκοῆς. 5) πῶρος in transitu, ἐν περὶ δῶ

*trans-jacio, transjacio, κτλ. ἰδ. trajicio, trajectio, κτλ.

translācius, a, um, (transforo) παραδοσίμος, παραδοτός, παραδεδομένος. 2) νομιζόμενος, συνήθης, εἰθιμώδης, κοινός.

translātio (trāl.), ōnis, θ. (transfo) μεταφορά, μετακομιδή. 2) μεταφύσις. 3) μεταφράσις, ἐρμηνεία. 4) ἐν τῇ νομικῇ ἡ μετάστασις, μετάληψις, τὸ ἄλλω τινὶ τὴν αἰτίαν ἀνατίθεναι. 5) ἐν τῇ ῥητ. ἡ μεταφορά, μεταφορικὴ λέξις, ὁ τρόπος.

translātus, a, um, (translatio) μεταληπτικός.

translātus, ōnis, ā. (transforo) ὁ μεταφέρων, μετενεγκών. 1. quastat, ὁ τὰ τοῦ ταμίου χρήματα τῷ βύλλῳ παραδούς διέρρηξ. κτκ.

translātus, a, um, ἰδ. transiero.

trans-ūgo, ūre, alqd, διαναγκρύνωσκω τι.

trans-lūceo, ēre, διαλάμπω, διαφαίνομαι. 2) μεταδίδωμι τὴν λάμψιν, ἀντιλάμπω.

trans-māgus, a, um, διαπόντιος. trans-meo (trāmeo), ergo, μεταβαίνω. 2) διαβαίνω, διέρχομαι, διαίμι. 3) alqd, διαβαίνω, διέρχομαι, διαίμι τι. trans-mīgro, evi, ergo, μετανίσταμαι, μετοικίζομαι, μετοικῶ.

trans-missio, ōnis, θ. x.-sus, us, ā. παραιώσις, πέρασις, πορβεία, διάβασις, διαρμα.

trans-mitto (trāmitto), īsi, īsum, ūre, alqm ἢ alqd, μεταπέμπω, πέμπω τινὰ ἢ τι. exerceitum trans flumen, παραιῶν, διαδιδάξιν τὸν στρατὸν τὸν ποταμὸν εἴτε διὰ τοῦ ποταμοῦ. classum in Euboeam, παραιῶν τὸν στόλον εἰς τὴν Εὐβοίαν. bellum in Italiam, μεταφέρειν τὸν πόλεμον εἰς τὴν Ἰταλίαν. pontem, γέφυραν εἰς τὸ πέραν κατασκευάζειν. horoditatem alui, παραδουναί τινι τὴν κληρονομίαν. munia imperii, τὰ τῆς ἐρχῆς καθήκοντα ἄλλω τινὶ ἐπιτρέπειν. vltam, διαίγειν, διαφύειν, διαίγειν τὸν βίον. tempus, παρίεναι (παρήμι) τὸν χρόνον. alui tui, σχολάζειν τινί. alqd silentio εἴτε ἀπλῶς alqd, παρασιωπῆν, παρίεναι (παρήμι) τι. exerceitum per fines suos, διέναι (δίτιμι) τὸ στρατεύμα διὰ τῆς χώρας, εἴτε τὸ στρατεύμα διὰ τῆς χώρας διαπορεύεσθαι. venenum, ἐκκρίνειν τὸ φάρμακον. sebes, διακαρτερεῖν, διανέλιν πυρατούς. 2) διαβαίνω, περῶ τι. Plumen, διαβαίνειν ποταμὸν. mare, διαπλεῖν, διαίρειν, παραιῶσθαι τὴν θάλασσαν. fossam mltu, ὑπερπηδᾶν τὴν τάφρον. Plumen nando, διανέιν, διακολλομᾶν τὸν ποταμὸν. equites campos transmittunt, οἱ ἱππεῖς διαλάτνουν ἐν πεδίῳ. locum ispidu 1.

τὴν στήλην λίθω ὑπερβάλλω. 3) οὐδ.
navis in Africam transmittit, ἡ ναὺς
διαίρει, διαπλεῖ, περαιούται εἰς τὴν
Λιβύην. τ. πρὸ αλqμ, μεθίσταμαι,
μεταβαίνω, ἀφίσταμαι πρὸς τινα.

trans-montāni, οὐμ, δ. πέραν
τῶν ὄρων καίμενοι ἢ οἰκούντες.

trans-mōreo, οὐν, οὐμ, ἔρο, αλqδ,
μετακινῶ, μεταφέρω τι. αλqδ in eo,
μεταφέρειν τι εἰς αὐτόν, ἀνατίθηναι
τι ἐκείνῳ.

*trans-mūto, ἀρο, αλqδ, μεταλλάτ-
τω, ἐναλλάττω τι.

trans-nālo, ἀρο, διανέω, διανήχο-
μαι, διακλυμῶ.

*trans-nōmīno, ἀρο αλqμ ἢ αλqδ,
μετονομάζω τινά ἢ τι.

trans-pādānus, α, um, πέραν τοῦ
Πάδου καίμενος ἢ οἰκῶν. Italian T., ἢ
πέραν τοῦ Πάδου Ἰταλία. — dāni, δ.
οἱ πέραν τοῦ Πάδου.

*trans-pōno, ρόσι, ρόσι, ἔρο, αλqμ
ἢ αλqδ in locum, μετατίθηναι,
μεταφέρω, μετακομίζω τινά ἢ τι εἰς
τόπον.

trans-porto, ἀν, αλqμ, ἀρο, αλqμ ἢ
αλqδ in locum, μετακομίζω τινά ἢ τι
εἰς τόπον. exercitum in Hispaniam,
περαιοῦν τὸν στρατὸν εἰς τὴν Ἰβηρίαν.
exercitum Rhenum, περαιοῦν, δια-
βιάζειν τὸ στρατεύμα τὸν Ῥήνον.

transpōitus, α, um, ἰδ. transpono.

trans-rhēnānus, α, um, πέραν τοῦ
Ῥήνου καίμενος ἢ οἰκῶν. Germani, οἱ
πέραν τοῦ Ῥήνου Γερμανοί. [κτλ.]

transscendo, κτλ. ἰδ. transcendo,
+trans-ūbēgīni, οὐμ, δ. οἱ πέραν
τοῦ Τιβέριως. Κικ.

+trans-ūpōo, ἔρο, διήκω. Πλ.

transitrum, ἰ, οὐ, (trans)ἵπτι πλοίου.
δ ζυγός, τὸ ζυγόν, ὁ θρᾶνος, τὸ ἐδώ-
λιον, σέλμα.

+transulio, ἀρο, (ἑπιτ. τοῦ tran-
silio) μεταπηδῶ. Διδ.

transumo εἴτε trans-umo, υἱ, ὕμ, ἰδ.

ἔρο, αλqδ, διαπτερόν, διακνέω, δια-
τιτραίνω τι.

transvectio, ὄνις, θ. διάβασις, δια-
παιώσις. 2) τὸ περιπτεῦν, παρ-
λαύνειν, πρὸ. transvehō.

transvectus, α, um, ἰδ. transvehor.

trans-vēho, οἰ, ectum, ἔρο, αλqμ
ἢ αλqδ, μετακομίζω, διακομίζω
τινά ἢ τι. exercitum in Britanniam,
περαιοῦν τὸ στρατεύμα εἰς τὴν Βρετ-
τανίαν. copias pontis, διαβιάζειν
τὴν δύνανται γέφυρά. αλqδ Alpes,
ὑπερκομίζω τι διὰ τῶν Ἀλπεων. 3)
κατ' ἐξοχήν κομίζειν εἴτε πᾶν τι
ἐν θριάμβῳ. 3) transvehor (ὄπον.

equo), περιπτεῦν, παρλαύνω, δι-
πιῶν, διαλύω. (Σημ. τὸ transve-
hi καὶ transvectio, κατ' ἐξοχήν ἐπὶ
τῆς τῶν ἵππων τάξεως δηλοῦν τὸ ἐπ'
ἵππου παρλαύνειν ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ τι-
μητοῦ γιγνομένη δοκιμασίᾳ.) trans-
vehī navibus in Africam, διαπαιώ-
σθαι, περαιουσθαι, διαπλεῖν εἰς τὴν
Λιβύην. transvehī volata αλqδ, παρα-
πέτεσθαι παρὰ τι. tempus transve-
hitur, ὁ χρόνος περέρχεται.

trans-vorbero, ἀρο, αλqμ ἢ αλqδ,
διαπείρω, πείρω, διαπτερόν, διακνέ-
ω τινά ἢ τι.

transversārius, α, um, (transver-
sus) ἐπικάρσιος, πλάγιος. τ. ligna,
αἱ διαδοκίδες.

trans-versus, α, um, ἐπικάρσιος,
ἐγκάρσιος, πλάγιος, λοξός. via t. ἢ
ἐπικαρσία ὁδός. fossam transversam
ducere τάφρον ἐπικαρσίαν ὀρύττειν.
digitus t., ὁ πλάγιος δάκτυλος. μτρ.
αλqμ agere transversum, παρεκτρέ-
πειν, ἀπεκκλίνειν τινά τῆς εὐθείας
ἢ τοῦ προκειμένου. ex transverso ce-
dere, λοξά βαδίζειν, λοξοπορεῖν. in
transversum provectus, εἰς πλάγιον
ἐκτεταμένος. Ἐπιρ. *transversa, οὐ.
πλ. ἐπικαρσίως, πλάγιως. μτρ. do
transverso, ἀπροσδοκῆτως.

trans-volo, avi, atum, are, alqd, διαπέτομαι, υπερπέτομαι τι. μτφ.
 Alpos, ταχέως υπερβάλλειν τὰς Ἀλ-
 πεις. Oceanum, διατρέχειν, ταχέως
 διαπλεῖν τὸν Ὠκεανόν. eques trans-
 volat in locum, ὁ ἵππος ταχέως διε-
 λαύνει εἰς τόπον. 2) alqd, παρατρέ-
 λω, παρήμι τι.
 transvorsus, a, um, ἴδ. transversus.
 trāpētus, i, ā, (τραπητής) ἐλατο-
 τρόπιον, ἐλατοτριβείον. Οὐγγ.
 trāpezita εἶτε -sita, se, ā, = men-
 salius, τραπέζιτι. ἢ λ.
 Trāpezus, unis, 9. Τραπεζοῦς.
 Trāsimēnus(-sumenus, -sumennus)
 i, ā, εἶτε lacus T. ἡ Τρασιμένη εἶτε
 Τρασουμένη λίμνη, λίμνη τῆς Τυρ-
 ρηνίας. *Trasumenus, a, um, τῆς
 Τρασιμένης λίμνης.
 trāvectio, trāvēho, trāversus, trā-
 volo, ἴδ. transvectio, κτλ.
 trēbātus, ii, ā, Τρεβάτιος.
 Trēbellius, ii, ā, Τρεβίλλιος.
 Trēbia, ae, ā, ὁ Τρεβίας, ποτ. τῆς
 ἁν. Ἰταλίας.
 Trēbōnius, ii, ā, Τρεβώνιος.
 Trēbūla, ae, u, Τρηβούλα, πόλις
 τῆς Καμπανίας. 2) τῆς Σαβίνης. -lā-
 nus, a, um, Τρηβουλάτις. -lāni, orum,
 ā, oi Τρηβουλάτις.
 trēcenti, ae, e, (trecenti) ἀνά τρια-
 κοσίους (τριακοσίας, τριακοσία), κατὰ
 τριακοσίους, καθ' ἑκάστον ἢ ἐκάστο-
 τε τριακοσίους. [ακοσιοστός.
 trēcentiēsimus, a, um, (trecenti) τρι-
 centi, ae, u, (tres-centum) τρια-
 κόσιοι. 2) ἀπείροι, πλείστοι.
 trēcentis, ἐπὶ (σπ.) τριακοσίαις.
 trēdecim, αχλιτ. (tres-decem) τρια-
 κιδέκα, δεκατρεῖς.
 trēmēbundus, a, um, τρέμων, πάλ-
 λων, παλλόμενος.
 trēmē-facio, fēcī, factum, ūro,
 (trema) alqd, πείω, διασείω τι. Οὐγγ.
 rumpi, σάω τὸν Ὀλομπον.

trēmendus, a, um, (tremo) τρέμα-
 ἔμποίων, φοβερός, τροχτός.
 trēmisco (tremesco), ūro, (tremo)
 τρέμω, σείομαι. 2) τρέμω, πτοεῖ-
 μαι, φοβέομαι, ἐκπλήττομαι. 3) alqd,
 τρέμω, φοβέομαι τι.
 tremo, ui, ūro, τρέμω, πάλλω,
 πάλλομαι, σείομαι. 2) τρέμω, πτοεῖ-
 μαι, φοβέομαι. tremens, τρέμων, τρο-
 μερός, περίτρομος. 3) alqm ἢ alqd,
 τρέμω, φοβέομαι τι.
 trēmor, ōris, ā, (tremo) τρέμω, σεί-
 οισμός. 2) τρέμος, φόβος, φρίκη.
 trēmulus, a, um, (tremo) τρέμων,
 σείμενος. 2) τρέμων, τρομερός, περί-
 τρομος. 3) τρέμον ἢ φρίκην ἐμποίων.
 + trēpidanter, ἐπὶ (σπ.) περιδεώς. Καίς.
 trēpidatio, ōnis, u, (trepido) τρέ-
 μος, παλμός. 2) συνήθ. ὁ τρόμος, τάρ-
 αχος, ὑβρύς, ἡ ταραχή, τὸ τάρ-
 χος. 3) σπ. ἢ σπουδῇ, ἐπειγῆς.
 trēpido, avi, atum, are, (τρέω)
 τρέμω, πάλλομαι, σείομαι, ἀσπαι-
 ρω. flamma trēpidat, ἡ ἐλὲς σείεται.
 trēpidantia exis, ἀσπαιρόντα εἶτε
 παλλόμενα σπλάγχνα. 2) τρέμω,
 πάλλομαι, τερβώ, πτοεῖμαι. alqm
 ἢ alqd, τρέμω, φοβέομαι τινα ἢ τι.
 2) σπέρχομαι, ἐπείγομαι, σπεύδω.
 in locum, ἐπείγεσθαι, ἐπισπερχώ
 τρέχειν εἰς τόπον. aqua trēpidat per
 prorum rivum, ὕδωρ πεδνητικῶς ῥεῖ
 κατὰ πρηνεῖς βυακίους. alqd facere,
 ἐπείγεσθαι, σπεύδειν ποιῆσαι τι.
 trēpidus, a, um, (τρέω) τρέμων,
 παλλόμενος. 2) τρέμων, τρομερός, περι-
 τρομος, ἐντρομος, περιδεής. ultio rei,
 φοβούμενος ὑπὲρ τίνος, περὶ τίνος.
 res trēpida, τὰ δεινά, ἡ ἀπορία, ὁ
 κίνδυνος, ὁ τάραχος. 3) ἐπισπερχῆς,
 σπεύδων, ἐπείγομενος.
 tres, tria, trēs, trīa.
 tres-viri, orum, ā, τρεῖς ἄνδρες,
 τρεῖς ἐπικληταί, τρεῖς ἱερεῖς κτ.
 Trēviri (Treviri), orum, a, ei

Τρηούρηι, Τρηούρηι, ἔθνος τῆς Βελγικῆς. -vīr, īri, Τρηούριος, Τρηούριος. -trīcius, a, um, τῶν Τρηούριων. triangulum, i, οὔ. (tres-angulus) τρίγωνον, τρίγωνος.

Triarii, orum, ā. (tres) τριάριοι. Οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ προεσφύτατοι καὶ ἐμπειρότατοι τῶν Ῥωμαίων στρατιωτῶν, οἱ ἐν μάχῃ τὴν τρίτην εἶτε ὑστάτην τῆς παρατάξεως χώραν κατέχοντες. [κικὸν ἔθνος.

Triballi, orum, Τριβαλλοί, Θρακ. Tribocēs, cum κ. Tribocci (-hocī, -hocī) orum, ā. Τριδοκχοί, Γερμανικὸν ἔθνος.

tribulus, i, ā. = tribulus.

tribulatus, a, um, (tribus) φυλετικὸς, τῆς φυλῆς.

tribulis, is, ā. (tribus) φυλέτης, συμπυλέτης. 2) κατ' ἐξοχὴν ὁ πένης, ἄσημος, ταπεινός.

tribulum, i, οὔ. τὰ τρίβουλα ὄργανον κυλινοῦρεσίδης, ὃ πρὸς ἀλόγησιν οἴτου ἐχρῶντο.

tribulus, i, ā. τρίβουλος (εἶδος χειρῶν καὶ τελεματιαίας βοτάνης).

tribunal, ālis, οὔ. (tribunus) βῆμα (τοῦ δικαιοδοτοῦ ἢ στρατηγοῦ) ἢ tribunal pronuntiare, ἀπὸ βήματος κηρύττειν. 2) χῶμα, πρόχωμα, ὕψωμα. 3) μεταφ. ὕψος.

tribunatus, us, ā. (tribunus) εἶτε i. plebis, ἢ δημαρχία. 2) i. militum, ἢ χιλιάρχεια.

tribunicus (-tius), a, um, (tribunus) δημαρχικός, τοῦ δημάρχου, τῶν δημάρχων. i. potestas, ἢ δημαρχικὴ ἐξουσία. vīr t., ὁ τὴν δημαρχικὴν τιμὴν εἰληφώς. 2) τοῦ χιλιάρχου, τῶν χιλιάρχων.

tribunus, i, ā. (tribus) χύλαρχος ἢ μάλλον τριττάρχος (οὕτω τὸ πάλαι ἐκαλοῦντο οἱ προσώτατοι τῶν τριῶν φυλῶν, εἰς αἷς Ῥωμῆας τὰς Ῥωμαίων διεῖλεν) 2) tribunus Cae-

sum, ὁ ἡγεμὼν τῶν Κελάρων. 3) i. plebis εἶτε ἀπλῶς tribunus, ὁ δημαρχος. 4) i. militaris εἶτε militum, ὁ χιλιάρχος (τῆς λεγεῶνος). 5) tribunus militum consulari potestate, χιλιάρχος ὑπατικὴν ἐξουσίαν ἔχωντες, χιλιάρχος ὑπατικῆς ἐξουσίας. 6) i. aerarii εἶτε aeris, οἱ μισθοδοταὶ τοῦ στρατεύματος. Ἐν τοῖς παλαιότεροις χρόνοις. tribunus aerarii ἔτι καὶ τρίτη τις τῶν δικαστῶν τάξις. Idē aerarius.

tribuo, ui, itum, ēre, alicui aliquid, νέμω, ἀπονέμω τινὶ τι. suum cuique, ἐκάστῳ τὸ προσήκον ἀπονέμειν, ἀνὴρ ἐκάστῳ τὸ δικαίον ἀποδίδοναι. praemia alicui, ἀλλά τινι ἀποδίδοναι. pecunias, διανέμειν ἀργύριον, honorem alicui, ἀπονέμειν τινὶ τιμὴν. aliquid virtuti hostium, ἀνατιθεῖναι τι τοῖς πολεμίοις, ἀποδίδοναι τὴν αἰτίαν τινὸς τοῖς πολεμίοις. 2) i. alicui plurimum, νέμω τινὶ τὰ μέγιστα, περὶ πλείστου ποιοῦμαι τινα. mihi tribuebat omnia, ἐμὲ περὶ πάντας ἵποιστε. voluptati aliquid i., χαρίζομαι τῇ ἡδονῇ. alicui i., περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τινα, σέβομαι τινα. 2) aliquid in partes, νέμω, διανέμω, διαίρω τι εἰς μέρη.

tribus, us, θ. τριτὸς, φυλὴ. Σημάτω ἀρχαῖς μὲν ἡ Ῥώμη τρίφυλος ἦν, ὕστερον δὲ εἰς πέντε καὶ τριάκοντα φυλάς διηρείτε, ὧν αἱ μὲν τίσασα ἀστικάι φυλαὶ (tribus urbanae) ἀσχυρότεραι ἐνομίζοντο, αἱ δὲ κατ' ἀγρὸν εἶτε χωρτικαὶ φυλαὶ (tribus rusticae) ἐπιφανέστεραι. tribus aliquid movere, καταδιεσφάζειν τινα ἐκ χωρτικῆς εἰς ἀστικὴν φυλὴν.

tributarius, a, um, ὑπόφορος, ὑποτελής φόρου, δασυφόρος. 2) περὶ δασμοῦ, περὶ φόρου. 3) περὶ ἀποδόσεως ἀργυρίου.

tributum, ἐπίρ. (tribus) κατὰ φύσιν. tributio, ōnis, θ. (tribus) δασμὸς, δασμότης. Καχ.

tributum, ἰ, ὡ. (tribuo) ὁ δασμὸς, φόρος. tributum imponere alicui, δασμὸν ἐπιτιθέναι τινί. tributa conferre, pondere, δασμοὺς εἶτε φόρους φέρειν, ἐπιφέρειν, τελεῖν, δασμοφορεῖν. tributa exigere, δασμοὺς πρᾶττεσθαι, εἰσπράττειν, εἰσπράττεσθαι. 2) τὸ δῶρον.

1. tributus, a, um, ἴδ. tribuo.
2. tributus, a, um, (tribus) κατὰ φυλὰς γινόμενος. tributa comitia, αἱ φυλετικά καὶ ἐκκλησίαι.

tribus, arum, ὅ. λήροι. 2) ἀνία, ἀηδία. 3) μηχανορραφία, δόλοι.

Tricca, ae, ὅ. Τρίκκη, πόλις Θεσσαλίας.

tribēni, ae, a, (triginta) ἀνὰ τριάκοντα, κατὰ τριάκοντα, ἐκάστῳ ἢ ἐκάστοτε τριάκοντα.

tribera, uris, (tres-caput) τρικέφαλος, τρικέφαλος. [κοστός.

tribesimus (tribēs.), a, um, τρια-
tribus, ae, ὅ. σκηνή εἶτε στέγη
ἢ ἀμπέλων ἢ ἄλλων φυτῶν.

tribus, i, p̄r. (triginta) τριακοντάκις.
tribulinum, li, ὡ. τρικλινον, οἶκος τρικλινος, δειπνητικὴ κλίνη. 2) δειπνητήριον, ἐστιατήριον.

tribus, alus, ari, (tribus) [σπ.] μηχανορραφῶ, συχερίας παρακελεύω.
tribuscor, uris, (tres-corpus) τρισώματος. Οὐίργ.

tribuspis, idis (tres-cuspis) τριγλῶχιν, τρικρανής. Ὁδ.

tribus, ntis, τριῦδος, τριγλῶχιν, τρικρανής. 2) οὐά. α. ὁ τριῦδος, ἡ τρίαινα.

tributus, a, um, ἴδ. tribuo.
tributus, a, um, (tribus) κατὰ φυλὰς γινόμενος. tributa comitia, αἱ φυλετικά καὶ ἐκκλησίαι.
tribus, arum, ὅ. λήροι. 2) ἀνία, ἀηδία. 3) μηχανορραφία, δόλοι.
tribus, ae, ὅ. Τρίκκη, πόλις Θεσσαλίας.

tribus, alus, ari, (tribus) [σπ.] μηχανορραφῶ, συχερίας παρακελεύω.
tribuscor, uris, (tres-corpus) τρισώματος. Οὐίργ.

tribuspis, idis (tres-cuspis) τριγλῶχιν, τρικρανής. Ὁδ.

heres ex triente, ὁ τοῦ τριτημορίου κληρονόμος. 2) τριτημόριον τοῦ ασσαρίου, ὁ τριῦδος, ἄνθος, (χλωροὺν νόμισμα). 3) τριτημόριον τοῦ ἐκτεως, τέσσαρες κύβοι. [ἀρχαία.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.
trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

trierarchus, i, a, τριήραρχος, τριη-
trieris, o, τριήρης. trieris, is, u, (ὕπον. navis) ἡ τριήρης.

Trimodium, ii, tr. (tres-modius) μέτρον τριῶν μεδίωνων χωρητικόν. Πλ.

+ trimulus, a, um, τριετής. Σουητ.

trinus, a, um, (tres) τριετής.

Triuacria, ae, θ. Τρινακρία, ἀρχαῖον ὄνομα τῆς Σικελίας. -cris, a, um, Τρινακρίας. -cris, Idis, θ. ἐπιθ. Τρινακρίς, Τρινακρία, Σικελική. 2) αὐτ. ἡ Τρινακρία, Σικελία.

trini, ae, a, (tres) ἀνά τρεῖς (τρια), κατὰ τρεῖς, ἐκάστῳ ἢ ἐκάστοτε τοῖς. 2) τρεῖς, τριπλοῦς, τριετής. 3) ἐν. trinum, tr. pundius,

Trinobantes, um, i. Τρινόδαντες, ἔθνος τῆς ἀνατολικῆς Γαλλίας.

*triochis, e, (tres-nodus) τριετής.

Triunumus (Trinūmus), i, d. (tres-nunus) πληκτὸν ὄνομα, εἰς. ἐ Τριωδεκάτης.

trio, tris, i. (tero) [ἐπηρχ.] ὁ βούς. 2) triones, πλ. αἱ ἄρκετοι (ὁ αστερισμός). πρὸς. septentrio.

triobolus, i, d. τριώβολος.

Trioculino, i, d. in Trioculino, ἐν τῇ γῶρᾳ τῶν Τριωκάλων (προურίου τῆς Σικελίας).

Triopas, ae, i. Τριόπας. -pēus, a, um, Τριόπης, Τριόπειος. -pēis, Idis, θ. ἡ Τριόπη.

+ tripareus, a, um, (ter-pareus) ἄγαν φοβερός. Πλ.

tripartito (tripertito), ἐπιρ. τριμερὲς, τριχῆ, τρίχα.

tri-partitus, a, um, τριμερής.

tripedalis, e, (tripes) τριῶν ποδῶν τὸ μήκος (τριποδίας).

tripertitus = tripartitus.

tripēs, edis, (tres pes) τρίπους, τριπόδιος.

triplex, is, (ter-plico) τριπλοῦς, τριπλάσιος. 2) *trifolus, trēis. Trifolus, is, o. τὸ τριπλοῦν, τὸ τριπλάσιον. triplices, um, d. ὅσον.

trivallus, a, um, τριπύχτος δῆλτος.

trivulus, a, um, τριπλοῦς.

Triplolis, is, θ. Τρίπολις. -lūnus, a, um, Τριπολίτης.

Triptolemus, i, d. Τριπτόλεμος. tripudio, are, (tripudium) παρδύξω. 2) ὀρχομαι.

tripudium, ii, o. (ter-pes) Κατὰ δὲ Κικέρωνα ἀντὶ τερρεράνιου ἐκ τοῦ terra pavo) παρδύξω, ἐνόπλιος ὀρχοῖται, κατ' ἐξοχὴν ἡ τῶν θαλίων τερῶν ὀρχοῖται. 2) ὁ αἰσιώτατος τῶν τερῶν ὀρνίθων εἰσός. Αἰσιώτατος δὲ ἐνομιζέται τὸ τὰς τερῶν ὀρνίθων οὕτως λέγειν καὶ γὰρ δὲν ἐσθίειν, ὥστε τὴν αἶτον ἐκ τῶν στομάτων πίπτειν.

tripus, udus, d. τρίπους, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ Πυθικός τρίπους. 2) τὸ μαντεῖον, ὁ χρησμός.

triquetrus, a, um, (tres) τρίγωνος. 3) *Τρινακρίας, Σικελικός.

triscimia, o, (tres-remus) τριήρης. triremis, is, θ. ἡ τριήρης.

tristo, ἐπιρ. περίλυπος, ἀνιπαρής, δυσθυμὸς. 2) τραχέως, πύστηρως, σκυθρωπῶς. 3) χαλεπῶς, δυσκόλως.

+ tristitulus, a, um, (tristis) ὑπὸ τι περίλυπος εἶτα δυσθυμὸς. Κικ. *tristifacius, a, um, (tristis-facio) λυπητικός, λυπηρὸς.

+ tristitonia, ae, θ. = tristitia.

tristis, e, u. σ. κ. ὑπ. περίλυπος, ἀνιπαρὲς, κατηρής, στυγνός, δυσθυμὸς. tristis l., πρόσωπον περίλυπον εἶτα κατηρής. 2) λυπηρὸς, ἀνιπαρὲς, λυγρὸς. dies l., ἡμέρα λυπηρὰ. tristia exia, δυσσοῶνιστα εἶτα ἀπαίσια σπλάγγνα. bellum l., ὁ πολυτενὴς πόλεμος. l. funus, ἡ πένθηρὰ κηδεία. tristia Tartara, τὰ λυγρὰ εἶτα στυγνὰ Τάρταρα. tristis, λυγρὸν τι, ἐλέθριον τι. tristia, τὰ λυπηρὰ. 3) ἐπὶ γεύσεως ἀηδής, αὐστηρὸς. ἐπὶ ὁσμῆς ἀηδής, δυσωδὸς. 4) λυπηρὸς, σκυθρωπὸς, αὐστηρὸς, τραχὺς, δυσκόλος, δυσχερής, χαλεπός. tristis alciui sum, λυπηρὸς, χαλεπὸς τινὶ εἶμι, χαλεπῶς, δυσκόλως.

τὴν διακρίνεται. *tuilus* i., αὐστηρὸν, σκυθρωπὸν πρόσωπον. *tristes sorores*, αἱ αὐστηραὶ, σκυθρωπαί, ἀδιὰ τρεῖς Μοῖραι.

tristitia, ae, 0. (*tristis*) λύπη, κατάρχεια, δυσθυμία. 2) τὸ λυπηρὸν, στενὸν, χαλεπότης. 3) σκυθρωπότης, αὐστηρότης, τραχυτή.

tristities, ūi, 0. απ. Τερ. — *tristitia*, *tri-sulcus*, a, um, τριῶν λαβῶν, τριῶν ἀγροῶν, τριγλῶν, τριῶν ἀγρῶν.

tristivus, i, ā. (*ter-avus*) τριπικνός.

† *tristivus*, a, um, (*triticum*) πύρινον, πύριμος.

tristivum, i, ō. πυρὶς, σῖτος.

Triton, ōnis, ā. Τριτων, υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος. 2) Τριτων, ποτ. τῆς Λιβύης. — *tritus* x. — *tritus*, a, um, Τριτωνίος. — *tritia*, ae x. — *tritis*, idis, 0. ἡ Τριτωνίς, Τριτογένεια Ἀθηνᾶ. *Tritonis pinus*, ἡ ἄργώ.

tritas, ōis, ā. (*tero*) [ἀγρ. κ. αγ.]

τριβῶς. i. *compedium*, ὁ πεδῶν τριβῶν.

† *tristitia*, ae, 0. (*tero*) τριβῶς. 2)

ἀλυσίς, ἀλυσίς.

1. *tritus*, a, um, μ.σ. κ. τ. ὅπ. (αγρ. του *tero*) τρία i., εἰς τετραμμένη, συγνή. *tritas aures*, ὡτα τριβῶν λαβόντα ἐξηλεκμένα. 2) τετραμμένος, πολυπῆγος, χυδαῖος.

2. *tritus*, ap. — u, ā. (*tero*) (μὲν κατ' ἀφ. τοῦ ἑν.) τριβῶς.

triumphalis, e, (*triumphus*) θριαμβικός, ἐπινίκιος. *porta* i., αἱ ἐπινίκιαι πύλαι. *cursus* i., τὸ θριαμβικὸν εἰς πομπικὸν ἄρμα. *via* i. εἰς ἀπλῶς *triumphalis*, ὁ θριαμβικὸς. *imago* i., εἰκὼν τοῦ θριαμβουκτοῦ.

triumpho, ayi, aium, are, (*triumphus*) θριαμβεύω. ex Macedonia, θριαμβὸν κατὰ γιν. ἀπὸ Μακεδόνων. *triumphavit de Numantinis*, ἀπὸ τῶν Νομαντινῶν θριαμβὸν κατὰ γιν. τοῦ Νομαντινῶν νικῆσας ἐθριαμβεύσει. 2) i. αἰμα, θριαμβὸν κατὰ γιν. ἀπὸ

τῶν, κατὰ νικῶν τιν. 3) *lauchō*, ἀγᾶλλομαι, ὑπερχαίρω.

triumphus, i, ā. (*ter-pea*) θρίαμβος, ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐπινίκιος καὶ τροπαιοφόρος πομπή. *triumphum agere*, θρίαμβον ἄγειν, θριαμβεύειν. *triumphum agere* εἴτε *ducere de hoste* εἴτε *ex hoste*, θρίαμβον κατὰ γιν. ἀπὸ τῶν πολεμίων. *aliqui ducere in triumpho*, ἄγειν εἴτε πῆμειν τινὰ ἐν θρίαμβῳ. i. *triumphe*! i. ὡ θρίαμβος! (ἐπινικιστὶ τῶν θριαμβουκτων.) 2) μεταφ. ἡ νίκη.

triumviri, ūri, ā. id. *triumviri*.

triumviralis, e, (*triumviri*) τῶν τριῶν ἀνδρῶν, τριῶν ἐπιμελητῶν κτλ.

triumviratus, us, (*triumviri*) ἡ τῶν τριῶν ἀνδρῶν τιμή, τῶν τριῶν ἀνδρῶν ἀρχή, τριαρχία.

triumviri, ōrum, ā. τρεῖς ἄνδρες, τοῦτέστιν τρεῖς ἄρχοντες, τρεῖς ἐπιμεληταί, τρεῖς ἐπιστάται κτλ. *triumviri reipublicae constituendae*, οἱ τρεῖς ἄνδρες οἱ ἐπὶ καταστάσει τῶν παρόντων (οἱ τριαρχοὶ Ὀκταβίος, Ἀντωνίος, Λέπιδος). ἑν. — *vir*, ūri, ā. (τριαρχος) εἰς τῶν τριῶν ἀνδρῶν.

tri-venerificus, ae, 0. τριπάνουργος φαρμακεύτρια.

trivis, trivisse, 3s. *tero*.

trivis, ae, 0. (*tres-via*) Τριδῆτις, ἐπικλήσις τῆς ἑκάτης.

† *trivialis*, e, (*trivium*) ἐκ τριόδου, χυδαῖος, κοινός.

trivium, i, ō. Τριούκιον, Τριδικόν, κόμη τῶν ἱερῶν.

trivium, ii, ō. (*tres-via*) τριόδος, τριόδια, *maledictum ex trivitis*, λοιδορία τῆς τριόδου.

Troas, ādis, 0. Τρωάς, Τρωική. 2) Τρωάς (γυνή). 3) Τρωάς (χωρῶ).

trochaeus, i, ā. τροχαῖος, χορεύς.

trochus, i, ā. τροχός, κρίκος (ἐπικακτικὸς τροχός).

Troes, um, ā. εἰ Τρωές.

Troezen, τρώες, θ. Τροϊζήν. -αένιος, α, um, Τροϊζήνιος. [ται.]

Troglodytine, αγρυμ, α. Τρωγλοδύ-
Trogus Pompejus, Τρόγος Πομ-
Troicus, α, um, Τρωικός. [πής]
Troilus (-os), ι, α. Τρώιλος.

Trojanus, α, um, Τρώιος, Τρωικός.

Troja (Troia), α, θ. Τροία, πό-
λις τῆς Ἀσίας. 2) Τροία, πόλις τῆς
Ἠπείρου. 3) Τροία, πολίχνιον τῆς
Ἀσίας. 4) εἶδος ἱππικῶν ἀγῶνων
τῶν παιδῶν ἐν Ρώμῃ. Trojaneus, α,
um, (Troja) Τρωικός. bellum T., ὁ
Τρωικός πόλεμος, τὰ Τρωικά. Tro-
iani, α. οι Τρώες. 2) ludus T. — Tro-
ja, ἡ τῶν παιδῶν ἱπποδρομία.

Trojigēna, α, α. κ. θ. (Troja- gi-
gno) τῶν Τρώων ἀπόγονος. Trojoge-
na, α, α. ὁ Τρώς. -nse, πλ. οι Τρώες.

† Tromentia tribus, θ. μία τῶν
κατ' ἀγρὸν φυλῶν τῶν Ρωμαίων. Λιβ.

tropeum, ι, ου. τρόπειον. 2) με-
ταφ. τὸ τρόπειον, μνημύστυνον, μνη-
μαῖον. 2) τρόπειον, νίκη.

Trothōnia, ii, α. Τροφώντιος. -nā-
nus, α, um, Τροφώντιος, Τροφωνιακός.

Trois, οἰς, α. Τρώς, ἀρχαῖος τῆς
Φρυγίας βασιλεὺς. 2) ὁ Τρώς.

Trosmis, is, θ. Τρόσμις, πόλις τῆς ἐν
Εὐρώπῃ Μαισίας.

trocidālio, οἰς, θ. κατασφαγή,
σφαγή, κοπή. 2) κοπή, τομή.

trocido, ανί, atum, are, alqm, χα-
τασφάττω, ἀποσφάττω, κατακόπτω,
καταργάζομαι, κατακτείνω τινά. 2)

ἀρπάζω, διαφθείρω, φθείρω τινά ἤ τι.

troculento, επίβ. μ. σ. κ. ὅπ. ἀπη-
νως, ἀγρίως. [της.]

troculentia, α, α. ἀπηνεια, ἀγρίο-
troculentus, α, um, μ. σ. κ. ὅπ.

(trux) ἀπηνής, ἀγριος.

† trucidia, is, θ. (trudo) κοντός
(ἀκροεῖς) κῆμαξ (τῶν ναυτῶν).

trudo, uai, ūsum, ēre, (trūw) alqm
ἢ alqd, ὥδω τινα ἢ τι. ventus trudit

navem, ὁ ἄνεμος ὥθει, ἐλαύνει, κι-
νεῖ τὴν ναῦν. carum in plagas, ὥθειν
ἐλαύνειν, διώκειν, ἐμβάλλειν τὴν
κάπρον εἰς τὰς ἀρκυς. inertem in
proelia, προθεῖν τὴν ὀκνοῦντα εἰς
τὰς μάχας. alqm in vitia, ὥθειν,
προάγειν, ἀγειν τινά ἐπὶ τὴν κακίαν.
truditur dies die, ἡμέρα ἡμέραν
ὥθει. 2) ἐκβάλλω, βλαστάνω, ἀνι-
μί τι. i. se, ἀναφύεσθαι, βλαστάνειν.

trulla, α, θ. (ὀπκ. τοῦ trua) ἡ
τρούλη, ὁ τροχός, ἡ τροχὸν. 2)
ἀρυστήρ, ἀρόταινα, ἀρυστής.

trusco, are, (truscus) alqd, ἀπο-
κόπτω, ἀποτέμνω τι. 2) κολοῦω, κω-
λοῦω, ἀκρωτηριάζω τινά ἢ τι.

1. truncus, ι, α. κορμὸς, πρῶτον,
σ τ ἔ λ ε χ ο ε, σῶμα (δένδρου). 2) κορ-
μὸς, ὄλμος, σῶμα (τοῦ ἀνθρώπου.) 3)
ξύλον, φλίθιος ἀνθρώπος.

2. trucus, α, um, (trucus) ἀκρω-
τηριασμένοις, κολοῦς. † redum, κω-
λοῦς τῶν ποδῶν. 2) σπ. ἀποκοκο-
μένοις, ἀποτετμημένοις. 3) μεταφ. κω-
λοῦς, ἐλλίπης, ἀτέλης.

truso, are, (ἐπίτ. τοῦ trudo) alqm,
ὥστίζω τινά.

trusus, α, um, ἔδ. trudo.

trutina, α, θ. τ ρ υ τ ἄ ν η, ζυγός,
ζυγίσταθμος.

trux, ūcis, ἀγριωπός, θεινώδης, ἀγ-
ριος, ταυρηδὸν εἶτα ὑποδράξ βλεπόν.

2) ἀπηνής, ἀγριος, τ ρ α χ ὶ ε, ὠμὸς.

3) ἀγριος, τραχύς, ἀγριοκος.

tryblum, ii, ου. τρυβλίον.

trū, (trū) ου. tecum, σὺν σοί, μετὰ
σοῦ, σοῦ μετὰ. tuus, tuum, οἶγι-
σὺ τοι. tuus ipse, αὐτὸς σὺ. tui mei
ipse, αὐτὸς σὺ καὶ ἐγώ. Teu' ὅτι teus =

tu. alter tibi descendit de Palatio. ὁ
ἕτερός σοι καταβαίνει ἀπὸ τοῦ Πα-
λατίου.

[τὴν σὺν τρέπον. Πλ.
† tuatim, επίβ. (trus) κατὰ σελ. κατὰ
tūba, α, θ. σάλπιγξ. tubas ca-
pant, αἱ σάλπιγγες φέγγονται. eig-

tum tuba dare, τῇ σάλπιγγι σημαίνειν (τὸ πολεμικόν). signum tuba dedit proficiscendi, τῇ σάλπιγγι ἐσήμηνε πορεύεσθαι. tuba venocare aliam, τῇ σάλπιγγι τινα ἀνακαλέσασθαι. 2) μεταφ. ὁ πόλεμος. 3) σπ. tuba belli, ὁ ἐγείρων εἴτε παρορμῶν ἐπὶ πόλεμον.

Tubantes, um, ἄ. Τούβαντοι, Τούβαντοι, ἔθνος Γερμανικόν.

1. tūber, eris, οὐ. ὁ ὤψωμα, κύρος (καμύλων, βωῶν κτ.). 2) φύμα, ὄγκωμα, εἶδημα, σκίρτος, σμώδιγξ.

2. tūber, eris, ἄ. εἶδος Λιθοκυμύλου. Σουτ. [πιγυτής.

tūbicen, is, ἄ. (tuba-cano) σαλ-
tūbistrin, orum, οὐ. πλ. (tuba-
lustrum) ἐορτὴ τοῦ τῶν ἱερῶν σαλπίγγων καθαρικοῦ ἐν μηνί Μαιου.

tūbulatus, a, um, (tūbulus, σωληνίσκος, ὑποκ. τοῦ tubus, σωλῆν) σωληνωδής, σωληνωτός.

tūburcīnor, aius, eri, (ἀρχ.) αἰσθ, λαφύσω, καταδιερώσω τι.

tueo, ere, ἀρχ. = tueor. Κικ.

tueor, eri, (tutus sum ἀσύνθηες, tutus sum μόνον Σαλλ., συνήθως δὲ tutatus sum ἐκ τοῦ tutor) αἰσθ ἢ αἰσθ τηρῶ, προσβλέπω, θεωρῶ, θεωμαί τινα ἢ τι. transversa tuens, λοξὰ βλέπων. torra i. γοργὰ εἴτε ὑποδράξ βλέπω. 2) τηρῶ, διατηρῶ, φυλάττω, διαφυλάττω, σῶζω, διασώζω τινα ἢ τι, ἐπιμελοῦμαι τινος. domum a furibus, φυλάττειν τὴν οἰκίαν ἀπὸ τῶν κλεπτῶν. fac ut tuearis liberos, ἐπιμελοῦ τῶν παιδῶν. detuenda re familiari, περὶ ἐπιμελείας τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν πραγμάτων, περὶ οἰκονομίας. 3) τρέφω, διατρέφω τινα. [καλιὰ.

tūgūtiūm, ī, οὐ. (τέγος) καλύδν, Tūisco, ōnis, ἄ. Τυίσκων, θεός τις τῶν Γερμανῶν, ὁ τοῦ γένους ἀρχηγέτης νομιζόμενος. [τῆρησις-Κικ.

tutillō, ōnis, ἄ. (tueor) τῆρησις-Κικ.

tutus, a, um, ἴδ. tueor.

tūli, tulisse, ἴδ. fero.

Tullia, ae, ō. Τούλλια.

Tullianus, a, um, Τούλλιανός, τοῦ Τούλλιου. 2) -num, ī, οὐ. ἐνδομαχόν τι οἰκίαν τοῦ ἐν Τούμῃ δεσποτηρίου.

Tullius, ī, ā, ὁ Τούλλιος. Tullius, a, um, Τούλλιος, τοῦ Τούλλιου.

Tullus, ī, ā. Τύλλεξ.

tum, ἐπίρ. (τῆμος) τίτε. tum quum habebas, τότε ὅτε (ἡνίκα) εἶχες. ubi tempus est, tum, ὅποτε καιρὸς ἐστίν, τότε. tum, si ad majora venisset, τότε, ἐπειδὴν ἐπὶ μείζονα ἔλθω. qui tum eos agros colebant, οἱ τότε ἐκείνους τοὺς ἀγρούς ἐγεώργουν. i. temporis consul, ἐν τῷ τότε χρόνῳ ὑπαταύων. i. demum, τότε δη. i. vero, τότε δέ. i. ille (ὁ πον. di-
xit, τότε εἶπε ἐπὶ τούτοις ἱκανὸς εἶπεν. 2) εἶτα, ἔπειτα. primum—, deinde—, tum—, postremo, πρῶτον—, ἔπειτα—, εἶτα—, τέλος. πρῶτον μὲν—, ἔπειτα δέ—, εἶτα δέ—, τέλος δέ. 3) οὐνδ. tum, —tum, τότε μὲν—, τότε δέ. ὅτε μὲν—, ὅτε δέ. ποτὲ μὲν—, ποτὲ δέ. disserens tum Graece, tum Latine, διαλεγόμενος τότε μὲν Ἑλληνιστί, τότε δέ Ἀττινιστί. tum Theseus tum Draco tum Solo eis, καὶ Θησεὺς καὶ Δράκων καὶ Σόλων κτλ. quum—, tum, ἴδ. quum.

*tūmefācio, fēcī, factum, āre, (tumescere) αἰσθ, ὄγκω τι. 2) μεταφ. tumefactus, ὄγκουμένος, ἐναπερυσσημένος, ἐπηρμένος, ὑπερήφανος.

tūmeo, ūi, ere, (τυλόω) ὀγκώδης ἢ οἰδαλέος ἐκίμ, ὄγκουμαι, οἰδῶ, οἰδαίνω. lumina fleu tument, τὰ ὄμματα ὑπὸ δακρύων οἰδαίνει. jecur tumet bile, οἰδαίνεται κάρδια χόλη. flumen tumet, ὁ ποταμὸς πληθύνει. uada a vento tumet, τὸ κύμα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ὀγκοῦται, οἰδαίνει. 2) μεταφ. οἰδαίνω, οἰδῶ, ὄγκουμαι, ἐλεγμαίνω (ὅτε πλύνεται τὸ) ἢ αἰσθ, ὄγκω τι.

γῆς εἰδαινών, εἰδαινόμενος, super-
hiā, ὀγκούμενος ὑπερηφανίᾳ, ἀναπε-
φυστημένος, gloria, ἐπὶ τῇ δόξῃ ἐπρη-
μένος, animi plebis tument, αἱ τῶν
πολλῶν ψυχῶν εἰδῶσι, φλεγμαίνουσι.
negotia tument, τὰ πράγματα εἰδῶ,
φλεγμαίνει. 3) ἐπὶ λόγου ὀγκοῦμαι,
εἰδῶ, tument, ὀγκῶδης, κομπῶδης.

tumescō, tui, ēre, (tumes) ὀγ-
κοῦμαι, εἰδαινόμεμαι, ἐξοδαινῶ. 2)
μεταφ. ὀγκοῦμαι, εἰδαινῶ, εἰδαινο-
μαι (ὡς πᾶν τινός). rabie, εἰδαινεῖν,
εἰδαινεσθαι ὑπὸ λύσσης. alto, ἐπαίρει-
σθαι, ἀναρροῦσθαι, ὀγκοῦσθαι. bellum
tumesceit, ὁ πόλεμος φλεγμαίνει.

tumidus, a, um, μ. σ. κ. ὡ. π. (tu-
meo) ὀγκῶδης, ὀγκωτός, εἰδαλός.
oculi tumidi, ὀφθαλμοὶ εἰδαλῶς, οἰ-
δῶντες, εἰδαινοντες. Nilus l., ὁ πλη-
θύνω, ὀγκωθεὶς Νεῖλος. vela tumida,
ἵστια κολλοῦμενα, ἐμπλησθέντα. torra
l., ἡ βουβῶδης εἴτε γεώλορος γῆ. 2)
ὀγκοῦμενος, εἰδαινόμενος ὑπὸ πάθους τινός
εἰδαινών ὑπ' ὀργῆς, ὀγκούμενος εἴτε
πεφυστημένος, ἐπρημένος ἐπρημέατι,
φλεγμαίνων, σττισαστικός. 3) ἐπὶ λό-
γου ὀγκηρός, ὀγκῶδης, κομπῶδης.

tumor, oris, ā. (tūlos, tumeo) ὄγκος,
ὄγκωμα, ὄγκωσις, εἰδημα εἰδησις. osu
lorum, ἡ εἰδησις τῶν ἐφ' ὀφθαλμῶν. 2)
μεταφ. τὸ εἰδαινόν εἴτε φλεγμαίνον
πάθος, ἡ εἰδησις εἴτε ὀργή, ὁ ὄγκος,
τὸ φῶσμα, ἡ ἐπαρσις (ὑπερηφανία),
ἡ σπαργή εἴτε τὸ σφρίγος, κατ. 3)
ἐπὶ λόγου ὁ ὄγκος, κομπός, τὸ ὀγ-
κῶδες, κομπῶδες.

tumulo, are, (tumulus) αἰσθ.,
τῷ μὲν τινὰ χώνυμι.

tumulosus, a, um, (tumulus)
γεώλορος, βουβῶδης. Σαλλ.

tumultuarius, a, um, (tumultus)
ἀήτοσχιδιος, κατεσπευσμένος. exerce-
tus, στρατός διὰ τῆς οὐνελεγγόμενος.

tumultuatio, ōis, ō. (tumultus)
[σπ.] θόρυβος, ταραχή.

tumultuosus, alus, aris, (tumultus)
θόρυβος. 2) τετάρταται, σπασιάτω. tu-
multuatur, εὐδ., θόρυβος εἴτε ταραχή
γίνεται.

tumultuosus, ἐπὶ ῥ. μ. π. κ. ὡ. π. (tu-
multuosus) θόρυβος, μετὰ θόρυβος.

tumultuosus, a, um, μ. π. κ. ὡ. π.
(tumultus) θόρυβος, ταραχή.

tumultus, ōis, ō. (tumeo) θόρυβος,
ταραχὴ, ταραχή, τὸ βδ. 2) ταραχή,
ταραχῶδης ἡ εἰρηνικός πόλεμος. ser-
vilib l., ἡ τῶν δούλων στάσις, ἡ πρὸς
τοὺς δούλους πόλεμος. 3) ἐπὶ ψυ-
χῆς ὁ θόρυβος, ἡ ταραχή.

tumulus, i, ā. (tumeo) ὄγκωμα,
ὄγκος, κατ' ἐξοχὴν ὁ γεώλορος, τὸ
ἥριον, ὁ ὄχθος, λόφος, ἡ κολλοῦσα. 2)
ἥριον, τὸ ὑμ. θ. ο. γ. ὡ. ματαρός ἡπα-
τις, τὸ κενήριον, κεντάριον.

tuo, ἐπὶ ῥ. (tum-ee) τηνεῖαυτε,
τότε δὲ, τότε. tuo —, quom, τότε,
— εἴτε (ἀπὸ τῆς, ἡνίκα, ὅταν). 2) τότε,
ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἐν τῷ τότε. tuo
temporis, ἐν τῷ τότε χρόνῳ.

tundo, tūdi, tūdi, εἴτε tun-
tum, ēre, (tūpiu) αἰσθ., κρούω, ἐράσ-
σω, κόπτω τι. tūgum pede, κρούειν,
κτυπεῖν τὴν γῆν τῷ ποδί. tūgao
pectora palmis, κοπτεῖναι τὰ στή-
θη ταῖς χερσίν. 2) κόπτω, συντρίβω
τι. in pila, κόπτειν τι ἐν ἔλκῳ, κο-
πανεῖν, ἰσθίζειν τι. 2) μεταφ. au-
res alajs εἴτε αἰσθ., ὡς κοπτεῖν, ἐκ-
κωποῦν τινα.

Tūnos, ōis, ō. Τῦνος, Τῦνις, πό-
λις τῆς Λιβύης. [τῆς Παλγικῆς.
Tungri, orum, ā. Τῦγροι, ἔθνος.
tunica, ae, ō. χιτῶν (τῶν Ρωμαίων
ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν. 2) μεταφ.
ἡ χιτῶν, τοῦτοστι τὸ πάλαιον, ὁ
ἑλκῶν, ἡ φιλόσοφ. κτ.

tunicatus, a, um, (tunica) χιτῶνας
ἐνδύς, χιτῶνα φερών. 2) χιτῶνα μό-
νον ἐνδύς, ἐν χιτῶνι μόνον διαχών,
πλυν.

ἐκείναι, ἀδρεσται. 1. αἰσα το, γέμα
τινός, μεστές τινός εἰμι. 2) οἰδαίνω-
μαι ὑπὸ πάθους τινός, ὑπ' ὀργῆς κττ.

+turgidulus, a, um, (ὕποκ. τοῦ
turgidus) ὑποιδάλεος, οἰδαλέος. Κατ.
turgidus, a, um, (turgeo) οἰδα-
λέος, οἰδών, οἰδαίων, oculi turgidi,
ὀφθαλμοὶ οἰδαλέοι, fluvius t., ὕγκου-
μένος, πληθύνων ποταμός. vela vento
turgida, ιστία ὑπὸ τῶν ἀνέμων κολ-
πωθέντα. 1. mare, οἰδῶτα (θαλάσσα
εἶτε οἶσμα θαλάσσης, ἕλκον οἶσμα-
turgidulum, i, ō. (ius) λιθάνω-
τρίς, θυμεατήριον.

*turgicremus, a, um, (ius-cremo)
λιθάνωτίν καίων, αταβωμός, θυοδίνκος.
turgifer, ōra, ōrum, (ius-fero) λι-
θάνωφόρος, λιθάνωτοφόρος.

+turgilegus, a, um, (tus-lego) λι-
θάνωτίν συλλήγων. Όβ.

Tūrius, ii, ā. Τούριος. Tūriānus,
a, um, τοῦ Τουρίου.

turmas, as, ō. (turma) οὐλῆμας, ἴλη,
τὸ δέκατον τοῦ ἱππικοῦ τάγματος (ala),
ἐκ τριάκοντα ἢ τριάκοντα καὶ δύο
ἀνδρῶν συγκαίμενον. 2) ἴλη, ὄχλος,
ὄμιλος (πλήθος ἀνθρώπων).

turmalēs, ium, ā. (turma) οἱ τῆς αὐ-
τῆς ἴλης ἱππεῖς.

turmatim, ἐπίρ. Ἰλαδόν, κατ' ἴλας.
Turmas, i, ā. Τύρνος.

Tūrtines, num κ. (Tax.)-ὄπι, orum,
ā. Τούρνες, ἔθνος τῆς Λουγδουνη-
σίας, ἔνθα τανὺν ἢ πόλιν Τουρῶ.

*turpe, ἐπίρ. ἴδ. turpis.
turpiculus, a, um, ὑπαισχος.

+turpificatus, a, um, (turpis-fa-
cio) αἰσχυνθεὶς μεμολυσμένος. Κικ.

Turpilius, ii, ā. Τουρπίλιος.

+turpilliceripidus, i, ā. =turpis
laeri cupidus, αἰσχροκερδής. Πλ.

turpis, e, αἰσχος, ἀσχημῶν, δυσ-
μορφος, δυσειδής. 2) μεταφ. αἰσχος,
ασχημῶν, μιαινός, βδελυρός, μοχθη-
ρός, ἀτίμος, ἐκνεύσις. turpe est

blondiri, αἰσχρὸν ἐστὶ τὸ κολακαδεῖν.
*turpe (αἰτ. ἐν.), ἐπίρ. =turpitor.

turpiter, ἐπίρ. μ. σ. κ. ὑπ. (tur-
pis) αἰσχωρῶς, ἀσχημῶνως, δυσειδῶς,
δυσμόρφως. 2) μεταφ. αἰσχωρῶς, μιαι-
νῶς, βδελυρῶς, μοχθηρῶς, ἀτίμως.

turpitudō, ius, ō. (turpis) αἰσ-
χροτης, αἰσχος, ἀσχημοσύνη, δυσ-
μορφία, δυσειδεῖα. 2) μεταφ. αἰσχρο-
της, αἰσχος, ἀσχημοσύνη, βνειδος.

turpo, are, (turpis) αἰσφίη ἢ αἰσφ.,
αἰσχύνω, μιαινῶ, μολύνω τινά ἢ τι.

Turpānus, ii, ā. Τυρβάνος.

*turpiger, ōra, ōrum, (turpis gero)
πυργαφόρος, πυργήτης. -gera, as, ō.
(ἐπικλησις τῆς Κυβέλης) ἢ πυργο-
φόρος, εἶτε πυργαστέφανος.

turris, is, ō. τῶ ρ σ ι ς, πύργος.
2) μεταφ. ὁ πύργος, τὸ ὑψηλόν, εἶτε
μέγα οἰκοδόμημα. 3) πυργαεὶδης πέ-
ριστερῶν.

turritus, a, um, (turris) πυργωτὴς,
πυργήτης, πυργαφόρος. 2) πυργωτός,
πυργαεὶδης, ὑψηλός. 3) =turritigera.

turtur, ūris, ā. τρυγών.

tus (ihus), ūris, ō. θ ὤ ς ς, θυ-
μίσμα, λιθάνωτός.

Tusci, orum, ā. Τυρσηνοὶ (οἱ περὶ
Ῥωμαίους Τούσκοι καὶ Ἑτρούσκοι).

Tusculānensis, e, (Tusculum) dies
T. al' ἐν Τούσκλῳ ἡμέραι.

Tusculānus, a, um, (Tusculum)
Τουσκλανός, Τουσκλάνος. -lāni, ā. οἱ
Τουσκλανοὶ, Τουσκλάνοι. -lānum, i,
ō. τὸ Τουσκλάνον χωρίον, ὄνομα τι-
νων περὶ τὸ Τούσκλῳ ἐπαύλειων τοῦ

Κικέρωνος καὶ ἄλλων Ῥωμαίων. Tu-
sculanæ disputationes, οἱ Τουσκλα-
νοὶ διαλόγοι, αἱ Τουσκλάναι διατρι-
βαί (σύγγραμμα τοῦ Κικέρωνος).

tusculum, i, ō. (tus) ὀλίγον τι λι-
θάνωτοῦ εἶτε θυμιάματος. Πλ.

Tusculum, i, ō. τὸ Τούσκλῳ, ἢ
Τύσκλος, πόλις τῆς Λατίνης.

*Tusculus, a, um, =Tusculanus.

Tuscula, a, um, (= Etrusca) Τυρ-
ρήνικος. mare T., τὸ Τυρρήνικόν πέ-
λαγος. vicus T., μέρος τι εἴτε κώμη
τῆς Ρώμης, ἔνθα τὰ πορνεοσκαῖα.

iussio, ire, (iussis) βήσω (βήχω).
iussis, is, 0. βήξ.

iustus, a, um, ἴδ. iundo.

iustamen, ius, 0. [σπ.] κ. (ἀπ.
Λιδ.) iustamentum, i, 0. (iutor) ἀμυν-
τήριον, πρόσβλημα, ἀκέπη.

iutē, ἴδ. iu.

iutē, ἐπίρ. [σπ.] = iuto. σ. iutius,
0. iutissime.

iutela, ae, 0. (iutor) ἐπιτροπή, φυ-
λακή. salus hominum in Jovis iu-
tela est, τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτη-
ρίας ὁ Ζεὺς ἐπιτροπεύει εἴτε ἐπιμε-
λεῖται. iutelam januae gerere, φυ-
λάττειν τὴν θύραν, θυρωρεῖν. ianua
iutelam contra frigora praestant, τὰ
ἔρια πρόσβλημα τοῦ ψυχροῦ ἐστὶ, ἀκέ-
πην τοῦ ψυχροῦ παρέχει. 2) ἐπιτρο-
πή, ἐπιτροπεύεις, ἐπιτροπεύει, ἐπι-
τροπεύει (ἔρρανον κτ.). iutelam alejs
gerere, ἐπιτροπεύειν τινός εἴτε τινά.
3) ἐπιτροπὴ, φύλαξ, προστάτης, ἀ-
μύντωρ. 3) ὁ ἐπιτροπευόμενος, φυ-
λακτιζόμενος. locus est iutela dra-
conis, ὁ τόπος φυλάττεται ὑπὸ τοῦ
δράκοντος. 3) ὁ ἐπιτροπευόμενος (ἔρ-
ρανος κτ.), τὰ ἐπιτροπεύει, τὰ τοῦ
ἐπιτροπευομένου κτήματα.

iuto, ἐπίρ. μ. 0. (iutus) ἀσφα-
λῶς, ἀκινδύνως, ἐν ἀσφαλείᾳ, ἐν ἀ-
κινδύνῳ. i. al. hostibus, ἀσφαλῶς
πρὸς τοὺς πολεμίους. esse iutissimo,
ἐν ἀσφαλεστάτῳ εἶναι, 2) ἀσφαλῶς,
εὐλαβῶς, φυλακτικῶς.

i. iutor, ius, agi, κ. (ἀρχ.) iuto,
ate, (ἐπιτ. τοῦ iutor) αἴτην ἢ αἴτη,
φυλάττω, ἀσφαλῶς τινά ἢ τι. eo iu-
to, ἀσφαλῶς ἐαυτὸν χαράκωμι,
προβάλλεσθαι χαράκωμι. rempūbli-
cam φυλάττειν, ἐπιτροπεύειν τὴν πό-
λιν, iutari x0 contra alqm, ἀμύνεσθαι

τινα σπ. i. iutoriam, ἐπικουρῶ τῇ
ἐνδεῖᾳ. παθ. iutis iutisur, ἡ πατρίς
φυλάττεται, ἐπιτροπεύεται.

2. iutor, ius, a. (iutor) φύλαξ,
ἐπιτροπὴ, προστάτης. 2) ἐπιτροπὴ
(ἔρρανον κτ.). (πικρός, iustis-
+ iutidius, a, um, (iutor) ἐπιτρο-
iutidi, iutidisse, ἴδ. iundo.

iutus, a, um, μ. σ. κ. 0. (μτχ. τοῦ
iutor) ἀσφαλῆς, ἀκινδυνός. alqm iutum
per mare ferre, ἀσφαλῆ, ἀκινδυνόν
τινα διὰ τῆς θαλάσσης μεταφέρειν. locus
i., τόπος ἀσφαλῆς. via iutissima, εἰς
ἀσφαλεστάτην, i. custodia, βεβαία φυ-
λακή. iutus ab alqm te (σπ. ad, +
adversus alqm), ἀσφαλῶς ἔχων πρὸς
τι. esse in iuto, ἐν ἀσφαλείᾳ, ἐν ἀκιν-
δύνῳ εἶναι. in iutum, εἰς τὸ ἀσφαλές.
iutissimum est sequi etc., ἀσφαλε-
στάτον, ἀκινδυνώτατον ἐστὶν ἔπασθαι
κτλ. 2) ἀσφαλῆς, φυλακτικός, εὐλα-
βής, φυλακτιζόμενος, εὐλαβοῦμενος.

iutus, a, um, (iu, teie) σός, σοῦ.
iutus servus, ὁ σὸς δούλος, δούλος ὁ
σός. servus iutus, δούλος σός, δούλος
σου, ὁ δούλος σου. iutus sum, σός εἰμι.
omne meum iutum est, πάντα τὰ ἐμα-
κά ἐσσι. iui, al. σοί. iutum est, σόν
ἐστι (καθίκει σοί). iuta iute referi,
σοί τοῦτο διαφέρει, πρὸς. referi. iuta-
me consilio, κατὰ τὴν σὴν βουλὴν.
iutismet literis, διὰ τῆς σῆς ἐπιστο-
λῆς. scio te sponte non iutapte ex-
tasse, εἶδα ὅτι οὐχ ἐκὼν ἤμαρτας.

Tyaneus, a, 0. Τυανεύς, Τυανίτης.
Tyba, ae, 0. Τύβη, πόλις πρόσ-
ρος τῇ Συρίᾳ, τανὺν Τυβή.

Tycha, ae, 0. Τύχη, μέρος τῶν
Εὐρακυστῶν.

Tydeus, ei, a. Τυδεύς.

Tydidēs, ae, a. Τυδεΐδης. [δης
+ tympanōtrība, ae, a. τυμπανότρι-
tympanum, i, 0. τυμπανον (μουσι-
κὸν ὄργανον) 2) τυμπανόειδος, τράχη-
Tyndareus, ei, a. Τυνδαρεὺς, Τυν-

δαίμων. Tyndārīdes, αὐ, δ. Τύνδαρι-
δης. Tyndāris, ἰdis, θ. Τυνδαρίς (Ελέ-
νη, Κλυταμένηστρα).

Týphēus, εἰ κ. εὐς, κ. Τύφην,
όνis, δ. Τυφῶν, Τυφῶς, Τυφών.
Typhēus, α, um, Τυφῶν. Typhēis,
ἰdis, θ. Τυφῶν.

[πρωμα.
týpus, ἰ, δ. (σπ.) τύπος, ἀκτύ-
+týpunnice, ἐπὶ τυραννικῶς. Κικ.
†týpunnice, αὐ, δ. (tyrannus-
caedo) τυραννεύων, τυραννεύων.
týpunnice, α, um, τυραννικός.

Týraunio, ónis, δ. Τυραννίων.
týrannis, ἰdis, θ. τυραννίς, τυ-
ράννου ἀρχή.

[κτόνος. Κικ.
†týraunice, ἰ, δ. τυραννός, ὁ ἀνέμνος
δυναστεύων κατέχων καὶ μὴ κατάνεμος
ἀρχων. 2) ὁ τυραννός, κύριος, ἀρχων.

Týras, αὐ, δ. Τύρας. ποτ. τῆς
Σαρματίας, τανὺν Dniester.

Týrios, α, um, Τύριος. Tyrii, δ.
οἱ Τύριοι. 2) *Θηβαῖος, Θηβαῖκός,
καὶ Καρχηδόνιος, Καρχηδονιακός.
Tyrii, δ. οἱ Θηβαῖοι, καὶ οἱ Καρχη-
δόνιοι (καθὸ ἀπαικοὶ τῶν Τυρίων).

Týro, us, θ. Τυρώ.

Týros κ. Τύρος, ἰ, θ. Τύρος, πό-
λις τῆς Φοινίκης.

týrōlāichum, ἰ, οὐ. τυροτάρι-
χος, ἔδοςμα ἐκ τυροῦ καὶ ταρίχου.

Týrheni, orum, δ. * = Tusci,
Etrusci) Τυρρήνιοι.

[ῥηνία.
Týrhenia, αὐ, θ. (=Etruria) Τυρ-
ρηνικός, mare T. τὸ Τυρρηνικὸν πέ-
λαγος. -rhenus, ἰ, δ. Τυρρηνός.

Týrtacus, ἰ, δ. Τυρταίος.

Týrus, ἰδ. Tyros.

U. R. συνείμας δηλαδὲ ut rogas.

1. ūber, ūris, ἡ. σ. κ. ὅπ. (αὐ)

ὅπ.) ἄφθονος, πλούσιος. fruges ūbe-
res, καρποὶ ἄφθονοι. aquae ūberes,
ὕδατα ἄφθονα. ūber solum, ἡ πλείονα
εὐπορία γῆ. bellum, πόλεμος ἄφθo-
νίαν παρέχων, εὐπορία. praemium
uber, μισθός διαψιλής. arbor potius
uberrima, δένδρον μέγλων πληρέστα-
τον, σισυγμένον. regio aeris ūber-
rima, χώρα γαλακτοῦ πλεουσιστάτη,
εὐπορία. ūber ad alqd, ἄφθονος
πρὸς τι, ἄφθονίαν πρὸς τι παρέχων.
2) ἐπὶ λόγου πλούσιος, ἄφθονος, ἀδρῆς.

2. ūber, ūris, οὐ. οὐ θάρα, μαστὶς,
μαστὶς (κατ' ἐξέχλην τὸ τῶν ζώων
οὐθαρ). 2) μεταφ. τὰ οὐθαρ, ἡ ἄφθo-
νία, εὐπορία. ποιητ. ūber anni, ἡ
πλείονα γῆ (οὐθαρ ἀρούρης, Ὀμ.).

ūberrius, ἐπὶ ῥ. (uber) ἄφθονώτερον.
uberrime, ἄφθονώτατα. 2) ἐπὶ λό-
γου ἄφθονώτερον, ἀδρότερον.

ūberrime, ἐπὶ ῥ. ἰδ. uberrius.

ūbertas, ātis, θ. (uber) ἀφθονία,
πλούτος, εὐπορία, διαψιλία. 2) ἐπὶ
λόγου ἀφθονία, πλούτος, ἀδρότης,
τὸ ἀδρῆν.

ūbī κ. ūbī, ἐπὶ ῥ. ἐρωτ. ποῦ ἐν
τίνι τόπῳ; ubinam gentium? ποῦ
τῆς γῆς; 2) ἀναφ. οὐ, ὅπου, ἐνθα,
ibi, ubi est, ἐκεῖ, οὐ (ἐπου, ἐνθα)
ἐστίν. ii agri, ubi hodie est urbs, ἐκεῖ-
νοι οἱ ἀγροί, ἐνθα νῦν ἡ πόλις ἐστίν. no-
scio, ubi sit loci, οὐκ εἶδα, ὅπου
γῆς ἐστίν, οὐκ οἶδα ποῦ τῆς γῆς ἐστίν.
nesciam, ubinam terrarum esset,
οὐκ ᾔδειν, ὅπου (ποῦ) γῆς εἴη. ubi ubi,
ὅπου ἂν, οὐ ἂν, ὅπου δὴ ποτε. 3) Alcmene
Iolam habet, ubi etc. ἡ Ἀλκμήνη ἔχει
τὴν Ἰόλην, παρ' ἧς κτλ. cetera, ubi,
ὁ κτλ., ἐν ᾧ. 4) χρονικῶς: ὡς, ἐπὶ
τάχιστα, ἔμα. ubi vidi, ὡς εἶδον.
ubi lucet, ἔμα τῷ φωτί.

ūbicunque (-cunque), οὐ ἂν, ὅπου
ἂν, ὅπου δὴ ποτε. ubicunque es, ὅπου
ἂν ᾖς. ubicunque erimus, ὅπου καὶ
ἐτόμεθα. ubicunque terrarum habet

ου γῆς ἂν ὦσι. 2) πανταχοῦ, ἀπανταχοῦ, ἐπουδῆποτε (μανικίν. Ubii, oram, ἄ. Οὐβίαι, ἄνωγ. Ger- ubi-nam, ἰδ. ubi. [δῆποτε.

ubi-quaque, ἐπὶ ἐπουδῆποτε, ἀπανταχοῦ, ἐπὶ ἐπουδῆποτε, ἀπανταχοῦ, πανταχοῦ, ἀπανταχοῦ. omnes ubi u. omnia, πανταχοῦ πάντες. 2) = ubi, καὶ ὅπου, καὶ ὡς.

ubi-ubi, [ἰδ. ubi 2). ubi-vis, ἐπὶ. ὅπου βούλει, ὅπου, ἐπουδῆποτε, πανταχοῦ, ἀπανταχοῦ. u. gentium, πανταχοῦ τῆς γῆς. Ucallegon, utis, ἄ. Οὐκαλέγων.

uidas, a, um, (συνήρηε τοῦ uidus) ἀδελφοί, ὕμνος. humus uida, ἔνυδρος ἢ. romarium rivis uidum, μελῶν πρὸ βυάκων ἀδελφόμενος. u. aram, ὁ ἔνυδρος εἴτε ἔνυδρος σέλιον. dus Lyaco εἴτε ἀπλῶς uidus, διὰ ῥοῦς Βρομίου, βεδρυγμένος εἴτω, εὐδρυγμένος, μελῶν.

Ufens, utis, ἄ. Οὐφης, ποτ. τῆς ἁγίας. -iūs, a, um, Οὐφεντίνος. ulcero, are, (ulcus) alqd, ἔλκω, ἁλκοποιῶ τι. 2) μεταφ. jocus olejs, ὥστε φλέγω τινα.

ulcerans, o, um, (ulcus) ἁλκώδης. jocus, ἡ παρ ἔρωτι νοσοῦν.

ulcescor, ulius, sci, (συγγ. τοῦ ἁλκῆ, ἁλκῶ) alqm, τιμωρῶ, τιμωροῦμαι, ἵνα, hostis pro injuria, τιμωροῦσθαι τοὺς πολεμικοὺς τῆς ἀδικίας, ἀντὶ τῆς ἀδικίας, ἀμύνεσθαι τοὺς πολεμικοὺς ἀδικηκότας, τιμωρίαν τῶν ἀδικιῶν παρα τῶν πολεμικῶν λαμβάνειν. injuria ulius est, ποινὴν εἴτε τιμωρίαν τῶν ἀδικιῶν ἑλάδων. ultum pro injuria, τρέπεσθαι ἐπὶ τιμωρίαν τῶν ἀδικιῶν. u. olejs mortem, τιμωρῶ εἶναι τὸν πόνον, μετέρχομαι εἴτε ἀπερ-χομαι τὸν πόνον τινός. fratrem u. τῷ ἀδελφῷ τιμωρῶ, τιμωρίαν ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ λαμβάνω. patris ulcescendi causa matrem interfecit,

τιμωρῶν τῷ πατρὶ ἀπείκτεινα τὴν μητέρα, ἐπερχόμενος τὸν τοῦ πατρὸς πόνον ἀπείκτεινα τὴν μητέρα. παθ. ulta ossa patris, τὰ τοῦ πατρὸς ὀστά τιμωρίας τυγχίνα.

ulcus, ūris, o. ἔλκω. παροιμ. aliquod u. tangere, ἁλκοποιεῖν, ἀναξάινειν τι, τὴν μολύβην τινὲς ἀναξάινειν. uligo, ūnis, o. (ἀντὶ uniligo, ἐκ τοῦ unio) ἱμάς, ἱμασία, τὸ ἔνυδρον, ἔνυδρον.

Ulixas, xis, xi (ποιητ. γ. εἰ), ἄ. Ὀδυσσεύς (Ὀυλίξης κατὰ Κρήτας).

ullus, a, um, (γεν. ullius, ποιητ. ullius, δεσ. ulli) ἐν ἀνθρώποις τις, τί, οὐδεὶς, οὐδέν. neque praeter te ullus servus istius nominis est, εἴτε πλην σοὶ οὐδενὶ δούλῳ τοῦτο τὸ ὄνομα ἐστὶ. nec ulla deformior species civitatis est, οὐτε ἀμορφώτερον τι εἶδος (οὐτε οὐδὲν ἀμορφώτερον εἶδος) πολιτείας ἐστὶ. non ullam rem aliam exlimo-seens, quam, οὐκ ἄλλο τι φοβούμενος, οὐ φοβούμενος οὐδὲν ἄλλο, ἢ. negant ullam rem esse etc, οὐ φασιν εἶναι τι, οὐ φασιν οὐδὲν εἶναι, ἀρνούνται μηδὲν εἶναι κττ. sine ullo domino, ἄνευ τινός κυρίου, sine ullo maleficio, ἄνευ τινός κακοποιίας, ἄνευ πάσης κακοποιίας. op. οὐσιαστικῶς. negat se ideo ulli dare, εἰ τινα οὐδενὶ τῇ δίδωμι δύναι. nec ullis gloria major, οὐτε ἔχουσιν οὐδένας μείζονα δοξάν. 2) ἐν ἐρωτήσῃ τις, τί. est ulla res? ἐστὶ τις; nescio, an ulla pars melior sit, οὐκ εἶδα, εἰ μέρος τι βελτιόν ἐστι. 3) ἐν ὑποθέσει si erit ulla respublica, εἴ τις πολιτεία ἐσται. si ullo pacto fieri potest, εἴ τινα τρόπῳ γενέσθαι δύναται. 4) απ. ἐν καταφάσει. mollior quam ullos ciuandus, μαλακώτερος ἢ τις κινάδου.

ulmus, a, um, (ulmus) πελκίνα, + ulm'it'ha, ac, ἄ. (ulmus-τρίδω) ἡ πελκίνα, = ἡ ἑλκυστική, ἡ

πτελεῖναι βάδους τυπτόμενος. Πλ.

ulmus, ι, θ. πεαλία, (δ.). 2) (Πλ.)
ἡ πτελεῖνη βάδους.

ulna, ae, θ. ὠλὴν η, ἀγκύ-
λη, ἀγκών, πῆχυς. in ulna alicjs
dormire, ἐν τῇ ἀγκάλῃ τινὸς καθεύ-
δειν. matris in ulnis, μητρός ἐν ἀγ-
κάλαις. amplecti alicm ulnis, περι-
βάλλειν τινά τῇς ἀγκάλαις, ἀγκυ-
λίσσασθαι τινά 2) πῆχυς (μῆτρον).

ulter, tra, trum, ἄχρ. θετικόν, ἐξ
αὗ α) συγκρ. ulterior, ius, πέρατος,
περαιτέρως. ulteriore, τὰ περαιτέρω.
pudor est ulteriore loqui, αἰδοῦμαι
περαιτέρω προβαίνειν (τῷ λόγῳ). ul-
terior tira, ἡ πέραν ὄχθη. ulterior
Gallia, ἡ ἔξω Γαλιτικὴ, ἡ ἐκτὸς τῶν
Ἀλπεων Γαλλία. 6) ὑπερθ. ultimus,
a, um, ἴσχατος. ultima Hispania, ἡ
ἴσχατη Ἰβηρία, τὰ ἴσχατα εἰτε πέ-
ρατα τῆς Ἰβηρίας. ultima spulunca,
τὸ ἴσχατὸν τοῦ σπηλαίου, ὁ μυχὸς
τοῦ σπηλαίου. ultima tunda, τὸ ἴσχα-
τον εἰτε ἄκρον τῆς οὐράς. mors ul-
tima linea forum, ὁ θάνατος τὸ ἴσχα-
τον τῶν πραγμάτων τέρμα. praero-
pore ultima primis, τὰ ὑστερα πρὸ
τῶν πρώτων τιθέναι. u. dios, ἡ ἴσχα-
τη ἡμέρα, ὑστέρη ἡμέρα, τελευταία
ἡμέρα. u. ieris, ὁ τελευταῖος λίθος,
ἡ ἐπιτύμβιος στήλη, τὸ μνημεῖον. ul-
timus auctar sanguinis, ὁ ἀνώτατος
εἰτε ἀρχαιότατος τοῦ γίνους ἀρχηγί-
της. u. principium, ἡ πρώτη ἀρχή.
ad ultimam, τέλος, τελευταῖον. ul-
timum, τὸ ἴσχατον, τὸ τελευταῖον. ad
ultimum, μέχρι τέλους. 2) ἴσχατος,
ἄκρος, μέγιστος. u. bonum, τὸ ἄκρον
εἰτε μέγιστον ἀγαθόν. u. supplicium,
ἡ ἴσχατη τιμωρία, ὁ θάνατος. u.
scelus, ἴσχατον εἰτε δεινότητα ἀνο-
σιούργημα. ultima pati, τὰ ἴσχατα
πάσχειν. ad ultimum, εἰς τὰ ἴσχατα,
ἴσχατως. 2) ἴσχατος, ὑστατος, φαι-
λότατος. ultimae stirpis esse, εἰς ἴσχα-

των (ταπεινοτάτων) γαγονέαι. ul-
mi militum, οἱ ὑστατοὶ τῶν στρα-
τιωτῶν. haec sententia non in ul-
timis ponenda, τὴν γνώμην ταυτην
οὐχ ἐν ταῖς ὑστάταις (φαιλοτάταις)

ulterior, ἰδ. ultor. [θετέον.

ulterior, ἐπὶ. ἰδ. ultra.

ultimus, a, um, ἰδ. ultor.

ultio, onis, θ. (ulciscor) τιμωρία,
ἐκδικησις, ποινὴ, ἄμυνα.

ultor, oris, ἄ. (ulciscor) τιμωρός,
τιμωρητής, ἐκδικητής, ἀμυντὴρ, ποι-
νήτωρ. Mars Ulor, Ἄρης, ὁ Ἀμύν-
τωρ, Ποινήτωρ, Ἀλάτωρ.

ultrā/anteultra, ὑπὸν. parte) ἐπὶ
πέρα, περαιτέρω. quod ultra est, τὰ
περαιτέρω, τὸ ἐπέκεινα, τὰ ἐπικείμενα.
u. progredi, πέρα προβαίνειν. ut ni-
hil possit ultra, ὥστε ὑπερβολὴν μὴ
ἐπολεῖσθαι. nihil u. requirere, οὐ-
δὲν εἰτε πέραν ζητεῖν, οὐδὲν πε-
ραιτέρω ζητεῖν. nullum ultra peri-
culum tereri, πόρρω (τὸ λοιπὸν) οὐ-
δὲν κίνδυνον φοβεῖσθαι. u. quam
homini datum est, πέρα ἢ τῷ ἀν-
θρώπῳ ἔξοισιν. u. quam satis est,
πέρα τοῦ ἱκανοῦ. u. quam oportet,
πέρα τοῦ δέοντος. - συγκρ. ulterius,
περαιτέρω, πέρα. progredi, περαιτέ-
ρω εἰτε πορρωτέρω προβαίνειν. non
ulit ulterius, οὐχέτι: πέρα ὑπὲρ γέ-
κεν. ulterius iusto, πέρα τοῦ δικαίου.
6) πρὸν. μετ' αἰτ. πέραν τινός. ἐπέ-
κεινὰ τινος, ὑπὲρ τι. ultra villam asi-
alia, πέραν τοῦ ἐπαυλίου, ὑπὲρ τὸ
ἐπαύλιον ἄλλο κεῖται. u. terminum,
ἐκτὸς τῶν ὁρίων, ὑπὲρ τὰ ὅρια. Eu-
phratem ultra, πέραν τοῦ Εὐφράτου.
2) πέρα τινός, ὑπὲρ τι. ultra pueri-
les annos, πέρα τῆς παιδικῆς ἡλι-
κίας, ὑπὲρ τὰ παιδικὰ ἔτη. u.
omni modum, ὑπὲρ τὸν ἀριθμὸν
τοῦτον. u. modum, πέρα τοῦ μέτρου,
ὑπὲρ τὸ μέτριον. u. legem, πέρα τοῦ
νόμου, παρὰ τὸν νόμον.

*ultrix, Icis, θ. (ultr) ἡ τιμωρός, ἀμύντειρα, ποινήτειρα. ultrices deae, αἱ ποινεποιοί εἰτε ἀλάστορες θεαί, αἱ Ποιναί, Ἑρινύες.

ultrō, ἐπὶρ. (ultr)ultrō citro κατὰ ἔδ. citro. 2) ἀρ. πῶρῶ, ἔξω, μακράν. 3) ultrō καὶ etiam ultrō εἴτε ultrō etiam, προϊέτι, καὶ πρὸς γε, καὶ ὅθι καί. 4) αὐτοθελεῖ, αὐτοματεῖ, ἐκουσίως, ἐκοντί. venio, αὐτόκλητος ἐρχομαι. polliceo aliquid, αὐτεπαγγελλομαι ὅτι πισχυοῦμαι τι.

ultrix, a, um, ἴδ. ulciscor.

Ultrāra, arum, θ. Ὀλύβρα, κόμη τῆς Λατίνης. Ultrānus, a, um, Ὀλυβρηνός.

ulula, ae, θ. (ululo) ὁ λοῦ γων, αἰγώλιος (εἶδος γλαυκός).

ululatus, us, a, (ululo) ὁ λῦ γων ὁ λολυγών, ὁ λολυγῆ, κωκυτός, ὀδυρμός. 2) ἐπὶ μάχῃς ἡ νίκης· ἡ ὁλολυγῆ, ἀλαληγῆ, τὸ ἐλαλεῖν. 3) ἐπὶ τῶν βακχῶν· ἡ ὁλολυγῆ, εὐασμός, ἱαχός.

ululo, avi, atum, are, ὁ λ ο λ ὠ ζω, κωκύω. canis, lupus ululat, ὁ κύων, ὁ λύκος ὠρύεται. thiasus ululat, ὁ θῖαςος ὁλολύζει, ἰάχει. pedes ululant, ἡ οἰκία ἰάχει, ὁλολυγῇ ἡχεῖ. 2) aliquid, ὠρύομαι τινα, μετ' ὁλολυγῆς κλαίω τινα. 3) μετ' ὁλολυγῆς καλῶ εἴτε ἐπικαλοῦμαι τινα. 4) ululata proelia, μάχηι ὁλολυγῆς εἴτε ἀλαληγῆς πλήρει. [στις, εὐφημ.]

ulua, ae, θ. βεύτομον, λιμνὴ· Ulysses, ἀδούκιμον ἀντί τοῦ Ulixes.

Umbra, bra, brum, ἴδ. Umbrā.

umbrāticus, i, a, d. ὁ μ φ α λ ὁ ς (αὐτὸς ὁ ὁμφαλὸς καὶ ἡ τοῦ ὁμφαλοῦ ταινία). 2) ὁμφαλός, τὸ μέσον. u. uerticatum, ὁ τῆς γῆς ὁμφαλός, τὸ τῆς γῆς μέσον. 3) ὁμφαλός ὁ ἐπὶ τῶν ἄκρων τοῦ κυλίνδρου, περὶ ὃν τὰ βιβλία εἰκίζετο. * τὸ τέλος τοῦ βιβλίου. 4) ἴδ. ἡ ἀσπίς τοῦ κολλίου

umbo, ōnis, d. ὁ μ θ ω ν, ἄμβρα, ὁμφαλός (τῆς ἀσπίδος)· μαιων. ἡ ἀσπίς.

umbra, ae, θ. σκιά. in umbra, sub umbra, ἐν σκιά, ὑπὲρ σκιά. umbram praehere, σκιάν παρέχειν. παροιμ. umbram suam timere, τὴν αὐτοῦ σκιάν δεδιέναι. 2) ἐπὶ γραφῆς· ἡ σκιά, τὸ σκίασμα. 3) σκιά, ψυχὴ (ἀποθανόντος). 4) σκιά (ὁ εἰς δεῖπνόν τινι κεκλημένῳ ἀκολουθεῖν, αὐτὸς ἀκλήτος ὢν). 5) σκιά, σκιερὸς τόπος, σκιερὰ στόα, σκιερὰ κόμη, πώγων, λόφος κτλ. 6) σκιά, ἀμυρὰ εἰκῶν, ἔχνος κτλ. 7) σκίπη, καταφυγή.

umbrāculum, i, ō. (umbrā) σκιάς, σκιά, σκιερὸς τόπος. 2) σχολή, σχολεῖον. 3) σκιάδιον, σκιάδειον.

+umbrāscūla, ae, θ. (umbrā-colo) σκιαστρεφής· πλ.

umbrāticus, a, um, (umbrā) ἐν σκιά διαγών ἡ διαγόμενος. u. homo, ὁ σκιατραφής, σκιάτραφών, σκιατροφών, σκιατραφόμενος. umbrāticus illelao, ἐπιστολαί οἱκοι γράφόμεναι γυμνάσειως χάριν, σχολαῖται.

umbrātilis, e, umbrāticus.

Umbrī, orum, a. Ὀμβριοι, Ὀμβριοί, ἔθνος τῆς Ἰταλίας. Umber, bra, brum, Ὀμβρικός. Umber, a, ὀπον. canis, ὁ Ὀμβρικός κύων. Umbra, ae, θ. Ὀμβρική (ἡ τῶν Ὀμβριων χώρα).

umbrifer, era, erum, (umbrā-fero) σκισφόρος, σκιερός.

umbrō, are, (umbrā) aliquid, σκιάζω, ἐπισκιάζω τι.

umbrōsus, a, um, μ. σ. κ. + ὀπ. (umbrā) σκιδῆς, σκιαρός, σκιερός, κατὰ σκίος, σὺσκιος, πολὺσκιος.

umbrus, i, a. (ὁ μ θ ρ ὠ ς hump-ina) ὁ μ ο ς, umbris puto aliquid, ἐπὶ τῶν ὤμων φέρω τι. 2) ὤμος, βρεχίων τῶν ζώων. [εὐκ κτλ.]

umesco, umīdas, umor ἴδ. humes-umquā, ἴδ. uquā.

unā, ἐπὶρ. (ἐκ τῆς ὀηλ. εἴφ. τοῦ

σπουδῇ δουρ, ἀμα. nra cum alqo, με-
τά τίνος. u. esse, δουρ εἶναι, συνει-
ναι, ἐν ταύτῃ εἶναι. u. ira cum alqo,
συμπορεύεσθαι τινι. u. venire, συν-
αφικνεῖσθαι. *u. alcuī, ἀμα τινί, συν
τινι, μετά τίνος.

[unus. Πλ.
+ un-ānīmāns, nīs = unanī-
mānīmāns, āis, u. (unanīmus)
(σπ.) ὁμόθυτος, ὁμοφροσύνη, ὁμο-
γυία, συμπτωία.

Un ānīmāns, a, um, ὁμόθυτος, ὁμό-
φρων, ὁμόνοος, συμπτωνος.

unēia, ae, ē. (unus) δωδεκατημό-
ριον, heres ex unciā, ὁ τοῦ δωδεκα-
τημορίου κληρονόμος. 2) οὐγκία, οὐγ-
γία, δωδεκατημέριον τῆς λίτρας.

uncīārīns, a, um, (unciā) τοῦ δω-
δεκατημορίου. 2) οὐγκίαν ἔλκων, ὁ
οὐγκίας τὸν στατήμον. 3) u. fenus, ὁ
ἐπὶ ἡμιδολίῳ τόκος. [κίας. Τερ.

+ unciātim, ἐπὶ. (unciā) κατ' οὐγ-
+ unciānus, a, um, (uncius)
ἀγκυλωτός, ἀγκιστρωτός. Κικ.

uncīo, ōis, ō. (ungo) ἀλειφῆ,
ἀλειφίς, χρίσις.

uncīto, are, (ἔπει. τοῦ ungo) μυ,
θαμα ἀλειφόμεαι, ἀλειφόμεαι, χρίματι.

+ unciōsculus, a, um, (uncius)
λιπαρώτερός τι, πιμαλωτέρος τι. Πλ.

uncīus, ōis, a. (ungo) ἀλειπτής.
+ unciōrium, īi, ō. (ungo) ἀλει-
πτήριον (οἶκημα ἐν βαλανεῖῳ). Πλιν.

+ unciūga, ae, ō. (ungo) ἀλειψίς,
ἀλειφῆ, χρίσις. Κικ.

uncius, a, um, μ. σ. (μ. γ. τοῦ
ungo) λιπαρός, πολυτελής, εὐδαίμων,
πλούσιος. ἐπὶ δειπνίου. λιπαρός, πο-
λυτελής. *uncium, ī, ō. τὸ ἀλειμμα,
χρίσμα, ἡ ἀλοιφή.

1. *uncus, a, um, (uncus) ἀ γ κ ὡ
λ ο ς, γαμψός. *unca agis, γαμψώ-
νυς ἔρως.

2. uncus, ī, ā. ὁ γ κ ο ς, ἄγκυ-
στρον, ἀρπάγη, ὄνυξ (ἡ σιδηρούς).

uncā, ae, ū. κύμα (ὁδός, ἔρως) ὅτε

καὶ ἄερος καὶ καπνίου). 2) *τὸ κύμα,
ὅδ α ρ. 3) τὸ κύμα, κυμάτιον. 4) μα-
ταφ. τὸ κύμα, ἡ κυμανοίς, ἡ κυ-
μαίνουσα κίνησις, τὸ κυμαίνον πλη-
θος, ὁ κυμαίνων ὄχλος, τὸ κύμα, ὁ
κλύδων τῆς τύχης, τῶν φροντισδωνάτε.

unde, ἐπὶ ἔρωτ. πόθεν; (ἐκ τίνος
τόπου; ἀπὸ τίνος τόπου;) unde is?

πόθεν ἔρχη; u. est mulier? πόθεν
(ἐκ τίνος τόπου) ἡ γυνή ἐστὶ; u. isto
amor? πόθεν ἐκαίνος ὁ ἔρως; u. hoc
novi? πόθεν (παρὰ τίνος) τοῦτους γι-
γνώσκω; 2) ἀναφ. ἔθεν, ἐπίθεν. inde,

unde venit, ἐκίθεν, ὅθεν (ἐκ πόθεν) ἔρ-
χεται. eodem a, erant profecti, re-
vertentur, εἰς τὸ αὐτὸ, ὅθεν (ἐθεν-
περ, ἐπόθεν) ὤρμησαν, ἐπανήλθον.

locus, u. erat despectus in mare, ὁ
τόπος, ὅθεν (ἀφ' οὗ) ἀπεψίς εἰς τὴν
θάλασσαν ἦν. u. necesse est, inde

initium sumo, ὁπόθεν δεῖ, ἐκίθεν ἀρ-
χόμεαι. is, u. natus est, ἐκίνος, ἔθεν
(ἐξ οὗ) γέγονεν. is, u. audisti, ἐκί-
νος, ὅθεν (παρ' οὗ) ἀκήκοας. responde,

ā. sit, ἀποκρίνου, πόθεν (ἐπόθεν) ἐστί.
quaeto, u. anulum habeo, ἐρωτῶ,

πόθεν (παρὰ τίνος) τὸν δακτύλιον
ἔχεις. ille u. petitur, ὁ παρ' οὗ τι

ζητεῖται, ὁ διωκόμενος, φεύγων, ὑπό-
δικος. 3) *unde unde, ὁπόθεν ὀήποτε,

ὁπόθεν οὖν, ὅθεν οὖν.

undecies (-ciens), ἐπὶ. ἑνδεκάκις.
undecim, (unus-decem) ἑνδεκα.

undecimus, a, um, ἑνδεκάτις.
+ undē-cenquo (-cenquus), ἐπὶ.

ὁπόθεν ὀήποτε, ὁπόθεν οὖν, ὅθεν οὖν,
ὁπόθεν ἂν, ὅθεν ἂν.

undēti, ae, a, ā. ἑνδεκα, κατὰ
ἑνδεκα, ἑκατοστὴ ἡ ἐκίαστοτε ἑνδεκα.

+ un-dē-nōnāgesīmus, a, um, ἑνός
δέων ἑνανηκοστής, ὀγδοηκοστής ἑν-
νατος. Σουητ.

+ un-dē-nūnāginta, ἑνός δέοντος
ἑνανηκόντα, ὀγδοηκόντα ἑννέα. Διδ.

+ un-de-actoginta, ἑνός δέοντος ἑν-
νὰ.

+ un-de-actoginta, ἑνός δέοντος ἑν-
νὰ.

+ un-de-actoginta, ἑνός δέοντος ἑν-
νὰ.

+ un-de-actoginta, ἑνός δέοντος ἑν-
νὰ.

+ un-de-actoginta, ἑνός δέοντος ἑν-
νὰ.

ἡ ἀνὺνερσάλις, ο, (universus) καθολικός, ὁλικός. [κωμ.]

ἡ ἀνὺνερσε, ἐπίο. καθόλου, καθολική. ἡ ἀνὺνερσίτας, ἁλίο, θ. (universus) ὁμάς, τὸ ὅλον, τὸ σύνολον, συμπαν. 2) u. rerum κ. ἀπλῶς universitas, τὸ συμπαν τῶν ὄντων, τὸ ὅλον, τὸ πᾶν, ὁ κόσμος.

ἡ ἀνὺνερσος, α, υνι, (ana-vorto) ὁμοῦ πᾶς, ἅμα πᾶς, ἅπας, σύμπας, universalitas uniuscujusque et universorum, ἡ ὁμοειδία ἑνὸς θεάτου καὶ συμπαντων. in illum universi tela conjiciunt, ἐπ' ἐκεῖνον ἅμα πάντες βέλη βάλλουσιν. u. pugna, ὁλοσχερὴς μάχη, κοινή πάντων μάχη, ἡ ἅμα πάντοθεν γιγνομένη μάχη. u. mundus, σύμπας ὁ κόσμος. u. triiduum, τριήμεριον ἔτην. u. vita, σύμπας (ἅπας) ὁ βίος. universi omnes, συμπαντες, ἅμα ἅπαντες. universum, ἰ, οὐ. τὸ συμπαν, ὁ σύμπας κόσμος, τὸ πᾶν, τὸ ὅλον. in universum, τὸ ὅλον, καθόλου, καθολικῶς.

ἡ ἀνὺνερσίλις, ἰ, ἄ. ὁ μονόφθαλμος, ἀτερόφθαλμος. (Πλ.).

ἡ ἀνὺνερσάμνις, νε, θ. (unus-mamma) (Πλ.) κωμ. ἡ τῶν Ἀμαζόνων εἴτε μονομάζων χώρα.

ἡ ἀνὺνερσάμνις, εἴτε ἀνὺνερσάμνις (unum-quam) πῶ, ποτέ, πώποτε. quod nemo unquam vidit, ὃ τι οὐδεὶς πώ (οὐδεὶς πώποτε, οὐδεὶς οὐπώποτε) εἶδεν. an u. audisti? ἡ ἤκουσας ποτέ; ἢ οὐ πώποτε ἤκουσας; si u. diximus, εἰ πώποτε εἶπομεν. si u. mihi filius erit, εἰ ποτε υἱός μοι ἔσται, ἢν ποτε υἱός μοι γέννηται. semel u. ἅπαξ ποτέ. major quam u. moles premit, ἀχλὺς μείζον ἢ πώποτε πιεῖται.

ἡ ἀνὺνερσάμνις, α, υνι, (γεν. unius κ. υνι) ἀρχ. υνι, ἄος. υνι) [σίνες, σινῶ] εἰς, μία, ἐν. υνις nuptiae, εἰς γάμος. υνις lituae, μία ἐπιστολή. υνις pariter incidunt Polgae, ἁλίαν εἰς,

ἐν μὲν μέρῳ κατοικῶσιν οἱ Βέλγαι, τὸ δὲ δεύτερον κτλ. caesi sunt ad unum εἴτε ad unum omnes, πάντως πάντες ἐσφαγήσαν, ἕως ἑνός. 2) εἰς, ὁ αὐτός, omnes una manet nox, πάντας μία (ἡ αὐτή) νύξ ἀναμένει. uno tempore, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. in unis aedibus, ἐν μιᾷ οἰκίᾳ, ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ unum atque idem, ἐν καὶ ταῦτό. 3) εἰς, εἰς μένος, μένος. hic unus, εἰς εὐ-τος, οὗτος μένος. unum hoc scio, τοῦτο μόνον οἶδα. plus potest unus, quam ceteri omnes, πλεον δύναται εἰς ὧν, ἢ πάντες οἱ ἄλλοι. unus totius Graeciae doctissimus, ὁ μέγας ἔτης τῆς Ἑλλάδος σοφώτατος. unus quicunque minae, μόναι εἴτε μόνον πέντε μυαί. una sola civitas, μία μόνη πολιτεία. 4) εἰς, τίς. unus e multis, εἰς τῶν πολλῶν. unus aliquis, unus quidam, εἰς τις. unus quisque εἰς ἕκαστος, πᾶς. unum quicquid, καθ' ἐν ἕκαστον.

ἡ ἀνὺνερσάμνις, ἰδ. unus 4).

ἡ ἀνὺνερσάμνις, ἰδ. opilio.

ἡ ἀνὺνερσάμνις, α, υ, ὁ π. ο. ψ, π. 2) ἡ ἀνὺνερσάμνις (ὄργανον τῶν λιθορριπῶν).

ἡ ἀνὺνερσάμνις, α, υ, ὁ οὐρανός, Μούσα τῆς ἀστρονομίας.

ἡ ἀνὺνερσάμνις, ἐπίο. (urbanus) ἀστυς, πρῶτος, φιλανθρωπικός. 2) ἀστυς, χαριέντως, κομψῶς, εὐτραπέλως.

ἡ ἀνὺνερσάμνις, ἁλίο, θ. (urbanus) ὁ ἐν ἀστει βίος. 2) ἀστυεὶς, εὐτραπέλως, κομψῶς, κατ' ἐξοχὴν δὲ ἡ τοῦ λόγου ἀστυεὶς. 3) ἀστυεὶς, ἀστυεὶς λόγος.

ἡ ἀνὺνερσάμνις, α, υνι, μ. σ. κ. ὁ π. (urb) ἀστυς, ἀστυς. vita urbana, ὁ ἐν ἀστει βίος. tribus urbanae, αἱ κατ' ἀστυ φυλαί. u. exercitus, ὁ ἐν ἀστει στρατός. urbani, ονι, α. ἀστοι, οἱ ἐν ἀστει, ἀστυεῖς, παιδιδευμένοι. 3) ἀστυς, εὐχαρις, εὐτραπέλος, κομ-

ψος, γλαφυρός. 4) ἐπὶ κακοῦ (ὄρ.).
εὐτράπελος, ἀναιδής.

+urbicāpus, i, ἄ. (urbs-capio)
πολίπορος, αἰρησολύτης. Πλ.

urbicēus, a, um, (urbs) ἀστικός,
ἐν ἀστεί.

Urbigēnus, i, ἄ. pagus, εἰς τῶν
τῆς ἑλευσητίας νομῶν. ἄπ. Κάισ.

Urbianum, i, οὐ. Ὀρβιναν, πόλις
Ὀμβρικῆς. -nus, ātis, ἄ. Ὀρβινάτης.

urbs, his, θ. (orbis) ἀστὺ, πόλις
2) κατ' ἐξοχὴν ἡ Ῥώμη. 3) οἱ ἐν
ἀστεί, ἡ πόλις.

urceus, i, ἄ. ὕρχη, στάμνος, χύ-
τρα, χυτρία, κάλπις. Ὀρ.

Urēdo, īnis, θ. (uro) καθυμός, στῆ-
κελος (νόσος τῶν φυτῶν).

urgere (urgens), ur̄si, ēro, alqm ἡ
alqd, ἐπείγω, ὠθῶ τινὰ ἢ τι. eurus

naves in brevia urgei, ἐὺρος τὰς
ναῦς εἰς βράχεια ὠθεῖ εἴτε ὀκλήλει.

uitiā urgeri, ὑπὸ τοῦ ὄχλου ὠθεῖ-
σθαι, πιεσθῆναι. hostes u. in oppri-

dum, τοὺς πολεμίους εἰς τὸ ἄστυ ὠ-
θῶ. u. hostes, πιέζω τοὺς πολεμίους,

ἐπικείμει τοῖς πολεμίοις. urgens
malum, τὸ ἐπείγον εἶπε καταπείγον

κακόν. u. alqm, ut mittat, καταπείγω
τινὰ πᾶμψαι. urgō, ἔπειγε, ἐπείγου.

2) ἔχωμαι τινος, τευτάζω, διατρέβω
περὶ τι. propositum, ἔχεσθαι τοῦ

προκειμένου. altum, πελαγίζειν. so-
tum, περὶ τὴν ἀγορὰν διατρέβειν.

ur̄ina, ae, θ. (οὐράνη) οὐρον, οὐ-
ρημα.

ur̄inātor, ōris, ἄ. [σπ.] ἀρνευτήρ,
δύπτης, κολυμβητής.

ur̄na, ae, θ. (uro) ὕδρια, κάλπις,
κάλπη (ἢ ὕδρευονται). 2) ὕδρια, κάλ-
πις, κληρωτὶς (τὸ κληρωτικὸν ἀγ-
γίον). 3) ὕδρια, κάλπις (ἐν ἧ τὰ

τῶν νεκρῶν ὅσα ἀπείθεται).

uro, pasi, ustum, ēro, alqd, (auro,
eustre) καίω τι. mortum, καίειν τὸν

νεκρὸν. urbeo, καίειν, πυρπολεῖν

πέλιν. sol ar̄na ur̄i, ὃ ἥλιος καίει,
ἐπυραίνει τοὺς ἀγρούς. febris ur̄or,

πυρέτω. calceus ur̄it, τὸ ὑπόδημα
καίει, ποιεῖ φλόγωσιν. frigus ur̄it,

τὸ ψυχρὸς καίει. quae frigus ur̄sit,
τὰ ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ κακαυμένα. 2) ἐγ-

καίω τι. tabulam coloribus, γραφὴν
ἐγκαίειν. picta coloribus ustis pur-

pis, πρόμνη ἐγκαύμασι πεποικιλμέ-
νη. 2) μεταφ. καίειν, φλέγειν, ἐρ-

θίζειν τινὰ πάθει τινί. me ur̄it amor,
ἔξωρς φλέγει με. ur̄or, καύμα μ' ἔχει,

ἔρωτι καίεμαι, φλέγομαι. iso alqm
ur̄it, ἡ ἔργῳ διακαίει εἴτε ἐραυίει

τινὰ. sapia belli alqm ur̄it, ἡ τοῦ
πλεῖματος φήμη φλεγμαίνει, ἀνιῶ τινα.

populum gravis animosa ur̄ebat, τὴν
πόλιν αἰτεθεῖα ἐπείζειν.

ursa, ae, θ. (ursus) ἄρκτος (ἡ θή-
λεια ἄρκτος, ἐστὶ ὅτε καὶ ἀπ' αὐτῆς ὃ,
ἡ ἄρκτος). 2) ἄρκτος (ἄστρου).

ursus, i, ἄ. (aniluresus) ὁ ἡ ἄρκτος.

ur̄ica, ae, θ. (uro) κνίδη, κνίζα,
ἀκαλήγη (βοτάνη). 2) κνίδη, ἀκα-

λήγη (ζωόφροντον θαλασσιαίων).

ur̄us, i, ἄ. (ursus?) οὐρος (εἶδος
ἀγρίου βιόου). λ. Κατακχή.

Us̄ipetes, um, κ. (Fax.) Us̄ipil-
orum, ἄ. Οὐσιπέται κ. Οὐσίπαι, ἔθνος

Γερμανικόν.

us̄itāto, ἐπὶρ, μ. (μτγ.) σ. εἰωθό-
τως, κατὰ τὸ εἰωθός, εἰθισμένως.

us̄itātor, a, um, μ. σ. κ. ὀπ- (ἐκ
τοῦ μτγ. usitor) ἐν κοινῇ χρησθεὶ ὢν,

εἰθισμένος, συνήθης.

us̄itām, ἐπὶρ, πού, ἐν τινι τόπῳ,
ἀμουγέπου, Πλ.

us̄quām, ἐπὶρ, πού, ἐν τινι τόπῳ,
ἀμουγέπου. 2) σπ. πού, ἐν τινι πράγ-
ματι. 3) ἐπὶ κινήσεως ποί, πῆς, εἰς

τινα τόπον, πρὸς τινα τόπον.

usque, ἐπὶρ. (ἀντί usque ἐκ τοῦ
ubi) διηγεκῶς, συνεχῶς. 1) χρονι-
κῶς: pecunas dedit usque, δίκην δι-
δούς διατελέσιν, an u. jacies etc. ἤ

ἀεὶ ῥίψετε, κτλ. 3 enumerasti u. a. Thalete philosophorum sententias, ἀπὸ ῥήματος ἀφαιρέσαντες ἀπὸ Θιάλτου ἐκείνης τῆς τῶν φιλοσόφων γνώμας. u. a mane ad vesperum, ἀπὸ πρωῒας μέχρις ἐσπέρας. u. ad noctem, μέχρις νυκτός. u. dum, ἐφ' ὅσον, ἕως. u. eo, μέχρις τοσούτου χρόνου, ἐπὶ τοσούτον. u. quaque, αἰεὶ ποτε. 2) τοπικῶς. u. ad castra hostium, μέχρις πρὸς τὴν τῶν πολεμίων στρατοπέδον. u. a mari Romam proficiscor, ἀπὸ τῆς θαλάσσης μέχρις εἰς Ῥώμην πορεύομαι (ἐρχόμενος ἀπὸ τῆς θαλάσσης κτλ.). Thessaliam usque, μέχρις εἰς τὴν Θεσσαλίαν. u. quaque, πάντῃ πάντως, ἀπανταχῶ. u. eo και u. adeo, εἰς τοσούτον, ἐπὶ τοσούτον, ὥτως. u. quo decoxeris ad tertiam partem, μέχρις οὗ ἀρρήσθησιν τρίτον μέρος, ὡς. u. ad Pompeiū, ἀπανταχῶς (ἐκτός) χωρὶς τοῦ Πομπηίου.

usque-quaque, ἴδ. usque 2).

Usitor, ūis, ā. (utor) νεκροκαύσσει. + ustūlo (ustillo), ἄσ, (ὕπερ τοῦ utor) alqd, καί, κατακαίω τι. Usus, a, um, ἴδ. utor.

1. ūsū-cāpio, cūpi, captum, ὄρε, (usu-capio) alqd, διὰ χρονίαν χρῆσιν εἶτε νομῆς καὶ εἶτε ιδιοκτησίας.

2. ūsūcāpio, ōnis, ō. (usucapio) ἢ διὰ χρονίαν χρῆσιν εἶτε νομῆς καὶ εἶτε ιδιοκτησίας.

ūsura, ae, ō. (utor) χρῆσις, ἀπολαύσις. 2) τόκος, τὸ τοῦ κεφαλαίου ἔργον. usuram pendere, τοὺς τόκους ἀποπίνειν. 3) ὁ τόκος, τὸ κέρδος.

ūsūgārius, a, um (usura) τῆς χρήσεως (ὡς τις χρῆται). 2) τῶν τόκων.

ūsūrpātio, ōnis, ō. (usurpo) χρῆσις. 2) κτήσις. 3) ἀνόμιμος χρῆσις ἢ κτήσις, ἀπερρισμα.

ūsura, ōni, āum, āre, (usu-ratio) alqd, χρῶμαι τι. nomina Romana, χρῆσθαι Ῥωμαϊκοῖς ὀνόμασι. hoc a doctissimis usurpatum est, τοῦτο εἰ σοφώτατοι ἐχρήσαντο, τοῦτο ἐν χρῆσι. ἢ παρὰ τοῖς σοφώτατοις. u. memoriam alcijs, μνήσαν τιμῆς ποιῆσθαι. 2) αἰσθάνομαι τι. alqd auditus, διὰ τῶν ἀκοῶν αἰσθάνεσθαι, ἀκούειν τι, oculis, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αἰσθάνεσθαι, ὁρᾶν τι, pedibus, ἐπιβιβάζειν τινός. 3) διὰ τῆς χρῆσεως κτῶμαί τι. 4) ἀπερριζομαι, ἰδιοποιῶμαι τι ἀνόμιμος. ὅ) ἐνομαζώ τινά ἢ τι. qui sapiens usurpatur, ὁ σοφὸς καλούμενος.

1. ūsus, a, um, ἴδ. utor.

2. ūsus, us, ā. (utor) χρῆσις, χρῆσις, τὸ χρῆσθαι. assiduus usus, ἡ συνεχὴς χρῆσις. in usu esse, ἐν χρῆσει εἶναι. u. magister egregius, ἡ χρῆσις (ἐκκρησις) ἐξαιρετικὸς διδασκαλὸς ἐστιν. u. vivendi, ἡ πρὸς τὴν βίον χρῆσις. usus ei fructus—ususfructus. 2) χρῆσις, χρῆσις, συνουσία, ἐμπειρία, συνήθεια. u. domesticus, ἡ οἰκεῖα χρῆσις. inter nos totus usus intercedit, παλαιᾶ συνουσία (χρῆσις, συνήθεια) πρὸς ἀλλήλους χρῶμεθα. ὅ) ὅτις, πείρα, ἐμπειρία, τριβή. magnum in re militari usum habere, μάλιστ' ἐν τῇ πολιτείᾳ χρῆσιμον εἶναι. ex usu est, χρῆσιμον, ὠφέλιμον, λυσιτελεῖ ἐστιν. ὅ) χρῆσις, ἀνάγκη. usus est mihi alqa re (ἀρχ. alquam rem), χρῆσις ἐστὶ μοι τινος, δεῖ μοι τινος, χρῆζω εἶτε δέομαι τινος. factio, dictio usus est, δεῖ παιεῖν, λόγειν. usus alqa re venit, χρῆσις τινος γίγνεται. ὅ) καιρός. usus est, usus adest, καιρὸς

καί τις παραπίπτει. alqd mibi
usu venit, συμβαίνει, προσπίπτει,
παραπίπτει μοι τι. [πῶς;

usus fructus, π.δ. επικαρπία, κάρ-
πυ (τὴν ἀργὴν ὑπολ, εἶν) καί ὕλ,
εἴτε ὕλ, ἐπὶ. ὡς, ὅπως, ὥστε,
καθά, καθάπερ. ἐστ, ὡς, ὥστε,
ὡς λέγεις. ut scitis, ὡς ἐπίστασθε.
ut scire (sit), οἷα τι πολλὰ (ἐπι-
γίνωσκαι) ut instituiti, ὅπως (ὡς,
καθάπερ) ἤρξω. ut meretur, ὥστε
ἀξίος ἐστίν. ut ei, ὥστε, καθάπερ.
ut ut, ὅπως, ὅπως, ὅπως.
sic ut ille, οὕτως ὥστε (οὕτως
ὡς) ἐκεῖνος. non item in oratione,
ut in versu, οὐ κατὰ ταῦτά ἐν λόγῳ,
καθά ἐν στίχῳ, οὐχ ὁμοίως ἐν λόγῳ,
ὥστε ἐν στίχῳ. ut quisque aetate
anteceedit, ita sententiae principio
obtinet, ὅπως ἐκαστος πρεσβύ-
τερος ἐστίν. οὕτω τῆς γνώμης ἡγε-
μονεύει. ut quisque morbus est dif-
ficillimus, ita medicus nobilissimus
quaeritur, ὅπως τις νόσος χαλεπωτάτη,
τοσοῦτος ἐπιφανέστατος ἰατρός ἵκνεί-
ται. haec omnia, ut inestis, ita non
adversantibus patriciis, transacta,
ταῦτα πάντα, ἀκόντων μὲν τῶν πα-
τρικίων, οὐ μὲν τοι καὶ ἐναντιουμέ-
νων, διαπραχθήσων. ut brevissime
πολλὰ, ὡς εἶν τα διὰ βραχυτάτων.
Iulianus liberius, ut Cynicus, dixit,
ὁ Διογένης ἐλευθεριώτερος, ὡς Κυνί-
κας, εἶπε. multas, ut in homine Ro-
mano, litoras, μεγάλας, ὡς πρὸς Ρω-
μαίων (κατὰ Ρωμαίους), παιδεία. in
libera populo, ut Rhodi, ut Athe-
nis, ἐν ἐλευθερῷ πόλει, ὥστε ἐν Ρό-
δῳ, ἐν Ἀθήναις, ὅσον ἐν Ρόδῳ κτλ.
2) ἐν ἐπισημνήσῃ ὡς, πῶς. ut li-
tuel! ὡς φεβέται! ὡς σφόδρα φο-
βεῖται. ut ille tam humilis erat! ὡς
ἐκεῖνος ἦν τότε ταπεινός! 3) ἐν ἐρω-
τήσῃ πῶς. ut valui? πῶς ἔχει; 4)
προσπίπτει ὡς, εὐθύς ὡς, εὐθύς ἐπεὶ.

ut vidit, ὡς εἶδε, literas scripsi sta-
tim, ut tuas legeram, τὴν ἐπιστολὴν
ἔγραψα εὐθύς, ὡς τὴν σὴν ἀνέγνω.
ut primum coepi, ὡς πρῶτον ἤρξα-
μην, ἐπεὶ τάχιστα ἤρξαμην. ut su-
mus in Ponto, εἰς ὅτε εὐμὲν ἐν τῷ
Πόντῳ. 5) σύνδ. ὥστε. Tarquinius sic
Servium diligebat, ut is ejus habe-
retur filius, ὁ Ταρκύνιος οὕτως τὸν
Σερβίον ἐφίλει, ὥστε οὗτος υἱὸς αὐ-
τοῦ ἐνομίζετο. non sum ita habes, ut
istuc dicam, οὐχ οὕτως ἀδελφός εἰμι,
ὥστε τοῦτο εἰπεῖν. aures ejus clausae
sunt, ut verum audire nequeat, εἰ
ἀκούσῃ αὐτοῦ κεκλεισμέναι εἰσίν, ὥστε
οὐ δύναται (ὥστε μὴ δύνασθαι) τὸ
ἀληθὲς ἀκοῦν. adeo si, εἰς τοσοῦ-
τον ὥστε. accedebat etiam, ut es-
set esset, προσέτι καὶ τοσούτῳ ὥς ἐ-
τύγχανεν. accidit, ut prius nunti-
ret, συνέβη αὐτὸν πρῶτον ἀγγεῖλαι,
ἐκεῖνος πρῶτος ἔτυχεν ἀγγελλῶν. lex
est amicitiae, ut idem amici som-
per voluit, νόμος ἐστὶ τῆς φιλίας,
ταῦτό τοῦς φίλους δεῖ θάλειν. est
mos hominum, ut nolint, ἔθος ἐστὶ
τῶν ἀνθρώπων μὴ βούλεσθαι. consi-
lium cepi, ut exirem, ἔδοξε μοι ἐξέλ-
ναι. reliquum est, ut dicam, λοιπὸν
ἐστὶ μοι εἰπεῖν. optimum est, ut
nescias, τὸ βέλτιστόν ἐστιν, ἐκεῖνον
ἀγνοεῖν. 6) ὁμῶς, ποιῶμεν, ἔστω.
ut ita sit, ποιῶμεν τοῦτο οὕτως ἔχειν.
7) ὡς, ὅπως, ἵνα. ut fiat, ὅπως (ἵνα)
γένηται. ut fieret, ὅπως (ἵνα)
γένοιτο. omne frumentum combu-
runt ut paratiores essent, πάντα τὸν
οἶτον κατακαίουσιν, ὅπως προθυμώ-
τεροι εἴεν. dico tibi, ut hoc facias,
λέγω σοι (καλεῶ σε) τοῦτο ποιῆσαι
(νὰ κάμῃς τοῦτο). cogero alqm, ut
facias, ἀναγκάζειν τινὰ ποιῆσαι. es-
deo tibi ut venias, πείθω σε ἔλθεῖν.
his placuit, ut venires, ἔδοξε τοῦτοις
ἔλθεῖν σε. 8) ἐπὶ τῶν φέβου δηλωτι-

κῶν. ut = ne non, μὴ οὐ. timeo, nō sustineas, φοβοῦμαι· μὴ οὐκ ἀντέ-
χης. 9) ἐν εὐχῇ ἢ ἀρᾷ. (κοιν. ut =
na) ut pereat! (νὰ χαθῇ!) ὡς ἀπό-
λοιτο! ut te dii perdunt! οἱ θεοὶ
σε ἀπαιδεύουσιν. 10) μετ' ἐμπάσεως·
tu ut unquam te corrigas? (σύ ποτε
νὰ διορθωθῇς;) οἱ ποτε διορθωθῆναι;
οὐ ποτ' ἄρα διορθωθήσῃ;

ut-cunq̄ue (utcumq̄ue), ἐπιρ. ὁπωσ-
οῦν, ὁπῶσδήποτε. 2) ὅποτεοῦν, ὁποτοῦν.
utensilia, ium, οὐ. (utor) τὰ τῆς
χρείας, τὰ ἀναγκαῖα (σκεύη, τροφαί).

+ utentior, ōris, συγκρ. (τοῦ utens,
μτγ. τοῦ utor) μᾶλλον τῷ θυμῷ χα-
ριζόμενος, εὐθυμότερος. Κικ.

1. ūter, ūtra, ūtram, γεν. utrīus
(ὁρ. utrīus), δοτ. utrī, (ἀντὶ quateros,
lōn. κότερος) ἑρῶτ. πότερος; uter
postum? πότερος ἡμῶν; utri vico-
rant? πότεροι ἐνίκησαν; 2) ἀναφ.
ἁπότερος, πότερος, quateritor, uter
utri insidias fecerit, ζητεῖται, ὁπό-
τερος ποτέρῳ ἐνέδρας κατασκευάσει.
3) ὅπ. ὁποτεροσδήποτε, ὁποτεροσσοῦν.

2. ūter, tris, ἄ. ἀκόος.

ūter-cunq̄ue εἴτε ūter-cunq̄ue,
utrāc, utrumq̄ue, ὁποτεροσδήποτε, ὁπο-
τεροσσοῦν. utercunq̄ue vicerit, ὁπό-
τερος ἂν νικήσῃ.

ūter-ut̄er, utrā, utram, ὁποτε-
ροσσοῦν, ὁποτεροσδήποτε.

ūter-que, utrāque, utrumque, ἐκά-
τερος, ἀμφότερος, utrique, ἐκάτεροι,
ἀμφότεροι.

ūtērus, i, θ. (ἀντὶ utterus) ὁ σ τ ἑ-
ρᾶ, μήτρα, γαστήρ (τῶν γυναικῶν,
εὐδ' ἔτε καὶ ζώων). uterum gerere,
φέρειν ἐν γαστρί, κύειν. 2) ἡ γαστήρ,
κοιλία. navis, τὸ κύτος τῆς νεώς.

ūter-vis, utrāvis, utrumvis, ὁπο-
τεροσσοῦν, ὁποτεροσδήποτε. 2) ἐκάτε-
ρος, ἀμφότερος.

ūtī x. ūtī, ἴθ. ut.

utībilia, v. (utor) χρήσιμος. Πλ.

Ūtica, av, θ. Ἰούκκη, πόλις Αἰθῶπας.
Uticensis, e, Ἰουκαῖος. -censes, ium,
ἄ. οἱ Ἰουκαῖοι.

ūtīlis, e, u. σ. κ. ὅπ. (utor) χρή-
σιμος, ὠφέλιμος, λυσιτελής. amicis
mihī utīlis est, ὁ φίλος χρήσιμός μοι
ἐστὶ. stomacho utīlis, τῷ στομάχῳ
λυσιτελής. utīlis ad aliqd εἴτε αὐτοῖ
reī, χρήσιμος, εἰς τι, πρὸς τι. utīle
est, χρήσιμόν ἐστιν, ὠφέλει, λυσι-
τελεῖ. -ous, τὸ χρήσιμον, ὠφέλιμον.
ūtīlitas, ātis, θ. (utīlis) χρεία, ὠ-
φέλεια, λυσιτέλεια. utilitatem pro-
bere, χρεῖαν εἶτε ὠφέλειαν παρέχειν.
utilitatem ex alqa re capere, ὠφέ-
λειαν ἀπὸ τινος ἔχειν.

ūtīlitor, ἐπιρ. μ. σ. κ. ὅπ. χρη-
σίμως, ὠφελίμως, λυσιτελοῦντως.

ūtī-nām, ἐπιρ. ὡς, εἴθε, εἰ γάρ,
εἰ. Tibur sit mea sodes ulinam
senectas, τὰ Τίβουρα εἴθε εἴη μοι
ἔδρα τοῦ γήραος. n. fiat, γένοιτο, εἴθε
γένοιτο, εἰ γάρ γένοιτο. u. liceret,
εἴθ' ἔξην, ὡς ὠφελον ἐξέειναι. u. vi-
veret, ὠφελε ἔξῃ. u. hoc fecisset,
εἴθε τοῦτο ἐποίησεν, εἴθ' ὠφελε τοῦτο
ποιῆσαι. n. ne vero scriberem, εἴθε
μὴ ἀληθὲς ἔγραψον, ὡς μὴ ὠφελον
ἀληθὲς γράψαι. u. mores non ipsi
perderemus, εἴθε τὰ ἥθη μὴ ἡμεῖς
αὐτοὶ διαφθείρομεν.

ūtī-q̄ue, ἐπιρ. γέ, γεῦν, δῆπου,
δῆτα. 2) = et ut.

ūtor, ūsus, ti, alqo ἢ alqa re, σπ.
alqo ἢ alqm, χρῶμαι τινι. oculis,
voce, vestitus etc., χρῆσθαι τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς, τῇ φωνῇ, τοῖς ἱματίοις κτ.
materiam ad reficiendas naves, χρῆ-
σθαι ὕλην πρὸς (εἰς) τὴν τῶν νεῶν
ἐπισκευήν. arma habere, εἶ τοῖς ὅπλοις
χρῆσθαι, εἶ τὰ ὅπλα μεταχειρίζεσθαι
(διαχειρίζειν). 2) alqo, χρῶμαι, ἐπι-
λῶ, σὺναιμι τινι. alqo familiarissimū,
χρῆσθαι τινι οἰκιστάτῳ. 3) se utī,
χρηρίζεσθαι τῷ θυμῷ, τυθμιαῖσθαι.

ἢ) (ἀφ. μετα ἐπιθ. ἢ ἐντων.) χρῶμαι
τινι, ἔγω, κέκτημαι τινα ἢ τι.

utpote, ἐπὶ ἄτε, ἄτε δὴ. utpote
qui hodie inceperim, ἄτε σήμερον
ἀρξάμενος. nos, u. qui nihil contem-
nere solemus, ἡμεῖς, ἄτε δὴ οὐδε-
νός ὀλιγωρεῖν εἰωθότες. u. duces
auios palus, ἄτε δίκαι ἐπὶ γεγονώς.

+ utrarius, ii, ἄ. ἀσχοφόρος. Λιβ.
utrinque (utrimque), ἐπὶ ῥ. (uter-
que) ἐκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.

* utrius, ἐπὶ ῥ. (uter) ὁπατέρωστε,
ποτέρωστε.

utrobī εἴτε utrobī, ἐπὶ ῥ. (uter-nbi)
[Ολ.] ἔρωτ. ποτέρωθεν; 2) ἀναφ. ἐ-
ποτέρωθεν. [τέρωθεν. Πλ.]

+ utrobī dem, ἐκατέρωθεν; ἀμφο-
utrobīquo, ἐπὶ ῥ. ἐκατέρωθεν; ἀμ-
φοτέρωθεν. [τέρωστε, ἀμφοτέρωστε.

utro-que, ἐπὶ ῥ. (Πλ. u. versum) ἐκα-
utrobī, ἐπὶ ῥ. = utrobī.

utrum, ἐπὶ ῥ. (uter) ἔρωτ. πότε-
ρον; πότερα; utrum tu mas an fo-
mūa es? πότερον (πότερα) οὐ ἔρξεν
ἢ ὅγλυ εἰ; utrumque? πότερον; 2)
ἀναφ. ὁπότερον, πότερον, ὁπότερα,
πότερα. nescio, utrum vorum sit, an
falsum, οὐκ οἶδα πότερον ἀληθές ἐστιν
ἢ ψευδές. quaerendum, utrum una
species sit, an plures, ζητητέον,
πότερον ἓν εἶδος ἐστιν ἢ πλείονα.
percontatus est, utrum (utrumnam)
posset, ἐπύθετο, πότερον δύναιτο (εἰ
δύναιτο). [πλ.]

ut-ut, ἐπὶ ῥ. = utcumque 1). Ἰδ. κ.
ut, av, ὁ. σταφυλή, βότρυς. 2)

* ἀμπελος, οἶκός, οἶνος. 3) βατρυώδες
τῶν μελισσῶν ἀφροίσμα. 4) ἐπὶ παρ-
θινῶν ὕψι immitis, ἔμψας.

utresco, ἔτε, (ἐντι ugresco ex τοῦ
ὑγρῶν) νοτίζομαι, βρέχομαι.

+ univulus, a, um, (univulus) βρε-
χόμενος, βεδρεγμένος. Κατ.

* univulus, a, um, (univulus) νοτίζω,
ὑγρός, ἐκκαλός. u. Tibur, τὰ νοτιῶν,

ἀρδεύμενα Τίβουρα. 2) μεταφ. οἶνος
βεδρεγμένος, διάβροχος, μεθύων.

Uxellodūnum, i, οἶ. Οὐξελλοδου-
νον, πόλις καὶ προύριον τῶν Καδούρ-
κων ἐν τῇ Ἀκουϊτανίᾳ.

uxor, ὄρις, θ. γαμετή, γαμετὴ γυ-
νὴ, γυνή, ἀκοιτε. aliquam uxorem du-
cero, γυναῖκα ἀγεσθαι εἴτε λαμβά-
ναι τινά, γαμεῖν τινα. 2) * ἐπὶ
ζώων ἢ γυνή. [Πλ.]

uxorilla, ae, θ. (uxor) γυναίκιον.
uxorius, a, um, (uxor) τῆς γαμα-
τῆς, γυναικός. res uxoria, ὁ γάμος.
2) * φιλικῶς πρὸς τὴν γαμετὴν ἔχων,
ἤρα, ἀπὶ τῆς φέρων ἀλόχῳ (φιλοσύ-
ζυγος).

Vacālus, i, ἄ. (Καίς), Vābālis,
is, ἄ. (Τακ.) Οὐάκαλος, Βάβαλος.
Οὐάλις, ἢ δέτερα τῶν τοῦ Πήνου ἀκ-
βολῶν, ἢ τανῶν Waal.

vacatio, ōnis, θ. (vaco) σχολή.
munerum, τῶν ἔργων. v. militiae x.
ἀπλῶς vacatio, ἢ ἀστρατεία. vaca-
tionem militiae habere, ἀστράτευται
εἶναι. v. malorum, ἢ τῶν κακῶν
ἀπαλλαγὴ. vacationes, τὰ χρήματα,
οἷς τὴν ἀπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἔργων
σχολὴν ὠνοῦνται οἱ στρατιῶται.

vacca, ae, θ. (μόσχος) ἡ βοῦς, θή-
λαια βοῦς.

Vacca, ae, θ. Ἰδ. Vaga.

Vaccæi, ōrum, ἄ. Οὐακκαῖοι, Βακ-
καῖοι, ἔθνος τῆς Ἰσπανίας.

vaccinium, ii, οἶ. μυρτίδιον.

vaccilla, ae, θ. (ὑποκ. τοῦ vacos)

βοῖδιον, βοιδάριον, δαμαλῖς.

+ vacerrōsus, a, um, φρενοβλα-
δής, φλίθιος. Σουητ.

+ vacillatio, ōnis, θ. (vacillo) [σπ-]
σάλευμα, σάλος.

vacillo, avi, atum, are, (ὀκνέω?)

σκαλεύω, δονοῦμαι. arbor vacillans, δένδρον δονούμενον. ex vino vacillans ὑπὸ τοῦ οἴνου σφαλλόμενος, παρὰ προ-
ς. 2) μεταρ. ταλαντεύομαι, ἀστα-
τῶ, σφαλλομαι, ἀδέσποτος εἰμι. v. memoria, τῇ μνήμῃ σφαλλομαι. Ie-
gio vacillans, λεγεὼν σφαλερὰ, ἀδέ-
σπτος, ταλαντευομένη.

+vacīne, ἐπίρ. (vacinus) κατὰ
σχολήν, μετὰ σχολῆς. Φαίδρ.

+vacīnitas (vōc.), ātis, θ. = va-
cuitas, κενότης, τὸ κενόν. Πλ.

vacīnus (vōc.), a, um, ἀρχ. = va-
cuus, κενός. aleis rei, κενός τινας.

vāco, avī, atum, atō, κενός εἰμι.
domus vacat, ἡ οἰκία κενή ἐστίν.
ager vacuus, ὁ ἀγρός ἀργεῖ, χερσεύεται,
ἀργός εἴτε ἀγεωργητός ἐστίν. alia re,
κ. ab alia re, κενόν τινας εἶναι. meus
vacans corpore, ψυχῇ σώματος κενή.
custode vacans, ἔρημος φύλακος, ἄνευ
φύλακος ὢν. v. metu et periculis,
ἀπηλλάχθαι φόβου καὶ κινδύνων, ἄ-
φοβον καὶ ἀκινδύνον εἶναι. locus a
custodiis vacabat, ὁ τόπος ἔρημος
φρουρᾶς ἦν. vacantia, τὰ κενὰ εἴτε
περιττὰ τοῦ λόγου, possessio vacat,
τὸ κτήμα ἀδέσποτόν ἐστιν, ἄνευ κυ-
ρίου ἐστί. 2) κενός εἰμι, σχολάζω,
ἀργῶ. alia re εἴτε ab alia re, ἀπὸ
τινος σχολάζειν. miles ab opere va-
cui, ὁ στρατιώτης ἀπὸ τῶν ἔργων
σχολάζει. v. publico εἴτε publico mu-
nere, ἀργῶ δημοσίου ἔργου, σχολὴν
τῶν δημοσίων ἔργων ἄγω. pagus va-
cui, ἡ κώμη σχολάζει, εἰ χωρίζεται ἀρ-
γούσι. si vacas, εἰ σχολάζεις, εἰ scho-
lā soi. 3) αλεῖν τοῖ, σχολάζω τινί,
σπουδῇ περὶ τι ποιοῦμαι. v. philo-
sophico, διατρέφω περὶ τὴν φιλοσο-
φίαν, ἐν φιλοσοφίᾳ docendo, ἐπιμα-
λοῦμαι τοῦ διδάσκειν. 4) τριτοπρ. va-
cui, σχολῇ ἐστί. si tibi vacat audire,
εἰ σχολῇ σοι ἀκούειν. σπ. ἐξέσθι.

vācō-fācio, vācī, actum ēre, alqđ

kenō ti. alqđ alia re, κενῶν τι τινας.
vācuītas, ātis, θ. κενότης, τὸ κε-
νόν. 2) ἀπαλλαγὴ, ἐλευθερία.

Vācuūa, ae, θ. θεὰ τις παρὰ Σα-
βίνοις τῆς ἀνθοκυρίας ἢ τῆς ἀπὸ τῶν
γεωργικῶν ἔργων σχολῆς. 60εν Vā-
cuūae litare, σχολὴν ἀγειν. Τὸ ἐπίθ.
Vacuūālis, e.

vācuo, are, (vacuus) [ατγ] alqđ
alia re, κενῶ τι τινας.

vācuus, u, um, μ. * ὅπ. (vaco)
κενός. spatium vacuum εἴτε ἀπλῶς
vacuum, τὸ κενόν. v. domus, οἰκία
κενή. re εἴτε ab re, εὐθ' εἴτε κ. aleis
rei, κενός, ἔρημος, γρηνός τινας. mo-
nia defensoribus εἴτε a defensori-
bus vacua. τελεχ τῶν ἀμυντῶρων ἔ-
ρημα. agri cultoribus vacui, ἀγροί
ἀργοί εἴτε χερσεύοντες. timore vacuus,
τοῦ φόβου ἀπηλλαγμένος. 2) ἐπὶ γυ-
νακίς· ἀνδρῶν, ἀγαμός, εὐθ' εἴτε
καὶ γῆρα. 3) ἐπὶ κτήμασι· κενός,
ἀδέσποτος, χερσεύων. 4) κενός, scho-
λαστὴς, σχολάζων, σχολὴν ἄγων. va-
cuus sum ad narrandum, σχολῇ καί
ἐστι διηγέσσομαι. vacuus (ὅπεν. α-
more), σχολὴν ἄγων ἀπὸ τοῦ ἔρωτος.
v. pectus, κενὴ καρδίη. vacua Ti-
bura, τὰ σχολάζοντα Τιβούρα, τὰ
σχολὴν παρέχοντα. 5) ἀνεπαρκής
νός, ἀνεργήμενος, εὐρύχωρος, εὐρύ-
6) μεταρ. κενός, μάταιος.

1. Vada, ae, θ. Οὐάδα εἴτε Βάδα,
πρωτόν τῶν Βατάδων ἐν τῇ Βελγί-
κῇ Γαλλίᾳ.

2. Vada, orum, οἶ. Οὐάδα, πῆλις
τῶν Αἰγύων. 2) V. Volaterrano, Οὐά-
δα Οὐολατερρηνῶν, πῆλις τῆς Τυρ-
ρηνίας, τανὺν Torre di Vado.

Vadimonis locus, εἰ. ἡ Οὐάδων
εἴτε Οὐάδων λίμνη, μικρὰ τις περὶ
Δαρίαν τῆς Τυρρηνίας λίμνη.

vadimonium, ius, (vad) ἑγγύησις
ἑγγυή, διεγγύησις (ἡ ἑγγυή τῶν εἰ-
ρηκεστάτων παρὰ τοῖς θῆται). vadimonium

deserere, obire, ad vadimonium venire, παραγγιγνέσθαι ἐπὶ τὴν ἐγγύην, παρῆναι ἐν τῇ δίκῃ v. desecrare, μὴ παραγγινέσθαι ἐπὶ τὴν ἐγγύην, ἐξήμεον τὴν ἰκὴν ἀπελείπειν. v. alcuī Romam promittere, ἐγγυᾶσθαι τινὶ ἢ μὴν εἰς ὥμην ἐπὶ τὴν δίκην παρέσθαι. 2) ἡμέρα δίκης, προθεσμία. v. conputuere, differre, τᾷτεσθαι, ἀναλλασθαι ἡμέραν.

vado, vāsi, vāsum, ἔρο, βαίνω, ὁ αὐτὸς ὡ, χωρῶ, εἶμι. vado vale, χαίρων σταίξω, χαιρῶν ἴθι, πορεύου. vadōr, alus, arī, (1. tas, ἀεθλεύω) καταγγυῶ τινα, ἐγγύην εἶτε διαγγύην παρὰ τινος λαμβάνω τοῦ ἐπὶ τὴν δίκην περισσεῖν. 2) μεταφ. vadatus, a, um, ὑπόχρεως.

vādōsus, a, um, (vadum) ταναγώδης, ἀεθλής.

vādom, i, ō. (βάδος, vado) ἐπὶ ποταμῶν τὸ βατὸν, τέναγος, ὁ πόρος. 2) ἐπὶ θαλάσσης τὸ τέναγος, ἀράγος, τὰ βράχεια. παροίμ. in vado vado, ἐν ἀσφαλείᾳ, ἐν ἀκινδύνῳ εἶναι.

3) ὁ πόρος τῆς θαλάσσης, τὰ τῆς θαλάσσης κέλευθα (πόροι ἀλός). 4) ποταμοῦ βεθλόν. 5) πυθμῆν, βυθός.

vae, ἐπιφών. οὐ αἶ! οἶμοι! φεῦ! tas misero mihi! οἶμοι ἐγὼ τάλας! Κατ.) vae te! οὐκί σοι.

vaeneo, vaenumi, ἴδ. veneo κτλ. vāfer, vāfra, vāferum, πανούργος, πολυτρόπος.

vāfre, ἐπὶρ. πανούργως.

Vāga, ae, ō. (ούχι Vacca) Οὐάγη, πόλις τῆς Νομαδικῆς, τινῶν Begia. Vagensus, ium, ā. Οὐαγαῖοι. 2) πόλις τῆς Λιβύης, πλησίον Ἰτύκης.

vāgo, ἐπὶρ. (σπ.) σποράδην.

vāgīna, ae, ō. κολικός, ξιφοθήκη.

2) ἐπὶ φτωγῶν ἡ κάλυψ, τὸ κάλυμμα. vāgio, īvi εἶτε īi, ītum, ἴρω, κλαυθμυρίζω, κνυζῶμαι, μινυρίζω.

vāgius, us, ā. (vagio) κλαυθ-

(ΜΕΡΟΣ Β΄)

μυρισμός, κνυζήθμός, μινυρισμός. vāgor, alus, arī, (ἀρχ. κ. vāgo, are) [vōgus] πλανῶμαι, ἀλώμαι, εἴρωμαι vicos, περὶ τὰς κώμας. terras, πλανᾶσθαι ἀνά τὴν γῆν. 2) μεταφ. πλανῶμαι, περιφέρωμαι. Iunia vagatur, ἡ φῶμη περιφέρεται, διασπείρεται, διαδίδεται. 3) πλανῶμαι, παραφέρωμαι, παρεκτρέπομαι.

vāgus, a, um, πλάνος, πλανητός, πλανώμενος, ἀλώμενος, περιφερόμενος. stellae vagae, οἱ πλανῆται εἶτε πλανῆται καὶ πλάνοι ἀστέρες. Tibertis vagus, ὁ παρεκτρεπόμενος εἶτε ὑπερεκχέμενος Τίβερις. venti vagi, ἄνεμοι φοιταλῆες, πολυπλανεῖς, αὐτοὶ vagus, ὁρνήθεις ἡερόφοιτοι. eripies vagi, ἡ λευκὴ, διεσπῆρμένη, ἀνεκκομένη κόμη. vagus animi, παράφρων, παράφρορ. 2) μεταφ. ἀστατος, ἀέθαιος, ἀμπίδολος, ἀσφαής κτλ.

vāh (εἶτε valia) ἐπιφών. ἐπὶ θαυμασμοῦ βαβαί! αἶ! οὐ αἶ! 2) ἐπὶ ἀγανακτήσεως αἶ! φεῦ! 3) ἐπὶ πόνῳ οἶμοι!

Vāhālis, is, ā. ἴδ. Vacalus.

valde, ἐπὶρ. (validus) ἰσχυρῶς, σφιδρα, πᾶν, κομιδῇ. σ. valdus, σφοδριότερον, μᾶλλον. 2) σπ. ἐν ἀποκρίσει πᾶν, πᾶν μὲν οὖν.

vālē-dīco, ēre, (valeo) χαίρειν λέγω, χαίρειν καλεῶ.

vālens, ntis, m. σ. κ. ὑπ. (μτχ. τοῦ valeo) ἐρρωμένος, εὐρωστος, ὑγιής, εὖ ἔχων. 2) ῥωμαλέος, ἰσχυρὸς, στερῆς σπ. δυνατός, μέγα δυνάμενος.

vālenter, ἐπὶρ. μ. σ. κ. ὑπ. (valens) ἰσχυρῶς, δεινῶς, ἐρρωμένως.

Vālentia, ae, ō. Οὐαλεντία, πόλις τῆς Ταρρακωνησῆας Ἰσπανίας.

vālentulus, a, um, (ὁποκ. τοῦ valens) ῥωμαλέος τις. Πλ.

vāleo, ul, ūtum, ēre, ἐρρῶμαι, εὐρωστώ, ὑγιαίνω, εὖ ἔχω. oculis εἶτε ab oculis valeo εἶτε oculi mihi va-

lent, εὖ έχω (ὕγαινω) τοὺς ὀφθαλμούς, ὕγαινεσθαι μοι οἱ ὀφθαλμοί. 2) vale, ἐξέωσο, χαίρε, ὕγισινε (ἀπα-
σῆς τῶν ἐπινύτων καὶ ἐν τέλει τῶν ἐπιστολῶν. πρὸλ. salveo). valete, ἐξέ-
ρωσθε, χαίρατε, ὕγαινετα. valere al-
cui dicere, χαίρειν τινὶ λέγειν, χαί-
ρειν τινὰ κελύειν. καταφρονητικῶς
valeas, χαῖρε, ἔρρε. valeat, χαίρετω,
ἐξέστω. valele curae, χάρειν κελύω
εἴτε εἰς τὰς φροντίδας. 3) ἐξέωμαι,
ισχύω, δύναμαι, ισχυρός εἴτε δυνά-
της εἰμι. alii velocitate ad cursum,
alii viribus ad luctandum valent, οἱ
μὲν ταχύτητι πρὸς δρόμον, οἱ δὲ βί-
μῃ πρὸς πύλιν ισχύουσιν (ἐξέωνται).
v. equitate, τῷ ἐπικτῶ ισχύω. plu-
rimum inter cives valet, πλείστον ἐν
τοῖς πολίταις δύναται. non valet ab-
tumpere vincula, οὐχ εἰς τ' ἐστὶ
τὰ δεσμὰ ἀπορρῆξαι, invidia mihi
valet ad gloriam, ὁ φθόνος διέξω μοι
ἀπεργάζεται. video saepe idem va-
let quod scio, τὸ ὅρῃν πολλάκις ἴσον
δύναται (ταύτῃ θελοῖ) τῷ εἰδέναι.
aureus valebat pro decem argenteis,
ἄχρυσός ἐδύνατο δέκα ἀργυρία, ἴσος
ἦν δέκα ἀργυρίοις.

Vallērius, ii, ἄ. ὁ Οὐαλέριος. -riā-
nus, a, um, Οὐαλεριανός, τοῦ Οὐα-
λερίου. -tius, a, um, Οὐαλερίος, τοῦ
Οὐαλερίου. V. via, ἡ Οὐαλερία ὁδός.
V. lex, ὁ τοῦ Οὐαλερίου νόμος.

valēscō, ēre, (ἐναρ. τοῦ valeo)
(Τακ.) θώννυμαι, ισχυρός εἴτε δυνά-
της γίνουμαι.

valēscūdīnārīum, ii, ὠ. τὸ νοσο-
κομεῖον.

valēscūdo, īnis, θ. (valeo) ἔξις σώ-
ματος. 2) bona γ. εἴτε ἀπλῶς valo-
tudo, ἡ εὐξία, εὐρωστίς, ὑγίεια. 3)
adversa v. εἴτε ἀπλῶς valēscūdo, ἡ
καχεξία, ἀρρώστια, ἀσθένεια, νόσος.

Valgius, ii, ἄ. Οὐάλγιος.

vulgus, a, um, δαίδια, στρεβλῆ-

που. 2) ἐπὶ τοῦ στόματος· μυλλὰς,
διάστροφος.

vālidus, a, um, μ.σ.κ. ὤπ. (valeo)
ἐξέωμένος, εὐρωστος, ὑγής, εὖ έχων.
2) ἐξέωμένος, εὐρωστος, ῥωμαίος,
ισχυρός, δυνατὴς. coriose, opibus,
ingenio vālidus, τῷ σώματι, τοῖς
γρήμασι, τῇ ψυχῇ δυνατός. color va-
lidus, ἡ (τοῦ ὕγιους) εὐχροία. 3) ἐπὶ
παρμάκων· ἐνεργής, δραστηρής.

vallāris, o, (vallum) corona val-
laris, στέφανος διδόμενος τῷ πρώτῳ
ὑπερβάντι τῶν πελεμίων σταύρωμα.

vallis (ἀρχ. valles), is, θ. (ἐλός)
κοιλίας, αὐλῶν, ἄγρος. 2) κοίλωμα.

vallo, are, (vallum) alqd, σταυρῶ,
χαράκω, περισταυρῶ, περιχαράκω τι.
2) μεταρ. ὀχυρῶ, σκεπάζω τι.

vallum, i, ὠ. (vallus) σταυρῶμα,
χαράκωμα, χάραξ. alqd vallo munire,
ὀχυρεῖν τι σταυρῶματι, περισταυρεῖν,
περιχαράκων τι.

vallus, i, ἄ. (ἄλις) σταυρός, χά-
ραξ, σκέλοψ (πρὸς ὀχύρωσιν στρατο-
πέδου κττ.). 2) = vallum.

valva, ae, θ. συνήθ. valvae arum,
πλ. (βηλῆς) αἱ δικηλίδες εἴτε διπλᾶ
θῦραι, αἱ δικηλίδες.

Vandālīi (-dīlii), orum, ἄ. ὁ Ἄν-
δαλοι, Βανδῆλοι, Γερμανικὸν ἔθνος.
vānescō, ēre, (vanus) κενόεσθαι, ἀ-
νιζοῦναι, φθίβω. [μανικὸν ἔθνος.]

Vangīōnes, um, ἄ. Οὐαγγιόνες, Γερ-
+ vānīdīcus, a, um, (vanus-dīcus)
κενολόγος, ματαιολόγος. Πλ.

vānīdīquētia, ae, θ. (vaniloquus)
κεναγορία, κενολογία, ματαιολογία.

Vānīdīquīdīctus, i, ἄ. (vaniloquus
διῶρον) πλαστὸν ὄνομα, εἶεν ὁ Μα-
ταιολογώδης, Κεναγόρας.

vānīdīquus, a, um, (vanus-loquor)
[σπ.] κενολόγος, ματαιολόγος.

vānitas, itis, θ. (vanus) κενότης,
ματαιότης.

vānīlūdo, īnis, 0. (vanus) [σπ.]
νολογία, κενανόρη.

vanus, i, 0. λίκνον, λικμός, mys-
sa v. τὸ μυστικὸν λίκνον.

vānus, a, um, μ. π. κ. ὑπ. (ὡς
κακ. ἐκ τοῦ vacuus, ὃ ἐκ τοῦ vaco)
νός, διακνέος. v. peies, ἀραιὸς εἶτε
ἀνὴ τῶν ζώων. 2) συνήθ. κενός, μάταιος.
es v., κενὴ εἶτε ἀπραγμάτευτος ἢ
κα γὰρ, βάλη μάταια, ἀπραγμά-
teus oratio, κενός, μάταιος λόγος. 3)
ἐ ἀνθρώπων κενός, μάταιος.

+ vāride, ἐπιθ. Σουητ. = malo.
vāros, ōnis, ἄ. (ἀντὶ εναρος) ἀμύ-
μις, ἀπορορά, ὃ κα πινός. 2)
ἐα, ἄλσα, θερμὴ θερμότης, μεταφ.
ὁ ἄλπος τοῦ ἔρωτος.

+ vārōrārium, ii, ὠ. (varor) ὑπό-
ψστον, πυρικτήριον. Κικ.

vārōro, are, (ἀντὶ εναρορο, κα-
vō, varor) ἀμύω, ἀμύζω, ἀποθυ-
ῶ. 2) μεταφ. θερμός εἰμι, καίνομαι.
alqd, θυμῶ τι. templum iuro,
ναὸν θυμιάματι.

vārro, are, 0. (varor) ἐξεστηκώς
εἶ, ἐκτροπίζω. 2) ἄ. ὁ ἀχρεὺς ἄν-
θρωπος, ὃ οὐδενὸς ἀξιος.

+ vārūlaris, is, ἄ. μαστιγίτης. Πλ.
vārūlo, ani, atum, are, (vah) εἰ-
ζώω, varula εἶτε varulare το ju-
v., αἰμώζω, εἰμώζει, ἔρθε, ἀπύλοιο.
vulet, αἰμωζέτω, ἔρβέτω, ἀπύλοι-
2) πληγὰς λαμβάνω, πληττομαι,
καίνομαι, μαστιγίζομαι.

vardaei, orum, ἄ. Ἀρδιαῖοι, ἔθνος
Δαλματίας.

Varguntējus, i, ἄ. Οὐαργουντήιος.

vārio, ae, 0. Οὐαρία, πολιτισμάτων
Λατίνης, τανῶν Vicovaro.

vārīanus, īd, Varus.

+ vārīatio, ōnis, 0. διαφορά Λιβ.

vārie, ἐπιθ. (varius) ποικίλως, ποι-
κίλως χρώμασι. 2) ποικίλως, ποικί-
λως, ἀναιμώδως, διαφόρως.

vārius, ātis, 0. (varius) ποικί-
λως, τὸ ποικίλον. 2) ἀναιμώδως, δια-
φόρως. 3) μεταβολή, τὸ μεταβάλλον.

Vārīni, orum, ἄ. Οὐαρίνοι, ἔθνος
Γερμανικόν. Τακ.

vārio, anī, atum, are, (varius) αἰσθ.,
ποικίλλω τι. alqd coloribus, ποι-
κίλλω τι χρώμασι. vestis variata
figuris, αἰσθ. μορφῇ (γραφῇ) πε-
ποικιλμένη, una variatur εἶτε σε
variati, ἢ σταφυλὴ ποικίλλεται, αἰσθ.

λεται, τὸ χρώμα μεταβάλλει, πεποι-
νεται. 2) variant pectora palmis, πε-
λαίνουσιν εἶτε πελιδνοῦσι τὸ στῆ-
θος ταῖς παλάμαις, πελιδνοῦνται.

στερνοκοπούμενοι. 3) ποικίλλω, δια-
κωμῶ τι. 4) ἄλλοιῶ, μεταβάλλω,
ἀλλῶ τι. laborem alio, ἄλλῳ
ταῖν πόνοι ἀντὶ σχολῆς. formas va-
riatus in omnes, εἰς πάσας τὰς μορ-
φὰς μεταμορφωθεῖς, variantur sen-
tentis, διαφέρουσι ταῖς γνώμας.

quae de Marcelli morte variant scri-
ptiores, ἄ. περὶ τῆς τοῦ Μαρκελλίου τε-
λευτῆς οἱ συγγραφεῖς διαφόρως λέ-
γουσιν. 5) ὠδ. ποικίλλομαι, ποικί-
λως εἰμι. una variat, ἢ σταφυλὴ
ποικίλλεται. variantes formae, ποι-
κίλαι μορφαί. 6) διαφέρω, διαφο-
ρῶς εἰμι. formae inter se variant,
αἱ μορφαὶ ἀλλήλων διαφέρουσιν. haec
variant de eo, ταῦτα περὶ αὐτοῦ δια-
φόρως λέγεται.

vārius, a, um, (βαλῖος) αἰετός, ποι-
κίλος, ποικιλόχρως. 2) ποικίλος,
πολυειδής. quales sint dii, variūm
est, ὅποιοί εἰσιν οἱ θεοί, ποικίλως
εἶτε διαφόρως λέγεται. 3) ποικίλος,
εὐματάδης, ἄστατος.

Vārius, ii, ἄ. Οὐάριος.

vārix, īcis, ἄ. κ. 0. κιστός, κριστός,
ἔξια (νοσώδης τῶν φλεβῶν εἰδησις).

Varro, ōnis, ἄ. Οὐάριον, Πάριον.

-nīanus, a, um, Οὐάριωνιστός, τοῦ
Οὐάριονος.

*vārus, ο, um, βλαϊστός, βλαϊστο-
σκελής, σκαμνός (τοὺς πόδας εἰς τὰ
ἔξω διεστραμμένους). 2) διαφύρων.

Vārus, i, d. Οὐάρος, Variānus, a,
um, Οὐαριανός, τοῦ Οὐάρου. 2) ποτ.
τῆς Ναρβωνίτιδος Γαλλίας, τανῶν Var.

1. vas, vādis, d. (ἄθλος?) ἐγγυη-
τής, κατ' ἐξοχήν· ὁ ἐγγυητής τοῦ
τῶν ἑτέρου ἐπὶ τὴν δίκην παρέσθαι.

2. vās, vāsīs, d. vasa, orum, πλ.
σκεύος, ἀγγεῖον, ἄγγος. 2) πλ.
τὰ στρατιωτικὰ σκεύη, ἢ ἀποσκευή.
vasa colligero, συσκευάζεσθαι, ἀνα-
σκευάζεσθαι, σκευαγωγεῖν, ἀναζευ-
γνῶναι, ἀναζυγῆν ποιεῖσθαι.

vāsarium, ii, d. (2. vas) ἀργύριον
εἰς ὧν σκευῶν διδόμενον.

+ vascūlārius, ii, d. (vasculum)
χρυσουργός, ἀργυροπλάτης. Κικ.

vasculum, i, d. (ὕποκ. τοῦ 2. vas)
ἀγγεῖδιον, σκευάριον. Πλ.

vastātio, ōnis, f. (vastō) ἐρημω-
σις, πόρθησις, κάκωσις.

vastātor, ōris, d. (vastō) ἐρημω-
τής, πορθητής.

vastō, epīp. μ. σ. πόρῶ, μακράν.
2) πλατέως, πλατυλόγως, μετὰ πλα-
τυλογίας. 3) ἐξαισίως, σφιδρα, ὑπερ-
βαλλόντως.

+ vastificus, a, um, (vastus-fa-
cio) ἐρημοποιός, πορθητικός. Κικ.

vastitas, ātis, f. (vastus) ἐρημία,
κενότης. 2) ἐρημωσις, πόρθησις. 3)
τὸ ἐξαισίον, τὸ ὑπερμέγεθες.

vastō, are, (vastus) alqd, ἐρημῶ,
κενῶ τι. 2) ἐρημῶ, πορθῶ, δηῶ τι.
3) mentem, ταραττω τὴν ψυχὴν.

vastus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. ἐρη-
μος, κενός. arbs a defensoribus
vāsis, πόλις ἐρημος τῶν ἀμυνομέ-
νων. 2) εὐρύχωρος, εὐρύς, ἀχανής.
campi vasti, πεδία εὐρύχωρα, ἀνα-
πεπταμένα, v. mare, τὸ ἀχανὲς πέ-
λαγος, ἢ εὐρεῖα θάλασσα. v. antrum,
ἐντρεὺς εὐρύ, εὐρύχωρον, μετταρ. ἀπὶ-

mus, ἀπληστος ψυχῇ. 3) ἐξαισιος,
ὑπερμέγεθες, πελώριος, ἀσπετος. hel-
lua vastia, ὑπερμέγεθες θηρίον. lo-
nitra vastium, βροντὴ ἐξαισιος. ciu-
des vastissima, μεγίστη συμφορά.
4) ἄγριος, ἀπειροκαλός, ἀμυστος.

vāsum, i, d. ἀρχ. κ. σπ. = 2. vas,
vāles, is, d. κ. θ. (φάτης) ὁ μάν-
τις, προφῆτης· ἢ μάντις, προφῆτης.
2) * ὁ ποιητής, ἢ ποιήτρια. 3) ἐξη-
γητής, ὁρηγητής, διδάσκαλος.

Vāticānus (Vātic.), a, um, Οὐατι-
κανός. V. mons, ὁ Οὐατικανός λόφος,
εἰς τῶν ἑπτὰ λόφων τῆς Ρώμης.

vāticinātor, ōnis, f. (vaticinor)
χρησμοφῶδης, μαντιεύς.

+ vāticinātor, ōris, d. χρησμοφῶδης,
χρησμολόγος, μάντις, προφῆτης. Ὁδ.
vāticinor, atus, arī, (vates-cano)
χρησμοφῶδω, μαντεύομαι, προφητεύω.
2) alqd, ἄδω, ἐξηγοῦμαι τι. 3) μαι-
νομαι, φλυαῶ.

vāticinus, a, um, χρησμοφῶδης,
χρησμοφῶγος, μαντικός.

Vālinius, ii, d. Οὐατινίος, Βατι-
νίος. -niānus, a, um, τοῦ Βατινίου.

1. vā, σύνδ. ἐγκλιτ. (ἐκ τοῦ vel)
ἢ, ἢ καὶ εἴτε, εἴτε καὶ (ἐπὶ ἀδιαφύ-
ρων). duabus tribusve horis, δυσὶν ἢ
τρισὶν ὥραις. aliquis unus pluresve,
εἰς τις ἢ (ἢ καὶ) πλείονες. si in facis
facturosve es, εἴτε τοῦτο ποιεῖς εἴτε
καὶ μέλλεις ποιῆσαι. malum domi-
numve, κακὸν τι· εἴτε βλαβερόν. 2)
σπ. = an, ἢ, εἴτε. ignorans alius
alterve fueris, ἀγνοῶν εἴτε λευκός
εἴτε μέλας γένου.

2. vā, προσθετικὸν μέριον, ὅμοιον
τῷ a στερητικῷ καὶ ἐπιτατικῷ.

vēcordia, ae, f. (vaccors) ἀπρροσύ-
νη, παραφροσύνη. [ράφρων.]

vēcors, rdīs, (ve-cor) ἄφρων, πα-
φροσύνη, ὁδῶν, θ. [σπ.] ὁδῶν.

vectigal, ālis, d. (vehō) τέλος, φό-
ρος (ὁ ὑπὲρ τῶν ἀγορῶν, τῆς νομῆς)

ἡς ἐμπορίας κττ. εἰς τὸ δημόσιον
παισιον τελευτῶντος φόρου). vecti-
ctis pro aliqua re pendere, τέλη ὑπέρ
ἐνός τελεῖν. vectigal imponere agro,
ἐλκός (φόρον) τῷ ἀγρῷ ἐπιτιθέναι.
vectigalia colligere, πρᾶττειν, πρᾶτ-
τοῖαι, εἰσπραττεῖν, εἰσπράττεσθαι
ἐλκ. colligere vectigal, τὰ τέλη τῆς
καταστάσεως. 2) ἐπὶ τοῖς φόροις, βασιλεὺς,
εἰσφορά. 3) ὁπωτιᾶν προσέδως, το
προσέδωκα χρᾶστα, τὰ προσέδωκα.
vectigalis, ἢ (vectigal) τῶν τελῶν,
τῶν φόρων, pecunia vectigalis, το
κ τῶν τελῶν εἴτε φόρων ἀργυρίου.
1) ὑποτελής, φόρου ὑποτελής. 3) ἐπὶ
ὁπωτιᾶν equi vectigales, ἔπποι
ἐπ' ὧν τις ἀποφορὰν λαμβάνει.
+ vectio, ōnis, ὁ. ἔχσεις. Κικ.
vectis, is, ἄ. (vehō) μοχλός (ἔρ-
ανον, ὡ μοχλεύεται τι). 2) μοχλός
ὡ ἡ θύρα μοχλεύεται).

Vectis, is, ὁ. Οὐκείτις, νῆσος, τανῶν
Wight. Σουτ.

vecto, are, (θαμ. τοῦ veho) alqm,
ἐχῶ, κομίζω τινά. vector equo,
ἔχεται ἐπ' ἵππου. [ἵππος.

Vectōnes εἴτε Vectōnes, [8. Vet-
vector, ōnis, ἄ. (vehō) ὁ ἐχῶν,
κομίζων, βασιλεύων τινά ἢ τι. 2)
ἐπὶ ποταμῶν ἵππου, ἵππεύς. 3) ἐπὶ ποταμῶν
ἐπὶ ποταμῶν.

vectōrius, a, um, (vehō) navi-
gium v. τὸ φορταγωγὴν πλοῖον.

vectura, ae, ὁ. (vehō) ἔχσεις, ἄ-
γωγή, κομίζω, vecturas onerum fa-
cilitaro, ἀχθερεῖν. 2) πορθμεία,
διακομιδή. vecturam facere, πορθ-
μεύειν. 3) ναῖον, ναῦλος.

vectus, a, um, [8. vehor.

Vēdiōvis, [8. Vejovis.

vēgētus, a, um, (vegō=κινῶ) ἐν-
κίνητος, ζωηρός. oculi vegeti, ἐκθαλ-
μοί γοργοί. 2) εὐρωστος, ἀκμαῖος.

vē-grandis, a, um, (vegō=κινῶ) ἐν-
κίνητος, ζωηρός. 2) σπ. μέγιστος.

vēhōmens (*vēmens), ntis, μ. σ.
κ. ὕπ. (vehō) φέρω, σφειδρῶ, ἀρμυρι-
κός. ventus, πρᾶττειν εἴτε σφειδρῶς ἀνεμος.
cursus fluminis, ἡ σφειδρᾶ τοῦ ποτα-
μοῦ φέρει. imber, σφειδρῶς, βροχῶν
σφειδρῶς. medicamentum, σφειδρῶν, ἔξω,
θεραπευτικὸν φάρμακον. somnus, βαλὺς
ὑπνός. oratio, σφειδρῶς, δεινὸς λόγος.
homo, σφειδρῶς, ἔξω ἀνθρώπος.

vēhementer, ἐπὶ μ. σ. κ. ὕπ. (va-
hementus) σφειδρῶς, σφειδρῶς.

vēhiculum, i, ōis, (vehō) ἔχσεις, ἄ-
μαξί. 2) σπ. τὸ ἔχμα, πλοῖον.

vēho, vexi, vectum, ēre, alqm ἢ
alqd, ἔχῶ, φέρω, κομίζω, ἄγω τι
(ἐπ' ἀμάξης, ἐπ' ἵππου, ἐν πλοῖῳ,
ἐπὶ τῶν ὧρων κττ.). iaurus vexit

Europam, ὁ ταῖρος ὥχσεν (ἐκώμισεν)
τὴν Εὐρώπην. v. alqm plaustrum, ἄγω
κομίζω τινά ἐν ἀμάξῃ. alqm alibi

equi per urbem vehunt, λευκαὶ ἵπ-
ποι ἄγουσι τινά διὰ τῆς πόλεως. v.
alqd ratibus, ἐν σχεδίαις (πλοῖοις)

ἄγω, κομίζω τι. Tagus aurum vehit,
ὁ Τάγος χρυσὸν ἀφέρει. 2) vehor, ve-
ctus, hī, ἐχούμαι, φέρμαι, κομίζο-
μαι. navi εἴτε in navi, ἐχέσθαι ἐν

νηί, πλεῖν. ad litora vectus, ἐνεχθεὶς
πρὸς τὴν ἀκτὴν. equo εἴτε in equo,
ἐχέσθαι ἐπ' ἵππου, ἵππεύειν. plau-
stro, ἐχέσθαι, κομίζεσθαι ἐπ' ἐχ-
ματος, vehens, ἐχούμενος, κομίζο-
μενος (ἐπ' ἀμάξης, ἐπ' ἵππου κττ.).

Vēius, Vēiens, κτλ. [8. Vēji.

Vējento, ōnis, ἄ. Οὐκείτων.

Vēji, orum, ἄ. Οὐκείτοι, Οὐκείτοι, Οὐκείτοι,
πόλις τῆς Τυρρηνίας. Vēiens, ntis,
κ. Vējentanus, a, um, τῶν Οὐκείτων,

Οὐκείντωνος, Οὐκείντωνος. -lānum,
ὕπν. vinum, ὁ Οὐκείντωνος οἶνος.
Vejentes, um, ἄ. οἱ Οὐκείντανοί,
Οὐκείτοι. *Vēius, a, um, = Vēiens.

Vējūvis (*Vēdiōvis), is, ἄ. θεός
τις παρὰ Ῥωμαίους (ὁ Πλούτων, κατὰ
δὲ τινὰς ὁ Ζεὺς ἢ ὁ Ἀπόλλων).

vel, σύνδ. (κυρίως προστακτ. τοῦ 2. volo) ἢ, εἴτε. vel — vel, ἢ — ἢ· εἴτε — εἴτε. vel — velotiam, ἢ — ἢ καί· εἴτε — εἴτε καί. 2) καί. hoc ascensu vel tres armati quamlibet multitudinem arceant, ταύτης τῆς ἀναβάσεως καί τρεῖς ἑνοπλοὶ (καί τρεῖς ἑνοπλοὶ μόνον) εἴργασιν ὅν δσονδήποτε πλῆθος. isto modo vel consularis vituperabilis est, αὐτῷ καί ἡ ὑπατεία (καί αὐτὴ ἡ ὑπατεία) ψεκτὴ ἐστι. vel maximus, καί μάλιστα, τὰ μάλιστα. vel optimus, ὡς οἶόν τε κάλλιστα. vel maxima auctoritas, ἡ μεγίστη δύναμις.

Vēlābrum, i, εὔ. Οὐράλαβρον, εὔο χωρία τῆς Ρώμης, τὸ μὲν majus, μέγα, τὸ δὲ minus, μικρόν.

vēlāmen, īnis, εὔ. (velo) κάλυμμα, σκέπασμα.

vēlāmentum, i, εὔ. (velo) κάλυμμα. 2) παραπέτασμα, 3) ἱκετηρία, ἱκετήριος κλάδος, στέμμα.

Vēlōda, ae, θ. Οὐλέδα, Βελίδη, προφήτις τις τῶν Γερμανῶν.

vēles, ītis, ἀ. συνήθ. πλ. vēlites, um, [1. volo] γροσφομάχος, ἀψίμαχος, ἀκροβολιστής (εἶδος πελταστῶν παρὰ Ρωμαίους). 2) μεταφ. ὁ ἀψίμαχος.

Vēlia, ae, θ. Εἰλία, ἡ τοῦ Παλατίνου λόφου κορυφή. 2) Εἰλία, ἡ πρότερον Γέλη, πόλις τῆς Λευκανίας, Οὐελία. Vēliensis, is, ἀ. Εἰλεάτης.

Vēlius, a, um, Ἑλεατικός.

*vēlifer, ēra, ērum, (velum-fero) ἱστία φέρων (ἱστιοφόρος).

+vēlificatio, ōnis, θ. (velifico) ἱστιῶν χρῆσις. Κικ.

*vēlifico, are, (velum-facio) ἱστίοις πλέω, ἱστιοδρομῶ.

vēlificar, atus, ari, =vēlifico, 2) μεταφ. αἰοῦν, σπῦδω, προθυμεῖσθαι, χαρίζομαι τινι.

vēlim, is, it κτλ. ἴδ. 2. volo.

Vēlinus, a, um, ἴδ. Velia. 2) Vē-

linus, i, ἀ. Οὐελίνος, ποτ. τῆς Σαδίνης. V. lacus, Οὐελίνη λίμνη. V. tribus εἴτε (Ορ.) ἑπλωὺς Velina, ae, θ. Οὐελίνη φυλή.

vēlitaris, e, (velo) τῶν γροσφομάχων. v. hasta, ὁ γρόστος.

vēlitor, ōnis, θ. (velitor) ἀψίμαχος. Πλ.

Vēlitorius, a, um, ἴδ. Velitiae. vēlitor, atus, ari, (velo) ἀκροβολίζομαι, ἐρίζω.

Vēlitræ, arum, θ. αἱ Οὐελίτραι, ἡ Βελίτρα, πόλις τῆς Λατίνης, τανὺν Veletri. -lorius, a, um, Οὐελίτρανός· -terni, orum, ἀ. οἱ Οὐελίτρανοί.

*vēlivolans, ntis, =velivolus.

*vēlivolus, a, um, (velum-volo) ἱστίοις φερόμενος, ἱστιοδρομῶν, τῶν, ναῦς ἱστιοπερεῖς. mare v. ἡ θαλάσσα ἡ ἱστίοις εἴτε ναυοὶ διπλευμένη (ἱστιόπλευστος, ἱστιόπηγτος).

Vellauodūnum, i, εὔ. Οὐελλαυνόδουνον, πόλις τῶν Σανόνων ἐν τῇ Κελτικῇ Γαλλίᾳ, ἴσως ἡ τανὺν Château Landon.

Vellavii, orum, ἀ. Οὐελλαυοὶ, Βελλαυοί, Κελτικὸν ἔθνος, τανὺν Vellavii.

Vellējus, i, ἀ. Οὐελλήγιος.

vellēo, are, (ἵπτ. τοῦ vello) αἰσθῆ ἢ αἰσθ, τίλλω τινά ἢ τι. μεταφ. τίλλω, δίκνω, κερτομῶ, κνίζω τινά, καθάπτομαι τινος.

vello, vulsi (volsi) εἴτε velli, vulsum (volsum), ἔρε, αἰσθῆ ἢ αἰσθ, τίλλω τινά, ἢ τι. capillos, τίλλειν, μαδίζειν τὴν κόμην. vellor, τίλλομαι. vallum, ἀνασκαφὴν τὸν χάρακα. romae, τίλλειν, δρέπειν μῆλα. μεταφ. vellor, δίκνομαι, ἀνιῶμαι.

vellus, eris, εὔ. (είρος) πόκος, μακρός, ἀργά ἔρια, τὰ ἔρια. 2) δερὰ εἴτε δέρας εἶδος, κώδιον. leonis, ἡ δερὰ λέοντος. 3) ἔτι πόκος εἴτε μαλλὸς ὅμοιον, εἶναι τὸ ἀραιὸν γάργα.

vēlo, avi, atum are, (velum) αἰσθῆ

alqd, καταπετάνομαι, καλύπτω, επικαλύπτω τινα ἢ τι. homo capite velato, περιβραχέας ἐπικαλύψαντες τὴν κεφαλὴν, velatus togā, περιεσπασμένος ἢν τῆδεσσιν. tempora vitula, διαδεγμένοι: ταῖσι τῶν κροτάρων. *velati omnis oleae, ἐκτεταγμένοι κλάδοις ἐξελταμένον. velatis manibus orant, κειραῖας ἐν ταῖς χερσὶν ἔχοντες ἱστῶνται. 2) μεταφ. επικαλύπτως ἐπι-κρύπτω, κρύπτω τι. 3) accensū velo—accensū, ἴδ. accensum.

Velocasses εἴτε Velocasses, ium, ε. Velocassi, orum, ἄ. Οὐλοκασ-σῆς, Βελόκασσοι, Βελόκην ἔχοντες. velocitas, ātis, ὅ. (velox) ὠκύτης, ταχύτης. 2) τὸ εὐκίνητον, ἑλαφρότητα. velociter, ἐπὶ ῥ. π. κ. ὠ.π. [velox] ὠκύως, ταχύως.

velox, ōis, μ.σ. κ. ὠ.π. (1. volo) ὠκύτης. 2) εὐκίνητος, ἑλαφρός, ἔλας. velum, i, ὅ. (ἀντὶ velum ἐκ τοῦ volo) ἱστίον (τῶν πλοίων), ἰθύνη, vela dare, facere, pandere, πετάννυ-ναι, ἀναπετάννυναι, ἀνεράειν τὰ ἱστία. contrahere, subducere, lugere, χα-λῶν, σιελλεῖν, μηρῶσθαι τὰ ἱστία. vela in altum dare, ἀνέγεισθαι. 2) ἱστίον, ἰθύνη, παραπίεσθαι.

vel—ut εἴτε vel—ut, ἐπὶ ῥ. ὠ.π. ὡς περ, καθάπερ. velut—sic (ita), ὡς περ—εὐθὺς. 2) ὡς, ὡς περ, εἶον, εἴπ. be-stiae aequatilis, quae gignantur in terra, velut crocodili etc. τὰ ἐν-δρόσθια τὰ ἐν τῇ γῆρῳ τικτόμενα, ὡς περ (εἶον) οἱ κροκοδείλοι κτλ. 3) εἶον, ὡς περ, καθάπερ, velut ai adesse, ὡς ἔν τῷ ὡς περ ἔν τῷ παρὲν. vehemens, ἴδ. vehemens.

venā, ae, ὅ. ἐλ.ψ. venam aperire, incidere, τὴν φλέβα σκάσειν, φλε-δοτέμεν. 2) τοῦ ἔσσι ἢ ἀρτηρία. lan-gere venam, ἐξασκάσειν τὸν σφυγμὸν. 3) φλέψ ὕδατος, μετάλλων, ξυλῶν. 4) μεταφ. benigna ingenii venā,

πολλὴ εὐφυΐα. 5) τὸ ἔνδον, δ. μυχός. venāhūlum, i, ὅ. (venor) αἰγυγνή, σιδύνη, σιδύννηον, προδύλιον.

Venāstrum, i, ὅ. Οὐνάστρον, πό-λις τῆς Σαυνιτίδος. -frūus, a, um, τοῦ Οὐνάστρου, ἔξ Οὐνάστρου.

venālīcius, a, um, (venalis) ὠνη-τός, ὠνιος. -cius, ii, ἄ. ὁ ἀνδραπα-δοκάπηλος, σωματέμπορος.

venālis, e, (venum) πρᾶσιμος, ὠνιος, ὠνητός. non venale, οὐκ ὠνητόν. 2) κατ' ἐξοχὴν venales, ium, ἄ. τὰ ὠνη-τὰ ἀνδραπαδοῦ.

venātīcus, a, um, (venatus) θη-ρευτικὸς. v. canis, ὁ θηρευτικὸς κύων, θηρευτὴς κύων.

venātio, ōis, ὅ. (venor) θήρα, θήρευσις, κυνήγια, ἄγρα, κυνηγέσιον, κυνήγιον. 2) θηρευμαχία (ἐν ἀμφι-θεάτρῳ). 3) θήρα, ἄγρα, θήραμα. ἄγρομα, τὸ θηρευόμενον ἢ θηρευθέν.

venātor, ōris, ἄ. (venor) θηρατῆς, θηρευτῆς, κυνηγός, κυνηγέτης. v. ca-nis, ὁ θηρευτὴς εἴτε ἀγρευτὴς κύων. venātōrius, a, um, θηρευτικὸς, κυνηγετικὸς, ἀγρευτικὸς.

*venātrix, tris, ὅ. (venator) ἡ κυ-νηγός, κυνηγέτης. v. dea, ἡ Ἀγροτέρα εἴτε Ἀγρία Ἀρτεμις. [οἱς. Πλ. + venātūra, ae, ὅ. θήρα, θήρευ-venātus, us, ἄ. = venatio.

vendibylis, e, (vendo) τιμαλφής, ἄξιος, τίμιος (ἐξ ὁδῶς πωλούμενος, τοῖς ὠνηταῖς περισπούδαστος). 2) μεταφ. τιμαλφής, περισπούδαστος, τιμώμενος, ἀρετὸς.

+ venditārius, a, um, (vendo) πρᾶσιμος, πωλητὸς. Πλ.

venditālio, ōis, ὅ. (vendito) μεταφ. ἡ ἐπιδεδίαιτος, ἀλαζονεία.

venditior, ōris, ἄ. (vendito) [σπ.] μεταφ. ὁ ἀλαζών.

venditio, ōis, ὅ. (vendo) πρᾶ-σις, πώλησις.

venditio, avi, atum, are, (ἰπιτ. τιῶ

vendo) aliquid, προτίθημι εἴτε προγράφω τι ὀνητόν, βούλομαι πωλεῖν τι, πωπράσκω, πωλῶ τι. 2) ἀπεμπολῶ, καπηλεύω, πωλῶ, πωπράσκω τι. īpsa sese vendit, αὐτὴ τὴν ἑαυτῆς ὥραν τῷ βουλομένῳ πωλεῖ. 3) μεταφ. ἐπιδείκνυμι τι, ἀλαζονικῶς ἐπαινῶ ἢ ἐπαγγέλλομαι τι. ex alcuī, ἀλαζονικῶς συνιστάναι ἑαυτὸν τινι.

venūtor, ōris, ā. (vendo) πρῶτης, πρῶτος, πωλητής.

venditū, a, um, īs. vendo.

vendo, didi, ditum, ěre, (venum-do) aliquid, πωλῶ, πωπράσκω, ἀποδίδωμι τι. quanti, πόσου. pluris, minoris, πλείονος, ἑλάττονος. optime, πωλεῖν τι τιμωτάτον, ἀξιώτατον. 2) πωλῶ τι, ἐπὶ μισθῷ ἢ ἀντ' ἀργυρίου προδίδωμι τι. 3) ἐπαινῶ, συνιστῶ τινα ἢ τι.

†Vendēdi, orum, ā. Οὐένεδος, ἔθνος τῆς Γερμανίας, οἱ Wenden.

venēfīca, ae, ū. īs. veneficus.

venēfīciū, ii, ō. (veneficus) φαρμακεία (ἢ κατασκευὴ καὶ χρῆσις δηλητηρίων καὶ ἄλλων ὀλεθρίων φαρμάκων, φίλητρων κττ.).

venēfīcus, a, um, (venenum-facio) φαρμακευτικός, -cus, ī, ā. ὁ φαρμακεύς, φαρμακευτής. -ca, ū. ἡ φαρμακεία, φαρμακευτήριον. 2) φαρμακώδης.

Venelli (τοῦχι Unelli), orum, ā. Οὐένελλοι, ἔθνος τῆς Αὐγδοιουνησίας.

†venēnārius, ii, ā. ὁ φαρμακεύς, φαρμακευτής.

venēnātus, a, um, (μτχ. τοῦ veneno) φαρμακώδης, ἰοφόρος, ἰσθόλος. 2) μαγικός. 3) μτφ. πικρὸς, κέρτομος.

†venēnifer, ēns, ōrum, (venenum-fero) φαρμακοφόρος, ἰοφόρος, ἰσθόλος. Ὁδ.

venēno, anī, atum, are, (venenum) aliquid, φαρμάκον τι. telum, ἰφ εἴτε τοξικῶς χρῆσιν τὸ βέλος. 2) μεταφ. φαρμακώδης, βάπτω, φθειρω τι.

venēnum, ī, ō. φάρμακον, φθοροποιὸν φάρμακον, ἰός, δηλητηρίον. aliquid veneno tollere, necare, φαρμάκῳ τινὶ ἀναιρεῖν. venenum sumere, φάρμακον πιεῖν. 2) φάρμακον, μαγικὸν φάρμακον, φίλητρον. 3) φάρμακον, βαρὺ, χρωμα. 4) μεταφ. ἡ φθορά, ὁ ὀλεθρὸς, ἡ βρογχάνια, ἡ πικρὸς λόγος κττ.

venēo (veneco), ii, ūtum, ěre, (venum-eo) προτίθεσθαι (προτεθῆναι) ὀνητόν, πωλεῖσθαι, πωπράσκεσθαι, ὦνιον εἴτε πρᾶκτον εἶναι. quanti veni, πόσου πωλεῖται. ab hoste venire, ὅπο τοῦ πολεμίου πωλεῖσθαι, πωπράσκεσθαι.

venērābilis, e, (veneror) σεβάσιμος, εἰδωλός, σεμνός. 2) εὐσεβής. venērābundus, a, um, (veneror) σεβόμενος, εὐσεβής.

venērātio, ōnis, ō. (veneror) σέβας, σεβασμός. 2) σπ. ἡ σεβασμιότης. venērātor, ōris, ā. (veneror) [σπ.] ὁ σεβόμενος.

Venereus (-rius), a, um, (Venus) Ἀφροδίσιος, τῆς Ἀφροδίτης. sacerdos V. ἡ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρεια. servi V. εἰτε ἀπλῶς Venerai, ā. οἱ τῆς Ἀφροδίτης ἱερόδουλοι. V. jactus εἰτε ἀπλῶς Venerens, ἡ Ἀφροδίτη, ὁ κάλλιστος τῶν ἀστράγαλων βόλος. res venerens, τὰ ἀφροδίσια, ὁ ἀφροδίσιος, ἡ κύπρις, συνουσία. 2) ἀφροδίσιάζων, ἀσελγής.

venētor, atus, atī, κ. (Πλ.) -ro, are, aliquid, σέβομαι, σέβω, πρεσβεύω τινά. aliquid ut deum, σέβομαι τινά ὡς θεόν. amicis, σέβομαι τοὺς φίλους. pati, venētus, a, um, σεδιζόμενος, πρεσβευόμενος, τιμώμενος. venērandus, a, um, σεβαστός, σεβάσμιος. 2) εὐχομαι τινι, ἱκετεύω τινά. v. aliquid ut faciat, ἱκετεύω τινά, δέομαι τινος ποιῆσαι τι.

Venēti, orum, ā. α) οἱ Οὐένετοί,

ένετοι, Ένετοί, (Heneti) Ένετοί, Ένος της παρά τόν Άδριαν Έκλιτικής. 1) Vēnētia, ae, ū, ή Ένετική, Ένετική (χώρα). 2) Vēnētus, a, um, απαλοσφύρους, κυανούς. T'facilio venia, Ένετιανοί, ή κυανὰ ένδεδυμένης έρις των άγωνιστών. 6) Veneti, orum, i, oi Ούένετοι, Ένος της Αουγρονήσιας, ένθα τανδύοι Vannes. 1) Vēnētus, a, um, Ούεγετικός. 2) Vēnētia, ae, ū, Ένετία, ή τούτων χώρα. γ) Ταχ, άπ.) = Veneti.

venia, ae, ū, (venio) συγγνώμη, συγγώρησις, έξουσία. do tibi veniam, mi facias, διδωμί σοι έξουσίαν ποιεΐν είτε του ποιεΐν. 2) συγγώμη (άμαρτήματος). veniam dare alicui, συγγνώμην τινί διδόναι είτε έχειν, συγγνώμην τινί αιτεΐσθαι. errati veniam ab alio impetrare, συγγνώμης τυγχάνειν είτε συγγνώμην λαμβάνειν παρά έμμενος του άμαρτήματος. παρενθετικώς cum bona venia είτε άπλως bona venia, συγγνώμή μοι, μή χαλιπαίνει τοις νύν λεγομένοις. bona venia mo audies, συγγνώμη τοις ήθησομένοις. 3) χάρις. da veniam hanc mihi, τούτο χάρισά μοι. veniam petenti dedit, έχάρισατο τῷ δεομένῳ.

Vēnīlia, ae, ū, Ούένιλια. 1) νύμφη, μήτηρ του Τούρνου. 2) γυνήλανού. Vēnio, vni, venium, ire, (βαίνω ή νομίζω) έρχομαι, έφικνούμαι. ad aliquid ad eueniam, έρχομαι παρά τινα (προς τινα) επί δειπνον. sexto die Delum Athenis venimus, τῷ έκτῳ ήμέρῃ εἰς Αἴθλον εἰς Αἰθηνῶν έφικόμεθα. v. cursum aliquid, έρχομαι ώνησόμενος τι. noui nos populum venimus, ήμεις ούχ ήκομεν (ήλθμεν) λεηλατήσαντες. aliquid in (sub) conspectum venii, έρχεται τι εἰς όψιν. veni ad aures, ή φωνή έρχεται εἰς τὰς άκοάς. mihi venit ho-

(ΜΕΡΟΣ Β΄.)

reditas, κληρονομίαν λαμβάνω, κληρονομίας τυγχάνω. unde ad tertium genus, νύν ήκω (τῷ λόγῳ) επί τῷ τρίτῳ γένος. ad extremum v., έρχομαι επί τῷ τέλει (του λόγου). ubi ea dies venit, έπει ή ήμέρα ήκει, ήλθεν. veniens annus, τῷ επείν έτος. v. in calamitatem, συμφορῇ περιπτω. salus venit in discrimen, ή σωτηρία εἰς κίνδυνον καθίσταται, εἰς κίνδυνον άφικνείται. in periculum v. έρχομαι εἰς κίνδυνον, έμπίπτω εἰς κίνδυνον. arborum veniunt, δένδρα έναφύεται, φύεται, γίγνεται. veniunt Lilybaeum, έρχεται (ό δεινὰ) ή έρχονται (όι δεινέι) εἰς Λιλύβακιον. ventum in insulam est, ήλθεν ή ήλθον εἰς τήν νήσον. unde venis ei quo tendis? ποῦ δὴ πέρχεται καί ποθεν? venter, alius, ari, θηρεω, θηρώ, κυνηγῶ, κυνηγετῶ. aliquid venatum vocare, καλεΐν τινα επί θήραν. eu venatum, έξεῖμι θηράσων είτε επί θήραν. v. aliquid, θηρώ, θηρεύω, άγρεύω, κυνηγῶ, κυνηγετῶ τι. μεταφ. θηρώ, θηρεύω, διώκω τι. επίμαι τινος. venter, iris, a. (έντερον, έντρός) γαστήρ, κοιλία. ventrem facere, τήν κοιλίαν κενόυν, άποπατεΐν. μεταφ. ventri operam dare, χαρίζεσθαι τῇ γαστρί, λαιμαργεΐν. ut paternum in ventrem mergere, καταλιχεύειν, λαφύσσειν τὰ πατρώα. 2) γαστήρ, κοιλία μητρός. ventrem ferre, έν γαστρί φέρειν, γαστροφορεΐν, κυοφορεΐν. 3) γαστροειδής, κοιλία, κοιλίωσις, κοιλώμα. Ventilius, ii, a. Ούέντιδιος. diānus, a, um, του Ούέντιδίου.

ventilator, ōis, a. (venilo) [μεγ.] λιμνητής. 2) γόης, θυματοποιός. ventilo, are, (ventus) aliquid, άνεμῷ, εκτίθημί τι τῷ άνέμῳ. 2) βριτίω τινά ή τι. 3) βριτιάω, σείω, διακινῶ τι. facem, σείεις τήν δαδα. [εἰς. Πλ. + ventio, ōis, ō (venio) έλευσιν, άφί-

ventīto, ατε, (θεμ. τοῦ venio) ἔρχομαι· θαμᾶ, θαμίζω, συγνάζω, φοιτῶ·
ventōsus, α, um, (ventus) ἀνεμώδης, ὑπηνέμιος, πνευματώδης· locus v. τόπος προσήνεμος· 2) ἀνεμώεις, ἀνεμώκεις, ὠκὺς, ταχύς, ελαφρὸς· 3) ἀνεμώσιος, ἀνεμώδης, ἀνεμώσιος, κενός, ἄστατος· 4) περυστημένος, ἀναπερυστημένος, ἀλαζονικός.

ventriculus, i, á. (ὁποκ. τοῦ ventis) v. cordis, τὸ περικάρδιον.

ventriōsus, α, um, (ventis) ὁ, ἡ γαστροπλῶν, γάστρις, ὁ γάστρων. Πλ. ventriulus, i, á. (ὁποκ. τοῦ ventis) ἀνερμίδισιν, πνεύματιον, ψοσημάτιον. ventriculum facere, ῥηπίζειν.

ventus, i, á. (ἀήτης) ἄνεμος, πνεῦμα· secundus, ὁ ὕριος εἴτε ἐπίφορος ἄνεμος· adversus, ὁ σκαιὸς εἴτε ἐναντίας ἄνεμος· παροιμ. dare verba in ventis, τῷ ἀνέμῳ διαλέγεσθαι, ματαιολογεῖν· 2) μεταφ. ἡ τύχη, φήμη κττ. popularis ventus, ἡ τῶν πολλῶν χάρις εἴτε εὐνοία· venti secundí, εὐρία τύχη, εὐπραγία.

venūcula, ae, θ. (vēnus) υνα, εἶδος σταφυλῆς, ἥς αἱ σταφίδες ἐν χύτραις ἐφυλάττοντο.

vēnum, id. venus.

vēnum-do, εἴτε venun-do, dēdi, dātum, dāre, αἰσθ, πιπράσκω, πωλῶ τινα (κατ' ἐξοχὴν αἰχμαλώτους).

Vēnus, ēris, θ. Ἀφροδίτη (ἢ θεά). 2) ἡ ἀφροδίτη, κύπρις, τὰ ἀφροδίσεια, ὁ ἀφροδίσεισμός, ἡ συνουσία· 3) ἀφροδίτη, ἐπαφροδίσεια, χάρις, κάλλος· 4) φωσφόρος (εἰς τῶν πλανητῶν)· 5) Ἀφροδίτη, ὁ κάλλιστος τῶν ἀστραγάλων βόλος.

vēnus (venus), á, κ. vēnum, ὀδ. (εὐχρ. μόνον κατ' αἰτ. κ. δοτ. τοῦ ἐν.) [ὠναι] πρᾶσις, ὡ νή. venum dare αἰσθ, πιπράσκειν, πωλεῖν, ἀποκηρύττειν τινα· venum īro, (πρὸς. veneso) πιπράσκεισθαι, πωλεῖσθαι, ἀποκηρύττεσθαι.

veno ponere alqd, ὠνιον προτιθέναι τι, πωλεῖν τι.

Vēnūsia, ae, θ. Οὐνεουσία, πόλις τῆς Ἀπουλίας, ἡ τανὺν Venosa. -sī-aus, α, um, Οὐνεουσίνος.

vēnustas, ālis, θ. (Venus) ἀφροδίτη, χάρις, ἐπαφροδίσεια, ὠραιότης· 2) ἐπὶ τοῦ λόγου· ἡ χάρις, κομψότης, ὁ χαριεντισμός· 3) χάρις, χαρμωσύνη, ἡδονή.

†vēnusto, ἐπὶρ. χαριέντως.

†vēnustulus, α, um, ἐπιχάρις. Πλ. vēnustus, α, um, μ.σ.κ. ὕπ. (Venus) ἐπαφροδίτειος, χαρίεις, ὠραίος, κομψός.

†vē-pallidus, α, um, πᾶν, ὡχρὸς εἴτε γλωρὸς. Ὁρ.

vērtecula, ae, θ. νερκος [σπ.] ἀκάνθιον, βάτιον, μικρὸς βάμνος.

vērtes, is, á, ακάνθα, βάτος, βάμνος· vēs, vēris, ὀδ. ἔαρ (ἦρ). vero, τοῦ ἦρος· vero primo, ἀρχομένου τοῦ ἦρος· 2) ἔαρ, τὰ τοῦ ἦρος ἄνθη· 3) ver sacrum, ἐλέγato ἡ ἐν καιροῖς κρισίμοις καθιέρωσις πάντων τῶν κατὰ τὸ ἔαρ γενομένων βοσκημάτων· Verāgri, orum, á. Οἰεραγοί, Πέραγοι, ἴθως τῆς Ναρβωνίτιδος.

vērax, acis, μ. σ. (verus) ἀληθινός, ἀψευδής.

verberāre, arum, θ. (σπ. ἐν. -na, ae, θ.) οἱ θαλλοὶ εἴτε κλάδοι δάφνης, ελαίας, κυρσίνης, κυπαρίσου καὶ ἄλλων ἱερῶν δινδρῶν.

†verberātus, α, um, (verberāre) θαλλοφόρος, θαλλοφόρων· Σουητ.

verber, ēris, ὀδ. (* τοῦ ἐν. εὐχρ. μόνον ἡ γεν. κ. ἀρ.) ἱμάσθη, μάστιξ· αἰσθ verberibus caedere, ἱμάσσειν, μαστιγοῦν τινα· 2) ἱμάς τῆς σφενδόνης· 3) μάστιξ, μαστίγος, πληγὴ, μάστιγμα, βάτισμα· μεταφ. linguae verbera, αἱ ἐπιπληθείς· 4) πληγὴ, κρούσις, τύψις. [γώσιμος. Πλ. †verberābilis, e, (ἐν τῷ ὀδ.) μαστι-

+verberatio, ōnis, 0. (1. verbero) μεταφ. κόλασις. Κικ.

verberatus, a, um, μαστιγώσιμος. carui, ὁ μαστιγίας. Πλ.

1. verbero, ανί, atum, ago, (verber) αλqm, ὑπάσσω, μαστιγῶ, μαστιζῶ τινά. 2) αλqd, πλῆττω, τύπτω, κρούω τι. 3) μεταφ. αλqm, ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω τινί.

2. verbero, ōnis, 4. (verber) [Εωμ. κ. ἀπ. Κικ.] μαστιγίας.

verbosus, e, um, μ. σ. πολυλόγως. verbosus, a, um, μ. σ. κ. † ὅπ. (verbum) πολύλογος.

verbum, i, ō. (ἐκ τοῦ ἔρω, εἶρω μετὰ διγάρμματος) ῥήμα, ἔπος, λόγος, λέξις. verbum volupiatibus, τὸ ῥήμα τῆς ἡδονῆς, τὸ ὄνομα ἡδονῆς, τὸ ἡδονή. quid verbis opus est? τί δεῖ καὶ λέγειν; haec plurimis a me verbis dicta sunt, ταῦτα διὰ πλείονων ὅπ' ἐμοῦ εἴρηται. verbum nullum fecit, οὐδένα λόγον εἶπε. verba facere alicui, λόγους τινί προσφέρειν, διαλέγεσθαι τι. verbum in publico facere, λόγον ἐν τῷ φανερῷ ποιεῖσθαι. alqd ad verbum de Graeco exprimitur, αὐταῖς λέξεσιν (αὐτολεξεῖ) ἐρμηνεύειν τι ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ. ad verbum, κατὰ λέξιν, κατ' ἔπος, τῷ ῥήματι. ediscere alqd ad verbum, ἐκμανθάνειν τὰ ῥήματα τινος. verbo, pro verbo, de verbo, o verbo, τῷ ῥήματι, αὐταῖς λέξεσιν, αὐτολεξεῖ, κατὰ λέξιν, κατ' ἔπος. verbī gratia (causa), εἰον δὴ, ὥσπερ. apud verbo, ἐν λόγῳ, συλλήδην. meis, tuis, suis verbis, ταῖς ἐμαῖς λέξεσιν, ὡς παρ' ἐμοῦ κτλ. 2) ῥήμα, ῥήσις, λέξις, λόγος, ἀπόφραγμα. 3) λόγος, ἔπος (ὁ μάταιος ἢ κενὸς λόγος, ὃ ἀντίκειται ἢ ἀλήθεια ἢ τὸ ἔργον). νοίθο—το vera, λόγῳ μὲν — ἔργῳ δέ. verbo sunt liberi, λόγῳ ἐλευθερεῖ αἱσι, τὸ ὄνομα μόνον τῆς ἐλευθε-

ρίας ἔχοντι. verba alicui dare, φωνεῖν, ἀπατῆν τινα. 4) ἐν τῇ γραμμῇ τὸ ῥήμα.

Vercellae, arum, 0. αἱ Οὐερκελλαι, Βερκελλαι, πόλις τῆς ἐντὸς Ἀλπεῶν Κελτικῆς, τανῶν Vercelli.

Vereingetis, is, 4. Οὐερκιγγετόρις.

+vercūlum, i, ō. (ver)ῥαρ, τ. ἔ. χαριεστάτη γυνή, ἐρωμένιον. Πλ. vero, ἐπὶ. μ. σ. κ. ὅπ. (verus) ἀληθῶς, ἀληθινῶς. honestius quod vero dicitur, τὸ ὡς ἀληθῶς καλόν. v. judicare, ἀψευδῶς κρίνειν. Iulianus verius quam hostes, λησταὶ μᾶλλον ἢ πολέμοιοι.

verecunde, ἐπὶ. μ. σ. αἰδημένως. verecundia, ae, 0. (verecundus) αἰδημοσύνη, αἰδώς, αἰσχύνη. virginalis, ἡ παρθενικὴ αἰδημοσύνη, παρ' ἑνικὴ αἰδώς. turpitudinis, ἡ εὐλαβεία τοῦ αἰσχροῦ, τὸ τὰ αἰσχρὰ εὐλαβεῖσθαι. legum, ἡ τῶν νόμων αἰδώς, τὸ τοὺς νόμους αἰδεῖσθαι. 2) αἰδώς, ὑπερβολὴ αἰδοῦς, αἰσχύνη, δειλία, ὄκνος, δέος.

verecundor, arī, (verecundus) αἰσχύνομαι, εὐλαβοῦμαι, δυνωποῦμαι, αἰσχυντηλὸς εἰμι.

verecundus, a, um, μ. σ. κ. † ὅπ. (vereor) αἰδήμων, αἰσχυντηλός. 2) εὐλαδής, σώφρων, μέτριος, μετριώφρων.

verendus, a, um, (vereor) αἰδέσιμος. † verenda, orum, ō. τὰ αἰδέα, vereor, ius, eri, (ὄρομαι) αλqm, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι τινα. deum, patrem, τοὺς θεοὺς, τὸν πατέρα. sp. alajs, αἰσχύνομαι τινα. v. dicere, αἰσχύνομαι εἰπεῖν. alqm interficere, αἰδοῦμαι ἀποκτεῖναι τινα. sp. ἄπρον. quos non est veritum hoc facere, οἱ οὐκ ἠγορήσαν τούτου ποιῆσαι. 2) αλqd, εὐλαβοῦμαι, δέδια, φοβοῦμαι τι. bellum, periculum, τὸν πόλεμον, τὸν κίνδυνον. ne vereare, μὴ

φοδοῦ, v. quid sit, φοδοῦμαι, τί τοῦ-
τό ἐστι. v. ne fiat, δέδια (φοδοῦμαι)
μὴ γένηται. voritus est, ne sustine-
re non posset, ἐρεθίσθη, μὴ οὐ δύ-
ναίτο ἀνέχειν. v. ut possit, δέδια,
μὴ οὐ δύνηται. v. ne barbarorum
rex fuerit Romulus, κινδυνεύει, ὁ Ῥω-
μύλος βαρβάρων βασιλεὺς γεγενῆσθαι.
ut ferula caedas meruit maiora
subire verbera, non vereor, τῷ δὲ
νάσθησι πληγῇσιν σε τὸν ἄξιον ἡμά-
ρτης μὴ πληγῆς κατὰ), οὐδεὶς κίνδυνος.
†veretrum, i, οὐ. (veror) αἰδοῖσθαι,
αἰδοῖα.

†Vergilīae, arum, θ. (vergo)
Πλειάδες, (ἄστρον).

Vergilius, ἴδ. Virgilius.

Verginius, ἴδ. Virginius.

vergo, ere, ῥ ε π ω, κλίνω, νεύω.
dies vergit, ἡ ἡμέρα κλίνει. illuc
cuncta vergere, ἐκείνη (ἐπὶ τὸν Τι-
θήριον) ἅπαντα ἐβόρειον, ἐκλινεν, ἔ-
νευσεν. collis vergit ad flumen, ὁ λό-
φος νέυει ἐπὶ τὸν ποταμόν, τέτρα-
πται πρὸς τὸν ποταμόν. vergens ad
septentriones, νεύων, κακλιμένος,
ἐστραμμένος, τετραμμένος πρὸς ἄρ-
κτον. 2) ἄλγδ, χέω, ἐγχεῖν, ἐκχέω τι.

Vergobretus, i, ἄ. Βεργόβρετος,
τὸ μέγιστος ἐν Αἰδοῦσι ἀξιωματ.

veridicus, a, um, (verus-dico) ἀ-
ληθοπῆς, ἀληθόμυθος, ἀψευδής.

†veriloquium, ii, οὐ. (verus-lo-
quor) ἱστολογία. Κικ.

verisimilis, e, ὁρθότρ. veri simi-
lis, ἴδ. similia x. vorus.

verisimilitudo, inis, θ. ὁρθότρ. veri
similitudo, πιθανότης, τὸ πιθανόν, τὸ
εἰκός.

veritas, atis, θ. (verus) ἀλήθεια.
ad veritatem loqui, κατὰ τὴν ἀλή-
θειαν λέγειν. explorare veritatem,
ἐρευνᾶν τὴν ἀλήθειαν. 2) ἀλήθεια,
εὐλαχρῖνα, ἀπλότης. 3) παρρησία.

veritus, u, um, ἴδ. vereor.

†veriverbium, ii, οὐ. (verum-
verbum) ἀληθινολογία. Πλ.

vermiculatus, a, um, σκωληκοειδής.
verna, ae, ἄ. ὁ ἐνδογενὴς δοῦλος,
οἰκογενής, οἰκοτραφής, οἰκοτρίψ.

vernaculus, a, um, (verna) τῶν
οἰκοτρίβων. v. multitudo, τὸ τῶν
οἰκοτρίβων καὶ ἀπελευθέρων πλήθος.
2) οἰκιακός, οἶκος ἐπινενοημένος. 3)
ἐγχώριος, ἐπιχώριος.

vernilis, e, (verna) [Tax.] οἰκο-
τριβικός, δουλικός. 2) σκωπτικός,
γελωτοποιός.

vernilliter, ἐπίρ. (σπ.) οἰκοτριβι-
κῶς, δουλικῶς.

verno, are, (ver) ε α ρ ι ζ ε ιν, arbo-
res vernant, τὰ δένδρα ἐκρίζει, βλε-
στάνει, θάλλει. coelum vernat, ὁ
οὐρανὸς ἔαρ ποιεῖ. aer vernat, ὁ αἶθρ
ἐαρινὸς ἐστίν. avis vernat, ἡ ὄρνις
ᾄδει τὴν ἐαρινὴν ᾠδὴν. μεταφ. san-
guis vernat, τὸ αἷμα νεαρὸν ἐστίν.

vernus, a, um, (ver) ε α ρ ι ν ὁ c. tem-
pus, ἡ ἐαρινὴ ὥρα. ventus, ὁ ἐαρινὸς
ἄνεμος, ἡ ἐαρινὴ αὖρα.

1. +verno, ōnis, ἄ. = vern.

2. verno, ἐπίρ. (verus) ἀληθῶς,
τῷ ὄντι. veron? ἀληθῶς? 2) ἐν ἀπο-
κρίσει· ἀληθῇ λέγει· πάνυ γε, πάνυ
μὲν εὖν. minimo v. ἥκιστα γε. 3)
σύνδ. ἀλλὰ, δι. tres partes trans-
dixerant, quartis v. pars, τρία μὲν
μέρη ἐτύγγανον περαιώσαντες, τὸ δὲ
τέταρτον μέρος κατὰ immo verno, ἀλ-
λὰ μὴν καὶ, ἀλλὰ μέντοι καὶ, μὴ
δι' ἀλλὰ, μινεῦν γε. ago v. ἀλλ' ἄγε.
ἄγε δὴ. capro v. ἀλλὰ λαβὲ, λαβὲ δὴ.

Veromandui, ἴδ. Viromandui.

Vērōna, ae, θ. ἡ Οὐρῶν, πόλις
τῆς ἐντὸς Ἀλπεων Καλιτικῆς-nensis,
e, Οὐρῶνιος. [τετραμμένος.

verres, is, ἄ. (ἔρρη) χοίρος μὴ ἐκ-

Verres, is, ἄ. Οὐερέης, Βερέης.

Verris, x. Verrinus, a, um, τοῦ

Οὐερέου. jus Verrinum εἶτε jus ver-

rinum, ἡ τοῦ Οὐέρβρου δικαιοδοσία καὶ ὁ χοίρειος ζωμός.

verrīnus, α, um, (verres) χοίρειος.

Verrīnus κ. Verrīus, ιδ. Verres.

verro, verri, versum, ἔρο, (ἀντι-ετρεσο, κορίω) αἰφώ, παίρω, σα-ρῶ τι. templum, σάειν, σαροῦν, κορεῖν τὸν πόνον. aequor rotibus, σιγήνῃ ἀλειψέιν. aequora remis, τὴν θάλασσαν ταῖς κώπαις πλήττειν. venti publica ventum, οἱ ἄνεμοι τὰ νέφη σαροῦσι, σεθεῦσι, δυνούσιν, ἰλαύνουσι. 2) μεταφ. αἰφώ, σιλήω, ἀρ-πάζω τι. quidquid verritur agrois, ὅ, τι συνάγεται, ἀθροίζεται ἐν ταῖς ἀλυσιν.

verrūe, αε, θ. (μτγ.) ἀπροχωρῶν.

2) πταισμάτιον, μικρὸν ἀμάρτημα.

verrūcōsus, α, um, (verruca) ἀπρο-χωρδωνώδης. 2) κύρην. Βερρούκωστος, παρωνύμιον Φαβίου Μαξίμου.

verrūco, αρε, (verro = verito) ἡ-πο, καλῶς ἀποβαίνειν, καλῶς χωρεῖν.

versābīlis, ο, (verso) εὐτρεπτός, μεταβλητός. Κουρτ.

versābīlis, ο, (versor) στρατιώτης, περίστροφος, περίακτος, κινητός. 2) μεταφ. ν. ingenium, εὐστροφος νοῦς.

versicōlos, ὄρις, (verto = colat) αἰο-λόχως, αἰολός, καλαίνος, ἀνθίνος.

versicōlus, ι, α. (ὁποκ. τοῦ ver- sus) σιγιδιον.

versificātor, ὄρις, α. (versus = facio) [σπ.] στιχουργός, στιχοποιός.

versipellis, ο, (verto = pellis) [Πλ.] ἀλλόκορφος. αε facit versipellem, μετακορφοῦται. 2) πολύτροπος.

verso (verso), ἀνι, αium, αρε, (θαμ. τοῦ verito) αἰφώ, στρέφω τι

θαμὰ ἢ συνεχῶς, στροβώ, περιστρέ- φω, στρέφω τι. fusum, σφραῖνιν, πε- ριάγειν τὸν ἄτρακτον. turbineum,

στρέφειν, στροβεῖν, δινεῖν τὸν στροβύ- δον (τὴν βέμδικα). curram, περιά- γειν, περιελάνειν τὸ ἄρμα. Sisyphus

sakum versat, ὁ Σίσυφος κλινάει τὸν πέτρον. torram ν., τὴν γῆν στρέφω, ἀστρίτω, βολοστροφῶ. mundus cir- cum axem versatur, ὁ κόσμος περὶ τὸν ἄξιν στρέφεται, ἰλλεταί. fors omnia versat, ἡ τύχη στρέφει, με- ταστρέφει, μεταβάλλει ἅπαντα. mon- iam suam ad malitiam versat, τὴν φο- γὴν ἐπὶ τὴν πονηρίαν μεταστρέφει.

2) μεταφ. στρέφω, μεταστρέφω τι, σκοπῶ, σκοποῦμαι, ἐξετάζω τι. αἰφώ secum in animo, στρέφειν τι ἐν ἑαυ- τῷ. dolos, δόλους μαλετῶν, ἐκποσύν- νος ἐκemplaria, Graeca poetarum versato manu, versato diurna, ἡμεῖς τὰ Ἑλληνικὰ παραδείγματα (βιβλία) νυκτός τε καὶ μεθ' ἡμέραν ἐνέλεστοτε

εἴτε μετὰ χειρὸς ἔχετε, περὶ τὰ Ἑλ- ληνικὰ παραδείγματα σπουδάζετε. 3)

αἰφώ, στρέφω, ταραττώ, ἐνοχλῶ, ἀνιῶ τινα. 4) μέσως, versor, αius, αri, στρέφο- μαι, ἀναστρέφομαι, διάγω, διατρέβω.

in loco, ἐν τόπῳ, cum αlqo, διατρέ- βειν μετὰ τινος, συμπαροτρέβεσθαι τινα,

ὁμιλεῖν τινι. ν. in αlqo re, διατρέβω ἐν, ἐπὶ τινι, περὶ, ἀμφὶ τι. In praes

versantur, ἐν εἰρήνῃ διάγουσι. mores mīhi ob oculus versatur, δοκῶ μοι τὸν θάνατον ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρεν. in hoc

arma et studia versari, περὶ τὰ ἔπλα καὶ τὴν σπουδὴν εἶναι. in honoribus

ν., τιμὰς ἔχω, ἀρχὰς μεταχειρίζομαι. in sordida arte, στρέφομαι (ἀνα- στρέφομαι) ἐν βαναύσῳ τέχνῃ, διατρέ- βω, περὶ βαναύσων (εἰμὶ) τέχνην.

haec ars in veri investigatione ver- satur, ἡ τέχνη (ἐπιστήμη) αὕτη περὶ τὴν τῆς ἀληθείας ἐρευναν διατρέβει.

versoria, αε, θ. (verio) στροφή, καμ- πή. versoria capere, καμπὴν ποιεῖ- σθαι, ἐπιστρέφεισθαι, ἀναχωρεῖν. ἰλλ.

versum, ἐπὶ. σπ. = 1. versum.

versura, αε, θ. (verto) στροφή, καμπή. 2) versuram facere, ἀργύ- ριον δανείζεσθαι πρὸς διάλυσιν ἐπὶ

ρου δφειλήματος. *versura solvo, dissolvo* alqd, ἀρχαῖον τι χρεὶς ἀποιτί-
νω, παρ ἑτέρου τινὸς τὸ ἀργύριον
δανεισάμενος. παροιμ. *versura sol-
vis*, τὸ κακὸν μαιῖζον κακῶ θερα-
πεύεις.

1. *versus* εἴτε *versum* (*versus, ver-
sum*), ἐκίρ. (*verto* ad Oceanum *versus*
proficiscisci, ὡς πρὸς εἴτε πρὸς τὸν
Ὠκεανὸν πορεύεσθαι. *Brundisium*
versus ire ad Caesarem, τὴν ἐπὶ Βρεν-
τίσιον εἴτε τὴν ἐπὶ Βρεντιοῦ πρὸς
τὸν Καίσαρα πορεύεσθαι. *quoquo*
versus, πανταχῶ. *utroquo versus*, ἐρ'
ἐκάτερα. 2) *prōdumet' ait* ὡς πρὸς τι, ὡς
ἐπὶ τι, πρὸς τι, ἐπὶ τι, ἐπὶ τινος. *Italiam*
versus navigare, πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἰ-
ταλίαν, ἐπὶ τῆς Ἰταλίας.

2. *versus*, α, um, ἴδ. *verro* κ. *verto*.

3. *versus*, us, d. (*verto*) στρέμμα.
2) στίχος, στοῖχος. 3) στίχος (πεζοῦ
συγγραμματος, κατ' ἐξοχὴν δὲ ποιή-
ματος). *versus facere*, στιχοῦργεῖν. 4)
ὀρχηστικὸν σχῆμα, στροφή, κυμῆ.
versute, ἐκίρ. ἀγγίνως, συνειτῶς.
versutia, ae, θ. (*versutus*) πανούρ-
γία, κερδαλειότης.

versutildonus, α, um, (*versutus*
-loquor) πανούργος τὴν γλῶσσαν.

versutus, α, um, μ. σ. κ. ὑπ. (*ver-
to*) πολύτροπος, κερδαλέος, ἀγγίνους,
συνειτός. 2) ἐπὶ κακοῦ κερδαλέος,
πανούργος, βλαδιούργος.

vertice (ἀρχ. *vortex*), icis, d. (*ver-
to*) στρόβιλος, δίνη, ἡ τῶν ἀνέμων,
τοῦ ὕδατος ἢ τῆς φλογὸς συστροφή,
μεταφ. *pugnae*, ἡ τῆς μάχης συμ-
πολοχή, ὁ κλίνος. 2) ἡ κορυφή εἴτε
τὸ ἄκρον τῆς κεφαλῆς. ποιητ. ἡ κε-
φαλὴ. α *vertice ad imos talos*, ἐκ
φαλῆς ἐς πύδας ἄκρους, ἐκ ποδῶν
εἰς κεφαλὴν. 3) κορυφή, ἄκρα, τὸ
ἄκρον ὄρους, δένδρου, οἰκοδομήματος,
κττ. ἡ ἄκρα, τὸ ἄρος, ὁ ἄλσος, ὁ-
χθος. 4) ὁ τοῦ οὐρανοῦ πύλος. 5) μεταφ.

vertices dolorum, οἱ ἄκροι εἴτε σφo-
δρῶναι πόνοι. [πολυδινή.

verticulus, α, um, (*vertici*) δηνῆεις,
vertigo, iuis, θ. (*verto*) στροφή,
περιστροφή. 2) ἴλιγγος, Πιγξ, σκο-
τοδινία, σκότωσις, σκότωμα.

verto (ἀρχ. *torio*), ti, sum, ere,
alqd, στρέφω, τρέπω τι. *terram*
aratro, στρέφειν τὴν γῆν τῷ ἄροτρω,
ἄροτριᾷ. *cadum*, στρέφω, ἀνατρέπω
τὸν κἀδον. *hostes se verterunt* εἰς
terga verterunt, οἱ πολέμιοι ἐσπρά-
φησαν, στραπέντες ἐφυγον, τὰ νῦτα
ἐπέστρεψαν. *hostium equitatum in*
fugam verterunt, ἐστρέψαν εἰς φυγὴν
εἴτε ἐστρέψαντο τὸ τῶν πολεμίων (ἵπ-
πικόν. *verti me Arpinum versus*,
ἐστρέψομαι τὴν ἐπ' Ἀρπιν. *quo mo*
variam? ποῖ τράπωμαι; *coelum*
vertitur, ὁ οὐρανὸς στρέφεται, περιστρέ-
φεται. ν. *aliqui*, καταβάλλω τινά. *aliqui*,
καταστρέφειν, ἀνατρέπειν τὴν ἰλιγγ.
causas rerum in deos ν. π. εἰς τῶν
πραγμάτων αἰτίας τοῖς θεοῖς ἀνατί-
θηναι. *alqd aleni vicio* ν. ἐν βλαδίᾳ
ποιῶμαι τινί τι, ψέγω τινά ἐπὶ τινί.
2) τρέπω, μεταβάλλω τι. *in melius*
ν. ἐπὶ τὸ βέλτερον τρέπω, εἰς ἀγαθὸν
κρίνω (δνειρον). *omnia in periculi*
periculi versa sunt, ἅπαντα ἐπὶ τὸ
χείρον ἐτρέπετο, εἰς τὸ χείρον μετέ-
βλεν. *auster in africanum se vertit*,
ὁ νότος εἰς λίβαν μεταβάλλει. 3)
μεταφέρω, μεθερμηνεύω, μεταφράζω
τι. 4) *verti in alia re*, στρέφεσθαι
ἐν τινί, διατρέχειν περὶ τι. *in mer-
catore vertitur*, ἐν ἐμπορίᾳ στρέφε-
ται, περὶ ἐμπορίαν διατρέχει. *res*
in periculo vertitur, τὸ πρᾶγμα ἐν
κινδύνῳ ἐστί. 5) οὐδ. *verto*, τρέπομαι.
verterat perniciem in accusatorem, ὁ
ὀλεθρος ἐπὶ τὸν κατήγορον ἐτρέπετο.
male res vertunt, εἰς κακὴν τὰ πράγ-
ματα περιστάται. *quod bene vertat*,
ἀγαθὴ τύχη. 6) *annus vertens*, περι-

τελλόμενος, περιτροπέων ἐνιαυτός, ἢ τοῦ ἔτους περίοδος, ἐνιαυτός ὅλος. mensem vertentem servare, μῆνα ὅλον διαφυλάττειν.

Vertumnus (Vort.), ἰ, ἄ. Οὐέρτυμνος, ὁ τῆς ὁπώρας θεός.

*veru, us, οὐ. (Πλ.) verum, ἰ, οὐ. ὁδε-λός. 2) ὁδόν, ἀκόντιον.

verūna, ae, θ. (veru) ὁδράτιον.

1. verum, ἰ, οὐ. Πλ. = veru.

2. verum, ἐπίρ. (verus) [Κωμ.] -veru, ἀληθῆ λέγεις, ἀληθές, πάνυ γε, πάνυ μὲν οὖν. 2) συνήθ. οὐνδ. ἀλλὰ, ποῦ modo (solu, tantu) — verum etiam (quoque) οὐ μόνον — ἀλλὰ καί. non modo — verum ne — quidem, οὐ μόνον — ἀλλ' οὐδέ. verum quidem haec lacteus, ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. verum enim, ἀλλὰ γάρ. verum enimvero, ἀλλὰ μὴν.

verum-ismen καὶ verum ismou, οὐνδ. ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ μέντοι, οὐ μὴν ἀλλὰ, ὅμως. 2) ἀλλὰ, οὐν.

verus, a, um, μ. σ. κ. ὤ. π. ἀληθής. verum dico, ἀληθῆ λέγω, τὴν ἀλήθειαν λέγω, ἀληθεύω. verum et falsum, τὸ τε ἀληθές καὶ τὸ ψευδές, ἢ ἡ τε ἀλήθεια καὶ τὸ ψεῦδος. vera et falsa dijudicare, τὰ τε ἀληθῆ καὶ τὰ ψευδῆ διακρίνειν. vera et ficta, τὰ ἀληθινὰ καὶ τὰ πλαστά. v. amicus, ὁ ἀληθινὸς φίλος, ὁ ἔντως φίλος. v. via, ἡ ὁρθὴ ὁδός. veri similis, εἰκώς, πιθανός. veri similiter, πιθανῶς. veri similitudo, ἴδ. verisimilitudo, 2) ἀληθούς, γνήσιος, δικαίου, ὁρθός. verum est, ἀληθές, εἰκός ἐστιν, ὁρθόν ἐστι, δίκαιόν ἐστι. 3) ἀληθινός, φιλαλήθης, ἀληθοπής. verum Apollinis os, τὸ ἀψευδές τοῦ Ἀπόλλωνος στόμα.

verūm, ἰ, οὐ. (veru) σαύγιον, εἶδος ἀκόντιου σιθύνῳ εἶτε καπρε-δολίῳ παραπλησίον.

+verūna, a, um, (veru) σαύγιον εἶτε ἀκόντιον φέρων. Οὐίργ.

vervex, ecis, ἄ. τομίας, κρίς, ἐκ-τετραήμερος κρίσις. 2) κτηνώδης ἀν-θρῶπος, κλίσιος.

+vesania, ae, θ. (vesanus) φρε-νοβλάβεια, παραφροσύνη, μανία. Or- +vesaniens, ntis, (vesanus) μαί-νόμενος, μανεύς. Κατ.

ve-sanus, a, um, παράφρων, φρε-νοβλαδής, μαινόμενος. 2) μαινόμε-νος ἄγριος. 3) μανικός, ἐξαισις, δεινός.

Vesbius, ii, ἄ. = Vesuvius.

vescia, ae, θ. Οὐεσκία, πολίχνη τοῦ Λατίνης. Vescinus, a, um, Οὐε-σκίνος. īpi, orum, ἄ. οἱ Οὐεσκίνοι.

vescor, i, (esca) σιτοῦμαι, ἐσθίω. aliquid, *faliquid, σιτῆσθαι τι, προσ-φέρεισθαι τι (ἐδεσμα, ἐσθ' ὅτε καὶ πο-τόν) τρέφεισθαι τι. 2) μεταφ. ἀπο-λαύω τινός.

vescus, a, um, (ve-esca) ισχνός, λε-γοςίς. Vescris, is, ἄ. Οὐεσερίς, ποτ. Καμ-πανίας.

*Vesēvus, i, ἄ. ἴδ. Vesuvius.

vesica, ae, θ. κύστις, κύστη (ἡ οὐροδόχος κύστις). 2) κύστις, τὸ ἐκ κυστεως βαλάντιον κττ.

Vesicula, ae, θ. (vesica) κύστις γ.

Vesontio, onis, θ. ἡ Οὐεσσοντίων, τὸ Οὐίссόντιον, πόλις τῆς Βελγικῆς, ἡ τανὺν Besançon.

vespa, ae, θ. ἡ σφῆξ.

Vespasiānus, i, ἄ. Οὐεσπασσιανός.

vesper, ēris κ. ēri, ἄ. ἡ σφῆρα, ἑσπερος. iam diei vesper erat, ἡδὴ τῆς ἡμέρας ἑσπέρα ἦν. ad, ante, sub vesperum, πρὸς ἑσπέραν. primo vespere, εὐθὺς ἀπ' ἑσπέρας, εὐθὺς ἑσπέρας γενομένης. vespere καὶ ve-speri, τῆς ἑσπέρας. vespere venit, ἑσπέριος ἦλθεν. 2) ἑσπερος (εἰς τῶν πλανητῶν). 3) ἑσπέρα, ἡ ἑσπερος, ἑσπερία γῆ, αἱ ὀδοί. 4) ἑσπερία, ἑσπερινὸν δεῖπνον. παροιμ. de ves-peri suo vivere, ἀπὸ τῶν ἰδίων τὴν βίαν ἔχειν.

vesp̄era, ac, θ. ἡ ἑσπέρᾱ.† ves-
perā, τῆς ἑσπέρας. f̄circa, ad vespe-
ram, πρὸς ἑσπέραν.

vesp̄erasco, rāvi, ēre, (vesper)
coelo εἴτε dio vesp̄erascente, ἑσπέ-
ρας γιγνομένης. ἀπρὸς. vesp̄erasci, ἑσπέρα γίγνεται.

vesp̄ertinus, a, um, (vesper) ἑσπέ-
ριος, ἑσπερινός. vesp̄ertinus facio alqd, ἑσπεριος εἴτε ἑσπέρας ποιῶ τι. 2) ἑσπεριος, θυτικὸς.

vesp̄ertūgo, īnis, θ. (vesper) ἑσπε-
ρος (ὁ ἀσπὴρ). Πλ.

vesp̄illo, ōnis, ἄ. νεκροθάπτης.

Vesta, ao, θ. Ἑστία (ἡ τῆς τε
ἰδίας τοῦ οἴκου καὶ τῆς κοινῆς τῶν
πολιτῶν ἑστίας προστάτις), κατ' ἐξο-
χὴν δὲ ἡ ἑστία τῶν Ῥωμαίων. tem-
plum Vestae κ. *Vesta, Ἑστιαῖον,
τὸ ἐν Ῥώμῃ τῆς ἑστίας ἱερὸν, τὸ τῆς
κοινῆς ἑστίας ἱερὸν, ἐν ᾧ τὸ ἀσβεστον
πῦρ ὑπὸ τῶν ἑστιάδων παρθένων
ἐφυλάττετο. 2) *τὸ πῦρ.

Vestālis, e, (Vestia), τῆς ἑστίας.
ara, ὁ τῆς ἑστίας βωμός. virgo V.
εἴτε ἀπλῶς Vestālis, θ. ἡ ἑστίας
παρθένος, ἑστίας, ἡ τῆς ἑστίας ἱε-
ρεῖα εἴτε θυηπόλος. ἐπιθ. oculi Ve-
stales, οἱ τῶν ἑστιάδων ὀφθαλμοί.

vester (vosier), tra, trum, (vos)
ὁμέτερος, ὁμῶν. odium vestrum, τὸ
πρὸς ὑμᾶς μίσος.

vestīlium, ī, οὐ. πρόθυρα, κλί-
σιον. οὕτως ἐλέγετο ἡ μεταξὺ τῆς
τε αὐλείου θύρας (fores) καὶ τῆς με-
σαύλου (jussae) αὐλῆς, ἐν ᾗ τὸ θυρω-
ρεῖον, τὰ τῶν δούλων κλίσια, εἶθ'
ὅτε καὶ σταυροὶ ἔκπουν, κλίσια ἀ-
μαξῶν κττ. 2) πρόδρομος, πολὺν,
θυρῶν. 3) μεταφ. τὰ πρόθυρα, ἡ πά-
ρος, εἰσόδος.

vestīgium, īi, οὐ. ἔχνος, τύπος πο-
δός, στίβος. vestīgium in pulvere fa-
cere, ἔχνος ἐμποιεῖν εἴτε ἐντυποῦν
τῇ χύνῃ. vestīgium facere in posses-

sionem, ἐπιδεικνύειν τοῦ κτήματος, τί-
δα εἰς τὸ κτῆμα τιθεῖναι. vestigiis
sequi hostem, κατὰ πόδας, κατὰ στί-
βον τοῖς πολεμίοις ἐφεπιοῦναι. μεταφ.
vestigiis alcis ingredi, διώκειν εἴτε
ματέρχεσθαι τὰ τινος ἔχνη, μιμεῖσθαι
τινα. 2) ἔχνος, σημεῖον, τεκμήριον.
3) ἔχνος, πέλμα ποδός, ταρσός, *τὸ
ἔχνος, ὁ πούς. 4) στιγμή χρόνου,
καιρός. eodem vestigio, κατὰ τὴν
αὐτὴν καιρὸν, κατὰ ταῦτά. vestigio
temporis εἴτε e vestigio, ἐκ ποδός,
ἐκ χειρὸς, αὐτόθεν παραυτίκα, παρα-
χρῆμα.

vestīgo, ago, (vestīgium) αἴρω ἡ
αἴδω, ἔχνομαι τινά ἢ τι. 2) σπ. ἀνι-
χνέω, εὐρίσκω τινά.

vestīmentum, ī, οὐ. (vestis) ἱμα-
τισμός, ἱμάτιον, ἐσθῆς. 2) στρώμα.

vestio, īvi κ. ii, ītum, īre, (ve-
stis) αἴρω αἴρω re, ἀμφέννυμι, ἐνδύω
τινά τι, στέλλω τινά τι, περιβάλλω
τινί. male vestitus, φαύλῃ ἐσθῆτι
ἡμφισμένος, φαύλῃ ἐσθῆτι ἐσταλ-
μένος. bene vestitus, εὐσταλῆς, εὐεί-
μων. 2) αἴδω αἴρω re, περιλαμβάνω,
σκαπάζω, κατακαλύπτω τί τι. pa-
rietes tabulis, τοὺς τοίχους πίναξι
περιλαμβάνειν. 3) κοσμῶ, διακοσμῶ τι.
vestis, is, θ. ἐσθῆς, ἀμφίεσμα,
ἔνδυμα, ἱμάτιον. vestem mutare, τὸ
ἱμάτιον μεταλαμβάνειν, πενθηρὰν
ἐσθῆτα ἀμφιέννυσθαι. 2) ἐσθῆς, σκέ-
πασμα, κάλυμμα.

vestīptia, ac, θ. (vestis-species) ἡ
ἱματιοφύλαξ.

1. vestītus, a, um, ἴδ. vestio.

2. vestītus, us, ἄ. (vestio) ἱματι-
σμός, ἱμάτιον, ἀμφίεσμα. 2) σκέπα-
σμα, κάλυμμα.

Vesūlus, ī, ἄ. βέουλος, ἄρος τῆς
Λιγυστικῆς, τανὺν Viso.

Vesūnius, īi, ἄ. Οὐεσοῦνιος, Βεσοῦ-
διος, Βέσβιος, Οὐεσοῦνιον, ἄρος τῆς
Καμπανίας.

vētera, um, πλ. τοῦ vetus.

Vetera, um, εὐ. (ὕπον.castrā) Οὐέ-
ρα, σταθμός Ῥωμαϊκῶν λεγεῶνων
ἐν τῇ Βελγικῇ Γαλλίᾳ πρὸς τῷ Ρή-
νῳ, τανὸν Xanten.

veterānus, a, um, (vetus) παλαιός.
- milites εἴτε ἀπλῶς veteranī, ἄ.
παλαιοὶ στρατιῶται, οἱ πρεσβύτε-
ροι καὶ ἐμπειρότεροι τῶν στρατιω-
τῶν. legionibus veterānus, αἱ πρεσβύ-
εροι λεγεῶνες (αἱ πολλὰς στρατείας
εὐτελευκίαι).

veterātor, ōris, ā, (vetus) παλαιο-
λόγος, παλίντριψ. 1) αἰα το, ἐγ-
ηράσας τινί, ἐμπειρός τινος. 2) ἐπί-
κριτος, τριδανός, πανούργος, ἐν κα-
τοῖς γηράσας.

veterātoris, ἐπίρ. (σπ.) πανούργως.
veterātorius, a, um, (veterator)
πανούργος, ἐπίκριτος.

veteruodas, a, um, ληθαργικός.

veterus, i, ā, (vetus) ληθαργός,
ληθαργία, κῶμα. 2) ἀτονία, ἀργία,
αυνότης, χαλαρότης.

vētulum, i, εὐ. (μτχ. τοῦ vetus) τὸ
πόρρητον, εὐ θεμιτόν. 2) ἡ ἀπαγο-
ρευσις, ἀπόρρησις, κώλυσις.

vetio, ioi, ium, ate, ἀπαγορεύω,
πολέγω (ἀπειπεῖν), κωλύω, εὐκ ἐῷ.
veto jubeat εἴτε vetabas, εἴτε ἐκέ-
λευεν εἴτε εἴα. lex peregrinam vo-
cat in puerum ascendere, ὁ νόμος
ὃν ξένον κωλύει ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀνα-
στῆναι, τῷ ξένῳ ἀπαγορεύει τοῦ τει-
χος ἐπιβῆναι. Caesar castra vallo mu-
nit vetuit, ὁ Καῖσαρ εὐκ εἴασε χά-
σκει τὸ στρατόπεδον ὀχυρῶσαι. tabu-
la proscena vetantes, οἱ πίνακες (οἱ
ὅμοι) οἱ κωλύοντες ἀμπαρτάνειν, μὴ
ἀμπαρτάνειν, τοῦ ἀμπαρτάνειν. veto
dixi, κωλύω τὴν πορείαν, ἀπαγορεύω
τὴν πορεύεσθαι. mo vetuit illo, ἐκαῖ-
ός με ἐκώλυεν, εὐκ εἴασε. volo
patis, κωλύομαι ὑπὸ τῆς ἐμπαρμένης.
1) ἐπὶ τῶν δημάρχων καὶ πραιτώ-

ρων' ἐνίσταμαι, ἐνίστασιν ποιοῦμαι,
ἐναντιοῦμαι.

Vettones εἴτε Veitōnes, um, a.
Οὐέττονες, Οὐέττωνες, ἔθνος τῆς
Λυσιτανίας.

vētulus, a, um, (ὕπον. τοῦ vetus)
ὕπὸ τι παλαιός, παλαιός. -lus, ā, τὸ
γερόντιον. -la, ō, τὸ γράδιον.

vētus, ōris, (σ.vetustior), ὕπ. veter-
rimus, [έτος] παλαιός. vetus ho-
mo, παλαιός, πολυετής ἄνθρωπος,
πρεσβύτης. vetus consuetudo, πα-
λαιὸν ἔθος. laurus veterrima, παλαιο-
τάτη δάφνη. vetus militia, ἐγγηρά-
σας τῇ στρατείᾳ, 2) παλαιός, ἀρ-
χαῖος. v. forma, ἡ πρὶν μορφή, μοῖστρι
veteres, οἱ πρὸ ἡμῶν, οἱ ἡμέτεροι
πρόγονοι. 3) sub Veteribus, ὕπον.
tabernis, τόπος ἡ στοά τῆς ἐν Ῥώμῃ
ἀγορᾶς, ἐνθα τὰ παλαιὰ ἐργαστήρια.

vetustas, ātis, ō, (vetus) παλαιό-
της, πολυετία. 2) τὸ πολυχρόνιον,
πολυχρονιότης. vinam vetustatem
forti εἴτε patitur, ὁ οἶνος πολυχρό-
νιος γίγνεται. vetustas (ὕπον. amico-
rum) καὶ ἀπλῶς vetustas, ἡ παλαιά
γνωριμία εἴτε φιλία, ὡς καὶ ἡ παλαιά
μακρά πείρα. 3) ἀρχαιότης, τὰ ἀρχαῖα,
οἱ ἀρχαῖοι εἴτε παλαιοὶ χρόνοι.

vetustus, a, um, μ. σ. (πρὸς vetus)
α. ὕπ. (vetus) παλαιός, πολυετής. ve-
tustissimus, ὁ πρεσβύτατος. 2) πολυ-
χρόνιος. 3) παλαιός, ἀρχαῖος. σπ.
ἀρχαιότροπος.

vetulio, ōnis, ō, (veto) ἐνόχλησις,
κώπωσις, ἐπηρεασμός.

vetulor, ōris, ā, ὁ ἐπηρεάζων, κακῶς
τινα ἢ τι, λυμάντηρ.

voxillarius, ii, ā, (vexillum) ἄ.
σημαιοφόρος. 2) vexillarii, ἐκαλοῦντο
ἐν τοῖς τῶν αὐτοκρατόρων στρατεύ-
μασιν οἱ διαστρατευσάμενοι μὲν,
οὕτω δὲ ἀποπεμφθέντες. Οὗτοι τῶν
μὲν στρατιωτικῶν ἔργων ἀπηλλάτ-
τοντο, τῶν δὲ μαχῶν μετέχον. Τὸ δὲ

τάγμα εἴτε σύνταγμα τούτων vexillatio εἴτε vexillum, ἐκαλεῖτο. Ἐκαλούντο δ' εἴτι οὕτω καὶ ἄλλοις τινες στρατεύεται ἐν ἀποσπάσμασι πεμπόμενοι ὑπὸ σημαίᾳ καθ' ἣν δέχοντο χορεύειν.

vexillatio, ὄσις, θ. ἴδ. vexillarius, vexillum, ἰ, οὐ. (vexo) σημαία, στρατιωτικὸν σημεῖον, κατ' ἐξοχὴν ἢ τῆς σπειρας σημαία. ἡ σημαία, τ. ἑ. ἡ σπείρα, ὁ λόχος. 2) τὸ τῆς μάχης σύμβολον. Ἦν δὲ χιτῶν κόκκινος ὑπὲρ τῆς στρατηγικῆς σκηνῆς διατεινόμενος. 3) τὸ τῶν διαστρατευσαμένων σύνταγμα, ἴδ. vexillarius.

vexo, ἀνί, atum, are, (ἵπτι. τοῦ vexo) αἰσθῶ, διασπῶ, καταστῶ, διατεινάσω, διακλινῶ τι. 2) ἐπιπράζω, λυκαίνωμαι, κακῶ τινα ἢ τι, καθάπιτομαι τινος, διακινῶ, ταραττώ, ἀνιῶ τινα.

via, αἰ, θ. (ἐκ τοῦ eo, ire) ὁδός. viae urbis, αἱ τῆς πόλεως ὁδοὶ εἴτε ἀγροῖαι. quae fuerat semita, facta via καὶ ἡ πρότερον τρίτος ἦν ὁδός (ἀγροῖα) γέγονε. decedero alicui de via, ἐξίστασθαι, ὑπεξίστασθαι τινι τῆς ὁδοῦ. aliquid via ire, πορεύεσθαι ὁδὸν τινα, εἶναι πρ. via a loco in locum fert, ἡ ὁδὸς ἀπὸ τόπου ἐπὶ τόπον φέρει εἴτε ἀγροῖ. 2) ὁδός, διεξόδος, πόρος. 3) ὁδός, πορεία. iterum, ὁδός εἴτε πορεία τριῶν ἡμερῶν. facere viam, πορεύεσθαι. 4) ὁδός, μέθοδος, τρέπος. arguam vias tradere, τὰς τῶν τεχνῶν ὁδούς εἴτε μεθόδους διδάσκειν. ratio est via, λόγος καὶ μέθοδος.

viālis, ο, (via) [σπ.] ἐν ὁδῷ.

+ viārius, α, um, περὶ ὁδῶν. ἑκ.

+ viāticus, α, um, (viaticum) ἐπιφοδιασμένος. Ἰλ.

viāticus, α, um, (via) τῆς ὁδοῦ εἴτε πορείας. v. coeua, τὸ ἐξιτῆριον δείπνον. -cum, οὐ. τὸ ἐφ' ὁδόν, ὁδοπῆριον, μεταφ. τὸ ἐξ' ὁδόν, ἡ ἀποτρεμῆ

2) ἡ τοῦ στρατιώτου περιουσία, το ἐκ τῶν μισθῶν ἢ τῆς λείας περιποιημένον ἀργύριον εἴτε περίσσωμα. viātor, ὄσις, α. (via) ὁδοπόρος, ὁδότης, ὁδοῦχος. 2) κλητῆρ, κλητῶρ, κατ' ἐξοχὴν δὲ ὁ τοῦ δημάρχου δημόσιος ὑπρέτης.

vibo (vibon), ὄσις, θ. ἡ Οὐιδῶν, πόλις τῆς Βρετανίας, τανῶν Βίγονα. vibonensis, ε, ἱππωνιάτης.

vibro, ἀνί, atum, are, αἰσθῶ, κραδαίνω, πάλλω, τινάσσω τι. hastam, τὸ δόρυ, faciem, αἰεῖν τὴν λαμπάδα. vibratus flammis, στίλβων, ἀμαρύσων ὑπὸ τῶν φλογῶν. crines vibrati, κόμη βεβοστρυχωμένη. 2) πάλλω, τινάσσω, βάλλω τι. 3) οὐδ. πάλλομαι, σείομαι. mare vibrat, ἡ θάλασσα ἀμαρύσσει, στίλβει. m. oratio vibrans, λόγος σύντονος, ἐντονος, βεινός. viburnum, ἰ, α. ῥοδοδάφνη.

vīcānus, ἰ, α. (vicus) χωρίτης, κωμητής.

Vica pota, θ. (vinco-potior) Οὐίκα Πότα, ἐπίκλησις τῆς θεᾶς Νίκης. vicārius, α, um, (vicis) ἀντ' ἄλλου τινός ὢν, ἀντὶ τινος τεταγμένος. -rius, ἰλ, α. ὁ ἀντὶ τινος τεταγμένος, ἀντὶ τινος ἄλλου ποιῶν τι, ἀντὶ τοῦ ἑτέρου ἀναδεχόμενός τι κττ. 2) ὁ τοῦ οἰκέτου οἰκέτης εἴτε ὑπρέτης, ὁ τοῦ δούλου δούλος.

vīcātim, ἐπὶρ. (vicus) κωμηδόν, κατὰ κώμας. habitare, οἰκεῖν. 2) κατὰ τὰς τῆς πόλεως κώμας εἴτε ῥύμας.

vīce, vīcem, ἴδ. vicis.

vīcēnārius, α, um, εἴς εἴκοσι συγκείμενος, εἴκοσιν ἔχων κττ. lex quina vīcenaria, ὁ περὶ τῶν εἰκοσιπέντε ἔτῶν νόμος.

vīcēni, α, α, ἀνά εἴκοσι, κατ' εἴκοσιν, ἑκάστος ἢ ἐκάστοτε εἴκοσι.

vīces, ἴδ. vicis.

vīcēsimāni, orum, α. οἱ τῆς εἰκο-

στῆς λεγεῶνος στρατιῶται. Tax. vicesimarius, α, um, (vicesima) τῆς εἰκοστῆς.

vicesimus, α, um, εἰκοστός. -ma, αο, θ. ἡ εἰκοστή (τέλος τι).

Vicētia, αο, θ. Οὐκίτια, πόλις τῆς ἐντὸς Ἀλπεων Κελτικῆς, ἡ τανῦν Vicenza. Vicētini († Vicentini), οrum, ἄ. οἱ Οὐκίτινοι.

*† vicia, αε, θ. βικία, εἶδος καύμου. [κοσάκις.]

vicies (viciens), ἐπίρ. (viginti) εἰ- + Vicilinus, ι, ἄ. (vigil?) ἐπικλη- σις τοῦ Διὸς. Διδ.

vicinālis, ο, (vicinus) τῶν γειτό- νων, τῆς γειτονίας.

vicinia, αο, θ. (vicinus) γειτονία, γειτνιάσις. hic vicinia, ἐνταῦθα ἐν γειτόνων, πλησίον ἐγγός. in vicinia urbis, πλησίον τῆς πόλεως. 2) *† με- των. γειτνιάσις, γείτονες, οἱ πλησίον οἰκοῦντες.

vicinitas, αἰς, θ. (vicinus) γει- τονία, γειτνιάσις, τὸ γειτονεῖν, γει- τνιάζειν. 2) γειτνιάσις, γείτονες.

vicinus, α, um, μ. σ. (vicus) γεί- των, γειτόνων, γειτονεύων, γειτνιά- ζων. v. urbis, ἡ γείτων πόλις, πλη- σιόχωρος πόλις. v. silva, ὁ πλησίον ὄρυμός. Fides in Capitolio vicina Jovis, ἡ ἐν τῷ Καπιτωλίῳ Πίστις γείτων τοῦ Διός, γείτων εἴτε γειτο- νεύουσα τῷ Διὶ. vicina iurgia, ἔρι- δες ἐν γειτόνων εἴτε τῶν γειτόνων. -nus, ι, ἄ. γείτων. -na, αε, θ. ἡ γεί- των. *† vicina, orum, οὐ. ἡ γει- τονία, τὰ πλησιόχωρα. 3) vicini, γει- των, παραπλήσιος, ἐγγός τινι.

vices (γεν.), θ. ὄνομα. ἡλλαιπτ. (vi- cem, vico. πλ. vices, vicibus, τὰ λοιπὰ ἄχρ.) ἐναλλαγῇ, ἀμοιβῇ. mu- tua vices, ἀμοιβαδόν, ἐναλλάξ. vico sermonis, ἀμοιβαίως λόγοις. solvi- tur hieme vico veris, λύεται ὁ χει- μὼν τῇ τοῦ ἡρος διαδογῇ. vices lo-

quendi, οἱ ἀμοιβαίως λέγει. per vi- ces, ἐναλλάξ, ἐν μέρει. κατὰ μέρος. per vices annuunt, ἀπὸ τῶν ἐπι- ὶν ἐναλλάξ, διὰ δευτέρου ἔτους, παρ' ὅ- τοις vicibus alternis, ἐναλλάξ ἐπαλ- λάξ, ἀντὶ μέρους, παρὰ μέρος, κατὰ μέρος, ἐν τῷ μέρει. vicibus factis convivium inveni, ἐναλλάξ ἐστιῶσι τε καὶ ἐστιῶνται. vice versa, τὰν ἀπα- λιν, ἀντιστρόφως. pati vice, ἐμοίως, κατὰ παύτα. in vicem κ. in vices, ἴδ. invicem, insigno regium suam cuiusque vicem per omnes ibat, τὰ βασιλικὰ παράσημα ἐν μέρει ἕκαστος ἱλάμβανε. 2) ἀμοιβῇ, μισθός, ἀντί- ποινά. reddere vicem meritis, ἀπο- τίνειν ἀμοιβὴν τῇ ἀξίᾳ, ἀμοιβὰς τῶν ἀξίων ἔργων ἀποδιδόναι. 3) ἀλλαγῇ, μεταβολῇ. commotus vice fortuna- rum huiusmodi, κινήθεις ὑπὲρ τῆς τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων μετα-βολῆς, ἐνθυμηθεὶς τὸ ἐμμετάβολον τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. vicem suam conquiri, ὁδύρεσθαι ἐπὶ τῇ τῆς τύχης μεταβολῇ, μέμψεσθαι τὴν μοί-ραν. vices te manent, ἡ εἰμαρμένη (τὸ πεπωμένον) ἐπιμένει σοι. 4) μέ- ρος, τὸ ἑκάστου ἔργον εἴτε καθήκον. non vices peragit, ἡ νύξ τὸ αὐτὸ μέ- ρος ἐπιτελεῖ. vice alejs fungi, vicem alejs explere, ἐν μέρει τινός εἶναι, ἀντὶ τίνος εἶναι. vicem κ. vice alejs, ἐν μέρει τινός, ἀντὶ τίνος, εἶθ' ἔτε καὶ δίκην τινός, τρόπον τινός, ὥσπερ τις. ad vicem alejs, δίκην τινός.

vicesissim, ἐπίρ. (πλ.) = vicissim. vicissim, ἐπίρ. (vicis) ἀμοιβαδόν, ἐν μέρει, ἐν τῷ μέρει.

vicissitudo, ἡνις, θ. (vicis) ἀ- μοιβῇ, ἐναλλαγῇ. 2) ἀλλαγῇ, μετα-βολῇ.

victimā, αο, θ. ἱεροῦ, σφάγιον, θύ- victimarius, ιι, ἄ. (victimā) ὁ τοῦ ἱεροθύτου διάκονος εἴτε ὑπηρέτης.

victilo, αρε, (ἱπικ. τοῦ νίνου) διαί-

τῶμαι. aliqua re, τρέφασθαι τινα.

victor, ōris, d. (vincō) νικητής, νικηφόρος, ὁ νενικηκώς. ἐπιθ. v. exercitū, ὁ νικηφόρος στρατός. v. cōrrus, τὸ νικητήριον ἄρμα, θριαμβευτικὸν ἄρμα. v. tantī bellī, νικησας τηλικούτου πόλεμου. μεταφ. animus v. libidinīs, ψυχὴ τῆς ἐπιθυμίας κρατεῖται. propositū, ἐγκρατὴς τοῦ σκοποῦ.

victōria, ae, ō. (vincō) νίκη. victōriam adipisci, νίκης τοῦ γινέσθαι. gloriā victōriam consequi, ἐνδοξον νίκην νικᾶν. victōriam reportare, referre ex hoste, κομίσασθαι νίκην ἀπὸ τῶν πολεμίων. litis, τὸ δίκην νικᾶν. 2) Victōria, ō. Νίκη (ἡ θεά).

victōriānus, i, a. (victōria) ὕπον. νικητικὸν ἔθνος, τὸ ἡμῶν τοῦ θαναρίου εἶτε τῆς θαλάσσης (οὗτω κληθὲν ἐκ τῆς ἐπ' αὐτῷ ἐκτιστομένης Νίκης).

+Victōriola, ae, ō. (Victōria) Νικίδιον, Νίκης ἀγαλμάτιον. Ecce.

victrix, icis, ō. (victor) νικητριά. ἐπιθ. v. manus, χεὶρ νικηφόρος, νενικηκυῖα, νικησασα. victrices literae, νικητηρία ἐπιστολή. εὐδ. arma v. iusticia, τὰ νικηφόρα ὅπλα.

victus, u, um, ō. vincō κ. vīco.

victus, us, a. (vīco) βίος, τροφή, διαίτα, τὰ πρὸς τὸν βίον, τὰ ἐπιτήδεια. 2) βίος, διαίτα, τρόπος τοῦ διατεῖσθαι, τρόπος τοῦ βιωῖναι.

viculus, i, a. (ὅποκ. τοῦ vicus) κωμίδιον, μικρὰ κώμη.

vicius, i, a. (vicus) κώμη, ῥύμη, ἄμφωδος (μῆρος τοῦ ἄστεος). 2) κώμη, χωρίον, περιεχίς.

videbūtur, ἐπιθ. (videre-licet) δῆλον ἔτι, δῆλον ἐστὶ, δῆλα ἐστὶ.

video, vīdi, vīsum, ēre, (ἴδω, εἶδον) αἰσθ. ἢ αἰσθ. ὁρῶ, βλέπω, ἴδω εἶναι τινα ἢ τι. clare video, ὁρῶ ὁρῶ, ὁρῶ βλέπω. video aliquid properantem εἶτε properare, ὁρῶ τινα σπεύδοντα. sol-

ox mensibus non videtur, ὁ ἥλιος δ' ἔξ μηνῶν οὐκ ὁράται, οὐ φαίνεται, v. somnia, ὁρῶ ἐνύπνια. me vide, ὅρα εἶτε ἀφ' ὅρα πρὸς ἐμέ, εἰς ἐμέ, πιστεύσον ἐμοί. *mons tuta videt, τὸ ὄρος καθορᾷ τὰ πεδία, ὑπέρκειται τῶν ἀγρῶν. 2) σπ. αἰσθάνεσθαι, ἀκούει. 3) αἰσθ. ἴδειν, ἐπισκοπῶ τινα, εἶμι παρὰ τινα, ἀφικνούμαι πρὸς τινα. 4) ὁρῶ, ἴδειν, ἐπιθεῖν τι. aetias nostra multas victorias fulit, ὁ ἡμέτερος αἰὼν πολλὰς νίκας ἐπέδειξεν. ὁρῶ, ἴδειν, νοῶ, ἐννοῶ, κατανοῶ, γινώσκω τι. videbat, id non posset fieri, εἴωρα, ὅτι τοῦτο οὐ δύναται γένεσθαι. plus video, βέλτιον εἶτε ἀμεινον ὁρῶ, βέλτιον κρίνω, ὁρῶτερον νοῶ. 5) ὁρῶ, ἴδειν, θεωρῶ, σκοπῶ τι. id primum videamus, quatenus amor progredi debeat, τοῦτο πρῶτον ἴδωμεν (σκοπῶμεν), μέχρι τίνος τὸν ἔρωτα χρὴ προβαίνειν. vide eis, idē dñ. videndum est, ne obsit benignitas, δεῖ ἔρῳν, μὴ βλάβη ἢ εὐεργεσία. ipse viderit, αὐτὸς ὀψεται, αὐτῷ μελέσει. 7) αἰσθ. φρονεῖν, ἐπιμελούμαι τίνος, ζητῶ, εὐρίσκω τι. magnum alcaei, παρασκευάζειν τινὶ ἀριστον. — video, visus, ēre, δοκεῖν. timidus video, θελὼς εἶναι δοκῶ, δευλῶ δοίκα. illorum beata mors videtur, ἐκείνων ὁ θάνατος εὐδαίμων δοκεῖ εἶναι. hec vixisse video, αὐδαίμωνως βεβιωκέναι δοκῶ. mihi videntur amicitiam tollere, δοκοῦσι μοι ἀναιρεῖν τὴν φιλίαν. divitior mihi videtur esse amicitia, πλουσιώτερα δοκεῖ μοι εἶναι ἡ φιλία. σπ. non mihi videtur, posset virtutem etc. οὐ δοκεῖ μοι, δύνασθαι τὴν ἀρετὴν κτλ. 8) video, mihi κ. ἀπλῶς vīdeor, δοκῶ μοι, δοκῶ, οἶμαι. hoc mihi video videri, τοῦτο δοκῶ (μοι) ὁρᾶν. 9) ἐπὶ ἀποφάνσεως γινώμεν δοκεῖν, fecisse videri pronuntiat, ἀνα-

κηρύττει, ὅτι ἐκεῖνος δοκεῖ πεποιθέναι κτλ. 40) mihi videtur, δοκεῖ μοι καλὸν εἶναι, δοκεῖ μοι, ἀρέσκει μοι, βούλομαι. si (tibi) videtur, εἰ σοι δοκεῖ, εἰ βούλει.

viduitas, αἰς, 9. χηρεία. χήρευς. 2) χήρωσις, στέρησις.

viduus, αὐτὸς, atom, are, (viduus) αἰσθητὰ, γηρῶ, ἐρημῶ, στερῶ τί τινας. videntur ei viuius, χηροῦν (ἐρημοῦν) τὴν ἐξουσίαν τῶν πολιτῶν. *viduata lumine regna, ὁ ἀπώτιστος ἄδης. 2) viduata, α, 9. ἡ χηρωθεῖσα, χήρα γενομένη, χηρεύουσα.

viduus, α, um, χήρος (ἀνδρὸς ἢ γυναικὸς ἐρημος). vir viduus, ὁ χήρος ἀνὴρ. vidua, ὁ, ἡ χήρα γυνή, ἡ τοῦ ἀνδρὸς χηρευθεῖσα. *vidua Penelope, ἡ Πηνελόπη χήρα τοῦ ἀνδρὸς, ἐρημος τοῦ ἀνδρὸς, μεχωρισμένη εἴτε ἐστέρημένη τοῦ ἀνδρὸς. nocies vidua, νυκτὲς ἀνευ ἑσπέρης. 2) ἐπὶ παρθένων vidua, ὁ, ἡ ἀνάνδρος, ἄζυγος. *arbor vidua, δένδρον, ὃ ἀμπελος οὐ παραπεφυτευται, ἔρημον δένδρον. v. vitis, ἡ ἔρημος ἀμπελος. 3) aliqua rei, χήρος, ἐρημος, ἐστέρημένος τινός.

Vidua, α, 9. Οὐβιαννα, Βιεννα, πόλις τῆς Ναρβωνίτιδος. Viennensis, α, Βιεννήσιος, Βιενναῖος.

viduor, id. vitor. [χνός]

viduus, α, um, μεμαρσαμένος, βίγνιος, gnu, gero, (vig-er, ὕγι-ταιν) ἀκμάζω, θάλλω. aetas viget, ἡ ἡλικία ἀκμάζει, θάλλει. v. memoria μνημονικός εἰμι. vides vigeat, ἡ πόλις ἀκμάζει, θάλλει, ἀνθεῖ, εὐθηνεῖ. v. animo, ἀκμάζω τῇ ψυχῇ. Harmodius et Aristogiton in ore vident, Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων θάλλουσιν ἐν τοῖς τῶν ἀνθρώπων στόμασιν, ὁμοῦνται. auctoritate ei gratia v. apud aliquem, ἀξιώματι καὶ χάριτι παρὰ τινι δύναμαι.

*vigesco, ēro, (ἐνερ- τος vigeo) ἀκμήν λαμβάνω, ἀναθάλλω, βωμνύμαι.

vigētissimus, ἄπ. Σαλλ. — vicosissimus

vigil, illis, (vigeo, ὕγι-ης) ἐγρηγορώ, ἐγρηγορῶν, ἀγρυπνος. capis, ὁ ἀγρυπνος κύων. v. cura, ἡ ἀγρυπνος εἶτε ἄσπινος φροντίς. oculi vigilēs, γοργοὶ ὀφθαλμοί. prius orto sole vigil, πρὸ ἡλίου ἀνατολῆς ἐγρόμενος. 2) vigil, ὁ εἴτε nocturnus vigil, ὁ νυκτερινὸς φύλαξ, νυκτοφύλαξ.

vigilans, atis, μ.σ.κ. τὸ π. (μ.γ. τοῦ vigo) ἀγρυπνος, ἐπιμελής, σπουδαῖος.

vigilanter, ἐκέρ. μ.σ.κ. τὸ π. ἐγρηγορώτως, ἀγρύπνως, ἐπιμελῶς.

vigilantia, α, 9. ἐγρηγοροῖς, ἀγρυπνία. 2) μεταφ. ἡ ἐπιμελεία.

vigilax, acis, (vigilo) [σπ.] ἀγρυπνος, ἀγρυπνητικός, ἄσπινος.

vigilia, α, 9. (vigil) ἐγρηγοροῖς, ἀγρυπνία, ἄσπινια. 2) μεταφ. ἡ ἐπιμελεία, φροντίς. 3) παννυχίς, παννυχισμός, παννυχίος ἑορτή. 4) νυκτοφυλάκεις, νυκτερινὴ φυλακή, φυλακή.

vigilias agere, νυκτερινὰς φυλακὰς ποιεῖσθαι, νυκτοφυλακεῖν. 5) φυλακή, (παρὰ μὲν τοῖς Ῥωμαίοις τρίωρος, ἐν τέταρτον, παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησι τετράωρος, τὸ τρίτον τῆς νυκτὸς μέρος). de quarta vigilia profectus est, ἀπὸ τῆς τεταρτῆς (τελευταίας) φυλακῆς ὤρμηθη. secundā fere vigiliā, ἀμφὶ τὴν δευτέραν φυλακὴν. 6) νυκτερινὴ φυλακή, (κοιν. βίγλα) τ. ἑ. ὁ νυκτοφύλαξ, οἱ νυκτοφύλακες.

vigilo, aui, aiunt, aro, (vigil) ἐγρηγοροῦμαι, ἐγρηγορῶ, ἀγρυπνῶ. vigilans, ἐγρηγορώς, ἀγρυπνος. *vigilans ignis, τὸ ἀσβεστον πῦρ. 2) μεταφ. ἀγρυπνός εἰμι, ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω. alicui rei, ἀγρυπνεῖν, ἀγρυπνεῖν τινι, ἐπιμελεῖσθαι τινός. 3) v. noctem, ἀγρυπνῶ τὴν νύκτα.

viginti, ἑκλετ. (βοιωτικῶς ἱκῆτι, λακωνικῶς θεῖκατι) εἴκοσι.

vīginti-vīrātus, us, ā. (vīginti-vīr) ἡ τῶν εἰκοσιν ἀνδρῶν τιμή.

vīginti-vīri, orum, ā. (vīginti-vīr) οἱ εἰκοσιν ἄνδρες, εἰκοσιν ἐπιμεληταί, ἐπιστάται, ἄρχοντες.

vīgor, ōris, ā. (vīgeo) ἀκμή, ἰσχὺς, ἄνθος.

vīlīco, vīlīcus, īd. villico, villicus,

vīlis, a, μ.σ.κ.ὅπ. εὐτελής, εὐωνος, ὀλίγης τιμῆς. alqd vīli emere, εἰλίου ὠνεῖσθαι. *vīlia roma, ἄρθρα εἶτε πολλὰ μῆλα. 2) μεταφ. εὐτελής, φτωχός. alqd mīhi vīle est εἶτε alqd vīle habeo, ὀλιγωρῶ τινός, παρὰ φτωχὸν ἡγοῦμαι τι.

vīllitas, ātis, ō. (vīlis) εὐτέλεια, εὐωνία, ὀλίγη τιμή. 2) μεταφ. εὐτέλεια, φτωχότης.

vīllus, epīrō. εὐτελῶς, εὐώνως. vīlius vonire, εἰλίσσινος πωλεῖσθαι. 2) (μ.τγ. κ. σπ.) εὐτελῶς, φτωχῶς. vīllis-simo patus (Βύτρ.), κτίσις γεγώνως, εἰς ἀνεσιστάτων παρκοῦς.

vīlla, ae, ō. (ὅποκ. τοῦ vicus) ἑπαύλις, ἐπαύλιον, ἀύλη. 2) Villa publica, ἀύλη τις ἡ οἰκοδόμημα ἐν τῷ Ἀρείῳ πεδίῳ πρὸς ἀπογραφὴν τῶν πολιτῶν καὶ στρατιωτῶν κτ.

vīllīca, ae, ō. (villa) ἡ τῆς ἐπαύλειως ἐπίτροπος.

vīllīco, are, (villicus) [σπ.] ἐπίτροπος ἑπαυλίου, ἀγοκόμος εἰμί.

vīllīcus, i, ā. (villa) βτήρ ἐπαύλειως ἐπίτροπος, ἀγοκόμος, ἀυλείτης. 2) ὁ ἐπίτροπος, ἐπιστάτης, ἐπιμελητής.

vīllīcus, a, um, (villus) λαχνώδης, λαχνήεις, λάσιος.

vīllīla, ae, ō. (ὅποκ. τοῦ villa) ἐπαύλιον, μικρὸν ἐπαύλιον.

+vīllum, ī, ō. (ὅποκ. τοῦ vinum) οἰνᾶριον, οἰνίδιον. Ter.

vīllus, ī, ā. (=villus, ἔριον) λάχνη, μαλλός, λάσιον τρίχωμα.

vīmen, vnis, ō. (ἐντὶ vīmen ἐκ τοῦ vītis) λύγος, βίψ. 2) βίψ, πλέγμα.

vīmentum, ī, ō. ἄπ. Tax. = vīmen

Vīmīnalis, is, ā. collis, ὁ Οὐμίναλιος λόφος, τῆς τῶν ἐπὶ τῆς θύμης λόφων. Lit.

vīmīneus, a, um, (vīmen) λύγινος, vīa? = vīno? ἴδ. 2. volo.

vīnāceus, ī, ā. (vīno) γίγατον.

Vīnālis, ium, ō. πλ. ἔρτη ἐν θώμῃ, ὡς τὰ Πιθοίγια ἐν Ἀθήναις.

vīnārius, a, um, (vīnum) οἰνηδός, τοῦ οἴνου. vas v. εἶτε ἀπλῶς vīnarium, ὡς τὸ οἰνηρὸν κεράμιον. -tius, ī, ā. ὁ οἰνοπώλης.

+vīnceus, a, um, (vincio) κωμ. vīncea potione, ἀγχρόνιον ποτόν, τ. ἔ. ἀγχρόν, βρόχος. Pl.

+vīncībīllis, e, (vincio) νικηθῆναι δυνάμενος. Ter.

vīncio, vīnxi, vīnctum, īrē, (εἰργνύω, εἰργω?) alqm ἡ alqd, δέω τινά ἢ τι alqm catenis, δεῖν τινά δεσμοῖς εἶτε ἐν δεσμοῖς, δεσμεύειν τινά. manus post terga, δεῖν τὰς χεῖρας εἰς τοῦπισθεν. tempora floribus, διαδεῖσθαι τοὺς κροτάφους ἄνθεσι, διαδεῖσθαι στεφάνω.

bones vīncti cornua vīllis, βόες διαδεδεμένοι τὰ κέρατα ταινίαις. 2) μεταφ. δέω, καταδέω τινά ἢ τι. alqm donis, ἐνδεῖσθαι, ἀναρτᾶσθαι τινά δωροῖς. somno vīnctus, ὑπνῷ κατεχόμενος. os alqjs, καταδεῖν, καταφάρμακεύειν τὸ στόμα τινός.

vīnciam, īd. vīnculum,

vīnco, vīci, vīctum, ēre, v. i. κω.

alqm, νικῶ, κρατῶ τινά, κρατῶ, περιγίγνομαι τινός. vīci ab alqo, νικηθῆναι, ἡττηθῆναι, κρατηθῆναι ὑπὸ τινός. vīci galliam bello, ἐκράτησεν, ἐπεκράτησε τῆς Γαλλίας πολέμῳ. v. acio, μάχῃ νικῶ, μάχῃ κρατῶ.

vīci, oī νικηθέντες, νενικημένοι, ἡττηθέντες, κρατηθέντες. v. Olympia, νικῶ τὰ Ὀλύμπια. 2) v. iudicio, v. causam εἶτε ἀπλῶς v. δίκην νικῶ, ἐν δικαστηρίῳ νικῶ. vīcor, νικῶ.

μας, ἡττώμαι. 3) sententia alicj vincit in senatu, ἡ γνώμη τινός νικᾷ, κρατεῖ, ἐπικρατεῖ ἐν τῇ συγκλήτῳ. navis turbine vincitur, ἡ ναὺς ὑπὸ τῆς δίνης ἡττᾶται. vincunt equora navitae, τῆς θαλάσσης κρείττονες γίνονται οἱ ναῦται. v. montes ascensu, ὑπερβάλλω, ὑπερβαίρω τὰ ὄρη. vinci a voluptate, ἡττᾶσθαι, κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. victus precibus, ἐπικλασθεὶς ὑπὸ τῶν δεήσεων. vir nulli victus, ἀνὴρ οὐδενός ἦττων. mulierculam v. mollitiā, γυναικάριον τῇ μαλακίᾳ νικῶ, ὑπερβάλλω. victis! vincite! (γενικήως ἐν εἰς, νικᾶτε) οὐκέτι μάχεσθαι, οὐκέτι ἐναντιστῆναι. 4) ἀποδείκνυμι τι. v. alqd argumentis, ἀποδείκνυμι τι τεκμη-
vinctus, a, um, ἴδ. vincio. [ρίσις.
vinculum κ. (εὐφρανότερον ἔως)
vincum, ἰ. οὐ. (vincio, εἰργμὸς) δεσμὸς, ἄμμα. vincula navis, δεσμοὶ τῆς ναὸς, τὰ πρυμνήσια, τὰ πείσματα. pedum, τὸ ὑπόδημα. 2) δεσμὸς. vincula, οἱ δεσμοί, τὰ δεσμά, ἡ αἰμαίς. alqm in vincula conjicere, vinculis dare, περιβάλλειν τινά δεσμοῖς, ἐμβάλλειν τινά εἰς δεσμοτήριον, δεῖν, δεσμεύειν τινά. 3) μεταφ. δεσμὸς. ex corporis vinculis tanquam a carcere evolare, ἐκ τῶν τοῦ σώματος δεσμῶν ὥσπερ ἐκ δεσμοτηρίου ἀναπέτεσθαι. vincula concordiae, εἰ τῆς ὁμονομίας δεσμοί εἰτε σὺνδεσμοί.

Vindellci, orum, ἄ. Οὐνδελτικοί, Γερμανικὸν ἔθνος.

vindemia, ae, θ. (vini-um-demo) τρύγητος, τρύγησις (κατ' ἐξοχὴν τῶν σταφυλῶν). 2) ὁ τρυγητής, ἡ τρύγη, αἱ σταφυλαί.

vindemiator, oris, ἄ. (vindemia) [σπ.] τρυγητής, τρυγητήρ. 2) ἄμπελος (ἀσθήρ).

+vindemiola, ae, θ. (ὅποι. τοῦ vindemia) μεταφ. οἱ μικροὶ καρποί. Κικ.

vindex, is, d. κ. θ. (vindico) 3, ἡ τιμωρὸς, ἀρωγός, ὁ ἀμυντήρ, ρύστης, σωτήρ, ἡ ἀμύνειρα, σωτήρα legum et libertatis, ὁ ἀμυντήρ τῶν τε νόμων καὶ τῆς ἐλευθερίας, ὁ ἀμύνων τοῖς νόμοις κτλ. aetia alieni, ὁ ἀμύνων, ἀρῆγων τοῖς χροῖσταις. periculi, ὁ ἐκ κινδύνου σώων. ἐπιθ. vindices vires, ἀρωγὸς εἴτε ἀμυντική δύναμις. 2) ὁ, ἡ τιμωρὸς, ὁ ποιητὴρ, ἡ ποιητήρα, ὁ ἐκδικητής. vindex parentis, ὁ τιμωρὸς τοῦ πατρὸς, ὁ τῷ πατρί τιμωρῶν. Furiae vindices scelerum, αἱ Ἐρινύες τῶν ἀνοσίων ἔργων τιμωροὶ εἴτε ποιηταί, αἱ τιμωροῦσαι τὰ ἀνόσια ἔργα. ἐπιθ. v. poetae, ἡ τιμωρὸς ποιητή. vindicatio, onis, θ. τιμωρία, ἀμύνα- 2) ἀντιποίησης.

vindicatio, arum, (μόνον ἀρχ. vindicia, ae), θ. (vindico) ἀντιποίησις, ἡ μέχρι δίκης ἀντιποίησις σώματος, κατ' ἐξοχὴν δὲ σώματος. vindiciae secundum servitutem decorare εἴτε vindicias ab libertate in servitutem dare, κελεύειν, πῶμα (ἄνθρωπὸν τινα) μέχρι δίκης εἰς δουλείαν εἰς ἐλευθερίας ἀγαγεῖν, δίδοναι τινὶ τὴν ἐπὶ δουλείᾳ ἀντιποίησιν σώματος μέχρι δίκης. vindiciae secundum libertatem, ἡ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἀντιποίησις σώματος τινος μέχρι δίκης.

vindico, avi, atum, are, (vin-dico) alqm, ἀντιποιοῦμαι τινος μέχρι τῆς δίκης, κρατῶ τοῦ ἀφισθητομένου σώματος ἕως τῆς κρίσεως. illo vindicat Virginiam ei sponsuores dat, ἐκεῖνος τῆς Οὐεργινίας ἀντιποιεῖται καὶ δίδωσιν ἄγγυτάς (δίδωσι διεγύγησιν ἄξιον αὐτὴν ἐπὶ τὴν δίκην). v. alqm in libertatem, ἀντιποιοῦμαι τινος ὡς ἐλευθέρου μέχρι δίκης. 2) alqm ἢ alqd, ἀντιποιοῦμαι τινος, ἰδιοῦμαι, ἰδιοποιῶμαι, οἰκιστοῦμαι τινά ἢ τι. Chii Homerum suum vin-

dicam, εἰ Χῖος τοῦ Ὀμήρου ἀντιποι-
οῦνται, τὸν Ὀμηρον ἐπιτοῶν ποιοῦνται,
τὸν Ὀμηρον εἰκισθύνεται, ἰδιοποιού-
ται. vindical victoriam ad se, ἀντι-
ποιεῖται τῆς νίκης, ἰδιοῦσαι τὴν νί-
κην. 3) ἀντιποιούμεαι τινος, ἀμύνω
τινί, βύομαι, ἐξαιρούμαι, ἐλευθερῶ
τινα, φυλάττω, σώζω, ἀπαλλάττω τινά
ἢ τι v. libertatem, ἀντιποιούμεαι τῆς
ἐλευθερίας, ἀμύνω τῇ ἐλευθερίᾳ. tam-
publicam in libertatem, ἐλευθεροῦν
τὴν πολιτείαν, βύεσθαι τὴν πόλιν ἐκ
τῆς δουλείας. alqm a molestia, ἀ-
παλλάττω τινί τῆς ταλαιπωρίας.
alqm, ἐλευθεροῦν τινά. 4) alqm, με-
τιγχομαι, ἐπέρχομαι, ἐπεξέρχομαι,
τιμωροῦμαι τι. maleficium in alqm,
τιμωρίαν εἰτε ποινὰς τοῦ κακούργη-
ματος παρὰ τινος λαμβάνειν, τιμω-
ρεῖσθαι τινά τοῦ (εἰτε ἀντὶ τοῦ) κα-
κούργηματος. in cives senes vindi-
cietum est, εἰ πολῖται αὐστηρῶς ἐ-
τιμωρήθησαν, μεγάλας ποινὰς ἐτι-
σαν. 5) σπ. est ab alqm, τιμωρεῖσθαι
τινα, ποινὰς εἰτε τιμωρίαν παρὰ
τίνος λαμβάνειν.

vindicta, ae, θ. (vindico) βίβδος,
ἡ τῆς τοῦ ἐλευθερουμένου κεφαλῆς
ἡπτόντο, σύμβολον τῆς ἀφαισεως τοῦ-
το ποιοῦμενοι. 2) ἄμυνα, ἀρωγή, ὑ-
πηρεσιεπιδόσις. 3) ἄμυνα, τιμωρία, ἐκ-
δικησις, ποινή.

vīna, ae, θ. (vinum) ἀμπελών,
ἀμπελεῖον. 2) ἡ ἀμπελος, τὸ κλή-
μα. 3) ἀμπελος, στοά, γερόντιον, μηχανή.

vīnctum, i, οὔ. (vinum) οἶνος-
δον, ἀμπελών, ἀμπελεῖον. παροιμ.
vīnola sua caedere, ἐαυτὸν βλάπτειν.
vīnctus, ōis, ā. (vinum) ἀμπε-
λευρός. [πτος, μαλακός.

*vīnolus, a, um, (σκ.) εὐκαμ-
vīnolentia, ae, θ. (vīnolentus) οἰ-
νοφλυγία, μέθη.

vīnolentus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ.

(vinum) οἶνοφλυγία, μέθυσος. 2) οἰ-
νώεις, οἶνοφλυγος, οἶνος περιγυμνός.

vīnolus, a, um, μ. σ. κ. (ἀρχ.)
ὑπ. (vinum) [σκ.] οἶνώδης, οἶνοφλυγος,
οἶνίζων. 2) φίλοιος, οἶνοφλυγός. 3)
μεθύων, μέθυσος.

vīnum, i, οὔ. e i n o s, ἀμπελίνος
οἶνος. forte, validum, ισχυρός. as-
perum, amertum, αὐστηρός. dulco,
suave, γλυκύς, ἡδύς. velus, παλαιός.
genosum, ἀνθοσμία. varidum,
ἐξασπιδός, τροπίας, ἐκτροπίας. ni-
grum, μέλας. rubens, ἐρυθρός. album,
κίτρινος. 2) οἶνος, οἶνοποιία, μέθη. in
vīno, per vīnum, ἐν οἶνῳ ad vīnum,
παρ' οἶνον.

vīola, ae, θ. i o v. alba, τὸ λευκὸν
ἴον, λευκόν. in vīola, ἐν ἴοις, ἐν
ἴων στεφάνοις. 2) ἰανθινὸν χρώμα,
ἰανθίνην βαφή.

*vīolābilis, e, (vīola) εὐδλαπτός.
non vīolābilis, ἀδλαπτός, ἀδλαβής,
ἀλύμαντος. [κῆπος ἴων.

vīolārium, ii, οὔ. (vīola) ἰωνία,
vīolārius, ii, ā. (vīola) [σκ.] ἰαν-
θίνων βαφεύς, ἰοδάπτης.

vīolātio, ōnis, θ. (vīola) [σκ.]
βιασμός, βιβήλωσις.

vīolātor, ōris, ā. ὁ βιβήλων ἡ βι-
βήλωτας τι. 2) παραβάτης.

vīolens, ntis=vīolentus.

vīolenter, ἐπὶ φ. μ. σ. κ. ὑπ. βιαίως,
βία, ὁρμητικῶς, ἀγρίως, σφοδρῶς,
δεινῶς.

vīolentia, ae, θ. (vīolens) τὸ βι-
αιόν, βία. 2) βία, βίαιοςδρμή, ἀγρία-
της, δεινότης.

vīolentus, a, um, μ. σ. κ. ὑπ. (vīs)
βίαιος. tyrannus, ὁ βίαιος, ἄγριος,
ὠμὸς τύραννος. v. vis, ἡ βίαιος, σφο-
δρὰ δύναμις, ἡ δεινότης. v. Mars,
βιατὴς Ἀρης.

vīolo, avi, atum, are, (vis) αἴγμα,
βιάζομαι τινά, βιάζον τι ποιῶ τινά,
λμαίνομαι τινά. hospitum, τὸν ξέ-

βαβδίων. 2) v. divina, μαγική βάβδος.
virgultum, i, ου. (ἀντί virguletum
ἐκ τοῦ virgula) ἡ βῶψ, τὸ βωπεῖον,
ὁ θαμνών, οἱ θάμνοι.

virguncula, ae, ō. (ὕποκ. τοῦ vir-
go) παρθενισκάριον. Κουρτ.

Viriathus (Viriatius), i, d. Οὐί-
ρίαθος, Οὐίριασθος. bellum Viriathū-
num, ὁ πρὸς Οὐίριασθον πόλεμος.

viridarium, ii, ō. (viridis) παρὰ-
δεισος, δένδρων.

viridis, e, (vireo) χλωρός, πράσι-
νος. *† viridia, ō. πλ. τὰ φυτά, φυ-
τεύματα, ὁ κήπος. 2) μεταφ. χλω-
ρός, θαλερός, ἀκμαῖος.

viriditas, atis, ō. χλωρότης, τὸ
χλωρὸν εἶτε πράσινον χρώμα. 2)
χλωρότης, τὸ εὐχλωρον, ἀκμαῖον.

virido, are, (viridis) χλωρίζω. vi-
ridans, ntis, χλωρίζων, πραοίζων.

Viridomarus, i, d. Οὐίριδόμαρος.

virilis, e, (vir) ἀρσενικός, ἀρσενι-
κός, ἀνδρικός. v. genus, τὸ ἀρσενικὸν γέ-
νος, ἄρρεν γένος. v. coetus, σύλλογος
ἀνδρῶν. 2) ἀνδρικός, τῆς ἀνδρικής
ἡλικίας. (toga virilis, id. toga. 3) v.
pars, portio, τὸ ἐκάστου μέρος, τὸ
ἐκαστῷ προσήκον ἔργον. mea pars
virilis, τὸ ἑμὸν μέρος, τὸ ἑμοί προσ-
ῆκον, τὸ ἑμὸν ἔργον. pro virili parte
(portione) fecit, τὸ αὐτοῦ μέρος (τὸ
καθ' αὐτὸν) ἔπραξε. 4) μετφ. ἀνδρι-
κός, ἀνδρεῖος, ἀνδροπερετής, ἀνδρωδής.

† virilitas, atis, ō. (virilis) ἀνδρι-
κή ἡλικία. 2) τὸ ἀνδρικόν, ἀνδρεία.

viriliter, επίρ. (virilis) ἀνδρικῶς,
κατὰ τρόπον ἀνδρός. 2) μετφ. ἀνδρι-
κῶς, ἀνδρεῖως. v. facere, ἀνδρίζεσθαι.
v. ferre alqd, ἀνδρικῶς φέρειν τι.

Viripotens, ntis, (vires-potens)
δυνατός, κρατερός. ἐπιθ. τοῦ διός. Πλ.

virilium, ἐπίρ. (vir) κατ' ἀνδρα,
καθ' ἑκαστον, καθ' ἕνα ἑκαστον. 2)
καθ' ἕν ἑκαστον, ἰδίᾳ, χωρὶς τῶν
ἄλλων.

Viromandol (Ver.), orum, d. Οὐί-
ρομάνδουοι, ἔθνος τῆς Βελγικῆς, ἐν-
θα τανῦν ἡ χώρα Vermandois.

* vīrosus, a, um, (vīrus) σαπρός,
σαπρίζων, δυσώδης, βρωμώδης.

vīrtus, ūtis, ō. (vir) ἀνδρεία, ἀν-
δρεία, ἀρετή (στρατιωτικὴ ἀρετή).

2) συνήθ. ἡ ἀρετὴ (ἡ ἀγαθὴ, χρηστὴ,
τελεία φύσις ἢ διέθεσις ἀνθρώπου,
ζώου καὶ ἄλλων πραγμάτων).

vīrtutis, ūtis, ἄνθρ ἐπ' ἀρετῆς
ἄκρον ἰληλακῶς. v. animi eorporis-
mus, ἡ ἀρετὴ τοῦ τε σώματος καὶ
τῆς ψυχῆς. equi, orbis, soli, navis,
ἡ ἀρετὴ ἵππου, δένδρου, ἀγροῦ, γαῖας
κττ. oratoriae vīrtutes, αἱ ῥητορικαὶ
ἀρεταί. 3) κατ' ἐξοχὴν ἡ ἀρετὴ, ἡ
ἡθικὴ εἶτε ψυχικὴ ἀρετὴ. 4) Vīrtus,

ō. ἡ Ἀρετὴ, θεὰ παρὰ Ῥωμαίοις.

vīrus, i, ō. (συνήθως κατ' ὄν.
κ. αἷτ.) μόξα, λάπη, λέμπος, σία-
λον (τὸ μυζῶδες εἶτε σιελῶδες ὀ-
γρὸν τῶν ζώων). 2) γονή, σπέρμα
(τῶν ζώων). 3) ὁ ε, φάρμακον,
φαρμακῶδες ἢ δηλητήριον ποτόν. epia-
torium, τὸ φίλτρον. μετφ. τὸ φάρμακον,
ἡ χολή, ὁ γόλος, ἡ πικρία, πικρότης.

vīs, ō. ὄνομα ἑλλειπτ. αἷτ. vīvis,
ἀφ. vī, (ἄπαξ τοῦ ἐν. ἢ γεν. vīs κ.
ἢ δετ. vī.) πλ. vīres, vīrium, vīribus.
βία, δύναμις, ἰσχύς, κράτος, μένος,
βώμη (ἴς, Ὀμ.). vīs equi, ἡ δύνα-
μις, ἰσχύς, βώμη τοῦ ἵππου. vīnapi,
ἡ δύναμις τοῦ φαρμάκου. porculum
vī subigere, καταστρέφασθαι ἔθνος
βία, ἰσχύϊ, κατ' ἰσχύ, κατὰ κράτος.
vīres eorporis, ἡ τοῦ σώματος δύναμις,
ἰσχύς, βώμη. omnibus vīribus, ἀνάκρά-
τος. vīrium vī, ἰσχύϊ βώμη, μαγεθεῖ εἶ-
τε σθένει δυνάμει. pro vīribus, εἰς
δύναμιν, κατὰ δύναμιν. supra vīres,
παρὰ δύναμιν. vīres ingeniū, αἱ τῆς
ψυχῆς δυνάμεις, ἡ τῆς φύσεως δύνα-
μις. vīres herbae, αἱ τῆς βοτάνης
δυνάμεις. vīs oratoris, ἡ τοῦ ῥήτο-

ρος δύναμις εἴτε δυνάτης. 2) vires στρατιωτικὴ δύναμις, δυνάμεις. con- trahere vires, ἀθροίζειν τὴν δύναμιν. parare, δύναμιν παρασκευάζεσθαι. 3) vis, βία, ὁρμή, φορά. contra vim pluvialis, ἀντίαν τῆς τοῦ ποταμοῦ φορέως. vis venti, ἡ ὁρμή, ἡ σφοδρό- της, φορά τοῦ ἀνέμου (ἵς ἀνέμοιοι, Ὀμ.). in proclli concursu abit res ad vires vimque pugnantium, ἐν τῇ τῆς μάχης συμπλοκῇ χωρεῖ τα πρᾶγ- ματα ἐπὶ ῥώμην (ισχύον) καὶ τὴν βίαν (ὁρμήν) τῶν μαχομένων. 4) vis, βία, τὸ βίαιον (ἡ παράνομος τῆς δυ- νάμεως χρῆσις). vim vi repellere, βίαν βίᾳ ἀπωθεῖσθαι. vim efferre, ἀλκῇ βιάζεσθαι τινα. visus esse vim attulit, εἰδείσατο ἑαυτὸν, διεκρήσατο εἴτε κατειργάσατο ἑαυτὸν. vi eripere alqd, βίᾳ ἀφελῆσθαι τι. vim afferre mulieri, βιάζεσθαι γυναῖκα. per vim διὰ βίας, βίᾳ, βιαίως. 5) vis, δύνα- μίς, οὐσία, φύσις. vim visibus tenet, τὴν τῆς ἀρετῆς δύναμιν (εὐσίαν, φύσιν) νοεῖν. vis verbi, ἡ δύναμις, σημασία, ἡ νοῦς ῥήματος. 6) vis, φορά, ἀφθονία, πληθος. vis sergentum, φορά, πληθος δούλων. vim lacrima- rum profundere, ἀφθονα δάκρυα προ- χαῖν. magna vis auri, μέγα πληθος χρυσοῦ. vis magna pulveris, ἐξαισίως κονιορτός. vis motus, ἰσχυρός φόβος.

viscatus, a, um, (viscum) ἱξῶ ἀ- λεηλιμμένος. 2) μεταφ. διλειάζων.

visceratio, onis, ὁ τὸ σπλάγγνευν, διανομὴ σπλάγγνων καὶ κρατῶν ἱε- ρείου, κρεωνομία, κρεωδο(δα)σία.

viscum, i, ου. ἱξ ὁ ε, ἱξία. 2) ἱξός, ἡ ἐκ τῶν τῆς ἱξίας καρπῶν ἀλ- λα. 3) μετφ. τὸ δέλεαρ, ὁ δειλασμός.

viscus, uris, ου. συνθ. viscera, rum, πλ. τὸ σπλάγχνον, τὰ σπλάχνα (καρδία, ἥπαρ, πνεύμων κτ.). 2) σπλάχνα, ἡ τῆς μητρὸς κοιλία. ὁ γένος, τὸ τέκνον. 3) σῆψις, ἱξῶ ὅτι

καὶ τὸ κρέας. 3) μεταφ. τὰ σπλάγ- χνα, τὰ ἔνδον, τὸ μέσον, ὁ μυχός, τὰ μυχαίτατα.

visendus, a, um, (viso) εἰσιθεῖ- νισίο, ονίς, θ. (video) ὁ. ὄψις, ὁ- ρασις, θέα, τὸ ὁρᾶν, τὸ θεᾶσθαι. 2) ὄψις, ὄρασις, ὄραμα, φάντασμα, εἰ- δωλον. 3) φαντασία.

visio, onis, αιῖσιν, αιε, (ἱπιτ. τοῦ viso) αἱσιν ἡ αἱσθ, ἡμὰ ὁρῶ τινα ἢ τι. 2) ὁρῶ τινα ἢ τι. 3) ἐπισκοπῶ, ἐπισκέπτομαι τινα.

visu, si, ευμ, ἔρε, (ἱπιτ. τοῦ vi- deo) αἱσιν ἡ αἱσθ, θεῶμαι, θεωρῶ τινα ἢ τι. visendi causa veniro, ἐπὶ θέαν ἰλθεῖν. 2) αἱσιν ἡ ad αἱσιν, ἐπι- σκοπῶ, ἐπισκέπτομαι τινα, εἰσιμαι παρά τινα. visunt, quid agam, ἐπι- σκοποῦσι, πῶς (εἴτε ὅπως) ἔχω. pro- pter Cupidinem Theopiae visuntur, διὰ τὸν Ἑρώτα (διὰ τὸ τοῦ Ἑρώτος ἀγαλμα) αἱ Θεοπία ἐπισκοποῦνται. viso ad portum, ἀπειμι πρὸς τὸν λιμέ- να ἐπισκεψόμενος. 3) κατ' ἐξοχὴν ἐπι- σκοπῶ, ἐπισκέπτομαι τινα νοσοῦντα.

Visiula, ae, ὁ. ὁ Οὐίσουλάας, ποτὶ τῆς Γερμανίας, τανὺν Weichsel.

visum, i, ου. τὸ φάντασμα, φά- σμα, εἶδωλον' ἐν τῇ φιλοσ. ἡ φαν- τασία.

Visurgis, is, a. Οὐίσουργις, Βι- σουργις, ποτὶ τῆς Γερμανίας, τανὺν 1. vīsus, a, um, ἱδ. video. | Weser.

2) vīsus, us, a. (video) ὄψις, ὄρα- σις, τὸ ὁρᾶν. 2) ὄψις, ὄρασις, τὸ ὁ- ρώμενον ἡ ὀφθέν, ὄραμα, θέα, εἶδω- λον, φάσμα, φάντασμα. 3) πλ. αἱ ὄψεις, τὰ ὄμματα, οἱ ὀφθαλμοί.

vita, ae, ὁ. (βιοτά, νίτο) ζωή, τὸ ζῆν, ψυχή. animantium vita tenetur cibo, potu, spiritu, ἡ τῶν ἐμφύχων ζωὴ συνέχεται αἰτῶ, ποτῶ, πνοῇ. vitam auferre alicui, ἀφαιρεῖσθαι τινὰ τὴν ψυχὴν. in vita esse, ζῆν. vitam profundere pro alio, τὴν ψυχὴν εἰ-

τα τὸ σῶμα δεῦναι ὑπὲρ τινος. *vita* sa pñate, διαχρήσασθαι ἐαυτὸν. *vita* iñte o *vita* cedere, ἀπαλλάττεσθαι τοῦ ζῆν. εἰτα τοῦ βίου, ταυτοῦ τῶν εἰτε λείπων τὸν βίον. κολακευτικῶς. v. mea! ὦ ψυχὴ! ζῶῃ καὶ ψυχῇ! φιλιότη. 2) βίος, ὁ τοῦ βίου χρόνος, ὁ αἰὼν. nunquam in *vita* mea, εὐδαιμονία ἐν τῷ ἐμῷ βίῳ. *vitam* perducere ad annum centesimum, τὸν βίον προάγειν εἰς ἑκατοστὸν ἔτος. brevis v. breviter βίος, αἰὼν. 3) βίος, βίωσις, βίου διαγωγή, διαίτα. *vitam* miseram agere, δοχεῖον, ταλαιπωρον βίον ζῆν εἰτα διαγεῖν. vivere *vitam* autam, ἀσφαλῶς βιοτεύειν, ἀσφαλῶς τὸν αἰῶνα διαγεῖν. v. rustica, ἡ ἐν ἀγρῷ διαίτα, ὁ ἀγροικικὸς βίος. *vita* ei potior, ἡ διαίτα καὶ τὰ ἤθη. 4) σπ. = *vicius*, ὁ βίος, τὰ πρὸς τὸν βίον τὰ ἐπιτελεῖσθαι. 5) ὁ βίος, τὰ τοῦ βίου, τὰ περὶ τὸν βίον. *vitam* alioj exponeo, συγγράφειν τὸν βίον τινός. 6) βίος οἱ νῦν ἄνθρωποι, οἱ ζῶντες. 7) ἡ ψυχὴ ἀποθανόντος.

vitabilis, e, (vito) [σπ.] φαικτός. *vitabundus*, a, um, (vito) ἐκκλίνων, ἐκτραπόμενος, φεύγων. alqñ ἡ alqd, ἐκκλίνων, ἀποφεύγων τινὰ ἢ τι. *vitālis*, e, (vita) ζωτικὸς, τῆς, ἡ ζωτικῇ δυνάμει. aerum *vitale*, ὁ τοῦ βίου αἰὼν. 2) v. *vita*, ὁ βιωτὸς βίος. 3) ζῶν, ζῶν ἔχων, ἄψυχος.

vitatio, ōnis, ō. (vito) ἐκαλισίς, ἀπόφυξις, εὐλάβεια.

Vitellia, ae, ō. Οὐτέλλια, πῖλις τῆς Αἰτίας, κανὺν Civitella.

Vitellius, ii, ā. ὁ Οὐτέλλιος. *Vitellianus*, o, um, τοῦ Οὐτέλλου.

vitellus, i, ā. (ὄπις. τοῦ *vitulus*) μεσημέριον (κοιν. βιδέλλον). 2) ὁ τοῦ αὐτοῦ κρέας, ἡ λέκιθος.

viteus, a, um, (vitis) [σπ.] ἀμπέλιος. 2) ἀμπελούτος.

viticulus, ae, ō. (ἀπεκ. τοῦ *vitis*)

ἀμπέλιον, ἀμπελίς, κλημάτιον, κλήμα. + *viticulus*, ae, ō. (*viticulus*-leus) αἰσχρὰ μαστρωπός. Πλ. [λευκῇ.

vitiigo, ōis, ō. (*vitium*) ἀλφίς, *vitiio*, ani, ātum, arō, (*vitium*) ἀλφίς, λυμαίνομαι, φθείρω, διαφθείρω. 2) μολύνω, μαιίνω. 3) πλημμελῶ, φθείρω, διαφθείρω τινὰ (πυρρὸν).

vitiōse, epīr. μ.σ. (*vitiōsus*) κακῶς, φεύλως, πονηρῶς. *vitiosum* v. sa habet, τὸ μέλος πονηρῶς διακρίνεται. 2) πλημμελῶς, ψευδῶς, οὐκ ἐρθῶς. *vitiōsus*, ātis, ō. (*vitiosus*) [σπ.] ἡ κακία, ἡ κακότης.

vitiōsus, a, um, μ.σ.κ.ά.π. (*vitium*) πονηρὸς, πονηρῶς ἔχων, νοσῶν. 2) ἡμαρτημένος, πλημμελής, φεύλος, οὐκ ἐρθῶς. *consul vitiōsus*, ὁ πατρις παρὰ τοὺς ἱεροὺς θεσμοὺς ἀποδισχηθεὶς (ἀπεισίσις οἰωνοῖς ἀιρθεῖς).

vitis, is, ō. ἀμπέλος. 2) κλήμα (ἀμπέλου καὶ ἄλλων φυτῶν). 3) ἀμπέλινη ῥάβδος τοῦ ἑκατοντάρχου εἰτα ταξάρχου. 4) v. *alba*, ἡ ἀμπελο-λευκῇ, δοτ.

vitiā-dātor, ōris ā. [σπ.] ἀμπελο-γύτης, ἀμπελοργός.

Vitium, ii, ō. κακία, πονηρία, ἀμαρτία. *corporis*, τοῦ σώματος. *aedes vitium faciunt*, τῇ οἰκίῃ βλά-ξη τις εἰτα λῶθη γίνονται. *vitium* assero pudicitias alioj, μελύνειν τὴν αἰδῶ τινος, μολύνειν, φθείρειν τινὰ (γυναῖκα). 2) κακία, ἀμαρτία, πονηρία (τῆς ψυχῆς). *vitis* ei viciuites, αἱ κακίαι καὶ αἱ ἀρεταί. 3) πλημμελῆμα, ἀμαρτημα, σφάλμα. *oratiois*, ἀμαρτημα τοῦ λόγου. *fortunae vitio*, nou eis, οὐκ αὐτοῦ ἀμαρτάνοντος, ἀλλὰ τῆς τύχης (οὐ δι' ἑαυτὸν, ἀλλὰ διὰ τὴν τύχην). 4) τὸ περὶ τοῦ αἰωνοῦ ἀμαρτημα, ἡ οὐκ ἐρθῶς γενομένη οἰωνοσκοπία. *vitio*, οὐκ ἐρθῶς τῆς οἰωνοσκοπίας γενομένης. *complotum vitium* est fulmen, ἀμαρτανός. τὰ

ἐκκληροῖαν διαλύει, ὁ κεραινὸς κώλυμα τῆς ἐκκλησίας ἐστίν.

vīto, ατῖ, αtuw, are, alqđ, ἐκκληίνω, ἐξίσταμαι, ἀπορεύω, φεύγω, εὐλαθεύμαι τι. τοῖα, ἐκκλίνειν τὰ βέλγη. nequora, εὐλαθεῖσθαι τὴν θάλασσαν. vītia, εὐλαθεῖσθαι, ἀπορεύειν τὴν κακίαν, periculum, ἀπορεύειν, ἐξίστασθαι τὸν κίνδυνον. vītor θo, εὐλαθεύμαι μὴ, φεύγω ὅπως μὴ. 2) ἀρχ. alcui rei, ἀποφεύγω, εὐλαθεύμαι τι, οὐ χρωμαί τι, ἀπύχομαι τινος.

vītor (οὐκ ὁρθῶς vītor), ōtis, á. (vīco) [σπ] λογιτῆς. Πλ.

vītrous, á, um, (vītrum) θαλαύς, ὁάλιος. 2) μεταφ. θαλαύς, θαλοεῖς, ὁάλιζων, θαλοεῖδης, διαφνός, λαμπρός.

vītricus, í, á. πατρικός, πατρῷς, ἐπιπάτωρ.

vītrum, í, oú. θαλός, χυτὴ λίθος. v. caudium, θαλός λευκῆ. 2) ἱσπαν. (βαφικὸν φυτὸν).

vītra, ao, ō. (vītro) ταῖνις, στέμμα (τὸ διδάγμα ἱερῶν καὶ σεμνῶν γυναικῶν). 2) ταῖνις, στέμμα (ὃ ἐκὸς μου τοὺς βωμούς, τὰς ἱκετηρίας κττ. 3) ἡ ἱκετηρία.

vītrātus, á, um, (vīlla) τετακνωμένος, ταῖνις ἡ στέμματι κακοσημένος.

vītrā, ao, ō. (vītulus) μόσχος (ὁ ἡλός), δάμαλις, δαμάλη.

vītūlinus, á, um, (vītulus) μόσχος. -līna, ao, ō. ὁπκ. caro, τὸ μόσχειον κρέας.

vītūlor, arí, ἀγάλλομαι, εὐθυμούμαι, χαίρω.

vītūlus, í, ἐπὶ ταλός) μόσχος, μόσχαριον (νεογενὲς βοῦς). 2) ἐπὶ ἄλλων ζῴων ὁ μόσχος, πῶλος. 3) vītulus martius, ἡ φώκη.

vītūpērāhīs, e, (σκ.) ψεκτός, μαμπτός, ἐπιψογός, ἐπιμαμπτός.

vītūpērātia, ōtis, ō. (vītupero) ψάγος (τὸ ψάγειν καὶ τὸ ψάγεσθαι) οὐ τοῦ

laudi tibi potius quam vītuperationi est, τοῦτο ἔπαιδόν σοι μᾶλλον ἢ ψάγον (ὄνειδος) φέροι.

vītūpērator, ōtis, á. ψεκτής.

vītūpero, are, (vītium-paro) alqm ἢ alqd, ψέγω τινά ἢ τι. alqm in te, ψέγειν τινά ἐπὶ τινι, διὰ τι.

vīnācīas, ātis, ō. (vīnax) τὸ εὐζων, μακροβιότης. 2) τὸ ζωτικόν, ζωκρόν. vīnārium, īi, oú. τὸ ζωτροποιεῖον, ζωκροῖον (θηριοτροφεῖον, θνιθοτροφεῖον, ἰχθυοτροφεῖον [βιδάρι] κττ.) vīnax, ācis, μ.σ. (vīno) εὐζωός, μακρόβιος. 2) μακροχρόνιος, πολυχρόνιος, χρόνιος, μόνιμος. 3) ζωκρός, γοργός, δόξος, σπεδός.

vīno, ἐπὶ ὁ (Πλ.) ἰσχυρός.

vīnōus, á, um, μ.σ. (vīno) ζωός, ζῶν, ἐμψυχός, ζῶν ἔχων. 2) ἐπὶ ἀνδράντων καὶ εἰκόνων ζῶντι ὅμοιος, οἰοναί πεπνυμένος, ἐμψυχός. 3) ζωκρός, γοργός, δόξος, ἐνεργός, σπεδός.

vīnōdix, īcis, ō. (vīna-radix) πότρυλλον εἶς ὁλερρῆζος μόσχειμας μόσχειμα ἐμδίων ῥίζαν ἔχον.

vīno, vīti, vīctum, ēro, βίω, ζῶ, ζῶν ἔχω, ἐμψυχός εἰμι. vītere ac vīvare, ζῆν καὶ πνεῖν. unum vīvum, ζῆν, βιοῦν ἓνα ἑναιυτόν. non amplius, quam uno die, ζῆν οὐ πλέον μιᾶς ἡμέρας. vītiis annis unadeltriginta, ἔζησεν ἑτη εἰκοσιεννέα. ita vīvum, εὐζῶ ζῶν, εὐζῶς δουμένη. ne vīvum sī scio, μὴ ζῶν, εἰ εἶδα, ἀπολόμην, εἰ γινώσκω. vītis, arbor vīvī, ἡ ἀμπέλος, τὸ δένδρον ζῆ, θάλλει. opus vīvī, τὸ ἔργον (ἡ εἰκὼν) οἰοναί ζῆ, ζῶντι ὁμοιότατόν ἐστιν, ἐμψυχόν ἐστι. 2) vīvī, βεβίωκεν, ἔζησεν, οὐκίτι ζῆ, τέθηκε. "ζῶ, μένω, οὐκ ἀπολλομαι. ejus gloria semper vīvī, ἡ φήμη αὐτοῦ ἀεὶ μένει, τὸ ἐπαινὸν κλέος ἀεὶ ἀφῆτον ἐστίν. 3) ζῶ, βιοτεύω, βίω, τρέφωμαι, lacto, γάλακτι τρέφεται.

ταρτο, ζῆν αἵτα βιοτεύειν ἀπὸ ληστείας τὸν βίον ἔχειν εἴτε ποιεῖσθαι ἀπὸ ληστείας. *suaviter aut misero, ἡδέως ἢ ταλαιπώρως ζῆν* (βιοτεύειν), *ἡδὺν ἢ ταλαιπώρην βίον ζῆν*. *conveniens-ior naturae vivere*, «*συμμορφωμένως τῇ φύσει ζῆν*». *v. cum aliquo, βιω μετὰ τινος*, *suā, συμβιω τινι*. *vibi vivere*, *ἐαυτῷ ζῆν*. *v. in literis*, ἐν τοῖς γράμμασιν εἶμαι, περὶ τὰ γράμματα διατριβεῖν. *tristiter, νινίτῳ*, *ζῆ τις*, *ζῶμεν*, *ζῶσιν*, ὁ βίος ἡμῶν αὐτοῖς ἐ-
στι. *νινίτῳ jucunde*, βιοῦται ἡδέως, ὁ βίος ἡδὺς ἐστι. 4) *ζῶ*, εὖ *ζῶ*. *vive!* *ζῆθι!* *χαῖρε!* *οὐ γίγναι!* *ἐρρώσσο!*

vitus, α, um, (vīno) ζῶς, ζῶν, ἔμβριος, ἐμψυχος, ἔμπνους. *vīnus vī-*
denaque, ζῶν καὶ βλέπων. 2) ἐπὶ πραγμάτων ζῶν, ἔμβριος. *v. sopes*, ἡ θάλλουσα αἰμασία. *v. aqua*, τὸ ρεῖον ὕδωρ (*ὑδωρ ζῶν*). *v. lucerna*, ὁ καίων λύχνος. *v. saxum*, ἡ αὐτοφύτης πέτρα. 3) *v. vox*, ὁ διὰ στόματος λόγος, ἡ ἀπὸ γλώσσης διάλεκτος. 4) *σπ. ζωηρός, γοργός, βῆς*. *vīsum*, οὐ. ἡ ζῶσα σάρξ, ἡ σάρξ. *μεταφ. aliqud ad vīsum roseare*, λίαν περὶ τινος ἀκριβολογῆσθαι. 5) τὸ κεφάλαιον, τὸ ἀρχαῖον δάνειον, τὸ ἀρχαῖον.

vix, ἐπίθ. (*vigeo*) μόλις, μόγις. *vix incedo*, μόγις (μόλις, χαλεπῶς) βαδίζω. *vix aegrotoque χαλεπῶς* (ἐ-
γαστρωῶς, ἀκριδῶς) καὶ μόλις. *vix vixque*, μάλα μόγις. *vix ac ne vix quidem*, ἀκριδῶς καὶ μόλις. *vix tan-*
dem, μόγις ποτέ. *vix dum* εἴτε *vix-*
dum, μόγις πως. 2) *vix x. vixdum*, ἄρτι. *vix — quum*, ἴδ. *quum*.

vixdum, ἴδ. *vix*.

vixi, ἄπ. *Οὐίργ.* = *vixissim*, ἴδ. *vino*.

vocābūlum, ι, οὐ. (*voco*) φωνή, λέξις, ῥῆμα, ἔπος, ὄνομα, προσηγορία.

vocālis, α, (*vox*) φωνήεις (φωνὴν ἔχων, φωνὴν λαίς). 2) ἐρῳανος. 3)

ἐν τῇ γραμμ. *vocalis*, ium, θ. ὁ πον-
literao, τὰ φωνήεντα. [*Ἀκουστικῆς*.

Vocātes, ium, α, *Βοκατεῖς*, ἔθνος τῆς
+ *vocatio*, ὄνις, θ, κλήσις. *Κατ.*
vocatus, us, α, κλήσις, 2) φωνή.
vociferatio, ὄνις, θ, κραυγή, βοή.
vociferor, alus, ατ, (*vox-fero*) κρά-
ζω, κέκραγα, βοῶ. *aliqud*, βοῶν τι. 2)
ἄχῳ, φθέγγομαι.

vocāto, avi, atum, are, (θαμ. τοῦ
voco) *aliqud* ἢ *aliqud*, κικλήσκω, καλῶ,
λέγω, προσκαρτέω, ὀνομάζω τινὰ
ἢ τι. *aliqud rogum*, βασιλία τινὰ κα-
λεῖν κτλ. 2) *σπ.* κράζω, βοῶ.

vocāvitas κτλ. ἴδ. *vocivitas* κτλ.

voco, avi, atum, are, (ἔλπον, F-ἐκ-ω
v-oc-o, π-oc-) *aliqud*, καλῶ τινὰ. *aliqud*
ad eo, καλεῖν τινὰ πρὸς ἐαυτὸν,
μεταπίμπασθαι τινὰ. *aliqud in con-*
cipationem, καλεῖν τινὰ εἰς ἐκκλη-
σίαν. *ad coenam*, καλεῖν τινὰ ἐπὶ
δειπνον. *vocalis aliqud non vocatus*,
κακλημένος καὶ ἀκλητος, ἀκλητί.
aliqud in jus, καλεῖν τινὰ εἰς δίκην,
καλεῖσθαι, προσκαλεῖν τινὰ. *deum*,
καλεῖν, ἐπικαλεῖσθαι τὸν θεόν. *μεταφ.*
nox ad quietem vocat, ἡ νύξ ἐπὶ
τὴν ὕπνον καλεῖ. *v. aliqud in dubium*,
εἰς ἀμφισβήτησιν ἄγω τι. *ad calcu-*
los amicitiarum, ψήφοις λογίζομαι, ἀ-
κριβολογοῦμαι τὰ κατὰ τὴν φιλίαν.
v. aliqud in invidiam, εἰς φθόνον τινὰ
ἄγω. *Italiam ad exitium vocas*, τὴν
Ἰταλίαν εἰς ἔλεθρον ἐμβάλλεις. *v.*
aliqud in iudicium, ἐξέτασιν εἴτε ἐλ-
τησιν περὶ τινος ποιεῖσθαι. *in culpam*,
ἐγκλῶ. * *cornix pluviam vocat*, ἡ
κορώνη τῇ φωνῇ ὑετὸν προσσημαίνει.
2) *καλῶ*, προσκαρτέω, ὀνομάζω τινὰ.
Romulus urbem vocavit Romam, ὁ
Ρωμύλος τὴν πόλιν Ρώμην ἐκάλεσεν.
ad Spelaeum, quod vocant, πρὸς τὸ
καλούμενον Σπήλαιον. *to heatum*
voco, εὐδαίμονα σε καλῶ. *Quicquid*
vocatur, Κυρίως καλεῖται.

Vocōulus, ii, ᾠ. Οὐοκῶνιος.

Vocōnii, orum, ᾠ. Οὐοκόντιοι, ἔθνος τῆς Ναρδωνίτιδος.

vocūla, ae, θ. (ὀκοκ. τοῦ vox) φωνίον, φωνάριον. 2) μικρά - ἢ εἰς τὰ λέξεις. 3) καλὰ, θρόλλημα.

Volāterras, orum, Οὐολατέρραι, πόλις τῆς Τυρρήνιας, τανῶν Volterras, -trānes, ae, um, Οὐολατέρρανός. -trāni, ᾠ. οἱ Οὐολατέρρανοί.

volātilis, a, um, (volō) [σπ.] πτηνός, πτερωτός. 2) κούφος, ἑλαφρός, ἄστατος.

volātīlia, e, (volō) πτηνός, πτερωτός. 2) πτερύεις, ὠκός, ταχύς. 3) ἄστατος, κούφος.

volātus, us, ᾠ. (volare) πτηνός, πτημα. 2) ταχύτης.

Volcae, arum, Οὐῶλκαι, ἔθνος τῆς Ναρδωνίτιδος. Arocomici, ei Ἀρηκομικοὶ Οὐῶλκαι.

Volcānus, id. Vulcanus.

volēma, orum, ου. pira, εἶδος χειροπληθῶν ἀπίων.

volens, ntis, (μτχ. τοῦ 2. volō) β ο υ λ ὀ μ ε ν τ ις, ἐθέλων, ἐκῶν. εἰ tibi volenti est, εἰ σοι βουλομένῳ ἔστιν, εἰ βούλει. 2) εὐνοῦς, πρόφρων, εὐνοϊκῶς ἔχων. volentia, ου, ium, πλ. (τὰ βουλευτά) εὐνοϊκόν τι, ἀρεστά.

vulgāris κτλ. id. vulgaris κτλ.

volūto, avi, atum, ago, (ἰπντ. τοῦ 1. volō) διακίετομαι, διέπταμαι, περιπίετομαι, περιπταμαι, πίετομαι, ἵπταμαι. 2) μεταφ. περιπίετομαι, περιπταμαι, περιπύω, περιπλανῶμαι, περιφέρωμαι, κτλ. 3) πέτομαι, ἵπταμαι, ταχέως φέρομαι, θέω, τρέχω. 4) σπ. ἵπαιρομαι, μέγα φρονῶ. volūpero κτλ. id. vulpero κτλ.

1. volō, avi, atum, ago, (βέλλω, βόλος, βολίς) volox, velox, βέλος, βελίτης) πέτομαι, ἵπταμαι. volaptes, υpon. avos, τὰ πτηνά. 2) πέτομαι, ἵπταμαι, θέω, τρέχω, ταχέως

φέρομαι. fama volat, ἡ φήμη ταχέως διαδίδεται. volas volat, ἡ ἄλιξις ἀποπέτεται ταχέως, ταχέως παύρεται. fulmina volant, κεραυνοὶ πέτονται, σκηπτουσι.

2. volō, volai, velle, β ο ὀ λ ο μ α ι (ὀμ. κ. βέλομαι), ἐθέλω, θέλω. exire ex urbe volo, βούλομαι ἐξίναμι τῆς πόλεως. pater filium secum esse volo, ὁ πατήρ τὸν υἱὸν ἐβούλετο αὐτῷ συνείναμι. volo mihi respondere si ui mihi respondens, βούλομαι σε ἀποκρίνασθαι μοι. Stoicus esse vult, Στωϊκὸς εἶναι βούλεται εἴτε προθυμαῖται. majores nostri parricidas voluerunt in flumen deicere, οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐβουλήθησαν (ἔδοξε τοῖς προγόνους) τοὺς μαιφόνους εἰς τὸν ποταμὸν ῥίπτειν. vultis evenire omnia falo, δοκαὶ ὑμῖν, ὅτι ἅπαντα ἐκ τῆς εἰμαρμένης γίνονται. v. aliam conventam κ. συνήθ. v. aliam, βούλομαι τινι εἰς λόγους ἐλθεῖν. eis (Κωμ. κ. Κικ.) = εἰ vis, εἰ βούλει. vultis (Πλ.) = εἰ vultis, εἰ βούλεσθε. bene, male v. alci, εὖνοῶ, δυσνοῶ τινι. quid sibi vult hoc? τί ποτε βούλεται τοῦτο; τί ἡμῖν βούλεται τοῦτο; quid tibi vis? τί παθὼν ἢ τί μαθὼν (ποιεῖς ἢ λέγεις τοῦτο); v. omnia εἴτε valde ejus causa, εὐνομαι ἐκείνῳ πάντα τὰ ἀγαθὰ. faciam volo alci, εὐχομαι τινι εὐχεσθαι τὰ πράγματα.

Vologēses, is, κ. -gēsus, i, ᾠ. Οὐολόγεσος, Οὐολόγαισος.

volūtes, um, ᾠ. (2. volō) οἱ ἐπ' ἐλευθερίᾳ στρατεύοντες δοῦλοι.

volpes, volpēcūla, id. vulpes κτλ.

Volsci, orum, ᾠ. Οὐόλσκοι, Οὐόλουσκοι. Volscus, a, um, τῶν Οὐόλσκων. volsella, ae, θ. (vello) (ἀρχ. κ. μτχ.) τριχολαδῖς, τριχολαδίον.

Volscinii, orum, ᾠ. Οὐολσίνιοι, Οὐολσίνιον, πόλις τῆς Τυρρήνιας, τανῶν

Polisena. -niensis, ε, κ. * -nius, α, um, τῶν Οὐλαινίων. -nienses, α. οἱ εἰς Οὐλαινίων.

Vollinia, iribus, Οὐλαινία, μία τῶν φυλῶν τῆς Ρώμης. ῥηνῶν.

Vollumna, ae, θ. θεὰ τις τῶν Τυβόλητος, volnus κτλ. id. voluit, κτλ.

volūbilis, ε, (volvo) εύκλιτος, εύστροφος. 2) κυλινδούμενος, περιστρεφόμενος. amnis τ. ποταμός κυλινδούμενος. μεταφ. v. oratio, ἡ εύρουσι και δεινός λόγος. 3) εύστροφος, εύμετάβλητος.

volūbilis, ātis, θ. κυλίνθησις, περιστροφή. 2) ἐπὶ λόγον εύροια, εύστροφία. 3) εύμεταβλησία.

+ **volūbiliter,** επίρ. ἐπὶ λόγον μετ' εύροίας, εύστροφως. Κικ.

volūer, ūeris, ūere, (f. volo) πτηνός, περματός. volucris, θ. (f. α.) τὸ πτηνόν. 2) μεταφ. περραίς, ώκύς, ταχύς, ταχίως φερόμενος. 3) μεταβλητός, εύεπλος, βραχύς.

volūmen, ūnis, ο. (έλουμα, volvo) έλγυμός, κυλίνθησις, περιστροφή. μεταφ. ή μεταβολή. 2) ενείλημα συγγραφής, σύγγραμμ. βιβλίον. 3) βιβλίον είτε τόμος συγγράμματος. [λουμνία.

Voluminus, α, Πολυώνιος, Ούό-
voluntarius, α, um, (voluntas) αὐτοβελής, αὐθαίρετος, έκούσιος. voluntarii, α. οἱ έθελονταί στρατιώται, έθελονταί.

voluntas, ātis, θ. (2. volo) βούλησις, θέλησις, βούλημα. sua voluntate είτε απλώς voluntate, έθελοντί, αὐτοβελεί, αὐτοματεί, αὐθαιρέτως, έκοντί. ad voluntatem λαοί, πρὸς ήδονήν είτε πρὸς χάριν λέγειν. de είτε ex voluntate, κατὰ νοῦν, κατὰ θυμόν. 2) διαθήκη, διαθήκη. 3) προθυμία, εύνοια, εύμένεια. erga είτε in aliqui, πρὸς, εἰς τινα. 4) δύναμις, νοός, σημασία. nominis, τοῦ ένόματος. legis, ὁ νοός

τοῦ νόμου (δ τι βούλεται ὁ νόμος).

volup, επίρ. (εἰς τοῦ φχρ. volupe) [έλ-
π-ίς, έλπ-νιστος, έπ-αλπ-νος] [έχωμ.]
κατὰ θυμόν, ήδίας. suo animo volup, εὐθυμίσθαι, τῷ θυμῷ χαρίζε-
σθαι. v. est mihi, εὐθυμώμαι, ήδομαι.

voluptābilis, ε, (σπ.) ήδύς, τερπνός.
voluptarius, α, um, (voluptas) ήδονικός. homo, ήδουπατής, άνθρωπος. 2) disputationes. v. αὶ περί ήδονής ζητήσις είτε διατριβαί. 3) ήδύς, τερπνός. -arii, α. οἱ ήδονικοί.

voluptas, ātis, θ. (volup) ήδονή, (ή κατὰ τὸ σῶμα και κατὰ τήν ψυχήν). alius voluptati esse, voluptatiem affurro, ήδονήν τινι παρέχειν είτε παρέχεσθαι. utilitas ei voluptas, ώρέλεια και ήδονή (τέρψις). esse in voluptate, ήδεσθαι, τέρπεσθαι, εὐθυμίσθαι. cum voritate, μεθ' ήδονής. ea pars animi, quae voluptate alitur, τὸ επιθυμητικόν τῆς ψυχῆς. voluptates, αὶ ήδοναί, τά ήδια. voluptatibus deditum esse, ήδουπαθέν. mea voluptas ! ὦ γλυκίστη ! 2) τέρψεις, θεάματα. 3) ήδονή, επιθυμία. 4) Voluptas, θ. ή τῆς ήδονῆς θεά.

+ **voluptuosus,** α, um, (voluptas) [σπ.] ήδονικός, τερπνός.

volūtābrum, i, οῦ. (voluto) κυλιν-
δῶρα ὄν, βόρβορος. Οὐίργ.

+ **volūtābundus,** α, um, (voluto) κυλινδούμενος. Κικ.

volūtatio, ōnis, θ. (voluto) κυλίνθησις, κύλις.

volūto, anī, aiunt, are, (εἰς τοῦ volvo) αὐψ, κυλινδῶ, κυλίνδω τι. ventus pelagus volutat, ὁ άνεμος τὸ πέλαγος κυλινδεῖ. vases, προχειν, λένει φωνήν. alius ad pedes volutat, κυλινδεῖσθαι πρὸς τοὺς πόδας τινός, προσπίπτειν τινί. μεταφ. in saeculis voluntati, εν κακίᾳ κυλινδεῖσθαι. 2) v. aliqd animo, (λιδ-) in animo, σοκῶν αιμόν, ήν παύσασθαι.

**aeonm eorde*, **aeonm*, ἀναπολεῖν, ἐν αὐτῷ στρέφειν εἴτε μεταστρέφειν, σκοπεῖν, σκοπεῖσθαι τι.
volūtus, α, um, ἴδ. νοίνο.
volva ἴδ. *vulva*.

volvo, *volvi*, *volūtum*, ἔρο, (ἀ-λύω), αἰqđ, κυλινδῶ, κυλινδῶ, ἐλίσσω τι. *amais volvi* *saka*, ὁ ποταμός πετρους κυλινδεῖ. *Plumen volvit verticos*, ὁ ποταμός ἐλίσσεται δίνας. *v. oculos huc illuc*, τοὺς ὀφθαλμούς ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλίσσω. *librum*, ἀνελίσσιν, ἀναπτύσσειν, ἀναγιγνώσκειν βιβλίον. *hostes orbem volvunt*, οἱ πολέμιοι συνελθόνται. * *eis volvunt Patras*, ταῦτα κλώθουσιν αἱ Μοῖραι. *v. casus*, ἐξαντλῶ συμφοράς. αἰqđ, καταβάλλω, καταστρώννυμι τινα. *verba*, προχέω, ἵμαι λόγον. *serpens volvitur*, ὁ ὄφις κυλινδεῖται, ἐλίσσεται. *stellas volvuntur*, οἱ ἀστῆρες στρέφονται, περιστρέφονται. *volvitur humi*, *in luto*, κυλινδεῖται κατὰ γῆν, ἐν πηλῷ. *lacrimas volvuntur*, δάκρυα προχέεται. *volventibus animis*, περιτταλλομένων εἴτε περιπλομένων ἐνικυρῶν. 2) αἰqđ *secum eite animo*, *in cum animo*, *sub pectore*, ἀναπολεῖν τι, ἐν αὐτῷ στρέφειν εἴτε μεταστρέφειν τι, σκοπεῖν, σκοπεῖσθαι τι. *v. bellum*, βουλεύομαι, μηχανῶμαι πόλεμον.

vomer, ἔρις, ἄ. ὕνις, ὕνις.
vōmīca, αβ, θ. ἀπόστημα, ἔλκος.
 μεταφ. ἡ συμφορά.
vōmīs (οκ., ποιητ. κ. μετ.) = *vomer*.
vōmīlio, ὀπίς, θ. (νομο) ἔμει-
 σις, ἔματος.

vōmīus, us, ἄ. (νομο) ἔμεσις, ἔμε-
 σις. 2) ὁδριστικῶς ὁ ἀήδης ἀνθρώπος, τὸ κάθαρμα.

vōmo, *mi*, *mīum*, ἔρο, ἰ μ ὦ.
roai coonam, ἐμῶ, ἐμετοποιοῦμαι κατὰ τὸ δεῖπνον. 2) *Plumen vōmī*, ὁ ποταμός ἀεραύγεται, εἰς τὴν θά-

(ΜΕΡΟΣ Β').

λασοῦν ἐκβάλλει. 3) αἰqđ, κω, ἐξ-
 κω, ἐξερῶ τι. 3) μετ. ἐξερῶ, ἐξερῶ-
 γω τι. *argentum*, ἐξερῶ τὸ ἀργύριον.
Vōrisus, i, ἄ. Οὐροπίσκος.

+ *vōrāclias*, ἄλις, ὅ. λαφυγμός, ἀ-
 θηραγία, λαίμαργία, ἀπληστία. *Εὐερ.*
 ἡ *vōrāgnōsus*, α, um, (σπ.) βα-
 ραθρόδης, χαλαρόδης.

vōrāgo, *īpis*, θ. (νομο) βάραθρον,
 ἄδυσσος, χάσμα γῆς, δίνα ὕδατος.
 μετ. *patrimonii*, ὁ λαφύκτης τῆς
 πατρῴας οὐσίας. *venitio*, ὁ λαφυ-
 γμός, ἡ λαίμαργία. *coi publicae*, ἑλε-
 θρος τῆς πολιτείας.

vōrāx, ἄσις, μ. * α. (νομο) ὁ ρ
 ὁ ρ, λαίμαργος, ἀθηραγός. 2) ἀ-
 πληστος, ἀκορεστός.

vōro, *avi*, *atum*, *aro*, (βρω, β.-
 δρώσκω) αἰqđ, βροχίζω, καταπιῶ
 τι. 2) κέπτω, λαίκατω, λαφύσσω.
 καταβιδρώσκω τι, μετ' ἐπιθυμίας ἢ
 ἀρπαλῆως ἐσθίω ἢ πίνω τι. μεταφ.
v. viam, ταχέως τὴν ὁδὸν ἀνέω.

vorso, *vorsum* κτλ. ἴδ. *versu* κτλ.
vortex, *vortu* κτλ. ἴδ. *vertux* κτλ.
Vortumous, ἴδ. *Vortumaus*.

vōs, ὑμεῖς. *memor vestri*, μνήμων
 ὑμῶν. *vestri adhortandi causā*, τοῦ
 ὑμᾶς παρορμᾶν ἐνεκα. *primus vo-*
strum, ὁ πρῶτος ὑμῶν, ἐξ ὑμῶν. *om-*
nium vestrum bona, πάντων ὑμῶν
 τὰ κτήματα. *vostmoi*, ὑμεῖς γὰρ. *vōs-*
moi ipsi, ὑμεῖς αὐτοί.

Vosēgus, i, ἄ. Οὐροεργός, ὄρος τῶν
 Λιγγόνων, τανόν *les Vosges*.

voster, *tra*, *trum*, ἴδ. *vester*.

vōtīvus, α, um, (νομο) τῆς εὐ-
 χῆς, εὐκαίτος, εὐχολιμαίος, κατ' εὐ-
 χὴν γιγνόμενος, ἀναθηματικός. *tabula*
vōtīva, τὸ ἀναθηματικὸν εἰς λα-
 ρὸν πινακίον, τὸ τοῖς θεοῖς ἀνατιθέ-
 μενον πινακίον. *v. ludi*, ἡ κατὰ τινα
 γενομένην εὐχὴν ἀγομένη εὐροτή εἴτε
 ἀγωνες. 2) εὐκτός, εὐκαίτος, ἐπιθυ-
 μητός, κατὰ θυμὸν γιγνόμενος.

votum, i, ου. (μτχ. τοῦ νοτεο) ἡ εὐχή, εὐχολή, ἡ πρὸς τοῦς θεοῦς εὐχή. votis tempestatem effugio, εὐχόμενος τοῖς θεοῖς διαφεύγω τὴν χειμῶνα, vota facere, πνεύματα εὐχὰς ποιεῖσθαι. solvere, reddere, ἐπιτελεῖν, ἀποδιδόναι. 3) τὸ ἀνάθημα, θυσία κτλ. 4) ἡ εὐχή, ἐπιθυμία, ὁ πόθος. votum est, εὐχομαι: ἡ εὐχόμεθα, εὐχὴν ἢ εὐκαταὴν ἔστι· ἔσθ' ὅτι· εὐχὴ ἔστι, τ. ἔ. ἔμπροσθεν ἔστιν εὐχῆς, εὐχόμενός ἐστι· γινέσθαι, θεῶν ἐν γούνασι κείσθαι.

εὐθεό, εὐθι, votum, ere, alqd, τ. ὅ. ε. μ. α. ι. (εὐχομαι δώσω· τι τοῖς θεοῖς). v. Herculi decemum esse, εὐχομαι δεκάτην τῷ Ἡρακλεῖ εἶτε εὐχομαι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν δεκάτην δώσω· vicima vota, ἱερτεῖον ὅπερ τοῖς θεοῖς πρὸς ἑκάστην. 2) εὐχομαι τι, εὐχομαι λαβεῖν ἢ γινέσθαι τι, ἐπιθυμῶ τινος. v. alqd aleai, εὐχομαι τί τινι, εὐχομαι γινέσθαι τί τινι.

vox, vocis, θ. (ὅψ, vox, ὁπ-ός, voc-is) φωνή (ἡ τοῦ ἀνθρώπου): voces usque ad Romam referuntur, αἱ φωναὶ μέχρι Ῥώμης διέκχουσι. magna vox, μεγαλοφωνότατος, μακροφωνότατος. voces venantium, φωναί, βοαὶ θηρώντων. vocem amittere, φωνὴν ἔχειν, ἀφ' ἔχειν. submittere, τὴν φωνὴν ἐξένειν. inflectere, κάμπτειν. vox anavis, φωνὴ ἡδεῖα. mollis, μαλακή. canora, ἡμελὴς, sedata, πραεῖα, splendida, λαμπρά. tauro, βραγχάλια. dura, τραχεῖα. inoesta, ἐκκεῖα. gravis, βαρεῖα, robusta, ισχυρά κτλ. 2) φωνή, ἡχὴ, φθόγγος, ἦχος. porcell, φωνὴ χειριδίου. patris, βρόμος, ψόφος, ἡχὴ θαλάσσης.ymbalogum, φθόγγος κυμβάλων. vox est iclus aer, φωνή, εἶτε φθόγγος ἔστιν αἶρος κρούσις. 3) φωνή, λέξις, ῥήμα, ἔπος, ῥήσις, λόγος. 4) φωνή,

γλῶσσοι, λόγος. Latina vox, ἡ λατὶν φωνή εἶτε γλῶσσοι. 5) προσωδία.

Vulcanus, i, ἄ. Ἡφαίστος. 2) * ὁ Ἡφαίστος, τὸ πῦρ. Vulcanus, a, um, Ἡφαίστειος. -na, alis, ου. τὸ Ἡφαίστειον, ἱερὸν τοῦ Ἡφαίστου. -nalia, ου. κλ. τὰ Ἡφαίστεια (ἱερτῆ).

vulgaris, e, (vulgus) τῶν πολλῶν, δημώδης, κοινός, ὁ τυχῶν, τῶν τυχόντων. v. usus, ἡ δημώδης εἶτε κοινὴ χρῆσις. liberalitas, ἡ δημώδης εἶτε πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐλευθεριότης. v. forma, τὸ κοινὸν κάλλος, τυχὲν κάλλος, τὸ τῶν πολλῶν κάλλος. v. verba, χυδαῖα ῥήματα. v. puella, ἡ πάνδημος πόρνη. vulgata est, κοινὸν ἔστιν, εἰσθε γίγνεσθαι.

vulgatus, a, um, (μτχ. τοῦ vulgo) διαδεδωμένος, κοινός, πάνδημος.

1. vulgo, are, (vulgus) alqd, δημοσίῳ, κοινῷ, τοῖς πολλοῖς μεταδίδω· μέ τινας, εἰς τοὺς πολλοὺς ἐκφέρει τι, πᾶσι κοινὸν ποιεῖ τι. rumor vulgatur, φήμη διαδίδεται. corpus, πᾶσι κοινὸν τὸ σῶμα ποιεῖν, κορυεύειν.

2. vulgo, ἐπὶ. ἰδ. vulgus.

vulgus (vulgus), i, ου. (οπ. ἄ.) ὁ χλος, εἰ πολλοί. 2) κατ' ἑξοχὴν ὁ κοινός εἶτε δημώδης ὄχλος, εἰ χυδαῖοι ἄνθρωποι. 3) ὄχλος, πληθος. vulgo, ἐπὶ ῥ. ἐν τῷ κοινῷ, ἐν τῷ φανερῷ. 2) κοινῶς, χυδαῖοι.

vulneratio, ōnis, θ. (vulnero) τρώσις. vulnero (vuln.), aui, aiui, aui, (vulnus) alqm, τι τρώσκω, τραυματίζω τινά. 2) μεταφ. τι τρώσκω, λυμάνομαι, λυπῶ τινά ἢ τι.

* vulnificus, a, um, (vulnus-facio) τραυματοποιός, τι τρώσκων.

vulnus (vulnus), ōis, ου. (οὐλή?) τραῦμα, πληγή. vulnus accipere, τραῦμα λαμβάνειν. inferre aleui, τραῦμα ἐμβάλλειν· τινά. 2) τομή, κοπή κτλ. 3) μετ. τὸ τραῦμα, ἡ λύπη, λῶδη, βλάβη, συμφορά, ἀνία, λήπη.

vulpecula, αε, θ. (ὄπακ. τοῦ vul-
pes) ἄλωπεκιον.

vulpes, ιε, θ. ἄλωπηξ. 2) μεταφ.
ἡ ἀλώπηξ, τὸ ἀλωπεκῶδες, τὸ
δύλιον εἴτε πανούργον.

vulpīnus, α, um, (vulpes) ἀλωπέ-
κιος, τῆς ἀλώπεκος.

Vulsci, vulsella χιλ. ἴδ. Volsci χιλ.

*vulsus, α, um, (μτχ. τοῦ vello)
τετιλιμένος τὰς τρίχας· μεταφ. μα-
λακός, μαλθακός, ἀνάνδρος.

-†vulsculus, ι, ἄ. (ὄπακ. τοῦ vul-
lus) σικμὸν πρόσωπον. Κικ.

vultus, α, um, (vultus) [σπ.]
μερῶν, ἀμέτρως τοῖς μορφαμοῖς
χρημένος, λίαν τὴν ὄψιν σχηματίζων.

vultur (vultur), ἴρις, ἄ. γύψ. πτ.
Vultur, ἴρις, ἄ. Οὐόλτουρον, ὄρεα
τῆς Ἀπουλίας, τανὺν Voltore.

vultūrius (volt.), ιι, ἄ. (vultur) γύψ.
πτ. 2) μεταφ. ὁ ἀρπακίος εἴτε ὁ
πληστος ἄνθρωπος. 3) κύων, ὁ χεί-
ριςτος τῶν ἀστραγάλων βύλος.

Vulturum, ι, οὐ. Οὐόλτουρνον, πόλις
τῆς Καμπανίας παρὰ τὸν Οὐόλ-
τούρνον ποτ. κειμένη.

1. Vulturus, ι, ἄ. Οὐόλτουρνος,
Οὐόλθουρνος, ποτ. τῆς Καμπανίας.

2. Vulturus, ι, ἄ. (ὄπακ. ven-
tus) Εὐρόνοτος.

vultus (vultus), us, ἄ. σχῆμα προσ-
ώπου, πρόσωπον, βλέμμα. 2) κατ' ἐ-
ξοχήν· τὸ σικμὸν, σκυθρωπὸν, ἄγριον
βλέμμα. 3) πρόσωπον, ἔσθ' ὅτε· εἶ-
δος, ὄψις, μορφή. 4) προσώπου εἰκών.

vulva, αε, θ. (vulva) χόριον, ὁστέ-
ρα, μήτρα, κατ' ἐξοχήν τῆς σὺδς
εἴτε γροφίδος.

Xanthias, αε, ἄ. Ξανθίας.

Xanthippe, ες, θ. Ξανθίπη.

Xanthippos, ι, ἄ. Ξανθίππος.

Xanthus (-os), ι, ἄ. Ξάνθος, ὄνο-
μα ποταμῶν τῆς Τρωάδος, τῆς Λυ-
κίας, τῆς ἡπείρου.

Xenarchus, ι, ἄ. Ξίναρχος.

†xenia, ὄρυμ, οὐ. τὰ ξένια.

Xenippra, ὄρυμ, οὐ. τὰ Ξίνιππα, τό-
πος τις τῆς Σογδιανῆς.

Xēno, ōnis, ἄ. Ξένων.

Xenocles, ις, ἄ. Ξενοκλῆς.

Xenoclides, αε, ἄ. Ξενοκλείδης.

Xenocrates, ις, ἄ. Ξενοκράτης.

Xenophanes, ις, ἄ. Ξενοφάνης.

Xenophon, nis, ἄ. Ξενοφῶν.

Xenophonēus, εἴτε -ūs, α, um,
Ξενοφώντειος.

Xerxes, ις, ἄ. Ξέρξης.

Xynthia, arum, θ. πλ. ἡ Ξυνία, πό-
λις τῆς Θεσσαλίας. [Θληταί.

xystici, orum, ἄ. οἱ ξυστικοί, ἄ.

Xystus, ι, ἄ. x. †xystum, ι, οὐ.
(ξυστός) περιδρομὶς, παραδρομὶς,
ὕπαιθρος παρὰ στοὰν περίπατος.

Zacynthus, ι, θ. Ζάκυνθος. -thius,
α, um, Ζακύνθιος.

Zagreus, εἰ, ἄ. Ζαγρεύς.

Zalucus, ι, ἄ. Ζάλευκος.

Zama, αε, θ. Ζάμα, πόλις τῆς Βυσ-
σατίας. †Zameus, iam, ἄ. οἱ Ζα-
μαῖοι. 2) Z. regia, Ζάμα, πόλις τῆς
Νομαδικῆς, τὸ τοῦ Ἰούδα βασιλείου.

zamia, αε, θ. ζημία (Δαρ. ζαμία).

Zanele, ες, θ. Ζάγκλη, ἀρχαῖον
τῆς ἐν Σικελίᾳ Μεσσηνίας ὄνομα. Za-
ncleus x. -clēus, α, um, Ζαγκλακός.

Zela, αε, θ. τὰ Ζῆλα, πόλις ἐν τοῖς
μεθορίοις τῆς Ἀρμενίας.

Zēnōdōrus, ι, ἄ. Ζηνόδορος.

Zēnon, εἴτε Zeno, ōnis, ἄ. Ζήνων.

Zēphyrītis, Ydis, θ. Ζεφυρίτις Ἀ-
φροδίτη, ἡ ἀποθεωθεῖσα Ἀφροδίτη, γυνὴ
Πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου.

Zēphȳrium, ii, οὐ. Ζεφύριον, πό-
λις καὶ ἀκρωτήριον τῆς Κιλικίας.

Zēphȳrus, i, ἀ. Ζέφυρος.

Zērynthos, i, θ. Ζήρυνθος, πόλις
τῆς Θράκης. - thius, a, um, Ζηρύν-
[θιος.

Zētes, ae, ἀ. Ζήτης.

Zēthus, i, ἀ. Ζήθος.

Zeugma, ātis, οὐ. Ζεῦγμα, πόλις
τῆς Συρίας

Zeuxis, is, ἀ. Ζεῦξις.

zmāragdus, īd. smaragdus.

Zōippus, i, ἀ. Ζώιππος.

zōna, ae, θ. ζώνη, κατ' ἐξοχὴν ἡ
τῶν παρθένων καὶ γυναικῶν. zonam
solvere, τὴν ζώνην λύειν. 2) ζώνη
(ἐν ᾗ τὸ ἀργύριον ἐφύλαττον), βα-

λάντιον. 3) ὅτι ζωνοειδές, οἷον ἡ
ζώνη τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ.

zōnārius, a, um, (zōna) τῆς ζώνης,
τοῦ βαλαντίου. z. sector, βαλαντιο-
τόμος. 2) -rius, ἀ. ὁ ζωνηπλόκος.

zōnūla, ae, θ. (ὕποκ. τοῦ zōna)
ζωνάριον, ζώνιον.

Zōrȳrus, i, ἀ. Ζώρυρος.

Zōroastres, is, ἀ. Ζωροάστρης.

Zōstēr, ēris, ἀ. Ζωστήρ, ἄκρα καὶ
λιμὴν τῆς Ἀττικῆς.

†zōthēca, ae, θ. ζωθήκη (οἰκη-
μάτιον).

†zōthēcūla, ae, θ. (ὕποκ. τοῦ zo-
theca) [σπ.] μικρὰ ζωθήκη.

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐκ τῆς Λατινικῆς παραγομένων ἀξιολογωτέρων
γαλλικῶν λέξεων. (*)

Γαλλ.	Λατ.	Γαλλ.	Λατ.
abeille	apicula	aujourd'hui, τ. ἔ.	hodie
abreuver	ad-bibo	au jourd' hui	
ache	apium	auparavant, τ. ἔ.	ab-ante
agr��er	gratus	au-par-avant	
aider	adjut��	autel	altaria
aigle	aquila	autre, autrui	alter
ail	allium	avant	ab-ante
ailleurs	aliorum	avoine	avena
aisselle	axilla	avoir	habere
all��gresse	alacritas	baie	baja
amande	amygdalum	bain	balneum
��me	animus	baleine	balaena
amer	amarus	battre	batuo
amertume	amaritudo	beau	bellus
ami	amicus	bel	bellus
anc��tres	antecessor	b��ler	balo
a��t	Augustus	bell��tre	bellus
��pre	asper	b��te	bestia
araign��e	aranea	bien	bene
arri��re	ad-retro	bilan	bis-lanx
assez	ad-satis	b��uf	bos, bovis
aube	albus	boire	bibo

(*) Ἐντα  θα παρατίθενται αἱ διὰ τὴν μεταβολὴν τῶν γραμμάτων ὥς τὰ
πολλὰ δυσγνώριστοι.

Γαλλ.	Λατ.	Γαλλ.	Λατ.
bombe	bombus	champêtre	campester
bon	bonus	champion	campus
bongré	bona gratia	chandelle	candela
bonheur	bona hora	chanson	cantio
bonté	bonitas	chant	cantus
bouche	bucca	chanteur	cantor
boule	bulia	chantre	cantor
bras, brassard	brachium	chapelle	capella
brassé	brabium	chapitre	capitulum
braves	bracae	char	carrus
brebis	vervex	charbon	carbo
bref, brief	brevis	charbonnier	carbonarius
brusc	ruscum	chariot	carrus
buis, buisson	buxus	charité	caritas
cage	cavea	charme	carmen
caillou	calculus	charte	charta
caisse	caput	chat	catus
calcul	calculus	châtaigne	castanea
calomnie	calumniā	château	castellum
canaille	canalis	châtier	castigo
campagne	Campania	chaud	calidus
car	qua-re	chaudière	caldaria
carte	charta	chaux	calx
casse	quassus	chemin	caminus
casser	quasso	cheminée	caminus
cèdre	cedrus	chêne	quernus
cendre	cinis	cheneau	quercetum
cent	centum	chétif	captivus
cep	cippus	cheval	caballus
cercle	circulus	cheveu	capillus
cerise	cerasus	chèvre	capra
certes	certus	chez	casa
cervelle, cerveau	cerebellum	chien	canis
cet, ce	ecc' iste	chœur	chorus
ceux (ἀπ. cels)	ecc' illos	chose	causa
chaîne	catena	chou	caulis
chair	caro	ciel	coelum
chaleur	calor	cierge	cera
chaloir	caleo	cire	cera
chambre	camera	cité	civitas
champ	campus	clef	clavis
champagne	Campania	cloître	claustra
champi	campi pars	clorre	claudere

Γαλλ.	Act.	Γαλλ.	Act.
clou	clavus	cuire	coquo
cœur	cor	cuisine	coquina
coin	cuneus	cuisse	coxa
colline	collis	cure	cura
colonne	columna	daim, daine	dama
comble	cumulus	dame	domina
condamner	con-demno	dauphin	delphinus
congé	commestus	déchoir	decido
conjugaison	conjugatio	décider	decido
connoltre	cognosco	défaire	deficio
conseil	consilium	degré	gradus
conte	comes	déjà (déjà. ja)	de-jam
coquin	coquinus	demain	de-mane
corbeau	corvus	demeure, de- meures	demoror
corps	corpus	démonter	demonstro
côte, côté	costa	dent	dens
cou	collum	denier	denego
coucher	collocare	dépit	despectus
coude	cubitus	dépouille	de-spolium
coudre	corylus	depuis	de-post
condrier	corylus	députer	deputo
couleur	color	derrière	de-retro
coupe	cupa	désavouer	dis ad-voco
couple	copula	désert	desertum
cour	cohors	dessous	de-subter
courbe	curvus	dessus	de super
couronne	corona	delto	debitum
cours	cursus	deuil	doleo
courir	curro	devant	de-ab-ante
courtine	cortina	devenir	devenio
couteau	cultellus	devoir	debeo
couver	cubo	dieu	deus
couvrir	co-operio	dire	dico
crêpe	crispus	discours	discursus
crêpu	crispus	dix	decem
crête	crista	doigt	digitus
croire	credere	dome	domus
croltre	cresco	dompter	domito
croix	cruz	donc	tunc
croyable	credibilis	dont	de-unde
cru	crudus	dorénavant	de hora in-ab- ante
cruel	crudelis		
cuir	corium		

Γαλλ.	Λατ.	Γαλλ.	Λατ.
dos	dorsum	estomac	stomachus
double	duplus	étain	stannum
doute	dubito	état	status
doux	dulcis	êteindre	ex-stingo
douzaine	duodeni	étinceler	scintillo
droit	directum	étincelle	scintilla
duché, ducat	ducatus	étoile	stella
duel	duellum	êtreindre	stringo
échandole	scandula	étrenne	strena
école	schola	étrille	strigilia
écorce	cortex	étroit	strictus
écrin	scrinium	faséole	phaselus
écrire	scribere	gaine	vagina
écrit	scriptum	gésir, git	jaceo
écu	scutum	glas	classicum
écueil	scopulus	gonfler	conflo
écuelle	scutella	goupillon	vulpes
égal	aequalis	goût	gustus
église	ecclesia	goutte	gutta
émerande	amaragdus	grâce	gratia
emperer	imperator	graille	graculus
employer	implico	grain	granum
en	inde	grand	grandis
encontre	in-contrā	gras	crassus
enfer	infernus	grave, grief	gravis
engin	ingenium	gré	gratus
enseigne	insignis	grêle	gracilis
enseigner	in-sinuo	gros	crassus
entre	inter	habit	habitus
envie	invidia	hameçon	hamus
environ, virer	in-gyro	haut	altus
épais	spissus	heure	hora
épée	sparus	hier	heri
épice	species	histoire	historia
éponge	spongia	hiver	hibernus
époussailles	sponsalia	homme, on	homo
éponx	sponsus	honneur	honor
éprouver	probo	hôte	hospes
escalier, échello	scalae	hôtel	hospitalia
escarboucle	carbunculus	huile	oleum
espèce	species	hais, huissier	ostium
espiègle	speculum	huit	octo
esprit	spiritus	huitante	octoginta

Γαλλ.	Λατ.	Γαλλ.	Λατ.
huitre	ostrea	lièvre	lepus
humble	humilis	linge	linens
hurler	ululo	lion	leo
île	insula	lire	2. lēgo
ivre	ebrius	lis	lilium
jamais	jam magis	livraison	libratio
janvier	januarius	livre	liber
je (ἀρχ. ie, ie)	ego	loi	lex
jeter	jacto	loisir	licet
jeudi	Jovis dies	louer	laudo
jeu	jocus	luire (ἀρχ. luisir)	luceo
jeune (ἀρχ. juvene)	juvenis	maigre	macer
joindre	jungo	maille	macula
jongleur	joculator	main	manus
joug	jugum	maintenant	manu tenens
jour	diurnum	maintenir	manu tenere
juge	judex	maire (ἀρχ. majeur)	major
juger	judico	mais	magis
jusque	usque	maison	mansio
labour, labour	labor	maître (ἀρχ. maistre)	magister
lac	lacus	malade	male aptus
lacet	laqueus	mâle	masculus
lache	laxus	malheur	mala hora
lagune	lacuna	maligne, malin	malignus
laisser	laxo	manche	manicae
lait	lac	manger	manduco
laitue	lactuca	manquer	mancus
lambruche & lam-	labrusca	manteau	mantellum
brusque		marbre	marmor
lange	lanens	marchand	mercans
langouste	locusta	mardi	Martis dies
lard	laridum	marge	margo
larme, larmier	lacrima	marin	marinus
larron	latro	matin, matinée	matutinus
lé (ἀρχ. les)	2. latus	mauvais	malus
lettre	littera	médecin (ἀρχ. miege)	medicinus
lèvre	labrum	meilleur	melior
lézard	lacerta	mendier, mendiant	medico
liaison	ligatio	menace	minaciae
licorne	uni cornis	menton	mentum
lien	ligamen	menu	minutum
lierre	hedera	mercredi	Mercurii dies
lieu	locus	mère	mater

Γαλλ.	Λατ.	Γαλλ.	Λατ.
mer (ἀρχ. mers)	mare	neige	nivens
merveille	mirabilis	net	nitidus
métier	ministerium	neuf (ἀρχ. neuf)	novem
mettre	mitto	neuf, neuve (ἀρχ. neuf, nueve)	novus
midi (mi-di)	medius dies (meridies)	neveu	nepos
mie	mica	nez	nasus
miel	mel	ni (ἀρχ. ne)	nec
mien, mon	meus	nice	nescius
mieux (ἀρχ. mels)	melius	nid	nidus
milieu (mi-lieu)	medius locus	nièce	neptis
mille	mille	nier	nego
minuit (mi-nuit)	media nox	niveau	libella
mode	modus	noble (ἀρχ. nobles)	nobilis
moelle	medulla	noce	nuptiae
moers	mos (πλ. mores)	noeud	nodus
moi	me	noël	natalis
moindre, moins	minor	noir	niger
mois	mensis	noircir	nigresco
moitié	medietas	noise	nausea
monde	mundus	noix	aux
montrer	monstro	nom	nomen
mordache	mordax	nombre	numerus
mortel	mortalis	nombril	umbilicus
mon, molle	mollis	nonchalant	non-calens
moudre (ἀρχ. molre)	molo	nonchaloir	non-caleo
mourir	morior	nocher	nauclerus
mouse	muscus	novante	nonaginta
monvoir	moveo	note	nota
muer	muto	notre (x. notre, ἀρχ. nostres)	noter
muet	mutus	noter	nodo
maid	modius	nourir	nutrio
mûr (ἀρχ. meur)	maturus	nous (ἀρχ. nos, nus)	nos
muraille	maralis	nouveau, nouvelle	novellus
muscle	musculus	novice	novicius
nager	navigo	noyer	neco
naïf	nativus	nu, nue	nudus
nain	nanus	nue x. nuage	nubes
naître (ἀρχ. naistre)	nascor	nuire	noceo
nappe	mappa	nuît	nox
natif	nativus	nul, nulle	nullus
naturel	naturalis	obéir	obedio
néant	nec-ens		

Γαλλ.	Λατ.	Γαλλ.	Λατ.
obéissance	obedientia	peindre	pingo
obit	obitus	peine	poena
obscurcir	obscurio	peintre	pictor
oeil	oculus	pensée	penso
oeuf	ovum	perche	pertica
oeuvre	opera	perdrix	perdix
oindre	ungo	père	pater
oisif	otiosus	péril	periculum
ombre	umbra	pèse, pesée	pensum, pensis
on, homme	homo	peu	paucus
oncle	avunculus	peuple	1. populus
ongle	ungula	peuplier	2. populus
onze	undecim	peur	pavor
orge	hordeum	physicien	physicus
orme, ormeau	ulmus	piéd	pes
ortie	urtica	piège	pedica
oser	audeo (ausum)	pierre	petra
ôter	hostio	piéton	pedes
où	ubi	pignoa	pinna
ouaille	ovicula	pin	pinus
ouir	audio	place	plates
outré	ultra	plaid	placitum
page	pagina	plaie	plaga
paille	palea	plaindre	plango
pain	panis	plaire	placeo
pair	par	plein	plenus
pâtre	pasco	pleurer, pleura	ploro
palais	palatium	pleuvoir	pluit
pâle	pallidus	pli, plier, plier	plico
paon	pavo	plomb	plumbum
papillon	papilio	pluie	pluvia
paraître	pareo	poêle	patella
parc	parcus	poids	pondus
paresse	pigritia	poignard	pugnalis
partie	partitio	poignée	pugnis
pas	passus	poil	pilus
passereau	passer	poindre	pungo
pauvre	pauper	poing	pugnis
pauvrete	paupertas	poire	punctum
payen	paganus	poire	pirum
payer	paco	poison	potus
pays	pagensis	poisson	piscis
pécher	pecco	poivre	piper

Γαλλ.	Λατ.	Γαλλ.	Λατ.
poix	pix	puissant	potens
pomme	pomum	puits	puteus
poissier	pomarius	pur	purus
ponce	pumex	putain	putus
pondre	pono	quadruple	quadruplus
populaire	popularis	qualité	qualitas
pouce	pollex	quand	quando
poudre	pulvis	quant	quantus
pour	pro	quatorze	quattuordecim
pourceau	porcus	quatrein	quaterni
pouvoir	possum	quatre	quattuor
pré, préau	pratum	quel	qualis
prêcher	2. prae-dico	quelconque	qualis-cunque
préfix	praefigo	querelle	querela
premier	primarius	querir	quaero
prendre	prehendo	questionner	quaestio
près	pressus	quene	cauda
présence	praesentia	quiconque	quicumque
présent	praesens	quinze	quindecim
presser	præmo (pressum)	quitte	quietus
présumer	prae-sumo	rage	rabies
prêt	praesto	raire	rado
prévoyance	providentia	rais	radius
prier	precor	raisin	racemus
pière	precaria	raison	ratio
prince	princeps	rame	remus
prison	prehensio	rançon	redemptio
priver	privo	ration	ratio
prix	pretium	rauque	raucus
prochain	proximus	rave	rapum
proche	propior	ravir	rapio
proie	praeda	rayer	radio
prompt	promptus	recevoir	recipio
prône	praeconius	regne	regnum
propre	proprius	reine	regina
provençal	provincialis	remorque	remulcum
prune	prunum	renoncer	renuncio
puce	pulex	rets	rete
pucelle	pulchellus	rien	rem
pudeur	pudor	rire	rideo
pudique	pudicus	ris	risus
puer	puteo	rive	ripa
puis	post	rognon	renes

Γαλλ.	Λατ.	Γαλλ.	Λατ.
roi	rex	sembler	simulo
roide	rigidus	semence	semen
rôle	rotula	sens	sensus
romain	romanus	sentier	semitarius
rompre	rumpo	seoir	sedeo
rond	rotundus	sept	septem
rose	rosa	sergent	serviens
rosée	ros	série	series
rosier	rosarius	serment	sacramentum
rôtier	ructo	seul	solus
roue	rota	sève	sapa
rouge	rubeus	siècle	seculum
rouvre	robur	siège	sedes
route	rupta (via)	siffler	sibilo
roux, rousse	russus	signe	signum
royal	regalis	singe	simia
rude	rudis	singulier	singularis
saillir	salio	six	sex
sain	sanus	sœur	soror
saint	sanctus	soif	sitis
salace	salax	soir, soirée	seras
saluer	saluto	soixante	sexaginta
salut	salus	somme	sagma
samedi	sabbati dies	sommeil	somniculus
sang	sanies	son	sonus
sangler	singularis	songe	somnus
sans	sine	sonner	sono
sau	salvus	sorte, sort	sors
saie	salix	sortir	sortior
saussaie	salictum	soudre	solvo
saut	saltus	soulager	solatio
savoir	sapio	soupçon	suspicio
scol, sceau	sigilla	sourd	surdus
sec	siccus	souris	sorex
sèche	sepia	sous	sabtus
sécher	siccare	souvenir	subvenio
sécheresse	siccitas	souvent	subinde
second	secundus	souverain	supernus
seigneur, sire	senex	soyer x. scier	seco
sein	sinus	spectacle	spectaculum
sel	sal	splendeur	splendor
selle	sella	stille	stilus
semblant	simulans	stapeur	stupor

Γαλλ.	Αγγ.	Γαλλ.	Αγγ.
stupide	stupidus	tout	totus
subit	subito	traille	trabea
subtil	subtilis	train	tractus
suer	sudo	traire	traho
sueur	sudor	travail	trabs
suie	sucus	treille	trichila
suivre	sequor	treillis	trilix
supplier	supplico	trembler	tremulus
sur	supra	trente	triginta
sûr	securus	trésor	thesaurus
table	tabula	trenil	torculum
taire	taceo	triple	triplex
landis	tamdia	trois	tres
tapis	tapete	tronc, tronçon	truncus
taupe	talpa	un	unus
taureau	laurus	user	utor (usum)
teindre	tingo	vache	vacca
tel	talis	vaguer	vagor
témoin	testimonium	vain, en vain	vanus
tempête	tempestas	vaincre	vinco
temps	tempus	vais, vas, va	vado
tendre	tener	valoir	valeo
tendresse	teneritas	veau	vitellus
tenir	teneo	veiller	vigilo
tête	testa	veine	vena
tiède	tepidus	venaison	venatio
tiers	tertius	vendange	vindemia
timbra	tympanum	venger	vindico
tinter	tintino	venin	venenam
titre	titulus	ventouse	ventosus
titre	texo	verd	viridus
toise	tendo (tensum)	verge, verger	virga
toit	tectum	vergogne	verecundia
ton	tonus	verrat	verres
ton, tien	luus	verre	vitrum
tondre	tondeo	verruo	verruca
torche	1. tortus	vers	versus
tordre	torqueo	vert	viridis
tort	2. tortus	verta	virtus
tour	turris	vessie	tesica
tourment	tormentum	vêtir	vestio
tourner	torno	veuve	vidua
tourtre, tourtereau	turtur	vide, veuf	viduus

Γαλλ.

Λατ.

vieillard, vieil
 vierge
 vigne
 violet
 voeu
 voie
 voile
 voir

vetulus
 virgo
 vinea
 viola
 votum
 via
 velum
 video

Γαλλ.

Λατ.

voisin
 volage
 volaille
 voler
 volontiers
 votre
 vous
 voyage

vicinus
 volaticus
 volatilis
 (in) volare
 voluntarius
 vester
 vos
 viaticus

α'. Μέρους.

δ'. Μέρους.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σελ.	στήλ.	στίχ.				
13	»	5	ἄνωθ.	ἀντὶ Marūcīni	ἀνάγν.	Marūcīni
42	6'.	21	»	mōtus	»	1. mōtus
»	»	22	»	»	»	2. mōtus
50	»	17	κάτωθ.	» i, οὐ.	»	ii, οὐ.
51	ά.	18	»	Ydis,	»	Ydis, ά.
52	»	4	»	um,	»	um, ά.
72	»	13	»	nummūlarius	»	nummūlārius
83	»	11	ἄνωθ.	ocisa	»	occisa
88	»	7	κάτωθ.	oenōmāus	»	oenōmāus
119	»	14	ἄνωθεν	pēcūliāris	»	pēcūliāris
121	6'.	8 καὶ 9	»	parlucens	»	perlucens
122	»	17	»	est	»	es
143	»	19	»	per-	»	pēr-
173	ά.	13	»	+ prae-	»	prae-
187	6'.	8	κάτωθ.	μετὰ τὸ λειβάδιον. ἔνθες prātum, i, οὐ. λειμῶν, λειβάδιον.		
233	ά.	18	κάτωθ.	questas	ἀνάγν.	1. questas
»	»	17	»	»	»	2. questus
248	6'.	13	»	rē-	»	rē-
280	»	21	ἄνωθεν	rīvātis	»	rīvālis
290	ά.	16	»	Sālli	»	Sālii
320	»	4	κάτωθ.	sīcū-ti	»	sīc-ūtī
328	»	μεταξὺ τοῦ 8 καὶ 9	στίχου ἄνωθεν ἔνθες sō, προθετικὸν μόριον ἴδ. se, ε).			
350	6'.	12	κάτωθ.	-acūso	»	-accūso
364	»	9	»	volo	»	2. volo
366	ά.	οἱ στίχ. 14 καὶ 15	κάτωθεν ἰσραλμένως ἐνταῦθα τυπωθέντες ἀνετυπώθησαν ἐν σελ. 371, στήλῃ ά. καὶ στίχῳ 7, 8 καὶ 9 κάτωθεν ὀρθῶς, καὶ κατὰ τοὺς διωρθωθήτωσαν.			
422	ά.	2	κάτωθ.	ἀντὶ 2)	ἀνάγν.	3)
437	6'.	14	ἄνωθεν	vēho	»	vēho
447	ά.	11	»	—vero	»	=vero
451	6'.	7	κάτωθ.	vīciassīūdo	»	vīciassītūdo

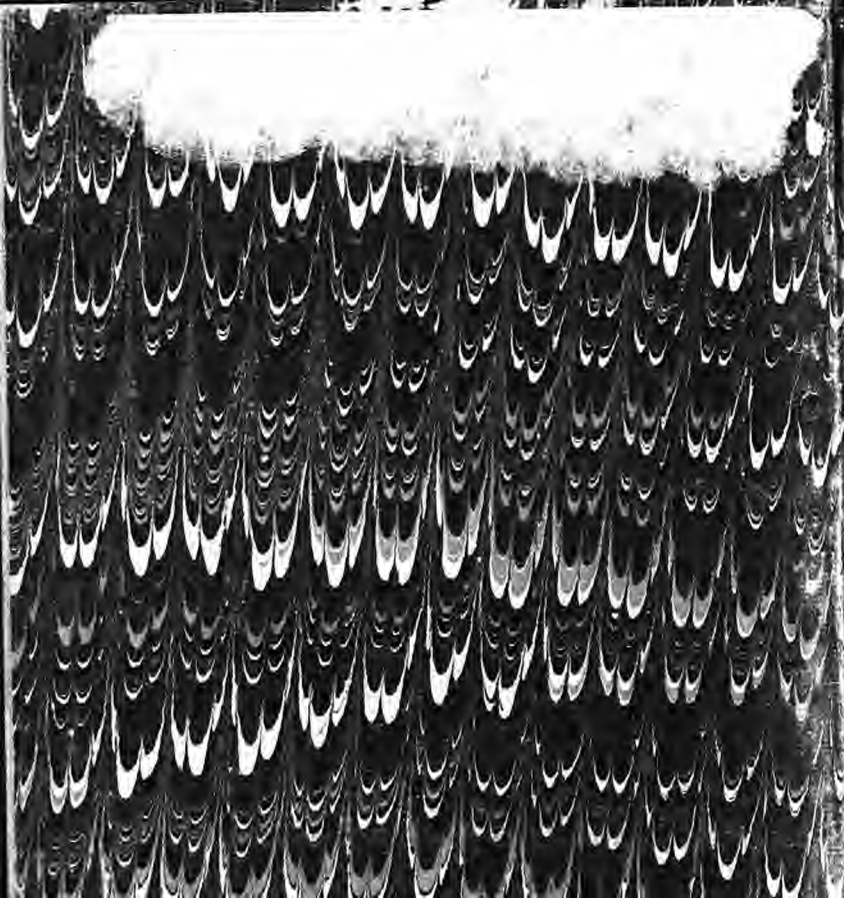

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

105 250 50
15
30
250
7
40
250

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας